14th International Sport Sciences Congress

01st - 04th November 2016

Papillon Ayscha Hotel - Belek / ANTALYA / TURKEY

BOOK of ABSTRACTS

www.sbk2016.org

14. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi

14th International Sport Sciences Congress

01-04 Kasım 2016, Belek-Antalya

01st-04th November, 2016 Belek-Antalya

BİLDİRİ KİTABI

BOOK OF ABSTRACTS

Değerli Spor Bilimciler,

14. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, 1 - 4 Kasım 2016 tarihleri arasında Spor Bilimleri Derneğinin ev sahipliğinde Papillon Ayscha Otel Kongre Merkezi, Belek, Antalya'da düzenleniyor. Kısa süre önce ortaya çıkan aksaklıkları ortadan kaldırarak sizlerin de desteği ile başarılı bir kongre organize edildiğinden eminiz. Bir iş yaparken önemli olan istek ve niyettir. Arkasından uygulama gelir. Niyet ve istek yeterince var olduğuna göre olumsuz bir durumun ortaya çıkma olasılığı da yoktur. Yeter ki birlik için de akademik ve iş etiğine uygun davranarak ürün elde etme çabası içerisinde olalım.

Kongrenin 1990 yılında ilk yapılışından bu yana hemen her kongre de bir şekilde keyifle görev aldım. Her etkinliğin bende bıraktığı iz; bir işi nitelikli yapıp yatağa huzur içerisinde girmektir. Bir ikincisi ise sürecin gücü. Konu bilim olunca süreç ve sabır zaten iki ana unsurdur. Bilim yaparak her şeyi daha iyi hale getirmeye çalışıyoruz. ***"Bu da yeter!"*** ifadesi bizi doyurmuyor. Sürekli yeni keşiflerin peşinden gitme çabası içindeyiz. Bu da bizi daha iyiye, güzele, en ileriye ulaşmak için motive ediyor.

Bu kongrenin en önemli misyonu; yerelden evrensele doğru yol alarak ülkemiz spor bilimleri başta olmak üzere alanımızın her parçasına katkıda bulunacak araştırmaların sunulmasını, tartışılmasını ve eleştirilmesini sağlamak olacaktır. Kongre, Rio Olimpiyat Oyunlarının akabinde organize ediliyor. Bunu fırsata çevirmek elimizde. Olimpiyatlara katılan, yakından izleyen ya da akıl yürüten herkesle birlikte kongre de "Olimpiyatlardaki Yerimiz ve Geleceğimiz" ile ilgili geniş katılımlı bir tartışma yapıp politika yapıcılara önemli öneriler sunabiliriz. Hayata geçecek, ciddiye alınacak, ikna edici öneriler... Dahası, toplum sağlığının, insan gelişiminin ve eğitiminin temel taşlarından birisi olan beden eğitimi, spor, fiziksel aktivite ve sağlığı geliştirici yeni yapılanmalar ve uygulamalara ışık tutabiliriz. Sporumuzun daha nitelikli yönetimi için ufuk açıcı görüşler ortaya koyabiliriz. Kısacası, spor bilimlerine ilişkin her şeyimizi ortaya koyarak yeni işbirlikleri ve çalışma alanlarını gündeme getirebiliriz. Lütfen kongreye gelirken bu ilke ve yaklaşımlar üzerine de düşünün! Eleştirel, sorgulayıcı, problem çözücü...

Steve Jobs'ın ifadesiyle, "Sokrates ile bir akşam üstü zaman geçirmek için" her tür düşünsel ve duygusal çabayı göstereceğinizden/göstereceğimizden eminiz. Arkası gelir zaten.

Saygılarımızla.

Prof. Dr. Gıyasettin Demirhan
Spor Bilimleri Derneği Başkanı

Dear Sports Scientists,

The 14th International Sports Sciences Congress is being hosted by Sports Sciences Association between 1 - 4 November 2016 in Papillon Ayscha Hotel Congress Center, Belek, Antalya, Turkey. We have rebuilt ourselves after the unfortunate setback and believe that our congress will be a success with your contribution. When you lead off, the bottom line is ambition and intention. Practice then follows. Since we have both ambition and intention, there will be no chance to experience any unfavorable situation. We will succeed as long as we endeavor for a concrete result in unity and solidarity in line with academic and Professional ethics.

Since the very first organization of the Congress in 1990, I have worked for all the congresses in some way and another with pleasure. In every congress organized, I did my best and slept with peace of mind. This is the most important impression of the congresses on me. The second important one is the strength of the process. The subject is science, and then the process and patience are the inevitable factors. We try to improve our lives through science. “This is enough!” never satisfies us. We always go into the effort of new discoveries. This is our motivation leading to better tomorrows and to move forward.

The ultimate mission of this congress is to create a platform to present, discuss and criticize scientific researches that would contribute to the each and every aspect of sports sciences both in Turkey and the World starting from the local towards the universal. The Congress will be held after the Rio Olympic Games. It is on our hands to turn this into an advantage. We can come together with our counterparts who participated or closely followed the Olympic Games to discuss the “Role and Future of Turkey in Olympic Games” and we can bring forward conclusions from this broad discussion and submit recommendations for the politicians. Feasible, serious and convincing recommendations... Furthermore, we can shed a light to new activities and programs that would develop physical education, exercise, sports, physical activity and health that are one of the main pillars of community health, human development and education. We can suggest stimulating ideas for the qualified management of Turkish sports. In short, we can set our hearts on sports sciences to propose new areas for research and cooperation. Please think about this principle and ideas before you come to the Congress. Critical, interrogative and problem solver...

We are sure that you would strive every intellectual and emotional effort to spend an afternoon with Socrates, as Steve Jobs stated. and this first step leads to the rest.

Best regards,

Prof. Dr. Gıyasettin Demirhan, PhD
President of Sports Sciences Association

KURULLAR / COMMITTEES

ONUR KURULU / HONORARY COMMITTEE

Prof. Uğur ERDENER - Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi Başkanı, Uluslararası Olimpiyat Komitesi Asbaşkanı / President of Turkish Olympic Committee

Prof. Erkan İBİŞ - Ankara Üniversitesi Rektörü / Rector of Ankara University

Prof. Mustafa Verşan KÖK - ODTÜ Rektörü / Rector of Middle East Technical University

Prof. A. Haluk ÖZEN - Hacettepe Üniversitesi Rektörü / Rector of Hacettepe University

Prof. İbrahim USLAN - Gazi Üniversitesi Rektörü / Rector of Gazi University

Prof. M. Emin ARAT - Marmara Üniversitesi Rektörü / Rector of Marmara University

Prof. Dr. Muzaffer ELMAS - Sakarya Üniversitesi Rektörü / Rector of Sakarya University

Prof. Ali HABERAL - Başkent Üniversitesi Rektörü / Rector of Başkent University

Prof. Metin DOĞAN - Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Rektörü / Rector of Yıldırım Beyazıt University

SPOR BİLİMLERİ DERNEĞİ YÖNETİM KURULU / SPORTS SCIENCES ASSOCIATION EXECUTIVE BOARD

Gıyasettin DEMİRHAN - Hacettepe Üniversitesi / Hacettepe University (Başkan / President)

Mehmet GÜNAY - Gazi Üniversitesi / Gazi University (Başkan Yardımcısı / Vice President)

F. Hülya AŞÇI - Marmara Üniversitesi / Marmara University (Genel Sekreter / Secretary General)

Ebru ÇETİN - Gazi Üniversitesi / Gazi University (Muhasip Üye / Treasurer)

Mitat KOZ - Ankara Üniversitesi / Ankara University (Üye/Member)

Nevzat MİRZEOĞLU - Sakarya Üniversitesi / Sakarya University (Üye / Member)

Murat ÇİLLİ - Sakarya Üniversitesi / Sakarya University (Üye / Member)

SPOR BİLİMLERİ DERNEĞİ DENETLEME KURULU / SPORTS SCIENCES ASSOCIATION SUPERVISORY BOARD

M. Levent İNCE – ODTÜ / METU

Ferda GÜRSEL - Ankara Üniversitesi / Ankara University

Erbil HARBİLİ - Selçuk Üniversitesi / Selçuk University

SPOR BİLİMLERİ DERNEĞİ ONUR KURULU / SPORTS SCIENCES ASSOCIATION HONORARY COMMITTEE

Caner AÇIKADA - Yakın Doğu Üniversitesi / Near East University

Ümit KESİM - Emekli / Retired Instructor Faculty Member

Gazanfer DOĞU - Abant İzzet Baysal Üniversitesi / Abant İzzet Baysal University

DÜZENLEME KURULU / ORGANIZING COMMITTEE

Dr. Gıyasettin DEMİRHAN - Hacettepe Üniversitesi / Hacettepe University
(Kongre Başkanı / Chair)

Dr. F. Hülya AŞÇI - Marmara Üniversitesi / Marmara University

Dr. Cengiz AKALAN - Ankara Üniversitesi / Ankara University

Dr. Nefise BULGU - Hacettepe Üniversitesi / Hacettepe University

Dr. Ebru ÇETİN - Gazi Üniversitesi / Gazi University

Dr. Murat ÇİLLİ - Sakarya Üniversitesi / Sakarya University

Dr. Gülfem ERSÖZ - Ankara Üniversitesi / Ankara University

Dr. Esra ERTURAN - Gazi Üniversitesi / Gazi University

Dr. Mehmet GÜNAY - Gazi Üniversitesi / Gazi University

Dr. Bengü GÜVEN - Başkent Üniversitesi / Başkent University

Dr. Tahir HAZIR - Hacettepe Üniversitesi / Hacettepe University

Dr. Ayşe KİN İŞLER - Hacettepe Üniversitesi / Hacettepe University

Dr. Settar KOÇAK – Orta Doğu Teknik Üniversitesi / Middle East Technical University

Dr. Mitat KOZ - Ankara Üniversitesi / Ankara University

Dr. Nevzat MİRZEOĞLU - Sakarya Üniversitesi / Sakarya University

Dr. Neşe ŞAHİN - Ankara Üniversitesi / Ankara University

Dr. İbrahim YILDIRAN - Gazi Üniversitesi / Gazi University

Dr. Baki YILMAZ - Yıldırım Beyazıt Üniversitesi / Yıldırım Beyazıt University

BİLİMSEL SEKRETERYA / SCIENTIFIC SECRETARY

Dr. F. Hülya AŞÇI (Bilim Kurulu Başkanı / Chair of Scientific Committee)

Aydan Gözmen ELMAS (Sekreter / Secretary)

Safter ELMAS (Sekreter / Secretary)

BİLİM KURULU / SCIENTIFIC COMMITTEE

Dr. Caner AÇIKADA
Dr. Seydi Ahmet AĞAOĞLU
Dr. Bülent AĞBUĞA
Dr. Cengiz AKALAN
Dr. Fırat AKÇA
Dr. Utku ALEMDAROĞLU
Dr. Ahmet ALPTEKİN
Dr. Ramis ARABACI
Dr. Faik ARDAHAN
Dr. Serdar ARITAN
Dr. Cengiz ARSLAN
Dr. F. Hülya AŞÇI
Dr. Gülfem Sezen BALÇIKANLI
Dr. Cem Şeref BEDİZ
Dr. Fatih BEKTAŞ
Dr. Christopher BELL
Dr. Selda BEREKET
Dr. Turgay BİÇER
Dr. Murat BİLGE
Dr. Nefise BULGU
Dr. Jayne CAUDWELL
Dr. Aina CHALABAEV
Dr. Jean COTE - Kanada
Dr. Emine ÇAĞLAR
Dr. Hatice ÇAMLIYAR
Dr. Ebru ÇETİN
Dr. Murat ÇİLLİ
Dr. Zafer ÇİMEN
Dr. Dilşad ÇOKMAZ
Dr. B. Muzaffer ÇOLAKOĞLU
Dr. Haydar DEMİREL
Dr. Gıyasettin DEMİRHAN
Dr. Ali Ahmet DOĞAN
Dr. Birol DOĞAN
Dr. Gazanfer DOĞU
Dr. Bilge DONUK
Dr. Güner EKENCİ
Dr. Rıdvan EKMEKÇİ
Dr. Roger ENOKA
Dr. Atilla ERDEMLİ
Dr. Itır ERHART
Dr. Gülfem ERSÖZ
Dr. Hayri ERTAN
Dr. Esra ERTURAN
Dr. Ayşe Gökçe ERTURAN İLKER
Dr. Zeynep FİLİZ DİNÇ
Dr. Paul G. SCHEMPP
Dr. Ertuğrul GELEN
Dr. R. Timuçin GENCER
Dr. Ayhan GÖKTEPE
Dr. Mehmet GÜNAY
Dr. Hakan GÜR
Dr. Bülent GÜRBÜZ
Dr. Ferda GÜRSEL
Dr. Recep GÜRSOY
Dr. Özbay GÜVEN
Dr. Ian HAEZLEWOOD
Dr. Karyn HAMILTON

Dr. Erbil HARBİLİ
Dr. James HARDY
Dr. Tahir HAZIR
Dr. Ian HEAZLEWOOD
Dr. M. Levent İNCE
Dr. Arslan KALKAVAN
Dr. Murat KANGALGİL
Dr. Ayda KARACA
Dr. Cengiz KARAGÖZOĞLU
Dr. Suat KARAKÜÇÜK
Dr. Hasan KASAP
Dr. Zişan KAZAK ÇETİNKALP
Dr. Ümit KESİM
Dr. Ayşe KİN İŞLER
Dr. Sadettin KİRAZCI
Dr. Canan KOCA ARITAN
Dr. Hürmüz KOÇ
Dr. M. Settar KOÇAK
Dr. Hakan KOLAYİŞ
Dr. Erkut KONTER
Dr. Ferman KONUKMAN
Dr. Nimet Haşıl KORKMAZ
Dr. Feza KORKUSUZ
Dr. Mitat KOZ
Dr. Yusuf KÖKLÜ
Dr. Sanlı Sadi KURDAK
Dr. Cem KURT
Dr. Bryan McCORMICK
Dr. Martin LAMES
Dr. Roland LESER
Dr. Bergün MERİÇ BİNGÜL
Dr. Dilşad MİRZEOĞLU
Dr. Nevzat MİRZEOĞLU
Dr. Sürhat MÜNİROĞLU
Dr. Gülbin Rudarlı NALÇAKAN
Dr. Hiroyuki NUNOME
Dr. Erman ÖNCÜ
Dr. Oğuz ÖZBEK
Dr. Selhan ÖZBEY
Dr. Dilara ÖZER
Dr. Kamil ÖZER
Dr. Özgür ÖZKAYA
Dr. M Ata ÖZTÜRK
Dr. Füsun ÖZTÜRK KUTER
Dr. Aysel PEHLİVAN
Dr. Zekai PEHLİVAN
Dr. Salih PINAR
Dr. Zsolt RADAK
Dr. Nusret RAMAZANOĞLU
Dr. Leyla SARAÇ
Dr. Abdullah Ruhi SOYLU
Dr. Hakan SUNAY
Dr. Neşe ŞAHİN
Dr. Kerem Yıldırım ŞİMŞEK
Dr. Ahmet TALİMCİLER
Dr. Yavuz TAŞKIRAN
Dr. Şefik TİRYAKİ
Dr. Serdar TOK
Dr. İlhan TOKSÖZ
Dr. Turhan TOROS
Dr. Ayşe TÜRKSOY
Dr. Selda UZUN
Dr. Phillip WARD
Dr. Saadet Rana VAROL
Dr. Tennur YERLİSU LAPA
Dr. Azmi YETİM
Dr. İbrahim YILDIRAN
Dr. İlker YILMAZ
Dr. Bekir YÜKTAŞIR
Dr. Ali Murat ZEGEROĞLU
Dr. Mehmet Akif ZİYAGİL
Dr. Erdal ZORBA

ANA KONUŞMACILAR / KEYNOTE SPEAKERS

Dr. Jean COTE, CAN

Dr. Roger ENOKA, USA

Dr. Paul G. SCHEMPP, USA

DAVETLİ KONUŞMACILAR / INVITED SPEAKERS

Dr. Serdar ARITAN, TUR

Dr. Christopher BELL, USA

Dr. Jayne CAUDWELL, UK

Dr. Muzaffer ÇOLAKOĞLU, TUR

Dr. Aina CHALABAEV, FRA

Dr. Jean COTE, CAN

Dr. Gıyasettin DEMİRHAN, TUR

Dr. Roger ENOKA, USA

Dr. Itır ERHART, TUR

Dr. Ian HAEZLEWOOD, AUS

Dr. Karyn HAMILTON, USA

Dr. James HARDY, UK

Dr. Ayda KARACA, TUR

Dr. Canan KOCA ARITAN, TUR

Dr. Martin LAMES, GER

Dr. Roland LESER, GER

Dr. Bryan McCORMICK, USA

Dr. Selhan ÖZBEY, TUR

Dr. Kamil ÖZER, TUR

Dr. Özgür ÖZKAYA, TUR

Dr. Salih PINAR, TUR

Dr. Zsolt RADAK, HUN

Dr. Paul G. SCHEMPP, USA

Dr. Hüsrev TURNAGÖL, TUR

Dr. Phillip WARD, USA

Dr. İbrahim YILDIRAN, TUR

ALAN KOORDİNATÖRLERİ / FIELD COORDINATORS

Dr. Müge AKYILDIZ MUNUSTURLAR (Rekreasyon / Recreation)

Dr. Atahan ALTINTAŞ (Sporcu Sağlığı / Sport Medicine)

Dr. Hayriye Ç. ATABEK (Kas Fizyolojisi / Muscle Physiology)

Dr. Gülsün AYDIN (Fiziksel Aktivite ve Fiziksel Uygunluk / Physical Activity and Physical Fitness)

Dr. Nefise BULGU (Spor Sosyolojisi / Sport Sociology)

Dr. Süleyman BULUT (Sporcu Beslenmesi ve Ergojenik Yardımcı / Sports Nutrition and Ergogenic)

Dr. Ali Onur CERRAH (Spor Biyomekaniği / Sports Biomechanic)

Dr. Emine ÇAĞLAR (Egzersiz ve Spor Psikolojisi / Exercise & Sport Psychology)

Dr. Elvin O. GÜNGÖR (Ezgersiz Fizyolojisi / Exercise Physiology)

Dr. Barış GÜROL (Engelliler için Beden Eğitimi ve Spor / Adapted Physical Education and Sport)

Dr. Pınar GÜZEL (Olimpizm / Olympism)

Dr. İlknur HACISOFTALIOĞLU (Spor Sosyolojisi / Sport Sociology)

Dr. Celil KAÇOĞLU (Fiziksel Aktivite ve Fiziksel Uygunluk / Physical Activity and Physical Fitness)

Dr. Mehmet KALE (Antrenman Bilimi / Training Science)

Dr. Sadettin KİRAZCI (Motor Davranış / Motor Behavior)

Dr. Canan KOCA ARITAN (Toplumsal Cinsiyet / Gender and Sports)

Dr. Hüseyin KÖSE (Spor Yönetimi / Sports Management)

Dr. Dilşad MİRZEOĞLU (Spor Eğitimi / Sport Pedagogy)

Dr. Süleyman MUNUSTURLAR (Rekreasyon / Recreation)

Dr. Deniz ŞİMŞEK (Ezgersiz Fizyolojisi / Exercise Physiology)

Dr. Hüsrev TURNAGÖL (Sporcu Beslenmesi ve Ergojenik Yardımcı / Sports Nutrition and Ergogenic)

Dr. İbrahim YILDIRAN (Spor Tarihi ve Felsefesi / Sport History & Sport Philosophy)

ÖDÜL KOORDİNATÖRLÜĞÜ / AWARD COORDINATORS

Dr. Nevzat MİRZEOĞLU

Dr. Önder ŞEMŞEK

KONGRE KİTABI DÜZENLEME / BOOK DESIGN

Dr. Esra Erturan ÖĞÜT (Gazi Üniversitesi / Gazi University)

Dr. Neşe ŞAHİN (Ankara Üniversitesi / Ankara University)

Göktuğ ERTETİK (Ankara Üniversitesi / Ankara University)

Ahmet ATLI (Ankara Üniversitesi / Ankara University)

Özkan GÜLER (Ankara Üniversitesi / Ankara University)

Oğuz GÜRKAN (Ankara Üniversitesi / Ankara University)

KOORDİNATÖR ÜNİVERSİTELER/COORDINATOR UNIVERSITY

ANKARA ÜNİVERSİTESİ 1946

ODTÜ

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ

GAZİ ÜNİVERSİTESİ 1926

MARMARA ÜNİVERSİTESİ 1883

SAKARYA ÜNİVERSİTESİ 1970

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ

ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ AYBÜ

DESTEKLEYEN KURUM VE KURULUŞLAR
ENDORSEMENTS & SPONSORS

TÜRKİYE MİLLİ OLİMPİYAT KOMİTESİ

IACSS ComputerScienceSport

ELSA

BRAVOMED

BRAIN PRODUCTS
Solutions for neurophysiological research

BİLİMMED

TARTI
Sağlık için teknolojiler

AKRO ArGe Ltd.

alpmed
Healthcare Technologies & Solutions

TECHNOGYM®

İÇİNDEKİLER
TABLE of CONTENTS

KURULLAR / COMMITTEES 5
DAVETLİ KONUŞMA ÖZETLERİ KEYNOTE SPEECH ABSTRACTS 84
A Personal Assets Approach to Short-term Interest and Long-Term Engagement in Sport 85
Dr. Jean Cote – Kanada
Translating Fatigue to Human Performance 86
Dr. Roger Enoka – ABD
The Characteristics and Qualities of Great Coaches 87
Dr. Paul G. Schempp
DAVETLİ SEMPOZYUM ÖZETLERİ INVITED SYMPOSIUM ABSTRACTS 88
New Ideas to Improve Aerobic Performance 89
Dr. Muzaffer Çolakoğlu – Türkiye
Details of Valid Measure of Aerobic Performance 90
Dr. Özgür Özkaya – Türkiye
Nutritional Strategies and Ergogenic Aids Improving Endurance Performance 91
Dr. Hüsrev Turnagöl – Türkiye
Neyi Bilmediğimizi Bilmek! Bilimde ve Sporda Asıl Mesele Nedir? 92
Knowing What We Do Not Know! What is the Real Problem in Science and Sports? 93
Dr. Gıyasettin Demirhan
Roles and Traits of Master Mentors in Sports 94
Dr. Paul G. Schempp – ABD
Specialized Content Knowledge: One Cannot Teach What One Does Not Know! 95
Dr. Phillip Ward – ABD
Sprint Interval Training: A Healthy Need for Speed 96
Dr. Christopher Bell – ABD
Exercise and Oxidative Stress: The Necessity of Stress For Beneficial Adaptations 97
Dr. Karyn Hamilton – ABD
SIRT1 Plays A Key Role In The Hypetrophy of Skeletal Muscle 98
Dr. Zsolt Radak – Macaristan
Stereotype Threat in the Motor Domain: Results and Perspectives 99
Dr. Aina Chalabaev – Fransa
The Interpersonal Aspect of Coaching Effectiveness 100
Dr. Jean Cote – Kanada
Self-talk in Sport: Potential, Problems and Pitfalls? 101
Dr. James Hardy - Birleşik Krallık

Strategies for Improving Physical Activity 102

Dr. Ayda Karaca - Türkiye

Methodological Issues in the Assessment of Physical Activity 104

Dr. Kamil Özer

Physical Activity for Elderly with Alzheimer's Disease 105

Dr. Salih Pınar – Türkiye

Thinking Women Experiences in Sport With Bourdieu: The Cases of Women Football Players and Women Sport Managers 106

Dr. Canan Koca Arıtan – Türkiye

The Tale of Two Football Cultues: HWFC V FA Women's Cup 107

Dr. Jayne Caudwell - Birleşik Krallık

Do Women Get the Offside Rule? Female fans, Labeling and Stereotypes in Turkey 108

Dr. Itır Erhart – Türkiye

Biomechanics: The Future in Motion 109

Dr. Serdar Arıtan – Türkiye

Applications of Structural Equation Models Linking Strength, Power, Work and Speed to Athletic Performance in Sprints and Jumps 110

Dr. Ian Haezlewood – Avusturalya

Recreational Therapy: Using Sport and Physical Activity as a Basis for Rehabilitation 111

Dr. Bryan McCormick - Dr. Jennifer Piatt ABD

Olimpizm ve Olimpik Değerler Eğitimi 112

Dr. Selhan Özbey – Türkiye

Geç Osmanlı Tarih Yazımında Olimpiyat Kavramı ve Olimpiyat Oyunları 114

Dr. İbrahim Yıldıran – Türkiye

Modeling Tactical Behavior Based on Action and Position Data in Game Sports 116

Dr. Martin Lames – Almanya

Knowledge Based Assessment of Tactical Performance Skills in Team Sports 117

Dr. Roland Leser – Avusturya

SÖZEL BİLDİRİ ÖZETLERİ ORAL PRESENTATION ABSTRACTS 118

ANTRENMAN BİLİMİ TRAINING SCIENCES 119

SOZ.28 Performans Testleri ile İzokinetik Kuvvet İlişkisi: İzokinetik Kuvvet Sportif Performansı Belirleyebilir mi? 120

Simay KANAN, Ian JEFFREYS, Ozan ATALAĞ 120

SOZ.28 The Relationship Between Performance Test and Isokinetic Strength: Does Isokinetic Strength Detemine To Sportive Performance 120

SOZ.35 İyi Antrenmanlı Sporcularda Tüm Vücut Ve Lokal Vibrasyon Egzersizinin Sıçrama Performansı Üzerine Rezidüel Etkileri 121

İlbilge ÖZSU, İsa SAĞIROĞLU, Cem KURT, Ekim PEKÜNLÜ 121

SOZ.35 Effects of whole body vibration and local vibration exercise on counter- movement jump performance and its residual features in well-trained athletes 121

SOZ.47 Güreşçilere Uygulanan Koenzim Q10 ve Çinko Takviyesinin Bazı Kan Parametrelerine Etkisinin İncelenmesi 122

Oktay ÇOBAN, Yahya POLAT, İrfan MARANGOZ 122

Analysis of the Effects of Q 10 (Coq 10) and Zinc (Zn) Supplement on Some Blood Parameters of Wrestlers 122

SOZ.111 Akuatik Egzersizlerin Unilateral ve Bilateral Kas Dengesizliği Üzerine Etkisi 123

Armağan KAFKAS, Muhammed Emin KAFKAS 123

SOZ.111 Effect of aquatic exercises on unilateral and bilateral muscle imbalances 123

SOZ.123 Submaksimal Yüklerle Uygulanan Kesintili ve Kesintisiz Egzersizlerin Kardiyovasküler Sapma Üzerine Etkileri 124

Muzaffer ÇOLAKOĞLU, Özgür ÖZKAYA, Görkem Aybars BALCI 124

SOZ.123 Effects of Submaximal Intermittent and Continuous Exercises on Cardiovascular Drift 124

SOZ.124 Wingate Tipi Maksimal Yüklenmeli Uygulamalarda Sonuçların Doğruluğu, Güvenilirliği ve Segmental Hata Analizi İlişkisi 125

Özgür ÖZKAYA, Hakan AS, Emre VARDARLI, Görkem Aybars BALCI, Bekir Muzaffer ÇOLAKOĞLU 125

SOZ.124 Accuracy, Reliability and Segmental Error Detection Relationship During Wingate Type All-Out Efforts 125

SOZ.136 UEFA Şampiyonlar Liginde Atılan Gollerin Zaman Dilimlerine Göre İncelenmesi 126

Oğuz GÜRKAN , Göktuğ ERTETİK, Sürhat MÜNİROĞLU 126

SOZ.136 Analysis of Goals Scored in UEFA Champions League by the Time Periods 126

SOZ.140 Amatör Futbolcularda Sezon Süresince Sezon İçi Antrenman Programının Kas Hasarı Ve Biyokimyasal Parametreler Üzerine Etkisi 127

Aslan TOKLU, Zekine PÜNDÜK, Hayrettin KARA, Erdil DURUKAN 127

SOZ.140 The Effect of Football Training On Muscle Damage and Biochemical Parameters İn Amateur Players During The Season 127

SOZ.153 Aynı Yaş Kategorisindeki Genç Futbolcuların Tekrarlı Sprint Performanslarının Mevki ve Lig Seviyesine Göre İncelenmesi 128

Onat ÇETIN, Malik BEYLEROĞLU 128

SOZ.153 Anlysis of repeated sprint performance of young soccer players at the same age category according to game positions and league level 128

SOZ.176 Genç Kadın Voleybolcularda 14 Haftalık Kuvvet ve Servis Antrenmanlarının Servis Atma Becerileri Üzerine Etkileri 129

Yeliz ÖZVEREN, Bahtiyar ÖZÇALDIRAN, İlbilge ÖZSU 129

SOZ.176 Effects of 14 Weeks Strength and Service Trainings on Serving Ability in Young Female Volleyball Players 129

SOZ.195 Genç Tenis Oyuncularının Sert ve Toprak Kortlardaki Tenis Maçları Sırasındaki Maç Aktivite Profillerinin Karşılaştırılması 130

Bülent KILIT, Erşan ARSLAN 130

Soz.195 Comparison of The Match Activity Profile of Young Tennis Players During Hard and Clay Courts Match Play 130

SOZ.209 Farklı Direnç Egzersiz Yöntemlerinin Kan Laktat Düzeyi ve Kalp Atım Hızına Akut Etkilerinin Karşılaştırılması 131

Abdüsselam TURGUT, Gökhan DELİCEOĞLU 131

SOZ.209 Compare The Acute Effects of Different Resistance Exercise Methods On Blood Lactate Levels and Heart Rate 131

SOZ.238 İskemik Önkoşullamanın Seçilmiş Fizyolojik Parametreler ve Anaerobik Performans Üzerine Akut Etkisi 132

Atakan YILMAZ , Gülfem ERSÖZ 132

SOZ.238 The Acute Effect of Ischemic Preconditioning on Selected Physiological Parameters and Anaerobic Performance 132

SOZ.387 Uzaktan Fiziksel Antrenman Programının Elit Futbol Hakemleri ve Yardımcı Hakemlerin YYIRL ve YYIRL Performansı Üzerine Etkisi 133

Tuba Kızılet BOZDOĞAN, Ali KIZILET 133

SOZ.387 Effect of Distance Physical Training oo YYIRL and YYIRL 2 Test Performance on Elite Soccer Referees and Assistant Referees 133

SOZ.393 Elit Bisikletçilerde Wingate Anaerobik Güç, İzokinetik Pik Tork Kuvveti ve Bacak Uzunluğu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 134

Gökhan UMUTLU, Oktay ZIRHLI , Ayhan Taner ERDOĞAN, Mehmet Akif ZIYAGIL 134

SOZ.393 Assessment of the Relationship Among Anaerobic Power, Isokinetic Strength and Leg Length in Elite Cyclists 134

SOZ.397 Eklem Hareket Genişliği Değerlerinin Farklı Açısal Hızlardaki Absolüt ve Rölatif Plantar ve Dorsal Fleksiyon Değerleri İle İlişkisi 135

Gökhan UMUTLU, Buse ARGUN, Yağmur ARINLI, Ersin ILKILIROĞLU 135

SOZ.397 Range of Motion and Its Relation to Absolute and Relative Plantar and Dorsiflexion Peak Torques at Different Angular Velocity 135

SOZ.429 Farklı Isınma Protokollerinin 50 Metre Yüzme Performansı Üzerine Akut Etkisi 136

Armağan KAFKAS, Özgür EKEN, M. Emin KAFKAS 136

SOZ.429 The Acute Effects of Different Warm Up Protocols on 50 Meter Swimming Performance 136

SOZ.443 Elit Güreşçilerde Uygulanan Aerobik ve Anaerobik Antrenman Programının Vücut Kitle İndeksi (Bmı) ve Kan Lipidleri Üzerine Etkileri 137

Nurcan DEMİREL, Serhat ÖZBAY, Fatih KAYA 137

SOZ.443 The Effects of Aerobic and Anaerobic Training Programs Applied to Elite Wrestlers on Body Mass Index (BMI) and Blood Lipids 137

SOZ.462 Genç Futbolcularda Bir Saha Testi Olarak RAST'ın Anaerobik Güç ve Kapasitenin Değerlendirilmesinde Geçerliliği 138

Mehmet Gören KÖSE, Ayşe Kin İŞLER, Tahir HAZIR 138

SOZ.462 The Validity of RAST as a Field Test to Assess Anaerobic Power and Capacity on Young Soccer Players 138

SOZ.495 Değişik Eğimlerde Yürüyüş Esnasında Enerji Harcaması: Yöntemsel Karşılaştırma 139

Ferhat ESATBEYOĞLU, Betül COŞKUN, Mehmet Gören KÖSE, Ceren Işıl ATABEY, Latife HASGÜL, Tahir HAZIR 139

SOZ.495 Energy Expenditure During Walking At Various Grades: A Methodological Comparison 139

SOZ.514 Futbolda Küçük Alan Oyunlarında Dinamik Oyun Kuralının Etkileri 140

Hamit CIHAN, İbrahim CAN, Erdal ARI 140

SOZ.514 The Effects of the Dynamic Game Rule İn Small-Sided Games For Soccer 140

SOZ.515 Milli Bilek Güreşçilerde Üst Vücut Kuvvet Özelliği ve Bench Throw Hareketindeki İtme Hızı Arasındaki İlişki 141

İbrahim CAN, Hamit CİHAN, Harun DURAN, Erdal ARI 141

SOZ.515 Relationship Between Upper Body Strength Characteristics and Propulsive Velocity During Bench Throw Movement In National Arm Wrestlers 141

SOZ.518 Profesyonel Futbolcularda 2x2 Küçük Alan Oyunları İle Kombine Edilen Farklı Koşu Alıştırmalarına Verilen Akut Fizyolojik Cevapların ve Farklı Koşu Hızlarında Kat Edilen Mesafelerin Karşılaştırılması 142

Hamit CIHAN, Yusuf KÖKLÜ, Utku ALEMDAROĞLU 142

SOZ.518 Comparison of The Acute Physiological Responses and Time Motion Characteristics in 2-A-Side Game Combine With Different Running Drills in Professional Soccer Players 142

SOZ.520 MET Sistemi ve Dinlenik Metabolik Hızın Kestirilmesinde Sensewear Armband'ın Geçerliği: İndirekt Kalorimetrik Değerlendirme 143

Ceren Işıl ATABEY , Mehmet Gören KÖSE, Betül COŞKUN, Ferhat ESATBEYOĞLU, Ayşe KINIŞLER, Tahir HAZIR 143

SOZ.520 Validity of Sensewear Armband in Predicting MET System and Resting Metabolic Rate: An Indirect Calorimetric Assessment 143

SOZ.542 14-16 Yaş Yüzücülerde Antropometrik Özellikler İle 50 Metre Sırtüstü Stil Yüzme Performansları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 144

Selami YÜKSEK, Eda Gonca AKPINAR, Vedat AYAN, Cengiz ÖLMEZ 144

SOZ.542 The Relationship Between Anthropometric Features and 50 Meter Backstroke Swimming Performance In 14-16 Years of Age Swimmers 144

SOZ.553 Patlayıcı Güç Sporcuları ve Antrenman Yapmayan Bireylerin Tek ve Çok Eklem Kas Fonksiyonlarının ve Sinirsel Sürüşünün Karşılaştırması 145

Mehmet KALE, Katie LYON, Mikaela HARRISON, Jonathan P. FOLLAND 145

SOZ.553 Comparison of Single and Multiple Joint Muscle Functions and Neural Drive of Explosive Power Athletes and Untrained Individuals 145

SOZ.585 Oryantiring Sporcularının Mental Rotasyon Yetenekleri İle Algısal ve Motorik Becerilerinin Değerlendirilmesi 146

Şenay Koparan ŞAHIN, Engin SAĞDILEK, Güven ÖZKAYA, Erhan KIZILTAN 146

SOZ.585 Evaluation mental rotation skills, perceptual and motoric ability of orienteering athletes 146

SOZ.590 Sub-Elit Masa Tenisçilerin Seçilmiş Motorik Performansları İle Şut İsabet Oranları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 147

Muhammed Emin KAFKAS, Safa ÇINARLI, Canan BASTIK , Oktay ÇİMEN 147

SOZ.590 The Analysis of Relation Between The Rates of Attack Stroke and Sub- Elite Tennis Players' Some Motoric Performances 147

SOZ.595 Alt Ekstremite Kaslarında İzokinetik Kuvvet, Yorgunluk ve Fibril Tipi Arasındaki İlişkiler: Cinsiyetler Arası Karşılaştırma 148

Tuğba Nilay KULAKSIZ, Evrim ÜNVER, Tahir HAZIR, Ayşe Kin İŞLER 148

SOZ.595 Associatıons Among Isokinetic Strength, Fatigue and Muscle Fıber Type: Gender Specific Comparison 148

SOZ.600 Salon Futbolu ve Amerikan Futbolu Oyuncularının Anaerobik Kuvvet ve Çeviklik Özelliklerinin Karşılaştırılması 149

Sercan ÖNCEN , Mustafa BINER, Adem PALA, Salih PINAR 149

SOZ.600 Comparing Anaerobic Power and Agility Features of Indoor Soccer and American Football 149

SOZ.605 Voleybolcularda Farklı Germe Yöntemlerinin Dikey Sıçrama ve Esneklik Performansı Üzerine Etkisi 150

Aksel ÇELIK, Onur TÜTÜNCÜ, Sevgi Sevi YEŞILYAPRAK 150

SOZ.605 The Effects of Different Stretching Methods On Vertical Jump Performance and Flexibility in Volleyball Players 150

SOZ.616 Okul Öncesi 6 Yaş Grubu Çocuklarda Cinsiyete ve Cimnastik Antrenmanına Katılma Durumuna Göre Dinamik Denge Performansı ve Hipermobilitenin İncelenmesi 151

İnci KESİLMİŞ, Manolya AKIN 151

SOZ.616 The Examination of Dynamic Balance Ability and Hypermobility According To The Gender and Gymnastics Training Participation in 6 Years of Age Preschool Children 151

SOZ.630 Statik ve Dinamik Apne Egzersizlerinin Aerobik Güç Üzerine Etkisinin Araştırılması 152

Mehmet YILDIZ, Sezer DEMIR 152

SOZ.630 Investigation of The Effect of Static and Dynamic Apnea Exercises On Aerobic Power 152

SOZ.637 Müsabaka Dönemi Sürecindeki Maksimal Yoğunluklu Beceri Tabanlı Antrenmanların Yarı Elit Erkek Voleybolcuların Fiziksel Performanslarına Etkisi 153

Mustafa KARAHAN 153

SOZ.637 The Effect of Skill-Based Training with Maximal Intensity on the Physical Performance of Sub-Elite Male Volleyball Players During Competitive Season 153

SOZ.642 Futbolda Yaşa Göre Sürat, Çeviklik ve Tekrarlı Sprint Performansının Analizi 154

Asım TUNÇEL, Erbil HARBİLİ, Sultan HARBİLİ 154

SOZ.642 Analysis of Repeated Sprint Ability, Agility, and Speed With Respect To Age in Soccer 154

SOZ.685 Gölge Badmintonu Antrenmanlarının 8-10 Yaş Grubu Badmintoncuların Kuvvet ve Çeviklik Parametreleri Üzerine Etkisi 155

Mehmet Fatih YÜKSEL, Latif AYDOS 155

SOZ.685 The Effect of Shadow Badminton Trainings On Strength and Agility Parameters of 8-10 Age Group of Badminton Players 155

SOZ.689 Kaya Tırmanıcılarında 4 Haftalık Sistem Antrenmanının Bazı Kuvvet Parametreleri Üzerine Etkisi .. 156

Gamze CIRIK, Tolga AKSIT, Faik VURAL, M.Zeki ÖZKOL, S.Rana VAROL Ege Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye 156

SOZ.689 Effect of 4 Weeks System Training On Various Strength Parameters in Rock Climbers 156

SOZ.720 Türk Bilek Güreşçilerde ACTN3 Geninin Sportif Performans Açısından Değerlendirilmesi 157

Raif ZİLELİ , Onur EROĞLU, Hüseyin ÖZKAMÇI, Gürkan DİKER, M. Ali NALBANT, Hacer KAYA, Merve ÇELEN, Şerife VATANSEVER 157

SOZ.720 The Assessment of ACTN3 Gene among Turkish Arm Wrestlers in terms of Sportive Performance 157

SOZ.723 Farklı Şiddette Yapılan Derinlik Sıçramalarının Sürat Ve Çeviklik Performansına Akut Etkilerinin İncelenmesi 158

Tuğçe ŞENER, Kerim SÖZBİR 158

SOZ.723 Investigation of the acute effects of depth jumps with different intensity on speed and agility performance 158

SOZ.727 Futbolda Küçük Alan Oyunları ve Süratte Devamlılık Antrenman Yöntemlerinin Bazı Performans Parametreleri Üzerine Etkisi 159

Erkan AKDOĞAN, İlker YILMAZ, Yusuf KÖKLÜ, Utku ALEMDAROĞLU, Ali Onur CERRAH 159

SOZ.727 Effect of Small-Sided Games and Speed Endurance Training Method on some Performance Parameters in Soccer 159

SOZ.731 Elit Voleybolda Kadın ve Erkekler İçin Etkinlik Değişkenlerine Dayalı Tahmin Modeli 160

Cengiz AKARÇEŞME, Esen GÜRBÜZSEL 160

SOZ.731 Prediction Model Based on Efficacy Variables for Women and Men in Elite Volleyball 160

SOZ.745 EMG Quadriseps Motor Hafıza Biofeedback Seviyeleri İle Futbol Şut İsabeti ve Hızı Arasındaki İlişki 161

Aykut Eren CANÜZMEZ 161

SOZ.745 Relationship between EMG motor memory biofeedback levels of Quadriceps muscles and shot on target and shot speed in soccer 161

SOZ.813 Tekrarlı Sprint Testlerinin Karşılaştırılması: Dinlenme Süresi Etkisi 162

Ayşenur Sümeyye AKBAŞ, Bilal Utku ALEMDAROĞLU, Yusuf KÖKLÜ, Barış GEZEN, Fatma Ünver KOÇAK ... 162

SOZ.813 Comparison of Repeated Sprint Tests: Rest Duration Effect 162

SOZ.826 Elektromyostimülasyon Antrenmanlarının Bazı Fiziksel Uygunluk Parametrelerine Etkisinin İncelenmesi 163

Nazlı ÇİRKİN , Gökhan DELİCEOĞLU, Selman KAYA 163

SOZ.826 Elektromyostimulation Training on the Investıgation of the Effects of sSome Physical Fitness Parameters 163

SOZ.849 Çok Aşamalı 20 m Mekik Koşusu ile Farklı Mesafelerde Yapılan Koşu Testleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 164

Tuncay ALPARSLAN, Ramiz ARABACI, Cemali ÇANKAYA 164

SOZ.849 Examining the Relationship Between Multistage 20 m Shuttle Run Test and Running Tests Performed at Different Distances 164

SOZ.872 Genç Akademi Ligi Futbolcularında Pliometrik Antrenmanların İzokinetik Kas Kuvvetine Etkisi 165

Abdullah KILCI, Nedim ASKERI, Selcen Korkmaz ERYILMAZ, Cemil Çağlar BILDIRCIN, Çiğdem ÖZDEMIR, Özgür GÜNAŞTI, Kerem Tuncay ÖZGÜNEN, Sanlı Sadi KURDAK 165

SOZ.872 Effects of Plyometric Trainings on Isokinetic Muscular Strentgh in Youth Academic League Football Players 165

SOZ.917 İyi Antrenmanlı Dövüş Sporcularında Statik Germe ve Kendi Kendine Uygulanan Miyofasiyal Gevşetme Egzersizlerinin Alt Ekstremite Esneklik ve Patlayıcı Kuvvetine Rezidüel Etkileri 166

Cem KURT, İsa SAĞIROĞLU, Ekim PEKÜNLÜ, İlbilge ÖZSU 166

SOZ.917 Residuel effects of static stretching and self myofascial releasing exercises on flexibility and lower body explosive strength in well-trained combat athletes 166

SOZ.920 Elit Kadın Voleybol Oyuncularında İzokinetik Kuvvet, Omuz Hareketliliği ve Top Hızı İlişkisi 167

Yasin ARSLAN, Ömer ŞENEL 167

SOZ.920 The Relationship Among Isokinetic Strength, Shoulder Joint Mobility and Ball Velocity In Elıte Female Volleyball Players 167

SOZ.927 Genç Futbolcularda Alt Ekstremite Fonksiyonel Hareket Taraması (FMS) Değerlendirmelerinin Dikey Sıçrama ve İzokinetik Kuvvet Performansıyla Olan İlişkisinin Belirlenmesi 168

Çiğdem BULGAN, Turgay TURAN, Mustafa Aslan BAŞAR, İlhami TEK 168

SOZ.927 The Determination of the Relationship between Lower Extremity Functional Movement Screening Scores (FMS) and Vertical jump and Isokinetic Strength Performances in Young Football Players 168

SOZ.944 Genç Erkek Basketbolcularda ve Hentbolcularda Bazı Çeviklik Performans Parametreleri İle Doğrusal Sürat Performansı Arasındaki İlişki 169

Murat BILGE, Emine ÇAĞLAR 169

SOZ.944 The roles of various agility performance parameters on the linear single sprint performance among young male basketball and handball players 169

SOZ.947 Sedanter Kadınlarda 8 Haftalık Hatha Yoga Egzersizlerinin Bazı Fizyolojik ve Motorik Parametreler Üzerine Etkilerinin İncelenmesi 170

Yiğit YURTAYDIN, Yakup Akif AFYON 170

SOZ.947 Examine The Effects of 8-Week Hatha Yoga Exercises On Some Physiological and Motor Parameters İn Sedentary Women. 170

SOZ.951 Çoçuklarda Üç Yıllık Golf Antreman Programının Statik ve Dinamik Denge Üzerine Etkisi 171

Nejla GERÇEK, Yaşar TATAR, Selda UZUN, Nusret RAMAZANOĞLU, Koray VARLI 171

SOZ.951 The Effects of Three Year Golf Training On Static and Dynamic Balance in Children 171

SOZ.964 Futbolda Dar Alan Oyunları ve 11v11 Oyunun Fiziksel Kondisyona ve Teknik Parametrelere olan Etkisi 172

Ali ERSOY, Ali Onur CERRAH, Erkan AKDOĞAN 172

SOZ.964 Effect of Small Sided Games and 11vs11 Game On Physical Conditioning and Technical Activities in Soccer 172

SOZ.966 Genç Hentbolcularda Pliometrik Antrenmanların İzokinetik Diz Kuvveti, Dinamik Denge, Anaerobik Güç, Sürat ve Çevikliğe Etkisi 173

Selda UZUN, Zeliha ÇAKIR, İnci KARADENİZLİ, Çetin TİRYAKİ, Nusret RAMAZANOĞLU 173

SOZ.966 Effects of Pliyometric Training On İzokinetic Knee Strength, Dynamic Balance, Anaerobic Power, Sprint and Agility İn Young Handball Players 173

EGZERSİZ FİZYOLOJİSİ EXERCISE PHYSIOLOGY 174

SOZ.100 Obez Kadınlarda Aerobik Ve Nefes Egzersizlerinin Fiziksel ve Bazı Solunum Parametreleri Üzerine Etkisi 175

Meltem IŞIK, İbrahim KILIÇ, Yücel OCAK 175

SOZ.100 The Effect of Aerobic and Breathing Exercises On Physical and Some Respiration Parameters in Obese Women 175

SOZ.161 Teniste Müsabaka Performansı ile Enerji Harcama Miktarı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 176

Alparslan ERMAN, Asuman ŞAHAN, Halil TUNÇ 176

SOZ.161 Evaluation in Terms of Energy Expenditure of Intercollegiate Tennis Competitions 176

SOZ.255 Yoğun Egzersiz Ve Melatoninin Dna Hasarı ve Oksidatif Stres Üzerine Etkileri 177

Öztürk AĞIRBAŞ, Necip Fazıl KİSHALI 177

SOZ.255 Effects on DNA Damage and Oxidative Stress of Melatonin and Intensive Exercise 177

SOZ.388 Bisikletçilerde Kas Fibril Tipi Dağılımı, Quadriceps-Hamstring Yorgunluk Oranı ile Farklı Ergometrelerdeki Absolüt ve Rölatif VO2maks, vVO2maks ve TLim Süreleri Arasındaki İlişkisinin İncelenmesi 178

Gökhan UMUTLU, Ayhan Taner ERDOĞAN 178

SOZ.388 Examination of Muscle Fiber Type Distribution, Quadriceps-Hamstring Fatique Rate and Its Relation to Absolute and Relative VO2maks, vVO2maks ve TLim Durations 178

SOZ.392 Badminton ve Hentbol Sporcularının Absolüt ve Rölatif Omuz Ekstansiyon ve Fleksiyon Pik Tork Değerlerinin Karşılaştırılması 179

Gökhan UMUTLU, Uğur CAN, Ayhan Taner ERDOĞAN 179

SOZ.392 Comparison of Absolute and Relative Shoulder Extension-Flexion Peak Torque Values in Badminton and Handball Players 179

SOZ.395 13-14 Yaş Bale Öğrencilerinde Farklı Açısal Hızlardaki Bilateral Plantar-Dorsifleksiyon, Diz ve Kalça Ekstansiyon-Fleksiyon Pik Tork Değerlerinin Karşılaştırılması 180

Yağmur ARINLI, Gökhan UMUTLU, Ersin İLKILIROĞLU 180

SOZ.395 Comparison of Bilateral Plantar-Dorsiflexion, Knee and Hip Extension-Flexion Peak Torque Values at Different Angular Velocities in 13-14 Years Ballet Students 180

SOZ.396 Kas Fibril Tipi Dağılımı, Bacak Boyu Uzunluğu ve Yorgunluk İndeksi Değerlerinin Farklı Açısal Hızlardaki Diz Ekstansiyon-Fleksiyon Pik Tork Ölçümleri İle İlişkisi 181

Gökhan UMUTLU, Ersin ILKILIROĞLU, Yağmur ARINLI, Ayhan Taner ERDOĞAN 181

SOZ.396 Muscle Fiber Type Distribution, Leg Length and Fatigue Index and Its Relation to Knee Extension-Flexion Peak Torques at Different Angular Velocities 181

SOZ.427 20-40 Yaş Arası Erkeklerde On Haftalık Egzersiz Programının Kemik Turn-Over Markerları ve Kemik Mineral Yoğunluğu Üzerine Etkisi 182

Veysi ÇAY, Gürbüz BÜYÜKYAZI, Yeliz DOĞRU, Cevval ULMAN, Fatma TANELI, Hakan TIKIZ, Gül GÜMÜŞER, Arzu ORAN, Mehmet GÖRAL 182

SOZ.427 The Effect of Ten-Week Exercise Programs on Bone Turn-Over Markers and Bone Mineral Density in Men Aged 20-40 Years 182

SOZ.463 Elit Türk Kadın Voleybolcularda ACTN3 R577X Polimorfizmi ve Patlayıcı Kuvvet Performansı Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi 183

Esin ERGIN , Nurten DINÇ, Selda Bereket YÜCEL, Fatma TANELI, Mehmet Burak DURMAZ, Berfin Serdil ÖRS 183

SOZ.463 The determination of the relationship between ACTN3 R577X polymorphism and explosive power in elite Turkish women volleyball players. 183

SOZ.537 Elit Sporcularda MUNIX, MUSIX ve Kas Kuvvetinin İncelenmesi 184

Gözde KOÇ , Serkan USLU, Tunca NÜZKET, K.Alparslan ERMAN, Hilmi UYSAL 184

SOZ.537 Investigation of Munix, Musix and Muscle Strength in Elite Athletes 184

SOZ.561 Tenis Oyuncularında Maksimal Elongasyon İndeksinin Farklı Kayma Kuvvetlerinde Değişiminin İncelenmesi 185

Pınar ÜLKER , Gözde KOÇ, Nur ÖZEN, Eylem TELLI 185

SOZ.561 Investigation of Changes of Maximal Elongation Index Under Different Shear Stress on Tennis Players 185

SOZ.572 Futbolcularda ve Hentbolcularda Maksimal Oksijen Alımı ve Solunumsal Eşik Değerlerinin Karşılaştırılması 186

Mehmet SOYAL, Selcen Korkmaz ERYILMAZ, Sami AYDOĞAN 186

SOZ.572 Comparison of maximal oxygen uptake and ventilatory threshold in soccer and handball players . 186

SOZ.584 Cosmed K5 Cihazı İle Ölçülen Dinlenik Metabolik Hız Değerlerinin Bazı Kestirim Formulleri İle Karşılaştırılması 187

Erkan TORTU, Gökhan DELİCEOĞLU 187

Soz.584 Comparıng Resting Metabolıc Rate Values Measured By Cosmed K5 Devıce Wıth Some Predıctıon Formulas 187

SOZ.613 Postmenopozal Obez Prehipertansif Kadınlarda Aerobik Egzersiz Programı ADRB2 Gen Ekspresyonu ve Akıma Bağlı Dilatasyonu Arttırır 188

Noushin AZADPOUR, Bakhtyar TARTIBIAN, Şükran Nazan KOŞAR 188

SOZ.613 Aerobic exercise training upregulates beta-2 adrenergic receptor gene expression and improves flow-mediated dilation in prehypertensive obese postmenopausal women 188

SOZ.622 Obez Kadınlarda Yüksek Şiddetli Aralıklı Egzersiz Programının Leptin, Adiponektin, Osteokalsin ve CTX Üzerine Etkisi 189

Masoumeh Alizadeh OSALOU, Yasemin GÜZEL, Muhammed Mustafa ATAKAN, Şükran Nazan KOŞAR 189

SOZ.622 The Effects of High Intensity İnterval Training On Leptin, Adiponectin, Osteocalcin and CTX in Obese Women 189

SOZ.627 Elit Master Atletler, Rekreatif Spor Yapan Erkekler ve Sedanter Erkeklerde, Serum İnflamasyon Markerlerinden Midkine, Hs-CRP, MCP-1, TNF Alfa ve TGF Beta 1 Düzeylerinin Karşılaştırılması 190

Fatma GIRGINER , Gürbüz BÜYÜKYAZI, Yeliz DOĞRU, Fatma TANELI, Hakan TIKIZ, Raziye YILDIZ, Murat TAŞ, Mehmet GÖRAL, Cevval ULMAN 190

SOZ.627 The comparison of Serum Inflammation Markers; Midkine, Hs-CRP, MC-1, TNF Alfa and TGF Beta-1 in Elite Master Athletes, Recreational Athletes and Sedentary Men 190

SOZ.876 Elit Futbolcularda Sol Atrium Mekanik Fonksiyonlarının İncelenmesi: Pilot Çalışma 191

SOZ.876 Left atrial mechanical functions in professional football players: a pilot study. 191

EGZERSİZ ve SPOR PSİKOLOJİSİ EXERCISE & SPORT PSYCHOLOGY 192

SOZ.77 Dışsal ve Duruma Bağlı Performansın İronik Sonuçları: Performansa Özgü Talimatların Moderasyon Etkisi 193

Recep GÖRGÜLÜ , Andrew COOKE, Tim WOODMAN 193

SOZ.77 Ironic Effects of Performance İn An Externally Paced Task: The Moderating Effect of Task İnstruction 193

SOZ.78 Sakın Iskalama! Yapmaktan En Çok Çekindiğimiz Şeyi Baskı Altındayken Neden Daha Çok Yapıyoruz? 194

Recep GÖRGÜLÜ 194

SOZ.78 Do not miss it! When under pressure, why do we do the very thing we were trying to avoid? 194

SOZ.186 12 Haftalık Egzersiz Programının Sedanter Bayanların Yaşam Doyum Düzeylerine Etkisi 195

Oğuz Kaan ESENTÜRK, Erkan YARIMKAYA, Mehibe AKANDERE 195

SOZ.186 The Effect of a 12-Week Physical Exercise Program in Sedentary Women on Satisfaction with Life 195

SOZ.228 Futbolda Şiddet Kavramının Antrenör ve Sporcu Görüşleri Açısından İncelenmesi 196

Mustafa ŞAHIN, Hatice ŞABANOĞLU 196

SOZ.228 An Examination of Trainers' and Athletes' Views on Violence in Football 196

SOZ.244 Salon Hokeyi Oyuncularında Empatik Beceri İle Prososyal Davranışlar Arasındaki İlişki 197

Gülfem Sezen BALÇIKANLI, İbrahim YILDIRAN 197

SOZ.244 Relationship between empathic skills of field hockey players and their prosocial behaviors 197

SOZ.252 Egzersiz Katılımcılarında Kas Yoksunluğu Semptomları İle Güdüsel Yönelim, Temel Psikolojik İhtiyaçlar ve Tutkunluk İlişkisi 198

Ali YILDIZ , F. Hülya AŞÇI 198

SOZ.252 The Relationship of Muscle Dysmorphia Symptoms with Basic Psychological Needs, Passion and Motivational Orientation among Exercise Participants 198

SOZ.253 Basketbol Altyapı Faaliyetlerinin Farklı Boyutlardan İncelenmesi 199

Ahmet YAPAR, Mustafa Levent İNCE 199

SOZ.253 Investigation of Youth Basketball İnfrastructure From Different Perspectives 199

SOZ.267 Sporcularda Kendine Sabotaj Eğiliminin Yordanmasında Benlik Saygısı, Başarı Hedefleri ve Başarısızlık Korkusunun Rolü 200

Aydan GÖZMEN, F.Hülya AŞÇI 200

SOZ.267 The role of self–esteem, achievement goals and fear of failure in determining self-handicapping in athletes 200

SOZ.276 Fiziksel Aktivite Basamağı ve Tercih Edilen Aktivite Tipinin Kadınların Egzersizde Algiladıkları Özerklik Desteği ve Temel Psikolojik İhtiyaçlarina Etkileri 201

Shabnam MEHRTASH, Mustafa Levent İNCE 201

SOZ.276 Effects of Physical Activity Stage and Preferred Exercise Type on the Perceived Autonomy Support and Basic Psychological Needs of Women 201

SOZ.288 Antrenörden Algılanan Özerklik Desteği ve Sporcuların Özerk Motivasyonu Arasındaki İlişki: Bir Meta Analiz Çalışması 202

İhsan SARI 202

SOZ.288 The Relationship between Perceived Autonomy Support from the Coach and Athletes' Autonomous Motivation: A Meta-Analytic Research 202

SOZ.339 Sporcu ve Sedanterlerin Sağlıklı Yaşam Davranışları İle Saldırganlık Düzeyleri Arasındaki İlişki 203

Fatih KARAKAŞ , Soner ÇANKAYA, Musa ÇON, Mehmet Yalçın TAŞMEKTEPLİGİL 203

SOZ.339 Relationship between the levels of the aggression and healthy life style behavior of the athletes and sedentary 203

SOZ.353 Bireysel Spor ve Takım Sporu Yapan Bireylerin Batıl İnanç Düzeylerinin İncelenmesi 204

Yusuf Dinar İŞGÖREN, Serdar KOCAEKŞİ 204

SOZ.353 Analysis of Supersititous Belief Level in Sports People Who Perform Team and Individual Sports 204

SOZ.356 Sporcuların Sosyometrik Durumlarının Antrrenör-Sporcu İlişkisinine Etkisi 205

Ahmet YAPAR, Luc MARTIN, Jennifer TURNNIDGE, Jean CÔTÉ 205

SOZ.356 An investigation of coach-athlete interactions based on athlete's sociometric status 205

SOZ.374 Üniversitede Takım Ve Bireysel Spor İle Uğraşan Sporcuların İmgeleme Yetilerinin İncelenmesi 206

Özgür DINÇER, Murat SON, Çağla GÜGÜNAĞAOĞLU , Doğukan YURDAKUL 206

SOZ.374 Analyzing The Imagination Ability of Athletes Dealing With Team and Individual Sports 206

SOZ.375 Güreşçilerde Deri Enfeksiyonlarının Aksiyete Düzeyleriyle İlişkisi 207

Fikret DAĞDEVIREN , Ömer KAYNAR, İsmail ENGİN, M. Fatih YILMAZ 207

SOZ.375 The Association Between Anxiety Level and Skin Infections In Wrestlers 207

SOZ.413 Sporcularda Kendinle Konuşma ve Öz Yeterlilik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 208

Dogukan Batur Alp GÜLŞEN, Oğuzhan DALKIRAN 208

SOZ.413 The Purpose of Study İs İnvestigating The Relationship Between Athletes Self- Sufficiency Levels and Self Talk 208

SOZ.420 Güdüsel İklimin Performans ve Akış Deneyimine Etkisi 209

Hatice Asli BUDAK , Serdar TOK, İlker BALIKÇI, Erman DOĞAN 209

SOZ.420 The Effect of Motivational Climate On Performance and Flow Experience 209

SOZ.434 Adolesan Sporcularda Fiziksel Etkinlikten Hoşlanma, Güdülenme ve Kaygının Belirlenmesinde Antrenörden Algılanan Özerklik Desteğinin Rolü 210

Nurgül KESKİN, Aydan GÖZMEN, Duygu KARADAĞ, Hülya AŞÇI 210

SOZ.434 The Role of Perceived Autonomy Support from Coaches in Determining Enjoyment, Motivation and Sport Anxiety in Adolescent Athletes 210

SOZ.478 Ders Dışı Sportif Etkinliklere Katılan ve Katılmayan Öğrencilerin Duygusal Özerkliklerinin İncelenmesi 211

İbrahim AYDIN, Erman ÖNCÜ, Sonnur Küçük KILIÇ 211

SOZ.478 An Examination of Emotional Autonomy of Students Who Participating and Non-Participating İn Extra-Curricular Sports Activities 211

SOZ.480 Bilişsel Esneklik Ve Akademik Öz-Yeterlik İlişkisi: Beden Eğitimi Öğretmeni Adayları Örneği 212

Sonnur Küçük KILIÇ, Vildan AKBULUT, Erman ÖNCÜ 212

SOZ.480 The Relationship Between Cognitive Flexibility and Academic Self-Efficacy: The Example of Pre-Service Physical Education Teachers 212

SOZ.557 Sporu Bırakan ve Spora Devam Eden Bireylerin Başarı Hedefleri ve Algıladıkları Güdüsel İklimlerinin İncelenmesi 213

Duygu KARADAĞ, Ömer SEYDAOĞULLARI, Fevziye Hülya AŞÇI 213

SOZ.557 The Achievement Goals and Perceived Motivational Climate in Current and Dropout Athletes 213

SOZ.607 Triceps Surae Kası Maksimal İstemli Kasılma Düzeyinin Öngörücüsü Olarak Beş Büyük Kişilik Özelliği 214

Erdal BINBOĞA, Serdar TOK, Fatih ÇATIKKAŞ, Şenol GÜVEN, İlker BALIKÇI 214

SOZ.607 The big five personality traits as determinants of maximal isometric voluntary contraction level of triceps sruae muscle group 214

SOZ.619 Elit Kadın Basketbol Oyuncularında Algılanan Stres, Optimal Performans Duygu Durumu ve Karar Verme Stilleri 215

Burcu GÜVENDI , Nurgül KESKIN, Evren Ebru Karaman ALTINCI, Ayşe TÜRKSOY 215

SOZ.619 Perceived Stress, Mood States Associated with Optimal Performance and Decision Making Styles in Elite Female Basketball Players 215

SOZ.620 Güreş Yıldız Milli Takım Sporcularında Öz-Yeterlik, Başarı Algısı ve Güdülenme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 216

Ayşe TÜRKSOY, Burcu GÜVENDI , Mustafa ŞAHIN 216

SOZ.620 Determining the Relationship Between Self-Efficacy, Perception of Success and Motivation in Junior National Wrestling Team Athletes 216

SOZ.623 Güreş Milli Takım Sporcularında Duygusal Zekâ, Öz-Yeterlik ve Hedef Yönelimleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi 217

Ayşe TÜRKSOY, Nurgül KESKİN , Burcu GÜVENDİ, Mustafa ŞAHİN 217

SOZ.623 Determining the Relationship Between Emotional Intelligence, Self-Efficacy and Goal Orientations in Wrestling National Team Athletes 217

SOZ.640 Deneyimsiz Okçularda Performansın Öngörücüsü Olarak Kalp Atım Hızı Değişkenliği, Akış Deneyimi ve Duygusal Zeka 218

Nihal DAL , Serdar TOK, Fatih ÇATIKKAŞ, Erman DOĞAN, İlker BALIKÇI, Aylin ZEKİOĞLU 218

SOZ.640 Heart Rate Variability, Flow and Emotional Intelligence as Predictors of Novice Archers' Shooting Accuracy 218

SOZ.641 Deneyimsiz Okçularda Atış Sonrası Kalp Atım Hızı Değişkenliği Toparlanma Tepkisinin Öngörücüsü Olarak Kişilik ve Akış Deneyimi 219

Serdar TOK, Nihal DAL, Aylin ZEKİOĞLU, Fatih ÇATIKKAŞ, İlker BALIKÇI, Erman DOĞAN 219

SOZ.641 Personality traits and flow experience as predictors of heart rate variability recovery responses after arrow shooting in novice archers 219

SOZ.646 İçsel ve Dışsal Dikkat Odağının Rekreatif Dartçılarda Kalp Atım Hızı Değişkenliğine Etkisi ve Kişilik Özellikleriyle İlişkisi 220

İlker BALIKÇI , Serdar TOK, Erdal BINBOĞA, Aylin ZEKIOĞLU, Nihal DAL 220

SOZ.646 The Effect of Internal Versus External Focus of Attention On Dart Throwers Heart Rate Variability and its Association With Personality 220

SOZ.717 Sporcuların Duygu Durumlarının Belirlenmesinde Başarı Hedefleri ve Benlik Algısının Rolü 221

Osman URFA, F. Hülya AŞÇI 221

SOZ.717 The role of achievement goals and self perception in emotional states of young athletes 221

SOZ.739 Üniversite Öğrencilerinin Çoklu Zeka Alanları ve Genel Öz-Yeterliklerinin Egzersiz Davranış Değişim Basamağına göre İncelenmesi 222

Gözde ERSÖZ, İlker ÖZMUTLU, Duygu AKSOY, Erdem AYYILDIZ 222

SOZ.739 An Examination of Multiple Intelligences Fields and General Self-Efficacy of University Students According to Stages of Changes in Exercise 222

SOZ.740 Sınıf Düzeyine Göre Ortaokul ve Lise Öğrencilerinin Beden Eğitimi Yatkınlıklarının İncelenmesi 223

Yeliz ŞENGÜL, Erman ÖNCÜ, Sonnur KÜÇÜK KILIÇ 223

SOZ.740 Exploring of The Middle and High School Students' Predisposition Towards Physical Education According To Grade Level 223

SOZ.744 Sporcuların Sosyal Görünüş Kaygısı ve Kilofobi Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 224

Necat TOPRAK, Leyla SARAÇ 224

SOZ.744 An Examination of The Relationship Between Athlete's Social Appearance Anxiety and Fatphobia Levels 224

SOZ.773 Bireysel ve Takım Sporlarına Göre Liderlik, İlişkiler ve İhtiyaç Doyumunun Karşılaştırılması 225

Sinan YILDIRIM, Alper YILDIZ, Ziya KORUÇ 225

SOZ.773 Comparison of Leadership, Relations and Need Satısfaction In Terms of Individual and Team Sports 225

SOZ.774 Antrenörün Liderlik Tarzı Ve Antrenör Sporcu İlişkileri Arasındaki Etkileşimler 226

Sinan YILDIRIM, Alper YILDIZ, Ziya KORUÇ 226

SOZ.774 Interactions Between Coaches' Leadership Styles and Coach-Athlete Relationships 226

SOZ.777 Algılanan Ebeveyn Güdüsel İklimin Başarı Algısı ve Güdülenme Yönelimini Belirlemedeki Rolü 227

Atahan ALTINTAŞ, Yeşim KARAÇ 227

SOZ.777 The Role of Perceived Parents Initiated Motivational Climate in Determining Perception of Success and Motivation Orientation 227

SOZ.782 Basketbol Antrenörlerinin Psikolojik Dayanıklılıklarının Liderlik Stillerini Belirlemedeki Rolü 228

Yeşim KARAÇ, Atahan ALTINTAŞ 228

SOZ.782 The Role of Basketball Coaches' Psychological Resilience in Determining Coaches' Leadership Styles 228

SOZ.783 Koç-Sporcu İlişkisi Kalitesi ve İçsel Konuşma Arasındaki İlişkinin Sporcular Arasında İncelenmesi 229

Elif Nilay ADA, Nikos ZOURBANOS, Rabia YILDIZ, Hasan AHMAD, F. Zişan Kazak ÇETİNKALP 229

SOZ.783 Examining the relationship between self-talk and the quality of the coach-athlete relationship amongst athletes 229

SOZ.786 Sporda Kolektif Yeterlik Ölçeği Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özellikleri 230

Erman ÖNCÜ, Deborah L. FELTZ, Cathy D. LIRGG, Bülent GÜRBÜZ 230

SOZ.786 Psychometric properties of the Turkish version of the Collective Efficacy Questionnaire for Sports 230

Emine ÇAĞLAR, F. Hülya AŞÇI, Naile BILGILI 231

SOZ.846 Psychometric properties of Physical Self Inventory-Turkish version 231

SOZ.866 Ergenlerin Empatik Eğilim, Beden Eğitimi ve Spor Katılımlarına Göre Spor Cesaret Profilleri 232

Erkut KONTER 232

SOZ.866 Sport courage profile of Adolescents in relation to level of empathic tendency, physical education and sport participation 232

SOZ.895 Futbol Antrenörlerinin Liderlik Gücü Algısı Profilleri 233

Erkut KONTER 233

SOZ.895 Leadership power perception profiles of football coaches 233

SOZ.918 Egzersiz Katılımcılarının Tutkunluk Düzeylerinin, Egzersiz Davranışlarını ve Egzersize Bağımlılıklarını Belirlemedeki Rolü 234

Selen KELECEK, Atahan ALTINTAŞ 234

SOZ.918 The Role of Passion in Prediction of Exercise Participants' Participation Motives and Exercise Dependence 234

ENGELLİLERDE BEDEN EĞİTİMİ ve SPOR 235

ADAPTED PHYSICAL EDUCATION & DISABILITY SPORTS 235

SOZ.83 İki Farklı Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinin Fiziksel Aktivite Profilinin İncelenmesi 236

Bekir Erhan ORHAN , Erkan YARIMKAYA, Ekrem Levent İLHAN 236

SOZ.83 Examination of the physical activity profile of the two different special education and rehabilitation centers 236

SOZ.87 Görme Engelli Çocuklarda Denge Eğitiminin Motor Beceriler Üzerine Etkisi 237

Bilge BAŞAKÇI ÇALIK, Elif Gür KABUL, Ümmühan Baş ASLAN, Şehmus ASLAN 237

SOZ.87 Effects of Balance Training On Motor Skills in Children With Visual Impairments 237

SOZ.101 Otizm Spectrum Bozukluğu Olan Çocuklarda Fiziksel Aktivitelerin Denge ve Kuvvet Parametreleri Üzerine Etkisi 238

Meltem IŞIK 238

SOZ.101 The Effect of Physical Activities On Balance and Strength Parameters in The Children With Autism Spectrum Disorder 238

SOZ.130 Spor Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarında Öğrenim Gören Öğrencilerin Engelli Sporcu Algıları 239

Oğuz ÖZBEK, Gamze BEYAZOĞLU 239

SOZ.130 The Perceptions of the Disabled Athletes Among the Students Majoring in Sports Training in Higher Education Institutions 239

SOZ.189 Serebral Palsili Çocuklara Yaptirilan Su İçi Egzersizlerinin İnce ve Kaba Motor İle Yaşam Kalitelerine Etkisinin İncelenmesi 240

Muhammet Eyüp UZUNER, Menşure AYDIN, Çiğdem ÇEKMECE, Bergün Meriç BINGÜL, Bahar Odabaş ÖZGÜR 240

SOZ.189 Study of Effectiveness of Water Based Exercises On Fine and Gross Motor and Life Quality İn Children with Cerebral Palsy 240

SOZ.204 Down Sendromlu Çocuk Ve Adölesanlarda Dinamik Denge ve Gövde Stabilitesi Arasindaki İlişki .. 241

Tarık ÖZMEN, Ceyda Merve ÜNAL 241

SOZ.204 Relationship Between Dynamic Balance and Core Stability in Children and Adolescents with Down Syndrome 241

SOZ.207 İşitme Engelli Tekvandocular İle Sağlıklı Tekvandocuların Dengelerinin Karşılaştırılması 242

Tuğba KOCAHAN, Bihter AKINOĞLU, Necmiye Ün YILDIRIM, Özge ÇOBAN, Adnan HASANOĞLU 242

SOZ.207 Comparison of hearing impaired and healthy taekwondo player 242

SOZ.222 Sporun Otizm Spektrum Bozukluğu Tanılı Çocuklara Ve Ailelerine Etkisi Konusunda Ebeveynlerinin Görüşlerinin Değerlendirilmesi 243

Fatih IŞIK 243

SOZ.222 Evaluation of the Views of the Parents About the Effect of Sports On Children with Autism Spectrum Disorder and Their Families 243

SOZ.247 Otizmli Öğrencilerin Kaynaştırma Ortaminda Beden Eğitimi Dersine Katılımlarının Beden Eğitimi Öğretmenleri ve Ebeveynler Bakış Açısından İncelenmesi 244

Elif LERMİ , Dilara ÖZER 244

SOZ.247 Investigation of Participation of Students with Autism in Inclusive Physical Education from Perspective of Physical Education Teachers and Parents 244

SOZ.264 Nereden Nereye Şampiyon Özel Bir Sporcunun Ebeveyni Olmak: Babanın Bakış Açısıyla 245

Nuri Berk GÜNGÖR, Aynur YILMAZ, Ekrem Levent İLHAN 245

SOZ.264 From where to where being the parent of a special champion athlete: with father 245

SOZ.318 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Zihinsel Engelli Çocuklara Yönelik Tutumlarını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi 246

Gülsüm Hatipoğlu ÖZCAN, Dilara ÖZER 246

SOZ.318 Factors Influencing Secondary School Physical Educationteachers' Attitutestoward Children With Intellectual Disabilities 246

SOZ.371 Tekerlekli Sandalye Basketbolcularının Sporda Prososyal ve Antisosyal Davranışları ile Empatik Beceri Düzeyleri 247

Gülfem Sezen BALÇIKANLI, Ekrem Levent İLHAN, Oğuz Kaan ESENTÜRK, Okan Burçak ÇELİK 247

SOZ.371 Empathy Skills and Prosocial and Antisocial Behaviors of Wheelchair Basketball Players 247

SOZ.377 Ebeveynlerin Bakış Açısından Otizmli Çocukların Fiziksel Aktiviteye Katılımlarını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi 248

Ebru KARACAR, Dilara ÖZER 248

SOZ.377 Investigation of Factors On Physical Activity Participation of Children With Autism From Perspective of Parents 248

SOZ.448 Görme Engelli Sporcuların Görme Derecelerine Göre İletişim Becerilerinin Analizi 249

Mehmet GÜL, Mücahit FIŞNE, Mahmut KARAKOLLUKÇU, Cem Sinan ASLAN 249

SOZ.448 Analysis of Communication Skills of Blind Athletes According to Visual Impairments 249

SOZ.503 Down Sendromlu Bireylerde Fiziksel ve Motor Uygunluğa Yönelik Yapilan Bazi Betimsel Ve Deneysel Çalişmalarin İncelenmesi 250

Ahmet SANSİ , Dilara ÖZER, Hacı Murat ŞAHİN 250

SOZ.503 Analysing Experimental and Descriptive Studies That Are Made for Physiical and Motor Fitness on Individuals with Down Syndrome 250

SOZ.618 Zihinsel Yetersizliği Olan Öğrenciler Üzerinde Uygulanan Uyarlanmış Fiziksel Aktivitelerin; Ruhsal Uyum, Kendini Yönetme ve Sosyalleşme Düzeylerine Etkisi: Aile ve Öğretmen Etkileşimli Araştırma 251

Burcu GÜVENDI, E. Levent İLHAN 251

SOZ.618 Effects of Adapted Physical Activity Applied On Mentally Handicapped Students toward Level of Emotional Adjustment, Self-Managingand the Socialization: Parent and Teacher Interactive Research 251

SOZ.828 Spor Bilimleri Fakültesinde Okuyan Görme Engeli Olan Öğrencilerin Yaşanmış Deneyimleri Üzerine Nitel Bir Araştırma 252

Meltem KIZILYALLI, Ferda GÜRSEL 252

SOZ.828 A Qualitative Study On The Lived Experiences of Sight-Disabled Students of A Faculty of Sport Sciences 252

SOZ.912 Anaerobik Antrenman Programının İşitme Engelli Erkek Basketbolcularda Sürat ve Yatay Sıçrama Parametrelerine Etkisi 253

İbrahim KURT, Mehmet AKBULUT, Mustafa Kemal KURT 253

SOZ.912 The effect of anaerobic training program on the speed and horizontal jump parameters among hearing impaired male basketball players 253

FİZİKSEL AKTİVİTE ve FİZİKSEL UYGUNLUK PHYSICAL ACTIVITY AND PHYSICAL FITNESS 254

SOZ.114 Maksimal Aerobik Aktivitede Antrenman Maskesi Kullanımının Akut Etkilerinin İncelenmesi 255

M Sertaç ÖZEL, M Kamil ÖZER 255

SOZ.114 Study of Acute Effects of Using Training Mask in Maximal Aerobic Activity 255

SOZ.135 Zirve Kalp Atım Hacmi Ve Civarına Gelen Egzersiz Şiddetlerinin Kardiyovasküler Sapma Üzerine Etkileri 256

Sinan SEYHAN, Görkem Aybars BALCI, Özgür ÖZKAYA, Muzaffer ÇOLAKOĞLU 256

SOZ.135 Effects of Exercise Intensity Corresponding To Loads Around Peak Stroke Volume On Cardiovascular Drift 256

SOZ.187 Yoyo Irt 1 Testinin Ergobisiklet ve Koşu Bandina Uyarlanmasi 257

Serra Ayşe ÇAKAR, M. Yavuz TAŞKIRAN, M. Kamil ÖZER 257

SOZ.187 Adaptation of Yoyo Irt 1 Test To Ergocycle Test and Treadmil Test 257

SOZ.232 Yaşlılarda Esnekliğin Fiziksel Performans İle İlişkisinin İncelenmesi 258

Eylem Tütün YÜMİN, Meral SERTEL, Tülay Tarsuslu ŞİMŞEK, Alp ÖZEL 258

SOZ.232 Examining The Relation Between Flexibility and Physical Performance İn The Elderly 258

SOZ.270 Egzersiz Alışkanlığı Olan Bireylerde Kalkaneal Spur Uzunluğu İle Ağrı ve Ayak Bileği Kas Kuvveti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Pilot Çalışma 259

Öznur BÜYÜKTURAN , Hicabi SEZGIN, Mehmet YETIŞ, Tufan ULCAY, Buket BÜYÜKTURAN 259

SOZ.270 The Investigation of Relationship Between Length of Calcaneal Spur and Pain and Ankle Muscle Strength in Individuals with Exercise Habits: A Pilot Study 259

SOZ.273 Vücut Geliştirme Sporunun Ağrı Parametreleri Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma 260

Buket BÜYÜKTURAN, Öznur BÜYÜKTURAN 260

SOZ.273 The Effects of Body-Building On Pain Parameters: A Pilot Study 260

SOZ.299 Kardiyo Tenis Egzersizlerinin Setander Kadınların Lipit Metabolizmasına Etkisi 261

Şeniz KARAGÖZ, Alparslan ÜNVEREN, Tülay KÖKEN 261

SOZ.299 Effects of Cardio Tennis Exercises On Lipid Metabolisim of Sedentary Women 261

SOZ.398 Uzun Dönemli Masaj Uygulamasının Alt ve Üst Ekstremite Kuvvet Gelişimine Etkisi 262

Mustafa Said ERZEYBEK, Fatih KAYA, Oğuzhan YÜKSEL 262

SOZ.398 The Influence of The Longterm Massage Application On The Strength Improvement of The Upper and Lower Extremity 262

SOZ.406 65 Yaş ve Üzeri Bireyler İçin Egzersiz Merkezi Modelinin Oluşturulması 263

Gülşah ŞAHIN , Melissa POWERS, Olivia CURTIS, Michael SMITH 263

SOZ.406 The Creation of Exercise Model Center For 65 Years and Older Adults 263

SOZ.410 Tedavisi Tamamlanmış Meme Kanseri Hastalarında Fiziksel Aktivite Engelleri 264

Gülşen MERTYÜZ , Fatma İlker KERKEZ, Özgür TANRIVERDİ, Esin OKTAY 264

SOZ.410 Perceived Barriers to Physical Activity in Breast Cancer Survivors 264

SOZ.428 Fiziksel Aktivite ve Obezite Eğitiminin Çocukların Obezite ve Fiziksel Aktivite Farkındalık Düzeylerine Etkisi 265

Armağan KAFKAS, Fatma Beyza ŞAHİN , Muhammed Emin KAFKAS 265

SOZ.428 The Effects of physical activitiy and obesity education on obesity and physical activity awarenes in Children 265

SOZ.487 Giyilebilir Teknolojiler Kalp Atımı Takibinde Yeterince Hassas Mı? 266

Mutlu CUĞ 266

SOZ.487 Are wearable technology devices really sensitive to monitor heart rate? 266

SOZ.498 Ortaokul Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Düzeyleri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 267

Emre BILGIN, Gıyasettin DEMIRHAN 267

SOZ.498 The Investigation of Relationship Between Secondary School Student's Physical Activity Levels and Academic Achievement 267

SOZ.578 Adelosan Basketbolcuların Somatotip Profillerinin Biyomotorik Özelliklere ve Beceriye Etkisi 268

Umut CANLI 268

SOZ.578 Effects of Somatotype Profiles of Adolescent Basketball Players On Biomotoric Characteristics and Ability 268

SOZ.581 Masa Tenisi Sporcu Seçiminde Kullanılabilecek Yeni Bir Yöntem: "Seçkili Eylem Düzeni" 269

Engin SAĞDİLEK, Şenay Koparan ŞAHİN, Güven ÖZKAYA 269

SOZ.581 A New Method That Could Be Used For Table Tennis Athlete Selection: "Selective Action Array" . 269

SOZ.582 "Seçkili Eylem Düzeni" İle Görsel İşitsel Reaksiyon Zamanları, Mental Rotasyon ve Parmak Vuru Testleri Arasındaki İlişkiler 270

Engin SAĞDILEK , Şenay Koparan ŞAHIN, Güven ÖZKAYA, Erhan KIZILTAN 270

SOZ.582 Relationships Between "Selective Action Array" and Visual-Auditory Reaction Times, Mental Rotation and Finger Stroke Tests 270

SOZ.599 Adölesanlarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Fiziksel Benlik Algısı Arasındaki İlişki 271

Günay YILDIZER, Caner ÖZBÖKE, İlker YILMAZ 271

SOZ.599 Correlation Between Physical Activity Level and Physical Self-Concept among Adolescents 271

SOZ.678 Comparison The Affects of Plyometric Training with and Without Blood Flow Restricted On Seven Physical Fitness and Movement İndex İn Soccer Players 272

Amin AZİMKHANİ, Mojtaba Kiani GOL , Keyvan HEJAZİ 272

SOZ.743 Genç Futbolcuların Sezinleme Zamanı Performansı İle Bazı Fiziksel Uygunluk Parametreleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 273

Ahmet Rahmi GÜNAY, Halil İbrahim CEYLAN, Özcan SAYGIN 273

SOZ.743 Examining The Relationship Between Coinciding Anticipation Timing Performance and Some Physical Fitness Parameters in Young Soccer Players 273

SOZ.755 14-18 Yaş Öğrencilerin Fiziksel Aktivite Düzeyleri, Beslenme Alışkanlıkları ve Beden Kompozisyonu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 274

Özcan SAYGIN, Kemal GÖRAL, Halil İbrahim CEYLAN 274

SOZ.755 Investigation of Relationships Between Age, Physical Activity Levels, Eating Habits and Body Composition of 14-18 Age Students 274

SOZ.769 Genç Yüzücülerde Vücut Kompozisyonu Bileşenleri ve Tüm Vücut Kemik Mineral Yoğunluğu Arasındaki İlişkilerin Belirlenmesi 275

Muhammed Mustafa ATAKAN, Necip DEMİRCİ, Şükran Nazan KOŞAR 275

SOZ.769 Associations of Body Composition Components with Whole Body Bone Mineral Density in Young Swimmers 275

SOZ.787 Pilates Egzersizinin Vücut Kompozisyonuna Etkisi 276

Funda Coşkun 276

SOZ.787 Effect of Pilates Exercise on Body Composition 276

SOZ.861 Kadınlarda Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıkları İle Egzersiz Durumunun İncelenmesi 277

SOZ.861 The Investigation On Muskuloskeletal Disorders and Status of Esercise in Women **277**

Asuman SALTAN 278

SOZ.862 The Investigation of Doing Exercise, Health Related Quality of Life and Related Factors in Young Adult 278

KAS FİZYOLOJİSİ MUSCLE PHYSIOLOGY 279

SOZ.940 Fcr Kasında Yorgunluğun Elektrofizyolojik Özellikler Ve Kuvvet İle Belirlenmesi 280

Serkan USLU, Gözde KOÇ, Tunca NÜZKET, Hilmi UYSAL 280

SOZ.940 Detectıon of Muscle Fatıgue with Electrophysiologic Features and Force Productıon In Flexor Carpı Radıalıs Muscle 280

MOTOR DAVRANIŞ MOTOR BEHAVIOR 281

SOZ.16 Bayan Hentbolcularda Yaş'ın, El Asimetrisi Ve Motor Performans Üzerine Etkisi 282

Selçuk AKPINAR, Bülent Okan MICOOĞULLARI, Stevo POPOVIC 282

SOZ.16 The Effect of Age On Hand Asymmetry and Motor Performance of Female Handball Players 282

SOZ.644 İlkokul Öğrencilerinin Motor Yeterlik Düzeylerinin Fiziksel Aktiviteye Katılım, Yaş, Cinsiyet ve Beden Kitle İndeksi İlişkisi 283

Atalay DERER, Özgür Mülazımoğlu BALLI 283

SOZ.644 Elementary School Students' Motor Proficiency Level Relationship with Physical Activity Participation, Age, Gender and Body Mass İndex 283

SOZ.708 İşitme Engeli Olan Ve Olmayan Güreşçilerin Statik ve Dinamik Dengelerinin Karşılaştırması 284

Betül COŞKUN, Gürcan ÜNLÜ, Bahman GOLSHAEI, Settar KOÇAK, Sadettin KIRAZCI 284

SOZ.708 Comparison of Static and Dynamic Balance Between Normal and Hearing-İmpaired Wrestlers 284

SOZ.827 Düzenli Spor Yapan Kişiler İle Sedanterler Arasında Görsel Reaksiyon Zamanı ve ERP Farklılıkları 285

Elif Sibel ATIŞ, Adil Deniz DURU, Hasan Birol ÇOTUK 285

SOZ.827 The Difference of Visual Reaction Time and Erps of Sportsmen and Sedantery People 285

SOZ.840 Elit Sporcularda Dinlenim Durumu Fonksiyonel Beyin Sinir Ağları 286

Taylan Hayri BALCIOĞLU, Ömür BATTAL, Hasan Birol ÇOTUK, Adil Deniz DURU 286

SOZ.840 Investigation of Resting State Networks of Elite Athletes 286

SOZ.863 Boylamsal Sporcu Gelişim Antrenmanı Yaklaşımına Dayalı Antrenman Programının 6-8 Yaş Grubu Çocuklarda Kaba Motor Becerilere Etkisi 287

Damla Selin YILDIRIM, Murat BİLGE, Emine ÇAĞLAR 287

SOZ.863 Effects of A Training Program Based On Longitudinal Training of Athlete Development (LTAD) Approach On Gross Motor Skills Among 6-8 Years Old Children 287

REKREASYON RECREATION 288

SOZ.46 Dağcılık Sporu Yapanların Buz Tırmanışına Katılma Nedenleri ve Özgüvenlerine Etkisinin İncelemesi 289

Burak GÜRER 289

SOZ.46 The Research On Mountain Climbers' Reasons For Ice Climbing and its Effects on Climbers' Self-Confidence 289

SOZ.137 Serbest Zaman Egzersiz Katılımı, Öznel İyi Oluş, Öz-Yeterlik: Lise Öğrencileri Üzerinde Bir İnceleme 290

Kıvılcım KAPLAN , Zehra CERTEL 290

SOZ.137 Leisure Time Exercise Participation, Self Well-Being, Self-Sufficiency: A Thesis On High School Students 290

SOZ.286 Rekreasonel Etkinliklerde İlgilenim Ve Mutluluk İlişkisi: Fitnes Katılımcıları Örneği 291

İsmail AYDIN, Zafer ÇİMEN 291

SOZ.286 Involvement and Happiness A Determination and Relation Study: A Sample of Fitness Participants 291

SOZ.332 Çocuklarıyla Baby Gym Aktivitelerine Katılan Ebeveynlerin Boş Zaman Fayda Düzeylerinin İncelenmesi 292

Tebessüm AYYILDIZ, Merve KARAMAN, Suat KARAKÜÇÜK 292

SOZ.332 Examination of Leisure Benefit of Parents Participating İn Baby Gym Activities with Their Children 292

SOZ.336 Görme Engelli Bireyleri Fiziksel Aktiviteye Katılıma Motive Eden Faktörler 293

Zafer ÇIMEN, Bülent GÜRBÜZ, Halil SAROL 293

SOZ.336 Physical Activity Participation Motives For Visually Impaired İndividuals 293

SOZ.355 Spor Dallarına Ait Oyun Toplarının "Bireylerin" ve "Oyun Alanlarının Kullanımı" Üzerindeki Etkisi (Topmatik Projesi Pilot Araştirması) 294

Fatih Samet ATASOY, Sabiha KAYA, Fürgan ELMAS 294

SOZ.355 Effect of Game Balls Pertaining to Sports Branches On "Individuals" and "Use of Playing Fields" (Pilot Survey for Topmatik Project) **294**

SOZ.358 Lise Öğrencilerinin Akıllı Telefon ve Rekreasyonel Amaçlı İnternet Kullanımları, Boş Zaman Yönetimleri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi 295

Beyza Merve AKGÜL, Merve KARAMAN, Aytekin Hamdi BAŞKAN, Suat KARAKÜÇÜK 295

SOZ.358 Relationships Between Smartphone Use, Recreational Use of the Internet, Free Time Management and Academic Success of High School Students 295

SOZ.361 Önleyici Terapötik Rekreasyon Uygulamasi; İşitme Engellilere Yönelik Çalışma 296

Özge GÖBEL, Sırrı Cem DİNÇ 296

SOZ.361 Preventative Therapeutic Recreation Applications: A Study Towards Hearing Impaired Person 296

SOZ.437 Hava Sporları İle İlgilenen Bireylerde Heyecan Arama, Katılım Motivasyonu ve Serbest Zaman Doyumu Arasındaki İlişki 297

Tolga BEŞİKÇİ, Sırrı Cem DİNÇ 297

SOZ.437 The Relationships Between Sensation Seeking, Leisure Motivation and Leisure Satisfaction On Individuals Interested in Air Sports 297

SOZ.439 Doğa Kampinin Sporcular Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi: Oryantiring Örneği 298

Pınar GÜZEL, Kadir YILDIZ, Fırat ÇETİNÖZ, Tolga BEŞİKÇİ 298

SOZ.439 Investigating The Impact of Outdoor Camp On Athletes: Orienteering Example 298

SOZ.444 Fiziksel Aktivitelere Katılımda Algılanan Engeller ve Motive Eden Faktörler 299

Halil SAROL, Bülent GÜRBÜZ, Zafer ÇİMEN, Esra EMIR 299

SOZ.444 Perceived Constraints and Motivation To Physical Activity Participation 299

SOZ.460 Rekreasyonel Etkinliklerin Üniversiteye Giriş Sınavına Hazırlanan Öğrencilerin Öz Yeterlik, Sınav Kaygısı ve Serbest Zaman Doyum Düzeyleri Üzerine Etkisi 300

Hüseyin GÖKÇE , Oğuz ÖZBEK, Ayşe Gökçe Erturan İLKER 300

SOZ.460 Effect of Rekreational Activities On Students' Studying for University Entrance Exam Self-Efficacy, Test Anxiety, and Leisure Satisfaction Level 300

SOZ.483 Profesyonel Voleybolcularda Serbest Zaman Tutumu ve Serbest Zaman Sıkılma Algısı İlişkisinin İncelenmesi 301

Murat UYGURTAŞ, Bülent GÜRBÜZ 301

SOZ.483 An Examination of The Relationship Between Leisure Attitude and Leisure Boredom Among Professional Volleyball Players 301

SOZ.488 Gençlik Kampı Kadın Lider Adaylarının Özgüven Düzeyleri İle Sosyal İstenirlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 302

Melike ESENTAŞ, H.Murat ŞAHİN, Enes IŞIKGÖZ, Bülent ÜZÜMCÜ 302

SOZ.488 Analysing The Relationship Between Self-Confidence Level and Social Desirability of Youth Camp Woman Leader Candidates 302

SOZ.633 Serbest Zaman Doyumunun Yaşam Doyumu ve Sosyodemografik Değişkenlerle İlişkisi 303

Hüseyin GÖKÇE, Kamil ORHAN, Bülent AĞBUĞA 303

SOZ.633 Examining of the Leisure Satisfaction with the Relation Between Life Satisfaction and Socio - Demographic Variables 303

SOZ.638 Kentli Hakları Bağlamında Yerel Yönetimlerde Spor Tesisi Yatırımları: İstanbul Esenler İlçesi Örneği 304

Tayfur ÖZKAN, Sevda KORKMAZ 304

SOZ.638 Sports Facility İnvestments of Local Governments Within The Context of Urbanite Rights: The Epitome of Istanbul's Esenler District 304

SOZ.639 Aktif Spor Turizmi Etkinliklerinde Deneyim 305

Hüseyin ÇEVİK, Kerem Yıldırım ŞİMŞEK 305

SOZ.639 Experience in Active Sport Tourism Events 305

SOZ.661 Serbest Zaman Etkinliklerine Katılımın Uluslararası Öğrencilerin Sosyal Adaptasyonuna Etkisi 306

Devrim ZERENGÖK, Pınar GÜZEL, Selhan ÖZBEY 306

SOZ.661 The İmpact of Leisure Participation On Social Adaptation of İnternational Students 306

SOZ.672 Bir Spor Etkinliğinde Gönüllülerin Motivasyonu ve Topluluk Hissi 307

Alper YILDIZ , Settar KOÇAK, Sinan YILDIRIM, Erhan DEVRİLMEZ 307

SOZ.672 Volunteers' Motivation and Sense of Community in a Sports Event 307

SOZ.706 Serbest Zaman Etkinliklerine Katılımı Neler Kolaylaştırır? Sınıf Öğretmeni Adayları Örneği 308

Vildan AKBULUT, Sonnur Küçük KILIÇ, Erman ÖNCÜ, Bülent GÜRBÜZ 308

SOZ.706 What Facilitates Leisurely Participation? An Example of Preservice Classroom Teachers 308

SOZ.715 Türk Kadınlarının Serbest Zaman Aktivitelerine Katılımı: Engeller ve Kolaylaştırıcılar 309

Esra EMİR, Sonnur Küçük KILIÇ, Bülent GÜRBÜZ, Erman ÖNCÜ 309

SOZ.715 Leisurely Participation of Turkish Women's: Constraints and Facilitators 309

SOZ.741 Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS) İle 3d (3 Boyutlu) Dağ Kayağı (Tur Kayağı) Parkur Haritalarinin Üretilmesi: Artvin-Yusufeli Örneği 310

Fatih BEKTAŞ, Burak KURAL, Yaşar Selçuk ERBAŞ, Recep NIŞANCI 310

SOZ.741 Developing 3D (Three Dimensional) Mountain Skiing (Touring Ski) Track Maps with Geographical Information System(GIS): Artvin-Yusufeli Sample 310

SOZ.753 Üzme Tahtasının Ortaya Çıkışı ve Kullanıma Yönelik Görüşler 311

Fatih BEKTAŞ, Burak KURAL 311

SOZ.753 Discovery of Üzme Board and İts Opinions For Use 311

SOZ.754 Boş Zaman Eğitimi Ölçeğinin (Bzeö) Faktör Yapısının Sınanması: Amerika Birleşik Devletleri, Kaliforniya Örneklemi 312

Süleyman MUNUSTURLAR 312

SOZ.754 Examining Factor Structure of Leisure Education Scale (Les): Sample of California, United States of America 312

SOZ.758 İşitme Engelli Bireylere Yönelik Elektronik Boş Zaman Aktivitelerinin Potansiyel Faydaları 313

Müge Akyıldız MUNUSTURLAR, Ela Arıcan GÜLTEKİN 313

SOZ.758 The Potential Benefits with E-Leisure Among People with Hearıng Disability 313

SOZ.766 Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zamana Yönelik Özgürlük Algıları 314

Özden Tepeköylü ÖZTÜRK, Mümine SOYTÜRK, Sevinç Serin CEYLAN 314

SOZ.766 Perceived Freedom in Leisure of University Students 314

SOZ.780 Açık Alan Rekreasyonuna Katılan Bireylerin Yaşam ve Serbest Zaman Tatminleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Londra Park ve Bahçeler Örneği 315

Tolga BEŞİKÇİ, Tennur Yerlisu LAPA, Pınar GÜZEL 315

SOZ.780 Investigating The Relationships Between Life Satisfaction and Leisure Satisfaction On Individuals İnterested in Outdoor Recreation: Sample of Parks in London 315

SOZ.894 İlköğretim İkinci ve Üçüncü Kademe Öğrencileri İçin Çevresel Davranış Ölçeği Geçerlilik ve Güvenirlilik Çalışması 316

Faik ARDAHAN 316

SOZ.894 Doing Validity and Reliability for Environmental Behavior Scale for Second and Third Grade Students for Turkish Population 316

SOZ.913 Fiziksel Engelli Ciddi Boş Zaman Katılımcılarını Kümeleme Analizi İle Sınıflandırılması ve Boş Zaman Tatmini İle Yaşam Kalitesi Bakkımından Farklılıkların İncelenmesi 317

Müge Akyıldız MUNUSTURLAR 317

SOZ.913 Segmenting Serious Leisure Participants with Physical Disabilities Using Cluster Analysis and Invesigating Differences Regarding Leisure Satisfaction and Quality of Life 317

SOZ.967 Rekreasyon Uzmaninin İstihdam Edilebilmesi İçin Sahip Olmasi Gereken Temel Özellikler: Türk Rekreasyon Endüstrisi Özel Sektör Örneği 318

Kerem Yıldırım ŞİMŞEK, Hüseyin ÇEVİK, Anıl Onur MERCANOĞLU 318

SOZ.967 The Necessary Features of Recreation Experts Need to Have for Employment: Sample of Private Sector of Turkish Recreation Industry 318

SPORCU BESLENMESİ ve ERGOJENİK YARDIM SPORT NUTRITION & ERGOGENIC AIDS 319

SOZ.214 Concurrent Beet Juice and Carbohydrate Ingestion: Influence On Glucose Tolerance in Obese and Non-Obese Adults 320

Joseph BEALS, Scott BINNS, Janelle DAVIS, Gregory GIORDANO, Anna KLOCHAK, Hunter PARIS, Melani SCHWEDER, Garrett PELTONEN, Rebecca SCALZO, Christopher BELL 320

SOZ.494 Kadın Sporcular Ve Demir: Egzersiz Performansını Ve Demir Durumunu Düzeltmeye Yönelik Diyetsel Uygulamalar 321

Ayşe Feyda NURSAL 321

SOZ.494 The Female Athletes and İron: Dietary Practices For İmproving Exercise Performance and Iron Status 321

SOZ.517 Sıvı Besin-Su Alımının DXA Vücut Kompozisyonu Ölçümü Üzerine Etkisi 322

Süleyman BULUT, Muhammed Mustafa ATAKAN, Yasemin GÜZEL, Şükran Nazan KOŞAR, Hüseyin Hüsrev TURNAGÖL 322

SOZ.517 Effect of Liquid Food-Water Intake on DXA Body Composition Measurement 322

SOZ.692 Amatör ve Profesyonel Basketbol Oyuncularında Beslenme Alışkanlıkları ve Beslenme Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi 323

Kübra Damla EKENCI, Emine AKSOYDAN, Beril YILMAZ 323

SOZ.692 Assessment ofEating Habits and The Level of Nutritional Knowledge of Amateur and Professional Basketball Players 323

SOZ.718 Genç Basketbolcularda Akut Oral Kafein Suplementasyonunun Tekrarlı Sprint Performansına Etkisi 324

Selen TOSUN, Şükran Nazan KOŞAR, Süleyman BULUT, Özlem TOK, Alp BAYRAMOĞLU, Hüsrev TURNAGÖL 324

SOZ.718 Effects of Acute Oral Caffeine Supplementation On Repeated Sprint Performance İn Young Basketball Players 324

SOZ.836 Farklı Diyet Uygulamalarının Sprint İnterval Egzersiz Performansına ve Toparlanma Sürecine Etkileri 325

Dilek SEYIDOĞLU, Gülbin Rudarli NALCAKAN , Görkem Aybars BALCI, Hakan AS 325

SOZ.836 The Effect of Different Diet Modification on Sprint Interval Exercise Performance and Its recovery period 325

SPOR BİYOMEKANİĞİ SPORT BIOMECHANICS 326

SOZ.22 Futbol Oyuncularında Yön Değiştirme Hız Bileşenleri ve Planlanmış, Planlanmamış ve Futbola Özgü Reaktif Çeviklik Testi Arasındaki İlişki 327

Berfin Serdil ÖRS , Ali Onur CERRAH, Hayri ERTAN, Selda Bereket YÜCEL 327

SOZ.22 The Relationship Between Planned, Unplanned and Unplanned Soccer Spesific Reactive Agility Test and Change of Direction Speed Components İn Soccer Players 327

SOZ.352 Core Bölgesi Antrenmanlarının Artistik Buz Patencilerin Rittberger ve Toe Loop Sıçramalarındaki Alt Ekstremite Kinnematiğine Etkisi 328

Bergün Meriç BINGÜL, Hakan AKDENIZ, Özlem Agca TÖRE, Menşure AYDIN..... 328

SOZ.352 The Effect of Core Training On The Lower Extremity Kinematics At The Rittberger and The Toe Loop Jump of Figure Skaters 328

SOZ.384 Kürekçilerin Kürek Ergometresinde 2000 M Kürek Çekişlerinin 3 Boyutlu Biyomekaniksel Analizi . 329

Faruk ÇELIKEL, Bergün Meriç BÎNGÜL, Menşure AYDIN, Çiğdem BULGAN 329

SOZ.384 Three-Dimensional Kinematic Analysis During A 2000m Rowing Ergometer Time Trial 329

SOZ.555 Futbolda Penaltı Vuruşunun Kinematiği: Kaleci Faktörünün Etkisi 330

Asım TUNÇEL , Erbil HARBİLİ, Serdar ARITAN..... 330

SOZ.555 Kinematic Analysis of Penalty Kick İn Soccer: Effect of Goalkeeper Factor 330

SOZ.596 Kadın Futbolcuların Pedografik Dağılımlarının İncelenmesi 331

Günay YILDIZER , Deniz ŞİMŞEK, Elvin Onarıcı GÜNGOR, İzzet KIRKAYA 331

SOZ.596 Pedographic Examination of Female Soccer Players 331

SOZ.601 Amerikan Futbolu Oyuncularının Plantar Basınç Değerlendirmesi 332

Deniz SIMSEK, Elvin Onarıcı GÜNGOR, Günay YILDIZER, İzzet KIRKAYA 332

SOZ.601 Plantar Pressure Assessment of American Footballers 332

SOZ.651 Pilates Egzersizin Patelo-Femoral Ağrı Olan Genç Erkeklerin Fonksiyonel Testler İle İyileştirmesine Etkisi 333

Ahmet Gökhan YAZICI , Mohsen MOHAMMADİ 333

SOZ.651 The Effect of Plates Excersize On Improvvement of Functıonal Tests in Young Male with Patello-Femoral Pain Syndrrome 333

SOZ.702 Maksimal Ve Sabit Yük Emg Normalizasyon Yöntemleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 334

Pınar Arpınar AVŞAR..... 334

SOZ.702 Correlation Between Mvc and Constant Load Emg Normalization Methods 334

SOZ.792 Voleybolcularda ve Futbolcularda Patellofemoral Açı Farklılığının Alt Ekstremite Biyomekaniği Üzerine Etkisi 335

Mehlika DINÇSEVEN, Ahmet ALPTEKIN, Melike ARSLAN, Eylem ÇELIK, Müşerref DORUK,..... 335

Halil KORKMAZ 335

SOZ.792 Effect of Patellofemoral Angle Differences On Lower Limb Biomechanics in Soccer and Volleyball Players 335

SOZ.794 Basketbolda Aerobik Karakterli Yorgunluğun Şut Kinematiği Üzerine Etkisi 336

Ece AYTAŞ, Ahmet ALPTEKIN , Utku ALEMDAROĞLU 336

SOZ.794 The Effect of The Aerobic Fatigue On Shooting Kinematic in Basketball 336

SOZ.824 Basketbol Atışlarının Hacimsel Değerlendirilmesi 337

Volkan Dağhan YAYLIOĞLU, Serdar ARITAN..... 337

SOZ.824 Volumetric Evaluation of Basketball Throws 337

SOZ.829 50 Tekrarlı Bir İzokinetik Yorgunluk Testinde Elektromiyografi 338

Nihat Şükrü ÖZGÖREN, Serdar ARITAN 338

SOZ.829 Electromyography in A 50-Repetition Isokinetic Fatigue Test 338

SOZ.844 Nordic Hamstring Hareketiyle Oluşan Pik Tork İle Hamstring Eksantrik Kasılmasında Oluşan Pik Tork Arasındaki İlişki 339

Halil KORKMAZ, Ahmet ALPTEKIN, Fatma ÜNVER 339

SOZ.844 The Relationship Between The Peak Torque Resulting The Nordic Hamstring Movement and The Peak Torque Resulting The Eccentric Hamstring Contraction 339

SOZ.875 Voleybolda Aerobik Karakterli Yorgunluğun Yüzen Servis Kinematiği Üzerine Etkisi 340

Naciye ACET, Ahmet ALPTEKIN, Utku ALEMDAROĞLU, Halil KORKMAZ 340

SOZ.875 The Effect of The Aerobic Fatigue On Float Serve Kinematic in Volleyball 340

SOZ.900 Elektromekanik Gecikme Bileşenleri Üzerine İzole Edilmiş Quadriceps Antrenmanının Etkisi 341

Hasan SÖZEN, Emiliano CÈ , Susanna RAMPICHINI, Massimo VENTURELLI, Eloisa LIMONTA, Stefano LONGO, Michela DEVOTO, Fabio ESPOSITO 341

SOZ.900 The Effect of Isolated Quadriceps Training On Electromechanical Delay Components 341

SOZ.910 Futbolda Farklı Yaş Gruplarının Üst Vuruş Kinematik ve Kassal Aktivasyon Paternlerinin İncelenmesi 342

Ali Onur CERRAH , Deniz ŞİMŞEK, Abdullah Ruhi SOYLU, Hayri ERTAN, Hiroyuki NUNOME 342

SOZ.910 Evaluating Kinematic and Muscular Activation Patterns of Different Age Groups in Instep Soccer Kick 342

SOZ.945 ÖÇB Cerrahisi Geçirmiş Sporcularda Ve Sağlıklı Sporcularda Fonksiyonel Aktivitelerin Konsentrik ve Eksentrik Fazları Sırasındaki Kas Aktivasyonlarinin Karşılaştırılması 343

Gülcan HARPUT 343

SOZ.945 Comparison of Muscle Activation Levels Between Healthy and Acl Reconstructed Athletes During Eccentric and Concentric Phases of Functional Activities 343

SOZ.986 Sıçrama Odaklı ve Top Odaklı Sıçrayarak Atılan Yüzen Servislerin Kinematik Analizi 344

Halil KORKMAZ , Ahmet ALPTEKIN, Naciye ACET, Mehlika DINÇSEVEN, Melike ARSLAN 344

SOZ.986 The Kinematic Analysis of The Jump Float Serves Performed with Jump Focus and Ball Focus 344

SPOR EĞİTİMİ SPORT PEDAGOGY 345

SOZ.25 Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılan Komut ve Katılım Yönteminin Voleybol Öğretimi Açısından Karşılaştırılması 346

Fatih ÖZGÜL, Tülin ATAN, Murat KANGALGİL 346

SOZ.25 Comparison of The Command and Inclusion Style Used in Physical Education Lessons According To Teaching of Volleyball 346

SOZ.42 Farklı Fakültelerde Öğrenim Gören Öğrencilerin Bilişötesi Öğrenme Stratejilerinin Karşılaştırılması 347

Bülent AĞBUĞA, Nurettin IŞILDAR, Fatma AĞBUĞA 347

SOZ.42 Comparison of Metacognitive Learning Strategies of Students in Different Faculties 347

SOZ.68 Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Aktif Spor Yaşamlarına İlişkin Bir Araştırma 348

Mehmet Ali ÇELIKSOY 348

SOZ.68 A study on students' active sport lives at Anadolu university, faculty of sport sciences 348

SOZ.73 İletişim Becerilerinin Yordayıcısı Olarak Kitap Okumaya İlişkin Tutumlar: Beden Eğitimi ve Spor Alanında Öğrenim Gören Lisansüstü Öğrencilerde Bir Çalışma 349

Mevlüt YILDIZ, Ender ŞENEL, Adem PALA, Kemal GÖRAL 349

SOZ.73 Attitudes Towards Reading as a Predictor of Communication Skills: A Study in Postgraduate Students in the Field of Physical Education and Sport 349

SOZ.96 Beden Eğitimi Dersinin Üniversite Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarına Etkisi 350

Hülya Yeltepe ERCAN 350

SOZ.96 The Effects of Physical Education Course On Health-Promoting Lifestyles of University Students .. 350

SOZ.109 Öğretmen Adaylarının Öğretim Tasarımı Geliştirme Düzeylerinin İncelenmesi 351

Fatih DERVENT , Erhan DEVRILMEZ, Emi TSUDA, Phillip WARD 351

SOZ.109 Examining Content Development of Preservice Teachers 351

SOZ.118 Anne-Baba Stilleri ile Beden Eğitimi Sürekli Kaygı Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 352

Hüseyin ÜNLÜ, M. Kayıhan ERBAŞ 352

SOZ.118 An investigation of the Relationship between Parenting Styles and Trait Anxiety Levels of Physical Education 352

SOZ.151 Aday Antrenorlerin ENACT Çevrimiçi Değerlendirme Aracı Kullanılarak Müzakere Tarzlarını İncelenmesi 353

Özgür Yaşar AKYAR, Gıyasettin DEMIRHAN 353

SOZ.151 Examining Validation of ENACT On-Line Negotiation Styles Self Assessment Tool For Candidate Sport Coaches 353

SOZ.160 Beden Eğitimi Derslerindeki Başarı Hedeflerinin Serbest Zaman Fiziksel Aktivite Düzeyine Etkisi .. 354

Gökçe Erturan İLKER, Ron MCBRIDE, Bülent AĞBUĞA 354

SOZ.160 The Effect of Achievement Goals in Physical Education on Leisure Time Physical Activity 354

SOZ.162 Üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Alanında Eğitim Veren Birimlerine Öğrenci Kabul Yöntemleri Arasındaki Farkın İncelenmesi 355

Alparslan ERMAN, Asuman ŞAHAN, Sefa CERAN 355

SOZ.162 Examining the Differences between Students Acceptance Methods for Physical Education and Sports Department of Universities 355

SOZ.179 Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Motivasyonları 356

Zekai PEHLIVAN, Cenk TEMEL, Melodi FİDAN 356

SOZ.179 Academic Motivations of Pre-Service Physical Education Teachers 356

SOZ.180 Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Mesleki Kaygı Düzeyleri Ve Akademik Öz Yeterlikleriyle İlişkisi 357

Zekai PEHLİVAN, Eda MUSTU 357

SOZ.180 The Correlation Between Occupational Anxiety Level and Academic Self-Efficacy of Pre-Service Physical Education Teachers 357

SOZ.182 Geleceğin Beden Eğitimi Öğretim Üyelerini Yetiştirmede Etkili Öğretim Ortamı: Bir Eylem Araştırması Çalışması 358

Mustafa Levent İNCE 358

SOZ.182 Effective Instructional Setting for Development of Future Physical Education Faculty: An Action Research Study 358

SOZ.191 Voleybol Alan Bilgisi Eğitiminin Ortaokul Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Pedagojik Alan Bilgisi ve Öğrenci Öğrenmesi Üzerine Etkilerinin İncelenmesi 359

Mehmet ASMA , Cengiz AKARÇEŞME, Phillip WARD, Hatice ÇAMLIYER, İbrahim YILDIRAN 359

SOZ.191 The Investigation of The Effects of a Volleyball Content Knowledge Workshop on Middle School Physical Education Teachers 360

Mehmet ASMA, Cengiz AKARÇEŞME, Phillip WARD, Hatice ÇAMLIYER, İbrahim YILDIRAN 360

SOZ.200 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sportmenlik Kavramına İlişkin Görüşleri 361

Oğuz Kaan ESENTÜRK, Yakup KOÇ 361

SOZ.200 Opinions of Physical Education Teachers on the Sportsmanship Concept 361

SOZ.201 Güncel Genel ve Özelleşmiş Alan Bilgisi Bakış Açısı İle Öğretmen Adaylarına Sunulan Sporla İlişkili Derslerin Geliştirilmesi: Badminton Örneği 362

Erhan DEVRILMEZ, Mustafa Levent İNCE 362

SOZ.201 Developing The Sport Skill Related Courses For The Prospective Teachers By Using The Contemporary Common and Specialized Content Knowledge Views: Badminton Example 362

SOZ.237 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Ders Dışı Spor Etkinliklerinde Karşılaştıkları Sorunlara İlişkin Görüşleri 363

Kurtuluş ÖZLÜ, Faruk YAMANER, Resul ÇEKIN 363

SOZ.237 Opinions of Physical Education Teachers On The Problems They Face During Extracurricular Sports Activities 363

SOZ.248 Üniversite Öğrencilerine Sunulan Sağlıkla İlişkili Bir Fiziksel Aktivite Dersinin Teknoloji İle Yeniden Tasarımı Ve Ders Uygulamaları Üzerine Etkileri 364

Kıvanç SEMİZ, Evrim BARAN, Mustafa Levent İNCE 364

SOZ.248 Re-Structuring A University Health-Related Physical Activity Course with Technology and İts İmpact On Teaching & Learning Practices 364

SOZ.249 Spor İmkanları Birbirinden Farklı Ortaokullarda Öğrenim Gören Öğrencilerin Okul Süresince Fiziksel Aktivite Düzeylerinin İncelenmesi 365

Serap SARIKAYA, M.Levent İNCE 365

SOZ.249 Examination of School Time Physical Activity Level of Middle School Students in Schools with Different Sport Related Facilities 365

SOZ.285 Ders Dışı Sportif Etkinliklere Yönelik Öğrenci Tutum Ölçeği: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 366

Aynur YILMAZ, Özbay GÜVEN 366

SOZ.285 Student Attitude Scale Towards Extracurricular Sports Activities: Validity and Reliability Study 366

SOZ.311 Voleybol Öğretiminde Web Sitesi ve Web Günlüğü Kullanımının Erişi ve İnternete Yönelik Tutuma Etkisi 367

Yılmaz YÜKSEL, Gıyasettin DEMİRHAN 367

SOZ.311 The Effect of Using Web Sites and Web Blog on Achievement and the Attitude towards Internet in the Education for Volleyball 367

SOZ.360 Artistik Cimnastik Antrenörlerinin İhtiyaçlarına Göre Tasarlanan bir Mesleki Gelişim Programının Değerlendirilmesi 368

Koray KILIÇ, Mustafa Levent İNCE 368

SOZ.360 Evaluation of a Professional Development Program Designed for Artistic Gymnastics Coaches' Needs 368

SOZ.383 Spor Kulübü Seçimi İçin Bulanık Sayılarla Karar Destek Sistemi Oluşturulması 369

Eyüp Anıl DUMAN , Gülfem TUZKAYA, Dilek KARABAL 369

SOZ.383 Developing A Decision Support System with Fuzzy Numbers For Youth Sports Club Selection 369

SOZ.466 Sorumluluk Davranışlarının Kazandırılmasında Bireysel ve Sosyal Sorumluluk Modelinin Kullanılması: TVF Spor Lisesi Örneği 370

Bijen FILIZ, Gıyasettin DEMIRHAN 370

SOZ.466 The Use of Personal and Social Responsibility Model Upon Bringing Responsibility Behaviors: TVF Sport High School Case 370

SOZ.500 Öğretmen Adaylarının Gözünden Öğretmenlik Uygulaması Aracılığıyla Alan Deneyimlerinin Ortaya Koyulması 371

Hidayet Suha YÜKSEL , Özlem ALAGÜL, Ferda GÜRSEL 371

SOZ.500 Understanding field experiences via Student teaching through the lenses of Student teachers 371

SOZ.516 Okul Temelli Bireysel ve Sosyal Sorumluluk Modeli Uygulamasında Öğrenci Deneyimlerinin İncelenmesi 372

Gülay Keske AKSOY , Ferda GÜRSEL 372

SOZ.516 Examining The Students' Experiences of School-Based Teaching Personal and Social Responsibility Model Implementation 372

SOZ.556 Sporda Erken Özelleşmenin Yaratıcı Düşünme Becerisi Üzerine Etkisi 373

Nuri KARABULUT 373

SOZ.556 Impact of Early Specialization in Sport on Creative Thinking Skills 373

SOZ.586 9. Sınıf Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Düzeylerine Göre Kendine Saygı Ve Karar Durumlarının İncelenmesi 374

Mümine SOYTÜRK , Polat PARLAK, Özden Tepeköylü ÖZTÜRK 374

SOZ.586 Self-Esteem and Decisional Format in Terms of Physical Activity Level of 9th Class High School Students 374

SOZ.632 Akran Eğitimi Destekli Bocce, Dart Ve Speed Stack Öğretimi Konulu Performans Ödevinin Değerlendirilmesi 375

Nevin GÜNDÜZ, Muzaffer Toprak KESKIN 375

SOZ.632 Evaluation of Performance Work on "Bocce, Dart and Speed Stack Eduation Supported by Peer Education" 375

SOZ.636 Beden Eğitimi Dersine Yönelik Duyuşsal Özellikleri Yordayan Faktörlerin Belirlenmesi 376

Elif Nilay ADA, Nikos ZOURBANOS, Sunacan İlke BAL , Zekai PEHLİVAN 376

SOZ.636 Determining The Factors Predicting The Affective Traits Towards Physical Education Courses 376

SOZ.665 Beden Eğitimi Ve Spor Dersi Kazanımlarına Ulaşmada Web Destekli Öğretimin Fiziksel Uygunluk Gelişimi Üzerine Etkisi 377

Yeşim BULCA, Figen ALTAY, Emre BILGIN 377

SOZ.665 The Effect of Web-Assisted Instruction to Achieve the Objectives of Physical Education and Sports Course on the Development of Physical Fitness 377

SOZ.674 Özel Öğretim Yöntemleri Dersinin Pedagojik Formasyon Eğitimindeki Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Öğretmen Öz-Yeterlik Algı Düzeylerine Etkisi 378

Bengü Güven KARAHAN 378

SOZ.674 The Effects of Teaching Methods Course above Teachers' Self-Efficacy Believes of Physical Education Candidate Teachers in Pedagogical Formation 378

SOZ.676 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişimlerinde Öğretmenlik Uygulamasının Rolü; Bir Eylem Araştırması 379

Mustafa Gökhan SAÇMALIOĞLU, Ferda GÜRSEL, Özlem ALAGÜL 379

SOZ.676 Effects of Teaching Practice on Physical Education Teacher 379

SOZ.703 Spor Lisesi İle Beden Eğitimi Spor Öğretmenliği Ders ve Ders İçeriklerinin Karşılaştırılarak Analiz Edilmesi 380

Ferhat ÇAKIR, Oğuzhan DALKIRAN 380

SOZ.703 The Analysis of The Comparison of The Lessons and Curriculum of Sports High School and Physical Training and Sports Teaching 380

SOZ.716 Spor Yapan ve Yapmayan Ortaokul Öğrencilerinin Kendi Kendine Öğrenme Ve Yaratıcılık Düzeylerinin İncelenmesi 381

Murat TEKİN, Hacı Mehmet GÜNEL, Ayşenur ÜNVER 381

SOZ.716 Investigation The Levels of Self Direct Learning and Creativity Levels of Secondary School Students Who Do Sports and Who Don't Do Sports 381

SOZ.736 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümlerinin Yeterliliği Hakkında Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi 382

Sinan UĞRAŞ , Mehmet GÜLLÜ 382

SOZ.736 İnvestıgatıng of Teachers' Vıews On The Adequacy of Physıcal Educatıon and Sports Departments 382

SOZ.756 Spor Bilimcilerin Nitel Araştırmayı Öğrenme ve Uygulama Sürecindeki Deneyimleri 383

Canan Koca ARITAN , Deniz HÜNÜK 383

SOZ.756 Experiences of Sport Scientists on Learning and Practicing Qualitative Research 383

SOZ.767 Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Farklı Pedagojik Eğitim Alma Biçimine Göre Öğretmen Öz-Yeterlilik Duygusunun İncelenmesi (Manisa Il Örneği) 384

Diyar Kaya SAYLAM , Mümine SOYTÜRK, Hüseyin ÇAMLIYER 384

SOZ.767 Investigation of Teacher Self-Sufficiency of Prospective Physical Education Teachers with different Pedagogy Education (Manisa City Sample) 384

SOZ.804 Ergenlerin Sağlık Karnesi Parametreleri İle Karar Vermede Özsaygı Ve Problem Çözme Düzeylerinin İncelenmesi (Pilot Çalışma) 385

Sevinç GÜNGÖR, Mümine SOYTÜRK 385

SOZ.804 An İnvestıgatıon of Perception Levels of Self Problem Solving Skill and Self Esteem in Decısıon Makıng Styles with Health Record Parameters of Pubescents' (Pilot Study) 385

SOZ.810 Ders Dışı Etkenlik Olarak Takım Sporu Yapan Ve Spor Yapmayan Orta Öğretim Öğrencilerinin Davranış Örüntülerinin Karşılaştırılması 386

Mümine SOYTÜRK, Hatice ÇAMLIYER 386

SOZ.810 The Comparison of the Behaviour Patterns of High School Student who do Team Sports as Extracurricular Activity and Who don't do Sports 386

SOZ.887 Okul Öncesi Öğretmenlerinin Motor Gelişim Alanına İlişkin Görüşlerinin ve Uygulamalarının İncelenmesi 387

Sümeyra Sert AĞCA , A. Dilşad MIRZEOĞLU 387

SOZ.887 Investigation of Opinions and Implementations of Preschool Teachers Regarding to the Field of Motor Development 387

SOZ.891 Beden Eğitimi Ve Spor Derslerinde Kullanilan Fiziksel Etkinlik Kartlarının Akademik Öğrenme Zamanına Etkisi 388

Elvan ESEN , A.Dilşad MİRZEOĞLU 388

SOZ.891 Effects of Phsyical Activity Cards Used in Physical Education Courses On Academic Learning Time 388

SPOR SOSYOLOJİSİ SPORT SOCIOLOGY 389

SOZ.14 6222 Sayılı Kanun Gereğince Ceza Almış Futbol Taraftarlarını Şiddete Yönelten Faktörlerin İncelenmesi 390

Naci KALKAN, Nilgün VURGUN 390

SOZ.14 Investigating the Factors Steering Football Fans Penalized in Accordance with the Criminal Act no. 6222 to Criminal Violence 390

SOZ.302 Antrenörlerin Çokkültürlülüğe İlişkin Tutumlarının İncelenmesi 391

Suat KARAKÜÇÜK, Merve KARAMAN , Beyza Merve AKGÜL, Yakup PAKTAŞ 391

SOZ.302 An Examination of Trainers Attitudes Towards Multiculturalism 391

SOZ.309 Lise Öğrencilerinin Futbola Yönelik Tutumlarını Ve Beklentilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi (Kırşehir Örneği)* 392

Levent VAR, Özbay GÜVEN 392

SOZ.309 Examination of The Attitudes and Expectations of High School Students towards the Soccer according to the Independent Variances of Personal Data (Kirsehir City Example)* 392

SOZ.316 Futbol Taraftar Kimliğinin (Yeniden) İnşasinda Sosyo-Ekonomik Faktörler İle "Biz ve Öteki" İlişkisinin Rolü: Eskişehirspor Örneği 393

Emre GÖKALP, Nadir SUĞUR, Çağdaş CEYHAN 393

SOZ.316 The Role of Socio-Economic Factors and Forms of Oftherness in The (Re)Construction of Football Fan Identity: The Case of Eskişehirspor 393

SOZ.329 Endüstriyel Futbol Çağında Taraftarlığın Dönüşümü: Eskişehirspor taraftarları üzerine bir araştırma 394

Nadir SUĞUR , Emre GÖKALP, Çağdaş CEYHAN 394

SOZ.329 Transformation of Fans at the age of Industrial Football: A case study on Eskişehirspor fans 394

SOZ.335 Eskişehirspor Taraftar Kimliği: Şiddetin Kurucu Rolü ve Passolig 395

Çağdaş CEYHAN, Nadir SUĞUR, Emre GÖKALP 395

SOZ.335 Identity of Eskisehirspor Fans: Founding Role of Violence and Passolig 395

SOZ.450 Antrenörlerin Gözünden Antrenör - Sporcu İlişkisi; Güç ve İstismar 396

Hande Türkeri BOZKURT, Nefise BULGU 396

SOZ.450 Coach - Athlete Relationship in The Eyes of Coaches; Power and Abuse 396

SOZ.476 Personal Training Uygulamalarının Sembolik Sermaye Birikimi Ekseninde İncelenmesi 397

Ulaş Can YARAŞ, Nefise BULGU 397

SOZ.476 Examination of the Personal Training Activites in Line with Symbolic Capital Savings 397

SOZ.567 Sporcuların Ekosentrik, Antroposentrik ve Çevrenin Korunmasına Yönelik Antipatik Tutumlarının İncelenmesi 398

Beyza Merve AKGÜL , Şenol GÖRAL, Merve KARAMAN, Cenk BİRİNCİ, Tebessüm AYYILDIZ, ... 398

Suat KARAKÜÇÜK 398

SOZ.567 Examining The Athletes' Ecocentric, Anthropocentric and the Antipathetic Attitudes Towards The Protection Environment 398

SOZ.626 Sporda Sosyal Alanlarda Yapılan Lisansüstü Tezlerde Araştırma Paradigmalarının İncelenmesi 399

Safter ELMAS, Selçuk AÇIKGÖZ, F. Hülya AŞÇI 399

SOZ.626 The Research Paradigms of Graduate Theses İn Social Sub-Disciplines of Sports 399

SOZ.750 Alan Çalışmasından Notlar: Bir Sosyal Alan Olarak Kadın Futbol Takımı 400

Pınar ÖZTÜRK, Canan KOCA 400

SOZ.750 The Notes From The Field Study: The Women's Football Team As A Social Field 400

SOZ.785 Spor Filmlerinin İncelenmesi 401

Kubilay ÖCAL, Hüseyin SARIÇAM, Zeynep ÖZ 401

SOZ.785 Investigation of Sport Movies 401

SOZ.835 Dağcılık alt kültüründe 'araştırmacı' ve 'dağcı' olma ikiliğinde 'ben': Otoetnografik bir inceleme 402

Funda AKCAN 402

SOZ.835 'Self' in The Dichotomy of Being A 'Researcher' and A 'Mountaineer' in The Mountaineering Subculture: An Autoethnographic Analysis 402

SPOR TARİHİ, SPOR FELSEFESİ ve OLİMPZİM SPORT HISTORY - SPORT PHILOSOPHY -OLYMPISM 403

SPOR TARİHİ SPORT HISTORY 404

SOZ.194 Bir Terör Aracı Olarak Spor: 1972 Münih Olimpiyat Oyunları ve Kara Eylül 405

Edip ÖNCÜ 405

SOZ.194 Sports as a Tool of Terror: 1972 Munich Olympics and Black September 405

SOZ.268 Stratejik Bir Dış Politika Aracı Olarak Spor: Ping-Pong Diplomasisi ve Richard Nixon 406

Edip ÖNCÜ 406

SOZ.268 Sports As A Strategic Foreign Policy Tool: Ping Pong Diplomacy and Richard Nixon 406

SOZ.284 Cumhuriyet Döneminin Örnek Bir Futbol Adamı: "Ahmet Suat ÖZYAZICI" 407

Aynur YILMAZ, Özbay GÜVEN 407

SOZ.284 A Leading Football Player of Republican Period: "Ahmet Suat ÖZYAZICI" 407

SOZ.290 Mustafa Palaska: Cumhuriyet Dönemi'nin Örnek Bir Bisikletçisi 408

Özbay GÜVEN, Mehmet YILDIZ 408

SOZ.290 Mustafa Palaska: A Leading Cyclist of Republican Period 408

SOZ.471 Türkiye Sporunda Erken Devletçilik ve Carl Diem 409

Ali Emrah TOKATLIOĞLU 409

SOZ.471 Early State Control over Turkish Sports and Carl Diem 409

SOZ.570 Geç Osmanlı Döneminde Türkiye'de olimpik hareketin gelişimi ve öncüsü Selim Sırrı Tarcan 410

Tolga ŞİNOFOROĞLU 410

SOZ.570 The Evaluation of Olympic Movement in Turkey During Late Ottoman Period and İts Pioneer 410

SOZ.886 19. Yüzyıl İngiliz Eğitim Sisteminde Spor Yoluyla Fair Play'in yaygınlaştırılması 411

Ender ŞENEL , İbrahim YILDIRAN 411

SOZ.886 Popularization of Fair Play in 19th Century English Education System Through Sports 411

SPOR FELSEFESİ SPORT PHILOSOPHY 412

SOZ.44 Futbolda Yetenek Paradigması Ve Yarattığı Yanılsamalar: Bir Retrospektif Yaklaşım 413

Cemal POLAT 413

SOZ.44 Football Paradigm and The Ability To Create İllusions: A Retrospective Approach 413

OLİMPİZM OLYMPISM 414

SOZ.76 Üniversitelerde Olimpik Eğitim: Türkiye Açısından Bir İnceleme 415

Hülya ÜNLÜ , Dilşad ÇOKNAZ 415

SOZ.76 Olympic Education in Universities: A Review in Terms of Turkey 415

SOZ.687 Uluslararası Olimpik Akademi (IOA) Buluşmasından Olimpik Eğitim Yansımaları 416

Hülya ÜNLÜ, Pınar GÜZEL, Selhan ÖZBEY, Devrim ZERENGÖK 416

SOZ.687 Olympic Training Reflections from International Olympic Academy (IOA) Meeting 416

SPOR YÖNETİMİ SPORT MANAGEMENT 417

SOZ.31 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Görev Yapan Akademik Personelin Mobbinge Maruz Kalma Durumlarının İncelenmesi 418

Yavuz ÖNTÜRK , T. Osman MUTLU 418

SOZ.31 School of Physıcal Education and Sports of Academic Staff Who Are Employed In The Investigation of Exposure To Mobbing 418

SOZ.63 Hizmet Odaklı Spor İşletmelerinde Dış Müşteri Memnuniyetini Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi 419

Ali SEVİLMİŞ, Erkan Faruk ŞİRİN 419

SOZ.64 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Örgütsel Bağlılıklarının İncelenmesi 420

T. Osman MUTLU, Halil Evren ŞENTÜRK, Yavuz ÖNTÜRK, Barış ÇAKMAK, Yılmaz DENIZ 420

SOZ.64 An Investigation on Organisational Commitment of Physical Education and Sport Teachers 420

SOZ.70 Stadyum hizmet kalitesinin taraftarın algıladığı kulüp değeri üzerindeki etkisi: Torku Konyaspor Büyükşehir Torku Arena Örneği 421

Ali SEVILMIŞ, Erkan Faruk ŞİRİN 421

SOZ.70 Effect of stadium service quality on the club value perceived by the supporter: sample of Konyaspor Büyükşehir Torku Arena 421

SOZ.79 Takım Sporlarında Faal Sporcu Sayıları İle Seyirci Sayısı Arasındaki İlişki 422

Nesil Özbay ÖZEN, Zeynep AYDOĞAN, Perican Bayar KORUÇ, Nurkan YILMAZ 422

SOZ.79 In Team Sports, The Relationship Between The Number of Spectators and Number of Active Athletes 422

SOZ.84 Yetiştirme Yurdunda Kalan Lise Düzeyinde Öğrencilerin Spora Yönelik Tutumlarının İncelenmesi 423

Orcan MIZRAK, Yunus Sinan BIRICIK, Emre BELLI 423

SOZ.84 The Analysis of Attitudes Towards Sport of High School Level Students Accommodating İn The Orphanage 423

SOZ.103 Yanlış Anlaşılan Bir Kavram "Sosyal Amaç Bağlantılı Pazarlama": Spor Pazarlamacıları İçin Bilgi Geliştirme Fırsatı 424

Zafer ÇİMEN, Özgün PARASIZ 424

SOZ.103 A Misunderstood Concept "Cause-Related Marketing": Knowledge Development Opportunities For Sport Marketers 424

SOZ.120 Örgütsel Değişim ve Türkiye Futbol Federasyonu'nda Altı Sigma Yönetim Modelinin Uygulanabilirliği 425

Halil Orbay ÇOBANOĞLU , Mustafa Serdar TEREKLİ, Necmi GÜRSAKAL, Necip Serdar SEVER 425

SOZ.120 Organizational Change and Applicability of Six Sigma Management Model in Turkish Soccer Federation 425

SOZ.144 Kamu Hizmeti Olarak Rekreasyon Etkinlikleri Kapsamında "Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlükleri Batı Akdeniz Bölgesi Gençlik Merkezleri Analizi" 426

Süleyman GEDIZ, Mustafa Haluk ÇEREZ 426

SOZ.144 Within recreational activities as a public service the Provincial Directorate of Youth and Sport West Mediterranean Region Youth Centres Analyse 426

SOZ.169 Türkiye Süper Liginde Mücadele Eden Üç Büyük Futbol Kulübü Taraftarının Takımları İle Özdeşleşme Seviyeleri ve Tüketici Davranış Niyetleri Arasındaki İlişki 427

Utku ISIK, Arslan KALKAVAN, Seydi KARAKUŞ 427

SOZ.169 Relationship between Identification Levels of Fans that Support Turkish Super League's Three Big Football Clubs with Their Teams and Their Consumer Behavior Intentions 427

SOZ.171 Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki Genç Sporcuların Ahlaki Karar Alma Tutumları 428

Oğuz ÖZBEK, Umut NALBANT 428

SOZ.171 Moral Attitudes in Decision Making of The Young Sportsmen in Turkish Republic of Northern Cyprus 428

SOZ.190 Sporcuların Antrenörlerine İlişkin Yönetsel Yeterlilik Ve Liderlik Uygulamaları Algısının İncelenmesi 429

Ülkü ÇOBAN, Betül BEYAZIT, Yusuf CAN 429

SOZ.190 Examining The Perception of Managerial Competence and Leadership Practises Related To Coaches of Athletes 429

SOZ.216 Tenis Hakemlerinin Hakem Eğitimine İlişkin Görüşleri 430

Soner SİVRİ, Oğuz ÖZBEK 430

SOZ.216 Opinions of Tennis Umpires Regarding Tennis Umpires' Education 430

SOZ.221 Spor Kulüplerinin Kurumsal Sosyal Sorumluluk Faaliyetlerinin Kulüp ve Marka İmajına Etkisi 431

Uğur SÖNMEZOĞLU, Dilşad ÇOKNAZ 431

SOZ.221 The Effect of Corporate Social Responsibility Activities of Sport Clubs On Club and Brand Image 431

SOZ.254 Gösteriş Narsisizm Ölçeğinin Türkçe Versiyonu: Futbol Takım Taraftarlarında Geçerlilik ve Güvenirlilik Çalışması 432

Metin ARGAN, Caner ÖZGEN 432

SOZ.254 Turkish Version of The Grandiose Narcissism Scale: Validity and Reliability Study in Soccer Team Fans 432

SOZ.258 2014-2015 Sezonunda Türkiye Futbol Süper Ligi'ndeki Seyirci Azalmasının Nedenlerinin, Seyirci Görüşlerine Göre İncelenmesi 433

Caner ÖZGEN, Velittin BALCI 433

SOZ.258 According to Spectators Perspective, A Study Which Investigate on Reduction Reasons of The Spectators in 2014-2015 Turkish Football Super League 433

SOZ.293 Amatör Spor Kulübü Yöneticilerinin Finansal Davranış Profilleri 434

Gülşah SEKBAN, Levent ATALI 434

SOZ.293 Financial Positions of Amateur Sport Club Managers 434

SOZ.296 Spor ve Sağlık Endüstrilerinde Çalışanların Algılanan Performanslarının Pozitif Psikoloji Çerçevesinde Öz Değerlendirmesi 435

Tuna USLU 435

SOZ.296 Self-Assessment of Employee Performance in the Sports and Healthcare Industries According to Positive Psychology Framework 435

SOZ.305 Amatör Futbolcuların Risk Değerlendirme Düzeylerinin İncelenmesi 436

Özgür KARATAŞ, Ali Serdar YÜCEL, Emine Öztürk KARATAŞ 436

SOZ.305 Analysing Risk Assessment Level of Amateur Football Players 436

SOZ.338 Örgütsel Stres İle İşgören Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü Çalışanları Üzerine Bir Araştırma 437

Ali Gürel GÖKSEL, Çağdaş CAZ , Ömer Faruk YAZICI, Hüseyin Can İKİZLER 437

SOZ.338 Examination of The Relation Between Organizational Stress and Employee Performance: A Study On The Employees of The Youth Services and Sports Provincial Directorate 437

SOZ.351 Deniz Harp Okulu Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerilerinin İncelenmesi 438

Ali Gürel GÖKSEL, Osman Tolga TOGO , Ercan ZORBA, Hüseyin Can İKİZLER 438

SOZ.351 Examination of The Time Management Skills of Naval Academy Students 438

SOZ.373 Bisiklet Engelleri Ölçeği'nin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 439

Velittin BALCI, Oğuz ÖZBEK, Funda KOÇAK, Senem ÇEYİZ 439

SOZ.373 Development of Bicycle Obstacle Scale: Validity and Reliability Study 439

SOZ.376 Spor Yönetimi Açısından Antrenörlerin İş Stresi Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi 440

Vlada Igorevna PISHIK, Doğan DOĞAN, Mustafa ŞEKER, Hikmet YAŞAR 440

SOZ.376 The Analysis of the Traıners' Job Stress Level according to some Variables 440

SOZ.504 Teknolojik Yalnızlık; İnternet Bağımlılığının Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Yalnızlıklarına Etkisi 441

Adem PALA , İbrahim EDIN, Mustafa BINER 441

SOZ.504 Technological Loneliness; the Effect on Loneliness of Internet Addiction of Faculty of Sports Science Students 441

SOZ.509 Spor Tüketicilerinin Spor Pazarlaması Bileşenleri Açısından Değerlendirilmesi 442

Zafer DOĞRU, Yetkin Utku KAMUK, Gizem KAPLAN 442

SOZ.509 Evaluation of Sports Consumers in Terms of Sports Marketing Components 442

SOZ.535 Rio 2016 Olimpiyat Oyunları'nın Örgütsel, Sportif ve Ticari Açıdan Analizi 443

Burçak AKANSEL, Hakan SUNAY 443

SOZ.535 Organizational, Athletic and Commercial Analysis of The 2016 Summer Olympics 443

SOZ.554 Türkiye'de Buz Hokeyi Sporcularının Eğitim Düzeylerine Göre Branşa Yönelme Nedenleri Ve Katılım Güdüsü 444

Murat AYGÜN , Ahmet Azmi YETİM 444

SOZ.554 Ice Hockey Players Reasons of Their Tendency To Participate İn This Branch According To Their Education Level in Turkey 444

SOZ.660 Serbest Zaman İlgilenimi İle Davranışsal Niyetler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 445

Ersin ESKILER, Gizem KARAKAŞ 445

SOZ.660 Examining The Relationship Between Leisure Time Involvement and Behavioral Intentions 445

SOZ.812 Antrenör Yeterlilik Ölçeği-II'nin Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi 446

Volkan UNUTMAZ, Timuçin GENÇER 446

SOZ.812 Examining The Psychometric Properties of Coaching Efficacy Scale-II 446

SOZ.815 Lisans Öğrencilerinin Liderlik Öz Algısı Ölçeği Geliştirme Çalışması 447

Oğuz ÖZBEK, Meltem KIZILYALLI 447

SOZ.815 Developing An İnstrument To Measure Self-Perceived Leadership Behaviors of Undergraduate Students 447

SOZ.820 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Fair Play Anlayışlarının İncelenmesi 448

Rıfat Birtek ERDOĞAN, Zekiye BAŞARAN, Yeşim KÖRMÜKÇÜ, Hülya ADALI 448

SOZ.820 An Investigation of the Understanding of Fair Play of Students of School of Physical Education and Sports 448

SOZ.899 Iran`s Sport Tourism: the Marketing Barriers for Attraction and Development 449

Vahid SAATCHIAN, Mahdi ESFAHANI 449

SOZ.901 A Paradigm Model of University–Industry Collaborations: Grounded Theory in Sport Section 450

Vahid SAATCHIAN 450

SOZ.968 Spor Eğitim Kurumlarında Zorunlu Vatandaşlık Davranışı ile Bazı Örgütsel Davranış ve Tutumların İlişkisi 451

Mustafa Ertan TABUK , Nevzat MIRZEOĞLU 451

SOZ.968 Relationships Between Compulsory Citizenship Behavior and Miscellaneous Organizational Behaviors and Attitudes In Sports Education Institutions 451

SOZ.974 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin İstihdam Edilebilme Algılarının İncelenmesi 452

Abdullah GÜMÜŞAY , Serkan İBİŞ, Ünal KARLI 452

SOZ.974 Analysis of Employability Perceptions of the Students of School of Physical Education and Sport 452

SPORCU SAĞLIĞI SPORT MEDICINE 453

SOZ.102 Türk Güreşçilerde Deri Enfeksiyonları Sıklığının Araştırılması 454

Ömer KAYNAR , İsmail ERGIN, FİKRET DAĞDEVİREN, Mikail YILMAZ, Bora ÖZKAN, ... 454

Sadık ÖZTÜRK 454

SOZ.102 Investigation of Skin Infection Frequency in Turkish Wrestlers 454

SOZ.210 15-18 Yaş Halter Sporcularında Skolyozun Core Endurans Üzerine Etkisinin Araştırılması: Pilot Çalışma 455

Bihter AKINOĞLU , Tuğba KOCAHAN, Necmiye Ün YILDIRIM, Çağlar SOYLU, Adnan HASANOĞLU 455

SOZ.210 Determination of the effects of scoliosis on the core endurance in weightlifting athletes aged between 15-18: Pilot study 455

SOZ.776 Mücadele Sporcularının Ağız Sağlığı ve Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi 456

Bahar Odabaş ÖZGÜR, Murşit AKSOY, Turgay ÖZGÜR, Ata Bora BAŞAR, Arda ÖZTÜRK 456

SOZ.776 Evaluation of Quality of Life and Oral Health of Athletes in Combat Sports 456

SOZ.903 Adölesan Voleybol Oyuncularının Omuz Eklem Hareket Açıklığının, Rotatör Kuvvetinin Ve Akromiyohumeral Mesafesinin Değerlendirilmesi 457

Gülcan HARPUT, Hande GÜNEY, Fatma Filiz ÇOLAKOĞLU, Uğur TOPRAK, Gül BALTACI 457

SOZ.903 Evaluation of Shoulder Range of Motion, Rotator Strength and Acromiohumeral Distance in Adolescent Volleyball Athletes 457

SOZ.956 Düzenli Yüzme Egzersizi Uygulanan Dişi Sıçanlarda Testosteron Takviyesinin Femur ve Humerus Kemikleri Üzerindeki Morfometrik Etkileri 458

Erdal TAŞGIN, Hasan AKKUŞ, Sefa LÖK 458

SOZ.956 Morphometric Effects of Testosterone İntake On Bones of Femur and Humerus İn Female Rats Which Regularly Swim 458

TOPLUMSAL CİNSİYET VE SPOR GENDER & SPORT 459

SOZ.122 Varoşlardan Rezidanslara; Serbest Zaman Deneyimlerinin Mekân ve Engeller Çerçevesinde İncelenmesi 460

Feyza Meryem KARA 460

SOZ.122 From Slum to Residence; An Investigation of Experience in Leisure to Framework of Space and Constraints 460

SOZ.183 Spor Yönetiminde Kadın Temsilinde Etkili Olan Faktörler 461

Gülay ÖZEN, Canan KOCA 461

SOZ.183 Factors Affecting the Women's Representation in Sport Organizations 461

SOZ.184 Türkiye'de Spor Kurumlarında Cinsel Taciz 462

Gülay ÖZEN, Canan KOCA 462

SOZ.184 Sexual Harassment in the Sports Organizations of Turkey 462

SOZ.350 Yeşil Sahada Güçlü Kadınlar: Kadın Futbol Hakemlerinin Deneyimlerinin Toplumsal Cinsiyet Perspektifinden İncelenmesi 463

Sevcan ÖZKAR , İlknur HACISOFTAOĞLU 463

SOZ.350 Green Fields the Powerful Women: Investigation of Experience Gender Perspective of Women Soccer Referee 463

SOZ.524 Sporcuların Homofobi Düzeyleri ve Sporcu Kimlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 464

Leyla YILMAZ, Necat TOPRAK 464

SOZ.524 An Investigation of The Relationship Between Athletes' Levels of Homophobia and Athletic Identity 464

SOZ.679 Dans Eden "Erkek Adamlar": Erkek Dansçıların Deneyimlerine Toplumsal Cinsiyet Analizi 465

İrem KAVASOĞLU , Merve RENÇBERELİ, I. Fatih YENEL 465

SOZ.679 Dancing Manly Men: Gender Analaysis of Experiements of Male Dancers 465

SOZ.748 Serbest Zamanlarında Fiziksel Aktiviteye Katılan Kadınlar İçin Serbest Zamanın Anlamının İktidar ve Öznellik Bağlamında İncelenmesi 466

Esra EMİR , Canan KOCA 466

SOZ.748 Analysis of The Meaning of Leisure Time For Women Who Participate İn Physical Activities İn Their Leisure Time Within The Context of Power and Subjectivity 466

POSTER BİLDİRİ ÖZETLERİ POSTER PRESENTATION ABSTRACTS 467

ANTRENMAN BİLİMİ TRAINING SCIENCES 468

POS.53 Tüm Beden Vibrasyonu Tenis Oyuncularında Sprint ve Reaktif Çevikliği Geliştirir Mi? 469

İsmail BAYRAM, Hayri ERTAN Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye 469

POS.53 Does Whole Body Vibration Training Boost Sprint and Reactive Agility in Tennis Players? 469

POS.91 Küçük Erkek Voleybol Liginde Oynayan Sporcuların 6 Haftalık Antrenman Programı Öncesi - Sonrası Sıçrama, Sprint ve Reaksiyon Zamanlarının Karşılaştırılması 470

Süleyman BİLGİN, Yunus ŞAHİN, Gamze Erikoğlu ÖRER, İzzet İNCE 470

POS.105 2015-2016 Üniversiteler Arası Paralel Snowboard Yarışma Analizi 471

Levent TANYERİ, Barış YANARDAĞ, Erkal ARSLANOĞLU 471

POS.105 An Analysis of Intercollegiate Parallel Snowboard Racing in 2015-2016 Season 471

POS.164 Eskrim Sporcularında Dinamik Denge Yeteneği ile Plantar Fleksiyon ve Dorsi Fleksiyon Hareket Açıları Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi 472

Manolya AKIN, İnci KESİLMİŞ, Mehmet Melih KESİLMİŞ, Mustafa SALLAYICI 472

POS.164 Determining the correlation between dynamic balance ability to plantar flexion and dorsi flexion range of motion in fencers 472

POS.168 Futbolda Ev Sahibi Olma Avantajı: Türkiye Futbol 1.Ligi Örneği 473

Oğuz GÜRKAN, Kemal GÖRAL, Özcan SAYGIN 473

Pos.168 Home Advantage In Football: The Case of 1st Football League of Turkey 473

POS.196 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası: Gol Analizi 474

Halil Orbay ÇOBANOĞLU, Mustafa Serdar TEREKLİ 474

POS.196 EURO 2016: Analysis of Goals Scored 474

POS.198 Basketbolda Hücum Sırasında Yapılan Bireysel Hatalardan Kaynaklanan Top Kayıplarının Maça Etkisi 475

Sercan DURMUŞ, Gazanfer Kemal GÜL, Mine GÜL 475

POS.198 The Effect of Offence Turnovers Caused By Individual Errors On The Match During A Basketball Game 475

POS.212 Farklı Hızda İp Atlama Antrenmanlarının Güce Etkisi 476

Gülşah ŞAHİN 476

POS.212 The Effect of Rope Jumping Training At Different Speed On Power 476

POS.213 U-14 ve U-15 Grubu Futbolcuların Kuvvet, Sürat, Dayanıklılık ve Esneklik Özelliklerinin Karşılaştırılması 477

Cem Sinan ASLAN, Oğuzhan DALKIRAN, Mücahit FİŞNE 477

POS.213 Comparison of strength, speed, endurance and flexibility characteristics of U-14 and U-15 soccer players 477

POS.229 Üst Liglerde Mücadele Eden Oyuncular İle Bu Liglerin Alt Yapı Kategorilerindeki Oyuncuların Seçilmiş Bazı Özelliklerinin Karşılaştırılması 478

Özgür DİNÇER, Erdal ARI, Hasan SÖZEN, Ercüment ERDOĞAN, Burkay CEVAHİRCİOĞLU 478

Pos.229 Comparison of Selected Some Properties of Struggle with This League Players Who in Top League Players Infrastructure in Categories 478

POS.242 Farklı Spor Branşlarında Yıldız Gezi Denge Testi (YGDT) Performans Değişimleri 479

Bahar Ateş KELEŞ, Dilşat Yıldırım BİNGÜL 479

POS.242 Variations in Star Excursion Balance Test Performance in Different Sports 479

POS.251 Performans Tişörtlerinin Denge, Kalp Hızı ve Oksijen Satürasyonu Üzerine Etkisi 480

Meryem BÜKE, Harun TAŞKIN, Fatma ÜNVER, Orçin Telli ATALAY 480

POS.251 The Effect of Performance T-Shirt On The Balance, Heart Rate and Oxygen Saturation 480

POS.259 Ritmik Cimnastik Sporcularının Monoaxial Dinamik Denge Yeteneği ile Plantar Fleksiyon ve Dorsi Fleksiyon Hareket Açılarının Karşılaştırılması 481

İnci KESİLMİŞ, Mehmet Melih KESİLMİŞ, Manolya AKIN, Mustafa SALLAYICI 481

POS.259 The Comparison of Monoaxial Dynamic Balance Ability with Plantar Flexion and Dorsal Flexion Range of Motion In Rhythmic Gymnasts 481

POS.310 Anaerobik Performans Sonrası Toparlanma Değerlerinin Açık ve Kapalı Alana Göre İncelenmesi .. 482

Tülin ATAN, Şaban ÜNVER, İzzet ISLAMOĞLU, Gül ÇAVUŞOĞLU 482

POS.310 Analysis of Outdoor and Indoor Recovery Values After Anaerobic Performance 482

POS.324 On Iki Haftalık Pliometrik Antrenman Programının Adolesan Futbol Oyuncularda Anaerobik Güç, Sürat, Esneklik ve Çeviklik Üzerine Etkisi 483

Yasemin ARI, Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU, Kadir GÖKDEMİR 483

POS.324 The Effects of Pliometric Training Program During Twelve Weeks on Anaerobic Power, Speed, Flexibility and Agility in Adolescent Football Players 483

POS.328 Prepubertal Yüzücülerde Uygulanan Elastik Bant Antrenmanlarının Motorik ve Yüzme Performansına Etkisinin İncelenmesi 484

Melis KİLİM, Kenan USLU, Ertuğrul GELEN, Volkan SERT 484

POS.328 Effects of Elastic Band Exercise on Motoric and Swimming Performance of Prepubertal Swimmers. 484

POS.330 Yıllanmış Sarımsak Özünün Antrenman Yapmayan Erkeklerde Egzersiz Performansı Özelliklerine Etkisi 485

Cenk BİRYOL, Zekine PÜNDÜK, Fahri AKÇAKOYUN 485

POS.330 The Effect of the Aged Garlic Supplementation on Exercise Performance Properties in Untrained Male 485

POS.349 Serbest Ağırlık ve Makinede Squat Kuvvet Performansının Karşılaştırılması 486

Abdurrahim KAPLAN, Şükrü Serdar BALCI 486

POS.349 Comparıson of strength performance between a machine and free weight squat 486

POS.363 Farklı Dominant Ayak Kullanan Futbolcuların Beceri Testlerinin Karşılaştırılması 487

Özhan BAVLI, Tugay TURAN 487

POS.363 Investigation The Football Skills of Football Players According to Using Dominant Leg 487

POS.368 Farklı Isınma Metotlarının Dinamik Denge Üzerine Akut Etkileri 488

Oya ERKUT, Ertuğrul GELEN$_2$, Cengiz SUNAR 488

POS.368 Acute Effect of Different Warm-up Methods on Dynamic Balance 488

POS.372 Elit Voleybol Takımlarının Servis Karşılamalarının Değerlendirilmesi 489

Fatih ÖZGÜL, Tülin ATAN, Murat KANGALGİL, Gürkan DİKER 489

Pos.372 Evaluation of The Meet Serving of Elite Volleyball Teams 489

POS.378 Futbolda Farklı Isınma Protokollerinin Dikey Sıçrama Ve Esneklik Üzerine Etkisinin İncelenmesi .. 490

Murat SON, Özgür DİNÇER, Enis ÇOLAK 490

POS.378 Analyzing the Effects of Different Warm Up Protocols in Football on Vertical Jump and Flexibility 490

POS.379 Kadın Basketbolunda Sezon Öncesi Uygulanan 6 Haftalık Core Antrenman Programının Performans Parametrelerine Etkisi 491

Seyfi SAVAŞ, Barış GÜROL 491

POS.379 The Effects of a 6 Weeks Core Pre-Season Program on Performance Parameters for Women's Basketball Players ... 491

POS.380 10-12 Yaş Grubu Yüzücülerde 8 Haftalık Terabant Antrenmanlarının Bazı Antropometrik Özellikler Üzerine Etkisi ... 492

Özgür DİNÇER, Murat SON, Serap ÇOLAK, Emre ŞAHİN ... 492

POS.380 The Effects of 8-week Thera-Band Exercises on some Anthropometric Characteristics of 10-12-year old Swimmers ... 492

POS.381 Genç Futbolcularda Vücut Kompozisyonuyla Aerobik ve Anaerobik Performans Arasındaki İlişkinin İncelenmesi ... 493

Gürkan DİKER, Fatih ÖZGÜL , Raif ZİLELİ, Hüseyin ÖZKAMÇI ... 493

POS.381 The Relationship Between Aerobic and Anaerobic Performans of Body Composition in Young Soccer Players ... 493

POS.382 Genç Kadın Basketbolcularda Izokinetik Diz Kuvveti, Dikey Sıçrama Performansı ve Wingate Anaerobik Testi Arasında Ilişki Var mıdır? ... 494

Barış GÜROL, Seyfi SAVAŞ ... 494

POS.382 Is There A Relationship Between Isokinetic Knee Strength, Vertical Jumping Performance and Wingate Anaerobic Test of Young Female Basketball Players? ... 494

POS.386 10-15 Yaş Çocuklarda Dinamik Denge Yeteneği Ve Durarak Uzun Atlamanın Cinsiyete ve Lateralizasyona Göre Karşılaştırılması ... 495

Manolya AKIN, Mustafa SALLAYICI, İnci KESİLMİŞ, Mehmet Melih KESİLMİŞ ... 495

POS.386 Comparison of Dynamic Balance Skills snd Standing Long Jump According to Gender and Laterality in Children 10-15 Years of Age ... 495

POS.390 Bayan Sporcularda Bacak Kuvveti ile Dikey Sıçrama İlişkisinin İncelenmesi ... 496

Özhan BAVLI, Ebru HOLOĞLU ... 496

POS.390 Investigation The Relationship Leg Strength with The Vertical Jump Performance On Female Players ... 496

POS.404 Kadın Voleybolcularda Tabata Protokolüne Göre Uygulanan Pliometrik Egzersizlerinin Kuvvet Parametrelerine Etkisi ... 497

Erdoğan DÖNMEZ, Emrah AYKORA ... 497

POS.404 The Effects of Pliometric Strenght Exercises Which Are Being Applied According to The Tabata Protocol for The Female Volleyball Palyers ... 497

POS.407 Alt Ekstremite Maksimal Kuvvet ve Güç Değerlerinin 30m Sprint ve Durarak Uzun Atlama Performansına Etkisi ... 498

Eda TURANLI, Rıdvan ÇOLAK ... 498

POS.407 The effect of Lower Extremity and Power Ratings on 30m Sprint and the Performance of Standing Long Jump ... 498

POS.414 Futbolcularda Sekiz Haftalık Pliometrik Antrenmanın Anaerobik Güç Sürat ve Top Hızına Etkisi ... 499

İbrahim KURT, Seydi Ahmet AĞAOĞLU, Osman İMAMOĞLU, Mustafa Kemal KURT, Mürsel AKDENK, Mehmet AKBULUT ... 499

POS.414 The Affects of Eight Week Plyometric Training On The Anaerobic Power In Soccer Players' Speed and Ball Speed ... 499

POS.436 Kayaklı-Koşu: Kısa Bir Bakış ... 500

Bahar Ateş KELEŞ Uşak Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye ... 500

POS.436 Cross-country Skiing: A Brief Overview 500

POS.440 Alt Ekstremite Esnekliği ve Y Denge Testi Arasındaki İlişki 501

Fatma ÜNVER, Bayram ÜNVER 501

POS.440 Relatıonshıps Between Lower-Extremıty Flexibility and The Y Balance Test 501

POS.455 2014-2015 Sezonu Türkiye Erkekler Voleybol Liginde Mücadele Eden Ilk Dört ve Son Dört Takımın Seçilmiş Değişkenler Bakımından Değerlendirilmesi 502

Emre ALTUNDAĞ, Cengiz AKARÇEŞME, Esen GÜRBÜZSEL, Özgür SÖNMEZ 502

POS.455 The Evaluation According to The Selected Variables, of The First Four and The Last Four Teams Which Raced in The 2014-2015 Season of Turkey Men's Volleyball League 502

POS.457 2014-2015 Sezonu Türkiye Bayanlar Voleybol Liginde Mücadele Eden İlk Dört ve Son Dört Takımın Seçilmiş Değişkenler Bakımından Değerlendirilmesi 503

Cengiz AKARÇEŞME, Esen GÜRBÜZSEL, Emre ALTUNDAĞ, Özgür SÖNMEZ 503

POS.457 The Evaluation According To The Selected Variables, of The First Four and The Last Four Teams Which Raced In The 2014-2015 Season of Turkey Women's Volleyball League 503

POS.468 Satranç Takım Maçlarında Klasman Avantajı: Türkiye Kulüpler Satranç Ligi Çalışması 504

Necati Alp ERİLLİ, Egemen ERMİŞ 504

POS.468 Classification Advantage In Chess Team Matches: Turkey Clubs Chess League Study 504

POS.481 Türk Cimnastikçilerin Fiziksel Profillerinin ve Dikey Sıçrama Yüksekliklerinin Başarı İle İlişkisi 505

Pınar TATLIBAL, Hikmet GÜMÜŞ, Merve KOCA, Sercin KOSOVA, Fırat ÖZDALYAN, İsmet TOK, Mert TUNAR 505

POS.481 The Relationship of The Turkish Gymnasts' Physical Profiles and Vertical Jump Performances with Success 505

POS.490 Sekiz Hafta Pliyometrik Antrenman ve Sürat Antrenmaninin 15-16 Yaş Grubu Atletlerde Yerde Kalış Süresi ve İtiş Gücüne Etkisi 506

Nesim TUNÇ, Ertay SEYREK, Mehmet KALE 506

POS.490 Effects of 8-Week Plyometric Training and Speed Training On Contact Time and Pushing Power of 15-16 Aged Group Athletes 506

POS.492 Kadın Voleybolcuların Bazı Motorik Özelliklerinin Oynadıkları Mevkilere Göre Karşılaştırılması 507

Tuğçe BÖLÜKBAŞI, Yusuf KÖKLÜ, Utku ALEMDAROĞLU 507

POS.492 The Comparison of Female Volleyball Players Some Physical Fitness Characteristics According to Their Positions 507

POS.505 Ekstremite Uzunluklarinin 50m. Serbest Stil Yüzme Süratiyle İlişkisi 508

Ali COŞKUN, Sena YILMAZ 508

POS.505 Investigation The Relationship with The 50m Crowl Sprint Performance and The Length of Extremity 508

POS.507 Hızlı ve Yavaş Tempolarda Yapılan Şınav Antrenmanlarının Üst Extiremite Güç ve Kuvvet Gelişime Etkilerinin Karşılaştırılması 509

Gürcan ÜNLÜ, Asım CENGİZ, Mehmet Settar KOÇAK 509

POS.507 Comparison of The Effects of Fast Push-Up and Slow Push-Up Training On Upper Body Strength and Power Performance 509

POS.510 Sekiz Haftalık IAAF Çocuk Atletizmi Oyunlarının 11-12 Yaş Grubu Çocukların 1000m Dayanıklılık Koşu Performansına Etkisi 510

Derya Ağdeviren YILDIZ, Ertay SEYREK, Mehmet KALE 510

POS.510 Effects of 8-Week IAAF Kids' Athletics Plays On 1000m Running Performance of 11-12 Aged Group Children 510

POS.511 Orta Düzeyde Aktif Kişilerde Anaerobik Güç Özelliklerinin Cinsiyete Göre Karşılaştırılması 511

Sezgin KORKMAZ, Cem Sinan ASLAN 511

POS.511 Comparison of Anaerobic Power Characteristics of Active Individuals At Intermediate Level According To Gender 511

POS.512 Basketbolcularda PNF ve Statik Germe Egzersizlerinin Kuvvet Üretimi Üzerine Akut Etkisi 512

Orhun ÇOYMAK, Eylem ÇELİK, Utku ALEMDAROĞLU, Özlem KILIÇ 512

POS.512 The Accute Effects of PNF and Static Stretching Exercises On Force Production In Basketball Players 512

POS.558 12-14 Yaş Çocuklarda Anaerobik Güç İle 50 Metre Serbest Stil (Krawl) Yüzme Performansları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 513

Cengiz ÖLMEZ, Mehmet Ali AKARSU, Selami YÜKSEK, Vedat AYAN 513

POS.558 The Relationship Between Anaerobic Power and 50 Meter Freestyle Swimming Performance in 12-14 Years of Age Swimmers 513

POS.560 Anaerobik Performans ve Alt Ekstremite Fibril Tipi Arasındaki İlişkiler 514

Azize DIEDHIOU, Evrim ÜNVER, Ayşe Kin İŞLER, Tahir HAZIR 514

POS.560 Relationship Between Anaerobic Performance and Lower Extremity Muscle Fiber Distribution 514

POS.565 Amatör Futbolcularda Bacak Kuvveti ve Süratin Teknik Becerilerle İlişkisi 515

Fatma ÖZTÜRK, Ali COŞKUN, Serkan GÜLŞEN 515

POS.565 Leg Strength in Amatuer Soccer and Relationship Speed with Technical Skills 515

POS.566 Futbolcularda 2. Hazırlık Dönemi Öncesi ve Sonrası Bazı Motorik Özelliklerin Karşılaştırılması 516

Fatma ÖZTÜRK, Ali COŞKUN, Yalçın BAYRAKTAR 516

POS.566 Comparison of The Some Motor Skills After and Before of The Second Prepatory Period of The Players 516

POS.573 Futbolcuların Dinamik Plantar Basınçlarının Sedanter Bireylerle Karşılaştırılması 517

İzzet KIRKAYA, Deniz ŞİMŞEK, Elvin Onarıcı GÜNGÖR, Günay YILDIZER 517

POS.573 Comparing Footballers' Dynamic Plantar Pressure and Sedentary Individuals 517

POS.575 Amatör Futbolcuların Sürat, Dayanıklılık ve Dikey Sıçrama Özelliklerinin Oynadıkları Mevkilere Göre Karşılaştırılması 518

Ali COŞKUN, Onur ERDİN 518

POS.575 Amateur Football Players Speed, Endurance, Vertical Leap and Playing Position According To The Properties of The Comparison 518

POS.591 Farklı Branşlardaki Erkek Milli Takım Sporcularının Anaerobik Güç ve Kapasitelerinin İncelenmesi 519

Gökhan DELİCEOĞLU, Tuğba KOCAHAN, Erkan TORTU, Burak ÜSTÜNDAĞ, Gözde HİÇDURMAZ 519

POS.591 Analyzing The Anaerobic Power and Capacities of Men's National Team Athletes In Different Branches 519

POS.592 Sporcularda Ayak Fonksiyon Ağrısı ve Sakatlığın Değerlendirilmesi 520

Elvin Onarıcı GÜNGÖR, Deniz ŞİMŞEK, Günay YILDIZER, İzzet KIRKAYA 520

POS.592 An Evaluation of Foot Pain and Disability in Athletes 520

POS.593 Görme Engelli Judo ve Goalball Erkek Paralimpik Takım Sporcularının Anaerobik Güç ve Kapasitelerinin İncelenmesi 521

Burak ÜSTÜNDAĞ, Tuğba KOCAHAN, Gözde HİÇDURMAZ, Erkan TORTU, Gökhan DELİCEOĞLU 521

Pos.593 Analyzing The Anaerobic Power and Capacities of Sight-Disabled Judo and Goalball Men's Paralympics Team Athletes 521

POS.594 Shorttrack ve Biatlon Milli Takim Sporcularının Denge Düzeylerinin Tespiti ve Karşilaştirilmasi 522

Gülcan KARAMAN, Tuğba KOCAHAN, Erkan TORTU, Gökhan DELİCEOĞLU 522

Pos.594 Determining and Comparing The Balance Levels of Short Track and Biathlon National Team Athletes 522

POS.598 Kadın Goalball Paralimpik Takiminin Kuvvet, Denge ve Esneklik Parametrelerinin İncelenmesi 523

Tuğba Pehlivan ÇAVUŞ, Gülcan KARAMAN, Tuğba KOCAHAN, Erkan TORTU, Gökhan DELİCEOĞLU 523

Pos.598 Analyzing The Strength, Balance and Flexibility Parameters of Women Goalball Paralympics Team 523

POS.625 İnterval Koşularda Akut Olarak Daha Fazla mı Kalori Tüketilir? 524

Mehmet YILDIZ, Zeki AKYILDIZ 524

POS.625 Is Much More Calorie Consumed in Interval Running Acutely? 524

POS.635 Küçük Yaş Tenis Oyuncularinda Bacak Gücü Ve Katiliği: Sürat ve Çeviklik Performansi İle İlişkisi 525

Volkan SERT, Ertuğrul GELEN, Dr. Murat ÇİLLİ, Hüseyin ESKİ 525

POS.635 Leg Power and Stiffness In The Legs In Junior Tennis Players: The Relationship of Speed and Agility Performance 525

POS.657 Triatletlerde Üst Ekstremite Yağ Kitlesinin Yarış Zamanıyla İlişkisi 526

Ebru ÇETİN, Ülviye BİLGİN, Mergül ÇOLAK, İmdat YARIM, Halil TAŞKIN 526

POS.657 Relationship Between Upper Extremity Fat Mass and Race Time In Triathlete 526

POS.664 12 – 13 Yaş Yüzücülerin Cinsiyetlerine Göre Antropometrik Özelliklerinin Karşılaştırılması 527

Özgür BOSTANCI, Andaç ATEŞ, Ali Kerim YILMAZ, Menderes KABADAYI 527

Pos.664 Comparison of Anthropometric Characteristics of 12-13 Year Old Swimmers In Terms of Gender .. 527

POS.673 Ağırlıklı Squat Sıçraması Esnasındaki Kinetik ve Kinematiklerin Belirlenmesi 528

İbrahim CAN, Hamit CİHAN 528

POS.673 Determining Kinetics and Kinematics During Loaded-Squat Jump 528

POS.675 Genç Amatör Futbolcuların Fiziksel Performans Gelişimlerine Beceri Tabanlı ve Oyun Tabanlı Antrenmanların Etkisi 529

Mustafa KARAHAN 529

POS.675 The Effect of Skill-Based or Game-Based Training on Improvements of Physical Performance of Junior Amateur Soccer Players 529

POS.722 Elit Erkek Sualtı Hokeyi ve Paletli Yüzme Sporcuları Vücut Yağ Yüzdelerinin Haftalık Antrenman Süreleri Açısından Değerlendirilmesi 530

İbrahim Necdet SARAÇ, Şahin ÖZEN, , Dr. Yeşim Albayrak KURUOĞLU 530

POS.722 Evaluating the Impact of Weekly Training Duration on Body Fat Percentage in Elite Underwater Hockey and Fin Swimming Athletes 530

POS.734 Kadın Voleybolcuların Çeviklik Performansları ile Görsel Algı ve Muhakeme Yeteneği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 531

Yakup AKTAŞ, İsmail GÖKHAN, Abdulaziz KULAK, Arda ÇAYLI, Resul HALAT 531

POS.734 The Relationship Among Agility, Visual Perception and Decision Making In Elite Female Voleyball Players 531

POS.738 Elit Bayan Voleybol Müsabakalarında Oyuncuların Mevkilere Göre Sıçrama Sayılarının Değerlendirilmesi 532

Cengiz AKARÇEŞM, Esen GÜRBÜZSEL, Emre ALTUNDAĞ 532

POS.738 The Evulation of Number of Jumps According To Their Positions, In Elite Women's Volleyball Matches 532

POS.746 2016-Olimpiyat Oyunları Adayı Ritmik Cimnastikçilerin Vücut Hareketi Zorluklarındaki Çeşitliliklerin Incelenmesi 533

Ani AGOPYAN, Berfin Serdil ÖRS 533

POS.746 The Analysis of Body Movement Difficulty Variations For 2016-Olympic Candidates of Rhythmic Gymnasts 533

POS.757 Genç Futbolcularda Yön Değiştirme ile Dikey Sıçrama Parametreleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 534

Mustafa ÖZYÜREK, Evrim ÜNVER, Necip DEMİRCİ, Şükrü Alpan CİNEMRE 534

POS.757 The Relationship Between Change of Direction and Vertical Jump Parameters 534

POS.759 Genç Futbolcularda Düz Sprint ile Yön Değiştirme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 535

Tolgahan ULAŞ, Evrim ÜNVER, Necip DEMİRCİ, Şükrü Alpan CİNEMRE 535

POS.759 The Relationship between straight Sprint and Change of Direction in Youth Football Players 535

POS.771 6 Haftalık Statik ve Dinamik Kuvvet Antrenmanlarının Erkek Spor Tırmanıcıların Tırmanış Performansı Üzerindeki Etkilerinin Araştırılması 536

C.Çağlar BILDIRCIN, Abdullah KILCI, Selcen Korkmaz ERYILMAZ, Nedim ASKERİ, Hakan ÖZDEMİR, Çiğdem ÖZDEMİR, Özgür GÜNAŞTI, Kerem Tuncay ÖZGÜNEN, Sanlı Sadi KURDAK 536

POS.771 The Effects of Six Week Static and Dynamic Strength Training on Male Sport Climbers' Climbing Performance 536

POS.778 Ritmik Cimnastik Sporcularının Atış ve Yakalama Performanslarının İncelenmesi 537

Mehmet Melih KESİLMİŞ, Rabia YILDIZ, İnci KESİLMİŞ 537

POS.778 Analyzing throwing and catching performance in Rhythmic Gymnasts 537

POS.789 Tırmanıcılarda Farklı İki Antrenman Yönteminin Parmak Fleksör Kuvveti ve Dayanıklılığı Üzerine Etkilerinin Cinsiyet Farklılığı Açısından İncelenmesi 538

Gamze CIRIK, Tolga AKŞIT, S.Rana VAROL, Faik VURAL 538

POS.789 The Effect of Gender In Two Different Climbing Training Methods On Finger Flexor Strength and Endurance 538

POS.800 Türkiye ve Portekiz Milli Futbol Takımlarının Euro 2016 Turnuvası Kapsamında Oynadıkları Maçların Karşılaştırmalı Analizi 539

Cüneyt ALİBEYOĞULLARI 539

POS.800 Comparative Analysis of The Matches Between National Teams of Turkey and Portugal In The Context of Euro 2016 Tournament 539

POS.823 Uluslararası Rumi Çocuk Spor Oyunlarına Katılan 15 Yaş Altı Badminton Milli Takım Sporcularının Bazı Motorsal Özelliklerinin Karşılaştırılması 540

Mehmet Fatih YÜKSEL, Gülsen Tosun TUNÇ 540

POS.823 Badminton National Athletes' Under The Age of 15 That Have Involved in International Rumi Children's Sports Game Comparison of Some Motoric Features 540

POS.832 Kuvvet Antrenmanında Setler Arası Statik Germenin Setlerdeki Tekrar Sayıları Üzerine Akut Etkileri 541

Erbil Murat AYDIN, Yılmaz UÇAN, Hakan YARAR 541

POS.832 Acute Effects of Interset Static Stretching On The Number of Repetitions At Sets In Strength Training 541

POS.889 Amatör Futbolcularda Ayak Üstü Vuruş ve Sıçramanın Statik Bacak Dengesiyle İlişkisi 542

Suad YILMAZ, Evrensel HEPER, Mehmet KALE 542

POS.889 Relationships of Instep Kick and Jump with Static Balance In Amateur Footballers 542

POS.890 Futbolcularda İç-Üst Vuruşun Statik Bacak Dengesiyle İlişkileri 543

Aslan GÜVEN, Evrensel HEPER, Mehmet KALE 543

POS.890 Relationships Between Upper Side of Inside Kick and Static Leg Balance in Footballers 543

POS.897 8 Haftalık Halk Oyunları Çalışmalarının 9-11 Yaş Grubu Kiz Çocuklarda Reaksiyon Zamanı Üzerine Etkisi 544

Gözde Algün DOĞU, Gamze Erikoğlu ÖRER 544

POS.897 Effect of 8 Weeks Folk Dances Studies On Reaction Time of Female Children of 9-11 Age Group .. 544

POS.922 Theraband ve Swiss Ball İle Yapılan Core Egzersizlerin Core Stabilizasyon ve Denge Performansına Etkisi 545

Pelin Aksen CENGİZHAN, Derya ONAY, Ozan SEVER, Ali Ahmet DOĞAN 545

POS.922 The Effect of Core Exercises Performed with Theraband and Swiss Ball On Core Stabilization and Balance Performance 545

POS.931 Çocuklarda Motorik Özelliklerin Yaş Gruplarina Göre Önem Ağirliklarinin Belirlenmesi 546

Gökhan DELİCEOĞLU, Ali KELEŞ, Selman KAYA 546

POS.931 Determination By Priority Weight of Motoric Function In Children By Age Groups 546

POS.952 Amatör Sporcularda 20 m Mekik Koşu Testi İle Queen's College Step Testi Sonuçları Arasındaki İlişkinin İncelenmes 547

Ender EYUBOĞLU, Cem Sinan ASLAN, Oğuzhan DALKIRAN 547

POS.952 Investigation of Relationship Between 20 Meter Shuttle Run Test and Queen's College Step Test Results of Amateur Athletes 547

POS.955 7 Haftalık Hazırlık Periyodunun Bir Kadın Voleybol Takımının Vücut Kompozisyonu, Kuvvet, Esneklik Ve Aerobik Dayanıklılık Özelliklerine Etkisi 548

Ender EYUBOĞLU, Cem Sinan ASLAN, Oğuzhan DALKIRAN 548

POS.955 The Effect of Seven-Week Preparation Period On Body Composition, Strength, Flexibility and Aerobic Endurance Characteristics of A Women Volleyball Team 548

POS.963 Sedanter Erkeklerde Spinning Antrenmanlarının Etkisi 549

Asiye Filiz ÇAMLIGÜNEY, Hasan ÖZKAN 549

POS.963 Effect of Spinning Training In Sedentary Men 549

POS.969 Genç Futbol ve Tenis Oyuncularının El-Pençe ve Bacak Kuvvetlerinin Karşılaştırılması 550

İzzet KARAKULAK, Songül AVCI, Cem Sinan ASLAN, Ender EYUBOĞLU 550

POS.969 Comparison of Footballers and Tennis Players in terms of Hand Grip and Leg Strength 550

POS.972 Profesyonel ve Amatör Futbolcuların Vücut Kompozisyonları ve Motorik Özelliklerinin Karşılaştırılması 551

Cem Sinan ASLAN, Ender EYUBUĞLU, Ali ÖZKAN, İzzet KARAKULAK 551

POS.972 Comparison of Motor Skills and Body Composition of Professional and Amateur Football Players 551

POS.977 Futbolcularda Fiziksel Ve Kondisyonel Özelliklerin Mevkilere Göre Değerlendirilmesi 552

Özgür NALBANT, Orçun GÖZEN, Mehmet ÖZBEK, Ceyhun ERCEYLAN 552

POS.977 Evaluation According To The Position and Physical Properties of Conditional Feature In Soccer .. 552

POS.983 Genç Kadın Voleybolcularda 12 Haftalık Plyometrik Antrenmanların Bazı Biyomotor Yetiler Üzerine Etkileri 553

Yeliz ÖZVEREN, Emine KUTLAY, Bahtiyar ÖZÇALDIRAN, İlbilge ÖZSU 553

POS.983 The Effects of 12 Weeks Plyometric Excercises on Biomotor Skills of Young Female Volleyball Players 553

POS.984 4 Haftalık Yüksek Şiddetli İnterval Antrenman Anaerobik Uygunluk Üzerinde 8 haftalıktan Daha Etkilidir 554

Mustafa Şakir AKGÜL, Hakan KARABIYIK, Veli Volkan GÜRSES, Mitat KOZ 554

POS.984 Four Weeks of High-Intensity Interval Training Is More Effective On Anaerobic Fitness Than Eight Weeks 554

POS.1078 The Role of A Training Program Based On Fitness and Athletics, To Improve The Physical Attributes To Young Basketball Players During A 6 – Month Period 555

Andi SPAHI, Juel JARANI, Afrim BILALI 555

POS.1080 Evaluation of Pulmonary Parameters In Children 10-15 Years and Their Selection In Sports of Volleyball 556

Aida SHEHU, Altin MARTIRI 556

POS.1081 The Changes of Physical Parameters During 5 Months On Youth Soccer Players 557

Nurja FATJON, Petani VITJOLA, Deda NORA, Spahiu MEHMET 557

EGZERSİZ FİZYOLOJİSİ EXERCISE PHYSIOLOGY 558

POS.174 Sporcularda Sigara Kullanımının Solunum Fonksiyonları İle İlişkisi 559

Özgür BOSTANCI, Coşkun YILMAZ, Muhammet Hakan MAYDA, Menderes KABADAYI 559

POS.174 The Relationship Between Respiratory Function and Smoking In The Athletes 559

POS.256 Ekstrem Sporlarin Oksidatif Stres Üzerine Etkisi 560

Eser AĞGÖN, Öztürk AĞIRBAŞ, İzzet UÇAN 560

POS.256 The Effect of Extreme Sports On Oxidative Stress 560

POS.300 Tek Doz Kas İçi Trombositten Zengin Plazma Yönteminin Egzersiz Kaynaklı Kas Hasarında Toparlanmaya Etkisi 561

Zekine PÜNDÜK, Hayrettin KARA, Şahver Ege HIŞMIOĞULLARI, Gökhan MERİÇ, Onur ORA, Adnan Adil HIŞMIOĞULLARI 561

POS.300 The Effect of the Single Dose Intramuscular Platelet Rich Plasma on Muscle Damage Recovery by Exercise-Induced Muscle Damage 561

POS.321 Sağlıklı Erkeklerde Kas içi Trombositten Zengin Plazma Uygulamasının Egzersiz Kaynaklı Kas Hasarında Antioksidan Etkinliğinin Değerlendirilmesi 562

Adnan Adil HIŞMIOĞULLARI, Zekine PÜNDÜK, Gökhan MERİÇ 562

POS.321 Assessment of the Antioxidant Effectiveness of Intramuscular Platelet Rich Plasma in Healthy Men on Exercise-Induced Muscle Damage 562

POS.423 Elit Güreşçilerde Müsabaka Öncesi Dehidrasyonun Vücut Kompozisyonu, Leptin ve Ghrelin Hormon Seviyeleri Üzerine Etkileri 563

H. İbrahim CİCİOĞLU, Özkan IŞIK , Asım CENGİZ, İrfan YILDIRIM, Alparaslan ÜNVEREN, Şeniz KARAGÖZ.. 563

POS.423 Effects of Dehydration before the Competition on The Body Composition, Leptin and Ghrelin Hormone Levels in Elite Wrestlers 563

POS.446 Akut Yüzme Egzersizi Yaptırılan Sıçanlarda Resveratrol Uygulamasının Kan ve Beyin Dokusundaki Element Metabolizmasına Etkisi 564

Abdulkerim Kasım BALTACI, Dilek ARSLANGIL, Rasim MOĞULKOÇ, Süleyman PATLAR, Saltuk Buğra BALTACI 564

POS.446 Effect of resveratrol administration on the element metabolism in the blood and brain tissues of rats subjected to acute swimming exercise 564

POS.447 Akut Yüzme Egzersizi Yaptırılan Sıçanlarda Resveratrol Uygulamasının Kas Glikojen Düzeylerine Etkisi 565

Saltuk Buğra BALTACI, Mehmet ÖZ, Rasim MOĞULKOÇ, Abdulkerim Kasım BALTACI 565

POS.447 Effect of Resveratrol Administration on Muscle Glycogen Levels in Rats Subjected to Acute Swimming Exercise 565

POS.528 Akut Yüzme Egzersizi Yaptirilan Diyabetik Siçanlarda Melatonin Uygulamasinin Böbrek Dokusundaki Lipid Peroksidasyonu ve Kan Element Metabolizmasi Üzerine Etkisi 566

Mürsel BİÇER, Süleyman PATLAR, Saltuk Buğra BALTACI, Esma MENEVŞE, Rasim MOGULKOÇ, Abdülkerim Kasım BALTACI 566

Effect of Melatonin Administration On Lipid Peroxidation In Kidney Tissue and Blood Element Metabolism of Diabetic Rats Subjected To Acute Swimming Exercise 566

POS.562 Uzun Süreli Maksimal Kuvvet Antrenmanı Yapan Sporcularda Eritrosit Deformabilitesinde Gözlenen Değişimlerin İncelenmesi 567

Nur ÖZEN, Pınar ÜLKER, Gözde KOÇ, Eylem TELLİ, K. Alparslan ERMAN, Filiz BASRALI 567

POS.562 Examining The Changes of Erythrocyte Deformability In Athletes That Do Long Term Maximal Strenght Training 567

POS.579 Kadin Boks Milli Takim Sporcuların Simulasyon Çalışmasında Aerobik Değişimleri 568

Gökhan DELİCEOĞLU , Tuğba KOCAHAN, Erkan TORTU 568

POS.579 Aerobic Changes of Women's Boxing National Team Athletes During Simulation Workout 568

POS.583 Kadin ve Erkek Boks Milli Takım Sporcularının Aerobik, Anaerobik Güç ve Kapasite Değerlerinin Karşılaştırılması 569

Gökhan DELİCEOĞLU, Tuğba KOCAHAN, Erkan TORTU 569

POS.583 Comparing Aerobic, Anaerobic Power and Capacity Values of Female and Male Boxing National Team Athletes 569

POS.587 Boks, Okçuluk ve Short Track Erkek Milli Takım Sporcularının Vücut Komposizyonları ile Aerobik Kapasitelerinin İncelenmesi 570

Erkan TORTU , Gökhan DELİCEOĞLU, Tuğba KOCAHAN 570

POS.587 Analyzing the Body Composition and Aerobic Capacity of Boxing, Archery and Short Track Men's National Team Athletes 570

POS.614 Bazı Solunum, Dolaşım ve Kan Parametrelerinin Kuvvet ve Anaerobik Performans Değerlerine Etkisi 571

Öznur AKYÜZ, Ali ÖZKAN, Cansu ÇOBAN , Murat AKYÜZ, Murat TAŞ, Yeliz DOĞRU 571

POS.614 Effects of Some Respiratory, Circulation and Blood Parameters On Strength and Anaerobic Performance 571

POS.634 Çocuklarda Solunum Kas Kuvveti ve Vücut Kompozisyonu Arasindaki İlişki 572

Tarık ÖZMEN , Ece ACAR, Gökçe Yağmur GÜNEŞ 572

POS.634 Relationship Between Respiratory Muscle Strength and Body Composition in Children 572

POS.710 Postmenopozal Obez Kadınlarda Farklı Yöntemlerle Belirlenen Dinlenik Metabolik Hızın İndirek Kalorimetri Yöntemiyle Karşılaştırılması 573

Yasemin GÜZEL, Süleyman BULUT, Muhammed Mustafa ATAKAN, Tahir HAZIR, Hüsrev TURNAGÖL, Şükran Nazan KOŞAR 573

POS.710 Comparison of Various Methods and Predictive Equations in Estimating Resting Metabolic Rate with Reference to İndirect Calorimetry in Postmenopausal Obese Women 573

POS.721 Sağlıklı Genç Olgularda Yüksek Yoğunluklu İnterval Egzersizin Solunum Fonksiyonları ve Egzersiz Kapasitesi Üzerine Etkileri 574

Ali YALMAN, Orçin Telli ATALAY, Fatma ÜNVER, Harun TAŞKIN 574

POS.721 The Effects of High İntensity İnterval Training on Pulmonary Functions and Exercise Capacity of Healthy Young Subjects 574

POS.838 Yoğun Egzersizlerin Enerji Metabolizmasindaki Genlerin Ekspresyonu Üzerine Etkisinin Araştırılması 575

Neşe Akpınar KOCAKULAK, Yusuf ÖZKUL, Kenan AYCAN, Elif Funda ŞENER, Serpil TAHERİ 575

POS.838 Investigation of the Effects of Intensive Exercise on Energy Metabolism in Gene Expression 575

POS.839 Futbolcularda Müsabaka Şartları ve Yoğun Egzersizin Kanın Şekilli Elemanları ve Demir Düzeyine Etkisinin Araştırılması 576

Neşe Akpınar KOCAKULAK, Yahya POLAT, Mustafa KAYA , Musa KARAKÜKCÜ1, Serdar SUCAN, Çağrı ÇELENK 576

POS.839 Investigation of Football Competition Terms and Intensive Exercise Blood in Shaped Elements and Effect of Iron Levels 576

POS.867 Direnç Egzersizlerinin Kortisol, Hormonu IL-6, IL-8 ve TNF-α Üzerine Etkisi 577

Yılmaz ÖZTÜRK, Selda Bereket YÜCEL, Nurten DİNÇ , Fatma TANELI, Cevval ULMAN 577

POS.867 Effects of Resistance Training on Cortisol, IL-6, IL-8 AND TNF-α Levels 577

POS.911 Yıldız Genç Kategorisinde Yarışan Erkek Kürekçilerin Maksimal Oksijen Alımları ve Anaerobik Eşik Değerlerinin 1 Yıl Ara ile İncelenmesi 578

Hakan ÖZDEMİR, Selcen Korkmaz ERYILMAZ, Abdullah KILCI, C.Çağlar BILDIRCIN, Nedim ASKERİ, Çiğdem ÖZDEMİR, Özgür GÜNAŞTI, Kerem Tuncay ÖZGÜNEN, Sanlı Sadi KURDAK 578

POS.911 Evaluation of Oxygen Uptake and Anaerobic Threshold Values of Junior Rowers After a Year of Training 578

POS.949 Erkeklerde Direnç Egzersizine İştah Düzenleyici Hormon Cevabı 579

Şerife VATANSEVER, Seda Burkan ÖNER, Gül Tiryaki SÖNMEZ 579

POS.949 Appetite Regulatory Hormone Responses to Resistance Exercise in Male 579

POS.1079 Physical Components in The Preparation of Soccer Players; A One-Year Monitoring Study On Youth Teams in Football 580

Abdyl KURIU, Qeleshi. A. 580

EGZERSİZ ve SPOR PSİKOLOJİSİ EXERCISE & SPORT PSYCHOLOGY 581

POS.8 Üniversitede Spora Katılımın Sağlıklı Yaşam Davranışlarına Etkisi 582
Hülya Yeltepe ERCAN, Birgül ARSLANOĞLU 582
POS.8 The Effects of Sport Participation In University On Healthy Lifestyle Behaviors 582
POS.20 Eskrim Sporu Yapan 10-12 Yaş Arası Çocukların Dikkat Düzeylerinin İncelenmesi 583
Alper KARTAL, Reşat KARTAL 583
POS.20 The Analysis of the Attention Levels of 10-12 Aged Children Playing Fencing 583
POS.21 Denizli İli Atletizm Hakemlerinin Hakemlikte Kalma ve Bırakma Davranışlarının İncelenmesi 584
Bülent AĞBUĞA, Fatma AĞBUĞA, Bülent ŞENKIBAR 584
POS.21 To Examine Stay/Leave Behavior of Track and Field Referess in Denizli 584
POS.27 Voleybol Antrenörlerinin Mesleki Yeterlikleri 585
Çalık Veli KOÇAK, Özbay GÜVEN 585
POS.27 Vocational Efficacy of Volleyball Coaches 585
POS.66 Muğla İlinde Spor Yapan Öğrencilerin Görev ve Ego Yönelimlerinin İncelenmesi 586
T. Osman MUTLU, Yavuz ÖNTÜRK, Ali AĞILÖNÜ, Mustafa YILDIZ, Barış ÇAKMAK, Ersen ERTÜRK 586
POS.66 An Examination on Task and Ego Orientations of Student Athletes in Mugla 586
POS.81 Üniversite Öğrencilerinin Kitap Okumaya Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi 587
Hülya BİNGÖL, Şükrü BİNGÖL, Evrim ÇELEBİ, Cemal GÜNDOĞDU 587
POS.81 Identifying Book Reading Attitude of University Students 587
POS.86 Erzurum İli Farklı Bireysel Sporlarda Aktif Spor Yapan Bireylerin Saldırganlık Düzeylerinin İncelenmesi 588
Yunus Sinan BİRİCİK, Murat OZAN, Mehmet Haluk SİVRİKAYA, Savaş ÇAKMAKÇI 588
POS.86 The Analysis of The Aggression Levels of The Individuals Actively Engaged In Different Individual Sport Branches In Erzurum 588
POS.112 Olumsuz Beden Konuşmaları Ölçeğinin (Obkö) Adölesan Kiz Öğrenciler İçin Geçerlik ve Güvenirliği 589
Nazmi BAYKÖSE, Atakan YAZICI 589
POS.112 The Validity and Reliability of The Turkish Version of Negative Body Talk Scale (NBTS) For Adolescent Female Students 589
POS.126 Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Sosyal Görünüş Kaygıları Düzeylerinin İncelenmesi 590
Metin YÜCEANT, Hüseyin ÜNLÜ 590
POS.126 The Analysis of the Level of Social Appearance Anxiety in Candidate Teachers of Physical Education 590
POS.173 Spor ve Saldırganlık: Üniversite Öğrencileri Üzerinde Bir Araştırma 591
Mustafa Yaşar ŞAHİN, E. Esra Erturan ÖĞÜT, Gülfem Sezen BALÇIKANLI 591
POS.173 Sport and Aggression: A Research on Undergraduate Students 591
POS.205 İşitme Engelli Futbol Sporcularında ve Işitme Engeli Olmayan Futbol Sporcularında Benlik Saygısı Düzeylerinin Karşılaştırılması 592
Osman ARSLAN, Elif KARAGÜN, Merve UCA, Betül BAYAZIT 592
POS.205 A Comparison of Self-Esteem Levels Between Footballers and Deaf Footballers 592
POS.211 Görme Engelli Sporcularının Fiziksel ve Motorik Özelliklerinin İletişim Becerileri Üzerine Etkisi 593

Cem Sinan ASLAN, Mahmut KARAKOLLUKÇU, Mehmet GÜL, Mücahit FİŞNE 593

POS.211 Effect of Body Composition Features and Motor Skills of Visually Impaired Male Athletes On Their Communication Skills 593

POS.243 Sekiz Haftalık Spor Kaya Tırmanışı Eğitiminin 14 Yaşındaki Bireyler Üzerinde Durumluk ve Sürekli Kaygıya Etkileri 594

Dicle ARAS, Nevin GÜNDÜZ 594

POS.243 Effects of Eigth Weeks of Sport Rock Climbing Training On State and Trait Anxiety In 14 Years Old Individuals 594

POS.250 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Okuyan Öğrencilerin Empatik Beceri Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi: Anadolu Üniversitesi Örneği 595

Özkan Beyaz, Dilek Yalız SOLMAZ 595

POS.250 Examination of Empathic Skill Levels of Pre-Service Physical Education Teachers in Terms of Empathic Skill Scores, Gender, and Study Year: The case of Anadolu University 595

POS.263 Sporcuların Saldırganlık Düzeylerinin Branşlarına Göre İncelenmesi 596

Hasan Hüseyin YILMAZ, Murat KALDIRIMCI, Orcan MIZRAK, Cemil Tuğrulhan ŞAM Mehmet Haluk SİVİIKAYA596

POS.263 Examination According To Branchs of Aggression Levels of Athletes 596

POS.265 Aktif Spor Yapan Üniversite Öğrencilerinin Branşlarina Göre İletişim Beceri Düzeylerinin Karşılaştırılması 597

Hasan Hüseyin YILMAZ, Murat KALDIRIMCI, Cemil Tuğrulhan ŞAM, Orcan MIZRAK,
Mehmet Haluk SİVRİKAYA 597

POS.265 Comparison of Communication Skill Levels According To Branches of College Students Who Do Sport Actively 597

POS.275 Antrenör Kaynaklı Özerklik Desteği Ölçeği'nin Genç Sporcular için Güvenirliği ve Geçerliği 598

Duygu KARADAĞ, Aydan GÖZMEN, Nurgül KESKİN, F. Hülya AŞÇI 598

POS.275 The Reliability and Validity of the Perceived Autonomy Support Scale (Coaches Form) for Adolescent Athletes 598

POS.287 Spora Katılımın Orta Öğretim Öğrencilerinin Akademik Başarılarına ve Öz-Yeterliklerine Etkisi 599

Orhan Fatih BALANLI, Hüseyin ÜNLÜ 599

POS.287 The Impact of Sports Participation on the Academic Achievement and Self-Efficacy of the Secondary School Students 599

POS.304 Farklı Branş Sporcularının Psikolojik Sağlamlık Düzeylerinin İncelenmesi 600

İlhan ADILOĞULLARI, Adem YÜCEL, Yasemin ALDEMİR 600

POS.304 Examination of The Resilience Levels of The Ahtletes 600

POS.340 Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Durumluk Kaygı Düzeyleri Ile Karar Verme Stilleri Arasındaki İlişkinin Incelenmesi 601

Serdar SUCAN, Doğan DOĞAN, Canan URAT 601

POS.340 An Analysis of The Relationship Between State Anxiety Levels and Decision Making Styles of The Candidate Students Entering The Special Ability Exam For Erciyes University School of Physical Education and Sports 601

POS.341 Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Umut Düzeyleri Ile Algılanan Stres Düzeyleri Arasındaki Ilişkinin Incelenmesi 602

Serdar SUCAN, Doğan DOĞAN, Canan URAT 602

POS.341 An Analysis of The Relationship Between Hope Levels and Perceived Stress Levels of The Candidate Students Entering The Special Ability Exam For Erciyes University School of Physical Education and Sports 602

POS.345 Spor Hizmeti Alan Bireylerde Sosyal Görünüş Kaygısı İle Mutluluk Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi 603

Ali Gürel GÖKSEL, Çağdaş CAZ, Ömer Faruk YAZICI, Ercan ZORBA 603

POS.345 Determiniton of The Relationship Between Social Appearance Anxiety and Happiness of Taking Sport Service of Individuals 603

POS.347 Akademisyenlerin Mesleki Doyumlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi (Marmara Üniversitesi Örneği) 604

Ali Gürel GÖKSEL, Ömer Faruk YAZICI, Osman Tolga TOGO, Ercan ZORBA 604

POS.347 The Investigation of Occupational Satisfaction Levels of Academicians In Terms of Different Variables (Sample of Marmara University) 604

POS.365 Lise Öğrencilerinin Sosyal Görünüş Kaygısı 605

Soner TUZCUOĞLU, Işıl AKTAĞ 605

POS.365 Social Appearance Anxiety of High School Students 605

POS.370 Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri Üzerine Sporun Etkisinin Araştırılması 606

Merve UCA, Betül BAYAZIT, Malik BEYLEROĞLU 606

POS.370 The Aim of This Study Is To Research The Effect of Sports On Loneliness Levels of University Students 606

POS.391 Serbest Zamanlarında Spor Yapan ve Yapmayan Kadinlarda Yaşam Doyumu ve Umutsuzluk Düzeyi 607

Canan ÖNER, Elif KARAGÜN 607

POS.391 The Women Who Do Or Do Not Do Sports İn Their Free Time Their Life Satisfaction and Despair Level 607

POS.461 Üniversiteli Basketbolcuların Antrenörlerinin Kendilerine Karşı Davranışlarını Algılama Düzeyi 608

Egemen ERMİŞ, Osman İMAMOĞLU, Necati Alp ERİLLİ 608

POS.461 University Student Basketball Players' Perspectives of Their Coaches' Behaviors 608

POS.472 Takim Sporlarinda Takım Birliğinin Okul Takimi Ve Kulüp Takımı Açısından Belirlenen Parametrelere Göre İncelenmesi 609

Doğukan YURDAKUL, Özgür DİNÇER, Çağla GÜGÜNAĞAOGLU 609

POS.472 Investigetion of Team Unity In Team Sports In Terms of School Teams and Club Teams According To The Determinated Parameters. 609

POS.513 Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Psikolojik Dayanıklılık ve Yaşam Doyumları Arasındaki Ilişki 610

İbrahim AYDIN, Erman ÖNCÜ, Sonnur Küçük KILIÇ 610

POS.513 The Relationship Between Psychological Resilience and Life Satisfaction of Pre-Service Physical Education Teachers 610

POS.580 Üniversite Öğrencilerindeki Depresyon, Kaygi ve Stres Düzeylerinin İncelenmesi 611

Hakan KOLAYIŞ, Nurullah ÇELİK, İhsan SARI 611

POS.580 Examining The Depression, Anxiety and Stress Levels of University Students 611

POS.606 Antrenörlerin Mesleki Etik İlkelere Uyma Düzeyleri ve Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 612

Nurgül KESKİN, Burcu GÜVENDİ, Ayşe TÜRKSOY, Süleyman ŞAHİN 612

POS.606 Investigation of Relationship Between Compliance Level of Ethical Codes of Athletic Coaches and Personality Characteristics 612

POS.608 Kadın Basketbolculardaki Başarı Motivasyonu ile Takım Birlikteliği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 613

Arif SATICI, Egemen ERMİŞ, Tülin ATAN, Erol DOĞAN, Ali Kerim YILMAZ 613

POS.608 Analysis of the Association between Motivation for Success and Team Unity in Female Basketball Players 613

POS.609 Seyirci Davranışlarının Profesyonel Tenisçiler Tarafından Algılanma Düzeyi 614

Arif SATICI, Osman İMAMOĞLU, Egemen ERMİŞ, Erkut TUTKUN 614

POS.609 Perception Levels of Spectator Behaviors By Professional Tennis Players 614

POS.617 Sporcu ve Sedenter Üniversite Öğrencilerinde İmgeleme Kullanımı 615

İlknur Yazıcılar ÖZÇELİK, Sebiha Gölünük BAŞPINAR., Ercan AKIN., Vedat CEYLAN., Samet KÖSE 615

POS.617 Imagery Use in College Athletes and Sedentary Students 615

POS.628 Spor Kaygı Ölçeği-2'nin Yapı Geçerliği ve Güvenirliği: Doğrulayıcı Faktör Analizi 616

Alper AKYOL, Atahan ALTINTAŞ, Gülçin SEZER, F. Hülya AŞÇI 616

POS.628 The Construct Validity and Reliability of "Sport Anxiety Scale-2": Confirmatory Factor Analysis ... 616

POS.643 Vücut Geliştirme Sporu İle Uğraşan Bireylerin Bedene İlişkin Algıları ve Mükemmeliyetçilik Düzeyleri 617

G. Yasemin ALDEMİR, İhsan SARI, F. Hülya AŞÇI 1 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye 617

POS.643 Body Related Perceptions and Perfectionism Level of Body Builders 617

POS.658 Rekreatif Dartçılarda Atış Performansı Göstergesi Olarak Kalp Atım Hızı Değişkenliği:Duygusal Tutarsızlığın Rolü 618

Aylin ZEKIOĞLU, Nihal DAL, Arkun TATAR, İlker BALIKÇI, Serdar TOK 618

POS.658 Heart rate variability as predictor of dart throwing accuracy in recreative dart players: The moderating role of neuroticism 618

POS.659 Bir Grup Spor Yapan Üniversiteli Gençlerde Aleksitimi ve Cinsiyet Rolleri Arasindaki İlişki 619

Aylin ZEKİOĞLU 619

POS.659 The Relation Between The Subdimensions of Alexithymia and Gender In University Students Engaged In Sports 619

POS.694 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Dönem Sonu Sınavları Öncesi Durumluk ve Sürekli Kaygı Düzeylerinin Belirlenmesi: Haliç Üniversitesi Örneği 620

Çiğdem BULGAN, Hatice İlhan ODABAŞ, Suzan DAL, Elif MEÇU 620

POS.694 Determination of State and Trait Anxiety Levels of Physical Education and Sport Students Before Final Exams: Example of Halic University 620

POS.695 Beden Eğitimi ve Spor Yükseokulu Öğrencilerinin Kitap Okumaya İlişkin Tutumlarının İncelenmesi 621

Alp Kaan KILCI, Mehmet Bilgi MEDENİ, Erdil DURUKAN 621

POS.695 The Investigation To Reading Book Attitudes On Physical Education and Sport Highschool Students 621

POS.697 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Kaygı Düzeylerinin Incelenmesi 622

Mehmet Bilgi MEDENİ, Alp Kaan KILCI, Bekir ÇİFTÇİ 622

POS.697 The Research of Anxiety Level Among Candidates To Study At The School of Physical Education and Sports 622

POS.699 İletişim Becerilerinin Takım Sporu Yapan Öğrenciler ve Bireysel Spor Yapan Öğrenciler Üzerindeki Etkilerinin Karşılaştırılması 623

Erdil DURUKAN, Bekir ÇİFTÇİ, Hakan YAYLI 623

POS.699 Comparison of Impacts of Communication Skills on Students Performing Team Sports and Students Performing Individual Sports 623

POS.700 Ortaöğretimde Spor Yapan ve Spor Yapmayan Öğrencilerin Saldırganlık Düzeyleri (Balıkesir İli Örneği) 624

Erdil DURUKAN, İlyas ÖZEN, Bekir ÇİFTÇİ 624

POS.700 Aggression Levels of Students who are Engaged in Sports and those who are not Engaged in Sports in Secondary Education (Balikesir Province Example) 624

POS.701 Genç Sporcularda Antrenör-Sporcu İlişki Kalitesi ve Güdülenme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 625

Elif E. KURT, N. Hande KOCADAĞ, F. Hülya AŞÇI 625

POS.701 Relationship Between The Quality of Coach-Athlete Relationship and Motivation In Young Athletes 625

POS.714 Spor Yapan ve Yapmayan Lise Öğrencilerinin Yaraticilik Ve Orjinal Düşünme Düzeylerinin İncelenmesi 626

Yusuf ŞAHİN, Murat TEKİN, Mervegül GAZEL 626

POS.714 Investigation The Creativity and Original Thinking of The High School Students Who Do Sports and Who Don't Do Sports 626

POS.724 Kişilik Özellikleri Ve Yaklaşma Motivasyonun Biceps Brachii Kasının Maksimal Izometrik Istemli Kasılma Seviyesi Üzerindeki Etkisi 627

Serdar TOK, Erdal BİNBOĞA, Hülya AŞÇI, İlker ERCAN, Erman DOĞAN, İlker BALIKÇI 627

POS.724 Influence of Personality Traits and Approach Motivation On Maximal Isometric Voluntary Contraction Level of Biceps Brachii Muscle 627

POS.725 Güdüsel İklim ve Kişilik Özelliklerinin Biceps Brachii Kasının Maksimal İzometrik İstemli Kasılma Seviyesi Üzerindeki Etkisi 628

Serdar TOK, Çetin YAMAN, Nihal DAL, Erman DOĞAN, Ahmet DÖNMEZ 628

POS.725 The Effect of Motivational Climate and Personality Traits On Maximal Isometric Voluntary Contraction Level of Biceps Brachii Muscle 628

POS.726 Farklı Tür Sözel Cesaretlendirme Uygulamalarının Wingate Anaerobik Test Performansına Etkisi . 629

Mustafa ENGÜR, Özgür ÖZKAYA, Görkem Aybars BALCI, Hakan AS, Emre VARDARLI 629

POS.726 The Effects of Different Types of Verbal Encouragement Applications on Wingate Anaerobic Test Performance 629

POS.729 Antrenör-Sporcu İlişkisi ve Empatik Eğilimin Belirlenmesinde Toplumsal Cinsiyetin Rolü 630

Nükte ÖZGÖR, Nurgül KESKİN, F. Hülya AŞÇI 630

POS.729 The Role of Gender Role Orientation in Determining Coach-Athlete Relations and Empathic Tendency of Coaches 630

POS.752 Dikkati Geliştirmeye Yönelik Tenis Antrenmanı 631

Şaban ÜNVER, İzzet İSLAMOĞLU, Tülin ATAN 631

POS.752 Tennis Training Aimed Improving Attention 631

POS.762 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kaygı Düzeyleri İle Yaşam Doyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 632

Mükerrem ERDOĞAN, Zehra CERTEL, Alpay GÜVENÇ 632

POS.762 Examination of The Relationship Between The Anxiety Level and Life Satisfactıon of Physical Education Teachers 632

POS.763 Egzersizde Hedef Yönelimi Ölçeği (EHYÖ) Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 633

Gözde ERSÖZ, Mine MÜFTÜLER, Tennur Yerlisu LAPA, Adile TÜMER 633

POS.763 Reliability and Validity of Goal Orientation in Exercise Measure (GOEM) – Turkish Version 633

POS.779 Antrenör Liderlik Stillerinin Antrenörün Sporcu ile İlişkisini Belirlemedeki Rolü 634

Yeşim KARAÇ, Atahan ALTINTAŞ 634

POS.779 The Role of Coaches' Leadership Styles in Determining Coaches' Relationships with Athletes 634

POS.784 Spor Karakter Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması 635

Emine Bal TURAN, Bahri GÜRPINAR 635

POS.784 Adaptation of The Sport Character Scale into Turkish: A Validity and A Reliability Study 635

POS.788 Genç Sporcuların Spora Katılım Motivasyonları ve Başarı Algı Düzeylerinin Araştırılması 636

Kerem SÜMER, Özgür Mülazimoğlu BALLI 636

POS.788 The Investigation of Young Athletes' Sport Participation Motivation and Level 636

POS.802 Ortaokul Öğrencilerinin Haftalık Fiziksel Aktivite Düzeyi Ve Fiziksel Öz-Yeterliklerinin Incelenmesi 637

Selin BURUCU, Şakir SERBES, Cevdet CENGİZ 637

POS.802 Examination of Middle School Students' Weekly Physical Activity and Physical Activity Self-Efficacy Levels 637

POS.814 Spor Yapan Ortaokul Öğrencilerinin Sınav Kaygı ve Sürekli Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi 638

Bilge EROĞLU 638

POS.814 Investigating the Exam Anxiety Levels and Trait Anxiety Levels of the Students Playing at Sports Teams of Lower Secondary Schools 638

POS.816 Liselerin Spor Takımında Oynayan Öğrencilerin Sınav Kaygı Düzeyleri İle Sürekli Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi 639

Mehmet ARI 639

POS.816 Investigating The Exam Anxiety Levels and Trait Anxiety Levels of The Students Playing At Sports Teams of High Schools 639

POS.818 Kadın Sporcularda Sportif Özgüven ve Yarışmasal Durumluk Kaygı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi 640

Fatma ÇEPİKKURT, Esen Kızıldağ KALE 640

POS.818 Investigation of The Relationship Between Sport Confidence and Competitive State Anxiety in Female Athletes 640

POS.865 Antrenörlerin Stresle Basa Çıkma Tarzları 641

Hakan YAYLI, Gülşah DEMİRASLAN, İlyas ÖZEN 641

POS.865 Quitting Stress Basa Styles of Coaches 641

POS.871 Yaşam Tatmini ve Tükenmişlik Düzeylerinin Egzersiz Düzeyi Üzerine Etkisi 642

Emre YAMANER, Gül YAMANER, Abdusselam TURGUT 642

POS.871 The Impact on Exercise Level of Life Satisfaction and Burnout Levels 642

POS.936 Basketbol Takımında Yer Alan Sporcuların Performanslarına Göre Öğrenilmiş Çaresizlik Düzeylerinin İncelenmesi 643

Selin Biçer BAİKOĞLU 643

POS.936 Investigation of Level of Learned Helplessness of Athletes in a Basketball Team Based on Their Performances 643

ENGELLİLERDE BEDEN EĞİTİMİ ve SPOR ADAPTED PHYSICAL EDUCATION & DISABILITY SPORTS 644

POS.88 Az Gören Çocuklarda İnce ve Kaba Motor Becerilerin Cinsiyet Farklılıkları Açısından Karşılaştırılması 645

Ummuhan Baş ASLAN, Bilge Başakçı ÇALIK, Şehmus ASLAN, Elif Gür KABUL 645

POS.88 A Comparison of Gender Differences in Fine and Gross Motor Skills in Children with Low Vision ... 645

POS.181 Görme Engelli Erkek Sporcuların Vücut Kompozisyonları ve Motorik Özelliklerinin Belirlenmesi ... 646

Mahmut KARAKOLLUKÇU, Cem Sinan ASLAN, Mücahit FİŞNE, Mehmet GÜL 646

POS.181 Determination of Body Composition and Motoric Features of Visually Impaired Male Athletes 646

POS.203 Engelli Bireylerin Rekreatif Faaliyetlere Ilişkin Tutumları ve Sportif Rekreasyon Alanlarının Engellilere Uygunluk Düzeylerinin İncelenmesi 647

Erdi KAYA , Fehmi ÇALIK , Ersin ESKİLER 647

POS.215 Zihinsel Engelliler Beden Eğitimi Öğretim Programının İçerik, Uygulama ve Sorunlar Açısından Veli ve Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi 649

Bahar GÜNAYDIN, Nevzat MİRZEOĞLU 649

POS.215 Evaluating The Physical Education Curriculum of The Students with Mental Disabilities According to the Opinions of the Parents and Teachers on Terms of the Content, Implementation and Problems 649

POS.280 14 Haftalık Özel Eğitim Dersi Uygulamasının Üniversite Öğrencilerinin Empatik Eğilim ve Engellilere Yönelik Tutumlarına Etkisi 650

Elif TOP 650

POS.280 The Effects of the 14-Week Special Education Course on the Empathic Tendencies of University Students and Their Attitudes towards Disabled People 650

POS.385 Hafif Derece Zihinsel Engelli Çocuklarda Eğlenceli Atletizmin Motorsal Özelliklerine Etkisi 651

Özlem TÖRE, Burcu İBİL, Bergün BİNGÜL, Sercan KARABACAK, Çiğdem BULGAN 651

POS.385 The Effect of the Psychomotor Features of Fun Athletics on Children with Intellectual Disabilities 651

POS.426 Zihinsel Engelli Bireylerde Sporun Etkilerine Yönelik Farkındalık Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma . 652

Ayşe Merve GÜLTEKIN, Kadir YILDIZ, Yavuz YILDIZ 652

POS.426 A Research on the Awareness Level for Effects of Sport on Persons with Intellectual Disabilities . 652

POS.971 Sportif Faaliyetlere Katilma Durumlarina Göre Otizmli Çocuklarin Sosyal Sorun Çözme Becerileri 653

Meryem ALDEMİR , Hüseyin GÖKÇE 653

POS.971 Comparing of the Social Problem Solving Skill of Childrens' with Autistism in terms of Participating to the Sportive Activities 653

FİZİKSEL AKTİVİTE ve FİZİKSEL UYGUNLUK PHYSICAL ACTIVITY AND PHYSICAL FITNESS 654

POS.15 Fazla Kilolu Bireylerde Düzenli Egzersizin Vücut Yağ Oranı ve Metabolizma Yaşı Üzerine Etkisi 655

İbrahim Kubilay TÜRKAY, Özgür DİNÇER, Emrah ATAY, Hasan SÖZEN 655

POS.15 The Effect of Regular Exercıse on Body Fat Percentage and Metabolıc Age of Overweıght Indıvıduals 655

POS.19 12-17 Yaş Arası Düzenli Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Fiziksel Uygunluklarının Karşılaştırılması 656

Ahmet Sercan BİLİM, Caner ÇETİNKAYA, Ayfer DAYI 656

POS.19 Comparison of the Physical Fitness of Students Aged 12-17 who Participated in Sports Regularly and İrregularly 656

POS.39 Beden Eğitimi ve Spor Bölümü Öğrencilerinde Kavrama Kuvveti, Beslenme Alışkanlığı ve Fiziksel Aktivite Düzeyi Arasındaki İlişki 657

Cem KURT, İsa SAĞIROĞLU, İmran Kurt ÖMÜRLÜ 657

POS.39 Associations among Handgrip Strength, Dietary Pattern and Physical Activity Level in Physical Education Students 657

POS.40 Kavrama Kuvvetinde Cinsiyet Farklılığı var mıdır? Geleneksel Yönteme Karşı Allometrik Normalizasyon Yöntemi 658

İsa SAĞIROĞLU, Cem KURT, İmran Kurt ÖMÜRLÜ, Fatih ÇATIKKAŞ 658

POS.40 Are There Gender Differences in Handgrip Strength? Traditional Method vs. Allometric Normalisation Method 658

POS.67 Somatotip Özellikler Açısından Bazı Motorik Parametrelerin İncelenmesi 659

Fahri Safa ÇINARLI, Muhammed Emin KAFKAS 659

POS.67 Examination of Some Motoric Parameters Based on Somatotype Features 659

POS.115 Üniversite Öğrencilerinde Riskli Sağlık Davranışlarının İncelenmesi 660

Figen KALMIŞ, Sibel ERYIĞIT, Cesur ÇITAK, Murat KIZILIRMAK, M Kamil ÖZER 660

POS.115 Health Risk Behaviors Analyses of University Students 660

POS.163 Sağlıklı Bireylerde Nörodinamik Egzersiz Eğitiminin Düz Bacak Kaldırma Testi Derecesine Etkisi . 661

Vedat KURT, Özgen ARAS 661

POS.163 The Effects of Neurodynamic Exercise Training on Straight Leg Raise Test Degrees on Healthy Subjects 661

POS.175 Basketbol, Voleybol, Badminton ve Hentbolcularda Dominant ve Non Dominant Ellerin Alanları ve El Kavrama Kuvvet Değerleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi 662

Defne Öcal KAPLAN 662

POS.175 Evaluating The Relation between Dominant and Non-Dominant Hand Perimeters and Handgrip Strength of Basketball, Volleyball, Badminton and Handball Athletes 662

POS.192 Sağlık Kampüsündeki Üniversite Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Durumlarını Etkileyen Etmenlerin Belirlenmesi 663

Ayfer DAYI, Ayla AÇIKGÖZ, Güven GÜVENDİ, Levent BAYRAK, Burcu ERSOY, Çagrı GÜR, Ömer ÖZMEN ... 663

POS.192 Determination of Factors Affecting Physical Activity Status of University Students on a Health Sciences Campus 663

POS.199 11-12 Yaş Erkek Basketbolcularda Bazı Fiziksel Uygunluk Özelliklerinin İncelenmesi 664

Kemal GÖRAL, Hacalet MOLLAOĞULLARI, Şenol GÖRAL, Onur METİN 664

POS.199 Investigation of Some Physical Fitness Features of 11-12 Years Male Basketball Players 664

POS.224 Ortaokul Çocuklarının Fiziksel Aktivite Düzeyleri, Beden Kütle İndeksi ile Benlik Saygısı İlişkilerinin İncelenmesi 665

Ayşegül AKSOY, Kamil ÖZER 665

POS.224 The Relationship of Physical Activity Levels, Body Mass İndex and Self-Esteem among Secondary School Children 665

POS.230 Adölesanların Sigara İçme Alışkanlık Düzeyleri ve Etkileyen Etmenler 666

Kurtuluş ÖZLÜ, Şule KIRBAŞ, Ferhat AKÇA, İbrahim GÜL 666

POS.230 The Smoking Habit Levels of Adolescents and Factors Affecting that Have Effects on these Levels 666

POS.231 Yaşlı ile Erişkin Bireylerde Vücut Esnekliği ile Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin incelenmesi 667

Meral SERTEL, Alp ÖZEL, Tülay Tarsuslu ŞİMŞEK, Eylem Tütün YÜMİN 667

POS.231 Examining the Relation between Body Flexibility and Quality of Life in Elderly and Adults 667

POS.271 Profesyonel Futbolcularda Germe Egzersizlerinin Quadriceps ve Hamstring Kas Kuvveti ve Oranına Etkileri 668

Öznur BÜYÜKTURAN, Buket BÜYÜKTURAN 668

POS.271 The Effects of Strecthing Exercises on Quadriceps and Hamstring Muscle Strength and Ratio 668

POS.272 Adölesan Voleybolcularda Pilates Egzersizlerinin Bazı Performans Parametreleri Üzerine Etkileri . 669

Buket BÜYÜKTURAN, Öznur BÜYÜKTURAN 669

POS.272 The Effects of Pilates Exercises on Some Performance Parameters in Adolescent Volleyball Players 669

POS.419 Besyo Öğrencilerinde Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ile Yaşam Doyumu Arasındaki ilişkinin Belirlenmesi 670

Alper DEMİR, Serdar ÇELİK, A.Dilşad MİRZEOĞLU, Hakkı ÇOKNAZ 670

POS.419 Determining of the Relationship between Healthy Lifestyle Behaviors and Life Satisfaction on Physical Education and Sport Students 670

POS.465 Küçük ve Yıldız Erkek Voleybolcularda Fiziksel ve Motor Performans Özelliklerinin Pozisyonlara Göre Değerlendirilmesi 671

Arda ÇAYLI, Yakup AKTAŞ, Volkan ÖZCAN, Murat ŞENTUNA 671

POS.465 Evaluatıon by Posıtıon of Physıcal Characterıstıcs and Motor Performance U18 and Pre- Youth Man Volleyball Players 671

POS.473 Fen, İmam Hatip ve Spor Lisesi Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Seviyesi ile Akademik Başarı Arasındaki Fark ve İlişkinin Belirlenmesi 672

Serkan İBİŞ, Zait Burak AKTUĞ, Rüçhan İRİ 672

POS.473 Determining the Difference and Relatiionship between Physical Activity Level and Academic Success of the Science, Imam Hatip and Sports High School Students 672

POS.523 Masaj ve Aerobik Egzersiz Uygulamaların Vücut Yağ Değerlerine Etkisi 673

Sebiha Gölünük BAŞPINAR., Yücel OCAK., İrfan YILDIRIM., Şule KIRBAŞ. 673

POS.523 The Effect of Massage and Aerobic Exercise Applications on Body Fat Values 673

POS.551 Bazal Metabolik Hiz ile Vücut Bileşenleri İlişkisinin Chaid Analizi ile İncelenmesi 674

İrfan YILDIRIM, İlkay DOĞAN, Özkan IŞIK, Yunus YILDIRIM 674

POS.551 Assessment of the Correlation between Basal Metabolic Rate and Body Compositions using Chaid Analysis 674

POS.597 İzometrik Önkondisyonlanma Kontraksiyonunun Sıçrama Performansına Akut Etkileri 675

Celil KAÇOĞLU, Uğur YILDIRIM 675

POS.597 The Acute Effects of Isometric Preconditioning Contraction on Jumping Performance 675

POS.653 Günümüz Kardiyo Temelli Fiziksel Uygunluk Çalışmalarının Farklı Yaş Gruplarında Erkeklerin ve Kadınların Beden Kompozisyonları Üzerindeki Etkinliği 676

Dilek NAR, Fatih KAYA, Mustafa Said ERZEYBEK, Bahar ŞIMŞEK 676

POS.653 The Efficiency of Today's Cardio-Based Fitness Workouts on the Body Compositions of Men and Women in Different Age Groups 676

POS.747 Türkiye Üniversitelerarası Spor Tırmanış Yarışmasına Katılan Tırmanıcıların Antropometrik Özelliklerinin İncelenmesi 677

C.Çağlar BILDIRCIN, Abdullah KILCI, Selcen Korkmaz ERYILMAZ, Nedim ASKERI, Hakan ÖZDEMIR, Çiğdem ÖZDEMIR, Özgür GÜNAŞTI, Kerem Tuncay ÖZGÜNEN, Sanlı Sadi KURDAK, Funda COŞKUN 677

POS.747 Evaluation of Anthropometric Characteristics of Turkish Intercollegiate Sport Climbing Championships Climbers 677

POS.751 Ortaokul ve Lise Öğrencilerinin Beden Kompozisyonu ve Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Yaşa ve Cinsiyete Göre Karşılaştırılması 678

Özcan SAYGIN, Halil İbrahim CEYLAN 678

POS.751 A Comparison of Body Composition and Physical Activity Levels of Secondary School and High School Students According to Age and Gender 678

POS.765 Alana Özgü Fiziksel Aktivite Yeterliği Ölçeği: Türkçe Formunun Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması 679

Özcan SAYGIN, Kemal GÖRAL, Erkan BINGÖL, Halil İbrahim CEYLAN 679

POS.765 Domain-Specific Physical Activity Efficacy Scale: Validity and Reliability of Turkish Form 679

POS.768 Normal ve Fazla Kilolu/Obez Kadınlarda Hidrolik Fitness Programının Vücut Kompozisyonu Üzerine Etkisi 680

Kübra TAŞ, Buket KALENDER, Yasemin GÜZEL, Hüsrev TURNAGÖL, Şükran Nazan KOŞAR 680

POS.768 The Effects of Hydraulic Fitness Program On Body Composition İn Normal-Weight and Overweight/Obese Women 680

POS.837 Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görev Yapan Personelin Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Belirlenmesi: Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Örneği 681

Selcan ERGÜN, Settar KOÇAK, Erhan DEVRİLMEZ, Tolga TEK 681

POS.837 Determination of Levels of Physical Activity of the Employees Working at Public Institutions and Organizations: Sample of Turkish Petroleum Coorperation 681

POS.843 Fitness ve Wellness Eğitmenliği: Kavramsal Bir Yaklaşım 682

Ali ERASLAN, Sumer ALVURDU, Türker BIYIKLI 682

POS.843 Fitness and Wellness Coaching: A Conceptual Approach 682

POS.848 Ailelerin Çocuklarını Futbol Okullarına Gönderme Sebeplerinde Etkili Olan Nedenlerin Araştırılması 683

Murat BİLGİÇ, Fatma Beyza ŞAHİN, Hüseyin ÖZTÜRK, Mehmet ÖÇALAN 683

POS.848 A Research on the Factors Influencing Why Children are Effective in Sending the Parents to the Football School 683

POS.874 Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Öğrencileri ile Çalışan Hemşirelerde Fiziksel Aktiviteye Katılıma Engel Olan Unsurların İncelenmesi 684

Abdullah YILMAZ, Mehmet ULAŞ, Sinan AYAN 684

POS.874 Nursing Students and Nurses in Gülhane Military Medical Academy Examining of the Factors that Hinder Participation in Physical Activity 684

POS.893 Aktif Olmayan Sağlıklı Kızlarda Dinamik Esneklik Egzersizlerinin Etkileri 685

Gülsün GÜVEN 685

POS.893 Effects of Dynamic Stretching Exercises In Inactive Healthy Girls 685

POS.896 Genç Kürek ve Kano Sporcularının Postüral Yapılarının Incelenmesi 686

Dilara ÖZEN, Ertuğrul GELEN 686

POS.896 Examination of Postural Structure of Young Rowing and Canoe Athletes 686

POS.907 Farklı Sıvı Tüketiminin Genç Hentbolcu Kızlarda Anaerobik Performansa Akut Etkilerinin Incelenmesi 687

Celil KAÇOĞLU, Buğra TÜKENMEZ 687

POS.907 İnvestigation of the Acute Effects of Different Drink Consumption on Anaerobic Performance in Young Female Handball Players 687

POS.919 Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları 688

Meral Küçük YETGİN, Ani AGOPYAN 688

POS.919 Healthy Lifestyle Behaviours of Sports Sciences Faculty Students 688

POS.948 Ailelerin Çocuklarını Voleybol Okullarına Gönderme Sebeplerinde Etkili Olan Nedenlerin Araştırılması 689

Fatma Beyza ŞAHİN, Murat BİLGİÇ, Hüseyin ÖZTÜRK 689

POS.948 A Research on the Factors Influencing Why Children are Effective in Sending the Parents to the Volleyball School 689

POS.950 Çalışan Bireylerin Ulaşım, Ev ve Spor Aktivitelerine Hafta İçi ve Hafta Sonu Katılım Sürelerinin İncelenmesi 690

Ayda KARACA, Emine ÇAĞLAR, Murat ERDEK 690

POS.950 Participation duration of Walking for Transportation, Household Activities, Sitting at 690

Home and Sport in the Weekday and Weekend Among Employees. 690

POS.1082 The Functional Parameters to Young Footballers 8- 12 Years Old at Leisure Time, Three Time a Weak 691

Anesti QELESHI, Florian MEMA, Agron CUKA 691

POS.1083 An Evidence Based Study on Participation in Physical Education Classes in Albanian Children 692

Blerina MEMA, Meriljan KURTAJ, Keida USHTELENCA 692

KAS FİZYOLOJİSİ MUSCLE PHYSIOLOGY 693

POS.226 Voleybolda Kullanılan Kısa ve Uzun Servis Tekniğinin Yüzeyel Emg İle İncelenmesi 694

Özgür DİNÇER 694

POS.226 Analyzing Short and Long Serve in Volleyball via Superficial EMG 694

POS.400 Ön Çapraz Bağ ve Medial Menisküs Yırtığının Diz Ekstansiyon ve Fleksiyon İzokinetik Pik Tork Kuvvetine Etkisi ve Cybex Test Protokolü İle Tedavisi: Vaka Takdimi 695

Ayhan Taner ERDOĞAN, Gökhan UMUTLU, Nasuh Evrim ACAR 695

POS.400 The Effects of Anterior Cruciate Ligament and Medial Meniscus Tear on Knee Extension-Flexion Strength and Its Treatment Using Cybex Testing Protocol: Case Report 695

POS.525 Kronik Yüzme Egzersizi Yaptırılan ve E Vitamini Uygulanmış Epileptik Sıçanların Çeşitli Dokularındaki Element Düzeyleri 696

Mustafa AYYILDIZ, Abdülkerim Kasım BALTACI, Rasim MOĞULKOÇ, Erdal AĞAR, Gökhan ARSLAN, Erkut TUTKUN, Süleyman PATLAR 696

POS.525 Element Levels of Different Tissues of Rat with Epileptic and Subjected to Chronic Swimming Exercise and Vitamic E Supplemented ... 696

POS.532 Kronik Yüzme Egzersizi Yaptırılan ve C Vitamini Uygulanmış Epileptik Sıçanlarda Beyin Dokusundaki Lipid Peroksidasyonu ... 697

Erdal AĞAR, Abdülkerim Kasım BALTACI, Rasim MOĞULKOÇ, Mustafa AYYILDIZ, Erkut TUTKUN, Gökhan ARSLAN, Süleyman PATLAR ... 697

POS.532 Lipid Peroxidation in Brain Tissues of Rats with Epileptic and Subjected to Chronic Swimming Exercise and Vitamic C Supplemented ... 697

POS.791 Sağlıklı Erkeklerde Eksentrik Egzersizin Neden Olduğu Kas Hasarının Oksidatif Stres Ve Kuvvet Performans Değişkenleri Ile Ilişkisinin Incelenmesi: Pilot Çalışma ... 698

Bircan DOKUMACI, Cihan AYGÜN, Hayriye Çakır-ATABEK ... 698

POS.791 Investigation of Relationship Between Eccentric Exercises Induced Muscle Damage, Oxidative Stress and Strength Performance Variables In Healthy Man: Pilot Study ... 698

MOTOR DAVRANIŞ MOTOR BEHAVIOR ... 699

POS.421 Eğlenceli Atletizm Çalişmalarinin Psikomotor Gelişime Etkisi ... 700

Mustafa GÜLER, Betül BAYAZIT, Ozan YILMAZ, Ece ONGÜL ... 700

POS.421 The Effect of Fun Athletics Studies on Psychomotor Development ... 700

POS.610 Mavi ve Kırmızı Işığa Maruziyetin Sporcularda Biceps Brachii Kasının Maksimal İstemli Kas Kasılma Düzeylerine Olan Etkisinin Araştırılması ... 701

Erdal BİNBOĞA, Serdar TOK, Mustafa MUNZUROĞLU, Aykut Eren CANÜZMEZ, Nihal DAL ... 701

POS.610 The Effect of Blue and Red Monochromatic Lights on Athletes ... 701

POS.796 Türkiye'deki Okul Öncesi Dönemde Motor Beceri Uygulamaları ... 702

Özgür Mülazımoğlu BALLI, Irmak Hürmeriç ALTUNSÖZ ... 702

POS.796 Motor Skill Interventions on Preschoolers in Turkey ... 702

POS.809 Fiziksel Etkinlik Kartlarının Yer Değiştirme ve Dengeleme Hareketleri Gelişimine Etkisi (Beykoz ilçesi pilot ilkokul uygulaması) ... 703

Sinan BOZKURT, Merve BAL, Burak KIRBAYIR, Oya ERKUT ... 703

POS.809 Effects of Physical Activity Cards on Development of Locomotor and Balance Movements ... 703

POS.939 Deneyimli Tenis Oyuncularının Sezinleme Zamanı: Uyarı Hızı ve Raket Kullanımının Etkisi ... 704

Sadettin KİRAZCI, Mustafa SÖĞÜT, Erhan DEVRİLMEZ ... 704

POS.939 Coincidence Anticipation Time of Experienced Tennis Players: Effect of Stimulus Speed and the Use of the Racket ... 704

POS.941 Farklı Uyarı Hızı ve Badminton Katılım Seviyelerinin Sezinleme Zamanına Etkisi ... 705

Bahman GOLSHAEI, Sadettin KIRAZCI , Erhan DEVRİLMEZ ... 705

POS.941 The Effect of Different Stimulus Speeds and Different Levels of Badminton Participation on Coincidence Anticipation Timing ... 705

POS.946 Genç Badminton Sporcularının Sezinleme Zamanı Performansları: Sabit-azalan Hız ve Farklı Badminton Katılım Seviyesi ... 706

Nehir KAVİ ŞİMŞEK, Erhan DEVRİLMEZ, Sadettin KİRAZCI ... 706

POS.946 Coincidence Anticipation Timing Performance of Young Badminton Players: Constant versus Decelerating Speed and Badminton Participation Level ... 706

REKREASYON RECREATION ... 707

POS.71 Açıkhava Rekreasyon Etkinliklerine Aktif ve Pasif Katılımın Serbest Zaman Tatmin Düzeyine Etkisinin İncelenmesi 708

Güney ÇETİNKAYA, Kısmet YARIZ 708

POS.71 An Examination of Leisure Satisfaction Level of Active and Passive Participation in Outdoor Recreation Activities 708

POS.227 Malatya'da Spor Merkezlerine Devam Eden Bireylerin Spordan Ve Spor Merkezlerinden Beklentilerinin Karşılanma Düzeylerinin İncelenmesi 709

Mahmut AÇAK , ÖZGÜR KARATAŞ 709

POS.227 Analyzing of Expectations Level of Individuals Who Go to Sports Centre in Malatya from Sport and Sports Centre 709

POS.266 Çocuklarını Spor Okuluna Gönderen Ailelerin Beklentilerinin Ve Spor Okulundan Sonra Çocuklardaki Davranış Değişiklerinin Bireysel ve Takım Sporlarına Göre Karşılaştırılması 710

Alperen HALICI , Oğuzhan AKIN 710

POS.266 Comparison of the expectations of parents who send their children to sport scholls and the changes in children's behaviours after sport school , according to individual and team sports 710

POS.337 Üniversite Öğrencilerinde Rekreasyon Aktivitelerine Katılım, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ve Yaşam Tatminin Incelenmesi (Akdeniz Üniversitesi Örneği) 711

Evren Tercan KAAS 711

POS.337 Examination of Participation in Recreational Activities, Healthy Life Style Behaviours and Life Satisfaction in University Students (Akdeniz University Example) 711

POS.418 Fiziksel Aktivite Amaçlı Park ve Rekreasyon Alanlarını Seçimini Etkileyen Faktörler 712

Hüseyin ÖZTÜRK 712

POS.418 Physical Activity Affecting Property and Recreation Park Field of Selection Factors 712

POS.424 Park ve Rekreasyon Alanlarina İlişkin Katilim Engelleri Ölçeğinin Geliştirilmesi 713

Hüseyin GÜMÜŞ, Sema Alay ÖZGÜL 713

POS.424 Barriers to Participation in Recreation Area (Bpra): Scale Development Study 713

POS.451 Ders-Boş Zaman Çatışma Ölçeğinin Tükçe'ye Uyarlanması, Geçerlilik ve Güvenirlilik Çalışması 714

Utku IŞIK, Mehmet DEMİREL 714

Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye 714

POS.451 Turkish Adaptation of Study-Leisure Conflict Scale, Its Validity and Reliability 714

POS.496 Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Etkinliklerine Katılım Biçimlerine Göre Tutumlarının İncelenmesi 715

Emrah SERDAR, Utku IŞIK, Mehmet DEMİREL, Şeniz PARLAKKILIÇ 715

POS.496 Examining the Attitudes of the College Students Based on the Way of Attending to Leisure Activities 715

POS.519 Darüşşafaka Spor Tesisi Üyelerinin Serbest Zamanda Algıladıkları Özgürlük ve Boş Zaman Engelleri Düzeylerinin İncelenmesi 716

Tebessüm AYYILDIZ, Merve KARAMAN, Suat KARAKÜÇÜK, Şenol GÖRAL 716

POS.519 The Examination of Leisure Percieved Freedom and Leisure Constraints Levels of Darüşşafaka Sport Facility Members 716

POS.531 Üniversite Öğrencilerinde Serbest Zaman Engelleri, Engellerle Baş Etme Stratejileri ve Kolaylaştırıcılarının Serbest Zaman Aktivitelerine Katılım ile İlişkisi 717

Tennur Yerlisu LAPA , Hülya HAZIRLAR 717

POS.531 The Correlation of Leisure Constraints, Constraint Negotiation Strategies and Facilitators with Leisure Participation of University Students 717

POS.576 Basketbol Maçlarına Seyirci Olarak Katılımı Arttırmada Rekreatif Eğlence Pazarlamasının Rölünün Incelenmesi 718

Adem PALA, İbrahim EDİN 718

POS.576 The Analysis of Recreation Entertainment Marketing's Role on Increasing Attendance to Basketball Matches as A Spectator 718

POS.681 Gençlik Hizmetleri Etkinliklerine Katılanların Hizmet Kalitesi Algısı Bolu Örneği 719

Güçlü ÖZEN, Erdem DEMİRSOY, Hanifi ÜZÜM 719

POS.681 Youth Service Particiants' Perception of Service Quality Model Bolu 719

POS.691 Bir Günlük Açık Alan Eğitiminin Üniversite Öğrencilerinin Öz-Etkililik Algılarına Etkisi 720

Nuh Osman YILDIZ, Güçlü ÖZEN, Tayfun Gürkan BOSTANCI 720

POS.691 The Effect of One-day Outdoor Education on University Students' Self- efficacy 720

POS.719 Üniversite Öğrencilerinde Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük ve Sıkılma Algısında Sosyal Bağlılığın Rolü 721

Feyza Meryem KARA, Ali Çağrı GÜCAL 721

POS.719 The Role of Social Connectedness in Prediction of Perceived Freedom in Leisure and Leisure Boredom in University Students 721

POS.781 Rekreasyonda Kariyer Planlama 722

Kubilay ÖCAL, Mehmet BAYANSALDUZ 722

POS.781 Career Planning in Recreation 722

POS.808 Egzersizde Davranışsal Düzenlemeler ve Sıkılma Algısı İlişkisi 723

Gizem KARAKAŞ, Ersin ESKİLER, Fikret SOYER 723

POS.808 Relationship of Behavioral Regulations and Boredom in Exercise 723

POS.819 Serbest Zaman Engelleri Ile Baş Etme Stratejilerinin Fiziksel Aktiviteye Katılım Düzeyi ve Cinsiyet Açısından Incelenmesi 724

Tuba YAZICI, Settar KOÇAK 724

POS.819 Examining The Leisure Negotiation Strategies with regard to Level of Physical Activity Participation and Gender 724

POS.822 Kentsel Çevrede Fiziksel Aktivite Mekanlarının Sağlıklı Kent Planlama Bağlamında İncelenmesi: Türkiye Örneği 725

Yeliz ILGAR 725

POS.822 Investigation of Physical Activity Spaces' in Urban Environment with the Context of Healthy City Planning: Case of Turkey 725

POS.905 Üniversite Öğrencilerinin Tiyatroya Hakkındaki Düşünceleri, Tiyatroya Gitme ve Gidememe Nedenleri: Akdeniz Üniversitesi Örneği 726

Faik ARDAHAN, Beşer CEYLAN 726

POS.905 The Feedbacks of The University Students About Theater the Reasons of Going and Absence to Theater: Akdeniz University Case 726

SPOR BESLENMESİ ve ERGOJENİK YARDIM SPORT NUTRITION & ERGOGENIC AIDS 727

POS.41 Spor Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarında Öğrenim Gören Öğrencilerin Sporda Doping Hakkında Bilgi Düzeylerinin İncelenmesi 728

Selçuk ÖZDAĞ, Yavuz ÖNTÜRK, Savaş DUMAN 728

POS.41 Examining Knowledge Levels of Students at Higher Education Institutions Who Give Sports Education About Doping in Sports 728

POS.97 Sporcu ve Sporcu Olmayan Adölesanlarda Yeme Bozukluğunun Değerlendirilmesi 729

Betül ULU, Merve ÖZDEMİR, Beril YILMAZ, Esen SEZER 729

POS.97 Evaluation of Eating Disorders in Athlete and Non-Athlete Adolescents 729

POS.312 Adölesanlarda Beslenme Alışkanlıkları ile Vücut Kitle İndeksi İlişkisi 730

Şule KIRBAŞ, Kurtuluş ÖZLÜ, Sebiha GÖLÜNÜK, İbrahim GÜL, Ferhat AKÇA 730

POS.312 The Interrelation Between the Eating Habits and the Body Mass Index in Adolescents 730

POS.526 8 Hafta L-Karnitin Kullaniminin 5000 m Koşu Performansina Etkisi 731

Selenay Atabaş GÜVEN, Ertay SEYREK, Mehmet KALE 731

POS.526 Effects of 8-Week L-Carnitine Supplementation on 5000 m Running Performance 731

POS.648 Farklı Lig Kategorilerindeki Takımlarda Oynayan Futbolcuların Beslenme Alışkanlıklarının Incelenmesi 732

İnci Banu AYÇA, Ali Berkay TOLALI 732

POS.648 Examining Nutrition Habits of Footballers Playing in Different League Categories 732

POS.649 6-10 Yaş Grubu Yüzme Branşındaki Sporcuların Beslenme Alışkanlıklarının ve Sporcu Annelerinin Beslenme Bilgilerinin Incelenmesi 733

İnci Banu AYÇA, Erdem ÖZTÜRK 733

POS.649 Examining Nutrition Habits of Swimmers in 6-10 Age Group and Nutrition Knowledges of Their Mothers 733

POS.662 Adölesan Dönemi Futbol ve Basketbolcuların Beslenme Alışkanlıklarının İncelenmesi 734

Enes BECER 734

POS.662 The Evaluation of the Nutrition Habits of Football and Basketball Players in Adolescence 734

POS.770 Elit Tenisçilerde İki Farklı Beslenme Programı ile Beslenme Durumunun Karşılaştırılması 735

Neşe Toktaş TORUN, Kemal Alparslan ERMAN, Bahri ERYALÇIN 735

POS.770 Comparison of Nutritional Status of Elite Tennis Players with Two Different Nutrition Programs ... 735

POS.775 A Milli Satranç Oyuncularının Toplam ve Segmental Vücut Kompozisyonlarının Değerlendirilmesi 736

Ceren Işıl ATABEY, Süleyman BULUT, Muhammed Mustafa ATAKAN, Yasemin GÜZEL, Şükran Nazan KOŞAR, Hüseyin Hüsrev TURNAGÖL 736

POS.775 Assessment of Total and Segmental Body Composition of National Level A Chess Players 736

POS.795 Kadın Goalball Milli Takımındaki Sporcuların Whey Proteini ve Kreatin Monohidrat Kullanımlarının Vücut Bileşimi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi 737

Tuğba KOCAHAN, Ebru ARSLANOĞLU, Aslıhan NEFES, Hande KÜNDEŞ 737

POS.795 Evaluating the Usage Effect of Whey Protein and Creatine Monohydrate by Athletes in the Women Goalball National Team over Body Composition 737

POS.801 Adölesan Sporcuların Günlük Sıvı Tüketimlerinin ve İdrar Dansitelerinin Değerlendirilmesi 738

Tuğba KOCAHAN, Ebru ARSLANOĞLU, Hande KÜNDEŞ, Aslıhan NEFES 738

POS.801 Evaluation of Daily Fluid İntake and Urine Density of Adolescent Athletes 738

POS.805 Farklı Branşlardaki Sporcuların Beslenme Alışkanlıkları ve Sıvı Tüketimlerinin Saptanması 739

Tuğba KOCAHAN, Aslıhan NEFES, Ebru ARSLANOĞLU, Hande KÜNDEŞ 739

POS.805 Determination of Nutrition Habits and Fluid Consumption of Athletes at Different Branches 739

POS.831 Estetik Sporlardaki Elit Düzeydeki Sporcuların Fiziksel, Fizyolojik ve Beslenme Özelliklerinin Saptanması 740

Çisem PEHLIVAN, Gülbin Rudarli NALCAKAN 740

POS.831 Determination of Physical, Physiological and Nutritional Parameters of Elite Athletes in Esthetic Sports 740

SPOR BİYOMEKANİĞİ SPORT BIOMECHANICS 741

POS.261 13-15 Yaş Grubu Serbest Stil Erkek Yüzücülerin 3 Tekrarlı 200 Metre Performanslarına Bağlı Kinematik Parametrelerin Analizi 742

Benil KISTAK, Çiğdem BULGAN, Bergün Meriç BİNGÜL, Fatih KESEPARA 742

POS.261 The Kinematic Analysis of Freestyle Swimming Technique due to Three 200 Meter Performances of 13-15 Ages Male Swimmers 742

POS.571 Basketbolda Anaerobik Karakterli Yorgunluğun Şut Kinematiği Üzerine Etkisi 743

Şeyma İNAN, Ahmet ALPTEKİN, B. Utku ALEMDAROĞLU 743

POS.571 TheEffect of the Anaerobic Fatigue on Shooting Kinematic in Basketball 743

POS.604 Türk Halk Dansçıların Dinamik Plantar Basınç Profilleri 744

Deniz SİMSEK, Günay YILDIZER, İzzet KIRKAYA, Elvin Onarıcı GÜNGÖR 744

POS.604 Dynamic Plantar Pressure Profiles of Turkish Folk Dancers 744

POS.650 Öğrencilerde Sırt Düzeltici Egzersizlerin Torasik Kifoz Ve Lomber Lordoz Üzerine Etkisi 745

Ahmet Gökhan YAZICI, Mohsen MOHAMMADI 745

POS.650 The Effect of Corrective Exercises on the Thoracic Kyphosis and Lumbar Lordosis of Boy Students 745

POS.958 Futbol Eğitiminde Sanal Gerçeklik Uygulaması 746

Ali Onur CERRAH, Abdullah Ruhi SOYLU 746

POS.958 Virtual Reality Application in Soccer Education 746

POS.962 Futbolda Kafa Vuruşlari İle İlgili Sanal Gerçeklik Uygulamalari İçin İki Farkli Sanal Gerçeklik Cihaz Modeli 747

A. Ruhi SOYLU, A. Onur CERRAH 747

POS.962 Two Different Virtual Reality Device Model for Headshot Education in Soccer 747

POS.970 Kadın Hentbolcularda Top Hızı Ile Fiziksel Özellikler ve Anaerobik Güç Arasındaki Ilişkiler 748

Zeynep İnci KARADENİZLİ 748

POS.970 The Relationships between Ball Throwing Velocity and Physical Features, Anaerobic Power in Female Handball Players 748

SPOR EĞİTİMİ SPORT PEDAGOGY 749

POS.54 Türkiye Spor Liselerine Alternatif Bir Model: Almanya Elit Spor Okulları 750

Halil Evren ŞENTÜRK, Hüseyin ÇAMLIYER 750

POS.54 An alternative model for Turkish Sports High Scholls: German Elite Sport Schools 750

POS.69 Spor liselerinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Spor Bilimleri Fakültelerinden Beklentileri 751

Mehmet Ali ÇELİKSOY 751

POS.69 Sports High School Students' Expectations From Faculty of Sport Sciences 751

POS.89 Öğretmenlik Uygulamasinin Öğretmenlik Bölümü ve Formasyon Öğrencilerinin Mesleki Tutumlari Üzerine Etkisinin Karşilaştirilmasi 752

Oğuzhan DALKIRAN, Cem Sinan ASLAN, Sümeyra Nurcan KOYUNCU 752

POS.89 Comparison of the Teaching Practice Effect on Teacher Professional Attitude of the Students of Teaching Department and Formation 752

POS.99 Öğretmenlik Uygulamasinin Öğretmen Adaylarinin Mesleki Tutumlarina Etkisinin Cinsiyete Göre Karşılaştırılması 753

Oğuzhan DALKIRAN, Cem Sinan ASLAN 753

POS.99 Comparison of the Teaching Practice Effect on Teaching Professional Attitude of the Teacher Candidates According to Gender 753

POS.167 Spor Etkinliklerinin Ortaöğretim Öğrencilerin Okula Bağlilik Düzeyine Etkisi 754

Mehmet YANIK 754

POS.167 The Effects of On The High School Students Engagement Level of Sport Events 754

POS.206 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Sağlikli Yaşam Biçimi Davranışlarının İncelenmesi 755

Cansel ARSLANOĞLU, Barış YANARDAĞ, Levent TANYERI 755

POS.206 Investigation of The Healty Lifestyle Behaviours of The Physical Education and Sport Teaching Students 755

POS.348 Sağlık için Fiziksel Aktivite Dersinde Kullanılan Farklılaştırılmış Öğretim Uygulamaları ve Bu Uygulamaların Etkileri: Bir Vaka Çalışması 756

Nehir KAVIİŞİMŞEK, M. Levent İNCE 756

POS.348 Differentiated Instruction Practices and Impacts in a Health-Related Physical Activity Course: A Case Study 756

POS.364 Bazı Spor Yöneticilerinin Spor Aracılığıyla Değerler Eğitimi Hakkındaki Görüşleri 757

Velittin BALCI, Övünç ERDEVECİLER 757

POS.364 Some Sports Administrators Opinions About Values Education Through Sports 757

POS.369 Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinde Oynatılan Oyunların Adil Oyun Anlayışı Gelişmine Etkisinin İncelenmesi 758

Halil GÜLCAN, Figen ALTAY 758

POS.369 Investigation of The Effect of Playing The Game For The Development of Fair Play In The Game and Physical Activities Course 758

POS.389 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmen Adaylari İle Formasyon Alan Öğretmen Adaylarinin Mesleki Tutum Düzeylerinin Öğretim Programi Değişkenine Göre Karşilaştirilmasi 759

Sümeyra Nurcan KOYUNCU 759

POS.389 Comparing The Professional Attitude Level of Physical Education and Sports Teacher Candidates and Pedagogical Training Teacher Candidates According To The Variable Teaching Program Summary 759

POS.422 Özel Öğretim Yöntemleri ve Öğretmenlik Uygulaması Derslerinin Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Mesleki Yeterlik Algılarına Etkisi 760

Buse BAYSAL, Bahar ALP, A. Dilşad MİRZEOĞLU, Hakkı ÇOKNAZ 760

POS.422 Effect of Teaching Methods and Teaching Practice Courses on Professional Self-Efficacy Perception in Physical Education Teacher Canditades 760

POS.484 Üniversite Öğrencilerinin Etkili Konuşmaya Yönelik Algilarinin Farkli Değişkenlere Göre İncelenmesi 761

Duygu Harmandar DEMİREL, Mehmet DEMİREL, Kemal EVREN, Serkan MIDIK 761

POS.484 Perception of University Students for Effective Speaking According to Different Variables 761

POS.508 Tenis ve Yüzme Antrenör Davranışlarının Sporcular Tarafından Değerlendirilmesi 762

Cevdet CENGİZ, Şakir SERBES, Özge ERDOĞAN, Şenay DAĞ 762

POS.508 Examination of Tennis Players and Swimmers' Coaching Behaviors for Sport 762

POS.541 Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Meslek Bilgisi Derslerine Ilişkin Görüşlerinin Belirlenmesi 763

Dilek Yaliz SOLMAZ 763

POS.541 Determination of Pre-Service Teachers' Perceptions on the Teaching Certificate Courses 763

POS.545 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Tükenmişlik ve İş Doyum Düzeyleri İle İlgili Çoklu Değişken Analizi (Kırşehir İl Örneği) 764

Ezgi Samar EKİNCİ, Malik BEYLEROĞLU, Vahit CİRİŞ 764

POS.545 Multiple Variables Analysis on the Exhaustion and Job Satisfaction Levels of the Physical Education Teachers (Kırşehir Province Sample) 764

POS.577 Basketbol Antrenör Davranışlarının İncelenmesi 765

Şakir SERBES, Cevdet CENGIZ, Selin BURUCU 765

POS.577 Examination of Coaching Behaviors of Basketball Players 765

POS.603 Öğretmen Adaylarının Öğrenmeye İlişkin Tutumları: Anadolu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Bir Araştırma 766

Dilek Yaliz SOLMAZ 766

POS.603 Attitudes Towards Learning of Teacher Candidates: A Research at Anadolu University Physical Education and Sports Teaching Department 766

POS.666 Ortaokul Öğrencilerinin Eğitsel Bir Çevrimiçi Sosyal Öğrenme Ortami Olan Edmodo'nun Fiziksel Aktivite Kavramlarinin Öğrenilmesininin Kaliciliğa Etkisi 767

Yeşim BULCA 767

Pos.666 The Effect of Edmodo, An Online Educational Social Learning Platform, On The Retention of The Learned Concepts of Physical Activity 767

POS.669 Orta Okul Öğrencilerinin Düzenli Sportif Aktivite ve Okul Başarı Puanlarının Karşılaştırılması 768

Ömer Faruk KELEŞ, Ufuk ALPKAYA 768

POS.669 The Comparison of Regular Sportive Activity and Academiç Performance of Secondary School Students 768

POS.670 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Liderlik Özelliğinin Belirlenmesi 769

Oğuzhan KAYNAR, Ufuk ALPKAYA 769

POS.670 The Determination of the Leadership Styles of Physical Education Teachers 769

POS.698 Spor Yapan Ve Yapmayan Ortaokul Öğrencilerinin Sosyal Beceri Durumlarının İncelenmesi 770

Mehmet Bilgi MEDENİ, Alp Kaan KILCI, Zekeriya GÖKTAŞ 770

POS.698 Comparıson of Socıal Skıll Levels of Athlete and Non-Athlete Middle-School Students 770

POS.735 Beden Eğitimi Öğretmenlerine Yönelik Düzenlenmiş Bir Internet Temelli Yetişkin Eğitiminin Aşamaları 771

Pervin AVŞAR 771

POS.735 Training Stages of Internet-Based Adult Education Developed For Physical Education Teachers .. 771

POS.790 Beden Eğitimi Öğretmenleri ile Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi 772

Yılmaz YÜKSEL, Gıyasettin DEMİRHAN 772

POS.790 Investigating Physical Education Teachers' and Preservice Teachers' Attitudes towards Teaching Profession 772

POS.797 Devlet ve Özel Anaokullarinda Hareket Etkinliği Programinin Uygulanabilirlilliği İle İlgili Okul Yöneticilerinin Rolü 773

Varol TUTAL, Mehmet EFE 773

POS.797 The Role of School Administrators State and Private Nursery School Program Regarding Aplicibility of Motion Events 773

POS.799 İlkokulda Okuyan Öğrencilerin ve Velilerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi İle İlgili Görüşleri 774

Varol TUTAL, Mehmet EFE 774

POS.799 READ Opinions of Primary School Students and Parents Aboutt Game and Physical Activities Courses 774

POS.807 Öğretmen Adayı Gözünden Kaynaştırma Öğrencisinin Derse Aktif Katılımını Sağlama 775

Nazan KILINÇ, Ferda GÜRSEL, Özlem ALAGÜL 775

POS.807 Enabling Mainstreaming Student To Actively Participate In Physical Education Lesson Through The Eyes of Pre-Service Teacher 775

POS.925 Koordinatif Yeti İle Akademik Başari Arasindaki İlişki (Kirikkale Üniversitesi Örneği) 776

Gökhan DELİCEOĞLU, Selman KAYA, Ali KELEŞ, Nazlı ÇİRKİN 776

POS.925 The Relation Between Coordinative Competence and Academic Success (Sample By Kirikkale Univercity) 776

POS.961 Didactic and Pedagogical Approach Applied to Teach Performance Sport in School Physical Education: Contextual Factors Related to Pole Vaulting Practice in School Physical Education Lessons 777

Chawki DERBALI , Fathi MATOUSSI, Ali ELLOUMI 777

POS.973 Cinsiyet Açısından Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Okumaya Karşı Olan İlgilerinin İncelenmesi 778

Serkan HACICAFEROĞLU, Mehmet Hasan SELÇUK 778

POS.973 Examination of Physical Education Teachers' Reading Interests According to Gender 778

POS.1044 A Study of The Most Effective Tasks for Learning Sports Specific Vocabulary in the ESP Classroom 779

Mirjeta CENAJ 779

SPOR SOSYOLOJİSİ SPORT SOCIOLOGY 780

POS.307 Futbola Yönelik Beklenti Ölçeğinin Geliştirilmesi 781

Levent VAR, Özbay GÜVEN 781

POS.307 Development of a Scale of Football Expectations 781

POS.359 2015/2016 Yıllarında Türkiye'de Meydana Gelen Terör Olaylarının Ülke Sporu Üzerine Etkilerinin Basına Yansımaları 782

Mehmet ULAŞ, Aynur YILMAZ, Sinan AYAN 782

POS.359 The Terrorist Attacks that Occurred in Turkey in The Years 2015/2016 Effects on the Country's Sport: Reflections on the Press 782

POS.445 Profesyonel Liglerde Müsabaka Yöneten Futbol Hakemlerinin Emek Süreci: Sakarya İli Örneği 783

Cemal İYEM, Dilek Çelebi TEMKİNER, Gökhan ÇAKMAK, Halil Ibrahim GENÇ 783

POS.445 The Labour Process of Football Referees Managing Competition in the Professional Leagues: Example of Sakarya Province 783

POS.467 Yabancı Sınırlamalarının Futbol-Basketbol-Voleybol Milli Takımları Üzerindeki Etkisi 784

Egemen ERMİŞ, Necati Alp ERİLLİ 784

POS.467 The Influence of Limits In Foreign Players On Football-Basketball-Volleyball National Teams 784

POS.696 Sosyal Medya Kullanımının Akademik Başarı Üzerine Etkisinin İncelenmesi (Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Örneği) 785

Alp Kaan KILCI, İlyas ÖZEN, Zekeriya GÖKTAŞ 785

POS.696 Investigation of social media usage impact on the academic grades (Excample of Physical Education and Sport School-Balikesir University) 785

POS.704 Stadyumlara Giden Futbol Seyircilerinin Azalma Nedenleri 786

İlyas ÖZEN, Erdil DURUKAN, Mehmet Bilgi MEDENİ 786

POS.704 The Causes of the Fall in The Numbers of Football Spectators Goıng to Stadıums 786

POS.705 Yüzme Sporuna Katılımda Ailenin Etkisinin İncelenmesi (Balıkesir Ili Örneği) 787

Hakan YAYLI, Mehmet Bilgi MEDENİ, Alp Kaan KİLCİ 787

POS.705 Examining the effects of family on participating in swimming (balikesir province example) 787

POS.728 Futbol Seyircisinin Sosyo-Ekonomik Yapısının Şiddete Etkisi (Balıkesirspor Örneği) 788

Ilyas ÖZEN, Zekeriya GÖKTAŞ, Evrim AKSU 788

POS.728 The Effect of Socio-Economic Structure of Football Sporter to Violence (A Case of Balıkesirspor) 788

POS.817 Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Lgbti'lerin Deneyimlerinin İncelenmesi 789

Baran UCAL, İlknur HACISOFTAOĞLU 789

Pos.817 An Exploration of Lgbti's Experiences in Physical Education and Sport Classes 789

POS.873 Spor Taraftarlarının Şiddete Yönelik Davranışlarının Nitel Yöntemle İncelenmesi: Adana İli Örneği 790

Pervin BİLİR, Anıl AVGIN 790

POS.873 An Investigation on Violence-Oriented Behaviors of Funs in Sports: The Case of Adana Province 790

SPOR TARİHİ, SPOR FELSEFESİ ve OLİMPZİM SPORT HISTORY - SPORT PHILOSOPHY -OLYMPISM 791

POS.294 Bir Dönemin Spor Yayını "Beden Terbiyesi ve Spor Dergisi" 792

Levent ATALI 792

POS.294 Once a Sport Publication "Physical Training and Sport Magazine" 792

POS.647 Olimpiyat Oyunları ve Medya: Simbiyotik İlişki 793

Kadir YILDIZ, Tuğba KALKAN, Selami ÖZSOY 793

POS.647 The Olympic Games and The Media: A Symbiotic Relationship 793

POS.928 Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencisi Milli Sporcuların Olimpik Kavramlara Yönelik Farkındalıklarının Belirlenmesi 794

Ömer SİVRİKAYA, Mensur PEHLİVAN 794

POS.928 Determination of Awareness Towards Olympic Concepts of National Athletes Who Students In Dücze University Sport Sciences Faculty 794

SPOR YÖNETİMİ SPORT MANAGEMENT 795

POS.43 Spor Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Sporda Liderlik Algılarının İncelenmesi 796

Kürşat KARACABEY, Yavuz ÖNTÜRK, Tarık SEVİNDİ 796

POS.43 Investigation of Sports Science in Sports of Students Studying at the Faculty Perceptions of Leadership 796

POS.150 Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Medya Okuryazarlığı Düzeylerinin Belirlenmesi 797

Yalçın UYAR, Hakan SUNAY, Cengiz AKALAN, Övünç ERDEVECİLER, Ahmet ATLI 797

POS.150 Determination of Sports Science Faculty Students of Media Literacy Levels 797

POS.156 Sporda Pazarlama Masasının Dört Ayağından Biri: Tutundurma 798

Anıl Onur MERCANOĞLU, Alican BAYRAM 798

POS.156 One of The Four Legs of Marketing Table In Sports: Promotion 798

POS.170 İletişim Şirketlerinin Spor Sponsorluğu 799

Özge ERCAN, Oğuz ÖZBEK 799

POS.170 Sports Sponsorship of Telecommunication Companies 799

POS.236 Özel Sağlık Kurumlarının Spor Faaliyetlerindeki Sponsorluk Çalışmaları Üzerine Bir Araştırma: Acıbadem ve Medical Park Hastanelerini Örneği 800

Büşra ŞİMŞEK, Ece ATİLLA, Umut Davut BAŞOĞLU 800

POS.236 A Study on Sponsorship of Sports Activities in the Private Health Care Institutions: Case of Acıbadem and Medical Park Hospital 800

POS.239 Isparta Spor Lisesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin İletişim Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi 801

Ahmet Yavuz KARAFIL, Sezgin KORKMAZ, Mehmet Haşim AKGÜL, Meriç ERASLAN Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye 801

POS.239 Evaluation Learning in Isparta Sports High School Students Communucation Levels of Several Variables 801

POS.245 Türkiye'nin Sportif Başarı Açısından Değerlendirilmesi: Bakü Avrupa Oyunları Örneği 802

Merve ALTUN, Settar KOÇAK 802

POS.245 The Evaluation of Sporting Success in Turkey: The Example of Baku European Games 802

POS.257 Spor Genel Müdürlüğü Taşra Teşkilatında Görev Yapan Çalışanların Örgütsel Bağlılık Düzeyleri 803

İnci Seçkin AĞIRBAŞ, Yasemin Çakmak YILDIZHAN 803

POS.257 Organizational Commitment Level of Workers Within Sports General Directorate In The Rural Regions 803

POS.260 Farklı Fakülteleredeki Üniversite Öğrencilerinin Sportif Faaliyetlere Yönelik Tutumlarının İncelenmesi 804

Sena AYDOĞMUŞ, Akan BAYRAKDAR 804

POS.306 Futbol Kulüplerinde Finansal Risk Yönetimi 805

Özgür KARATAŞ, Emine Öztürk KARATAŞ, Ali Serdar YÜCEL 805

POS.306 Financial Risk Management in Football Clubs 805

POS.366 Genç Yaş Kategorisindeki Basketbol Sporcularının Sportmenlik Davranışlarının İncelenmesi 806

Emre TÜREGÜN, Yavuz ÖNTÜRK 806

POS.366 Study Over Basketball Players' Sportsmanship Behaviours in the Youth Categories 806

POS.416 Üniversite Öğrencilerin Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri 807

Hüseyin ÖZTÜRK 807

POS.416 Individual Innovativeness Levelsof University Students 807

POS.452 ODTÜ Spor Tesislerini Kullanan Kişilerin Egzersiz Bağımlılık Düzeylerinin Cinsiyete ve Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi 808

Ahmet Buğra GÖZELLER, Settar KOÇAK 808

POS.452 The Investigation of Dependency Level of Participants in Terms of Gender and Education Level In METU Sports Center 808

POS.475 Yerel Yönetimlerde Antrenör ve Yöneticilerin Zihinsel Engellilerde Sporun Etkilerine Yönelik Farkındalığı 809

Pınar GÜZEL, Hülya ÜNLÜ, Kadir YILDIZ, Mert ÖZTÜRK 809

POS.475 Coaches' and Managers' Awareness Towards Impact of Sports on Handicapped People in Local Governments 809

POS.612 Spor Pazarlamacıları İçin Yeni Bir Strateji: "İçerik Pazarlaması" 810

Zafer ÇIMEN, Cengiz ÇOKPARTAL 810

POS.612 A New Strategy For Sport Marketers: "Content Marketing" 810

POS.615 Avrupa Spor Eğitimi'nin Türkiye Futbol Süper Ligi'ne Yansımaları 811

Halil Evren ŞENTÜRK 811

POS.615 Reflections of European Sports Education into the Turkish Football Super League 811

POS.631 Ulusal Televizyon Kanallarında Yayinlanan Reklamların Spor Unsurları Açısından İncelenmesi 812

Kadir YILDIZ, Elif Feza TEKYAZMAN, Yavuz YILDIZ 812

POS.631 An Evaluation of The National Tv Channel Advertisements In Terms of Sports Content 812

POS.645 Sportif Etkinliklere Katılan Üniversite Öğrencilerinin İletişimci Biçimleri İle Özgüven Tutumları Arasındakı İlişkinin İncelenmesi 813

Yavuz YILDIZ, Özge ADA, Kadir YILDIZ 813

POS.645 Examining The Relationship Between Self-Confidence and Communication Styles of University Students Participating In Sporting Events 813

POS.707 Futbol Hakemlerinin Mesleki Öz-Yeterlilik Düzeylerinin Değerlendirilmesi 814

Ahmet DINÇ, Rüçhan IRI 814

POS.707 An Analyses On Football Referees Occupational Self-Efficacy Levels 814

POS.709 Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü'ne Bağlı Tesislerin Kullanıcı Memnuniyeti Üzerine Bir Araştırma 815

Hülya ÜNLÜ, Pınar GÜZEL, Ayşegül KARA, Zehra ÇELIK 815

POS.709 A Research Based On User Content Relating The Facilities of Provincial Directorate of Sports and Youth Services 815

POS.760 Üniversite Öğrencilerinin Çevreye Yönelik Tutumları 816

Emrah PEHLIVAN, Funda KOÇAK, Seçkin DOĞANER 816

POS.760 University Students' Attitudes Towards Environment 816

POS.821 İstanbul Avrupa Yakası Spor Aş. ve Belediyelerde'ki Spor Müdürlüğünde Çalışan Personelin Kullandıkları İzlenim Yönetimi Taktikleri 817

Hacı Şükrü TAŞTAN, Suzan DAL, Sibel DİNÇ 817

POS.821 Istanbul European Side Sports Inc. and Sports Management Municipal Employees That They Use of Staff Impression Management Tactics 817

POS.975 Spor Hakemlerinin İş Doyumu, Tükenmişlik ve Örgütsel Bağlılık İlişkilerinin İncelenmesi 818

POS.975 Investigation of Sports Referees' Job Satisfaction, Burnout and Organizational Commitment 818

POS.979 Akdeniz Üniversitesi Öğrencilerinin Spor Tesisleri ve Spora Katilim Hakkında Düşüncelerinin Değerlendirilmesi 819

İlkay ORHAN, Esra AŞIK 819

Pos.979 Assessment of Akdeniz University Studentes' Thoughts Abouth Sports Facilities and Join A Sports 819

POS.1084 International Legal Documents Regarding Sports Contract 820

Saimir SHATKU, Rovena ELMAZI, Lumtor SHKRELI 820

SPORCU SAĞLIĞI SPORT MEDICINE 821

POS.325 Kriyoterapinin Omuz Ekleminin Fonksiyonel Dengesine Etkisi 822

Buğra ÖNCÜ, Meryem BÜKE, Harun MEMIŞ, Fatma ÜNVER 822

POS.325 Effect of Functional Balance of Shoulder Joint of Cryotherapy 822

POS.667 Voleybol ve Futbolcularda Spor Sakatliğina Rastlama Sıklığı 823

Bahar Odabaş ÖZGÜR, Turgay ÖZGÜR, Murşit AKSOY 823

POS.667 The Analysis of Sports Injury Frequency, Type and Region of Volleyball and Football Players 823

POS.671 Sporcularda Mouthguard (ağız koruyucu) Kullanim Alışkanlığı'nın İncelenmesi 824

Bahar Odabaş ÖZGÜR, Murşit AKSOY, Turgay ÖZGÜR, Arda ÖZTÜRK 824

POS.671 The Investigation of Mouthguard Usage in Athletes 824

POS.830 Genç Futbolcularda Ayak Taban Alanı ve Farklı Denge Testleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi 825

Özlem KILIÇ, Fatma ÜNVER, Utku KUŞOĞULLARI, Eylem ÇELİK 825

POS.830 Evaluation of Relationship Between Feet Area and Balance Tests 825

POS.959 2011-2016 Döneminde Erkekler Voleybol Birinci Ligi'nde Maç İçerisinde Meydana Gelen Spor Sakatlıklarının İncelenmesi: Boylamsal Bir Çalışma 826

Eren ULUÖZ 826

POS.959 Sports Injuries Occurred in Competitions in First Men's Volleyball League During the 2011-2016 Periods: A longitudinal study. 826

TOPLUMSAL CİNSİYET ve SPOR GENDER & SPORT 827

POS.680 Farklı Öğretmenlik Bölümü Öğrencilerinin Homofobi Düzeylerinin Karşılaştırılması 828

İrem KAVASOĞLU, Eren ULUÖZ, Gözde ÜÇGÜL, Sibel ŞAŞMAZ, Melisa UYGUN 828

POS.680 Comparision of Homophobia Levels of Different Students of Teaching Department 828

POS.851 Kız Çocuklarının Spor Yaşantıları: Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Bir Analiz 829

Cem Yoksuler YILMAZ, Zeynep Filiz DİNÇ 829

POS.851 Sports Life of Daughters: An analysıs in Gender Context 829

TARTIŞMA PANELİ ÖZETLERİ PANEL DISCUSSION ABSTRACTS 830

Öğretmen Eğitiminde İyi Uygulamalar Best Practices in Physical Education Teacher Education 830

Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Özel Öğretim Yöntemleri Dersinde Seçtiği Konuya Ait Ders İçeriğinin Değerlendirilmesi 831

Yeşim BULCA 831

Pre-Service Physical Education Teachers Teaching Methods Assessment of Content Knowledge 831

Öğretmen Adaylarının Teknoloji Destekli Alan Deneyimleri 832

Ferda GÜRSEL, Özlem ALAGÜL 832

Technology Supported Field Experiences of Pre-service Teachers 832

Beden Eğitimi Öğretmen Eğitimcilerinin Mesleki Gelişimi: Bir Mesleki Öğrenme Topluluğu Örneği 833

Deniz HÜNÜK 833

Physical Education Teacher Educators' Professional Development: A Case of Community of Practice 833

DAVETLİ KONUŞMA ÖZETLERİ
KEYNOTE SPEECH ABSTRACTS

Dr. Jean Cote – Kanada
Queen's University, Canada

A Personal Assets Approach to Short-term Interest and Long-Term Engagement in Sport

Questions surrounding "what constitutes development?" and "how does development occur in sport?" are issues that coaches, parents, and policy makers struggle to define and agree upon. This talk will present a global vision for sport and coaching through a new framework that incorporates the elements necessary for a developmentally sound approach to youth sport involvement. Youth sport involvement includes three basic elements: 1) taking part in activities (what), while entertaining relationships with others (who), in a specific setting (where). When these three elements positively interact, it creates a sporting context that, when monitored appropriately, leads to changes in the personal assets of the athletes involved. Changes in individuals' personal assets, such as Competence, Confidence, Connection, and Character (4Cs), have long been associated with positive sport experiences leading to long-term outcomes, including continued Participation and higher level of Performance in sport, and Personal development through sport (3Ps). The enhancement of personal assets through sport (e.g. 4Cs) does not, however, occur automatically and needs to be explicitly integrated in the activities, relationships, and settings of the sporting context. First, sport activities that are most likely to lead to the enhancement of the 4Cs usually include a mix of adult-led and youth-led practices and play. Second, the quality of the relationships that athletes entertain with their coaches in training and competition is more empowering when established on principles of transformational leadership. Finally, the setting that is known to lead to positive sport outcomes includes environments that are integrated and not overly populated. Research that links the three basic elements of youth sport (activities, relationships, and settings) to positive changes in personal assets (4Cs), and long-term outcomes (3Ps) will be discussed.

Dr. Roger Enoka – ABD
University of Colorado, Boulder, CO 80309-0354, USA

Translating Fatigue to Human Performance

Fatigue is a disabling symptom that can only be measured by self-report. It depends on the baseline characteristics of the individual and the size of any reductions in work capacity due to recent physical or cognitive activity. Performance capabilities are constrained by how long it takes an individual to reach a specific level of fatigue; persons who reach the fatigue limit more quickly are characterized as being more fatigable. There are two fatigability domains, one related to performance and the other to perceptions. Performance fatigability refers to the rate of change in an objective measure of physical or cognitive function. Perceived fatigability corresponds to the resting levels or rates of change in psychological factors and homeostatic variables that regulate the integrity of the performer. The utility of this taxonomy will be illustrated by discussing the fatigue and fatigability exhibited by individuals with multiple sclerosis (MS). The level of fatigue experienced by persons with MS can be quantified with the Fatigue Severity Scale (FSS) questionnaire. The FSS score reported by individuals with MS is associated with muscle strength (MVC force), a mood disorder (depression), performance fatigability (decline in MVC force during a sustained contraction), and the ability to sustain voluntary activation during a fatiguing contraction. Moreover, individuals with MS exhibit more rapid increases in the ratings of perceived exertion and decreases in torque steadiness during fatiguing contractions with the knee extensor muscles, and the distance that can be walked in 6 min (a measure of walking endurance) is associated with dorsiflexor torque steadiness and the discharge characteristics of tibialis anterior motor units. Although significant amounts of fatigue reported by individuals with MS can be explained by measuring factors known to influence fatigability, much less is known about the relative roles of these factors in other neurological illnesses and in healthy individuals.

Dr. Paul G. Schempp
University of Georgia, USA

The Characteristics and Qualities of Great Coaches

Great coaches emerge from battles with the toughest competition victorious. and they do so with remarkable consistency. Years of research with these elite coaches have identified the characteristics that differentiate the masters from the vanquished. This presentation will highlight the following coaching characteristics that have been empiricially determined to make the difference:

- Personality Traits
- Planning & Preparation
- Seeing Potential & Possibilities
- Making Productivity Routine
- Interactions with Athletes
- Decisions Under Pressure

DAVETLİ SEMPOZYUM ÖZETLERİ
INVITED SYMPOSIUM ABSTRACTS

Aerobik Dayanıklılık / Aerobic Endurance

Dr. Muzaffer Çolakoğlu – Türkiye
Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

New Ideas to Improve Aerobic Performance

The presentation will focus on how we can apply findings of Sports Physiology studies for achieving better performances in endurance athletes. Main factors of VO_{2max} development and how new approaches may implemented in aerobic power will be discussed on exercise intensity to elicit peak stroke volume (SV_{peak}). The discussion will be based on short extensive interval training using SV_{peak} loads; phases of oxygen uptake kinetics; time to reach SV_{peak} loading time and intensity relations; slow component of VO_2 kinetics; prior exercise; common threads of ischemic preconditioning, strength training and endurance training in improvement of muscle oxygen uptake and minimal velocity to attain VO_{2max} (vVO_{2max}). Additionally, historical model to explain exercise limits "Cardiovascular/Anaerobic/ Catastrophic Model" of Archibald Hill will be compared with new "Central Governor Model" leading by Timothy Noakes, in order to suggest new ideas for training and competition implementations.

Aerobik Dayanıklılık / Aerobic Endurance

Dr. Özgür Özkaya – Türkiye
Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Hareket ve Antrenman Bilimleri Anabilim Dalı

Details of Valid Measure of Aerobic Performance

The main performance criteria that might be used for evaluation of aerobic endurance are to determine net energy utilize (*Enet*), to calculate work efficiency (*%efficiency*); to analyze time-related oxygen uptake (VO_2) and carbon-dioxide production (VCO_2) kinetics; to evaluate the first onset blood lactate accumulation called as aerobic threshold (AeT_{OBLA}) and second one corresponding to anaerobic threshold (AnT_{OBLA}); to determine ventilatory threshold (*VT*), maximal lactate steady-state (*MLSS*) and critical power (*CP*); and to analyze maximal oxygen consumption (VO_{2max}) called as aerobic power. In this presentation entitled as *"Details of valid measure of aerobic performance"*, possible aspects that might be ignored such as the *Enet* calculations, accuracy of *%efficiency*, valid evaluation of VO_2/VCO_2 kinetics (*amplitude "a" and constant time "τ"*), individual AnT_{OBLA} and its relations with *VT*, *MLSS*, *CP*, and the concepts of VO_{2peak} and real VO_{2max} will be clarified. All those information may provide new perspectives for coaches, athletes and students.

Aerobik Dayanıklılık Performansını Doğru Ölçmenin İncelikleri

Aerobik dayanıklılığın değerlendirilmesinde kullanılabilecek en önemli performans kriterleri net enerji tüketiminin ölçülmesi (*Enet*), verimliliğin belirlenmesi (*%verim*), oksijen tüketimi (VO_2) ve karbondioksit üretim (VCO_2) kinetiklerinin analizi, kan laktatı yanıtlarında görülen ilk önemli artışa dayalı aerobik eşik (AeE_{OBLA}) ve ikinci kırılmayı veren anaerobik eşik (AnE_{OBLA}) kavramlarının değerlendirilmesi, ventilasyon eşiği (*VE*), maksimal laktat dengesi (*MLD*) ve kritik hızın (*KH*) belirlenmesi, ve aerobik güç olarak bilinen maksimum oksijen kullanım düzeyinin (VO_{2maks}) tayinidir. *Aerobik Dayanıklılık Performansını Doğru Ölçmenin İncelikleri* başlıklı bu sunumda *Enet* hesaplamaları, *%verim* düzeyinin doğru bir şekilde belirlenmesi, VO_2/VCO_2 kinetiklerinin (amplitüd *"a"* ve sabit zaman *"τ"*) doğru değerlendirilmesi, bireysel AnE_{OBLA} ölçümleri ve bu değerin *VE*, *MLD* ve *KH* ile ilişkisi ve VO_{2pik} ve gerçek VO_{2maks} kavramlarının belirlenmesinde göz ardı edilmesi muhtemel konular anlatılacaktır. Söz konusu bilgi, antrenörlere, sporcu ve öğrencilere konuyla ilgili yeni bakış açıları sunabilir.

Aerobik Dayanıklılık / Aerobic Endurance

Dr. Hüsrev Turnagöl – Türkiye
Division of Nutrition and Metabolism in Exercise, Department of Recreation,
Faculty of Sports Sciences, Hacettepe University

Nutritional Strategies and Ergogenic Aids Improving Endurance Performance

The search for various practices and ergogenic aids to improve sports performance has a long history going as far back as to the origins of sports competitions. Nutritional strategies and ergogenic aids have been frequently used in endurance sports where fatigue markedly influence the result of the competition. Ancient Greek athletes were aware of the significance of consuming strychnine, alcohol, cocaine and caffeine in enhancing endurance performance during the competition.

Ergogenic aids can be defined as any training method, mechanical device, nutritional practice, pharmacological method or psychological technique that may improve exercise performance capacity and/or enhance training adaptations.
Nutrition and dietary supplements, ranging from multivitamins to herbal supplements, from weight loss supplements to the energy providers, have a variety of effects. It is a billion-dollar industry. When using these products, it shouldn't be ignored that they may include substances which are not listed in the prospectus. Another concern with these products is the contamination. Unlike drugs these products are not regulated by the Food and Drug Administration, and may include harmful substances that may adversely affect human health. Therefore, these products must be used carefully.

In the field of sports nutrition research has mainly focused on the dietary strategies and ergogenic aids that improve exercise performance on the competition day. However, in recent years, accumulating evidence shows that several practices may enhance (i.e., low carbohydrate, high protein intake) or attenuate (i.e., high carbohydrate intake, consumption of antioxidant supplements) muscular adaptations to training. Thus, currently "competition nutrition" and "training nutrition" are being concerned as two different entities, which in turn signifies the periodization in sports nutrition.

In this paper, recent findings on the following nutritional strategies and ergogenic aids which thought to enhance endurance performance will be presented: high carbohydrate intake, carbohydrate loading, post-exercise carbohydrate/protein consumption, caffeine, sodium bicarbonate, nitrates (beetroot juice) and creatine.
Keywords: Endurance performance, ergogenic aids, dietary strategies

Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi / Physical Education & Sport Pedagogy

Dr. Gıyasettin Demirhan
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara, Türkiye

Neyi Bilmediğimizi Bilmek! Bilimde ve Sporda Asıl Mesele Nedir?

Sokrates'in şu iki ifadesi özellikle eleştirel düşünme ve problem çözme konuları üzerine akıl yürütenlerin dilinden düşmez: *"Sorgulanmamış bir hayat yaşanmaya değmez.", "Bildiğim tek şey, hiç bir şey bilmediğimdir."* Hayatın her alanında aslolan bütünsel gelişim olmasına karşın insanın evrimsel sürecinde fiziksel gücün ağırlığı her geçen gün zihinsel ve duyussal güçlerin lehine kayarken doğal olarak sorgulama ve değer yaratma zihinsel etkinliklerin de ağırlıklı konusu olmaya başlamıştır. Evrene ve doğaya karşı olan zayıflığından bir nebze olsun kurtulma çabası içinde olan insanoğlu bu iki özelliği sayesinde hep üretken olmasına karşın yaşam pratikleri *"Kendini yaratan insan*, Childe" bağlamında en iyi şekilde bilim ve sporda çok fazla ön plana çıkmıştır. *"Sınırları zorlamak ve en ileri noktaya ulaşmak"* bilim ve sporda net olarak görülür ve insan kendini süreç içinde en iyi şekilde ifade etme çabası, sanat alanında olduğu gibi bu iki alanda da çok öne çıkar. Bilimsel çalışmalardaki keşif çabası ile sporda sınırları zorlayıp bir nevi uğraş alanında *"Üst insan,* Nietzche*"* olma çabası benzerlik taşır. Ancak, eğitim, deneyim ve başarı sürecinde neyi niçin yaptığı konusu çoğu zaman dikkate alınmadığından dolayı birey robotik bir bakış açısı ile teknisyenlik rolünün ötesine taşıyamaz kendini. Oysa insan, bilimsel çalışma ve spor yapma sürecinde zihninde nitelikli problemler oluşturarak yaşama ait değerler oluşturduğu sürece başarılı ve mutlu bir yaşam sürebilir. Bu şekilde *"Kendini bilen!"* olarak bireyselliği kadar toplumsallaşır. Kendisini, sevdiği bir işi yapmanın çetelesi tutup ödülle cezalandırarak sepet doldurma derdine düşmez. Çünkü bu şekilde dolan sepet aynı şekilde boşalır. Bu nedenle spor bilimlerinin her alanında yapılan bilimsel araştırmaların sonuçlarının sporcunun ve paydaşlarının bütünsel gelişimi ve etkileşimine hizmet etmesi özel bir anlam taşır. Sonuçta insan, yapıp ettiklerinin toplamı olan bir varlıktır. *"Bilim yapan insan" "Spor yapan insan"* ile işbirliği içinde çalıştığında bütünsel gelişim gerçekleşir ve farkındalık yaratır. Bilgisiz olabilirsiniz, cahil olabilirsiniz ama bunun farkında olmak sizi farklı kılarak gerçek bilgiyi ortaya çıkarmanıza ve süreç endeksinde başarılı olmanıza katkıda bulunur. Bu bağlamda, bilimdeki nesnellik, şeffaflık, ödül beklentisinin olmaması, dürüstlük ve liyakatın anlamı ile spordaki bedene, iradeye ve zihne özgü nitelikleri yücelterek dengeli bir biçimde bütünleşmeyi sağlamak benzerlik taşır. Mükemmellik, arkadaşlık ve saygıyı yüceltmek de bu bakış açısı ile daha olanaklıdır. Sonuçta, bilimsel çalışmalar ve spor etkinliklerindeki amaç ve değerler insanlaşma sürecimize hizmet eden temel özellikleri destekler ve yaşama ait bilmediklerimizi bilmemize katkıda bulunur.

Anahtar Sözcükler: Bilim, spor, değer, insan

Knowing What We Do Not Know! What is the Real Problem in Science and Sports?

The following two quotes of Socrates are constantly mentioned by people who like reasoning on critical thinking and problem solving, “The unexamined life is not worth living.” and “I know is that I know nothing”. Although what really matters is holistic development in every aspect of life, the concepts of “questioning” and “creating values” are becoming the primary topics of mental activities as we observe a transition of the physical power towards mental and affective powers with each passing day in the evolutional process of humans. Although humans, who are in constant struggle for releasing themselves from their weaknesses to the universe and the nature, have always been productive with these two characteristics, the practical side of the life has come to the forefront in science and sports in the best manner and in the context of “Man makes himself, Childe”. “Pushing the limits and reaching the utmost point” is observed clearly in science and sports, and the struggle of humans to express themselves in this process in the best manner has come to the forefront in these two fields as well as in the field of art. The struggle to “discover” in scientific studies and the struggle in sports to push the limits and become the “Übermensch” are similar to each other. However, since the issue of “what he does and why?” in education, experience and success processes is usually not cared for, the individual cannot carry himself/herself to the point beyond being a technician with a robotic viewpoint. On the other hand, humans can only live a successful and happy life as long as they create values about life by forming qualified problems in the mind in the process of scientific studies and by doing sports. By doing so, the human becomes socialized as much as his individuality, and as a person who “knows himself”. One does not worry about “filling in the basket” by punishing himself with a reward and by keeping a tally of what he likes to do, because, a basket that is filled in this way will be emptied in the same way. For this reason, it has a special sense when the results of the scientific studies conducted on every aspect of sports sciences serve the holistic development and interaction of the sportsmen and their stakeholders. After all, human is the entity that is the sum of what s/he does. When “the human who deals with science” work in cooperation with “the human who deals with sports”, the holistic development occurs, and awareness is created in this aspect. You may be uninformed, you may also be ignorant; however, being aware of this situation will make you different, and contribute to you in revealing the real knowledge and in being successful in the process index. In this context, the lack of objectivity, transparency, and the lack of the expectation of a reward in science, and the meaning of honesty and merit are similar to sports in terms of ensuring the integration in a balanced manner by raising the qualities of the body, by using the willpower of oneself and by using the mind. Perfection, friendship and promotion of respect become more possible with this viewpoint. In conclusion, the purposes and values in scientific studies and sports activities support our basic attributes that serve to our humanization process, and contribute to know what we do not know on life.
Keywords: Science, sports, values, human

Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi / Physical Education & Sport Pedagogy

Dr. Paul G. Schempp – ABD
University of Georgia, USA

Roles and Traits of Master Mentors in Sports

Purpose

Research has consistently supported the notion that mentoring is among the most effective methods of socializing new members into a profession (Ragins, Cotton, & Miller, 2000). Mentoring has been shown to increase career mobility and opportunities (Allen & Poteet, 1999) as well as increased work-related satisfaction and success for both mentor and protégé (Hurst & Koplin-Baucum, 2003). Two studies were recently completed identifying the most significant roles mentors play for sport coaches.

Method

Participants: 230 volleyball coaches and 83 basketball coaches were recruited for this study. In both sports, the participants coached at either the high school or college level.
Procedures: Volleyball coaches were recruited for this study during the American Volleyball Coaches Association annual convention and basketball coaches were recruited during the National Association of Basketball Coaches convention. Potential participants were approached, explained the purpose and procedures of the study and then asked to complete informed consent and then the Coaches Mentor Role Instrument (Schempp, et al., 2014),
Analysis: Descriptive statistics calculated the highest rated mentor roles and regression analysis detected differences due to education, gender, experience and duration of the mentoring relationship.

Analysis / Results

The coaches in both sports rated the mentor Psychosocial Functions slightly more important than the Career Support Functions. The coaches also perceived their mentors as most effective in the roles of *acceptor, friend, role model* and *challenger*. Regression analyses indicated an inverse relationship between years of coaching experience and the *protector* role. Finally, coaches who maintained mentoring relationships for longer durations perceived their mentors more effective in both the Career Development and Psychosocial Support Functions. They also scored their mentors higher in the *sponsor, promoter, role model*, and *counselor* roles than those with shorter mentoring relationships.

Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi / Physical Education & Sport Pedagogy

Dr. Phillip Ward – ABD
The Ohio State University, Department of Human Sciences, USA

Specialized Content Knowledge: One Cannot Teach What One Does Not Know!

What does it mean to know your content well enough to teach it? In this talk I examine data that shows teachers of physical education throughout the world are not as knowledgeable of their content as is often assumed. And, that because of this, a common outcome of teaching physical education is that students do not become skillful or knowledgeable in the content that is taught. The consequences of this are more profound than the failure to achieve commonly espoused rationales for physical education such as those focusing on health, academic or economic outcomes. The more significant consequences are that children and youth fail to encounter the "joy of moving" as a recurring experience from their participation in physical education. Moreover, I suggest that experiencing joy of movement is a precursor to achieving sustained health outcomes. A large part of the problem of weak content knowledge of teachers lies in the design and focus of teacher education programs and with continuing professional development. Many approaches to the education of physical education teachers are grounded in flawed assumptions about pedagogical content knowledge, and how it is acquired in teacher education programs, as well as its acquisition over the career of the teacher. The core of the problem lies with what counts as content for teaching and with the pedagogical strategies used to teach that content in teacher education and in physical education. I will examine these conditions and share data from large scale studies showing strategies that have been used to improve content knowledge, pedagogical content knowledge, and student learning.

Egzersiz Fizyolojisi / Exercise Physiology

Dr. Christopher Bell – ABD
Department of Health and Exercise Science, Colorado State University, Fort Collins, Colorado, 80523-1582, USA

Sprint Interval Training: A Healthy Need for Speed

Sprint interval training has become firmly established as a time efficient alternative to traditional endurance exercise training that evokes rapid and appreciable physiological adaptation. The athletic performance enhancing effects of sprint interval training have been well described; the focus of this presentation will be the associated health benefits. Specific attention will be given to favorable modification of body composition, insulin sensitivity, energy expenditure, and cardiovascular function. The practical and compliance challenges of sprint interval training from a public health perspective will also be considered.

Egzersiz Fizyolojisi / Exercise Physiology

Dr. Karyn Hamilton – ABD
Health and Exercise Science, Colorado State University, USA

Exercise and Oxidative Stress: The Necessity of Stress For Beneficial Adaptations

Exercise is a well-established health promoting intervention. However, the mechanisms by which beneficial adaptions occur remain incompletely understood. One of the continued controversies is the role of reactive oxygen species (ROS) produced during exercise. Some evidence suggests that exercise-induced ROS are mediators of damage that should be prevented by provision of supplemental antioxidants. Conversely, other outcomes suggest that ROS may be necessary mediators of exercise-induced remodeling. This presentation will provide a summary of the literature leading to this controversy. Recent translational studies in our laboratory that have provided data shedding light on this controversy will be highlighted. Results from cultured cell, laboratory animal, and human subjects models will be used to discuss the possibility that endogenous, compared to exogenous, antioxidants may permit beneficial exercise adaptations while providing heightened cellular defenses that may be needed for redox homeostasis.

Egzersiz Fizyolojisi / Exercise Physiology

Dr. Zsolt Radak – Macaristan
University of Physical Education, Budapest, Hungary

SIRT1 Plays A Key Role In The Hypetrophy of Skeletal Muscle

Zsolt RADAK and Erika KOLTAI

Skeletal muscle is a dynamic organ, which can change its metabolic rate by many fold during intensive contractions. The major member of sirtuin protein family, SIRT1 has been implicated as one of the key regulator in cell metabolism, but its involvement in muscle hypertrophy have not been investigated. Middle aged male Wistar rats were used in the study and assigned to control and hypertrophy (N=7) groups. Overload of the plantaris muscle was performed bilaterally via removal of their major synergistic muscles. Plantaris muscle samples were analyzed by immunohistochemistry, ELISA, western blot and fluorescence technic, and the differences between groups were calculated by t-test ($p<0.05$). Fourteen days of overloading resulted more than 40% increase in the mass of plantaris muscle compared to control group. Histochemical evaluation of satellite cell marker, Pax7 proteins showed significantly elevated Pax7 levels in hypertrophy group. The markers of muscle differentiation, MyoD and PCNA levels were significantly higher in hypertrophy group. The level and activity of NAD dependent SIRT1 increased by hypertrophy and the NAMPT levels showed similar changing pattern. Contrary, the eNOS and Akt levels elevated significantly by muscle hypertrophy, while the FOXO1 protein concentration decreased by this treatment. The changes in the levels of ubiquitin ligase and protein ubiquitination suggest, that during hypertrophy ubiquitin mediated signaling pathway also activated. Our data suggest that novel regulatory role of SIRT1 in overload-induce hypertrophy of skeletal muscle. The rate of NAD^+ biosynthesis and the SIRT1 activity further support the activation of SIRT1-related pathways during hypertrophy. SIRT1 modulates prosynthetic pathways through eNOS, Akt activation and down-regulation of catabolic processes by inhibiting FOXO1 and proteasome's protein degradation.

Egzersiz ve Spor Psikolojisinde Güncel Konular / Current Issues in Exercise & Sport Psychology

Dr. Aina Chalabaev – Fransa
University of Grenoble Alpes

Stereotype Threat in the Motor Domain: Results and Perspectives

In the physical domain, the performance gaps that are observed between men and women, older and younger adults, are often perceived as resulting from biological factors: men and younger adults have physical abilities that are naturally more developed than women and older adults, which explains why they perform better in this domain. However, beyond these determinants, we will argue in this presentation that psychosocial factors may also explain these gaps, which exist in part because we believe they exist. We will present studies from experimental social psychology showing that merely activating negative stereotypes about women and older adults may negatively impact their performance, through anxiety-related mechanisms, a phenomenon known as stereotype threat.

Egzersiz ve Spor Psikolojisinde Güncel Konular / Current Issues in Exercise & Sport Psychology

Dr. Jean Cote – Kanada
Queens University

The Interpersonal Aspect of Coaching Effectiveness

There is growing recognition that effective coaching is not only about developing better athletes, but also about developing better people. To achieve this important goal, coach education programs are needed to help coaches foster high-quality interpersonal relationships. Accordingly, evidence exists to suggest that coaches' Transformational Leadership (TFL) behaviors are linked with positive outcomes including athlete satisfaction, intrinsic motivation, performance, and group cohesion. TFL represents a follower-centered conceptualization of leadership and is comprised of four dimensions: (a) Idealized influence, (b) inspirational motivation, (c) intellectual stimulation, and (d) individualized consideration. Idealized influence occurs when leaders gain their followers' respect and trust by treating them fairly and by modeling pro-social behaviors. Inspirational motivation is generated when leaders hold high expectations and communicate a compelling vision of the future. Intellectual stimulation involves leaders promoting a learning environment in which followers contribute new and alternative ideas. Finally, individualized consideration involves leaders that recognize their followers' individual needs and abilities by displaying genuine care and concern. This presentation will revolve around two main sections that emerge from recent research of Transformational Leadership behaviors in youth sport coaches. The first section will focus on reviewing and examining the concept of coaching effectiveness and to present fundamental principles of Transformational Coaching. The second section will focus on the components of a newly designed Transformational Leadership-based training intervention designed to enhance youth sport coaches' interpersonal behaviors. Discussion-based and reflective activities will increase participants' understanding of the principles of transformational coaching and the implementation of transformational coaching behaviors in sport.

Egzersiz ve Spor Psikolojisinde Güncel Konular / Current Issues in Exercise & Sport Psychology

Dr. James Hardy - Birleşik Krallık
Institute for the Psychology of Elite Performance, School of Sport Health and Exercise Sciences, Bangor University, Wales, UK

Self-talk in Sport: Potential, Problems and Pitfalls?

Self-talk is a mental skill that has received increased research investigation over the past 15 years. While data from many studies demonstrate self-talk to be an effective performance enhancement strategy, there remain several aspects of sports self-talk that are potentially influential but have recently scant examination. After outlining the current knowledge base on self-talk and sporting performance as well as the mechanisms how self-talk exerts its effect, I present some new data sets that better contextualise contemporary beliefs about self-talk. In doing so, I illustrate some of the potential problems and pitfalls associated with the existing self-talk in sport literature. As a result, not only do I identify potential directions worthy of future examination, I also check and challenge the assumption that self-talk is always a good thing and its use should be routinely promoted to athletes. To this end, some concrete advice is offered to help optimise the effectiveness of self-talk interventions for athletes.

Fiziksel Aktivite / Physical Activity

Dr. Ayda Karaca - Türkiye
Hacettepe University, Faculty of Sport Sciences

Strategies for Improving Physical Activity

Research results indicate that due to physical inactivity, the prevalence of non-communicable diseases such as cardiovascular diesases, type 2 diabetes and cancer has increased. The results also show that the prevalence of such diseases decreases when the recommended level of physical activity (PA) is performed. Although PA is a low cost alternative that can be utilized in the prevention and treatment of a number of NCDs, and although some strategies and policies have been developed in various countries, the prevalence of physical inactivity is quite common throughout the World.

There are several factors that lead to the increase in physical inactivity. Some of these are the fact that children have started to spend a longer period of time at school, the increase in academic demands, the decrease in the time spared for physical education and active games and the increase in the sedentary type of entertainment. The reasons for insufficient PA levels among adults have been explained in previous studies, for example; car ownership or socioeconomic status.

It is estimated that the amount of steps per day has dropped by 50-70% since the advance of powered machinery. First studies looking into the effects of inactivity arising from bed rest were initiated between the years 1945-1955. Although the studies on PA and inactivity started earlier, the first study which is considered to be the milestone in this field was conducted by Morris and his colleagues in 1958. In this study, the relationship between the coronary heart disease (CHD) and the levels of PA of the drivers and conductors working on the double-decker buses in London was examined. In the 1960s, “Dallas Bed Study”, and in 1965, “The Physiology and Pathology of Bed Rest”, which explained the common systemic disorder occurring due to extended bed rest, were published. The studies conducted on sitting have started to inrease in number in the 2000s.

According to the statistics of WHO, globally, in 2010; 1) 23% of the adults who were 18 and above were insufficiently active., 2) Older adults were less active than young adults (the rate of the youngest adult group that did not meet the recommended activity is 19% whereas this figure was 55% for the oldest group), 3) women were less active than men, 4) the prevalence of inactivity in high income nations was more than twice that of low income nations, 5) globally, the rate of being insufficiently physically inactive was 81% among adolescents aged between 11-17, 6) while 84% of the girls did not meet the recommended PA levels of WHO, this amount drops to 78% in boys, 7) and in Turkey, 32.8% of the adults (women:37.5%; men: 28.1%) and 82.2% of adolescents (girls: 86.9%; boys: 77.1%) were insufficiently inactive. While scientific studies to determine the levels of PA and research on the reasons for inactivity have continued, some national and global strategies aiming at the reduction of inactivity and an increase in the level of PA have been developed, policies have been created and started to be implemented. Some countries (such as the United States (US), United Kingdom, Brazil, Colombia, Australia, and India) have own strategic plans with country-specific objectives that support and encourage PA. Canada developed an early policy focus on PA, starting with the Fitness and Amateur Sport Act in 1961. A decade later, the national PA focused program ParticipACTION was started.

Some other GLOBAL strategies geared towards an increse in PA are as follows: '*WHO global strategy on diet, physical activity and health'* (2004); *'Review of Best Practice in Interventions to Promote Physical Activity in Developing Countries:Background Document prepared for the WHO Workshop on Physical Activity and Public Health'* (2005); *'WHO global strategy on diet, physical activity and health: a framework to monitor and evaluate implementation'* (2008);

'School policy framework : implementation of the WHO global strategy on diet, physical activity and health' (2008); *'Pacific physical activity guidelines for adults : framework for accelerating the communication of physical activity guidelines'* (2008); '*Interventions on diet and physical activity: what works: summary report' (2009); 'Interventions on diet and physical activity: what works: methodology'* (2009); ***'****Global recommendations on physical activity for health'* (2010). Turkey has agreed to and adopted some of the strategies developed and recommended by WHO and EU members, and according to ''Strategic Plan 2013-2017'' and "Strategic Planning for Health: A Case Study from Turkey", published in 2012 and 2015 respectively, one of the aim of these strategic plan is to increase activity levels, decrease the rate of insufficient PA (in the population age 15+ years; from 56% to 20%, in 2023) and to decrease the obesity level, which was 30.3% in 2011, to 25% in 2017 and to 20% by 2023 among the adult population aged 19 and above.
Five priority areas for PA were identified in '*Physical activity strategy for the WHO European Region 2016–2025'* 1)Providing leadership and coordination for the promotion of PA, 2) Supporting the development of children and adolescents, 3)Promoting PA for all adults as part of daily life, including during transport, leisure time, at the workplace and through the health-care system, 4)Promoting PA among older people, 5) Supporting action through monitoring, surveillance, the provision of tools, enabling platforms, evaluation and research.

As a result; effective actions for PA is required at global, regional, national and local levels to achieve strategic goals.

Selected References

Booth, F. W., Roberts, C. K., & Laye, M. J. (2012). Lack of exercise is a major cause of chronic diseases. *Comprehensive Physiology*. 2(2), 1143-1211.
Daugbjerg, S. B., Kahlmeier, S., Racioppi, F., Martin-Diener, E., Martin, B., Oja, P., & Bull, F. (2009). Promotion of physical activity in the European region: content analysis of 27 national policy documents. *Journal of Physical Activity & Health*, *6*(6), 805-817.
Pratt, M., Perez, L. G., Goenka, S., Brownson, R. C., Bauman, A., Sarmiento, O. L., & Hallal, P. C. (2015). Can population levels of physical activity be increased? Global evidence and experience. *Progress in Cardiovascular Diseases*, *57*(4), 356-367.
Tuso, P. (2015). Strategies to Increase Physical Activity. *The Permanente Journal*, *19*(4), 84-88.
World Health Organization (2010). Global Health Observatory (GHO) data, Prevalence of insufficient physical activity. Available from: http://www.who.int/gho/ncd/risk_factors/physical_activity/en/. [Accessed: 3th October 2016].
World Health Organization (WHO). (2015). *EUR/RC65/9 Physical activity strategy for the WHO European Region 2016–2025* [Online]. Available from: http://www.thehealthwell.info/node/927643 [Accessed: 3th October 2016].

Fiziksel Aktivite / Physical Activity

Dr. Kamil Özer
İstanbul Gedik University Faculty of Sports Sciences.

Methodological Issues in the Assessment of Physical Activity

A physically active lifestyle is associated with a decreased risk for a variety of chronic diseases and health conditions such as obesity, cardiovascular disease, cerebrovascular disease, hypertension, certain cancers, diabetes mellitus, depression, and premature death. Preventive effects of physical activity on various diseases are well documented. Therefore, to correctly assess the health of the individual and the risks associated with his health, one of the first requirements is to determine the physical activity level.

In order for physical activity level to be correctly evaluated, reliable measurement techniques are needed. A variety of measurement techniques have been developed each with its own advantages and limitations. Some of the subjective and objective methods of measuring physical activity and sedentary behavior include recall survey or diaries, pedometers, accelerometers and observational tools.

When assessing physical activity levels of participants, age, gender, health status, ethnicity, socio-economic and cultural characteristics, and the sample size must be taken into account.
To decide which tools to use in determination of the physical activity level, certain features of the measurement tools and methodological issues associated with their use must also be considered.

The purpose of this panel is to discuss problems encountered in the selection of subjective and objective methods for determining the physical activity and sedentary behavior.
Below are some additional questions that may aid in the selection of an appropriate assessment tool:

- What are the objectives of the research?
- What kind of information is sought on physical activity?
- What specific issues should be taken into account?
- What type of analysis is planned for the data?
- What resources and experience are available for the analysis of the data?

Fiziksel Aktivite / Physical Activity

Dr. Salih Pınar – Türkiye
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Physical Activity for Elderly with Alzheimer's Disease

The population of people is getting older accordance with developing life style standards. Alzheimer disease (AD) seems one out of every 10 people between 65 and 85 years old seniors. On the other hand, it is starting to be seen in one even two out of every three people over the age of 85. With age, the body does take a little longer to repair itself, but moderate physical activity is good for people of all ages and ability levels. The physical and mental benefits of exercise are widely known for seniors but seldom available to persons suffering from AD. This presentation gives some information on the potential benefits of physical exercise for people with AD. Exercise is especially important for people with Alzheimer's disease. It won't cure the condition, but it can help ease some of its symptoms.

During the early stages of AD, most of them should be able to participate in some form of physical activity. One of the most common problems associated with exercise programming for adults with AD is memory loss. They may forget to come to the exercise session or may find that they have forgotten how to perform certain activities. During the early stages of exercise training, simple repetitive exercises like walking, riding a stationary bike, or lifting a certain amount of weight on various exercise machines will be easier than more complex routines. In this presentation some examples of suitable exercises and physical activities for people in different stages of the condition are given and also İt is suggested how much activity is appropriate for those people.

Kadın ve Futbol / Women and Football

Dr. Canan Koca Arıtan – Türkiye
Hacettepe University, Faculty of Sport Sciences

Thinking Women Experiences in Sport With Bourdieu: The Cases of Women Football Players and Women Sport Managers

In this presentation, I will examine the experiences of women managers in Turkish sport organisations and women players in football and thus to contribute to the explanation of the marginalisation of women in the field of sport where gender inequality is an institutionalised practice. Firstly, I will analyse the sport and sport organisation as a social field to better understand the women's gendered experiences as well as their strategies to accumulate more capital to gain legitimacy within the field. As a social field, sport more than any other context provides a unique area that enables systematic reinforcement of the ideology of male superiority and resistance to the inclusion of women. Studies show that management positions in sport and football are primarily a male preserve, and numerically and culturally the chronic marginalisation of women in management positions in sport organisations is a long-standing and widespread phenomenon in the world. Then, I will discuss thoroughly how women managers' and women football players' individual strategies locate them within the field and whether their strategies contribute to the reproduction of the existing gendered field. In this presentation, I will employ and argue that Bourdieu's relational approach drawing on his concepts (field, capital, and habitus) provides a multilayered analysis that positions the field of sport within its wider sociocultural and institutional context. Relational employment of Bourdieusian analysis would provide us a more dynamic framework to investigate women managers' and players' strategies to take positions in the field as well as to investigate the gender inequalities, subordination of women particularly, and how these inequalities are reproduced.

Canan Koca
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Sporda Kadınların Deneyimlerini Bourdieu Ile Düşünmek: Kadın Futbolcular Ve Kadın Spor Yöneticileri

Bu sunumda, Türkiye'deki spor kurumlarında kadın yöneticilerin ve futbol alanındaki kadın oyuncuların deneyimlerini inceleyeceğim ve böylelikle cinsiyet eşitsizliğinin kurumsal bir pratik olduğu spor alanında kadınların ötekileştirilmesinin açıklanmasına katkıda bulunacağım. İlk olarak, kadınların cinsiyetlendirilmiş deneyimlerini alanda meşruiyet kazanmak için sermaye biriktirmek amacıyla kullandıkları stratejilerini anlayabilmek için sporu ve spor kurumunu birer sosyal alan olarak analiz edeceğim. Bir sosyal alan olarak spor, erkek üstünlüğü ideolojisinin ve kadınların dâhil edilmesine sistematik olarak direncin pekiştirilmesine olanak sağlayan önemli bir alandır. Araştırmalar dünyada, sporda yönetim pozisyonlarının ve kendi içinde futbolun erkekler tarafından muhafaza edilen alanlar olduğunu ve spor kurumlarının yönetim pozisyonlarındaki sayısal ve kültürel olarak kadınların ötekileştirilmelerinin uzun zamandır var olan yaygın bir olgu olduğunu göstermektedir. Sunumunda daha sonra, kadın yöneticilerin ve kadın futbolcuların kendilerini alanda konumlandırabilmek için ne tür bireysel stratejiler kullandıklarını ve bu stratejilerin cinsiyetlendirilmiş alanların yeniden üretilmesine nasıl katkıda bulunduklarını tartışacağım. Sunumda, sporu içinde bulunduğu geniş sosyokültürel ve kurumsal bağlama yerleştiren çok katmanlı analiz olanağı sunan Bourdieu'nün ilişkisel yaklaşımını, onun kavramlarını (alan, sermaye ve habitus) kullanacağım. Bourdieu'nün ilişkisel yaklaşımıNIN, kadın yöneticilerin ve oyuncuların alanda konumlanabilmek için kullandıkları stratejileri ve toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini, özellikle kadının ikincil konumunu ve bu eşitsizliklerin nasıl yeniden üretildiklerini araştırabilmek için çok dinamik bir çerçeve sunduğunu ortaya koymaya çalışacağım.

Kadın ve Futbol / Women and Football

Dr. Jayne Caudwell - Birleşik Krallık
Head of Research and Professional Practice Centre for Events, Leisure, Society and Culture, UK

The Tale of Two Football Cultues: HWFC V FA Women's Cup

A tale of two football cultures: HWFC v FA Women's Cup Dr Jayne Caudwell, Associate Professor, Bournemouth University, UK In this paper I examine the historical developments of two particular football cultures in the UK. Hackney Women's Football Club (HWFC) was set up in 1986 and recently celebrated its 30-year anniversary. The Football Association Women's Challenge Cup Competition began in 1970-71 as the Mitre Challenge Trophy. The Women's Football Association ran the competition until 1993 when the Football Association took over the governance of the women's game. The FA renamed the competition the FA Women's Cup.

HWFC is an amateur football club, which is located in northeast London. It was the first women-run club and the first to operate a fair play policy. All women are welcome to join the club and play football regardless of their ability, age, ethnicity and sexual orientation. The teams and club promote fair play and team spirit. The FA Women's Cup represents the pinnacle of women's competitive football in the UK. The competition concludes with a final, which takes place annually in May. Since the 1980s, Channel 4, BBC and Sky have shared the television rights to cover the final. Sponsorship of the event parallels the men's FA Cup and includes AXA and E.ON. In 2015 and 2016, over 30,000 people attended the final. It is the semi-professional teams and clubs that dominate and Arsenal WFC have won the competition 14 times since 1993. Prior to 1993, the amateur teams of Southampton and Doncaster Belles were strong contestants.

The point of comparing two very different football cultures is to detail the historic developments of women's football in the UK. At the same time, it is important to critically examine the nature of these developments to shed light on the current state of play.

Kadın ve Futbol / Women and Football

Dr. Itır Erhart – Türkiye
İstanbul Bilgi Üniversitesi Öğretim Görevlisi, Sosyal Girişimci, Türkiye

Do Women Get the Offside Rule? Female fans, Labeling and Stereotypes in Turkey

Turkish sports papers are filled with the stories of male fans who harass people, damage property on their way to the games and when inside, insult the opponents and throw various objects on to the pitch . This public display of hegemonic masculinity is often explained away with reference to “male nature”. Female fans (or “pseudo-fans” as they are typically depicted) are stereotypically represented as perfumed ladies who do not get the offside rule, or bickering aunts who care more about the well being of players than the game . An additional representation is that of the crazy-blooded tomboys who are depicted as belonging in the stadia with their (alleged) endorsement of hegemonic masculinity, celebration of toughness, aggressiveness and sexist and homophobic chanting.

In this presentation these mediated mis/representations of Turkish female football fans across traditional Turkish media such as Hürriyet and Habertürk and popular social networking sites are explored, deconstructed and unhinged. The extent to which these stereotypical mis/representations are informed by the natural difference discourse, which is pervasive in Turkish culture and political language, will also be examined. In addition to this, the presentation will explore how the mis/representations of Turkish female fans are constructed, fueled and strengthened in reference to the natural difference discourse.

Spor Biyomekaniğinde Yeni Yaklaşımlar / New Horizons in Sports Biomechanics

Dr. Serdar Arıtan – Türkiye
Hacettepe University, Faculty of Sport Sciences, Department of Exercise and Sport Sciences, Institute of Informatics, Department of Computer Graphics, Beytepe-Ankara, Turkey

Biomechanics: The Future in Motion

As computers become cheaper and powerful, biomechanical computer models have become very popular in the past decade. Computer models in biomechanics can be traditionally subdivided into two groups: multi-body models and numerical models. Nowadays combining biomechanical modelling with robotics and computer sciences has opened a new door for creating biomechanical simulator for the human musculoskeletal system. The simulation and animation of human movement is a difficult problem in many respects. Comprehensive solutions must seek to refine and integrate knowledge from biomechanics, robotics, control, and animation. Models for human motion must also meet a high standard, given our familiarity with what the results should look like. Biomechanics, robotics and animation research share a number of common aims and problems with respect to understanding and modeling the motor control of human movement. They approach these problems from different angles. Biomechanics research focuses on biological accuracy and detail, robotics focuses on building skillful machines and animation focuses on developing virtual humans. This presentation is an overview of relevant results in the area of biomechanics and animation.

Spor Biyomekaniğinde Yeni Yaklaşımlar / New Horizons in Sports Biomechanics

Dr. Ian Haezlewood – Avusturalya
Charles Darwin University, Darwin

Applications of Structural Equation Models Linking Strength, Power, Work and Speed to Athletic Performance in Sprints and Jumps

Structural equation modelling (SEM) is analogous to multiple regression but a more powerful statistical method as it can evaluate more complex interactions, nonlinearities, correlated independent variables, measurement error, correlated and uncorrelated error terms and multiple latent independents or factors. SEM is a more powerful alternative to correlation, multiple regression, path analysis, factor analysis and analysis of covariance. A method that permits a more complex analysis at multiple levels between independent and dependent variable sets. The research evaluated the application of structural equation models linking strength, power work and speed to athletic performance in sprints and jumps based on four studies of the decathlon, heptathlon and isokinetic testing linked to track and field performance. The data set for the decathlon was for the top International Association of Athletics Federations (IAAF) ranked 404 male decathletes from the 2005-2007 IAAF athletic seasons. The SEM factor structure derived indicated five underpinning factors however 100 m, 400 m and 110 hurdles loaded with a more specific speed factor where high and long jumps with a more specific jumps factor. The data set for the female heptathlon was the top 114 IAAF ranked heptathletes from the 2013 IAAF season. The 100m hurdles and 200m are loaded on to factor 1 which can be defined as an anaerobic sprint factor whereas high jump and long jump load with factor 3 and defined as an explosive power factor. CYBEX 340 isokinetic testing of 54 male and female university athletes to predict 100m, 400m, high jump and long jump, indicated predictive links of isokinetic power/weight ratio leg extension at 300 $^{0}s^{-1}$ and torque acceleration energy (TAE) with 100m and 400m, total work leg extension at 300 $^{0}s^{-1}$ with high jump, and long jump with power/weight at $300^{0}s^{-1}$, TAE at $300^{0}s^{-1}$ leg extension and TAE leg flexion at $60^{0}s^{-1}$.

Sporda Sosyal Alanlar / Social Aspects of Sport

Dr. Bryan McCormick - Dr. Jennifer Piatt ABD
Indiana University, USA

Recreational Therapy: Using Sport and Physical Activity as a Basis for Rehabilitation

The use of recreation and sport as a tool for healing and rehabilitation has a very long history. Although its origins are often identified as beginning in ancient Egypt, its development in modern medicine was not seen until the late 20th Century. Recreational activity as a targeted therapy has its origins in the military hospitals of the early 20th Century military hospitals. Many of the first recreation workers in military hospitals were women volunteers. Subsequently, recreation therapy was widely used in psychiatric hospitals and institutions for people with intellectual disabilities. There are a number of reasons that recreational activity, including sport may be very beneficial in development and rehabilitation. First, recreational activities are typically pleasurable in their undertaking. This may aid in motivating clients to participate. In addition, recreational activities often require the use and development of skills. This development often allows clients to build on their residual interests and talents. Finally, recreational activities are frequently social in nature and provide the basis for forming friendships and support relationships. These relationships can limit loneliness, isolation and the negative health effects of illness and disability. In the United States, recreational therapy is currently shifting into a more prominent role within community-based rehabilitation. This role has increasingly focused on producing functional outcomes that support and facilitate community participation for people with illnesses and disabilities.

Sporda Sosyal Alanlar / Social Aspects of Sport

Dr. Selhan Özbey – Türkiye
Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Olimpizm ve Olimpik Değerler Eğitimi

Olimpizm, spor olgusunun temel özelliklerinden ortaya çıkan bir dünya görüşü ve yaşama anlayışıdır(Erdemli, A., 2008). Olimpik Değerler, Olimpik Antlaşmanın Temel Kurallarının ilk ikisi içerisinde önemle vurgulanmaktadır. İlki; Olimpizm beden-ruh ve zihnin kalitesini dengeli bir düzeyde yücelten ve birleştiren bir hayat felsefesidir. Sporun kültür ve eğitim ile yoğrulmasıdır. Olimpizm, emek vermenin hazzı, eğitim değerlerinin olumlu örneği, sosyal sorumluluğa saygı gibi evrensel temelli ahlaki kuralları üzerine bir yaşam tarzı inşa etmeyi amaçlamaktadır. İkincil olarak; Olimpizm'in amacı, insan onurunu koruma hassasiyetiyle ve barışçıl bir toplumu teşvik eden görüş açısıyla, sporu insanlığın uyumlu gelişimi için sunmaktır (IOC, 2013). Parry(2012) Olimpizm'in tanımını, "Barış içinde ve uyumlu bir Dünya gelişimi, uluslararası bir anlayış ve aynı zamanda sosyal ve ahlaki eğitim için sporun önemini vurgulayan bir sosyal felsefe" olarak belirtmektedir.

Olimpiyat Oyunları ile ilişkilendirilen temel değerler, Saygı, Mükemmellik ve Arkadaşlık' tır. Bu değerler, Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC)'nin internet sayfasında ve yayınlarında öne çıkarılmakta ve yaygınlaştırılmaktadır. Bununla birlikte sporun insani değerlerini tarihsel süreç içerisinde zayıflatan unsurlar olmuştur. Bunlar Oyunların; aşırı gösteriş, profesyonellik, milliyetçilik ve politize edilmesi ve benzeri durumlardır (Preub ve diğerleri, 2015).

Centilmenlik, Çokkültürlülük, Barış, Uluslararasıcılık/Evrensellik, Rekabet, Dürüstlük, Eşitlik, Dayanışma, Emek, Karşılıklı anlayış, Disiplin/Kararlılık, Katılım, Beden-zihin-ruh uyumu, Cesaret, Ahenk, Sürdürebilirlik/Çevre bilinci, İnsan-merkeziyetçilik, Sporun kültürle yoğrulması, Amatör ruh ve Eğitim gibi olumlu algılar diğer önemli Olimpik Değerler içerisindedir. Öte yandan, Olimpik Oyunlar ile ilgili doping, ticarileşme, yolsuzluk, para, siyasi eylemler, politik güç, artan maliyetler ve benzerleri gibi güçlü olumsuz algılanan değerler de inkar edilemez. Bu nedenle; IOC, Olimpik ideallere dayalı Olimpik gerçekliğe dönmek için bir şeyler yapılması gerektiğini açıkça kabul etmiştir. Olimpik Değerler Eğitimi Programı (OVEP), bütün çocuklar ve genç sporculara yönelik sosyal ve kültürel etkinlikler için çeşitli materyalleri içeren Olimpik değerler ve kuralların olumlu algısını öne çıkarma amaçlı faydalı ve etkili yollardan biridir.

Olimpik değerlerle birleşen bir toplum…. *(Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi)*

Olympism and Olympic Values Education

Olimpizm is a world idea and life understanding based on sports phenomena (Erdemli, A., 2008). Olympism is a philosophy of life, exalting and combining in a balanced whole the qualities of body, will and mind. Blending sport with culture and education, Olympism seeks to create a way of life based on the joy o effort, the educational value of good example, social responsibility respect for universal fundemental ethical principles. The goal of Olympism is to place sport at the service of the harmonious development of humankind, with a wiew to promotinga peaceful society corcerned with the preservation of human dignity(IOC, 2013).

The core values associated with the Olympic Games are Respect, Exelllence and Friendship. These values are to be promoted at the IOC web page and its publications. However spectacle, professionalism, nationalism and sectariasism are factors which have played a historical role in the weakening of the humanistic values of sport(Preub&etc.,2015).

Fair play, Peace, Internationalism/Universality, Competition, Honesty, Equality, Solidarity, Joy in effort, Mutual understanding, Discipline/Determanation, Participation, Body-will-mind balance, Inclusion, Courage, Harmony, Sustainability/Environment legacy, Blending sport with Culture, Amateurism and Education are the others important perceptions of Olympic Values. On the other hand there are many negatif strong perception about Olympic Games, doping, commercialization, corruption, money, political protest, increasing cost, and etc. The IOC has evidently recognised that something must be done to return the idea of Olympic ideas to Olimpic reality. Olympic Values Education Programme (OVEP) is one of the beneficial and effective way that includes various materials (toolkit), social and cultural activities for all childeren and young athletes to promoto positive perception of Olympic values and principles.

Striving for a society that is integrated with Olympic Values… *(Turkish Olympic Committee)*

Sporda Sosyal Alanlar / Social Aspects of Sport

Dr. İbrahim Yıldıran – Türkiye
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi

Geç Osmanlı Tarih Yazımında Olimpiyat Kavramı ve Olimpiyat Oyunları

Olimpiyat oyunları, Antik Çağ'ın en önemli kült ve spor etkinliklerine sahne olan kutsal alan Olimpiya'da, Arkaik Çağ başlangıcından Erken Orta Çağ'a kadar yaklaşık on iki asır sürdürülmüş, hatta oyunların periyoduyla bağlantılı "olimpiyad" adıyla bir de takvim geliştirilmişti. Bu uzun tarihsel süreç içerisinde sporla ilgili uzmanların çalışmaları dışında, tarihçilerin, filozofların ve hekimlerin yazıları, epigrafik ve papirolojik dokümanlar, komedya ve tragedya türü oyun yazarlarının manzum eserleri, şampiyon listeleri ile onurlarına yazılan kahramanlık türküleri oyunlara ilişkinin bilginin geleceğe aktarılmasını sağlamıştı. Ancak Roma'nın dinsel nedenlere dayalı yasaklama kararı, MS 393'te son bulan oyunların uzun Orta Çağ boyunca hafızalardan silinmesine, olimpik literatürün de neredeyse tamamen yok olmasına yol açmıştı. Batı oyunları yeniden keşfedeceği Rönesans'a girerken, Türkler de üzerinde Olimpiya'nın bulunduğu Mora yarımadasına girmiş (1458), farkında olmadan kendini olimpiyat oyunlarıyla ilişkilendirmişti. Hümanistler, özellikle Chrysostomos (MS 1. yy) ve Pausanias'ın (MS 2. yy) eserlerinden olimpiyat oyunlarını yeniden keşfetmişlerdi. 1569'da Mercurialis, Antik Çağ sporuna dair mevcut tüm kaynakları "De Arte Gymnastica" adlı eserinde bir araya getirmiş, düzenlemiş ve yorumlamıştı. Olimpiya'nın yeri 1766'da İngiliz Chandler tarafından Pausanias'ın tasvirleri ve yörede yaşayan Türklerin yönlendirmeleriyle belirlenebilmiş, 1875'te başlatılan Alman kazılarının raporları bugünkü Olimpiyat konulu tarihyazımına sağlıklı bir temel oluşturmuştu. Türkçe literatürde genel kabul gören görüş, Türklerin olimpiyatlarla ilişkisinin modern olimpiyat oyunları ekseninde geliştiği yönündedir. Oysaki Tanzimat döneminde baş gösteren batılılaşma eğiliminin bir yansıması olarak 19. yüzyıl ikinci yarısından itibaren Avrupa kaynaklarını referans alan, kapsamında olimpiyat oyunlarının da bulunduğu bir tarihyazım anlayışının hakim olduğu görülmektedir. Yeni akımın izleri, bilimsel ve edebi yayınlarla, genellikle "umumi tarih" başlığıyla kaleme alınan eserlerde oldukça açıktır. Nitekim henüz 1863'de ilk popüler bilim dergisi Mecmua-i Fünun okurları antik olimpiyat oyunlarıyla bağlantılı bir takvimin varlığından haberdar olmuşlardı. Batıdaki benzerleri model alınarak kurulan modern okulların öğrencileri, artık dünya tarihi derslerinde oyunların efsanevi kökenleri, anlamı, katılım şartları, disiplinleri, kuralları ve kutsal mekanı hakkında bilgiler ediniyorlardı. Hatta etkilenen öğrencilerden biri olimpiyat oyunları etrafında cereyan eden bir tiyatro oyununu 1872'de Türkçeye çevirmişti. Olimpiyat oyunlarını konu edinen Batı perspektifli tarihyazımının çok geçmeden müstakil olimpiyat tarihi yazımını teşvik ettiği, 1910'da yayınlanan Olimpiyat Oyunları başlıklı ilk Türkçe kitapçıktan anlaşılmaktadır. Ancak öğrenimleri esnasında oyunların Yunan kültürüne aidiyeti hususunda şartlanan İkinci Meşrutiyet yöneticilerinin, adında "olimpiyat" sözcüğü bulunan bir "milli" komitenin kuruluşuna direnç gösterdikleri de bilinmektedir.

Olympic Concept and Olympic Games in Late Ottoman Historiography

Olympic Games continued in Olympia, the sanctuary and the scene of the most important cult and sports events of Antiquity, for nearly twelve centuries from the beginning of Archaic Period to the Early Middle Ages. Even a calendar entitled “olympiad”, in connection with the period of games, was constructed then. During this long historical process, writings of historians, philosophers and physicians, epigraphic and papyrological documents, poetic work of comedy and tragedy playwrights, champion lists and heroic songs written with dignity as well as studies of sports experts enabled the transmission of the knowledge about the games to the future. However, Rome’s proscriptive decision based on religious reasons led to the games called off in A. D. 393 to be perished from the memories during the Middle Ages and to the almost complete disappearance of the Olympic literature. When the Western world experienced the Renaissance when it would rediscover games, the Turks conquered the Peloponnese peninsula with Olympia on it and associated themselves with Olympic Games unwittingly. Humanists rediscovered Olympic Games especially from the works of Chrysostomos (1st century A.D.) and Pausanias (2nd century A.D.). Mercurialis gathered, organized and commented all the resources available on the Antiquity sport in his work named as “De Arte Gymnastica” in 1569. The location of Olympia was determined by the British Chandler in 1766 through Pausanias’ descriptions and guidance of Turks who lived in the area, and reports of the German excavations initiated in 1875 provided a solid ground for the creation of current Olympic historiography. Generally accepted opinion in the Turkish literature is that the relationship of Turks with Olympic Games developed in the direction of the axis of the Modern Olympic Games. However, an understanding of historiography whose scope included the Olympic Games and which took European sources as a reference from the second half of the 19th century became dominant as a reflection of the head westernization tendency during Tanzimat period. As a matter of fact, readers of the first popular science magazine “Mecmua-i Fünun” became aware of the calendar, in connection with the ancient Olympic Games, in 1863. The students of the modern school established on similar models in the West then used to acquire information about legendary origins, meanings, conditions of participation, disciplines, rules and sacred area of games in the course of world history. In fact, one of the affected students translated a theater play that took place around the Olympic Games into Turkish in 1872. It is so clear from the first Turkish booklet titled Olympic Games published in 1910 that the Western perspective of historiography depicting Olympic Games soon encouraged independent Olympic History writing. However, it is known that the administrative councils of the Second Constitution who were conditioned by the matter that games belonged to the Greek culture showed resistance to the establishment of a “national” committee with the word “Olympic” in it.

Takım Sporlarında Taktik Becerilerin Değerlendirilmesine Yönelik Yaklaşımlar / Approaches for Assessing Tactical Performance Skills in Team Sports

Dr. Martin Lames – Almanya
Fakultät für Sport- und Gesundheitswissenschaften, Technische Universität München, Germany

Modeling Tactical Behavior Based on Action and Position Data in Game Sports

In the last two decades, a revolution in performance analysis of game sports can be noted. A virtually comprehensive coverage of action and position detection of all important competitions and, for the most advanced clubs and federations, for all training sessions has been realized.
In turn, this provokes new questions and tasks for sports science. At a very basic level, standards for the accuracy of the data delivered should be developed. The - mostly commercially motivated - providers of action and position data should obey to benchmarks provided by independent institutions. Our own studies in this field demonstrate that there is a lack of methodological quality of validation studies as well as sometimes disappointing results in this area.

The conceptual framework of assessing tactical behavior is interesting to note as well. Whereas many approaches use descriptive statistics of game behavior, others stay in a tradition that looks for concrete hints for training gained from analysis of competition. Therefore, it seems to be necessary to distinguish between theoretical and practical performance analysis. The latter one deals with concepts and methods applied in the everyday practice of clubs and federations, theoretical performance analysis is interested in the structure, resp. nature of the sports. From a theory of science perspective, these approaches should be carefully distinguished.

The advent of excellent position and action data, in Europe especially in football, has made possible many new approaches for analyzing tactical behavior. Examples are modeling of interesting features like ball possession, availability, or free kick characteristics. Moreover, new theoretical features, like relative phase, interaction analysis or recurrence analysis are about to demonstrate their theoretical as well as practical impact.

Takım Sporlarında Taktik Becerilerin Değerlendirilmesine Yönelik Yaklaşımlar / Approaches for Assessing Tactical Performance Skills in Team Sports

Dr. Roland Leser – Avusturya
Centre of Sport Science and University Sports, University of Vienna, Austria

Knowledge Based Assessment of Tactical Performance Skills in Team Sports

Roland Leser[a], Thomas Hoch[b], Xiaoying Tan[b], Bernhard Moser[b] & Arnold Baca[a]
[a]Centre of Sport Science and University Sports, University of Vienna, Austria,
[b]Software Competence Center Hagenberg GmbH, Austria

Due to the multifaceted, complex and highly unpredictable behaviour in team sports the assessment of tactical performance skills in these sports is very difficult. Current practical as well as research approaches in performance analysis often fail to provide coaches with meaningful information, because they frequently investigate variables as a result of availability rather than to develop a deeper understanding of performance (Mackenzie & Cushion, 2013).

This work introduces an approach to analyse tactical performance skills in team sports that considers expert`s knowledge in the modeling process, calculates performance features based on position data, performs pattern recognition by means of these variables, and merges the found tactical patterns with key performance indicators:

First, position data (Leser, Baca & Ogris, 2011) of all participating players and the ball is collected in small-sided games. By means of the position data kinematic features (e.g., distances between players, velocities, accelerations), modeling expert knowledge about the playing situations, are calculated. Furthermore, each type of small-sided game is temporally segmented (e.g., into time instances and phases of passing or dribbling). Thus, for each relevant time instance and phase the kinematic properties of the whole situation are known. Based on this information statistical analyses are performed (feature reduction, clustering and pattern recognition methods) resulting in patterns, which can be interpreted as tactical strategies. Each of these strategies can be linked with its output (e.g., goal rate, shooting rate). Having the position data of a player or a team of one of the applied small-sided games, we can calculate the amount of his/their behaviour for each of the strategies and thus calculate his/their expected output. This result is an assessment of the player's/team's tactical performance based on his/their actual behaviour mostly excluding coincidence.

The described approach was successfully applied so far for 1vs1-, 3vs2- and 5vs5-small-sided games.

This work is funded by the Austrian Research Promotion Agency (FFG).

References:

Leser, R., Baca, A., & Ogris, G. (2011). Local Positioning Systems in (Game) Sports. *Sensors*, *11*, 9778-9797.
Mackenzie, R., & Cushion, C. (2013). Performance analysis in football: A critical review and implications for future research. *Journal of Sports Sciences, 31*, 639-676.

SÖZEL BİLDİRİ ÖZETLERİ
ORAL PRESENTATION ABSTRACTS

ANTRENMAN BİLİMİ
TRAINING SCIENCES

SOZ.28 Performans Testleri ile İzokinetik Kuvvet İlişkisi: İzokinetik Kuvvet Sportif Performansı Belirleyebilir mi?

Simay KANAN[1], Ian JEFFREYS[2], Ozan ATALAĞ[3]
1 Yakın Doğu Üniversitesi,Sporcu Sağlık ve Performans Merkezi,K.K.T.C
2 University of South Wales,Faculty of Life Sciences and Education,United Kingdom
3 University of Hawaii, Exercise Science Department,United States of America

ÖZET
Bu çalışmanın amacı dikey sıçrama, durarak uzun atlama, 1 tekrar maksimum (TM) squat ile kalça, diz ve bilek eklemlerindeki izo-kinetik kuvvet arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Bu çalışmaya University of South Wales' in rugby takımından 11 gönüllü erkek çalışmaya katılmıştır. Yaşları 21.09±1.04 olup üç farklı anaerobik ve izo-kinetik kuvvet testine tabi tutulmuşlardır. Saha testleri; dikey sıçrama, durarak uzun atlama ve 1 TM Squat olarak belirlenmiş olup, izo-kinetik kuvvet testleri ise kalça, diz ve bilek ekleminde $60°\cdot s^{-1}$ ve $180°\cdot s^{-1}$ açısal hızlarda yapılmıştır. Pearson product korelasyonu ile test edilen anaerobik güç ve izo-kinetik kuvvet arasında bir ilişki bulunamamıştır. Dikey sıçrama ve durarak uzun atlama arasında *regresyon analizi yapılmış ve doğrusal bir ilişki gözlenmiştir($p<0,05$).* Pearson product korelasyonuna göre kalça, diz ve bilek ekleminde gerçekleştirilen $60°\cdot s^{-1}$ testi ile $180°\cdot s^{-1}$ testi arasında pozitif bir ilişki gözlenmiştir*($p<0,05$).* İzo-kinetik kuvvet ile anaerobik güç arasında herhangi bir ilişkiye rastlanmamıştır*($p>0,05$).* İzo-kinetik kuvvetin saha testleri olmaksızın fiziksel performansı belirleyen bir faktör olabileceğinden yola çıkan bu çalışmada, saha testleri ile izo-kinetik kuvvet arasında anlamlı bir ilişki bulunamaması, halen aktif olarak kullanılmakta olan saha testlerinin gerekliliğini ortaya koyabilecek göstergelerden biri olabilecektir.
Anahtar Kelimeler : İzokinetik Kuvvet, Dikey Sıçrama, Durarak Uzun Atlama, Squat

SOZ.28 The Relationship Between Performance Test and Isokinetic Strength: Does Isokinetic Strength Detemine To Sportive Performance

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine the relationship between vertical jump, broad jump, one repetition maximum (@1RM) squat and isokinetic strengthat the hip, knee and ankle. Male volunteers from the University of South Wales rugby team (n=11), of the age of 21.09 ± 1.04 years performed three different anaerobic tests and isokinetic strength test at the hip, knee and ankle. These tests included broad jump, vertical jump and @1RM squat. Subsequent tests included isokinetic strength tests of hip, knee and ankle joints. The participants performed isokinetic tests of hip, knee and ankleat angular velocities of $60°\cdot s^{-1}$ and $180°\cdot s^{-1}$. Performance tests measured variables were jumping height, jumping distance @1RM squat and isokinetic test results.Pearson's product correlation tests indicated that there was no significant (p>0.05) relationship between any anaerobic power and isokinetic tests. The regression analysis indicated the linear combination of vertical jump and broad jump. Moreover, Pearson's product correlation tests indicated that there was a significant (p>0.05) relationship between the hip, knee and ankle joint strengths at angular velocities of $60°\cdot s^{-1}$and $180°\cdot s^{-1}$.No statistical associations were found between isokinetic strength test results and anaerobic power test results. There was no significant relationship between laboratory testing and field-testing as the range of motionof joints may change that may affect the results.
Keywords : Isokinetic Strength, Vertical Jump, Broad Jump, Squat

SOZ.35 İyi Antrenmanlı Sporcularda Tüm Vücut Ve Lokal Vibrasyon Egzersizinin Sıçrama Performansı Üzerine Rezidüel Etkileri

İlbilge ÖZSU[1], İsa SAĞIROĞLU[2], Cem KURT[2], Ekim PEKÜNLÜ[3]
1 Uşak Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Trakya Üniversitesi,Kırkpınar Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
3 Ege Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, iyi antrenmanlı sporcularda Tüm Vücut Vibrasyonu (TVV) ve Lokal Vibrasyon (LV) uygulamalarının Aktif Sıçrama (Counter Movement Jmp (CMJ)) performansı üzerine rezidüel etkilerini karşılaştırmaktır. Çalışmamıza gönüllü, 32 erkek sporcu (yaş: 22,34±3,19, kütle: 73,09 ± 6,82 kg, antrenman düzeyi: 9,50±4,27 saat/hafta) katıldı. Katılımcılar laboratuar ortamına 48 saat arayla iki defa geldi ve iki oturumda da eşit süreli TVV (50 Hz, 4 mm) ve LV (50 Hz, 4 mm) egzersiz protokolleri rastgele ve dengeli çalışma tasarımıyla gerçekleştirildi. Her test günü, vibrasyonsuz (0 Hz, 0 mm) kontrol uygulaması gerçekleştirildikten 20 dakika sonra ilgili vibrasyon egzersizi (TVV veya LV) uygulandı. TVV ve LV, 1 dakika set arası pasif dinlenme verilerek 6×15 saniye uygulandı. Katılımcıların quadriceps kasları TVV cihazı (Power Plate® Next Generation Dikey Vibrasyon Platformu) ile temas halinde olacak şekilde, yüz üstü (2×15 sec), sağa (2×15 sec) ve sola (2×15 sec) yatarak, her iki bacağa üç farklı pozisyonda LV uygulandı. TVV diz eklem açısının 135º olduğu skuat pozisyonunda gerçekleştirildi. Her oturum sonrasında, katılımcıların 8 dakika süre içinde (1, 2, 3, 4, 6 ve 8. dakikalarda) CMJ (Myotest Sport Pro, Sweden) verileri kaydedildi. İki-etkenli tekrarlayan ölçümlerde ANOVA sonuçları, kontrol ölçümleri ile karşılaştırıldığında, 8 dakika boyunca hem TVV ve hem de LV uygulamalarının, CMJ performansı üzerine istatistiksel olarak herhangi bir değişim göstermediğini ortaya koydu. Ayrıca, TVV ve LV uygulamalarının CMJ değerleri üzerine oluşturduğu etkiler karşılaştırıldığında, bu etkiler arasında ölçüm anlarının hiçbirinde istatistiksel olarak anlamlı fark oluşmadığı görüldü ($p>0.05$). Vibrasyon uygulamalarının CMJ değerleri üzerine herhangi bir etki göstermemesi, uygulama sırasında katılımcıların vücut pozisyonu, uygulamanın süresi, vibrasyonun genliği ve/veya frekansı gibi çeşitli değişkenlerden ve vibrasyon yüklerinden kaynaklanmış olabilir.
Anahtar Kelimeler : Lokal Vibrasyon, Tüm Vücut Vibrasyon, Counter-Movement Jump, Rezidüel Etki.

SOZ.35 Effects of whole body vibration and local vibration exercise on counter- movement jump performance and its residual features in well-trained athletes

ABSTRACT
This study aimed to compare the residuel effects of Whole Body Vibration (WBV) and Local Vibration (LV) exercise on Counter-Movement Jump (CMJ) in well trained athletes. Thirty-two male athletes (age: 22,34±3,19 years, mass: 73,09 ± 6,82 kg, training status: 9,50±4,27 hours/a week) recruited for this study. They came to laboratory twice 48 hours apart and performed two exercise protocols as WBV (50 Hz, 4 mm) and LV (50 Hz, 4 mm) in two sessions of equal duration in a randomized, balanced order. Each test day consisted of two different sections (sham or vibration treatment) 20 minutes apart, first sessions of each test day was conducted as sham intervention with no vibration (0 Hz, 0 mm). LV and WBV were applied as 6×15 sec with 1 min passive rest. Participants were waited face up (2×15 sec) and laterally lie (2×2×15 sec) with both legs in such a way that the quadriceps muscles conducted to WBV device (Power Plate® Next Generation Vertical Vibration Platform). WBV was applied in squat position at 135º knee angle. After each sessions, participants tested for CMJ (Myotest Sport Pro, Sweden) during a 8-minute period at 1th, 2th, 3th, 4th,6th and 8th minute. The results of two-factor repeated measures ANOVA test revealed that both WBV ($p = 0,27$; $np2 = 0,04$) and also LV ($p = 0,57$; $np2 = 0,03$) led to no significant CMJ change across 8 minute when compared to sham intervention. Further, there was no statistically significant difference between WBV and LV at none of the measurement time ($p>0.05$). The ineffectiveness of vibration treatments might be caused by vibration loading parameters which applied in this study such as treatment position and duration, amplitude or frequency.
Keywords : Local Vibration, Whole Body Vibration, Counter-movement Jump, Residual Effect

SOZ.47 Güreşçilere Uygulanan Koenzim Q10 ve Çinko Takviyesinin Bazı Kan Parametrelerine Etkisinin İncelenmesi

Oktay ÇOBAN[2], Yahya POLAT[1], İrfan MARANGOZ[3]
2 Bozok Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Yozgat, Türkiye
1 Erciyes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Afşin Meslek Yüksekokulu Afşin Kahramanmaraş, Türkiye

ÖZET
Çalışmamızda, planlı güreş antrenmanı yapan sporculara koenzim Q 10 (CoQ 10) ve çinko (Zn) takviyesinin bazı kan parametrelerine olan etkilerinin belirlenmesi hedeflendi. Çalışmaya Kayseri Talas Güreş Eğitim Merkezinde aynı anlarda antrenman yapan 12-16 yaş aralığında tesadüfü belirlenen toplam 29 güreşçi gönüllü olarak katıldı. Gönüllü sporcular 3 gruba ayrıldı. A grubu; Gönüllülere CoQ 10 takviyesi ile birlikte rutin güreş antrenmanı, B Grubu; Gönüllülere çinko takviyesi ile birlikte rutin güreş antrenmanı, C Grubu; Gönüllülere sadece rutin güreş antrenmanı yaptırıldı. Antrenmanlar Antrenörler eşliğinde gerçekleştirildi. Suplementler, güreşçilere günde 1 kapsül olmak üzere 4 hafta boyunca her gün akşam yemeğinden 20 ile 30 dk sonra aynı anlarda verildi. Güreşçilerin kan parametreleri değişkenleri olarak WBC, HGB, PLT, NE, LY, MO, EO, BA, LUC, RBC, NRBC, HCT, MCV, MCH, MCHC, CHCM, CH, RDW, HDW, MPV, PCT, PDW. Parametrelerine bakıldı.Araştırmada elde edilen veriler, Windows SPSS 22.0 paket programı kullanılarak analiz edildi ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alındı. Gurup içi karşılaştırmalar için (nonparametrik) Wilcoxon Testi kullanıldı. Gruplar arası karışlaştırmalar için Kruskal Wallis testi kullanıldı.Sonuç olarak; 12-16 yaş grubu erkek güreşçilerde 1 aylık Q 10 takviyesinin WBC, HGB, EO, BA ve NE üzerine $p<0,05$ düzeyinde anlamlı farklılık oluşturduğu ayrıca MCV, CH, RDW, PDW, üzerinde ise $p<0,01$ düzeyinde anlamlı farklılık oluşturduğu görüldü. Çinko takviyesinin ise WBC, MPV üzerinde $p<0,05$ düzeyinde anlamlı farklılık oluşturduğu ayrıca EO, BA, CH, RDW, PDW, üzerinde ise $p<0,01$ düzeyinde anlamlı farklılık oluşturduğu görüldü.
Anahtar kelimeler: Güreş, Koenzim Q 10, Çinko, kan parametreleri.

Analysis of the Effects of Q 10 (Coq 10) and Zinc (Zn) Supplement on Some Blood Parameters of Wrestlers

ABSTRACT
This study aims to determine the effects of Coenzyme Q10 (CoQ 10) and Zinc (Zn) supplement on some blood parameters of wrestlers who have planned trainings. 29 wrestlers aged 12-16, who are randomly picked and trained at the same time in Kayseri Talas Wrestling Center, participated voluntarily. Volunteers are divided into 3 groups. Group A with CoQ 10 and regular wrestling training, group B with Zinc and regular wrestling training and group C with no supplement and regular wrestling training were practiced. These trainings were practiced with trainers. Supplements, one capsule a day in four weeks period, are given to wrestlers at the same time in 20 and 30 minutes after dinner. WBC, HGB, PLT, NE, LY, MO, EO, BA, LUC, RBC, NRBC, HCT, MCV, MCH, MCHC, CHCM, CH, RDW, HDW, MPV, PCT, PDW are analyzed as variables of blood parameters of wrestlers. Study data were analyzed with Windows SPSS 22.0 package program and significance level were taken as $p<0.05$. (Non-parametric) Wilcoxon Test was used for in-group comparisons. Kruskal Wallis Test was used for inter-group comparisons. In conclusion, it is seen that Coenzyme Q 10 supplement given to male wrestlers aged 12-16 in one month period has a significant difference on WBC, HGB, EO, BA and NE at $p<0,05$ and also, this has a significant difference on MCV, CH, RDW, PDW at $p<0,01$. Besides, it is seen that Zinc supplement has a significant difference on WBC, MPV at $p<0,05$ and also, it has a significant difference on EO, BA, CH, RDW, PDW at $p<0,01$.
Keywords: Wrestling, Coenzyme Q 10, Zinc, Blood Parameters.

SOZ.111 Akuatik Egzersizlerin Unilateral ve Bilateral Kas Dengesizliği Üzerine Etkisi

Armağan KAFKAS, Muhammed Emin KAFKAS
İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, düzenli olarak uygulanan akuatik egzersizlerin unilateral ve bilateral kas dengesizliği üzerine etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın örneklem grubunu, çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden düzenli bir egzersiz programına katılmayan 24 üniversite öğrencisi kadın (yaş: 21.7±2.4 yıl; vücut ağırlığı: 58.4±9.7 kg; boy: 1.65±5.32 m; vücut kitle indeksi (VKİ): 21.39±3.26 kg/boy^2; istirahat kalp atım sayısı: 65.00±6.17 Atm/dk) oluşturmaktadır. Katılımcılara akuatik egzersizler başlamadan önce ve sonrasında, izokinetik dinamometrede ekstensor ve fleksor zirve güç, Hamstring/Kuadriseps (H/K) oranı, 30 m, Wingate anaerobik güç ve Yo-Yo IR-1 testleri uygulandı. Araştırmada katılımcılar iki gruba bölündü (kontrol n=11 ve deney n=13). Deney grubu katılımcılarına 9 hafta boyunca haftada 2 gün ve 60 dakika akuatik egzersiz programı uygulandı. Elde edilen verilerin analizi, ilk olarak homojenlik testi (Shapiro Wilks) ile başladı. Araştırma verileri homojen dağılım gösterdiği için, ön- ve son test karşılaştırmalar eşli karşılaştırma (Paired Samples) T Testi ve gruplar arasındaki farklılık Bağımsız (Independent Student) T Testi ile analiz edildi. Araştırma bulguları ortalama (X), standart sapma (ss) ve standart hata (sh) olarak gösterildi ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edildi. Araştırma sonucunda, deney grubu katılımcılarının motorik performans testleri ve unilateral, bilateral ve H/K oranları son testler lehine istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0.05$). Aynı zamanda gruplar arasındaki farklılığı belirlemek için yapılan analiz sonucunda deney grubu katılımcılarının kontrol grubu katılımcılarına göre motorik performanslarının geliştiği hem de unilateral ve bilateral kas dengesizlikleri istatistiksel olarak düşürdüğü tespit edildi ($p<0.05$). Araştırma sonucunda akuatik egzersizlerin deney grubu katılımcılarının hem motorik performanslarını geliştirdiği hem de unilateral (H/K) ve bilateral farklılığı azalttığı bulundu. Sonuç olarak, düzenli uygulanan akuatik egzersizlerin motorik performansı arttıracağı, aynı zamanda unilateral ve bilateral kas dengesizliğini düşüreceği düşünülmektedir. Ancak yine de, hem unilateral hem de bilateral farklılığı önleyecek akuatik ve diğer farklı antrenman uygulamaları içeren çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Böylece unilateral ve bilateral farklılığın önlenmesine yardımcı olacak en etkili egzersiz uygulamaları belirlenmiş olacaktır.
Anahtar Kelimeler : Akuatik, Unilateral, Egzersiz, Bilateral, Wingate.

SOZ.111 Effect of aquatic exercises on unilateral and bilateral muscle imbalances

ABSTRACT
The purpose of this study is to define the effect of aquatic exercises on unilateral and bilateral muscle imbalances. The participants of this study are a total of 24 college women in the experimental and control group (age: 21.7±2.4 years; body mass: 58.4±9.7 kg; height: 1.65±5.32 m; body mass index (BMI): 21.39±3.26 kg/boy^2; heart rate: 65.00±6.17 bpm). The experimental group performed aquatic exercise for 60 min every time for twice in a week, for a total of 9 weeks. For data processing, SPSS 22.0 statistics program was used to calculate the mean, standard deviation and error. Tests of normality of distribution and skewness revealed no abnormal data patterns. For the difference verification on the change in mean for each group Paired T Test and between the groups Independent T Test were used. As a result, it was found that developed motoric performance tests and also decreased unilateral and bilateral difference in the experimental group ($p<0.05$). Furthermore, the difference verification findings indicated a statistically significant difference between the groups in favour of experimental group ($p<0.05$). With these findings, it is considered that aquatic exercises are effective for improving motor performance, and reducing of unilateral and bilateral imbalances in college women. Further research is necessary to explore different training programs and longer duration in anticipation of decreasing unilateral and bilateral imbalances.
Keywords : Aquatic, Unilateral, Exercise, Bilateral, Wingate.

SOZ.123 Submaksimal Yüklerle Uygulanan Kesintili ve Kesintisiz Egzersizlerin Kardiyovasküler Sapma Üzerine Etkileri

Muzaffer ÇOLAKOĞLU, Özgür ÖZKAYA, Görkem Aybars BALCI
Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı genel dayanıklılığı geliştirmek amacıyla sıklıkla kullanılan submaksimal kesintisiz egzersizlerle, aynı şiddet ve sürelerde kesintili olarak uygulanan egzersiz seansları boyunca kardiyak çıktı (Qc), kalp atım hacmi (SV) ve kalp atım sayısı (HR) düzeylerinin değişimini incelemekti. Çalışmaya bisiklet branşında orta ve üzeri düzeyde antrene 7 erkek sporcu (VO_{2maks}: 62,6±6,8 $ml \cdot dk^{-1} \cdot kg^{-1}$) katıldı. Katılımcıların VO_{2maks} düzeyleri ve bireysel VO_{2maks} düzeyinin %60'ına denk gelen submaksimal egzersiz yükleri belirlendikten sonra, deney gurubu çaprazlanarak, farklı günlerde kesintisiz 30 dakikalık ve yüklenme toparlanma oranı 1:0,5 olan 3x10 dakikadan oluşan kesintili submaksimal egzersizler yaptırıldı. Tüm uygulamalarda VO_2, VCO_2, HR, Qc ve SV ölçümleri, nitröz-oksit tekrar soluma özelliği olan bir gaz analizörüyle ölçüldü. Kesintisiz egzersizlerde ölçüm zamanları 6., 9., 12., 15., 20., 25. ve 30. dakikalar, kesintili egzersizlerde ise her yüklenmenin 5. ve 10. dakikalarında yapıldı. Elde edilen veriler arasındaki farkların anlamlılık düzeyleri, ilişkili guruplarda parametrik dağılım gösteren örnekler için uygun olan ilişkili guruplar t-testi kullanılarak değerlendirildi. Çalışmanın bulgularına göre, kesintili egzersiz uygulamaları kesintisizlere kıyasla seans süresince daha büyük SV yanıtı doğururken ($SV_{Kesintili}$: 144,5±14,6 ml; $SV_{Kesintisiz}$: 138,9±17,9 ml) ($p \leq 0.05$), Qc değerleri benzerdi ($Qc_{Kesintili}$: 19,4±1,5 l; $Qc_{Kesintisiz}$: 19,4 ± 2,1 l) ($p > 0.05$). Kesintisiz yüklenmelerde SV, kardiyovasküler-sapma kriterine uygun olarak egzersiz başı ölçümlerine kıyasla anlamlı düzeyde düşük bir yanıt sergilerken, HR giderek arttı ($p \leq 0.05$). Kesintili egzersiz seanslarında böyle bir durum gözlenmezken yine de ikinci ve üçüncü 10'ar dakikalık yüklenmelerin 5. dakikasındaki SV düzeyi devamındaki 10. dakika ölçümlerine kıyasla daha büyüktü ($p \leq 0.05$). Bu çalışmayla, submaksimal kesintisiz yapıdaki egzersizlerde oluşan kardiyovasküler-sapma riski nedeniyle, bu yüklerin 10 dakika ve daha az süreli setlere bölünerek yapılmasının drift riskini azaltmada etkili olduğu gösterildi. Kesintili egzersiz seansları boyunca daha yüksek SV yanıtlarının alındığı çalışma bulgularımız, benzer yapıdaki egzersizlerin kalbin adaptasyonuna yardımcı olarak, hem dayanıklılık performansı gelişiminde hem de önleyici hekimlik ve kardiyak rehabilitasyon alanında daha uygun egzersiz programlarının düzenlenmesine önemli katkılar sağlayacaktır.
Anahtar Kelimeler : Kalp Atım Hacmi, Kardiyak çıktı, Nitröz-oksit Tekrar-soluma

SOZ.123 Effects of Submaximal Intermittent and Continuous Exercises on Cardiovascular Drift

ABSTRACT
Aim of this study was to examine cardiac output (Qc), stroke volume (SV) and heart rate (HR) responses obtained from continuous submaximal exercises which have been traditionally used to improve endurance performance versus intermittent exercise sessions performed with the same intensity and duration. Seven moderate to well-trained male cyclists volunteered to take part in the study (VO_{2max}: 62.6±6.8 $mL \cdot min^{-1} \cdot kg^{-1}$). Following the determination of volunteers' VO_{2max} levels and individual %60 of VO_{2max} submaximal workloads, 30-min continuous submaximal and 3×10-min submaximal intermittent exercises with 1:0.5 work/recovery ratios were performed with cross-over study design in a different day. VO_2, VCO_2, HR, Qc and SV levels were measured in all sessions by using a gas analyzer which has equipped nitrous-oxide rebreathing feature. Measurement times were 6th, 9th, 12th, 15th, 20th, 25th and 30th minutes in continuous exercises vs. 5th and 10th minutes in each set of intermittent exercises. The significance levels of differences were analyzed by using t-test which is suitable for given parametric distribution in related groups. According to the results of this study, greater SV responses were achieved ($SV_{Intermittent}$: 144.5±14.6 mL; $SV_{Continiousi}$: 138.9±17.9 mL) ($p \leq 0.05$) during intermittent sessions compared to continuous exercises, while Qc responses were similar ($Qc_{Intermittent}$: 19.4±1.5 L; $Qc_{Continiousi}$: 19.4 ± 2.1 L) ($p > 0.05$). Cardio-vascular drift characterized by a significant HR increase and SV decrease were detected in continuous exercise model ($p \leq 0.05$), but not in intermittent exercises ($p > 0.05$). SV responses were significantly lower when compare with 6th minute responses and continuous measurements throughout prolonged exercises, while HR gradually increased ($p \leq 0.05$). However, 10th minutes' SV responses were always lower than the 5th minutes measurements in intermittent exercise modality ($p \leq 0.05$). It was shown that submaximal continuous loads of exercises should be performed by 10 minutes or less durations of sets to minimize the risk of cardiovascular drift. Greater SV responses throughout intermittent exercise sessions showed that intermittent type of exercises may ensure better cardiac adaptations and greater endurance development. By the way, intermittent exercises seem more appropriate for preventive medicine and cardiac rehabilitation.
Keywords : Stroke Volume, Cardiac Output, Nitrous-oxide Rebreathing

SOZ.124 Wingate Tipi Maksimal Yüklenmeli Uygulamalarda Sonuçların Doğruluğu, Güvenilirliği ve Segmental Hata Analizi İlişkisi

Özgür ÖZKAYA [1], Hakan AS[1], Emre VARDARLI[2], Görkem Aybars BALCI[1], Bekir Muzaffer ÇOLAKOĞLU[1]
1 Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 The University of Texas At Austin, Department of Kinesiology and Health Education, United States of America

ÖZET
Aerobik güç ve kapasite ölçümlerinde prosedüre adaptasyon, yüklerin bireyselliği, ısınma, vb. durumlara yeteri düzeyde önem gösterilirken, çok daha hassas yapıdaki anaerobik testler daha özensiz uygulamalar şeklinde planlanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Wingate Anaerobik Test (WAT) prosedürüne tam olarak adapte olmuş sporcuların WAT verilerinden, zamana göre güç üretim düzeylerinin genel yapısını belirleyerek, teste adapte olmamış bireylerin verdiği test sonuçlarının ne kadar hatalı olabileceğini göstermekti. Kontrol gurubu 45 erkek sporcudan oluşturuldu. Bu gurup, Wingate Enstitüsü tarafından önerilen beş dakikalık ısınma seansını uyguladılar. Deney gurubu sprint konusunda antrene 20 erkek sporcudan oluştu ve özel uyum seanslarıyla teste adapte edildi. Bu uyum seanslarının genel amacı; sporcuların her açıda pedallama tekniklerini öğrenmeleri, volanı iki saniyenin altındaki sürelerde maksimum hızına ulaştırabilmeleri, vücut kütlelerinin %10'nuna denk gelen yükle attıkları sprintlerde en yüksek ZG değerini iki saniyenin altında açığa çıkarabilmeleri ve esas test öncesinde 30 saniyelik maksimal yüklenmeli bir WAT uygulamasını deneyimleyebilmeleriydi. Uyum seanslarının ardından esas WAT ölçümleri ve gurubun güvenilir test sonuçları verdiğini gösterebilmek için bu uygulamaların tekrar testleri alındı (ICC: 0,74-0,98; CV: 0,53-0,92). Çalışma gurubunun zamana göre güç üretim düzeyleri Sigma Plot 12.5'de Regression Wizard ile fit edildi. Elde edilen curve yapısı bir pik ve sonrasında lineer düşüş şeklindeydi ($p<0.01$). Bu yapı Excel programında formülize edildi. Bu analizlerde sıfır hatalı (hatasız) olarak saptanan en uygun zaman aralığının, üçer saniyelik hareketli ortalamalar olduğu tespit edildi ($p<0.000$). Bu formüller, test prosedürüne adaptasyonu olmayan ve standart ısınma programına tabii tutulan 45 kişilik deney gurubunun zamana dayalı güç üretim düzeylerine uygulatıldığında toplamda 144 (test ortalaması: 3,3±1,9 hata) hata tespit edildi. Elde edilen bulgular, teste adaptasyon eksiği olan bireylerin test süresince kademeli olarak tükenmediğini, bu bireylerin potansiyel güç üretim düzeylerini açığa çıkaramadıklarını ve dolayısıyla 3 saniyelik segmental hata analizi sonucunda bir ya da daha fazla hata saptanan testlere şüpheyle bakılması gerektiğini düşündürmektedir.
Anahtar Kelimeler : Wingate Anaerobik Test, Hareketli Ortalama, Segmental Hata Analizi

SOZ.124 Accuracy, Reliability and Segmental Error Detection Relationship During Wingate Type All-Out Efforts

ABSTRACT
While it is placed importance to adaptation, to predicted individual work-loads and warm-up in aerobic power and capacity measurements, in anaerobic type of performance analyses, all those are usually ignored. The aim of this study was to analyze the curve specificity of time based power data obtained from fully adopted athletes to the Wingate Anaerobic Test (WAT) and to show how the WAT outcomes might be adversely affected if athletes have lack of adaptation. Control group consisted of 45 male athletes and they were performed a five-minute warm-up session proposed by the Wingate Institute, while experimental group consisted of 20 male athletes and they were performed special familiarization sessions to adapt the WAT. Main purpose of the familiarization sessions were to teach overall pedaling technique to participants, to ensure to reach the maximum speed of the flywheel less than two seconds, to ensure less than two seconds time to peak power performance after 10% of body mass applied the system as a workload, and before main WAT application, to experience a full Wingate all-out test to overcame to a single practice effect. After familiarization sessions, participants performed a test and its retest to prove the reliability (ICC: 0.74-0.98; CV: 0.53-0.92). Time based power data obtained from experiment group were analysed by Sigma Plot 12.5, and data were fitted by using Regression Wizard. There were a peak and gradually decreased time based curve forms of power data ($p<0.01$). This curve specificity was formulized by Excel program. The best fitted time interval for the time series moving average was determined as three seconds to decouple proper test results ($p<0.000$). Those formulas were performed to the time based power outcomes obtained from 45 non-adopted participants' data, and 144 errors (average 3,3±1,9 error per test) were detected. Results were showed that non-adopted participants may not be gradually exhausted throughout test, may not be revealed their potential power production levels, and maybe that's why, if there was one or more segmental error detected at the end of the Wingate test, it has to be doubtful about the test results.
Keywords : Wingate Anaerobic Test, Moving Average, Segmental Error Detection Procedures

SOZ.136 UEFA Şampiyonlar Liginde Atılan Gollerin Zaman Dilimlerine Göre İncelenmesi

Oğuz GÜRKAN [1], Göktuğ ERTETİK[1], Sürhat MÜNİROĞLU[1]
Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, UEFA Şampiyonlar Liginde son on yılda (2006/2007, 2015/2016) atılan gollerin 15'er dakikalık zaman dilimlerine göre dağılımlarını tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Araştırmada kullanılan veriler UEFA'nın resmi internet sitesinden elde edilmiştir. Elde edilen tüm veriler SPSS programında kaydedilmiş, frekans ve yüzde değerleri hesaplanarak yorumlanmıştır. Son 10 yılda 1250 müsabaka toplam 3426 gol kaydedilmiş ve maç başı gol ortalaması 2.7 olarak tespit edilmiştir. Bu goller 15'er dakikalık zaman dilimlerine göre incelendiğinde; 1-15. dakikalar arasında toplam 438 (%12.78) gol, 16-30 dakikalarda 545 (%15.91) gol, 31-45 dakikalarda 492 (%14.36) gol, 45+ dakikalarda 53 (%1.55) gol, 46-60 dakikalarda 512 (%14.94) gol, 61-75 dakikalarda 581 (%16.96) gol, 76-90 dakikalarda 635 (%18.53) gol, 90+ dakikalarda 158 (%4.61) gol, 1. uzatmada 5 gol (%0.15), 2. uzatmada 7 gol (%0.20) kaydedilmiştir. 15'er dakikalık zaman dilimlerinde en fazla gol 76-90. dakikalar arasında kaydedilmiştir (635 gol) ve bu da toplamda atılan gollerin %18.53'ünü oluşturmaktadır.Sonuç olarak, gollerin daha çok 76-90. dakikalar arasında kaydedilmesi, takımların konsantrasyonlarının dağılmasından, yorgunluk düzeylerinin artmasından ve mağlup olan takımların maçın sonlarına doğru savunma güvenliklerini riske atarak daha fazla hücuma çıkmalarından ve o dakikalarda hem kalelerinde daha fazla gol görmelerinden hem de rakip üzerinde baskı kurarak daha fazla gol kaydetmelerinden kaynaklandığı söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Gol, Maç Analizi, Şampiyonlar Ligi

SOZ.136 Analysis of Goals Scored in UEFA Champions League by the Time Periods

ABSTRACT
This study was carried out in order to determine the distribution of goals scored during last 10 years in UEFA Champions League (2006/2007 - 2015/2016) into 15 min. periods. The data used in this study were obtained from the official website of UEFA. All of the data obtained were recorded in SPSS software, and then the frequency and percentage values were calculated and interpreted. In last 10 years, totally 3426 goals were scored in 1250 matches, and the mean number of goal per match was calculated to be 2.7. When these goals were analyzed in 15 min. periods, it was observed that 438 (12.78%) goals were scored between 1st and 15th minutes, 545 (15.91%) goals between 16th and 30th minutes, 492 (14.36%) goals between 31st and 45th minutes, 53 (1.55%) goals in 45+ minutes, 512 (14.94%) goals between 46th and 60th minutes, 581 (16.96%) goals between 61st and 75th minutes, 635 (18.53%) goals between 76th and 90th minutes, 158 (4.61) goals in 90+ minutes, 5 (0.15%) goals in 1st extra-time, 7 (0.20%) goals in 2nd extra-time. The highest number of goals was scored between 76th and 90th minutes (635 goals), constituting 18.53% of the total goals scored.In conclusion, the finding that the goals have been mostly scored in between 76th and 90th minutes can be attributed to teams' loss of concentration, increase of fatigue level, and to the fact that the losing teams play more offensive by risking their defense towards the end of match, and that they both scored and conceded higher number of goals during these minutes.
Keywords : Football, Goal, Match Analysis, Champions League

SOZ.140 Amatör Futbolcularda Sezon Süresince Sezon İçi Antrenman Programının Kas Hasarı Ve Biyokimyasal Parametreler Üzerine Etkisi

Aslan TOKLU [1], Zekine PÜNDÜK[1], Hayrettin KARA[2], Erdil DURUKAN[1]
1 Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Son yıllarda yapılan bilimsel çalışma sonuçları, profesyonel futbolcuların sezon boyunca artmış kas hasarı bulgularıyla sezona devam ettikleri ayrıca sezon içi ve sezon arası dinlenmelerin toparlanmalarına yeterli katkı sağlamadığı, yorgunluğun fizyolojik stres parametreleriyle de ilgili olduğunu öne sürmektedir. Bu çalışmadaki amacımız, amatör futbolcularda sezon öncesi ve sezon arasında fiziksel performans ile kas hasarı ilişkili özellikleri takip ederek antrenman etkisini ilişkilendirmektir. Çalışmaya 15 amatör futbolcu katıldı. Sezon öncesi ve sezonun ilk devresinin son maçını takiben (sezon arası); Cooper koşu testi, 30 ve 60 metrelik sprint testleri ve hematolojik veriler için kan takibi yapılmıştır. Hematolojik parametrelerden; beyaz kan hücreleri (WBC), kırmızı kan hücreleri (RBC), hemoglobin (Hb), eritrosit hacmi (MCV), ortalama hemoglobin konsantrasyonu (MCHC), ortalama trombosit hacmi (MPV), pokalstonin (PCT), lenfosit (LY), nötrofil (NE), Üre, alanin aminotransferaz (ALT), Demir, doymamış demir bağlanma kapasitesi (UIBC), laktat dehidrogenaz (LDH), Kreatin kinaz (CK), Paraoxonase (PON) ve Ferritin değerlendirildi. Cooper koşu testi, 30 ve 60 metrelik sprint performans testleri sezon öncesi ve sezon arası yapılan ölçüm sonuçlarının istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur ($p<0.05$). Sezon öncesi ve sezon arası ölçümler değerlerinde, RBC ($p<0.001$), Hb ($p<0.01$), PCT ($p<0.01$), LY ($p<0.05$), ALT ($p<0.05$), demir ($p<0.001$) ve MCHC ($p<0.01$) değerlerinde sezon arasında sezon başına göre anlamlı bir düşüş tespit edilmiştir. MCV ($p<0.05$), MPV ($p<0.001$), NE ($p<0.001$), Üre ($p<0.01$), LDH ($p<0.001$) ve UIBC ($p<0.05$) değerleri ise sezon öncesine göre sezon arasında anlamlı olarak yükselmiştir. Ayrıca WBC, CK, PON ve Ferritin değerleri sezon öncesi ve arası karşılaştırmasında anlamlı değildi ($p>0.05$). Amatör futbolcularda sezon süresince yapılan antrenman ve müsabakalar sonucunda demir, hemoglobin ve kırmızı kan hücrelerindeki düşüş ve demir bağlama kapasitesindeki artış sporcu anemisinin bir göstergesi olarak düşünülebilir. Amatör futbolcularda kas hasarı ve demir eksikliği ile ilişkili parametrelerin sezon öncesi ve sezon arasında takip edilmesi gerektiğini öneriyoruz.
Anahtar Kelimeler : Futbol,antrenman,kas Hasarı, Biyokimyasal Parametreler

SOZ.140 The Effect of Football Training On Muscle Damage and Biochemical Parameters İn Amateur Players During The Season

ABSTRACT
Recently, studies have been focused that fotball players continue to season with increased symptoms of muscle damage during season, and also in-season and mid-season. The duration off-season may not be long enough to recover from these symptoms and it is also correlated with physiological stress parameters. The aim of the study was to investigate the effect of training on hemaologic and muscle damage response with physioloical parameters in pre-season and mid-season. Fifteen amateur players participated in the study. Blood samples were collected and Cooper run test, 30 and 60 m sprint tests performed in pre and mid-season. Also, white blood cells (WBC), red blood cells (RBC), hemoglobin (Hb), mean corpuscular volume (MCV), mean corpuscular hemoglobin concentration (MCHC), mean platelet volume (MPV), procalcitonin (PCT), lymphocyte (LY), neutrophil (NE), urea, alanine aminotransferase (ALT), iron, unsaturated iron binding capacity (UIBC), lactate dehydrogenase (LDH), creatine kinase (CK)and ferritin serum levels were analyzed in pre and mid-season. Football training a significant decreased RBC ($p<0.001$), Hb ($p<0.01$), PCT ($p<0.01$), LY ($p<0.05$), ALT ($p<0.05$), iron ($p<0.001$), and MCHC ($p<0.01$) values in mid-season compared to the pre season. However, MCV ($p<0.05$), MPV ($p<0.001$), NE ($p<0.001$), urea ($p<0.01$), LDH ($p<0.001$) and UIBC ($p<0.05$) levels were significantly increased in mid-season compared to the pre-season. The level of the WBC, CK, and serum ferritin were also not significant between the pre and mid-season ($p>0.05$). Moreover, the results of the Cooper run test, 30 and 60 m sprint performance tests were not difference between pre and mid season ($p>0.05$). Football training decreased serum iron, hemoglobin levels and white blood cell and an increased in iron binding capacity in the mid-season, this can be considered of the sports anemia. We recommend that in amateur players muscle damage and training induced iron deficiency related parameters need to be followed up in mid-season as much as pre-season.
Keywords : Football,training,muscle Damage , Biochemical Parameters

SOZ.153 Aynı Yaş Kategorisindeki Genç Futbolcuların Tekrarlı Sprint Performanslarının Mevki ve Lig Seviyesine Göre İncelenmesi

Onat ÇETİN, Malik BEYLEROĞLU
Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı aynı yaş kategorisindeki genç futbolcuların tekrarlı sprint performanslarının mevki ve lig seviyesine göre incelenmesidir. Bu amaçla çalışmaya 2 farklı lig seviyesindeki 4 takımın U16 yaş kategorisinden 67 genç futbolcu gönüllü katılmıştır. Sporcuların tekrarlı sprint performanslarını belirlemek için Wragg tarafından uyarlanmış 25 saniye dinlenmeli 7×34.2 m Bangsbo Sprint Test uygulanmıştır. Test sonucunda elde edilen en iyi sprint zamanı, ortalama sprint zamanı ve yorgunluk indeksi verileri lig seviyesi ve oyun içi mevkilere göre incelenmiştir. Verilerin lig seviyesine göre karşılaştırılmasında Mann Whitney U testi, mevkilere göre karşılaştırılmasında ise Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Çalışma sonucunda tekrarlı sprint testinden elde edilen en iyi sprint ve ortalama sprint derecelerinin lig seviyesine göre farklılık gösterdiği ($p<0,05$), yorgunluk indeksi verilerinin ise lig seviyesine göre farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$). Ayrıca üst lig seviyesindeki oyuncuların daha iyi tekrarlı sprint performansı gösterdiği belirlenmiştir. Elde edilen verilerin mevkilere göre incelenmesinde en iyi sprint ve ortalama sprint zamanı değerlerinin mevkilere göre anlamlı farklılık gösterdiği ($p<0,05$) yorgunluk indeksinin ise istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı belirlenmiştir ($p>0,05$). Tekrarlı sprint testinden elde edilen mevkisel performanslar incelendiğinde forvet, kenar defans ve orta saha kanat oyuncuları; orta saha merkez, defans merkez ve kalecilere göre daha yüksek performans göstermişlerdir. Sonuç olarak aynı yaştaki genç futbolcuların tekrarlı sprint performanslarının en iyi sprint ve ortalama sprint değerlerinin lig seviyesi ve mevkilere göre istatistiksel olarak farklılık gösterdiği ancak yorgunluk indeksi değerlerinin farklılık göstermediği belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Tekrarlı Sprint, Yaş Kategorisi, Lig Seviyesi, Mevki.

SOZ.153 Anlysis of repeated sprint performance of young soccer players at the same age category according to game positions and league level

ABSTRACT
The aim of this study is to examine repeated sprint performances of young soccer players at the same age category according to (on the basis of) game positions and league levels. For this purpose 67 young soccer players at U16 age category and from 4 different teams competing in two different league levels participated voluntarily in this study. To determine repeated sprint performance, 7×34,2 m with 25 second recovery duration Bangsbo Sprint Test adapted by Wragghas been applied to the athletes. Best sprint time, mean sprint time and fatigue index data obtained from test have been analyzed according to league level and game position. While Mann Whitney U test has been used for comparison of data according to league levels, Kruskal Wallis H test has been used to compare data according to game position. The best sprint time and mean sprint time results obtained from repeated sprint test have varied according to league level ($p<0,05$) but it is revealed that fatigue index has not shown differences according to league level ($p>0,05$). It is also determined that top level players have revealed better repeated sprint performance. While examining the data in terms of game position, it is also been found that best sprint time and mean time values have varied ($p<0,05$) but fatigue index has not had significant differences statistically ($p>0,05$). Considering the performance obtained from repeated sprint test according to game positions, forwards, full-backs and wingers have shown higher performance than central midfielders, central defenders and goalkeepers. Consequently, it has been found that the best sprint values and mean sprint values belonging to repeated performances of youth players from the same age category differ according to league levels and game positions, whereas fatigue index does not differ.
Keywords : Repeated Sprint, Age Category, League Level, Game Position

SOZ.176 Genç Kadın Voleybolcularda 14 Haftalık Kuvvet ve Servis Antrenmanlarının Servis Atma Becerileri Üzerine Etkileri

Yeliz ÖZVEREN[1], Bahtiyar ÖZÇALDIRAN[1], İlbilge ÖZSU[2]
1 Ege Üniversitesi,Spor Bilimleri,Türkiye
2 Uşak Üniversitesi,Spor Bilimleri,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, düzenli voleybol antrenmanı yapan sporculara uygulanan kuvvet ve servis antrenmanlarının, servis atma becerileri üzerine etkilerinin araştırılmasıdır. Çalışmaya yaş ortalamaları 16,3±0,8 yıl olan ve en az 5 yıldır düzenli voleybol antrenmanı yapan (90 dk/gün, 3 gün/hafta) 30 kadın sporcu gönüllü olarak katıldı. Çalışmaya katılan tüm sporcular (uygulama ve kontrol grubu) 14 hafta süresince, haftada üç gün, voleybol branşının gerektirdiği teknik-taktik, sürat ve çabukluk antrenmanlarına devam ettiler. Ayrıca, uygulama grubu, haftada iki gün (bir günü sabah uygulanan teknik-taktik antrenmanların akşamı, diğeri farklı bir günde) 1 saat süreli servis antrenmanları, farklı bir günde ise alt ve üst ekstremitelere yönelik kuvvet yetilerini geliştirici antrenmanlar yaptılar. Çalışmanın başında tüm sporcuların fiziksel özellikleri (yaş, spor yaşı, boy, kilo) ile file üzerinden servis geçirebilme ve hedefe servis atabilme becerilerine yönelik ön test değerleri, 14 haftanın sonunda ise bu becerilere ait son test değerleri kaydedildi. Grupların fiziksel özellikleri karşılaştırıldığında, iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olmadığı tespit edildi ($p>0.05$). Sporcuların file üzerinden servis geçirebilme ve hedeflenen bölgeye servis isabet ettirebilme becerileri karşılaştırıldığında, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu belirlendi ($p>0.05$). Sonuç olarak, voleybol branşında performansın geliştirilmesinde etkin rol oynayan teknik antrenmanlara ek olarak uygulanan kuvvet ve servis antrenmanlarının, genç kadın voleybolcuların servis atma becerilerini geliştirdiği, bu nedenle, yazılan ve uygulanan birim antrenmanlarda servis yetisinin geliştirilmesine yönelik özel yüklerin verilmesinin önemli olduğu vurgulanabilir.
Anahtar Kelimeler : Voleybolda Kuvvet Antrenmanları, Servis Becerisi, Voleybolda Servis Antrenmanları, Genç Kadın Voleybolcular.

SOZ.176 Effects of 14 Weeks Strength and Service Trainings on Serving Ability in Young Female Volleyball Players

ABSTRACT
This study was aimed to investigate strength and service training on serving ability in well trained volleyball players who trained regularly for five years. 30 female players (age: 16,3±0,80 years, mass: 60,6 ± 6,30 kg, training status: 6±2,49 hours/a week) were randomized to either the training group or control group. Both group performed technical-tactical, speed and agility trainings, required for volleyball, three times weekly for 14 weeks. Furthermore, training group performed one hour service training plus one hour strength training on two different days weekly. Before and after training period, features of the players such as age, training status, heigth, mass, number of service crossed over volleyball net, number of service on target area were evaluated statistically. No significant differences were found between groups of physical properties ($p>0.05$), but a significant differences existed for ability of servicing crossed over volleyball net and servicing on target area in favour of training group ($p>0.05$). Consequently, it can be said that practicing the strength and service trainings additionally to traditional technical-thactical trainings which have an active role on developing performance at volleyball improve the serving ability of young volleyball players. Thus, it can be emphasized that performing loads specific to improve the serving ability are important for an unit volleyball trainings.
Keywords : Strength Training In Volleyball, Serving Ability, Service Training In Volleyball, Young Female Volleyball Players.

SOZ.195 Genç Tenis Oyuncularının Sert ve Toprak Kortlardaki Tenis Maçları Sırasındaki Maç Aktivite Profillerinin Karşılaştırılması

Bülent KİLİT[1], Erşan ARSLAN[2]
1 Hitit Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Siirt Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı genç tenis oyuncularının sert ve toprak kortlardaki tenis maçları sırasındaki maç aktivite profillerinin karşılaştırılmasıdır.Araştırmaya 24 genç erkek (yaş: 12.5 ± 0.7yıl; boy: 158 ± 8 cm; vücut ağırlığı: 48.2 ± 6.8 kg) tenis oyuncusu katılmıştır. Açık toprak kort ve sert kortta oynanan 24 tenis maçı sırasında portatif göğüs bandı (BioHarness 3) ve küresel konumlama sistemi cihazı (Qstarz BT-Q818XT) ile fizyolojik ölçümler alınmıştır. Oyun bitiminde hissedilen zorluk derecesi belirlenmiştir. Tenis müsabakaları video kameraya kayıt edilerek (a) rallideki vuruş sayısı; (b) rallinin süresi; (c) efektif oyun süresi; (d) çalışma-dinlenme oranı; (e) ralliler arası ve (f) oyunlar arası dinlenme süreleri gibi maç karakteristikleri belirlenmiştir. Maç analizlerini değerlendirme Kinovea 0.8.15. (www.kinovea.org) yazılımı kullanılmıştır.Maçın karakteristik değişkenleri sert ve toprak kortta sırasıyla: ralli sayısı 5.4±4.5; 5.8±4.1, ralli süresi 8.6±8.1; 10.9±9.2 s, dinlenme süresi 28.8±25.4; 26.1±26 s, algılanan zorluk derecesi 12±2.1; 13.2±2.8, kalp atım sayısı 165.4±16; 168.6±15.8 atım/dk, solunum sayısı 32.1±4.4; 34.3±5.1 solunum/dk, aktivite 0.40±2.6; 0.45±2.7 VMU, koşu hızı 1.85±2.1; 2.1±2 km/saat, kat edilen mesafe 2658±330; 3156±396 m olarak bulunmuştur. Toprak kortta ölçülen algılanan zorluk derecesi, kalp atım sayısı, solunum sayısı, aktivite, koşu hızı ve kat edilen mesafe değerleri sert korta göre anlamlı düzeyde yüksek çıkmıştır. ($p<0,05$).Elde edilen bu veriler kullanılarak tenise özgü kondisyon programları hazırlamada, saha içinde hazırlanacak olan egzersizlerin süresi, şiddeti ve dinlenme oranlarının en ideal olabilmesi için çalıştırıcılar ve sporcular yol gösterici olacağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Tenis, Maç Analizi, Kort Yüzeyi, Performans.

Soz.195 Comparison of The Match Activity Profile of Young Tennis Players During Hard and Clay Courts Match Play

ABSTRACT
The purpose of this study was to compare the match activity profile of young tennis players during hard and clay courts match play.Twenty-four young male tennis players (age 12.5±0.7 years; height 158±8.1 cm; weight 48.2±6.6 kg) participated in this study. Their physiological responses were measured using the portable multivariable monitoring device (BioHarness 3) and match characteristics were measured using the GPS device (Qstarz BT-Q818XT) during hard and clay courts twenty-four matches play. Ratings of perceived exertion were also determined at the end of the game. The variables describing the characteristics of the matches determined from video recordings were: (a) strokes per rally; (b) duration of rallies; (c) effective playing time; (d) work-to-rest ratio; (e) rest time between rallies and (f) rest time between games. Kinovea 0.8.15. software was used for determining the match activity profile of young tennis players.Hard court and clay court match activity profiles were determined; strokes per rally 5.4±4.5; 5.8±4.1, duration of rallies; 8.6±8.1; 10.9±9.2 s, rest time 28.8±25.4; 26.1±26 s, rating of perceived exertion 12±2.1; 13.2±2.8, heart rate 165.4±16; 168.6±15.8 beat/min, breath rate 32.1±4.4; 34.3±5.1 number/min, activity 0.40±2.6; 0.45±2.7 VMU, run speed 1.85±2.1; 2.1±2 km/hr, covered distance 2658±330; 3156±396 m, respectively. Significant differences was found the rating of perceived exertion, heart rate, breath rate, activity, run speed and covered distance in clay court compared to hard court responses ($p<0.05$).These results indicate that these findings might be used for not only preparing the intensity of tennis-specific training, but also prescribing the appropriate aerobic exercise training for sport scientist and practitioners.
Keywords : Tennis, Match Analysis, Court Surface, Performance

SOZ.209 Farklı Direnç Egzersiz Yöntemlerinin Kan Laktat Düzeyi ve Kalp Atım Hızına Akut Etkilerinin Karşılaştırılması

Abdüsselam TURGUT[1], Gökhan DELİCEOĞLU[2]
1 Hitit Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı süper set yöntemi ve tekrar yüklenme yönteminin kan laktat düzeyine ve kalp atım hızına akut etkilerinin karşılaştırılmasıdır.Araştırmaya spor yaşı ortalaması 8,56±3,56 yıl, yaş ortalaması 21,45±2,25 yıl, boy uzunluğu 174,36±8,56 cm, vücut ağırlığı 78,27±12,28 kg ve vücut yağ yüzdesi % 12,71±4,96 olan rekreasyonel olarak kuvvet antrenmanı yapan 11 erkek gönüllü katılmıştır.Araştırma grubunun, ilk önce bench press, pulley rowing, biceps curl, triceps pushdown, leg extension ve leg curl egzersizlerinin 1 Maksimum Tekrarları belirlenmiştir. Sporcular 1 Maksimum Tekrarları belirlendikten 3 gün sonra Süper Set Yöntemine göre düzenlenmiş antrenmana katılmıştır ve Süper Set Yöntemine göre düzenlenmiş antrenmana katıldıktan 7 gün sonra Tekrar Yöntemine göre düzenlenmiş antrenmana katılmışlardır. Antrenmanlar sırasında kan laktatı ve kalp atım hızı ölçümleri yapıldı. Araştırmadan elde edilen verilere SPSS 22.0 paket programı kullanılarak İlişkisiz Örneklemler T-Testi istatistik analizi yapılmıştır.Araştırma grubunun süper set yöntemi antrenman programı sırasında elde edilen 8 adet kan laktat testi ölçüm sonucunun ortalaması sırasıyla 3,0±0,54 mmol/L, 8,70±1,31 mmol/L, 10,95±2,00 mmol/L, 12,70±7,25 mmol/L, 9,22±1,86 mmol/L, 5,63±1,81 mmol/L, 40±1,28 mmol/L, 2,63±0,43 mmol/L olarak bulunmuştur. Süper set yöntemi antrenman programı sırasında elde edilen 12 adet toparlanma süresinin kalp atım hızı ölçüm sonucunun ortalaması sırasıyla 145,34±5,29 atım/dk, 141,65±4,44 atım/dk, 141,73±3,08 atım/dk, 144,88±3,98 atım/dk, 135,16±4,28 atım/dk, 134,76±3,07 atım/dk, 135,39±3,18 atım/dk, 135,39±3,18 atım/dk, 141,47±3,81 atım/dk, 141,00±2,48 atım/dk, 141,53±3,25 atım/dk, 122,26±5,84 atım/dk olarak bulunmuştur. Süper set yöntemi antrenman programında uygulanan egzersizlerin kalp atım hızları Bench Press 183,24±4,51 atım/dk, Pulley Rowing 191,18±3,72 atım/dk, Biceps Curl 171,40±11,13 atım/dk, Triceps Pushdown 179,86±2,50 atım/dk, Leg Extension 187,46±3,18 atım/dk, Leg Curl 195,93±2,86 atım/dk olarak bulunmuştur.Tekrar yöntemi antrenman programı sırasında elde edilen 8 adet kan laktat testi ölçüm sonucunun ortalaması sırasıyla 3,01±0,49 mmol/L, 7,42±1,36 mmol/L, 9,04±1,71 mmol/L, 10,33±1,91 mmol/L, 6,45±1,11 mmol/L, 3,88±0,80 mmol/L, 2,49±0,63 mmol/L, 1,76±0,36 mmol/Lolarak bulunmuştur. Tekrar yöntemi antrenman programı sırasında elde edilen 12 adet toparlanma süresinin kalp atım hızı ölçüm sonucunun ortalaması sırasıyla 135,68±3,16 atım/dk, 138,08±2,56 atım/dk, 137,15±2,19 atım/dk, 135,21±1,90 atım/dk, 126,16±4,04 atım/dk, 122,38±4,02 atım/dk, 120,77±3,96 atım/dk, 120,77±3,96 atım/dk, 128,00±4,06 atım/dk, 127,92±3,35 atım/dk, 124,43±3,09 atım/dk, 107,11±4,25 atım/dk olarak bulunmuştur. Tekrar yöntemi antrenman programında uygulanan egzersizlerin kalp atım hızları Bench Press 171,32±3,46 atım/dk, Pulley Rowing 167,49±2,80 atım/dk, Biceps Curl 152,90±5,37 atım/dk, Triceps Pushdown 156,85±6,04 atım/dk, Leg Extension 176,03±4,84 atım/dk, Leg Curl 174,10±6,89 atım/dk olarak bulunmuştur. Elde edilen bulgulara göre süper set yöntemi, tekrar yöntemine göre aynı antrenman protokolünde daha fazla kan laktatı üretmiş ve kalp atım hızı değerleri daha yüksek çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Kuvvet Antrenmanı, Direnç Egzersiz Yöntemleri, Laktik Asit, Kalp Atım Hızı.

SOZ.209 Compare The Acute Effects of Different Resistance Exercise Methods On Blood Lactate Levels and Heart Rate

ABSTRACT
The main aim of this study can be summarized as comparison between effects of methodologies of super set system and multiple set system on level of blood lactate and heart rate.Eleven male volunteers, experiencing recreational power training, joined the research with spefications, sport age average of 8,56±3,56, age average of 21,45±2,25, height average of 174,36±8,56 cm, weight average of 78,27±12,28 kg and average of body fat percent 12,71%±4,96%. Indepented-Samples T-Test statistic analysis via SPSS 22.0 software is applied to data which acquiring from research.As a first step, identifying maximum number of repeats in one set is set for each one in the group of bench press, pulley rowing, biceps curl, triceps pushdown, leg extension and leg curl for each one in 'Research Group.' After this determination step, Research group attends the training that is organized with the super set methodology. Research group gets in the training applied by the rules of traditional set after passing seven days from super set training. During trainings, blood lactat level and wearth rate values are measured. Data obtained from research is applied to Independent Samples T-Test Statistical Analysis via SPSS 22.0 packet software. As research group is in process of training, measurements of blood lactate level are taken with lactate plus lactate analyser, and measurements of pulse rate are taken with polar team pro 2 pulse rate monitor.Averages of 8 blood lactat test measurements, obtained during training of super set system, of Research Group are 3,0±0,54 mmol/L, 8,70±1,31 mmol/L, 10,95±2,00 mmol/L, 12,70±7,25 mmol/L, 9,22±1,86 mmol/L, 5,63±1,81 mmol/L, 40±1,28mmol/L, 2,63±0,43 mmol/L in order. Averages of 12 pulse per recovery time measurements, obtained during training of super set system, of Research Group are 145,34±5,29 pulse/min, 141,65±4,44 pulse/min, 141,73±3,08 pulse/min, 144,88±3,98 pulse/min, 135,16±4,28 pulse/min, 134,76±3,07 pulse/min, 135,39±3,18 pulse/min, 135,39±3,18 pulse/min, 141,47±3,81 pulse/min, 141,00±2,48 pulse/min, 141,53±3,25 pulse/min, 122,26±5,84 pulse/min in order. Pulse rate values on exercises applied during super set methodolgy training are Bench Press with 171,32±3,46 pulse/min, Pulley Rowing 167,49±2,80 with pulse/min, Biceps Curl with 152,90±5,37 pulse/min, Triceps Pushdown with 156,85±6,04 pulse/min, Leg Extension with 176,03±4,84 pulse/min, Leg Curl with 174,10±6,89 pulse/min.Averages of 8 blood lactat test measurements, obtained during training of multiple set system, of Research Group are 3,01±0,49mmol/L, 7,42±1,36 mmol/L, 9,04±1,71 mmol/L, 10,33±1,91 mmol/L, 6,45±1,11 mmol/L, 3,88±0,80 mmol/L, 2,49±0,63 mmol/L, 1,76±0,36mmol/L in order. Averages of 12 pulse per recovery time measurements, obtained during training of multiple set system, of Research Group are 135,68±3,16 pulse/min, 138,08±2,56 pulse/min, 137,15±2,19 pulse/min, 135,21±1,90 pulse/min, 126,16±4,04 pulse/min, 122,38±4,02 pulse/min, 120,77±3,96 pulse/min, 120,77±3,96 pulse/min, 128,00±4,06 pulse/min, 127,92±3,35 pulse/min, 124,43±3,09 pulse/min, 107,11±4,25 pulse/min in order. Pulse rate values on exercises applied during training designed according to multiple set system are Bench Press with 171,32±3,46 pulse/min, Pulley Rowing with 167,49±2,80 pulse/min, Biceps Curl with 152,90±5,37 pulse/min, Triceps Pushdown with 156,85±6,04 pulse/min, Leg Extension with 176,03±4,84 pulse/min, Leg Curl with 174,10±6,89 pulse/min. With obtaining values, The fact is show as that in same training protocol, methodology of super set cause more secretion of blood lactate and higher values of pulse rate than methodology of multiple set system.
Keywords : Strength Training , Resistance Training Methods, Lactic Acid, Heart Rate.

SOZ.238 İskemik Önkoşullamanın Seçilmiş Fizyolojik Parametreler ve Anaerobik Performans Üzerine Akut Etkisi

Atakan YILMAZ [1], Gülfem ERSÖZ[2]
1 Baskent Universitesi, Saglık Bilimleri Fakultesi, Türkiye
2 Ankara Universitesi, Spor Bilimleri Fakultesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı iskemik önkoşullamanın (İsÖ) seçilmiş fizyolojik parametreler ve anaerobik performans üzerine akut etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya Spor Bilimleri bölümünde okuyan, 14 erkek (Ort.yaş; 25,5 ± 3,41yıl, boy: 178,36 ± 6,66cm, VA: 75,12± 8,22kg) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların anaerobik performanslarının belirlenmesi için Wingate Anaerobik Güç ve Kapasite testi (WAnT) uygulanmıştır. WAnT sonucunda Yorgunluk İndeksi (Yİ), Zirve Güç (ZG), Ortalama Güç (OG) ve Minimum Güç (MG) relatif ve mutlak olarak hesaplanmıştır. 14 katılımcı rasgele olarak sham (n=6) ve test (n=8) olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. WAnT tüm katılımcılar aynı gün uygulanmış ve bu değerler ön test olarak kaydedilmiştir. Test grubuna İskemik önkoşullama uygulaması özel bir bacak manşonu ile 5dk iskemi 5dk reperfüzyon, 3 periyot halinde uygulanmış ve kalp atım hızı (KAH), kan basıncı (KB), kan laktat konsantrasyonu [La] ve oksijen satürasyonu yüzdesi (%O2sat) daha önceden belirlenen sistematikte kaydedilmiştir. İsÖ uygulamasının hemen ardından katılımcılar WAnT'a tekrar girmişlerdir. Sham grubuna İsÖ etki yaratmayacak şekilde uygulanmıştır. Katılımcıların ön test sonuçları ve iskemi sonrası test sonuçları arasında farklılık olup olmadığını belirlemek için parametrik olmayan Wilcoxon işaret testi uygulanmıştır. Analiz sonuçlarına göre katılımcıların anaerobik güç (ZG) değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı artış tespit edilmiştir ($p<0.05$). Bunun yanında, katılımcıların Ön test WAnT değerleri ile son test değerleri Yİ parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir artış tespit edilmiştir ($p<0.05$). Fizyolojik parametrelerden %O2sat değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir artış tespit edilirken ($p<0.05$), KB, [La] ve KAH parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Fizyolojik parametreler ile anaerobik performans göstergeleri arasındaki korelasyonu belirlemek üzere Spearman korelasyon analizi yapılmıştır. Vücut yağ yüzdesi ile MG ve OG arasında istatistiksel olarak anlamlı orta düzeyde pozitif yönlü bir ilişki tespit edilirken ($r= .579$, $r= .554$; $p<0.05$) anaerobik performans ile [La] arasında anlamlı bir korelasyon tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Sonuç olarak İsÖ uygulamaları anaerobik performansı akut olarak arttırmaktadır ve bununla birlikte %O2sat değerlerinde de artış sağlamaktadır.
Anahtar Kelimeler : Anaerobik Performans, Fizyolojik Parametreler, Iskemik önkoşullama

SOZ.238 The Acute Effect of Ischemic Preconditioning on Selected Physiological Parameters and Anaerobic Performance

ABSTRACT
The purpose of this study is to examine the acute effects of ischemic preconditioning (IP) on selected physiological parameters and anaerobic performance. 14 male Sport Sciences Department's students (mean age, 25,5 ± 3,41 yr, height: 178,36 ± 6,66 cm, weight: 75,12 ± 8,22 kg) participated in voluntarily. Anaerobic performance was determined by a Wingate anaerobic power and capacity test (WAnT). Fatigue Index (Fi), Peak Power (PP) and Average Power (AP) were calculated as relative and absolute in the result of WAnT. 14 participants were randomly divided into 2 groups as sham (n = 6) and test (n = 8). WAnT were administered to all participants in the same day and this value was recorded as a pre-test. Ischemic preconditioning was applied to test group in a special leg sleeve with 5 min ischemia 5 min reperfusion in 3 periods, and heart rate (HR), blood pressure (BP), blood lactate concentration [La] and oxygen saturation (O2sat%) were recorded systematically. Then IP, subjects performed the WAnT again. The occlusion maneuvers were conducted by inflating the thigh cuffs to 30mmhg in the IP session of sham group. The non-parametric Wilcoxon signed rank test was used to determine whether there were statistically significant differences between pre-test results and post test results after the ischemia. According to the results of analysis, it was found statistically significant increase in peak power (PP) values of participants ($p<0.05$). In addition, a statistically significant increase in the participants' pre-test and post-test values of Yi parameter of WAnT have been determined ($p<0.05$). While it was determined that a statistically significant increase in O2sat% values in physiological parameters ($p<0.05$), a statistically significant difference was not detected in the BP, [LA] and HR parameters ($p>0.05$). The non-parametric Spearman's Rank Order Correlation Analysis was used to determine the correlation between the anaerobic performance indicators and physiological parameters. While the analysis resulted that there were statistically significant moderate correlations between the Body fat percentage and MP, OP values ($r= .579$, $r= .554$; $p<0.05$), it was not detected a significant correlation between anaerobic performance and [La] ($p>0.05$). As a result, IP applications increase anaerobic performance as acute and it also causes to increase in O2sat% values.
Keywords : Anaerobic Performance, Physiological Parameters, Ischemic Preconditioning

SOZ.387 Uzaktan Fiziksel Antrenman Programının Elit Futbol Hakemleri ve Yardımcı Hakemlerin YYIRL ve YYIRL Performansı Üzerine Etkisi

Tuba Kızılet BOZDOĞAN, Ali KIZILET
Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Profesyonel futbolcuların fiziksel yeterliliklerinin yükselmesiyle oyun temposu artmış ve hakemlerinde tempoya uyabilmelerinde fiziksel ve fizyolojik yeterlikleri önemli olmuştur. Farklı coğrafi uzaklıklarda ve mesleklerde çalışmalarından dolayı düzenli antrenman yapabilme zorluğunu aşabilmelerinde esnek yapıdaki Uzaktan Fiziksel Antrenman Programı (UFAP) yeni bir model olarak değerlendirilebilinir. UFAP'ın esnek yapısıyla bireyin kalp atım sayısı, yüklenme şiddet bölgeleri, iş yükü gibi fizyolojik değerlerini hakem –antrenör arasında paylaşılabilmektedir. Çalışmamızın amacı, UFAP kapsamında, antrenmanlardaki fizyolojik tepkilerin kayıt altına alınması, sonuçların yorumlanması ve çalışmaların yönlendirilmesiyle hakemlerin performanslarının geliştirilmesinin mümkün olup olamayacağını değerlendirmektir. Çalışma grubuna (hakemler ve yardımcılar; sırasıyla yaş;36,5±4,1;37,1±2,1) 3 aylık antrenman periyodu haftada 3 gün uygulanmıştır. Ön-son testlerde hakemlere Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Testi Seviye 1 (YYIRL1), yardımcılara Yo-Yo Aralıklı Dayanıklılık Testi Seviye 2- Modifiye Ariet testi (YYIEL2) uygulanmıştır. Kalp atım kayıtları her 1 sn de kaydedilmiştir (polar team system, Polar eloctro, Finland). Verilerin ortalamaları ve standart sapmaları gösterilmiştir. Grupların kendi içinde farklılıkların karşılaştırmasında eş-örneklem t-tesi kullanılmıştır (p <0.05). Çalışma kapsamındaki YYIRL1 ve YYIEL2 ön- son testleri sonuçlarına göre koşu mesafelerinde (sırasıyla p= .170 and .1000) ve fizyolojik parametrelerinde (İş yükü, MaxHR, OrtHR ve 1 dk sonra toparlanma nabzı) istatistiksel olarak anlamlı farklılık çıkmamıştır, sırasıyla (p=.390, .326, .606 ve 704; p=.1000) (p=.315, .802,.619 ve .030). Uygun eğitim teknolojileri kullanılmasıyla farklı yaş aralığı, coğrafi uzaklıklar ve farklı mesleklerde yarı zamanlı veya tam zamanlı profesyonel olarak çalışan hakemlerin performans yeterliliklerinin geliştirilmesi mümkündür.
Anahtar Kelimeler : Futbol Hakemi,Yardımcı Hakem, Uzaktan Fiziksel Antrenman , Kalp Atımı

SOZ.387 Effect of Distance Physical Training oo YYIRL and YYIRL 2 Test Performance on Elite Soccer Referees and Assistant Referees

ABSTRACT
Game's tempo is increase with developing of professional soccer player's pyhsical abilities and their physical and physiological sufficiencies is important for adapting game's tempo. Reason of working different jobs and living different geographical distances, it's difficult doing regular training so distance physical training program (DPTP) may evaluate like new model to training metod. In this context in order for them to overcome these obstacles with a flexible structure can be considered a model implementation of the distance physical training program new renote. The aim of this study to evaluate that it's impossible to improve referees perfromances with recording pyhsiological reactions in training sections, commenting results and steering studies as part of UFAP. The study of group (Referee (R) and Assistant Referee (AR); respectively age;36,5±4,1;37,1±2,1) trained programs 3 times a week during 3 months and performed Yo-Yo Intermitent Recovery Test Level 1 (YYIRL1) and Yo-Yo Intermittent Endurance test-Level 2 Modifiy Ariet test (YYIEL2) respectively. Heart rate was recorded every 1 second records. Data are presented as mean and SD. The differences within the groups themselves pre-post test comparisons in Wilcoxon Signed Ranks Test (p<0,05). According to the scope of work of the R's YYIRL1 and AR's YYIEL2 results, distance running (respectively p= .170 and .1000) and physiological parameters (HRload, HRmax, HRmean and After 1 minute recovery) did'nt show significant difference (respectively; p=.390, .326, .606 and 704 and p=.315, .802, .619 and .030). Using appropriate educational technologies in practice, different age range, geographic distances and different occupations, part-time or full-time working as a professional, the development of competencies in the performance of the refe
Keywords : Soccer Referee, Asisstant Referee, Distance Physical Training, Heart Rate

SOZ.393 Elit Bisikletçilerde Wingate Anaerobik Güç, İzokinetik Pik Tork Kuvveti ve Bacak Uzunluğu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Gökhan UMUTLU[1], Oktay ZIRHLI [1], Ayhan Taner ERDOĞAN[2], Mehmet Akif ZİYAGİL[1]
1 Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
2 Uluslararası Final Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, K.K.T.C

ÖZET
Kuvvet belirli bir hızda kaslar tarafından üretilen maksimum gücü ifade ederken güç ise kuvvet ve hız sonucunda oluşan işi tanımlamaktadır. Birçok branş yüksek performans düzeylerine ulaşabilmek için yüksek düzeyde kuvvet ve kassal güç gerektirir. Bisiklet branşında alt ektremite kas kuvvet ve kassal güç ve dayanıklılık düzeyi performans açısından oldukça önemlidir. Hem mesafe hem de süre bakımından branşın genel yapısı göz önünde bulundurulduğunda sporcuların kuvvet ve dayanıklılık performansının yüksek olması gerekmektedir. Bisikletçilerde uzun mesafe ve yarış sürelerinden dolayı sporcuların yüksek aerobik kapasite değerlerine ulaştığı görülmektedir. Anaerobik güç testlerinin yapısından dolayı aerobik kapasitesi yüksek olan bisikletçilerin anaerobik testlere nasıl yanıt verdiğini belirlemek amacıyla bu çalışmada elit bisikletçilerde anaerobik güç, izokinetik kuvvet ve bacak uzunluğu parametreleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya, yaşları 18 ile 34 yıl (22,56±4,80yıl) arası değişen 9 elit erkek bisikletçi (boy:175,00±6,40cm, vücut ağırlığı:66,19±6,31kg, yağsız vücut kütlesi:59,47±4,74kg, yağ yüzdesi:10,00±3,93%, bacak uzunluğu:97,89±3,79cm) katıldı. Katılımcıların boy uzunlukları stadiyometre; antropometrik ölçümler bioelektrik impedans analizörü ile ölçüldü. Humac Norm CSMI Cybex izokinetik dinamometresi kullanılarak 60o/s açısal hızda toplamda 3 set 5 tekrar olmak üzere izokinetik diz ekstansör ve fleksör kas kuvvetleri oturma poziyonunda belirlendi. Anaerobik güç kapasiteleri belirlenirken ısınmada Wingate bisiklet ergometresinde ve bireyin kilogramı başına 75 gr hesabı ile yapılan bir yüke karşı 30 sn süresince supra maksimal bir süratle pedal çevirmeleri sağlandı ve ısınma ve dinlenme periyodunu takiben anaerobik güç değerlerinin belirlenmesi için 30 saniyelik Wingate anaerobik güç testine tabi tutuldu ve test boyunca bireyler sözel motivlerle desteklendi. Bacak uzunluğunu hesaplamak için, anterior superior iliac spine ile medial malleolus arasındaki uzunluk ölçüldü. Tüm ölçümler üç kez, aynı teknisyen tarafından, kişinin sağ bacağından alındı ve 3 ölçümün ortalaması hesaplandı. Yapılan Pearson momentler çarpımı korelasyon analiz sonucuna göre, Pik Tork Ekstansiyon Sağ ile Ortalama Güç_Watt ($r=0,748$, $p<0,05$); Pik Tork Ekstansiyon Sol ile Ortalama Güç_Watt ($r=0,816$, $p<0,01$); Pik Tork Ekstansiyon Sol ile Minimum Güç_Watt ($r=0,787$, $p<0,05$); Pik Tork Ekstansiyon Sol ile Minimum Güç_Watt/kg ($r=0,720$, $p<0,05$); arasında anlamlı pozitif ilişki bulundu. Sonuç olarak, bisikletçilerin hem sağ hem de sol ekstansiyon pik tork kuvvet değerleri ile WAnT testi Ortalama Güç değerleri arasında görülen ilişki uzun mesafe yarışlarında ve engebeli parkurlarda yapılan antrenmanların özellikle quadriceps kas grubunda kuvvet artışına katkı sağladığını ve sporcuların uzun mesafe, süre ve yorgunluğa karşı koyabildiğini göstermektedir. Ayrıca, bisikletçilerde branşın genel karakteristiğinden dolayı alt ekstremitenin yoğun olarak kullanılması hem pik tork hem de anaerobik güç değerlerine önemli ölçüde katkı sağladığı ve sporcunun kısa süreli şiddeti yüksek anaerobik güç testinde yorgunluğa karşı direnç gösterip performansına devam edebildiğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Anaerobik Güç, Izokinetik Kuvvet, Bacak Uzunluğu

SOZ.393 Assessment of the Relationship Among Anaerobic Power, Isokinetic Strength and Leg Length in Elite Cyclists

ABSTRACT
Strength refers to the maximum force produced by a muscle or muscles at any given speed while power is the product of strength and speed. Many sport branches demand improved strength capacity and muscular power capacity. Especially, lower extremity strength and muscular power and endurance levels are crucial determinants in terms of optimal cycling performance. When both the distance and duration of the branch take into consideration, cycling obviously require an improved strength and stamina. Due to the long distances and race durations it has been shown that cyclists are able to reach high oxygen consumption levels. Additionally, due to their specific structure to determine how cyclists correspond to anaerobic tests the purpose of this study was to assess the relationship among anaerobic power, isokinetic strength and leg length in elite cyclists. A total of 9 healthy male elite cyclists between the ages of 18 to 34 (22,56±4,80years) volunteered to participate in this study (height: 175,00±6,40cm, body weighth :66,19±6,31kg, lean body mass:59,47±4,74kg, fat mass:10,00±3,93%, leg length:97,89±3,79cm), respectively. The anthropometric parameters were assessed using Bioelectrical impedance analysis prior to Cybex isokinetic and the WAnT sessions. Height was measured with a stadiometer in the standing position. The leg length of each subject were measured from the right leg from anterior superior iliac supine to medial malleolus with a tape measure. All leg length measurements were carried out three times from the right leg by a single administrator and the mean of these three measurements were recorded as the leg length. In assessment of anaerobic power, each subject underwent the WAnT on an electronically braked Monark 864 ergometer against a load of 0.075 kg per kilogram of body weight. According to Pearson product-moment correlation coefficient analysis it was found that a positive significant correlation between Peak Torque Extension_Right and Average Power_Watt ($r=0,748$, $p<0,05$); Peak Torque Extension_Left and Average Power_Watt ($r=0,816$, $p<0,01$); Peak Torque Extension_Left and Minimum Power_Watt ($r=0,787$, $p<0,05$); Peak Torque Extension_Left and Minimum Power_Watt/kg ($r=0,720$, $p<0,05$), respectively. According to these results, it could be speculated that the relationship among right and left knee extension peak torque and WAnT Average Power could be due to the long distance races and trainings on the hilly roads specifically resulted in an improved strength in quadriceps muscular group and cyclists could resist to the long distance, duration and fatigue. Consequently, due to the general characteristic of the cycling branch the intensive use of lower extremity muscles during activity improves both peak torque strength and anaerobic power capacity and correspondingly cyclists could maintain the short term high intensity WAnT test despite to the exhaustion.
Keywords : Anaerobic Power, Isokinetic Strength, Leg Length

SOZ.397 Eklem Hareket Genişliği Değerlerinin Farklı Açısal Hızlardaki Absolüt ve Rölatif Plantar ve Dorsal Fleksiyon Değerleri İle İlişkisi

Gökhan UMUTLU, Buse ARGUN, Yağmur ARINLI, Ersin ILKİLİROĞLU
Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Ayak bileği hareket genişliği açıları (ROM) postural dengenin azalmasında önemli risk faktörleri arasında sayılmaktadır. Ancak ROM değerlerinin belirli bir düzeyin üzerinde olması da sakatlık risklerinin artmasına neden olan faktörler arasında yer almaktadır. Özellikle bale performansı boyunca sıkça uygulanan point ve flex hareketleri esnasında balerinler normal değerler üzerinde ROM değerlerine ulaşmaktadır. Dolayısıyla, bu hareketlerin stabil bir şekilde uygulanabilmesi bakımından dorsi-fleksiyon ve plantar-fleksiyon kuvvetleri bale branşı içerisinde çok önemli bir yer tutmaktadır. Bu bilgiler doğrultusunda bu çalışmada ROM değerlerinin farklı açısal hızlardaki absolüt ve rölatif plantar ve dorsal fleksiyon değerleri ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya, yaşları 13 ile 14 yıl (13,18±0,41yıl) arası değişen 11 kız bale öğrencisi (boy:158,05±4,38cm, vücut ağırlığı:46,01±7,19kg, yağsız vücut kütlesi:35,28±3,99kg, yağ yüzdesi:22,65±7,19%) katıldı. Katılımcıların boy uzunlukları stadiyometre (Holtain Ltd. U.K.) ile; antropometrik ölçümler bioelektrik impedans analizörü (Tanita 418- MA) ile ölçüldü. Absolüt (Nm) ve rölatif (Nm/kg) pik tork değerlerinin belirlenmesi için katılımcılar Humac Norm CSMI Cybex izokinetik dinamometresi kullanılarak oturma pozisyonunda 60°/s ve 120°/s açısal hızda her biri toplamda 3 set 5 tekrar olmak üzere plantar ve dorsifleksiyon ölçümlerine tabi tutuldu. ROM değerlerinin farklı açısal hızlardaki absolüt ve rölatif plantar ve dorsal fleksiyon değerleri ile ilişkisini belirlemek amacıyla Pearson momentler çarpımı korelasyon analizi sonucuna göre ROM değerleri ile farklı açısal hızlardaki absolüt ve rölatif plantar ve dorsal fleksiyon değerleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı. Analiz sonuçlarına göre 60°/s açısal hızda yüksek plantar fleksiyon ve dorsifleksiyon değerlerine ulaşan öğrencilerin 120°/s açısal hızda da yüksek plantar fleksiyon ve dorsifleksiyon değerlerine ulaştıkları görülmüştür. Ayrıca öğrencilerin vücut ağırlığı ve yağsız vücut kütlesi değerleri ile hem rölatif 60°/s sol dorsifleksiyon ($r= -0,736$, $p<0,01$); hem de rölatif 120°/s sol plantarfleksiyon ($r=0,713$, $p<0,05$) değerleri arasında anlamlı negatif ilişki bulunmuştur. Vücut ağırlığı ve yağsız vücut kütlesi ile hem rölatif 60°/s sol dorsifleksiyon hem de rölatif 120°/s sol plantarfleksiyon değerleri arasında görülen anlamlı negatif ilişki düzeyi öğrencilerin performans esnasında sadece sol ayak ile uyguladıkları pirouette hareketi esnasında eklem kuvvetinin vücut ağırlığını tolere edemediğini ve dolayısıyla vücut ağırlığı arttıkça öğrencilerin ayak bileği riskinin artabileceğini düşündürmektedir. Sonuç olarak, 13 ile 14 yaş grubu kategorisinde çalışmaya katılan bale öğrencilerinin ROM değerlerinin branşa özgü artış göstermesine bağlı olarak plantarfleksiyon ve dorsifleksiyon pik tork değerlerinde bir artış meydana gelmediği ancak plantarfleksiyon değerlerinin artış gösterdiği durumlarda dorsifleksiyon pik tork değerlerinin bir azalma eğilimi içerisinde olması öğrencilerin yüksek şiddetli ani sıçramalar sonrasında yere iniş esnasında ayak bileği eklemine binen yükü artıracağını ve daha fazla yer çekimi kuvveti etkisine maruz kalacaklarını göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : ROM, Plantarfleksiyon, Dorsifleksiyon, Bale, Pik Tork

SOZ.397 Range of Motion and Its Relation to Absolute and Relative Plantar and Dorsiflexion Peak Torques at Different Angular Velocity

ABSTRACT
Ankle range of motion angles (ROM) are among the major risk factors for decreased postural stability. However, the ROM value which is above a certain level are also among the factors that lead to increased risk of injury. Especially during point and flex movements in ballet performance ballerinas frequently reach to the ROM value above the normal values. Therefore, with regard to the implementation of these movements in a stable manner dorsiflexion of and plantar-flexion forces occupy a very important place in the ballet branch. With this in mind, the purpose of this study was to examine the relationship between ROM values and absolute and relative plantar and dorsiflexion at different angular velocity. Eleven female ballet students between the ages of 13 and 14 years (13,18±0,41years) participated in this study (height:158,05±4,38cm, body weighth:46,01±7,19kg, lean body mass:35,28±3,99kg, body fat mass:22,65±7,19%). The anthropometric parameters (body fat mass, lean body weight, weight) were assessed using Bioelectrical impedance analysis (Tanita 418-MA Japan). Height was also measured by means of a stadiometer in the standing position (Holtain Ltd. U.K.). Participants were tested on Humac Norm CSMI Cybex isokinetic dynamometer and performed 3 sets 5 repetitions plantar and dorsiflexions. Plantar and dorsiflexion were assessed in the sitting position at 60°/s and 120°/s angular velocities. According to Pearson product-moment correlation coefficient analysis no significant relationship were found among ROM, absolute and relative plantar and dorsiflexion peak torque parameters. It was found a negative relationship between both body weight and lean body weight and 60°/s left absolute dorsiflexion ($r= -0,736$, $p<0,01$) and 120°/s relative left plantarflexion ($r=0,713$, $p<0,05$). As a result, it could be speculated that during the pirouette movement which was performed only on left leg joint strength is inadequate to tolerate the body weight and could increase the risk of injury depending on the increment in body weight. Besides, during the landing following the jumping phase ballet dancers expose more ground reaction force and consequently the load in the joints increase dependently.
Keywords : ROM, Plantarflexion, Dorsiflexion, Ballet, Peak Torque

SOZ.429 Farklı Isınma Protokollerinin 50 Metre Yüzme Performansı Üzerine Akut Etkisi

Armağan KAFKAS, Özgür EKEN, M. Emin KAFKAS
İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, farklı ısınma protokollerinin 50 metre (m) yüzme performansı üzerine akut etkisini belirlemektir. 15 sub-elit bayan yüzücü (yaş 22.53±2.58 yıl, boy 163.4±4.27 cm, beden ağırlığı 56.39±9.72 kg, VKİ 21.09±3.27 kg/m2 ve VYO 21.77±8.06 %) rastlantısal düzende ve birbirini izlemeyen günlerde 5 farklı ısınma protokolünü gerçekleştirmişlerdir. Isınma protokolleri sadece 5 dakika koşu (WS), 5 dakika koşu ve statik ısınma (SS), 5 dakika koşu ve su dışı ısınma (DL), 5 dakika koşu ve su içi ısınma (IW) ve son olarak 5 dakika koşu ve Propriyosepsiyon Nöromüsküler Fasilitasyon ısınmadan (PNF) oluşmaktaydı. Katılımcılar, her biri sabah (10.00) gerçekleştirdikleri ısınma protokolünden sonra 50 m serbest ve kurbağalama yüzme performans testini uygulamışlardır. Verilerin analizinde tekrarlı ölçümler için yaygın olarak kullanılan "Repeated Measures ANOVA" testi kullanıldı. Araştırma sonucunda, 50 m serbest ve kurbağa stil yüzme performansı açısından karşılaştırılan tüm ısınma protokolleri arasında anlamlı farklılık olduğu bulundu [F(1,152)=70.453, p=.000, partial η2=,824; F(2,093)=145.504, p=.000, partial η2=,824] sırasıyla. IW ısınma protokolünde, hem 50 m serbest hem de kurbağa stil performans skorlarında diğer ısınma protokollerine göre IW ısınma protokolü lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu saptandı (p<.05). Araştırma bulgularına göre 50 m serbest ve kurbağa stil yüzme performansı açısından en hızlı protokol IW, DL, WS, PNF ve SS (hızlı performanstan yavaşa göre) olarak belirlendi. Kurbağa stil yüzme performansı açısından en hızlı performans skoru IW, DL, SS, WS, PNF olarak tespit edildi. Sonuç olarak, maksimum 50 m yüzme ve kurbağa performansının sergilenmesinde en uygun/etkili ısınma protokolünün IW olduğu söylenebilir. Bundan dolayı yüzücülerin müsabaka ve antrenmanlardan önce IW ısınma protokolü ile hazırlık yapmaları, istenilen hedef performansın sergilenmesine yardımcı olacaktır. Ancak yine de ileriki dönemlerde farklı ısınma protokollerinin farklı mesafelerdeki yüzme performans skorları üzerine etkisi araştıran çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Isınma, Yüzme, Germe, Statik, PNF

SOZ.429 The Acute Effects of Different Warm Up Protocols on 50 Meter Swimming Performance

ABSTRACT
The purpose of this study was to determine the acute effects of different types of warm up protocols on 50 meter (m) swimming performance. Fifteen sub-elite women swimmers (age 22.53±2.58 years, body height 163.4±4.27 cm, body weight 56.39±9.72 kg, BMI 21.09±3.27 kg/m2 and BFP 21.77±8.06 %) were assigned randomly to 5 different warm-up protocols on non-consecutive days. The warm-up protocols consisted of only 5 minutes of jogging (WS), 5 minutes of jogging and static warm up (SS), 5 minutes of jogging and dry land warm up (DL), 5 minutes of jogging and in water swim warm up (IW), 5 minutes of jogging and proprioceptive neuromuscular facilitation (PNF) warm up. Following each morning (10.00) warm-up session, participants were tested on the 50 m freestyle and breaststroke swimming performance. Warm up protocols WS, SS, DL, IW and PNF were compared by repeated measures analyses of variance (ANOVA). Based on the results of this study, it was found that there are significant differences between all warm up protocols regarding their swimming performance [$F(_{1,152})$=70.453, p=.000, partial η^2=,824; $F(_{2,093})$=145.504, p=.000, partial η^2=,824] respectively. Analysis of the data revealed that IW warm up protocol declined statistically significance both freestyle and breaststroke swimming performance compared to other warm up protocols (p<.05). According to the research findings, in terms of 50 m freestyle and breaststroke style swimming performance, the fastest protocols determined respectively IW, DL, WS, PNF and SS (based on the fast performance to slow). In terms of breaststroke swimming performance, the fastest scores were identified respectively IW, DL, SS, WS, PNF. As a result, we might say that the most appropriate/effective 50 m freestyle and breaststroke style swimming performance was IW. Therefore, swimmers should prepare with IW warm up protocol before competition and training will help to exhibit the desired performance goals. However, there is still a need for studies investigating the effect of different types of warm up protocols on different distance swimming performance scores in the future.
Keywords : Warm Up, Swimming, Stretching, Static, PNF

SOZ.443 Elit Güreşçilerde Uygulanan Aerobik ve Anaerobik Antrenman Programının Vücut Kitle İndeksi (Bmı) ve Kan Lipidleri Üzerine Etkileri

Nurcan DEMİREL[1], Serhat ÖZBAY[1], Fatih KAYA[2]
1 Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Erzincan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; elit güreşçilerde uygulanan aerobik ve anaerobik antrenman programının, vücut kitle indeksi (BMI) ve kan lipidleri üzerine etkilerini araştırmaktır. Araştırmaya katılan, yaş ortalaması (deney; 15.20±4.61, n=10), kontrol; 15.90±2.08, n=10) olan, 20 elit güreşçi rastgele yöntemle 10 kişilik iki gruba ayrıldı. Deney grubuna 8 hafta devam eden, hafta da 6 gün "bir gün aerobik-bir gün anerobik" olmak üzere antrenman prensiplerine uygun olarak belirlenen, kuvvet ve dayanıklılık antrenman programı uygulandı. Kontrol grubu ise normal rutin güreş teknik antrenmanına devam etti. Deney grubundan ve kontrol grubundan 8 haftalık antrenman periyodu öncesinde ve 8 haftalık egzersiz periyodu sonlandıktan sonra, vücut analizi ile BMI, Trigliserid, HDL-C, VLDL, Kolesterol, LDL kan değerleri alındı. Çalışmanın sonuçlarına göre; Kontrol grubunun kan lipitleri göstergelerinden hiçbiri öntestten sonteste anlamlı olarak değişmemiştir ($p>0.05$). Deney grubunun kan lipitleri göstergelerinden HDL-C, kolesterol ve LDL değerleri öntestten sonteste anlamlı olarak değişmiştir ($p<0.05$). Beden kitle indeksi (BMI), Trigliserid ve VLDL'de anlamlı bir değişim olmamıştır ($p>0.05$). Sonuç olarak bu çalışma; rutin olarak egzersizine devam eden kontrol grubu sporcularında anlamlı bir değişiklik getirmezken, şekli ve şiddeti değişen antrenman programının ise, deney grubunda anlamlı farklılıklar meydana getirdiğini ortaya koymuştur.
Anahtar Kelimeler : Güreş, Aerobik Egzersiz, Anaerobik Egzersiz, BMI, Kan Lipidleri

SOZ.443 The Effects of Aerobic and Anaerobic Training Programs Applied to Elite Wrestlers on Body Mass Index (BMI) and Blood Lipids

ABSTRACT
The purpose of this study is to analyse the effects of aerobic and anaerobic training programs applied to elite wrestlers on body mass index (BMI) and blood lipids. 20 elite wrestler whose average age is (experiment group; 15.20±4.61, n=10), control group; 15.90±2.08, n=10) participated to the study and they were divided into two groups randomly. Strength and durability training program based on "one day aerobic, one day anaerobic" principles was applied to the experiment group six days in a week for eight weeks. Control group continued to do normal routine wrestling technical training. Before and after eight weeks training program BMI, Triglyceride, HDL-C, VLDL, Cholesterol, LDL blood values were taken by body analyse from experiment and control group. According to the results of the study, blood lipids indicators of control group did not change significantly from pretest to posttest. ($p>0.05$). However, HDL-C, cholesterol and LDL values from blood lipids indicators of experiment group changed significantly from pretest to posttest. ($p<0.05$). At the same time there were no changing in body mass index, Triglyceride and VLDL. As a result, this study revealed that there was no significant difference in control group which did exercises routinely on the other hand, training program with changeable type and volume made significant differences in experiment group.
Keywords : Wrestling, Aerobic Exercise, Anaerobic Exercise, BMI, Blood Lipids

SOZ.462 Genç Futbolcularda Bir Saha Testi Olarak RAST'ın Anaerobik Güç ve Kapasitenin Değerlendirilmesinde Geçerliliği

Mehmet Gören KÖSE, Ayşe Kin İŞLER, Tahir HAZIR
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Anaerobik performansı belirlemede Wingate (WAnt) en popüler, güvenilirliği yüksek fakat spesifik bisiklet ergometresi gerektiren bir laboratuvar testidir. RAST(Running Anaerobic Sprint Test) ise saha koşullarında anaerobik gücü değerlendirmek için WAnT'tan esinlenerek geliştirilmiş uygulaması basit bir testtir. Araştırmalar RAST'dan elde edilen güç parametrelerinin popülasyona spesifik olduğunu ve WAnT ile karşılaştırıldığında değişken sonuçlar verdiğini göstermektedir. Bu çalışma genç futbolcularda bir saha testi olan RAST'ın anaerobik gücün değerlendirilmesinde geçerliliğinin araştırılması için yapılmıştır. Çalışmaya amatör ve profesyonel futbol takımlarının alt yapılarında oynayan 31 genç futbolcu katılmıştır. Katılımcılara 5–7 gün ara ile rastgele sırada laboratuvar ortamında bisiklet ergometresinde standart WAnT ve saha ortamında 10sn toparlanmalı 6x35m RAST uygulanmıştır. Her iki testte zirve güç(ZG), ortalama güç(OG), minimum güç(MG) ve yorgunluk indeksi(YI) hesaplanmıştır. Testler sırasında laktik asit(LA) ve kalp atım hızları(KAH) ölçülmüş ve algılanan zorluk derecesi(AZD) kayıt edilmiştir. RAST'tan ve WAnT'tan hesaplanan güç ve fizyolojik değişkenler arasındaki farklar için Paired t Testi, ilişkiler için Pearson korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Güç değişkenleri için kestirimin standart hatası(KSH) hesaplanmıştır. RAST_ZG ve WAnT_ZG arasında anlamlı fark saptanmamıştır($p>0.05$). RAST_OG ve YI, WAnT_OG ve YI'den anlamlı derecede düşük bulunurken($p<0.05$),t RAST_MG, WAnT_MG'den anlamlı derecede yüksek bulunmuştur($p<0.05$). RAST test sonu LA WAnT test sonu LA'dan düşük($p<0.05$), ortalama ve zirve KAH, WAnT'tan yüksek bulunurken($p<0.05$), AZD değerleri arasında anlamlı fark saptanmamıştır($p>0.05$). RAST_ZG, OG MG ve WAnT_ZG, OG, MG değerleri arasında anlamlı yüksek ilişki saptanmıştır (sırasıyla r=806, 0.887, 0.826; $p<0.01$). KSH, ZG için ±78.5W, OG için ±44.4W, MG için ±38.7W'tır. Benzer şekilde RAST zirve ve ortalama KAH ve WAnT zirve ve ortalama KAH değerleri arasında da anlamlı ilişkiler saptanmıştır fakat güç parametreleri kadar yüksek değildir(sırasıyla r=0.589 ve 0.419; $p<0.05$). Test sonu RAST LA ve AZD ile WAnT LA ve AZD değerleri arasında ilişki saptanmamıştır($p>0.05$). Bu çalışmanın bulguları, WanT ile karşılaştırıldığında farklı fizyolojik ve metabolik süreçlere sahip olmakla beraber RAST'ın, genç futbolcularda anaerobik özelliklerin değerlendirilmesinde kullanılabileceğini göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Wingate Test, RAST, Anaerobik Güç

SOZ.462 The Validity of RAST as a Field Test to Assess Anaerobic Power and Capacity on Young Soccer Players

ABSTRACT
Wingate test(WAnT) is the most popular and valid laboratory test for the evaluation of anaerobic performance that requires a special cycle ergometer. RAST(Running Anaerobic Sprint Test) on the other hand, is a simple field test that was inspired from WAnT to evaluate anaerobic performance. Studies indicated that power parameters from RAST are population-specific and showed variable results than WAnT. This study was designed to investigate the validity of RAST as a field test in assessing anaerobic power and capacity in young soccer players. Thirty-one amateur and professional young male soccer players participated in this study. Standardized WAnT at cycle ergometer in the laboratory condition and 6x35m. RAST with 10s recovery durations in the field condition were applied randomly within 5-7 days. Peak power(PP), average power(AP), minimum power(MP) and fatigue index(FI) were calculated. Blood lactate(LA) and heart rate(HR) responses were also measured during tests together with ratings of perceived exertion(RPE). Paired sample t-test and Pearson Correlation Coefficient were used for statistical analysis. The standard error of estimate(SEE) was also calculated for power variables. There was no significant difference between RAST_PP and WAnT_PP($p>0.05$). RAST_AP and FI were significantly lower than WAnT_AP and FI($p<0.05$). However RAST_MP was significantly higher than WAnT_MP($p<0.05$). RAST_LA final was lower than WAnT_LA($p<0,05$) while average and peak HR values from RAST were higher than WAnT($p<0.05$). There were no significant differences in RPE responses($p>0.05$). Similarly significant high correlations were found between RAST_PP, AP, MP and WAnT_PP, AP, MP(r =0.806, 0.887, 0.826 respectively; $p<0.01$). SEE for PP, AP and MP was found as ±78.5W, ±44.4W and ±38.7W respectively. There were significant correlations between RAST and WAnT peak and average HR(r=0.589, 0.419 respectively; $p<0.05$). On the hand there were no association between RAST_LA and RPE, WAnT_LA and RPE($p>0.05$). These findings showed that although RAST have different physiological and metabolic processes, it can be used in place of WAnT for determination of anaerobic characteristics of young soccer players.
Keywords : Wingate Test, RAST, Anaerobic Power

SOZ.495 Değişik Eğimlerde Yürüyüş Esnasında Enerji Harcaması: Yöntemsel Karşılaştırma

Ferhat ESATBEYOĞLU[1], Betül COŞKUN[2], Mehmet Gören KÖSE[3], Ceren Işıl ATABEY[3], Latife HASGÜL[3], Tahir HAZIR[3]
1 Bozok Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye
3 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı farklı eğimlerde sabit hızda yürüyüş esnasında indirek kalorimetrik yöntem(İKY) ve giyilebilir teknoloji(SenseWear Armband (SWA)) ile kestirilen enerji harcamasını değerlendirmektir. Araştırmaya düzenli fiziksel aktivite yapmayan 25-51 yaş aralığında 17 erkek ve kadın gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılar koşu bandında rastgele sıra ile -%10, %0, %5 ve %10 eğimlerde 4.5 $km.h^{-1}$ sabit hızda 10 dk yürüyüş esnasında oksijen tüketimi(VO_2) ve karbondioksit üretimi(VCO_2) bir gaz analizörü(Quark b2, İtalya) ile ölçülerek enerji harcaması belirlenmiştir. Eş zamanlı olarak SWA(F1) ile enerji harcaması kayıt edilmiştir. VO_2'nin kalorik eşdeğeri hem analiz sisteminden(Quark b2, (F2)) hem de Weir'in formülü(F3) ile belirlenmiştir. Farklı formül (Yöntem) ve eğimlerin enerji harcaması üzerine etkisi 3 x 4 (Formül x Eğim), IKY ve SWA'dan kestirilen MET cinsinden enerji harcaması 2 x 4 (Yöntem x Eğim) tekrarlı ölçümlerde çift yönlü varyans analizi ile belirlenmiştir. Değişkenler arası ilişkiler Pearson yöntemiyle belirlenmiştir. Farklı eğimlerde sabit hızda yürüyüş esnasında kcal cinsinden enerji harcamasının saptanmasında kullanılan formüller(F1,F2,F3) arasında yüksek ilişki olmakla beraber(r = 0.630 – 1.00), anlamlı fark saptanmıştır($p<0.01$). F1'den(SWA) kestirilen enerji harcaması F2 ve F3'den(İKY)($p<0.01$), F3'den ölçülen de F2'den yüksektir($p<0.01$). -%10 eğimde kalorik harcama diğer eğimlerden anlamlı derecede düşüktür($p<0.01$). %0 eğimden itibaren eğim arttıkça kalorik harcama anlamlı derecede artmıştır($p<0.01$). Kalorik harcama üzerine FormülxEğim etkileşimi de anlamlıdır($p<0.01$). Farklı eğimlerde sabit hızda İKY ve SWA'dan kestirilen MET değerleri arasında da anlamlı fark saptanmıştır($p<0.01$). SWA'dan kestirilen MET, İKY'den yüksektir($p<0.01$). -%10 eğimdeki MET cinsinden enerji harcaması %0'a benzer($p>0.05$), %5 ve %10'dan anlamlı derecede düşüktür. %0 eğimden itibaren eğim arttıkça MET cinsinden enerji harcaması anlamlı derecede artmıştır($p<0.01$). MET cinsinden enerji harcaması üzerine YöntemxEğim etkileşimi de anlamlıdır($p<0.01$). İki yöntemden belirlenen MET değerleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır($p>0.05$). Bu çalışmanın bulguları farklı eğimlerde sabit hızda yürüyüş esnasında kcal ve MET cinsinden enerji harcamasının değerlendirilmesinde kullanılan formüllerin (yöntemlerin) birbirinin yerine kullanılamayacağını ve sabit hızda yürüyüş esnasında metabolik harcamanın eğime bağlı olarak değiştiğini göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : İndirek Kalorimetri, Sensewear Armband, MET

SOZ.495 Energy Expenditure During Walking At Various Grades: A Methodological Comparison

ABSTRACT
The aim of this study was to evaluate estimated energy expenditure(EE) values obtained via wearable technology(SenseWear Armband (SWA)) and indirect calorimetry (IC) during walking at a constant speed in various grades. 17 non-active adult men and women(aged 25-51 yrs) participated voluntarily in this study. EE was determined by using a gas analyzer(Quark b2,Italy), during walking in treadmill at 4.5 $km.h^{-1}$ constant walking speed in random grades of -10%, 0%, 5% and 10% for 10 minutes by determining oxygen consumption(VO_2) and carbon dioxide production(VCO_2). At the same time energy expenditure was recorded by SWA(F1). Caloric equivalent for VO_2 was determined from gas analyser(Quark b2, (F2)) as well as from Weir Equation (F3). The effect of different formulas(methods) and grades on energy expenditure was determined by 3x4(formulaxgrade) ANOVA with repeated measures ANOVA and the effects of different formulas from IC and SWA on energy expenditure in METs was determined by 2x4(methodxgrade) two way ANOVA with repeated measures. To determine associations between variables Pearson correlation analysis was used. Although significant correlations were found among different formulas(F1,F2,F3) in terms of energy expenditure in kcal during different grades at constant speed(r=0.630–1.00), there was also significant differences among them($p<0.01$). EE estimated from F1(SWA) was higher than F2 and F3(IC)($p<0.01$) and estimated EE from F3 was higher than F2($p<0.01$). Caloric expenditure at -10% grade were significantly lower($p<0.01$) compared to other grades. Starting from 0% grade, caloric expenditure significantly increased when grade increased($p<0.01$). Formulaxgrade interaction was also significant in caloric expenditure($p<0.01$). Significant differences were also obtained in MET values that were estimated from IC and SWA in different grades at constant speed($p<0.01$). MET value estimated from SWA was higher than IC($p<0.01$). EE MET value for -10% was similar to the value for 0% ($p>0.05$) and lower than values for 5% and 10%. Starting from 0% grade, EE MET value significantly increased when grade was also increased($p<0.01$). Method x Grade interaction for EE MET value was also significant($p<0.01$). There were no significant correlation between MET values estimated from both methods($p>0.05$).These findings revealed that formulas) that were used to determine energy expenditure in kcal and METs at constant speed in different grades could not be used in place of other and metabolic expenditure during walking at constant speed could change at different grades.
Keywords : Indirect Calorimetry, Sensewear Armband, MET

SOZ.514 Futbolda Küçük Alan Oyunlarında Dinamik Oyun Kuralının Etkileri

Hamit CİHAN[1], İbrahim CAN[2], Erdal ARI[3]
1 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gümüşhane Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Ordu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı küçük alan oyunlarında dinamik oyun kuralının etkilerini gözlemekti. Bu çalışmaya 10 genç futbol oyuncusu (yaş19.2 ±0.5 yıl, boy 188.3±4.6cm, vüvut ağırlığı 75.9±8,5kg) gönüllü olarak katılmıştır. Her oyun (5x5 kalecisiz) 8dak. süre ile 3kez 5dak. pasif dinlenme ile oynatılmıştır. Dinamik oyun kuralının etkilerini anlamak için sadece geniş alan (40X50m) kullanılmıştır. Oyunlardan biri serbest olarak oynatılırken diğeri dinamik oyun kuralı ile oynatılmıştır. Küçük alan oyunlarında dinamik oyun kuralının uygulanması, alan büyüklüğüne bakılmaksızın büyük alan içinde oyuncular 600m^2 alanda oynamaya zorlanmıştır. Bu farklı oyunlarda (maksimum hız, toplam mesafe, farklı hızlarda koşulan mesafe), kalp atım sayısı, kan laktik asit konsantrasyonu, algılanan zorluk derecesi değerleri bir sonraki analiz için toplanmıştır. Bu iki farklı küçük alan oyunları esnasında; hareket kategörilerinden (maksimum hız (MH), toplam mesafe (TM), ve faklı hızlarda kat edilen mesafe), kalp atım sayısı (KAS), Laktik asit (LA), azami zorluk derecesi (AZD) değerleri analiz için ölçüldü. Verilerin aritmetik ortalama ve standart sapmaları hesaplandı. Dağılımın normal olup olmadığına Shapiro-Wilk ve varyansların homojenliği için Levene's testi yapıldı. Gruplar arasında anlamlı farklılığın olup olmadığının tespiti için t-testi yapıldı. Bu çalışma sonuçları özellikle dinamik oyun kuralının uygulandığı büyük sahadaki küçük alan oyunları özellikle HR, BLC, RPE, TD ve farklı hız kategörilerinde anlamlı fizyolojik cevapları prtaya çıkarmıştr. Bu yüzden antrenörlere küçük alan oyunlarında fizyolojik iş yükünü artırmak için bu tür oyunlar önerilebilir.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Küçük Alan Oyunu, Kalp Atımı, Laktik Asit, Azami Zorluk Derecesi

SOZ.514 The Effects of the Dynamic Game Rule İn Small-Sided Games For Soccer

ABSTRACT
The purpose of this study was to observe the effects of the dynamic game rule (DGR) during SSGs. 10 young male soccer players (age 19.2 ±0.5 years, height 188.3 ±4.6cm, weight 75.9 ±8.5kg) voluntarily participated in this study (5vs5 SSG design, without goalkeeper). Each SSG game was performed 3 times for 8min with 5min passive rest periods between bouts. In order to understand the effects of this DGR only large playing area was used. The SSGs were played two ways on the large playing area. One of them is free play, the other is rule applied. Regardless of the type of playing area used, SSG applied DGR was performance on a pre-determined active playing area of 600m^2 on the large playing area. During these two different conditions, time-motion characteristics (maximum speed, total distance (TD) and distance covered at various speed categories), heart rate (HR), blood lactate concentration (BLC) and rating of perceived exertion (RPE) values were collected for future analysis. The data was interpreted in terms of means and standard deviations. Shapiro-Wilk test was used to verify normal distribution and Levene's test was applied to assess the homogeneity of variance. The paired-samples t-tests were used to test for significant differences in each of the dependent variables. This study demonstrated that, increasing playing area and especially when the SSG was conducted in a dynamic nature, significantly increased HR, BLC, RPE, TD and total distance travelled at different speeds. Therefore, to increase work intensity, coaches can use this dynamic approach in future SSG designs.
Keywords : Soccer, Small-sided Games, Heart Rate, Lactate, Perceived Exertion

SOZ.515 Milli Bilek Güreşçilerde Üst Vücut Kuvvet Özelliği ve Bench Throw Hareketindeki İtme Hızı Arasındaki İlişki

İbrahim CAN[1], Hamit CİHAN[2], Harun DURAN[1], Erdal ARI[3]
1 Gümüşhane Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Ordu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; milli bilek güreşi sporcularında üst vücut kuvvet özelliği ve bench throw hareketindeki itme hızı arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır. Bu amaç doğrultusunda, Avrupa ve Dünya bilek güreşi şampiyonalarında derece yapan 10 sporcu (yaş: 20,7 ± 3,05 yıl; boy: 175,2 ± 5,55 cm; kilo: 71,7 ± 8,17 kg) çalışmaya gönüllü katılmıştır. Deneklerin bench press egzersizinde bir tekrarlı maksimal kuvvet (1TM) değerleri elde edilirken; vücut ağırlığının % 30'una denk gelen ağırlıklarda yapılan bench throw egzersizinde ise itme evresindeki hız değerleri dinamik bir ölçüm sistemi (T-Force) vasıtasıyla elde edilmiştir. Ayrıca deneklerin sağ ve sol el pençe kuvvetleri belirlenmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistik, Spearman korelasyon analizi ve Kolmogorov Smirnov normallik testi yapılmıştır. Analiz sonuçlarına göre; deneklerin bench press egzersizindeki 1TM kuvvet değerleri 75.2 (± 13.4 kg) olarak elde edilirken; sağ ve sol el pençe kuvvet değerleri ise söylenen sıraya göre 54.3 (± 7.9 kg) ve 52.9 (± 6.2 kg) olarak elde edilmiştir. Çalışmaya katılan deneklerin sağ el pençe kuvvet değerleri ile bench throw hareketindeki ortalama hız (OH: r= ,456), ortalama itme hızı (OİH: r= ,456) ve zirve hız (ZH: r = 127) değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı elde edilmiştir (p > 0,05). Benzer şekilde, deneklerin sol el pençe kuvvet değerleri ile bench throw hareketindeki OH (r = ,383), OİH (r= ,383) ve ZH (r= 103) değerleri arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktur (p > 0,05). Bench press egzersizindeki 1TM kuvvet değeri ile sağ (r = 518) ve sol el (r = 110) pençe kuvveti değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı elde edilmiştir (p > 0,05). Ayrıca, bench press egzersizindeki 1TM kuvvet değeri ile bench throw hareketindeki OH (r = ,621), OİH (r = ,621) ve ZH (r = 445) değerleri arasında da istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktur (p > 0,05). Sonuç olarak, hem bench press egzersizindeki 1TM kuvvet değerinin hem de sağ ve sol el pençe kuvvet değerlerinin bench throw egzersizin itme evresi esnasındaki hız parametrelerine istatistiksel olarak anlamlı bir etki etmediği görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Bilek Güreşi, Kuvvet, Hız

SOZ.515 Relationship Between Upper Body Strength Characteristics and Propulsive Velocity During Bench Throw Movement In National Arm Wrestlers

ABSTRACT
The purpose of this study is to investigate the relationship between upper body strength characteristics and propulsive velocity during bench throw movement in national arm wrestlers. In accordance with this purpose; ten arm wrestlers (age: 20,7 ± 3,05 years; height: 175,2 ± 5,55 cm; weight: 71,7 ± 8,17 kg) who had ranks in European and World Championships participated voluntarily in this study. While obtaining one repetition maximal (1RM) strength values in bench press exercise; velocity values in the propulsive phase during bench throw exercise practiced with loads that equals to 30 % of body weight were obtained through a dynamic measurement system (T-Force). In addition, right and left hand grip strength values of participants were determined. Descriptive statistics, Spearman correlation analysis and Kolmogorov - Smirnov normality tests were used in assessment of data. According to data analysis, while 1RM strength values in bench press were obtained as 75.2 (± 13.4 kg); right and left hand grip strength values were obtained as 54.3 (± 7.9 kg) and 52.9 (± 6.2 kg), respectively. It was obtained that there was no any statistically significant relationship between right hand grip strength value with mean velocity (MV: r = ,456), mean propulsive velocity (MPV: r = ,456), and peak velocity (PV: r = 127) values in bench throw movement (p > 0,05). Likewise; there was no any statistically significant relationship between left hand grip strength values with MV (r = , 383), MPV (r = , 383), and PV (r = 103) values in bench throw movement (p > 0,05). It was obtained that there was no statistically significant relationship between right (r = 518) and left hand (r = 110) grip strength values with 1RM strength value in bench press exercise (p>0,05). Also, there was no any statistically significant relationship between 1RM strength value in bench press exercise with MV (r = , 621), MPV (r = , 621) and PV (r = 445) values in bench throw exercise (p > 0,05). As a result; it can be seen that there was no any statistically significant effect of both 1RM strength value in bench press exercise and right - left hands grip strengths on velocity parameters during propulsive phase of bench throw exercise.
Keywords : Arm Wrestling, Strength, Velocity

SOZ.518 Profesyonel Futbolcularda 2x2 Küçük Alan Oyunları İle Kombine Edilen Farklı Koşu Alıştırmalarına Verilen Akut Fizyolojik Cevapların ve Farklı Koşu Hızlarında Kat Edilen Mesafelerin Karşılaştırılması

Hamit CİHAN[1], Yusuf KÖKLÜ[2], Utku ALEMDAROĞLU[2]
1 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, profesyonel futbolcularda 2x2 küçük alan oyunları (KAO) ile kombine edilen farklı koşu alıştırmalarına (KAO_1: 105 sn KAO + 15sn 40 m git gel koşu; KOA_2: 105 sn KAO + 15sn dairesel koşu; KAO_3: 105 sn KAO + 15sn 10m git gel sprint koşu) verilen akut fizyolojik cevapların ve farklı koşu hızlarında kat edilen mesafelerin karşılaştırılması amacı ile yapılmıştır. Çalışmaya 22 profesyonel futbolcu (Yaş:21,5±2,5yıl; Boy Uzunluğu:177,6±6,4 cm; Vücut Ağırlığı; 72,8±7,1 kg) gönüllü olarak katılmıştır. 2x2 oyunlar 4 set 2 dk oynatılmış ve setler arası 2 dk pasif dinleme aralığı verilmiştir. Birinci gün sporcuların antropometrik ölçümleri (Boy Uzunluğu ve Vücut Ağırlığı) yapıldıktan sonra oyuncuların maksimum kalp atım hızlarını (KAHmaks) ve oyuncu gruplamalarını yapmak için Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Testi(Seviye 1) yapılmıştır. Daha sonra sporculara 48 saat ara ile 3 farklı günde KAO_1, KAO_2 ve KAO_3 oyunları rastgele sıra ile oynatılmıştır. Oyunlar sırasında oyuncuların KAH ve farklı hızlarda kat ettikleri mesafeler kaydedilmiştir. Ayrıca Oyunların son setleri bittikten sonra oyunculardan Algılanan Zorluk Derecesi (AZD) gösterilmiş ve kan Laktat konsantrasyonları (La^-) ölçülmüştür. Yapılan tek yönlü tekrarlı ölçünlerde ANOVA sonuçları KAO_1 oyunlara KAO_2 ve KAO_3 oyunlardan istatistiksel olarak anlamlı daha düşük %KAHmaks cevapları verilirken, KAO_3 oyunlara KAO_1 ve KAO_2 oyunlardan istatistiksel olarak anlamlı daha yüksek La^- ve RPE cevapları verildiğini göstermektedir($p<0,05$). Ayrıca 18 $km.s^{-1}$ üzeri koşu hızlarında ve toplam kat edilen mesafelerde KAO_3 oyunlarda KAO_1 ve KAO_2 oyunlardan daha az mesafe kat ettikleri bulunmuştur ($p<0,05$). Çalışma sonuçları KAO_3 oyunların daha anaerobik yapıda iken KAO_1 ve KAO_2 oyunların KAO_3 oyunlara göre daha aerobik yapıda olduğunu göstermektedir. Bunula birlikte antrenörler 2x2 oyunlarda yüksek hızda kat edilen mesafelerin daha fazla olmasını istiyor ise KAO_1 ve KAO_2 oyunlar tavsiye edilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Kalp Atım Hızı, Laktik Asit, Algılanan Zorluk Derecesi, Takım Sporları

SOZ.518 Comparison of The Acute Physiological Responses and Time Motion Characteristics in 2-A-Side Game Combine With Different Running Drills in Professional Soccer Players

ABSTRACT
The purpose of this study was to comparison of the acute physiological responses and time motion characteristics in 2-a-side game combine with different running drills in professional soccer players. Twenty-two young soccer players (age:21.5±2.5years; height:177.6±6.4 cm; body mass; 72.8±7.1 kg) participated in three different 2-a-side games: (SSG_1: 105 sec SSG + 15 sec 40 m shuttle run; SSG_2: 105 sec SSG + 15 sec circular run; SSG_3: 105 sec SSG + 15 sec 10m shuttle sprint run). On the first day, anthropometric measurements (height, and body mass) were taken for each player; this was followed by the YYIRT. The HR_{max} for each player was determined during the YYIRT. Each 2-a-side game was separated by 2 days intervals. 2-a-side games were played four bout with two min bout durations and two min rest interval between the bouts. Heart rates and time motion characteristics were monitored during all SSGs, whereas the rating of perceived exertion (RPE, CR-10) and venous blood lactate (La^-) were determined at the end of the last bout of each SSG. One-way repeated ANOVA showed SSG_1 significantly lower %HR compared to SSG_2 and SSG_3 ($p<0.05$). In addition, SSG_3 significantly higher La^- and RPE responses than SSG_1 and SSG_2 ($p<0.05$). Moreover, SSG_3 significantly shorter distances covered in >18 $km.h^{-1}$ and total distances compared to SSG_1 and SSG_2 ($p<0.05$). These results suggest that if coaches wants to greater covered distances higher speed zones and total distances could be use SSG_1 and SSG_2 in 2-a-side games.
Keywords : Heart Rate, Lactic Acid, Borg Scale, Team Sports

SOZ.520 MET Sistemi ve Dinlenik Metabolik Hızın Kestirilmesinde Sensewear Armband'ın Geçerliği: İndirekt Kalorimetrik Değerlendirme

Ceren Işıl ATABEY [1], Mehmet Gören KÖSE[1], Betül COŞKUN[2], Ferhat ESATBEYOĞLU[3], Ayşe KİNİŞLER[1], Tahir HAZIR[1]
1 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi Bölümü,T ürkiye
3 Bozok Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bir MET 3.5 $ml.kg^{-1}.dk^{-1}$ oksijen tüketimine karşılık gelmekte ve dinlenik metabolik hız(DMH) olarak kabul edilmektedir. Bununla beraber 1 MET değerinin yüksek olduğuna dair tartışmalar mevcuttur. Bu çalışmanın üç amacı vardır; 1. DMH'ın kestiriminde SenseWear Armband'ın geçerliğini belirlemek, 2. indirek kalorimetrik yöntem(İKY) ve Armband'la belirlenen DMH'ın MET sistemi ile aralarındaki farkları saptamak, 3. her iki yöntemle belirlenen DMH'ın vücut kompozisyonu ile arasındaki ilişkileri incelemektir. Araştırmaya düzenli fiziksel aktivite yapmayan 25-55 yaş aralığında 28 erkek ve kadın gönüllü olarak katılmıştır. DMH oksijen tüketimi (VO_2) ve karbondioksit üretimi (VCO_2) ölçülerek İKY ile belirlenmiştir. Eş zamanlı olarak Armband ile enerji harcaması kayıt edilmiştir. VO_2'nin kalorik eşdeğeri Weir'in formülü ile belirlenmiştir. Armband'dan belirlenen MET değerlerinin 1 MET'ten ve İKY'le ölçülen dinlenik VO_2'nin 3.5 $ml.kg^{-1}.dk^{-1}$(1 MET)'ten farkı Tek Örneklem t Testi, iki yöntem arasındaki farklar Bağımlı Gruplarda t-Testi, değişkenler arasındaki ilişkiler Pearson Korelasyon katsayısı ile belirlenmiştir. Armband'dan saptanan MET (1.0 ± 0.12), 1 MET'e eşit ($p>0.05$), buna karşılık İKY'le ölçülen MET (0.83 ± 0.16 = 2.92 $ml.kg^{-1}.dk^{-1}$), 1 MET (3.5 $ml.kg^{-1}.dk^{-1}$)'den önemli derecede düşüktür ($p<0.01$). Armband'dan ölçülen MET İKY ile ölçülenden yüksektir ($p<0.05$). İki yöntemden belirlenen MET değerleri arasındaki ilişki anlamlı değildir ($r=0.174$; $p>0.05$). İki yöntemden ölçülen $kcal.gün^{-1}$ cinsinden DMH değerleri arasında anlamlı ilişki ($r=0.823$; $p<0.01$) saptanmış olmakla beraber, Armband'dan ölçülen DMH (1635 ± 304 $kcal.gün^{-1}$) İKY'den (1472 ± 429 $kcal.gün^{-1}$) yüksektir ($p<0.05$). İKY'den belirlenen DMH ve Vücut Ağırlığı(VA), beden kitle indeksi(BKI), yağsız vücut kitlesi(YVK) arasında anlamlı yüksek ilişkiler (sırasıyla 0.783, 0.534, 0.797; $p<0.05$) belirlenmiştir. Benzer şekilde Armband'dan belirlenen DMH ve aynı değişkenler arasında da anlamlı yüksek ilişkiler (sırasıyla 0.816, 0.493, 0.838; $p<0.05$) saptanmıştır. Bu çalışmanın bulguları İKY'le ölçülen DMH'ın 1 MET'ten önemli derecede düşük olduğunu, Armband'ın DMH'ı yüksek kestirdiğini ve İKY ile örtüşmediğini, her iki yöntemle belirlenen DMH için en önemli vücut kompozisyonu bileşeninin YVK olduğunu göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Dinlenik Metabolik Hız, MET, Sensewear Armband, İndirek Kalorimetri.

SOZ.520 Validity of Sensewear Armband in Predicting MET System and Resting Metabolic Rate: An Indirect Calorimetric Assessment

ABSTRACT
One metabolic equivalent (MET) corresponds to 3.5$ml.kg^{-1}.min^{-1}$ oxygen consumption(VO_2) and is accepted as the resting metabolic rate(RMR). However, there have been arguments related with VO_2 equivalent of 1MET(3.5$ml.kg^{-1}.min^{-1}$); some arguments indicated that this value is relatively high and may lead to misclassification of physical activities. The present study has 3 purposes: to determine the validity of SenseWear Armband in predicting RMR; to assess the differences between the MET system and RMRs determined by Armband and indirect calorimetry(IC) and to evaluate the associations between body composition and RMRs determined by the two methods. Twenty-eight inactive men and women (age range:25-55 yrs) participated in the study voluntarily. RMR was determined by IC by measuring VO_2 and CO_2. Energy consumption was recorded simultaneously with Armband. Caloric equivalent of VO_2 was determined by Weir's equation. Differences between 1MET and Armband-measured MET values and between resting VO_2 measured by IC and 3.5$ml.kg^{-1}.min^{-1}$ were determined by One-Sample t-test; differences between the two methods were determined by Paired-Sample t-test; and associations between the variables were determined by Pearson's correlation coefficient. Armband-measured MET(1.0±0.12) was equal to 1MET ($p> 0.05$), whereas IC-measured MET(0.83±0.16 = 2.92 $ml.kg^{-1}.min^{-1}$) was lower than 1MET(3.5 $ml.kg^{-1}.min^{-1}$) ($p<0.01$). Armband-measured MET was higher than IC-measured MET($p<0.05$). The association between MET values determined by the two methods was not significant ($r=0.174$; $p>0.05$). Although significant correlation ($r=0.823$; $p<0.01$) was found between RMRs ($kcal.day^{-1}$) measured by the two methods, Armband-measured RMR (1635±304$kcal.day^{-1}$) was higher than IC-measured RMR (1472±429$kcal.day^{-1}$) ($p<0.05$). Significant correlations were found between both IC and Armband-measured RMRs and body weight, body mass index and lean body mass (LBM) (IC:0.783, 0.534, 0.797; and Armband:0.816, 0.493, 0.838 respectively; $p<0.05$). Results of this study showed that; RMR measured by IC was significantly lower than 1MET, Armband overestimated RMR compared to IC method, and LBM was the most significant body composition component associated with RMRs determined by both methods.
Keywords : Resting Metabolic Rate, MET, SenseWear Armband, Indirect Calorimetry.

SOZ.542 14-16 Yaş Yüzücülerde Antropometrik Özellikler İle 50 Metre Sırtüstü Stil Yüzme Performansları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Selami YÜKSEK, Eda Gonca AKPINAR, Vedat AYAN, Cengiz ÖLMEZ
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, 14-16 yaş grubu yüzücülerin antropometrik değerleri ile 50 metre sırtüstü yüzme performansları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Çalışma grubunu Trabzon Mehmet Akif Ersoy Kapalı Yüzme Havuzunda düzenli olarak yüzme çalışmaları yapan 11 erkek (yaş 14,91±0,94 yıl, boy 1,71±0,10 m, vücut ağırlığı 63,11±12,52 kg, spor yaşı 5,36±1,43 yıl) ve 5 kız (yaş 15,04±0,89 yıl, boy 1,64±0,03 m, vücut ağırlığı 55,60±3,91 kg, spor yaşı 6,4±0,89 yıl) toplam 16 sporcu oluşturmuştur. Araştırmaya katılan sporcuların vücut ağırlığı, boy uzunluğu, tam kol boyu, kulaç uzunluğu, bacak uzunluğu, el uzunluğu, el genişliği gibi antropometrik ölçümleri yapılmış ve 50 metre sırtüstü stil yüzme dereceleri ölçülmüştür. Verilerin istatistiksel analizi SPSS 23.0 istatistik programı kullanılarak Sperman Korelasyon analizi ile değerlendirilmiş ve anlamlılık düzeyi olarak $p<0,05$ değeri alınmıştır. Araştırma sonucunda; kız yüzücülerin 50 metre sırtüstü yüzme dereceleri ile vücut ağırlığı ($r=-.872$; $p<0.05$) ve humerus çevre ($r= -.975$; $p<0.01$) arasında ve erkek yüzücülerin 50 metre sırtüstü yüzme dereceleri ile femur çevre ($r=-.626$; $p<0.05$), humerus çap ($r=-.740$; $p<0.01$), humerus çevre ($r= -.671$; $p<0.05$) ve vücut kitle endeksi ($r=-.609$; $p<0.05$) arasında istatistiksel açıdan anlamlı ilişkiler olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : 50 Metre Sırtüstü Yüzme, Antropometri, Yüzme Performansı

SOZ.542 The Relationship Between Anthropometric Features and 50 Meter Backstroke Swimming Performance In 14-16 Years of Age Swimmers

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the relationship between antropometric features and 50 meter backstroke swimming performance in 14-16 years of age swimmers in Trabzon. The study group of the research consists of 11 male (age 14,91±0,94 years, height 1,71±0,10 m, weight 63,11±12,52 kg, experience 5,36±1,43 years) and 5 female (age 15,04±0,89 years, height 1,64±0,03 m, weight 55,60±3,91 kg, experience 6,4±0,89 years) totally 16 swimmers who are studying in Trabzon Mehmet Akif Ersoy Covered Swimming Pool. Data related to anthropometric measurements like body weight, height, arm height, stroke height, leg height, hand height, hand width and 50 meter backstroke swimming degrees were collected. Correlation between anthropometric features and 50 meter backstroke swimming performance in 14-16 years of age swimmers were studied with Sperman correlation analysis. All analyses were executed in SPSS 23.0 and the statistical significance was set at $p<0.05$. The results indicated that there are statistically significant relationship between 50 meter backstroke swimming performance and body weight ($r=-.872$; $p<0.05$), humerus circumference ($r= -.975$; $p<0.01$) in female and between 50 meter backstroke swimming performance and femur circumference ($r=-.626$; $p<0.05$), humerus diameter ($r=-.740$; $p<0.01$), humerus circumference ($r=-.671$; $p<0.05$), body mass index ($r=-.609$; $p<0.05$) in male.
Keywords : 50 Meter Backstroke Swimming, Antropometry, Swimming Performance

SOZ.553 Patlayıcı Güç Sporcuları ve Antrenman Yapmayan Bireylerin Tek ve Çok Eklem Kas Fonksiyonlarının ve Sinirsel Sürüşünün Karşılaştırması

Mehmet KALE[1], Katie LYON[2], Mikaela HARRISON[2], Jonathan P. FOLLAND[2]
1 Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Loughborough Üniversitesi, Spor, Egzersiz ve Sağlık Yüksekokulu, United Kingdom

ÖZET
Bu çalışmanın amacı patlayıcı güç sporcuları ve antrenman yapmayan bireylerin tek ve çok eklem kas fonksiyonlarının ve sinirsel sürüşünün karşılaştırılmasıdır. Antrenman yapan patlayıcı güç sporcuları (n=8) (yaş: 23.3±3.3yıl, boy uzunluğu: 182.5±9.1cm, vücut ağırlığı: 75.7±10.6kg) ve antrenman yapmayan bireyler (n=10) (yaş: 25.3±5.7yıl, boy uzunluğu: 179.4±7.7cm, vücut ağırlığı: 84.8±11.6kg) çalışmaya gönüllü katılmıştır. Tek ekleme dayalı diz ekstansiyonunda ve çok ekleme dayalı bacak preste sergilenen patlayıcı ve maksimal istemli izometrik kasılmalar sırasında nöromusküler performans değerlendirilmiştir. Sekiz süperfisyal alt ekstremite kasının patlayıcı kuvveti ve yüzey elektromiyografisi (EMG) olarak 50'şer ms'lik 5 zaman penceresinde başlangıç kuvveti, normalize zirve kuvveti ve maksimal istemli kuvvet (MVF)'deki EMG alınmıştır. Elektromekaniksel gecikme (EMD) patlayıcı istemli kasılma (EVC)'lardan saptanmıştır. EVC'ler sırasındaki kuvvet, kuvvet gelişim oranı (RFD) ve EMG'ye zaman ve grubun etkisi iki yönlü tekrarlı ölçümlerde ANOVA'yla analiz edilmiştir. Grup etkisinin sipesifik zaman penceresindeki farkları Holm'un sıralı Bonferroni düzeltmesiyle bağımsız örneklem t-testiyle belirlenmiştir. MVF ve EMD bağımsız gruplarda t-testiyle analiz edilmiştir. Bulgular olarak bacak pres MVF'lerinde ve EVC'lerinin absolüt ve normalize kuvvet, absolüt ve normalize RFD'lerinde patlayıcı güç sporcuları ve antrenman yapmayan bireyler arasında istatistiksel anlamlı fark bulunmamıştır. Diz ekstansiyon MVF ve EVC'lerinin absolüt kuvvetlerinde istatistiksel anlamlı fark bulunmuş ($p<0.01$) ve patlayıcı güç sporcuları EVC'de beş zaman noktasında yüksek rölatif kuvvet ($p<0.05$), MVF'de %18.3 ve 50-100ms zaman penceresinde absolüt RFD'de %32.0 daha yüksek değer sergilemiştir. İki harekette ilk ve son aktive kasların, ilk ve son agonist aktive kasların aktivasyon başlangıç zamanları arasında ve EVC'lerin EMDmaks sonuçları arasında gruplararası anlamlı fark bulunmamıştır. İki hareket sırasında patlayıcı kuvvet sporcularında VM, VL, RF, hamstrings ve quadriceps EMG'lerinde antrene olmayan bireylerde BF ve hamstrings hariç diğerlerinin EMG'lerinde istatistiksel anlamlı fark belirlenmiştir ($p<0.05$). Sonuç olarak tek ekleme dayalı diz ekstansiyon ve çok ekleme dayalı bacak pres hareketlerinde patlayıcı performans farklılığı patlayıcı güç sporcuları ve antrenman yapmayan bireyler arasında kas aktivasyonlarının farklı düzeyde olmasıyla açıklanabilir.
Anahtar Kelimeler : Maksimal Istemli Kuvvet, Kuvvet Gelişim Oranı, Elektromekaniksel Gecikme, Sinirsel Aktivasyon

SOZ.553 Comparison of Single and Multiple Joint Muscle Functions and Neural Drive of Explosive Power Athletes and Untrained Individuals

ABSTRACT
The purpose of this study was to compare the single and multiple joint functions and the neural drive of explosive power athletes and untrained individuals. Trained explosive power athletes (n= 8) (age: 23.3±3.3year, body length: 182.5±9.1cm, body weight: 75.7±10.6kg) and untrained individuals (n= 10) (age: 25.3±5.7year, body length: 179.4±7.7cm, body weight: 84.8±11.6kg) voluntary participated to the study. The neuromuscular performance was assessed during explosive and maximum voluntary isometric contractions during knee extension and leg press related to single and multiple joint. Explosive force and surface electromyography (EMG) of eight superficial lower limb muscles were measured in five 50ms time windows from their onset, and normalized to peak force and EMG activity at maximum voluntary force (MVF), respectively. Electromechanical delay (EMD) was determined from explosive voluntary contractions (EVC). The influence of time and group on force, RFD and EMG throughout the explosive contractions were analysed using two-way repeated-measures mixed ANOVA. If there is a significant group effect, independent samples t-tests with Holm's sequential Bonferroni procedure were applied to establish differences at specific time points. MVF and EMD were analysed using independent samples t-tests. The results showed that there were no significant differences between explosive power athletes and untrained individuals in MVC, absolute and normalized force, absolute and normalized RFD of EVC during leg press. There were significant differences in absolute forces during knee extension MVF and EVC's ($p<0.01$) and explosive power athletes achieved greater relative forces of EVC at all five time points ($p<0.05$). They also produced 18.3% greater MVF and their absolute RFD in the 50-100ms time window was 32.0% greater. Both groups had no significant time differences between the activation onset of the first and last muscle and first and last agonist muscle, and also EMD_{max} results during both EVC's of the muscles during the leg press and knee extensor contractions. Significant differences were identified in the EMG levels of the VM, VL, RF, mean hamstrings and mean quadriceps in the explosive power athletes and EMG levels of all muscles and muscle groups except the ST, BF and mean hamstrings in untrained individuals for both activities ($p<0.05$). In conclusion, the differences in explosive performance between explosive power athletes and untrained individuals in both movements may be explained by different levels of muscle activation within cohorts.
Keywords : Maximal Voluntary Force, Rate of Force Development, Electromechanical Delay, Neural Activation

SOZ.585 Oryantiring Sporcularının Mental Rotasyon Yetenekleri İle Algısal ve Motorik Becerilerinin Değerlendirilmesi

Şenay Koparan ŞAHİN[1], Engin SAĞDİLEK[2], Güven ÖZKAYA[3], Erhan KIZILTAN[4]
1 Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Türkiye
3 Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Türkiye
4 Başkent Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Oryantiring, harita okuma becerisinin gerçek mekanla eşleştirilmesi ve belirlenen hedeflere en kısa zamanda ulaşmayı gerektiren bir spordur. Oryantiring sporcularının mental/motorik becerileriyle görsel algılarının iyi olması beklenir. Çalışmamızın amacı oryantiring sporcularının mental/motorik becerileriyle görsel/işitsel algılarının değerlendirilmesi ve aralarındaki ilişkilerin araştırılmasıdır.Yaş ortalaması 16,3±1,6 yıl olan, en az 2 yıldan beri oryantiring sporu yapan 17 sporcu çalışmamıza katıldı. Bilgisayar programıyla uygulanan "Mental Rotasyon Testi"nde (MRT), sporculardan, birbiri arasında görünüm açısı dışında fark olmayan 3-boyutlu resim çiftlerini en kısa sürede eşleştirmeleri istendi. Görsel ve işitsel, fix ve random-interval reaksiyon zamanları değerlendirildi. Ardışık motor hareketlerin hızının değerlendirildiği "Parmak Vuru Testi"nde (PVT), 20 saniye süre ile sporcuların belirlenen tuşa basmaları istendi. Görsel algı, motorik beceri, adaptasyon ve öğrenme süreçlerin değerlendirilebildiği "Seçkili Eylem Düzeneği"nde (SED) sporculardan, birbirinin ardı sıra, aynı hızla, masanın farklı yerlerine bir robot yardımıyla gönderilen 3 farklı renk masa tenisi topuna, farklı eylemleri uygulamaları istendi.Herbir sorunun ortalama 8,7 saniyede cevaplandığı 16 soruluk MRT'de doğru cevap ortalaması 9,8'di. Şekiller arası dönüş açısı arttıkça cevaplanma süresi uzamaktaydı. Fix-interval görsel/işitsel reaksiyon zamanlarına göre random-interval görsel/işitsel reaksiyon zamanları daha uzundu. Benzer şekilde işitsel reaksiyon zamanına göre görsel reaksiyon zamanı da daha uzun bulundu. PVT'nde sağ el sol ele göre %11 daha fazla idi. SED'nde toplam puanın ortalaması, birinci denemede 112 iken ikinci denemede 130 oldu.Fix-interval işitsel reaksiyon zamanı hızlı olanlar, MRT'yi daha uzun sürede tamamladılar. Görsel/işitsel random-interval reaksiyon zamanları hızlı olanların ardışık motor hareket sayıları daha fazlaydı. Fix-interval görsel reaksiyon zamanı hızlı olanların SED 1. denemesinde aldıkları puan daha yüksekti.Sonuç olarak, görsel/işitsel algı ile algıya bağlı planlanan motorik ve mental işlevlerin ilişkisi ilgi çekicidir. Mental rotasyon yeteneklerini incelediğimiz oryantiring sporcularının bu yeteneklerinin işitsel reaksiyon zamanı ile ilişkili olması, sporun tüm yeteneklerimiz üzerindeki etkilerinin bir örneğidir.
Anahtar Kelimeler : Reaksiyon Zamanı, Mental Rotasyon, Oryatiring

SOZ.585 Evaluation mental rotation skills, perceptual and motoric ability of orienteering athletes

ABSTRACT
Orienteering is a kind of sports that requires matching map reading ability with real environment and reaching determinate targets in shortest period of time. Orienteering athletes' mental/motoric skills and visual perceptions are supposed to be fine. The aim of our study evaluating orienteering athletes' mental/motoric skills and visual/auditory perceptions and researching the relationship between them.17 athletes whose age average is 16.3±1.6 years participated into our study. In 'Mental Rotation Test" (MRT), it was requested from athletes to match 3-dimesional picture pairs. Visual/auditory, fix/random-interval reaction times were evaluated. In "Fingertip Stroke Test" (FST) that successive motor actions were evaluated. In "Selective Action Array" (SAA) that visual perception, motoric ability, adaptation and learning process were evaluated; the athletes were requested to implement different actions to table tennis balls in three different colors that are sent with a robot to the different parts of the table in tandem.In MRT with 16 questions that each question was answered in approximately 8.7 sec. the true answer average is 9.8. While turning angle between shaped, answering period was getting longer. According to fix-interval visual/auditory reaction times random-interval is longer than fix-interval reaction times. In FST, right hand was 11% better than left hand. In SAA the average of total point became 130 in second trial while it had been 112 in the first trial.The ones who have fast fix-interval auditory reaction time completed MRT in a longer period of time. The ones who have fast visual/auditory random-interval reaction time had further successive motoric actions numbers. The ones who have fix-interval visual reaction time got higher point in the first trial of SAA.Orienteering athletes, whose mental rotation abilities we analyzed, this ability is related to their auditory reaction time and this is an example of effects of sports on all of our abilities.
Keywords : Reaction Time, Mental Rotation, Orienteering

SOZ.590 Sub-Elit Masa Tenisçilerin Seçilmiş Motorik Performansları İle Şut İsabet Oranları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Muhammed Emin KAFKAS[1], Safa ÇINARLI[1], Canan BASTIK [2], Oktay ÇİMEN[3]
1 İnönü Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Bursa Teknik Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü,Türkiye
3 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırma sub-elit masa tenisçilerin seçilmiş motorik performansları ile şut isabet oranları arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçlamaktadır. Örneklem grubunu Türkiye Masa Tenisi Yıldız Milli Takım seçme kampına katılan 20 erkek [yaş: 14.90±.55 yıl, boy: 163.15±6.57 cm, vücut ağırlığı: 50.20±7.58 kg, Vücut Yağ Oranı (VYO): 10.48±4.72 %]; 12 kadın (yaş: 14.58±.90 yıl, boy: 159.75±6.44 cm, vücut ağırlığı: 50.75±6.77 kg, VYO: 22.76±5.06 %) toplam 32 sporcu oluşturmuştur. Sporculara; 30 m koşu, yaylanarak sıçrama (CMJ), maksimal anaerobik güç (MAG), maksimal anaerobik kapasite (MAK) pençe kuvveti ve esneklik testleri uygulandı. Forehand, backhand şut isabet oranları elektronik robot yardımıyla ölçüldü. Homojenite için Shapiro Wilk's (p>0,05) testi yapıldı. Cinsiyetler arası fark için "Independent T Testi" kullanıldı. Motorik performanslarla şut isabet oranları arasındaki ilişkiyi belirlemek için "Pearson Korelasyon" analizi kullanıldı. Erkeklerin forehand şut isabet oranlarıyla vücut ağırlığı (r=-.370), pençe kuvveti (r=-.388 sağ, r=-.207 sol), MAG (r=-.306), MAK (r=-.272), esneklik (r=-.150) arasında düşük düzeyde negatif yönde bir ilişki olduğu bulundu. Erkek sporcuların 30 m performansları ile forehand şutları arasında düşük düzeyde bir ilişki bulundu (r=.364). Kadınlarda yorgunluk indeksi (YI) (r=-.368), esneklik (r=-.182) parametreleriyle forehand şut performansı arasında düşük düzeyde bir ilişki olduğu bulundu. Erkeklerin backhand şut performansları ile MAG (r=-.245), MAK (r=-.167), YI (r=-.099) arasında düşük düzeyde negatif yönde bir ilişki olduğu VYO (r=.273), pençe kuvveti (r=.111 sağ; r=.213 sol) esneklik (r=.314) parametreleri arasında düşük düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu saptandı. Kadın sporcuların backhand şut performanslarıyla MAG (r=-.136), YI (r=-.418), esneklik (p=-.334), 30 m koşu (p=-.334) arasında düşük düzeyde negatif yönde bir ilişki olduğu, dikey sıçrama (r=.101), VYO (r=.292), pençe kuvveti (r=.409 sağ; r=.342 sol), MAK (r=.254) parametreleri arasında düşük düzeyde pozitif yönde bir ilişki saptandı. Sonuç olarak sub-elit masa tenisçilerin motorik performansları ile şut isabet performansları arasında düşük düzeyde olsa ilişki olduğu belirlendi. Bundan dolayı Yıldız Milli seviyesinde olan sporcuların motorik performansları şut isabet oranları üzerinde etki edebileceği düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Motorik, Masa Tenisi, Sub-elit, Şut, Anaerobik Kapasite

SOZ.590 The Analysis of Relation Between The Rates of Attack Stroke and Sub- Elite Tennis Players' Some Motoric Performances

ABSTRACT
This research aims at deciding the relation between rates of attack stroke and subelite tennis players' some motoric performances. Sample group is composed by 20 males [age: 14.90±.55 years, height: 163.15±6.57 cm, body weight: 50.20±7.58 kg, Body Fat Rate (BFR): 10.48±4.72 %]; 12 females (age: 14.58±.90 years, height: 159.75±6.44 cm, body weight: 50.75±6.77 kg, BFR: 22.76±5.06 %) in total 32 athletes who joined the election of Turkish Table Tennis Cadet National Team.To the athletes; 30m sprint, counter movement jump (CMJ), maximal anaerobic power (MAP), maximal anaerobic capacity (MAC) grip strength and flexibility tests were applied. Forehand, backhand drive attack rates were measured with electronical robot. For homogeneity Shapiro Wilk's (p>0,05) test was carried out. For the difference between genders "Independent T Test" was used.In order to decide the relation between attack rates and motoric performances "Pearson Correlation" analysis was used. A low level negative relation between males' forehand drive rates and their body weight (r=-.370), grim strength (r=-.388 right, r=-.207 left), MAF (r=-.306), MAC (r=-.272), flexibility (r=.150) was found. A low level relation was found between male athletes'30 m performances and forehand drive (r=.364). a low level relation between fatigue index (YI) in women (r=-.368), flexibility (r=-.182) parameters and forehand drive performence was found. Between Males' backhand drive performance and MAF (r=-.245), MAC (r=-.167), YI (r=-.099) a low level negative relation was found, among BFR (r=.273), grim strength (r=.111 right; r=.213left) flexibility (r=.314) parameters a low level positive relation was decided. low level negative relation between female athletes' backhand drive performance and MAF (r=-.136), YI (r=-.418), flexibility (p=-.334), 30 m sprint (p=-.334) was decided and among vertical jump (r=.101), BFR (r=.292), grip strength (r=.409 right; r=.342 left), MAF (r=.254) parameters a low level positive relation was found. Consequently it is claimed that even a low level between sub- elite table tennis players' motoric performances and attack stroke performances. For this reason it is thought that athletes', in the level of Cadet National, motoric performances might be effective on attack drive rates.
Keywords : Motoric, Table Tennis, Sub-elite, Stroke, Anaerobic Capacity

SOZ.595 Alt Ekstremite Kaslarında İzokinetik Kuvvet, Yorgunluk ve Fibril Tipi Arasındaki İlişkiler: Cinsiyetler Arası Karşılaştırma

Tuğba Nilay KULAKSIZ[1], Evrim ÜNVER[2], Tahir HAZIR[2], Ayşe Kin İŞLER[2]
1 Başkent Üniversitesi, Spor Bilimleri Bölümü, Türkiye
2 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, alt ekstremite ekstansör ve fleksör kaslarında yüksek hızda ölçülen kuvvet değişkenleri, yorgunluk ve hızlı kasılan fibril tipi(%FT) dağılımı arasındaki ilişkiler üzerine cinsiyetin etkisini araştırmaktır. Çalışmaya 32 erkek (yaş:22.72±2.75yıl; boy:182.04 ±7.88cm; vücut ağırlığı:79.71±10.08 kg) ve 27 kadın (yaş:22.67±4.19yıl; boy:168.15±7.94cm; vücut ağırlığı:61.37±10.77kg) sağlıklı aktif birey gönüllü olarak katılmıştır. İzokinetik dinamometrede sol bacak ekstansör ve fleksör kasların 180°/sn hızda 50 tekrar zirve tork(ZT), iş(Zİ) ve güç(ZG) değerleri ölçülmüştür. ZT, Zİ ve ZG değerlerinin vücut ağırlığına(VA) ve yağsız vücut kitlesine(YVK) oranlanmış değerleri hesaplanmıştır. Yorgunluğu değerlendirmek için hem ekstansör hem de fleksör kasların 30 tekrar ZT, Zİ ve ZG'ün ilk 5 ve son 5 değerlerinden yorgunluk indeksi(YI) ve tekrarlara bağlı olarak kuvvet değişkenlerinin azalma hızı(Eğim) hesaplanmıştır. %FT, ekstansör kasların izokinetik dinamometrede ölçülen 50 tekrar ZT kuvvetinin ilk 3 ve son 3 değerlerinden kestirilmiştir. Cinsiyetler arası farklar Bağımsız Gruplarda t-testi, ekstansör kasların izokinetik kuvvet değişkenleri ve %FT arasındaki ilişkiler Pearson'un r katsayısı ile belirlenmiştir. Hem ekstansör hem de fleksör kasların absolut ZT, Zİ ve ZG erkeklerde kadınlardan daha yüksektir($p<0.05$). VA'ya oranlanmış kuvvet değişkenleri de erkeklerde kadınlardan yüksektir($p<0.05$). Kuvvet değişkenleri YVK'ya oranlandığında ekstansör kasların Zİ hariç($p>0.05$) cinsiyet farkı ortadan kalkmamıştır($p<0.05$). Her iki kasta ZTve Zİ için hesaplanan YI cinsiyetler arasında benzerdir ($p<0.05$). ZG için hesaplanan YI cinsiyetler arasında anlamlı derecede farklıdır ($p<0.05$). Buna karşılık her iki kas için hesaplanan eğim değerleri erkeklerde kadınlardan daha yüksektir($p<0.05$). Ekstansör kasların ZG-YI hariç($r = 0.251$;$p>0.05$), ZT($r =0.352$), ZI($r =0.352$), ZG($r =0.349$) değerleri, ZTeğim($r = -0.573$), ZIeğim($r = -0.553$), ZG eğim($r = -0.498$), ZT-YI($r = 0.453$), Zİ-YI($r = 0.480$) ve %FT dağılımı arasında anlamlı yüksek ilişki vardır ($p<0.05$). Bu çalışmanın bulguları alt ekstremite kaslarının hem absolut hem de oranlanmış yüksek hızda izokinetik kas kuvvetinin cinsiyete bağlı olduğunu göstermiştir. Ek olarak yüksek hızda izokinetik kuvveti kas fibril tipinden etkilenmektedir.
Anahtar Kelimeler : İzokinetik Kuvvet, Yorgunluk, Fibril Tipi

SOZ.595 Associatıons Among Isokinetic Strength, Fatigue and Muscle Fıber Type: Gender Specific Comparison

ABSTRACT
The purpose of this study was to determine associations among isokinetic strength variables of extensor and flexor muscles measured at high velocity, fatigue and fast twitch fiber distribution(FT%) in terms of gender comparison. Subjects of this study included 32 men (age:22.72±2.75yrs; height:182.04 ±7.88cm; body weight:79.71±10.08kg) and 27 women (age:22.67±4.19yrs; height:168.15±7.94cm; body weight:61.37±10.77kg) healthy active volunteers. Subjects' isokinetic peak torque(PT), work(PW) and power(PP) variables were measured from left leg extensor and flexor muscles at 180°/s velocity with 50 repetitions at isokinetic dynamometry. Relative values of these strength variables were calculated from body weight(BW) and lean body mass(LBM). For determination of muscle fatigue, fatigue index(FI) was calculated from the first 5 and the last 5 strength values of PT, PW and PP from 30 repetitions for both muscle groups and the decline in isokinetic strength variables (slope) according to repetitions were also calculated. FT% were estimated from the first and the last 3 PT values of extensor muscles after the 50 repetitions. Gender-specific differences across variables were determined by independent samples t-test and correlations among isokinetic variables and FT% were determined by Pearson's correlation analysis. Men had higher absolute PT, PW and PP values than women for both extension and flexion($p<0.05$). In addition PT, PW and PP values relative to BW were also higher in men($p<0.05$). When strength variables were relative to LBM, there were still significant gender differences($p<0.05$), except in PW($p>0.05$). For both muscle groups FI calculated from PT and PW were similar for both genders, however for FI calculated from PP, there was significant gender differences($p<0.05$). In addition the calculated slope values for both muscle groups were higher in men than in women($p<0.05$). Except PP-FI($r=-0.251$;$p>0.05$), there were significant high correlations between FT% and PT($r=0.352$), PW($r=0.352$), PP($r=0.349$), PT-slope($r=-0.573$), PW-slope($r=-0.553$), PP-slope($r=-0.498$), PT-FI($r=0.453$) and PW-FI($r=0.480$),. Findings of the present study indicated that lower extremity muscles' absolute and relative isokinetic strength at high velocity is closely related to gender. In addition it can be said that high velocity isokinetic knee strength is affected from muscle fiber type.
Keywords : Isokinetic Strength, Fatigue, Muscle Fiber Type

SOZ.600 Salon Futbolu ve Amerikan Futbolu Oyuncularının Anaerobik Kuvvet ve Çeviklik Özelliklerinin Karşılaştırılması

Sercan ÖNCEN[1], Mustafa BİNER[2], Adem PALA[3], Salih PINAR[2]
1 Namık Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Anaerobik güç ve çeviklik Salon Futbolu (SF) ve Amerikan Futbolu branşları için önemli etmenlerdendir. Kuvvet ve çevikliğin yüksek olması sporcuların performanslarını olumlu düzeyde etkilemektedir. Çalışmada bu iki branş arasındaki anaerobik kuvvet ve çeviklik özelliklerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Çalışmaya Namık Kemal Üniversitesinde öğrenci, Türkiye Üniversiteler Federasyonu Ünilig statüsünde müsabık olan SF (10 Erkek, yaş ortalaması 20±2 yıl, boy ortalaması 176.7±5.5 cm, vücut kitle endeksi 22.02±1.24) ve Amerikan Futbolu Ofansif Koşucu (AFOK) (10 Erkek, yaş ortalaması 22 ± 2 yıl, boy ortalaması 177 ± 5.1 cm, vücut kitle endeksi 24.06 ± 2.62) olarak oynayan sporcular alınmıştır. Anaerobik kuvvet ölçümü Monark E894 bisiklet ergometresi ile ölçülmüştür. Çeviklik değerlendirmelerinde T-testi, İllinois çeviklik testi ve 505 çeviklik testleri Sidar marka fotosel kullanılarak belirlenmiştir. Anaerobik en yüksek güç watt (W) olarak değerlendirildiğinde SF 679,2W ± 121,5W AFOK 583.9 ± 108 (p>0,081) ve kilogram başına anaerobik güç ortalamaları (p>0,134) aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır. Kilogram başına anaerobik en yüksek güç (p<0,008), kilogram başına anaerobik güç minimum (p<0,003) iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. SF oyuncularının kilogram başına anaerobik en yüksek güç ve minimum değerleri AFOK oyuncularından daha iyi olduğu bulunmuştur.Çeviklik değerlendirmelerinde, ölçümler arası fark değerlendirildiğinde her üç ölçüm arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu görülmüştür. (p< 0,05), SF oyuncularının çeviklik yönünden gelişmiş olması branşın yapısal gereksinimlerine bağlı olarak daha yoğun ve uzun süreli çeviklik gerektiren hareketlerden oluşmasından kaynaklanabilmektedir. Anaerobik kuvvet olarak değerlendirildiğinde her iki branşta yüksek düzeyde fizyolojik olarak anaerobik enerji yoluna ihtiyaç duymasından dolayı üretilebilen en yüksek güç ve ortala düzeylerde anlamlı bir fark oluşmamaktadır.
Anahtar Kelimeler : Salon Futbolu, Amerikan Futbolu, Çeviklik, Anaerobik Güç

SOZ.600 Comparing Anaerobic Power and Agility Features of Indoor Soccer and American Football

ABSTRACT
Anaerobic power and agility are important factors for the branches of indoor soccer (IS) and American football. Having a high level of power and agility affects the performances of athletes in a positive way. In this study, it is aimed to compare the features of anaerobic power and agility between these two branches. Students at Namik Kemal University who are competitors at Turkey Universities Federation Unilig status took part in the study. Athletes who are IS (10 males, average age 20+2 years, average height 176.7+5.5 cm, body mass index 22.02+1.24) and American Football Offensive Runner (AFOR) (10 males, average age 22+2 years, avarage height 177+5.1 cm, body mass index 24.06+ 2.62), took part in the study. Anaerobic power is measured with Monark E894 bicycle ergometric. In the measure of agility, T-test, Illinois agility test and 505 agility tests are determined by using Sidar photocell. When the highest anaerobic power is evaluated as watt, (W), IS 679,2W + 121,5W AFOR 583,9 + 108 (p>0,081) and average anaerobic power per kilogram (p>0,134), a significant difference isn't found. A significant difference between highest anaerobic power per kilogram (p>0,0008) and minimum anaerobic power per kilogram (p>0,003) is stated between two groups statistically. It has been found that IS players are better than AFOR players in terms of highest anaerobic power and minimum values. In the agility evaluation, when the differences between evaluations are evaluated, a significant difference is observed between three measurements statistically (p>0,05). The reason why IS players are better in terms of agility may be because of that the branch requires movements which are more intensive and which need more agility for a longer period. When it is evaluated as anaerobic power, there isn't a significant difference between the highest and average power which is produced because of the fact that both branches require high level of physiological anaerobic energy.
Keywords : Indoor Soccer, American Football, Agility, Anaerobic Power

SOZ.605 Voleybolcularda Farklı Germe Yöntemlerinin Dikey Sıçrama ve Esneklik Performansı Üzerine Etkisi

Aksel ÇELİK, Onur TÜTÜNCÜ, Sevgi Sevi YEŞİLYAPRAK
Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Voleybolda dikey sıçramanın özellikle smaç ve blok sırasında çok önemli olduğu bilinmektedir. Statik germenin eklem genişliğini artırmak için etkili bir yöntem olduğu gösterilmesine rağmen, araştırma sonuçlarına göre germe uygulama sürelerinin dikey sıçrama performansına ve kas kuvvetine etkileri hala çelişkilidir. Bu nedenle son zamanlarda kullanılmaya başlanan aralıklı germe metodunun performansa akut olarak etkileri merak uyandırmaktadır.Bu çalışmanın amacı, voleybolcularda aralıklı germe ve statik germenin esneklik ve dikey sıçrama performansı üzerine etkisini araştırmaktır. Bu çalışmaya 13-16 yaş arasındaki 45 kadın voleybol oyuncusu katıldı. Voleybolcular aralıklı germe grubu, statik germe grubu ve kontrol grubu olmak üzere rastgele üç gruba ayrıldılar. Voleybolcuların vücut kompozisyonları ölçümleri alındı. Katılımcıların dikey sıçrama yüksekliği ve esneklikleri uygulanan germe yöntemi öncesinde ve sonrasında değerlendirildi. Statik germe grubunda, germe öncesi ve sonrası dikey sıçrama performansında negatif yönde anlamlı farklılık bulundu. Aralıklı germe grubunda ise dikey sıçrama performansında germe sonrası değişiklik tespit edilmedi. Aralıklı germe grubu ve statik germe grubu ile kontrol grubu dikey sıçrama ve esneklik farkları karşılaştırıldığında anlamlı olarak farklı bulundu. Alt ekstremiteye yönelik statik ve aralıklı germe uygulamalarının esnekliği arttırmış olmasına rağmen statik germe uygulamalarının voleybolcuların dikey sıçrama performansını düşürdüğü, aralıklı germe uygulamasının ise dikey sıçrama performansında değişiklik oluşturmadığı tespit edilmiştir.Bu nedenle, dikey sıçrama performanslarının kullanıldığı maksimum güç üretimine dayanan voleybol gibi spor dallarında yüksek performansı sağlayabilmek için antrenman ya da maç öncesinde ısınma uygulamalarının içerisinde, aralıklı germe uygulamalarına yer verilmesi önerilmektedir. Buna karşın, performansı olumsuz etkileyebileceğinden statik germenin uygulanması tavsiye edilmemektedir.
Anahtar Kelimeler : Genç, Dikey Sıçrama, Hamstring

SOZ.605 The Effects of Different Stretching Methods On Vertical Jump Performance and Flexibility in Volleyball Players

ABSTRACT
The vertical jump in volleyball is known to be very important, especially during spike and block. Although static stretching is shown to be an effective method to increase the range of the joint motion, according to research results, the effects on vertical jump performance and muscle strength of stretching duration is still controversial. Therefore, the effects on performance of acute cyclic stretching method is being interested recently.The aim of this study is to investigate the effect of cyclic stretching and static stretching on flexibility and vertical jump performance in volleyball players. 45 women volleyball players, age betwen 13-16, participated in this study. Volleyball players were randomly divided cyclic stretching group, static stretching group and control group. Body composition of volleyball players was measured. Vertical jump performance and flexibility of the participants before and after stretching methods were evaluated. In static stretching group, there were significant differences in the negative direction in vertical jump performance compared before and after stretching. In the cyclic stretching group, there was no significantly changes in vertical jump performance after stretching.Compared vertical jump and flexibility differences, there were statistically significant difference between cyclic stretching and control group and also between static stretching and control group. Although static and cyclic stretching increases the flexibility of lower limb, static stretching was found to reduce the vertical jump performance and the cyclic stretching was found to change in vertical jumping performance.Therefore, to ensure high performance in sports such as volleyball, based on the maximum power output using vertical jump performance is recommended to be used cyclic stretching during warm-up before training or match. However, static stretching is not recommended that affect performance adversely .
Keywords : Youth, Vertical Jump, Hamstring

SOZ.616 Okul Öncesi 6 Yaş Grubu Çocuklarda Cinsiyete ve Cimnastik Antrenmanına Katılma Durumuna Göre Dinamik Denge Performansı ve Hipermobilitenin İncelenmesi

İnci KESİLMİŞ, Manolya AKIN
Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Motorik gelişimin hızlı olduğu okul öncesi dönemdeki çocukların temel becerileri doğru bir şekilde öğrenmesi gelecek yaşantısında da temel oluşturacaktır. Temel motorik özelliklerden olan denge ve esneklik yeteneği birçok spor branşının temelini oluşturmaktadır. Buradan hareketle bu çalışmanın amacı okulöncesi 6 yaş grubunda cinsiyet ve cimnastik antrenmanına katılma durumuna göre dinamik denge performansı ve hipermobilitenin incelenmesidir. Araştırmaya boy uzunluğu ortalaması 113,83±15,11yıl ve vücut ağırlığı ortalaması 20,18±3,6 kg olan 76 erkek ve 85 kız olmak üzere toplam 161 çocuk gönüllü olarak katılmıştır. 47 çocuk 12 haftalık cimnastik antrenmanına katılırken 114 çocuk normal anaokulu programına devam etmiştir. Dinamik denge yeteneği prokin tecno body denge ölçüm düzeneğine easy başlık takılarak çift ayak için 30sn süresince ölçülmüştür. Hipermobilite Beighton kriterlerine göre belirlenmiş olup kesim noktası 4 olarak alınmıştır. 6 yaş grubunda cimnastik antrenmanına katılan çocukların dinamik denge performansları katılmayan çocuklarla kıyaslandığında cimnastik yapan grubun lehine olacak şekilde istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlenmiştir ($p<0.001$). Cinsiyete göre dinamik denge performansları kız çocuklar lehine istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.005$). Cimnastik durumuna göre Hipermobilite değerlerinde de cimnastik antrenmanına katılan grup lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar gözlenmiştir ($p<0.05$).Sonuç olarak, aynı yaş grubunda ve benzer fiziksel özelliklere sahip olmalarına karşın cimnastik antrenmanına katılan çocukların dinamik denge performansları ve hipermobilitenin farklılaştığı ve aynı zamanda dinamik denge performansının kız çocuklar lehine olduğu gözlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Dinamik Denge, Hipermobilite, Okulöncesi.

SOZ.616 The Examination of Dynamic Balance Ability and Hypermobility According To The Gender and Gymnastics Training Participation in 6 Years of Age Preschool Children

ABSTRACT
If preschool children who are in the rapid period of biomotor development learn the basic skills correctly, it will form the basis of their future life. Balance and flexibility of fundamental motoric features are the basis of many sports. Thus, the goal of this study was to examine dynamic balance ability and hypermobility according to gender and participating gymnastics training in 6 years of age children. In this research, 76 male and 85 female totally 161 children with the mean body height 113,83±15,11yıl yr. and with the mean body weight 20,18±3,6 kg participated voluntarily. While 47 of the children participated gymnastics training for 12 weeks, 114 of the children continued regular school program. Dynamic balance ability measured by using prokin tecno body with easy base for 30 seconds. Hypermobility identified by The Beighton criteria and cut-off point was taken as 4. For dynamic balance ability for age of 6; there were statistically significant difference in favor of gymnastic participation compared with the others ($p<0.001$). There was a statistically significant difference in dynamic balance ability by gender in favor of girls ($p<0.005$). According to gymnastics state hypermobility was significantly different in favor of gymnastic participation ($p<0.05$).As a result, although they have similar physical characteristics and in the same age group, their dynamic balance performance and hypermobility differentiated depending on factors of gymnastics training and also it was observed that the dynamic balance performance was in favor of girls.
Keywords : Dynamic Balance, Hypermobility, Preschool.

SOZ.630 Statik ve Dinamik Apne Egzersizlerinin Aerobik Güç Üzerine Etkisinin Araştırılması

Mehmet YILDIZ, Sezer DEMİR
Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Literatürde tüpsüz serbest dalıcılarda genel olarak antrenmanla hematokrit, eritropoietin konsantrasyonu, hemoglobin yoğunluğu ve akciğer volümünün yükseldiği, kan asidozis ve oksidatif streste düşme meydana geldiği, kas ve kandaki oksijen depolarında artış olabileceği bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı statik ve dinamik apne egzersizlerinin aerobik güç üzerine akut etkisinin araştırılmasıdır. Çalışmaya farklı branşlardan aktif olarak spor yapan (haftada 2-3 gün günde 2-3 saat) on beş erkek üniversite öğrencisi (yaş: 21.00±1.51, boy:173.67 ± 4.82 ve kilo:67.93±6.61) katılmıştır. Katılımcıların ön test olarak maksimal oksijen kullanım kapasiteleri ($MaxVO^2$), gaz değişim ve kalp atım değerleri koşu bandında Bruce protokolüyle mobil gaz analizörü kullanılarak (medgraphic) ölçülmüştür. Daha sonra 2'şer gün arayla önce statik (Oturur pozisyonda 2'şer dk. arayla 3 maksimal apne) ve dinamik apne egzersizi (bisiklet ergonometresinde 70 W.'ta kendi belirlendikleri şiddette 2'şer dk. arayla 3 maksimal apne) sonrası maksimal oksijen kullanım kapasiteleri, gaz değişim ve kalp atım değerleri sontest olarak tekrar ölçülmüştür. Ayrıca her testten sonra Borg skalasına göre Algılanan Zorluk Derecesi (AZD) tespit edilmiştir. Ölçümlerin ortalama standart sapma değerlerinin yanında, testler arasındaki farkın belirlenmesi amacıyla Tek Faktörlü Tekrarlı ölçümler Anova testi uygulanmıştır. Çalışma sonunda her ne kadar genel eğilim statik ve dinamik apne egzersizi sonrası $MaxVO^2$ değerlerinde artış (standart:49.27±7.16, statik:50.58±5.93, dinamik:50.09±6.03) olduğu yönündeyse de bu durum istatistiksel olarak anlamlı değildir. Bununla beraber aerobik güç ölçümünde AZD'nin statik apne (17.60±0.13) sonrası yapılan ölçümlerde hem standart(18.87±0.74) hem de dinamik apne (17.53±2.12) sonrası ölçümlere göre istatistiksel olarak daha düşük olduğu görülmüştür ($p<0.01$). Çalışma sonunda katılımcıların maksimal aerobik güçleri belirlenirken özellikle statik apne sonrası daha az zorlandıkları, buna rağmen bu durumun tam olarak $MaxVO^2$ ve diğer gaz değişimlerine yansımadığı belirlenmiştir. Çalışmada bazı sporcuların statik apne sonrası aerobik güçlerinde artış yaşanırken, bu durum tüm sporcular için geçerli değildir. Bunun için gerek sporcuların büyüdüğü bölgelere (deniz seviyesinden yüksekliğine göre) göre, gerekse de spor branşlarına göre yeni çalışmalar yapılmasına ihtiyaç duyulmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Statik, Dinamik, Apne, Maksimal, Aerobik, Güç,

SOZ.630 Investigation of The Effect of Static and Dynamic Apnea Exercises On Aerobic Power

ABSTRACT
İt is been indicated that apnea exercises cause rising in hematocrit, erythropoietin, hemoglobin concentration, lung volume and oxygen store in muscle and blood and decreasing blood acidosis and oxidative stress. The aim of this study was to investigate the acute effects of static and dynamic apnea exercise on aerobic power. Fifteen active(2-3 days a week 2-3 hours per day) university students (age: 21.00±1.51, height:173.67 ± 4.82 and weight:67.93±6.61) who from different sports branches participated in this study. The maximal oxygen uptake capacity, gas exchange and heart beat rate of participates were measured by the mobile gas analyzer (Medgraphic) using Bruce protocol on treadmill as pretests. Their maximal oxygen uptake capacity, gas exchange and heart beat rate were measured after static (in sitting position, 3 apnea with 2 min. interval) and then dynamic apnea exercises (on bicycle ergonometre with manual speed and 70 W, 3 apnea with 2 min. interval) with 2 day intervals as posttests. Also rate of perceived exertion (RPE) values according to Borg scale was measured after all tests. Besides mean and standard deviation of values, repeated measures Anova test has been used to compare test sessions. Although there is an upward trend in VO^2max (standart:49.27±7.16, static:50.58±5.93, dynamic:50.09±6.03) after static apnea, it is not statistically significant. Also RPE values, which measured after static apnea is lower than aerobic power tests that applied after standard and dynamic apnea. As a conclusion, while there was an increase in aerobic power after static apnea, this is not the case for all athletes. We need further studies specially focus on participates' growth regions (according to the height of sea level) and sports branches.
Keywords : Static, Dynamic, Apnea, Maximal, Aerobic, Power

SOZ.637 Müsabaka Dönemi Sürecindeki Maksimal Yoğunluklu Beceri Tabanlı Antrenmanların Yarı Elit Erkek Voleybolcuların Fiziksel Performanslarına Etkisi

Mustafa KARAHAN
Aksaray Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, uzun süreli müsabaka dönemi süresince uygulanan maksimal yoğunluklu beceri tabanlı antrenmanların yarı elit erkek voleybolcuların fiziksel performansına etkisini belirlemektir.Bu çalışmaya yaş ve boy uzunluğu ortalamaları sırasıyla 20 yıl ve 192 cm olan Türkiye erkekler voleybol III. liginden bir takımın 10 sporcusu gönüllü olarak katılmışlardır. Müsabaka döneminin başlangıcında, ortasında ve sonunda sporcuların sürat, çeviklik, patlayıcı kuvvet, anaerobik ve aerobik güç değerleri test edildi. Test edilen veriler tek yönlü varyans analizi ile değerlendirildi. 22 haftalık müsabaka dönemi süresince sporcular haftada ardışık olmayan ikişer günlerde, günde 90 dk maksimal yoğunluklu beceri tabanlı ve düşük ve yüksek yoğunluklarda gerçekleşen teknik-taktik antrenmanlarında yer aldılar.Müsabaka döneminin sonunda voleybolcuların sürat (%5.6), çeviklik (%5.2), aerobik (% 10) ve anaerobik (%17) güç değerlerinde önemli gelişmeler belirlendi ($p<0.05$). Vücut ağırlığı, dikey sıçrama, alt ve üst bölge patlayıcı güç değerlerindeki gelişmeler ise anlamsızdı.Bu araştırmada müsabaka dönemi süresince uygulanan beceri tabalı antrenmanların, voleybolcuların müsabaka performansını etkileyen fiziksel performanslarının gelişimi üzerinde etkili olduğu sonucuna varıldı.
Anahtar Kelimeler : Aerobik Güç, Anaerobik Güç, çeviklik, Sürat

SOZ.637 The Effect of Skill-Based Training with Maximal Intensity on the Physical Performance of Sub-Elite Male Volleyball Players During Competitive Season

ABSTRACT
The purpose of the study was to determine effect of skill-based training with maximal intensity on the physical performance of sub-elite male volleyball players during prolonged competitive season.From Turkish volleyball league division III 10 male athletes (mean age 20 years and body height 192 cm) were participated voluntarily in this study. Athletes were tested for sprinting (20 meters), agility, vertical jumping, lower and upper explosive powers, aerobic and anaerobic powers at pre, middle and at the end of competitive seasons. Changes in the physical characteristics of players over the prolonged competitive season were compared using one-way analyze of variance.At the end prolonged competitive season, there were significant improvement in the sprinting (5.6%), agility (5.2%), anaerobic (17%) and aerobic (10%) powers ($p<0.05$). Despite improvement in the vertical jump height, lower and upper explosive powers, it wasn't significant statistically.Based on the results, it could be concluded that skill-based training programs with maximal intensity offer a sufficient stimulus on the physical performance characteristic of volleyball players during prolonged competitive season.
Keywords : Anaerobic Power, Aerobic Power, Agility, Sprint

SOZ.642 Futbolda Yaşa Göre Sürat, Çeviklik ve Tekrarlı Sprint Performansının Analizi

Asım TUNÇEL [1], Erbil HARBİLİ[2], Sultan HARBİLİ[2]
1 Osmanlıspor Futbol Kulübü, Alt Yapı Antrenörü, Türkiye
2 Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı futbolda sürat, çeviklik ve tekrarlı sprint performansını yaşa göre karşılaştırmaktı.
Araştırmaya bir süper lig takımının alt yapısından (U14, U15, U16, U17, U19 ve U21) 99 futbolcu katıldı. İlk gün futbolculara 10 m ve 30 m sürat testleri ve çeviklik testleri (İllinois testi), ikinci gün, 34.2 m'lik parkurda 25 sn dinlenme aralıklarıyla 7 kez tekrarlı sprint testi yapıldı. Tüm testlerde süre fotosel yardımıyla alındı. Ölçümler sezon sonu alındı. Verilerin istatistiksel analizinde tek yönlü varyans analizi kullanıldı.Sürat ve çeviklik performansında 14 yaşın kritik bir yaş olduğu, 10 m sürat performansının 17 yaşından, 30 m sürat ve çeviklik performansının ise 15 yaşından itibaren anlamlı gelişim kaydettiği gözlendi ($p<0.05$). Tekrarlı sprint performansının 17 yaşından itibaren iyileşmeye başladığı ($p<0.05$), 19 yaş ve sonrasında ise en üst düzeye çıktığı görüldü ($p<0.05$).Sonuçta, futbolda kısa mesafe sürat ve çeviklik performansında 15 yaşından itibaren anlamlı artışların olduğu, tekrarlı sprint performansının ise 17 yaşından itibaren iyileştiği tespit edildi.
Anahtar Kelimeler : Tekrarlı Sprint, Sürat, çeviklik

SOZ.642 Analysis of Repeated Sprint Ability, Agility, and Speed With Respect To Age in Soccer

ABSTRACT
The purpose of the study was to compare repeated sprint ability, agility, and speed with respect to age in soccer.
Ninety-nine soccer players playing in infrastructure of a super league team (U14, U15, U16, U17, U19 ve U21) participated in the study. On the first day, the soccer players performed 10 m and 30 m speed test and agility test (İllinois), and on the second day, participants performed 7 repeated sprint test with 25 sec rest interval in a distance of 34.2 m. Photocell was used in the performance measurements. All measurements were taken in end of the season. One-way analysis of variance was used in the statistical treatment of data.It was observed that 14 was a critical age for speed and agility performance and that 10 m speed performance in over 17 year olds and 30 m speed and agility performance in over 15 year olds increased significantly ($p<0.05$). It was demonstrated that repeated sprint ability started to improve at 17 years old and maximized after 19 years old ($p<0.05$).As a result, it was determined that in soccer, short distance speed and agility performance increased over 15 years old, while repeated sprint ability of soccer players improved after 17 years old.
Keywords : Repeated Sprint Ability, Speed, Agility

SOZ.685 Gölge Badmintonu Antrenmanlarının 8-10 Yaş Grubu Badmintoncuların Kuvvet ve Çeviklik Parametreleri Üzerine Etkisi

Mehmet Fatih YÜKSEL[1], Latif AYDOS[2]
1 Aksaray Üniversitesi, Aksaray ÜniversitesiBeden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Gazi ÜniversitesiSpor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, 8-10 yaş grubu çocuklarda 12 haftalık gölge badmintonu antrenmanlarının kuvvet ve çeviklik parametreleri üzerine etkilerini araştırmaktır. Ayrıca gölge badmintonu ile klasik badminton antrenman uygulamalarının karşılaştırılması yapılarak, badminton sporuna yeni başlayan bireylerde gölge badmintonu antrenmanlarının uygulama sıklığı ve süresinin belirlenmesine katkıda bulunmaktır.Araştırma grubunu oluşturan denekler, gölge badmintonu antrenman grubu (GB, n=35 17 erkek-18 kız), klasik badminton antrenman grubu (KB, n=34 19 erkek-15 kız) ve çalışma süresince herhangi bir fiziksel aktivitede bulunmayan kontrol grubu (KG, n=32 15 erkek-17 kız) şeklinde 3 gruba bölünmüş ve toplam 101 denek üzerinde gerçekleştirilmiştir. GB ve KB gruplarına hazırlık ve temel antrenmanlar dönemi şeklinde toplam 16 hafta ve haftada 4 gün süre ile antrenman yaptırılmıştır. 4 haftalık hazırlık çalışmalarından sonra tüm grupların (GB-KB-KG) ön testleri gerçekleştirilmiştir. Ön testlerden sonra KB antrenman grubu deneklerine 12 hafta süre ile haftada 4 gün klasik badminton antrenman programı, GB antrenman grubu deneklerine de 12 hafta ve haftada 4 günlük antrenman sürecinde, haftada 2 gün klasik badminton antrenmanı 2 gün de gölge badminton antrenmanları uygulanmıştır. Temel antrenman döneminde 8 hafta sonunda ara testler ve 12 hafta sonunda ise son testler gerçekleştirilmiştir.Çalışma sonucunda, her iki antrenman grubunu (GB-KB) oluşturan deneklerin, kuvvet ve çeviklik parametrelerinde gelişme olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte GB grubunu oluşturan deneklerin KB grubuna göre dikey sıçrama, anaerobik güç, sırt kuvveti, 30 sn mekik çekme, illinois çeviklik, yanlara çeviklik (saha testi), 4 köşe çeviklik (saha testi) parametrelerinde istatistiki olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur.Sonuç olarak, çalışmada uygulanan gölge badmintonu antrenmanlarının 8-10 yaş grubu bireylerin fiziksel performans parametrelerinden kuvvet ve çeviklik üzerine olumlu yönde etkileri olabileceği, uygulama sıklığı ve süresinin yeterli kabul edilebileceği sonucuna varılmıştır.Anahtar Kelimeler : Gölge Badmintonu, Antrenman, Kuvvet, çeviklik

SOZ.685 The Effect of Shadow Badminton Trainings On Strength and Agility Parameters of 8-10 Age Group of Badminton Players

ABSTRACT
The purpose of this study is to research the effects of 12-week shadow badminton trainings on strength and agility parameters of 8-10 age group of children. In addition to this, the aim is to contribute to the determination of the application frequency and duration of badminton trainings in the beginners of badminton sport by comparing training practices of shadow badminton and classical badminton.Subjects of the research group have been divided into 3 groups as shadow badminton training group (GB, n= 35, 17 boys and 18 girls), classical badminton training group (KB, n= 34, 19 boys and 15 girls) and control group (KG, n= 32, 15 boys and 17 girls), who has not been involved in any physical activity during the study and it has been carried out on 101 subjects. GB and KB groups were trained 4 days a week for 16 weeks and as preparation and basic trainings period. After 4 weeks of preparation works, preliminary tests of all groups (GB-KB-KG) were carried out. After the preliminary tests, subjects of KB training group were applied classical badminton training program 4 days a week for 12 weeks, subjects of GB training group were applied 2 days classical badminton training and 2 days shadow badminton trainings in a week as during 12 weeks and 4-day training in a week. After 8 weeks, mid-term tests and after 12 weeks final tests were applied during basic training period.As a result of the study, it was determined an improvement in strength and agility parameters of subjects of both training group (GB-KB). However, statistically significant differences were found in the parameters of the subjects of GB group in terms of vertical jump, anaerobic power, back strength, 30 sec. doing pull-up, illinois agility, agility against sides (field test), 4-corner agility (field test).As a result, it has been concluded that shadow badminton trainings have positive effects on strength and agility performance parameters of 8-10 age group of people and frequency and duration of the application may be considered to be sufficient.
Keywords : Shadow Badminton, Training, Strength, Agility

SOZ.689 Kaya Tırmanıcılarında 4 Haftalık Sistem Antrenmanının Bazı Kuvvet Parametreleri Üzerine Etkisi

Gamze CIRIK, Tolga AKSİT, Faik VURAL, M.Zeki ÖZKOL, S.Rana VAROL
Ege Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Kaya tırmanışı dünya genelinde gittikçe yaygınlaşan bir spordur. Tırmanıcılarda temel performans faktörü parmak kuvvet ve dayanıklılığıdır. Buna rağmen; tırmanıcıların performanslarını geliştirmeye yönelik bilinen tırmanışa özgü antrenman yöntemlerinin araştırıldığı sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı; 4 haftalık sistem antrenmanının (SA) tutuş kuvvet ve dayanıklılığına etkisinin araştırılması ve kısa kaya tırmanış (KKT) antrenmanı ile karşılaştırılmasıdır. Bu çalışmadaki katılımcılar; 13 erkek ve 11 kadın tırmanıcı 4 haftalık antrenman periyodu için kontrol grubu (KG, n=12) ve antrenman grubu (AG, n=12) olmak üzere rastgele ikiye ayrılmıştır. Antrenmanların öncesinde ve sonrasında pençe kuvvetini belirlemek için el-tutuş kuvvet (ETK) testi uygulanmıştır. Maksimum parmak kuvvetini ölçmek için tırmanışa özgü olarak uyarlanmış test aparatında "crimp" ve "pinch" tutuş pozisyonlarında baskın el (BE) ve baskın olmayan el (BOE) için izometrik maksimum istemli kasılma (MİK) testi yapılmıştır. Önkol fleksör kaslarının dayanıklılığına yönelik parmak tahtasında aralıklı asılma testi (AA) ile "crimp", "pinch" ve "slope" tutuşta devamlı asılma (DA) testleri yapılmıştır. Üst vücut kuvveti için ise lat pull-down testi uygulanmıştır. ETK-BE için AG'de anlamlı bir artış görülmüşken (2,1 kg, $p<0.05$), KG'de bir artış görülmemiştir. AG'de MİKcrimp (BE; 54,3N ve BOE; 42,7N, $p<0.05$) ve MİKpinch (BE; 42,0 N ve BOE; 40,2 N, $p<0,05$) değerlerinde anlamlı bir artış olmuştur. KG'de ise sadece BOE için MİKpinch (24,3 N, $p<0.05$) değerinde anlamlı bir artış vardır. AG'de asılma testlerinin hepsi için anlamlı bir artış bulunmuştur (AA; 21,8sn, DAcrimp; 8sn, DApinch; 9,7sn, DAslope; 11,4sn, $p<0,05$). KG'de ise sadece AA ve DAcrimp (11,0sn ve 7,2sn, $p<0,05$) testlerinde anlamlılık görülmüştür. Çalışma sonuçlarına göre; SA'nın parmak kuvvet ve dayanıklılık gelişimi için etkili bir yöntem olduğunu söyleyebiliriz. Tutuş çeşitleri ile BE ve BOE arasındaki kuvvet kazanımında dengeli bir dağılım görülmektedir. Dolayısıyla SA'nın tırmanış antrenman planlamasının içerisinde yer alması faydalı olacaktır.
Anahtar Kelimeler : Tırmanış, Kassal Dayanıklılık, Kuvvet, Antrenman

SOZ.689 Effect of 4 Weeks System Training On Various Strength Parameters in Rock Climbers

ABSTRACT
Rock climbing is a sport increasingly spreading around the world. Finger flexor strength and endurance are primarily performance factors in climbers. However, limited research has been investigated climbing-specific training methods regarding to increase climbers' performance. The main aim of this study was to determine the effect of 4 weeks system training (ST) on grip strength and endurance and to compare bouldering in climbers. The participants in this study, 13 male and 11 female climbers randomly allocated to control (CG, n=12) or training group (TG, n=12) for 4 weeks training regimen. Hand grip test (HG) was used as to determine grip strength before and after training session. Isometric max voluntary contraction (MVC) test on climbing-specific apparatus was used to measure max finger flexor strength for 'crimp' and 'pinch' grips with dominant (D) and non-dominant hand (ND). It has been performed intermittent finger hangs (IFH) and continues hang (DH) tests with specific grips on fingerboard to assess forearm muscle endurance. and lat-pull down test was used to determine upper body strength. After training period, HG-D value was found to significantly increased in TG, but not in CG (2,1kg, $p<0.05$). There were significantly increase in MVC_{crimp} (D; 54,3N and ND; 42,7N, $p<0.05$) and MVC_{pinch} (D;42N and ND; 40,2N, $p<0.05$) for TG, while it were observed gains only for MVC_{pinch} on ND hand in CG (24,3 N, $p<0.05$). For all endurance test, there were significantly increase in TG (IFH; 21,8s, DH_{crimp}; 8s, DH_{pinch}; 9,7s, DH_{slope}; 11,4s, $p<0.05$). In CG, it was observed increased just on IFH and DH_{crimp} (respectively, 11,0s and 7,2s, $p<0.05$). It was found similar strength gains between grip types and D-ND hands. According to results, ST could be suggested to use as effective training method to increase finger strength and endurance in climbing training periodization.
Keywords : Climbing, Muscular Endurance, Strength, Training

SOZ.720 Türk Bilek Güreşçilerde ACTN3 Geninin Sportif Performans Açısından Değerlendirilmesi

Raif ZİLELİ [1], Onur EROĞLU[2], Hüseyin ÖZKAMÇI[3], Gürkan DİKER[4], M. Ali NALBANT[2], Hacer KAYA[2], Merve ÇELEN[2], Şerife VATANSEVER[5]
1 Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Türkiye
2 Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü, Türkiye
3 Dokuz Eylül Üniversite, Spor Bilimleri Teknolojisi Yüksekokulu, Türkiye
4 Cumhuriyet Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
5 Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; milli, amatör bilek güreşçiler ve sedanterlerde ACTN3 geninin R577X polimorfizminin sportif performans açısından değerlendirilmesidir.Çalışmaya 20 milli sporcu, 13 amatör sporcu ve 12 sedanter gönüllü olarak katılmıştır. Her bir gönüllüden EDTA'lı tüplere 2 ml kan alınmıştır. DNA izolasyonu, standart protokollere göre yapılmıştır. Polimorfizm, Polimeraz Zincir Reaksiyonu (PZR) ve Restriksiyon Uzunluk Polimorfizmi (RFLP) yöntemleri uygulanarak saptanmıştır. Çalışmamızın istatistiksel analizleri SPSS 21,0 programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Alelik frekanslar direkt sayım ile tespit edilmiştir ve gruplar arasındaki genotiplerin dağılımının karşılaştırması χ2-testi kullanılarak yapılmıştır.İstatistiksel analiz sonucunda 20 milli sporcudan 11 (%54) RX, 4 (%21) XX, 5 (%25) RR genotipi; 13 amatör sporcudan 8 (%61,5) RX, 3 (%23) XX, 2 (%15,5) RR genotipi; 12 sedanterden 7 (%58,3) RX, 3 (%25) XX, 2 (%16,7) RR genotipi saptanmıştır. Gruplar arasında ise anlamlı bir fark yoktur (p>0,05).Bu çalışma, bilek güreşçilerde ACTN3 geninin sportif performans açısından değerlendirilmesinde literatürde ilk defa yapılmıştır. R alleli sprint, güç, kuvvet ile ilişkili iken X alleli çoğunlukla dayanıklılıkla ilişkilidir. Bulgularımıza göre milli takıma giren sporcuların RR genotipi diğer gönüllülere göre daha yüksek oranda bulunmuştur. Sonuç olarak, araştırma bulgularımıza dayanarak sportif performansın sadece genetik faktörlere bağlı olmadığı ve genetik faktörlerin sportif performansın bileşenlerinden sadece biri olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Bilek Güreşi, ACTN3, R577X, Polimorfizm, Sportif Performans

SOZ.720 The Assessment of ACTN3 Gene among Turkish Arm Wrestlers in terms of Sportive Performance

ABSTRACT
This study aims to assess sportive performance of R577X polymorphism of ACTN3 gene among professional and amateur arm wrestlers and sedentary. 20 professional, 13 amateur athletes and 12 sedentary voluntarily participated in this study. Two ml of blood let from each volunteer is put in to tubes with EDTA. DNA isolation was performed in accordance with standard protocols. Polymorphism is determined by applying polymerase chain reaction (PCR) and Restriction Fragment Length Polymorphisms (RFLP) techniques. Statistical analysis of study was carried out using SPSS 21.0 program. Allelic frequencies were determined by direct counting, and comparisons of the distribution of genotypes between groups were performed using χ2-tests.As a result of the statistical analysis 11 (54 %) RX, 4 (21 %) XX, 5 (25 %) RR genotypes were detected out of 20 athletes at national level; 8 (61,5 %) RX, 3 (23 %) XX, 2 (15,5 %) RR genotypes were detected out of 13 amateur athletes; 7 (58,3 %) RX, 3 (25 %) XX, 2 (16,7 %) RR genotypes were detected out of 12 sedentary. There is no significant difference among the groups (p>0,05).The study is important as it is the first study in the literature as the assessment of ACTN3 gene among arm-wrestlers with regards to sportive performance. While R allele is related to sprint, strength and force, X allele is mostly related to endurance. According to the findings, RR genotype of athletes at national level is higher than the other volunteers. Consequently, based on the findings of this study, it can be suggested that sportive performance does not only depend on genetic factors and genetic factors are only one of the components of the sportive performance.
Keywords : Arm Wrestling, ACTN3, R577X, Polymorphisms, Sportive Performance

SOZ.723 Farklı Şiddette Yapılan Derinlik Sıçramalarının Sürat Ve Çeviklik Performansına Akut Etkilerinin İncelenmesi

Tuğçe ŞENER[1], Kerim SÖZBİR[2]
1 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
2 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Yapılan bu çalışmanın amacı, farklı şiddette yapılan akut derinlik sıçramalarının, sürat ve çeviklik performansı üzerine olan etkilerinin incelenmesidir.Bu çalışmaya Çim Hokey Milli Takımında bulunan 10 erkek sporcu gönüllü olarak katılmışlardır. Araştırma rastgele çapraz deney deseni şeklinde planlanmış ve katılımcılar rotasyon modeli şeklinde 24 saat aralıklarla testlere katılmışlardır. Tüm ölçümler 6 günde (ilk 3 gün: 10 metre (m) ve 30 m; son 3 gün: çeviklik) ve yüksek-şiddetli pliometrik antrenman (YŞPA), düşük-şiddetli pliometrik antrenman (DŞPA) ve kontrol denemelerinin öncesinde ve sonrasında alınmıştır. Her iki deney denemesi akut pliometrik antrenmana katılırken kontrol denemesinde herhangi bir antrenman uygulanmamıştır. Her pliometrik antrenman denemesinde 5 derinlik sıçraması yapılmıştır.Sonuçlar göstermiştir ki; DŞPA denemesi 10 m sürat performansında, akut antrenman sonrasının 5. ve 10. dakikaları (dk) ve çeviklik performansında ise akut antrenman sonrasının 10.dk haricinde ($p>0,05$), her iki deney denemesine (YŞPA ve DŞPA) ait tüm değerler ön testten, akut antrenmanın hemen sonrasında, 5. dk ve 10. dk alınan son testlere göre istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde gelişmiştir ($p\leq0,05$). YŞPA denemesi 10 m sürat performansında, akut antrenmanın hemen sonrası değerlerinin DŞPA denemesine ait değerler ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha fazla geliştiği gözlenmiştir ($p\leq0,05$).Sonuç olarak; bu çalışma milli takım seviyesinde bulunan çim hokeycilerin sportif performansını etkili bir şekilde geliştirdiği için YŞPA ve DŞPA kullanımını önermektedir. Bununla birlikte YŞPA, akut pliometrik antrenmandan sonraki 10 dk boyunca sürat ve çeviklik performansını geliştirmesi ve koruması açısından daha çok önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Pliometrik Antrenman, Anaerobik Güç, çim Hokeyi, Performans

SOZ.723 Investigation of the acute effects of depth jumps with different intensity on speed and agility performance

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate that the acute effects of different intensity depth jumps on sprint time (ST) and agility time (AT) in field hockey players.Ten male national field hockey players volunteered to participate in this study. The order of the trials was assigned to the subjects in a randomized cross-over design and the tests were performed 24 hours apart. All measurements were taken in 6 days (first 3 days: 10 meter (m) and 30 m; last 3 days: AT, respectively) and were performed before and after high-intensity plyometric training (HIPT), low-intensity plyometric training (LIPT) and control trail (CT). Both experimental trails participated in an acute plyometric training program and CT engaged in no training section. The total number of depth jumps in plyometric training was 5 depth jumps for per trail.The results showed that significant improvements were found in both experimental trails (HIPT and LIPT) for all measurements from pre- to immediately, 5 minutes (min) and 10 min post-tests ($p\leq0,05$), except 5 min and 10 min after training for 10 m and 10 min after training for AT in LIPE trail ($p>0,05$). Significantly greater improvements were observed with regard to immediately after training for 10 m in HIPT compared to LIPT ($p>0,05$).As a conclusion, this study suggests that both HIPT and LIPT are effective at increasing important components of athletic performance for national hockey players. However, HIPT is highly recommended in order to improve and maintain for sprint and agility for lasting 10 min after acute plyometric training.
Keywords : Plyometric Training, Anaerobic Power, Field Hockey, Performance

SOZ.727 Futbolda Küçük Alan Oyunları ve Süratte Devamlılık Antrenman Yöntemlerinin Bazı Performans Parametreleri Üzerine Etkisi

Erkan AKDOĞAN [1], İlker YILMAZ[1], Yusuf KÖKLÜ[2], Utku ALEMDAROĞLU[2], Ali Onur CERRAH[1]
1 Anadolu Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; genç futbolcularda küçük alan oyunları, süratte devamlılık ve kombine (küçük alan oyunu + süratte devamlılık koşusu) antrenman yöntemlerinin performans parametreleri üzerine etkisini ve performans gelişim yüzdeleri arasındaki farklılıkları araştırmaktır. Araştırmaya 41 genç futbolcu (yaş:14,58±0,49 yıl; boy uzunluğu: 174,02±7,47 cm, vücut ağırlığı: 59,69±9,50 kg; antrenman yaşı: 7,39±0,62 yıl) katılmıştır. Antrenmanlara başlamadan önce futbolculara, 4 hafta boyunca haftada 5 gün aerobik temelli antrenmanlar yaptırılmıştır. Antrenman sürecinden sonra futbolcuların antropometrik ölçümleri, sprint, dripling, çeviklik, tekrarlı sprint, Yo-Yo aralıklı toparlanma testi seviye1 ve 2 (Yo-Yo AT1 ve 2) testleri gerçekleştirilmiştir. Ön testler sonucunda, futbolcular Yo-Yo AT1 sonucuna göre; küçük alan oyunu grubu (KAOG), süratte devamlılık koşusu grubu (SDKG), kombine antrenman grubu (KAG: küçük alan oyunları + sürat koşusu) ve kontrol grubu (KG) olarak 4 gruba ayrılmıştır. Sporculara 6 hafta, haftada 5 gün yapılan antrenmanların iki gününde KAOG, SDKG, KAG ya da KG antrenmanlarına katılmıştır. 6 haftalık antrenmanlar sonunda grupların son testleri gerçekleştirilmiştir. Çalışmada dört gruba ait ön test-son test performans değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığı MANOVA ve Paired-samples t test kullanılarak belirlenmiştir. İstatistiksel analizlerde ≤0,05 anlamlılık düzeyi kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda KAOG, SDKG ve KAG'de antrenmanlarının Yo-Yo AT1 ve 2 testlerinde her üç grubunda istatistiksel olarak anlamlı artışlar belirlenirken (p<0,05), KAOG'den farklı olarak SDKG ve KAG'de çeviklik, Yo-Yo AT1 ve 2 testlerinde istatistiksel olarak anlamlı artışlar belirlenmiştir (p<0,05). KG'de ise sadece Yo-Yo AT1 testinde anlamlı bir artış bulunmuştur(p<0,05). Bununla birlikte, gruplar arasında 6 hafta sonrası gelişim yüzdeleri incelendiğinde KAG antrenmanlarının Yo-Yo AT1 ve 2 testlerinde KG den istatistiksel olarak daha fazla bir gelişim yüzdesine sahip olduğu bulunmuştur (p<0,05). Sonuç olarak 6 haftalık KAOG, SDKG ve KAG antrenmanlarının farklı performans özelliklerinde iyileşmeye sebep olduğu bulunmuştur. Bununla birlikte, antrenörler aerobik ve anaerobik özelliklerin oyunsal formatta gelişimi hedefleniyor ise kombine antrenmanları kullanmaları önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Küçük Alan Oyunları, Süratte Devamlılık Koşuları, Kombine Antrenmanlar

SOZ.727 Effect of Small-Sided Games and Speed Endurance Training Method on some Performance Parameters in Soccer

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the effects of small-sided games, speed endurance and combined (small-sided games + speed endurance running) training on the performance parameters of the training methods and to investigate the differences between the performance improvement percentage of these training methods in young soccer players. In the age 14-16 41 junior young players (height: 174.02 ± 7.47 cm, body weight: 59.69 ± 9.50 kg, age: 14.58 ± 0.49 years, training age: 7.39 ± 0.62 years) participated voluntarily in this study. Before starting the training, aerobic based workouts was performed 5 days a week for 4 weeks by the soccer players. After the training process players were performed anthropometric measurements, sprint, dribbling, agility, repeated sprint, Yo-Yo intermittent recovery test level 1 and 2 (Yo-Yo AT1 and 2). After the pre-tests were completed Small-Sided Games Group (SSGG), Speed Endurance Running Group (SERG), Combined Training Group (CTG) (Small-Sided Games Group + Speed Running) and Control Group (CG) were divided into 4 groups according to players features. After the groups were formed, small-sided games, speed endurance running and combined training were performed in two days out of 5 days during 6 weeks. Post-tests were conducted after 6-week training period. MANOVA and paired-samples t test for statistically significant difference used for pre-test and post-test performance among the groups. Probability level was ≤0,05. According to analysis, it has defined that there was statistically significant increase in Yo-Yo AT1 and 2 of SSGG, SERG and CTG, while SERG and CTG showed statistically significant increase in agility, Yo-Yo test AT1 and 2 than SSGG (p <0.05). Significant increase in the KG was only found in Yo-Yo test AT1 (p <0.05). Furthermore, when the growth percentage investigated, Yo-Yo AT1 and 2 tests of KAG demonstrated statistically higher development percentages than KG 6 weeks training (p <0.05). As a results, it was found that 6 weeks SSGG, SERG and CTG training cause improvement in the case of different performance characteristics. Besides, if the coaches are aimed to develop aerobic and anaerobic features with game format, Combined training is recommended to use.
Keywords : Small-Sıded Games, Speed Endurance Running, Combined Training

SOZ.731 Elit Voleybolda Kadın ve Erkekler İçin Etkinlik Değişkenlerine Dayalı Tahmin Modeli

Cengiz AKARÇEŞME[1], Esen GÜRBÜZSEL[2]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Fen Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, kadın voleybolunda müsabaka sonucunu açıklama gücüne sahip ve oyuncuların mevkilerinden hareketle tanımlanan Etkinlik Modeli (EM) değişkenleri aracılığıyla Türkiye Erkekler Voleybol Ligi (TEVL) ve Türkiye Kadınlar Voleybol Liglerinin (TKVL) müsabaka sonucunu açıklayabilme güçleri ve etkileri araştırılmıştır. Maç sonucu (Sonuç) bağımlı değişken olarak alınıp, Etkinlik Modeli olarak adlandırılan tahmin edilen logistik regresyon modelinde, Libero Etkinliği (LE), Pasör Etkinliği (PE), Orta Oyuncu Etkinliği (OOE), Smaçör Etkinliği (SE), Pasör Çaprazı Etkinliği (PÇE) değişkenlerinin müsabaka sonucunu açıklayabilme güçleri ve cinsiyet bağlamında etkileri araştırılmıştır.Elde edilen bulgular sonucunda logistik regression modelinin TKVL'de kazanılan-kaybedilen oyunların toplamda 83,45%'ini doğru sınıflandırma yaptığı görülmektedir. Model tarafından kazanılan oyunların 85,03%'ü, kazanılmış (sensitivity), kaybedilen oyunların ise 81,88'i kaybedilmiş (specifity) olarak tahmin edilmiştir. TEVL'de ise kazanılan-kaybedilen oyunların toplamda 78,23%'ünü doğru sınıflandırdığı belirlenmiştir. Model, kazanılan oyunların 78,77%'sini, kazanılmış (sensitivity), kaybedilen oyunların ise 77,70%'ini kaybedilmiş (specifity) olarak tahmin etmiştir.Ayrıca model değişkenlerinden, Pasör Etkinliği (PE), Orta Oyuncu Etkinliği (OOE), Smaçör Etkinliği (SE), Pasör Çaprzı Etkinliği (PÇE)'nin hem TEVL'de hem TKVL'de müsabaka sonucu her iki cinsiyette de açıklama gücüne sahip olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, sadece Libero Etkinliği (LE) değişkeninin TKVL'de sonucu açıklayamadığı belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, Cinsiyet, Lojistik Regresyon, Sonuç, Etkinlik Modeli,

SOZ.731 Prediction Model Based on Efficacy Variables for Women and Men in Elite Volleyball

ABSTRACT
In this study, the power of the variables of Efficacy Model (EM), which are capable of explaining the match results in women's volleyball and defined on the basis of the players' positions, to explain the results of matches in Turkish Men's Volleyball League (TMVL) and Turkish Women's Volleyball League (TWVL) and the effects of such variables were investigated. The match result (Result) was considered as a dependent variable and the power of the variables, Libero Player Efficiency (LPE), Setter Efficiency (SE), Middle Blocker Efficiency (MBE), Outside Hitter Efficiency (OHE), Universal Player Efficiency (UPE) to explain the match result and their effects by gender were investigated in a predicted logistic regression model referred to as the Efficacy Model.The findings indicated that the logistic regression model can accurately classify 83.45% of the games won-lost at TWVL in total. The model predicted 85.03% of the games won as won (sensitivity) and 81.88% of the games lost as lost (specifity). It was found to accurately classify 78.23% of games won-lost in TMVL in total. The model predicted 78.77% of the games won as won (sensitivity) and 77.70% of the games lost as lost (specifity).Moreover, the variables of the model, Setter Efficiency (SE), Middle Blocker Efficiency (MBE), Outside Hitter Efficiency (OHE), Universal Player Efficiency (UPE) were established to be capable of explaining the match results in both TMVL and TWVL for both genders. However, only Libero Player Efficiency (LPE) variable was shown not to be predictive of the results in TWVL.
Keywords : Volleyball, Gender, Logistic Regression, Result, Efficacy Model.

SOZ.745 EMG Quadriseps Motor Hafıza Biofeedback Seviyeleri İle Futbol Şut İsabeti ve Hızı Arasındaki İlişki

Aykut Eren CANÜZMEZ
Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Ege Üniverisitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı, Quadriceps kas grubunda kassal biofeedback motor hafıza EMG ölçümleri nin hedefe isabetteki etkisini ortaya çıkarmaktır. Çalışmaya yaşları 22.8 ± 1.7 olan ve en az 10 yıl futbol antrenman geçmişi olan quadriceps kas sakatlığı yaşamamış 15 futbolcu katılmıştır.15 dk ısınmadan sonra, katılımcılar kuvvet makinasına oturtuldu bu sırada kalça ve diz eklemleri 90 ° olarak belirlendi.Tek bacakta (dominant) EMG NEXSUS ölçüm aleti ile maksimal statik istemli kasılma ile quadriseps kas grubunda amplitude ölçümleri yaptırıldı.İlk olarak katılımcılar 5 sn. süre ile arada 3 dk dinlenme verilerek 2 ölçüm alındı.Nexsus EMG ölçüm aletinde maksimallerinin %40-50 aralığında ekran oluşturuldu. Bu ekranda Rectus femoris (RF), Vastus lateralis (VL), Vastus medialis (VM) kas biofeedback ölçümleri alındı.Katılımcılar 10sn. süre ve 2 dk. dinlenme aralığında biofeedback te belirlenen ekranda çalıştırıldı. Aralığın dışına çıktıklarında ses ile uyarı geldi. Her bir kas grubuna RF,VL,VM, 2 dk. dinlenme aralığı ile 2 kez ölçümler yaptırıldı.Bir sonraki gün 15 dk ısınmadan sonra futbol topu ile şut ölçümleri salonda alındı.Şut ölçümlerinde üst vuruş tekniği açı almadan uygulandı. Hentbol kalesinin (3mx2m) sol köşesine 50 cmx50 cm hedefe, 6m., 9m., 11m.den herbirinde 5 er şut olacak şekilde ve herbir mesafede 10 dk. dinlenme aralığı verilerek şut ölçümleri uygulandı.Ölçümler bittikten sonra, katılımcılara hedefsiz olarak top hızını ölçmek için 2 defa üst vuruş tekniği ile maksimal olacak şekilde şut attırıldı ve şut hızları kaydedildi.Enter metoduyla regrasyon analizi yapılmıştır, istatistikler sonucunda, VL ve RF biofeedbak (motor hafıza) testi ortalama hata miktarı 9m şut isabetindeki değişimin anlamlı bir bölümünü açıklayabilmiştir. [F(2,13):11,92 , R^2 adj : .59, P = .001]
Anahtar Kelimeler : EMG,Biyofeedback,futbol,şut Isabeti,şut Hızı

SOZ.745 Relationship between EMG motor memory biofeedback levels of Quadriceps muscles and shot on target and shot speed in soccer

ABSTRACT
Aim of this study was to find out the relationship between EMG measures related with muscular biofeedback motor memory of Quadriceps muscles and shot on target performance. Fifteen soccer players (age: 22.8 ± 1.7 years; soccer training experience ≥ 10 years) with no quadriceps injury history participated in this study.After 15 minutes of warm-up, participants sat on the strength machine (marka yazılabilir) with their hip and knee joint angles adjusted to 90°.EMG amplitudes were recorded from the dominant leg using NEXSUS EMG device during 5 s-maximal voluntary isometric contractions (MVIC). Two measurements were performed separated by 3 min rest interval.%40 and %50 MVIC levels were displayed on the screen of EMG device. This display screen were used during biofeedback measurements of Rectus Femoris (RF), Vastus Lateralis (VL) and Vastus Medialis (VM) muscles. Participants were trained on the screen for 10 sec with 2 min rest intervals during biofeedback measurements. Auditory warning signals were used to identify violations of %40-%50 MVIC levels. Two measurements were taken for each muscle with 2 min rest interval.Next day, soccer shot measurements were performed in the gym. Shots were performed with insteptechnique. Approach angle was 0°. 50 cm × 50 cm target was placed on the top left corner of a handball goal (2 m × 3 m). Shots were performed from distances of 6m, 9m and 11m (5 shots from each distance). Participants rested 10 minutes when the distance was changed. Afterwards, participants performed 2 more shots with maximal effort using instep technique without target to assess maximal shooting speed.Regression analysis with enter method showed that amount of mean error in VL and RF biofeedback (motor memory) test explained the 59% of the variances in 9m shot on target performance ([F(2,13):11.92 , R^2 adj : .59, P = .001]).
Keywords : EMG, Biofeedback, Football, Shot Speed, Shot Target

SOZ.813 Tekrarlı Sprint Testlerinin Karşılaştırılması: Dinlenme Süresi Etkisi

Ayşenur Sümeyye AKBAŞ, Bilal Utku ALEMDAROĞLU, Yusuf KÖKLÜ, Barış GEZEN,
Fatma Ünver KOÇAK
Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, 10 sn, 20 sn, 30 sn, 40 sn, 50 sn, 60 sn dinlenme aralıkları ile yapılan 8x30m tekrarlı sprint testlerinden (TST) elde edilen performans ve fizyolojik değerler arasındaki farklılıklarının karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya birbölgesel amatör lig takımının U18 takımında yer alan 14 erkek futbolcu(yaş= 16,53 ± 0,66 yıl; boy = 174,38 ±6,03 cm; VA=62,53 ±8,30) gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan futbolcular tesadüfi olarak her altı dinlenme arası ile yapılan TST testini en az 48 saat ara ile gerçekleştirmiştir, her testin hemen sorasında algılanan zorluk derecesi (AZD) ve her testten 3 dakika sonra kulak memesinden alınan örnek ile kan laktat (la) değerleri belirlenmiştir. Çalışmadan elde edilen performans, la ve AZD değerleri arasındaki farklara tekrarlı ölçümlerde varyans analizi testi ile bakılmıştır. Çalışma sonucunda performans, hem performans hem de fizyolojik cevapların dinlenme arasından etkilendiği tespit edilmiştir. Bu nedenle tekrarlı sprint test seçiminde dinlenme arasının dikkate alınması ve yapılan sporun fizyolojik gereksinimlerine göre belirlenmesi gerekmektedir.
Anahtar Kelimeler : Takımsporları, Anaerobic Kapasite, Anaerobikgüç

SOZ.813 Comparison of Repeated Sprint Tests: Rest Duration Effect

ABSTRACT
The aims of the this study were to examine the effects of rest duration on performanceresponses and physiological responsesof RSTs with six different rest durations(8x30m).Fourteen well-trained soccer players (age 16,53 ± 0,66years; height 174,38 ±6,03cm; body mass 62,53 ±8,30kg) performed randomly 6 RSTs (8x30m maximal runs starting every 10, 20, 30, 40, 50, 60 s).All the tests were performed with an intervening period of at least 48 ho,urs from the previous one. The Rating of Perceived Exertion (RPE) and Blood Lactate (La^-) were determined at the end ofeach RST protocols.A repeated-measures analysis of variance was performed to determine differences between RSTs.According to statistical analyze,RPE and La^-responses were statistically difference in the RSTs with different rest duration. Additionally, between the performance responses of RSTs with different rest duration were significantly different. The results suggest that rest duration has affect on both performance responses and physiological responses of RSTs, and also that the rest duration of RSTs should take into account the needs of the sport concerned.
Keywords : Team Sport, Intermittent Exercise, Anaerobic Capacity, Anerobicpower

SOZ.826 Elektromyostimülasyon Antrenmanlarının Bazı Fiziksel Uygunluk Parametrelerine Etkisinin İncelenmesi

Nazlı ÇİRKİN [1], Gökhan DELİCEOĞLU[1], Selman KAYA[2]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
2 Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Yalova, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacını elektromyostimulation antrenmanlarının bazı fiziksel uygunluk parametreleri üzerine etkisinin incelenmesi oluşturmaktadır.Araştırma grubunu, Ankara ilindeki spor merkezine gelen daha önce hiç spor yapmamış ($X_{yaş}$=38,1±2,84 yıl), 18 bayan gönüllü sedanterler oluşturmaktadır. Araştırma grubuna uygulanan elektromyostimulation antrenmanları 8 çalışmadan oluşmaktadır. Elektromyostimulasyon antrenmanlarının bazı fiziksel uygunluk parametrelerine etkisinin incelendiği bu çalışmada core kuvvet testi uygulandı. Postür testi duruş pozisyonları için PostureScreen Mobile (samsung T230 marka) programı kullanıldı. “Core Kuvvet Testi” ilesedanterlere EMS antrenman programının ilk antrenman öncesi ve sekizinci çalışmanın son antrenman öncesinde toplamda 3 dakikalık 8 hareketten oluşan test protokolü uygulanmaktadır. Bu testprotokolündesedanter bayanlar 3 dakika boyunca dinlenme aralığı verilmeden, önce 60 saniyelik plank pozisyonunda bekletildi,onbeş saniye sağ kol, ardından 15 saniye sol kollarını kaldırmaları istendi, bu çeşitlilik bittikten hemen sonra 15 saniye sağ bacak ve 15 saniye sol bacaklarını kaldırmaları istendi. Daha sonra 15 saniye sağ kol sol bacak, 15 saniye sol kol sağ bacak kaldırılıp bekletildikten sonra tekrar başlangıç pozisyonu olan plank pozisyonunda bekletildi. Sedanter bayanlardan dayanabildikleri harekete kadar elde edilen süre kaydedildi. Postür duruş pozisyonu testinde ise PostureScreen Mobile programı ile duruş pozisyonlarının ve programda var olan eksene olan uzaklığın tespit edilmesi için sedanterlerden ayakta anterior ve lateralis yönde resimler alındı.Duruş pozisyonlarının tespiti içinPostureScreen Mobile programında kullanılan eksenin uzaklığına ilişkininch değeri cinsinden elde edilen verilere göre belirlendi.Sedanter bayanlardan elde edilen parametreler arasındaki farklılığı bulmak için SPSS 17.0 paket programında ilişkili örneklemler t-testi kullanıldı. Anlamlılık değeri için (p<0.05) kabul edildi.Araştırma grubuna uygulanan core kuvvet değerleri incelendiğinde; core bölgesi ön test son test değerleri arasında anlamlı bir farklılık görülmektedir (t=-3,292, p<0,05). Benzer şekilde Postür duruş pozisyonları testi değerleri arasında da anlamlı farklılık görülmektedir (p<0,05).EMS antrenmanlarının vücut yağ yüzdesi, vücut kitle indeksi, duruş pozisyonları (baş duruş, omuz duruş, strenum duruş, kalça duruş, kalça yan duruş, diz yan duruş, baş yan duruş pozisyonları) ve core bölgesinde etkileri olduğu görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : EMS, Fiziksel Uygunluk, Kuvvet, Postür.

SOZ.826 Elektromyostimulation Training on the Investıgation of the Effects of sSome Physical Fitness Parameters

ABSTRACT
Thepurpose of theresearch on elektromyostimulationtraining of some of theeffects of physicalfitnessparameters.Research Group Ankara provincesports ever comestosports (Xage=38.1±2.84 years), 18 femalevolunteersaresedentary. Elektromyostimulationappliedresearchgroupconsists of 8 workpractices. Elektromyostimulasyoneffect of somephysicalfitnesstraining of parametersexamined in thisstudy, coreforcewasappliedtothe test. Posture test positionforPostureScreen Mobile (samsung T230 brand) program. "Core Force test" interested in EMS training program thefirstsedentarywithpre-trainingandeighthoverall in the final trainingrunbeforethe 3 minute test protocolthatconsists of 8 movements. This test protocolsedentaryladies 3 minutesrestartinterval is granted, beforethe 60 secondplankpositionwaspaused,fifteensecondstherightarm, andthenwereaskedtoremovetheirleftarmfor 15 seconds, thisvarietyimmediatelyafter 15 seconds, rightlegandleftlegwereaskedtoremovetheir 15 seconds. Thentheleftleg, rightarm 15 seconds 15 secondsleftarmrightlegliftedafterwaitingtheplankposition at theinitialpositionwas put on holdagain. Sedentaryfemale can standuptomove from there sulting time wasrecorded. Posture posture position test is Posture Screen Mobile program position sand posture with the distance from theaxis is foundto be existing in the program of these dentary to standing from the anterior and later a liscontributetothewaypictures. PostureScreenforthedetection of position of Mobile program used in axisoffsetto the data obtained in relation to the inchvalue was determined. Sedentaryfemaledifferencebetweenparametersobtainedfromtofind SPSS program in theassociatedpackagesamples t-0 test wasused. Relevancetothevalue (p<0,05).Researchgroupappliedtocoreforcevalueswereexamined; corezone of preliminary test of thelastobservedsignificantdifferencebetweenthe test values (t=-3.292, p<0,05). SimilarlyPostureposturepositionsobservednosignificantdifferencebetweenthe test values (p<0,05).EMS training of body fatpercentage, body massindex, position (headposture, shoulderposture, posture, posture, HipHipstrenumsidesidesidestance, posture, kneeheadposturepositions), andcoreareaeffects.
Keywords : EMS, Physical Compliance, Force, Posture.

SOZ.849 Çok Aşamalı 20 m Mekik Koşusu ile Farklı Mesafelerde Yapılan Koşu Testleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Tuncay ALPARSLAN, Ramiz ARABACI, Cemali ÇANKAYA
Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Askeri personel, mesleğinin gerektirdiği fiziksel zorluklarla başa çıkabilmek ve kendisine verilecek görevleri başarıyla yerine getirebilmek ve olası sakatlıklardan korunabilmek için kondisyon seviyesini her zaman yüksek tutmalı ve korumalıdır. Bu sebeple askeri personelin özellikle kuvvet ve kardiyovasküler dayanıklılık parametreleri yapılan testler ile ölçülmekte ve değerlendirilmektedir. Bu araştırmanın amacı; askeri lise öğrencilerine uygulanan 1200 m, 1600 m ve 2400 m koşu testleri ile çok aşamalı 20 m mekik koşusu testi arasındaki ilişkiyi ve farklı koşu sürelerine karşı gelen mekik sayısını belirlemektir. Araştırmaya gönüllü olarak toplam 588 erkek askeri öğrenci katıldı. Öğrenciler yaşlarına göre üç farklı gruba ayrıldı. Birinci grupta (G1) 15 yaş (n = 168, boy 171 ± 16 cm, ağırlık 64 ± 22 kg), ikinci grupta (G2) 16 yaş (n = 121, boy 175 ± 12 cm, ağırlık 65 ± 18 kg) üçüncü grupta (G3) 17 ve 18 yaş (n = 300, boy 177 ± 12 cm, ağırlık 70.5 ± 17 kg) öğrenciler yer aldı. G1, G2 ve G3 gruplarına sırasıyla 1200 m, 1600 m ve 2400 m koşu testleri uygulandı ve koşu hızları belirlendi. İki gün ara ile araştırma grubunun tamamına mekik koşusu testi uygulanmıştır. Mekik sayısı ile koşu hızı arasındaki ilişki çoklu regresyon analizi ile incelendi ve aşağıdaki formüller bulunmuştur.Formül 1. 1200 m koşusu için mekik sayısı = (6.893 x 1200 m koşu hızı [$km.h^{-1}$]) + (-22.513), Formül 2. 1600 m koşusu için mekik sayısı = (8.889 x 1600 m koşu hızı [$km.h^{-1}$]) + (-43.548), Formül 3. 2400 m koşusu için mekik sayısı = (7.691 x 2400 m koşu hızı [$km.h^{-1}$]) + (-18.410) Sonuç olarak, mekik koşusu testi ile 1200 m, 1600 m ve 2400 m koşu testleri arasında anlamlı pozitif ilişki bulunmuştur ve askeri lise öğrencilerinin kardiyovaskuler dayanıklılığını belirlemek için mekik koşusu testinin diğer mesafe koşu testleri yerine kullanılabileceğini söyleyebiliriz.
Anahtar Kelimeler : Dayanıklılık, Koşu Testleri, Askeri öğrenci

SOZ.849 Examining the Relationship Between Multistage 20 m Shuttle Run Test and Running Tests Performed at Different Distances

ABSTRACT
Military personnel are required to cope with the physical challenges of his profession, and he will be given the task should always keep a high level of fitness to be able to successfully fulfill and to guard against possible injury and protected. Therefore, particularly strength and cardiovascular endurance parameters of the military personnel are measured and evaluated by tests. The first aim of present study was to determine the relationship between the multistage 20 m shuttle run test and 1200 m, 1600 m, 2400 m running tests performed on the military high school student. The second aim was to determine the number of shuttles that run against a different time of running tests. In present study total of 588 male military high school student volunteered participated. Subjects divided into three groups according to age. In the first group (G1) 15 ages (n = 168, height 171 ± 16 cm, weight 64 ± 22 kg), in the second group (G2) 16 ages (n = 121, height 175 ± 12 cm, weight 65 ± 18 kg) and in the third group (G3) 17 and 18 ages (n = 300, height 177 ± 12 cm, weight 70.5 ± 17 kg) took place. G1, G2 and G3 groups performed 1200 m, 1600 m and 2400 m running tests, respectively and running speed have been set. All of the subjects performed the shuttle run test two days later. The relationship between the number of shuttles and running speed was analyzed by multiple regression analysis. It was determined following formulas.Formula 1: 1200 m number of shuttles for running = (6.893 x 1200 m running speed [$km.h^{-1}$]) + (-22.513), Formula 2: 1600 m number of shuttles for running = (8.889 x 1600 m running speed [$km.h^{-1}$]) + (-43.548), Formula 3: 2400 m number of shuttles for running = (7.691 x 2400 m running speed [$km.h^{-1}$]) + (-18.410). In conclusion, there are positive relationship between the shuttle run test and 1200 m, 1600 m and 2400 m running tests. Also, we can say military high school students could be used the shuttle run test instead other distance running tests to of determine cardiovascular endurance.
Keywords : Endurance, Running Tests, Cadet

SOZ.872 Genç Akademi Ligi Futbolcularında Pliometrik Antrenmanların İzokinetik Kas Kuvvetine Etkisi

Abdullah KILCI[1], Nedim ASKERİ[1], Selcen Korkmaz ERYILMAZ[1], Cemil Çağlar BILDIRCIN[1], Çiğdem ÖZDEMİR[2], Özgür GÜNAŞTI[2], Kerem Tuncay ÖZGÜNEN[2], Sanlı Sadi KURDAK[2]
1 Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
2 Çukurova Üniversitesi, Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilm Dalı, Türkiye

ÖZET
Topa vuruş, sprint, sıçrama, yön değiştirme, ikili mücadeleler gibi patlayıcı tipte aktivitelerin ön plana çıktığı futbolda, alt ekstremite kaslarının kuvveti ve gücü sportif başarıyı belirleyen unsurların başında gelir. Pliometrik sıçrama egzersizleri patlayıcı gücü geliştirmede etkili bir antrenman yöntemidir. Literatürde pliometrik egzersizlerin önceden belirlenmiş hızlarda ölçülen pik tork değerleri üzerine etkisini araştıran çalışmalar sınırlı sayıda bulunmaktadır. Bu çalışmada, genç futbolcularda futbol antrenmanları ile birlikte yapılacak pliometrik sıçrama egzersizlerinin, diz ekleminin fleksör–ekstansör kaslarının izokinetik fazdaki kuvvetine etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırmaya Adana Demir Spor kulübü U-16 liginde mücadele eden toplam 17 futbolcu katılmıştır. Deney grubunu oluşturan 8 futbolcu (175.5±4.6cm boy, 67.7±5.5 kg; ortalama±standart sapma) sezon içerisinde 8 hafta süre ile rutin antrenman programına ek olarak, haftada iki gün pliyometrik sıçrama egzersizleri yaptırılmıştır. Kontrol grubunu oluşturan 9 futbolcu (167.2±6.7 cm boy, 55.9±8.3 kg) haftada 5 gün takım antrenmanlarına devam etmiştir. Antrenman programına başlamadan önce ve sonra futbolcuların dikey sıçrama (VERTEC™ sıçrama aleti) ölçümleri alınmıştır. Diz flexiyon/ekstensiyon kaslarının 60º/sn ve 240º/sn'lik açısal hızlardaki konsantrik kasılma kuvveti ise Cybex II Norm marka izokinetik dinamometre ile ölçülmüştür. Antrenman öncesi ve sonrasına ait değerler arasındaki değişiklikler eşleştirilmiş (paired)-*t* testi ile karşılaştırılmıştır. Çalışma sonunda deney grubu sıçrama değerlerinde anlamlı bir artış görülmüştür (çalışma öncesi 53±5cm, çalışma sonrası 55.8±5.3cm; $p<0.05$). İzokinetik verilerin değerlendirilmesinde ekstensör kas kuvvetinin nondominat bacak için 240º/sn'lik açısal hızda (%9.8±8.1), 60º/sn'lik açısal hızda (%9.1±6.8), dominant bacak ise 240º/sn'lik hızda (%14.1±12.4) artış görülmüştür. Fleksör kas grubunda gelişim sadece 60º/sn'lik açısal hızda nondominant bacakta (%13.1±14) görülmüştür ($p<0.05$). Çalışma sonucunda kontrol grubunda ise, test sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemiştir ($p>0.05$). Futbol antrenmanları ile birlikte yapılacak pliometrik sıçrama antrenmanları, alt ekstremite kaslarının patlayıcı gücünün yanı sıra kuvvetini de geliştirmek için uygun bir antrenman yöntemi olabilir. Özellikle egzantrik kasılmalardaki gelişimin irdelemesi için daha ayrıntılı çalışmalar yapılmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Pliometrik Antrenmanlar, İzokinetik Kuvvet, Dikey Sıçrama, Futbol

SOZ.872 Effects of Plyometric Trainings on Isokinetic Muscular Strentgh in Youth Academic League Football Players

ABSTRACT
In football, strength and power of the lower extremity muscles are one of the main determinants of sporting success during explosive actions such as sprints, jumps, duels, kicking. Plyometric training is an effective training strategy for improving explosive power. There have been very few studies that have *investigated effects* of plyometric training on peak torque values at predetermined speed.The purpose of this study was to examine the effects of a plyometric jump–training program in addition to football training on the peak torque in the isokinetic phase of knee flexor–extensor muscles in young football players. Seventeen male football players competing in U-16 league from Adana Demirspor club, including eight experimental (means±SD; height 175.5±4.6cm, body mass 67.7±5.5kg) and nine control group (height 167.2±6.7cm, body mass 55.9±8.3kg) took part in the study. Both groups continued their regular football training program five times per week for 6 weeks during the football season. The experimental group additionally performed a plyometric jump–training protocol immediately before soccer training sessions two days a week. Before and after the training period, all participants performed a vertical jump test (VERTEC™), and concentric peak torque values for knee extensors–flexors were measured by Cybex II Norm isokinetic dynamometer at 60 and 240º/sec angular velocities. The pre-training and post-training values were compared using paired *t*-test. The experimental group showed significant improvements in vertical jump performance (pre-training 53±5cm, post training 55.8±5.3cm) ($p<0.05$). *Knee extensor peak torque* of the *dominant leg* at 240º/sec (+%14.1±12.4) and non-*dominant leg* at 60º/sec (+%9.1±6.8) and 240º/sec (+%9.8±8.1), *knee* flexor *peak torque* of the non-*dominant leg* at 60º/sec (+%13.1±14) improved significantly in the experimental group ($p<0.05$). None of these parameters changed significantly in the control group. The inclusion of plyometric jump–training programs to football training sessions can be considered an effective training strategy for improving the explosive power and strength of lower extremity muscles. In particular, more detailed research is needed to *examine* the improvement of eccentric contractions.
Keywords : Plyometric Training, Isokinetic Strength, Vertical Jump, Football

SOZ.917 İyi Antrenmanlı Dövüş Sporcularında Statik Germe ve Kendi Kendine Uygulanan Miyofasiyal Gevşetme Egzersizlerinin Alt Ekstremite Esneklik ve Patlayıcı Kuvvetine Rezidüel Etkileri

Cem KURT[1], İsa SAĞIROĞLU[1], Ekim PEKÜNLÜ[2], İlbilge ÖZSU[3]
1 Trakya Üniversitesi, Kırkpınar Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Uşak Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Fasya organ ve kasların etrafını saran fibröz ve kollejen bir yapıdır. Şiddetli fiziksel aktivite fasyanın yapısını bozarak, kassal performansı sınırlayan fibröz adezyonlara neden olmaktadır. Bu adezyonları gevşetmek için kullanılan teknik myofasial gevşetme tekniği olarak adlandırmaktadır.Bu çalışmanın amacı, iyi antrenmanlı dövüş sporcularında statik germe (SG) ve köpük rulo kullanılarak gerçekleştirilen kendi kendine miyofasiyal gevşetme (KKMG) egzersizlerinin alt ekstremite esneklik ve patlayıcı kuvvetine rezidüel etkilerinin karşılaştırılmasıdır. 16 iyi antrenmanlı erkek dövüş sporcusu (yaş: 23.9 ± 3.6, kütle: 78.78 ± 10.41 kg, dövüş sporundaki deneyimi: 12.87±5.23 yıl) 24 saat arayla katıldıkları üç farklı egzersiz oturumunu rastgele ve dengeli çalışma tasarımıyla tamamladı. Üç egzersiz oturumu sırasıyla "aerobik koşu (AK)", "aerobik koşu'ya ek olarak uygulanan statik germe (AK+SG)" ve "aerobik koşu'ya ek olarak uygulanan kendine kendine miyofasiyal gevşetme egzersizleri (KKMG+AK)" olarak adlandırıldı. Hem SG hem de KKMG egzersizleri hamstring, quadriceps, kalça ve gastrocnemius kaslarına 10 saniye pasif dinlenme araları ile 2×30 saniye bilateral olarak uygulandı. Her oturum sonrası 30-dakika toparlanma süresi verildi ve katılımcılar bu sürenin 15. saniyesinde, 2, 4, 6, 8, 10, 15 ve 30. dakikalarında otur-uzan ve çökerek sıçrama testlerini ard arda uyguladılar. AK+KKMG ve AK+SG uygulamalarının esneklik artışı üzerine etkileri karşılaştırıldığında, tekrarlayan ölçümlerde ANOVA ve post-hoc LSD sonuçları, AK+KKMG uygulamasının 45.saniyede meydana getirdiği esneklik artışının AR+SS'den daha büyük olduğunu (p=0.029) gösterdi. Bunun yanı sıra, 10.dakikada gerçekleştirilen çökerek sıçrama yüksekliğinde AK+KKMG, AK+SG'ye oranla daha az düşüşe neden oldu (p=0.025). AK ve AK+KKMG uygulamaları ile karşılaştırıldığında, AK+SG uygulamasının 10 ve 15. dakikalarda gerçekleştirilen çökerek sıçrama yüksekliğinde daha büyük düşüşe neden olduğu görüldü (sırasıyla, p=0.025 ve p=0.038). Çalışmamızın sonuçları; esnekliği geliştirmek amacıyla uygulanan KKMG uygulamasının, AK ve SG'den daha avantajlı olmadığını gösterdi. Bunun yanı sıra, KKMG uygulamasının çökerek sıçrama yüksekliği üzerine istatistiksel olarak anlamsız bir inhibitör etkiye sahip olduğu tespit edildi. SG uygulamasının, CMJ üzerine yaklaşık 15 dakika boyunca inhibitör etkiye sahip olduğu görüldü.
Anahtar Kelimeler : Kendi Kendine Miyofasiyal Gevşetme, Köpük Rulo, Statik Germe, Dövüş Sporcuları, Kassal Performans

SOZ.917 Residuel effects of static stretching and self myofascial releasing exercises on flexibility and lower body explosive strength in well-trained combat athletes

ABSTRACT
Fascia is a fibrocollagenous tissue which surrounds muscle and organ. Vigorous physical activity cause fibrous adhesions which limits muscular performance by disrupting the structure of fascia. The technique which is used for loosening this adhesion is called myofascial release technique.This study aimed to compare the residuel effects of static stretching (SS) and self myofascial releasing (SMR) exercise via a foam roller on flexibility and lower body explosive strength in well-trained combat athletes. Sixteen well-trained male combat athletes (age: 23.9 ± 3.6 years, mass: 78.78 ± 10.41 kg, combat experience: 12.87±5.23 years) performed three exercise sessions at 24 hours interval in a randomized, balanced order. First, second and third exercise session were named as "aerobic running (AR)", "aerobic running combined with static stretching (AR+SS)" and "aerobic running combined with self myofascial releasing (AR+SMR)" respectively. Both SS and SMR exercises were applied bilaterally to hamstring, quadriceps, hip and gastrocnemius muscles as 2×30 sec with 10 sec passive rest. During a 30-minute recovery after each session, subjects performed the sit and reach test and counter movement jump test (CMJ) successively with 30 sec rest between tests at the 15th sec, 2nd, 4th, 6th, 8th, 10th, 15th and 30th minute of recovery period. The results of repeated measures ANOVA test and post-hoc LSD test revealed that AR+SMR treatment increased flexibility greater than AR+SS (p=0.029) at the 45th second. Also, AR+SMR treatment resulted in less decrement in CMJ height compared to AR+SS at the 10th minute (p=0.025). Greater decrement in CMJ height was found after AR+SS compared to AR and AR+SMR treatment at the 10th and 15th minute, respectively (p=0.025 and p=0.038). The results of our study was revealed that SMR had no advantage over AR and SS in terms of enhancing flexibility. Statistically insignificant inhibitory effect of SMR was detected on CMJ. SS seemed to have an inhibitory effect on CMJ for about 15 minutes.
Keywords : Self Myofascial Releasing Exercises, Foam Roller, Static Stretching, Combat Athletes, Muscular Performance

SOZ.920 Elit Kadın Voleybol Oyuncularında İzokinetik Kuvvet, Omuz Hareketliliği ve Top Hızı İlişkisi

Yasin ARSLAN[1], Ömer ŞENEL[2]
1 Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Elit kadın voleybol oyuncularında izokinetik kuvvet, omuz hareketliliği ve top hızı ilişkisinin incelendiği bu çalışmanın araştırma grubunu, yaş, vücut ağırlığı ve boy uzunluğu ortalamaları sırasıyla; 25,42±4,34 yıl, 71,35±8,90 kg, 183,64±6,22 cm olan ve ölçümlere gönüllü olarak katılan 14 kadın voleybol takımı oyuncusu oluşturmaktadır. Araştırmada, İzokinetik kuvvet ölçümleri için izokinetik dinamometre, omuz hareketliliği ölçümleri için gonyometre, top hızı ölçümleri için ise pocket radar gun kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 22.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkinin araştırılması için, parametrik yöntem olan Pearson korelasyon katsayısına bakılmıştır. Araştırmaya katılan kadın voleybol oyuncularının 60°/sn dominant ve non-dominant internal ve eksternal izokinetik kuvvet değerleri sırasıyla (nm); 38,04±, 37,73±, 22,90±, 27,87±, 180°/sn, dominant ve non-dominant internal ve eksternal izokinetik kuvvet (Nm) değerleri sırasıyla; 31,57±7,206, 32,90±5,527, 22,97±4,891, 23,60±5,527 olarak bulunmuştur. Elit kadın voleybol oyuncularının dominant internal rotasyon değerleri 58,28°±7,610, dominant eksternal rotasyon değeri 104,00°±14,430, non-dominant internal rotasyon değeri 54,00°±5,049, non-dominant eksternal rotasyon değerleri ise 98,71°±8,677 olarak bulunmuştur. Oyuncuların servis hızları (mph) 43,85±1,610'dur. Çalışmada sonuç olarak; elit kadın voleybol oyuncularinda izokinetik kuvvet, omuz eklemi hareketliliği ve top hızı arasındaki korelasyon değerleri incelendiğinde, aralarında =0,05 anlamlılık düzeyinde istatistiksel olarak doğrusal bir ilişki kurulamamıştır.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, Izokinetik Kuvvet, Omuz Hareketliliği, Top Hızı

SOZ.920 The Relationship Among Isokinetic Strength, Shoulder Joint Mobility and Ball Velocity In Elıte Female Volleyball Players

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine the relationship among isokinetic strength, shoulder joint mobility and ball velocity in elite female volleyball players. The research group of this study consists of 14 voluntered female volleyball team players who had average age of 25,42±4,34 years, body weight of 71,35±8,90 kg, and height of 183,64±6,22 cm.
In the research, for isokinetic strength measurements, isokinetic dynometre, for shoulder mobility measurements, gonyometre, and for ball velocity measurements, pocket radar gun was used. Data collected in the research were analyzed by using SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 22.0. In order to define whether there is a relationship between variables, a parametrical method, "Pearson corelation coefficent", was examined.
The research subject, 60°/sn dominant and non-dominant internal and external isokinetic strength values in female volleyball players were found (Nm) in the order of; 38,04±37,73± 22,90±27,87±, respectively and for 180°/sn, dominant and non-dominant internal and external isokinetic strength were found (Nm) in the order of; 31,57±7,206, 32,90±5,527, 22,97±4,891, 23,60±5,527 respectively.
Dominant internal rotation value was found 8,28°±7,610, dominant external rotation value was found 104,00°±14,430, non-dominant rotation value was found 54,00°±5,049, and non- dominant external rotation value was found 98,71°±8,677 for elite female volleyball players. The service speed of the players was 43, 85±1,610 mph/h. As a result of the research, the examination of correlation values between isokinetic strength, shoulder mobility and ball velocity in elite female volleyball players revealed no linear relationship among these variables at the level of =0,05.
Keywords : Volleyball, Isokinetic Strength , Shoulder Mobility, Ball Velocity

SOZ.927 Genç Futbolcularda Alt Ekstremite Fonksiyonel Hareket Taraması (FMS) Değerlendirmelerinin Dikey Sıçrama ve İzokinetik Kuvvet Performansıyla Olan İlişkisinin Belirlenmesi

Çiğdem BULGAN[1], Turgay TURAN[1], Mustafa Aslan BAŞAR[1], İlhami TEK[1]
Haliç Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, genç futbolcularda uygulanan Fonksiyonel Hareket Taraması (FMS) alt ekstremite uygulamalarından elde edilen sonuçların, sporcuların dikey sıçrama ve alt ekstremite izokinetik kuvvet performanslarıyla olan ilişkilerinin belirlenmesidir. Ayrıca FMS taramalarına ait puanlamaların kuvvet parametrelerine bağlı olarak kendi içerisinde karşılaştırılması da yine amaçlar arasındadır.İstanbul Beylerbeyi Spor Kulübü'nde aktif olarak futbol oynayan 20 genç futbolcu (yaş ortalaması, 17,20±0,81yıl; boy ortalaması, 178,30±6,50cm; kilo ortalaması 70,62±6,72kg) gönüllü olarak katılmıştır. Sporcuların FMS taraması, alt ekstremite izokinetik kuvvet ve dikey sıçrama performansları Haliç Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Araştırma Merkezi'nde gerçekleştirilmiştir. FMS taramasında Deep Squat, Hurdle Step ve Inline Lunge değerlendirmeleri Gray Cook'un dizayn ettiği test kitiyle yapılmışken; alt ekstremite izokinetik kuvvet değerlendirmeleri sağ ve sol bacak için hamstring /quadriceps kas gruplarına yönelik 60°/s ve 300°/s hızlarda Biodex System 4 Pro™ aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Ayrıca sporcuların dikey sıçrama dataları Fusion Sport/ SmartJump test bataryası ile toplanmıştır. Elde edilen veriler, IBM SPSS Statistics, Versiyon 24 ile Pearson Korelasyon, Kruskal-Wallis ve Mann Whitney-U testleri kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen bulgularda 300°/s hızda sağ bacak ekstansiyon pik tork değeri ile hurdle step sağ bacak arasında (p=0.47); ayrıca hurdle step toplam puan ile 60°/s hızda sağ bacak ekstansiyon pik tork/vücut ağırlığı değeri (p=.017) ve 300°/s hızda sağ bacak ekstansiyon pik tork değerinde (p=.037) anlamlı farklılık tespit edilmiştir. FMS deep squat toplam değeri ile 60°/s hızda sağ bacak fleksiyon pik tork/vücut ağırlığı değeri arasında (p=.016) anlamlı fark bulunmuştur. Ayrıca, FMS hurdle step sol bacak ve inline lunge sağ-sol bacak ve toplam puan değerlendirmeleri ile izokinetik kuvvet değerleri arasında herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmazken (p>0.05). FMS alt ekstremite değerlendirme sonuçları ve dikey sıçrama yükseklikleri arasında da anlamlı bir fark tespit edilememiştir (p>0.05). Yapılan korelasyon analizine göre ise FMS alt ektremite değerleri ile alt ekstremite izokinetik kuvvet değerleri arasında ilişkiler tespit edilmiştir.Sonuç olarak, FMS alt ekstremite değerlendirmelerine, sporcuların sahip olduğu alt ekstremite kuvvet miktarlarının etkili olduğu ve FMS puanlarının düşük olanlarla yüksek olanların arasında kuvvet farkları olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : FMS, İzokinetik Kuvvet, Dikey Sıçrama.

SOZ.927 The Determination of the Relationship between Lower Extremity Functional Movement Screening Scores (FMS) and Vertical jump and Isokinetic Strength Performances in Young Football Players

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigation of the relationship between Functional Movement Screen (FMS) scores and isokinetic strength and vertical jump performances. Also, the comparison of the FMS scores between each other with the strength values was one of the aim of the study.20 young football players (mean age 17,20±0,81yrs; mean height, 178,30±6,50cm; mean weight 70,62±6,72kg) from Istanbul Beylerbeyi Sport Club were participated to this study voluntarily. All measurements were done in Halic University, School of Physical Education and Sport Research Center. Deep Squat, Hurdle Step and Inline Lunge were evaluated in FMS test with using a special equipment designed by Gray Cook. Biodex System 4 Pro™ were used for the isokinetic strength test with the protocols of both knee flexion and extension of 60°/s and 300°/s speeds. Additionally, for vertical jump testing Fusion Sport/ SmartJump test equipment was used. The resulting data were analyzed by Kruskal-Wallis, Mann-Whitney tests and Pearson Correlation Coefficient using IBM, SPSS Statistics, with version 24.Findings show that there were significant differences between right leg extension peak torque at the speed of 300°/s and hurdle step right leg (p=0.47); right leg extension peak torque/body weight at the speed of 60°/s and hurdle step total score (p=.017); right leg extension peak torque at the speed of 300°/s and hurdle step total score (p=.037). Also there was a significant difference between FMS deep squat total score and right leg peak torque/body weight at the speed of 60°/s (p=.016). However, there was no any significant differences in other parameters and also no differences for vertical jump values (p>0.05). According to the correlation coefficient results there were some relationships between FMS lower extremity and isokinetic strength values as well.It was concluded that strength of the lower extremity, which was effective for football players' FMS assessment and also there some were differences between the high and low scores of FMS.
Keywords : FMS, Isokinetic Strenght, Vertical Jump

SOZ.944 Genç Erkek Basketbolcularda ve Hentbolcularda Bazı Çeviklik Performans Parametreleri İle Doğrusal Sürat Performansı Arasındaki İlişki

Murat BİLGE, Emine ÇAĞLAR
Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, doğrusal süratin etkisinin yoğun olduğu basketbol ve hentbolda, çeviklik parametrelerinin ham sprint becerisi üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma, 16-18 yaşları arasında erkek, düzenli olarak performans antrenmanı yapan Basketbol (BS) (n=15) ve Hentbol (HS) (n=32) sporcuları ile kontrol grubu (KG) (n=31) olmak üzere üç grupta uygulanmıştır. Çeviklik performansında ise yön değişikliği, yana adımlama, durup geri dönme ve geri geri koşu alt parametrelerinin önemli olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada, gruplara 0-30 m doğrusal sprint testi, T testi, 505 çeviklik testi ve İllinois çeviklik testi uygulanmıştır. Çeviklik testlerinde yön değişikliği, yana adımlama, durup geri dönme ve geri geri koşu performans değerleri bağımsız değişkenleri oluşturmuş ve bu değişkenlerin 0-10 m, 10-30 m ve 0-30 m değerlerini ne kadar yordadığı incelenmiştir. Bağımsız değişkenlerdeki gruplar arası farklılıkları görmek için varyans analizi uygulanmıştır. Çeviklik alt parametrelerinin sürat parametrelerini yordama derecesi ise çoklu regresyon analizi ile incelenmiştir. Varyans analizi sonuçları gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğunu ($p < .01$) göstermiştir. Tukey testine göre üç grubun da birbirinden anlamlı olarak farklılaştığını, HS grubunun yön değişikliği parametresi dışında tüm parametrelerde en iyi değerlere sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Çoklu regresyon analizi sonuçları; 0-10 m sprint performansını, BS grubunda sadece geri geri koşu ($\beta = .53$, $p <.05$), HS grubunda ise yön değişikliğinin ($\beta = .39$, $p <.05$) anlamlı olarak yordadığını göstermiştir. 10-30 m sprint performansı ise HS grubunda hem yön değişikliği ($\beta = .35$, $p <.05$) hem de durup geri dönme ($\beta = .29$, $p <.05$), BS grubunda ise sadece geri geri koşma ($\beta = .59$, $p <.02$) anlamlı olarak yordamaktadır. 0-30 m sprint performansının yordayıcıları ise BS grubunda geri geri koşma ($\beta = .53$, $p <.01$) ve yana adımlama ($\beta = .49$, $p <.05$) iken, HS grubunda sadece yön değişikliğidir ($\beta = .38$, $p <.03$). KG grubunda ise tüm sürat değerlerine bağımsız değişkenlerin katkı sağlamadığı görülmüştür. Sonuç olarak; çeviklik parametrelerinin, sürat becerisine olumlu katkıda bulunduğu söylenebilir. Özellikle takım sporlarında antrenman kurgularında bu alt parametreleri içeren egzersizlere yer verilmesi önerilir.
Anahtar Kelimeler : Çeviklik Parametreleri, Sürat, İllinois çeviklik Testi, 505 çeviklik Testi, Takım Sporları

SOZ.944 The roles of various agility performance parameters on the linear single sprint performance among young male basketball and handball players

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine the roles of some agility parameters on the linear single sprint skills among young male basketball and handball players. Male Basketball (BS) (n=15) and Handball (HS) (n=32) players who regularly trained and a control group (CG) (n=31) participated in this study. 0-30 m linear speed tests, T test, 505 agility test ve İllinois agility test were applied to the participants. Change of direction, side stepping, stop and returning and backword running as the main sub parameters of agility performance constituted independent variables. A multiple regression analysis was conducted if these independent variables predicted the 0-10 m, 10-30 m and 0-30 m sprint performance separately. One way ANOVA was performed to see group differences in all independent variables. ANOVA revealed statistically significant differences between groups in the independent variables ($p<.001$). Tukey HSD test indicated that all three groups were significantly differ from each other. HS had better scores in almost all independent variables except in the change of direction variable in which BS were faster than the other two groups. Multiple regression results indicated that only backward running in BS ($\beta = .53$, $p <.05$) and change of direction in HS ($\beta = .39$, $p <.05$) significantly predicted 0-10 m sprint performance. In terms of prediction of 10-30 m sprint performance, the only backward running significantly predicted acceleration in BS ($\beta = .59$, $p <.02$) while both stop and returning ($\beta = .29$, $p <.05$) and change of direction ($\beta = .35$, $p <.05$) were significant predictors of acceleration in the HS. In addition, both side stepping ($\beta = .49$, $p <.05$) and backward running ($\beta = .53$, $p <.01$) were significant predictors of 0-30 m sprint performance in the BS. Change of direction was the only predictor of unrefined linear speed in the HS ($\beta = .38$, $p <.03$). Furthermore independent variables did not contribute to prediction of all speed performance among KG. As a result; it can be concluded that agility parameters contributed speed skills. It is recommended that the exercises included agility parameters should be used in the training design especially in team sports.
Keywords : Agility Parameters, Speed, Illinois Agility Test, 505 Agility Test, T Test, Team Sports

SOZ.947 Sedanter Kadınlarda 8 Haftalık Hatha Yoga Egzersizlerinin Bazı Fizyolojik ve Motorik Parametreler Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Yiğit YURTAYDIN[1], Yakup Akif AFYON[2],
1 M.S.K.Ü Sağlık Bilimleri Enstitüsü,
2 M.S. K.Ü. Spor Bilimleri Fakültesi Öğr.Üye, Doç. Dr.

Bu çalışmanın amacı, sedanter kadınlarda 8 haftalık Hatha Yoga egzersizlerinin bazı fizyolojik ve motorik parametreler üzerine etkilerinin incelenmesidir.
Araştırmaya gönüllü olarak katılan Muğla ili Ula ilçesinde Golden Body spor salonunda Hatha Yoga egzersizlerine katılan sedanter kadınlara (n=30) uygulanmıştır. Çalışmada kontrol gruplu ön test son test desenli deneysel yöntem uygulanmıştır. Deney grubu ;(n=15) yaş (X=48,27±3,51yıl) boy (X=160,26±3,47cm)ve kilo (X=62,78±4,60kg) ; kontrol grubu; (n=15) yaş; (X=46,07±5,75 yıl) boy ;(X=149,66±41,71cm) ve kilo (X=62,68±299,59) kg oluşturuldu.
Çalışmalar öncesi 2 grubun ön test ölçümleri (kilo, vücut yağ oranı (VYO), esneklik, , kuvvet ve denge) Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ,fizyoloji laboratuvarında alındı. Deney grubuna 8 hafta süre ile haftada 2 gün 12 hareketten oluşan Hatha Yoga egzersizleri 60 dakika uygulandı. Kontrol grubuna herhangi bir çalışma yaptırılmadı. 8 hafta sonunda her iki grubun son test ölçümleri alındı
Deney ve kontrol gruplarının aritmetik ortalama(X) , standart sapmaları(ss) alınarak ön test ve son test arasındaki ilişki “t” testi ile $p<0.05$ anlamlılık düzeyinde incelendi.
Sonuç olarak; sedanter kadınlara uygulanan 8 haftalık Hatha Yoga egzersizleri, bazı fizyolojik ve motorik parametreler üzerinde (kilo, esneklik, kuvvet, denge, vücut yağ yüzdesi) anlamlı bir farklılık. ($p<0.05$) meydana getirmiştir
Anahtar Kelimeler: Sedanter kadın, Egzersiz, Hatha Yoga, Motorik özellikler

SOZ.947 Examine the effects of 8-week hatha yoga exercises on some physiological and motor parameters in sedentary women.

ABSTRACT

The purpose of this study is to examine the effects of 8-week hatha yoga exercises on some physiological and motor parameters in sedentary women. In the research, average age, height, weight and standard deviation of the sedentary women living in Ula, of Muğla; experimental group (n=15) age 48,27±3,51 height 160,26±3,47 and weight 62,78±4,60 control group (n=15) age 46,07±5,75 height 149,66±41,71 and weight 62,68±299,59.In the research the effects of hatha yoga exercises practiced for a period of 8 weeks on some physiological and motor parameters were examined, pre-test and post-test design comparison were made between the control groups and experimental groups. Between the two groups only the experimental group was practiced hatha yoga exercises 2 times a week during 60 minutes for 8 weeks. Control group was practiced no physical activity and they moved on their own normal lives. Before the research preliminary tests (weight, flexibility, body fat, strength and balance) of two groups in total consisting of 30 people were enrolled. The experimental group was practiced hatha yoga exercises for 8 weeks, whereas the control group was practiced no exercise program. Post-test measurements of the groups were taken after 8 weeks period. The measurements were taken in a yoga center in Ula by the graduate student in the Department of Sports yoga expert in Muğla Sıtkı Koçman University, the relationship between pre-test and post-test was examined by “t” test with $p <0.05$ at the level of significance.In conclusion, hatha yoga exercises to be practiced on sedentary women progress positively on some physiological and motor parameters.
Keywords : Sedentary Women, Exercise, Hatha Yoga, Motor Properties

SOZ.951 Çoçuklarda Üç Yıllık Golf Antreman Programının Statik ve Dinamik Denge Üzerine Etkisi

Nejla GERÇEK, Yaşar TATAR, Selda UZUN, Nusret RAMAZANOĞLU, Koray VARLI
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, golf antrenmanlarının statik ve dinamik denge parametreleri üzerindeki etkisini araştırmak amacıyla yapılmıştır.Bu araştırmaya, İstanbul'da çocuk köyünde yaşayan 18 bakıma muhtaç çocuk dahil edilmiştir. Katılımcılar, 8-12 yaşlarında 3 yıldır golf eğitimi alan çocuklar (GO) (n=9) ve daha önce hiç golf eğitimi almamış sedanter çocuklardan (S) (n=9) oluşmaktadır. Yaş ortalaması: GO;10,31±1,69 ve S:9,27±2,23, boy ortalaması: GO:140,33±7,85 ve S:131,44±5,83, vücut ağırlığı ortalaması: GO:35,11±6,37 ve S:29,44±5,63. Statik denge değerlendirmesi TekScan MatScan® sistemi kullanılarak COP alan, COP gezinme yolu, COP anterior-posterior(A-P) ve medio-lateral(M-L) yöndeki salınım parametreleriyle ve dinamik denge ise Yıldız Uzanma Testi ile değerlendirilmiştir. Statik denge testi her biri 30 saniye olmak üzere çift ayak gözler açık(GA) ve kapalı(GK) ve tek ayak gözler açık olarak yapılmıştır. Dinamik denge testi sağ ve sol ayakta gözler açık olarak uygulanmıştır.Her iki grupta çift ayak GA ve GK statik denge verileri karşılaştırıldığında COP alan, A-P ve M-L yönde salınım değerlerinde anlamlı bir fark bulunmamıştır($p>0,05$), ancak GO'ların COP gezinme yolunun uzunluğu S göre daha azdır($p<0,05$). Gözler açık tek ayak üzerinde denge değerlendirmelerinde her iki ayakta gruplar arasında fark bulunamamıştır($p>0,05$). Sağ ve sol ayak dinamik denge değerlendirmesinde ise sağ; posterior, medial ve anteriomedial ve sol; anteriomedial yön hariç tüm yönlerde GO grubunun skorları daha iyi bulunmuştur($p<0,05$).Başarılı bir golf atışı için üst ekstremitelerin yüksek hızda hareketini gerektiren salınım esnasında vücut ağırlık merkezinin mümkün olduğunca sabit tutulması gereklidir. Bu durumun GO'ın daha az COP gezinme yoluna sahip olmasına sebep olduğu düşünülmektedir. Ayrıca çocukların golf oyunu boyunca farklı zemin açılarında vuruş yapmalarının ağırlık transferini ve kontrolünü değiştirmesi ile GO'da fonksiyonel dinamik dengenin gelişmesi sağlanmış olabilir.
Anahtar Kelimeler : Golf, Statik Denge, Yıldız Uzanma Testi, çocuklar

SOZ.951 The Effects of Three Year Golf Training On Static and Dynamic Balance in Children

ABSTRACT
The purpose of the study was to investigate the effects of golf training on static and dynamic balance parameters.Eighteen children in need of care and protection that live in a children village (İstanbul) participated in the study. The sample group of the study consisted of children between the ages of 8-12. Children in experimental group were trained in golf for three years (GO) (n=9) and children in control group were sedentar and had no prior golf training (S) (n=9). Mean age: GP;10,31±1,69 and S;9,27±2,23, mean height: GO;140,33±7,85 and S;131,44±5,83, mean weight: GO;35,11±6,37 and S;29,44±5,63. Static balance was evaluated with TekScan MatScan® force platform system and COP area, COP distance, COP anterior-posterior(A-P) and medio-lateral(M-L) sway parameters were analysed. Star Excursion Balance test was used to assess dynamic balance. Static balance was measured for 30 seconds under three different conditions: standing on double limb-eyes open (EO) and eyes closed (EC); and standing on single leg-eyes open. Dynamic balance was meaused only with eyes open, seperately for left and right leg.Within group comparison analysis, no statistically significant differences were found in double limb EO and EC-COP area; A-P and M-L sways in static balance ($p>0,05$). But COP distance covered by GP group were shorter than S group ($p<0,05$). There was no significant difference in EO-single leg static balance between groups ($p>0,05$). In the comparison of right and left leg dynamic balance test results, significant differences were found in favor of the GP in all directions except; posterior, medial and anteriomedial for right leg, and anteriomedial for left leg ($p<0,05$).Shifts of the center of pressure should be kept at minimum for a succesfull golf shot in which a fast swinging motion from upper extremity is required. Therefore lesser COP distance in GO could be the result of golf training. In addition, during their training children in GO performed golf shots on varying surface slopes, while trying to keep their COP stable. This could have led to improvements in their dynamic balance ability.
Keywords : Golf, Static Balance, Star Excursion Test, Children

SOZ.964 Futbolda Dar Alan Oyunları ve 11v11 Oyunun Fiziksel Kondisyona ve Teknik Parametrelere olan Etkisi

Ali ERSOY, Ali Onur CERRAH, Erkan AKDOĞAN
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada 3v3, 6v6 dar alan oyunları ile 11v11 oyun esnasındaki sürat, çeviklik, güç ve teknik testlerin etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya 12 genç futbolcu (yaş 16.5±0.5 yıl, boy uzunluğu 175,16±4.74 cm, vücut ağırlığı 64.25±2.34 kg) katılmıştır. 3v3 ve 6v6 dar alan oyunları 4 dakika oyun 4 dakika aktif dinlenme olacak şekilde 10 set oynanmıştır. 11v11 oyun ise her bir set 40 dakika olacak şekilde 2 set ve set arası 15 dakika aktif dinlenme verilerek oynanmıştır. Futbolcuların performanslarını ölçmek için 3 farklı oyun uygulamasının öncesinde, ortasında ve sonrasında dört adet saha testi (30m sprint, uzun pas, çeviklik, yatay sıçrama) uygulanmıştır. Kalp atım hızları bütün oyunlar süresince izlenmiştir. Oyun içindeki futbol hareketlerini değerlendirmek için her oyun kamera ile kayıt altına alınmıştır. Oyunlar esnasındaki teknik parametrelerin farklarını ve oyunlardan önce, ortasında ve sonrasında performans parametrelerini belirlemek için Tukey testini takiben tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. İstatistiksel analizlerde ≤0,05 anlamlılık düzeyi kullanılmıştır. ANOVA analizi 3v3 oyunlarda 6v6 ve 11v11 oyunlarına göre kalp atış hızı değerlerinin daha yüksek olduğunu göstermiştir ($p<0.05$). 6v6 ve 11v11 oyunlarda oyuncular daha çok uzun pas, kafa vuruşu ve top kazanma davranışları sergilemelerine karşın ($p<0.05$) 3v3 dar alan oyunları esnasında kısa pas, şut, top sürme ve gol sayıları anlamlı bir şekilde daha yüksek olmuştur ($p<0.05$). 3v3 dar alan oyunlarından sonra sürat ve çeviklikte önemli bir düşüş olurken ($p<0.05$), 6v6 dar alan oyunlarından sonra yatay sıçrama performanslarında önemli değişiklikler gözlenmiştir ($p<0.05$). Fakat 11v11 oyunundan sonra herhangi bir performans parametresinde düşüş olmamıştır. Bu çalışmanın sonuçları 3v3 dar alan oyunlarının fiziksel kondisyon ve teknik gelişme açısından 6v6 dar alan oyunlarından daha yüksek uyarıcı sağladığını ve genç futbolcuların eğitimi için tavsiye edilebileceğini göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Kalp Atım Hızı, Sürat, çeviklik, Yatay Sıçrama, Uzun Pas, Futbol,

SOZ.964 Effect of Small Sided Games and 11vs11 Game On Physical Conditioning and Technical Activities in Soccer

ABSTRACT
The aim of this study was to investigate the movement actions performed during 3vs3, 6vs6 small sided and 11vs11 game and their effects on a series of field speed, agility, strength and technical tests. Twelve young soccer players (age: 16.5±0.5 yrs; body mass: 64.25±2.34 kg; height: 175,16±4.74 cm) participated in the study. Small-sided games included 3vs3 and 6vs6 games consisting of 10 bouts of 4 min duration with 4 min active recovery between bouts and 11vs11 game consisting 2 bouts of 40 min duration with 15 min active recovery. Soccer player performance was evaluated using four field tests (30m sprint, long kick distance, agility test, horizontal jump) before, in the middle and after the implementation of three different game situations. Heart rate was monitored during the entire testing session. Each game was also filmed to measure soccer movements within the game. To determine differences of technical parameters among 3 different games. A one-way analysis of variance (ANOVA) followed by Tukey test was performed to determine differences between technical parameters during games and performance parameters performed before, in the middle and after each game situations. Probability level was ≤0,05. The ANOVA analysis indicated that the 3vs3 games displayed significantly higher heart rate values compared with the 6vs6 and 11vs11games ($p<0.05$). The number of short passes, kicks, dribbles and scoring goals were significantly higher during the 3vs3 compared with the 6vs6 and 11vs11 game condition ($p<0.05$) while players performed more long passes, headed the ball and winning ball more often during the 6vs6 and 11vs11 ($p<0.05$). After the 3vs3 games, there was a significant decline in sprint and agility performance ($p<0.05$), while after 6vs6 game conditions significant alterations in the horizontal jump performance were observed ($p<0.05$). However after the 11vs11 games there was no significant decrease in any of the performance. The results of the present study indicated that 3vs3 games provide higher stimulus for physical conditioning and technical improvement than 6vs6 games and their use for training young soccer players is recommended.
Keywords : Heart Rate, Sprint, Agility, Horizontal Jump, Long Distance Kick, Football

SOZ.966 Genç Hentbolcularda Pliometrik Antrenmanların İzokinetik Diz Kuvveti, Dinamik Denge, Anaerobik Güç, Sürat ve Çevikliğe Etkisi

Selda UZUN[1], Zeliha ÇAKIR[1], İnci KARADENİZLİ[2], Çetin TİRYAKİ[1], Nusret RAMAZANOĞLU[1]
1 Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Düzce Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, sezon içinde 8 hafta süreyle yapılan pliometrik antrenman programının, genç erkek hentbolcularda izokinetik diz kuvveti, statik ve dinamik denge, anaerobik güç, sürat ve çevikliğe etkisinin araştırılmasıdır.Araştırma, İstanbul'da Hentbol Süper Liginde yer alan bir takımın 18-30 yaşları arasındaki 14 erkek sporcusu üzerinde yapılmıştır. Sporcular tarafsız ve eşit sayıda rastgele pliometrik (PG) ve kontrol grubu (KG) olarak ikiye ayrılmıştır. PG'a hentbol antrenmanlarına ilave olarak 8 hafta süreyle haftada iki gün pliometrik antrenman programı uygulanmış, KG ise sadece hentbol antrenmanlarına devam etmişlerdir. Pliometrik antrenman programı öncesi ve sonrasında yapılan performans testleri şunlardır: Maksimum konsantrik diz ekstansiyon ve fleksiyon kuvveti, izometrik ve izokinetik olarak 3 farklı hızda ($60°sn^{-1}$, $180°sn^{-1}$, $300°sn^{-1}$) Biodex Dinamometre ile ölçülmüş; tek ayak üzerinde statik ve slalom dinamik denge testleri Prokin 5.0'da ölçülerek COP parametreleri değerlendirilmiştir; performans değerlendirmeleri için ise dikey sıçrama (CMJ), T-Diril ve 30 m sprint testleri yapılmıştır. Grup içi karşılaştırmalar Wilcoxon Testi ile gruplar arası karşılaştırmalar ise son ve ön testlerin farkları alındıktan sonra Man Whitney U testi ile yapılmıştır.Anlamlı farklılıklar ($p<0.05$) izokinetik diz ekstansiyonun da $180°sn^{-1}$, $300°sn^{-1}$ hızlarında zirve tork değerlerinde artış, T–Diril Testi ve 30 m sprint testlerini daha kısa sürede tamamlama olarak PG lehine bulunmuştur. İzometrik diz fleksiyon-ekstansiyon ve izokinetik diz fleksiyon tork değerleri, dikey sıçrama ve denge parametreleri açısından gruplar arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır ($P>0.05$).Elit hentbol oyuncularında, 8 haftalık pliometrik antrenman programı yüksek izokinetik hız testlerinde maksimum diz ekstansiyon kuvveti, hız ve çeviklik de artış sağlamıştır. Sonuç olarak, pliometrik antrenmanların hentbol da kullanılması tavsiye edilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Hentbol, Pliometrik, Antrenman, Izokinetik, Denge

SOZ.966 Effects of Pliyometric Training On İzokinetic Knee Strength, Dynamic Balance, Anaerobic Power, Sprint and Agility İn Young Handball Players

ABSTRACT
The aim of this study is to examine the effects of 8 weeks in-season plyometric training program on young handball players' isokinetic knee strength, anaerobic power, speed, agility, static and dynamic balance. 14 male handball players, between the ages of 18-30, from a team that competes in Handball super league in Istanbul were recruited for this study. Players were randomly and objectively divided into two groups which were plyometric (PG) and control group (CG). In addition to handball training, plyometric training program was performed by PG twice a week for 8 weeks. Whereas CG only continued their regular handball training. The performance tests that were conducted before and after plyometric training are: Maximal concentric knee extension and flexion strength tests in both isometric and isokinetic conditions with 3 different angular speed ($60°sec^{-1}$, $180°sec^{-1}$, $300°sec^{-1}$) (Biodex System 4 Pro Dynamometer); single leg static balance tests; two leg dynamic slalom balance tests (Prokin 5.0) in which center of pressure (COP) values were evaluated; counter movement jump (CMJ), T-Drill Test and 30 m sprint performance tests. Statistical analyses were done by Wilcoxon test for within group comparison and Man Whitney U test for between groups comparison.Statistically significant ($p<0.05$) differences were calculated between groups in isokinetic knee extension peak torque values at $180°sec^{-1}$ and $300°sec^{-1}$; T-Drill Test and 30 m sprint tests. The differences were in favor of PG. No significant difference was found between groups in isometric knee flexion-extension, isokinetic knee flexion torque values, CMJ and balance parameters ($p>0.05$).8 weeks plyometric training program resulted in improvement in maximal isokinetic knee extension strength at higher angular speeds, agility and speed in elite handball players. In conclusion, inclusion of plyometric training programs in handball is suggested.
Keywords : Handball, Plyometric, Training, Isokinetic, Balance

EGZERSİZ FİZYOLOJİSİ
EXERCISE PHYSIOLOGY

SOZ.100 Obez Kadınlarda Aerobik Ve Nefes Egzersizlerinin Fiziksel ve Bazı Solunum Parametreleri Üzerine Etkisi

Meltem IŞIK[1], İbrahim KILIÇ[2], Yücel OCAK[1]
1 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, obez kadınlarda aerobik ve aerobikle birlikte nefes egzersizlerinin beden kitle indeksi, vücut yağ oranı, kas ve sıvı ağırlığı gibi fiziksel özellikler ile bazı solunum parametreleri üzerindeki etkisini belirlemektir. Bu çerçevede, araştırmanın veri grubunu, Afyonkarahisar Toplum Sağlığı Merkezi'ne başvuran ve yaşları 35 ile 47 arasında değişen 21 obez kadına ilişkin fiziksel ve solunum parametrelerini içeren ölçümler oluşturmaktadır. Çalışmada, 11 kadın aerobik ve nefes egzersizleri, 10 kadın ise sadece aerobik egzersizlerine tabii tutularak günde bir saat haftada üç gün ve toplam üç ay sürecinde uygulama gerçekleştirilmiştir. Uygulama öncesi ve uygulama sonrası fiziksel ve solunum parametrelerini içeren ölçümler alınmış olup verilerin analizinde betimsel istatistikler ve ilişkili ölçümler için t testi (paired-samples t test) kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, nefes ve aerobik grubunda ağırlık, BKİ, vücut yağ oranı ve maksimal istemli ventilasyon (MVV) parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlenirken aerobik grubunda ise sadece vücut yağ düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gözlenmiştir.
Anahtar Kelimler : Obez Kadınlar, Aerobik Egzersiz, Nefes Egzersizi

SOZ.100 The Effect of Aerobic and Breathing Exercises On Physical and Some Respiration Parameters in Obese Women

ABSTRACT
The purpose of this study is to determine the effects of aerobic and breathing exercises on some respiration parameters and physical features such as body-mass index, body fat ratio, muscle and fluid weight in obese women.Within this scope, the measurements including the physical and respiration parameters of 21 obese women aged between 35 and 47 years and who applied to Afyonkarahisar Public Health Centre constitute the data group of the study. In the study, the application was carried out in a total of three months period during which 11 women were subjected to aerobic and breathing exercises and 10 were subjected only to aerobic exercises an hour a day, three days a week. Before and during the application, the measurements including the physical and respiration parameters were taken and t test (paired-samples t test) was used in the analysis of the data for descriptive statistics and related measurements.As a result of the study, a statistically significant difference was observed in the parameters of weight, body-mass index, body fat ratio and maximal voluntary ventilation (MVV) in the aerobic and breathing group while a statistically significant difference was detected only in body fat ratio in the only aerobic group.
Keywords : Obese Women, Aerobic Exercise, Breathing Exercise

SOZ.161 Teniste Müsabaka Performansı ile Enerji Harcama Miktarı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Alparslan ERMAN[1], Asuman ŞAHAN[2], Halil TUNÇ[3]
1 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor YO, Türkiye
2 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor YO, Türkiye
3 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor YO, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı, tenis müsabakasını; kaybetme ya da kazanma, spor yaşının 5 yıldan çok ya da az olması ve cinsiyetler arasındaki enerji harcama ve adım sayıları arasındaki farkları incelemektir.Çalışmaya, Üniversitelerarası 2. Lig tenis müsabakalarda mücadele eden 12 öğrenci (n_{bayan}=4, n_{erkek}=8) katılmıştır. Araştırmaya, 18-25 yaşları arasında (22.16±2.10 yıl), ortalama 5.83±4.00 yıldır tenis oynayan (ağırlık: 66.08±7.55 kg, boy: 172.42±5.74cm.) sporcular gönüllü olarak katılmışlardır. Katılımcıların üniversitelerarası tenis müsabakası sırasında sol kollarına takılan metabolikholter cihazı ile müsabaka sırasında harcadıkları enerji miktarları (bu veriye bağlı diğer parametreler) ve adım sayıları kayıt edildi. Çalışmanın sonunda, kazanan (Kazanan:0.0892±0.0068 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$, Kaybeden: 0.0944±0.1000 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$) daha deneyimli olan (5 yıldan az oynayan:0.0926±0.1193 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$, 5 yıldan çok oynayan: 0.0910±0.0044 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$) ve kadın (Kadın:0.09422±0.0027 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$, Kaybeden: 0.0906±0.0104 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$) tenisçilerin, (istatistiksel olarak anlamlı olmayan düzeyde) daha az enerji harcadığı bulundu ($p>0.05$). Ayrıca, adım sayısı parametresi değerlendirildiğinde, deneyimli tenisçilerin (3817,50±1408,07 adım, deneyimli olmayanlar 4516,66±1731,59, adım) daha az adım atmalarına karşın maçlar kazandıkları belirlenmiştir. Kazananın kaybedenden daha az enerji harcamasının nedeni, kazanan oyuncunun daha deneyimli olması ve bu nedenle müsabaka sırasında daha ekonomik vuruşlar yapma alışkanlığına sahip olması olabilir. Bunun yanında, enerji harcama potansiyeli bakımından, sporcu yaşının etken bir unsur olmasının nedeni ise, deneyimli tenisçilerin spor yaşamı boyunca düzenli antrenman yapması, kondisyonel özelliklerinin gelişmiş olması ve buna bağlı olarak müsabakaları daha az enerji harcayarak kazanmalarında etken unsur olmuş olabilir. Sonuç olarak, az enerji ile kısa zamanda yüksek verimli performanslar elde etmenin, becerinin temel özelliklerinden bazıları olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimler : Metabolikholter, Enerji, Tenis, Müsabaka

SOZ.161 Evaluation in Terms of Energy Expenditure of Intercollegiate Tennis Competitions

ABSTRACT
The purpose of this study was to compare of energy expenditure differences between winners and losers, competition experiences, gender and number of steps. Twelve (women=4, men=8) volunteer (22.16±2.10 years old, tennis experience: 5.83±4.00 years, mass: 66.08±7.55 kg, height: 172.42±5.74cm.) participated in intercollegiate tennis competition attended the study. Energy expenditure and number of steps was measured by Metabolic holter monitor attached to the arm of the participants during the whole tennis match. Besides, researcher recorded to the winned or loosed games and sets. According to the results of the study, winner (0.0892±0.0068 $Kcal.dk^{-1}.kg$) experienced player (0.0910±0.0044 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$) and women competitors (0.09422±0.0027 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$) lesser energy expended ($P>0.05$) than looser (0.0944±0.1000 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$) and non-experienced players (0.0926±0.1193 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$) and men (0.0906±0.0104 $Kcal.dk^{-1}.kg^{-1}$). Experienced players (3817,50±1408,07 steps) won the match despite using fewer steps according to non-experienced players (4516,66±1731,59, steps). The less energy expenditure of the winner may be due to use of their economic strokes. As a result, experienced players, expends less energy and use fewer steps achieve high performance and accordingly they can win the match in tennis play economically.
Keywords : Metabolic Holter, Energy, Tennis, Competition

SOZ.255 Yoğun Egzersiz Ve Melatoninin Dna Hasarı ve Oksidatif Stres Üzerine Etkileri

Öztürk AĞIRBAŞ[1], Necip Fazıl KİSHALI[2]
Bayburt Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, yoğun egzersiz stresi oluşturulan ratlarda, melatoninin (MEL) kaslarda oluşan DNA hasarı ve oksidatif stres üzerine etkilerini belirlemektir. Çalışmada 30 adet 22 haftalık Sprague Dawley cinsi erkek sıçanlar sedanter, egzersiz, egzersiz+melatonin(MEL) olmak üzere eşit gruplara ayrıldı. 10 gün yoğun koşu egzersizleri (15 dk/gün, eğimsiz 20m/dk hız) uygulandıktan sonra kan ve kas örnekleri alındı. Kan örneklerinde total oksidatif stres (TOS), total antioksidan durum (TAS) ve 8-Hidroksi-2'-deoksiguanozin (8-OHdG) seviyeleri araştırıldı, kas örneklerinde ise histopatolojik testler yapıldı. İstatistiksel değerlendirmeler Kruskal Wallis-H ve Mann-Whitney-U testleri ile yapıldı. Hem egzersiz hem de MEL takviye edilen grupların TOS değerinin sedanter gruba göre yüksek olduğu ($p<.01$), MEL grubunun TAS değerlerinin egzersiz grubundan istatistiksel açıdan farklılık göstermediği ($p>.05$) ve MEL verilen grupların 8-OHdG değerlerinin egzersiz grubundan anlamlı düzeyde yüksek olduğu ($p<.05$) tespit edildi. Egzersizin hem tek başına hem de melatonin takviyesiyle DNA hasarını artırdığı gözlendi.
Anahtar Kelimler : DNA Hasarı, Egzersiz, Melatonin, Oksidatif Stres

SOZ.255 Effects on DNA Damage and Oxidative Stress of Melatonin and Intensive Exercise

ABSTRACT
The aim of this study is to determine effects of melatonin on DNA damage and oxidative stress emerging in muscles in rats on which intensive exercise stress was created. In the present study, thirty Sprague Dawley type of male rats which are 22 weeks old were classified into equal groups as Sedentary, Exercise, Exercise+Melatonin (MEL). After a ten day intensive running exercise (15 m/day, straight 20 meters per minute velocity), blood and muscle samples were taken. In blood samples total oxidant status (TOS), total antioxidant status (TAS) and 8- Hydroxy-2'-deoxyguanosine (8-OHdG) levels were tested while in muscle samples histopathologic tests were made. Kruskal Wallis-H and Mann-Whitney-U tests were administered for statistical analysis. It was found that TOS value was higher both exercise and MEL supplemented groups compared with sedentary group ($p<0.01$), TAS value of the MEL group did not differ with the TAS value of the exercise group ($p>.05$), and 8-OHdG value of MEL group was significantly higher than the exercise group ($p<.05$). It was found that exercise has raised the level of DNA damage both on its own and with the adding of melatonin.
Keywords : DNA Damage, Exercise, Melatonin, Oxidative Stress

SOZ.388 Bisikletçilerde Kas Fibril Tipi Dağılımı, Quadriceps-Hamstring Yorgunluk Oranı ile Farklı Ergometrelerdeki Absolüt ve Rölatif VO2maks, vVO2maks ve TLim Süreleri Arasındaki İlişkisinin İncelenmesi

Gökhan UMUTLU[1], Ayhan Taner ERDOĞAN[2]
1 Mersin Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
2 Uluslararası Final Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, K.K.T.C

ÖZET
Bisiklet branşı süre ve şiddet bakımından aerobik enerji kapasitesinin baskın olarak kullanılmakta ve fibril tipi dağılımı ağırlıklı olarak ST (yavaş kasılan) kas fibril tiplerinden oluşmaktadır. Branşın genel antrenman dönemleri göz önünde bulundurulduğunda ise bisikletçilerin aerobik antrenmanlar kadar anaerobik şiddette uygulanan tepe ve sürat antrenmanlarına da sıklıkla yer verdikleri görülmektedir. Aerobik kapasitenin en yaygın ölçüm kriterlerinden olan VO_{2maks} elit seviyedeki sporcularda bile büyük değişkenlikler göstermekte ve VO_{2maks}'a ek olarak sporcunun VO_{2maks}'a ulaştığı minimum hız (vVO_{2maks}) ve bu hızda geçirilen süre (T_{Lim}) bu farkın açıklanmasında büyük önem taşımaktadır. İzokinetik testler sporcularda pik tork değerlerinin ölçülmesine ayrıca yüksek tekrarlı testler esnasında sporcularda test boyunca meydana gelen yorgunluk düzeylerinin belirlenmesine olanak sağlamaktadır. Hem süre hem de şiddet düzeyi göz önünde bulundurulduğunda bu çalışmada bisikletçilerde kas fibril tipi dağılımı, quadriceps-hamstring yorgunluk oranı ile farklı ergometrelerdeki absolüt ve rölatif VO_{2maks}, vVO_{2maks} ve TL_{im} süreleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya, yaşları 18 ile 34 yıl (22,56±4,80yıl) arası değişen 9 elit erkek bisikletçi (boy:175,00±6,40cm, vücut ağırlığı:66,19±6,31kg, yağsız vücut kütlesi:59,47±4,74kg, yağ yüzdesi:10,00±3,93%, bacak uzunluğu:97,89±3,79cm) katıldı. Katılımcıların boy uzunlukları stadiyometre (Holtain Ltd. U.K.) ile; antropometrik ölçümler bioelektrik impedans analizörü (Tanita 418- MA) ile ölçüldü. Humac Norm CSMI Cybex izokinetik dinamometresi kullanılarak 60°/s açısal hızda toplamda 3 set 5 tekrar olmak üzere izokinetik diz ekstansiyon ve fleksiyon pik tork kuvvetleri oturma poziyonunda belirlendi. Kas fibril tipi dağılımını belirlemek için katılımcılara 180°/s açısal hızda diz eklemine ekstansiyon ve fleksiyon pozisyonunda her tekrarı 5 mm/s olacak şekilde maksimum hızda ve toplamda 50 tekrar uygulattırıldı. Bacak uzunluğunu hesaplamak için, anterior superior iliac spine ile medial malleolus arasındaki uzunluk ölçüldü. Tüm ölçümler üç kez, aynı teknisyen tarafından, kişinin sağ bacağından alındı ve 3 ölçümün ortalaması hesaplandı. Kas fibril tipi dağılımlarının belirlenmesi için aşağıdaki formül uygulandı. % Azalma= [(Ortalama tork (1-3) - Ortalama tork (48-50)) / Ortalama tork (1-3) * 100 FT % = (% Azalma - 5.2) / 0.90 ST % = 100 - FT % Ayrıca 50 tekrar boyunca katılımcıların hamstring-quadriceps yorgunluk oranlarının belirlenmesi için de aşağıdaki formül uygulandı. (İlk 5 tekrardaki maksimum tork değeri – Son 5 tekrardaki maksimum tork değeri) ÷ İlk 5 tekrardaki maksimum tork değeri x 100 VO_{2maks}, vVO_{2maks} ve TL_{im} sürelerinin belirlenmesi için sporcular birer hafta arayla aynı laboratuar ortamında bisiklet ve koşu bandı protokollerini uygulamak için toplamda dört kez teste tabi tutulmuştur. İlk hafta bisikletçilerin vVO_{2maks} ve VO_{2maks} değerleri belirlenirken bir hafta sonra TL_{im} süreleri belirlendi. Oksijen tüketim değerlerinin belirlenmesi için bisikletçilere hem koşu bandı hem de bisiklet ergometresine uyarlanmış aynı protokol uygulanmış ve katılımcıların RER, RPE değerleri ile HR (kalp atım düzeyleri) 12 kanal EKG kaydı ile test boyunca takip edilmiştir. Yapılan analizler sonucunda çalışmaya katılan bisikletçilerde ST kas fibril tipi dağılım oranı baskın olup hem ekstansiyon hem de fleksiyon tork değerleri ile bisiklet ve koşubandı VO_{2maks}, vVO_{2maks} ve TL_{im} değerleri arasında görülen orta ve yüksek düzeydeki ilişki düzeyi kademeli olarak artan vVO_{2maks} ve sabit hızda uygulanan TL_{im} testleri esnasında alt ekstremite kuvvetlerinin yorgunluğa karşı koyma becerilerinin yüksek olduğunu ve artan direnç ve hıza rağmen uzun süreler boyunca teste devam edebildiklerini göstermektedir.
Anahtar Kelimler : VVO2maks, TLim, Oksijen Tüketimi

SOZ.388 Examination of Muscle Fiber Type Distribution, Quadriceps-Hamstring Fatique Rate and Its Relation to Absolute and Relative VO2maks, vVO2maks ve TLim Durations

ABSTRACT
Cycling branch demands an improved aerobic capacity in terms of duration and intensity and muscle fiber types composed of typically slow twitch (ST) muscle fibers. When the general training periods of the branch take into account cyclists perform uphill training at anaerobic intensity as much as aerobic trainings. Despite one of the best predictors of aerobic capacity, VO_{2maks} shows great variability even in elite athletes, In addition to VO_{2maks} the velocity at which maximal oxygen consumption occurs (vVO_{2max}) and the duration at this velocity (T_{Lim}) are complementary and convenient components. Besides, isokinetic tests allow to coaches and athletes to determine the fatigue rate which emerged during repeated tests. When both distance and level of intensity take into consideration in cycling the purpose of this study was to examine the relationship between muscle fiber type distribution, quadriceps-hamstring fatigue rate and its relation to absolute and relative VO_{2maks}, vVO_{2maks} ve TL_{im} durations. A total of 9 healthy male elite cyclists between the ages of 18 to 34 (22,56±4,80years) volunteered to participate in this study (height: 175,00±6,40cm, body weighth :66,19±6,31kg, lean body mass:59,47±4,74kg, fat mass:10,00±3,93%, leg length:97,89±3,79cm), respectively. The anthropometric parameters (body fat mass, lean body weight, weight) were assessed through a Bioelectrical impedance analysis (Tanita 418-MA Japan) prior to Cybex isokinetic and the WAnT sessions. Height was measured with a stadiometer in the standing position (Holtain Ltd. U.K.). Knee extension-flexion were assessed in the sitting position at 180°/s angular velocity. Muscle fiber type distribution assessed using the equation below. % Decrement= [(Average Torque (1-3) - Average Torque (48-50)) / Average Torque (1-3) * 100 FT % = (% Decrement - 5.2) / 0.90 ST % = 100 - FT % Fatigue Index following 50 repetitions determined using the formula below (Maximum peak torque of first 5 repetitions – Maximum peak torque of last 5 repetitions) ÷ Maximum peak torque of first 5 repetitions x 100 Cardiopulmonary tests were performed by means of an incremental test protocol using cycle ergometer and treadmill to determine VO_{2maks}, vVO_{2maks} ve T_{Lim}, over a one-week interval with two test sessions. Statistical analysis results inticated that cyclists demonstrated dominant ST fiber type distribution. At the same time, it could be speculated that ST muscle fiber types also play an important role to produce energy and maintain the activity during anaerobic activity.
Keywords : VVO2max, TLim, Oxygen Consumption

SOZ.392 Badminton ve Hentbol Sporcularının Absolüt ve Rölatif Omuz Ekstansiyon ve Fleksiyon Pik Tork Değerlerinin Karşılaştırılması

Gökhan UMUTLU[1], Uğur CAN[1], Ayhan Taner ERDOĞAN[2]
1 Mersin Üniversitesi, Besyo, Türkiye
2 Uluslararası Final Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, K.K.T.C

ÖZET
Badminton ve hentbol özellikle yüksek düzeyde üst ekstremite kuvveti gerektiren, özellikle badmintonda smaç ve hentbolda şut atışı esnasında omuz kaslarının kuvveti performansı doğrudan etkileyen unsurlardandır. Özellikle her iki branşta da atış ya da smaç eylemlerinin başlangıç safhalarında omuz eklemlerinde meydana gelen yüksek açısal hız ve tork kuvveti ve omuz ekleminde üretilen bu kuvvetin tüm kola transferi sayesinde sporcuların sayı yapma ihtimali de artış göstermektedir. Omuz eklemlerini yaygın olarak kullanmalarına rağmen hentbolcülerin daha ağır ve kalıplı vücut yapılarından dolayı meydana gelen kuvvet farklarını ortadan kaldırmak ve daha objektif bir karşılaştırma yapabilmek için ayrıca branşların genel antropometrik karakteristiklerindeki farklılıklarından dolayı bu çalışmada badminton ve hentbol sporcularının absolüt ve rölatif omuz ekstansiyon ve fleksiyon pik tork değerlerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Çalışmaya, yaşları 20 ile 24 yıl (21,40±0,17yıl) arası değişen 10 erkek badminton sporcusu (boy:173,90±6,33cm, vücut ağırlığı:68,49±7,61kg, yağsız vücut kütlesi:61,28±4,78kg, yağ yüzdesi:10,21±4,22%) ve yaşları 20 ile 25 yıl (22,56±1,51yıl) arası değişen (boy:178,22±6,51cm, vücut ağırlığı:71,23±10,21kg, yağsız vücut kütlesi:61,96±9,49kg, yağ yüzdesi:11,90±4,64%) 9 erkek hentbolcu katıldı. Katılımcıların boy uzunlukları stadiyometre (Holtain Ltd. U.K.) ile; antropometrik ölçümler bioelektrik impedans analizörü (Tanita 418- MA) ile ölçüldü. Bireyler, teste başlamadan önce hızı sabit olan bir koşu bandı üzerinde 10 dk ısınma periyodunun ardından genel bir ısınma sürecine tabi tutuldu ve katılımcıların Cybex ergometresine uyum sağlamaları adına test başlamadan önce 1 set ısınma amaçlı 180 derece/s düşük tempoda fleksiyon ve ekstansiyon yönünde 10 tekrar yaptırıldı. Deneklerin sağ ve sol omuz eklemi izokinetik pik kuvvet değerlerinin belirlenmesi için katılımcılar ekstansiyon ve fleksiyon pozisyonunda 60 derece/s olacak şekilde maksimum hızda ve toplamda 3 set ve 5'er tekrar uyguladı. Bireylerin izokinetik kuvvet parametrelerini belirlemek için Humac Norm CSMI Cybex izokinetik dinamometresi kullanıldı. Test boyunca katılımcılar sözel motivlerle desteklendi. Test yatay pozisyonunda gerçekleştirildi ve denekler gövde ve uyluk bantları yardımıyla koltuğa sabitlendi. Deneklere sağ ve sol olmak üzere her iki omuz için aynı test uygulandı. Yapılan Mann Whitney U analiz sonuçlarına göre 60°/s açısal hızda badminton ve hentbolcuların sağ omuz ekstansiyon absolüt (85,80±8,23Nm; 99,08±28,46Nm), sağ omuz ekstansiyon rölatif (1,257±0,10Nm/kg; 1,445±0,56Nm/kg), sağ omuz fleksiyon absolüt (85,80±8,23Nm; 99,08±28,46Nm), sağ omuz fleksiyon rölatif (0,85±0,11Nm/kg; 0,92±0,31Nm/kg), sol omuz ekstansiyon absolüt (87,87±14,63Nm; 100,59±30,20Nm), sol omuz ekstansiyon rölatif (1,29±0,19Nm/kg; 1,41±0,59Nm/kg), sol omuz fleksiyon absolüt (52,97±9,34Nm; 77,17±9,03Nm), sol omuz fleksiyon rölatif (0,63±0,19Nm/kg; 0,92±0,34Nm/kg) pik tork değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Yapılan analizler sonucunda hentbol ve badminton sporcuları arasında hentbol sporcularının hem absolüt hem de rölatif değerleri badminton sporcularının pik tork değerlerinden yüksek bulunmasına rağmen bu fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Sonuç olarak, hentbol branşında şiddetli bir atış için omuz ekstansör kasları önemli bir yer tuttuğundan hentbolcular lehine bir fark beklenmesine rağmen badminton branşında bazı zor pozisyonlarda kol kaslarının yeterli hareket açısını oluşturamadığı sınırlı süreler içerisinde raketin hareketini sıfır hızdan maksimuma çıkarmak için rotator kol ve omuz kaslarının yoğun olarak kullanılması ve bu hareketlerin müsabaka içerisindeki sıklığı branşlar arasında benzer kuvvet değerlerine ulaşılmasında etkili olmuş olabilir.
Anahtar Kelimler : Pik Tork, Omuz, Badminton, Hentbol

SOZ.392 Comparison of Absolute and Relative Shoulder Extension-Flexion Peak Torque Values in Badminton and Handball Players

ABSTRACT
Badminton and handball branches require a high level of upper body strength, especially the strength of the shoulder joint strength directly affect the shoot and smash performance. Especially, during the initial stages of the shooting and smash actions in both disciplines the high angular velocity and torque occurring in the shoulder joint increase the force generated in the shoulder joint and also the likelihood of score. Although handball and badminton players use the shoulder joint intensively during the performance and due to the differences in antropometric characterisctis between two branches and to eliminate the body weight dependent strength differences it was aimed to compare absolute and also the relative shoulder extension-flexion peak torque values in this study. Ten male badminton players between the ages of 20 and 24 years (21,40±0,17years) (height:173,90±6,33cm, body weight:68,49±7,61kg, lean body mass:61,28±4,78kg, fat mass:10,21±4,22%) and nine handball players between the ages of 20 and 25 (22,56±1,51years) years (height:178,22±6,51cm, body weighth:71,23±10,21kg, lean body mass:61,96±9,49kg, fat mass:11,90±4,64%) . The anthropometric parameters (body fat mass, lean body weight, weight) were assessed using Bioelectrical impedance analysis (Tanita 418-MA Japan). Height was also measured by means of a stadiometer in the standing position (Holtain Ltd. U.K.). Participants were tested on Humac Norm CSMI Cybex isokinetic dynamometer in supine position and were encouraged throughout the test. Gravity correction was performed before the test. Stabilisation straps were placed over the pelvis and chest, and participants positioned their arms across their chests during familiarisation and testing. Shoulder extension-flexion peak torques of the participants were instructed to perform 5 active repetitions at 60°/s angular velocity for both shoulders and also allowed 10 sub-maximal contractions of the shoulder muscles at the beginning of the tests. According to Mann Whitney U analysis results there was not any statistical significant difference between badminton and handball in right shoulder extension absolute peak torque (85,80±8,23Nm; 99,08±28,46Nm), right shoulder extension relative peak torque (1,257±0,10Nm/kg; 1,445±0,56Nm/kg), right shoulder flexion absolute peak torque (85,80±8,23Nm; 99,08±28,46Nm), right shoulder flexion relative peak torque (0,85±0,11Nm/kg; 0,92±0,31Nm/kg), left shoulder extension absolute peak torque (87,87±14,63Nm; 100,59±30,20Nm), left shoulder extension relative peak torque (1,29±0,19Nm/kg; 1,41±0,59Nm/kg), left shoulder flexion absolute peak torque (85,80±8,23Nm; 99,08±28,46Nm), left shoulder flexion relative peak torque (0,85±0,11Nm/kg; 0,92±0,31Nm/kg), (0,63±0,19Nm/kg; 0,92±0,34Nm/kg). Although both absolute and relative peak torque values of handball players superior than badminton players, the difference was not statistically significant. As a result, during a fierce shot in handball branch the strength of shoulder extensor muscles are crucial. Although it was expected a significant difference in strength parameters in favor of handball players, the extensive use of rotator arm and shoulder muscles particularly during the overhead shots and during some of the difficult positions in which arm muscles are insufficient to accomplish the racket speed from zero to maximum range of motion within these limited period of time the and the frequency of these movements throughout the competition may have been influential in the formation of the similar strength values between the branches.

Keywords : Peak Torque, Shoulder, Badminton, Handball

SOZ.395 13-14 Yaş Bale Öğrencilerinde Farklı Açısal Hızlardaki Bilateral Plantar-Dorsifleksiyon, Diz ve Kalça Ekstansiyon-Fleksiyon Pik Tork Değerlerinin Karşılaştırılması

Yağmur ARINLI, Gökhan UMUTLU, Ersin İLKİLİROĞLU
Mersin üniversitesi, Devlet Konservatuarı, Türkiye

ÖZET
Bale branşı hem öğrencilerin branşa özgü hareket kabiliyetlerini geliştirmek hem de branşın genel karakteristik yapısından dolayı daha düşük bir vücut ağırlığı gerektirmektedir. Özellikle alt ekstremite kuvveti sakatlık riskinin en aza indirilmesi, ve branşa özgü spesifik hareketlerin geliştirilmesi bakımından önem arz etmektedir. Sporcuların daha estetik bir görünüme sahip olmak adına kuvvet egzersizlerinden kaçınması alt ekstremite kuvvet eksikliğinden oluşabilecek sakatlık risklerini de arttırmaktadır. Bu bilgiler doğrultusunda bu çalışmada bale de baskın olarak kullanılan eklem hareketlerinin farklı açısal hızlardaki pik tork değerlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya, yaşları 13 ile 14 yıl (13,18±0,41yıl) arası değişen 11 kız bale öğrencisi (boy:158,05±4,38cm, vücut ağırlığı:46,01±7,19kg, yağsız vücut kütlesi:35,28±3,99kg, yağ yüzdesi:22,65±7,19%) katıldı. Katılımcıların boy uzunlukları stadiyometre (Holtain Ltd. U.K.) ile; antropometrik ölçümler bioelektrik impedans analizörü (Tanita 418-MA) ile ölçüldü. Humac Norm CSMI Cybex izokinetik dinamometresi kullanılarak 60°/s ve 120°/s açısal hızda her biri toplamda 3 set 5 tekrar olmak üzere izokinetik diz ekstansör ve fleksör kas kuvvetleri ile plantar ve dorsifleksiyon ölçümleri oturma pozisyonunda, kalça fleksiyon ve ekstansiyon pik torkları ise yatay pozisyonda belirlendi. Yapılan Mann Whitney U analiz sonuçlarına göre çalışmaya katılan bale öğrencilerinin farklı açısal hızlarda uygulanan bilateral plantar-dorsifleksiyon, diz ve kalça ekstansiyon-fleksiyon pik tork değerleri arasında sadece 60°/s açısal hızda sol dorsifleksiyon (34,45±13,82 Nm) ve sağ dorsifleksiyon (24,18±15,65 Nm) değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (U=23,00, Z=-2,47, p<0,05). Yapılan analiz sonuçlarında 60°/s açısal hız da yapılan sol dorsifleksiyon ve sağ dorsifleksiyon değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmasının sebebi olarak bale öğrencilerinin performans esnasında yoğun olarak kullandıkları pirouette hareketi sonrasında genelde dominant ayak bileği olarak sol ayak bileğini kullanmaları ve ani relevé hareketi sonrasında yere iniş anında sol bacağın genelde dominant olarak kullanılması bu farkın ortaya çıkmasında etkili olabilir. Sonuç olarak branşın genel karakteristik özelliklerinden dolayı alt ekstremite eklem ve kas gruplarında çalışmaya katılan öğrencilerin pik tork değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamasının bir nedeni olarak çalışmalar esnasında her iki ekstremitenin de benzer düzeyde aktif olması gösterilebilir.
Anahtar Kelimler : Bale, Pik Tork, Dorsifleksiyon, Diz Ekstansiyon-fleksiyon

SOZ.395 Comparison of Bilateral Plantar-Dorsiflexion, Knee and Hip Extension-Flexion Peak Torque Values at Different Angular Velocities in 13-14 Years Ballet Students

ABSTRACT
Ballet require a lower body weight due to both general characteristics of the branch and to improve the branch specific movements. Specifically, lower extremity strength is highly crucial in terms of decreasing the risk of injury and the improvement of the ballet specific movements. To have an aesthetic body shape ballet dancers refrain implementing strength exercises and correspondingly increase the risk injury. With this in mind, the purpose of this study was to determine the peak torque strengths of the different joints at different angular velocities in which dominantly used in ballet. Eleven female ballet students between the ages of 13 and 14 years (13,18±0,41years) participated in this study (height:158,05±4,38cm, body weighth:46,01±7,19kg, lean body mass:35,28±3,99kg, body fat mass:22,65±7,19%). The anthropometric parameters (body fat mass, lean body weight, weight) were assessed using Bioelectrical impedance analysis (Tanita 418-MA Japan). Height was also measured by means of a stadiometer in the standing position (Holtain Ltd. U.K.). Participants were tested on Humac Norm CSMI Cybex isokinetic dynamometer. Both knee extension-flexion and plantar-dorsiflexion were assessed in the sitting position and hip extension-flexion peak torques of the participants were assessed in the supine position at 60°/s and 120°/s angular velocities. According to Mann Whitney U analysis results, statistically significant differences were found between left dorsiflexion (34,45±13,82 Nm) and right dorsiflexion (24,18±15,65 Nm) peak torque values at 60°/s angular velocity (U=23,00, Z=-2,47, p<0,05). It can be speculated that the difference between the left and right dorsiflexion peak torque values at 60°/s angular velocity could be emerged due to pirouette movement which is intensively performed during the ballet performance on the left ankle and additionally as the dancers generally use the left leg as dominant leg during the landing following abrubt relevé movement. To sum, due to the requirements of the lower extremity joint and muscle groups in ballet, students participated in this study had similar peak torque values between right and left ankle. It may be related to the level of similar activation of the both extremities during the stage performances.
Keywords : Ballet, Peak Torque, Dorsiflexion, Knee Extension-flexion

SOZ.396 Kas Fibril Tipi Dağılımı, Bacak Boyu Uzunluğu ve Yorgunluk İndeksi Değerlerinin Farklı Açısal Hızlardaki Diz Ekstansiyon-Fleksiyon Pik Tork Ölçümleri İle İlişkisi

Gökhan UMUTLU[1], Ersin ILKİLİROĞLU[1], Yağmur ARINLI[1], Ayhan Taner ERDOĞAN[2]
1 Mersin Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Okulu,Türkiye
2 Uluslararası Final Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Okulu,K.K.T.C

ÖZET
Fibril tipi dağılımı kişiden kişiye değişmekle beraber bireylerin yorgunluğa karşı koyabilme kapasitesini doğrudan etkilemektedir. Bu çalışmada aerobik ve anaerobik enerji metabolizmasını farklı düzeylerde kullanmaları bakımından bale öğrencilerinin kas fibril tipi dağılımı, bacak boyu uzunluğu ve yorgunluk indeksi değerlerinin farklı açısal hızlardaki diz ekstansiyon-fleksiyon pik tork ölçümleri ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya, yaşları 13 ile 14 yıl (13,18±0,41yıl) arası değişen 11 kız bale öğrencisi (boy:158,05±4,38cm, vücut ağırlığı:46,01±7,19kg, yağsız vücut kütlesi:35,28±3,99kg, yağ yüzdesi:22,65±7,19%) katıldı. Katılımcıların boy uzunlukları stadiyometre, antropometrik ölçümler bioelektrik impedans analizörü ile ölçüldü. Cybex izokinetik dinamometresi kullanılarak kas fibril tipi dağılımı 180°/s açısal hızda, izokinetik diz ekstansiyon ve fleksiyon pik tork kuvvetleri 60°/s ve 120°/s açısal hızlarda belirlendi. Kas fibril tipi dağılımı formülü: % Azalma= [(Ortalama tork (1-3) - Ortalama tork (48-50)) / Ortalama tork (1-3) * 100 FT % = (% Azalma - 5.2) / 0.90 ST % = 100 - FT % Yorgunluk indeksi formülü: (İlk 5 tekrardaki maksimum tork değeri – Son 5 tekrardaki maksimum tork değeri) ÷ İlk 5 tekrardaki maksimum tork değeri x 100 Yapılan Pearson momentler çarpımı korelasyon analiz sonucuna göre, Bacak uzunluğu ile 60°/s (r=0,76, p<0,01) ve 120°/s fleksiyon (r=0,78, p<0,01), FT kas fibril tipi dağılımı ile 60°/s (r=0,63, p<0,05) ekstansiyon, 60°/s fleksiyon (r=0,67, p<0,05) ve ekstansiyon yorgunluk indeksi (r=0,82, p<0,01) değerleri arasında anlamlı pozitif ilişki bulunurken ST kas fibril tipi dağılımı ile 60°/s (r= -0,63, p<0,05) ekstansiyon, 60°/s (r= -0,67, p<0,05) fleksiyon ve ekstansiyon yorgunluk indeksi (r= -0,82, p<0,01) arasında anlamlı negatif ilişki bulundu. Bacak uzunluğu ile 60°/s ve 120°/s açısal hızlardaki fleksiyon hareketi esnasında görülen yüksek anlamlı ilişki düzeyi testin oturma pozisyonunda gerçekleştirilmesinin hamstring/quadriceps reciprocal gecikme süresini kısalttığını, bacak uzunluğuna bağlı olarak hamstring kas grubunda enine ve boyuna kesit alanında meydana gelen kas kütlesi artışı sayesinde maksimum pik tork kuvvet üretiminin artış göstediği ileri sürülebilir.
Anahtar Kelimler : Bacak Uzunluğu, Yorgunluk Indeksi, Pik Tork

SOZ.396 Muscle Fiber Type Distribution, Leg Length and Fatigue Index and Its Relation to Knee Extension-Flexion Peak Torques at Different Angular Velocities

ABSTRACT
Muscle fiber type distribution varies individually and affect directly the fatigue resistance capacity of an individual. The aim of this study was to determine muscle fiber type distribution, leg length and fatigue index and its relation to knee extension-flexion peak torques at different angular velocities. Eleven female ballet students (13,18±0,41years) participated in this study (height:158,05±4,38cm, body weighth:46,01±7,19kg, lean body mass:35,28±3,99kg, body fat mass:22,65±7,19%). The anthropometric parameters were assessed using Bioelectrical impedance analysis. Height was also measured by means of a stadiometer in the standing position. Muscle fiber type distribution was assessed at 180°/s angular velocity and isokinetic knee extension-flexion peak torques were assessed at 60°/s and 120°/s angular velocities using Cybex isokinetic dynamometer. Muscle fiber type distribution equation: % Decrement= [(Average Torque (1-3) - Average Torque (48-50)) / Average Torque (1-3) * 100 FT % = (% Decrement - 5.2) / 0.90 ST % = 100 - FT % Fatigue Index formula: (Maximum peak torque of first 5 repetitions – Maximum peak torque of last 5 repetitions) ÷ Maximum peak torque of first 5 repetitions x 100 According to Pearson moment correlation results it was found positive significant correlation between leg length and 60°/s (r=0,76, p<0,01) ve 120°/s flexion (r=0,78, p<0,01), FT muscle fiber type distribution and 60°/s (r=0,63, p<0,05) extension, 60°/s flexion (r=0,67, p<0,05) and extension fatigue index (r=0,82, p<0,01) while it was found negative correlation between ST muscle fiber type distribution and 60°/s (r= -0,63, p<0,05) extension, 60°/s (r= -0,67, p<0,05) flexion and extension fatigue index (r= -0,82, p<0,01). It could be speculated that the high significant positive correlation between leg length and knee flexion peak torques at 60 ° / s and 120 ° / s angular velocities could be due to the seated mode of the test. To sum, as hamstring/quadriceps reciprocal delay times shortens during seated isokinetic tests and depending on the leg length the increased activity in hamstring longitudinal and cross-sectional muscle area may be resulted in an increment in maximal peak torque strength during both angular velocities.
Keywords : Leg Length, Fatigue Index, Peak Torque

SOZ.427 20-40 Yaş Arası Erkeklerde On Haftalık Egzersiz Programının Kemik Turn-Over Markerları ve Kemik Mineral Yoğunluğu Üzerine Etkisi

Veysi ÇAY[1], Gürbüz BÜYÜKYAZI[2], Yeliz DOĞRU[3], Cevval ULMAN[4], Fatma TANELİ[4], Hakan TIKIZ[4], Gül GÜMÜŞER[4], Arzu ORAN[4], Mehmet GÖRAL[1]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Dokuz Eylül üniversitesi, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu, Türkiye
3 Ege üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,Türkiye
4 Celal Bayar üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Osteoporoz, kadınları ve erkekleri etkileyen bir problemdir. Bireylerin kendi vücut ağırlıkları ile yerçekimi kuvvetine karşı kolaylıkla uygulayabilecekleri egzersizler, fiziksel olarak aktif bir yaşam sürdürebilmeyi kolaylaştırmaktadır. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı, 20-40 yaş arasındaki erkeklerde koşu ve çabuk kuvvet egzersizlerinin vücut kompozisyonu, maksimal oksijen tüketimi (MaxVO2), kemik mineral yoğunluğu (KMY) ve kemik turn-over markerlerından serum bone alkalen fosfataz (BAP), C terminal telopeptide (CTx), Procollagen tip I N-terminal propeptide (PINP), alkalen fosfataz (ALP) üzerine etkilerini incelemektir.Çalışmaya katılan 37 sağlıklı erkek, egzersiz grubu (EG, n=19) ve kontrol grubu (KG, n=18) olarak 2 gruba ayrıldı. EG tarafından 10 hafta boyunca haftada 3 gün, günde 20 dakika ile başlayan 28 dk'ya ulaşan sürelerde koşu (%60-70 maksimal kalp atım rezervi) saat 17:00-19:00 arasında açık havada uygulandı. Çabuk kuvvet egzersizleri, 2-3 set, 15 saniyelik maksimum tekrarlardan oluştu. Tüm ölçümler antrenman programından önce ve sonra bütün katılımcılara uygulandı. KMY, Dual-energy X-ray absorptiometry ile ölçüldü. Sonuçlar, Mann-Whitney U ve Wilcoxon testleri ile analiz edildi.Vücut ağırlığı, vücut yağ oranı, beden kütle indeksinde anlamlı azalma ($p<0.05$), MaxVO2, BAP, femur boynu, şaft ve toplam skor KMY değerlerinde EG'de istatistiksel olarak anlamlı artışlar ($p<0.05$) elde edildi. Vitamin D her iki grupta da anlamlı olarak arttı ($p<0.05$).Bu çalışmanın en önemli bulgusu, gönüllülerin ek bir direnç uygulamadan kendi vücut ağırlıkları ile yer çekimi kuvvetine karşı gelerek uyguladıkları açık hava egzersiz programının şiddet, sıklık ve volüm gibi faktörleri doğru kullanmamıza bağlı olarak BMD'de meydana gelen istatistiksel anlamlı artışlardır. Açık alan egzersiz programımızı ilkbahar aylarında gerçekleştirmek kırık riski seviyesi olan 20 ng/ml üzerine çıkacak şekilde D vitamini düzeylerinin artmasında (9 ng/ml ye karşın 22 ng/ml) önemli bir rol oynamış olabilir.
Anahtar Kelimler : Aerobik Egzersiz, çabuk Kuvvet Egzersizleri, Kemik Mineral Yoğunluğu, Kemik Turnover Markerleri

SOZ.427 The Effect of Ten-Week Exercise Programs on Bone Turn-Over Markers and Bone Mineral Density in Men Aged 20-40 Years

ABSTRACT
Osteoporosis is a disease affecting both men and women. The exercises easily carried out using body weight against gravity promote a physically active life. Therefore; this study aims to examine effects of running and explosive power exercises on body composition, maximal oxygen consumption (MaxVO2), bone mineral density (BMD) and bone turn-over markers; serum bone alkaline phosphatase (BAP), C terminal telopeptide (CTx), Procollagen type I N-terminal propeptide (PINP), and alkaline phosphatase (ALP) in men aged between 20-40.37 healthy male subjects were divided into exercise group (EG, n=19) and control group (CG, n=18). The EG completed 10 weeks of running and explosive power exercises, 3 times per week, at 17:00-19:00 hours outdoor. EG performed running at 60-70% maximal heart rate reserve starting from 20 min steadily increasing up to 28 minutes. Explosive power exercises were performed after running in 2-3 sets, with maximum repetitions lasting 15 seconds. All the measurements were taken from the participants before and after the exercise program. BMD was measured via dual energy X-ray absorptiometry (DEXA). Results were analyzed using Mann-Whitney U and Wilcoxon tests.Body weight, body fat percentage, and body mass index significantly decreased ($p<0.05$); MaxVO2, BAP, femur neck, shaft and total score BMD significantly increased in EG ($p<0.05$). Vitamin D increased in both groups ($p<0.05$). The most significant result of this study is the statistically significant increase in BMD as a result of the intensity, frequency and the volume of the outdoor exercise program carried out by the volunteers using their body weight against the gravity without applying external strength. Performing our outdoor exercise program in spring months might have an important role in the significant increase (9 vs.22 ng/ml) in mean Vitamin D level, which reached above the fracture risk level of 20 ng/ml.
Keywords : Aerobic Exercise, Explosive Power Exercises, Bone Mineral Density, Bone Turn-over Markers

SOZ.463 Elit Türk Kadın Voleybolcularda ACTN3 R577X Polimorfizmi ve Patlayıcı Kuvvet Performansı Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Esin ERGİN [1], Nurten DİNÇ[2], Selda Bereket YÜCEL[3], Fatma TANELİ[2], Mehmet Burak DURMAZ[4], Berfin Serdil ÖRS[1]
1 Adnan Menderes Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Marmara Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
4 Ege üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Günümüzde kas fibril tipi üzerinde genetik faktörlerin de etkisinin olduğu bilinmekte ve patlayıcı kuvvetin kas fibril tipi ile ilişkisi belirtilmektedir. Voleybol yapısı ve temposu gereği patlayıcı kuvvetin önemli olduğu bir spor branşıdır. Bu araştırma; elit Türk kadın voleybolcularda patlayıcı kuvvet ve genetik ilişkisinin belirlenmesi açısından önemlidir. Bununla birlikte, literatürde Türk kadın voleybolcularda *ACTN3* genotipi ve allel dağılımı ile kuvvet performansı arasındaki ilişkiyi araştıran hiçbir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle bu çalışmanın amacı; elit Türk kadın voleybolcularda *ACTN3 R577X* polimorfizmi ve patlayıcı kuvvet performansı arasındaki ilişkinin belirlenmesidır.Bu çalışmaya 18 yaş üzeri 72 elit Türk kadın voleybolcu ve 99 üniversite öğrencisi toplam 171 gönüllü katılmıştır. Katılımcılardan araştırma sürecinde sıçrama testleri öncesinde ön koldan 2cc venöz kan örneği alınmıştır. Ardından antropometrik ölçümleri alınan katılımcıların patlayıcı kuvvet performanslarını değerlendirebilmek amacıyla sıçrama testleri (statik dikey sıçrama, yaylanarak sıçrama) uygulanmıştır. Alınan kan örneklerinde *ACTN3 R577X* polimorfizm analizleri çalışılmıştır. *ACNT3 R577X* polimorfizm dağılım değerleri incelenerek, Ki-kare Analizi yapılmıştır. Sonrasında *ACNT3* polimorfizmi ile istatistiksel olarak ilişkileri olan fizyolojik parametrelerin araştırılması için üç doğrusal regresyon analizi yapılmıştır.İstatistiksel analiz sonuçlarına göre *ACTN3 R577X* polimorfizminde grupların genotip dağılımları arasında istatistiksel bir farka rastlanmamıştır. Genotip dağılımları hem voleybolcularda hemde kontrol grubunda benzer dağılım göstermektedir. Voleybolcu ve sedanter katılımcıların *ACNT3 R577X* polimorfizminin dağılımı Tablo 1' de verilmiştir. Ayrıca, *ACTN3* R577X polimorfizminde RR, RX ve XX genotiplerinde voleybolcular ve sedanter grubun sıçrama testleri sonuçları arasında anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Bu bulgular Elit Türk kadın voleybolcularda *ACTN3 R557X* polimorfizmi patlayıcı kuvvet arasında bir ilişkinin olmadığını ortaya koymuştur.
Anahtar Kelimler : ACTN3, Voleybol, Patlayıcı Kuvvet

SOZ.463 The determination of the relationship between ACTN3 R577X polymorphism and explosive power in elite Turkish women volleyball players.

ABSTRACT
Recently, it is known that genetic factors have effect on muscle fibers and also explosive power and muscle fibers type is related. Depending on volleyball game's structure and tempo, explosive power is essential for volleyball. The current study is important for determining the relationship between genetics and explosive power on elite Turkish women volleyball players. Moreover, in the literature there is no research examining the relationship between ACTN3 genotype and allel frequency with strength performance . For this reason, the aim of this study is to determine the relationship between ACTN3 R577X polymorphism and strength performance on elite Turkish women volleyball players.One hundred and seventy one voluntary subjects, including 72 elite Turkish women volleyball players and 99 university students (ages +18), attended to the current study. Before the jumping tests 2cc forearm venous blood samples were collected. After taking anthropometric measurements jumping tests (static vertical jump, CMJ) were performed to evalute explosive power performances. *ACTN3 R577X* polymorphism analysis were studied for the blood samples. Chi-square analysis were used to evaluate the distrubation values of *ACTN3 R577X* polymorphism. Three Linear regression analysis were used to investigate the statistical relationship between *ACTN3* polymorphism and physiological parameters.According to the statistical analysis; there was no significant difference on *ACTN3* R577X polymorphism groups' genotype distribution. The genotype had similar distribution for both volleyball players and university students. ACTN3 R577X polymorphism frequency on volleyball players and sedentary groups are shown at Table 1.Moreover, there was no significant difference for jumping results on *ACTN3 R577X* polymorphism RR, RX and XX genotypes for volleyball players and sedantery group. The results of the current study shows that there is no relationship between *ACTN3 R557X* polymorphism and explosive power on elite female volleyball players.
Keywords : ACTN3, Volleyball, Explosive Power

SOZ.537 Elit Sporcularda MUNIX, MUSIX ve Kas Kuvvetinin İncelenmesi

Gözde KOÇ [1], Serkan USLU[2], Tunca NÜZKET[2], K.Alparslan ERMAN[1], Hilmi UYSAL[3]
1 Akdeniz Üniversitesi, ,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Akdeniz Üniversitesi,Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Türkiye
3 Akdeniz Üniversitesi,Tıp Faültesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Düzenli olarak yapılan kuvvet antrenmanlarının sonucunda iskelet kasında bir çok morfolojik ve nöromuskuler adaptasyonlar gelişir. İskelet kasında motor ünite ateşleme oranının ve motor ünite senkronizasyonunun antrenmana bağlı olarak arttığını gösteren araştırmalar mevcuttur.Motor ünite sayısının tespit edilmesi uzun zamandır birçok ana bilim dalının çalışma alanı içerisindedir.Motor ünite sayı indeksi(MUNIX),kastaki motor ünite sayısını oransal olarak tahmin eden matematiksel bir modeldir. Bu model, spinal motor nöron ve motor nöron havuzu hakkında yaklaşık bir sayı(MUNIX),motor unite büyüklük indeksi(MUSIX) için tanımlı parametre ve kasılmaya dahil olan motor unite sayısı yoğunluğu (ICMUC) hakkında bilgi verir.Spor bilimlerinde iskelet kasının antrenmana olan nöral adaptasyonu boyutunda MUNIX yöntemi yeni kullanılmaya başlanmıştır.Literatürde antrenmana bağlı olarak motor ünite büyüklük indeksinin değişimi hakkında taranan bilgiler yetersizdir.Bu nedenle bu araştırmanın amacı elit sporcularda motor ünite sayı indeksi, motor ünite büyüklük indeksi ve istemli kasılmaya katılan motor ünite yoğunluğunun araştırılmasıdır.Araştırmaya sağlıklı 26 katılımcı dahil edilmiştir(Elit sporcu grubu n=16, Kontrol grubu n=10). Katılımcıların ortalama±StandartSapma yaş,boy ve ağırlıkları 23.73±4.67yıl,177.80±9.18cm, 74.53±13.86kg'dır.Kas aktivasyonları yüzeyel elektromiyografi elektrotları kullanılarak katılımcıların dominant bacaklarındaki rectus femoris kasından kayıt edilmiştir.MUNIX tekniğinde femoral sinirden uygulanan elektriksel stimülasyon ile bileşik kas aksiyon potansiyeli elde edilmiştir(100mA,1ms. Medelec Synergy,UK).Yüzeyel İnterferans Paterni 300ms.lik epoklar ile farklı kontraksiyon seviyelerinde bacak ekstansiyonu sırasında kayıt edilmiştir.Bacak ekstansiyon kuvveti ise kuvvet dinamometresi kullanılarak elde edilmiştir(DATALOG Typeno.MWW8).Analizler Matlab yazılımı kullanılarak yapılmıştır.İstatistiksel analizlerde ise SPSS 18.0 kullanılmıştır.Sporcuların izometrik bacak ekstansiyon kuvveti ile MUSIX değerleri kontrol grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha fazladır($p<0.01$).Gruplar arasında MUNIX değerinde istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur ($p>0.05$). ICMUC değerlerinde ise elit sporcular ile kontrol grubu arasında %75MVC ve %100MVC istatistiksel olarak anlamlı fark vardır.%10MVC ve %25MVC anlamlı fark yoktur.Hastalık ve yaşlılık gibi durumlar dışında motor ünite sayısının değişmediği araştırmalarda gösterilmiştir.Ancak antrene olan kastaki Motor Ünite Büyüklük indeksinde fark olması, antrenman sonucu kas liflerinde meydana gelen değişiklik ile ilişkili olabileceğini gösterir.ICMUC değerlerinin özellikle yüksek seviyelerde düşük çıkması ise motor ünite havuzu aktivasyonunun sporcularda daha fazla olduğunu gösterebilir.
Anahtar Kelimler : MUNIX, MUSIX, Kas Kuvveti, Sporcular

SOZ.537 Investigation of Munix, Musix and Muscle Strength in Elite Athletes

ABSTRACT
Many morphological and neuromuscular adaptations occur in skeletal muscle as a result of performing strength trainings regularly. Studies have shown that in skeletal muscle motor unit firing rates and motor unit synchronization increases depending on training. Detecting the number of motor units is in the scope of the various main branches of science for a long time. Motor unit number index (MUNIX) is a mathematical model that predicts the number of motor units in the muscle proportionally. This model gives information about motor unit number density (ICMUC) which is included in parameter and contraction and defined for the motor unit size index (MUSIX) and also gives information an approximate number (MUNIX) about spinal motor neurons and motor neuron pool. In sports science, MUNIX method has recently been introduced in the skeletal muscle's neural adaptation to the training. In the literature, informations are insufficient which are scanned about the change of motor unit size index depending on training. therefore the aim of this research is investigating of motor unit number index in elite athletes, motor unit size index and motor unit number density included the voluntary contraction.26 healthy participants were included in studies (elite athletes group n = 16, control group, n = 10). Participants' average of age, height and weight are 23.73±4.67years ,177.80±9.18cm, 74.53±13.86kg. Muscle activations were recorded from Rectus femoris muscle of the participants' dominant legs by using surface electromyography electrodes. In MUNIX technique, compound muscle action potential and electrical stimulation applied to the femoral nerve were obtained (100mA,1ms. Medelec Synergy,UK). Surface Interference Pattern was recorded during leg extension in the contraction of different levels with 300 ms. epochs. Leg extension force was obtained using the force dynamometer (DATALOG typeno.mww8). Analyses were performed using Matlab software. The SPSS 18.0 was used for statistical analysis.Athletes' isometric knee extension strength and MUSIX values are statistically significant higher ($p <0.01$) than the control group. There is no statistically significant difference between the value MUNIX groups ($p> 0.05$). In the ICMUC values, there is %75MVC and %100MVC statistically a significant difference between the elite athletes and the control group. There is no significant difference between 10% MVC and 25% MVC.It has been shown that the number of motor units does not change except from some situations such as disease and old age. However, differences in motor unit muscle size index in the trained muscle showed that it might be associated with changes in muscle fibers in the results of training. The acquired of low ICMUC values especially in high level contraction may indicate that there are more motor unit pool activation in the athletes.
Keywords : MUNIX, MUSIX, Muscle Strength, Athletes

SOZ.561 Tenis Oyuncularında Maksimal Elongasyon İndeksinin Farklı Kayma Kuvvetlerinde Değişiminin İncelenmesi

Pınar ÜLKER [1], Gözde KOÇ[2], Nur ÖZEN[1], Eylem TELLİ[1]
1 Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Türkiye
2 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Eritrosit deformabilitesi eritrositin kan akımı sırasında kendisine uygulanan kuvvetlere yanıt olarak şekil değiştirebilme yeteneği olarak tanımlanır. Egzersizin Eritrosit deformabilitesi üzerine egzersizin türü ve şiddetine bağlı olarak daha önce tanımlanmış olsada spor branşlarına özgü yapılan spesifik antrenmanlar sonucunda özellikle tenis branşında düzenli antrenmanın eritrosit deformabilitesine etkilerihakkında yer alan bilgiler yeterli değildir. Bu nedenle bu araştırmanın amacı tenis oyuncularında maksimal elongasyon indeksinin farklı kayma kuvvetlerindeki değişimini incelemektir. Araştırmaya yaş ortalamaları ve ağırlıkları 22.05±2.06 yıl, 68.2±5.45kg olan herhangi bir hastalığı bulunmayan katılımcılar gönüllü olarak dahil edilmiştir. Araştırmada 8 tenis oyuncusu 8 sağlıklı, fiziksel olarak aktif birey olmak üzere toplam 16 katılımcı yer almıştır. Tenis oyuncuların antrenman yaşları 8.5±1.1 yıldır. Tenis oyuncuları haftada 4 gün düzenli olarak antrenman yapmaktadır. Maksimal elongasyon indeksini belirlemek için katılımcılardan dinlenim sırasında heparinli bir enjektör yardımıyla venöz kan örnekleri alınmıştır. Ölçümler en geç 2 saat içinde gerçekleştirilmiştir. Eritrosit deformabilitesi bir ektasitometre (LORCA, RR Mechatronics, Hoorn, The Netherlends) kullanılarak, çeşitli sıvı kayma kuvvetlerinde lazer difraksiyon analizi ile değerlendirilmiştir. Deformabilite ölçümleri eritrositlere 0.30-75.54 pascal arasında kayma kuvvetinin uygulanmasıyla gerçekleştirilmiştir. İstatistiksel analizler GraphPad 5.0 yazılımı kullanılarak yapılmıştır. Tenis oyuncuları ile kontrol grubu arasında yapılan karşılaştırmada maksimal elongasyon indeksi tenis oyuncularında (0.842±0.028) kontrol grubuna (0.763±0.050) kıyasla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur (p=0.007). SS1/2 (maksimal elongasyon indeksine neden olan kayma kuvvetinin yarısı) değerinde ise gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur (p=0.480).Çalışmanın bulgularına dayanarak tenis oyuncularında elde edilen eritrosit deformabilitesinin daha yüksek olması uzun süre yapılan kuvvet antrenmanının etkinliğinden kaynaklanmış olabilir. Buna göre tenis oyuncularında eritrosit deformabilitesinin yüksek oluşu dolaşım sisteminde eritrositlerin daha etkin şekilde doku oksijenlenmesini sağladığını gösterebilir.
Anahtar Kelimler : Tenis, Elongasyon İndeksi, Eritrosit

SOZ.561 Investigation of Changes of Maximal Elongation Index Under Different Shear Stress on Tennis Players

ABSTRACT
Erythrocyte deformability is shape changes of erythroytes in response to fluid forces applied to them under blood flow. Although it has been demonstrated that exercise affects erythrocyte deformability related to exercise type and intensity, to our knowladge it has not been well studied the effects of specific exercise types, especially tennis playing on erythrocyte deformability. For that reason the aim of this study is to investigate changes of maximal elongation index values under different shear stress conditions. Voluteers who have mean age and weight means are 22.05±2.06 old, 68.2±5.45kg were included to this study. 16 voluteers were comprimised of 8 tennis players and 8 healthy, active person. The mean training ages of tennis players were 8.5±1.1. Tennis players regularly play tennis at a frequency of 4 days ain a week. Heparinised venous blood samples were collected from volunteers and all measurements were done within 2 hours. Erythrocyte deformabiity was measured by using a ektacytometer(LORCA, RR Mechatronics, Hoorn, The Netherlends) under different shear stress values va laser differection pattern. Statistical analyses were done by using GraphPad 5.0 programme. Maximal elongation index was found to be significantly higher in tennis players (0.842±0.028) than control group (0.763±0.050), (p=0.007). SS1/1 values were not different between groups (p=0.480).Higher deformability levels detected at tennis players could arise from long term force training. For that reason it can be concluded that decreased resistance to blood flow at microcirculatory level and hence increased the effectveness of tissue oxygenation at tennis players.
Keywords : Tennis, Elongation Index, Erythrocyte

SOZ.572 Futbolcularda ve Hentbolcularda Maksimal Oksijen Alımı ve Solunumsal Eşik Değerlerinin Karşılaştırılması

Mehmet SOYAL[1], Selcen Korkmaz ERYILMAZ[2], Sami AYDOĞAN[3]
1 Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi, Türkiye
2 Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Erciyes Üniversitesi, Erciyes ÜniversitesiTıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Futbol ve hentbolda, sporcunun aerobik dayanıklılığının düzeyi sportif başarıyı belirleyen temel unsurlardan birisi olarak kabul edilmektedir. Maksimal oksijen alımıyla (VO_{2max}) beraber anaerobik eşiğin noninvaziv belirlenmesi olarak kabul edilen solunumsal eşik değerleri (SE), aerobik dayanıklılığın değerlendirilmesinde kullanılan en önemli parametrelerdir. VO_{2max} ve SE değerlerinin ölçülmesi, sporcunun antrenmanlara verdiği yanıtı irdeleme anlamında bilgi vermesi nedeniyle önemlidir. Bu çalışmada, futbol ve hentbol oyuncularının maksimal oksijen alımı ve solunumsal eşik değerlerinin incelenmesi ve birbirleriyle karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırmaya, 10 futbolcu (22.3±3.6 yaş, 181.7 ± 5 cm boy, 77.4± 8.3kg vücut ağırlığı) ve10 hentbolcu (2.1±5.1yaş, 188.2±8.9 cm boy, 85.9±12.7kg vücut ağırlığı) olmak üzere toplam 20 erkek profesyonel sporcu katılmıştır. VO_{2max} ve SE değerleri koşu bandında şiddeti giderek artan egzersiz protokolü uygulanarak tespit edilmiştir (Cosmed Quark PFT-Ergo, Rome, Italy). SE, V-Slope yöntemi ile belirlenerek, eşik noktasına karşılık gelen VO_2 (SE_{VO2}), süre ($SE_{SÜRE}$) ve koşu hızı (SE_{HIZ}) tespit edilmiştir. Tükenme zamanı testin toplam süresi olarak belirlenmiştir. Gruplar arası değerlerin karşılaştırılmasında bağımsız gruplarda student-t testi kullanılarak, $p<0.05$ ile altındaki değerler istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Veriler ortalama ± standart sapma olarak verilmiştir. Futbolcuların ve hentbolcuların VO_{2max} (sırasıyla 50.8±5.9 ve 48.7±4.1 ml/kg/dak), SE_{VO2} (40.6±8.9 ve 37.5±4.1 ml/kg/dak), $SE_{SÜRE}$ (4.96±1.9 ve 4.13±1.5dak), SE_{HIZ} (11.6±2 ve 10.7±1.5 km/saat) ve tükenme zamanları (9.99±1.7 ve 9.76±1.64dak) birbirleriyle karşılaştırıldığında aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$). Futbol ve hentbol oyuncularının maksimal oksijen alımı ve anaerobik eşik değerleri arasında anlamlı farklılık olmadığının görülmesi, bu iki branşın aerobik dayanıklılık düzeylerinin benzer olabileceğini işaret etmektedir. Bu bulgular futbol ve hentbol oyun kuralları ve teknik özellikleri bakımından bir birinden farklı spor branşları olmasına rağmen, maçlarda ve antrenmanlarda yapılan yüklenmelerin kapsam ve şiddetinin benzer olabileceğini düşündürmektedir.
Anahtar Kelimler : Maksimal Oksijen Alımı, Solunumsal Eşik, Futbolcu, Hentbolcu

SOZ.572 Comparison of maximal oxygen uptake and ventilatory threshold in soccer and handball players

ABSTRACT
Aerobic endurance is one of the main fitness components, important for *success* in soccer and handball. Maximal oxygen uptake (VO_{2max}) and ventilatory threshold (VT) are very useful in determining an athlete's aerobic endurance capabilities. The purpose of this study was to examine and compare maximal oxygen uptake and ventilatory threshold values in soccer and handball players. Twenty male professional athletes, including ten footballers (age 22.3±3.6 years, height 181.7±5 cm, body mass 77.4±8.3 kg) and ten handballers (age 23.1±5.1 years, height 188.2±8.9 cm, body mass 85.9±12.7 kg) took part in the study. VO_{2max} and VT were determined using an incremental maximal exercise test on a treadmill (Cosmed Quark PFT-Ergo, Rome, Italy). VT was determined by the V-slope method. The values of VO_2 (VT_{VO2}), time (VT_{TIME}) and running speed (VT_{SPEED}) corresponding to the VT were identified. Time to exhaustion was recorded as the time from the start of the run until the point of exhaustion. The differences in measures between groups were evaluated by unpaired t-test and p values < 0.05 were accepted as significant. Data are reported as means ± standard deviation. By comparison there were no difference in VO_{2max} (50.8±5.9 and 48.7±4.1 ml/kg/min, respectively), VT_{VO2} (40.6±8.9 and 37.5±4.1 ml/kg/min), VT_{TIME} (4.96±1.9 and 4.13±1.5 min), VT_{SPEED} (11.6±2 and 10.7±1.5 km/h) and time to exhaustion (9.99±1.7 and 9.76±1.64 min) between the footballers and handballers. Although, soccer and handball require different movement patterns, they may exhibit similar aerobic endurance capacity; hence physiological requirements may be expected to be similar in relation to training volume and intensity.
Keywords : Maximal Oxygen Uptake, Ventilatory Threshold, Football, Handball

SOZ.584 Cosmed K5 Cihazı İle Ölçülen Dinlenik Metabolik Hız Değerlerinin Bazı Kestirim Formulleri İle Karşılaştırılması

Erkan TORTU[1], Gökhan DELİCEOĞLU[2]
1 Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Daire Başkanlığı, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacını K5 ile elde edilen dinlenik metabolik hız değerinin, bazı dinlenik metabolik hız kestirim formülleri ile karşılaştırılması oluşturmaktadır. Araştırma grubu 20 erkek ($X_{yaş}$=39,5±12,45) ve 13 kadın ($X_{yaş}$=35±9,6) olmak üzere 33 sedanterden oluşmaktadır. Araştırma grubunun dinlenik metabolik hızlarını ölçmek için Cosmed K5 cihazı kullanılmıştır. Dinlenik metabolik hız ölçümleri; Araştırma grubuna en az 4 saat öncesinden sigara, kafein ve alkol vb. uyarıcı ve ilaç kullanmamaları, en az 12 saat dinlenmeleri söylendi. Ölçümden 4-6 saat önce yemek yemeleri istendi. Ölçüme öncesi 20 dk sedyede uzanır pozisyonda dinlendirildi. Cosmed K5 cihazı ile elde edilen dinlenik metabolik hız değerleri ile Dinlenik metabolik hızı kestiren formüller (Harris and Benedict, Mifflin, Liu's, Maffeis ve Schofield) arasındaki ilişkiyi bulmak amacıyla SPSS 17.0 paket programında betimsel istatistiksel ve uyuşum katsayısı elde edildi. Araştırma grubunun dinlenik metabolik hızları erkekler için X_{RMR}=1818,60±477,62 ve kadınların ise X_{RMR}=1474,46±247,48 kalori olarak ölçülmüştür. Erkekler için kestirim formüllerinden elde edilen değerlerde; Harris and Benedict (X_{RMR}=1749,40±205,13), Mifflin (X_{RMR}=1681,85±160,69), Liu's (X_{RMR}=1679,30±192,32), Maffeis (X_{RMR}=1173,40±230,10), Schofield (X_{RMR}=2032,20±208,51) kalori bulundu. Kadınlarda ise Harris and Benedict (X_{RMR}=1442,46±118,63), Mifflin (X_{RMR}=1363,38±122,24), Liu's (X_{RMR}=1388,54±166,24), Maffeis (X_{RMR}=1257,00±124,08), Schofield (X_{RMR}=1525,92±98,24) kalori olarak hesaplanmıştır. K5 ile kestirim formülleri arasındaki uyuşuma bakıldığında kadınlarda Maffeis dışındakilerin uyum gösterdiği, erkeklerde ise buna Schofield formulunun eklendiği görülmektedir. Erkek ve kadınlardan K5 ile elde edilen metabolik hız değerleri ile Harris and Benedict değerlerinde erkeklerde; % 96.19, kadınlarda da % 97.83, Mifflin'de; erkeklerde; % 92.48, kadınlarda da % 92.47 ve Luis'de ise erkeklerin; % 92.34, kadınların % 94.17 düzeyinde yakın değerler görünmektedir. Ancak Maffeis'de (erkekler % 64,52; kadınlar % 85,25) ve Schofield'de (erkekler % 111.75; kadınlar % 103.48) yakınlık değerlerinin kadınlar ve erkeklerde birbirinden farklı olduğu bulunmuştur. Sonuç olarak ölçülen K5'den elde edilen dinlenik metabolik hız değerleri ile Maffeis kestirim formülü dışındakilerden %90'ın üzerinde değerlerin elde edildiği, Schofield kesitirim formülünde ise K5 den daha yüksek yaklaşık sonuçlar elde edilmiştir.
Anahtar Kelimler : Dinlenik Metabolik Hız

Soz.584 Comparıng Resting Metabolıc Rate Values Measured By Cosmed K5 Devıce Wıth Some Predıctıon Formulas

ABSTRACT
The aim of the study is to compare resting metabolic rate value obtained by Cosmed K5 device with some resting metabolic rate prediction formulas. Study group is consist of 33 sedentaries in total, including 20 men (X_{age} = 39.5 ± 12.45) and 13 women (X_{age} = 35 ± 9.6). Cosmed K5 device was used to measure rested metabolic speeds of the study group.During the resting metabolic rate measurements, the study group was told not to smoke, not to take stimulants and medicines such as caffeine and alcohol etc. at least 4 hours prior to measurements and also told to rest at least 12 hours. They asked to eat before 4-6 hours from the measurement. They were rested on the stretcher with lie down position by 20 minutes. Descriptive statistical and match coefficient were obtained in the SPSS 17.0 packaged software in order to determine the relation between resting metabolic rate values obtained by Cosmed K5 device and resting metabolic rate prediction formulas (Harris & Benedict, Mifflin, Liu's, Maffeis and Schofield). Resting metabolic rate of the study group was measured X_{RMR} = 1818.60 ± 477.62 calories for men and X_{RMR} = 1474.46 ± 247.48 calories for women. In the values obtained from prediction formulas for men, the following calories have been calculated and determined: Harris and Benedict (X_{RMR} = 1749.40 ± 205.13), Mifflin (X_{RMR} = 1681.85 ± 160.69), Liu's (X_{RMR} = 1679.30 ± 192.32) Maffeis (X_{RMR} = 1173.40 ± 230.10), Schofield (X_{RMR} = 2032.20 ± 208.51). As for women, the following calories have been calculated and determined: Harris and Benedict (X_{RMR} = 1442.46 ± 118.63), Mifflin (X_{RMR} = 1363.38 ± 122.24), Liu's (X_{RMR} = 1388.54 ± 166.24) Maffeis (X_{RMR} = 1257.00 ± 124.08), Schofield (X_{RMR} = 1525.92 ± 98.24). When considering the match between K5 device and prediction formulas, it has been observed that those except Maffeis matched in women; in men, it has been observed that Schofield formula added to this. In metabolic speed values obtained from men and women by K5 device and Harris and Benedict values, it has been approximately observed 96.19% in men and 97.83% in women; in Mifflin values, it has been approximately observed 92.48% in men and 92.47% in women; in Luis values, it has been approximately observed 92.34% in men and 94.17% in women. However, in Maffeis (men 64.52%, women 85.25%) and Schofield (men 111.75%, women 103.48%), approximation values have been observed different from each other in women and men. As a result, resting metabolic rate values obtained from measured K5 device and those except Maffeis prediction formulas showed the values over 90%; in Schofield prediction formula, higher approximate results than K5 device have been obtained.
Keywords : resting metabolıc rate

SOZ.613 Postmenopozal Obez Prehipertansif Kadınlarda Aerobik Egzersiz Programı ADRB2 Gen Ekspresyonu ve Akıma Bağlı Dilatasyonu Arttırır

Noushin AZADPOUR[1], Bakhtyar TARTİBİAN[2], Şükran Nazan KOŞAR[3]
1 Ardabil University of Medical Sciences, Department of Physiotherapy, Iran
2 Allameh Tabataba'i University, Tehran, Department of Sport Injuries and Corrective Exercise, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Iran
3 Hacettepe University, Faculty of Sport Sciences, Türkiye

ÖZET
Postmenopozal kadınlarda, hormonal değişiklikler ve obezite sempatik sinir sisteminin (SSS) aşırı aktivasyonuna ve endotelyal fonksiyon yetersizliğine yol açarak hipertansiyon riskini artırmaktadır. İnsanlarda SSS'nin bir bileşeni olarak, beta-2 adrenerjik reseptör (ADRB2), endotelyuma bağımlı veya bağımsız mekanizmalar aracılığıyla vazodilatasyondan sorumludur. Brakiyal arterde akıma bağlı dilatasyon (FMD), endotelyuma bağımlı vazodilatör fonksiyonun göstergelerinden biri olarak kabul edilmektedir. Diğer taraftan, aerobik egzersiz hipertansiyonun önlenmesi ve tedavisinde önemli bir yaklaşım olarak kabul edilmektedir. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı 10 haftalık aerobik egzersiz programının postmenapozal obez, prehipertansif kadınlarda kan basıncı, lökosit ADRB2 gen ekspresyonu ve FMD üzerine etkisini incelemektir. Çalışmaya 24 obez postmenopozal kadın (50-70 yaş arası; BKİ≥ 30 kg/m^2 ve kan basıncı <139/89; menopoz süresi ≥1 yıl) katılmıştır. Katılımcılar rastgele yöntemle kontrol (n=12) ve egzersiz (n=12) gruplarına olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Egzersiz grubu 10 haftalık orta şiddetli koşu bandında gerçekleştirilen egzersiz programına (25-40 dk/gün, 3 gün/hafta, %50-70 rezerv kalp atım hızı aralığında) katılmıştır. Egzersiz programından önce ve sonra ADRB2 gen ekspresyonu ve FMD ölçümleri tekrarlanmıştır. Egzersiz etkisi ve gruplar arasındaki farklılığı analiz etmek amacıyla 2x2 (Grup x Zaman) tekrarlı ölçümlerde ANOVA yöntemi kullanılmıştır. Aerobik egzersiz programına katılan kadınlarda, sistolik ve diastolik kan basıncı sırasıyla %4,6 ve %2,4 azalırken ($p<0,05$); ADRB2 mRNA gen ekspresyonu 3 katına çıkmış ($p<0,05$) ve FMD %86 artmıştır ($p<0,05$). Kan basıncında egzersizle meydana gelen değişiklikler, FMD ve ADRB2'de meydana gelen değişikliklerle negatif ilişkilidir (sırasıyla, r=-0,55, -0,78). Ayrıca, ADRB2 ve FMD'deki değişim değerleri pozitif korelasyon göstermektedir (r=0,86; $p<0,01$). Sonuç olarak, bu çalışmanın bulguları postmenopozal prehipertansif obez kadınlarda 10 haftalık aerobik egzersizin ADRB2 gen ekspresyonunu ve FMD'yi artırdığını, bu değişikliklerin kan basıncındaki azalma ile ilişkili olduğunu göstermiştir. Ayrıca, bulgular SSS'in düzenlenmesinde egzersizin etkililerinin moleküler düzeyde de gözlemlenebildiğini ortaya koymuştur. Aerobik egzersiz, hipertansiyonun erken evrelerinde etkili bir ilaçsız iyileştirme yöntemi olabilir.
Anahtar Kelimler : Aerobik Egzersiz, ADRB2, FMD, Postmenapozal Kadınlar

SOZ.613 Aerobic exercise training upregulates beta-2 adrenergic receptor gene expression and improves flow-mediated dilation in prehypertensive obese postmenopausal women

ABSTRACT
In postmenopausal women (PMW), hormonal changes and obesity lead to overactivation of sympathetic nervous system (SNS) and endothelial dysfunction that are associated with hypertension (HTN). As part of SNS, beta-2 adrenergic receptor (ADRB2) is responsible for vasodilation in humans due to endothelium-dependent and independent mechanisms. Brachial artery flow-mediated dilation (FMD) is accepted as an index of endothelium-dependent vasodilator function in humans. On the other side, aerobic exercise training (AET) is known as an important modality in the prevention and treatment of HTN. Thus the purpose of this study was to investigate the effect of 10 weeks AET on blood pressure (BP), leukocyte ADRB2 gene expression and FMD in prehypertensive obese PMW. Twenty-four prehypertensive obese PMW aged 50-65 years; BMI≥30 kg/m^2; BP>120/80 mm Hg; menopause for at least 1 year) randomly assigned to control (n=12) and exercise (n=12) groups. Exercise group performed AET on a treadmill (25-40 min/day, 3 days/week at 50-70% of heart rate reserve) for 10 weeks. Leukocytes ADRB2 gene expression and FMD level were measured before and after the training program. Repeated-measures analysis of variance (group x time) was used to determine effect of intervention over time. AET reduced systolic and diastolic BPs by 4.6% and 2.4%, respectively ($p<0.05$); increased ADRB2 mRNA gene expression by 3-fold ($p<0.05$); and improved FMD by 86% ($p<0.05$). Training-induced changes in BP inversely associated with the changes in FMD and ADRB2 (r values range -0.55 to -0.78). Also, ADRB2 positively correlated with FMD (r=0.86; $p<0.01$). In conclusion, 10 weeks AET modulates ADRB2 gene expression, improves endothelial function as indicated by increased FMD in prehypertensive obese PMW, and these alterations are associated with reduction in BP. Additionally, findings suggest that exercise training modulation of SNS is observable at the molecular level. Thus aerobic exercise training can be an effective non-pharmacological treatment method for HTN in the early stages.
Keywords : Aerobic Exercise Training, ADRB2, FMD, Postmenopausal Women

SOZ.622 Obez Kadınlarda Yüksek Şiddetli Aralıklı Egzersiz Programının Leptin, Adiponektin, Osteokalsin ve CTX Üzerine Etkisi

Masoumeh Alizadeh OSALOU[1], Yasemin GÜZEL[2], Muhammed Mustafa ATAKAN[2], Şükran Nazan KOŞAR[2]
1 Urmia Islamic Azad Üniversitesi, Beden Eğitimi Bölümü, Iran
2 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Obezlerde, dolaşımdaki pro-inflamatuar sitokinler (leptin gibi) artarken, anti-inflamatuar sitokinler (adiponektin gibi) azalmaktadır. Bu durum kronik düşük düzeyli inflamasyona neden olmaktadır. Pro-inflamatuar sitokinlerin artışı, osteoklastogenezi artırarak ve/veya osteoblastogenezi azaltarak, kemik sağlığında bozulmalara yol açmaktadır. Düzenli egzersizin, vücut yağ oranını ve leptin düzeyini azalttığı, adiponektini artırdığı böylece obeziteye bağlı inflamasyonu azaltıp, kemik sağlığını iyileştirdiği bilinmektedir. Ancak düzenli egzersizin obezite, inflamasyon ve kemik sağlığı üzerine etkilerini birlikte inceleyen çalışmalar oldukça sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı, yüksek şiddetli aralıklı egzersizin (HIIT) obez kadınlarda inflamatuar sitokinler ve kemik dönüşüm belirteçleri üzerine etkilerini incelemektir. Çalışmaya 24 sağlıklı, sedanter obez kadın (beden kitle indeksi (BKİ): 30-34,99 kg/m^2, yaş: 35,76±3,32 yıl) rastgele yöntemle HIIT (n=14) ve Kontrol (n=10) gruplarına ayrılmıştır. HIIT grubu 12 hafta süresince [3 gün/hafta, 40 dk/gün, 4 dakika HIIT(%85-95 maksimum kalp atım hızı), 3 dakika aktif dinlenme (%55-65 aktif dinlenme ve son 5 dk soğuma)] yüksek şiddetli aralıklı egzersiz yapmıştır. Egzersiz programı öncesi ve sonrası alınan kan örneklerinde leptin, adiponektin, osteokalsin (OC), tip 1 kollajen çapraz bağlı C telopeptid (CTX) analiz edilmiştir. 12 haftalık HIIT sonrası, vücut ağırlığı (%4,9), BKİ (%5,6), dinlenik kalp atım hızı (%2,0), leptin (%16) ve CTX (%14) azalmış ($p<0,05$); VO_2max (%54,1), adiponektin (%12) ve OC (%22,8) artmıştır ($p<0,05$). Ayrıca, 12 hafta sonunda leptinde meydana gelen değişiklikler, CTX ile pozitif ($r=0,839$, $p<0,01$), OC ile negatif ($r=-0,513$, $p<0,05$) korelasyon göstermiştir. Sonuç olarak, bu çalışmanın bulguları obez kadınlarda, 12 haftalık HIIT protokolünün vücut yağ oranında azalma, kemik dönüşüm belirteçleri ve inflamatuar sitokinlerde iyileşme sağlayarak kemik sağlığı için yararlı olabileceğini göstermiştir.
Anahtar Kelimler : Obezite, Leptin, Adiponektin, Kemik Dönüşüm Belirteçleri, Yüksek şiddetli Aralıklı Egzersiz

SOZ.622 The Effects of High Intensity İnterval Training On Leptin, Adiponectin, Osteocalcin and CTX in Obese Women

ABSTRACT
Obesity induced chronic low grade inflammation is associated with increased circulating pro-inflammatory markers (such as leptin) and decreased anti-inflammatory markers (adiponectin). Increased pro-inflammatory cytokines may lead to bone resorption by increasing osteoclastogenesis and/or decreasing osteoblastogenesis. Exercise training known to decrease body fat percent, decrease leptin and increase adiponectin. However, data on the relation among obesity, inflammatory cytokines and bone health is very limited. Thus the purpose of this study was to evaluate the effect of high intensity interval training (HIIT) on inflammatory cytokines and bone turnover markers in obese women. Twenty four healthy, sedentary, obese women (Body mass index (BMI): 30-34.99 kg/m^2) and (age: 35.76±3.32 yrs.) engaged in a 12-week HIIT program (3 times/week, 40 min/session, 4 min bouts (85-95% maximum heart rate), 3 min active rest (55-65% in active rest and last 5 min cool down)). Blood was drawn at baseline and after 12-week and assayed for leptin, adiponectin, osteocalcin (OC), and C-terminal telopeptide cross-links of Type 1 collagen (CTX). Body weight (4.9%), BMI (5.0%), body fat percent (5.6%), resting heart rate (2.0%), leptin (16%) and CTX (14%) decreased ($p<0.05$); VO_2max (54.1%), adiponectin (12%), and OC (22.8%) increased ($p<0.05$) after 12 weeks of HIIT intervention. In addition, changes in leptin over 12 weeks positively associated with the changes in bone resorption marker of CTX ($r=0.839$, $p<0.01$) and negatively associated with the changes in osteocalcin ($r=-0.513$, $p<0.05$). In conclusion, findings of this study indicated that 12 weeks of HIIT program may improve bone health, as indicated by improvements in bone turnover markers, by decreasing body fat percent, increasing adiponectin and decreasing leptin in obese women.
Keywords : Obesity, Leptin, Adiponectin, Bone Turnover Markers, High Intensity Interval Training

SOZ.627 Elit Master Atletler, Rekreatif Spor Yapan Erkekler ve Sedanter Erkeklerde, Serum İnflamasyon Markerlerinden Midkine, Hs-CRP, MCP-1, TNF Alfa ve TGF Beta 1 Düzeylerinin Karşılaştırılması

Fatma GİRGİNER [1], Gürbüz BÜYÜKYAZI[2], Yeliz DOĞRU[3], Fatma TANELİ[4], Hakan TIKIZ[4], Raziye YILDIZ[4], Murat TAŞ[1], Mehmet GÖRAL[1], Cevval ULMAN[4]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu, Türkiye
3 Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
4 Celal Bayar üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Yüksek şiddet ve volüm de yapılan antrenmanların kas hasarı ve fibrozise neden olduğu bilinmektedir. Master atlerde oluşan fibrozisin, rejenerasyon sonucunda nasıl bir değişiklik gösterdiği incelenmelidir. Bu nedenle 45-65 yaş arasındaki uzun mesafe koşan elit master atletler (>10 yıl; EMAG), rekreatif atletler (>10 yıl; RG) ve sedanter katılımcı grupları (KG) arasında kas fibrozisin rejenerasyon sonucunda hangi grupta fazla olduğunu belirlemek amacıyla Midkine (MK), Monocyte Chemoattractant Protein-1 (MCP-1), High-Sensitivity C-Reactive Protein (hsCRP), Tumor Necrosis Factor Alfa (TNF-a), Transforming Growth Factor Beta1 (TGF beta1), Klotho hormonu, vitamin D, Kreatin Kinaz (CK) ve fosfor (P) incelenmiştir.Çalışmaya katılan 60 sağlıklı erkek, EMAG (n=22), RG (n=21) ve KG (n=17) olarak 3 gruba ayrıldı. EMAG üyeleri, yıl içerisinde katılacakları yarışlara göre dayanıklılık antrenman programları uygulayan kişilerden oluşmaktaydı. RG üyeleri de, yıllardır düzenli olarak haftada en az 3 gün olmak üzere 1 saati geçmeyen, orta şiddette yürüyüş ya da jogging uyguluyorlardı. KG üyeleri, sedanter yaşam süren kişilerden oluşmuştu. EMAG, RG ve KG'den, 10 saatlik açlık sonrası sabah 08:00-10:00 saatleri arasında uzmanlar tarafından 10 ml venöz kan alınarak markerlerin serum istirahat seviyeleri karşılaştırıldı Gruplar arası farklılıklar Kruskal-Wallis testi ve Mann-Whitney U testi ile analiz edildi.HsCRP, TGF Beta 1, Vitamin D, P ($p<0.05$), Klotho, CK ($p<0.01$) düzeylerinde gruplararası karşılaştırmada EMAG lehine anlamlı farklılık bulunmuştur.Düzenli yapılan uzun süreli dayanıklılık antrenmanlarının kas hasarı ve inflamasyonun rejenerasyonunda uzun süreli olumlu etkisi olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra, bu çalışmanın en önemli sonuçlarından biri Klotho hormon seviyesinin EMAG'de yüksek seviyelerde olmasıdır ki bu sonuç yaşlanmaya bağlı metabolik hastalıklar da dahil olmak üzere birçok hastalığın başlangıç sürecini uzatarak daha sağlıklı ve uzun bir yaşam sunabilmektedir.
Anahtar Kelimler : Master Atletler, Rekreasyonal Atletler, Inflamasyon Markerleri, Midkine

SOZ.627 The comparison of Serum Inflammation Markers; Midkine, Hs-CRP, MC-1, TNF Alfa and TGF Beta-1 in Elite Master Athletes, Recreational Athletes and Sedentary Men

ABSTRACT
High intensity and volume training programs are known to cause muscle injury and fibrosis. How fibrosis seen in master athletes differs as a result of regeneration should be examined. Therefore, in this study, Midkine (MK), Monocyte Chemoattractant Protein-1 (MCP-1), High-Sensitivity C-Reactive Protein (hsCRP), Tumor Necrosis Factor Alfa (TNF-a), Transforming Growth Factor Beta1 (TGF beta1), Klotho hormone, vitamin D, creatine kinase (CK) and phosphorus (P) were examined in 45-65 year-old elite long-distance runners (>10 years, EMAG), recreative athletes (<10 years; RG) and sedentary participant groups (CG) to determine which group has more muscle fibrosis as a result of regeneration.60 healthy male participants were divided into 3 groups: EMAG (n=22), RG (n=21) and CG (n=17). EMAG was composed of athletes who performed endurance training programs in relation with the races they would participate throughout the year. RG members have been regularly walking or jogging for years, minimum 3 days a week, not exceeding an hour. CG was composed of sedentary individuals. 10-hour fasting venous blood (10 ml) was taken from EMAG, RG, and CG between 8-10 a.m. by experts and resting serum levels of the markers were compared. Intergroup differences were analyzed with the Kruskal-Wallis test and the Mann-Whitney U test.: Intergroup comparisons revealed significant differences in HsCRP, TGF Beta 1, Vitamin D, P ($p<0.05$), Klotho, CK ($p<0.01$) levels favoring EMAG.Regular long-term endurance training has been found to have a long-term positive impact on regeneration of muscle damage and inflammation. One of the most outstanding results of this study is the high levels of Klotho hormone determined in EMAG, which serves a longer and healthier life by extending the initiation process of many illnesses including metabolic diseases.
Keywords : Master Athletes, Recreational Athletes, Inflammation Markers, Midkine

SOZ.876 Elit Futbolcularda Sol Atrium Mekanik Fonksiyonlarının İncelenmesi: Pilot Çalışma

Alper KARTAL[1], Hasan GÜNGÖR[2], Reşat KARTAL[1], Esin ERGİN[1]
1 Adnan Menderes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Adnan Menderes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Elit Futbolcularda Sol Atriyum Mekanik Fonsiyonlarının İncelenmesi: Pilot Çalışma
Uzun süreli düzenli fiziksel aktiviteler kalp boşluklarında fizyolojik ve morfolojik olarak değişikliklere yol açmaktadır. Bu çalışmanın amacı elit futbolcularda düzenli egzersizin sol atriyum (SoA) mekanik fonksiyonlarındaki etkisini kontrol grubu ile karşılaştırmaktır.20 elit futbolcu (20.15±2.11 yaş) ve 20 kişilik kontrol (22.3±1.49 yaş) grubu çalışmaya alındı. Ekokardiyografik ölçümler Amerikan Ekokardiyografi Cemiyeti Topluluğu kriterlerine göre değerlendirilmiştir. Maksimum volüm (Vmax), minimum volüm (Vmin), ve eşzamanlı elektrokardiyografi bağlanarak p dalgasının başlangıç kısmındaki sol atriyum kasılma öncesi volümü (VpreA) kaydedilmiştir. Sol atriyum ejeksiyon fraksiyonu (SoAEF), sol atriyum boşalma indeksi (SoABİ), sol atriyum aktif boşalma volüm indeksi (SoAABVİ) ve fraksiyonları (SoAABFr), pasif volüm indeksi (SoAPBVİ) ve fraksiyonları (SoAPBFr) ayrıca hesaplanmıştır.Gruplar arasında demografik özellikler ve bazal karakteristikler ile iki boyutlu ve doku doppler ekokardiyografi bulgular açısından istatistiksel anlamda anlamlı farklılık saptanmamıştır (Tablo 1). Her iki grup arasında Vmax indeksi benzer olsa da Vmin indeksi (p=0.08) ve VpreA indeksi (p=0.045) anlamlı olarak futbolcularda yüksek saptanmıştır.SoAEF, SoABİ, SoAABVİ ve SoAABFr değerleri futbol oyuncularında daha düşüktür ancak istatistiksel olarak anlamlı değildir. Ayrıca SoAPBVİ ve SoAPBFr değerleri de her iki grup arasında benzer saptanmıştır (Tablo 2).Elit futbolcularda uzun yıllar egzersize bağlı olarak sol atriyum mekanik fonksiyonlarında morfolojik değişimler gözlenebilir. Bu konuda kesin sonuçların elde edilebilmesi için uzun süreli takip çalışmaları gereklidir.
Anahtar Kelimler : Futbol, Sol Atrium, Mekanik Fonksiyonlar

SOZ.876 Left atrial mechanical functions in professional football players: a pilot study.

ABSTRACT
Long-term regular exercise is associated with physiologic and morphologic alterations in the heart chambers. The aim of this study to evaluate left atrium (LA) phasic functions in professional football players and compare with control subjects.20 professional male football players (mean age, 20.15±2.11 years) and 20 male control subjects (mean age, 22.3±1.49 years) were enrolled into this study. Echocardiographic assessments were performed using the criteria of the American Society of Echocardiography. The following LAVs were measured: maximal volume (Vmax), minimal volume (Vmin) and LAV before atrial contraction (VpreA) at the onset of the P wave of the simultaneously recorded ECG. Left atrial ejection fraction (LAEF), expansion index (LAEI), active emptying volume index (LAAEVI) and fraction (LAAEFr), passive emptying volume index (LAPEVI) and fraction (LAPEFr) were calculated.Baseline characteristics, demographics, two dimensional and tissue Doppler echocardiographic parameters were not statistically significant between the groups (Table 1).Both groups were similar in terms of Vmax index but Vmin index and VpreA index were significantly higher in football players. LAEF, LAEI, LAAEVI and LAAEFr were lesser in football player but they were not statistically significant. Also LAPEVI and LAPEFr were similar in both groups (Table 2).Professional football playing can be associated with morphologic alteration in left atrium mechanical functions. Further prospective, randomized, controlled trials with long term follow-up are necessary to make more robust interpretations of this issue.
Keywords : Soccer, Left Atrium, Mechanic Functions

EGZERSİZ ve SPOR PSİKOLOJİSİ
EXERCISE & SPORT PSYCHOLOGY

SOZ.77 Dışsal ve Duruma Bağlı Performansın İronik Sonuçları: Performansa Özgü Talimatların Moderasyon Etkisi

Recep GÖRGÜLÜ [1], Andrew COOKE[2], Tim WOODMAN[2]
1 Uludag University, Faculty of Sport Sciences, Türkiye
2 Bangor University, School of Sport, Health and Exercise Sciences, United Kingdom

ÖZET
Daniel Wegner (1994) kaygı durumu arttığında performansın en istenmeyen biçimde sonuçlanacağını ileri sürmekte ve bu da çalışmamızın hipotezini oluşturmaktır. Bu çalışma duruma bağlı görevlerde Wegner'in (1989, 2009) "zihinsel kontrolün ironik süreçleri teorisini" inceleyen ilk çalışmadır. Çalışmanın özgünlüğü iki bolümden oluşmaktadır: verilen olumlu ve olumsuz talimatları test etmek ve duruma bağlı bir görev kullanmak. Araştırmamızın örneklemini 81 birey (45 erkek, 36 kadın $M_{yaş}$= 22.64, *SD* = 5.22) oluşturmaktadır. Bu bireylerin fiziksel uyarılmışlık düzeylerini ölçmek için düşük ve yüksek kaygı durumlarında kalp atım hızı, kalp atım hızı değişkenleri (ECG) ve kas aktiviteleri (EMG) ölçülmüştür. Katılımcılar eğimli olan bir düzenekten aşağıya doğru düşen üç farklı renkteki golf toplarına manipüle edilen düşük ve yüksek kaygı durumlarında müdahale etmişlerdir. Çalışmaya katılan bireyler tesadüfi olarak "durdur" veya "bırak" talimatlarına bağlı olarak iki gruba ayrılmışlardır. Çalışmada bir top rengini durdurmak (veya bırak grubu için; bırakmak) için +5 puan, ikinci renkteki topu durdurmak için (veya bırakmak) -5 puan ve son olarak üçüncü renkteki topu durmak (veya bırakmak) için 0 puan elde edilmiştir. 2 (kaygı durumu) × 3 (top) × 2 (grup) karışık ölçümler için ANOVA kullanılmış ve istatistiksel olarak anlamlı üçlü etkileşim bulunmuştur $F(2, 158) = 6.07$, $p < .05$, $\eta_p^2 = .07$. Daha sonra 2 (kaygı durumu) × 3 (top) ANOVA ile kaygı durumu × top etkileşiminde sadece "durdur" grubu için anlamlılık tespit edilmiştir $F(2, 80) = 50.08$, $p < .001$, $\eta_p^2 = .56$. Bu etkileşim paired sample t-test uygulanarak çalışmaya katılan bireylerin düşük kaygı durumuna oranla yüksek kaygı durumunda durdurulması istenen topları daha az durdukları ($t_{39} = 2.44$, $p < .05$) ve durdurulması kesinlikle istenmeyen "ironik hata" toplarını ise daha fazla durdurdukları tespit edilmiştir ($t_{39} = 3.18$, $p < .01$). Bu veriler, yapılması "kesinlikle" istenmeyenin yüksek kaygı ortamında yapıldığını gösteren literatürde ki ilk destekleyici verilerdir. Sonuç olarak; antrenör ve spor psikologlarına, sporcularda yapılması kesinlikle istenmeyen "ironik hataları" azaltmak için verdikleri talimatlarda olumlu ve aksiyon temelli sözcükler kullanmaları önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Kaygı, İronik Hata, Talimat, Kalp Atım Hızı, Kalp Atım Hızı Değişkenliği, ECG, Kas Aktivitesi, EMG.

SOZ.77 Ironic Effects of Performance İn An Externally Paced Task: The Moderating Effect of Task İnstruction

ABSTRACT
Wegner (1994) predicts that performance when anxious will break down precisely where it is least desired, which is the hypothesis of the present study. We present the first examination of Wegner's (1989, 2009) theory of ironic processes of mental control using an externally paced task. The novelty of the experiment is twofold: we tested positive and negative instructions, and we used an externally paced task. The sample comprised 81 individuals (45 men, 36 women; M_{age}= 22.64, *SD* = 5.22; 73). We measured physiological arousal by recording heart rate, heart rate variability (ECG) and muscle activity (EMG) under both low and high anxiety conditions. Participants (n = 81) reacted to a series of three different coloured balls as they rolled down an incline under low- and high-anxiety conditions. We randomly assigned participants to either a "stop" or a "let go" instructional group. Participants scored +5 points for stopping (or letting go) one ball colour, scored -5 points for stopping (or letting go) another ball colour, and scored 0 points for stopping (or letting go) the third ball colour. A 2 (anxiety condition) × 3 (ball) × 2 (group) mixed-model ANOVA revealed a significant three-way interaction, $F(2, 158) = 6.07$, $p < .05$, $\eta_p^2 = .07$. Subsequent 2 (condition) × 3 (ball) ANOVAs for each group revealed that the Condition × Ball interaction was significant in the "stop" group only, $F(2, 80) = 50.08$, $p < .001$, $\eta_p^2 = .56$. This interaction was underscored by paired sample *t*-tests, which indicated that participants scored fewer target balls ($t_{39} = 2.44$, $p < .05$) and more ironic error balls ($t_{39} = 3.18$, $p < .01$) when anxious. These data provide the first support that participants react more precisely in the wrong way when anxious. We conclude that practitioners should use positive and action-based instructions to reduce proneness to ironic errors.
Keywords : Anxiety, Ironic Error, Instruction, Heart Rate Variability, ECG, Muscle Activity, EMG.

SOZ.78 Sakın Iskalama! Yapmaktan En Çok Çekindiğimiz Şeyi Baskı Altındayken Neden Daha Çok Yapıyoruz?

Recep GÖRGÜLÜ
Institute For The Psychology of Elite Performance Bangor University, UK

ÖZET
Bu çalışmanın hedefi Wegner'in (1994) "zihinsel kontrolün ironik süreçleri teorisini" futsal penaltı atış testi (çalışma 1) ve dart atış testi (çalışma 2) gibi iki farklı özgün deney aracılığı ile incelemektir. Özellikle bu iki deneysel çalışma boyunca amaç; "yapılması kesinlikle istenmeyen (ironik) hataların" baskı altında daha çok yaygın olacağı ve bu "ironik hataların" diğer performans hatalarından yapısal olarak ayrıştırılması hipotezlerini test etmektir. Çalışma 1'in örneklemini 64 deneyimli erkek futsal oyuncusu oluşturmaktadır ($M_{yaş}$ = 21.54, *SD* = 2.06). Katılımcılara kalenin belirli bir bölgesine atış yapmamaları için talimat verilmesine rağmen baskı altına girdiklerinde bu bölgeye daha çok atış yaptıkları gözlenmiş (t_{63} = 4.45, p < .001); ve ironik olmayan hatalarda anlamlı bir farklılık görülmemiştir (tümü *ts* < 1, *ps* > .5). Çalışma 2'nin örneklemi 73 bireyden (45 erkek, 28 kadın; $M_{yaş}$ = 22.82, *SD* = 4.07) oluşmakta ve bu bireylerin fiziksel uyarılmışlık düzeylerini ölçmek için düşük ve yüksek kaygı durumlarında kalp atım hızı ve kalp atım hızı değişkenleri ölçülmüştür. Bu çalışma ile "ironik hataların" doğruluğu ilk kez belirgin biçimde sunulmuştur. İlk çalışmanın sonuçlarıyla benzer olarak, katılımcılara hedef tahtasının üzerinde belirli bir bölgeye atış yapmamaları konusunda talimat verilmesine rağmen baskı altına girdiklerinde bu bölgeye daha çok atış yaptıkları gözlenmiş (t_{72} = 5.65, p < .001) ve ironik olmayan hatalarda anlamlı bir farklılık görülmemiştir (tümü *ts* < 1, *ps* > .5). Ayrıca bu çalışmada dart hedefinin üzerinde yarıçap hatası ve yay uzunluğu ölçüleri kullanılarak yapılan hesaplamalar sonucunda kesinlikle atış yapılmaması istenen "ironik hata bölgesi" daha detaylı bir şekilde incelenmiştir. Buna göre katılımcıların kaygı düzeyleri arttığında atış yapılmaması istenen bölgeye daha belirgin (süper ironik) atışlar yaptıkları saptanmıştır (*Wilks' Λ* = 0.78, F (2, 61) = 8.55, p = .001). Bu araştırma "ironik performans hatalarının" çeşitli deneylerle gözlemlenebileceğinin kanıtlanmasının yanı sıra, baskı altında performans sergilemek zorunda olan sporcular için de önemli bir anlam ifade etmektedir. Sonuç olarak, spor psikologları ve antrenörler sporculara yardımcı olma amacıyla verdikleri talimatları ifade ederken sözcükleri daha dikkatli bir şekilde kullanmaları, sporcuların baskı altında zihinsel kontrol sağlayıp, istenilenin tam aksini yapmamaları adına önemli katkı sağlayacaktır.
Anahtar Kelimeler : Kaygı, İronik Hata, Futsal, Dart, Kalp Atım Hızı, Kalp Atım Hızı Değişkenleri , Yarıçap Hatası, Yay Uzunluğu.

SOZ.78 Do not miss it! When under pressure, why do we do the very thing we were trying to avoid?

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine two novel tests of Wegner's (1994) theory of ironic processes of mental control using futsal penalty shooting-task (Study 1) and a dart-throwing task (Study 2). Specifically, across two studies; the aim was to test the hypothesis that ironic error would be more prevalent under pressure and to distinguish ironic error from other performance error. In study 1, the sample comprised 64 experienced male futsal players (M_{age} = 21.54, *SD* = 2.06). When instructed not to miss in a specific direction, performers did so a significantly greater number of times under pressure (t_{63} = 4.45, p < .001); importantly, there was no difference in non-ironic error (all *ts* < 1, *ps* > .5). In study 2, a prospective sample comprised 73 individuals (45 male, 28 female; M_{age} = 22.82, *SD* = 4.07) we also measured physiological arousal by recording heart rate and heart rate variability under both low and high anxiety conditions. In this study, the first examination of the precision of ironic errors was distinctly presented. More importantly, when instructed not to miss in a specific direction, anxious performers did so a significantly greater number of times (t_{72} = 5.65, p < .001) and there was no difference in non-ironic error (all *ts* < 1, *ps* > .5). It was also probed the specific tendency to perform in the to-be-avoided area by measuring the radial error and arc-length within the ironic error zone. When anxious, participants performed more precisely in the to-be-avoided zone (*Wilks' Λ* = 0.78, F (2, 61) = 8.55, p = .001). The present research, however, demonstrates that ironic performance errors can be observed over numerous trials and is a meaningful, robust potential concern for performers who are required to perform under pressure. Regardless, coaches and sport psychologists would do well to be particularly careful with the specific words that they use as part of their instructions when helping performers to ensure that they do not contribute to the likelihood of mental control backfiring when it matters most to the performer.
Keywords : Anxiety, Ironic Error, Futsal, Darts, Heart Rate, Heart Rate Variability, Radial Error, Arc-length.

SOZ.186 12 Haftalık Egzersiz Programının Sedanter Bayanların Yaşam Doyum Düzeylerine Etkisi

Oğuz Kaan ESENTÜRK [1], Erkan YARIMKAYA[2], Mehibe AKANDERE[3]
1 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Milli Eğitim Bakanlığı,Hacı Sabancı Ortaokulu,Türkiye
3 Selçuk Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, 12 haftalık egzersiz programının sedanter bayanların yaşam doyum düzeyleri üzerine etkisinin incelenmesidir. Araştırma tek grup ön test-son test deneysel modelde dizayn edilmiştir. Araştırmaya, Konya ilinde ikamet eden 18-29 yaş aralığındaki 84 sedanter bayan katılmıştır. Katılımcılar ile birlikte iki farklı özel spor merkezi bünyesi altında 12 hafta boyunca, haftada 3 gün 1'er saat süre ile egzersiz programı gerçekleştirilmiştir. Programın hazırlanmasında beden eğitimi ve spor alanında uzman 3 akademisyenin görüş ve önerilerine başvurulmuştur. Program genel içerik olarak; ısınma egzersizleri, aerobik egzersizler, fitness, fit dance, step, plates, zumba, street dance ve esnetme-soğuma bölümlerinden oluşmuştur. Veriler, 12 haftalık egzersiz programının öncesi ve sonrasında katılımcılara uygulanan, "Yaşam Doyum Ölçeği" ile elde edilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde SPSS 20.00 istatistik paket program kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediği, Skewness (Çarpıklık) ve Kurtosis (Basıklık) değerleri, Levene testi (Varyansların homojenliği) ve Kolmogorov-Smirnov ile test edilmiştir. Veriler normal dağılım gösterdiği için ön test-son test puan ortalamaları arasındaki farkın belirlenmesinde Paired Samples t test kullanılmıştır. Ayrıca katılımcıların ön test-son test puan ortalamaları arasındaki etki büyüklüğünün hesaplanmasında Cohen "d" istatistiğinden yararlanılmıştır. Araştırmanın bulgularına göre, egzersiz programına katılan sedanter bayanların yaşam doyum düzeylerinde, program öncesine göre anlamlı bir artış olduğu belirlenmiştir (t_{83}: 3.429, $p<0.05$). Katılımcıların yaşam doyum düzeylerindeki bu anlamlı artışın küçük düzeyde bir etki büyüklüğü ile gerçekleştiği tespit edilmiştir (d: 0.47, d>0.20). Araştırmanın bulguları ışığında, düzenli olarak katılım gösterilen egzersizlerin sedanter bayanların yaşam doyum düzeyleri üzerinde olumlu etkilerinin olabileceği izlenimi edinilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Sedanter Bayan, Egzersiz, Yaşam Doyumu

SOZ.186 The Effect of a 12-Week Physical Exercise Program in Sedentary Women on Satisfaction with Life

ABSTRACT
The aim of this study is to analyse the effect of a 12-week physical exercise program in sedentary women on satisfaction with life. The research is designed based on one group, pre-test, final test model. The participant group was composed of 84 sedentary women 18-29 years of age from Konya province of Turkey. The participants joined 12 week exercise program, 3 days a week for 1 hour in two different private sports centres. The preparation of the program was consulted to 3 different academicians specialized in physical education and sports. The exercise program generally consisted of; warm up exercises, aerobic exercises, fitness, fit dance, pılates, zumba, street dance and stretching-cooldown exercises. The data was collected through "Satisfaction with Life Scale" that was applied to participants before and after 12 week exercise program. The analysis of the results was done through SPSS 20.00 statistics program. In order to determine whether the data shows a normal distribution, its Skewness and Kurtosis values were tested through Levene test and Kolmogorov-Smirnov test. Due to normal distribution of the data, the differences between pre-test and final test variables were analysed through Paired Samples t-test. The magnitudes of effect for the related tests were reported according to Cohen's "d" classification. According to the results of the study, after physical exercise program, individuals stated a positive increase in terms of their satisfaction with life (t_{83}: 3.429, $p<0.05$). It has been determined that the significant increase in satisfaction with life has been found to occur with a small effect size level (d: 0.47, d>0.20). With the light of the results, it can be stated that regular participation in physical activities has positive effects on sedentary women.
Keywords : Sedentary Women, Exercise, Satisfaction With Life

SOZ.228 Futbolda Şiddet Kavramının Antrenör ve Sporcu Görüşleri Açısından İncelenmesi

Mustafa ŞAHİN, Hatice ŞABANOĞLU
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fatih Eğitim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, futbolda şiddet kavramının antrenör ve sporcu görüşleri açısından incelenmesidir. Araştırma nitel yaklaşımlarından fenomenolojik desene uygun olarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak nitel araştırma desenine uygun olarak oluşturulan yarı yapılandırılmış mülakat (görüşme) formu kullanılmıştır. Araştırmaya katkıda bulunan antrenör ve sporculara, yarı yapılandırılmış görüşme formu içerisinde 13 soru yöneltilmiştir. Katılımcıların futbolda şiddet kavramı hakkında görüşleri sorulmuştur. Elde edilen veriler nitel araştırmalarda sıkça kullanılan "sürekli karşılaştırmalı metot" (constant comparison method) ile analiz edilmiştir. Yapılan analiz sonucunda, spor, şiddet, sporda eğitim, seyirci, sporcu, antrenör-yönetici ve psikolojik danışma uygulamaları temaları ortaya çıkmıştır. Futbolda ekonomik imkanların fazla olmasının ve eğitim düzeyinin düşük olmasının kişi ve kurumları şiddete yönelttiği, seyirci açısından takımı ya da sporcuları kendi benliğiyle özdeşleştirmenin şiddeti ortaya çıkardığı, hem şiddetin ortaya çıkması hem de önlenmesi konusunda yeterli bilimsel çalışma olmadığı ve bu süreçte psikolojik danışmanlığın rolünün önemine yönelik bulgulara ulaşılmıştır. Araştırma sonunda şiddetin ortaya çıkmasına neden olabilecek fiziksel çevrenin düzenlenmesi, bireylerin eğitimi, bütün paydaşların işbirliği konusunda önerilerde bulunulmuştur.
Anahtar Kelimeler : Spor, Futbol, şiddet

SOZ.228 An Examination of Trainers' and Athletes' Views on Violence in Football

ABSTRACT
The purpose of this study is to examine the trainers' and athletes' views on violence in football. The study is done based on phenomenological design as qualitative study. As data collection tool, semi-structured interview form is used. 13 questions from the form are asked to the athletes and trainers. Their views on violence in sport is asked. The data are analysed with constant comparison method which is used oftenly in qualitative studies. As the result of the analyses, "sport, violence, education in sport, audiences, trainer-administrator and psychological counseling practices" themes are arised. These finding are appeared; high economical oppotunities in football and low level of education are directing individuals and instutions to violence, identifing teams or players with self is causing violence by audiences, there is not enough scientific study in terms of neither arising nor prevention of violence, and the importance of psychological counseling's role. At the end of the study, some suggestions as arranging the physical environment, training the individuals and cooperation of all partners.
Keywords : Sport, Football, Violence

SOZ.244 Salon Hokeyi Oyuncularında Empatik Beceri İle Prososyal Davranışlar Arasındaki İlişki

Gülfem Sezen BALÇIKANLI, İbrahim YILDIRAN
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, salon hokeycilerinin empatik beceri düzeyleri ile takımdaşına ve rakibe yönelik prososyal davranışları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmada örneklem grubunu 2015-2016 yılı Salon Hokeyi Süper Ligi'nde yer alan ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 150 sporcu (75 kadın, 75 erkek) oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak; Kişilerarası Tepkisellik İndeksi (Interpersonal Reactivity Index: IRI) ile Sporda Prososyal ve Antisosyal Davranış Ölçeği (PABSS) kullanılmıştır. Verilerin analizinde ise, Mann Whitney U Testi ile Korelasyon analizinden (Spearman sıra korelasyonu) yararlanılmıştır. Elde edilen bulgular; kadın sporcuların erkelere oranla daha empatik olduğu, prososyal davranışlarda cinsiyet açısından bir fark bulunmadığı ve empatik beceriler ile sporda prososyal davranış arasında ilişki olduğu yönündedir. Sonuç olarak, sporcularda empatik düşünce, fantezi ve perspektif alma gibi empatik becerilerin sporda takımdaşına ve rakibe yönelik prososyal davranışları artırdığı ve desteklediği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Salon Hokeyi, Prososyal Davranış, Empati

SOZ.244 Relationship between empathic skills of field hockey players and their prosocial behaviors

ABSTRACT
It is the aim of this study to examine the relationship between empathic skills of field hockey players and their behaviors towards their opponents and teammates. The 150 players (75 females and 75 males) in the Super League of Field Hockey in the 2015-2016 season voluntarily took part in the study. The data which were collected via Interpersonal Reactivity Index (IRI) and Prosocial and Antisocial Behavior in Sport Scale (PABSS) were analyzed using the Spearman Rank Correlation and Mann Whitney U test. The findings indicate that there is a relationship between empathic skills and prosocial behaviors in sport, female players are more empathic than males and there is no difference in prosocial behaviors in terms of gender. Thus, it can be concluded that empathic skills such as empathic concern, fantasy and perspective taking enhance and support prosocial behaviors towards their opponents and teammates in sport.
Keywords : Field Hockey, Prosocial Behaviors, Empathy

SOZ.252 Egzersiz Katılımcılarında Kas Yoksunluğu Semptomları İle Güdüsel Yönelim, Temel Psikolojik İhtiyaçlar ve Tutkunluk İlişkisi

Ali YILDIZ [1], F. Hülya AŞÇI[2]
1 T. C. Adalet Bakanlığı, İstanbul Anadolu Adliyesi 3. Çocuk Mahkemesi, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada egzersiz katılımcılarında kas yoksunluğu semptomları ile güdüsel yönelim, temel psikolojik ihtiyaçlar ve tutkunluk arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.Araştırmaya 93 kadın (Xyaş= 24.00±4.13 yıl) 224 erkek (Xyaş= 23.31±3.98 yıl) toplam 317 egzersiz katılımcısı (Xyaş= 23.51±4.03 yıl) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara Kişisel Bilgi Formu, Kas Yoksunluğu Ölçeği, Egzersizde Davranışsal Düzenlemeler Ölçeği, Egzersizde Temel Psikolojik İhtiyaçlar Ölçeği ile Tutkunluk Ölçeği uygulanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik analizi ve hiyerarşik regresyon analizi kullanılmıştır. Dört adımda gerçekleştirilen hiyerarşik regresyon analizinde; birinci adımda cinsiyet, egzersiz sıklığı, egzersiz süresi ve ağırlık egzersizi yapma alışkanlığı değişkenleri, ikinci adımda güdüsel yönelim alt boyutları, üçüncü adımda temel psikolojik ihtiyaçlar alt boyutları ve dördüncü adımda ise tutkunluk puanları girilmiştir.Yapılan hiyerarşik regresyon analizi sonuçları, kas yönelimli beden imajı tutumlarının içe atımla güdülenme (ß= .14, p<.05), dışsal güdülenme (ß= .23, p<.001) ve takıntılı tutkunluk (ß= .16, p<.01) ile pozitif; içsel güdülenme (ß= -.20, p<.01) ile negatif ilişkili olduğunu göstermiştir. Analize dahil edilen değişkenlerin kas yönelimli beden imajı tutumlarına ilişkin toplam varyansın %25'ini açıkladığı ve en güçlü yordayıcının güdüsel yönelim değişkeni (%6) olduğu bulunmuştur. Öte yandan kas geliştirme davranışı ile içe atımla güdülenme (ß= .24, p<.001) arasında pozitif; içsel güdülenme (ß= -.15, p<.01) arasında negatif anlamlı ilişkili olduğu saptanmıştır. Analize dahil edilen değişkenlerin kas geliştirme davranışına ilişkin toplam varyansın %35'ini açıkladığı ve en güçlü yordayıcının yine güdüsel yönelim değişkeni (%4) olduğu bulunmuştur.Bulgular, egzersiz katılımcılarında kas yoksunluğu semptomlarının belirlenmesinde güdülenmenin etken olduğunu göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Kas Yoksunluğu, Güdülenme, Temel Psikolojik Ihtiyaçlar, Tutkunluk

SOZ.252 The Relationship of Muscle Dysmorphia Symptoms with Basic Psychological Needs, Passion and Motivational Orientation among Exercise Participants

ABSTRACT
The aim of this study was to examine the relationship between muscle dysmorphia symptoms and motivational orientation, basic psychological needs and passion among exercise participants.93 females (Mage= 24.00±4.13 year), 224 males (Mage= 23.31±3.98 year) and total 317 (Mage= 23.51±4.03 year) exercise participants voluntarily participated to this study. Personal Information Form, Drive for Muscularity Scale, Behavioral Regulations in Exercise Questionnaire, The Basic Needs Satisfaction in Sport Scale and Passion Scale were administered to all participants. Data was analyzed by descriptive statistics and hierarchical regression analysis. Hierarchical regression analysis was carried on four steps. At first step gender, exercise frequency, exercise duration and weight training variables; at second step motivation orientation subdimensions; at third step basic psychological needs subdimensions and at final step passion scores were included.Hierarchical regression analysis indicated the muscularity-oriented body image attitudes were significantly and positively related with introjected motivation (ß= .14, p<.05), extrinsic motivation (ß= .23, p<.001), obsessive passion (ß= .16, p<.01); but it is negatively correlated with intrinsic motivation (ß= -.20, p<.01). The variables that are included in the analysis explained the %25 of the total variance and motivational orientation variables were the strongest (%6) predictors. On the other hand, analysis showed significant positive relationship between muscle development behaviors and introjected motivation (ß= .24, p<.001); and negative relationship between muscle development behaviors and intrinsic motivation (ß= -.15, p<.01). The variables that are included in the analysis explained %35 of the total variance and motivational orientation variables were the strongest (%4) predictors.Results showed that motivation is determinant of muscle dysmorphia symptoms.
Keywords : Muscle Dysmorphia, Motivation, Basic Psychological Needs, Passion

SOZ.253 Basketbol Altyapı Faaliyetlerinin Farklı Boyutlardan İncelenmesi

Ahmet YAPAR, Mustafa Levent İNCE
Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amaçları basketbol altyapı faaliyetlerindeki antrenman etkinlikleri ile antrenör davranışlarının sistematik olarak gözden geçirilmesi ve bu ortamdaki çocukların olumlu gençlik deneyimleri, sportif zevk alma ile tükenmişlik durumlarının incelenmesidir. Çalışma Ankara ilinden 4 basketbol okulu ve 4 kulüp takımı antrenörüyle birlikte 12-14 yaş aralığında bulunan 390 erkek basketbol katılımcısı ile yapılmıştır. Her antrenör ve antrenman ortamı üçer kez gözlenmiş ve toplamda 24 video kaydı alınmıştır. İzlenen videolardaki antrenman etkinlikleri "Çalışma" (training) ve "Oyun" (playing) türü etkinlikler olarak sınıflandırılırken antrenör davranışları Arizona Eyalet Üniversitesi Gözlem Aracı (AEÜGA) kullanılarak sistematik analiz yöntemi ile kodlanmıştır. Sistematik gözlem verileri betimsel olarak analiz edilmiştir. Spordan Edinilen Gençlik Deneyimleri Ölçeği (SGDÖ), Spordan Zevk Alma Kaynakları Ölçeği (SZAKÖ) ve Sporda Tükenmişlik Ölçeği (STÖ) 390 çocuk katılımcıya sezon sonunda uygulanmıştır. Basketbol okulu ile kulüp takımı karşılaştırmalarında MANOVA kullanılmıştır. Olumlu gençlik gelişimlerini, hangi sportif zevk ve tükenmişlik faktörlerinin etkilediğini belirlemek içinse Adımsal Çoklu Regresyon Analizi yapılmıştır ($p<.05$). Sistematik analiz bulguları basketbol okulu ile kulüp takımı antrenman etkinliklerinin çok benzer olduğunu ve bu benzerliğin antrenör davranışları içinde geçerli olduğunu göstermiştir. Her bir ölçek için yapılan MANOVA bulgularına göre her iki ortamda spor yapan bireylerin SGDÖ, SZAKÖ ve STÖ arasında istatiksel olarak bir fark bulunmamıştır. Adımsal çoklu regresyon bulguları SGDÖ'nin olumlu alt boyutlarının birkaç SZAKÖ'nin alt boyutu ile açıklandığını gösterirken SGDÖ'nin olumsuz alt boyutlarının hem SZAKÖ hem de STÖ'nin bazı alt boyutları ile açıklandığını göstermiştir. Sonuçlar basketbol altyapı antrenmanlarının yoğun olarak çalışma etkinliklerinden oluştuğunu ve oyun etkinliklerine antrenmanlarda az zaman verildiğini göstermiştir. Her iki ortamdaki antrenörler benzer davranışlar sergilemişler ve öğretimsel davranışlar her iki grup için en çok gözlenen davranış olarak bulunmuştur. Basketbolu okulu ve kulüp takımı oyuncuları bu nedenle benzer gençlik deneyimlerine, zevk alma kaynaklarına ve tükenmişlik seviyelerine sahip olabilirler. Her iki grup için olumlu gençlik gelişimi en çok spordan zevk alma ile desteklenirken tükenmişlik durumu gençlik deneyimlerini olumsuz şekilde etkilemektedir.
Anahtar Kelimeler : Basketbol, Antrenman Etkinlikleri, Antrenör Davranışları, Olumlu Gençlik Gelişimi.

SOZ.253 Investigation of Youth Basketball İnfrastructure From Different Perspectives

ABSTRACT
The purposes of the study were systematic analysis of youth basketball infrastructure practice activities, coach behaviors and youth basketball players' youth experiences, sources of enjoyments and burnout in sport. Participants of this study composed of 4 basketball school coach, 4 club team coach and 390 youth male basketball players who were in 12 to 14 years old from Ankara. Each coach and practice observed 3 times and totally 24 practice video recorded. Observed practice activities in videos were coded as training form and playing form activities and coaching behaviors were coded by using the Arizona State University Observation Instrument (ASUOI).Descriptive statistical analysis was used for observational data. 390 youth male basketball players completed Youth experiences survey for Sport (YES-S), Sources of Enjoyment in Youth Sport Questionnaire (SEYSQ) and Athlete Burnout Questionnaire (ABQ). MANOVA was used for statistical comparison of basketball school and club team group comparison. Stepwise multiple regression analysis was used to investigate the role of enjoyment and burnout on youth basketball players positive and negative youth development experiences. Systematic observation results indicated that observed practice activities and coach behaviors were very similar in each basketball context. MANOVA results showed that there is no significant differences between basketball school and club team players' YES-S, SEYSQ and ABQ scores. According to stepwise multiple regression results, while some of SEYSQ subscales explained the positive development experiences, some ABQ and SEYSQ explained negative developmental experiences. Overall findings of the study indicated that youth basketball activities composed of much more training form practice activities than playing form activities. Coach behaviors in each context were observed as similar and most observed coaching behaviors were instructional behaviors. Because youth basketball players were exposure similar practice activities and coach behaviors during practices, they have had similar youth development experiences, enjoyment and burnout levels.
Keywords : Basketball, Practice Activities, Coach Behaviour, Positive Youth Development.

SOZ.267 Sporcularda Kendine Sabotaj Eğiliminin Yordanmasında Benlik Saygısı, Başarı Hedefleri ve Başarısızlık Korkusunun Rolü

Aydan GÖZMEN, F.Hülya AŞÇI
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı benlik saygısı, başarı hedefleri ve başarısızlık korkusunun, sporcularda kendini sabotaj eğilimini yordamadaki rolünün belirlenmesidir. Çalışmanın ikincil amacı ise bu psikolojik faktörlerin cinsiyet ve spor türüne göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Çalışmaya bireysel ve takım sporlarıyla uğraşan 91 kadın ($X_{yaş}$=21.26 ±2.19) ve 118 erkek ($X_{yaş}$=21.60 ±2.72) toplam 209 ($X_{yaş}$=21.45 ±2.50) üniversiteli sporcu katılmıştır. Sporculara "Kişisel Bilgi Formu", "Kendini Sabotaj Ölçeği","Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği", "Sporda 2x2 Başarı Hedefleri Envanteri" ve "Performans Başarısızlığı Değerlendirme Envanteri" uygulanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistik, Hiyerarşik Regresyon Analizi, 2x2 Varyans Analizi (ANOVA) ve 2x2 Çok Değişkenli Varyans Analizi (MANOVA) kullanılmıştır. Yapılan hiyerarşik regresyon analiz sonuçları, kendini sabotaj eğiliminin benlik saygısı (β=-.16, p<0.05) ve ustalık yaklaşma başarı hedefi (β=-.25, p<0.05) ile negatif, başarısızlık korkusu ile pozitif ilişkili olduğunu göstermiştir (β=-.45, p<0.05). Regresyon analiz sonuçları, analize dahil edilen bağımsız değişkenlerin (cinsiyet, spor türü, benlik saygısı, başarısızlık korkusu ve başarı hedefleri) kendine sabotaj eğilimine ilişkin toplam varyansın %28'ini açıkladığını, en güçlü yordayıcı değişkenin ise başarısızlık korkusu (%19) olduğunu göstermiştir. Ayrıca, varyans analiz sonuçları; cinsiyete göre sporcuların başarısızlık korkusu ve kendini sabotaj eğilimlerinde anlamlı fark (p<0.05) bulunduğunu, benlik saygısı ve başarı hedeflerinde ise cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadığını ortaya koymuştur (p> 0.05). Spor türüne göre ise, sporcuların kendini sabotaj, başarısızlık korkusu, benlik saygısı ve başarı hedeflerinde anlamlı fark bulunamamıştır (p> 0.05). Cinsiyet ve spor türü ortak etkisi de çalışmada ele alınan değişkenler için anlamlı değildir (p>0.05). Sonuç olarak; sporcuların kendine sabotaj eğilimlerinin en güçlü yordayıcısının başarısızlık korkusu olduğu söylenebilir. Bununla birlikte sporcuların benlik saygıları ve başarı hedeflerinin de, kendini sabotaj eğilimlerini belirlemede rol oynadığı görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Kendini Sabotaj, Başarısızlık Korkusu, Benlik Saygısı, Başarı Hedefleri

SOZ.267 The role of self–esteem, achievement goals and fear of failure in determining self-handicapping in athletes

ABSTRACT
The aim of this study was to investigate the role of self-esteem, achievement goals and fear of failure in determining self-handicapping in athletes. The secondary purpose of the study was to examine whether these psychological factors differ with regard to sex and sports type. Ninety-one females (M_{age}=21.26 ±2.19) and 118 males (M_{age}=21.60 ±2.72) totaly 209 (M_{age}=21.45 ±2.50) university athletes voluntairly participated in this study. "Personal Information Form", "Self-Handicapping Scale", "Rosenberg Self-Esteem Scale", "2x2 Achievement Goals Questionnaire for Sport" and "Performance Failure Appraisal Inventory" were administered to athletes. Descriptive analysis, Hierarchical multiple regression analysis, and 2x2 Analysis of Variance (ANOVA) and 2x2 Multivariate Analysis of Variance (MANOVA) were conducted to analyze data. Hierarchical regression analysis indicated that self-handicapping was negatively related with self-esteem (β=-.16, p<0.05) and mastery-approach achievement goal (β=-.25, p<0.05), but it was positively related with the fear of failure (β=-.45, p<0.05). Regression analysis results indicated that all independent variables (gender, sports type, self-esteem, fear of failure and achievement goals) explained 28 % of the total variance of the self-handicapping and fear of failure was the most significant predictor of self-handicapping (19 %). Furthermore; variance analysis revealed significant sex difference in fear of failure and self-handicapping (p<0.05) but not in self-esteem and achievement goals (p>0.05). No significant differences were found in self-handicapping, fear of failure, self-esteem and achievement goals in terms of sports type (p>0.05). The sex and sports type interaction effect were not significant for any variables (p>0.05). It can be concluded that fear of failure in the athletes can be said that the most significant predictor for self-handicapping. After all, self-esteem and achievement goals of athletes play role in determining self-handicapping.
Keywords : Self-handicapping, Fear of Failure, Self-esteem and Achievement Goals

SOZ.276 Fiziksel Aktivite Basamağı ve Tercih Edilen Aktivite Tipinin Kadınların Egzersizde Algiladıkları Özerklik Desteği ve Temel Psikolojik İhtiyaçlarina Etkileri

Shabnam MEHRTASH, Mustafa Levent İNCE
Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Physical Education and Sports, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; öz belirleme kuramı ve transteorik modeli kullanarak üniversite ortamında sağlıkla ilgili fiziksel aktivite katılımcılarının egzersizde algıladıkları özerklik desteği ve temel psikolojik ihtiyaçlarının egzersiz değişim basamakları (eğilim öncesi, eğilim, hazırlık, eylem ve devamlılık) ve tercih ettikleri egzersiz (aerobik, kas dayanıklılığı ve esneklik) türüne göre incelemektir. Örneklem, bir üniversitede sağlıkla ilgili fiziksel aktivite derslerine katılan 316 kadından (M yaş= 26.72, SD= 8.49) oluşmuştur. Katılımcılar, Algılanan Özerklik Desteği, Egzersizde Temel Psikolojik İhtiyaçlar ve Uluslararası Fiziksel Aktivite ölçeklerini doldurmuştur. Veri analizinde ANOVA ve MANOVA kullanılmıştır. Bulgular özerklik desteği algısının ve temel psikolojik ihtiyaçların egzersiz değişim basamakları ve tercih edilen egzersizlere göre değiştiğini ortaya koymuştur (p< .05). İleri istatistiksel analiz, algılanan özerklik desteğine göre sadece egzersiz değişim basamağı "Eylem" aşamasında olan katılımcıların "Eğilim" aşamasında olanlardan daha yüksek algılanan özerklik desteğine sahip olduğunu göstermiştir (p<.05). Algılanan temel psikolojik ihtiyaçlarina göre "Eğilim", "Hazırlık" ve "Devamlılık" aşamasında olanlardan daha yüksek olduğunu göstermiştir (p<.05). Aerobik temelli fiziksel aktivite katılımcıları, kas dayanıklılığı ve esneklik aktiviteleri katılımcılarına göre daha yüksek egzersizde algılanan özerklik desteği ve algılanan temel psikolojik ihtiyaç puanlarına sahiptirler (p<.05). Sağlıkla ilgili fiziksel aktivite programlarını sunanlar ve eğitmenler; sağlıkla ilgili egzersiz katılımcısı olan kadınların ihtiyaçlarını karşılamak için algılanan özerklik desteği ve temel psikolojik ihtiyaçları egzersiz değişim basamakları ve tercih edilen egzersize göre değerlendirmelidirler. Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2008). Self-determination theory: A macro theory of human motivation, development, and health. *Canadian Psychology*, 49(3), 182; Daley, A. J., & Duda, J. L. (2006). Self-determination, stage of readiness to change for exercise, and frequency of physical activity in young people. *European Journal of Sport Science, 6*(4), 231-243.
Anahtar Kelimeler : Sağlık Için Fiziksel Aktivite, Algılanan Özerklik Desteği, Temel Psikolojik İhtiyaçlar

SOZ.276 Effects of Physical Activity Stage and Preferred Exercise Type on the Perceived Autonomy Support and Basic Psychological Needs of Women

ABSTRACT
Using self-determination theory, the aim of this study was to examine the perceived autonomy support and basic psychological needs of women health-related physical activity program participants' in terms of their physical activity stages of change (four stages including contemplation, preparation, action and maintenance) and their preferred exercise type (aerobic vs. muscular endurance & flexibility) at a university setting. The sample consisted of 316 women (M age= 26.72, SD= 8.49) who participated in a health-related physical activity program at a university setting. Participants completed the perceived autonomy support, basic psychological needs in exercise setting and physical activity stages of change questionnaires. Data analyzed by using one-way ANOVA and one-way MANOVA. Findings indicated that participants' perceived autonomy support and basic psychological needs in exercise setting are differed by their exercise stages of change level and preferred exercise type (p< .05). Considering the perceived autonomy support, participants at the action stage had higher mean value as compared to participants at contemplation stage. Considering the basic psychological needs, results revealed that among three types of basic psychological needs, needs for autonomy and needs for relatedness are significantly different by physical activity stages of change and preferred type of exercise (p< .05). Further analysis demonstrated that among physical activity stages of change contemplation, preparation and maintenance stages have significantly higher mean value than action stage. In addition, aerobic type of exercise participants had higher perceived autonomy support and basic psychological needs mean value as compared to muscular endurance and flexibility type of exercise participants. In order to meet the needs of women worksite health promotion program participants, exercise program providers and instructors should consider more about perceived autonomy support and basic psychological needs by exercise stages of change and preferred exercise type.
Keywords : Health Related Physical Activity, Perceived Autonomy Support, Basic Psychological Needs

SOZ.288 Antrenörden Algılanan Özerklik Desteği ve Sporcuların Özerk Motivasyonu Arasındaki İlişki: Bir Meta Analiz Çalışması

İhsan SARI
Sakarya Universitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Hür İrade Kuramı (Öz Belirleme Kuramı) tarafından açıklanan özerk motivasyon kavramı, içsel motivasyonu ve dışsal motivasyonun daha özerk formlarını ifade etmektedir. İlgili literatür, sosyal çevrenin özerk motivasyon üzerinde etkisi olduğunu göstermektedir. Bu doğrultuda, bu araştırmanın amacı antrenörden algılanan özerklik desteği ve sporcuların özerk motivasyonu ilişkisini meta analiz yöntemi ile incelemektir. Meta-analiz, benzer konularda yapılmış ve birbirinden bağımsız olan çalışmalardan gerekli verilerin elde edilerek analiz edilmesi ve bu analizler sonucu genel bir yargıya varma yöntemidir. Araştırmada Comprehensive Meta-Analysis (CMA) programı kullanılmıştır. Web of Science, ERIC, Sport Discus, ULAKBİM ve Science Direct veri tabanları anahtar kelimeler ile taranarak önceden oluşturulan dahil etme kriterleri kapsamında araştırmalara ulaşılmıştır. Toplam 15 çalışma (n=4171 sporcu) meta analize dahil edilerek, özelliklerine göre kategorize edilmiştir. Ayrıca, Pearson r ve örneklem sayısı gibi değerler programa girilerek her araştırma için etki büyüklükleri hesaplanmıştır. Analiz kapsamına alınan çalışmalar arasında heterojenite olduğu belirlenmiştir ($Q=70.364$, $p<.05$, $I^2=80.104$). Analize dahil edilen bütün çalışmalar rastgele etkiler modeline göre değerlendirildiğinde, antrenörden algılanan özerklik desteği ve sporcuların özerk motivasyonu arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca bu ilişkinin cinsiyet, spor türü ve spor seviyesine göre farklılık göstermediği belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Özerklik Desteği, Özerk Motivasyon, Meta Analiz

SOZ.288 The Relationship between Perceived Autonomy Support from the Coach and Athletes' Autonomous Motivation: A Meta-Analytic Research

ABSTRACT
Autonomous motivation, explained by Self Determination Theory, includes intrinsic motivation and more self-determined forms of extrinsic motivation. The relevant literature suggests that social environments could affect autonomous motivation. Therefore, the aim of this research was to investigate the relationship between perceived autonomy support from the coach and athletes' autonomous motivation by meta-analytic approach. Meta-analysis is a method in which the data is obtained through the relevant independent researches and then analysed. Comprehensive Meta-Analysis (CMA) Program was used in this research. Database search was conducted in Web of Science, ERIC, Sport Discus, ULAKBIM Turkish National Databases and Science Direct with previously formed key word combinations to locate the studies which met the inclusion criteria. A total of 15 studies (n=4171 athletes) was included in the meta-analysis and categorized according to their characteristics. Also, Pearson r and sample size values were entered into the program and effect sizes were calculated for each study. There was heterogeneity in between the included studies ($Q=70.364$, $p<.05$, $I^2=80.104$). When analysing the data by random effect model, a significant relationship was found between perceived autonomy support from the coach and athletes' autonomous motivation. This relationship was also checked according to the moderator variables. Analysis according to the moderator variables, which were gender, sport type and athletes' sport level, revealed no significant difference.
Keywords : Autonomy Support, Autonomous Motivation, Meta-analysis

SOZ.339 Sporcu ve Sedanterlerin Sağlıklı Yaşam Davranışları İle Saldırganlık Düzeyleri Arasındaki İlişki

Fatih KARAKAŞ [1], Soner ÇANKAYA[2], Musa ÇON[1], Mehmet Yalçın TAŞMEKTEPLİGİL[1]
1 Ondokuz Mayıs Üniversitesi,Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Samsun,Türkiye
2 Ordu Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı, Ordu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı sporcu ve sedanterlerin sağlıklı yaşam biçimine yönelik davranışları ile saldırganlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışma Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde öğrenim gören 200 sporcu (66 bayan – 134 erkek) ve 200 sedanter (92 bayan-108 erkek) olmak üzere toplam 400 öğrenci üzerinde gerçekleştirilmiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak "Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği-II" ile "Saldırganlık Envanteri" kullanılmıştır. Her bir ölçekten alınan puanların sporcu ve sedanter olma durumu ile cinsiyet açısından farklılıkları Student *t*-test ile, iki ölçeğin toplam ve alt boyut puanları arasındaki ilişkiler ise Pearson korelasyon katsayısı ile ortaya konulmuştur. Katılımcıların sporcu ve sedanter olma durumuna göre sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeğinin "manevi gelişim" ve "kişiler arası ilişki" dışındaki tüm alt boyutlarında sporcular lehinde anlamlı bir farklılık görülmektedir. Çalışmada yer alan tüm katılımcıların saldırganlık puanları düşük bulunmuştur. Ancak, saldırganlık envanterinin atılganlık dışındaki bütün alt boyutları ile genel saldırganlık puanları kadınlara oranla erkeklerde anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. Genel sağlıklı yaşam davranışları biçimi toplam puanı ile genel saldırganlık toplam puanı arasında anlamlı istatistiksel bir ilişkiye rastlanılmamıştır. Ancak, sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının bazı alt boyutları (MG, Kİ, SY) ile saldırganlık envanterinin yıkıcı ve edilgen saldırganlık alt boyutları arasında anlamlı düşük düzeyde negatif ilişki, atılganlık alt boyutuyla ise anlamlı düşük düzeyde pozitif ilişki tespit edilmiştir. Üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşama yönelik davranışlarının iyi saldırganlık düzeylerinin ise düşük düzeyde olduğu belirlenmiştir. Bu görünüm sağlıklı yaşam davranışlarında sporcular lehinde daha da belirginleşirken saldırgan davranışlarında bir farklılık göstermemektedir. Ayrıca erkeklerin kadınlara göre daha saldırgan davranışlara sahip olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Saldırganlık, Sağlıklı Yaşam, Sedanter

SOZ.339 Relationship between the levels of the aggression and healthy life style behavior of the athletes and sedentary

ABSTRACT
The aim of this study was to determine the relationship between the levels of the aggression and healthy life style behavior of the athletes and sedentary. The study sample included a total of 400 individuals, of whom 200 (66 female and 134 male) were athletes and 200 (92 female and 108 male) were sedentary, from the different departments Ondokuz Mayis University. The healthy life style behavior scale (HLSB-II) was used to measure healthy life style behaviors. Also, the aggression inventory was used to determine levels of aggression of the athletes and sedentary. The differences between the answers to the questions in terms of the subscales of the aggression and the healthy life style behavior scale for the athletes and sedentary and for gender, respectively were analyzed by Student *t*-test. Also, the relationships between the subscales of these scales were assessed by Pearson correlation coefficient. It was determined that there were significant differences between the total scores of the all subscales of the healthy life style behaviors except for spiritual growth (SG) and interpersonal relationships (IR). These differences were found in favor of the athletes. In this study, it was also determined that the aggression scores of the participants were low. But, the total scores and the subscale scores except for hardiness for the aggression of the males were higher than the scores of females. There was no significant correlation between the total scores for the aggression and healthy life style behaviors. But, negative and low-level significant relationships were determined between some subscales of the healthy life style behaviors (SG, IR and stress management) and the aggression (destructive and passive aggressiveness), while positive and low-level significant relationships were determined between these subscales of healthy life style behaviors and hardiness. In this study, it has been concluded that the athletes and sedentary have sufficient awareness in terms of wellness and aggression. Also, it can be said that the athletes are more aware in terms of healthy life style behavior compared to the sedentary. Moreover, it can be said that the men have more aggressive behavior compared to the females.
Keywords : Aggression, Healthy Life, Sedentary

SOZ.353 Bireysel Spor ve Takım Sporu Yapan Bireylerin Batıl İnanç Düzeylerinin İncelenmesi

Yusuf Dinar İŞGÖREN, Serdar KOCAEKŞİ
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı bireysel spor ve takım sporu yapan bireylerin batıl inanç düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmaya Eskişehir, Elazığ, Bilecik, Kütahya ve Ankara illerindeki tenis ve futbol branşı ile uğraşan sporcular oluşturmaktadır. Araştırmaya 5 farklı ilden 60 tenis 60 futbol olmak üzere 120 sporcu katılmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında 'Sporda batıl inanç ve davranış envanteri' kullanılmıştır. Bu ölçekte bireylerin batıl inanç davranışları; cinsiyet, yaş, gelir durumu ve sporcu geçmişi kıstasları ile ele alınmış ve ortaya birebir görüşme ortalama 15 dakika süren ölçek sonrası veriler konulmuştur. Yapılan analiz sonucunda, sporcuların batıl inanç düzeyleri arasında cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur ($P>0.05$). Sporcuların batıl inanç düzeyleri, gelir durumu bakımından da istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemiştir ($P>0.05$). Bunun yanında sporcuların batıl inanç düzeylerinin sporcuların yaşları açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır ($P<0.05$). Yine bu çalışmada sporcuların batıl inanç düzeyleri sporcu özgeçmişine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermezken ($P>0.05$); branşları açısından yapılan karşılaştırmada futbol branşı ile uğraşan bireyler ile tenis branşı ile uğraşan bireyler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuş olup, futbolcuların tenisçilere nazaran da daha fazla batıl inanca ve davranışa bağlı davranışlar sergilediği istatistiksel olarak ortaya konulmuştur.
Anahtar Kelimeler : Batıl Inanç, Spor, Tenis, Futbol

SOZ.353 Analysis of Supersititous Belief Level in Sports People Who Perform Team and Individual Sports

ABSTRACT
The purpose of this study is to examine the level of superstitious beliefs in sports people who perform team and individual sports.The research is done with general scanning model. Tennis and football players who play in Eskişehir, Elazığ, Bilecik, Kütahya and Ankara cities are the main subjects of the research. From 5 different cities, 120 sports people: 60 tennis and 60 football players joined this research as a subject.'Inventory of Superstitious Beliefs and Behaviors in sports' is used to collect data. At this scale; gender, age, financial situation and sport history of the sports person are considered as variables for the scale and all interviews are taken face to face for approximately 15 minutes.As a result of this study, It is proved that level of superstitious beliefs of sports people does not change significantly in gender scale ($p>0.05$). Also it is proved statistically that financial situation of sports people does not change significantly for superstitious beliefs ($p>0.05$). However, level of superstitious beliefs in age scale differs significantly ($p<0.05$). Sportive background of sports people at this study hasn't shown significant different at the levels of superstitious beliefs statistically. Yet according to t-test it is found that football players perform more superstitious beliefs than tennis players.
Keywords : Superstitious, Sports, Tennis, Football

SOZ.356 Sporcuların Sosyometrik Durumlarının Antrrenör-Sporcu İlişkisinine Etkisi

Ahmet YAPAR[1], Luc MARTIN[2], Jennifer TURNNIDGE[2], Jean CÔTÉ[2]
1 Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye
2 Queen's University, School of Kinesiology and Health Studies , Canada

ÖZET
Antrenörlerin kişiler arası ilişkileri spor ortamlarında bulunan bireylerin spor deneyimleri ve gelişimleri üzerinde çok önemli bir rolü vardır (Horn, 2008). Spor ortamındaki en önemli kişiler arası etkileşim antrenör ile sporcu arasında gerçekleşmektedir. (Jowett & Poczwardowski, 2007). Genç sporcularla yapılan araştırmalar antrenörlerin bazı sporcularına diğerlerine göre farklı şekilde davrandığını göstermiştir (Erickson & Côté, 2016). Birçok faktör bulunan bu farklı davranışın nedeni olabileceği gibi önemli bir unsurda sporcuların takım içindeki sosyometrik durumlarıdır (Vierimaa & Côté, 2016).
Bu çalışmanın amacı antrenörlerin antrenmanlarda sergiledikleri liderlik davranışları ile sporcuların takım içerisindeki sosyometrik durumları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmanın katılımcıları Kanada Ontario eyaletinde yarışmacı kadın futbol takımlarını çalıştıran 9 erkek antrenör (yaş= 35-54, deneyim ort.= 13.10) ile bu antrenörlerin takımlarında yer alan genç kadın sporcular (yaş= 12-18, deneyim ort.= 8.73) oluşmaktadır. Çalışmanın video verileri ikincil kaynak olarak kullanılmıştır. Antrenörlerin liderlik davranışlarını belirlemek için düzenlenmiş "Antrenörlerin Liderlik Davranışlarını Belirleme Sistemi" (ALDBS) kullanılmıştır (Turnnidge &Côté, 2016). ALDBS antrenörlerin Dönüşümcü, Etkileşimci, Doğal, İlgisiz ve Zararlı davranışlarını belirlemek için geliştirilmiş bir sistematik gözlem aracıdır. Sporcuların sosyometrik durumları belirlemek için "Akran Adaylığı Ölçeği" kullanılmıştır (Vierimaa & Côté, 2016). Bulgular antrenörlerin sporcularla iletişim kurarken kullandıkları liderlik davranış türlerini süre ve sıklığını göstermenin yanı sıra bu davranışların antenman esnasında bireysel, küçük grup veya tüm takım üzerindeki dağılımlarını da açıklamıştır.
Araştırmanın analiz süreci halen devam etmektedir. Veriler ilk olarak antrenörlerin sergiledikleri farklı liderlik davranışı türlerinin sıklık ve sürelerini belirlemek için analiz edilmiştir. Öncül bulgular antrenörlerin dönüşümcü liderlik davranışlarını (533 davranış, %42) etkileşimci liderlik davranışlarından(34 davranış, 3%) daha fazla sergilediklerini göstermiştir. Bu davranışlar sergilerken ayırdıkları toplam süre de bu bulgulara paralellik göstermektedir. Antrenörler dönüşümcü liderlik davranışlarına toplam zamanın %19'unu (6795 sn.) ayırırken, etkileşimci liderlik davranışlarına sadece %1 lik (302 sn.) kısmını ayırmıştır. Antrenörlerin bireysel olarak sporcuya yönelik sergiledikleri dönüşümcü liderlik davranışları antrenmandaki küçük gruplara ve takımın geneline sergilenen davranışlardan fazla oluğu bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Antrenörlerin Liderlik Davranışları, Sosyometrik Durum, Antrenör-Sporcu Ilişkisi

SOZ.356 An investigation of coach-athlete interactions based on athlete's sociometric status

ABSTRACT
Coaches' interpersonal behaviors play a critical role in youths' sport experiences, which is an important consideration as coaches do not necessarily treat all of their athletes equally (Horn, 2008; Erickson & Côté, 2016). One factor that could contribute to this differential treatment is athlete's social status (Vierimaa & Côté, 2016).
Therefore, the purpose of the present study was to examine the relationship between coaches' leadership behaviors and athletes' sociometric status. Participants of the study included 9 male head coaches of competitive female soccer teams (ages= 35-54, experiences *mean*= 13.10) and their female players (age=12-18; experiences *mean*=8.73) from Ontario, Canada. Observational data were analyzed from a previously collected sample, and coach leadership behaviors were assessed using a modified version of the "Coach Leadership Assessment System (CLAS)". As a systematic observation tool, the CLAS is designed to assess the frequency and duration of coaches' Transformational, Transactional, Neutral, Laissez-faire, and Toxic leadership behaviors towards their athletes (Turnnidge & Côté, 2016). Athletes' sociometric status was determined by using "Peer Nomination Questionnaire" (Vierimaa & Côté, 2016). Findings demonstrated the types of leadership behaviors that coaches exhibit in their interactions with their athletes based on the frequency and duration of these behaviors, as well as the patterns of distribution of these behaviors among the different social status groups.
This research is on-going and initial analysis explored the types of coaches' leadership behaviors employed by coaches and examined the frequency and duration of the different leadership behavior. Initial results indicate that coaches exhibit more transformational leadership (533 behavior, 42%) behaviors than transactional behaviors (34 behavior, 3%). In addition, coaches spent 19% (6795 sec.) of practice time exhibiting transformational behaviors and 1% (302 sec.) for transactional behaviors. The majority of transformational leadership behaviors were targeted towards individual athletes, rather than towards small group of athletes, or the team.
Keywords : Coaches' Leadership Behaviors, Sociometric Status, Coach-athlete Interactions

SOZ.374 Üniversitede Takım Ve Bireysel Spor İle Uğraşan Sporcuların İmgeleme Yetilerinin İncelenmesi

Özgür DİNÇER[1], Murat SON[2], Çağla GÜGÜNAĞAOĞLU [1], Doğukan YURDAKUL[1]
1 Ordu Üniversitesi, Besyo, Türkiye
2 Kocaeli Üniversitesi, Besyo, Türkiye

ÖZET
Hayal etme ve imgeleme hedef koyma ve gerçekleştirme açısından gelişimi hızlandırır ve amaca ulaşmada kolaylık sağlar. Bu açıdan sporcularda imgeleme, performanslarının pozitif etkilemesini sağlayan önemli bir kavram olduğu düşünülmektedir. Bizde bu çalışmada takım sporu ve bireysel sporla uğraşan sporcuların imgeleme yetilerinin farkını incelemeyi amaçladık. Araştırmaya, 50 çeşitli üniversitelerde okuyan ortalama (8,66±3,33) yıldır badminton sporu ile uğraşan yaş (20,9±2,31) olan 25 kız ve 25 erkek sporcu ve aynı şekilde 50 çeşitli üniversitelerde okuyan ortalama (6,44±2,94) yıldır basketbol sporu ile uğraşan yaş (19,8±1,35) olan 25 kız ve 25 erkek sporcu katılmıştır. Sporcuların imgeleme biçimlerini belirlemek amacıyla Hall ve ark., (Hall ve ark., 1998) tarafından geliştirilen Sporda İmgeleme Envanteri (SİE) kullanılmıştır. Sporda İmgeleme Envanteri'nin Türkçe'ye adaptasyonu Kızıldağ (Kızıldağ, 2007) tarafından yapılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, gruplar arasındaki farklılıkları incelemek için Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Ayrıca grup içi korelasyon değerleri de incelenmiştir. Yapılan araştırmada, çalışmaya katılan gruplar açısından imgeleme yetilerinde, grup içi yapılan korelasyon değerlerinde ve basketbol grubunun cinsiyet farklılıklarında 0<0,05 düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur.Sonuç olarak, gruplar arasında bilişsel imgeleme ve motivasyonel genel ustalık alt boyutlarında 0<0,05 düzeyinde anlamlı farklılıklara rastlanmıştır (P<0,05). Ancak motivasyonel özel imgeleme ve motivasyonel genel uyarılmışlık alt boyutlarında 0<0,05 düzeyinde anlamlı farklılıklar bulunamamıştır (P>0,05). Basketbol grubunun cinsiyet faklılıklarına göre, motivasyonel genel ustalık alt boyutu açısından erkeklere göre daha yüksek imgeleme puanına sahip olduğu tespit edilmiştir (P<0,05).
Anahtar Kelimeler : Takım Sporu, Bireysel Spor, Imgeleme

SOZ.374 Analyzing The Imagination Ability of Athletes Dealing With Team and Individual Sports

ABSTRACT
Dreaming and imagination accelerate developments in terms of setting goals and achieve them and these also help us reach our aims. In this matter, imagination is considered is one of the most important concepts which affect athletes' performances in a positive way. In this study, we aim to analyze the differences in imagination ability among athletes in team sports and individual sports. From 50 different university, 25 female and 25 male who have been doing badminton sports for average (8,66±3,33) years and whose average of age is (20,9±2,31); and 25 female and 25 male who have been doing basketball sports for average (6,44±2,94) years and whose average of age is (19,8±1,35) participated in this study. To identify their imagination style, Imagination Inventory in Sports (SİE) by Hall et.al (Hall et. al, 1998) was applied. Turkish adaptation of this Imagination Inventory in Sports was made by Kızıldağ (Kızıldağ, 2007). Mann Whitney U test was used to analyze the descriptive statistics and differences among the groups in data analyzing. Correlation value was also studied. Significant differences in 0<0,05 level were found in intragroup correlation values and in gender differences of basketball group.Significant differences in 0<0,05 level were found in cognitive imagination and sub-dimension of motivational general mastership. (P<0,05) However, no significant differences in 0<0,05 level were found in motivational special imagination and motivational general evoked sub-dimensions. According to gender differences, basketball group was defined to have more imagination points in terms of sub-dimension of motivational general mastership. (P<0,05).
Keywords : Team Sport, Individual Sport, Imagination

SOZ.375 Güreşçilerde Deri Enfeksiyonlarının Aksiyete Düzeyleriyle İlişkisi

Fikret DAĞDEVİREN [1], Ömer KAYNAR[2], İsmail ENGİN[3], M. Fatih YILMAZ[4]
1 İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Muş Alparslan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye
3 Erzurum Araştırma Hastanesi, Dermatoloji Bölümü, Türkiye
4 Mersin Erdemli Devlet Hastanesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı güreşçilerde deri enfeksiyonlarının aksiyete düzeyleriyle ilişkisinin olup olmadığını belirlemektir. Araştırmaya; Türkiye'nin farklı illerindeki spor kulüplerinde güreş yapan 190 gönüllü sporcu katılmıştır. Araştırmaya katılan sporculara, araştırma öncesi hazırlanan "Dermatolojik Muayene Bulguları (DMB) ve Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ)" anketindeki sorular uzman dermatolog tarafından sporculara muayene edildiği sırada sorulmuş ve her bir güreşçinin muayene bulguları bu anket formlarına kaydedilerek değerlendirilmiştir. Çalışmamızda yer alan 190 gönüllü güreşçinin 106 (%55.7)'inde deri enfeksiyonlarının görüldüğü tespit edilmiştir. Güreşçilerde en sık görülen deri enfeksiyonları sırayla tinea pedis %22.4, tinea corporis % 16, eritrazma %14.1, folikülit %11.2, verrü (siğil) % 10.3, onikomikoz % 7.4 paronişi %4.7, herpes % 4.7, impetigo %1.8 ve tinea versikolor %1.8 olarak tespit edilmiştir. Deri enfeksiyonu görülen ve görülmeyen güreşçilerin anksiyete düzeyleri kıyaslandığında, deri enfeksiyonu görülen güreşçilerde anksiyete düzeyinin anlamlı olarak yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Çalışmamızda deri enfeksiyonları görülen güreşçilerin aksiyete düzeylerinin yüksek olduğu görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Güreş, Deri Enfeksiyonları, Anksiyete Düzeyi

SOZ.375 The Association Between Anxiety Level and Skin Infections In Wrestlers

ABSTRACT
The aim of the present study was to evaluate whether skin infections were associated with the level of anxiety among wrestlers. The study included a total of 190 volunteer sportsmen, who were engaged in wrestling matches in affiliation with sports clubs in various provinces in Turkey. The participating wrestlers were administered Dermatologic Examination Findings (DEF) and Beck Anxiety Scale (BAS) by the dermatologist during examination and physical examination findings were recorded together with their responses to the questions on the survey form. of 190 volunteer wrestlers, 106 (55.7%) reported skin infections. The most common skin infections were tinea pedis in 22.4%, tinea corposis in 16%, erythrasma in 14.1%, warts in 10.3%, onychomycosis in 7.4%, paronychiain 4.7%, herpes in 4.7%, impetigo in 1.8%, and tinea versicolor in 1.8%. In addition, the level of anxiety was significantly higher in wrestlers suffering from skin infections ($p<0.05$). In conclusion, our study results suggest a higher level of anxiety in wrestlers with skin infections.
Keywords : Wrestling, Skin Infections, Anxiety Level

SOZ.413 Sporcularda Kendinle Konuşma ve Öz Yeterlilik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Dogukan Batur Alp GÜLŞEN, Oğuzhan DALKIRAN
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; sporcuların kendileriyle konuşma süreçlerinin öz yeterlik düzeyleriyle arasındaki ilişkinin incelenmesidir.Çalışmaya 144 kadın, 328 erkek; toplam 472 sporcu (Xyaş= 24,311 ± 3,6396) gönüllü olarak katılmıştır. Takım ve bireysel sporların farklı branşları (futbol, voleybol, hentbol, kayak, yüzme, atletizm… vb.) ile uğraşan sporcuların spor deneyimi 11,258 ± 5,3625 yıldır.Bu araştırmada, araştırma amacına uygun olarak Kendinle Konuşma Ölçeği, Öz-Yeterlik Ölçeği ve araştırmacı tarafından araştırma tasarımına uygun olarak hazırlanmış olan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçme araçlarına ilişkin bilgiler aşağıda yer almaktadır.Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistik yöntemleri, Bağımsız Örneklerde Mann Withney U testinden yararlanılmıştır. Bağımsız Örneklerde Mann Withney U testi; sporcuların demografik değişkenlerine göre kendinle konuşma ve öz-yeterlik düzeyleri arasındaki farkı test etmek amacı ile kullanılmıştır. Ayrıca sporcuların kendileri ile konuşma düzeylerinin öz-yeterlik düzeyleri ile olan ilişkisinin incelenmesi amacı ile Pearson Korelasyon Analizinden yararlanılmıştır. Analizler SPSS paket programında yapılmış ve araştırmada anlamlılık düzeyi P<0.05 olarak alınmıştır.Bu araştırma sonucunda, elde edilen bulgulara paralel olarak sporcuların motivasyonel kendileriyle konuşma düzeylerinin hem bilişsel kendileriyle konuşma hem de sportif öz yeterlik düzeyleriyle pozitif bir ilişki içinde oldukları söylenebilir. Bilişsel kendileriyle konuşma düzeylerinin de sportif öz yeterlik düzeyleriyle pozitif bir ilişki içerisinde olduğu saptanmıştır. Hem bilişsel hem de motivasyonel kendinle konuşmanın sportif düzeyleri ile zayıf bir korelasyona sahip oldukları söylenebilir. Bilişsel ve motivasyonel kendinle konuşma düzeylerinin ise birbirleriyle güçlü bir korelasyona sahip oldukları gözlemlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Kendinle Konuşma, Öz Yeterlik, Sporcu

SOZ.413 The Purpose of Study İs İnvestigating The Relationship Between Athletes Self-Sufficiency Levels and Self Talk

ABSTRACT
The purpose of study is investigating the relationship between athletes self- sufficiency levels and self talk processes.144 women, 328 men total of 472 athletes (age= 24.311 + 3.6396) participated in this study voluntarily. Sport experience of athletes dealing with the different branches of team and individual sports (football, volleyball, handball, skiing, swimming, athletics, etc.) is 11.258+ 5.3625 years.In this research, self talk scale, Self- Efficacy Scale, and Personal Information Form which has been prepared in accordance whith the study desing by researchers were used. Informations on the measuring instruments used in the study are listed below.Descriptive statiscal methods were used to analyse the obtained datas, analysis methods of Mann Withney U test were used for independent samples. In independent samples; Mann Withney U test were used to test difference between self- sufficiency levels and self talk according to athletes demographic variables. Pearson Correlation Analysis was also used to examine the relationship between the levelsof self talk and self- sufficiency.Analyses were performed in SPSS and the significance level in the study was taken as P< 0.005.As a result of this research; paralel the findings, it can be said that athletes motivational self- talk 's levels are in a positive relationship with both cognitive self- talk and sporty self- sufficiency levels.Cognitive self talk levels and sporty self- sufficiency levels were also revealed to be in a positive relationship it can be said that both the cognitive and motivational self-talk have weak correlation with their sporty levels.It has been observed that levels of cognitive and motivational self- talk have a strong correlation with each other.
Keywords : Self-Talk, Self-Efficacy, Athletes

SOZ.420 Güdüsel İklimin Performans ve Akış Deneyimine Etkisi

Hatice Asli BUDAK [1], Serdar TOK[2], İlker BALIKÇI[2], Erman DOĞAN[3]
1 Alanyolu Ortokulu, Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye
2 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Girne Amerikan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı ego ve görev iklimlerinin zamana karşı sürüş simülasyonun da akış deneyimi ve performansa olan etkisini incelemektir. Araştırmanın diğer amacı ise algılanan haz ve uyarılmışlığın ego ve görev iklimli ortamlarda akış deneyimi ile olan ilişkisini incelemektir. 80 katılımcı rastgele olarak ego veya görev iklimli deneysel koşullardan birine atanmıştır. Katılımcılar ilk olarak PS 3 oyun konsolu, TV, Logitech G27 direksiyon ve Gran Turismo 6 simülasyon programı ile Tsukuba pistinde 5 tur alıştırma yaptılar. Daha sonra ego koşulundaki katılımcılara pisteki en iyi turun 52 saniye olduğu söylenmiş ve 5 tur içinde bu zamandan daha iyi bir performans göstermeleri istenmiştir.Görev grubundaki katılımcılara antrenman turlarındaki kendi en iyi derecelerini geçmeleri söylenmiştir. Katılımcıların performansı 5 tur için toplam süre ve en iyi tur zamanları açısından değerlendirilmiştir. Deneyin sonunda katılımcılar Optimal Performans Duygu Durumu Ölçeğini tamamlamışlardır. Son olarak katılımcılar simulasyon sırasında algıladıkları haz ve uyarılmışlık düzeyini 9 basamaklı görsel skala ile belirtmişlerdir.MANOVA sonuçları toplam zaman, en iyi tur zamanı ve akış deneyimi toplam puanlarının deneysel koşullar arasında farklılaştığını göstermiştir [Pillai's Trace= .257, F(7, 71) = 3.505, *P* = .003]. Görev iklimindeki katılımcılar testin tamamını (ort:335,86sn.) ego iklimindeki katılımcılardan (ort:355,38sn.) daha kısa sürede tamamlamışlardır [F (1,78)=4,84,P=.031]. En hızlı turda da görev koşulundaki katılımcıların (ort: 61,51 sn.) ego koşulundaki katılımcılardan (ort:65,60sn.) daha hızlı oldukları görülmüştür [F (1,78)=9.21, P=.003]. Öte yandan ego iklimli deneysel koşuldaki katılımcıların (ort:141,00) Optimal Performans Duygu Durumu Ölçeği toplam puan açısından görev koşulundaki katılımcılardan (ort:131,38) daha yüksek skor elde ettikleri bulunmuştur [F (1,78)=4.15, P=.045] .Algılanan haz ve uyarılmışlığın deneysel koşullarında akış deneyimi ile olan ilişkisini incelemek için 2 adet regresyon analizi yapılmıştır. Sonuçlar algılanan uyarılmışğın ego iklimlinde [F (2,37)=8.59, P=.001, R^2_{adj}=.24], algılanan hazzın ise görev ikliminde[F (2, 37)= 4. 85, P= .007, R^2_{adj} = .17] akış deneyimi varyansını açıklayabildiğini göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Güdüsel Iklim,akış, Performans

SOZ.420 The Effect of Motivational Climate On Performance and Flow Experience

ABSTRACT
The present study investigated the effect of task and ego climates on performance and flow experience in a racing car driving stimulation. Study also examined the relation of perceived valance and arousal to flow experience in task and ego climate conditions. 80 participants were randomly attained in task or ego conditions. Participants first completed 5 practice laps in Tsukuba circuit via PS3 console, TV, Logitech G27 wheel and GT 5 simulation program. Then participants completed 5 laps time trial in the absence of other competitions. Before the time trial, participants in the task condition were instructed to complete at least one lap faster than their best lap in the practice session. However, participants in the ego condition were instructed to complete at least 1 lap faster than 53 seconds which was described ever best lap in this track. At the end of the driving, participants completed trait version of the flow scale. They also responded to visual analogue scale to indicate perceived level of valance and arousal. Performance was determined in terms of total time of 5 laps as well as the best lap time.MANOVA results indicated that total time to complete 5 laps, the best lap time and overall flow scores differed significantly between task and ego condition [Pillai's Trace=. 257, [F(7, 71)=3.505, *P*=.003]. Therefore, individuals in task condition completed five laps (m=335,86sec) faster than individual in ego conditions (m=355,38sn) [F(1,77)= 4,84, P=.031]. Moreover, individual in task condition (m =61,51sec) were significantly faster than individual in ego condition (m=65,60sec) in terms of best lap time [F(1,78)=9.21, P=.003]. However, participants in ego condition (m:141,00) have been found to have significantly higher overall flow scores than individuals in task condition (m:131,38) [F(1,78)=4.15, P=.045]. Two regression analyses were performed to examine the association of perceived valance and arousal to flow. Results showed that in ego condition perceived arousal can explain significant amount of variance in flow experience [F(2,37)=8.59, P=.001, R^2_{adj}=.24]. However, in task condition perceived valance could account significant amount of variance in flow [F (2, 37)= 4. 85, P= .007, R^2_{adj} = .17].
Keywords : Motivational Climate,flow,performance

SOZ.434 Adolesan Sporcularda Fiziksel Etkinlikten Hoşlanma, Güdülenme ve Kaygının Belirlenmesinde Antrenörden Algılanan Özerklik Desteğinin Rolü

Nurgül KESKİN[1], Aydan GÖZMEN[2], Duygu KARADAĞ[1], Hülya AŞÇI[2]
1 Marmara Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın birincil amacı adolesan sporcularda fiziksel etkinlikten hoşlanma, güdülenme ve kaygının yordanmasında antrenörden algılanan özerklik desteğinin rolünün araştırılmasıdır. Ayrıca bu çalışma antrenörden algılanan özerklik desteği, fiziksel etkinlikten hoşlanma, güdülenme ve kaygının spor türü ve cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmeyi de amaçlamaktadır. Araştırma grubunu İstanbul ilinde farklı spor kulüplerinde yer alan 166 kız ($X_{yaş}$=14.27±2.18) ve 183 erkek ($X_{yaş}$=14.08±1.89) toplam 349 sporcu ($X_{yaş}$=14.17±2.04) oluşturmuşur. Veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Antrenör Kaynaklı Özerklik Desteği Ölçeği", "Fiziksel Etkinlikten Hoşlanma Ölçeği", "Sporda Güdülenme Ölçeği" ve "Spor Kaygı Ölçeği-2" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde 2x2 Varyans Analizi (ANOVA), 2x2 Çok Değişkenli Varyans Analizi (MANOVA) ve Hiyerarşik Regresyon Analizi kullanılmıştır. Yapılan hiyerarşik regresyon analiz sonuçlarına göre, adolesan sporcuların antrenörlerinden algıladıkları özerklik desteği fiziksel etkinlikten hoşlanmanın (R^2=0.05; β=0.22; p<0.01) ve özdeşimle güdülenmenin pozitif yönde (R^2=0.01; β=0.12; p<0.05), içsel güdülenmenin (R^2=0.07; β=-0.28; p<0.01) ve kaygının negatif yönde (R^2=0.05; β=-0.21; p<0.01) anlamlı yordayıcılarıdır. 2x2 ANOVA sonuçları, adolesan sporcuların fiziksel etkinlikten hoşlanma ve algılanan özerlik desteği düzeylerinde cinsiyete göre anlamlı fark bulunduğunu gösterirken (p<0.05), kaygı düzeylerinde anlamlı fark bulunmadığını göstermiştir (p>0.05). Ayrıca spor türüne göre algılanan özerklik desteği, kaygı ve fiziksel etkinlikten hoşlanma düzeylerinde anlamlı fark vardır (p<0.05). Algılanan özerklik desteği için spor türü x cinsiyet ortak etkisi anlamlı iken, kaygı ve fiziksel etkinlikten hoşlanma düzeyi için anlamlı değildir (p>0.05). 2x2 MANOVA sonuçlarına göre ise, kız ve erkek adolesan sporcuların özdeşimle güdülenme ve içsel güdülenme düzeylerinde anlamlı fark olduğu (p<0.05) bulunmuştur. MANOVA sonuçları spor türüne göre de içsel güdülenme düzeyinde anlamlı fark olduğunu ortaya koymuştur (p<0.05). Güdülenme alt boyutları için spor türü x cinsiyet ortak etkisi ise anlamlı bulunmamıştır (p>0.05). Sonuç olarak antrenörden algılanan özerklik desteği sporcuların kaygı, güdülenme ve fiziksel etkinlikten hoşlanma düzeylerinin belirlenmesinde önemli rol oynamaktadır.
Anahtar Kelimeler : Özerklik Desteği, Kaygı, Güdülenme, Fiziksel Etkinlikten Hoşlanma

SOZ.434 The Role of Perceived Autonomy Support from Coaches in Determining Enjoyment, Motivation and Sport Anxiety in Adolescent Athletes

ABSTRACT
The aim of this study was to investigate the role of perceived autonomy support from coaches in determining enjoyment, motivation and sport anxiety in adolescent athletes. The study was also aimed to examine whether perceived coach-autonomy support, enjoyment, motivation and sport anxiety differ with regard to sex and sports type. One hundred sixty-six girls (M_{age}=14.27±2.18) and 183 boys (M_{age}=14.08±1.89) totaly 349 (M_{age}=14.17±2.04) adolescent athletes voluntairly participated in this study. "Personal Information Form", "Perceived Autonomy Support Scale (Coaches Form)", "Physical Activity Enjoyment Scale", "Sport Motivation Scale" and "The Sport Anxiety Scale-2" were administered to adolescent athletes. 2x2 Analysis of Variance (ANOVA), 2x2 Multivariate Analysis of Variance (MANOVA) and Hierarchical regression analysis were conducted to analyze data. Hierarchical regression analysis indicated that the perceived autonomy support from coaches was significant and positive predictor of enjoyment (R^2=0.05; β=0.22; p<0.01) and identified regulation (R^2=0.01; β=0.12; p<0.05) and but it was significant and negative predictor of intrinsic motivation (R^2=0.07; β=-0.28; p<0.01) and sport anxiety (R^2=0.05; β=-0.21; p<0.01). 2x2 ANOVA results indicated that sex difference in enjoyment and perceived autonomy support (p<0.05) but not in sport anxiety (p>0.05). Besides significant differences were found in perceived autonomy support, sport anxiety and enjoyment in terms of sports type (p<0.05). The sport type x sex interaction effect was significant for perceived autonomy support but not for sport anxiety and enjoyment (p>0.05). 2x2 MANOVA results indicated that intrinsic motivation and identified regulation were differed with regard to sex (p<0.05). In addition, results point out significant differences in intrinsic motivation in terms of sports type (p<0.05). The sex and sports type interaction effect were not significant for motivation subscales (p>0.05). It can be concluded that perceived autonomy support from coaches play significant role in determining sport anxiety, motivation and enjoyment.
Keywords : Autonomy Support, Sport Anxiety, Motivation and Enjoyment

SOZ.478 Ders Dışı Sportif Etkinliklere Katılan ve Katılmayan Öğrencilerin Duygusal Özerkliklerinin İncelenmesi

İbrahim AYDIN[1], Erman ÖNCÜ[2], Sonnur Küçük KILIÇ[2]
1 Giresun İl Milli Eğitim Müdürlüğü,Çanakçı İlkokulu, Türkiye
2 Karadeniz Teknik Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; ders dışı sportif etkinliklere katılan ve katılmayan öğrencilerin duygusal özerkliklerini bazı değişkenlere göre incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu, yaş ortalaması 14.87±1.39 olan 885 (396 kadın, 489 erkek) ortaokul ve lise öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Steinberg ve Silverberg (1986) tarafından geliştirilen ve Deniz, Çok ve Duyan (2013) tarafından Türkçeye uyarlanan 'Duygusal Özerklik Ölçeği (DÖÖ)' kullanılmıştır. 14 madde ve 3 boyuttan oluşan ölçek, 4'lü Likert tipinde puanlanmaktadır. Veriler; betimsel istatistikler, t-testi, tek yönlü varyans analizi, Tukey çoklu karşılaştırma testi ve regresyon analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Duygusal Özerklik Ölçeği'nden alınan puanlar, katılımcıların duygusal özerklik düzeylerinin orta seviyede olduğunu göstermektedir. Ders dışı sportif etkinliklere katılan öğrencilerin duygusal özerklik düzeyleri; cinsiyet, eğitim kademesi, sınıf, anne eğitim durumu, baba eğitim durumu ve spor türü değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır. Ders dışı sportif etkinliklere katılmayan öğrencilerin duygusal özerklik düzeyleri ise cinsiyet, eğitim kademesi, sınıf ve baba eğitim durumu değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır. Diğer taraftan, ders dışı sportif etkinliklere katılan ve katılmayan öğrencilerin duygusal özerklik düzeyleri anlamlı bir şekilde farklılaşmazken yaş değişkeninin ders dışı sportif etkinliklere katılan ve katılmayan öğrencilerin duygusal özerkliklerinin anlamlı bir yordayıcısı olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Ders Dışı Etkinlik, Spor, özerklik, Ergen

SOZ.478 An Examination of Emotional Autonomy of Students Who Participating and Non-Participating İn Extra-Curricular Sports Activities

ABSTRACT
The purpose of this study was to analyze perceived levels of emotional autonomy of students who participating and non-participating in extra-curricular sports activities according to some demographic variables. The study was conducted on 885 middle and high school students (396 female and 489 male) whose mean age was 14.87±1.39. In the study, the 'Emotional Autonomy Scale was administered on the participants as the data collection tool. The EAS developed by Steinberg and Silverberg (1986) and adapted to Turkish by Deniz, Çok and Duyan (2013) was consisted of 14 items and 3 subscales. All items were measured and sorted by using a four-point Likert scale. Descriptive statistics, t test, ANOVA, Tukeys' post-hoc test and regression analysis were used in the data analysis. The scores from the EAS indicated that emotional autonomy levels of the participants were at the middle level. There were significant differences between the emotional autonomy perceptions of the students who participating in extra-curricular sports activities and their genders, education levels, grade levels, mother and father education status and sport type. There were significant differences between the emotional autonomy perceptions of the students who non-participating in extra-curricular sports activities and their genders, education levels, grade levels and father education status. Whereas there were no significant differences between emotional autonomy levels of students who participating and non-participating in extra-curricular sports activities, the results showed that the age was an important predictor of emotional autonomy for this example.
Keywords : Extra-curricular Activity, Sport, Autonomy, Adolescents

SOZ.480 Bilişsel Esneklik Ve Akademik Öz-Yeterlik İlişkisi: Beden Eğitimi Öğretmeni Adayları Örneği

Sonnur Küçük KILIÇ, Vildan AKBULUT, Erman ÖNCÜ
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; beden eğitimi öğretmeni adaylarının bilişsel esneklik ve akademik öz-yeterlik düzeylerini bazı değişkenlere göre incelemek ve aralarındaki ilişkiyi belirlemektir. Araştırmanın çalışma grubunu, yaş ortalaması 21.64±2.39 olan 463 (160 kadın, 303 erkek) beden eğitimi öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak 'Bilişsel Esneklik Ölçeği (BEÖ)' ile 'Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği (AÖYÖ)' kullanılmıştır. Martin ve Rubin (1995) tarafından geliştirilmiş olan BEÖ, 12 maddeden oluşmakta ve 6'lı Likert tipinde puanlanmaktadır. Jerusalem ve Schwarzer (1981) tarafından geliştirilen AÖYÖ ise, 7 maddeden oluşmakta ve 4'lü Likert tipinde puanlanmaktadır. Verilerin analizinde; betimsel istatistik yöntemler, t-testi, tek yönlü varyans analizi, Pearson Correlation ve regresyon analizi kullanılmıştır. Ölçeklerin güvenirliklerini belirlemek için de Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. BEÖ ve AÖYÖ'den alınan puanlar, katılımcıların bilişsel esneklik düzeylerinin orta seviyenin üzerinde, akademik öz-yeterliklerinin de orta seviyede olduğunu göstermektedir. Katılımcıların bilişsel esneklik ve akademik öz-yeterlikleri; cinsiyet, sınıf ve aktif olarak spor yapma durumu değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmamaktadır. Yaş değişkeni ile bilişsel esneklik ve akademik öz-yeterlik arasında pozitif yönde ve düşük düzeyde; akademik başarı durumu değişkeni ile bilişsel esneklik ve akademik öz-yeterlik arasında da pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Diğer taraftan BEÖ ve AÖYÖ'nden alınan puanlar arasındaki korelasyon katsayısı, katılımcıların bilişsel esneklik ve akademik öz-yeterlikleri arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişkinin olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak; bu araştırma grubu için bilişsel esnekliğin, akademik öz-yeterliğin önemli bir yordayıcısı olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Biliş, öz-yeterlik, Beden Eğitimi, öğretmen Adayı

SOZ.480 The Relationship Between Cognitive Flexibility and Academic Self-Efficacy: The Example of Pre-Service Physical Education Teachers

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine pre-service physical education teachers' cognitive flexibility and academic self-efficacy according to some demographic variables and to determine the relationship between their cognitive flexibility and academic self-efficacy. The study was conducted on 463 pre-service physical education teachers (160 female and 303 male) whose mean age was 21.64±2.39. In the study, The Cognitive Flexibility Scale (CFS) and The Academic Self-Efficacy Scale (ASES) were administered on the participants as data collection tools. The CFS developed by Martin and Rubin (1995) was consisted of 12 items and all items were measured and sorted by using a six-point Likert scale. The ASES developed by Jerusalem and Schwarzer (1981) was consisted of 7 items and all items were measured and sorted by using a four-point Likert scale. Descriptive statistics, t test, ANOVA, correlation and regression analysis were used in the data analysis. Cronbach's alphas were calculated for the scales in order to evaluate their internal consistency. The means of CFS and ASES indicated that cognitive flexibility of the participants was above the middle level and their academic self-efficacy perceptions were at the middle level. There were no significant differences between cognitive flexibility and academic self-efficacy of participants and their genders, grades and situation of actively participate in sport. There were positive and low correlations between age and cognitive flexibility and academic self-efficacy. and also there were positive and moderate correlations between academic success and cognitive flexibility and academic self-efficacy. On the other hand, the results of the study showed that positive and moderate correlations between cognitive flexibility and academic self-efficacy of participants. As a result, it can be said that the cognitive flexibility was an important predictor of academic self-efficacy for this example.
Keywords : Cognition, Self-efficacy, Physical Education, Pre-service Teacher

SOZ.557 Sporu Bırakan ve Spora Devam Eden Bireylerin Başarı Hedefleri ve Algıladıkları Güdüsel İklimlerinin İncelenmesi

Duygu KARADAĞ[1], Ömer SEYDAOĞULLARI[1], Fevziye Hülya AŞÇI[2]
1 Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Amaç: Bu çalışmanın amacı sporu bırakan ve spora devam eden bireylerde başarı hedefi ve algılanan güdüsel iklimin araştırılması ve karşılaştırılmasıdır.Yöntem: Çalışmaya bireysel ve takım sporlarıyla uğraşan 18-24 yaşları arası spora devam eden 75 kadın (Xyaş=21.44±3.16) ve 78 erkek (Xyaş= 21.71±3.88) toplam 153 (Xyaş= 29.14±6.29) sporcu ile en az iki yıl önce sporu bırakmış 62 kadın (Xyaş=29.17±6.27) ve 72 erkek (Xyaş= 29.11±6.35) toplam 134 (Xyaş= 29.14±6.29) birey gönüllü olarak katılmıştır. Takım ve bireysel sporla uğraşan ve bırakan bireylere "Kişisel Bilgi Formu", Sporda 2x2 Başarı Hedefleri Envanteri" uygulanmıştır. Takım sporu ile uğraşan ve bırakan bireylerden ayrıca, "Sporda Algılanan Güdüsel İklim Ölçeği" 'ni doldurulmaları da istenmiştir.Bulgular: Takım sporları ile uğraşan ve bırakan bireylerin algılanan güdüsel iklim puanlarında fark olup olmadığını test etmek için yapılan 2x2 (Cinsiyet x Spor Statü) Çok Yönlü Varyans Analiz sonuçları, cinsiyete ve spor statüsüne göre algılanan güdüsel iklimde anlamlı fark olmadığını, cinsiyet x spor statü ortak etkisinin de anlamlı olmadığını göstermiştir ($p>0.05$). Öte yandan, takım ve bireysel sporlarla uğraşan ve bırakan bireylerin başarı hedeflerini karşılaştırmak amacı ile yapılan 2 x 2 x 2 (Cinsiyet x Spor Statü x Spor Türü) MANOVA sonuçlarına göre sadece spor türü x spor statüsü ortak etkisi anlamlı bulunmuştur (Pillai's Trace=0.033; $F=2.37$; $p<0.05$). Takiben yapılan tek yönlü varyans analiz sonuçları sporu bırakan ve devam eden bireylerin ustalık yaklaşma başarı hedefi puanlarının spor türüne göre farklılaştığını göstermiştir ($p < 0.05$). Sonuç olarak spora devam eden ve bırakan bireylerin güdüsel iklimleri arasında farklılık olmadığı söylenebilir. Bununla birlikte takım ve bireysel spor ile uğraşan ya da sporu bırakmış olan bireylerin başarı hedeflerini belirlemede yapmış olduğu sporun türü (bireysel-takım) ve spora devam edip etmemesinin önemli rol oynadığı görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Sporu Bırakan, ,başarı Hedefi, Algılanan Güdüsel Iklim

SOZ.557 The Achievement Goals and Perceived Motivational Climate in Current and Dropout Athletes

ABSTRACT
Purpose: The aim of the study was to examine the achievement goals and perceived motivational climate in current and dropout athletes and compare them in terms of these psychological variables.Method: The sample of this study included 75 female (Mage =21.44±3.16) and 78 male (Mage= 21.71±3.88) in total 153 (Mage= 29.14±6.29) current individual and team sports athletes who still continue the sport and 62 female (Mage =29.17±6.27) and 72 male (Mage= 29.11±6.35) in total 134 (Mage= 29.14±6.29) dropout athletes who drop out the sport at least 2 years ago. "Personal information form" and "2 x 2 Achievement Goals Qustionnaire for Sport" were administered to current and droput individual and team sport athletes. The current and dropout team sport athletes also completed "Perceived Motivational Climate in Sport Questionnaire".Results: 2 x 2 (Sex x Sport Status) MANOVA for testing the differences in perceived motivational climate between current and dropout team sports athletes revealed no significant sex and sport status main effects ($p>0.05$). The sex x sport status interaction effect was also nonsignificant for perceived motivational climate. On the other hand, 2x2x2 (Sex x Sport Status x Sport Type) MANOVA results for testing differences in achievement goals between current and dropout team and individual sport athletes indicated only significant sport type x sport status interaction effect (Pillai's Trace=0.033; $F=2.37$; $p<0.05$). The follow-up univariate analysis demonstrated significant differences in mastery-approach goals score of current and dropout athletes with regard to sport type ($p< 0.05$). It can be concluded that current and dropout team sports athletes perceived similar motivationl climate. Furthermore, the sport types play an important role in determining the differences in achievement goals between current athletes and their dropout counterparts.
Keywords : Dropout Athletes, Achievement Goals, Perceived Motivational Climate

SOZ.607 Triceps Surae Kası Maksimal İstemli Kasılma Düzeyinin Öngörücüsü Olarak Beş Büyük Kişilik Özelliği

Erdal BİNBOĞA[1], Serdar TOK[2], Fatih ÇATIKKAŞ[2], Şenol GÜVEN[2], İlker BALIKÇI[2]
1 Ege Üniversitesi ,Tıp Fakültesi, Biyofizik ABD, Türkiye
2 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Kişilik özelliklerinin dikkat performansı ve dikkat süreçleri ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Öyleyse kişilik özellikleri ile dikkatin etkili olduğu kas kasılma düzeyleri arasında bir ilişkinin olması beklenmelidir. Bu çalışmada, beş büyük kişilik özelliğinin (dışa dönüklük, yumuşak başlılık, öz denetim, duygusal tutarsızlık, gelişime açıklık), sporcularda triceps surae kas grubunun izometrik maksimal istemli kasılma (iMİK) seviyeleri için öngörücü gücünün belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 28 kadın, 48 erkek olmak üzere toplam 76 sporcu katılmıştır. iMİK seviyeleri, katılımcılar yüzükoyun yatar pozisyonda iken sağ bacakları ile plantar fleksiyon yapmaları esnasında, triceps surae kas grubundan yüzeyel elektromiyografi tekniği kullanılarak belirlenmiştir. Katılımcıların kişilik özelliklerinin belirlenmesi için kısa form Beş Faktör Kişilik Envanteri kullanılmıştır. Kişilik özellikleri ile iMİK seviyesi arasındaki ilişkinin incelenmesi için pearson korelasyon katsayısı hesaplanmıştır. Sonuçlar incelendiğinde özdenetim ile iMİK seviyesi arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki görülmüştür ($r = .31$, $p = .007$). Diğer yandan, iMİK seviyesi, duygusal tutarsızlık ile negatif yönde ilişkili bulunmuştur ($r = -.33$, $p = .007$). iMİK ile diğer kişilik özellikleri arasında (dışa dönüklük, yumuşak başlılık, öz denetim) arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır. Kişilik özelliklerinden oluşan regresyon modelinin iMİK seviyesi için ön görücülüğü test edilmiş, sonuç olarak kişilik özelliklerinin iMİK seviyesindeki değişimi anlamlı olarak açıklayabildiği görülmüştür [$F(1,74) = 2.88$, $P = .020$, $R_{adj} = .11$]. Araştırmadan elde edilen bulgular ışığında, antrenör ve fizyoterapist gibi uygulamacıların kas gücünü daha doğru belirleyebilmek için kişilik özelliklerini dikkate almalarının yararlı olabileceği sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Kişilk Tipleri, Maksimal İstemli Kasılma, Triceps Surae Kası

SOZ.607 The big five personality traits as determinants of maximal isometric voluntary contraction level of triceps sruae muscle group

ABSTRACT
Personality traits have been shown to be associated with attentional performance and processes. Therefore, personality traits should also be related to muscular strength in which attention plays a crucial role. In the present study we aimed to examine the ability of the big five personality traits to predict Isometric Maximal Voluntary Contraction (iMVC) level of the triceps surae muscle group in 76 (28 female, 48male) trained athletes. iMVCs of the triceps surae muscle group was measured via electromyography while the participants performed plantar flexion. Participants also completed short form Five Factor Personality Inventory. Pearson correlation coefficient was calculated between personality and iMVC level. Results showed a positive and significant correlation between conscientiousness and MVC ($r = .31$, $p = .007$). On the other hand, neuroticism was inversely correlated with iMVC ($r = -.33$, $p = .007$). iMVC was not associated with extraversion, agreeableness and openness to experience. A regression model consisting of the big five personality traits was able to predict significant amount of variance in iMVC level of triceps surae muscle. Based on the results observed in the present study we concluded that practitioners such as trainers or physiotherapist should take into account personality traits for a better determination of muscular contractions level.
Keywords : Personality Traits, Maximal Voluntary Contraction, Triceps Sruae Muscle

SOZ.619 Elit Kadın Basketbol Oyuncularında Algılanan Stres, Optimal Performans Duygu Durumu ve Karar Verme Stilleri

Burcu GÜVENDİ 1, Nurgül KESKİN[2], Evren Ebru Karaman ALTINCI[1], Ayşe TÜRKSOY[1]
1 Istanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı elit kadın basketbol oyuncularının algılanan stres, optimal performans duygu durumu ve karar verme stillerinin bazı bağımsızdeğişkenlere göre incelenmesi ve aralarındaki ilişkinin ortaya koyulmasıdır. Araştırmanın çalışma grubunu 2015-2016 sezonunda Türkiye Kadınlar Basketbol Süper Liginde oynayan 63 kadın sporcu (Xyaş=24.20±5.12) oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, Melbourne Karar Verme Ölçeği, Sürekli Optimal Performans Duygu Durumu Ölçeği ve Algılanan Stres Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon analizi, t testi ve Tek Faktörlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda basketbolcuların, stres algılarının ve karar vermede öz saygı düzeylerinin orta seviyede olduğu belirlenmiştir. Yaşa göre optimal performans duygu durumu alt boyutlarından eylem farkındalık birleşimi ve kontrol duygusu alt boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Basketbol oynama yılına göre ise açık hedefler alt boyutunda anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Yaş ve basketbol oynama yılına göre algılanan stres ve karar verme stillerinde anlamlı farklılık görülmezken; sakatlık geçirme durumlarına göre algılanan stresin alt boyutlarından olan yetersiz öz yeterlik algılarında anlamlı farklılık görülmüştür ($p<0.05$). Öte yandan sakatlık geçirme durumlarına göre optimal performans ve karar verme stillerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p<0.05$). Korelasyon analizi sonucunda, karar verme stillerinden dikkatli karar verme alt boyutu ile optimal performans duygu durumu alt boyutlarından açık hedefler, belirli geri bildirim ve göreve odaklanma arasında pozitif yönde düşük derecede anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Kaçıngan karar verme ile yetersiz öz yeterlik algısı arasında ise negatif yönde düşük derece anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Yaşça büyük sporcuların açık hedeflerde daha iyi oldukları ve tecrübesi arttıkça eylem farkındalık birleşimi ve kontrol duygusunun arttığı ayrıca sakatlık geçirmiş sporcuların daha yetersiz öz-yeterlik duygusuna sahip olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Basketbol, Karar Verme, Stres, Optimal Performans Duygu Durumu

SOZ.619 Perceived Stress, Mood States Associated with Optimal Performance and Decision Making Styles in Elite Female Basketball Players

ABSTRACT
The aim of this study is to examine perceived stress, mood states associated with optimal performance and decision making styles in elite female basketball players according to the some independent variables and to reveal the relationship between them. The study group of the research consisted of 63 female athletes (Mage=24.20±5.12) who play the 2015–16 Turkish Women's Basketball Super League. The Melbourne Decision Making Questionnaire, the Flow State Scale-2 and the Perceived Stress Scale were used for data collection. The Pearson product-moment correlation, the t-test and the one-way analysis of variance (ANOVA) were used for analysis of data. In analysis of results has been observed that players' stress perceptions and self-esteem levels in decision making are moderate level. It was found that there was a statistically significant difference in the subscales of action-awareness combination and sense of control that are the subscales of mood states associated with optimal performance according to age ($p<0.05$). It was also found that there was a statistically significant differences in the subscale of clear goals according to experience increase ($p<0.05$) and there was not a statistically significant differences in perceived stres and decision making styles according to experience increase and age. But there was a statistically significant differences in poorer self-efficacy senses that is the one of the perceived stres subscales according to injury experience ($p<0.05$). On the other hand there were not statistically significant differences in optimal performance and decision making styles according to injury experience ($p<0.05$). Upon the correlation analysis, it was found that there was a statistically significant weak positive relation between 'the subscale of making careful decision that is the one of the decision making styles' and 'clear goals, specific feedback and focus on the task that are the subscales of mood states associated with optimal performance'. It was found that there was a statistically significant weak negative relation between avoidant decision making and poorer self-efficacy sense. The results showed that older athletes are better in open targets and action-awareness combination of athletes and sense of control of athletes are increasing as experience increases and also injured athletes have poorer self-efficacy sense.
Keywords : Basketball, Decision Making, Stress, Mood States Associated With Optimal Performance.

SOZ.620 Güreş Yıldız Milli Takım Sporcularında Öz-Yeterlik, Başarı Algısı ve Güdülenme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ayşe TÜRKSOY[1], Burcu GÜVENDİ [1], Mustafa ŞAHİN[2]
1 Istanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fatih Eğitim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı güreş yıldız milli takım sporcularının öz-yeterlik, başarı algısı ve güdülenme düzeylerinin bazı bağımsız değişkenlere göre belirlenmesi ve aralarındaki ilişkinin tespit edilmesidir. Araştırmanın evrenini; yıldızlar kategorisindeki milli sporcular oluştururken örneklemini ise kamplarda yer alan ve çalışmaya katılan yaş ortalamaları 16.21± 0.73 olan 15 kız, 40 erkek toplam 55 sporcu oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak; 'Başarı Algısı Envanterinin Çocuk Versiyonu', 'Güdülenme Ölçeği' ve 'Öz-yeterlik Ölçeği' kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; betimleyici istatistikler, Spearman Korelasyon Analizi, normal dağılım koşulları yerine gelmediği için non-parametrik testlerden Kruskal Wallis ve Mann-Whitney U testleri kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda güreşçilerin öz-yeterlikleri orta düzeyde, görev ve ego yönelimleri yüksek düzeyde bulunmuştur. Dışsal ve içsel güdülenme puanları yüksek, güdülenmeme puanları ise orta düzeydedir. Korelasyon analizi sonucunda, görev yönelimi ile içsel güdülenme arasında orta düzeyde pozitif yönde ve görev yönelimi ile dışsal güdülenme arasında ise düşük düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişki görülmüştür. Ego yönelimi ile içsel güdülenme arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Öz-yeterlik ile içsel güdülenme ve dışsal güdülenme arasında orta düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir. İçsel güdülenme alt boyutu olan 'uyaran yaşamak için içsel güdülenme' boyutunda katılımcıların cinsiyetleri açısından anlamlı bir farkın olduğu görülmüştür ($Z=-2.460$, $p<0.05$). Katılımcıların cinsiyete göre ($Z=-2.164$, $p<0.05$) ve spora başlama yerine göre ($Z=-2.171$, $p<0.05$) görev yönelimlerinde anlamlı bir farkın olduğu belirlenmiştir. Başarı algısı, öz yeterlik ve güdülenme düzeylerinde yaş, spor yılı ve millilik sayısına göre anlamlı farklılık yoktur. Cinsiyet açısından kızların içsel güdülenme ve görev yönelimli olma düzeyleri erkeklerden daha yüksek olduğu ayrıca güreşe spor kulüplerinde başlayanların, güreş eğitim merkezinde başlayanlara göre görev yönelimli olma düzeylerinin daha yüksektir.
Anahtar Kelimeler : Güreş, Öz Yeterlik, Güdülenme, Başarı Algısı

SOZ.620 Determining the Relationship Between Self-Efficacy, Perception of Success and Motivation in Junior National Wrestling Team Athletes

ABSTRACT
The purpose of this study was to determine the level of self-efficacy, perception of success and motivation of junior national wrestling team athletes according to some independent variables, and to investigate the relationship between them. 15 girls and 40 boys a total of 55 athletes (M_{age}=16.21± 0.73) taking part in the national camps participated the study.'The Children's Version of the Perception of Success Questionaire', 'Motivation Scale' and 'Self-Efficacy Scale' were used to collect data. Spearman's Product Moment Correlation, Kruskal Wallis and Mann-Whitney U tests which of the non-parametric tests were used in the data analysis that normal distrubution conditions were not fulfilled.Results showed that self-efficacy, task and ego orientations of the wrestlers were found middle level and high level, respectively. The scores of extrinsic and intrinsic motivation were high whereas amotivation scores were middle level. Correlation analysis showed that there were positive correlation at the middle level between task orientation andintrinsic motivation and also positive correlation at the low level between task orientation and extrinsicmotivation.Positive correlations at the middle level were determined between ego orientation andintrinsic motivation and also between self-efficacy and intrinsic motivation. Significant differences were observed in intrinsic motivation to 'experience stimulation' according to gender ($Z=-2.460$, $p<0.05$) and also in task orientations according to gender ($Z=-2.164$, $p<0.05$) and according to place to start wrestling ($Z=-2.171$, $p<0.05$). There weren't significant differences in the level of perception of success self-efficacy and motivation according to age, sport year and the number of being national athletes. The level of instrinsic motivation and task orientation of girls were higher than the boys' with regard to gender and also the persons started wrestling in the sport clubs had higher level of task orientation than who started wrestling in the wrestling training center.
Keywords : Wrestling, Self-Efficacy, Motivation, Perception of Success

SOZ.623 Güreş Milli Takım Sporcularında Duygusal Zekâ, Öz-Yeterlik ve Hedef Yönelimleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Ayşe TÜRKSOY[1], Nurgül KESKİN [2], Burcu GÜVENDİ[1], Mustafa ŞAHİN[3]
1 İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimler Fakültesi, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü,Türkiye
3 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fatih Eğitim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, milli güreşçilerin duygusal zekâ, öz-yeterlik ve hedef yönelimlerini belirleyerek, bazı bağımsız değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ve aralarındaki ilişkiyi ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Araştırmaya 2014-2015 sezonunda Türkiye Genç ve A Milli Takım kampında yer alan; 12 kadın ($X_{yaş}$=30.83 ± 6.96) ve 59 erkek ($X_{yaş}$=24.57 ± 5.48), serbest ve greko-romen branşlarında müsabakalara katılan 71 güreşçi ($X_{yaş}$=25.36±6.17) gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama aracı olarak 'Bar-On Duygusal Zekâ Ölçeği', 'Sporda Görev ve Ego Yönelimleri Ölçeği' ve 'Genel Öz-Yeterlik Ölçeği' kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde Pearson Çarpımlar Moment Korelasyon Analizi, normal dağılım koşulları yerine gelmediği için non-parametrik testlerden Kruskal Wallis ve Mann-Whitney U testleri kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda, güreşçilerin genel duygusal zekâları orta düzeyde, öz-yeterlikleri yüksek düzeyde, görev ve ego yönelimleri orta düzeyde bulunmuştur. Öz-yeterlik ile duygusal zekânın şartlara ve çevreye uyum alt boyutu arasında negatif yönde düşük düzeyde ($p<0.01$), öz-yeterlik ile görev yönelimi arasında pozitif yönde orta düzeyde ($p<0.01$) ve öz-yeterlik ile ego yönelimi arasında pozitif yönde düşük düzeyde ($p<0.05$) anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir. Analizler, duygusal zekânın alt boyutlarından kişisel farkındalık ($p<0.05$), şartlara uyum ($p<0.05$) ve genel ruh hali ($p<0.05$) puanlarının, yaşa göre farklılaştığını; duygusal zekânın alt boyutlarından alınan puanların millilik sayısına ve cinsiyete göre farklılaşmadığını göstermiştir ($p>0.05$). Görev ve ego yönelimli olma, yaş ve millilik sayısına göre farklılaşmazken ($p>0.05$), görev yönelimli olmanın cinsiyete göre farklılaştığı ($p<0.05$); öz-yeterliğin ise cinsiyet, yaş ve millilik sayısına göre farklılaşmadığı görülmüştür ($p>0.05$). Sporcular milli takım kamplarında sıkı bir disiplin altındadırlar, bundan dolayı bu ortama uyum sağlamak için öz-düzenlemeler ve değişiklikler yapmaları gerekebilir. Güreşçilerin şartlara ve çevreye uyumları ile öz-yeterlikleri arasındaki negatif ilişki bu durumla açıklanabilir. Hedef yönelimlerinin öz-yeterlikle pozitif ilişkili olması, elit düzeyde güreşçilerden oluşan araştırma grubunun bu süreçte öz-yeterlikli yüksek algılamalarıyla açıklanabilir.
Anahtar Kelimeler : Duygusal Zekâ, öz-yeterlik, Hedef Yönelimi, Güreş

SOZ.623 Determining the Relationship Between Emotional Intelligence, Self-Efficacy and Goal Orientations in Wrestling National Team Athletes

ABSTRACT
The purpose of this study was to determine emotional intelligence, self-efficacy and goal orientation of national wrestlers, and to determine whether these variables differ significantly according to some demographic variables, and to investigate the relationship between them. 12 female ($X_{yaş}$=30.83 ± 6.96) and 59 male ($X_{yaş}$=24.57 ± 5.48) participating races in the branch of freestyle and greco-roman and taking part in the preparetion camp of Turkish Youth and Senior National Team in season of 2014-2015 voluntarily participated in this study. In the data collecting process the athletes were in the preparetion camp of national team. 'Bar-On Emotional Intelligence Scale', 'Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire' and 'General Self-Efficacy Scale' were used to collect data. Spearman's Product Moment Correlation, Kruskal Wallis and Mann-Whitney U tests were used in the data analysis. The results of analysis indicated that general emotional intelligence levels of the national wrestlers were middle level, self-efficacy perceptions of the athletes were high level and task and ego orientations of wrestlers were middle level. It is identified that negative correlation at the low level between self-efficacy and adaptability to environment and requirements which is subscale of emotional intelligence ($p<0.01$), positive correlations at the middle level betweenself-efficacy and task orientation ($p<0.01$), and positive correlations at the low level between self-efficacy and ego orientation ($p<0.05$). Also analysis showed that the scores of intrapersonal ($p<0.05$), adaptability ($p<0.05$) and general mood ($p<0.05$) which are subscales of emotional intelligence differed significantly according to age while the scores of subscales of emotional intelligence did not differ significantly with regard to gender and the number of being national athletes ($p<0.05$). On the other side task and ego orientations did not differ significantly with regard to age and the number of being national athletes ($p>0.05$), while task orientation differed significantly in the male and females wrestlers ($p<0.05$). Furthermore, self-efficacy did not differ significantly gender, age and the number of being national athletes ($p>0.05$). The athletes have well-disciplined so they may need to make self-regulations and changes to adapt to this environment. Negative correlations between self-efficacy and adaptability to environment and requirements of the wrestlers can be explained by this situation. Goal orientations and self-efficacy related positively can be explained that the research group comprised of elite level wrestlers perceiving high self-efficacy in this process.
Keywords : Emotional Intelligence, Self-efficacy, Goal Orientation, Wrestling

SOZ.640 Deneyimsiz Okçularda Performansın Öngörücüsü Olarak Kalp Atım Hızı Değişkenliği, Akış Deneyimi ve Duygusal Zeka

Nihal DAL [1], Serdar TOK[1], Fatih ÇATIKKAŞ[1], Erman DOĞAN[2], İlker BALIKÇI[1], Aylin ZEKİOĞLU[1]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Girne Amerikan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Kalp Atım Hızı Değişkenliği (KAHD), akış deneyimi ve duygusal zekanın deneyimsiz okçularda atış performansı için öngörü gücünü test etmektir. Araştırmaya yaşları 18 ile 23 arasında değişen 30 okçu katılmıştır. Katılımcılar ilk önce Schutte Duygusal Zeka ölçeğini tamamlamışlar ve ayrıca katılımcıların KAHD' leri 4 dakika boyunca istirahat koşullarında ölçülmüştür. Daha sonra katılımcılar KAHD' leri ölçülürken 18m'den, 80cm'lik hedefe 10 atış yapmışlardır. Katılımcıların performansı atışların merkeze olan uzaklığı açısından belirlenmiştir. 10 atış için toplam performans değeri atışların merkeze olan uzaklığının medyan değeri ile belirlenmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgular KAHD, akış deneyiminin bazı bileşenleri ve duygusal zekanın deneyimsiz okçularda performansı öngörebilme gücünün olduğuna işaret etmiştir [$F(3,29)=7.00$, $R^2_{adj}=.38$, $P=.001$].
Anahtar Kelimeler : Düşük Frekans/Yüksek Frekans Oranı, Akış Deneyimi, Duygusal Zeka, Okçuluk

SOZ.640 Heart Rate Variability, Flow and Emotional Intelligence as Predictors of Novice Archers' Shooting Accuracy

ABSTRACT
We examined whether Heart Rate Variability (HRV), together with flow and trait emotional intelligence may predict variations in arrow shooting accuracy for novice archers. 30 novice archers ranging in age from 18 to 23 volunteered. Participants first completed the Schutte Emotional Intelligence Inventory. Then, participants' resting HRV was measured for 4 minutes. Afterwards, participants shot 10 arrows from 18 m to an 80 cm diameter target while their HRV was measured. Accuracy was determined in terms of radial distance (error) from the center of the target. In order to calculate an overall performance score, the median value of the 10 arrows was calculated for each participant. Results showed that HRV, certain flow dimensions, and trait emotional intelligence may have account for variations in novice archers' shooting accuracy [$F(3,29)=7.00$, $R^2_{adj}=.38$, $P=.001$].
Keywords : LF/HF Ratio, Flow, Emotional Intelligence, Archery

SOZ.641 Deneyimsiz Okçularda Atış Sonrası Kalp Atım Hızı Değişkenliği Toparlanma Tepkisinin Öngörücüsü Olarak Kişilik ve Akış Deneyimi

Serdar TOK[1], Nihal DAL[1], Aylin ZEKİOĞLU[1], Fatih ÇATIKKAŞ[1], İlker BALIKÇI[1], Erman DOĞAN[2]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Girne Amerikan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı kişilik ve akış deneyiminin okçularda atış sonrası Kalp Atım Hızı Değişkenliği (KAHD) toparlanma tepkisi için öngörücü gücünü test etmektir. Araştırmaya yaş ortalaması 23.2 olan 39 deneyimsiz okçu katılmıştır. Katılımcılar ilk önce kısa form Beş Faktör Kişilik Envanteri'ni yanıtlamışlar, sonrasında 120 cm lik hedefe 18 m den 10 atış yapmışlardır. Performans atışlardan elde edilen puanların toplanması ile belirlenmiştir. Atış sonrası katılımcıların KAHD 4 dakika süre ile oturur vaziyette Nexus 10 cihazı ve Biotrace+ yazılımı ile ölçülmüştür. KAHD, sempatik ve parasempatik sinir sistemleri arasındaki dengenin bir göstergesi olan Düşük Frekans / Yüksek Frekans (DF/YF) oranı olarak ifade edilmiştir. Deneyin son aşamasında katılımcılar akış deneyimlerinin ölçümü için Durumluk Optimal Performans Duygu Durumu Ölçeği'ni yanıtlamışlardır. Örneklem grubunun tamamı dikkate alındığında korelasyon analizi kişilik özelliklerinden sadece gelişime açıklığın toparlanma DF/YF oranı ile ilişkili olduğunu göstermiştir ($r = -.35$, $p = .029$). Akış deneyimi ile DF/YF oranı arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır. Kişilik özellikleri ve akış deneyiminin toparlanma DF/YF oranı için öngörücü gücünü test eden regresyon analizi sadece gelişime açıklığın DF/YF oranındaki değişimin küçük ancak anlamlı bir yüzdesini açıklayabildiğini göstermiştir [$F(1,38) = 4.51$, $R2_{adj} = .09$]. Analizin ikinci aşamasında örneklem grubu atışlardan elde edilen skorun medyan değerine göre (medyan = 79.0) başarılı ve daha az başarılı olmak üzere iki gruba ayrılmış ve aynı regresyon modelinin DF/YF oranı için öngörücü gücü her iki grupta ayrı ayrı test edilmiştir. Daha az başarılı olan grupta ne kişilik özellikleri ne de akış deneyiminin DF/YF oranı ilişkili bulunmamıştır. Öte yandan, başarılı grupta kişilik özelliği duygusal tutarsızlık ile akış deneyimi boyutları olan zamanın dönüşümü, geri bildirim, görev zorluğu beceri dengesi ve açık hedeflerden oluşan regresyon modelinin DF/YF oranını güçlü bir biçimde açıklayabildiği görülmüştür [$F(5, 21) = 8.89$, $R^2_{adj} = .65$]. Öngörücü değişkenlere ilişkin *t* değerleri bazı psikolojik özelliklerin performans sonrası otonom sinir sisteminin toparlanmasını zorlaştırabileceğini göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Kalp Atım Hızı Değişkeni, Toparlanma, Okçuluk, Akış, Kişilik

SOZ.641 Personality traits and flow experience as predictors of heart rate variability recovery responses after arrow shooting in novice archers

ABSTRACT
The present study examined whether personality traits and flow experience can predict Heart Rate Variability (HRV) recovery responses of novice archers after an arrow shooting session. 39 (mean age: 23.2) novice archers participated to the study. Participants first completed The Five Factor Personality Inventory. Then, they shot 10 arrows from 18 m to a 120 cm diameter target. Performance was determined in terms of sum of 10 shootings. At the end of shooting task participants' HRV was measured for 4 minutes while sitting via a Nexus 10 device and its software Biotrace+. HRV was expressed as Low Frequency / High Frequency (LF/HF) ratio which is accepted as the balance between sympathetic nervous system and parasympathetic nervous system. Lastly, participants completed trait version of the Flow Scale. Considering entire sample, correlation analyses revealed that the personality trait openness was related to LF/HF ratio ($r = -.35$, $p = .029$). None of the flow dimensions was associated with LF/HF ratio. A stepwise regression analyses showed that final regression model containing solely openness could account small but yet significant amount of variance in LF/HF ratio during recovery [$F(1,38) = 4.51$, $R^2_{adj} = .09$]. Afterwards, the sample was partitioned as successful and less successful groups based on a median split of the shooting scores (median = 79.00) and the same regression model was tested for both groups. In the less successful group neither personality nor flow was associated HRV. Contrary, regression model which contains neuroticism, transformation of time, unambiguous feedback, challenge skill balance and clear goals was able to predict significant amount of variance in HRV during recovery [$F(5, 21) = 8.89$, $R^2_{adj} = .65$]. Examination of *t* values of the predictor variables suggested that certain psychological qualities -neuroticism and clear goals in this case- may prevent autonomic nervous system recovery after performance.
Keywords : Heart Rate Variability, Recovery, Archery, Flow, Personality

SOZ.646 İçsel ve Dışsal Dikkat Odağının Rekreatif Dartçılarda Kalp Atım Hızı Değişkenliğine Etkisi ve Kişilik Özellikleriyle İlişkisi

İlker BALIKÇI [1], Serdar TOK[1], Erdal BİNBOĞA[2], Aylin ZEKİOĞLU[1], Nihal DAL[1]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Ege Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı içsel ve dışsal dart odağının rekreatif dartçılarda kalp atım hızı değişkenliği üzerine etkisini incelemektir. Çalışmanın bir diğer amacı ise içsel ve dışsal dikkat odağı koşullarında ölçülen kalp atım hızı değişkenliğinin kişilik özellikleri ile ilişkisini incelemektir.35 rekreatif dartçı standart dart tahtasına 270 cm 'den 2 x 18 atış yapmıştır. İçsel dikkat odağı koşullarında katılımcılardan el bileği, dirsek ve omuzun pozisyonuna odaklanmaları istenmiştir. İçsel dikkat odağında ise sadece öküz gözüne (hedefin ortasına) odaklanmaları istenmiştir. Atışlar sırasında kalp atım hızı değişkenliği ölçülmüş ve Yüksek Frekanslı (YF) / Düşük Frekanslı (DF) oranı olarak ifade edilmiştir. Katılımcılar ayrıca Beş Faktör Kişilik Envanterini tamamlamışlardır.Eşleştirilmiş T-Testi sonuçları; dışsal dikkat odağı koşulunda ölçülen YF/DF oranının, içsel dikkat odağı koşulunda ölçülen YF/DF oranından anlamlı derecede daha yüksek olduğunu göstermiştir. Korelasyon analizi sonuçları ise; kişilik özelliklerinde sadece dışa dönüklüğün dışsal dikkat odağı koşulunda ölçülen YF/DF oranı ile ilişkili olduğunu göstermiştir (r= -.50, p= .003).Elde edilen sonuçlar ışığında algısal bir motor beceri sırasında kalp atım hızı değişkenliğinin dikkat odağına göre farklılaşabileceği görülmüştür. Ayrıca; kişilik özelliklerinin, algısal motor beceri sırasındaki kalp atım hızı değişkenliği ile ilişkili olabileceğini söyleyebiliriz.
Anahtar Kelimeler : İçsel Ve Dışsal Dikkat Odağı, Kalp Atım Hızı Değişkenliği, Kişilik özellikleri, Dart

SOZ.646 The Effect of Internal Versus External Focus of Attention On Dart Throwers Heart Rate Variability and its Association With Personality

ABSTRACT
The present study aimed to investigate the effect of internal versus external focus of attention on dart throwers' heart rate variability (HRV) and its relationship with personality.Thirty-five recreative dart throwers thrown 2 x 18 darts from 270 cm to a standard board in both external and internal focus of attention conditions. Participants were instructed to focus on hand, elbow and shoulder position in the internal focus of attention condition. On the other hand, participants were instructed to focus on only the bull eye (centre of the target) in the external focus of attention condition. HRVs were measured during both external and internal focus of attention conditions and expressed as LF/HF ratio. Participants also completed short form of the Five Factor Personality Inventory.Paired sample t test demonstrated that LF/HF ratio measured during external focus condition was higher than LF/HF ratio measured during internal focus condition. Further, correlation analyses showed that among the personality traits only extraversion was significantly related to LF/HF ratio measured during the external focus of attention (r= -.50, p= .003).Based on the results obtained in the present study we concluded that autonomic activity during a perceptual motor task may vary based on the type of attention focus. Further personality may be associated with HRV during perceptual motor task.
Keywords : Internal and External Focus of Attention, Heart Rate Variability, Personality Traits, Dart

SOZ.717 Sporcuların Duygu Durumlarının Belirlenmesinde Başarı Hedefleri ve Benlik Algısının Rolü

Osman URFA, F. Hülya AŞÇI
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı takım sporu yapan altyapı sporcularının performans duygu durumlarının yordanmasında başarı hedeflerinin ve benlik algısının (algılanan sportif yeterlik, genel fiziksel yeterlik ve öz güven) rolünü incelemektir. Araştırmaya 12-18 yaş arasında takım sporları ile uğraşan 118 genç erkek sporcu ($\bar{x}_{yaş}$= 14.59±1.45) gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Marsh Kendini Fiziksel Tanımlama Envanteri (spor yeteneği, genel fiziksel yetenek, kendine güven alt boyutları)", "Sporda 2x2 Başarı Hedefleri Envanteri" ve "ESP-40 Duygu Durum Profili" kullanılmıştır. Verilerin analizinde hiyerarşik regresyon analizi kullanılmıştır. Regresyon analiz sonuçlarına göre, ilk adımda modele dahil edilen başarı hedefleri, N-, N+, P+, P- duygularının yordayıcısı olarak bulunmuştur. Başarı hedefleri sporcuların 4 farklı duygu durumunun %6 (P+) ile % 9 (P-) 'ini yordamaktadır. Yapılan hiyerarşik regresyon analizi sonuçlarına göre sporcuların ustalık-yaklaşma başarı hedefleri ile "N-" (β=-0.34; p<0.01) ve "N+" (β=-0.37; p<0.01) duyguları arasında negatif; "P+" (β=0.36; p<0.01) ve "P-" (β=0.34; p<0.01) duyguları ile ise pozitif ilişki vardır. Modele ikinci adımda dahil edilen benlik algısı değişkenlerinin katkısı N-, N+, P- için anlamlıdır ve katkısı %5 (P+) ile %13 (P-) arasında değişmektedir. Sporcuların kendine güvenleri ile "N-" (β=0.24; p=0.06), "N+" (β=0.21; p=0.10) duygular arasında pozitif; "P-" (β=-0.32; p<0.01) duyguları arasında negatif ilişki vardır. Sonuç olarak sporcuların yaşadıkları duyguların belirlenmesinde özellikle ustalık-yaklaşma başarı hedeflerinin ve öz güvenlerinin önemli rolü olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Başarı Hedefleri, Duygu Durum ve Benlik Algısı

SOZ.717 The role of achievement goals and self perception in emotional states of young athletes

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the role of achievement goals and self-perception in emotional state of young team sport athletes. 118 young team sports athletes ($\bar{x}_{age}$=14.59±1.45) aged between 12-18 years old voluntarily participated in this study. "Personal Information Form", "Marsh Physical Self-Description Questionnaire (perceived sport competence, general physical self-worth, self-esteem subscales)", "A 2x2 Achievement Goals Questionnaire For Sport" and "ESP 40 Emotion State Profile" were administered to young athletes. The hierarchical regression analysis was used to analyze data. The hierarchical regression analysis results indicated that at the first step of the model achievement goals were significant predictors of N-, N+, P+, P- emotions. Achievement goals explained 6% (P+) to 9% (P-) variance of four different emotional states. According to regression analysis, mastery approach goal was negatively correlated with "N-" (β=-0.34; p<0.01), and "N+" (β=-0.37; p<0.01) emotions but it was postively correlated with "P+" (β=0.36; p<0.01), and "P-" (β=0.34; p<0.01) emotions. At the second step of model, the self-perception variables were added and these variables were found to be significant predictors of N-, N+, and P- emotions and these variables explained 5% (P+) to 13% (P-) of variance in emotions. Self esteem score was positively correlated with "N-" (β=0.24; p=0.06), "N+" (β=0.21; p=0.10) emotion but the correlation between self-esteem and "P-" (β=-0.32; p<0.01) was negative. It can be concluded that mastery approach achievement goals and self-esteem plays vital role in determination of the emotional states of the athletes.
Keywords : Achivement Goal, Emotional State and Self Perception

SOZ.739 Üniversite Öğrencilerinin Çoklu Zeka Alanları ve Genel Öz-Yeterliklerinin Egzersiz Davranış Değişim Basamağına göre İncelenmesi

Gözde ERSÖZ, İlker ÖZMUTLU, Duygu AKSOY, Erdem AYYILDIZ
Namık Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin çoklu zeka alanları ve genel öz-yeterlik düzeylerinin egzersiz davranış değişim basamağına göre incelenmesidir. Araştırmaya 18-24 yaş aralığında 371 üniversite öğrencisi (n_{erkek}= 173; Xyaş= 20.27±1.17 ve $n_{kadın}$= 198; Xyaş=19.91±1.29) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara Genel Öz-yeterlilik Ölçeği (GÖYÖ), Çoklu Zeka Envanteri (ÇZE) ve Egzersiz Davranışı Değişim Basamakları Anketi (EDDBA) uygulanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik analizi (ortalama ve standart sapma), tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve çok yönlü varyans analizi (MANOVA) istatistik analiz yöntemleri kullanılmış ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alınmıştır. Elde edilen bulgulara göre katılımcıların genel öz-yeterlilik düzeylerinde ve ÇZE' nin bedensel-duyu-devinimsel zeka alt ölçeğinde egzersizde davranış değişim basamağına göre farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Egzersize düzenli olarak 6 aydır devam eden (devamlılık safhası) katılımcıların genel öz-yeterlik ve ÇZE' nin bedensel-duyudevinimsel zeka alt ölçeğinin puanlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu çalışmanın bulguları doğrultusunda, egzersiz davranışında devamlılık gösteren gençlerin kendine inançlarının yüksek olduğu ve vücutlarının bütünsel veya özel bir alanını kullanımında yeteneklerinin yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Egzersiz Davranışı, Çoklu Zeka Kuramı, Genel Öz-Yeterlik

SOZ.739 An Examination of Multiple Intelligences Fields and General Self-Efficacy of University Students According to Stages of Changes in Exercise

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine the multiple intelligences fields and general self-efficacy in exercise with regard to stage of change. 371 university students whose age range is between 18 and 24 (n_{male}= 173; X_{age}= 20.27±1.17 ve n_{female}= 198; X_{age}=19.91±1.29) participated in the study. In this study General Self-Efficacy Scale (GSES) and Multiple Intelligence Questionnaire (MIQ) and Exercise Stages of Change Questionnaire were administered. Data were analyzed by using descriptive statistics (means and standard deviation), ANOVA and MANOVA statistical methods and significant difference was $p<0.05$. Results indicated significant differences in the general self-efficacy and multiple intelligences fields of university students with regards to exercise stage of change. Individuals who reported that they exercised regularly for 6 or more months (maintenance stage) had significantly higher scores on general self-efficacy and the bodily-kinesthetic intelligence subscale of MIQ. In accordance with this findings, it has concluded that young people who maintain exercise has higher self-belief and talent of using a part or whole of their body.
Keywords : Exercise Behavior, Multiple Intelligences Theory, General Self-Efficacy

SOZ.740 Sınıf Düzeyine Göre Ortaokul ve Lise Öğrencilerinin Beden Eğitimi Yatkınlıklarının İncelenmesi

Yeliz ŞENGÜL[1], Erman ÖNCÜ[2], Sonnur KÜÇÜK KILIÇ[2]
1 Karadeniz Teknik Üniversitesi,Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor ABD Doktora Programı,Türkiye
2 Karadeniz Teknik Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Ortaokul ve lise öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ve öz-yeterlik inançları, öğrencilerin beden eğitimi dersi aracılığıyla elde edecekleri kazanımları etkilemektedir. Buradan hareketle, bu çalışmanın amacı; ortaokul ve lise öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve öz-yeterliklerini bazı değişkenlere göre incelemek ve aralarındaki ilişkiyi belirlemektir. Araştırmanın çalışma grubunu, Trabzon-Türkiye'de üç farklı ortaokul ve dört farklı lisede öğrenim gören 875'i kız, 949'u erkek 1824 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak Hilland, Stratton, Vinson ve Fairclough, 2009 tarafından geliştirilen 'Beden Eğitimi Yatkınlık Ölçeği' kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; betimsel istatistikler, t-testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson Correlation testleri kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda, öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutumları ve öz-yeterlik inançları orta seviyenin üzerindedir. Araştırma sonucunda, öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutum ve öz-yeterlik puanlarının; sınıf, cinsiyet, okul spor takımlarında yer alma ve bir spor kulübüne bağlı olarak spor yapma durumu değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutum ve öz-yeterlikleri arasında pozitif yönde ve orta düzeyde bir ilişki vardır.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Tutum, öz-yeterlik, Ergen

SOZ.740 Exploring of The Middle and High School Students' Predisposition Towards Physical Education According To Grade Level

ABSTRACT
The attitudes and self-efficacy beliefs of middle and high school students towards physical education affects the outputs they achieved through physical education course. From this point, the purpose of this study was to analyze attitudes and self-efficacy beliefs of the middle and high school students towards physical education and to determine whether these attitudes and self-efficacy beliefs differ significantly according to some demographic variables, and to investigate the relationship between attitudes and self-efficacy beliefs. A sample of 1824 (875 female and 949 male) students studying at three state middle schools and four high schools in Trabzon-Turkey provided responses. "The Physical Education Predisposition Scale" by developed Hilland, Stratton, Vinson and Fairclough, 2009 was used to collect data. Descriptive statistical methods, t-test, ANOVA and Pearson Correlation tests were used in the data analysis. The results of analysis indicated that the attitudes and self-efficacy beliefs of students toward physical education course were above middle level. It is found that students' attitudes and self-efficacy beliefs toward physical education course differed significantly according to grade level, gender, doing sports in the school sports teams and the sports clubs outside the school. Also, the results of the study showed that there was a positive and medium-level correlation between attitudes and self-efficacy beliefs of students.
Keywords : Physical Education, Attitude, Self-efficacy, Adolescent

SOZ.744 Sporcuların Sosyal Görünüş Kaygısı ve Kilofobi Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Necat TOPRAK, Leyla SARAÇ
Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı kadın ve erkek sporcuların sosyal görünüş kaygıları ile kilolu bireylere yönelik tutumları arasında bir ilişki olup olmadığını incelemektir. Araştırmaya, katılmaya gönüllü olan ve Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ile Antrenörlük Eğitimi bölümlerine girmek amacı ile yapılan özel yetenek sınavına (ÖYS) kayıt yaptıran sporcular katılmıştır. Toplamı 278 olan katılımcılardan 108'i kadın 170'i ise erkektir. Kadın katılımcıların yaş ortalaması 19.47 (±2.26) iken erkek katılımcıların yaş ortalaması 19.60'tır (±1.98). Araştırmada veri toplamak amacı ile "Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği" (Doğan, 2010) ile "Kilofobi Ölçeği" (Koçak, Saraç, Hürmeriç, 2005) kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular kadın sporcuların (M=1.72±.62) sosyal görünüş kaygısı düzeylerinin erkek sporculardan (M=2.03±.76) anlamlı derecede düşük olduğunu, $t(277)= 4.55$, p=.001; kadın sporcuların (M=3.94±.72) kilofobi düzeylerinin ise erkek sporculardan (M=3.51±.78) daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Bununla birlikte kadın ve erkek sporcuların sosyal görünüş kaygıları ve kilofobi düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacı ile yapılan analiz sonuçları, kadın katılımcıların kilofobi ve sosyal görünüş kaygısı puanları (r= -.127, n= 108, p> .05) ile erkek katılımcıların kilofobi düzeyleri ile sosyal görünüş kaygısı düzeyleri (r= -.051, n= 170, p> .05) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığını ortaya koymuştur. Kadın sporcuların sosyal görünüş kaygısı düzeylerinin erkeklere oranla düşük olması alan yazına paralel bir bulgudur (Alemdağ ve Öncü, 2015). Ek olarak bu araştırmada, kadın sporcuların erkeklere oranla daha yüksek kilofobi düzeyine sahip bulunmasına karşılık, kadın ve erkeklerin kilofobi düzeyinde farklılık olmadığını ortaya koyan araştırmalar da mevcuttur (Sarıkaya, Öztürk, Afyon ve Turegun, 2013).

Kaynakça

Sarıkaya, R., Ozturk, H., Afyon, Y.A., & Turegun, E. (2013). Examining university students' attitudes towards fat phobia. *Turkish Journal of Sport and Exercise*, *15*(2), 70-74. November 9-13, 2005.
Alemdağ, S., & Öncü, E. (2015). Öğretmen Adaylarının Fiziksel Aktiviteye Katılım ve Sosyal Görünüş Kaygılarının İncelenmesi. *International Journal of Science Culture and Sport,* 3, 287-300.

Anahtar Kelimeler : Sosyal Görünüş Kaygısı, Kaygı, Kilofobi, Fiziksel Görünüş Kaygısı

SOZ.744 An Examination of The Relationship Between Athlete's Social Appearance Anxiety and Fatphobia Levels

ABSTRACT
The purpose of this study was to explore the relationship between social appearance anxiety and fat-phobia levels between female and male athletes. The sample consisted of volunteer athletes and applicants of sport specific talent examination for the purpose of identifying and selecting talented physical education teacher and coach candidates. One hundred and seventy students participated in the study: 108 female and 170 male. The mean age of female participants was 19.47 (±2.26) and the mean age of male participants was 19.60 (±1.98). A self-administered "Social Appearance Anxiety Scale" (Doğan, 2010) and "Fatphobia Scale" (Koçak, Saraç, Hürmeriç, 2005) was used as the data collection instrument. The findings of this study showed that female athletes (M=1.72±.62) have significantly lower level of social appearance anxiety than males athletes (M=2.03±.76), $t(277)= 4.55$, p=.001; but female athletes (M=3.94±.72) demonstrated significantly higher levels of fatphobia compared to male athletes (M=3.51±.78), $t(277)= -3.52$, p=.01. In addition, study results regarding the relationship between female and male athlete's level of social appearance anxiety and fatphobia showed statistically no significant correlation between female (r= -.127, n= 108, p> .05) and male (r= -.051, n= 170, p> .05) athlete's level of social appearance anxiety and fatphobia. A finding of lower level of social appearance anxiety level in females compared to males is parallel to the literature (Alemdağ ve Öncü, 2015). Although female athletes have been shown to have higher levels of fatphobia than male athletes do, the literature also reported no significant difference between female and males' fatphobia levels (Sarıkaya, Öztürk, Afyon ve Turegun, 2013).

Keywords : Social Appearance Anxiety, Anxiety, Fatphobia, Physical Appearance Anxiety

SOZ.773 Bireysel ve Takım Sporlarına Göre Liderlik, İlişkiler ve İhtiyaç Doyumunun Karşılaştırılması

Sinan YILDIRIM[1], Alper YILDIZ[2], Ziya KORUÇ[1]
1 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi ,Türkiye
2 Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi ,Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı, bireysel ve takım sporcusu olma açısından antrenör-sporcu ilişkileri, sporcuların antrenörlerinin liderliğini algılamaları ve sporcuların ihtiyaç doyum düzeylerinin karşılaştırılmasıdır.Araştırma grubu**,** 8 bireysel, 6 takım sporlarından toplam 143 erkek, 100 kadın olmak üzere toplam 243 (Ort.yaş=17.78±3.17 yıl) katılımcıdan oluşmaktadır. Sporcuların ortalama antrenmana katılım süreleri ise bireysel sporcular için (Ort.=2.5±3.5), takım sporcuları için (Ort.=2.9± 3.5) yıldır.Araştırmada Chelladurai ve Saleh (1980)'in Sporda Liderlik Ölçeği'nin Sporcunun Lider Davranışını Algılaması Formu (SLÖ/SLDA); Jowett ve Ntoumanis (2004)'ün Antrenör - Sporcu İlişkileri Envanteri ve Deci ve Ryan (1991)'in İhtiyaç Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve t- test analizi kullanılmıştır.Araştırma bulgularında, bireysel ve takım sporcuları arasında, İhtiyaç Doyumunda özerklik (t=.870;p=.385), yeterlik boyutunda (t=.140;p=.889), ilişkisellik (t=1.377;p=.170) boyutları ve ölçeğin toplam puanında (t=1.007;p=.308) anlamlı farklılık yoktur. Sporda liderliğin boyutlarında eğitici-öğretici (t=3.610;p=.000), demokratik (t=4.253; p=.000), sosyal destek (t=4.887;p=.000) ve pozitif geri bildirim (t=3.886;p=.000) davranışlarında anlamlı farklılık bulunmuş; Otoriter davranış boyutunda ise (t=.891;p=.374) anlamlı farklılık yoktur. Antrenör-sporcu ilişkilerinde yakınlık (t=2.657;p=.006), bağlılık (t=3.657;p=.000), tamamlayıcılık (t=2.417;p=.016) boyutlarında ve ölçeğin toplam puanında (t=3.136;p=.002) anlamlı farklılık bulunmuştur.Sonuç olarak, Takım ve bireysel sporcularda temel psikolojik ihtiyaçların doyumunda farklılık olmadığı görülmektedir. Sporda liderlik ölçeğine göre bireysel sporcularda takım sporcularına göre antrenörlerinden algıladıkları eğitici ve öğretici davranış, demokratik davranış, sosyal destek davranışı, pozitif geri bildirim davranışlarında (otoriter davranış hariç) daha yüksek puanlar görülmektedir. Elde edilen bulgu spor yaşları açısından değerlendirildiğinde bireysel sporcuların spora başlama yaşlarının daha düşük olması nedeniyle antrenörlerini henüz daha olumlu değerlendirme aşamasında olduklarını gösteriyor olabilir. Sporcuların antrenörleriyle ilişkilerinde ise tüm boyutlarda bireysel sporcuların, takım sporcularına göre antrenörleriyle aralarında güven, saygı, bağlılık, birliktelik gibi kavramlar açısından daha yüksek puanlara sahip oldukları görülmektedir. Bu bulgu da liderlik ölçeğinden elde edilen sonuca benzer şekilde yorumlanabilir.
Anahtar Kelimeler : Sporda Liderlik, İhtiyaç Doyumu, Antrenör-Sporcu Ilişkileri

SOZ.773 Comparison of Leadership, Relations and Need Satısfaction In Terms of Individual and Team Sports

ABSTRACT
Aim of this research is to investigate the possible differences on coach-athlete relationships, athletes' perceived leadership on their coaches and athletes' need satisfactions in terms of individual and team sports athlete.Sample consisted of 8 individual and 6 team sports athletes. Among 243 (Mean yaş=17.78±3.17 year) participants; 143 were male and 100 were female. Mean of athletes participation time was (Mean=2.5±3.5year) for individual sports athletes, (Mean=2.9±3.5year) for team sports athletes. Athlete's perception of leadership behavior form of Leadership Scale for Sports developed by Chelladurai and Saleh (1980); Coach–Athlete Relationship Questionnaire developed by Jowett and Ntoumanis (2004) and Needs Satisfaction Scale developed by Deci and Ryan (1991) are used in this study.Descriptive and t-test analyses were employed for data analysis.There was not significant differences between individual and team sports athletes in terms of autonomy (t=.870, p=.385), competence (t=.140, p=.889). relatedness (t=1.377, p=.170) and whole need satisfaction points (t=1.007, p=.308). Among sport leadership sub-dimensions; significant differences were found on training and instruction (t=3.610, p=.000), democratic behavior (t=4.253, p=.000), social support (t=4.887, p=.000) and positive feedback (t=3.886, p=.000); no significant difference was found for autocratic behavior (t=.891, p=.374). Lastly among coach-athlete relationship sub-dimensions; closeness (t=2.657, p=.006), commitment (t=3.657, p=.000), complementarity (t=2.417, p=.016) and the whole scale (t=3.136, p=.002) had significant results.Consequently; There is no significant difference between team and individual athletes in terms of basic psychological needs. According to leadership in sports scale; individual sports athletes perceived more training and instruction, democratic behavior, social support and positive feedback behaviors (except autocratic behavior) of their coaches. According to the findigs show that individual sports athletes might consider their coaches more pozitif because of their earlier participation in sports. Individual sports athletes scored more in all of the sub-dimensions of athlete-coach relations. In other words; their trust, respect, commitment, synergy etc. with their coaches are more qualified. This findings may be interpreted similar to the results which is obtained by leadership scale.
Keywords : Sports Leadership, Need Satisfaction, Coach-Athlete Relationships

SOZ.774 Antrenörün Liderlik Tarzı Ve Antrenör Sporcu İlişkileri Arasındaki Etkileşimler

Sinan YILDIRIM[1], Alper YILDIZ[2], Ziya KORUÇ[1]
1 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, aktif olarak spora katılan bireylerde antrenör-sporcu ilişkileri ve antrenörlerin liderlik tarzları arasındaki etkileşimlerin incelenmesidir.Araştırma grubu, Ankara ilinde 218 erkek, 140 kadın toplam 358 (Ort.yaş=18.05±3.6 yıl) yarışmacı seviyede sporcudan oluşmaktadır.Araştırmada Chelladurai ve Saleh (1980)'in Sporda Liderlik Ölçeği'nin Sporcunun Lider Davranışını Algılaması Formu (SLÖ/SLDA); Jowett ve Ntoumanis (2004)'ün Antrenör - Sporcu İlişkileri Envanteri kullanılmıştır.Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma bulgularında, sporda liderlik tarzları arasında eğitici-öğretici davranış ve sosyal destek davranışı (R^2=.46) antrenör-sporcu ilişkilerini anlamlı bir şekilde yordamıştır (F(5-359)=61.15;p=.00). Sporda liderlik tarzları arasında eğitici-öğretici davranış ve sosyal destek davranışı (R^2=.40) antrenör-sporcu ilişkilerinde yakınlık boyutunu anlamlı bir şekilde yordamıştır (F(5-359)=48.14;p=.00). Sporda liderlik tarzları arasında eğitici-öğretici davranış, sosyal destek davranışı ve pozitif geri bildirim davranışı (R^2=.39) antrenör-sporcu ilişkilerinde bağlılık boyutunu anlamlı bir şekilde yordamıştır (F(5-359)=46.39;p=.00). Sporda liderlik tarzları arasında eğitici-öğretici davranış ve sosyal destek davranışı (R^2=.34) antrenör-sporcu ilişkilerinde tamamlayıcılık boyutunu anlamlı bir şekilde yordamıştır (F(5-359)=36.77;p=.00).Sonuç olarak, bu bulgu antrenörün eğitici-öğretici davranış ve sosyal destek davranışı gösterdiğinde sporcusuyla olan ilişkilerini daha kaliteli hale getirebileceğinin göstergesi olarak ele alınabilir. Ayrıca pozitif geri bildirim de özellikle sporcunun ilişki sürecindeki bağlılık davranışını artırabileceğinin söylenmesi söz konudur. Bu sonuçlar antrenörün liderlik tarzının sporcusuyla ilişkileri üzerinde etkisi olabileceğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Sporda Liderlik, Antrenör-Sporcu Ilişkileri

SOZ.774 Interactions Between Coaches' Leadership Styles and Coach-Athlete Relationships

ABSTRACT
Aim of this study is to examine interactions between coach-athlete relationships and coaches' leadership styles for active sport participants.Sample consisted of 358 (Mean age=18.05±3.6 years) competitive athletes from Ankara city. 218 of them were male whereas 140 were female.Chelladurai and Saleh's (1980) athlete's perception of leadership behavior form of Leadership Scale for Sports and Jowett and Ntoumanis's (2004) Coach–Athlete Relationship Questionnaire were used in this study. Descriptive and multiple regression analyses were employed for data analysis.According to findings; among leadership styles in sports training and instruction and social support (R^2=.46) predicted coach-athlete relationships significantly (F(5-359)=61.15,p=.00). Again both training and instruction and social support (R^2=.40) significantly predicted closeness sub-dimension of coach-athlete relationship(F(5-359)=48.14,p=.00). Training and instruction, social support and positive feedback (R^2=.39) sub-dimensions of sport leadership predicted commitment sub-dimension of coach-athlete relationships (F(5-359)=46.39,p=.00). Moreover; training and instruction and social support (R^2=.34) of leadership styles predicted complementarity of coach-athlete relationships significantly (F(5-359)=36.77,p=.00).Consequently; this finding gives rise to thought that coaches' relationships with their athletes might be better when they show training and instruction and social support behaviors. In addition; positive feedback behavior was found to predict commitment sub-dimension. This results might show that leadership style of coaches can influence on relationship with athlete.
Keywords : Sports Leadership, Coach-Athlete Relationships

SOZ.777 Algılanan Ebeveyn Güdüsel İklimin Başarı Algısı ve Güdülenme Yönelimini Belirlemedeki Rolü

Atahan ALTINTAŞ[1], Yeşim KARAÇ[2]
1 Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Spor Bilimleri Bölümü, Türkiye
2 Spor Genel Müdürlüğü, Spor Eğitim Dairesi Başkanlığı, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı ebeveynlerin yaratıkları güdüsel iklimlerin genç sporcuların başarı algılarını ve güdülenme yönelimlerini belirlemedeki rolünü incelemektir. **Yöntem:** Çalışmaya 65 kız ($X_{yaş}$=15.40±0.49), 184 erkek ($X_{yaş}$=14.48±1.16) toplamda 249 genç sporcu ($X_{yaş}$=14.72±1.11) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara Ebeveyn Güdüsel İklim Envanteri-2, Başarı Algısı Envanteri (Çocuk Versiyonu) ve Sporda Güdülenme Ölçeği (Çocuk Versiyonu) uygulanmıştır. Ebeveynlerin yarattıkları güdüsel iklim ile genç sporcuların başarı algıları ve güdülenme yönelimleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için Çoklu Adımsal Regresyon Analizi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, anne formu için Endişe ve Öğrenme İklimleri Ego yönelimini (R=0.26; R^2=0.07); Öğrenme İklimi Görev yönelimini (R=0.27; R^2=0.07); Endişe, Çabasız Başarı ve Öğrenme İklimleri İçsel Güdülenmeyi (R=0.38; R^2=0.15); Endişe ve Öğrenme İklimleri Dışsal Güdülenmeyi (R=0.43; R^2=0.19); Çabasız Başarı İklimi ise Güdülenmemeyi (R=0.47; R^2=0.22; p<0.01) belirlemektedir. Baba formu için Öğrenme İklimi Ego yönelimini (R=0.18; R^2=0.03), Görev yönelimini (R=0.29; R^2=0.09) ve İçsel Güdülenmeyi (R=0.25; R^2=0.06); Endişe ve Öğrenme İklimi Dışsal Güdülenmeyi (R=0.26; R^2=0.07); Endişe ve Çabasız Başarı İklimleri ise Güdülenmemeyi (R=0.53; R^2=0.28; p<0.01) belirlemektedir. Sonuç olarak, anne ve babalar tarafından yaratılan güdüsel iklimin genç sporcuların başarı algılarını ve güdüsel yönelimlerini etkilediğini söyleyebiliriz.
Anahtar Kelimeler : Ebeveyn Güdüsel İklim, Başarı Algısı, Güdülenme

SOZ.777 The Role of Perceived Parents Initiated Motivational Climate in Determining Perception of Success and Motivation Orientation

ABSTRACT
The aim of this study was to investigate the perception of success and motivation orientations with regard to parents initiated motivational climate. Sixty five females (M_{age}=15.40±0.49), 184 males (M_{age}=14.48±1.16) totally 249 young athletes (M_{age}=14.72±1.11) voluntarily participated in this study. Parents Initiated Motivational Climate Questionnaire, The Perception of Success (Child Version) and Sport Motivation Scale (Child Version) were used to participants. Stepwise Multiple Regression Analysis was used to assessing the relationship between parents initiated motivational climate and perception of success and motivation orientations of young athletes. Analysis results indicated that the Worry Conducive and Learning and Enjoyment Climates were significant predictors of the ego orientation (R=0.26; R^2=0.07), Learning and Enjoyment Climate was significant predictor of the task orientation (R=0.27; R^2=0.07), Worry Conducive, Success Without Effort and Learning and Enjoyment Climate were significant predictors of the intrinsic motivation (R=0.38; R^2=0.15); Worry Conducive and Learning and Enjoyment Climates were significant predictors of the extrinsic motivation (R=0.43; R^2=0.19); Success Without Effort Climate was significant predictors of the amotivation (R=0.47; R^2=0.22; p<0.01) for mother form. For father form, results indicated that the Learning and Enjoyment Climates was significant predictors of the ego orientation (R=0.18; R^2=0.03), task orientation (R=0.29; R^2=0.09) and intrinsic motivation (R=0.25; R^2=0.06); Worry Conducive and Learning and Enjoyment Climates were significant predictors of the extrinsic motivation (R=0.26; R^2=0.07); Worry Conducive and Success Without Effort Climate were significant predictors of the amotivation (R=0.53; R^2=0.28; p<0.01). In conclusion, parent's behaviors and messages influence perception of success and motivation orientation of young athletes.
Keywords : Parent Initiated Motivational Climate, Perception of Success, Motivation

SOZ.782 Basketbol Antrenörlerinin Psikolojik Dayanıklılıklarının Liderlik Stillerini Belirlemedeki Rolü

Yeşim KARAÇ[1], Atahan ALTINTAŞ[2]
1 Spor Genel Müdürlüğü, Spor Eğitim Dairesi Başkanlığı, Türkiye
2 Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Spor Bilimleri Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı antrenörlerin psikolojik dayanıklılıklarının liderlik stillerini belirlenmedeki rolünü incelemektir. Çalışmaya 32 kadın ($X_{yaş}$=29.78±6.81), 239 erkek ($X_{yaş}$=32.35±9.94) toplamda 271 basketbol antrenörü ($X_{yaş}$=32.04±9.65) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara Yetişkinler için Psikolojik Dayanıklılık Envanteri ve Spor için Liderlik Ölçeği-Antrenör Formu uygulanmıştır. Antrenörlerin liderlik stilleri ile psikolojik dayanıklılık alt boyutları arasındaki ilişkiyi belirlemek için Çoklu Adımsal Regresyon Analizi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, yapısal stil alt boyutu eğitim ve öğretim liderlik stilinin (R=0.22; R^2=0.05); gelecek algısı alt boyutu demokratik davranış liderlik stilinin (R=0.20; R^2=0.4); kendilik algısı alt boyutu otokratik davranış stilinin (R=0.13; R^2=0.2); sosyal kaynaklar alt boyutu ise sosyal destek (R=0.12; R^2=0.2) ve pozitif geribildirim (R=0.13; R^2=0.2 $p<0.01$) stillerinin belirleyicisi olarak bulunmuştur. Sonuç olarak, basketbol antrenörlerinin psikolojik dayanıklıklarının liderlik davranışlarını etkilediğini söyleyebiliriz.
Anahtar Kelimeler : Liderlik, Psikolojik Dayanıklılık, Basketbol Antrenörleri

SOZ.782 The Role of Basketball Coaches' Psychological Resilience in Determining Coaches' Leadership Styles

ABSTRACT
The aim of this study was to investigate the basketball coaches' leadership behavior with regard to coaches' resilience.**:** Thirty two females (M_{age}=29.78±6.81), 239 males (M_{age}=32.35±9.94) totally 271 track and field athletes (M_{age}=32.04±9.65) voluntarily participated in this study. The Resilience Scale for Adults and Leadership for Sport Scale were used to participants. Stepwise Multiple Regression Analysis was used to assess the relationship between coaches' leadership type and the resilience of coaches. Analysis results indicated that the structured style subscale was significant predictors of the training and instruction behavior (R=0.22; R^2=0.05), planned future subscale was significant predictor of the democratic behavior (R=0.20; R^2=0.4), perception of self subscale was significant predictor of the autocratic behavior (R=0.13; R^2=0.2), social resources was significant predictor of the social support (R=0.12; R^2=0.2) and positive feedback behavior (R=0.13; R^2=0.2 $p<0.01$). In conclusion, basketball coaches' psychological resilience effects leadership behavior.
Keywords : Leadership, Psychological Resilience, Basketball Coaches

SOZ.783 Koç-Sporcu İlişkisi Kalitesi ve İçsel Konuşma Arasındaki İlişkinin Sporcular Arasında İncelenmesi

Elif Nilay ADA[1], Nikos ZOURBANOS[2], Rabia YILDIZ[1], Hasan AHMAD[3], F. Zişan Kazak ÇETİNKALP[4]
1 Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 University of Thessaly ,Department of Physical Education and Sport Sciences, Greece
3 The College of Basic Education, The College of Basic Education, Kuwait
4 Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Koç-Sporcu İlişkisi Kalitesi ve İçsel Konuşma arasındaki ilişkinin sporcular arasında incelenmesidir. Çalışmanın diğer amacı ise Sporda Otomatik İçsel Konuşma Ölçeğini (ASTQS; Zourbanos, Hatzigeorgiadis, Chroni, Theodorakis & Papaioannou, 2009) Türkçeye uyarlamaktır. Çalışmaya yaşları ortalaması 19.23 (ss=4.23) olan 427 (203 kadın, 224 erkek) sporcu katılmıştır. Sporcuların spor yapma yıl ortalaması 7.64 (ss=4.23)'tü. Sporcuların 101 tanesi ise milli süzeyde sporcuydu. Çalışmaya hem takım hemde bireysel spor yapan sporcular katıldı. Veri toplama araçlarının ilki olan *ASTQS*, sporcuların içsel konuşmalarını değerlendirmek için kullanıldı ve 40 maddelik bir araçtır. Ölçek 4 pozitif (19 madde) ve 4 negatif (21 madde) içsel konuşma boyutlarına sahip olup, cevaplamalar 5 li likerte göre yapıldı (0=asla, 4= çok sık). *Koç Sporcu İlişkisi Ölçeği* ise sporcuların Bağlılık, Tamamlayıcılık ve Yakınlık (3C) boyutlarını ölçmek için kullanıldı. Ölçek 11 maddeden ve 3 alt boyuttan oluşup; cevaplar 7li likert üzerinden yapıldı (1= kesinlikle katılmıyorum, 7=kesinlikle katılıyorum).Elde edilen analiz sonuçlarına göre, ASTQS'a ait *alakasız düşünceler* alt boyutu, ölçekten çıkartıldı. Böylece uyum iyiliği indeksleri 7 faktörlü ve 36 maddeli [χ^2 / df = 2.40, CFI = .98, RMSEA = .06, NFI= .97, NNFI= .98] yapıyı destekledi. Ayrıca ölçeğe ait iç tutarlık katsayıları ise .81 ile .91 arasında bulunmuştur. Buna göre sonuçlar, ASTQS'un Türkçe versiyonunun geçerli bir araç olduğunu göstermiştir. Pearson korelasyon katsayıları ise 3C yapıları ile içsel konuşmanın pozitif boyutları arasında pozitif, negatif boyutları arasında ise negatif ama düşükten ortaya anlamlı ilişkiler olduğunu göstermiştir ($p<0.05$). Diğer yandan erkekler, iki pozitif içsel konuşma boyutunda (*güven* ve *psikolojik hazırlık*) daha yüksek ortalamalar elde ederken; 3C yapısından cinsiyet açısından herhangi anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$).
Anahtar Kelimeler : Koç-sporcu Ilişkisi, Içsel Konuşma.

SOZ.783 Examining the relationship between self-talk and the quality of the coach-athlete relationship amongst athletes

ABSTRACT
The aim of this study was to examine the relationship between athletes' self-talk and the quality of the coach-athlete relationship amongst athletes. The second aim was to translate The Automatic Self-Talk Questionnaire for Sports (ASTQS; Zourbanos, Hatzigeorgiadis, Chroni, Theodorakis & Papaioannou, 2009) into Turkish. A total of 427 athletes (203 female, 224 male) with a mean age of 19.23 years (SD = 4.23) participated in the study. The mean participation time of athletes was 7.64 (SD=4.76). Only 101 atheletes played at a national level and voluntarily participated in this study.The ASTQS was administered to assess athletes' self-talk and it consists of 40 items assessing four positive (19 items) and four negative (21 items) self-talk dimensions (rate their frequency 0 = *never*, 4 = *very often*).In order to measure the direct perspective (Jowett & Ntoumanis, 2004) of the coach athlete relationship's constructs of Closeness, Commitment, and Complementarity (3Cs), the Coach-Athlete Relationship Questionnaire (CART-Q) was utilized in this study. The CART-Q includes 11 items (rate their level of perceptions 1=strongly disagree, 7=strongly agree).According to the results of analysis, the *irrelevant factor* of ASTQS was excluded. The Goodness-of-Fit Indicies showed a good fit for the revised 7-factor model with 36 items [χ^2 / df = 2.40, CFI = .98, RMSEA = .06, NFI= .97, NNFI= .98]. The Cronbach Alphas of the subscales ranged from .81 to .91. The results show that the Turkish version of ASTQS can be considered a valid instrument. Pearson correlations revealed low to moderate negative relationships between negative self-talk subscales and the 3C's constructs, but positive relationships between positive self-talk subscales and 3C's ($p<0.05$). On the other hand, males obtained higher scores than females did in two positive self-talk dimensions (*confidence* and *psych-up*), while there were no significant differences in terms of gender within the 3Cs.
Keywords : Coach-athlete Relationship, Self-talk.

SOZ.786 Sporda Kolektif Yeterlik Ölçeği Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özellikleri

Erman ÖNCÜ[1], Deborah L. FELTZ[2], Cathy D. LİRGG[3], Bülent GÜRBÜZ[4]
1 Karadeniz Technical University, School of Physical Education and Sport, Türkiye
2 Michigan State University, College of Education ,United States of America
3 University of Arkansas, College of Education and Health Professions, United States of America
4 Kırıkkale University, Faculty of Sport Sciences, Türkiye

ÖZET
Sporda Kolektif Yeterlik Ölçeği (SKYÖ) Türkçe versiyonunun psikometrik özelliklerinin incelendiği bu çalışmaya; Türkiye'de farklı üniversitelerde öğrenim gören, yaş ortalamaları 21.40±2.11 olan 522 (176 kadın, 346 erkek) sporcu-öğrenci katılmıştır. Short, Sullivan ve Feltz (2005) tarafından geliştirilen SKYÖ, her bir faktörün dört madde ile temsil edildiği beş faktörden (*Çaba, Yeterlik, Birlik, Israr ve Hazırlık*) oluşmakta ve tüm maddeler 5'li Likert tipinde puanlanmaktadır. Ölçeğin faktör yapısını test etmek için doğrulayıcı faktör analizi, ölçeğin faktörleri ile Kolektif Yeterlik Ölçeği arasındaki ilişkileri belirlemek amacıyla da Pearson korelasyon testi kullanılmıştır. Ölçeğin güvenirliği için ise Cronbach alpha içsel tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. Elde ettiğimiz sonuçlar, ölçeğin beş faktörlü yapısını Türkçe versiyon için doğrulamakla birlikte, ölçeğin orijinal versiyonu (Short et al., 2005) için elde edilen sonuçlarla da paralellik göstermektedir. Ölçeğin geçerliğine kanıt sağlamak amacıyla yapılan korelasyon analizi sonuçları, T-SKYÖ faktörleri ile KYÖ arasında pozitif ve anlamlı ilişkiler olduğuna işaret etmektedir. Ayrıca, elde edilen güvenirlik katsayısı değerleri de ölçeğin güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir. Nispeten kısa bir ölçme aracı olan T-SKYÖ, hangi spor dallarında katılımcıların daha güçlü kolektif yeterliğe sahip olduklarının araştırılması gibi, sporda takım yeterlik inancının ölçülmesi konularında araştırmacılara olanak sağlayacaktır. Ölçek aynı zamanda, potansiyel veya gelecekteki yeterliğe değil o andaki (güncel) yeterliğe dayanan çok boyutlu bir durum ölçeğidir (Feltz et al., 2008). Araştırmadan elde edilen bulgular, müsabakalardan önce Türk spor takımlarında kolektif yeterliğin değerlendirilmesi için bir ölçme aracı olarak T-SKYÖ'nin uygulanabilirliğine başlangıç desteği sağlamaktadır.
Anahtar Kelimeler : Kolektif Yeterlik, Takım Sporları, ölçme, ölçek Geliştirme

SOZ.786 Psychometric properties of the Turkish version of the Collective Efficacy Questionnaire for Sports

ABSTRACT
The current study analyzed the psychometric properties of the Turkish version of the Collective Efficacy Questionnaire in Sports (T-CEQS). The sample consisted of 522 college-age student-athletes (176 women, 346 men) from different universities in Turkey with a mean age of 21.40 years (*SD* = 2.11). The CEQS (Short, Sullivan & Feltz, 2005) consists of 20 items, with five subscales (*Effort, Ability, Unity, Persistence and Preparation*) each represented by 4 items. All items were measured and sorted using a five-point Likert scale. Confirmatory factor analysis was used to test the factor structure. Pearson's product-moment coefficients were used to assess the correlations between the CEQS factors and the Collective Self-Efficacy Scale (Riggs et al., 1994). Cronbach's alphas were calculated for the subscales in order to evaluate their internal consistency. The results confirm the 5-factor internal structure of the Turkish version of the CESQ. Our results were very similar to those found for the original English version of the questionnaire (Short et al., 2005). The results of the correlation analysis between the T-CEQS subscales and the CES indicated significant and positive relationships. We also found acceptable values of the alpha coefficient, which confirms the T-CESQ as a reliable instrument. The T-CEQS is a relatively short questionnaire that allows researchers to measure team efficacy beliefs across sports, such as to investigate whether some sports exhibit stronger collective efficacy among participants than those in other sports. It also is a multidimensional state measure, based on current capabilities, not potential capabilities or expected future capabilities (Feltz et al., 2008). The present findings provide preliminary support for the utility of the T-CEQS as a measure for assessing collective efficacy in Turkish sport teams prior to competitions.
Keywords : Collective Efficacy, Team Sports, Measurement, Scale Development

SOZ.846 Fiziksel Benlik Envanteri Türkçe Versiyonunun Psikometrik Özellikleri

Emine ÇAĞLAR[1], F. Hülya AŞÇI[2], Naile BİLGİLİ[3]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Ninot ve arkadaşları tarafından 2000 yılında geliştirilen, "Fiziksel Benlik Envanteri"nin Türkçe formunun geçerlik ve güvenirliğinin incelenmesidir. Çalışmaya 187 kadın ve 106 erkek olmak üzere toplam 293 üniversite öğrencisi ($_{yaş}$ =21.97, Ss=1.71 yıl) katılmıştır. Fiziksel Benlik Envanteri (FBE) 25 madde ve 6 alt boyuttan oluşmaktadır. Bu alt boyutlar; Genel Benlik Kavramı, Fiziksel Benlik Değeri, Sportif Yeterlik, Fiziksel Kondisyon, Fiziksel Çekicilik ve Fiziksel Kuvvet'tir. Katılımcılara FBE'nin yanısıra, Sosyal Fizik Kaygı (SFKE) ve Kendini Fiziksel Tanımlama envanterleri (KFTE) uygulanmıştır. FBE'nin yapı geçerliğini analiz etmek için doğrulayıcı faktör analizi kullanılmıştır. Zamandaş geçerlik için KFTE ile, yakınsak geçerlik için ise SFKE ile FBE arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir. Envanterin güvenirliğini belirlemek için ise Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarına göre; ki-kare/serbestlik derecesi = 2.35, kök ortalama kare yaklaşım hatası (RMSEA) = 0.06, standardize edilmiş artık ortalamaların kare kökü (SRMR) = 0.07, normlaştırılmış uyum indeksi (NFI) = 0.96, normlaştırılmamış uyum indeksi (NNFI) = 0.96 ve karşılaştırmalı uyum indeksi (CFI) = 0.97 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlar, elde edilen uyum indeks değerlerinin iyi ve mükemmel düzeyde olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar FBE'nin Türkçe versiyonunun faktör yapısının desteklendiğini ve orijinal envanterin faktör yapısı ile benzerlik gösterdiğini ortaya koymaktadır. FBE'nin alt ölçekleri ile KFTE'nin benzer alt ölçekleri arasında, .65 (Fiziksel çekicilik/Görünüm) ile .84 (Fiziksel Kondisyon/Dayanıklılık) arasında değişen pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Sosyal fizik kaygı ile FBE'nin alt ölçekleri arasında -.23 (Fiziksel kuvvet) ile -.45 (Fiziksel çekicilik) arasında değişen, negatif ve istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Bu bulgular envanterin zamandaş ve yakınsak geçerliğinin de desteklendiğini göstermektedir. Envanterin güvenirliğini test etmek üzere hesaplanan Cronbach alfa iç tutarlık katsayıları .55 (Fiziksel çekicilik) ile .89 (Sportif yeterlik) arasında değişmektedir. Sonuç olarak, Fiziksel Benlik Envanteri Türkçe versiyonunun geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olarak fiziksel benlik algısı araştırmalarında kullanılabileceği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Benlik Algısı, Yapı Geçerliği, Yakınsak Geçerlik, Ayrıştırıcı Geçerlik, Güvenirlik

SOZ.846 Psychometric properties of Physical Self Inventory-Turkish version

ABSTRACT
The purpose of this study was to test the validity and reliability of the Turkish version of Physical Self Inventory (PSI). One hundred and eighty seven females and 106 males, totally 293 university students (M_{age} =21.97, SD=1.71 years) participated in this study. PSI consists of 6 subscales with 25 items. These subscales are Global Self Concept, Physical Self Worth, Physical Condition, Sport Competence, Physical Attractiveness, and Physical Strength. The Turkish version of PSI, Physical Self-Description Questionnaire (PSDQ), and Social Physique Anxiety Scale were administered to participants in a group setting.Confirmatory factor analysis (CFA) was used to test construct validity of PSI-Turkish version. In addition, Pearson correlation coefficients were calculated to see relationships between PSI-Turkish and PSDQ subscales for concurrent validity and between PSI-Turkish subscales and SPAS for convergent validity. Cronbach alpha coefficients were calculated to determine reliability.CFA results provided adequate fit for this sample. Good fit index values were obtained such as c^2/sd = 2.35, RMSEA = 0.06, SRMR = 0.07, NFI = 0.96, NNFI = 0.96 and CFI = 0.97 for the model with 24 items. These findings showed that the PSI-Turkish version had similar factor structure with the original scale's six-factor structure. In terms of concurrent validity, it was found positive and statistically significant relationships between PSI-Turkish and PSDQ subscales ranging from .65 (Physical Attractiveness/Appearance) to .84 (Physical condition/Endurance). In addition, statistically significant and negative correlation coefficients were found between social physique anxiety and PSI-Turkish subscales, indicating convergent validity. These coefficients ranged from -.23 (Physical strength) to -.45 (Physical attractiveness). These findings revealed that concurrent and convergent validities of the PSI-Turkish were supported. Internal consistency coefficients of the PSI-Turkish subscales ranged from .55 (Physical attractiveness) to .89 (Sport competence).It can be concluded that PSI-Turkish version is a valid and reliable instrument to measure physical self-perception.
Keywords : Physical Self Perception, Construct Validity, Convergent Validity, Divergent Validity, Reliability

SOZ.866 Ergenlerin Empatik Eğilim, Beden Eğitimi ve Spor Katılımlarına Göre Spor Cesaret Profilleri

Erkut KONTER
Dokuz Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; "ergenlerin empatik eğilim, beden eğitimi ve spor katılımlarına göre spor cesaret profillerinin araştırılmasıdır. Veriler İzmir ilindeki ortaokul ve lise öğrencilerinden toplanmıştır (N=293; M=14.27 ± 1.53, 135 male, 145 female ve 13 belirtmemiş). Öğrencilere Spor Cesaret Ölçeği-31 (SCÖ-31), Empatik Eğilimler Ölçeği-Ergen Versiyonu ve bunlarla birlikte kişisel bilgi formu uygulanmıştır. SCÖ-31 beş faktörden (Yetkinlik, Kararlılık, Atılganlık, Tehlikeyi Göze Alma ve Kendini Feda Etme) ve Empatik Eğilimler Ölçeği-Ergen Versiyonu iki faktörden (Bilişsel Empati ve Duygusal Empati) meydana gelmektedir. Her iki ölçeğinde psikometrik özellikleri iyi durumdadır. Toplanan veriler; Normallik Testi, Pearson ve Spearman Korelasyonları, One-Way ANOVA, Multivariate ANOVA, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U ve t-testleriyle çözümlenmiştir. Bulgular şunları ortaya koymuştur; 1) Yüksek Bilişsel Empatiye sahip olan erkekler, yüksek Bilişsel Empatiye sahip olan kadınlardan, düşük Bilişsel Empatiye sahip erkeklerden ve kadınlardan, anlamlıcumhur düzeyde daha yüksek Kararlılık, Atılganlık, Tehlikeyi Göze Alma, ve Toplam SCÖ-31 puanına sahiptir. 2) Yüksek Bilişsel Empatiye sahip olan kadınlar, düşük Bilişsel Empatiye sahip olan kadınlardan ve erkeklerden, anlamlı düzeyde daha yüksek Kararlılık puanına sahiptir. 3) Düşük Bilişsel Empatiye sahip olan erkekler, düşük Bilişsel Empatiye sahip olan kadınlardan, anlamlı düzeyde daha yüksek Kararlılık, Atılganlık, Tehlikeyi Göze Alma, Kendini Feda Etme ve Toplam SCÖ-31 puanına sahiptir. 4) Yüksek Bilişsel Empatiye sahip olan kadınlar, düşük Bilişsel Empatiye sahip kadınlardan, anlamlı düzeyde daha yüksek Atılganlık, Tehlikeyi Göze Alma, Kendini Feda Etme ve Toplam SCÖ-31 puanına sahiptir. 5) Yüksek Bilişsel Empati puanına sahip kadınlar, düşük Bilişsel Empatiye sahip olan erkeklerden, anlamlı düzeyde daha yüksek Kendini Feda Etme puanına sahiptir. SCÖ-31 faktörleri empatik eğilimlerle ilişkili önemli gözükmektedir. Gelecekteki araştırmalar bu konuyla ilgili değişik kişisel, sosyal, beden eğitimi ve spor değişkenlerine konsantre olabilir.
Anahtar Kelimeler : Spor Cesareti, Empatik Eğilimler, Ergenler, Beden Eğitimi Ve Spor.

SOZ.866 Sport courage profile of Adolescents in relation to level of empathic tendency, physical education and sport participation

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine; "Sport Courage Profile of adolescents in relation to their level of empathic tendency, physical education and sport participation. Data were collected from secondary and high school students (N=293; M=14.27 ± 1.53, 135 male, 145 female and 13 unstated) in İzmir/Turkey. Students were given the "Sport Courage Scale-31" (SCS-31) and Empathic Tendency Scale-Adolescent version, along with an individual information form. SCS-31 comprises 5 factors (Mastery, Determination, Assertiveness, Venturesome and Self-Sacrifice Behavior) and Empathic Tendency Scale for Adolescents has two factors (Emotional Empathy and Cognitive Empathy) with good validity and reliability scores. Collected data was analyzed by Normality Tests, Correlations, One-Way ANOVA, Multivariate Analysis, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U and t-tests. Results indicated that; 1) Males with high points of Cognitive Empathy have significantly higher points of Determination, Assertiveness, Venturesome, Sacrifice Behavior and Total Sport Courage than females with high points, females and males with low points of Cognitive Empathy. 2) Females with high points of Cognitive Empathy have significantly higher points of Determination than males and females with low points. 3) Males with low points of Cognitive Empathy have significantly higher points of Determination, Assertiveness, Venturesome, Sacrifice Behavior and Total Sport Courage than females with low points. 4) Females with high points of Cognitive Empathy have significantly higher points of Assertiveness, Venturesome, Sacrifice Behavior and Total Sport Courage than females with low points. 5) Females with high points of Cognitive Empathy have significantly higher points of Sacrifice Behavior than males with low points. Sport courage factors seem to be important related to Empathic Tendency. Future research could concentrate on the sport courage and Empathic Tendency research in relation to various individual, social, physical education and sport variables.
Keywords : Sport Courage, Empathic Tendency, Adolescents. Physical Education and Sport

SOZ.895 Futbol Antrenörlerinin Liderlik Gücü Algısı Profilleri

Erkut KONTER
Dokuz Eylül Üniversitesi,Buca Eğitim Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; "erkek futbol antrenörlerinin bir dizi kişisel, eğitimsel ve performans değişkenlerine göre futbol liderlik gücü algısı profillerinin araştırılması"dır. Veriler İzmir ili içerisinde çalışan futbol antrenörlerinden toplanmıştır (N=111; M=35.24 ± 11.09, 24 profesyonel ve 87 amatör). Futbol antrenörlerine kişisel bilgi formu ile birlikte "Öğretici Spor Liderlik Gücü Algısı Ölçeği (ÖSLGA-19) uygulanmıştır. İyi düzeyde güvenirlik ve geçerlik sonuçlarına sahip ÖSLGA-19 beş faktörden meydana gelmektedir (Uzmanlık Gücü, Yasal Güç, Zorlayıcılık Gücü, Özdeşleşim Gücü ve Ödülün Gücü). Toplanan veriler; normallik testi, Pearson and Spearman korelasyon analizleri, One-Way ANOVA, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U ve t-testleriyle çözümlenmiştir. Bulgular şunları ortaya koymaktadır: 1) Yasal Güç, Zorlayıcılık Gücü ve Özdeşleşim Gücü ile yaş, antrenörlük deneyimi ve antrenörlük diploması arasında anlamlı düzeyde korelasyonlar vardır. 2) Bekar antrenörler evli antrenörlere göre anlamlı düzeyde daha yüksek Yasal Güç, Zorlayıcılık Gücü ve Toplam ÖSLGA-19 puanına sahiptir. 3) İlginç olarak, şansa inanan antrenörler, inanmayan antrenörlere göre, anlamlı düzeyde daha yüksek Uzmanlık Gücü algısına sahiptir. 4) Zevk alma futbol felsefesi önceliği olan antrenörler, gelişme ve kazanma futbol felsefesi önceliğine sahip olan antrenörlere göre, anlamlı düzeyde daha yüksek Uzmanlık Gücüne sahiptir. 5) İlgisiz ve otoriter anne tutumuna sahip olan antrenörler, demokratik anne tutumuna sahip antrenörlere göre, anlamlı düzeyde daha yüksek Yasal Güç ve Zorlayıcılık Gücü algısına sahiptir. 6) Futbol antrenörlerinin baba tutumuyla ilgili olarak da Yasal Güç ve Zorlayıclık Gücü algılarında anlamlı düzeyde farklar bulunmaktadır. ÖSLGA-19 faktörleri futbol antrenörlüğünde önemli olabilecek birçok değişken açısından önemli gözükmektedir. Gelecekteki araştırmalar, fiziksel, teknik, taktik, psikolojik ve sosyal bir dizi değişkenlerle ilişkili olarak antrenörlerin liderlik gücü algılarının incelenmesine yönelebilir.
Anahtar Kelimeler : Öğretici Futbol Liderlik Gücü Algısı, Yaş, Eğitim, Futbol Antrenörleri, Deneyim, Anne-baba Tutumu.

SOZ.895 Leadership power perception profiles of football coaches

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine; "Leadership power perception profile of male football coaches in relation to a number of individual, educational and performance variables". Data were collected from football coaches (N=111; M=35.24 ± 11.09, 24 professional and 87 amateur) in İzmir/Turkey. Football coaches were given the "Instructor Sport Leadership Power Perception Scale" (ISLPP-19) along with an individual information form. ISLPP-19 comprises 5 factors (Expert Power, Legitimate Power, Coercive Power, Referent Power and Reward Power) with good validity and reliability scores. Collected data was analyzed by Normality Tests, Correlations, One-Way ANOVA, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U and t-tests. Results indicated that; 1) There are significant correlations between Legitimate, Coercive, Referent powers and age, coaching experience and coaching diplomas. 2) Single football coaches have significantly higher points of Legitimate and Coercive Powers and Total ISLPP-19 score than married coaches. 3) Interestingly, football coaches believing good luck have significantly higher points of Expert Power Perception than football coaches not believing good luck. 4) Football coaches with having fun priority of coaching philosophy have significantly higher points of Expert Power than football coaches with having development and winning priorities of football coaching philosophy. 5) Football coaches with authoritarian and indifferent mother attitude have significantly higher point of Legitimate Power and Coercive Power perceptions than football coaches with democratic mother attitude. 6) Significant differences also found between Legitimate and Coercive Powers and father attitudes. ISLPP-19 factors seem to be important in football coaching related to a number of variables. Future research could concentrate on the ISLPP in relation to various physical, technical, tactical, psychological and social variables.
Keywords : Instructor Sport Leadership Power Perception, Age, Education, Football Coaching, Experience, Parent Attitudes.

SOZ.918 Egzersiz Katılımcılarının Tutkunluk Düzeylerinin, Egzersiz Davranışlarını ve Egzersize Bağımlılıklarını Belirlemedeki Rolü

Selen KELECEK, Atahan ALTINTAŞ
Başkent Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Fakültesi, Spor Bilimleri Bölümü,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, egzersiz katılımcılarının tutkunluk düzeylerinin, egzersiz davranışlarını ve egzersize bağımlılık düzeylerini belirlemedeki rolünün araştırılmasıdır. Çalışmanın ikincil amacı ise, tutkunluk düzeylerinin cinsiyete ve egzersiz türüne göre farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesidir.Çalışmanın örneklemini Ankara ilindeki spor merkezlerinde egzersiz yapan 40 kadın ($X_{yaş}$; 33,95±4,36), 60 erkek ($X_{yaş}$; 33,88±4,64), toplam 100 ($X_{yaş}$; 33,91±4,50) egzersiz katılımcısı oluşturmaktadır. Katılımcılara "Tutkunluk Ölçeği", "Egzersizde Davranışsal Düzenlemeler Ölçeği-2", "Egzersize Bağımlılık Ölçeği-21" ve "Kişisel Bilgi Formu" uygulanmıştır. Veri analizinde betimleyici istatistik, Çoklu Adımsal Regresyon Analizi ve Çok Yönlü Varyans Analizi (2x2 MANOVA) kullanılmıştır.Yapılan Çoklu Adımsal Regresyon analiz sonuçları; egzersiz katılımcılarının takıntılı tutkunluklarının içsel düzenleme alt boyutunun ($R=0.23$; $R^2=0.05$; $p<0.05$) negatif yönde belirleyicisi olduğunu, her iki tutkunluk alt boyutunun birlikte dışsal düzenleme alt boyutunun ($R=0.53$; $R^2=0.29$; $p<0.01$) belirleyicisi olduğunu ve aralarındaki ilişkinin takıntılı tutkunluk ile pozitif, uyumlu tutkunluk ile negatif olduğunu göstermiştir. Bununla birlikte, takıntılı tutkunluğun geri çekilme etkileri alt boyutunun ($R=0.26$; $R^2=0.07$; $p<0.05$) negatif yönde belirleyicisi olduğunu, her iki tutkunluk alt boyutunun birlikte kontrol eksikliği ($R=0.60$; $R^2=0.36$; $p<0.01$) ve tolerans alt boyutunun ($R=0.82$; $R^2=0.68$; $p<0.01$) belirleyicisi olduğunu ve aralarındaki ilişkinin takıntılı tutkunluk ile pozitif, uyumlu tutkunluk ile negatif olduğu bulunmuştur.MANOVA analiz sonuçları, tutkunluk puanlarının cinsiyete göre (Hotelling's $T^2=0.11$; $F_{(3,96)}=5.291$; $p<0.05$) farklılaştığını, ancak egzersiz türüne göre (Hotelling's $T^2=0.03$; $F_{(3,96)}=1.510$; $p>0.05$) farklılık olmadığını göstermektedir. Ayrıca, Cinsiyet x Egzersiz Türü etkileşiminin istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Erkek egzersiz katılımcılarının takıntılı tutkunluk düzeylerinin kadın katılımcılardan daha yüksek olduğu ($F_{(1,96)}=6.99$; $p<0.05$) ortaya konmuştur. Uyumlu tutkunluk puanlarının ise bireysel egzersiz yapan kadın ve grup egzersizi yapan erkek katılımcılarda daha yüksek olduğu gözlenmiştir ($p<0.05$).Sonuç olarak, çalışma bulguları, egzersiz katılımcılarının egzersize olan tutkunluklarının egzersiz davranışlarını ve egzersize olan bağlılıklarını etkilediğini ortaya koymuştur. Bununla birlikte, katılımcıların tutkunluk düzeylerinin, cinsiyet ve katıldıkları egzersiz türüne göre farklılaştığı söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Egzersiz Katılımcıları, Tutkunluk, Egzersiz Bağımlılığı, Egzersiz Davranışı

SOZ.918 The Role of Passion in Prediction of Exercise Participants' Participation Motives and Exercise Dependence

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the role of passion levels as a predictor of exercise motives and exercise dependence in exercise participants. The second purpose of this study was to investigate the gender and exercise type differences in passion.Forty female (M_{age}= 33,95±4,36) and 60 male (M_{age}= 33,88±4,64), totally 100 exercise participants (M_{age}= 33,91±4,50) voluntarily participated in this study in Ankara. Passion Scale, Behavioral Regulations in Exercise Scale, Exercise Dependence Scale-2 and Personal Information Form were administered to all participants. Data were analyzed by using descriptive statistics, Stepwise Multiple Regression Analysis and Multiple Analyses of Variance (2x2 MANOVA).Stepwise Multiple Regression Analysis revealed that obsessive passion subscale is significant predictor of internal regulation subscale ($R=0.23$; $R^2=0.05$; $p<0.05$) and withdrawal subscale ($R=0.26$; $R^2=0.07$; $p<0.05$). Analyses indicated that there were negative correlations between obsessive passion and these subscales. Beside this both harmonious and obsessive passion are significant predictors of external regulation subscale ($R=0.53$; $R^2=0.29$; $p<0.01$), lack of control ($R=0.60$; $R^2=0.36$; $p<0.01$) and tolerance subscale ($R=0.82$; $R^2=0.68$; $p<0.01$). External regulation, lack of control and tolerance subscale were found negatively correlated with obsessive passion; but positively correlated with harmonious passion. MANOVA results indicated overall significant main effects for gender (Hotelling's $T^2=0.11$; $F_{(3,96)}=5.291$; $p<0.05$) but not for exercise type (Hotelling's $T^2=0.03$; $F_{(3,96)}=1.510$; $p>0.05$). MANOVA results also revealed significant Exercise Type x Gender interaction differences in passion ($p<0.05$).It can be concluded that, exercise participants' passions toward exercise plays a significant role in their exercise motives and exercise dependences. In addition, it can be said that exercise participants' passions were differed with regard to gender and exercise type.
Keywords : Exercise Participants, Passion, Exercise Motives, Exercise Dependence

ENGELLİLERDE BEDEN EĞİTİMİ ve SPOR
ADAPTED PHYSICAL EDUCATION & DISABILITY SPORTS

SOZ.83 İki Farklı Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinin Fiziksel Aktivite Profilinin İncelenmesi

Bekir Erhan ORHAN [1], Erkan YARIMKAYA[2], Ekrem Levent İLHAN[1]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Milli Eğitim Bakanliği, Hacı Sabancı Ortaokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, özel gereksinimli bireylere yönelik sunduğu hizmetler arasında fiziksel aktivite uygulamalarına yer veren ve vermeyen 2 özel eğitim ve rehabilitasyon merkezinin (ÖERM) fiziksel aktivite profilinin incelenmesidir. Araştırma nitel araştırma yaklaşımlarından iç içe geçmiş çoklu durum modelinde desenlenmiştir. Araştırmaya Ankara ili Çankaya ve Yenimahalle ilçelerindeki 2 ÖERM'nin müdürü katılmıştır. Araştırma verileri yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla elde edilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde betimsel analiz ve içerik analizi yöntemlerinden yararlanılmıştır. Verilerin analizi sonucu 2 kategoriye ulaşılmıştır. Bu kategoriler, ÖERM'lerin fiziksel aktivite uygulamalarına ilişkin profilleri ve ÖERM müdürlerinin fiziksel aktivite uygulamalarının etkilerine yönelik farkındalık düzeyleridir. Araştırma bulguları, her iki kurum müdürünün de fiziksel aktivite uygulamalarının özel gereksinimli bireyler üzerindeki etkileri konusunda farkındalık sahibi olduğunu ortaya koymasına karşın müdürlerin yalnızca birinin kurumunda fiziksel aktivite uygulamalarına yer verdiği tespit edilmiştir. Diğer kurumda ise fiziksel aktivite uygulamalarının ilgili mevzuatta zorunlu tutulmaması, ailelerden bu uygulamalara yönelik talep gelmemesi ve ailelerin bu uygulamalar konusunda yeterli bilgiye sahip olmaması sebebiyle herhangi bir fiziksel aktivite uygulamasına yer verilmediği saptanmıştır. Sonuç olarak, fiziksel aktivite uygulamalarının ilgili mevzuatta ÖERM'lerde zorunlu kriterler arasında yer almaması ve ailelerin bu uygulamalar konusundaki yetersiz talep ve bilinç düzeyinin çok sayıda özel gereksinimli bireye hizmet sunan bir ÖERM'de fiziksel aktivite uygulamalarının gerçekleştirilmesine yönelik olumsuz etkiye sahip olduğu izlenimi edinilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, özel Eğitim, özel Eğitim Ve Rehabilitasyon Merkezi

SOZ.83 Examination of the physical activity profile of the two different special education and rehabilitation centers

ABSTRACT
The aim of this research is to examine the physical activity profile of 2 special education and rehabilitation centers (SERCs) including and not including physical activity applications among the services they provide for the individuals with special need. The research was patterned in the nested multiple-case design out of the qualitative research approaches. Two SERC directors from Cankaya and Yenimahalle, districts of Ankara, attended the research. The research data was obtained with semi-structured interviews. Descriptive and content analysis methods were used in the analysis of the data obtained. Two categories were obtained as a result the data analysis. These categories are the profiles of SERCs in regard to physical activity applications and the awareness levels of the SERC directors for the effects of physical activity applications. Although the research findings reveal that both directors of the institutions are aware of the effects of the physical activity applications on the individuals with special need, it is detected that only one of the directors include the physical activity applications in his/her institution. It is determined that in the institution including physical activity applications, these applications have been performed by expert sports trainers with suitable equipment in suitable environments for 10 years, the children with special need have attended the competitions representing the institution, advertising and information activities have been arranged for the families about these applications and future plans have been made. In the other institution, however, it is detected that no physical activity application is included due to the fact that physical activity applications were not made obligatory in the relevant regulations, these applications were not demanded by the families and they were not sufficiently informed of these applications. To conclude, it is suggested that absence of the physical activity applications in the required criteria in SERCs and inadequate demand and consciousness level of the families about these applications have negative effect on performing the physical activity applications in a SERC providing service to many individuals with special need.
Keywords: Physical Activity, Special Education, Special Education and Sports Center

SOZ.87 Görme Engelli Çocuklarda Denge Eğitiminin Motor Beceriler Üzerine Etkisi

Bilge BAŞAKÇI ÇALIK[1], Elif Gür KABUL[1], Ümmühan Baş ASLAN[1], Şehmus ASLAN [2]
1 Pamukkale University, School of Physical Therapy and Rehabilitation, Türkiye
2 Pamukkale University, Faculty of Sport Sciences,Türkiye

ÖZET
Denge, minimal postural salınımlarla vücut gravite hattını destek alanı içinde tutabilme yeteneğidir. Görsel girdinin olmaması ya da yetersizliği, dengeyi sürdürebilme becerisini etkiler. Önceki çalışmalar görme engelli(VI) kişilerin görme engeli olmayan kişilerle karşılaştırıldığında dengelerinin yetersiz olduğunu göstermişti. Bu çalışmanın amacı, konjenital ağır görme engeli olan çocuklarda denge eğitim programının motor beceriler üzerine etkisini araştırmaktı. Denizli görme engelliler okulundaki öğrencilerden konjenital ağır görme engeli olan 6 çocuk (8.66±1.09 yaş, 4 kız ve 2 erkek) çalışmaya dahil edildi. Çocuklar 8 hafta boyunca 16 seans denge eğitim programına alındı. Denge eğitim programı, statik ve dinamik egzersizleri içeriyordu. Katılımcıların ince ve kaba motor becerileri, denge eğitim programı öncesi ve sonrasında Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlik Testi'nin kısa formu ile değerlendirildi (BOT-2 SF). BOT-2 SF, 8 alt test içerir. Testin en yüksek puanı 88'dir ve yüksek puan yüksek performansı gösterir. Örnek görsel girdi eksikliği nedeniyle bu çalışmada, ince motor hassasiyet , ince motor entegrasyon ve üst ekstremite koordinasyon alt testleri kullanılmadı. BOT-2 SF'nın denge, koşma hızı ve çeviklik ve kuvvet alt test puanları denge eğitim programı sonrasında anlamlı ölçüde artarken ($p<0,01$), bilateral koordinasyon ve el becerisi alt test puanlarında istatistiksel olarak fark yoktu($p>0.05$). Bu sonuçlar, denge eğitim programının konjenital ağır görme engeli olan çocukların motor becerileri üzerine olumlu bir etkisi olduğunu gösterdi. Daha iyi motor becerisi olan görme engelli çocukların, günlük yaşam aktivitelerine, fiziksel ve sportif faaliyetlere katılımı arttı. Bu nedenle, daha büyük örneklemi olan gelecek çalışmalara ihtiyaç vardır.
Anahtar Kelimeler : Görme Engelli, Denge, Motor Beceri

SOZ.87 Effects of Balance Training On Motor Skills in Children With Visual Impairments

ABSTRACT
Balance is an ability to maintain the line of gravity of a body within the base of support with minimal postural sway. Lack or insufficiency of visual input influences the ability to maintain balance. Previous studies showed that people with visual impairment (VI) have deficient balance compared with individuals without VI. The aim of this study was to investigate the effect of a balance training program on motor skills in children with congenital severe VI. Six children with congenital severe visual impairment (8.66±1.09 years, 4 girls and 2 boys) from the school for students with visual impairments in Denizli, included the study. Children received 16 sessions balance training program within 8 weeks. Balance training program was included static and dynamic exercises. Fine and gross motor skills of the participants were assessed at before and after balance training program by Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency, second edition short form (BOT-2 SF). BOT-2 SF contains 8 subtests. The highest score of the test is 88 and higher score shows higher performance. In the study, fine motor precision, fine motor integration and upper limb coordination subtests did not use due to lack of visual imputs of the sample. Balance, running speed and agility, and strength subtests scores of BOT-2 SF increased significantly ($p<0,001$) after the balance training program, while there was not statistically differences for bilateral coordination and manual dexterity subtest score ($p>0.05$). The results indicated that balance training program had a positive effect on motor skills in children with congenital severe visual impairment. With better motor skills, children with VI could participate more in daily living activities, physical and sports activities. Therefore, future studies are needed with larger sample.
Keywords : Visual Impairment, Balance, Motor Skills

SOZ.101 Otizm Spectrum Bozukluğu Olan Çocuklarda Fiziksel Aktivitelerin Denge ve Kuvvet Parametreleri Üzerine Etkisi

Meltem IŞIK
Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Amaç: Bu araştırmanın amacı, otizm spectrum bozukluğu olan çocuklarda uygulanan fiziksel aktivitelerin kuvvet artışına ve denge becerisine olan etkisini belirlemektir.Yöntem: Araştırmanın örneklem grubunu Afyonkarahisar Otistik Çocuklar Eğitim Merkezi'ne (OÇEM) giden 13-14 yaşlarında Otizm spectrum bozukluğu olan 7 çocuk oluşturmaktadır. Bu çocuklar ile 12 hafta boyunca haftada 3 gün ve günde 60 dakika fiziksel aktivitelere yönelik uygulamalar yaptırılmıştır. Çalışmada; çocuklara bireysel olarak uygulanan Bruininks - Oseretsky motor yeterlik alt testlerinden (BOT-2) denge (9 madde) ve kuvvet (5 madde) olmak üzere 14 maddeden oluşan test materyalleri uygulatılmıştır. Elde edilen verilerin normallik testi Shapiro-Wilk test ile yapılmıştır. Normal dağılım gösteren örneklem grubunun ön test ve son test ölçümleri karşılaştırmaları paired-samples t test ile test edilmiştir. Anlamlılık düzeyi olarak $p<0.05$ olarak seçilmiştir.Bulgular: Araştırmada katılımcıların ön test ve son test ölçümleri karşılaştırıldığında; BOT-2 alt testlerinden denge ve kuvvet toplam puan skorlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Buna ek olarak, denge alt maddelerinden 2,3,4,5,6,7 ile kuvvet alt maddelerinden 2,4 ve 5 numaralı maddeler arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olduğu tespit edilirken ($p<0.05$) denge alt maddelerinden 1,8 ve 9 ile kuvvet alt maddelerinden 1 ve 3 numaralı maddeler arasında fark olmadığı belirlenmiştir.Sonuç olarak, 12 haftalık fiziksel aktivitenin otizm spectrum bozukluğu olan çocukların motor yeterlikleri üzerine pozitif etkileri olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Otizm Spectrum Bozukluğu, Fiziksel Aktivite, BOT-2

SOZ.101 The Effect of Physical Activities On Balance and Strength Parameters in The Children With Autism Spectrum Disorder

ABSTRACT
Aim: The purpose of this study is to determine the effects of applied physical activities on strength increase and balance ability in the children with autism spectrum disorder.Method: The sample group of this study consisted of seven children with autism and spectrum disorder at the age of 13-14 in Afyon Autistic Children Education Centre. The participants took part in physical activities during 12 weeks; 3 days per week and 60 minutes per day. In the study, it was expected the children to carry out test materials including 14 items which were balance (9 items) and power (5 items), and this was one of the subtests of *Bruininks-Oseretsky* Test of *Motor* Proficiency (BOT-2) applied individually. Normality test of the obtained data was carried out with Shapiro-Wilk test. The comparison of pre- and post-test measurements of the sample group which indicated a normal distribution was tested with paired-samples t test. Significance level was selected as $p<0.05$.Findings: As pre- and post-test measurements of the sample group were compared; a statistically significant difference was detected in balance and power scores of total point in one of the BOT-2 subtests. Furthermore, statistically significant difference was found between balance subitems 2,3,4,5,6,7 and power subitems 2,4, and 5 ($p<0.05$) while there was no difference between balance subitems 1, 8, and 9 and power subitems 1 and 3. Conclusion: As a consequence, it was revealed that a 12-week physical activity has positive effects on motor proficiency of children with autism spectrum disorder.
Keywords : Autism Spectrum Disorder, Physical Activity, BOT-2

SOZ.130 Spor Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarında Öğrenim Gören Öğrencilerin Engelli Sporcu Algıları

Oğuz ÖZBEK[1], Gamze BEYAZOĞLU[2]
1 Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Uşak Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma Türkiye'de spor eğitimi veren yükseköğretim kurumu öğrencilerinin engelli sporcu algılarını belirleme gereksiniminden kaynaklanmıştır. Araştırmanın genel amacı spor eğitimi alan öğrencilerin engelli sporcu kavramına olan bakış açılarını metaforlar yoluyla belirlemektir. Araştırmaya 2016 yılında Türkiye'nin rastgele seçilen 3 ilindeki 3 üniversiteden, toplam 120 kişi katılmıştır. Öğrencilerin engelli sporcu kavramına ilişkin olarak ürettikleri metaforlar içerik analizi yöntemi ile incelenmiş, oluşturulan metaforların frekansları belirtilmiş ve kategoriler oluşturulmuştur. Bu kapsamda, metaforların analiz edilmesi ve yorumlama süreci metaforların belirlenmesi, metaforların sınıflandırılması, kategori geliştirme, geçerlik ve güvenirliği sağlama olmak üzere dört aşamada gerçekleştirilmiştir. Araştırmada öğrenciler engelli sporcu kavramına yönelik olarak 113 metafor üretmişlerdir. Engelli sporcu algılarına yönelik, toplum tarafından engellenmiş birey olarak engelli sporcu, ilgiye muhtaç birey olarak engelli sporcu, ek bir ilgiye muhtaç olmayan birey olarak engelli sporcu, ötekileştirilmiş birey olarak engelli sporcu, yalnızlığın simgesi olarak engelli sporcu, gücün simgesi olarak engelli sporcu ve değerli birey olarak engelli sporcu kategorileri oluşturulmuştur.
Anahtar Kelimeler : Engelli Sporcu, Metafor, Algı

SOZ.130 The Perceptions of the Disabled Athletes Among the Students Majoring in Sports Training in Higher Education Institutions

ABSTRACT
The current study has been conducted upon the need for determining the perceptions of the disabled athletes among the students majoring in sports training in higher education institutions in Turkey. The overall objective of the study is to determine the students' perspectives on the concept of 'disabled athletes' through metaphors. The research was carried out with the participation of 120 students from 3 randomly selected universities from 3 different cities in 2016. The metaphors produced by the students with respect to the concept of "disabled athletes" have been analyzed using content analysis method, the frequencies of the metaphors have been identified and the metaphors have been grouped under categories. In this context, the process of analysis and interpretation of the metaphors has been carried out in four stages including the determination of the metaphors, classification of the metaphors, category development and ensuring validity and reliability. The participating students have produced 113 metaphors to describe the concept of "disabled athletes". The categories have been determined as follows; the disabled athletes as the individuals blocked by community, the disabled athletes as the individuals with special needs, the disabled athletes as the individuals who are not in need of an extra attention, the disabled athletes as the marginalized individuals, the disabled athletes as the symbol of loneliness, the disabled athletes as the symbol of strength, and the disabled athletes as the precious individuals.
Keywords : Disabled Athletes, Metaphor, Perception.

SOZ.189 Serebral Palsili Çocuklara Yaptirilan Su İçi Egzersizlerinin İnce ve Kaba Motor İle Yaşam Kalitelerine Etkisinin İncelenmesi

Muhammet Eyüp UZUNER[1], Menşure AYDIN[1], Çiğdem ÇEKMECE[2], Bergün Meriç BİNGÜL[1], Bahar Odabaş ÖZGÜR[1]
1 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Kocaeli Üniversitesi, Yahya Kaptan Meslek Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Serebral palsililer egzersizlerde, suyun kaldırma kuvvetinin vücudu desteklediği ve hareket sırasında eklemlere binen yükü azalttığı için su içi egzersizler önerilmektedir. Araştırmanın amacı serebral palsili (beyin felçli) çocuklara yaptırılan su içi egzersizlerinin kaba motor ve yaşam kalitelerine etkinsin incelenmesidir.Araştırmaya yaş ortalamaları 10±2.14 olan, 7 erkek 8 kız olmak üzere 15 CP'li çocuklara haftada 2 gün, 1 saat olmak üzere 16 hafta su içi egzersizler (kol bacak çırpma, su topu ile oynama, su içinde değişik kas gruplarına yönelik egzersizler) yaptırılmıştır. Kontrol grubu olarak su içi egzersiz aktivitesine katılmayan yaş ortalamaları 10±3.20 olan 7 kız 9 erkek toplam 16 serebral palsili çocuklardan oluşmuştur. Her iki grubun kaba motor sınıflama sistemine göre her seviyeden (1,2,3,4,5) 3 çocuk araştırmaya dahil edilmiştir. Egzersize katılan çocukların ve ailelerin demografik özellikleri ile veri toplama araçları olarak; katılımcıların ince motor becerilerini değerlendirmek için Jebsen-Taylor El Fonksiyon Testi (JTHFT), kaba motor becerilerini değerlendirmek için Gross Motor Function Measurement 66 Testi (GMFM-66), yaşam kalitelerini değerlendirmek için ise Pediatrics Quality of Life (PEDSQL) kullanılmıştır.Elde edilen verilerin istatistiksel analizlerinde; program öncesi ve sonrası ve gruplar arasında tanımlayıcı istatistik aritmetik ortalama, standart sapma, wilcoxen testi ve gruplar arası karşılaştırmada Mann Whitney U testi yapılmıştır. Sonuç olarak; egzersiz programına katılan çocukların kaba motor beceri ve yaşam kalitelerinde ve gruplar arası karşılaştırmada anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Bu sonuçlara göre su içi egzersiz programları serebral çocukların motorsal gelişimleri ve yaşam kalitelerinde olumlu etkileri sağladığı söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Serebral Palsi, Kaba Motor, Yaşam Kalitesi, Su Içi Egzersiz

SOZ.189 Study of Effectiveness of Water Based Exercises On Fine and Gross Motor and Life Quality İn Children with Cerebral Palsy

ABSTRACT
Because of the facts that the lifting force of the water supports body and reducing the load on the joints, water based exercises suggest to the individuals with cerebral palsy. Aim of this study is to examination of the effectiveness of water based exercises on fine and gross motor and life quality in children with cerebral palsy.In this study, wated based exercises (arm and leg flap, playing with water ball, exercises programs for different muscle groups in the water) has been applied to 15 children with cerebral palsy (7 male, 8 female) (aged 10±2.14) for 16 weeks (2 days in a week and 1 hour per session). As a control group, 16 children with cerebral palsy (7 female, 9 male) (aged 10±3.20), that they do not participate in water based exercise activity, has been recruited. Both groups has been recruited with 3 children from each levels of gross motor classification system (1,2,3,4,5). Demegraphic features of the children who participate in the exercise and their families has been identified and fine motor features of the participants has been identified with Jebsen-Taylor Hand Function Test, gross motor functions has been identified with Gross Motor Function Measurement 66 Test, and quality of life has been identified with Pediatrics Quality of Life.Analysis of the datas; descriptive statistics, arithmetic mean, standart deviation, wilcoxen test has been used for before the program and after the program and between the groups, and Mann Whitney U test has been used to compare the intergroups. As a result, gross motor function and quality of life and inter groups comparison has shown significant differences ($p<0,05$). According to these results, it can be decided that water based exercise programs have positive effects on the motoric development and quality of life in children with cerebral palsy.
Keywords : Cerebral Palsy, Gross Motor, Quality of Life, Aquatic Exercise

SOZ.204 Down Sendromlu Çocuk Ve Adölesanlarda Dinamik Denge ve Gövde Stabilitesi Arasindaki İlişki

Tarık ÖZMEN[1], Ceyda Merve ÜNAL[2]
1 Karabük Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Türkiye
2 Şafak Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Şafak Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Türkiye

ÖZET
Birçok çalışma, Down Sendromlu (DS) çocuklarda, denge, motor beceriler ve kas kuvvetinde normal yaşıtları ile karşılaştırıldığında önemli düzeyde gecikme gözlendiği rapor edilmektedir. Bu çalışmanın amacı, DS çocuk ve adölesanlarda gövde stabilitesi ile dinamik denge arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Bu çalışmaya 6-19 yaşlarında (yaş: 12.18±4.23 yıl, boy: 142.09±17.63 cm, kilo: 51.55±21.71 kg) 11 DS çocuk ve adölesan katılmıştır. Katılımcıların dinamik dengesi Star Excursion Balance Testi (SEBT) ile anterior (A), posteromedial (PM) and posterolateral (PL) yönlerinde değerlendirilmiştir. Gövde stabilitesi, gövde fleksiyon, lateral köprü ve gövde ekstansiyon testleri ile değerlendirilmiştir. Test değişkenleri arasındaki ilişkiyi saptamak için Pearson korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Gövde ekstansiyon testi ile SEBT'nin PM (p=.025) ve PL (p=.011) yönleri arasında anlamlı bir ilişki vardır. Lateral köprü testi ile SEBT'nin PM (p< .001) ve PL yönleri arasında (p=.013) anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Gövde stabilitesi, DS çocuk ve adölesanlarda, dinamik denge üzerine anlamlı bir etkiye sahipti. Gövde kassal enduransının geliştirilmesi DS çocuk ve adölesanlarda dengenin gelişimine katkı sağlayabilir.
Anahtar Kelimeler : Down Sendromu, Denge, Gövde Stabilitesi

SOZ.204 Relationship Between Dynamic Balance and Core Stability in Children and Adolescents with Down Syndrome

ABSTRACT
Many studies have been reported that significant delay in balance, motor skills and muscle strength in children with Down Syndrome (DS) was observed compared with normal counterparts. The aim of this study was to investigate relationship between core stability and dynamic balance in children and adolescents with DS. Eleven children and adolescents with DS between ages 6 to 19 years (age: 12.18±4.23 years, height: 142.09±17.63 cm, weight: 51.55±21.71 kg) participated in this study. Dynamic balance of the participants was evaluated at directions of anterior (A), posteromedial (PM) and posterolateral (PL) with Star Excursion Balance Test (SEBT). The core stability was evaluated with trunk flexion, side bridge, and trunk extension tests. Pearson correlation coefficient were used to identify relationships between test variables. There is a significant relationship between trunk extension test and PM (p=.025) and PL directions of SEBT (p=.011). A significant relationship was found between side bridge test and PM (p< .001) and PL (p=.013) directions of SEBT. Core stability had a significant influence on dynamic balance in children and adolescents with DS. Improvement of core muscle endurance may contribute development of balance in children and adolescents with DS.
Keywords : Down Syndrome, Balance, Core Stability

SOZ.207 İşitme Engelli Tekvandocular İle Sağlıklı Tekvandocuların Dengelerinin Karşılaştırılması

Tuğba KOCAHAN[1], Bihter AKINOĞLU[2], Necmiye Ün YILDIRIM[2], Özge ÇOBAN[2], Adnan HASANOĞLU[1]
1 Gençlik ve Spor Bakanlığı, Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Eryaman, Ankara, Türkiye
2 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Bilkent, Ankara, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, işitme engelli ve sağlıklı tekvandocuların gözler kapalı ve açık stabilite ve tek ayak üzerindeki dengeleri karşılaştırmak amacı ile yapıldı. Çalışma, Ankara Sporcu Eğitim Sağlık Araştırma Merkezi'nde alınmakriterlere uyan ve çalışmaya dahil olmaya gönüllü olan 9 sağlıklı (ortalama yaşı 18.55 ±1.58) ve 9 işitme engelli tekvando sporcusu (ortalama yaşı 17.11±1.69) ile gerçekleştirildi. Tüm sporcuların dengeleri Human Body Equilibrium 360 (HUBER 360®) isimli elektronik cihazile değerlendirildi. Denge ölçümlerinde stabilite değerlendirmesi olarak, gözler açık ve kapalı olmak üzere kişinin pozisyonunu 50 saniye boyunca ne derece koruyabildiği ölçüldü. Ölçümler sırasında kişinin merkez değişimi esnasında çizdiği uzunluk ve alan ile bu değişimlerdeki hız parametreleri kaydedildi. Aynı zamanda kişinin tek ayak üzerinde denge değerlendirmesi yapıldı. Bu değerlendirmede kişinin bir bacağı önde diz fleksiyon pozisyonundayken diğer bacağın yerle temasındaki merkez değişimi esnasında 30 saniyede çizdiği uzunluk ve alan ölçümleri kaydedildi. Grupları karşılaştırmak için non-parametrik Mann Whitney U *testi* kullanıldı. yaş ve vücut kütle endeksi değerleri birbirine benzer bulundu ($p>0.05$). Stabilite testlerinden gözler açık alan ölçümlerinde gruplar arasında fark bulunmazken, uzunluk ve hız ölçümlerinde fark tespit edildi (sırasıyla $p=0.01$,$p=0.04$). Gözler kapalı alan, uzunluk ve hız parametrelerinde ise fark belirlenmedi. Tek ayak üzerinde denge testinde de gruplar arasında fark tespit edilmedi ($p>0.05$). İşitme engelli tekvandocularda gözler açık denge reaksiyonu sağlıklı tekvandocularа göre daha iyi olduğu ve merkeze daha yakın pozisyonlarda dengelerini koruyabildikleri görülmüştür. Ancak gözler kapatıldığında söz konusu farklar ortadan kalkmıştır. Bu durum görsel feedback'ten sağlıklı sporcularдan fazla yararlanan işitme engelli bireylerin görsel feedback'in yoksunluğunda denge reaksiyonlarını daha yavaş ve daha az stabil kurduğunu göstermektedir. Bu sonuç işitme engelli bireylerde yapılan sportif aktivitelerin denge üzerine olumlu etkisi olduğunu göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Denge, Işitme Engelliler, Tekvando

SOZ.207 Comparison of hearing impaired and healthy taekwondo player

ABSTRACT
This study was performed to compare hearing impaired (HI) and healthy Taekwondo player's eyes opened-closed stability and single leg balance. The study was conducted in Ankara Athlete Education and Health Research Center with 9 healthy (mean age 18.55±1.58) and 9 HI Taekwondo player (mean age 17.11±1.69) All player's balance's assessment was carried out with Human Body Equilibrium 360 (HUBER 360®). As balance tests, stability tests was evaluated how much a person can hold his position during 50 seconds in eyes opened-closed positions. During the test the length and the area that player's drew away from center line and speed parameters in these changes was determined. Single leg balance tests were also performed. During this test while player's one leg was positioned in knee flexion, other leg's which was on the ground, lenght and area measurement was determined in center changing period during 30 seconds. Mann Whitney U test was used to determine the comparison between groups. Participan's age and body mass index were found similar ($p>0.05$). In eyes opened position, there was significant difference in stability tests' length and speed parameters while there was no significant diffrence in area parameters (accordingly $p= 0.01$, $p=0.04$). It was found no difference in area, length and speed parameters in eyes closed position and single balance tests ($p>0.05$).In eyes opened position, HI player's balance reaction was better than healthy ones and they can hold their balance closer to the center. However when the eyes were closed, these differences diseappared. This points out that HI player's who use visual feedback more than healthy ones, balance reaction was slower and less stabil in the lack of visual feedback. It's shown that sportive activities has positive effects on balance in HI people.
Keywords : Balance, Hearing Impaired, Taekwondo

SOZ.222 Sporun Otizm Spektrum Bozukluğu Tanılı Çocuklara Ve Ailelerine Etkisi Konusunda Ebeveynlerinin Görüşlerinin Değerlendirilmesi

Fatih IŞIK
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Engelliler Müdürlüğü,İstanbul Büyükşehir Belediyesi Engelliler Müdürlüğü, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, Otizm spektrum bozukluğu bulunan çocuklara sahip ailelerin, çocuklarının spora katılımının, çocukların ve kendilerinin üzerindeki etkileri incelemektir.Araştırmanın çalışma grubunun en az 1 senedir spor yapan 8 otizm tanısı almış birey ailesinden oluşmaktadır.Araştırma verilerin nitel araştırma teknikleri kullanılarak toplanmıştır. Bu kapsamda 19 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış mülakat formu hazırlanmıştır. Yarı yapılandırılmış mülakat kapsamındaki sorular, çocukların motorik değişim, zihinsel değişim, günlük yaşam becerilerinde gelişme, problematik davranışlarda azalma, sosyal yaşam becerilerinde artış ve duyusal olaylarda gelişme temalarını kapsayacak şekilde oluşturulmuş ve konu ile ilgili olarak uzmanların görüşleri alınmıştır. Hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu çerçevesinde; katılımcılar ile görüşmeler yüz yüze yapılmıştır. Görüşmeler, görüşülen kişilerin izni alındıktan sonra ses kayıt cihazı ile kaydedilmiştir. Görüşmelerden elde edilen kayıtlar ses dosyaları bilgisayara aktarıldıktan sonra araştırmacı tarafından içerik analizi yöntemi ile çözümlenmiş sonuçlar kategorileştirilerek tablolaştırılmıştır.Araştırmada geçerlilik için; Görüşme formunun hazırlanmasında iki uzman görüşüne başvurulmuş, araştırmanın yöntemi ve aşamaları açık açık anlatılmış, bulgular da sık sık alıntılara yer verilmiştir.Araştırma bulgularına göre; çocuklarda zihinsel, sosyal yaşam becerileri, motorik, problem davranış, günlük yaşam becerileri, sportif branş, ailelerin ise zihinsel, duygusal ve sosyalleşme alanlarında bir çok noktada pozitif yönde gelişim ve değişim olduğu tespit edilmiştir.Sonuç olarak; sportif etkinliklerin otizmli bireylerin ve ailelerinin yaşam kalitesi üzerine olumlu etkiler yaptığı söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Otizm, Spor

SOZ.222 Evaluation of the Views of the Parents About the Effect of Sports On Children with Autism Spectrum Disorder and Their Families

ABSTRACT
The purpose of this study families with children diagnosed with autism spectrum disorder to examine the effects of participation on themselves, their children and their children's Sport.The Research Working Group of 8 who play sports for at least 1 year aileli an individual consists of a diagnosis of autism.The research data were collected using qualitative research techniques. In this context, questions of 19 semi-structured interview form has been prepared. Semi-structured interview questions within the scope of the scope of children motoric change is a mental change, improvement in daily living skills, a decrease in problematic behaviors, social and sensory events in the development of the themes to cover an increase in life skills was created, and the opinions of Experts on the subject were taken. Prepared semi-structured interview form in the framework; interviews with participants were conducted face to face. The interviews were recorded with a voice recorder after obtaining the permission of the respondents. Discussions which is obtained from records, audio files transferred to a computer after the results were decoded by the researcher by content analysis method by tabular kategorilestirile.Reliability and validity in research; in the opinion of two experts in the preparation of the interview form is referenced bluntly explained the method and steps of research, the findings also Frequent quotations have been given.According to research findings, children's cognitive, social, and life skills daily living skills problem behavior motoric branch of the family is sporty, mental, emotional and socialization development and change in the areas it has been found that at a point in a very positive way.As a result of sporting activities made a positive impact on the quality of life for individuals with autism and their families, it can be said that.
Keywords : Autism, Sports

SOZ.247 Otizmli Öğrencilerin Kaynaştırma Ortaminda Beden Eğitimi Dersine Katılımlarının Beden Eğitimi Öğretmenleri ve Ebeveynler Bakış Açısından İncelenmesi

Elif LERMİ [1], Dilara ÖZER[2]
1 Cemile Çopuroğlu Ortaokulu, Gedik Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Gedik Üniversitesi, Gedik Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi (BE) öğretmenleri ve ebeveynlerin bakış açısından otizmli öğrencilerin BE dersine katılımlarını etkileyen etmenleri ortaya çıkarmak ve BE dersine katılımlarını artırmaya yönelik önlemlerin alınmasına temel oluşturmaktır. Temellendirilmiş kuram yaklaşımına dayalı olan bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden tematik analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırma grubunu 2014-2015 eğitim öğretim yılında İstanbul Pendik ilçesindeki ortaokul ve liselerde görev yapan 5 BE öğretmeni ve 8 otizmli öğrencinin ebeveyni oluşturmaktadır. Araştırmada yarı yapılandırılmış soru formu kullanılmıştır. Araştırma sonucunda BE öğretmeni bakış açısından (a) otizmli çocukların beden eğitimi dersine katılımları, (b) otizmli çocukların beden eğitimi dersine katılımlarını etkileyen etmenler (c) beden eğitimi öğretmenlerinin katılımı artırmaya yönelik yaklaşımları olmak üzere 3 ana tema elde edilmiştir. Bu temalar doğrultusunda otizmli çocukların BE derslerine katılımının tüm eğitim kademelerinde oldukça sınırlı olduğu belirlenmiştir. Ebeveyn bakış açısından beden eğitimi dersine katılımı etkiyen faktörler başlığı altında (a) katılımı etkileyen etmenler (b) fiziksel aktivitenin yararlarına ilişkin görüşler, olmak üzere iki ana tema elde edilmiştir. Araştırma sonuçları hem BE öğretmenleri hem de ebeveyn bakış açısından, otizmli kaynaştırma öğrencilerinin BE dersine katılımlarını engelleyen etmenlerin; otizmli kaynaştırma öğrencisinden, BE öğretmeninden, okuldan, akranlardan ve ebeveynlerden kaynaklandığını ortaya koymaktadır. Araştırmanın bir diğer sonucu fiziksel aktiviteye katılımın otizmli çocukların fiziksel uygunlukları ve duyuşsal gelişimleri üzerindeki etkilerini ebeveyn bakış açısından ortaya koymasıdır. Bu sonuçlara göre, fiziksel aktivite otizmli kaynaştırma öğrencilerinin sosyalleşmelerine, olumlu davranışlar kazanmalarına, motivasyonlarının artmasına eğlenmelerine ve rahatlamalarına, özgüven geliştirmelerine ve takıntılı korkulardan uzaklaşmalarına yol açarak otizmin olumsuz etkilerini hafifletebilmektir. Otizmli kaynaştırma öğrencilerinin BE dersine katılımlarının artırılması için BE öğretmenlerinin hizmet içi eğitimlerinin sağlanması, okulda destek eğitim hizmetlerinin aktif hale getirilmesi ve ebeveyn öğretmen işbirliğinin güçlendirilmesi önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Kaynaştırma, Otizmli çocuk, Beden Eğitimi öğretmeni, Ebeveyn

SOZ.247 Investigation of Participation of Students with Autism in Inclusive Physical Education from Perspective of Physical Education Teachers and Parents

ABSTRACT
The purpose of this study is to clarify the factors on participation of students with autism in physical education from the perspective of physical education teachers and parents and form for taking precaution to increase their participation in the PE. This research is based on the grounded theory approach used thematic analysis of qualitative research methods. The research group is consisting of 8 parents and 5 PE teachers working in primary, secondary and high school in 2014-2015 in İstanbul Pendik District. Semi-structured questionnaire was used in the research. As a result of the research from the perspective of PE teacher, it was obtained three main themes including; (a) participation of children with autism in the PE classes, (b) factors affecting on the participation of children with autism in the PE classes (c) approaches toward increasing the participation children with autism in the PE classes. According to these these themes, it is found that participation of students with autism in the PE classes was very limited in all level of education. As a result of the research from the perspective of parents, it was obtained two main themes including (a) factors affecting participation of children with autism in the PE classes, (b) opinions regarding the benefits of physical activity including two main themes. Research clarified that the factors that prevent their participation in the PE have resulted from students with autism, the PE teacher, school, peers and parents from the perspective of both the PE teachers and parents. An other result of the research is to clarify positive effects of participation in physical activity of children with autism on their physical fitness and emotional development from the perspective of parents. According to these results, physical activity decreases negative effects of autism effecting on their socialization, gaining positive behavior, having fun and relaxing, increasing motivation, enhancing self-confidance and releasing obsessive fears. It is recommended in order to increase the participation of students with autism in the PE that providing in-service training of PE teachers and support system for inclusion in the schools, and strengthening cooperation between PE teachers and parents.
Keywords : Student With Autism, Inclusion, Physical Education Teacher, Parents

SOZ.264 Nereden Nereye Şampiyon Özel Bir Sporcunun Ebeveyni Olmak: Babanın Bakış Açısıyla

Nuri Berk GÜNGÖR[1], Aynur YILMAZ[1], Ekrem Levent İLHAN[1]
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; şampiyon bir özel sporcuya, elit düzeyde sportif müsabakalarda yarışmasının ve sportif faaliyetlerin içinde bulunmasının yaşam kalitesine olan etkilerini belirlemektir. Katılımcı seçiminde amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme kullanılmıştır. Başarılı sporcunun günlük yaşantısı ve spor hayatına yakından tanıklık eden kişi olan babası çalışmaya dâhil edilmiştir. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımlarından durum çalışması deseni kullanılmıştır. Veriler görüşme tekniği kullanılarak elde edilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmeler üç oturumda tamamlanmıştır. Veri analizinde betimsel ve içerik analizinden faydalanılmıştır. Analizler neticesinde 6 tema elde edilmiştir. Fiziksel fonksiyonlar teması; kilo dengesini sağlama, spor yapma süresi, obezite riskini azaltma, kalp- dolaşım hastalığı riskini azaltma, branşa özgü vücut yapısına sahip olma, yüksek enerji düzeyine sahip olma ve fizyolojik olarak yaşlanmayı geciktirme kategorilerini içerir. Sosyal fonksiyonlar teması; özgüven duyma, girişimci olma, popüler olma, akran onayı, rol model olma ve toplumsal kabul kategorilerini içerir. Duygusal fonksiyonlar teması; uyku düzeni, zaman planlaması, sorumluluk sahibi olması, mutlu olmayı sağlama, öfke kontrolü sağlama, disiplin, entelektüel kişilik yapısı ve kendini ifade etmesi kategorilerini içerir. Okul fonksiyonu teması; öğretmenlere ait bakış açısının değişimi ve okula istekli gitme kategorilerini içerir. Psikososyal sağlık teması; korkularının azalması, kıskançlık, mental seviyeye etki ve kişi farkındalığı kategorilerini içerir. Aileye yönelik tepkiler teması; çevresel yansıma, rol model aile ve başarının ailenin sosyal statüsüne etkisi alt kategorilerini içerir. Sonuç olarak elde edilen bulgular doğrultusunda sportif faaliyetlerin zihinsel engelli bireylerin fiziksel özelliklerin gelişmesini sağlamasının yanında, onların psikolojik ve sosyal özelliklerinin de gelişimi açısından önem taşıdığı belirlenmiştir. Ayrıca, özel sporcunun elde ettiği sportif başarılar aile üyelerine olumlu katkı sağlamaktadır. Not: Caner Ekin isminin kullanılması için izin alınmıştır.
Anahtar Kelimeler : Caner Ekin, özel Sporcu, Yaşam Kalitesi, Nitel Araştırma

SOZ.264 From where to where being the parent of a special champion athlete: with father

ABSTRACT
The purpose of the this study; a special champion athlete, to determine impact on quality of life the elite level of competition in sports competitions and engaged in sporting activities. of purposive sampling methods, criterion sampling method was used for selection of participants. Athlete's father has been witnessed the daily lives of successful athlete and sports life was included in the study. In this study, was used the case study research design from qualitative research. Data was obtained using interviews. The semi-structured interview was used as data collection tool created by researchers. Interviews were completed in three sessions. Analysis results were obtained in 6 themes. Physical function theme includes providing weight balance, time doing sports, reducing the risk of obesity, reduce the risk of cardio-circulatory disease, having to bransh body structure, have a high energy level and delaying senescence physiologically. Social functions theme includes feel confident, to become entrepreneurs, be popular, peer approval, being role model and social acceptance. Emotional functions theme includes sleep patterns, time planning, be responsible, be happy to provide, providing anger management, discipline, intellectual personality structure and self-expression. School functions theme includes the change of perspective from teachers and eager to go to school. Psychosocial health theme includes reduction of fear, jealousy, effects on mental level and people awareness. Responses to family theme includes environmental implications, role model family and impact on social status of family. As a result, this study revealed that sporting activities for individuals with mental retardation contrubuted to their physical, psychological and social characteristics. Also, special athlete's sporting achievements provide a positive contribution to family members. Note: It was allowed to use the name of Caner Ekin
Keywords : Caner Ekin, Particular Athlete, Quality of Life, Qualitative Research

SOZ.318 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Zihinsel Engelli Çocuklara Yönelik Tutumlarını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Gülsüm Hatipoğlu ÖZCAN, Dilara ÖZER
Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı beden eğitimi öğretmenlerinin (BEÖ) zihinsel engelli çocuklara (ZEÇ) yönelik tutumlarını etkileyen faktörleri incelemektir. Araştırmanın evrenini 2014-2015 eğitim öğretim yılında İstanbul ili Pendik, Üsküdar, Ataşehir, Bayrampaşa, Gaziosmanpaşa, Avcılar ve Adalar ilçelerinde ortaokullarda görev yapan toplam 320 (94 kadın, 226 erkek) BEÖ oluşturmaktadır. Araştırmada Özer ve Süngü (2012) tarafından geliştirilen "Zihinsel engelli çocuklara yönelik tutum ölçeği" (ZEÇTÖ), Neff (2003) tarafından geliştirilen ve adaptasyon çalışması Akın ve ark. (2007) tarafından gerçekleştirilen "Öz duyarlık ölçeği" ve öğretmen tutumlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi ile ilgili verilere ulaşabilmek için "demografik anket formu" kullanılmıştır.Verilerin çözümlenmesinde SPSS 0.16 paket programı kullanılmıştır. İki gruba dayalı istatistiklerde Student-t testine, ikiden fazla gruplarda ise ANOVA testine başvurulmuştur.Araştırma sonucunda BEÖ' nin ZE öğrenciye öğretmeye yönelik tutumlarının kararsız olduğu, cinsiyetin BEÖ' nin tutumları üzerinde bir etkisi olmadığı, ZEÇ' la çalışma deneyimi ve ZE tanıdığa sahip olan BEÖ' nin daha olumlu tutum puanına sahip olduğu, hizmet süresi daha az olan BEÖ ile ZEÇ'la çalışmak için kendisini yeterli bulan BEÖ'nin tutumlarının daha yüksek olduğu ve BEÖ' nin ZE çocuklara yönelik toplam tutum puanı ile öz duyarlığın alt boyutları olan öz sevecenlik, paylaşımların bilincinde olma, izolasyon, bilinçlilik ve aşırı özdeşleşme ile ilişkili olduğu bulunmuştur. Öz duyarlık alt boyutların puanlarında görülen artışa paralel olarak tutum puanında da artış olduğu görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi öğretmeni, Zihinsel Engelli, Tutum, Öz Duyarlık

SOZ.318 Factors Influencing Secondary School Physical Educationteachers' Attitutestoward Children With Intellectual Disabilities

ABSTRACT
The purpose of this study is to examine the factors which affects to attitudes of physical educators (PE) about students with intellectual disabilities (ID). s. The universe of s-the research occurs totally 320 PE teachers (94 female and 226 male) who works at various secondary schools in Pendik, Üskudar, Atasehir , Bayrampasa, Gaziosmanpasa, Avcilar and Adalar in Istanbul. In the research "Scale of attitude toward children with intellectual disabilities" developed by Süngü and Özer (2012), "Self-compassion scale" developed by Neff (2003) and adapted to Turkish population by Akın ve ark. (2007), and demographic questionaire forms defining the factors which affects the attitudes of PE teachers were used.SPSS 0,16 programme was used to analyze the data. Student-t test was used for statistics for two groups but ANOVA test was used for much more groups than two.According to the results of the research, PE teachers' attitude toward teaching children with ID are indecisive, gender does not affect PE teachers' attitudes , PE teachers who has known a person with ID and had experience with students with disabilities has a higher attitude score. It was found a relation with the total attitude points and subdimensions of self-compassion which are self-kindness, being aware of sharings, isolation , awareness and excess identifying. It seems that attitude score increased depending on subdimensions of self-compassion scores
Keywords : Phsycal Educators, Intellectual Disability, Attitude, Self-compassion

SOZ.371 Tekerlekli Sandalye Basketbolcularının Sporda Prososyal ve Antisosyal Davranışları ile Empatik Beceri Düzeyleri

Gülfem Sezen BALÇIKANLI[1], Ekrem Levent İLHAN[1], Oğuz Kaan ESENTÜRK[1], Okan Burçak ÇELİK[1]
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Araştırmada, tekerlekli sandalye basketbolcularının sporda prososyal ve antisosyal davranışları ile empatik becerilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. İlişkisel tarama modelinde desenlenen bu araştırmaya, toplam 230 (216'sı erkek, 14'ü kadın) tekerlekli sandalye basketbol oyuncusu katılmıştır. Veri toplama aracı olarak; Sporda Prososyal Antisosyal Davranış Ölçeği (PABSS) ve Kişilerarası Tepkisellik İndeksi (IRI) kullanılmıştır. Verilerin analizinde, independent t-testi, Cronbach Alpha, One-way Anova ve Pearson korelasyon analizleri kullanılmıştır. Elde edilen bulgular; tekerlekli sandalye basketbolcularının empatik becerileri ile sporda prososyal davranış yönelimleri arasında düşük düzeyde, anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişkinin olduğu, antisosyal davranış yönelimleri ile orta düzeyde, anlamlı ve negatif yönlü bir ilişki olduğunu göstermektedir. Empatinin alt boyutlarından olan perspektif alma, empatik düşünce ve fantezinin, milli sporcu olma olmama değişkeni açısından farklılaşmadığı ancak kişisel sıkıntının milli sporcu olmayanlarda daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Takımdaşına ve rakibe prososyal davranışın milli sporcularda daha yüksek, takımdaşa ve rakibe antisosyal davranışın ise daha düşük olduğu görülmektedir. Sporcuların oynadıkları mevkilerine göre yapılan analizlerde perspektif alma ve takıma prososyal davranış boyutlarında anlamlı bir fark olduğu ortaya çıkarken, öğrenim durumları ve engel nedenlerine göre empatik beceri ile prososyal-antisosyal davranışlar arasında da anlamlı bir fark bulunmaktadır. Sonuç olarak, tekerlekli sandalye basketbolcularında empatik becerinin prososyal davranışları desteklerken, antisosyal davranışları azalttığı söylenebilir. Bu çerçeveden hareketle sporda prososyal davranışların artırılması için sporculara verilecek olan empati eğitiminin önemi ortaya çıkmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Tekerlekli Sandalye Basketbolu, Empati, Prososyal-antisosyal Davranışlar

SOZ.371 Empathy Skills and Prosocial and Antisocial Behaviors of Wheelchair Basketball Players

ABSTRACT
The aim of this study is to investigate empathy skills and prosocial and antisocial behaviors of wheelchair basketball players in sport. The study was conducted with the participation of 230 wheelchair basketball players (216 males and 14 females). The data were collected via Interpersonal Reactivity Index (IRI) and Prosocial and Antisocial Behavior in Sport Scale (PABSS). The data were analyzed by means of independent t-test, cronbach alpha, one-way anova and pearson correlations. Results display that there was a low positive significant relationship between empathy skills and prosocial behaviors of wheelchair basketball players in sport, whereas a medium positive significant relationship between empathy skills and antisocial behaviors was found. Perspective taking, empathic concern and fantasy, sub-dimensions of empathy, did not differ in terms of whether to be a national athlete, however personal distress was found to be higher in non-national athletes than national ones. Prosocial behaviors towards opponents and teammates were found to be higher in national athletes, while antisocial behaviors towards opponents and teammates were viewed as lower. In relation to their playing positions, a significant difference in perspective taking and prosocial behaviors towards team members was observed. When level of education and causes of disability are examined, a significant difference between empathy skills and prosocial and antisocial behaviors was found. One can claim that empathy skills of wheelchair basketball players increase prosocial behaviors and decrease antisocial behaviors. Therefore, empathy training to be given to athletes is of great significance in order to increase prosocial behaviors in sport.
Keywords : Wheelchair Basketball, Empathy, Prosocial-Antisocial Behaviors

SOZ.377 Ebeveynlerin Bakış Açısından Otizmli Çocukların Fiziksel Aktiviteye Katılımlarını Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi

Ebru KARACAR, Dilara ÖZER
Gedik Üniversitesi, Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı ebeveynlerin bakış açısından otizmli çocukların fiziksel aktiviteye katılımlarını etkileyen faktörleri incelemektir. Araştırmaya, İzmit'te bir Özel Eğitim Uygulama Merkezi'nde eğitim alan yaşları 7-14 arasında değişen 15 otizmli çocuğun ebeveyni ile 1 otizmli çocuğun yaşam koçu katılmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden odak grup görüşmesi kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış soruların kullanıldığı görüşmeler üç odak grup üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri, tematik analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. Bronfenbrenner'ın sosyoekolojik kuramını temelinde araştırmada "otizmli çocukların gelişimsel özellikleri", "aile, mahalle, okul üçgeninde çocuğun fiziksel aktiviteye katılımı", "aile, mahalle, okul üçgeninde fiziksel aktiviteye katılım olanakları" ve "fiziksel aktiviteye katılımı etkileyen kurumsal politikalar" başlıklı iç içe geçmiş katmanları temsilen dört ana tema elde edilmiştir. Katmanların merkezinde yer alan yer alan ilk tema "Otizmli çocukların gelişimsel özellikleri" hareket becerilerindeki yetersizliğe işaret etmekte, otizme eşlik eden takıntılı davranışların, sosyal iletişim becerilerindeki yetersizliğin ve motivasyon eksikliğinin fiziksel aktiviteye katılıma engel olduğunu ortaya koymaktadır. İkinci katmanda yer alan "Aile, mahalle, okul üçgeninde çocuğun fiziksel aktiviteye katılımı" teması kapsamında ebeveynlerin evde diğer çocukları ile işbirliği yaparak otizmli çocuğu aktif tutmak ve sosyal ortamdaki yalnızlıklarını telafi etmek için yoğun çaba gösterdiklerini ortaya koymaktadır. Ebeveynler çocuğun evde fiziksel olarak aktif olmasını desteklemelerine rağmen, araştırma sonuçları çocukların serbest zamanlarınınçoğunu evde ve hareketsiz bir şekilde yalnız geçirdiğini göstermektedir. Okul bağlamında fiziksel aktiviteye katılımları teması altında "beden eğitimi" ve "teneffüs" olmak üzere iki alt temaya ulaşılmıştır. Fiziksel ortamın yetersiz oluşu, materyal eksikliği, programın yetersiz olması ve öğretmen yaklaşımları beden eğitimine katılımı engelleyen unsurlar olarak bulunmuştur. Teneffüs saatleri okulda fiziksel aktiviteye katılım fırsatı olarak görülse de, materyal ve fiziksel ortam eksikliği, öğretmenlerin eşlik etmeyişleri nedeniyle otizmli çocuklar için yararlı olamamaktadır. Mahallede fiziksel aktiviteye katılım, oyun kavramından yola çıkılarak; "büyüklerle oyun", "arkadaşlarla oyun" ve "yalnız oyun" temalarıyla ifade edilmiştir. Araştırma sonuçları otizmli çocukların arkadaşlarıyla oyun kurmadaki sınırlılıklarına ve olumsuz akran tutumlarına işaret etmektedir. Mahallede de evde olduğu gibi yalnız oyuna yönelimli oldukları, diğerleri ile etkileşimlerinde ise daha çok kendilerinden büyük çocuklarla oynamayı tercih ettikleri saptanmıştır. Üçüncü katmanı oluşturan "Aile, mahalle, okul üçgeninde "maddi olanaklar, ulaşım, uzman personel, fiziksel ortam ve materyal" fiziksel aktiviteye katılımı engelleyen etmenler olarak ön plana çıkmaktadır. Son olarak en dıştaki katman aile, okul ve mahallede fiziksel aktivite olanaklarının üniversiteler, bakanlıklar ve belediyelerle ilişkisini ele almaktadır. Araştırma sonucunda bu kurumların otizmli çocukların fiziksel aktiviteye katılımını en üst dereceye çıkaracak önlemlerin alınması konusunda gerekli yapılanmayı gerçekleştirmeleri önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Ebeveyn, Fiziksel Aktivite, Otizmli çocuklar

SOZ.377 Investigation of Factors On Physical Activity Participation of Children With Autism From Perspective of Parents

ABSTRACT
The aim of the study is to examine the factors that affect participation in physical activity of children with autism from the perspective of parents. In this study, participants were parents of 15 children with autism and one life coach of a child with autism between 7-14 year-old in a Special Education Center in Izmit. Semistructured interviews were carried out on three focus groups. The research data were analyzed using thematic analysis . The research on the basis of Bronfenbrenner's socioecological theory, It was obtained the four main themes of " developmental characteristics of children with autism" "participation of children with autism in physical activity in the triangle of family, neighborhood and school ", "participation possibilities of children with autism in physical activity in the triangle of family, neighborhood and school " " and " policies that affect participation in physical activity". The first theme in the center of the layers , called " developmental characteristics of children with autism" points to the lack of movement skills and clarifies that obsessive behavior, the inadequacy of social communication skills and lack of motivation is a barrier to participation in physical activity. In the second layer, in the scope of the theme called "participation of children with autism in physical activity in the triangle of family neighborhood and school ", It is revealed that parents with a cooperation with their other children at home to keep active thechild with autism and compensate for his loneliness in the social environment have made a lot of efforts. Despite the support of the parents of the child to be physically active at home, the result of the research clarified that children spend alone most of their free time at home. Under the theme of participation in physical activity in the school context, two sub-themes including "physical education" and "recess" were reached. Inadequate physical environment, lack of materials, inadequate program and teachers' approaches was found to be the factors that restrain participation in physical education. Even if recess time is seen as an opportunity to participate in physical activity at school, It is not useful for children with autism because of the lack of material and the physical environment, teachers. Participation in physical activity in the neighborhood, starting from the concept of the play, " Play with older children " "play with friends" and "solo play" expressed. The result of the research indicates the limitations of children with autism in terms of setting up a game with their peers and negative attitudes of peers. It was found that they are oriented the solo game the same as at home in the neighborhood and they prefer to play with the older children in the scope of their interaction with others. In the scope of the third layer, in the "triangle of family, neighborhood and school" material facilities, transportation, expert staff, physical environment and material " as factors that restrict participation in physical activity has revealed. Lastly, forth layer outermost has incorporated relationship of physical activity opportunities in school and neighborhood with universities ministries and municipalities. As a result, it is suggested that universities, ministries and municipalities render new regulations in order to improve the physical acitivity of children with autism.
Keywords : Parents, Physical Activity, Children With Autism

SOZ.448 Görme Engelli Sporcuların Görme Derecelerine Göre İletişim Becerilerinin Analizi

Mehmet GÜL[1], Mücahit FİŞNE[1], Mahmut KARAKOLLUKÇU[1], Cem Sinan ASLAN [2]
1 Cumhuriyet Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Mehmet Akif Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
"Bu çalışma, Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (CÜBAP) tarafından BED-013 proje numarası ile desteklenmiştir."
Spor bireylerin sosyalleşmesine katkı sağlayan en önemli araçlardan biridir. Özellikle engelli bireylerin toplumla bütünleşemesi için spor önemli bir faktördür. Bu bağlamda araştırmada çeşitli branşlarda aktif olarak spor yapan görme engelli sporcuların görme derecelerine göre iletişim becerilerinin analizi edilmesi amaçlanmıştır. Araştırmada tarama yöntemi kullanılarak sporcuların iletişim becerileri betimlenmeye çalışılmıştır. Araştırmada lisanslı olarak aktif spor yapan 170 görme engelli sporcunun (B1= 43, %25,3- B2 =84, %49,4, B3= 43, %25,3-) demografik özelliklerini belirlemek amacıyla "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Diğer taraftan sporcuların iletişim becerilerini belirlemek için Korkut (1996) tarafından geliştirilen "İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ)" kullanılmıştır. Verilerin analizinde yüzde (%), Frekans, Ortalama ve Standart Sapma değerleri sunulmuştur. Değişkenler arasındaki farkları belirlemek amacıyla fark testlerinden (Tek yönlü varyans analizi) yararlanılmıştır. Elde edilen bulgulara bakıldığında görme engelli sporcuların %90'nının lise ve üzeri eğitimi düzeyine, %81,8 inin 2 yıl ve daha fazla aktif spor yaptığı belirlenmiştir. Sonuç olarak İletişim becerilerine bakıldığında üst seviyede iletişim becerisine sahip oldukları tespit edilmiştir. Görme derecelerine göre sporcuların iletişim becerileri arasında anlamlı bir fark tespit edilememiştir. Sporun insanların iletişim becerilerine sağladığı olumlu katkılar birçok araştırmada ortaya konmuştur. Benzer şekilde yapılan bu çalışmada da sporun engelli bireyler üzerinde iletişim becerisi açısından üst düzeyde katkı sağladığı belirlenmiştir. Bu doğrultuda özellikle engelli bireyleri sosyalleşmeleri açısından sporu bir araç olarak seçmeleri önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : İletişim Becerisi, Spor, Görme Engelli Sporcular

SOZ.448 Analysis of Communication Skills of Blind Athletes According to Visual Impairments

ABSTRACT
"This research was supported by Cumhuriyet Universty, the Department of Scientific Research Projects (CÜBAP) with the number is BED-013)"
Sports is one of the most important tools that contribute to the socialization of individuals. Particularly sports is very important factor to integrate into society for disabilities individuals. In this context the purpose of the research is the analysis of communication skills of blind athletes who are sport in various branches according to visual impairments. The scanning method was used for the descriptive of communication skills of blind athletes. In the research "Personal Information Form" was used to determine of demographic characteristics of 170 blind athletes who sport as active with athletes licences. On other hand The Communication Skill Scale developed by Korkut (1996) was used to determine communication skill of blind athletes. In the analysis of data, percentage (%), mean and Standard deviation values were presented. The discrimination tests (One way anova, t test) were done to determine different values. When examining to the findings were obtained, %90 athletes have got bachelor and under education levels, %81,8 athletes have sported in 2 years and more years. As a results when the athletes communication skills were considered, their communication skills are very high level. There is not significant variety in communication skills abide by vision degree of blind athletes. This was obtained in a lot of researches that sport provides the positive contributions of people's communication skills. In a similar type in this research was examined that sport provides the positive contributions of disabilities people's communication skills. Similarly this is advised that the disabilities individual would prefer to socialization with the other humans as a means of sports.
Keywords : The Communication Skill, Sports, Blind Athletes

SOZ.503 Down Sendromlu Bireylerde Fiziksel ve Motor Uygunluğa Yönelik Yapilan Bazi Betimsel Ve Deneysel Çalişmalarin İncelenmesi

Ahmet SANSİ [1], Dilara ÖZER[2], Hacı Murat ŞAHİN[1]
1 Batman Üniversitesi, Fizyoterapi Programı, Türkiye
2 Gedik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada, Down sendromlu bireylerin fiziksel ve motor uygunluğa yönelik yapılan bazı betimsel ve deneysel çalışmaların incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmamızda 80 adet çalışma incelenmiş, bunlardan 14 tanesi değerlendirmeye alınmıştır. Bu çalışmalardan 7 tanesi betimsel olup, 7 tanesi deneysel çalışmaları kapsamaktadır.Ayrıca bu çalışmada ilgili makaleler, bilgisayar üzerinden 2000-2015 yılları arasında yayınlanmış olan literatür araştırmalarını içermektedir. Elektronik araştırmada; “physicall fitness”, “motor fitness” ve “down syndrome” anahtar kelimeleri kullanıldı. Takip eden endeksleme sistemlerinde EBSCO, PubMed veri tabanları incelendi ve Adapted Physical Education Quarterly (APAQ) de yayınlanan bütün makaleler manuel olarak araştırıldı.Yapılan araştırma sonucunda 2000-2015 yılları arasında yayınlanmış 80 adet makaleye ulaşıldı. Bunlardan kriterleri sağlayan sadece 14 makale çalışmaya dahiledildi. Kabul edilen çalışmaların iki tanesi (%13.3) 2000-2005, bir tanesi (%6.6) 2005-2010 ve geri kalan 11 tanesi (%73.3) 2010-2015 arasında yapılmıştır. Çalışmaların tümü fiziksel uygunluk unsurlarının biri veya bir kaçını içerirken 3 tanesi motor uygunluk unsurlarını da içermiştir. Dahil edilen çalışmalarda en çok beden kompozisyonu, kas kuvveti ve aerobik kapasite parametrelerinin incelendiği tespit edilmiştir. Sonuç olarak DS’li bireylerin fiziksel uygunlukları üzerine yapılan araştırmaların son 5 yılda belirgin bir artış gösterdiği gözlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Down Sendromu, Fiziksel Uygunluk, Motor Uygunluk

SOZ.503 Analysing Experimental and Descriptive Studies That Are Made for Physiical and Motor Fitness on Individuals with Down Syndrome

ABSTRACT
The aim of this research is to analyse experimental and descriptive studies that are made for physical and motor fitness on individuals with Down syndrome. In this research 80 studies were analysed and 14 of them were taken under review. 7 of this studies were experimental studies and other 7 studies were descriptive studies. Moreover the articles which were analysed in this study include the literature research that were published between 2000 and 2015 on the internet. Key words which are “physical fitness”, “motor fitness” and“down syndrome” were used on electronic research. At the following indexing system EBSCO, PubMed databases were analysed and the articles that had been published in Adapted Physical Education Quarterly (APAQ) were studied manually. As a result of the research 80 articles were come out with, which were published between 2000 and 2015. Only 14 of them were suitable for this study. Two of this accepted studies were made between (%13.3) 2000 and 2005, one was made between (%6.6) 2005 and 2010 and the rest 11 studies were made between (%73.3) 2010 and 2015. While all of the studies includes physical fitness factor or factors 3 of them involves motor fitness factors too. From the subsumed studies it can be seen that mostly body composition, muscular force and aerobic capacity parameters had been analysed.In conclusion, it can be said that there has been a significant increase on the studies that were made on physical fitness of individuals with Down syndrome in the last five years.
Keywords : Down Syndrome, Physical Fitness, Motor Fitness

SOZ.618 Zihinsel Yetersizliği Olan Öğrenciler Üzerinde Uygulanan Uyarlanmış Fiziksel Aktivitelerin; Ruhsal Uyum, Kendini Yönetme ve Sosyalleşme Düzeylerine Etkisi: Aile ve Öğretmen Etkileşimli Araştırma

Burcu GÜVENDİ[1], E. Levent İLHAN[2]
1 Istanbul Üniversitesi, Spor Bilmleri Fakültesi, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Spor Bilmleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı zihinsel yetersizliği olan öğrenciler üzerinde uygulanan uyarlanmış fiziksel aktivitelerin; ruhsal uyum, kendini yönetme ve sosyalleşme düzeyleri üzerine etkisini araştırmaktır.Araştırma ön test son test deneme modelinde desenlenmiştir. Araştırmanın evren ve örneklemini 2015-2016 eğitim öğretim yılının bahar döneminde, İstanbul ili Esenyurt ilçesinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı devlet okulunda eğitimine devam eden hafif düzeyde zihinsel yetersizliği olan 5. ve 6. sınıftan 6 şar öğrenci olmak üzere toplamda 12 öğrenci oluşturmuştur. Öğrencilere haftada 2 gün 1 er saat toplamda 12 hafta uyarlanmış fiziksel aktivite programı uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak Hacettepe Ruhsal Uyum Ölçeği ve AAMD Uyumsal Davranış Skalası alt başlıklarından Kendini Yönetme ve Sosyalleşme boyutları kullanılmıştır. Verilerin analizinde, uygulama programının başında ve sonunda, çocukların annelerinin ve rehber öğretmenlerinin değerlendirmeleriyle gruplar bazında toplanan puanların hesaplanmasında öntest-sontest betimleyici analizler ve bağımlı karşılaştırmalarda "Wilcoxon Testi" kullanılmıştır.Araştırma verilerinin ortalama puanlarına bakıldığında annelere ve rehber öğretmenine göre öğrencilerin, *nevrotik sorunlar* ve *davranış sorunları* öntest-sontest ortalama puanlarında düşüş meydana geldiği görülmüştür. *Kendini yönetme* ve *sosyalleşme* öntest-sontest ortalama puanlarında sontest lehine artış meydana gelmiştir. Öğrencilerin annelerinden alınan verilere göre, öntest-sontest Ruhsal Uyum Ölçeği'nin *nevrotik* ($z=-3.07$, $p<0.05$) ve *davranış sorunları* ($z=-2.93$, $p<0.05$) alt boyutlarında; AAMD uyumsal davranış skalasının *kendini yönetme boyutu* ($z=-2,71$, $p<0.05$) ve *sosyalleşme boyutu* öntest-sontest puanları ($z=-2.94$, $p<0.05$) arasında son test lehine anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Rehber öğretmeninden alınan verilere göre Ruhsal Uyum Ölçeği'nin *nevrotik* ($z=-3,06$ $p<.05$) ve *davranış sorunları* ($z=-2.81$, $p<0.05$) alt boyutlarında; AAMD uyumsal davranış skalasının *kendini yönetme boyutu* ($z=-2.94$, $p<0.05$) ve *sosyalleşme boyutu* öntest-sontest puanları ($z=-2,94$, $p<.05$) arasında son test lehine anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir.Araştırmada zihinsel yetersizliği olan öğrenciler üzerine uygulanan uyarlanmış fiziksel aktivitelerin öğrencilerin ruhsal uyum, kendini yönetme ve sosyalleşme düzeylerini olumlu yönde etkilediği ve ruhsal uyum problemleri azalırken kendini yönetme ve sosyalleşme puanlarının arttığı görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Spor, Zihinsel Yetersizlik, Ruhsal Uyum, Kendini Yönetme, Sosyalleşme

SOZ.618 Effects of Adapted Physical Activity Applied On Mentally Handicapped Students toward Level of Emotional Adjustment, Self-Managingand the Socialization: Parent and Teacher Interactive Research

ABSTRACT
The purpose of the research is to investigate the effects of adapted physical activity applied on mentally handicapped students toward level of emotional adjustment, self-managing and the socialization.The study was designed as pretest-posttest experimental model. Mentally handicapped 12 students from 5th and 6th grade who continue their education at the public school in Esenyurt district of İstanbul in 2015-2016 academic year spring semester. Adapted physical activity program was applied the students for 2 days 1 hour per week for 12 week. Hacettepe Emotional Adjustment Scale, Self-Managing and Socialization subhead of AAMD Adaptive Behavior Scala were used to collect data. Pretest-posttest descriptive analysis was used in calculating the scores on the basis of groups collected by evaluation of mothers and school counselors of the students at the beginning and the end of the activity program and Wilcoxon Test were used in dependent comparisons.The results showed that decline in students' pretest-posttest mean scores of *neurotic problems* and *behavior problems* was seen according to mothers and school counselor of the students. An increase was observed in pretest-posttest mean scores of *self-managing* and *socialization* in favor of the posttest. According to data from mothers, significant differences were determined between pretest-posttest in favor of the posttest in *neurotic* ($z=-3.07$, $p<0.05$) and *behavior problems*($z=-2.93$, $p<0.05$) subhead of Emotional Adjustment Scale, self-managing ($z=-2,71$, $p<0.05$) and *socialization*($z=-2.94$, $p<0.05$) subhead of AAMD Adaptive Behavior Scala. According to data from school counselors, significant differences were found between pretest-posttest in favor of the posttest *in neurotic* ($z=-3,06$ $p<.05$) and *behavior problems*($z=-2.81$, $p<0.05$), self-managing ($z=-2.94$, $p<0.05$) and *socialization*($z=-2,94$, $p<.05$).Adapted physical activity applied on mentally handicapped students affected positively level of emotional adjustment, self-managing and the socialization were seen. Additionally students' socialization scores increased and emotional adjustment problems decreased were observed.
Keywords : Sport, Mental Handicap, Emotional Adjustment, Self-Managing, Socialization

SOZ.828 Spor Bilimleri Fakültesinde Okuyan Görme Engeli Olan Öğrencilerin Yaşanmış Deneyimleri Üzerine Nitel Bir Araştırma

Meltem KIZILYALLI, Ferda GÜRSEL
Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Her birey kendi yapabilirliği ve gelişimi doğrultusunda kaliteli eğitim alma hakkına sahiptir. Eğitim, engeli olan bireylerin yaşam standartlarının geliştirilmesine ve bireyin toplumla kaynaşmasına katkıda bulunan bir faktördür ve eğitime erişim haklarının iyileştirilmesi doğrultusunda son yıllarda ulusal ve uluslararası düzeyde önemli düzenlemeler yapılmıştır. Bununla birlikte, engeli olan öğrencilerin yüksek eğitim sistemi içerisinde yaşadıkları deneyimlere ilişkin alan yazında az sayıda çalışma olduğu görülmektedir. Bu noktadan hareketle bu çalışmanın amacı, bir spor bilimleri fakültesinde okuyan görme engeli olan öğrencilerin deneyimlediklerini ortaya koymaktır. Araştırmanın amacına uygun olarak nitel araştırma yöntemini benimseyip, çalışma fenomonolojik yaklaşım üzerinden şekillendirilmiştir. Görme engeli olan 2 öğrenci ile gerçekleştirilen yarı-yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler ve araştırmacı alan notundan elde edilen verilerin analizi sonucunda, öğrencilerin deneyimleri 5 tema altında toplanmıştır: Öğrencilerin teorik derslerin görsel ögeler üzerinden işlenmesi sonucu yaşadıkları 'öğrenmenin önündeki engeller' sorunu, engel gruplarına göre 'derslerin uyarlanması' sorunu, engeli olmayan bireylerle ilişkilerini şekillendirdikleri 'sosyal ortam' sorunu, binada var olan 'fiziki koşullar' sorunu ve okulda var olan ilk engeli olan bireyler olunduğundan 'yönetimin engelliye yaklaşımı' sorunudur. Bulgular bizi tavsiye niteliğinde sonuçlara ulaştırmıştır: bina içindeki fiziki şartların engel gruplarına göre yeniden düzenlenmesi, teorik ve uygulamalı derslerin ve sınavlarının farklı engel grupları göz önünde bulundurularak hazırlanması ve uygulanması, engeli olan öğrenciler, fakülte yönetimi ve öğretim görevlileri arasında daha sağlam bir iletişim ağının oluşturulması ve son olarak da geçici çözümler yerine daha bütünleştirici ve kalıcı adımların atılmasıdır.
Anahtar Kelimeler : Spor Fakültesi, Engelli öğrenciler, Nitel Araştırma,

SOZ.828 A Qualitative Study On The Lived Experiences of Sight-Disabled Students of A Faculty of Sport Sciences

ABSTRACT
Everyone has the right to access quality education in compliance with their capabilities and development. Education is a critical factor contributing to the improvement of the living standards and the social integration of the disabled and substantial regulations have been enacted in the recent years both on the national and international level. Nonetheless, there are, very few studies reflecting the experiences of the disabled in the higher education system. The aim of the study, therefore, is to analyze the experiences of sight-disabled students of a sport sciences faculty. Qualitative research approach was used in and phenomenological approach was adopted. After the analysis of the qualitative data obtained from the semi-structured in-depth interviews with the 2 sight-disabled students and the field notes of the second researcher, the experiences of the students were gathered under 5 themes: " obstacles that hinder learning" where learning becomes a problem when theoretical courses are taught through visual elements; "adaptation of courses" is another obstacle when course content is not adapted considering the students with different disabilities; "social setting" is another theme that turns into an obstacle where the disabled and the non-disabled develop relationships, "physical environment" covering the obstacles encountered in the faculty building, and as being the first disabled students at the faculty, "administrators' approach towards the disabled". The findings has led us to important recommendations: physical conditions should be arranged according to students with different disabilities, theoretical and applied courses' contents should be prepared accordingly, a more substantial communication network should be established among the disabled, faculty administrators and the academics and last but not least more integrating and outlasting measures should be taken instead of temporary ones.
Keywords : Sport Faculty, Disabled Students, Qualitative

SOZ.912 Anaerobik Antrenman Programının İşitme Engelli Erkek Basketbolcularda Sürat ve Yatay Sıçrama Parametrelerine Etkisi

İbrahim KURT[1], Mehmet AKBULUT[2], Mustafa Kemal KURT[3]
1 MEB., Samsun, Türkiye
2 SAMEF -Samsun Engelliler Fedarsyonu, Samsun, Türkiye
3 Zone- Training Göktürk, İstanbul, Zone Personal Training, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, anaerobik antrenman programının, 15-18 yaş işitme engelli erkek basketbolcularda sürat ve yatay sıçrama parametreleri üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Çalışma, Şubat-Nisan 2016' da Samsun'da yapıldı. Çalışmaya Samsun Özel Eğitim Meslek Lisesinde okuyan, amatör ve okul takımında faaliyet gösteren 15-18 yaş 28 işitme engelli erkek basketbolcu katıldı. Katılımcılar çalışmanın başında, deney (n:14) ve kontrol (n:14) olmak üzere iki gruba ayrıldı. Katılımcılar, bulundukları okul ve kulüplerde antrenmanlara devam ederken, deney grubuna 10 hafta süre ile içeriği önceden belirlenmiş anaerobik antrenman yaptırılmıştır. İki grup için, çalışmanın başında ve sonunda belirlenen parametrelerde iki ölçüm alındı.**İstatistiksel analizde,**anlamlılık düzeyi α=0.05 seçilmiştir. Grup içi değerlendirmelerde bağımlı t testi, gruplararası değerlendirmelerde ise bağımsız t testi kullanıldı. Deneklerin bazı fiziksel ölçüm parametrelerinin ortalaması; yaş: A grubu (16.64±1.08) yıl, B grubu (17.5±1.22) yıldır. Boy: A grubu (175.64±5.24) cm. B grubu (175.07±6.06)cm'dir.Vücut ağırlığı: A grubu (66.54±17.02) kg., B grubu (67.27±16.93) kg'dır.Antrenman yaşı: A grubu (2.78±1.67) yıl, B grubu (2.71 ±1.32) yıldır.Yaş, boy,vücut ağırlığı ve antrenman yaşları arasında fark yoktur (p>0,05). Deneklerin sürat ve yatay sıçrama parametreleri bilimsel geçerliliği kabul edilmiş alan testleri ile belirlendi. Özel süratin göstergesi olarak 20 metre sprint testi seçildi. On haftalık antrenman programı sonucunda, basketbol antrenmanları dışında *anaerobik antrenman* uygulanan deney grubunun sürat ve yatay sıçrama değişkenlerinde anlamlı fark bulunmuştur (p<0,01). **Sonuç olarak;** 15-18 yaş grubu basketbolcularda, basketbol antrenmanları dışında uygulanan on haftalık anaerobik antrenman programının, deneklerin sürat ve yatay sıçrama parametrelerine anlamlı etkisinin olduğu tespit edilmiştir.Bu bulgulara göre, doğru ve yöntemli olarak uygulanan anaerobik antrenmanların, söz konusu parametrelerin geliştirilmesinde etkili ve yararlı bir antrenman yöntemi olarak kullanılabileceği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : İşitme Engelli, Basketbol, Anaerobik, Sürat, Yatay Sıçrama.

SOZ.912 The effect of anaerobic training program on the speed and horizontal jump parameters among hearing impaired male basketball players

ABSTRACT
The purpose of the study was to investigate the effect of anaerobic training program on the speed and horizontal jump parameters among hearing impaired male basketball players at the age of 15-18.The study was carried out in Samsun in February and April, 2016. 28 hearing impaired male basketball players at the age of 15-18 studying in Samsun (a special education secondary vocational school) and playing for local and school teams participated in the study. The participants were divided into two as experiment (n:14) and control (n:14). The experiment group was made to take anaerobic training for 10 weeks, the content of which had been determined before hand while the participants attended their trainings in their local and school teams. Two assessments were carried out in specified parameters for both groups at the beginning and end of the study.**In statistical analysis**, Meaning level was selected as α=0.05.Paired sample t-test for within group analysis and independent sample t-test for between group analysis.The average values of participants' some physical measurement parameters: age:group-A(16.64±1.08) year, group-B(17.5±1.22)year.Length:group-A (175.64±5.24) cm. group-B (175.07±6.06)cm. Weighth: group-A(66.54±17.02) kg., group-B (67.27±16.93) kg. Experience: group-A (2.78±1.67) year, group-B (2.71±1.32) year. There is no significant difference between age, training age, leghth and weight (p>0,05). The speed and horizontal jump parameters of the subjects were tested with scientifically accepted area tests. 20 metres sprint test was as cloosen an indicatör of special speed. At the end of the 10 week training program, a meaningful difference was found in the variables like speed and horizontal jump parameters of the subjects who were made to take anaerobic practices apart from their regular basketball trainings (p<0,01).**In conclusion**, it was found that the ten week anaerobic training applied along with the regular basketball trainings has a meaningful effect among male basketball players at the age of 15-18 on the parameters like the speed and horizontal jump performance of the subjects.In the light of these findings it can be said that anaerobic trainings when applied properly can be used as an effective and useful training method to enhance the parameters in question.
Keywords : Hearing Impaired, Basketball, Anaerobic, Speed, Horizontal Jump

FİZİKSEL AKTİVİTE ve FİZİKSEL UYGUNLUK
PHYSICAL ACTIVITY AND PHYSICAL FITNESS

SOZ.114 Maksimal Aerobik Aktivitede Antrenman Maskesi Kullanımının Akut Etkilerinin İncelenmesi

M Sertaç ÖZEL[1], M Kamil ÖZER[2]
1 Gedik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
2 Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, yüksekliği simüle eden antrenman maskesinin dayanıklılık aktivitesi sırasındaki bazı fizyolojik parametreler üzerindeki akut etkisini incelemektir. Çalışma Galatasaray Spor kulübünde lisanslı olarak futbol oynayan 21 ve 19 yaş altı takımlarından 25 erkek sporcuya uygulanmıştır. Sporculara 48 saat ara ile, 20 metre mekik koşusu testi önce maskesiz daha sonra maskeli olarak uygulandı. Sporcuların boy, ağırlık, beden yağ yüzdesi, maskesiz ve maskeli olmak üzere istirahat nabzı, laktat düzeyi, istirahat dakika solunum sayısı, maksimum kalp atımı, algılanan zorluk derecesi, istirahat ve egzersiz sonrası oksijen satürasyonu yüzdesi, maksimum laktat düzeyi, katedilen mesafe, maksimum nabız yüzdesi, dakika solunum sayısı ölçülerek kaydedildi. İstatistiksel çözümlemede tanımlayıcı istatistik, tekrarlı ölçümlerde t testi ve stepwise regresyon analizi uygulandı. İstatistiksel değerlendirmede maskesiz ve maskeli testler arasında oksijen satürasyonu ve dakika solunum sayısı dışında tüm parametrelerde istatistiktiksel olarak anlamlı farklılık bulundu. Yapılan regresyon analizinde maskeli koşu mesafesinin maskesiz koşu mesafesi ile yüksek ilişkili olduğu (R^2=0,923, p<0,001) gözlendi. Araştırmamız sonucunda antrenman maskesinin maksimal yüklenmeler esnasında kısıtlayıcı rol oynadığı ve çalışmanın erken sonlandırılmasına sebep olduğu gözlendi.
Anahtar Kelimeler : Antrenman Maskesi, Hipoksi, Solunum Sayısı, Oksijen Satürasyonu, Yüksek Rakım,

SOZ.114 Study of Acute Effects of Using Training Mask in Maximal Aerobic Activity

ABSTRACT
The aim of this study, examine the acute effects of training mask on some physiological parameters during the endurance activity. This research was administered to 25 male footballers who were under 21 and 19 years old are licensed in Galatasaray Football Club. Shuttle run (20m) test was performed first unmasked then masked intermittently within 48 hours. Athletes; Height, weight, body fat percentage, unmasked and masked resting pulse, resting lactate levels, rest minute respiration, HRmax (Heart rate), rate of perceived exertion score, resting oxygen saturation percentage, maximum lactate level, running distance, maximum HR percentage, percentage of post-exercise oxygen saturation, minute respiration post-exercise parameters were recorded. In statistical analysis descriptive statistics, repeated measurement t test and stepwise regression analysis was performed.All parameters except respiratory rate and oxygen saturation between masked and unmasked tests were significantly differences in the statistical assessment.It was observed that high correlation between masked and unmasked running distance in 20 meters shuttle test (R^2=0,923, p<0,001)However, using the elevation mask during the maximal load it roles restrictive and causes the early termination of the workout
Keywords : Training Mask, Hypoxia, Oxygen Saturation, High Altitude, Respiratory Rate.

SOZ.135 Zirve Kalp Atım Hacmi Ve Civarına Gelen Egzersiz Şiddetlerinin Kardiyovasküler Sapma Üzerine Etkileri

Sinan SEYHAN[1], Görkem Aybars BALCI[2], Özgür ÖZKAYA[2], Muzaffer ÇOLAKOĞLU[2]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
2 Ege Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, zirve kalp atım hacmi düzeyindeki güç çıktısı (P@SV_{pik}) ile P@SV_{pik}'in %90 ve P@SV_{pik}'in %110 düzeylerindeki egzersizlerin kardiyovasküler-sapma üzerine etkilerini incelemekti. Çalışmaya orta ve iyi düzey antrene, altı erkek bisiklet sporcusu katıldı (VO_{2maks}: 63,2±5,21 $ml \cdot dk^{-1} \cdot kg^{-1}$). Katılımcıların VO_{2maks} düzeyleri belirlendikten sonra, bu düzeyin %40-100'ü arasındaki yüklerde kalp atım hacmi (SV) yanıtları saptanarak, bireysel olarak en yüksek değer zirve SV değerleri (SV_{pik}) olarak kaydedildi. Sonraki seanslarda P@SV_{pik}'in %90'ı, P@SV_{pik} ve P@SV_{pik}'in %110'üne denk gelen yükler kullanılarak çalışma gurubu çaprazlanarak farklı günlerde 30 dakikalık kesintisiz egzersizler uygulatıldı. Bu egzersizlerin 6. ,9., 12., 15., 20., 25. ve 30. dakikalarında kalp debisi (Qc) ve kalp atım hacmi (SV) değerleri, nitröz-oksit tekrar soluma özelliği olan bir gaz analizörüyle ölçüldü. VO_2, VCO_2 ve HR egzersizler süresince kaydedildi. Elde edilen veriler arasındaki farkların anlamlılık düzeyleri ilişkili guruplarda parametrik dağılım gösteren örnekler için uygun olan ilişkili guruplar t-testi kullanılarak değerlendirildi. Çalışmanın bulgularına göre, submaksimal yükte kesintisiz egzersiz formunda uygulanan yüklenmelerin üçünde de SV'de anlamlı düşüş ve HR'de artışla karakterize kardiyovasküler-sapma saptanmıştır ($p \leq 0.05$). En derin sapma düzeyi %5,5'lik oranıyla P@SV_{pik}'e aitti (P@SV_{pik}%90 ve P@SV_{pik}%110 için sapma düzeyleri sırasıyla %2,7 ve %4,1) ($p \leq 0.05$). Qc düzeyleri tüm seanslar boyunca sabit kaldı ($p > 0.05$). Sonuç olarak bu çalışmada egzersiz yükü SV_{pik}'e denk gelen yükten saptıkça, kardiyovasküler-sapma paterninin değiştiği gösterildi. Bu bilgi özellikle SV zirveleri submaksimal yüklere denk gelen sporcularda dayanıklılık antrenmanların yapısal özelliklerine ait önemli ipuçları sağlayabilir. Bu tip sporcuların dayanıklılık antrenmanlarında, SV_{pik}'e karşılık gelen yüklerdense bu düzeylerin %10 üzerindeki yüklerin tercih edilmesi daha uygun olabilir.
Anahtar Kelimeler : Kalp Atım Hacmi, Kardiyak çıktı, Nitröz-oksit Tekrar-soluma

SOZ.135 Effects of Exercise Intensity Corresponding To Loads Around Peak Stroke Volume On Cardiovascular Drift

ABSTRACT
The aim of the study was to investigate the cardiovascular-drift patterns of submaximal continuous exercises corresponding to peak stroke volume (P@SV_{peak}), 90% of P@SV_{peak} and 110% of P@SV_{peak}. Six moderate to well-trained cyclists were participated in this study (VO_{2max}: 63.2±5.21$mL \cdot min^{-1} \cdot kg^{-1}$). After VO_{2max} measurements, individual peak SV levels (SV_{peak}) of participants were determined at cycling workloads ranged from 40% to 100% of VO_{2max}. Following sessions, 30-min constant-load and continuous bouts of exercises were performed with the wattages of 90% of P@SV_{peak}, P@SV_{peak}, and 110% of P@SV_{peak} by cross-over study design in different days. Cardiac output (Qc) and stroke volume (SV) measurements performed at 6th, 9th, 12th, 15th, 20th, 25th and 30th minutes of exercise bouts by using a gas analyzer which has equipped nitrous-oxide rebreathing feature. VO_2, VCO_2, HR, responses were measured during exercises. The significance levels of differences were analyzed by using t-test which is suitable for given parametric distribution in related groups. According to results to the study, cardiovascular drift characterized by a significant SV decreases and HR increases was occurred in all exercise wattages ($p \leq 0.05$). The most profound drift was determined as 5.5% and it was corresponding to P@SV_{peak} (Drift ratios were 2.7% and 4.1% for the P@SV_{pik}90% and P@SV_{pik}110% exercises, respectively) ($p \leq 0.05$). Qc remained stable during all exercise sessions ($p > 0.05$). In conclusion, it was shown that cardiovascular drift patterns changed, when exercise intensity deviated from the workload corresponding to SV_{peak}. This information can provide important clues regarding the structural characteristics of endurance training in athlete groups who have peak SV levels corresponding to submaximal loads. Training loads corresponding to 10% higher loads of peak SV may be more appropriate for endurance trainings rather than peak SV loads in those of athletes.
Keywords : Stroke Volume, Cardiac Output, Nitrous-oxide Rebreathing

SOZ.187 Yoyo Irt 1 Testinin Ergobisiklet ve Koşu Bandina Uyarlanmasi

Serra Ayşe ÇAKAR[1], M. Yavuz TAŞKIRAN[2], M. Kamil ÖZER[1]
1 Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, Yo-Yo Irt 1 (YOYO Intermittant Recovery Test 1) testi değerlerinin laboratuvar ortamında incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya en az 2 yıl sporcu geçmişi olan ve haftada 3 gün düzenli olarak antrenman yapan ve Pendik Spor Kulübü U19 takımında profesyonel olarak oynayan 20 sporcu kendi rızaları ile dahil edilmiştir. Testlerin ölçümleri için RS400 nabız ölçer, Monark 939 E otomatik programlı ergobisiklet, Tracmaster TMX425CP koşu bandı, Cosmed Fitmate GS ile MedGraphics oksijen analizörü kullanılmıştır. Sporculara, Yo-Yo Irt 1 test protokolü ile uyarlanmış ergobisiklet testi ve uyarlanmış koşu bandı testi, son olarak da Bruce test protokolü uygulanmıştır. Elde edilen VO_2maks ve KAS(Kalp atım sayısı) değerleri Yo-Yo Irt 1 test değerleri ile karşılaştırılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde SPSS 24 paket programı kullanılarak sonuçların kestirimi için ölçümler arası farklılığın test edilmesinde (ANOVA) varyans analizi ve farkın belirlenmesi için de Benferroni fark testi uygulanmıştır. Karşılaştırmalar sonucunda tüm testler arasında farklılıklar bulunmuştur. VO_2maks değerlerine göre Yo-Yo Irt 1 testi ile uyarlanmış ergobisiklet ve uyarlanmış koşu bandı testleri arasında anlamlı fark bulunmuştur. Kalp atım sayısına bakıldığında ise Yo-Yo IRT 1 testi ile uyarlanmış ergobisiklet ve uyarlanmış koşu bandı testleri arasında anlamlı fark bulunmuştur. Sporcuların alan ve laboratuvar testlerine verdiği cevaplar sonucunda; Yo-Yo Irt 1 testi koşulan mesafe, VO_2maks ve KAS ile uyarlanmış ergobisiklet, uyarlanmış koşu bandı ve Bruce testlerinden elde edilen sonuçlar arasındaki ilişki anlamlı bulunmamıştır. Bu nedenle uyarlanmış ergobisiklet ve uyarlanmış koşu bandı testlerinin Yo-Yo Irt 1 testi yerine kullanılamayacağı saptanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Yo-Yo Irt 1, Ergobisiklet, Koşu Bandı, KAS, VO2maks

SOZ.187 Adaptation of Yoyo Irt 1 Test To Ergocycle Test and Treadmil Test

ABSTRACT
The aim of this study is to adapt the Yo-Yo Irt1 field test to ergocycle and treadmill in the laboratory conditions. For this purpose, 20 male athletes with at least two years athletic background and doing regular training were included from Pendik Sports Club U19 Football team with their consent. We used mark of the Polar, RS400 hearth rate, Monark 939 E models automatically programmed ergocycle, Tracmaster TMX425CP treadmill, Cosmed Fitmate GS and Medgraphics oxygen analyzer for test measurements. Yo-Yo Irt 1 test and adapted ergobicycle, adapted treadmil test and Bruce maksVO_2 tests consecutively were administered 48 hours. We also collected maks$VO_2$and HR values of the participants. In order to analyze collected data, we used SPSS 24 software. ANOVA was used to test difference between measurements . Benferroni was used to determine betwen differences of the tests. According to maksVO_2 and HR results significant difference was found between Yo-Yo Irt 1 test and adapted ergobicycle, and Yo-Yo Irt1 test and adapted treadmill test. Considering athletes' responses to field and laboratory tests there were no significant relationship between Yoyo test and adapted ergocycle and treadmill and Bruce maksVO_2 tests. For these reasons mentioned adapted tests cannot be used instead of Yoyo IRT 1test
Keywords : Key Words; Yo-Yo IRT 1 Test, Treadmill, Ergocycle, HR, MaksVO2

SOZ.232 Yaşlılarda Esnekliğin Fiziksel Performans İle İlişkisinin İncelenmesi

Eylem Tütün YÜMİN[1], Meral SERTEL[2], Tülay Tarsuslu ŞİMŞEK[3], Alp ÖZEL[1]
1 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksek Okulu, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Türkiye
3 Dokuz Eylül Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, yaşlılarda esnekliğin fiziksel performans üzerine etkisini incelemekti.Çalışmaya 65 yaş üstü 149 yaşlı birey dahil edildi. Bireylerin sosyodemografik bilgileri hazırlanan değerlendirme formu ile kaydedildi. Bireylerin esneklik değerlendirmesi otur uzan testi, gövde sağ ve sol lateral fleksiyon esneklik ölçümü şeklinde yapıldı, yaşlılarda alt ekstremitelerin fiziksel performansını değerlendirmek için Kısa Fiziksel Performans Testi (KFPT) kullanıldı.Bireylerin yaş ve BMI ortalama değerleri sırasıyla, 69.64±6.60 yıl ve 28.24±5.07 kg/cm^2 olarak bulunmuştur. Yapılan istatistiksel analizde, yaş ile KKPT ve otur uzan testi ile KKPT arasında bir ilişki tespit edilmiştir ($p<0.05$). Aynı şekilde, yaş ile BMI arasında da bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Bununla birlikte, KKPT ile BMI, gövde sağ ve sol taraf lateral fleksiyon ölçüm değerleri arasında bir ilişkiye rastlanmamıştır ($p>0.05$).Yaşlılarda, öne doğru uzanma esnekliği fiziksel performansı etkileyebilmektedir. Fakat gövde lateral fleksiyonu ile kısa fiziksel performans düzeyi arasında bir ilişkinin olmadığı sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Yaşlı, Fiziksel Performans, Esneklik

SOZ.232 Examining The Relation Between Flexibility and Physical Performance İn The Elderly

ABSTRACT
The purpose of this study is to examine the influence of flexibility on physical performance in the elderly.149 elderly individuals, who were over the age of 65, were included in the study. The socio-demographic data of the individuals were recorded with the evaluation form prepared. The sit-stretch test, and the right and left lateral flexion flexibility test in the body were used to evaluate the flexibility of the individuals; and the Concise Physical Performance Test (CPPT) was used to evaluate the physical performance of the lower extremities in the elderly.The age and the BMI average values of the individuals were found as 69.64±6.60 years and 28.24±5.07 kg/cm^2, respectively. It was determined in the statistical analysis conducted that there was a relation between the age and the CPPT; and between the sit-stretch test and the CPPT ($p<0.05$). Similarly, it was also determined that there was a relation between the age and the BMI ($p<0.05$). On the other hand, no relations were determined between the CPPT and the BMI, and between the right and left lateral flexion measurement values ($p>0.05$).The flexibility of stretching forward may influence the physical performance in the elderly. However, it was concluded that there was no relations between the body lateral flexion and concise physical performance levels.
Keywords : Elderly, Physical Performance, Flexibility

SOZ.270 Egzersiz Alışkanlığı Olan Bireylerde Kalkaneal Spur Uzunluğu İle Ağrı ve Ayak Bileği Kas Kuvveti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Pilot Çalışma

Öznur BÜYÜKTURAN [1], Hicabi SEZGİN[2], Mehmet YETİŞ[3], Tufan ULCAY[3], Buket BÜYÜKTURAN[1]
1 Ahi Evran Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Türkiye
2 Amasya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye
3 Ahi Evran Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Kalkaneal spur(KS), kalkaneusun plantar kısmında ya da plantar aponevrozun insersiyosunda yer alan ekzostoz radyolojik bulgularını özetler ve ilk olarak Plettner ve ark.(1) tarafından tanımlanmıştır. Farklı yazarlar, randomize olarak seçilen popülasyonda görülme sıklığının %8 ile 88 arasında olduğunu iddia etmektedir. Tanımlanan risk faktörleri ise yaşlılık, obezite ve ayak veya bacak deformiteleridir (2). Bu çalışmanın amacı, düzenli egzersiz alışkanlığı olan bireylerde KS uzunluğu ile ağrı ve ayak bileği kas kuvveti arasındaki ilişkiyi tespit etmekti.Ağrılı topuk şikayetici ile hastaneye başvuran 18 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Bu hastalardan ikisi KS'ye bilateral olarak sahipti. Sonuç olarak, 20 farklı KS çalışmaya dahil edildi. Hastaların KS tanısı ortopedist tarafından konuldu ve fizyoterapiste yönlendirildi. Bilgisayar destekli doğrusal ölçümlerle KS'nin uzunluğu tabanından uçuna kadar milimetre olarak ölçümü yapıldı. Ağrı; Görsel Analog Skala(GAS) ile, ayak bileği kas kuvveti ise; el dinamometresi ile değerlendirildi. Hastaların KS uzunluğu 3,38±3,25 (0,5-10,2)mm. olarak belirlendi. GAS puanı, plantar ve dorsi fleksör kas kuvveti sırasıyla 6,2 cm; 5,6 kg/f; 4,2 kg/f olarak bulundu. KS uzunluğu ile ağrı, plantar ve dorsi fleksör kas kuvveti arasında istatistiksel olarak anlamlı korelasyon bulundu Bu çalışma, KS uzunluğu ile ağrı ve kas kuvveti arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olduğunu göstermiştir. Bu çalışmanın sonuçlarına göre, KS'nin uzunluğunun artması ağrı ve kas kuvvetini olumsuz olarak etkileyebilir (2). Bu yüzden, artmış ağrı ve azalmış kas kuvveti ayak sağlığını korumak için önemli göstergelerden bazılarıdır.
Anahtar Kelimeler : Kalkaneal Spur, Ağrı, Kas Kuvveti

SOZ.270 The Investigation of Relationship Between Length of Calcaneal Spur and Pain and Ankle Muscle Strength in Individuals with Exercise Habits: A Pilot Study

ABSTRACT
Calcaneal spur(CS) was first described by Plettner et al.(1) summarizing radiological findings of exostoses situated at plantar part of calcaneus or at insertion point of plantar aponeurosis. Various authors reveal values for incidence of 8 to 88% of an randomized population. Risk factors described are old age, obesity, and foot or leg deformities(2). The aim of this study was to detect the relationship between length of CS and pain and ankle muscle strength in individuals with exercise habits.18 patients who applied hospital with painful heel complaint were included study. Two of all patients had CS, bilaterally. Finally 20 different CS were included study. CS of the patients were diagnosed by an orthopedist and consulted a physiotherapist. Computer-aided linear measurements were done for spur length from tip to base in milimeters(mm). The pain of patient with Visual Analog Scale(VAS) and ankle muscle strength with hand-held dynamometer were evaluated. CS length of the patients were determined as 3.38±3.25mm. VAS score, plantar and dorsi flexor muscle strength were found as 6.2cm; 5.6kg/f; 4.2 kg/f, respectively. The statistically significant correlation were found between CS length and pain, plantar and dorsi flexor muscle strength.This study demonstrated that length of CS is statistically significant correlation with pain and ankle muscle strength. According to result of this study, with increase of length of CS may effect pain and muscle strength, negatively(2). So,increased pain and decreased muscle strength are some of important predictor to protect foot health.
Keywords : Calcaneal Spur, Pain, Muscle Strength

SOZ.273 Vücut Geliştirme Sporunun Ağrı Parametreleri Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma

Buket BÜYÜKTURAN, Öznur BÜYÜKTURAN
Ahi Evran Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon, Türkiye

ÖZET
Vücut geliştirme kas kütlesini, simetrisini ve vücut tanımını arttırmak amacıyla yapılan bir ağırlık kaldırma sporudur(1). Bu çalışmanın amacı, vücut geliştirmenin ağrı parametreleri üzerine etkilerini tespit etmektir.Daha önce herhangi bir sportif faaliyete katılmayan 45 birey çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmaya katılmaya gönüllü olan bireyler rastgele sayı tablosu ile Kırşehir'de bulunan farklı spor klüplerinden seçilmiştir. Aynı egzersiz programı bireylere 2 yıl boyunca uygulanmıştır. Demografik bilgiler, ağrı parametreleri ve vücut kütle indeksleri programın öncesinde ve sonrasında kaydedilmiştir. Basınç ağrısı dijital algometre ile, oksiput, bel, dirsek, kalça, diz, ayak bileği ve el bileğinden değerlendirildi. Basınç ağrısının sonuç puanı bu ağrı puanlarını ortalamasıyla hesaplandı. Algılanan ağrı Görsel Analog Skala(GAS) ile değerlendirildi. Veriler uygun istatistik programlarıyla analiz edildi.Bireylerin ortalama yaşları ve vücut kütle indeksleri 26,12±4,21 yıl ve 24,35±3,06 kg/m² olarak bulundu. Bireylerin ilk ve son değerlendirme skorları Tablo 1'de gösterilmiştir. İlk ve son değerlendirme sonuçları arasında, basınç ağrısında istatistiksel değişiklik olmamasına karşın ($p>0,05$), algılanan ağrı seviyesinde istatistiksel değişiklik tespit edilmiştir ($p<0,05$).Bu çalışma vücut geliştirme sporunun algılanan ağrıyı istatistiksel olarak önemli şekilde etkilediğini göstermiştir. Algılanan ağrıdaki bu önemli değişime karşın basınç ağrısında istatistiksel olarak anlamlı değişim yoktur. Algılanan ağrıda azalma vücut geliştirme sporcularında, bu spora devam etmek için önemlidir (2). Bu konuyla ilgili, vaka sayısının arttrıldığı ve daha ileri methodların kullanıldığı çalışmalara ihtiyaç vardır.
Anahtar Kelimeler : Vücut Geliştirme, Basınç Ağrısı, Algılanan Ağrı

SOZ.273 The Effects of Body-Building On Pain Parameters: A Pilot Study

ABSTRACT
Bodybuilding is a weightlifting sport with the aim of increasing muscle mass, symmetry and body definition(1). The aim of this study was to determine the effects of body-building on the pain parameters. Fourty-five individuals who did not participate in any sport activities in their previous life were included. The individuals who want to including to the study voluntarily, were selected with random number table in the different sports club in Kırşehir. The same exercise program were applied for all individuals for two years. Demographic informations, pain parameters and body mass index were recorded before and after the program. The pressure pain level were assessed with digital algometer in occiput, lower back, elbow, hip, knee, ankle and wrist areas. The final score of pressure pain were calculated with the average of these pain scores. The total score of pressure pain were calculated with the average of these pain scores The perceived pain level were assessed with Visual Analog Scale(VAS). The datas were analyzed with appropriate statistic programs.Results: The mean age and BMI of the individuals were found as 26,12±4,21 years and 24,35±3,06 kg/m², respectively. The first and final evaluation scores of the individuals were shown in Table 1. Although, there were no statistically differences scores in pressure pain scores ($p>0,05$), statistically differences were detected in perceived pain level ($p<0,05$) between first and final evaluation scores.This study showed that the body-building effected perceived pain statistically significant. Despite this significant difference in perceived pain, there were no statistically significance in pressure pain. The reducing in perceived pain is important for the bodybuilders to continue this sport(2). It was needed that comperehensive studies which related this topic, included more cases and used the further evaluation methods.
Keywords : Body-building, Pressure Pain, Perceived Pain

SOZ.299 Kardiyo Tenis Egzersizlerinin Setander Kadınların Lipit Metabolizmasına Etkisi

Şeniz KARAGÖZ[1], Alparslan ÜNVEREN[2], Tülay KÖKEN[1]
1 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulu, Türkiye
2 Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Farklı egzersiz uygulamalarının vücut bileşenleri, serum lipitleri, leptin ve ghrelin hormonlarına etkileri de farklıdır. Yapılan bu çalışmada ise; farklı bir ergzersiz türü olan kardiyo tenis egzersizlerinin orta yaş sedanter kadınların lipit metabolizmasına etkilerini incelemek amaçlandı. Bu doğrultuda; kardiyo tenis egzersizlerine bağlı olarak; orta yaş sedanter kadınların vücut bileşenleri, total kolestrol, triglesirid, LDL-kolesterol, HDL-kolesterol, leptin ve ghrelin hormon düzeylerindeki değişimler incelendi.Araştırmanın örneklem grubunu yaş ortalamaları 44.40±3.89 yıl ve boy ortalamaları 162.4±4.63 cm olan 30 sedanter kadın oluşturdu. Egzersizlerin şiddeti, kalp atım hızı rezervinin (HRR) %40-70 olarak karvonen metoduyla belirlendi. Egzersizlerin yoğunlukları Polar M 400 GPRS nabız monitörleriyle takip edildi. Egzersizler 10 dakika ısınma, 40 dakika kardiyo tenis egzersizleri ve 10 dakika soğuma şeklinde 10 hafta boyunca haftada 3 gün yaptırıldı. Egzersiz gurubu deneklerin program öncesi, program ortası (5.hafta) ve sonrasında (10.hafta) TANİTA BC-418 USA marka biyoelektrik empedans analizatörü ile vücut bileşenlerinin analizleri yapıldı ve lipit metabolizmasını belirlemek için kan örnekleri alındı. Tüm ölçümler ve kan örnekleri sabah saatlerinde 8- 10 saatlik açlık sonrası alındı. Çalışmadan elde edilen verilerin değerlendirilmesi ve tabloların oluşturulması amacıyla SPSS (Statistical Package for Social Sciences) istatiksel paket programı kullanıldı. Verilerin normallilik testi shapiro-wilks testiyle belirlendikten sonra normal dağılım gösteren veriler için tekrarlanan ölçümlerde varyans analizi uygulandı. Normal dağılım göstermeyen veriler içinse Friedman testiyle veriler analiz edildi. Araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda; çalışmaya katılan sedanter kadınların HDL kolesterol'ünde 10 hafta sonra istatistiksel olarak anlamlı artış olduğu belirlendi ($p<0,05$). Total kolesterol, triglesirid, LDL-kolesterol parametrelerinde ise azalmalar olmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı saptandı. Ayrıca sedanter kadınların 10 haftalık egzersiz sonrası kan leptin ve ghrelin hormon düzeylerinde de istatistikî olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edildi ($p>0.05$). Sedanter kadınların vücut bileşenlerindeki değişimler incelendiğinde egzersiz sonrası vücut ağırlığı, vücut kitle indeksi, vücut yağ yüzdesi, vücut yağ ağırlığı, kalça ve bel çevresi ve istirahat nabız hızında, istatistiksel olarak düşüş olduğu belirlendi ($p<0,01$). Vücut kas ağırlığında, vücut su ağırlığında, bel/kalça oranında ve bazal metabolik hızda ise istatiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı saptandı ($p>0.05$).Sonuç olarak; düzenli yapılan kardiyo tenis egzersizlerinin sedanter kadınların vücut bileşenleri üzerine olumlu etkisinin olduğu, ancak lipid metabolizması parametrelerinden sadece HDL-kolesterol'ü artırdığı saptanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Egzersiz, Kadın, Lipit Metabolizması, Leptin, Ghrelin

SOZ.299 Effects of Cardio Tennis Exercises On Lipid Metabolisim of Sedentary Women

ABSTRACT
Different training practices have different effects on body components and serum lipids, leptin, ghrelin hormones. This study aims to investigate the effects of cardio tennis exercises, which is a different kind of training, on lipid metabolisms of sedentary middle aged women. For this aim, the effects of chronic cardio tennis exercises on the levels of total cholesterol, triglisirid, LDL-cholesterol, HDL-cholesterol, leptin, ghrelin hormone levels of middle aged sedentary women and the changes in body component changes have been studied. The sampling group of the study consists of 30 sedentary women aged 44.40 ± 3.89 years with an average height of 162.4 ± 4.63 cm. The volume of exercises has been defined at %40-70 heart rate reserve (HRR) by karvonen method. The density of exercises has been tracked with Polar M 400 GPRS pulse monitor. Cardio tennis exercises have been applied 3 days a week for 10 weeks with a 10 minutes warm-up, 40 minutes cardio tennis exercises and 10 minutes cooling down. Body components of the exercise group participants have been analyzed before (baseline), in the middle (5.week) and after (10. week) the program with TANITA BC-418 USA brand bioelectric impedance analyzer and blood samples have been taken in order to define lipid metabolisms. All the measurements and bloodletting have been done in morning hours after a 8-10 hour hungriness.SPSS (Statistical Package for Social Sciences) statistical package program has been used for the evaluation of the data obtained from the study and for forming the tables. After defining the normality of the data with Shapiro-Wilks test, variance analysis has been used for the repeated measurements for the data that showed normal distribution. Friedman test has been used for the data that did not show normal distribution.According to the findings of the study, a meaningful difference has been for HDL cholesterol levels of sedentary women ($p<0.05$). No statistical meaningful difference has been found in terms of total cholesterol, triglesirid, LDL-cholesterol parameters although some positive decreases have been found. No statistically meaningful difference has been found in terms of leptin and ghrelin hormone levels of sedentary middle aged women after ten weeks exercise ($p>0.05$). When the changes in body components of sedentary middle aged women have been investigated, a meaningful decrease has been found in the body mass index, body fat percentage, body fat weight, hip and waist circumference and resting pulse rate ($p<0,01$). No statistically meaningful difference has been found for body muscle weight, body water weight and basic metabolic speed ($p>0.05$).As a result, it has been observed that regular cardio tennis exercises have a positive effect on the body components of sedentary women but only increase HDL-cholesterol in lipid metabolism parameters.
Keywords : Exercise, Woman, Lipid Metabolism, Leptin, Ghrelin

SOZ.398 Uzun Dönemli Masaj Uygulamasının Alt ve Üst Ekstremite Kuvvet Gelişimine Etkisi

Mustafa Said ERZEYBEK[1], Fatih KAYA[2], Oğuzhan YÜKSEL[1]
1 Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Erzincan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Yoğun olarak masaj alanında çalışan terapistler zamanlarının çoğunu ayakta geçirmektedirler ve bu durum kuvvet eksikliğine bağlı olarak postür bozuklukları, bel, ayak, omuz ve ayak ağrılarına neden olabilmektedir. Bu çalışmada, ek kuvvet çalışması yapmadan uzun dönemli masaj uygulamasının üst ve alt ekstremite kuvveti üzerindeki etkileri incelendi.Çalışmaya, Dumlupınar Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulunda öğrenim gören, herhangi bir sportif faaliyet içerisinde yer almayan ve bir dönem boyunca masaj dersi alan 32 sağlıklı erkek öğrenci (yaş: 19.28±0.89) yıl, boy: 176. 25±5.05 cm, vücut ağırlığı: 73.22±6.65 kg.) dâhil edildi. Masaj dersleri uygulaması haftada 1 gün ve günde 2 saat olmak üzere 12 hafta boyunca devam etti. Masaj uygulamasında klasik masaj tekniklerinden Alman hoffa yöntemi kullanıldı. Bacak, omuz, sağ el pençe ve sol el pençe kuvveti ölçümleri dönem başında ve dönem sonunda yapıldı. Bacak kuvveti için Takkei marka bacak dinamometresi kullanılarak ölçümler yapılmıştır omuz kuvveti için Takkei marka sırt dinamometresi kullanılarak ölçümler yapılmıştır, el kavrama kuvveti için Takkei marka el dinamometresi, parmak kavrama kuvveti için ise (Baseline) marka Pinchmetre kullanıldı.Tüm ölçümler iki kez tekrar edildi ve analizler için iki ölçümden elde edilen ortalama değerler kullanıldı. İstatistiksel analizlerde öntest-sontest değişimleri için eş-örneklem t testi (paired- samples t test) kullanıldı. Anlamlılık seviyesi $p<0.05$ olarak belirlendi. Tüm değerler için ortalama ve standart sapma kullanıldı. Tüm kuvvet parametreleri ön testten son teste anlamlı olarak değiştiği görüldü ($p<0.01$). Düzenli olarak her iki el ile masaj yapmanının bacak, omuz, el kavrama kuvvetini geliştireceği, özellikle meslek hastalıkları olan aşırı kullanmaya bağlı problemler için ise ek kuvvet çalışmalarının önemli olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Masaj, Manipulasyon, Aşırı Kullanım

SOZ.398 The Influence of The Longterm Massage Application On The Strength Improvement of The Upper and Lower Extremity

ABSTRACT
The massage therapists who work intensively spend most of their times on foot and due to the lack of the strength; and this may cause posture deformations well as back, foot and shoulder pains. In this research, the effects of the longterm massaging on the upper and lower extremity strength without additional strength improvement trainings have been studied.32 healthy male students (age: 19.28±0.89 years, length: 176. 25±5.05 cm, body weight: 73.22±6.65 kg.) who have taken massage classes during one term in the School of Physical Education, Dumlupınar University and who do not involve in any sports activity have been included in the study. The massage courses have continued for 12 weeks for one day in a week and 2 hours a day. In terms of the massage application, the German Hoffa method has been used as a classical massage technique. The leg, shoulder, right hand and left hand strength have been measured at the beginning and end of the period. The measurement of the leg, shoulder as well as the hand grip strengths have been carried out using a Takkei branded leg dynamometer; for the measurement of the finger grip strength, a (Baseline) branded pinch meter has been used.All measurements have been repeated twice and the average of the values obtained from the two measurements have been used for the analysis. For the statistical analysis, the paired- samples tests have been used for the pre- and post-testing. The significance level has been specified as $p<0.05$ olarak belirlendi. For all values, the average and standard deviation have been used. It has been observed that all strength parameters have been significantly changed after the pre-tests ($p<0.01$). It is possible to say that massaging regularly with both hands develops leg, shoulder and hand grip strength and that particularly with regard to the problems of those people with professional diseases due to the overuse, additional strength workouts are important.
Keywords : Massage, Manipulation, Over Use

SOZ.406 65 Yaş ve Üzeri Bireyler İçin Egzersiz Merkezi Modelinin Oluşturulması

Gülşah ŞAHİN [1], Melissa POWERS[2], Olivia CURTIS[2], Michael SMITH[2]
1 Çanakkale Onsekiz Mart Universitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Central of Oklahoma University,Kinesiology and Health Studies,United States of America

ÖZET
Bu araştırmanın amacı 65 yaş ve üzeri bireyler için egzersiz merkezi modeli geliştirmektir. **Yöntem:** Araştırma University of Central Oklahoma, Kinesiology & Health Studies Bölümü ve Center for Active Living and Learning de gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılmaya gönüllü olan 20 yaşlı birey (65-87 yaş arası) ve beş program çalışanı ile görüşülmüş ve egzersizler gözlenmiştir. Veriler nitel veri toplama tekniklerinden biri olan yarı yapılandırılmış görüşme tekniği ile elde edilmiştir. Verilerin ve gözlemlerin düzenli olarak kaydedilebilmesi için araştırmacılar tarafından geliştirilen form kullanılmıştır. Araştırma University of Central Oklahoma Institutional Review Board (IRB) (tarih: 23/05/2016) tarafından etik olarak onaylanmıştır. Sağlıklı yaşlı bireyler için fiziksel uygunluk bileşenlerini (aerobik kapasite, kassal dayanıklılık, kas kuvveti, esneklik, beden kompozisyonu) iyileştirici ve mevcut durumu koruyucu egzersiz program modeli oluşturulmuştur. Buna göre; egzersiz merkezinde tıp doktoru, egzersiz eğitmenleri ve dietisyen olacaktır. Egzersiz eğitmeninin CPR belgesi olması zorunludur. Egzersiz merkezi genel amacı 65 yaş ve üzeri bireylerin fonksiyonel kapasiteleri ve fiziksel uygunluk düzeylerini iyileştirmek ve mevcut durumun korunmasnı sağlamaktır. Katılımcılar testler ve egzersizler hakkında bilgilendirilecek ve son 6 aya ait sağlık raporu alınacaktır. Test ve egzersizlere katılmadan once bireylere "Exercise Assessment and Screening for You (EASY)" testi uygulanacaktır. Test sonuçları ve sağlık durumu ekipteki doktorlar ve egzersiz eğitmenleri tarafından kontrol edilecek ve yorumlanacaktır. Test sonuçlarına göre program oluşturulacaktır. Bireyler hem grup egzersizlerini hem de bireysel egzersiz programını takip edebileceklerdir. Yaşlı bireyler bu tür programlara sadece egzersiz kapasitesini geliştirmek için değil, aynı zamanda sosyalleşmek için de tercih etmekteler. Bu nedenle daha çok grup egzersizlerini tercih etmekteler. Program güz, bahar ve yaz dönemi olarak planlanacaktır. Bu araştırma ile sağlıklı yaşlılar için egzersiz programlarının yaygınlaşması, yaşlı bireylerin fiziksel uygunluk düzeyinin gelişmesi, hareketsiz yaşam tarzının değişmesi, yaşlı bireyler için üniversite temelli egzersiz programlarının artması beklenmektedir.
Anahtar Kelimeler : Yaşlanma, Egzersiz, Fonksiyonel Performans, Fiziksel Uygunluk,Yaşlı Yetişkin

SOZ.406 The Creation of Exercise Model Center For 65 Years and Older Adults

ABSTRACT
The aim of this study is to develop a model exercise center for 65 years and older adults.The study was completed at University of Central Oklahoma, Kinesiology and Health Studies Department and Center for Active Living and Learning. The research data were collected through semi-structured interviews and observation. Five center staff and 20 older adults (65-86 years) voluntarily participated in this study. The interview and observation forms were developed by researchers. This study was approved by the University of Central Oklahoma Institutional Review Board (IRB) (date: 23/05/2016). The exercise model has been developed to improve and maintain the physical fitness level of older adults (aerobic capacity, muscular endurance, muscular strength, flexibility, and body composition). According to these observation and interviews, the exercise center have a medical doctor, exercise instructors and dietitian. The exercise instructor should be CPR certified. General aims of this program are to improve and maintain physical fitness level and functional capacity of adults 65 years and older. The participants are informed by researchers about tests and exercises. Pre-participation screening is conducted using the Exercise Assessment and Screening for You (EASY) form. Test results, EASY form, evaluation by medical doctor, exercise instructor and dietitian will determine the exercise program. Older adults will participate in group exercise classes or personal training. The older adults exercise program will be in fall, spring and summer.
According to this research, it is expected that dissemination of an exercise program for healthy older adults will develop or increase of physical fitness level of older adults, change their' sedentary lifestyles and enhance university-based exercise programs for older adult.
Keywords : Aging, Exercise, Functional Performance, Physical Fitness, Older Adults

SOZ.410 Tedavisi Tamamlanmış Meme Kanseri Hastalarında Fiziksel Aktivite Engelleri

Gülşen MERTYÜZ [1], Fatma İlker KERKEZ[1], Özgür TANRIVERDİ[2], Esin OKTAY[3]
1 Muğla Sıtkı Koçman Ünv Spor Bil Fak, Spor Bil Fak,Türkiye
2 Muğla Sıtkı Koçman Ünv, Tip Fak, Türkiye
3 Aydin Atatürk Devlet Hastanesi, Tibbi Onkoloji, Türkiye

ÖZET
Meme kanserinden kurtulanlarda fiziksel aktivitenin tedaviye bağlı semptomları azaltmaya yardımcı olduğu, yaşam kalitesini ve fiziksel fonksiyonları iyileştirdiği bilimsel araştırmalarla ortaya konmuştur. Dahası fiziksel aktivite meme kanserinin yeniden nüksetmesi olasılığını azaltabilir. Ne yazık ki ülkemizde düzenli fiziksel aktivite alışkanlığı gelişmemiştir. Buna ek olarak meme kanserinden kurtulanlarda fiziksel aktivite seviyesi ile ilgili çalışmalar da sınırlıdır. Fiziksel aktivite engellerinin tüm kanser gruplarında bilinmesi fiziksel aktivite teorileri ve fiziksel aktivitenin devamlılığı için anahtar rol oynamaktadır. Bu şekilde bu özel gruplar için fiziksel aktivite reçetesi hazırlarken sağlık uzmanları yüz yüze oldukları engellerin farkında olarak daha verimli reçeteler hazırlayabilir. Bu çalışmanın amacı tedavisi tamamlanmış meme kanseri hastalarında algılanan fiziksel aktivite engellerini belirlemektir.Araştırma için Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesinden Etik Kurul onayı alındıktan sonra gönüllü katılımcılarla onkoloji polikliniğine geldiklerinde yüz yüze görüşme yapılmıştır. Tedavisi tamamlanmış toplam 59 kadın hasta çalışmaya katılmıştır (yaş ortalaması 54,9±7,8 yıl, boy ortalaması 162,69±7,8 cm, kilo ortalaması 76,4±12,7 kg ve BKİ ortalaması 28,94±4,9). En çok beyan edilen fiziksel aktivite engelleri vakit olmaması (% 44,1), fiziksel aktiviteyi sevmiyor olmaları (% 32,2) ve ağrılar/lenfödem olarak ifade edilmiştir (% 23,7).Bu çalışmada meme kanseri hastaları için oluşturulacak fiziksel aktivite programlarında dikkate alınması gereken fiziksel aktivite engelleri ortaya koyulmuştur. Ayrıca meme kanseri hastalarının fiziksel aktivitenin yararları konusunda eğitim almaları sağlanabilir.
Anahtar Kelimeler : Meme Kanseri, Fiziksel Aktivite Engelleri

SOZ.410 Perceived Barriers to Physical Activity in Breast Cancer Survivors

ABSTRACT
Research has revealed evidence that physical activity (PA) can help relieve treatment-related symptoms and improve quality of life and physical functioning in breast cancer survivors. Moreover, PA may decrease breast cancer recurrence and disease-free breast cancer survival. Unfortunately regularly PA behavior is not common in our country. However, PA levels and their association with breast cancer survival have so far received limited attention. Identifying barriers is a key component of most theories and has been shown to mediate physical activity maintenance in all cancer survivor groups. Therefore, understanding the barriers faced, and benefits perceived, by this unique population is important for intervention development, and health professionals should be aware of these when considering ‘prescribing’ physical activity for their patients.Therefore the aims of this study were to identify the perceived barriers to physical activity in breast cancer survivors.Following approval by the Muğla Sıtkı Koçman University Institutional Review Board, the study was carried out using a “face to face interview technique”. Totally 59 female breast cancer survivor voluntarily participated in this study. The mean age of the patients included in the study was found 54,9±7,8 years. Height was found as 162,69±7,8 cm, weight was found 76,4±12,7 kg and mean body mass index (BMI) was found as 28,94±4,9 kg/m2 for women. The most commonly reported barriers are lack of time (44,1 %), PA dislike (32,2%) and pain (23,7%).We have identified important barriers in breast cancer survivors that will aid in the design of theory based PA interventions. Overall, better educational efforts may be required to help breast cancer patients understand the well-established benefits of PA.
Keywords : Breast Cancer Survivors, Physical Activity Barriers

SOZ.428 Fiziksel Aktivite ve Obezite Eğitiminin Çocukların Obezite ve Fiziksel Aktivite Farkındalık Düzeylerine Etkisi

Armağan KAFKAS[1], Fatma Beyza ŞAHİN [2], Muhammed Emin KAFKAS[1]
1 İnönü Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 İnönü Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, 8. sınıf öğrencilerine uygulanan fiziksel aktivite ve obezite eğitimi öncesi ve sonrası öğrencilerin fiziksel aktivite önemini anlama düzeylerini, obezite farkındalık seviyelerini ve beslenme alışkanlıklarını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın örneklem grubunu, 8. sınıf öğrencilerinden çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 56 kadın, 44 erkek toplam 100 (yaş: 13.1±.4 yıl; vücut ağırlığı: 42.3±6.4 kg; boy: 1.54±7.2 m; vücut kitle indeksi (VKİ): 17.6±1.8 kg/boy^2) oluşturmaktadır. Araştırmada, katılımcıların fiziksel aktivite ve obezite farkındalık düzeylerini belirlemek için Allen (2011) tarafından geliştirilen ve Kafkas ve Özen (2014) tarafından Türkçeye ve Türk kültürüne geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan Obezite Farkındalık Ölçeği (ÖFÖ) kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılan OFÖ 20 madde ve üç alt boyuttan oluşmaktadır. Araştırmada fiziksel aktivite eğitimi haftada 2 kez, sekiz hafta boyunca ve 45 dk olacak şekilde uygulandı. Aynı zamanda obezite, fiziksel aktivite ve beslenme alışkanlığı farkındalığı oluşturabilmek için 8 hafta boyunca, haftada 1 gün ve 30 dk'lık bir sunum anlatıldı. Araştırma verileri homojen dağılım göstermediği için, ön- ve son test karşılaştırmalar Wilcoxon işaretli sıralar testi ve iki bağımsız değişken arasındaki farklılık Mann Whitney U testi ile analiz edildi. Araştırma bulguları ortalama (X) ve standart sapma (ss) olarak gösterildi ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edildi. Araştırma sonuçlarına göre çocuklara uygulanan eğitim sonrası OFÖ skorlarında son testler lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu ($p<0.05$). Başka bir ifadeyle, çocuklara uygulanan fiziksel aktivite ve beslenme eğitimi, çocukların obezite ve fiziksel aktivite farkındalık düzeylerini olumlu etkilediği tespit edildi. Sonuç olarak bu küçük ölçekli okul temelli fiziksel aktivite ve obezite farkındalık eğitiminin 8. sınıf öğrencilerin fiziksel aktivite, obezite ve beslenme alışkanlıkları farkındalık düzeyini arttırdığı düşünülmektedir. Ancak, daha geniş ve uzun süreli eğitim uygulamaları ile çocukların beslenme alışkanlıkları, fiziksel aktivite ve obezite farkındalık düzeylerinde kalıcı faydalar sağlanabilecektir. Aynı zamanda çocukluk dönemi obezitesinin azaltılmasında bu tür eğitimlerin yararlı olacağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Obezite, Fiziksel Aktivite, Beslenme, Farkındalık

SOZ.428 The Effects of physical activitiy and obesity education on obesity and physical activity awarenes in Children

ABSTRACT
The purpose of the research is to investigate the comprehension level of the physical activity's importance before and after the physical activity and obesity education, which is given to the 8. grade students and the obesity awareness level and dietary habit. The sample group in the research involves 56 women and 44 men volunteering to attend the research in total 100 students (Age: 13.1±.4 years old; body weight: 42.3±6.4 kg; height: 1.54±7.2 m; body mass index (BMI): 17.6±1.8 kg/height). In the research was used the Obesity Awareness Scale (OAS) which is developed by Allen (2011). In the research the physical activity education taking 45 min., twice a week for 8 weeks is conducted. In the same time a presentation that takes 30 min., once a week for 8 weeks is made to create an awareness of dietary habit, physical activity and obesity. As the data didn't show homogeneous distribution, the comparison between pre-test and post-test is analysed through Wilcoxon signed rank test and the difference between independent variables Mann Whitney U test. The research findings are shown as average "X" and standard deviation "Sd" and significance level is accepted as $p<0.05$. In other word, it has been seen that the physical and dietary education which is given to the children have made a positive impact on their awareness of obesity and physical activity. As a result, it is thought that the small-scale school based awareness education of physical activity and obesity has promoted the level of Physical activity, obesity and dietary habit of 8. grade students. However, permanent benefits in the children's awareness level of dietary habit, physical activity and obesity can be obtained through wider and longer period education practice. It is thought that such education types will be beneficial to decrease child obesity, as well.
Keywords : Obesity, Physical Activity, Dietary, and Awareness

SOZ.487 Giyilebilir Teknolojiler Kalp Atımı Takibinde Yeterince Hassas Mı?

Mutlu CUĞ
Cumhuriyet Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Giderek artan popülaritelerine rağmen giyilebilir teknolojilerin geçerli kalp atım ölçümlerini yaptığını gösteren çalışma sayısı sınırlıdır.Bu çalışmanın amacı şiddeti giderek artan bir egzersiz protokolünde bu cihazlardan birisi olan "Fitbit Charge Heart Rate" in(FTCHR)gerçek ölçümlere ne kadar yakın sonuçlar verebildiğini araştırmaktır.Ondört erkek(yaş :20.4±2.06yıl,boy:173±4.9,kilo:65.9±10.8 kilogram) rekreatif amaçlı spor yapan birey çalışmamıza katılmıştır. Çalışmamızda şiddeti giderek artan Yo-Yo ara dinlenmeli protokolü kullanılmıştır.Katılımcılardan bir kollarına FBCHR takmaları, diğer kollarına Polar s810i saatini takmaları istenmiştir.Her mekik sonunda bireylerden her iki saatteki kalp atımını bildirmeleri istenmiştir. Katılımcılardan kendilerini maksimum zorlamaları istenmiştir.Test esnasında polar saatte kaydedilen en yüksek kalp atımı %100 maksimum kalp atım hızı olarak kabul edilmiştir. 70%,80%,90%,100% maksimum kalp atımı hızlarında polar ve FBCHR skorları sırasıyla 135-108,155-121,174-138,193-133 olarak bulunmuştur.Çalışma sonuçlarına göre,egzersiz şiddeti giderek artan bir egzersiz protokolünde FTCHR saati,polars810i ile karşılaştırıldığında hassas sonuçlar sağlayamamaktadır.
Anahtar Kelimeler : Giyilebilir Teknoloji, Fitbit Charge Heart Rate, Kalp Atım Hızı

SOZ.487 Are wearable technology devices really sensitive to monitor heart rate?

ABSTRACT
Despite the increasing popularity of wearable activity trackers,very limited studies has examined the validity of these devices.The purpose of this study was to investigate the accuracy of one of these devices(FitBit Charge Heart Rate) during incremental exercise protocol.Fourteen recreationally active male subjects (age :20.4±2.06years, height:173±4.9cm, weight:65.9±10.8kilogram)participated our study.Yo-Yo intermittent recovery test was used as an incremental exercise protocol.Subjects were asked to wear FTCHR watch on their left wrist,and polar s810i on their right wrist as well.Subjects were informed to notify their heart rate(HR) scores after each shuttle.Subjects were asked to force themselves maximally. During the test,the highest HR score recorded from the polar s810i was accepted as %100 maximal HR.**:**At %70, %80, %90, %100 HR maximum,polar and fitbit score were found 135-108,155-121,174-138,193-133,respectively.According to findings from the present study, FTCHR watch was not able to provide accurate HR scores when comparing Polar S810i during incremental exercise protocol.
Keywords : Wearable Technology, FitBit Charge Heart Rate, Heart Rate

SOZ.498 Ortaokul Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Düzeyleri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Emre BİLGİN, Gıyasettin DEMİRHAN
Hacettepe Universitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı sekizinci sınıf öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyi ile akademik başarı puanları arsında ilişki olup olmadığını incelemektir. Araştırmaya Ankara'da sosyoekonomik olarak denk ve aynı fiziksel olanaklara sahip iki ortaokulla devam eden ve aynı sosyoekonomik statüye sahip 76 kız 71 erkek olmak üzere toplamda 147 sekizinci sınıf öğrencisi katılmıştır. Öğrencilerin Fiziksel aktivite düzeyini belirlemek için Fiziksel Aktivite Soru Formu (FAS) kullanılmıştır. FAS Amerika Birleşik Devletleri'nde Kowalski ve arkadaşları tarafından 1997 yılında geliştirilmiştir ve Sert ve Temel (2013) tarafından Türk Toplumuna Uyarlanması: Geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. Öğrencilerin akademik başarılarını değerlendirmek için Temel Eğitimden Ortaöğretime Geçiş Sınavı (TEOG) puanları e-devlet üzerinden alınmıştır. İki değişken arasındaki ilişkinin incelenmesi için Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır. Korelasyon analizi sonucu çocukların fiziksel aktivite düzeyi ile akademik başarı puanları arasında r=,298 düzeyinde bir ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyi ile akademik başarıları arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönde olsa da ilişkinin gücü çok zayıftır.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, Akademik Başarı, TEOG

SOZ.498 The Investigation of Relationship Between Secondary School Student's Physical Activity Levels and Academic Achievement

ABSTRACT
The aim of this study was to evaluate relationship between 8th grade student's physical activity levels and academic achievements. This study were carried out between socioeconomically equal secondary schools and 8th grade students. Seventy six girls and seventy one boys were enrolled in this study. Student's physical activity level was measured by Physical Activity Questionnaire for Older Children that was developed by Kowalski at all (1997) and translated to Turkish by Sert and Temel (2013). To evaluate students academic achievements student's Transition from Secondary School to High School Exam scores was taken from Ministry of National Education's electronic school systems. The Pearson correlation analysis was performed for investigating the relationship between two variables. The statistical analysis showed that the relationship between physical activity and academic achievement was significant but weak (r=,298).
Keywords : Physical Activity, Academic Achievement, TEOG

SOZ.578 Adelosan Basketbolcuların Somatotip Profillerinin Biyomotorik Özelliklere ve Beceriye Etkisi

Umut CANLI
Milli Eğitim Bakanlığı, Cezzar Mustafa Ersin Ortaokulu, Türkiye

ÖZET
Araştırmada, 12-14 yaş aralığındaki basketbolcuların somatotip profillerinin, biyomotorik özellikler ve basketbola özgü beceriler ile olan ilişkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Katılımcılar, yaş ortalaması 13,07 olan, düzenli antrenman yapan ve altyapı yerel liglerinde basketbol oynayan 41 basketbolcudur.Katılımcıların boy uzunluğu, vücut ağırlığı, basketbol oynadığı süre (ay), ortalama antrenman sayısı (haftalık), dikey sıçrama, 1 mil koşu, aerobik güç, anaerobik güç, deri kıvrım kalınlığı ölçümleri (triceps, subscapula, suprailiac, calf), çevre ölçümleri (biceps fleksiyon, calf), çap ölçümleri (humerus bikondüler, femur bikondüler) yapılmıştır. Somatotip özellikleri Heath-Carter yöntemine göre belirlenirken, basketbola özgü becerileri Harrison Basketbol Beceri Testi kullanılarak belirlenmiştir (Kamar, 2008). Verilerin normal dağılıma uygun olup olmadığının belirlenmesi için Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk Testleri uygulanmıştır. Bütün değişkenlerin dağılımı her iki test içinde normal dağılama uygunluk göstermiştir. Değişkenler arasındaki ilişkinin belirlenmesi için Pearson korelasyon katsayısından yararlanılmıştır.Endomorfik ölçüm değerleri ile 1 mil koşu ve vücut ağırlığı değerleri arasında pozitif yönlü, dikey sıçrama, aerobik güç ve beceri ölçüm değerleri arasında negatif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir (p<,05). Mezomorfik ölçüm değerleri ile 1 mil koşu ve vücut ağırlığı değişkenleri arasında pozitif yönlü, aerobik güç ve beceri ölçüm değeri arasında negatif yönlü bir ilişki tespit edilmiştir (p<,05). Ektomorfik ölçüm değerleri ile aerobik güç ve beceri ölçüm değerleri arasında pozitif yönlü, 1 mil koşu, dikey sıçrama ve anaerobik güç değerleri arasında negatif yönlü ilişki olduğu tespit edilmiştir (p<,05).Sonuç olarak, adelosan dönemindeki basketbolculardan ektomorfik özelliklere sahip olanların aerobik güç ve basketbola özgü becerilerinde artışın olduğu gözlenmektedir.
Anahtar Kelimeler : Somatotip, Biyomotorik, Beceri

SOZ.578 Effects of Somatotype Profiles of Adolescent Basketball Players On Biomotoric Characteristics and Ability

ABSTRACT
In this study, it is aimed to determine the relation between somatotype profiles of basketball players age range of 12-14 with the biomotoric characteristics and abilities particular to basketball. Attendants are 41 basketball players whose average age is 13,07, who are exercising regularly and playing basketball in infrastructure local leagues.Some measurements are performed on attendants such as stature, body weight, playing period (month), average exercise number (weekly), vertical jump, 1 mile running, aerobic power, anaerobic power, skinfold thickness measurements (biceps flexion, calf), diameter measurements (humerus bicondular, femur bicondular). While their somatotype characteristics are determined as per Health-Carter method; their abilities particular to basketball are determined by using Harrison Basketball Ability Test (Kamar, 2008). Kolmogorov-Smirnov and Shapiro-Wilk Tests are applied so as to determine whether the data is suitable for normal distribution. Distributions of all tests comply with the normal distributions for both two tests. Pearson correlation cofactor is used so as to determine the relation between varieties.With the endomorphic measurement values; a positive-directional relation is detected between 1 mile running and body weight values and a negative-directional relation between vertical jump, aerobic power and ability values (p<,05). With the endomorphic measurement values; a positive-directional relation is detected between 1 mile running and body weight varieties and a negative-directional relation between aerobic power and ability values (p<,05). With the ectomorphic measurement values; a positive-directional relation is detected between aerobic power and ability and a negative-directional relation between 1 mile running, vertical jump and anaerobic power values (p<,05).As a result, an increase is observed in aerobic power and abilities particular to basketball of adolescent basketball players who have ectomorphic characteristics.
Keywords : Somatotype, Biomotoric, Ability

SOZ.581 Masa Tenisi Sporcu Seçiminde Kullanılabilecek Yeni Bir Yöntem: "Seçkili Eylem Düzeni"

Engin SAĞDİLEK[1], Şenay Koparan ŞAHİN[2], Güven ÖZKAYA[3]
1 Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı, Türkiye
2 Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Uluslararası yarışmalarda sportif başarı önemli bir güç göstergesidir. Spor kulüpleri, sponsorlar ve sporcular açısından sporun yarattığı ekonomik getiri, her geçen gün daha fazlasının gözlendiği bir pazar niteliğindedir. Ulusal spor federasyonları ve spor kulüpleri için, başarılı olabilecek sporcunun seçimi önem kazanmaktadır. Yetenek seçim ve gelişim programlarında kullanılan beceri testlerinin çoğu algısal ve motor beceriyi değerlendiren testlerdir. Mental becerileri değerlendiren testlerin çoğu da sporun ekolojik doğasından uzaktır.Biz, özellikle masa tenisi sporunda sporcu seçimine yönelik, görsel algı, motorik beceri ve adaptasyon, öğrenme/pekiştirme ve konsantrasyonu devam ettirebilme gibi bilişsel süreçlerin değerlendirileceği, masa tenisi sporunun ekolojik doğasına uygun bir yöntem geliştirdik. "Seçkili Eylem Düzeni" adını verdiğimiz bu yöntemde, bir masa tenisi robotu, 3 farklı renkte (beyaz-sarı-pembe) toplam 26 topu, masanın farklı yerlerine, aynı hızda, rastgele renkte, dakikada 75 top atacak şekilde ayarlandı. Katılımcılardan, robotun attığı top masaya bir kez değdikten sonra dominant ellerini kullanarak, beyaz topa reaksiyon vermemeleri, sarı topa yalnızca dokunmaları ve pembe topu tutmaları istendi. Katılımcılara, testin nasıl yapıldığını görmeden, uygulamada ne yapacakları açıklandıktan sonra, üst üste iki deneme yapıldı. Tüm uygulama kamera ile kayıt edildi. Katılımcıların her topa karşı verdiği/vermediği eylem, 0-6 puan aralığında bir skorlama ölçeğinde puana dönüştürüldü. Her bir renk top için renk puanı, tüm test için toplam puan ve her bir renk top için 6 puanlık eylemin gerçekleştirilme yüzdesi elde edildi.Ortalama 19,9 yıl yaşındaki 23 üniversite öğrencisi üzerinde çalışmamız gerçekleştirildi. Seçkili eylem düzeneğinde elde edilen tüm sonuçlarda 2. deneme puanları anlamlı olarak 1. deneme puanlarından yüksek bulundu. Her iki denemede de renk puanları birbirinden anlamlı olarak farklıydı.Ortalama 11,3 gün sonra yaptığımız ikinci testlerde 1. deneme ile 2. deneme puanları arasında fark bulunmadı. Birinci testin 2. deneme puanı ile ikinci testin her iki deneme puanları arasında da ileri derecede korelasyon bulundu.Yeni geliştirmeye çalıştığımız bu yöntemin test/retest sonuçları, yöntemimizin güvenilir bir test olduğunu ortaya koymaktadır.
Anahtar Kelimeler : Masa Tenisi, Seçkili Eylem Düzeni, Güvenilirlik Testi.

SOZ.581 A New Method That Could Be Used For Table Tennis Athlete Selection: "Selective Action Array"

ABSTRACT
Sportive achievement is an important display of power in international competition. Selection of the athletes with a winning potential is of utmost importance for national sports federations and sports clubs. Most of the current tests used in talent selection/development programs assess perceptive and motor skills. On the other hand, most of the tests that assess mental skills are far from the ecological nature of the sports.We have developed a method for use in athlete selection in table tennis, which evaluates visual perception, motor skills and cognitive processes such as adaptation, learning/reinforcement and consistent with the ecological nature of table tennis. In this method we called "Selective Action Array," a table tennis robot was set to send a total of 26 balls in 3 different colors to different points on the table and at a speed of 75 balls per minute. The subjects were asked to ignore the white balls, touch the yellow balls and catch the pink balls. Two consecutive trials were conducted. The actions of the subjects were transformed into scores in a scale of 0-6 points. A color score, a total score and a percentage for successfully completing the action that is worth 6 points for each ball color were obtained.The study was conducted with 23 students with a mean age of 19.9. In all results obtained in selective action array, 2nd trial scores were significantly higher than the 1st trial scores.In the second tests conducted an average of 11.3 days after the first tests, there was no difference between 1st and 2nd trial scores. There was a high degree of correlation between second trial scores of the first test and both trial scores of the second test.Test/retest results obtained with this newly developed method demonstrated that it was a reliable method.
Keywords : Table Tennis, Selective Action Array, Reliability Test.

SOZ.582 "Seçkili Eylem Düzeni" İle Görsel İşitsel Reaksiyon Zamanları, Mental Rotasyon ve Parmak Vuru Testleri Arasındaki İlişkiler

Engin SAĞDİLEK [1], Şenay Koparan ŞAHİN[2], Güven ÖZKAYA[3], Erhan KIZILTAN[4]
1 Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Türkiye
2 Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik Anabilim Dalı, Türkiye
4 Başkent Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Masa tenisi sporunda sporcu seçimine yönelik, görsel algı, motorik beceri ve bazı bilişsel özelliklerin değerlendirilip nicelik olarak ortaya konabileceği, masa tenisi sporunun ekolojik doğasına uygun bir yöntem geliştirmeye çalıştık. "Seçkili Eylem Düzeni" adını verdiğimiz bu yöntemde, bir masa tenisi robotu ile 3 farklı renkte (beyaz-sarı-pembe) toplam 26 topu, masanın farklı yerlerine, aynı hızda, rastgele renkte, dakikada 75 top atarak, deneklerin her bir renk topa farklı eylemleri uygulamalarını istedik. Robotun attığı top masaya bir kez değdikten sonra deneklerden dominant ellerini kullanarak, beyaz topa reaksiyon vermemeleri, sarı topa yalnızca dokunmaları ve pembe topu tutmaları istendi. Deneklerin her topa karşı verdiği/vermediği eylem, 0-6 puan aralığında bir skorlama ölçeğinde puana dönüştürüldü. Her bir renk top için renk puanı, tüm test için toplam puan ve her bir renk top için 6 puanlık eylemin gerçekleştirilme yüzdesi elde edildi.Yöntemimizin görsel ve işitsel reaksiyon zamanları ile ilişkisi, mental rotasyon testi ile ve parmak vuru testi ile ilişkisi bu çalışmamızda değerlendirildi.Görsel ve işitsel, fix ve random-interval reaksiyon zamanları bir bilgisayar programı üzerinden değerlendirildi. Yine bir bilgisayar programıyla uygulanan "Mental Rotasyon Testi"nde, deneklerden, birbiri arasında görünüm açısı dışında fark olmayan 3-boyutlu resim çiftlerini en kısa sürede eşleştirmeleri istendi. Ardışık motor hareketlerin hızının değerlendirildiği "Parmak Vuru Testi"nde, 20 saniye süre ile deneklerin belirlenen tuşa basmaları istendi.Ortalama 19,9 yıl yaşındaki 23 üniversite öğrencisi üzerinde çalışmamız gerçekleştirildi. Seçkili eylem düzeneğinin 1. denemesinin toplam puanı ile görsel random interval reaksiyon zamanı arasındaki ilişki dışında diğer testlerle seçkili eylem düzeneği arasında bir ilişki bulunamadı.Ardışık motor hareketlerin değerlendirildiği parmak vuru testi ve kognitif işlevlerin değerlendirildiği mental rotasyon testi ile seçkili eylem düzeneği arasında ilişki olmaması, yöntemimizin motor ve kognitif becerileri beraber içeren testlerle değerlendirilmesinin gerekliliğini düşündürmektedir. Random interval görsel reaksiyon zamanı ile ilişkisi seçkili eylem düzeneğinin rastgele örüntüsünü desteklemektedir.
Anahtar Kelimeler : Seçkili Eylem Düzeni, Mental Rotasyon Testi, Reaksiyon Zamanı, Parmak Vuru Testi

SOZ.582 Relationships Between "Selective Action Array" and Visual-Auditory Reaction Times, Mental Rotation and Finger Stroke Tests

ABSTRACT
We have developed a new method for use in athlete selection in table tennis, to assess visual perception, motor skills and certain cognitive characteristics and consistent with the ecological nature of table tennis. In this method we called "Selective Action Array"; a robot was set to send a total of 26 balls in 3 different colors to different points on the table and at a speed of 75 balls per minute. The subjects were asked to ignore the white balls, touch the yellow balls and catch the pink balls. The actions of the subjects were transformed into scores in a scale of 0-6 points. A color score and total score were obtained.The relationships between our method and visual/auditory reaction times, mental rotation test and fingertip stroke test were scrutinized in the present study.Visual/auditory, fixed/random-interval reaction times were assessed using computer software. In mental rotation test, the subjects were asked to match 3-dimensional picture pairs, which only had differences in perspective. In fingertip stroke test where the speed of consecutive motor motions was assessed, the subjects were asked to push a button for 20 seconds.The study was conducted with 23 university students with a mean age of 19.9. No correlation was found between the selective action array and other tests, with the sole exception of a correlation between the total scores in 1st trial in selective action array and visual random interval reaction time.The fact that there was no relationship between fingertip stroke test that assessed consecutive motor motions and mental rotation test that assessed cognitive functions, and selective action array showed that the method should be assessed using tests that includes both motor and cognitive skills. Its correlation with random interval visual reaction time supports the random pattern of the selective action array.
Keywords : Selective Action Array, Mental Rotation Test, Reaction Time, Fingertip Stroke Test

SOZ.599 Adölesanlarda Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Fiziksel Benlik Algısı Arasındaki İlişki

Günay YILDIZER, Caner ÖZBÖKE, İlker YILMAZ
Anadolu Universitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Fiziksel hareketsizlik, topluluk arasında görülen yaygın hastalıkların ana sebeplerinden biri olarak vurgulanmaktadır. Sağlıksız yaşam alışkanlıklarını kapsayan fiziksel hareketsizlikle ilişkili çok sayıda sağlık problemi vardır. Fiziksel benlik kavramının, farklı düzeylerdeki beden eğitimi ve spor dersi katılımcıları üzerinde, fiziksel aktivite açısından bir arabuluculuk sağladığı görülmüştür. Bu nedenle çalışmanın amacı, Türk adölesanlarda fiziksel benlik algısı ile fiziksel aktiviye düzeyi arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Eskişehir ilindeki 5 farklı liseden toplam 333 öğrenci (M_{boy}=1,68±0,08, M_{kilo}=58,61±11,45, M_{vki}=20,50±3,01) bu çalışmaya katılmıştır. Çalışma kapsamında Uluslararası Fiziksel Aktivite Ölçeği Kısa Versiyonu ve 11 alt ölçeği bulunan Kendini Fiziksel Tanımlama Envanteri kullanılmıştır.Pearson Korelasyon Analizi sonucunda düşük seviye enerji tüketimi ile kişinin kendini algıladığı koordinasyon düzeyi (r=0.30), fiziksel aktivite (r=0.37), spor yeteneği (r=0.31), sporda yeterliliği (r=0.15), gücü (r=0.37), esnekliği(r=0.14), dayanıklılığı (r=0.22) ve özgüveni (r=0.11) arasında anlamlı pozitif bir ilişki vardır (p< 0.05). Ayrıca orta seviye enerji tüketimi ile kişinin kendini algıladığı koordinasyon düzeyi (r=0.11), fiziksel aktivite (r=0.21), spor yeteneği (r=0.12) ve dayanıklılığı (r=0.12) arasında anlamlı pozitif bir ilişki vardır (p< 0.05). Son olarak yüksek seviye enerji tüketimi ile kişinin kendini algıladığı koordinasyon düzeyi (r=0.28), fiziksel aktivite (r=0.30), spor yeteneği (r=0.28), sporda yeterliliği (r=0.15), gücü (r=0.33), esnekliği(r=0.12) ve dayanıklılığı (r=0.26) arasında anlamlı pozitif bir ilişki vardır (p< 0.05). Dünya Sağlık Örgütü'de fiziksel aktivite seviyesi için kişinin kendisine yönelik tanımlarının önemli olduğunu vurgulamıştır. Adölesanların fiziksel aktivitenin ve uygunluğun farklı birleşenlerine karşı tutumlarının araştırılması, fiziksel benlik ve fiziksel aktivite arasındaki ilişkinin daha detaylı incelenmesi için önem taşımaktadır.
Anahtar Kelimeler : öz Benlik, Fiziksel Aktivite, Adölessan

SOZ.599 Correlation Between Physical Activity Level and Physical Self-Concept among Adolescents

ABSTRACT
Physical inactivity is highlighted as one of the main contributor of highly in common diseases among society. There are vast number of health problems associated with physical inactivity which is one of the unhealthy lifestyle habit. Physical self concept has been proved as an important mediator in physical activity for students who attend PE classes in different levels. Thus the purpose of this study was to investigate the relationship between physical self-concept and physical activity level among healthy Turkish adolescents.Three hundred thirty three healthy adolescents (M_{height}=1,68±0,08, M_{weight}=58,61±11,45, M_{Bmi}=20,50±3,01) from 5 different high-schools in Eskisehir province participated in this study. Short verison of International Physical Activity Questionnaire and Physical Self- Concept Questionnaire consisted of 11 subscales were data collection tools.Pearson Correlation Analyzes indicated that there was a positive significant correlation between low-level energy expenditure and self-perceived coordination (r=0.30), physical activity (r=0.37), sport talent (r=0.31), competence in sport (r=0.15), strength (r=0.37), flexibility(r=0.14), endurance (r=0.22) and confidence (r=0.11), p< 0.05. There were positive correlation between mid-level energy expenditure and self-perceived coordination (r=0.11), physical activity (r=0.21), sport talent (r=0.12), endurance (r=0.12), p<0.05. Finally, there were a positive significant correlation between high-level energy expenditure and self-perceived coordination (r=0.28), physical activity (r=0.30), sport talent (r=0.28), competence in sport (r=0.15), strength (r=0.33), flexibility (r=0.12) and endurance (r=0.26), p< 0.05. World Health Organization emphasized that physical identity is important factor for determining physical activity. Therefore, it is important to investigate attitudes of adolescents towards different aspects of physical activity and fitness in order to examine this relationship more comprehensively.
Keywords : Self Concept, Physical Activity, Adolescents

SOZ.678 Comparison The Affects of Plyometric Training with and Without Blood Flow Restricted On Seven Physical Fitness and Movement İndex İn Soccer Players

Amin AZİMKHANİ[1], Mojtaba Kiani GOL [2], Keyvan HEJAZİ[3]
1 Imam Reza International University, Mashhad, Iran,Faculty of Sport Sciences,Iran
2 University of Hakim Sabzevari, Sabzevar, Iran,Master of Sciences In Exercise Physiology,Iran
3 Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.,PhD Student of Sciences In Exercise Physiology,Iran

ABSTRACT
Training method with blood flow restricted is one of the most useful and effective training methods for increasing levels of performance, power and muscle hypertrophy in athletes. The aim of this study was to the effect of plyometric training with and without blood flow restricted on seven physical fitness and movement index in soccer players.In this semi experimental study, 20 subjects were selected by convenience sampling method. They were divided into two groups: with blood flow restricted (n=10) and without blood flow restricted (n=10). The selected program training includes: 60 min per session, 3 times per week, with 45 to 75 percent of maximum heart rate intensity increasingly, for six weeks participate in this exercise. Intensity of plyometric training based on the repetition of the first and second week 5, in the third and fourth week 10 and in the last two weeks 15 was repeated. Before and after period training the tests of muscular strength, explosive power, speed, anaerobic power, aerobic power, agility and muscular endurance were taken. Data analysis was performed using SPSS software (version 16.0, SPSS). For comparison of means within and between means groups paired and independent t-test was used respectively. The level of significance was set at $p<0.05$.The muscle strength, aerobic power, agility and muscular endurance have a significant different between with blood flow restricted and without blood flow restricted group. While, in Vertical jump, anaerobic power and speed did not different between two groups. Six weeks of plyometric training with blood flow restricted by improving muscle strength, aerobic power, agility and muscular endurance in soccer players can lead to their knowledge of their self-condition of fitness indicators and recommended to the coaches to use this training method to improve physical performance in athletes
Keywords : Plyometric Training, Blood Flow Restricted, Physical Fitness and Movement Index

SOZ.743 Genç Futbolcuların Sezinleme Zamanı Performansı İle Bazı Fiziksel Uygunluk Parametreleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ahmet Rahmi GÜNAY, Halil İbrahim CEYLAN, Özcan SAYGIN
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, genç futbolcularda sezinleme zamanı ile bazı fiziksel uygunluk parametreleri (vücut yağ yüzdesi, sağ ve sol el kavram kuvveti, sırt kuvveti, görsel, işitsel, karışık reaksiyon zamanı, dikey sıçrama ve anaerobik güç) arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya 21 erkek genç futbolcu (spor yaşı: 4.00±1.41 yıl, yaş: 13.85±0.85 yıl, boy: 162. 97±10.56 cm, vücut ağırlığı: 53.65±9.61 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Sezinleme zamanı ölçümünde uyarı hızı 3mph olarak seçilmiş olup, Bassin Anticipation Timer aleti kullanılmıştır. Sporcuların vücut yağ yüzdesi için; Tanita TBF- 401A aleti, sırt kuvveti için; Takkei marka sırt dinamometresi, sağ ve sol el kavrama için; Lafayette marka el kavrama dinamometresi, reaksiyon zamanı ölçümünde; Newtest 1000 aleti kullanılmıştır. Dikey sıçrama, sporcuların dikey sıçrama performansları durarak ulaşabildiği yükseklik ile sıçrayarak ulaşabildiği yükseklik arasındaki fark alınarak bulunmuştur. Dikey sıçrama testinden yararlanarak Lewis formülü ile sporcuların anaerobik güçleri hesaplanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS (18.0) programına kaydedilmiştir. Sezinleme zamanı (3mph) ile fiziksel uygunluk parametreleri arasındaki ilişkiyi incelemek için Pearson Correlation testi kullanılmıştır. İstatiksel analiz sonucunda; sezinleme zamanı (3mph) ile görsel reaksiyon (r=,451, p= .40) ve karışık reaksiyon (r= .599, p= .004) arasında anlamlı düzeyde pozitif ilişki bulunurken, diğer değişkenler arasında anlamlı düzeyde bir ilişkiye rastlanılmamıştır (p>0.05). Sonuç olarak; görsel ve karışık reaksiyon zamanının uyarı hızı düşük sezinleme zamanı performansının belirlenmesinde önemli rol oynadığı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Genç, Futbolcu, Fiziksel Uygunluk, Uyarı Hızı, Sezinleme Zamanı

SOZ.743 Examining The Relationship Between Coinciding Anticipation Timing Performance and Some Physical Fitness Parameters in Young Soccer Players

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine the relationship between coinciding-anticipation timing performance (CAT) and some physical fitness parameters (body fat percentage, right and left handgrip strength, back strength, visual, auditory, complex reaction time, vertical jumping and anaerobic power) in young soccer players. Twenty-one young soccer players (sport age: 4.00 ±1.41 years, age:13.85±0.85 years, height: 162.97±10.56 cm, body weight 53.65±9.61kg) attended in this study voluntarily. Stimulus speed was selected as 3 mph in CAT performance and Bassin Anticiption Timer apparatus was used. Tanita TBF-401A apparatus was used for measuring body fat percentage, Takkei brand back dynamometer was used for measuring back strenght. Lafayette brand handgrip dynamometer was used for measuring right and left hangrip. Reaction time was measured by Newtest 1000 apparatus. Vertical jumping was found by finding difference between player's vertical jumping performances, with stopping reached heights and jumping reached heights. Benefitting from vertical jumping tests, anaerobic power of players were calculated with Lewis formula. Obtained data recorded in SPSS (18.0) program. Pearson correlation test was used for examining the relationship between CAT performance (3mph) and physical fitness parameters. At the end of statistical analyze, While significant positive relationship was found between CAT performance (3 mph) and visual reaction (r=451, p=40) and complex reaction time (r=599, p= 004), No significant difference was found between CAT performance (3 mph) and other variables (p >0.05). Consequently, it was thought that visual and complex reaction time has an important role in determination of low stimulus speed of CAT performance.
Keywords : Coinciding-anticipation Timing (CAT), Soccer Player, Stimulus Speed, Physical Fitness, Young

SOZ.755 14-18 Yaş Öğrencilerin Fiziksel Aktivite Düzeyleri, Beslenme Alışkanlıkları ve Beden Kompozisyonu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Özcan SAYGIN, Kemal GÖRAL, Halil İbrahim CEYLAN
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, Muğla'da öğrenim gören 14-18 yaş öğrencilerin yaş, fiziksel aktivite düzeyleri, beslenme alışkanlıkları ve beden kompozisyonu arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmaya, liselerde ve ortaokullarda öğrenim gören, 1060 kız ve 791 erkek öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırma için gerekli izinler İl Milli Eğitim Müdürlüğünden alınmıştır. Öğrencilerin beden kompozisyonu belirlemek için, beden kitle indeksi (kg/m^2) hesaplanmıştır. Fiziksel aktivite düzeyini belirlemek için ise pedometre kullanılmıştır. Ayrıca öğrencilerin beslenme alışkanlıkları hakkında bilgi sahibi olmak için uzman görüşlerinden yararlanarak oluşturulan anket uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS (18.0) programına kaydedilmiştir. Yaş, fiziksel aktivite düzeyleri, beslenme alışkanlıkları ve beden kompozisyonu arasındaki ilişkiyi incelemek için Pearson Correlation testi uygulanmıştır. İstatiksel analiz sonucunda; erkek öğrencilerin yaş ile beden kompozisyonu arasında pozitif (r=,322), yaş ile fiziksel aktivite düzeyi arasında negatif (r=-,256), fiziksel aktivite düzeyi ile beden kompozisyonu arasında negatif (r=-,154), fiziksel aktivite düzeyi ile günlük TV ve bilgisayar başında harcanılan zaman arasında negatif (r=-,124), beden kompozisyonu ile TV ve bilgisayar başında abur-cubur atıştırma arasında pozitif (r=,052), beden kompozisyonu ile uyumadan önce bir şeyler yeme alışkanlıkları arasında ise negatif ilişki (r=,098) bulunmuştur (p<0.05). Kız öğrencilerin yaş ile beden kompozisyonu arasında pozitif (r=,214); yaş ile fiziksel aktivite düzeyi arasında negatif (r=-,383); fiziksel aktivite düzeyi ile beden kompozisyonu arasında negatif (r=-,137); günlük TV ve bilgisayar başında harcanılan zaman ile fiziksel aktivite düzeyi (r=,125) ve beden kompozisyonu arasında pozitif (r=,114); beden kompozisyonu ile TV ve bilgisayar başında abur-cubur atıştırma (r=,128), günlük uyuma süresi (r=,092) ve uyumadan önce yeme alışkanlığı (r=,188) arasında pozitif ilişki bulunmuştur (p<0.05). Sonuç olarak; erkeklerin ve kızların fiziksel aktivite düzeyinde yaşla birlikte düşüş, beden kompozisyonunda ise artış eğilimi görülmektedir. Yaş arttıkça TV ve bilgisayar başında geçirilen sürede de artış meydana gelmektedir. Bundan dolayı fiziksel aktivite düzeylerinin ve beslenme alışkanlıklarının erkeklerin ve kızların beden kompozisyonu değerlerini etkilediği düşünülmektedir. Çocukların beslenme alışkanlıklarının tespiti, fiziksel aktivite düzeyleri ve beden kompozisyonlarının belirlenmesi için araştırmaların artırılması, bu konularda önemli veriler ortaya koyacağından dolayı aileleri, eğitimcileri, eğitim ve sağlık kurumlarını çeşitli tedbirler almaları açısından yönlendirici olabilir.
Anahtar Kelimeler : Beden Kitle İndeksi, Beslenme Alışkanlıkları, Cinsiyet, Pedometre, Yaş

SOZ.755 Investigation of Relationships Between Age, Physical Activity Levels, Eating Habits and Body Composition of 14-18 Age Students

ABSTRACT
The aim of this study is to investigate the relationships between age, physical activity levels, eating habits and body composition in 14-18 aged students who studied in Mugla. 1060 female and 791 male students who studied in high schools and secondary schools attended in this study voluntarily. Required permissions were taken from Province National Education Directorship. Body mass index was calculated (kg/m^2) in order to determine body composition of students. Pedometer was used in order to physical activity level. Additionally questionnaire which was composed from expert views was applied in order to have information on student's eating habits. In this investigation acquired data was recorded in SPSS (18.0) program. Pearson Correlation test was applied in order to investigate relationships between age, physical activity levels, eating habits and body composition. At the end of statistical analyze; for male students, between age and body composition; positive (r=, 322), between age and physical activity level; negative (r=-, 256), between physical activity level and body composition; negative (r=-, 154), between physical activity level and daily spent time on TV and computer; negative (r=-, 124), between body composition and spent time on TV and computer having snacks; positive (r=,052), between body composition and having snacks before sleep; negative (r=,098) relationship were found (p<0.05). For female students, between age and body composition; positive (r=, 214); between age and physical activity; negative (r=-, 383); between physical activity level and body composition; negative (r=-,137); daily spent time on TVs and computer and physical activity level (r=,125) and body composition; positive (r=,114); between body composition and spent time TVs and computer having snacks (r=,128), and between daily sleeping time (r=,092), and eating habits before sleeping (r=,188) positive; relationships were found (p<0.05). Consequently; in male's and female's physical activity levels together with age decrease, in body compositions increment was seen. The more age increases, spent time on TV and computer increases. This reason, it was thought that physical activity levels and eating habits affect males and female's body composition values. In order to determine eating habits, physical activity levels and body composition of children, increase of investigations puts very significant data. This can be directive for families, educators and education and health institutions taking a variety of measures.
Keywords : Age, Body Mass Index, Eating Habits, Gender, Pedometer

SOZ.769 Genç Yüzücülerde Vücut Kompozisyonu Bileşenleri ve Tüm Vücut Kemik Mineral Yoğunluğu Arasındaki İlişkilerin Belirlenmesi

Muhammed Mustafa ATAKAN, Necip DEMİRCİ, Şükran Nazan KOŞAR
Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi ,Türkiye

ÖZET
Uzun süreli spora katılım vücut kompozisyonu ve kemik sağlığını iyileştirmektedir. Ayrıca, vücut kompozisyonu bileşenleri ile kemik mineral yoğunluğunun (KMY) ilişkili olduğu belirlenmiştir. Bununla beraber yüzme sporunun iskelet sistemine yüklediği yük miktarı az olduğundan kemik sağlığını olumlu yönde etkilemediği yönünde çalışmalar bulunmaktadır. Dual-enerji X-ray absorptiometry (DXA) yöntemi kemik sağlığı ve vücut kompozisyonunun aynı anda değerlendirilmesine olanak vermektedir. Bu çalışma, genç yüzücüler ile düzenli olarak egzersiz yapmayan bireylerin (kontrol)vücut kompozisyonlarının ve KMY'nın karşılaştırılmasını ve vücut kompozisyonu bileşenleri ile KMY arasındaki ilişkilerin belirlenmesini amaçlamaktadır. Çalışmaya, 21 yüzücü (11 erkek, 10 kadın, boy: 171,64±7,54cm; vücut ağırlığı: 64,19±9,24kg; yaş:20,80±2,71yıl; antrenman yaşı: 10.0±4.9 yıl) ve 21 kontrol (10 erkek, 11 kadın, boy: 167,36±7,75cm; vücut ağırlığı:63,31±10,78kg; yaş: 19,60±0,82yıl) gönüllü olarak katılmıştır. Vücut kompozisyonu ve KMY, DXA (Lunar Prodigy-Pro) ile belirlenmiştir. Cinsiyete göre yüzücü ve kontrol gruplarının karşılaştırılmasında iki yönlü (Grup x Cinsiyet) varyans analizi kullanılmıştır. Bulgular, beden kitle indeksi (BKİ) yönünden kadın ve erkekler ile yüzücü ve kontrollerin benzer olduğunu göstermiştir (p>0,05). Yüzücülerin toplam yağ oranı (%), visseral yağ oranı ve yağ indeksi kontrollerinden daha düşük iken, kas oranı daha yüksek bulunmuştur (p<0.05). Cinsiyetler karşılaştırıldığında, erkeklerin kadınlara göre daha düşük toplam yağ oranı ve yağ indeksine sahip olduğu, kas oranı, toplam kas indeksi, appendiküler kas indeksi ve yağsız vücut ağırlığı indeksinin kadınlardan daha yüksek olduğu belirlenmiştir (p<0,05). Z skorları ve KMY açısından gruplar benzer bulunmuştur (p>0,05). KMY ve vücut kompozisyonu bileşenleri arasında erkek, kadın, yüzücü, kontrol ve toplam katılımcı için ayrı ayrı korelasyon değerleri hesaplanmıştır. KMY ile BKİ, toplam kas ve appendiküler kas indeksleri r=0,48-0,74 arasında değişen korelasyon (p<0,05) gösterirken, yağ indeksi ile anlamlı korelasyon saptanmamıştır (p>0,05). Sonuç olarak; yüzücülerin yağlılık göstergeleri kontrollerden daha düşük, kaslılık göstergeleri daha yüksek, KMY'leri ve KMY ile vücut kompozisyonu bileşenleri arasındaki ilişkiler kontrollerle benzerdir. Yüzme sırasında iskelet sistemine yüklenmenin az olması nedeniyle egzersizin kemik sağlığına olan olumlu etkisi yüzücülerde gözlenmemiştir.
Anahtar Kelimeler : Yüzücüler, Vücut Kompozisyonu, Kemik Mineral Yoğunluğu

SOZ.769 Associations of Body Composition Components with Whole Body Bone Mineral Density in Young Swimmers

ABSTRACT
Long term sport participation improves both body composition and bone health. Moreover, body composition components are associated with bone mineral density (BMD). However, studies have shown that as a non-weight bearing sport swimming is not beneficial for bone health. Dual-energy X-ray absorptiometry (DXA) allow to measure both BMD and body composition simultaneously. Thus, the purpose of this study is to determine the associations among body composition components and BMD in young swimmers. Participants of this study were comprised of 21 swimmers (11 male, 10 female, height: 171.64±7.54cm; body weight:64.19±9.24kg; age:20.80±2.71years; training age: 10.0±4.9 years) and 21 age and sex-matched counterparts (10 male, 11 female,height: 167.36±7.75cm; body weight:63.31±10.78kg; age: 19,60±0,82years). Whole body composition and BMD were measured by DXA (Lunar Prodigy-Pro). Two-way (GroupxGender) ANOVA was used to compare swimmers and controls with respect to gender. BMI of the males and females, and swimmers and controls were similar (p>0.05). Total body fat percent (%), visceral fat percent (%) and fat mass index of the swimmers were higher than those of controls (p<0.05). Compared to females males had lower total body fat percent (%) and fat mass index while had higher muscle total muscle percent, total muscle index (LMI), appendicular muscle mass index (appLMI) and fat free mass index (FFMI)(p<0.05). Controls and swimmers were similar with respect to z scores and BMD (p>0.05). BMD was significantly correlated with and BMI, LMI and appLMI (r=0.48-0.74; p<0.05).In conclusion, leanness indices of swimmers were higher compared to controls, while fatness indices were lower.Similar associations were found between BMD and body composition components in swimmers and controls. Swimming improves body composition components, however, due to reduced weight bearing effect it doesn't enhance bone mineral density over non-athletic controls.
Keywords : Swimmers, Body Composition, Bone Mineral Density, Muscle Mass

SOZ.787 Pilates Egzersizinin Vücut Kompozisyonuna Etkisi

Funda Coşkun
Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Çalışmamızın amacı 8 haftalık pilates egzersizinin vücut kompozisyonuna etkisini incelemektir. Çalışmamıza, yaşları 35,15±6,7 yıl arasında değişen boyları 1,61±,04 cm olan 19 kadın dahil edildi. Pilates egzersizleri 8 hafta boyunca, haftada 3 gün, 60 dakika süre ile uygulandı. Egzersiz programı öncesi ve egzersiz programını sonunda katılımcıların vücut kompozisyonları biyoelektrik impedans analizi (BİA) yöntemiyle, bel ve kalça çevre ölçümleri mezru ile her iki ölçüm içinde aynı kişi tarafından gerçekleştirildi. Elde edilen veriler uygulanan Saphiro Wilks normallik testi sonuçlarına göre değişkenlerin normallik varsayımını sağladığı istatistiksel olarak belirlenmiştir (p>0,05). Bundan sonraki analiz aşamasında bağımlı örneklemler için t- testi kullanılarak egzersiz programı öncesi ve sonrası değişkenler için elde edilen değerlerin ortalamaları arasında bir farlılığın olup olmadığı araştırılmıştır. BİA yöntemi ile elde edilen; vücut ağırlığı 69,22±10,73 kg'dan,67,58±10,40 kg'a, vücut kitle indeksi 26,68±3,6'den 26,04±3,6'ya, vücut yüzdesi yağı 33,92±4,5'den 32,5±4,65'e, vücut yağ 23,88±6,67 kg'dan 22,19±6,52 kg'a, metabolik yaşları 37,05±7,39 yıl'dan 36,36±7,21 yıl'a anlamlı bir azalma elde edilmiştir (p<0,05). Buna karşın vücut kas değerlerinde ise istatistiksel olarak anlamlı bir değişime (45,44±4,38 kg- 45,81±4,50 kg) ulaşılmamıştır. Çevre ölçümlerinde ise; bel çevresi 90,76±6,4 cm'den 83,15±6,61 cm'ye, kalça çevresi 106,21±6,95 cm'den 102,21±6,47 cm'ye ve bel-kalça oranı,85±,05'den ,80±,04'e anlamlı derecede istatistiksel olarak anlamlı bir azalma elde edildi görüldü (p<0,05). Çalışmamızın sonuçları pilates egzersizlerinin kadınların vücut kompozisyonu parametlerinde pozitif etkiler açığa çıkardığını göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Pilates, Vücut Kompozisyonu, Yağ Yüzdesi

SOZ.787 Effect of Pilates Exercise on Body Composition

ABSTRACT
The aim of our study is to examine the effect of Pilates exercise applied for 8 weeks on body composition. 19 women with age interval to be 35.15±6.7 and height interval to be 1.61±0.04m were incorporated to the study. The Pilates exercises were applied for 8 weeks, 3 days a week and for 60 minutes. The body composition measurements of the participants were made before and after exercise program by the same person with the help of bioelectric impedance analysis (BIA), while waist and hip circumference measurements were made by measuring tape. It was statistically determined that the obtained data fulfills the normality assumption of the variables according to the Saphiro Wilks test applied. (p>0.05) In the latter analysis stage, t-test was used for dependent samples so as to research whether there is a difference between the averages of the values obtained for the variables before and after exercise program or not. A significant decrease was observed in the measurements obtained by BIA method; body weight decreased from 69.22±10.73 kg to 67.58±10.40 kg,body mass index decreased from 26.68±3.6 to 26.04±3.6, body fat percentage decreased from 33.92±4.5 to 32.5±4.65, body fat decreased from 23.88±6.67 kg to 22.19±6.52 kg and metabolic ages decreased from 37.05±7.39 years to 36.36±7.21 years. (p<0.05) On the other hand no statistically significant change could be obtained in body muscle values. (45.44±4.38 kg- 45.81±4.50 kg) On the other hand in circumference measurements waist circumference decreased from 90.76±6.4 cm to 83.15±6.61 cm, hip circumference statistically and significantly decreased from 106.21±6.95 cm to 102.21±6.47 cm and hip-waist ratio decreased from 0.85±0.05 to 0.80±0.04. (p<0.05) The results of our study demonstrated that Pilates exercises reveal positive effects on body composition parameters of women.
Keywords : Key Words: Pilates, Body Composition, Fat Percentage

SOZ.861 Kadınlarda Kas İskelet Sistemi Rahatsızlıkları İle Egzersiz Durumunun İncelenmesi

Asuman SALTAN[1], Selda Mert BOĞA[2], Mümine Kalındemirtaş KÜÇÜK[3]
1 Yalova Üniversitesi, Terapi ve Rehabilitasyon,Türkiye
2 Kocaeli Üniversitesi, Kocaeli Sağlık Hizmetleri MYO, Türkiye
3 Yalova Üniversitesi, Çınarcık Meslek Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Ağrı ve fonksiyon kaybına yol açan nedenlerin başında gelen kas iskelet sistemi hastalıkları sağlığı negatif yönde etkilemektedir. Özellikle kadınlarda kronik kas iskelet sistemi rahatsızlıkları daha fazla görüldüğü bilinmektedir. Bu yönde yapılacak çalışmalar ile kadınlar ile yapılan egzersiz programlarına yön verilmesi planlanmaktadır. Çalışmamızın amacı kadınlarda kas iskelet sistemi rahatsızlıkları ile egzersiz durumunun araştırılmasıdır. Çalışmamıza 18-32 yaş aralığında 36 kadın birey katıldı. **B**ireylerin ağrı düzeylerini değerlendirmede Görsel Analog Skala (GAS) ile ağrı olma durumu ise Nordic Kas İskelet Sistemi Anketi ile değerlendirildi. Bireylerin demografik bilgileri yanında son 3 ay içinde düzenli egzersiz yapıp yapmadıkları sorgulandı. Çalışma kapsamına alınan bireylerin yaş ortalaması 20,37±2,26; Vücut Kütle İndeksi ortalaması 20,91±2,60 bulundu. GAS ortalaması ise 1,8±0,37 bulundu. Düzenli egzersiz yapanları oranı %16.7 iken yapmayanların oranı ise % 83.3 bulundu. Yaş, VKİ, GAS ve egzersiz durumları arasında yapılan korrelasyon analizlerinde anlamlı ilişki bulunamadı ((p>0,05). Ayrıca GAS ile egzersiz durumu arasında ki fark araştırıldığında ise yine istatistiki olarak anlamlı fark bulunmadı ((p>0,05). Bununla birlikte boyun ağrısı olanların oranı %36,1; bel ağrısı olanlarının oranı %36,1; sırt ağrısı olanların %22,2; omuz ağrısı olanların % 36,1; kol ağrısı olanların %14.0; kalça ağrısı olanların %8.3; uyluk ağrısı olanların 11.2; ön kol ağrısı olanların 5,6; diz ağrısı olanların %11,1; baldır ağrısı olanların %8,4; ayak ağrısı olanların ise %5.6 olduğu bulundu. Elde ettiğimiz sonuçlara göre kas iskelet sistemi ağrıları çoğunlukla omurgada (boyun, üst sırt ve bel) görülmektedir. Çalışmamızda kadın bireylerin düzenli egzersiz yapmadıkları görüldü. Kadınların daha çok egzersize yönlendirilmelerinin gerektiği ve düzenlenen egzersiz programlarının gövde ve üst ekstremite egzersizlerini içermesi gerektiği vurgulanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Egzersiz, Kas Iskelet Sistemi Rahatsızlıkları, Kadın.

SOZ.861 The Investigation On Muskuloskeletal Disorders and Status of Esercise in Women

ABSTRACT
Diseases of musculoskeletal system have the negative effects on women health couse of pain and lost of fucntions. Knowing that expecially, women have musculoskeletal diseases more than men. According to literature, studies must contribute the exercises programme with women. This studie aims that the investigaion of exercise status and musculoskeletal disease with women. 36 individuals aged between 18-32 participated in the study. Extended Nordic Musculoskeletal Questionnaire (NMQ) was used to examine muskuloskeletal disease,Visüel Analog Scale (VAS) was used to determine pain level. After obtaining demographic information, exercise status during last 3 mounth was examined.The mean age of the cases was 20,37±2,26 years. Body Mass Index (BMI) and VAS mean was found 20,91±2,60; 1,8±0,37, respectively. It was found that the persantage of doing regularly exercise in last 3 mounth and do not was %16,7 and %83.3. Body regions which were reported for experiencing pain, low back (36,1%), upper back (22,2%), neck (36,1%), shoulders (36,1%), arms (14,0%), hip (8,3%), thigh (11,2%), fore arm (5,6%), knee (11,1%), calf (8,4%), foot (%5,6) . There was no significant relation between age, BMI,VAS and exercise status in correlation analysis (p>0,05). In addition to, statistically significant differences was not found between VAS and exercise status (p>0,05). The results showed that musculoskeletal pain was more frequent in spine (low back, upper back, neck). It is observed in our study that women's have no exercise habits. Women need to be directed to exercise. Moreover, it is highlighted that trunk and upper extremity exercises more important for women and must included by exercise programme.
Keywords : Exercises, Musculoskeletal Disorders, Women.

SOZ.862 Genç Yetişkinlerde Egzersiz Yapma, Sağlıkla İlgili Yaşam Kalitesi ve İlişkili Etmenlerin Araştırılması.

Asuman SALTAN
Yalova Üniversitesi,Terapi Ve Rehabilitasyon Bölümü, Türkiye

ÖZET
Egzersiz ile uğraşmanın fiziksel ve psikolojik faydaları bilinmesine rağmen birçok insan aktif olmayan bir yaşam tarzını benimsemektedir. Genç yetişkin bireylerin de sağlıksız olan ve istenmeyen bu yaşam tarzını benimseme yolunda olduğu literatürde sıklıkla yer almaktadır. Çalışmamızın amacı gençlerde ki egzersiz alışkanlığı, sağlıkla ilgili yaşam kalitesi ve ilişkili etmenlerin araştırılmasıdır. Çalışmamıza Yalova Üniversitesi Termal MYO' unda okuyan 51 öğrenci katıldı.. Bireylerin demografik bilgileri, kronik hastalık, ilaç kullanım durumu, son üç ay içinde düzenli egzersiz yapma durumları sorgulandıktan sonra sağlıkla ilgili yaşam kalitesini değerlendirmede Notthingham Sağlık Profili (NHP) kullanıldı. Çalışma kapsamına alınan bireylerin yaş ortalaması 20,00±2,10 ; Vücut Kütle İndeksi ortalaması 21,44±3,02 bulundu. NHP toplam ortalama 103,44±86,55 bulundu. NHP alt parametreleri araştırıldığında ise NHP Enerji seviyesi (ES) 34,54±37,43, NHP ağrı (A) 8,17± 10,02, NHP Duygusal Reaksiyon (DR) 25,95±23,41, NHP Uyku (U) 17,09 ±20,26, NHP Sosyal İzolasyon (Sİ) 11,47±26,09, NHP Fiziksel Aktivite (FA) değeri ortalama 4,77±7,46 bulundu. Düzenli egzersiz yapanları oranı %37,3 iken yapmayanların oranı ise % 62,7 bulundu. Düzenli egzersiz yapanlar ile NHP U ve cinsiyet arasında anlamlı negatif yönde ilişki bulundu (r=-0,346, p=0,013; r=-0,483, p=0,000).Cinsiyet ile NHP DR ve Sİ arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulundu (r=0,367, p=0,008; r=0,287, p=0,041). İlaç kullanımı, kronik hastalık ve BMI ile Toplam NHP arasında ilişki bulunmadı (sırasıyla, r= 0,059, p=0,681;r=0,080, p=0,0575; r= -0,017, p= 0,908). Sağlıkla ilgili yaşam kalitesi üniversite öğrencilerinde cinsiyetler arasında fark göstermektedir. Erkek öğrencilerde düzenli egzersizin farkındalığı artırılmalıdır. Bununla birlikte düzenli egzersiz uyku kalitesinde artış sağlamaktadır. Gelecekte birey sayısı artırılarak alanda yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.
Anahtar Kelimeler : Egzersiz, Sağlıkla Ilgili Yaşam Kalitesi, Genç Yetişkin.

SOZ.862 The Investigation of Doing Exercise, Health Related Quality of Life and Related Factors in Young Adult

ABSTRACT
Although it is known that physical and psychological benefits of deal with exercise, many people are adopting an inactive lifestyle. It ıs often in the literature that young people are towards to adopt this unhealthy and unwanted life style. This study aims exercise awareness, healthy realted quality of life and related factors in young people. Çalışmamıza Yalova Üniversitesi Termal MYO' unda okuyan 51 öğrenci katıldı.. 51 Student of Yalova University included in this study. After obtaining demographic information, chronic disease, using of drug, exercise status during last 3 mounth was used Notthingham Health Profile to healthy related quality of life. The mean age of the cases was 20,00±2,10 years. Mean of Body Mass Index and Total NHP was found 21,44±3,02 and 103,44±86,55, respectively. Means of subparameters of NHP were found NHP Energy Level (EL), 34,54±37,43; NHP Pain (P), 8,17± 10,02; NHP Emotional Reaction (ER), 25,95±23,41; NHP Sleep (S), 17,09 ±20,26; NHP Social Isolation (SI), 11,47±26,09; NHP Physical Activity (PA), 4,77±7,46. It was found that the persantage of doing regularly exercise in last 3 mounth and do not was %37,3 and %62,7. There was found significantly the negative relation between regularly exercise and NHP S, gender (r=-0,346, p=0,013; r=-0,483, p=0,000, respectively). There was found significantly positive relation between gender and NHP ER, NHP SI (respectively, r=0,367, p=0,008; r=0,287, p=0,041). In addition to, the relation was not found between Total NHP and BMI, using of drug, chronic disease (respectively, r= 0,059, p=0,681;r=0,080, p=0,0575; r= -0,017, p= 0,908). The healthy realted quality of life shows that differences between genders in young people. Exercise awareness should be increased in men. In order to, regularly doing exercise provides quality of sleep. There are need studies by increasing the number of individual in the future.
Keywords: Exercise, Healthy Related Quality of Life, Young Adult.

KAS FİZYOLOJİSİ
MUSCLE PHYSIOLOGY

SOZ.940 Fcr Kasında Yorgunluğun Elektrofizyolojik Özellikler Ve Kuvvet İle Belirlenmesi

Serkan USLU[1], Gözde KOÇ[2], Tunca NÜZKET[1], Hilmi UYSAL[3]
1 Akdeniz Üniversitesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Türkiye
2 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Akdeniz Üniversitesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Yorgunluk, elektrofizyolojik özelliklerin anlaşılması ve izlenmesi için literatürde üzerinde birçok çalışma yapılan alanlardan birisidir. Yorgunluğun belirlenmesi için elektromiyogram (EMG) sinyalinin genlik değerlerindeki artış, medyan frekanslarındaki azalma; kuvvet ile birlikte izlenmesi gibi farklı yöntemler mevcuttur. Medyan frekans değerlerinin kasın fizyolojik özelliklerini yansıtması, kuvvet değerlendirmesinin çıktı birimi olarak düşünülmesi sebebiyle yapılan çalışmalarda daha çok tercih edilmektedir. Bu çalışmada medyan frekans değerleri, kas aktivasyonu, kuvvet ve kas aktivasyonu – kuvvet arasındaki ilişki yorgunluğun anlaşılması ve izlenmesi için incelenmiştir. Çalışmaya sağlıklı, aktif spor yapmayan 12 gönüllü katılmıştır. Yüzey EMG ölçümü dominant elin fleksör karpi radialis kasından ölçülmüştür (tüm katılımcıların dominant eli aynıdır). Kuvvet ölçümü el dinamometresi ile yapılmıştır (DATALOG Typeno.MWW8). Çalışmada katılımcılardan 15 sn. kasılma yapmaları istenmiştir. Bu kasılmalar 10 kez tekrarlanmıştır ve her tekrar arasında 15 sn. dinlenim süresi verilmiştir. Değerlendirme için her bir kasılmanın medyan frekansı, normalize kas aktivasyonu, kasılma sırasındaki maksimal kuvvet değeri ve kas aktivasyonu – kuvvet değerleri ilişkisi incelenmiştir. Yorgunluk başlama anı için medyan frekansların medyan değeri ile lineer ilişki eğrisinin kesişim noktası seçilmiştir. Yorgunluk artışının gözlenmesi için ise yorgunluk başlama anlarının epoklar arasındaki süre farkının maksimum olduğu aralık seçilmiştir. Tüm analizler MATLAB programında hazırlanmıştır.Katılımcıların her bir epoktaki yorgunluk başlama anı sırasıyla 10.72,10,04,9.44,9.58,9.37,8.41,8,7.35,7,.4,76 olarak hesaplanmıştır. Aktivasyon değerleri ise sırasıyla %70.81,%64.12,%64.43,%73.49,%69.05,%71.86,%74.31,%64.39,%68.19,%72.32 olarak hesaplanmıştır. Kuvvet değerleri el dinamometresinde kg biriminden ölçülmüştür ve sırasıyla her bir epok için 35.57,29.77,29.70,28.21,27.13,28.96,28.74,26.45,24.54,21.86' dir. Yorgunluğun başlangıç anları arasındaki farka göre ölçüm grubunda 5. Epokta ana yorgunluk görülmüştür. Kuvvet – EMG arasındaki ilişki yorgunluk ile birlikte izlenen bir parametre olarak düşünülmüştür ve her bir epok için sırasıyla R oranları 0.88,0.73,0.56,0.37,0.38,0.36,0.19, 0.18,0.20' dir.Yorgunluğun değerlendirilmesi için sEMG sinyalinin medyan değerleri temel paramtrelerden birisidir. Ancak yalnızca medyan frekans değerleri ile yorgunluk başlangıcını takip edebilmek oldukça zordur. Bu sebeple medyan frekansları ile lineer eğri ilişkisinin kesişimi ile yorgunluk başlangıcı değerlendirilmiştir. Çalışmada ayrıca yorgunluk ile birlikte EMG – kuvvet arasındaki ilişkinin azaldığını gözlemledik. Bunun da medyan frekans, EMG amplitüdleri ile birlikte yorgunluğun izlemi için kullanılabilecek bir parametre olduğunu düşünüyoruz.
Anahtar Kelimler : Kas Yorgunluğu, FCR, SEMG

SOZ.940 Detectıon of Muscle Fatıgue with Electrophysiologic Features and Force Productıon In Flexor Carpı Radıalıs Muscle

ABSTRACT
Fatigue is one of the research topic which has many studies in the literature to understand and monitor the electrophysiological properties. There are different methods to determine the fatigue such as increasing in electromyography (EMG) signal amplitudes, reduction in median frequency, monitoring with the force together. The median frequency values are more preferable due to be considered as an unit of output in studies of force evaluation and the median frequency values reflect the physiological characteristics of the muscle. In this study, the median frequency values were investigated for understanding and monitoring the muscle activation, strength and muscle activation and the relationship between fatigue and strength.12 volunteers participated in the study who are healthy and inactive sport players. Surface EMG was measured from the dominant hand of flexor carpi radialis muscle (dominant hand is the same for all participants). Force measurement was made with a hand dynamometer. (DATALOG Typeno.MWW8). In the study, participants were asked to do contraction for 15 second.These contractions were repeated 10 times and rest time was given in each repetition for 15 sn. The median frequency of each contraction, normalized muscle activation, the value of maximal strength during contraction and the relationship between muscle activation and strength values have been studied for assessment. The intersection of the linear correlation curve with the median value of the median frequency is selected for starting of fatigue moment. Starting of fatigue moments are selected in the intervals which has the maximum time difference between the epochs to monitor fatigue increases. All analyzes were prepared in MATLAB.Starting the fatigue moment of participants in each epoch is calculated respectively as 10.72,10,04,9.44,9.58,9.37,8.41,8,7.35,7,.4,76. Activation values are calculated respectively as %70.81,%64.12,%64.43,%73.49,%69.05,%71.86,%74.31,%64.39,%68.19,%72.32. The strength values are measured in hand dynamometer as kg and for each epoch, respectively 35.57,29.77,29.70,28.21,27.13,28.96,28.74,26.45,24.54,21.86. Fatigue is seen in measurement group at the fifth epoch according to the difference between the initial moments of fatigue. The relationship between EMG and Force is considered as a parameter which is monitored with the fatigue and R rates are respectively 0.88,0.73,0.56,0.37,0.38,0.36,0.19, 0.18,0.20 for each epochs.The median values of the EMG signal is a fundamental parameter for evaluating the fatigue. However, it is quite difficult to follow only the beginning of fatigue with the median frequency values. So median frequency, linear curve intersection and starting of fatigue were assessed. In the study we observed that the relationship between EMG-force and the fatigue reduced. We think it is a parameter that can be used for the sign of fatigue with the EMG amplitudes and the median frequency.
Keywords : Muscle Fatigue, FCR, SEMG

MOTOR DAVRANIŞ
MOTOR BEHAVIOR

SOZ.16 Bayan Hentbolcularda Yaş'ın, El Asimetrisi Ve Motor Performans Üzerine Etkisi

Selçuk AKPINAR[1], Bülent Okan MİCOOĞULLARI[2], Stevo POPOVIC[3]
1 Nevsehir Hacı Bektas Veli Üniversitesi, Eğitim Fakültesi,Türkiye
2 Nevsehir Hacı Bektas Veli Üniversitesi, Eğitim Fakültesi,Türkiye
3 Üniversity of Montenegro,Faculty of Kinesiology, Montenegro

ÖZET
Beyin fonksiyonlarındaki lateralizasyon, beyin yarımküreleri arasındaki sinirsel fonksiyonlardaki farklılıklar olarak tanımlanmaktadır. Bunun görüldüğü alanlardan bir tanesi de el asimetrisidir, sağlak veya solak olmak. Eller arasındaki asimetrinin bazı motor performans testlerinde sporcularda normal popülasyona göre daha az olduğu bulunmuştur (Akpinar ve ark., 2014; Akpinar 2015). Motor perfromans aynı zamanda doğal gelişim sürecinden de etkilenebilmektedir. Spordaki tecrübe lateralizasyonu etkileyebileceği için, gelişim sürecinin bu durumu nasıl etkilediği tam olarak bilinmemektedir (yaş gibi). Dolayısıyla, bu çalışmanın amacı, yaş'ın genç bayan ve yetişkin bayan hentbolcularda el asimetrisine olan etkisinin araştırılmasıdır. 11 sağlak genç bayan hentbolcu ($M_{yaş}$ = 14.2±0.8 yıl ve $M_{tecrübe}$ = 4.3±0.9) ve 11 yetişkin sağlak bayan hentbolcu ($M_{yaş}$ = 21.6±1.5 yıl ve $M_{tecrübe}$ = 4.9±2.1) laboratuar ortamında sanal bir şekilde hazırlanmış bir deney düzeneğinde sağ ve sol elleri ile 3 farklı hedefe elleri ile uzanma hareketi yapmışlardır. Motor performans asimetrisini yansıtan 2 farklı kinematik parametre hesaplanmıştır, bunlar doğruluk ve hareketin doğrusallığı olarak belirlenmiştir. Tahmin edildiği üzere her iki grupta da eller arasında asimetri gözlenmemiştir. Yani, her iki el de hem doğruluk açısından hem de hareket doğrusallığı açısından benzer performans sergilemişlerdir. İlginç olarak, genç hentbol oyuncuları her iki elleriyle de uzanma hareketlerini yetişkin hentbol oyuncularından daha doğru bir şekilde yapmışlardır (genç hentbol oyuncuları $M_{sağ}$ = 1.17±0.22 ve M_{sol} = 0.96±0.36 cm; yetişkin bayan hentbol oyuncuları $M_{sağ}$ = 2.13±0.64 ve M_{sol} = 2.34±1.07 cm). Yetişkin hentbol oyuncuları ise uzanma hareketlerini doğrusallık olarak daha iyi yapmışlardır (genç hentbol oyuncuları $M_{sağ}$ = 0.061±0.01 ve M_{sol} = 0.067±0.01; yetişkin bayan hentbol oyuncuları $M_{sağ}$ = 0.034±0.009 ve M_{sol} = 0.037±0.01). Bu sonuçlara göre, genç bayan hentbolcuların daha çok doğruluğa odaklandıkları, bunun yanında yetişkin bayan hentbolcuların ise koordinasyon gerektiren doğrusallığa odaklandıkları bulunmuştur. Unutulmamalıdır ki, bu oyuncuların yaşları farklı olmasına rağmen, benzer spor tecrübesine sahiptirler. Bayan hentbol oyuncularında yaş'ın motor performans üzerine etkisinin olmasına rağmen, motor asimetri üzerine etkisi bulunmamıştır.
Anahtar Kelimeler : Motor Performans, Lateralizasyon, Hentbol, Yaş

SOZ.16 The Effect of Age On Hand Asymmetry and Motor Performance of Female Handball Players

ABSTRACT
The lateralization of the brain function is defined as the difference of neural functions from one hemisphere than the other. This can be seen as hand asymmetry, i.e. to be left-handed or right-handed. Asymmetry between hands has been shown to be less among athletes compared to non-athletes during some motor performance tests (Akpinar et al., 2014; Akpinar 2015). Motor performance can be also affected by the natural developmental process. As sport experience can influence the lateralization, we do not know if the developmental process affects this phenomenon, like age. Thus, the purpose of this study was to investigate the effect of the age on hand asymmetry between young female and mature female team handball players. Eleven right-handed young (M_{age} = 14.2±0.8 years with $M_{experience}$ = 4.3±0.9) and mature female handball players (M_{age} = 21.6±1.5 years with $M_{experience}$ = 4.9±2.1) with similar sport experience were asked to reach one of three targets in a virtual reality environment setup with either their non-dominant or dominant hand. Two kinematic parameters depicting motor performance asymmetries were measured: accuracy and hand path deviation from linearity (HPDL, requires coordination). As expected, no hand asymmetry was observed for both groups. That is, both hands displayed similar accuracy and HPDL performance in both groups during the reaching task. Interestingly, whereas young handball players showed significantly better performance for their both arms in accuracy compared to mature handball players (young handball players M_{right} = 1.17±0.22 and M_{left} = 0.96±0.36 cm; mature handball players M_{right} = 2.13±0.64 and M_{left} = 2.34±1.07 cm), mature handball players had better HPDL than young handball players (young handball players M_{right} = 0.061±0.01 and M_{left} = 0.067±0.01; mature handball players M_{right} = 0.034±0.009 and M_{left} = 0.037±0.01). These results display that young handball players focus more on the accuracy and mature handball players focus more on the HPDL although both groups have similar sport experience. Thus, it can be said that age has a different effect on the motor performance but no effect on motor asymmetry of the female handball players.
Keywords : Motor Performance, Lateralization, Handball, Age

SOZ.644 İlkokul Öğrencilerinin Motor Yeterlik Düzeylerinin Fiziksel Aktiviteye Katılım, Yaş, Cinsiyet ve Beden Kitle İndeksi İlişkisi

Atalay DERER, Özgür Mülazımoğlu BALLI
Pamukkale Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sporda Psikososyal Alanlar ABD, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın birinci amacı ilkokul öğrencilerinin fiziksel aktivite katılım durumlarına göre motor yeterlik düzeyleri arasındaki farkı ortaya koymaktır. İkinci amacı ise ilkokul öğrencilerinin motor yeterlik düzeyi ile fiziksel aktiviteye katılım, yaş, cinsiyet, boy, kilo ve beden kitle indeksi (BKİ) arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın örneklem grubunu Denizli ili Pamukkale Eğitim Vakfı (PEV) İlköğretim Okulu öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmaya spor yapan 22 kız ve 26 erkek toplam 48 öğrenci ($_{yaş}$=107.47±13.11 ay) ve spor yapmayan 46 kız ve 41 erkek toplam 87 öğrenci ($_{yaş}$= 101.48±14.58 ay) gönüllü olarak katılmıştır. Fiziksel aktivite yapan gurup için en az üç aydır haftada iki gün ve günde 1 saat fiziksel aktivite yapıyor olma koşulu aranmıştır. Katılımcıların fiziksel aktivite yapma süreleri haftada iki gün günde en az bir saat ile haftada altı gün günde iki saat arasında değişmektedir. Katılımcıların 8'i performans, 40'ı ise rekreatif amaçlı fiziksel aktiviteye katıldıklarını beyan etmişlerdir (yüzme 14, cimnastik 7, basketbol 8, tenis 7, futbol 7, karate 2, atletizm 1, voleybol 1, okçuluk 1). Fiziksel aktivite yapmayan katılımcılar okul dışı hiçbir fiziksel aktiviteye katılmamaktadır. Öğrencilerin okul dışı fiziksel aktivite yapma durumlarının belirlenmesi için katılımcı tarafından hazırlanan anket formu ve motor yeterlik düzeylerinin belirlenmesi için ince ve kaba motor becerileri ölçen 12 maddeden oluşan Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlik Testi kısa formu (BOT-2 SF) kullanılmıştır. Çalışmada katılımcıların kilo ve boy ölçümleri için baskül ve stadiometre kullanılmıştır. Ölçümler sonucu elde edilen verilerin analizinde bağımsız gruplarda t testi, Pearson korelasyon analizi ve linear regresyon analiz yöntemleri kullanılmıştır. Çalışma sonucunda; ilkokul öğrencilerinin fiziksel aktivite yapma durumları ile motor yeterlik düzeyleri arasındaki farkın fiziksel aktiviteye katılanlar lehine anlamlı olduğu tespit edilmiştir (t=4.06, p<0.05). Fiziksel aktivite yapan öğrencilerin BOT-2 puanları (=54.20), fiziksel aktivite yapmayanlara (=49.63) göre daha yüksek bulunmuştur. Yapılan korelasyon analizi sonucu yaş (r=.539), boy(r=.387), kilo (r=.207) gibi değişkenler ile motor yeterlik puanları arasında anlamlı ilişki görülmüştür (p<0.05). Regresyon analizi sonuçlarına göre yaş, boy, kilo ve fiziksel aktivite yapma durumu gibi değişkenlerin BOT-2 toplam puanı üzerinde etkili olduğu görülürken en büyük etkinin yaştan kaynaklandığı tespit edilmiştir (β=.539, p<0.05).Sonuç olarak ilkokul dönemi çocuklarda fiziksel aktiviteye katılımın motor gelişim üzerinde etkisi öğretmenler, ebeveynler ve kural koyucular tarafından dikkate alınmalıdır. Özellikle bu yaş grubunda ki çocukların sağlıklı fiziksel gelişim açısından spora ve fiziksel aktivite ortamlarına yönlendirilmesi ve çocuklara yönelik okul dışı fiziksel aktivite ortamlarının yaygınlaştırılması sağlanmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Motor Yeterlik, Beden Kitle Indeksi, Fiziksel Aktivite, Ilkokul öğrencisi

SOZ.644 Elementary School Students' Motor Proficiency Level Relationship with Physical Activity Participation, Age, Gender and Body Mass İndex

ABSTRACT
The primary purpose of the study was to determine differences of primary school students' motor proficiency level according to physical activity participation. Second purpose of the study was to examine the relationship of motor proficiency level with physical activity participation, age, gender, height, weight and BMI of primary school students. Sample group of the study was composed of primary students from Pamukkale Education Foundation private school in Denizli. 22 girls and 26 boys total 48 physical activity participant students (age = 107.47±13.11 month olds) and 46 girls and 41 boys total 87 non-physical activity participant students (age= 101.48±14.58 month olds) were voluntarily included to the study.Physical activity participant have to be participated physical activity at least two days a week and 1 hour and continued at least three months. In the sample participants had participated physical activity at least two days a week and 1 hour a day and at most six days a week and 2 hours a day. Participants indicated that 8 of them participated physical activity for performance and 40 of them for recreation (14 swimming, 7 gymnastics, 8 basketball, 7 tennis, 7 football, 2 karate, 1 Athletics, 1 volleyball, 1 archery). Non-physical activity participants had been not participating in any physical activity outside of school sports. All participants filled the general information form for determining physical activity participation. The Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency, Second Edition – Short Form (BOT-2), that consist of 8 sub-tests and 12 items, was used to assess children's motor proficiency level and height/weight measurements were taken to calculate the BMI of children by using stadiometer. T test, Pearson correlation analysis and linear regression analysis were used to assess results. T-test results revealed that there was a significant difference between physical activity participant and non-participant students in the favor of participant students (t=4.06, p<0.05). Physical activity participant students BOT-2 score (=54.20) was higher than non-participant students (=49.63). There were significant correlation among the motor proficiency level with age (r=.539), height boy(r=.387) and weight (r=.207) (p<0.05). According to the regression analysis results; age, weight and doing physical activity have an impact on total BOT-2 points and it is also determined that the biggest impact comes from age (β=.539, p<0.05). Consequently the effect of participation to physical activity on motor development in primary school students should be taken into consideration by parents, teachers and rule makers. Children especially in this age group should be directed towards to sport and physical activity for a healthy physical development and physical activity programs out of school should be expanded.
Keywords : Motor Proficiency, Body Mass Index, Physical Activity, Primary School Students

SOZ.708 İşitme Engeli Olan Ve Olmayan Güreşçilerin Statik ve Dinamik Dengelerinin Karşılaştırması

Betül COŞKUN, Gürcan ÜNLÜ, Bahman GOLSHAEI, Settar KOÇAK, Sadettin KİRAZCI
ODTÜ, Eğitim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı işitme engeli olan ve olmayan güreşçilerin statik ve dinamik dengelerinin karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya işitme engelli (n = 29, yaş = 18.76±3.54) ve işitme engeli bulunmayan (n = 23, yaş = 19.09±2.76) milli takım sporcusu olan 52 genç erkek güreşçi katılmıştır. Statik denge özelliği, tek ayak üzerinde stork test ile ölçülmüştür (Reiman, & Manske, 2009). Her iki ayağa iki deneme hakkı verilip, her iki ölçümdeki en iyi değer saniye cinsinden kayıt edilerek değerlendirilmiştir. Dinamik denge ölçümü için ise, Y denge testi kullanılmıştır. Ölçümler anterior (ön), posterolateral (arka-yan) ve posteromediyal (arka çapraz) yönlerden alınmıştır. Bireylere dört deneme hakkı verilmiş, ardından her yöne üç tekrar ile ölçümler alınmıştır. Bu üç ölçümün ortalamaları bacak boyuna göre normalize edilmiştir. Üç farklı yönde ölçülen değerlerin toplamı, her iki bacak için de toplam performansı belirlemek için kullanılmıştır (Bressel, Yonker, Kras, & Heath, 2007). MANOVA sonuçlarına göre iki grup arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur (Wilks' L = .284, F(12,39) = 8.21, p<.05, h^2 = .72). İşitme engeli olan ve olmayan güreşçiler arasında, spor yaşları (F(1,50) = 145.95, p<.025, h^2 = .75) ve sağ ayak ile ölçülen statik denge (F(1,50) = 73.63, p<.025, h^2 = .60) özelliklerinde bu farklılıklar ortaya çıkmıştır. Ayrıca Y denge testinde sağ (F(1,50) = 4880.66, p<.025, h^2 = .99) ve sol ayak (F(1,50) = 3563.87, p<.025, h^2 = .99) anterior yönündeki dinamik denge ölçümlerinde iki grup arasında anlamlı farklılık saptanmıştır. Spor yaşı ve sağ ayak ile ölçülen statik denge özelliği açısından işitme engelli olmayan sporcular daha iyi bulunmuştur. Dinamik denge özelliğinde ise anterior yönünde sağ ve sol ayak ölçümlerinde işitme engelli sporcuların dengeleri daha iyi bulunmuştur. Engelli güreşçilerin dinamik denge özelliğinde yalnızca anterior yönde sağlıklı güreşçilerden daha yüksek değere sahip olmaları, aradaki farkın ölçümün yapıldığı yönlerle alakalı bir farklılıktan kaynaklandığını ve nedeninin ilerleyen çalışmalarda araştırılması gerektiğini düşündürmektedir.
Anahtar Kelimeler : Statik Denge, Dinamik Denge, Güreş

SOZ.708 Comparison of Static and Dynamic Balance Between Normal and Hearing-İmpaired Wrestlers

ABSTRACT
The purpose of this study was to compare static and dynamic balance between normal and hearing-impaired wrestlers. Fifty two young male wrestlers including hearing-impaired (n = 29, age = 18.76±3.54) and normal athletes (n = 23, age = 19.09±2.76) at national level participated in the study. Static balance was measured by using stork test on one foot (Reiman, & Manske, 2009). It was tested two times for both feet, and the best value was recorded in seconds to be evaluated. Y balance test was used to measure the dynamic balance. The test was performed in anterior, posteromedial and posterolateral directions. Participants were allowed for four trials, then measurements were performed three times in all directions. The average of three trials was normalized to leg length. The reach distances in three directions were summed to determine the total performance of both feet (Bressel, Yonker, Kras, & Heath, 2007). MANOVA indicated significant differences between the groups (Wilks' L = .284, F(12,39) = 8.21, p<.05, h^2 = .72). These differences were detected in sports background (year) (F(1,50) = 145.95, p<.025, h^2 = .75) and static balance of right leg (F(1,50) = 73.63, p<.025, h^2 = .60). As for the Y balance test, there was also a significant difference in anterior direction for right leg (F(1,50) = 4880.66, p<.025, h^2 = .99) and left leg (F(1,50) = 3563.87, p<.025, h^2 = .99). It was found hearing-impaired wrestlers performed better balance abilities in dynamic balance test of right and left legs in anterior direction while sports background and static balance of right leg were found better in normal wrestlers. Being better than normal wrestlers in only anterior direction of the dynamic balance might be due to the differences related to the directions of the test. Future studies are advised to investigate the reasons of this difference.
Keywords : Static Balance, Dynamic Balance, Wrestling

SOZ.827 Düzenli Spor Yapan Kişiler İle Sedanterler Arasında Görsel Reaksiyon Zamanı ve ERP Farklılıkları

Elif Sibel ATIŞ, Adil Deniz DURU, Hasan Birol ÇOTUK
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Görsel reaksiyon zamanı; beklenen veya beklenmeyen bir görsel uyaranın verilmesinden sonra hareketin ilk başladığı ana kadar geçen süredir. Yaş, cinsiyet, antrenman durumu gibi faktörlere bağlı olarak değişiklik gösterebilir (Schmidt & Lee, 1988). Görsel reaksiyon testi sırasında inhibitör kontrol mekanizmalarının devreye girmesi ile beyinde meydana gelen bazı sinyaller elektroensefalografi (EEG) yöntemi ile ölçülerek kişilerin motor yanıtlarının hızı, doğru yanlış seçim durumları ve bilişsel yanıtları incelenebilmektedir. Araştırmanın amacı düzenli spor yapan (en az 2 yıl / haftada en az 3 gün) ve sedanter (spor yapmayan) bireylerin görsel reaksiyon zamanı farklılıklarının elektroensefalografi ve Go/NoGo görsel reaksiyon testi ile ölçülerek, sporun görsel reaksiyon zamanına etkisi olup olmadığını ortaya çıkarmaktır. Araştırmaya beş düzenli spor yapan (yaş:27,2 ±4,6) ve beş sedanter (yaş:27,2 ±4,9) toplam on sağlıklı erkek katılmış olup, görsel Go/NoGo testi sırasında 16 elektroddan EEG (Brain products, Almanya) cihazı ile beyin aktivitesi kayıtları alınmıştır. Doğru cevaplar için görsel reaksiyon zamanı spor yapanlarda 329±29 ms iken sedanterlerde 499±45 ms dir. Ortalama hata oranı sporcular için 4,18±4,00 % iken sedanterlerde 0,46±1,01% dir. Sporcularda doğru cevaplama süresi minimum ortalaması 148±1 ms iken sedanterlerde 179±2,27 ms dir. Go/Go testi sırasında N2 bileşeni sporcular için uyarıdan yaklaşık 288 ms sonra sedanterler için ise 284 ms sonra pik yapmıştır. En yüksek genlik orta hattaki elektrodlarda görülmüştür. Sporcular ve sedanterler arasında N2 zamanları ve amplitüdleri açısından anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Sporcuların görsel reaksiyon zamanının sedanterlere göre daha kısa çıkması motor yeteneklerinin daha gelişmiş olmasından kaynaklanabilir. Bununla birlikte sporcular daha hızlı yanıt verirken daha fazla hatalı yanıt vermişlerdir. Sporcularda hız ve doğru yanıt arasında negatif bir korelasyon ortaya çıkmıştır. N2 bileşeni sonuçlarına göre beynin orta hat bölgesinin Go/Go testi yanıtlarını oluşturduğu söylenebilir (Bokura, 2001).
Anahtar Kelimeler : EEG, Go/NoGo Test, Reaksiyon Zamanı

SOZ.827 The Difference of Visual Reaction Time and Erps of Sportsmen and Sedantery People

ABSTRACT
Visual reaction time is the elapsed time between the presentation of a visual stimulus and usually defined as the time that individual is asked to press a button as soon as a visual stimulus appears on the screen (Shelton&Kumar 2010) Factors like age, gender and sports training years of the participant can affect the reaction time of an individual to a stimulus. The purpose of this study was to find out whether the simple reaction time and Event related potentials was different for visual stimulus between sportsmen (who does sports min 3 times in a week at least 2 years) and sedantery people.Ten right-handed participants, five who does sports regularly, and five sedanter healthy men, between the ages of 22 and 35 (mean = 27,2 years) participated in the experiment.An electroencephalogram (EEG) was recorded with a 16- channel (Brain products, Germany) during Go/NoGo test.The reaction time of sportsmen for a correct response was 329±29 ms while it was 499±45 ms for sedantery people. The average error rate for correct response were 4,18±4,00 % (mean±SD) for sportsmen and 0,46±1,01% for sedantery people. The minimum time to give correct response for sportsmen and sedantery people was 148±1 ms and 179±2,27 ms respectively. The N2 in the go/GO task peaked at about 288 ms after stimulus onset for sportsmen while it was 284 ms for sedantery people. It reached its highest amplitude at the midline electrode position. There was no significant difference for N2 between sportsmen and sedantery people.It can be suggested that the shorter reaction time of the sportsmen may be due to higher motor ability of athletes than sedantery people. As expected sportsmen gave faster response to the stimuli but made more errors. There was a negative correlation for visual reaction time and correct response of the sportsmen. The results of N2 suggest that the midline of the cortex, is involved in Go/Go responses (Bokura, 2001).

Referanslar

Schmidt, Richard A., and Tim Lee. *Motor control and learning*. Human kinetics, 1988.
Shelton, Jose, and Gideon Praveen Kumar. "Comparison between auditory and visual simple reaction times." *Neuroscience and Medicine* 1.1 (2010): 30.
Bokura, Hirokazu, Shuhei Yamaguchi, and Shotai Kobayashi. "Electrophysiological correlates for response inhibition in a Go/NoGo task."*Clinical Neurophysiology* 112.12 (2001): 2224-2232.
Keywords : EEG, Go/NoGo Test, Reaction Time

SOZ.840 Elit Sporcularda Dinlenim Durumu Fonksiyonel Beyin Sinir Ağları

Taylan Hayri BALCIOĞLU, Ömür BATTAL, Hasan Birol ÇOTUK, Adil Deniz DURU
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Elit sporcuların, sedanter kişilerden farkları vücut kompozisyonu, alınan sportif eğitim ve tecrübe olarak açıklanabilmektedir. Bunlarla birlikte motor yetenekler, doğru karar verme kişinin sportif faaliyetlerdeki başarısını doğrudan etkilemektedir. Literatürde yapılan çalışmalar, spor performansında acemi düzeyden elit düzeye gelişmek için beyinde yapısal veya fonksiyonel plastisitenin gerekliliğini göstermektedir (1). Literatür kapsamındaki bilgilerimiz ışığında karate sporunda elit düzeye ulaşmış sporcuların özellikle motor bölgelerine dair sedanter gruptan farklılıklarının henüz net olarak açıklanamadığı görülmektedir.Bu bağlamda, çalışmamızın amacı, doğru karar verme ve motor beceriyi taban alan karate sporunda, MR (Manyetik Rezonans) görüntüleme ile beyinde fonksiyonel farklılıkları gözlemleyerek, karatenin gerektirdiği antrenmanların sonucunda oluşan nöral değişikliklerin ortaya konulmasıdır. Bahsi geçen bilgileri elde etmek, Karate özelinde sporcu beyninde oluşan farklılaşmaların ve nöroplastisitenin görüntülenmesi bağlamında önem taşımaktadır.Elit karateci bir gönüllü ve aynı yaşta bir sedanter gönüllüden alınan fMRI verileri incelenmiştir. Fonksiyonel görüntülerde, hacmi oluşturan her kesitin aynı zamanı temsil etmeleri için kesit zaman düzenlemesi gerçekleştirilmiştir (4). Ardından MR görüntüleme sırasında katılımcıların kafalarını hareket ettirmesinden kaynaklanan istenmeyen yer değiştirmelerin bulunduğu sinyallerin fMRI zaman serisinden ayıklanması ve ölçülen veriyi oluşturan hacim elemanlarının tekrar sıralanması işlemi yapılmıştır. Anatomik ve fonksiyonel imgelerin aynı bölgeyi temsil etmek üzere üst üste gelmesi için, çakıştırma işlemi gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, literatürde genel kabul görmüş, kafa modellerinin şablon olarak kullanılması, elde edilen sonuçların önceki çalışmaların sonuçları ile karşılaştırmaya da olanak vermektedir. Bu sebeple, anatomik ve fonksiyonel imgelerin normalizasyonu gerçekleştirilmiştir (2). Uzaysal yumuşatma işlemi sonrasında, bağımsız bileşen analizi kullanılarak dinlenim durumu beyin sinir ağları ortaya konmuştur.İki gönüllüden elde edilen fonksiyonel haritalarda, motor ağ bileşenleri uzaysal olarak karşılaştırılmıştır. Ek olarak, diğer bağlantısallık ağlarına ulaşılmıştır. Elde edilen haritalar literatüre uyumlu olarak gözlenmektedir. Denek sayısı arttırılarak, istatistiksel anlamlı farklılıkların ortaya konması hedeflenmektedir.
Teşekkür
Bu çalışma Kalkınma Bakanlığı proje # 2010K120330 desteğiyle gerçekleştirilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Karate, Dinlenim Durumu Beyin Bağlantısı,

SOZ.840 Investigation of Resting State Networks of Elite Athletes
ABSTRACT
The anthropometric, sports training and experience are the major components which discrimate the elite sportsman from the others. In addition to these properties, motor abilities and decision giving also effect the level of elitism. It has been shown that, neural plasticity is required to have high sportive performance. Up to our knowledge, the differences in the brain functionality has not been investigated for karate players. Aim of this study is to analyze the functional connectivity of the brain of the karate players using functional Magnetic Resonance Imaging (MRI) in order to figure out the neural connections occured after the karate trainings. This work enable us to examine the neuroplastisity of the brain tissue.FMRI data has been collected from an elite karate player and from a age matched control subject. As preprocessing steps, first Slice timing has been performed. The head movements are corrected using realignment process. The anatomical and functional images are registered by applying the coregistration process. The coregistered images are normalized to the brain templates. Thus, the results can be compared with the previous findings of the other studies. As a last step of preprocessing operation, spatial smoothing is applied. Finally, independent component analysis based procedure is applied to form the functionally connected brain compoents.Motor network components are compared within two subjects. Additionally, other connectivity patterns are also deducted. The obtained spatial maps are in agreement with the literature. The number of subjects are going to be increased and the statistical significance of the results are going to be achieved.
Acknowledgment
This study was supported by the Ministry of Development, Turkey, project no 2010K120330.
Keywords : Karate, Resting State Networks

SOZ.863 Boylamsal Sporcu Gelişim Antrenmanı Yaklaşımına Dayalı Antrenman Programının 6-8 Yaş Grubu Çocuklarda Kaba Motor Becerilere Etkisi

Damla Selin YILDIRIM, Murat BİLGE, Emine ÇAĞLAR
Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, Boylamsal Sporcu Gelişimi Antrenmanı (LTAD) yaklaşımına dayalı olarak oluşturulmuş bir antrenman programının 6-8 yaş grubu çocuklarda kaba motor becerilere etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma grubu, 6-8 yaşları arasındaki Çoklu Branş Yetenek Belirleme ve Geliştirme Projesi katılımcıları (ÇB) (n = 54), Basketbol Spor Okulu sporcuları (BSO) (n = 55) ve kontrol grubu (KG) (n = 50) olmak üzere üç gruptan oluşmaktadır. ÇB grubuna, haftada üç gün, günde 90 dakika süren antrenman programı altı ay boyunca uygulanmıştır. ÇB grubu; takım sporları ve bazı bireysel sporlar ile dönüşümlü olarak altı ay boyunca antrene edilmişlerdir. Altı aylık antrenman periyodu öncesi ve sonrası ÇB, BSO ve KG'nin lökomotor hareket ve obje kontrolü gelişimleri TGMD-2 testi ile incelenmiştir. Grup içi ön test-son test ve gruplar arası TGMD-2 testi puanlarındaki farklılıklar Wilcoxon ve Kruskal-Wallis testleri ile karşılaştırılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, üç grubun Lökomotor alt boyutu, Obje Kontrol alt boyutu ve toplam puan ön test ve sontest puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<.001). Kruskal-Wallis varyans analizi sonuçlarına göre; Lökomotor alt boyutu gelişim yüzdeleri açısından gruplar arasında anlamlı fark ortaya çıkmazken, Obje Kontrol alt boyutu ve toplam puan gelişim yüzdeleri açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<.001). ÇB gelişim yüzdesi, hem BSO hem de KG gelişim yüzdesinden istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksektir. BSO grubunun obje kontrolünde gelişim olmasına rağmen, bu gelişim ÇB grubununkinden daha düşük düzeydedir. Sonuç olarak; boylamsal sporcu gelişimi yaklaşımı çerçevesinde oluşturulan antrenman programının 6-8 yaş grubu çocuklarda obje kontrolü gelişimine olumlu katkıda bulunduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : TGMD-2, Boylamsal Sporcu Gelişimi, Çoklu Branş Yetenek Belirleme, Motor Gelişim, Obje Kontrolü

SOZ.863 Effects of A Training Program Based On Longitudinal Training of Athlete Development (LTAD) Approach On Gross Motor Skills Among 6-8 Years Old Children

ABSTRACT
The purpose of the study was to examine effects of a training program based on longitudinal training of athlete development (LTAD) approach on gross motor skills among 6-8 years old children. Participants of Multi Branches (MB) Talent Identification and Development Project (n = 54), Basketball School (BS) players (n = 55) and a control group (CG) (n = 50) participated in the study. MB group attended to training sessions lasted 90 minutes three days in a week. MB participants were trained with team sports and various individual sports drills for six months. These training sessions continued on for six months. TGMD-2 test was used to examine development of locomotor and object control skills of three groups before and after 6-months training period. Wilcoxon test was used to compare pre-test and post-test scores of TGMD-2. Group differences on the scores of TGMD-2 was examined by using Kruskal Wallis test. Wilcoxon test indicated that post-test scores of TGMD-2 were significantly higher than pre-test scores for all three groups (p<.001). Kruskal Wallis test results showed that there were statistically significant differences between three groups on the object control and total scores of TGMD-2 (p<.001) but no differences on the locomotor scores of the test. The development percentage of MB group was higher than those of the other two groups. Although BS group has improved on the object control skills, this improvement was not higher than those of MB group. As a result, it can be concluded that the training program based on LTAD approach improved object control skills of 6-8 years old children.
Keywords : TGMD-2, Long Term Athlete Development, Multi Branches Talent Identification, Motor Development, Object Control

REKREASYON
RECREATION

SOZ.46 Dağcılık Sporu Yapanların Buz Tırmanışına Katılma Nedenleri ve Özgüvenlerine Etkisinin İncelemesi

Burak GÜRER
Gaziantep Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, dağcılık yapan sporcuların buz tırmanışına katılım nedenlerini incelemek ve bu tercihin özgüvenlerine etkisini ortaya koymaktır. Bu kapsamda araştırma verileri 22-26 Ocak 2016 tarihlerinde Erzurum'da yapılan 2. Uluslararası Emrah Özbay buz tırmanışı festivalinde toplanmıştır. Araştırmada Gill, Gross ve Huddleston (1983) tarafından geliştirilen Türkçe'ye uyarlama çalışması Oyar ve arkadaşları (2001) tarafından yapılan "Spora Katılım Güdüsü Ölçeği" ve Akın (2007) tarafından geliştirilen "Özgüven Ölçeği" kullanılmıştır. Toplanan veriler istatistiksel paket program (SPSS 16.0) aracılığıyla analiz edilip sonuçlar yorumlanmıştır. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde One Way Anova T-testi ve ilişkinin incelenmesinde korelasyon analizi kullanılmıştır. Buz tırmanışına katılım nedenlerinde ortalamaların genellikle düşük olduğu, özgüvende ise yüksek olduğu görülmüştür. Buz tırmanışına katılan sporcuların bu sporu tercih etme sebepleri ile özgüven arasında anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Cinsiyet, medeni durum, yaş ve buz tırmanış yılına göre anlamlı sonuçlara ulaşılmıştır. Sonuçta, özgüven ile buz tırmanışına katılım nedenleri arasında ters yönde bir ilişki saptanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Buz Tırmanışı, özgüven, Spor, Dağcılık

SOZ.46 The Research On Mountain Climbers' Reasons For Ice Climbing and its Effects on Climbers' Self-Confidence

ABSTRACT
The aim of this study was to investigate the reasons why mountaineers participate in ice climbing activities and revealed the effect of this preference their self-confidence. For this, the data was collected in the 2. International Emrah Özbay Ice-climbing Festival, 22-26 January 2016 in Erzurum. The data was collected through "Participation Motivation Questionnaire" by Gill, Gross and Huddleston (1983) which was adapted into Turkish by Oyar et al. (2001); and "the Self-Confidence Scale" developed by Akın (2007). The data collected was analysed through statistical package program (SPSS 16.0) and the results were interpreted. One Way Anova T-test and correlation statistics were used in statistical analysis. It was observed that the medium of reasons for participation in ice-climbing is low and self-confidence is high. A meaningful relationship was found between these athletes' reasons for participation and their self-confidence. Meaningful results were gathered in terms of gender, marital status, age and years of ice-climbing experience. As a result, there was a reverse relationship between self-confidence and participation in ice-climbing.
Keywords : Ice Climbing, Self-Confidence, Sport, Mountaineering

SOZ.137 Serbest Zaman Egzersiz Katılımı, Öznel İyi Oluş, Öz-Yeterlik: Lise Öğrencileri Üzerinde Bir İnceleme

Kıvılcım KAPLAN [1], Zehra CERTEL[2]
1 Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimler Enstitüsü, Türkiye
2 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın birincil amacı, lise öğrencilerinin cinsiyet, öğrenim görülen sınıf, akademik başarı durumlarına göre serbest zaman egzersiz katılımı, öznel iyi olma ve öz-yeterlikleriniincelemektir. İkincil amacı ise serbest zaman egzersiz düzeylerine göre öznel iyi olma ve öz-yeterlikleri ve serbest zaman egzersiz katılımı, öznel iyi olma ve öz-yeterlikleri arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.Araştırmanın örnekleminiAntalya İlinde Muratpaşa İlçesinde yer alan uygun/kazara örnekleme yöntemiyle seçilen Adem Tolunay Anadolu Lisesinden seçkisiz örnekleme yöntemlerinden basit seçkisizörnekleme yöntemiyle seçilentoplam 784 ($Ort_{yaş}$=15.82±1.05) öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veriler "Serbest Zaman Egzersiz Anketi (SZEA)", "Öznel İyi Oluş Ölçeği (ÖİO) (Lise formu)", "Çocuklar İçin Öz-yeterlik Ölçeği (ÖZYÖ)" ve araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişiler Bilgi Formu" ile toplanmıştır. Veriler normal dağılım göstermediği için istatistiksel işlemlerde ikili karşılaştırmalarda Mann Whitney U testi, çoklu karşılaştırmalarda Kruskall Wallis testi ve değişkenler arasındaki ilişkilerde Spearman Brown Korelasyon katsayısı testleri kullanılmıştır.Araştırma bulgularına göre erkek öğrencilerin serbest zaman egzersiz katılımları, duygusal ve genel öz-yeterlikleri kız öğrencilere göre daha yüksek bulunmuştur. Öğrencilerin sınıf düzeyine göre serbest zaman egzersiz katılımı, öznel iyi olma, sosyal, duygusal ve genel öz-yeterlikleri anlamlı bir fark göstermemektedir. Akademik öz-yeterlikte ise 9. ve 10. sınıfların akademik öz-yeterliği 12. sınıftaki öğrencilere göre anlamlı olarak yüksek bulunmuştur. Akademik başarı durumuna göre; öğrencilerin serbest zaman katılımı, öznel iyi olma, sosyal ve duygusal öz-yeterlikleri arasında anlamlı bir fark bulunmazken, akademik ve genel öz-yeterlikte anlamlı bir fark bulunmuştur. Serbest zaman egzersiz katılım düzeylerine göre, yeteri kadar aktif olmayan öğrencilerin öznel iyi olma, sosyal duygusal ve genel öz-yeterlikleri, orta düzeyde aktif ve aktif olan öğrencilere göre daha düşüktür. Orta düzeyde aktif olan öğrencilerin akademik öz-yeterlikler, yeteri kadar aktif olmayan ve aktif olan öğrencilere göre daha yüksektir. Öğrencilerin serbest zaman egzersiz katılımları ile akademik öz-yeterlikleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmazken, öznel iyi olma, sosyal, duygusal ve genel öz-yeterlikleri arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Egzersiz, Öznel İyi Olma, Öz-Yeterlik, Adolesan

SOZ.137 Leisure Time Exercise Participation, Self Well-Being, Self-Sufficiency: A Thesis On High School Students

ABSTRACT
This research's primary purpose is to examine high school students' leisure time exercise participation (LTEP), subjective well-beingand self-sufficiencybased ontheir gender, grade and academic success. Secondary purpose is to determine the relationship between subjective well-being and self- sufficiency and leisure time exercise attendance, subjective well-being and self-sufficiency by level of leisure time exercise participation.This research consists of 784 studentswhom were chosen, by using simple random sampling method from random sampling methods, from Adem T.A.L (located Muratpaşa district) which is selected by convenience/incidental sampling method.İn research, data gathered by" Leisure time exercise questionnaire(LTEQ)", "self well-beingscale"(collage form), "self sufficiency scale for children" and "personal information form" which is prepared by researcher. Since data don't show normal range, in statistic calculations in dual comparison Mann Whitney U test, in multiple comparison Kruskall Wallis test and in relations between variables Spearman Brown Correlation coefficient techniques were used. According to findings, it was found that male students' leisure time exercise participation, emotional and general self-sufficiency were higher than females. Leisure time exercise participation, subjective well-being, social, emotional, and general self-sufficiency did not show significant differences based on grade. In academic self-sufficiency, 9th and 10th grade students' academic self-sufficiency was found significant higher than 12th grade students. Whereas significant differences were not found between students' leisure time exercise participation, subjective well-being, social and emotional self-sufficiency based on academic success, academic and general self-sufficiency was found significant difference. According to leisure time exercise participation level, inactive (not being enough active) students' subjective well-being, social, emotional, and general self-sufficiency was lower than middle active and active students. Middle active students' academic self-sufficiency was higher than inactive and active students. While there wasn't significant correlation between leisure time exercise participation and self-sufficiency, in the positive way significant correlations were found among subjective well-being, social, emotional and general self-sufficiency.
Keywords : Leisure Time, Exercise, Subjective Well-Being, Self-Sufficiency, Adolescent.

SOZ.286 Rekreasonel Etkinliklerde İlgilenim Ve Mutluluk İlişkisi: Fitnes Katılımcıları Örneği

İsmail AYDIN[1], Zafer ÇİMEN[2]
1 Bartın Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, fitnes merkezlerinde rekreasyonel etkinliklere katılan bireylerin ilgilenim ve mutluluk düzeylerini belirlemek ve bu iki kavram arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle desenlenen bu araştırmaya, Ankara ilinde hizmet veren 6 farklı fitnes merkezinin üylerinden oluşan 440 erkek ve 195 kadın toplam 635 kişi katılmıştır. Araştırmada, Kyle ve diğeleri (2007) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Gürbüz ve diğerleri (2015) tarafından yapılan "*Serbest Zaman İlgilenim Ölçeği: SZİÖ (A Modified Involvement Scale: MIS*)" ve Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Doğan ve Akıncı Çötok (2010) tarafından yapılan "Oxford Mutluluk Ölçeği Kısa Formu: OMÖ-K (The Oxford Happiness Questionaire Short Form: OHQ-SF) kullanılmıştır. Verilerin analizinde; katılımcıların serbest zaman ilgilenimi ve mutluluk düzeylerinin bazı demografik özelliklerine göre farklılığını belirlemek için MANOVA, t-Test and ANOVA; serbest zaman ilgilenimi ve mutluluk arasındaki ilişki düzeyini belirlemek için Person Korelasyon testleri uygulanmıştır. Ayrıca anlamlı fark görülen değişkenlerde farklılıkların hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek için TUKEY testi kullanılmıştır. Araştırma bulgularında; MANOVA test sonuçlarında "eğitim", "haftalık kullanım sıklığı", "günlük harcanan zaman" değişkenlerine göre SZİÖ toplam puanlarında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Yapılan t-Test sonucuna göre, "medeni hal" değişkeninde, ANOVA sonucuna göre ise "yaş" değişkenine göre OMÖ-K puanlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. SZİÖ ve OMÖ-K puanlarında arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için yapılan Pearson Korelasyon testine göre OMÖ-K ve SZİÖ arasında düşük ve pozitif yönde bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak; katılımcıların serbest zaman etkinlik ilgilenim düzeylerinin haftalık katılım sıklığı ve günlük harcanan zaman arttıkça değiştiği ve serbest zaman ilgilenim düzeyi arttıkça mutluluk seviyesinin de yükseldiği tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Fitnes Katılımcıları, Rekreasyonel Etkinlikler, Ilgilenim, Mutluluk

SOZ.286 Involvement and Happiness A Determination and Relation Study: A Sample of Fitness Participants

ABSTRACT
The aim of this study was to determine recreational activity participants' involvement and happiness levels and to reveal the relationship between involvement and happiness. The simple random method was used in this study. Randomly selected 440 male and 195 female voluntary participants from members of six different profit fitness centers were involved in this descriptive study. "A Modified Involvement Scale: MIS" developed by Kyle and et al. (2007) and "The Oxford Happiness Questionaire Short Form: OHQ-SF" developed by Hills and Argyle (2002) were used for data collection tools. Turkish versions of the scales were respectively conducted by Gürbüz et al. (2015) and by Doğan and Akıncı Çötok (2010). Statistical analysis of data were done by using MANOVA, t,Test, ANOVA to find out the leisure involvement and happiness levels according to the some demographic variables. Pearson Correlation analysis was used to determine the relationship between leisure involvement and happiness and finally Tukey test was used to trace back the differences between groups which create the significant differences. Findings of this research showed that there were significant differences on MSI scores according to MANOVA test results on "education", "weekly participation frequency" and "daily time spent" variables and according to the t-test results on "martial status" variable ($p <0.05$). ANOVA results indicated significant difference only for "age" variable on OHQ-SF scores and with respect to Pearson Correlation Analysis, there was a low and positive relationship between leisure involvement and happiness. As a conclusion, leisure involvement level of the participants increased when the "weekly participation frequency" and "daily time spent" were increased and happiness of participants were positively effected from increasing leisure involvement.
Keywords : Fitness Participants, Recreational Activities, Involvement, Happiness

SOZ.332 Çocuklarıyla Baby Gym Aktivitelerine Katılan Ebeveynlerin Boş Zaman Fayda Düzeylerinin İncelenmesi

Tebessüm AYYILDIZ, Merve KARAMAN, Suat KARAKÜÇÜK
Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Baby gym ebeveynlerin ve çocuklarının birlikte katıldığı rekreasyonel bir faaliyet türüdür. Dolayısıyla ebeveynler de boş zamanlarının bir bölümünü baby gym aktiviteleri ile geçirmektedir. Bu araştırmanın amacı çocukları baby gym aktivitelerine katılan ebeveynlerin boş zaman fayda düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmada Akgül ve Ertüzün'ün 2015 yılında geçerlik güvenirlik çalışması yaparak Türkçe versiyonunu geliştirdikleri "Boş Zaman Fayda Ölçeği" kullanılmıştır. Bu araştırma kapsamında Cronbach Alpha katsayısı .93 olarak bulunmuştur.Araştırmanın örneklem grubunu Ankara ilindeki özel cimnastik salonlarından tesadüfi örneklem yoluyla seçilen 3-5 yaş arası 200 çocuğun ebeveynleri oluşturmuştur. Araştırmada ebeveynlerin boş zaman fayda ölçeği puanlarının çocuk ile yakınlık derecesi, çocuğun cinsiyeti, ebeveynlerin cinsiyeti, ebeveynlerin medeni hali ve ebeveynlerin boş zamanlarını verimli kullanmalarına dair değişkenlerine göre değişip değişmediği Bağımsız Tek Örneklem T testi ile test edilmiş, ebeveynlerin boş zaman fayda ölçeği puanlarının çocuğun yaşı, ebeveynlerin yaşı, ebeveynlerin algıladıkları gelir düzeyi değişkenleri göre değişip değişmediği Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ile test edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre; ebeveynlerin çocuk ile yakınlık derecesi, çocuğun cinsiyeti, ebeveynlerin cinsiyeti değişkenleri ile boş zaman fayda düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamışken, ebeveynlerin medeni hali, ebeveynlerin algıladıkları gelir seviyeleri, ebeveynlerin boş zamanlarını verimli kullanmalarına dair değişkenler ile boş zaman fayda düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler saptanmıştır. Sonuç olarak çocuklarıyla beraber baby gym aktivitelerine katılan ebeveynlerden evli olanların, algılanan gelir düzeyi orta olanların, boş zamanlarını verimli kullandıklarını ifade eden ebeveynlerin boş zamanlarını geçirdikleri rekreatif etkinliklerden elde ettikleri fayda düzeylerini daha yüksek buldukları araştırma sonucunda elde edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Baby Gym, Boş Zaman, Fayda

SOZ.332 Examination of Leisure Benefit of Parents Participating İn Baby Gym Activities with Their Children

ABSTRACT
Baby gym is a recreational activity which parents and child attend together. Thus, parents spend their part of leisure time by attending in baby gym activities. The aim of this study is examination of leisure benefit of parents participating in baby gym activities. The data were obtained by the "Leisure Benefit Scale" which was examined for reliability and validity, and developed a Turkish version by Akgül and Ertüzün (2015).Cronbach's alpha coefficient value is found .93 for this study. The sample group of the research consists of participations who attended baby gym activities in private gymnastic center from 3-5 year old child's 200 parents were chosen randomly in Ankara. In analysis of the study t-test is used to determinate the parents relationship with the child, gender of child, gender of parents, marital status of parents and efficient using of leisure effect of leisure benefit levels, meanwhile One Way Variance Analysis (ANOVA) is used to determinate differences of age of child, age of parents, percieved income level variables' effect on leisure benefit level. The results of this study indicated that; there are not statistical significant differences between parents relationship with the child variable, gender of child, gender of parents and leisure benefit scale. There are significant relationships between marital status of parents, percieved income level, efficient using of leisure variables and leisure benefit scale. As result; the married parents who attend baby gym activities with their child, who have medium percieved income level and who use their lesiure efficient have more leisure benefit.
Keywords : Baby Gym, Leisure, Benefit

SOZ.336 Görme Engelli Bireyleri Fiziksel Aktiviteye Katılıma Motive Eden Faktörler

Zafer ÇİMEN[1], Bülent GÜRBÜZ[2], Halil SAROL [2]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, görme engelli bireyleri fiziksel aktiviteye katılıma motive eden faktörlerin belirlenmesi ve bu faktörleri çeşitli değişkenlere göre karşılaştırılmasıdır.Betimsel araştırma modelindeki araştırmanın çalışma grubunu 154 erkek ($Ort_{yaş}$ = 27.82± 8.00) ve 125 kadın ($Ort_{yaş}$ = 27.81± 6.76) görme engelli birey oluşturmuştur. Çalışmada, bireyleri fiziksel aktiviteye katılıma motive eden faktörleri belirlemek için "Fiziksel Aktivite ve Serbest Zaman Etkinliklerine Katılım Güdüsü Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe geçerlik ve güvenirlik çalışması Aşçı ve diğ., (2012) tarafından yapılmıştır. Toplam 34 madde ve 8 alt boyuttan oluşan ölçekte yer alan ifadeler 5'li Likert tipi ölçek üzerinden değerlendirilmektedir. Veriler; betimsel istatistik yöntemler, bağımsız örneklemler için t-testi ve tek faktörlü MANOVA kullanılarak analiz edilmiştir. Ölçek alt boyutlarının güvenirliklerini belirlemek için Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır.Analizi sonuçları, katılımcıların cinsiyetlerine göre Fiziksel Aktivite ve Serbest Zaman Etkinliklerine Katılım Güdüsü Ölçeği'nin sadece "Diğerlerinin Beklentisi" alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğunu göstermiştir ($p<0.05$). Erkek katılımcıların ortalama puanları kadınların ortalama puanlarından daha yüksektir. MANOVA analizi sonuçlarına göre, katılım sıklığı değişkeninin EMA'nın alt boyutları üzerindeki temel etkisinin anlamlı olduğunu göstermektedir [$\lambda=0.139$, $F(8, 269)=2.577$, $p<0.05$]. Hangi bağımlı değişkenin çok değişkenli anlamlılığa katkı sağladığını anlamak amacıyla yapılan ANOVA analizi sonuçlarına göre, "Ustalık" [$F(2, 276)=9.556$, $p<0.01$], "Sosyal İlişki" [$F(2, 276)=6.846$, $p<0.05$], "Psikolojik Durum" [$F(2, 276)=3.697$, $p<0.05$], "Görünüm" [$F(2, 276)=5.036$, $p<0.05$], "Zevk" [$F(2, 276)=3.204$, $p<0.05$] ve "Rekabet" [$F(2, 276)=16.490$, $p<0.01$] alt boyutlarında olarak anlamlı fark vardır. Anlamlı farklılığın tespit edildiği tüm alt boyutlarda katılım sıklığı arttıkça ortalama puanlarında arttığı tespit edilmiştir. Görme engelli sınıflandırmasına göre ölçeğin tüm alt boyutlarında anlamlı farklılık belirlenmemiştir [$p>0.05$].Araştırmanın sonuçlarına göre görme engelli bireyleri fiziksel aktiviteye katılımı motive eden en önemli faktörlerin sırasıyla "Psikolojik Durum", "Zevk" ve "Ustalık" alt boyutları olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, gelecekte yapılacak çalışmalarda nicel yöntem sonucunda ortaya çıkan sonuçların daha iyi ve derinlemesine anlaşılması için nitel araştırmalarında kullanılması önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, Serbest Zaman, Motivasyon, Görme Engelliler

SOZ.336 Physical Activity Participation Motives For Visually Impaired İndividuals

ABSTRACT
The aim of this study was to examine the motives to physically activity participation and compare differences with regard to demographic variables such as gender, exercise participation frequency and classification of visual impairment.The participants of this descriptive research were 154 male (M_{age} = 27.82± 8.00) and 125 female (M_{age} = 27.81± 6.76) visually impaired individuals. The "Physical Activity and Leisure Motivation Scale" (PALMS) was used to examine participation motives of individuals. The reliability and validity of the PALMS was tested by Aşçı et al., (2012). The scale consists of 8 subscales and 34 items and the respondents were asked to rate each items on a 5-point Likert-scale. Descriptive statistics, t-test and MANOVA were used to analyze the data. Cronbach's alphas were calculated for the scales to check their internal consistencies.Independent samples t-test analysis revealed statistically significant differences in subscales of "Others' Expectations" of the "PALMS" ($p<0.05$) regarding to gender. The mean scores of male participants were higher than the females. MANOVA indicated significant main effect of frequency of physically activity participation on "PALMS" scores [$\lambda=0.139$, $F(8, 269)=2.577$, $p<0.05$], in tests between subject effects by frequency of physical activity participation, results also revealed a significant differences in the "Mastery" [$F(2, 276)=9.556$, $p<0.01$], "affiliation" [$F(2, 276)=6.846$, $p<0.05$], "Psychological Condition" [$F(2, 276)=3.697$, $p<0.05$], "Appearance" [$F(2, 276)=5.036$, $p<0.05$], "Enjoyment" [$F(2, 276)=3.204$, $p<0.05$], and "Competitive" [$F(2, 276)=16.490$, $p<0.01$] subscales. As the frequency of physically activity participation increased the mean scores increased. There were no overall significant main effect of classification of visual impairment on the subscales of PALMS [$p>0.05$].Overall, it can be concluded that, "Psychological Condition", "Enjoyment" and "Mastery" were the most important factors that motive to physical activity participation. Further, future studies could use qualitative methods to provide a way of elaboration and contextualizing statistical facts.
Keywords : Physical Activity, Leisure, Motivation, Visually Impaired

SOZ.355 Spor Dallarına Ait Oyun Toplarının "Bireylerin" ve "Oyun Alanlarının Kullanımı" Üzerindeki Etkisi (Topmatik Projesi Pilot Araştırması)

Fatih Samet ATASOY[1], Sabiha KAYA[1], Fürgan ELMAS[2]
1 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Atakum Belediyesi,Atakum Belediyespor, Türkiye

ÖZET
Araştırma; spor dallarına ait oyun toplarının, bireyleri fiziksel aktiviteye yönlendirmesi üzerindeki etkisini araştırarak, araştırmacılar tarafından hayata geçirilmesi planlanan "Topmatik Projesi'nin" uygulanabilirliği konusunda fikir sahibi olabilmeyi amaçlamaktadır. Topmatik, çeşitli spor dallarına ait oyun toplarını bireylerin kullanımı için ödünç hizmet verecek şekilde tasarlanan bir makinedir.Çalışma; Ondokuz Mayıs Üniversitesi' nde, 2014-2015 akademik yılı bahar döneminden 5 gün ve 2015-2016 akademik yılı güz döneminden 8 gün boyunca yapılmıştır. Üniversitenin açık alan spor sahasına, içinde farklı takım sporlarına ait topların (2 adet voleybol, 1'er adet basketbol ve futbol) olduğu bir top sepeti bırakılmasıyla, bireylerin spora katılım düzeyi ve katılımları sırasında davranışlarını sosyal bir ortam içerisinde gözlemleme fırsatı verecek şeklide uygulanmıştır. Çalışmada nitel araştırma yönetimi benimsenmiş olup, veriler gözlem tekniği kullanılarak elde edilmiştir. Toplamda 65 saat (3900 dakika) gözlem yapılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde betimsel analiz tekniğinden yararlanılmıştır. Daha sonra çalışmada "cinsiyet dağılımlarını", "spor dallarına ait oyun topu tercihlerini", "fiziksel aktivite sürelerini" içeren veriler önceden hazırlanmış gözlem formuyla elde edilerek sayısallaştırılmıştır.Çalışmaya elde edilen bulgulara göre, 1244 kişinin katılım gösterdiği, bunların 890 erkek, 354 kız olduğu tespit edilmiştir. Spor dallarına ait oyun toplarıyla en az oynanan süre 5 dakika (93 kişi) olup en fazla 1 saat 40 dakika (7 kişi) olarak belirlenmiştir. Açık alan spor sahasında, çalışmanın yapıldığı 13 gün boyunca 3900 dakikalık kullanım süresi belirlenmiş, belirlenen sürenin 3315 dakikası kullanılmıştır. Bireylerin bir spor sahasının yanında kolaylıkla ulaşabileceği spor dallarının toplarını gördüklerinde, fiziksel bir aktiviteye yöneldiği, tanımadıkları kişilerle etkileşim içine girdikleri, duygu ve düşünceleri ile bu katılımımdan keyif aldıkları tespit edilmiştir.Sonuç olarak, bireylerin boş zamanlarında fiziksel aktiviteye yönelmesinde ulaşılabilirliği kolay olan oyun toplarının (basketbol, voleybol futbol vb.) saha çevresinde bulunması bireylerin katılımı açısından oldukça önemli olduğu gözlenmiştir. Çalışmanın, farklı üniversiteler, kamuya ait spor alanları ve piknik alanlarında uygulanması araştırmacılar tarafında hayata geçirilmesi planlanan "Topmatik Proje 'sinin" uygulanabilirliği konusunda daha net veriler elde edilmesine yardımcı olacağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Spor, Fiziksel Aktivite, Spor Sahası, Spora Katılım

SOZ.355 Effect of Game Balls Pertaining to Sports Branches On "Individuals" and "Use of Playing Fields" (Pilot Survey for Topmatik Project)

ABSTRACT
The survey aims to be able to get an idea on the applicability of "Topmatik Project" planned to be actualized by researchers by investigating the effect of game balls pertaining to sports branches on directing the individuals to physical activities. Topmatik is a machine designed in a manner to provide the game balls pertaining to various sports branches as loaned service for the use of individuals. The study was performed during 5 days out of spring semester of the 2014-2015 academic year and 8 days out of fall semester of the 2015-2016 academic year at Ondokuz Mayıs University. It was implemented in a manner to give an opportunity to observe the participation of individuals in sports and their behaviors during their participations within a social environment by leaving a ball basket where there were balls pertaining to different team sports (2 pieces of volleyball, 1 for each basketball and football) on the outdoor sports field of the University. In the study, qualitative research method was adopted, and the data were obtained by using observation technique. Observation was made for 65 hours (3900 minutes) in total. Descriptive analysis technique was benefited in data analysis. Later on, in the study, the data including "gender distributions", "preferences for game balls pertaining to sports branches", "durations of physical activities" were digitized by obtaining through readily-prepared observation form. According to the findings obtained from the study, it was established that 1244 persons participated, 890 of which were male and 354 were female. The minimum time for playing with game balls pertaining to sports branches was determined as 5 minutes (93 persons) and the maximum was determined as 1 hour and 40 minutes (7 persons). On the outdoor sports field, a usage time of 3900 minutes was fixed during 13 days when the study was performed and 3315 minutes of the fixed time were used. It was established that when the individuals see the balls of sports branches which they can easily reach next to a sports field, they tend towards a physical activity, interact with persons whom they do not know, enjoy this participation with their feelings and thoughts. In conclusion, it was observed that the availability of game balls (basketball, volleyball, football, etc.) which are easy to reach around the field was quite important for the participation of individuals intending towards physical activities in their leisure times. It is considered that the implementation of the study in different universities, public sports fields and picnic sites will help to obtain clearer data on the applicability of "Topmatik Project" planned to be actualized by researchers.
Keywords : Sports, Physical Activity, Sports Field, Participation In Sports

SOZ.358 Lise Öğrencilerinin Akıllı Telefon ve Rekreasyonel Amaçlı İnternet Kullanımları, Boş Zaman Yönetimleri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi

Beyza Merve AKGÜL, Merve KARAMAN, Aytekin Hamdi BAŞKAN, Suat KARAKÜÇÜK
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı akıllı telefon kullanımı, rekreasyonel amaçlı internet kullanımı, algılanan akademik başarı düzeyi ve boş zaman yönetimi arasındaki ilişkileri incelemektir. Çalışmanın örneklemini Ankara İli Çankaya İlçesi'ndeki devlet okullarında okuyan 443 rasgele örnekleme yoluyla seçilmiş lise öğrencisi oluşturmaktadır. Veri toplamı aracı dört bölümden olışmaktadır. Bunlar; 'Demografik Bilgi Formu", "Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği", "Bağımlılık İndeksi İnternet Formu(BAPİNT)" ve "Boş Zaman Yönetimi Ölçeği" dir. Verilerin çözüm ve yorumlanmasında; frekans ve yüzde hesaplamaları ve Pearson Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Lise öğrencilerinin akıllı telefon kullanımları ile rekreasyonel amaçlı internet kullanımları arasında pozitif ve orta-düzey bir ilişkinin olduğu görülmektedir($r=0.37$, $p<0.01$). Öğrencilerin agıladıkları akademik başarı düzeyleri ile akıllı telefon kullanımları ve rekreasyonel amaçlı internet kullanımları arasında ise negatif yönde ve zayıf bir ilişkinin olduğu gözlenmektedir($r=-0.12$; $r=-0,21$, $p<0.01$). Bunun yanında, Boş Zaman Yönetimi Ölçeği'nin programlama alt boyutuyla ve akıllı telefon kullanımı ve rekreasyonel amaçlı internet kullanımı arasında ise pozitif zayıf bir ilişkinin olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, akıllı telefonun rekreasyonel amaçlı internet kullanımının aşırı düzeyde kullanımının öğrencilerin akadmeik başarı düzeylerini negatif etkilediği söylenebilir. Bunun yanında, öğrencilerin akıllı telefonlarını daha çok pasif rekreasyonel amaçlı kullandıkları belirtilebilir.
Anahtar Kelimeler : Akıllı Telefon Bağımlığı, Rekreasyonel Amaçlı Internet Kullanımı, Boş Zaman Yönetimi, Akademik Başarı

SOZ.358 Relationships Between Smartphone Use, Recreational Use of the Internet, Free Time Management and Academic Success of High School Students

ABSTRACT
The purpose of this study is to evaluate the relationship between smartphone and recreational internet use, perceived academic success and free time management. The study sample contains 443 randomly selected high school students in Cankaya District, Ankara, Turkey. The questionnaire used to collect data is composed of four parts. These are the "Demographic Information Form", ''Smartphone addiction scale', "Addiction Profile Index Internet Scan Form (BAPINT)" and ''free time management scale''. Frequency and percentage calculations and Pearson Correlations were utilized in the analysis .Consequently, it is observed that there is a positive, medium-level relationship ($r=0.37$, $p<0.01$) between high school students' smartphone use and their use of internet for recreational purposes. While it is also observed that there is a negative, weak relation ($r=-0.12$; $r=-0,21$, $p<0.01$) between high school students' smartphone use and their use of internet for recreational purposes and their perceived academic success. It is also found out that there is a positively weak relation between scheduling dimension of the free time management scale and smartphone and recreational internet use.($r=0.13$; $r=0.17$, $p<0.01$).As a result, excessive smartphone use and recreational Internet use have a negative influence on perceived academic success of students. Besides, as the smartphone use of students increased, recreational Internet use increased as well.
Keywords : Smartphone Addiction, Recreational Use of Internet, Free Time Management, Academic Achievement

SOZ.361 Önleyici Terapötik Rekreasyon Uygulamasi; İşitme Engellilere Yönelik Çalışma

Özge GÖBEL, Sırrı Cem DİNÇ
Celal Bayar üniveristesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, Serbest Zaman Beceri Modeli kapsamında üretilmiş Terapötik rekreasyon programı aracılığıyla gönüllü üniversite öğrencilerinin engelli bireylere yönelik tutum, yaşam doyumu ve serbest zamanı anlamlandırma düzeylerindeki değişimlerin incelenmesidir. Bu amaçla araştırmada nicel teknikler kullanılmış olup betimsel bir araştırmadır. Celal Bayar Üniveristesindeki öğrenciler örneklem grubunu ise rastgale örnekleme yöntemiyle seçilen 45 deney grubu (Xyas=21,00 +/- 2,31) ve 40 kontrol grubu (Xyas=21,27 +/- 1,48) olmak üzere toplam 85 öğreciden oluşmaktadır. Çalışmamıza katılan katılımcıların 43'ü kadın (Xyas=20,43 +/- 2,08) 42'si ise erkek (Xyas=21,77 +/- 1,94) katılımcılardır. İki farklı gruba (deney ve kontrol) ayrılmış ve deney grubu 8 hafta boyunca işaret dili eğitmi verilip işitme engellilerle, serbest zaman etkinliklerine katılımları sağlanmıştır. Çalışmanın amacına ulaşmak için 3 farklı ölçekten faydalanılmıştır. Katılımcıların boş zamanın anlamına ilişkin davranışlarını anlamak için Henderson (1996) tarafından geliştirilmiş ve Türkçe adaptasyonu Gürbüz ve diğ. (2007) tarafından yapılmış "Boş Zamanın Anlamı" ölçeği, yaşam doyumlarını anlayabilmek için Diener ve diğ. (1985) tarafından geliştirilmiş ve Türkçe'ye uyarlaması Köker (1991) tarafından yapılan "Yaşam Doyumu Ölçeği" ve son olarak Dökmen (2000) tarafından geliştirilen "Engellilere Yönelik Tutum" ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimleyici istatistikler ortalama yüzde ve frekans değerleri kullanılmıştır. Alt boyutları oluşturan tüm maddelerin normal dağılım gösterip göstermediğinin belirlenmesinde Kolmogrof-Smirnof ve Shapiro-Wilks testlerinden faydalanılmış ve normal dağılımlar göstermediği anlaşılmıştır. Bu yüzden öntest-sontest karşılaştırmları için Wilcoxon İşaretli Sıralar testinden; ikili karşılşatırmalar için ise Mann Whitney-U testinden faydalanılmıştır. Yapılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi ve Mann Whitney-U test analizi sonucunda kontrol grubunun işitme engellilere yönelik tutum ölçeği puanlarının ön testleri ve son testleri arasında anlamlı farklılıklar yokken; deney grubunun son testinin puanları ön test puanlarından anlamlı derecede düşük bulunmuştur. ($p<0,05$). Ayrıca deney grubunun boş zamanın anlamı ölçeği alt boyutlarının (İçsel Motivasyon (z=-,420); Boş Zamanın Kullanımı (z=-3,368)) son testleri ön testlerinden anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($p<0,05$). Yaşam kalitesi açısından ise; kontrol grubu ve deney grubunun ön testleri ve son testleri arasında anlamlı farklılıklar ortaya çıkmamıştır. ($p>0,05$) Topluma yönelik gerçekleştirilen önleyici TR çalışmlarının engellilere ilişkin tutum ve serbest zaman becerileri üzerine pozitif etkiye sahip olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Terapötik Rekreasyon, İşitme Engelli, İşeret Dili

SOZ.361 Preventative Therapeutic Recreation Applications: A Study Towards Hearing Impaired Person

ABSTRACT
This aim of this study is the examination of the changes in the levels of attitude, life satisfaction and leisure time of volunteer university students against the handicapped people through the Therapeutic recreation program generated within the scope of Leisure Time Skill Model. It is a descriptive study in which quantitative techniques were used for this purpose. Student sample group in Celal Bayar University consists of a total of 85 students including 45 students from experimental group (Xyas=21,00 +/- 2,31) and 40 students from control group (Xyas=21,27 +/- 1,48) elected with the method of random sampling. 43 participants attending our study is female (Xyas=20,43 +/- 2,08) and 42 of them are male (Xyas=21,77 +/- 1,94). They are separated into two different groups (experimental and control) and experimental group was ensured to have the education of sign language for 8 weeks and attend leisure time activities with hearing impaired people.In order to attain the goals of the study, 3 different scales were utilized. In order to understand the behavior of the participants regarding the spare time, a scale called "The Meaning of Spare Time" which was developed by Handerson (1996) and was adapted to Turkish by Gürbüz et all. (2007); was used, in order to understand their satisfaction in life, a scale called "Life Satisfaction Scale" developed by Diener et all (1985) and adopted to Turkish by Köker (1991) was used and finally, a scale called "attitude towards disabled" developed by Dökmen (2000) was used. Descriptive statistics, median percentage and frequency values were used for the analysis of the data. In order to determine whether all subjects that make up the sub-dimensions demonstrate normal distribution range or not, Kolmogrof-Smirnof and Shapiro-Wilks tests were employed and it was found out that the aforementioned subjects do not demonstrate normal range of distribution. Therefore, for the pre-test and proof positive comparisons, Wilcoxon signed mark test was used as for the paired comparisons, Mann Whitney-U test was utilized.As the result of the analysis of the Wilcoxon signed mark test and Mann Whitney-U test, it was revealed that while there is no significant difference between the pre-test and proof positive of Control Group's attitude scale points towards the hearing impaired, the proof positive points of the experiment group were found out to be significantly low. ($p<0,05$). In addition, the pre-tests of the sub dimensions of the experiment group's meaning of spare time scale (inner motivation (z=-,420); Utilization of spare time (z=-3,368)) were revealed to be significantly high compared to the proof positive of the same scale. ($p<0,05$). In terms of the quality of life, no significant differences were apparent between the pre-tests and the proof positive of the control and experiment groups. . ($p>0,05$) It is safe to say that the Preventative Therapeutic Recreation applications towards the society have a positive impact on the attitudes and spare time related skills regarding the disabled
Keywords : Therapeutic Recreation, Hearing Impairment, Sign Language.

SOZ.437 Hava Sporları İle İlgilenen Bireylerde Heyecan Arama, Katılım Motivasyonu ve Serbest Zaman Doyumu Arasındaki İlişki

Tolga BEŞİKÇİ, Sırrı Cem DİNÇ
Celal Bayar Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, macera rekreasyonu kapsamında hava sporları ile ilgilenen bireylerin heyecan arama düzeyleri ile katılım motivasyonları arasındaki ilişkinin incelenmesi ve serbest zaman doyum düzeylerinin belirlenmesidir.Araştırmanın evrenini Türkiye'de hava sporları ile ilgilenen bireyler oluşturmaktadır. Örneklem grubu ise çalışmaya gönüllü olarak katılım gösteren 118 kadın, 488 erkek toplam 606 kişiden oluşmaktadır. Katılımcılar belirlenirken olasılıklı örnekleme tekniklerinden basit tesadüfi örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu katılımcılar hava sporları ile ilgili THK onaylı kuruluşlar, üniversite kulüpleri, özel eğitim veren okullar, hava sporları ile ilgili forum, blog ve internet üzerinden oluşturulan gruplara kayıtlı üyelerden oluşmaktadır.Yöntem kısmında üç ayrı ölçme aracı kullanılmıştır. Ayrıca katılımcıların demografik özellikleri sorgulanmıştır. Ölçüm araçları olarak, Zuckerman (1994) tarafından geliştirilen Heyecan Arama Ölçeği, Pelletier ve diğ., (1991) tarafından geliştirilen Serbest Zaman Motivasyon Ölçeği ve Beard ve Ragheb (1980) tarafından geliştirilen Serbest Zaman Doyum Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler istatistik analizleri yapılmak üzere elektronik ortamdaki istatistik paket programına aktarılmıştır. Verilerin istatistiksel gösterimi olarak tanımlayıcı istatistik ve frekans analizleri yapılmıştır. Katılımcıların motivasyonları, heyecan arama düzeyleri ve doyum düzeyleri arasında demografik özelliklerine ilişkin farkı belirlemek için öncelikle "Levene" değerleri incelenerek varyansların homojenliği doğrulanmış daha sonra "t testi" ve "tek yönlü varyans analizi" (ANOVA) uygulanmıştır. Ölçeklerin ortalama puanları arasındaki ilişkinin düzeyini belirleyip yorumlamak için "pearson korelasyon testi" yapılmıştır. "Doğrusal regresyon analizi" ile ölçekler arasındaki etki test edilmiştir. Verilerin istatistiksel analizinde ve yorumlarda, $p<.05$ anlamlılık düzeyi dikkate alınmıştır.Sonuç olarak, katılımcıların heyecan arama düzeyleri, katılım motivasyonları ve serbest zaman doyum düzeylerine bağlı olarak cinsiyet, yaş, medeni durum, eğitim durumu ve gelir seviyesi değişkenlerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Katılımcıların katılım motivasyonları ile serbest zaman doyum düzeyleri arasında orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı ($r: ,41$; $p< .05$) ilişkinin olduğu tespit edilmiştir. Doğrusal regresyon analizi ile katılım motivasyonu ($\beta=.41$, $t=11.22$, $p=.00$) ve heyecan aramanın ($\beta=.12$, $t=3.24$, $p=.00$) serbest zaman doyumunu olumlu yönde etkilediği sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Macera Rekreasyonu, Hava Sporları, Heyecan Arama, Katılım Motivasyonu, Serbest Zaman Doyumu

SOZ.437 The Relationships Between Sensation Seeking, Leisure Motivation and Leisure Satisfaction On Individuals Interested in Air Sports

ABSTRACT
The main purpose of this study is to determine relationship between levels of participating motivation and sensation seeking as well as analyzing levels of leisure satisfaction of individuals interested in air sports in adventure sports.The research population consists of individuals who are interested in air sports. The sample has been composed of a total of 606 individuals who are participated to the research as volunteer with 118 women, and 488 men. The research sample has been randomly selected. This research sample consist of members of ultralight aircrafts registered at THK-approved organizations of light sport aircraft, and members of university clubs, private schools, forums and blogs dealing with air sports.Within the scope of the survey study, three different scales has been used. At the same time demographic variables of participants was questioned. The questionnaire form consisted of the following three scales; Leisure Motivation Scale developed by Pelletier et.al (1991), Sensation Seeking Scale developed by Zuckerman (1994), and Leisure Satisfaction Scale developed by Beard & Ragheb (1980).The data obtained via survey have been transferred to the electronic statistical analysis software program. For an initial statistical representation of the data, descriptive and frequency analysis have been performed. Following Levene's test that attested to the homogeneity of variances, and in order to determine any difference regarding demographic variables between participants' levels of leisure motivation, sensation seeking, and leisure satisfaction, t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) have been used. Pearson correlation coefficients have been utilized to determine and interpret the existence and degree of correlations between scale mean scores. Linear regression analysis has been utilized to test the size of any effect among research variables. The significance level was set to be .05 (95% reliability).As a result, there are significant differences between levels of sensation seeking, leisure motivation and leisure satisfaction regarding sex, age, marital status, education and income levels of participants. In addition to that, a significantly moderate level of correlation has been observed between participants' level of leisure motivation and satisfaction ($r: ,41$; $p< .05$). Linear regression analysis has revealed that leisure motivation ($\beta=.41$, $t=11.22$, $p=.00$) and sensation seeking ($\beta=.12$, $t=3.24$, $p=.00$) have a positive effect on participants 'leisure motivation levels.
Keywords : Leisure, Adventure Recreation, Air Sports, Senseation Seeking, Leisure Motivation, Leisure Satisfaction

SOZ.439 Doğa Kampinin Sporcular Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi: Oryantiring Örneği

Pınar GÜZEL, Kadir YILDIZ, Fırat ÇETİNÖZ, Tolga BEŞİKÇİ
Celal Bayar Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, doğa kampının sporcular üzerindeki etkilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 3-13 Ağustos 2015 tarihlerinde Bolu ilinde gerçekleştirilen Oryantiring Doğa kampına katılan yaş ortalaması 11,94±1,32 olan, 44 erkek ve 30 kız olmak üzere toplam 74 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tekniği kullanılmıştır. Verilerin analizinde içerik analiz tekniğinden faydalanılmıştır. Elde edilen verilerin analizi sonucunda demografik bilgiler yorumlanmış ve ayrıca 3 temel araştırma sorusuna ilişkin; "Sporcuların bir doğa sporu olan Oryantiring kavramına ilişkin algıladıkları metaforlar (9 ana tema)", "Doğa Kampına Katılan Öğrencilerin Oryantiring Sporunu Yapma Amaçlarına İlişkin Tema ve Kodlar (6 ana ve 6 alt tema)" ve "Doğa Kampına Katılan Öğrencilerin Oryantiring Sporundan Kazanımlarına İlişkin Tema ve Kodlar (13 ana tema)" adı altında tartışma gerçekleştirilmiştir. Sonuç olarak, planlı ve geniş kapsamlı doğa eğitimlerinin gençler arasında yaygınlaşabilmesi amacıyla Spor Federasyonları ve Gençlik ve Spor Bakanlığı nezdinde politikaların üretilmesi ve daha geniş kapsamlı katılımın sağlanması için tedbirler alınması gerekliliği bu araştırmada önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Doğa Eğitimi, Kamp, Oryantiring

SOZ.439 Investigating The Impact of Outdoor Camp On Athletes: Orienteering Example

ABSTRACT
In this research, it is aimed to investigate the effects of outdoor camps on athletes. Research study group formed by the participants of Orienteering Outdoor Camp in Bolu between 3 – 13 August which counts to a total of 74 athletes including 44 male and 30 female who has age average of 11,94±1,32. Interview technique of qualitative research methods were used in this study. Content analysis method was utilized to analyze the data. Demographic information interpreted as a result of analysis of the obtained data and also 3 discussions on the basic research question was performed under the names of; "The metaphors perceived by the athletes about Orienteering concept which is a nature sport (9 main topics)", "Topics and codes regarding the purpose of Orienteering by the students who participate in the outdoor camp (6 main and 6 sub-topics)" and "Topics and codes about the outcomes of Orienteering for the students who has participated in outdoor camps (13 main topics)". As a result, it is suggested in this research that a policy must be developed by The Sports Federations and The Ministry of Youth and Sport for the purpose of spreading the planned and large scaled outdoor educations among youth and more extensive measures must be taken for providing far-reaching participation.
Keywords : Outdoor Education, Outdoor Camp, Orienteering

SOZ.444 Fiziksel Aktivitelere Katılımda Algılanan Engeller ve Motive Eden Faktörler

Halil SAROL[1], Bülent GÜRBÜZ[1], Zafer ÇİMEN[2], Esra EMİR[3]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerini fiziksel aktivitelere katılıma güdüleyen ve engelleyen faktörlerin belirlenmesidir. Betimsel araştırma modelindeki çalışmanın örneklem grubunu 255 erkek ($Ort_{yaş}$ = 21.97± 2.06) ve 307 kadın ($Ort_{yaş}$ = 20.80± 1.70) üniversite öğrencisi oluşturmuştur. Fiziksel aktivitelere katılımının önündeki algılanan engelleri belirlemek amacıyla Türkçeye uyarlaması Gürbüz, Öncü ve Emir (2012) tarafından yapılan "Boş Zaman Engelleri Ölçeği-18 (BZEÖ)" kullanılmıştır. Bireyleri fiziksel aktiviteye katılıma motive eden faktörleri belirlemek için ise Türkçe uyarlaması Aşçı ve diğ., (2012) tarafından yapılan "Fiziksel Aktivite ve Serbest Zaman Etkinliklerine Katılım Güdüsü Ölçeği" (FASZEKÖ) kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, tek faktörlü MANOVA, ANOVA ve değişkenlerarası ilişkilerin belirlenmesinde Pearson Correlation testleri kullanılmıştır. Ölçeklerin alt boyutlarının güvenirliklerini belirlemek için Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır.MANOVA sonuçları, cinsiyet değişkeninin FASZEKÖ ve BZEÖ'nin alt boyutları üzerindeki temel etkisinin anlamlı olduğunu göstermektedir [p<0.05]. ANOVA sonuçlarına göre, cinsiyet değişkeni ana etkisi açısından FASZEKÖ'nin "Eğlence" ve BZEÖ'nin "Zaman" [p<0.05], alt boyut puanlarının anlamlı olarak farklılaştığı belirlenmiştir. Analiz sonuçları, katılım sıklığı değişkeninin çalışmada yer alan her iki ölçeğin alt boyutları üzerindeki temel etkisinin anlamlı olmadığını göstermektedir [p>0.05]. Yapılan ANOVA analizi sonuçlarına göre ise, FASZEKÖ'nin yalnızca "Ustalık" ve BZEÖ'nin "Zaman" alt boyutunda grupların ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir (p<0.05). Katılımcıların etkinliklere katılım sıklıkları arttıkça ortalama puanları da artmaktadır. Benzer şekilde, katılım şekli değişkenin her iki ölçeğin alt boyutları üzerindeki etkisinin anlamlı olmadığı (p>0.05) belirlenmiştir. Buna karşın, yapılan ANOVA analizine göre, FASZEKÖ'nin "Eğlence" ve BZEÖ'nin "Zaman" alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu görülmektedir (p<0.05). Her iki alt boyutta da etkinliklere aktif olarak katılan bireylerin ortalama puanları diğerlerinden daha yüksektir. Bununla birlikte, FASZEKÖ'nin alt boyutları ile BZEÖ'nin alt boyutları arasında pozitif yönde ve anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur (p<0.05).Sonuç olarak, bireylerin fiziksel aktivitelere katılımlarını engelleyen en önemli faktörün "Tesis", katılıma motive eden temel motivasyonun ise "Fiziksel Durum" olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Fiziksel Aktivite, Motivasyon, Engeller.

SOZ.444 Perceived Constraints and Motivation To Physical Activity Participation

ABSTRACT
This present study aimed to investigate the perceptions of constraints and motivation to physical activity among Turkish university students. 255 male (M_{age} = 21.97± 2.06) and 307 female (M_{age} = 20.80± 1.70) Turkish university students participated in this study. A Turkish version of the Leisure Constraints Questionnaire (T-LCQ) was used to measure university students' perceptions of constraints on physical activity participation (Gürbüz et al., 2012). The "Physical Activity and Leisure Motivation Scale" (PALMS) was also used to examine participation motives of individuals. The reliability and validity of the T-PALMS was tested by Aşçı et al., (2012). Descriptive statistics, MANOVA and correlation analysis were used in the data analysis. Cronbach's alphas were calculated for the scales to examine the scales' internal consistencies.MANOVA indicated significant main effect of gender on "T-PALMS" scores and T-LCQ (p<0.05), in tests between subject effects by gender, results revealed a significant differences in only "Enjoyment" subscale of T-PALMS and "Time" subscale of T-LCQ (p<0.05). There was no significant main effect of frequency of physical activity participation on T-PALMS and T-LCQ [p>0.05] scores. ANOVA analysis revealed significant differences in "Mastery" subscale of T-PALMS [p<0.05] and "Time" subscale of T-LCQ [p<0.05]. As the frequency of participation increased the mean scores of participants increased. Analysis indicated no overall significant main effect of participation type on the subscales of T-PALMS and T-LCQ [p>0.05]. A follow-up univariate analysis revealed significant main effects for participation type on "Enjoyment" subscale of T-PALMS [p<0.05] and "Time" subscale of T-LCQ [p<0.05]. Active-participants had higher scores in both of the subscales than the passive participants. Furthermore, analysis indicated significant and positive correlation between "T-PALMS" and "T-LCQ" subscales scores (p<0.05). Lastly, the major constraints encountered by the participants were "Facilities" and "Physical Condition" was the most important factors that motive to physical activity participation.
Keywords : Leisure, Physical Activity, Motivation, Constraints.

SOZ.460 Rekreasyonel Etkinliklerin Üniversiteye Giriş Sınavına Hazırlanan Öğrencilerin Öz Yeterlik, Sınav Kaygısı ve Serbest Zaman Doyum Düzeyleri Üzerine Etkisi

Hüseyin GÖKÇE [1], Oğuz ÖZBEK[2], Ayşe Gökçe Erturan İLKER[1]
1 Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, rekreasyonel etkinliklerin üniversite giriş sınavına hazırlanan öğrencilerin öz-yeterlik, sınav kaygısı ve serbest zaman doyum düzeyleri üzerine etkisini ortaya koymaktır.Araştırma, üniversite sınavına hazırlık kursu veren bir özel eğitim kurumuna devam eden 24 kız ve 24 erkek ($_{Yaş}$ = 18, 81 ± 0,93) olmak üzere toplam 48 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Deney ve kontrol grubunda 12 kız, 12 erkek olmak üzere 24 kişi bulunmaktadır. Deney ve kontrol grubuna, Genel Öz-yeterlik Ölçeği, West Side Sınav Kaygısı Ölçeği ve Serbest Zaman Doyum Ölçeğinden oluşan ölçek paketi, öntest ve son test olarak sınıf ortamında uygulanmıştır. Öntest niteliğindeki ölçek uygulamasının ardından deney grubunda yer alan öğrencilerin serbest zamanlarında rekreasyonel etkinlikler yapılmış, kontrol grubundaki öğrencilerle herhangi bir etkinlik yapılmamıştır.Deneysel sürecin ardından deney ve kontrol grubundaki öğrencilere aynı ölçek paketi tekrar uygulanmıştır. Deney grubu ve kontrol grubunda yer alan öğrencilerden ön ve son testlerde elde edilen öz-yeterlik, sınav kaygısı ve serbest zaman doyumu puanları Tekrarlı Ölçümlerde Çift Yönlü Varyans Analizi ile karşılaştırılmıştır.Bulgular, deney grubunda yer alan öğrencilerin öz-yeterlik düzeylerinin, kontrol grubunda yer alan öğrencilerin öz-yeterlik düzeylerinden anlamlı düzeyde yüksek oranda artış gösterdiğini, deney grubunda yer alan öğrencilerin sınav kaygısı düzeylerinin anlamlı düzeyde düşüş gösterirken, kontrol grubunda yer alan öğrencilerin sınav kaygısı düzeylerinde artış olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca deney grubunda yer alan öğrencilerin fiziksel ve sosyal serbest zaman doyumu düzeyleri, kontrol grubunda yer alan öğrencilerin fiziksel ve sosyal serbest zaman doyumu düzeylerinden anlamlı düzeyde yüksek oranda artış göstermiştir. Deney grubunda yer alan öğrencilerin rahatlama düzeyindeki serbest zaman doyum puanları anlamlı düzeyde artarken, kontrol grubundaki öğrencilerin puanları düşüş göstermiştir. Sonuç olarak, ergenlerin serbest zamanlarında rekreasyonel etkinlikler yapmalarının olumlu çıktılar sağladığı görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Rekreasyonel Etkinlik, öz-yeterlik, Sınav Kaygısı, Serbest Zaman Doyumu

SOZ.460 Effect of Rekreational Activities On Students' Studying for University Entrance Exam Self-Efficacy, Test Anxiety, and Leisure Satisfaction Level

ABSTRACT
The purpose of this study was to determine the effect of recreational activities on students' studying for university entrance exam self-efficacy, test anxiety, and leisure time satisfaction level.The research was conducted with 24 male and 24 female students ($_{Age}$ = 18, 81 ± 0,93) who were attending the university exam course. Experiment and control groups consisted of 12 male and 12 female students each. Both experiment and control groups were applied General Self-efficacy Scale, West Side Test Anxiety Scale, and Leisure Time Satisfaction Scale as pre and post test in the classroom environment.The program consisted of recreational activities was conducted to students in experimental group after pretest application, while no implementation was done for students in control group. Post tests were applied studens in both experiment and control groups after experiment process. Two Way Repeated Measures Analysis of Variance was used to compare students' pre and post test scores of self-efficacy, test anxiety, and leisure time satisfaction levels in both experiment and control groups.The results showed that students' in experiment group self-efficacy, physical, social, and relaxation leisure time satisfaction level increased and test anxiety level decreased significantly compared to the students in control group. Consequently, it was proved that adolescents' doing recreational activities in their leisure time caused adaptive outcomes.
Keywords : Recreational Activity, Self-efficacy, Test Anxiety, Leisure Time Satisfaction

SOZ.483 Profesyonel Voleybolcularda Serbest Zaman Tutumu ve Serbest Zaman Sıkılma Algısı İlişkisinin İncelenmesi

Murat UYGURTAŞ, Bülent GÜRBÜZ
Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, profesyonel voleybolcuların serbest zaman tutumlarının ve serbest zaman sıkılma algı düzeylerinin çeşitli değişkenlere (cinsiyet ve eğitim düzeyi) göre karşılaştırılması ve serbest zaman tutumu ile serbest zaman sıkılma algısı arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Çalışmanın örneklem grubunu Türkiye Voleybol Federasyonu Profesyonel birinci ve ikinci liglerinde aktif olarak müsabakalara katılan 108 kadın ($Ort_{yaş}$ = 23.17±4.53) ve 93 erkek ($Ort_{yaş}$ = 24.75±5.11) olmak üzere toplam 201 profesyonel sporcu oluşturmuştur. Betimsel araştırma modelindeki bu çalışmada veri toplama aracı olarak, "Kişisel Bilgi Formu (KBF)" , Türkçeye uyarlaması Gürbüz ve Akgül (2010) tarafından yapılan "Serbest Zaman Tutum Ölçeği" (SZTÖ) ve Kara, Gürbüz ve Öncü (2014) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan "Serbest Zamanda Sıkılma Algısı Ölçeği (SZSAÖ)" kullanılmıştır.Verilerin analizinde, bağımsız değişkenlere göre ölçeklerden elde edilen puanlar arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığının belirlenmesinde parametrik testlerden bağımsız gruplar için t-testi kullanılmıştır. Verilerin parametrik testlerin ön şartlarını sağlayıp sağlamadığına Çarpıklık ve Basıklık değerleri ve Levene testi sonuçları incelenerek karar verilmiştir. Her iki ölçek alt boyutları arasındaki ilişkilerin belirlenmesinde Pearson Correlation Analizi kullanılmıştır. Katılımcıların cinsiyetlerine göre yapılan analiz sonuçlarına göre, SZTÖ'nin "Bilişsel" ve "Duyuşsal" alt boyutlarında kadınların lehine, SZSAÖ'nin ise "Sıkılma" alt boyutunda ise erkek katılımcıların lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu bulunmuştur ($p<0.01$). Bağımsız örneklemler için t-testi sonuçları eğitim düzeyi değişkeni açısından incelendiğinde ise, SZTÖ'nin yalnızca "Bilişsel" alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Bu alt boyutta üniversite mezunu olan katılımcıların puanları diğerlerinden daha yüksektir. SZSAÖ'nin ise "Sıkılma" alt boyutunda lise mezunu katılımcıların lehine anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna ek olarak, SZSAÖ'nin alt boyutları ile SZTÖ'nin alt boyutları arasında anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir ($p<0.01$). Sonuç olarak, profesyonel voleybolcuların serbest zamana yönelik "Davranışsal" tutumlarının düşük düzeyde olduğu ve serbest zamandaki sıkılma algısı "Doyum" düzeylerinin ise daha yüksek olduğu söylenebilir. Ayrıca, gelecekte yapılacak araştırmalarda bu çalışma sonucunda ortaya çıkan sonuçların nedenlerinin anlaşılması için nitel araştırmaların kullanılması önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Tutum, Sıkılma Algısı, Profesyonel Voleybolcular.

SOZ.483 An Examination of The Relationship Between Leisure Attitude and Leisure Boredom Among Professional Volleyball Players

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the differences in leisure attitudes and the perceptions of leisure boredom according to various variables (gender, education level) and also to determine the relationship between leisure attitude and leisure boredom among professional volleyball players. In total 201 (n_{women}=108; M_{age}=23.17±4.53 and n_{men}=93; M_{age} = 24.75±5.11) professional volleyball players participated in this study from Turkish Volleyball Federation Premier and Second League. In this descriptive study, "Personal Information Form", "Leisure Attitude Scale" (LAS) that was adapted into Turkish by Gürbüz and Akgül (2010) and "Leisure Boredom Scale" (LBS) that was adapted into Turkish by Kara, Gürbüz and Öncü (2014) were used as data collection instruments.Descriptive statistics were used to overview the data. Independent sample t-tests were also used to examine differences regarding gender and education level compared to LAS and LBS sub-dimensions. To test the assumptions of homogenity of variance and normal distribution Levene's test, skewness and kurtosis values were examined. Pearson Correlations technique was used to test the correlation between sub-dimensions of both scales. Findings indicated that the differences with regard to gender (on behalf of women; $p<0.01$) were significant in "cognitive" and "affective" sub-dimensions of LAS and "boredom" sub-dimension of LBS (on behalf of men; $p<0.05$). T-test results revealed statistically significant difference in "cognitive" (on behalf of college graduate; $p<0.05$) sub-dimension of LAS and in "boredom" (on behalf of high school graduate; $p<0.05$) sub-dimension of LBS with respect to education level. Furthermore, analysis indicated significant positive correlation between LAS and LBS sub-dimensions scores.Lastly, it can be said that professional volleyball players had lower "behavioral" attitudes towards leisure and their perceptions of leisure boredom "satisfaction" level were high. Further, in the future qualitative research methods could be used deeply analyses of this study results that quantitative analyses cannot provide.
Keywords : Leisure, Attitude, Boredom, Professional Volleyball Players.

SOZ.488 Gençlik Kampı Kadın Lider Adaylarının Özgüven Düzeyleri İle Sosyal İstenirlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Melike ESENTAŞ[1], H.Murat ŞAHİN[1], Enes IŞIKGÖZ[1], Bülent ÜZÜMCÜ[2]
1 Batman Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Ankara Cumhuriyet Savcılığı, Ankara Cumhuriyet Savcılığı, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, gençlik kampı kadın lider adaylarının sergiledikleri özgüven düzeyleri ile sosyal istenirlikleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Araştırmanın çalışma grubunu, Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından 2014 yılında Antalya ilinde düzenlenen gençlik kampı lider adayları eğitimine katılan 326 gençlik kampı kadın lider adayı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Özgüven ve Sosyal İstenirlik Ölçekleri kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, gençlik kampı kadın lider adaylarının özgüvenleri ile sosyal istenirlikleri arasında olumlu yönde anlamlı ve güçlü bir ilişki bulunmuştur. Bu ilişkide gençlik kampı kadın lider adaylarının sosyal istenirliklerinin özgüven düzeylerini etkilediği, kadın lider adaylarının sosyal istenirlikleri arttıkça sergiledikleri özgüvenlerinin de arttığı sonucuna ulaşılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Gençlik Kampı, Kadın, Gençlik Kampı Lideri, Özgüven, Sosyal İstenirlik

SOZ.488 Analysing The Relationship Between Self-Confidence Level and Social Desirability of Youth Camp Woman Leader Candidates

ABSTRACT
The aims of this study is to reveal the relationship between self-confidence level and social desirability of youth camp woman leader candidates.
Study group in this research consist of 326 women who participated in the youth camp leader candidate training which was organizated by ministery of youth and sports, in Antalya 2014. Self-confidence and social desirability scales were used as a data collection tool. As a result it was found that there is a meaningful and strong positive correlation between youth camp women leader candidates social desirability and self-esteem. At this correlation result,youth camp social desirability of women leading candidates effected their confidence level.As social desirability of woman leading candidates increase,their confidence exhibit also increase.
Keywords : Youth Camp, Woman, Youth Camp Leader, Self-esteem, Social Desirability.

SOZ.633 Serbest Zaman Doyumunun Yaşam Doyumu ve Sosyodemografik Değişkenlerle İlişkisi

Hüseyin GÖKÇE, Kamil ORHAN, Bülent AĞBUĞA
Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, serbest zaman doyumunun yaşam doyumu ve sosyodemografik değişkenler açısından farklı grupların serbest zaman doyum düzeylerini arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın örneklemini; Denizli Merkez Đlçe'de yaşayan 15-55 yaş arası bireyler arasından serbest zamanlarında spor yapıp yapmama durumlarına göre kota örneklem metoduyla seçilmiş 454 kişi (235 Erkek, 219 Kadın) oluşturmaktadır. Serbest zaman doyum düzeyleri Beard ve Ragheb (1980) tarafından geliştirilen ve Gökçe ve diğerleri (2008) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Serbest Zaman Doyum Ölçeği (SZDÖ/Leisure Satisfaction Scale) ile, yaşam doyumu düzeyleri ise Diener ve arkadaşları (1985) tarafından geliştirilen ve Yetim (1993) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ/Life Satisfaction Scale) ile ölçülmüştür. Verilerin analizinde ortalama, standart sapma, Pearson Korelasyon Analizi ve Çok Yönlü Varyans Analizi tekniklerinden faydalanılmıştır. Ortaya çıkarılan bulgulardan şu sonuçlar elde edilmiştir:
1. Serbest zaman doyumu ile yaşam doyumu arasında istatistiksel olarakanlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$)
2. Serbest zaman doyum düzeyleri arasında spor yapıp yapmama durumuna göre SZDÖ'nün tüm alt boyutlarında ve toplam puanda istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$).
3. Serbest zaman doyum düzeyleri arasında cinsiyete göre SZDÖ'nün rahatlama ve fizyolojik alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$).
4. Serbest zaman doyum düzeyleri arasında eğitim durumlarına göre SZDÖ'nün alt boyutlarından estetik alt boyutunda istatistiksel olarakanlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$).
5. Serbest zaman doyum düzeyleri arasında yaşa göre SZDÖ'nün alt boyutlarından psikolojik, fizyolojik, rahatlama ve estetik alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$).
6. Serbest zaman doyum düzeyleri arasında medeni duruma göre SZDÖ'nün tüm alt boyutlarında ve toplam puanda istatistiksel olarak anlamlı farkbulunmamıştır ($p>0.05$).
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Rekreasyon, Yaşam Doyumu, Serbest Zaman Doyumu.

SOZ.633 Examining of the Leisure Satisfaction with the Relation Between Life Satisfaction and Socio - Demographic Variables

ABSTRACT
The purpose of this study is to examine the leisure satisfaction relation between life satisfaction and socio – demographic variables. The sample of the study consists of 454 people (235 Male, 219 Female) who were selected according to restricted sample method. Restricted sample method was applied in pursuance of their engaging with sports in their leisure time. To assess leisure satisfaction "Leisure Satisfaction Scale", which was developed by Beard and Ragheb (1980) and adapted by Gokce, et all (2008 Unpublished) into Turkish. To assess life satisfaction "Life Satisfaction Scale" which was developed by Diener et all (1985) and adapted by Yetim (1993) into Turkish. The data has been analyzed by using the techniques such as average, standard deviation, Pearson Correlation Analyses and Multiple Variance Analyses. Obtained results from the evidences had given below:
1. There is no statistically significant relationship between leisure satisfaction and life satisfaction ($p>0.05$).
2. Between leisure satisfaction of people who engage sports and who do notengage sports in their leisure time there are statistically significant difference between all sub dimensions and total points ($p<0.05$).
3. Between leisure satisfaction of male and females there are statistically significant differences between relaxation and physiological subdimensions ($p<0.05$).
4. Between leisure satisfaction of different educated groups there are statistically significant differences between aesthetic sub dimensions ($p<0.05$).
5. Between leisure satisfaction of age groups there are statistically significant differences between educational, physiological, relaxation and aesthetic sub dimensions ($p<0.05$).
6. Between leisure satisfaction of married and single people there is no statistically significant differences between sub dimensions ($p>0.05$).
Keywords : Leisure Time, Recreation, Life Satisfaction, Leisure Satisfaction

SOZ.638 Kentli Hakları Bağlamında Yerel Yönetimlerde Spor Tesisi Yatırımları: İstanbul Esenler İlçesi Örneği

Tayfur ÖZKAN, Sevda KORKMAZ
Marmara Üniversitesi, Spor Yönetimi, Türkiye

ÖZET
Spor, şehir yaşamının getirdiği sıkıntılara karşı bireylerin ihtiyaçlarını karşılayan ve yaşam kalitesini yükselten kentli ihtiyacı olarak son yıllarda öne çıkmaktadır. Bu ihtiyaç, ulusal ve uluslararası kanun, sözleşme ve deklarasyonlarla "hak" olarak tanımlanmış, merkezi ve yerel yönetimlerin yerine getirmesi gereken "sorumluluk"ları doğurmuştur.Ülkemizde Büyükşehir Belediye Kanunu ile Avrupa Kentsel Şartı (Palabıyık, 2004); yaş, yetenek ve gelir durumuna bakılmaksızın herkes için spor ve rekreasyon hizmeti sunma sorumluluğunu getirmektedir. Sunulan spor hizmetlerinin çeşitliliğinin, kentli bireylerin spor yapma alışkanlıkları ve sporu yaşamlarının parçası olarak benimsemeleri üzerinde doğrudan etkisi bulunmaktadır.Bu anlamda kentli haklarını içeren spor sisteminin; erişilebilirlik ve sürdürülebilirlik ilkelerini gözeten spor politikaları ve yatırım programlarıyla hazırlanmasının önemi büyüktür.Çalışmanın ana kriteri, ilçenin metrekare bazlı spor tesislerinin alanına düşen kişi sayısının İstanbul ortalamasıyla karşılaştırılması oldu. Böylelikle, bireylere benzer fırsat ve konfor eşitliği yaratabilme sayısal hedefini ortaya koymak amaçlandı. Ayrıca bu kriterle, nüfusu formüle dahil etmeden ilçenin İstanbul ortalamasıyla karşılaştırılmasını sağlayarak nüfus harici oluşturulan formülün yanıltıcı olabileceği belirlendi. İkinci aşamada ilçenin spor tesislerinin branş alanları tespit edilip, ilçede var olan kulüplerin faal branşlarıyla eşleştirildi. Bu eşleştirme ilçe halkının branş isteğiyle, var olan tesislerin durumunun karşılaştırılmasına olanak sağladı. Son aşamada mahallelerin nüfus yoğunluğu ve o mahallerdeki spor tesislerinin branş sayısının tespiti yapılarak yerel anlamda nüfus ile tesis sayısının karşılıklı istatistiki verileri elde edildi. Araştırmamızda literatür tarama, gözlem, veri toplama ve veri analizi yöntemleri kullanılarak İstanbul-Esenler ilçesi çerçevesinde durum tespiti yapılmıştır. Tespitle; İstanbul'un genel tablosu objektif sayısal veriler ve sonuçlarla karşılaştırılarak incelenmiştir. İnceleme sonucunda; kentli haklarının reelde hayata geçme oranının, mevcut yapılanmanın ve uygulamaların yeterlilik ve verimlilik düzeyinin sağlanabilmesi için tesis revizyonu, entegrasyonu, butik alan ve çoklu spor tesisleri yapımı gibi yöntemlerin önemi anlaşılmıştır. Bu çerçevede spor tesisi yatırımlarının, politikalarının sağlıklı oluşturulması ve kaynakların doğru, yerinde kullanımı için önerileri içeren bilimsel bir kaynak sunmak amaçlanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Yerel Yönetimler, Rekreasyon, Kentli Hakları, Spora Erişim

SOZ.638 Sports Facility İnvestments of Local Governments Within The Context of Urbanite Rights: The Epitome of Istanbul's Esenler District

ABSTRACT
Improving the quality of life and reinforcing people against the challenges brought by urban life, sports have recently stood out among the urbanites' needs. National and international laws, conventions and declarations define this need as a "right", which has given rise to "responsibilities" to be fulfilled by central and local governments.The Metropolitan Municipality Law and the European Urban Charter (Palabıyık, 2004) indicate the major responsibility of providing sports and recreation services for all in our country regardless of age, talent, and income level. The diversity of the provided sports services directly affects urbanites in terms of turning sports into a habit and adopting sports as an integral part of their lives.In this sense, it is essential that a sports system which encompasses urbanite rights is prepared on the basis of sports policies and investment programs that protect the principles of accessibility and sustainability.The main criterion of the study was the comparison of the number of people per square meter in sports facilities of the district with that of Istanbul's general average. Thus, it was aimed to propound a target number for creating equal opportunities and comfort standards for individuals. Furthermore, this criterion compared the district data with Istanbul's average data without taking the population into consideration; at the end of which, it was determined that any formula created without including the population rate can be misleading. In the second phase, branches in the district's sports facilities were specified and matched with the active branches of the clubs in the district. This matching process enabled a comparison of the district residents' demand for branches with the status of the current facilities in the district. In the final phase, reciprocal statistical data concerning the local population and number of facilities were acquired through determination of population density and number of branches in the neighbourhoods.Our study has assessed Istanbul's Esenler district through literature review, observation, data collection and data analysis. Istanbul's general picture has beene examined through comparison of the objective numeric data and the relevant results attained in the assessment process. At the end of the assessment, the importance of methods such as facility revision and integration, boutique areas and multi-sports facilities construction in fulfilling urbanite rights and increasing the competence and efficiency of the existing structure and practices is comprehended. In this framework, it was aimed to present a scientific resource including proposals on generating robust sports facility policies and investments, as well as using resources pertinently and properly.
Keywords : Local Administrations, Recreation, Urbanite Rights, Sport Access

SOZ.639 Aktif Spor Turizmi Etkinliklerinde Deneyim

Hüseyin ÇEVİK, Kerem Yıldırım ŞİMŞEK
Anadolu Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Aktif spor turizmi etkinlikleri önemli turizm ürünleri olarak sunulmakta ve ev sahibi destinasyona yerli yabancı spor turistlerin çekilmesini sağlamaktadır. Bu etkinlikler aynı zamanda spor turizminden elde edilen gelirin artmasına ve düzenlenen yerin spor turizmi destinasyonu olarak yapılanmasına yardımcı olmaktadır. Aktif spor turizmi etkinliklerine katılımın sürdürülebilmesi ve arttırılabilmesi spor turizmi endüstrisinden alınan payın arttırılmasında da önemli rol oynamaktadır. Dolayısıyla bu araştırmada etkinliğe katılımda önemli olduğu düşünülen aktif spor turistlerinin etkinlik deneyimini etkileyen faktörlerin ortaya çıkartılması amaçlanmıştır. Araştırmayla ilgili verilerin toplanmasında yarı yapılandırılmış ve odak grup görüşme tekniklerinden faydalanılmıştır. Amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen rekreasyonel amaçlı koşu etkinliklerine katılan aktif spor turistleri araştırmaya dâhil edilmiştir. Verilerin analizinde nitel veri analizi programından faydalanılarak veri yönetimi, transkripsiyon, tanıma ve indirgeme aşamaları takip edilmiştir. Elde edilen verilerden tanımlayıcı, kategorik ve analitik kodlama yöntemine göre temalar oluşturulmuştur. Araştırmanın kalitesi için çeşitleme, verileri belirli bir sisteme göre düzenleme, kayıtları doğrulama, araştırma süreci ve ürününü dış denetçi tarafından denetleme ve kodlayıcılar arası görüş birliği gibi kriterler dikkate alınmıştır.Koşu etkinlikleri katılımcısı aktif spor turistlerinden elde edilen verilerin analizi sonucunda yedi tema belirlenmiştir. Bu temalar, duygu, atmosfer, destinasyon, organizasyon yapısı, kişisel gelişim, parkur özelliği ve sosyal etkileşim olarak tanımlanmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen bulgular literatürde yer alan daha önceki araştırma sonuçlarıyla karşılaştırılmıştır. Buna göre destinasyon, sosyal etkileşim ve kişisel gelişim temalarının daha önceki aktif spor turizmi deneyim araştırmalarıyla benzerlik gösterdiği, duygu, atmosfer, organizasyon yapısı ve parkur özelliği isimli temaların ise farklı olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Spor Turizmi, Aktif Spor Turizmi, Rekreasyonel Spor, Etkinlik, Deneyim

SOZ.639 Experience in Active Sport Tourism Events

ABSTRACT
Active sport tourism events are provided as an important tourism products and ensure to draw local and foreign sport tourists to the host destination. Additionally, these events help to increase the income obtained from sport tourism and structure the place in which events are held as a sport tourism destination. Maintaining and boosting of participation to the active sport tourism events play an important role to increase the share from sport tourism industry. Therefore, it was aimed to reveal the factors thought to be important to attend event and affecting experience of active sport tourists.Semi-structured interview and focus group techniques were used to collect data in the research. Active sport tourist selected by using purposive sampling method and participated in running events for recreational purposes were included to study. Qualitative data analysis software were used and data management, transcription, familiarization and reduction steps were fallowed for data analysis stage. Themes were generated from data by using descriptive, categorical and analytic coding methods. The criteria used for the quality of the study were triangulation, coordinating the data according to a certain system, member checking, the audit trail and consensus between the encoders.Seven themes were extracted according to the results of analysis of the data obtained active sport tourist participating in running events. These themes were identified as emotion, atmosphere, destination, organizational structure, personal progression, track characteristic and social interaction.Findings of the study were compared with previous research literature. As a consequence, themes called as emotion, atmosphere, organizational structure and track characteristic were differed from the previous research in active sport tourism experience while destination, personal progression and social interaction themes were in line with previous studies.
Keywords : Sport Tourism, Active Sport Tourism, Recreational Sport, Event, Experience.

SOZ.661 Serbest Zaman Etkinliklerine Katılımın Uluslararası Öğrencilerin Sosyal Adaptasyonuna Etkisi

Devrim ZERENGÖK, Pınar GÜZEL, Selhan ÖZBEY
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, üniversitelerde öğrenim gören uluslararası öğrencilerin serbest zaman etkinliklerinden elde ettikleri kazanımları ve bu kazanımların sosyal uyumlarının üzerindeki etkilerinin incelenmesidir. Ayrıca, uluslararası öğrencilerin serbest zaman etkinlikleri kapsamında üniversite yönetiminden beklentilerinin tespit edilmesi diğer bir hedeftir. Nitel araştırma yöntemleri kullanılarak yapılan bu çalışma, temel olarak kültürleşme teorisine dayanmaktadır ve araştırma deseni olarak bütüncül tek durum deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu Celal Bayar Üniversitesi'nde (CBÜ) öğrenim gören ve 2014-2015 eğitim-öğretim dönemi içerisinde üniversitede düzenlenen serbest zaman etkinliklerine aktif katılım gösteren 10 farklı ülkeden toplam 23 uluslararası öğrencidir. Çalışma kapsamında uluslararası öğrenciler kendi istek ve tercihleri doğrultusunda üç (3) farklı serbest zaman etkinliğine katılmışlardır. Bu etkinlikler; Zamanda Yolculuk, Oryantiring (Yön Bulma) ve Trekking (Doğa Yürüyüşü)'den oluşmaktadır. Katılımcıların serbest zaman etkinliklerini değerlendirmeye yönelik görüşleri için yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmeler sonucunda edilen veriler "Nvivo 11 Pro for Windows" nitel veri analiz programı ile analiz edilmiştir. Ortaya çıkan iki ana temaya ilişkin modeller yorumlanmış ve durum tespitine ilişkin geleceğe yönelik öneriler sunulmuştur.Uluslararası öğrencilerin serbest zaman etkinliklerinden kazanımları ile ilgili elde edilen verilerin analizi sonucunda iki ana temaya ulaşılmıştır. İlk olarak uluslararası öğrenciler serbest zaman etkinliklere katılımın üç temel etkisinden bahsetmişlerdir. Etkinlik kazanımları ile ilgili yapılan veri analizi sonucunda; Sosyo-kültürel, Psikolojik ve Fiziksel kazanımlar olmak üzere üç ana temaya ulaşılmıştır. Sosyo-kültürel ana teması altında sosyal uyum ile sonuçlanan beş farklı alt tema ortaya çıkmıştır. Serbest zaman etkinliklerine aktif katılımın, uluslararası öğrencilerin sosyal uyumlarına olumlu katkılar sağladığı ve bunun yanı sıra psikolojik ve fizyolojik durumlarına da etki ettiği sonuçları ortaya çıkmıştır. Ayrıca uluslararası öğrencilerin serbest zaman etkinliklerine ilişkin, üniversiteden de beklentilerinin olduğu da belirlenmiştir. Uluslararası öğrencilerin serbest zaman etkinliklerinden kazanımları ile ilgili elde edilen bulguların analiz sonucunda serbest zaman etkinliklerine katılımın uluslararası öğrencilere sosyo-kültürel, fiziksel ve psikolojik kazanımlar sağladığı sonucuna ulaşılmıştır. Serbest zaman etkinliklerinin, öğrencilerin beklentileri ve ihtiyaçları göz önünde bulundurularak üniversite bünyesinde çeşitlendirilmesi, bu konuda çalışan rekreasyon uzmanlarının desteği ile güçlendirilmesi ve sürdürülebilirliğinin sağlanması önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Anahtar Kelimeler: Serbest Zaman, Uluslararası öğrenciler, Sosyal Uyum

SOZ.661 The İmpact of Leisure Participation On Social Adaptation of İnternational Students

ABSTRACT
The purpose of this study is to examine the benefits of active leisure participation of international students in universities by making case study about their experiences gained through the activities held in the university and impacts of leisure participation on the social adjustment of individuals. Mainly based on the qualitative research methods, the study is focused on the acculturation theory and was designed as a holistic single case study. The study was conducted in 2014-2015 education period in Celal Bayar University (CBU), Manisa, Turkey. The study group were totally 23 full time international students coming from 10 different countries to make a degree study at CBU. Within the study international students attended on their free choice in three different outdoor recreational activities; Time Travel, Orienteering and Trekking. The data were gathered through Personal Information Form for determining the demographics and semi-structured interview technique to examine the students' conceptions and experiences of leisure activities. The findings were analyzed with "Nviovo 11 Pro for Windows" , a qualitative data analysis programme. The models based on two main themes were evaluated and interpreted by the researcher and future suggestions were presented in respect to the case study. After the analysis of the data gathered about the leisure activity benefits of international students, two main results were reached. First, three main outcomes of leisure participation has been reached. The activity benefits that students have mentioned composed in three main themes as; Socio-cultural, Physical and Psychological benefits. Under the socio-cultural theme students have stated the Social Adjustment and five (5) other sub themes concluding in social adjustment. and the second result showed that students have demands from the university. It has been understood that participation in leisure time activities has impacts not only for social adjustment of the international students but it also has impacts on physchological and physical benefits when they actively participated in those activities. and besides those benefits, the study results show that the international students have demands and expectations from the university in respect to leisure time activities. As a result of the analysis of the findings of the study, it has been concluded that international studends get psychological, socio-cultural and physical benefits from the participation in leisure activities. It is suggested that the universities should go on organizing various leisure time activities for international students together by taking their needs into account, by involving them into the decison making processes and by getting help of recreation and/or sport professionals for the sustainability and empowerment of the activities.
Keywords : Key Words: Leisure, International Students, Social Adaptation

SOZ.672 Bir Spor Etkinliğinde Gönüllülerin Motivasyonu ve Topluluk Hissi

Alper YILDIZ [1], Settar KOÇAK[1], Sinan YILDIRIM[2], Erhan DEVRİLMEZ[1]
1 Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye
2 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Gönüllüler spor etkinliklerinin vazgeçilmezleridir. Etkinliklerin başarısı gönüllülerin iyi yönetilmesi ve koordinasyonlarının sağlanmasıyla ilişkilidir. Gönüllülerin motivasyonlarını ve topluluk hislerini yüksek tutmanın önce gönüllüye ve dolayısıyla sonrasında etkinliğe olumlu etki yapacağı düşünülmektedir. Bu sebeple bu çalışmanın amacı spor etkinliklerinde görev alan gönüllülerin motivasyonları ve algılanan topluluk hislerini araştırmak, aynı zamanda motivasyonları ve topluluk hisleri arasındaki ilişkileri incelemektir. 36. Vodafone İstanbul Maratonunda görev alan dört yüz yetmiş yedi gönüllü bu çalışmaya katılmıştır. Araştırma için veri toplamada iki adet likert ölçek kullanılmıştır. İlki Bishop ve diğ. (1997) tarafından geliştirilen ve Yıldız (2015) tarafından geçerliği ve güvenirliği test edilen Algılanan Topluluk Hissi Ölçeği (ATHÖ), ikincisi ise Farrell ve diğ. (1998) tarafından geliştirilen ve Yıldız, Yıldırım ve Koçak (2015) tarafından Türkçeye adapte edilen Spor Etkinlikleri Gönüllü Motivasyon Ölçeğidir (SEGMÖ). Ölçekler e-posta aracılığıyla uygulanmış, veri toplama sürecinde kolayda örneklem yöntemi kullanılmıştır. Veri analizi aşamasında betimleyici istatistikler ve kanonik korelasyon analizinden faydalanılmıştır. Bulgular spor etkinliği gönüllülerinin çoğunluğunun erkek ve üniversite öğrencisi olduğunu ortaya koymuştur. Gönüllüler en yüksek motivasyon puanını amaçsal (M =4.16, SD=.83) faktörüne verirken, bağlılıklar (M =2.68, SD=.94) en düşük puandadır. Topluluk hissi özelinde ise uyumsuzluk (M =3.81, SD=.83) en yüksek ortalamaya sahip iken, görev (M =3.65, SD=.92) en düşük ortalamaya sahiptir. Bununla birlikte, gönüllülerin topluluk hissi ve motivasyonları arasında anlamlı pozitif ilişki bulunmuştur (χ^2 (12) = 314.94, p = .00). Değişken setlerinin kendi aralarındaki ilişkiler değerlendirildiğinde; motivasyon değişkenleri için ilk kanonik değişken değeri .64, topluluk hissi için ise ikinci kanonik değişken değeri .60 olarak saptanmıştır. Ek olarak; gönüllü motivasyonu varyansının %27'si topluluk hissi değişkenleri tarafından açıklanırken, topluluk hissi değişkenlerinin toplam varyansının %29'u gönüllü motivasonu değişkenleri tarafından açıklanmaktadır. Sonuç olarak, topluluk hissinin gönüllülerin motivasyonunu yükselttiği belirlenmiştir. Ayrıca etkinlik yöneticilerine organizasyon öncesi ve süresince gönüllülerin motivasyonunu yükseltmek için sosyalleşme olanakları sağlamaları tavsiye edilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Spor Gönüllüsü, Topluluk Hissi, Motivasyon, Spor Etkinliği

SOZ.672 Volunteers' Motivation and Sense of Community in a Sports Event

ABSTRACT
Volunteers are indispensable for sports events. Success of the event is related with their well management and coordination. It is expected that keeping volunteers' motivation and sense of community levels high will affect both volunteers and event positively. Hence, aim of this research was investigating the perceived senses of community and motivations of volunteers, and examining correlations between sense of community and motivation of sports event volunteers. Four hundred seventy-seven of whom volunteered for 36th Vodafone Istanbul Marathon participated to the study. Two likert scales were employed for data collection. First one was Perceived Sense of Community Scale (PSCS) which was developed by Bishop et. al. (1997). Validity and reliability of this scale was tested by Yıldız (2015). Second one was Special Event Volunteer Motivation Scale (SEVMS) which was developed by Farrell et. al. (1998) and adapted into Turkish by Yıldız, Yıldırım and Koçak (2015). Instruments were applied via e-mail and convenience sampling method was used in data collection process. Descriptive statistics and canonical correlation analysis were utilized in data analysis phase. Findings demonstrated that most of the sports event volunteers were male and university students. Volunteers scored highest points on purposive (M =4.16, SD=.83) whereas, commitments had the lowest (M =2.68, SD=.94). For sense of community; disharmony (M =3.81, SD=.83) had the highest score while mission (M =3.65, SD=.92) had the lowest mean score. In addition, positive and meaningful relationship was found between motivation and sense of community of volunteers (χ^2(12)= 314.94, p=.00). When relationships among variable sets were examined, the first canonical variate value for motivation variables was found as .64, whereas the second canonical variate value for sense of community variables was computed as .60. Moreover, 27% of variance in volunteer motivation was explained by sense of community variables whilst 29% of variance in sense of community was accounted by volunteer motivation variables. Consequently; sense of community was determined as an amplifier of motivation. Moreover, event managers are recommended to provide socialization opportunities for enhancing volunteers' motivation.
Keywords : Sports Volunteer, Sense of Community, Motivation, Sports Event

SOZ.706 Serbest Zaman Etkinliklerine Katılımı Neler Kolaylaştırır? Sınıf Öğretmeni Adayları Örneği

Vildan AKBULUT[1], Sonnur Küçük KILIÇ[1], Erman ÖNCÜ[1], Bülent GÜRBÜZ[2]
1 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı; sınıf öğretmeni adaylarının serbest zaman aktivitelerine katılımını kolaylaştıran faktörlerin incelemesidir. Araştırmanın çalışma grubunu, yaş ortalaması 20.87±1.68 olan 263'ü kadın ve 67'si erkek 330 sınıf öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Kim ve diğ. (2011) tarafından geliştirilen ve Gürbüz, Öncü ve Emir (2015) tarafından Türkçeye uyarlanan 'Serbest Zaman Kolaylaştırıcıları Ölçeği (SZKÖ)' kullanılmıştır. 16 madde ve 3 alt boyuttan oluşan ölçek, 5'li Likert tipinde puanlanmaktadır. Veriler; betimsel istatistik yöntemler, t-testi, ANOVA ve Pearson Correlation testi kullanılarak analiz edilmiştir. Ölçekten alınan puanlar faktör bazında incelendiğinde en yüksek ortalamanın *Kişisel Kolaylaştırıcılar* alt boyutunda, en düşük ortalamanın ise *Kişilerarası Kolaylaştırıcılar* alt boyutunda olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların SZKÖ puanları, cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmamaktadır. Sınıf öğretmeni adaylarının SZKÖ'den aldıkları puanların rekreatif aktivitelere katılım sıklığı değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı; toplam ölçek ve tüm alt boyutlarda rekreatif aktivitelere '*Sık sık'* katıldığını belirten katılımcıların en yüksek puan ortalamasına sahip olduğu saptanmıştır. Katılımcıların SZKÖ'den aldıkları puanlar, serbest zamanları değerlendirme biçimi değişkenine göre incelendiğinde ise serbest zamanını; evde yapılan işlere katılmayarak, sportif etkinliklere katılarak (seyirci veya aktif katılımcı), sosyal etkinliklere katılarak, kültürel/sanatsal etkinliklere katılarak, açık alandaki etkinliklere katılarak ve turistik etkinliklere katılarak değerlendirdiğini belirten katılımcıların ortalama puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca sonuçlar, yaş değişkeni ile SZKÖ'den alınan puanlar arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığını göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Kolaylaştırıcılar, Cinsiyet, Sınıf öğretmeni Adayları

SOZ.706 What Facilitates Leisurely Participation? An Example of Preservice Classroom Teachers

ABSTRACT
The purpose was to investigate the factors that facilitate leisurely participation of preservice classroom teachers. A total of 330 (M_{age} = 20.87±1.68) preservice classroom teachers (263 females and 67 males) participated and answered "Leisure Facilitator Scale" (LFS). The LFS was originally developed by Kim et al., (2011) and adaptation of LFS (T-LFS) for Turkish profile was obtained in a recent study by Gürbüz, Öncü ve Emir (2015). The facilitator factors measured with the T-LFS resulted in three subscales and each 16 items were rated on a 5-point Likert-scale. To analyze the obtained data descriptive statistics, independent samples t-test, ANOVA and Pearson Correlation were used. The research findings indicated that participants had the highest meaning score in Interpersonal Facilitators subscale and had the lowest meaning score in Intrapersonal Facilitators subscale. Analyses revealed that no significant difference was obtained in the mean scores between male and female participants for all three T-LFS subscales. Results of ANOVA analyses and post hoc multiple comparisons demonstrated that significant mean difference in all three subscales and participants who engaged leisure activities frequently had higher mean scores than their counterparts in three of the T-LFS subscales and in total. In terms of leisure preferences, for participants who preferred non-home-based activities, sports activities (actively, passively), social activities, cultural/artistic interests, outdoor activities, or tourism had higher mean scores on these subscales than the others. Another finding was that there was essentially no significant correlation between age and T-LFS subscales.
Keywords : Leisure, Facilitators, Gender, Preservice Classroom Teachers

SOZ.715 Türk Kadınlarının Serbest Zaman Aktivitelerine Katılımı: Engeller ve Kolaylaştırıcılar

Esra EMİR[1], Sonnur Küçük KILIÇ[2], Bülent GÜRBÜZ[3], Erman ÖNCÜ[2]
1 Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; yetişkin Türk kadınlarının serbest zaman aktivitelerine katılımını kolaylaştıran ve engelleyen faktörlerin incelenmesidir. Araştırmanın çalışma grubunu, fitness kulüplerine üye olan ve olmayan toplam 196 kadın ($Ort_{yaş}$ = 27.96±8.44) oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Kim ve diğ. (2011) tarafından geliştirilen ve Gürbüz, Öncü ve Emir (2015) tarafından Türkçeye uyarlanan 'Serbest Zaman Kolaylaştırıcıları Ölçeği (SZKÖ)' ile Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen ve Gürbüz, Öncü ve Emir (2012) tarafından Türkçeye uyarlanan 'Boş Zaman Engelleri Ölçeği (BZEÖ)'kullanılmıştır. 16 madde ve 3 alt boyuttan oluşan SZKÖ 5'li Likert tipinde, 18 madde ve 6 alt boyuttan oluşan BZEÖ ise 4'lü Likert tipinde puanlanmaktadır. Veriler; betimsel istatistik yöntemler, t-testi, ANOVA ve Pearson Correlation testi kullanılarak analiz edilmiştir. Katılımcıları serbest zaman aktivitelerine katılıma yönlendiren en önemli faktör *Kişisel Kolaylaştırıcılar* iken, en az önemli olan faktörün *Kişilerarası Kolaylaştırıcılar* olduğu tespit edilmiştir. BZEÖ'den alınan puanlar incelendiğinde ise en yüksek ortalamanın *Tesis* alt boyutunda, en düşük ortalamanın ise *Arkadaş Eksikliği* alt boyutunda olduğu görülmüştür. Katılımcıların SZKÖ ve BZEÖ puanları, fitness/spor merkezine üyelik ve fiziksel aktiviteye katılım durumu değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır. Fitness/spor merkezine üye olan ve düzenli olarak fiziksel aktiviteye katıldığını belirten katılımcıların SZKÖ'den aldıkları puanların daha yüksek BZEÖ'den aldıkları puanların daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca sonuçlar, SZKÖ ile BZEÖ alt boyutları arasında düşük düzeyde anlamlı ilişkilerin olduğunu göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Türk Kadınları, Kolaylaştırıcılar, Engeller

SOZ.715 Leisurely Participation of Turkish Women's: Constraints and Facilitators

ABSTRACT
The purpose of this paper was to reveal the factors that facilitates and constraints Turkish women's leisurely participation. The sample for this project consisted of 196 female (M_{age} = 27.96±8.44) fitness clubs' members or non-members. The "Leisure Facilitators Scale" (LFS) is the first inventory developed by Kim et al., (2011) was used as data collection instrument in this study. Turkish adaptation of LFS (T-LFS) was done in a recent study by Gürbüz, Öncü and Emir (2015). A "Leisure Constraints Questionnaire" (LCQ) was developed by Alexandris and Carroll (1997) to measure Turkish women's perceptions of constraints on leisurely participation. The reliability and validity of the T-LCQ was tested by Gürbüz, Öncü ve Emir (2012). The T-LFS was used in this study formed by 3 subscales with 16 items, and the T-LCQ consists of 6 subscales and 18 items. Each questionnaire item was measured using a 5-point and 4-point Likert-type scale respectively. Besides descriptive statistics, independent sample t-test, ANOVA were used to examine the differences between socio-demographic variables. Pearson's product-moment coefficients were used to test the correlations between the subscales of T-LFS and T-LCQ. Participants reported that while the Interpersonal Facilitators were the most important factors that encourage them to participate leisure activities, the Intrapersonal Facilitators were the least important factors. In terms of constrained factors, the Facility subscale was the biggest constraint to leisure for the respondents and Lack of Friends was the least constraining subscale. Significant differences were noted between members and non-members mean scores in subscales of T-LFS and T-LCQ. Fitness clubs' members and regularly physical activity participants' had higher mean scores in T-LFS subscales and had lower mean constraint scores in T-LCQ subscales. Results also suggest that there were statistically significant and positive correlation between T-LFS and T-LCQ subscales scores.
Keywords : Leisure, Turkish Women, Facilitators, Constraints.

SOZ.741 Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS) İle 3d (3 Boyutlu) Dağ Kayağı (Tur Kayağı) Parkur Haritalarinin Üretilmesi: Artvin-Yusufeli Örneği

Fatih BEKTAŞ[1], Burak KURAL[1], Yaşar Selçuk ERBAŞ[2], Recep NİŞANCI[2]
1 Karadeniz Teknik Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Harita Mühendisliği, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS) yazılımlarından en yaygını olan ArcGIS 10 programı kullanılarak dağ kayağı (tur kayağı) parkurlarının 3D (3 Boyutlu) haritalarının üretilmesini kapsamaktadır. Çalışma, dağ kayağının (tur kayağı) yoğun yapıldığı Artvin ili Yusufeli ilçesinin sınırları içerisinde yer alan Kaçkar dağlarında yürütülmüştür. Çalışma, "Yusufeli Köylere Hizmet Götürme Birliği" ve "Doğu Karadeniz Kalkınma Ajansı" tarafından desteklenen projeden elde edilmiştir. *Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılmış, veri analizinde ise içerik analizi uygulanmıştır.* Proje çalışmasında, belirlenen dağ kayağı (tur kayağı) parkurlarının çıkış ve inişlerdeki tüm konumsal verileri GPS yardımıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler CBS araçları kullanılarak sayısal veri tabanına aktarılmıştır. Daha sonra alanın uydu görüntüleri satın alınarak rektifikasyon işlemi yapılmıştır. Rektifiye edilen görüntü ile dağ kayağı (tur kayağı) rotaları çakıştırılarak bölgelerin haritaları yapılmıştır. Araştırma sonucunda, dağ kayağı (tur kayağı) parkurlarının CBS' ye atılması ve veri tabanına isim, konum ve zorluk dereceleri bilgilerinin işlenmesi ile Yusufeli ilçesinin bir Dağ Kayağı (tur kayağı) Bilgi Sistemi oluşturulmuştur. Bu parkurların CBS ile üretilmesi, dağ kayağı (tur kayağı) yapılması planlanan güzergâhların, kml, kmz formatında Google Earth programına veya GPS de kullanılması sağlanmıştır. Ayrıca parkur güzergâhlarının, 3 boyutlu görüntülenmesi elde edilmiştir. Sayısal ve konuma dayalı olan bu çalışma ilerde yapılacak bir bilgi sistemi ile dağ kayağı (tur kayağı) rotalarını sınıflandırma, sorgulama ve analiz etme gibi işlemleri kolaylaştıracağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Dağ Kayağı (Tur Kayağı), Coğrafi Bilgi Sistemi, 3D Harita

SOZ.741 Developing 3D (Three Dimensional) Mountain Skiing (Touring Ski) Track Maps with Geographical Information System(GIS): Artvin-Yusufeli Sample

ABSTRACT
This study covers developing of 3D maps of mountain skiing tracks in which one of the most common Geographic Information System (GIS) software, ArcGIS 10 program, was used. This study was carried out in Kaçkar mountains, within the boundaries of Artvin Yusufeli, where the mountain skiing is mostly done. The study was obtained and supported by "Yusufeli Union of Village Delivery Service" and "Eastern Black Sea Development Agency". In this study, "case study design" which is one of the qualitative research techniques was used, while in data analysis "the content analysis" was performed. During the project work, all of the spatial data of pre-determined mountain skiing tracks were collected with GPS and transferred to the digital database by using GIS. Then the satellite views of the area were purchased and the rectification process was conducted. The regions were mapped by superposing the rectification views and mountain skiing routes. At the end of the study, a Mountain Bike Information System of Yusufeli was developed by entering the mountain skiing tracks to the GIS and posting its name, location and difficulty levels. As these tracks were produced by GIS, it provided to use the planned routes of mountain biking at Google Earth program in klm, kmz format or GPS. Furthermore the track routes' 3D images were obtained. With this digital and location based study, it is expected to catalyze the classification, examination and analyzing the mountain bike routes with an information system to be done in the future.
Keywords : Mountain Bike (Touring Ski), Geographic Information System, 3D Map

SOZ.753 Üzme Tahtasının Ortaya Çıkışı ve Kullanıma Yönelik Görüşler

Fatih BEKTAŞ, Burak KURAL
Karadeniz Teknik Üniversitesi,Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada, üzme tahtası ile kayma eyleminin ortaya çıkışı ve üzme tahtasının kullanım değerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Durum çalışması olarak desenlenen araştırmanın örneklem grubu, Rizenin İkizdere ilçesi Meşe köyünde üzme tahtasıyla kayma eylemi gerçekleştiren katılımcılardan oluşmaktadır. Katılımcılarının belirlenmesinde, amaçlı örnekleme yöntemleri içerisinde yer alan "kartopu (zincir)" örnekleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama tekniği olarak derinlemesine bireysel görüşme yöntemi kullanılmıştır. Derinlemesine bireysel görüşmeler üzme tahtası ile kayan 10 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada bunların yanı sıra, ülkemizde üzme tahtasının tarihi sürecini ortaya koymak üzere 5 eski kayakçı ile sözlü tarih görüşmeleri yapılmıştır. Görüşmeler, araştırmanın amaçları doğrultusunda oluşturulan yarı yapılandırılmış açık uçlu sorulardan oluşmaktadır. Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgulardan hareketle üzme tahtası, yöre halkının ulaşım ve eğlence ihtiyacı sonucunda ortaya çıktığı belirlenmiştir. Tahtanın icat edilmesinde ise islami inanışın ve hızarcılığın etkili olduğu tespit edilmiştir. Üzme tahtası ile kayma eyleminin bilinmeyen tarihinin kişilerin hatıraları ve anlatımları sonucunda 1800'li yılların sonlarına dayandığı bilinen tarihinin ise 1947 yılı olarak tespit edilmiştir. Eğlence ve ihtiyaçtan doğan üzme tahtası ile kayma eylemi bu gün için spor ve dededen toruna ulaşan bir hobiye dönüşmüş olduğu sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : üzme Tahtası,kayak,snowboard

SOZ.753 Discovery of Üzme Board and İts Opinions For Use

ABSTRACT
In this study, it is aimed to determine the occurrence of "üzme" wood and sliding action and also the value in use of "Üzme" board. Tha sample of the study as a case study and it consist of the participants who performed the action of sliding with "üzme" board in İkizdere Meşe village in Rize. In order to determine the participants the "snowball (chain)" sampling technique was used. In this study as a data collection method in-depth individual interviews were used. It was conducted with 10 participants who used to slide with "üzme" board In addition to these, in order to reveal the history of "üzme" board in our country oral history interviews were had with 5 old skier. Meetings consist of open semi-structred questions for the purposes of the study. Content analysis method was used to analyze the data. The findings obtained from the study states that "üzme" board came out as a result of local public transportation and entertainment needs. It is determined that in the invention of this board the Islamic belief and whipsawing are also effective. The unknown date of the sliding action with "üzme" board dates back to the end of 1800s as a result of people's memories and expressions, and the known date was determined as 1947. It is concluded that; the sliding action with "üzme" board which was born of necessity and fun has become a hobby reaching from grandfather to grandson these days.
Keywords : Üzme Board, Skiing,snowboard

SOZ.754 Boş Zaman Eğitimi Ölçeğinin (Bzeö) Faktör Yapısının Sınanması: Amerika Birleşik Devletleri, Kaliforniya Örneklemi

Süleyman MUNUSTURLAR
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın temel amacı Munusturlar ve Bayrak (2014) tarafından Türkiye' de yaşayan bireylerin boş zaman eğitim (okuryazarlık) düzeylerini ölçmeye yönelik geliştirilen "Boş Zaman Eğitimi Ölçeğinin" (BZEÖ) Amerika Birleşik Devletleri örnekleminde faktör yapısının sınanmasıdır. Araştırmanın örneklemi, 2015-2016 öğretim yılın güz döneminde, Kaliforniya Eyalet Üniversitesi, Chico kampüsünde öğrenim görmekte olan kolay ulaşılabilir örnekleme yoluyla açımlayıcı faktör analizi için seçilmiş 297 ve doğrulayıcı faktör analizi için seçilmiş 310 kişi olmak üzere, toplam 607 kişiden oluşmaktadır. Araştırmanın amacı doğrultusunda, ölçeğe ilişkin geçerlik ve güvenirlik sınamalarını yapmak amacıyla açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi, Pearson korelasyon katsayısı hesaplaması, Cronbach Alpha güvenirlik hesaplaması, benzeşim, ayrışım, yapı ve nomolojik geçerlik sınamalarına ilişkin istatistiksel analizlerden yararlanılmıştır. Yapılan psikometrik sınamalar sonucunda, Munusturlar ve Bayrak (2014) tarafından Türkiye örnekleminde 7 faktör altında yer alan 36 madde ile açıklanan boş zaman eğitimi kavramının, ABD örnekleminde farkındalık ve içsel motivasyon faktörlerinin birleşmesi ve düşük faktör yük değerine sahip bazı maddelerin atılması sonucunda, 6 faktör altında yer alan 31 ifade ile açıklandığı görülmüştür. İçsel motivasyon ve farkındalık (α = .93), dışsal motivasyon ve motivasyonsuzluk (α = .83), sosyal etkileşim becerileri (α = .80), zaman yönetimi (α = .71), problem çözme (α = .91), can sıkıntısı (α = .82) olarak isimlendirilen 6 faktörlü yapının açıklanan varyans oranının %66,7, Cronbach's Alpha güvenirlik katsayısının ise .91 olduğu tespit edilmiştir. Araştırma sonucunda, BZEÖ' nin 6 faktörlü ve 31 maddeli uyarlanmış versiyonun ABD, Kaliforniya örneklemine yönelik psikometrik niteliklerine ilişkin deneysel kanıtları ortaya konulmuş bir ölçme aracı olarak kullanılabileceği ifade edilebilir.
Anahtar Kelimeler : Boş Zaman Eğitimi, ölçek Geliştirme, Boş Zaman Eğitimi ölçeği.

SOZ.754 Examining Factor Structure of Leisure Education Scale (Les): Sample of California, United States of America

ABSTRACT
The primary goal of this study is to examine the factor structure of "Leisure Education Scale (LES) was developed by Munusturlar and Bayrak (2014) to determine leisure education achievement level for Turkish people, in a sample of California, United States of America. The study group consists of 607 students who studied in California State University, Chico Campus in 2015-2016 education year fall semester, 297 of them was chosen for exploratory factor analysis, 310 of them was chosen for exploratory factor analysis by convenience sampling method. In accordance with the purpose of the study, to examine reliability and validity of the scale, statistical analysis such as exploratory and confirmatory factor analysis, calculation of Pearson correlation coefficient, Cronbach' s Alpha reliability test, convergence, discriminant, nomological and construct validity tests were used. As a result of the psychometric tests, leisure education concept which was explained by Munusturlar and Bayrak (2014) for a Turkish sample as seven dimension and 36 items was seen as 31 items under the 6 dimension in a sample of USA, because of convergence of awareness and intrinsic motivation dimensions and reduction of some items which has low factor loads. Total variance explained ratio of the six dimensions factor structure which was named as intrinsic motivation and awareness (α = .93), extrinsic motivation and amotivation (α = .78), social interaction skills (α = .80), time management (α = .71), problem solving (α = .91), boredom (α = .82) was calculated as %66,7 and Cronbach's Alpha reliability coefficient was calculated as .89. In consequence of the study, it can be stated that adapted version of the LES for sample of California, USA as 31 items and six dimensions can be used as assessment tool which has experimental evidence concerning psychometric qualities.
Keywords : Leisure Education, Scale Development, Leisure Education Scale.

SOZ.758 İşitme Engelli Bireylere Yönelik Elektronik Boş Zaman Aktivitelerinin Potansiyel Faydaları

Müge Akyıldız MUNUSTURLAR, Ela Arıcan GÜLTEKİN
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Elektronik boş zaman aktivitelerinin potansiyel faydaları ile ilgili yapılan son araştırmalarda, elektronik oyunların sadece boş zaman kullanımı amacıyla değil aynı zamanda terapatik amaçlarla da etkili bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bu araştırmanın temel amacı, elektronik boş zaman aktivitesi olarak Nintendo Wii oyunlarının statik ve dinamik denge, mutluluk, kişisel iyi oluş, ve duyguları ifade etme üzerine potansiyel faydalarının incelenmesidir. Araştırma örneklemi işitme kaybına sahip 7 bireyden oluşmaktadır. Altı haftalık Nintendo Wii egzersiz programında, katılımcılar haftada iki kez, her biri 40'ar dakikadan oluşan 4 farklı Nintendo Wii oyunu oynayarak egzersiz programını tamamlamışlardır. Statik ve dinamik denge, mutluluk, kişisel iyi oluş ve duyguları ifade etme bakımından ortaya çıkan anlamlı değişimleri test etmek amacıyla ön ve son testler yapılmış; ön ve son test arasındaki farklılıkları değerlendirmek için ise Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi yapılmıştır. Test sonuçlarına göre, katılımcıların 6 haftalık egzersiz programı sonrasında statik denge değerlerine ilişkin sonuçların istatistiksel olarak anlamlı bir farkla arttığı ortaya çıkmıştır. Psikososyal faydalar ile ilgili sonuçlar değerlendirildiğinde, mutluluk, olumlu ve olumsuz duyguları ifade etme, ve kişisel iyi oluş düzeylerinde 6 hafta süren uygulama sonucunda artış tespit edilmiştir. Sonuç olarak, araştırma sonuçlarına göre, işitme engeline sahip bireylerde elektronik boş zaman aktivite programlarının fiziksel ve psikososyal faydalarının olduğu ortaya çıkmıştır ve elektronik boş zaman aktivitelerinin işitme kaybı yaşayan bireylerde terapi amaçlı kullanılabileceğini söylemek mümkündür.
Anahtar Kelimeler : Elektronik Boş Zaman, İşitme Engelli Bireyler, Nintendo Wii

SOZ.758 The Potential Benefits with E-Leisure Among People with Hearıng Disability

ABSTRACT
Recent research on the potential benefits of electronic leisure has found that electronic games are affective tools for not only leisure purposes but also for therapeutic purposes. The main aim of this study is to examine the potential benefits of playing Nintendo Wii games as an e-leisure activity on static and dynamic balance and happiness, personal well-being, and emotional expression. In total, 7 participants who had hearing disabilities were enrolled in this study. In the six-week intervention period of Nintendo Wii exercise program, participants played four Nintendo Wii games twice weekly, and daily duration of the exercise program was 40 minutes. To establish if there are any significant improvements in static and dynamic balance, happiness, personal well-being, and emotional expression, pre and post-tests were conducted. To compare pre and post-tests scores, Wilcoxon Signed Rank Test was applied. Test scores indicated significant differences in static balance after 6-week intervention. As for the results related with the psychosocial benefits after 6-week intervention, there was also an increase in the participants' happiness, positive and negative emotional expression and personal well-being scores. In conclusion, the current study provides supporting evidence on physical and psychosocial benefits of e-leisure for the people with hearing disability, and it can be further concluded that e-leisure activities can be used as a tool for therapy for the people with hearing disability.
Keywords : Electronic Leisure, Hearing Disabilities, Nintendo Wii

SOZ.766 Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zamana Yönelik Özgürlük Algıları

Özden Tepeköylü ÖZTÜRK[1], Mümine SOYTÜRK[2], Sevinç Serin CEYLAN[2]
1 Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Üniversite öğrencilerinin serbest zamanda algıladıkları özgürlüklerinin incelenmesi, aldıkları seçmeli dersler ve ders saatleri, serbest zaman aktiviteleri, katılım süreleri ve cinsiyet faktörüne göre karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini kendi eğitim programlarındaki ortak seçmeli dersleri alan 212 öğrenci ve teknik olmayan seçmeli dersleri alan 198 olmak üzere toplam 410 ($_{yaş}$=19.95±1.992) öğrenci oluşturmuştur. Çalışmada nicel araştırma teknikleri kullanılmıştır. Betimsel bir araştırmadır. Araştırmada veri toplama araçları olarak "Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği" (SZAÖ) ve "Kişisel Bilgi Formu" (KBF) kullanılmıştır. Veriler t-testi, tek yönlü ANOVA ve Mann Whitney U istatistiki test teknikleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Ders türü faktörüne göre SZAÖ'nün Bilgi ve Beceri alt boyutunda TVB (tenis, volyebol, basketbol) derslerini alanların puanlarının hem Beden Eğitimi (BE) hem de Sanat derslerini (SD) alanlardan (p<.05); Heyecan ve Eğlence alt boyutunda ve SZAÖ genel toplamında, TVB derslerini alanların puanlarının hem BE hem de SD alanlardan, BE dersi alanların puanlarının da SD alanlardan (p<.05) daha yüksek olduğu belirlenmiştir. 2 ders saati derse katılan öğrencilerin serbest zamandaki özgürlük algılarının her iki alt boyutta ve genel değerlendirmede daha yüksek olduğu belirlenmiştir (p<.05). En çok katıldıkları serbest zaman etkinlik türüne göre anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Haftalık serbest zaman etkinlik süresine göre Bilgi ve Beceri alt boyutunda ve SZAÖ genel toplamında serbest zamanlarına 2 saat ve daha az zaman ayıranların puanlarının 3-4 saat ve 5saat ve fazla zaman ayıranlardan daha düşük olduğu (p<.05); Heyecan ve Eğlence alt boyutunda ise 2 saat ve daha az zaman ayıranların puanının 5 ve daha fazla zaman ayıranlardan daha düşük (p<.05)olduğu belirlenmiştir. Ayrıca erkek öğrencilerin serbest zamandaki özgürlük algılarının her iki alt boyutta ve genel değerlendirmede kadın öğrencilerden daha yüksek olduğu bulunmuştur (p<.05). Araştırma sonucuna göre; spor derslerini alan, seçtikleri dersin saati daha fazla olan ve serbest zaman etkinliğine daha fazla vakit ayıran öğrencilerin serbest zamanda algıladıkları özgürlüklerinin de daha yüksek olduğu söylenebilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, özgürlük Algısı, öğrenci

SOZ.766 Perceived Freedom in Leisure of University Students

ABSTRACT
The aim of this study was to determine the perception of freedom of university students in leisure and to compare elective courses, course hours, leisure activities, participation time and gender as dependent variables. The sample was a total of 410 ($_{yaş}$=19.95±1.992) students. 212 students were attending common elective courses and 198 students were attending non-technical elective courses of these students. "Perceived Freedom in Leisure Scale" (PFLS) (Yerlisu Lapa&Ağyar, 2012) and "Personal Information Form" were used in the research which is a quantitative and descriptive one. Student t-test, one-way ANOVA (Tukey) and Mann Whitney U tests were used to analyze data. Type 1 mistake is accepted as 5%.In terms of course types, knowledge and skill subdimension score of PFLS in tennis, volleyball, basketball (TVB) participants group was higher than Physical Education (PE) and Art Lessons (AL) groups (p<.05). TVB group's excitement and entertainment subdimension scores in PFLS were also found to be the highest. In total scores of PFLS, TVB group had the highest score followed by the PE group and AL group respectively (p<.05). The perception of freedom of students who chose 2 lecture hours or less scored higher in both total and two subdimension scores than the ones with 1 lecture hours (p<.05). There was no significant difference found in the scope of most attended leisure activity. In terms of weekly devoted leisure time, students who chose 2 lecture hours or less recorded lower scores than 3-4 hours and 5 more hours groups (p<.05) in knowledge and skill subdimension, excitement and entertainment subdimension and in total scores of PFLS. In addition, the men scored higher than women (p<.05) in two subdimensions and a total scores of PFLS. According to the research results; university students' perception of freedom in leisure is examined high in TVB participants, students with 2 lecture hours and students devoting more time for leisure.
Keywords : Leisure, Percieved Freedom, Student

SOZ.780 Açık Alan Rekreasyonuna Katılan Bireylerin Yaşam ve Serbest Zaman Tatminleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Londra Park ve Bahçeler Örneği

Tolga BEŞİKÇİ[1], Tennur Yerlisu LAPA[2], Pınar GÜZEL[1]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, açık alan rekreasyonu kapsamında serbest zaman etkinliklerine katılan bireylerin yaşam ve serbest zaman tatminleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.Çalışma grubu, İngiltere'nin Londra şehrindeki park ve bahçelerde açık alan rekreasyona katılım gösteren ve yaşları 12 ila 65 yaş arasında olan 298 kadın, 202 erkek toplam 500 kişiden oluşmaktadır. Katılımcılar belirlenirken olasılıklı örnekleme tekniklerinden basit tesadüfi örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu katılımcılar, açık alanda gerçekleştirilen ve serbest zaman dilimleri içerisinde yer alan etkinliklere gönüllü olarak katılım gösteren kişilerdir.Araştırmanın yöntem kısmında katılımcıların demografik özellikleri sorgulanarak iki ayrı ölçme aracı kullanılmıştır. Ölçüm araçları olarak Diener (1985) tarafından geliştirilen Türkçeye uyarlanması Köker ve Yetim (1991) tarafından yapılan Yaşam Tatmin Ölçeği (SWLS) ile Beard ve Ragheb (1980) tarafından geliştirilen Türkçeye uyarlama çalışmaları Gökçe (2008) tarafından yapılan Serbest Zaman Tatmin Ölçeği (LSS) uygulanmıştır.Ölçüm araçlarından elde edilen veriler istatistik analizleri yapılmak üzere elektronik ortamdaki istatistik paket programına aktarılmıştır. Verilerin istatistiksel gösterimi olarak tanımlayıcı istatistik ve frekans analizleri yapılmıştır. Ölçeklerin ortalama puanları arasındaki ilişkinin düzeyini belirleyip yorumlamak için "pearson korelasyon" testinden yararlanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde ve yorumlarda, $p<.05$ anlamlılık düzeyi dikkate alınmıştır. Elde edilen bulgular doğrultusunda, katılımcıların yaşam tatminleri ile serbest zaman tatminleri arasında orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı (r: ,36; $p< .05$) ilişkinin olduğu tespit edilmiştir.Araştırma sonucunda, park ve bahçelerde açık alan rekreasyonuna katılan bireylerin yaşam doyumlarının olumlu yönde artış gösterdiği, yaşam kalitelerinin ve buna bağlı ortaya çıkan psikolojik ve fizyolojik kazanımların oluştuğu görülmektedir. Bu nedenle park ve bahçeler gibi açık alan etkinliklerine katılan serbest zaman tatmini yüksek bireylerin yaşam tatmin seviyelerinin de yüksek olması beklenirken, özellikle yerel yönetimlerin açık alan park ve bahçe rekreasyon etkinliklerine daha fazla yer vermesi gerekliliği önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Açık Alan Rekreasyonu, Yaşam Tatmini, Serbest Zaman Tatmini

SOZ.780 Investigating The Relationships Between Life Satisfaction and Leisure Satisfaction On Individuals İnterested in Outdoor Recreation: Sample of Parks in London

ABSTRACT
The main purpose of this study is to determine relationship between life satisfaction and leisure satisfaction of individuals participating leisure within outdoor recreation.The research population has been composed of a total of 500 individuals, with 298 women, and 202 men aged 12 to 65 who are interested in outdoor recreation on parks in London, England. The research sample has been randomly selected. These participants are individuals that participated outdoor recreation and free time activities as a volunteer.Within the scope of the survey study, two different scales has been used. At the same time demographic variables of participants was questioned. The questionnaire form consisted of the following two scales; "The Satisfaction with Life Scale (SWLS)" developed by Diener et al. (1985) adapted to Turkish by Köker and Yetim (1991), and "Leisure Satisfaction Scale (LSS)" developed by Beard & Ragheb (1980) adapted to Turkish by Gökçe (2008).The data obtained via survey have been transferred to the electronic environment to conduct further statistical analysis in IBM SPSS Statistics 22.0 software program. For an initial statistical representation of the data, descriptive and frequency analysis have been performed. Pearson correlation coefficients have been utilized to determine and interpret the existence and degree of correlations between scale mean scores. Linear regression analysis has been utilized to test the size of any effect among research variables. The significance level was set to be .05 (95% reliability). According to the findings of the study, a significantly moderate level of correlation has been observed between participants' level of life satisfaction and leisure satisfaction (r: ,36; $p< .05$).The result of the study showed that individuals participating in outdoor recreation (parks) have a high level of life satisfaction and quality of life which in return provides positive psychological and physiological gains. In addition, individuals participating in outdoor recreation with a high level of leisure satisfaction are also expected to have a high level of life satisfaction. Thus, local authorities are required to show importance and focus on recreational activities and management of recreational areas such as parks.
Keywords : Leisure, Outdoor Recreation, Life Satisfaction, Leisure Satisfaction

SOZ.894 İlköğretim İkinci ve Üçüncü Kademe Öğrencileri İçin Çevresel Davranış Ölçeği Geçerlilik ve Güvenirlilik Çalışması

Faik ARDAHAN
Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, İlköğretim İkinci ve Üçüncü Kademe Öğrencileri için Çevresel Davranış Ölçeği'nin (ÇDÖ) Türk popülasyonu İçin Geçerlilik ve Güvenirlilik çalışmasını yapmaktır. Tanımlayıcı araştırma modelindeki bu çalışmanın örneklemi Antalya şehir merkezindeki Antalya'da lise eğitimi veren Milli Eğitime bağlı ve özel okul statüsünde toplam olarak 591 okul içinden biri özel okul olmak üzere, sosyokültürel özellikler açısından üst, orta ve alt gelir grubu öğrencilerin gittiği dört ilköğretim üçüncü kademe, dört ilköğretim ikinci kademe okul Kararsal Örnekleme yolu ile seçilmiş 6. ve 7. sınıfındaki (n=312), 9. ve 10. sınıfındaki (n=329) tüm öğrencilerden (n=641) oluşmuştur. Veriler demografik bilgilerin ve Çevresel Davranış biçimlerinin olduğu ve araştırmacı tarafından geliştirilen soru formu aracılığıyla yüz yüze anket yöntemi ile elde edilmiştir.Her kademedeki öğrenci gurubu için Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) yapılmış ve hem İlköğretim İkinci Kademe Öğrencileri için hem de İlköğretim Üçüncü Kademe Öğrencileri için ÇDÖ'nin Türk popülasyonu İçin Geçerlilik ve Güvenirlilik çalışması yapılmıştır.Her iki grupta toplam 16 madde AFA ya dahil edilmiş, üç maddenin ortak varyansı 0.5'in altında olduğu için analize dahil edilmemiştir. Her iki grupta AFA ile toplam 13 madde ve üç faktörden oluşan ÇDÖ elde edilmiştir.KMO ve Bartlett küresellik testlerinin sonuçları faktör analizi için AFA'nın uygulanabilirliğine imkan verecek düzeydedir. Faktör analizi sonucunda madde-toplam korelasyonu uygulanmıştır. Ölçeğin iç tutarlılığını değerlendirmek için AFA sonucu oluşan alt boyutların Cronbach's Alpha katsayılarına, elde edilen ölçeğin faktörleri arasındaki ilişkiye bakmak için Pearson korelasyon katsayılarına bakılmış, sonuçlar 0.01 ve 0.05 anlamlılık düzeyinde sorgulanmıştır. Çalışmada Varimax döndürme yöntemi kullanılmıştır.Araştırmanın bulgularıyla, ilköğretimin ikinci ve üçüncü kademe öğrencileri için birbiriyle aynı faktörleşen ÇDÖ elde edilmiştir. İlköğretim İkinci Kademe İçin ÇDÖ'nin Cronbach's Alpha katsayısı 0.889 ve ölçeğin açıkladığı varyans %65.952, İlköğretim Üçüncü Kademe İçin ÇDÖ'nin Cronbach's Alpha katsayısı 0.871 ve ölçeğin açıkladığı varyans %66.205 olarak bulunmuştur.Sonuç olarak; bu bulgularla geliştirilen ÇDÖ, İlköğretim İkinci Kademe ve İlköğretim Üçüncü Kademe öğrencilerin Çevresel Davranışlarının ölçülmesinde Türk popülasyonu için yeterli oldukları sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler : Geçerlilik-Güvenirlilik, Çevresel Davranış, İlköğretim İkinci Kademe, İlköğretim Üçüncü Kademe

SOZ.894 Doing Validity and Reliability for Environmental Behavior Scale for Second and Third Grade Students for Turkish Population

ABSTRACT
The main aims of this study; are to develop "Environmental Behavior Scale (EBS) for Second and Third Grade Students for Turkish Population" and define the validity and reliability of this scale for Turkish population. This is a descriptive study and the sampling group consists of decisional selected four schools which has one private and three public schools in each group depends on low, medium, high socioeconomic situation among 519 schools in center of Antalya. First group has 312 students educate in 6. and 7. grade and second group has 329 students educate in 9. and 10. grade , total 641 students.The data collected face to face method and used a questionnaire form which has demographics questions and environmental behavior items developed by researcher.Exploratory factor analysis (EFA) was done for each group, and varimax rotation was performed on 16 items for EBS and 3 items rejected for low initial value and the EBS was grouped into 3 factors. Whether the data was suitable to this analysis, Kaiser Mayer Olkin and Bartlett Spheritiy test results were taken into consideration and then, EFA was performed. Cronbach's Alpha internal consistency test was applied to the identified sub-factors and overall scale. Pearson Correlations coefficients was calculated to define the statistical correlation between sub-classes and items. Results have been assessed according to significant level 0.01 and 0.05.As a result, it was founded that EBS for Second Grade Students has Cronbach's Alpha=0.889 and total explained variance=%65.952 and EBS for Third Grade Students has Cronbach's Alpha=0.871 and total explained variance=%66.205.It can be concluded that "Environmental Behavior Scale for Second Grade Students" and "Environmental Behavior Scale for Third Grade Students" have reliability and validity in the estimation of the Environmental Behavior for the Turkish population.
Keywords : Validity and Reliability, Environmental Behavior, Second Grade Students, Third Grade Students

SOZ.913 Fiziksel Engelli Ciddi Boş Zaman Katılımcılarını Kümeleme Analizi İle Sınıflandırılması ve Boş Zaman Tatmini İle Yaşam Kalitesi Bakkımından Farklılıkların İncelenmesi

Müge Akyıldız MUNUSTURLAR
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın temel amacı fiziksel engele sahip bireylerin ciddi boş zaman katılım düzeylerine bağlı olarak kümelere ayrılması, ve boş zaman tatmini ile yaşam kalitesine göre kümeler arasındaki farklılıkların incelenmesidir. Bu amaç çerçevesinde, amaçlı ve kartopu olmak üzere iki aşamalı örnekleme yöntemi kullanılarak, Amerika'da Ability First Gençlik Sporları Kampı ve Tekerlekli Sandalye Tenis Turnuvalarına katılan fiziksel engele sahip 133 ciddi boş zaman katılımcısı araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırmada veriler "Ciddi Boş Zaman Ölçeği-Kısa Formu (Gould ve ark., 2008)", "Yaşam Kalitesi Ölçeği (Dünya Sağlık Örgütü, 1998)" ve "Boş Zaman Tatmin Ölçeği (Kao, 1992)" ile toplanmıştır. Verilerin analizinde, fiziksel engelli ciddi boş zaman katılımcılarının sınıflandırılması amacıyla Kümeleme Analizi ve kümeler arasındaki farklılıkların incelenmesi amacıyla Çok Değişkenli Varyans Analizi (MANOVA) kullanılmıştır. Kümeleme analizinden elde edilen bulgulara göre, fiziksel engele sahip ciddi boş zaman katılımcıları "tutkunlar", "orta düzey tutkunlar" ve "yüksek düzey tutkunlar" olmak üzere üç farklı grupta sınıflandırılmıştır. MANOVA sonuçlarına göre, gruplar arasında boş zaman tatmini ve yaşam kalitesi bakımından anlamlı farklılıklar ortaya çıkmıştır. Yüksek düzey tutkunlar olarak isimlendirilen ciddi boş zaman katılımcılarının, diğer kümelere göre daha yüksek düzeyde boş zaman tatmini ve yaşam kalitesine sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak, fiziksel engele sahip bireylerin ciddi boş zaman katılımı arttıkça hem boş zaman tatmin düzeyleri hem de yaşam kaliteleri yükselmektedir. Dolayısıyla, ciddi boş zaman katılımının fiziksel engele sahip özel gereksinimli bireylerde teşvik edilmesinin araştırma bulgularına göre önemli olduğu ortaya çıkmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Ciddi Boş Zaman, Fiziksel Engelli Bireyler, Yaşam Kalitesi, Boş Zaman Tatmini

SOZ.913 Segmenting Serious Leisure Participants with Physical Disabilities Using Cluster Analysis and Invesigating Differences Regarding Leisure Satisfaction and Quality of Life

ABSTRACT
The main objective of this study is to classify people with physical disabilities according to their level of serious leisure participation, and to examine differences among the segmented groups regarding leisure satisfaction and quality of life. A purposive and a snowball sampling method -two stage sampling technique- were used and 133 serious leisure participants with physical disabilities who were participated in Ability First Youth Sports Camp and Wheelchair Tennis Tournaments held in US included in the sample. Data were gathered using "Serious Leisure Inventory Measure-Short Form (Gould et al., 2008)", "Quality of Life BREF Scale (World Health Organization, 1998)", and "Leisure Satisfaction Scale (Kao, 1992)". To analyze data, Cluster Analysis was conducted to segment the participants and Multivariate Variance Analysis (MANOVA) was conducted to determine differences among the segmented groups. According to the results of the cluster analysis, serious leisure participants with physical disabilities classified into three different clusters named as "devotees", "moderate devotees", and "core devotees". According to the results of the MANOVA, significant differences among the segmented groups were revealed based on leisure satisfaction and quality of life. Core devotees were reported higher levels of leisure satisfaction and quality of life than other groups. As a conclusion, as the level of participation of the people with physical disabilities in serious leisure increases, leisure satisfaction and quality of life increase, too. Thus, it can be concluded that it is very important to promote serious leisure participation for the people with physical disabilities.
Keywords : Serious Leisure, People With Physical Disabilities, Quality of Life, Leisure Satisfaction

SOZ.967 Rekreasyon Uzmaninin İstihdam Edilebilmesi İçin Sahip Olmasi Gereken Temel Özellikler: Türk Rekreasyon Endüstrisi Özel Sektör Örneği

Kerem Yıldırım ŞİMŞEK, Hüseyin ÇEVİK, Anıl Onur MERCANOĞLU
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı, Türk rekreasyon endüstrisi içerisinde istihdam olacak rekreasyon uzmanlarının sahip olması gereken temel özellikleri belirlemektir. Bu amaç doğrultusunda araştırmanın evrenini Türk rekreasyon endüstrisinde hizmet veren işletmelerin yöneticileri oluşturmaktadır. Belirlenen evrenin içerisinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan ölçüte dayalı örnekleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubundaki katılımcılar, spor rekreasyonu, turizm rekreasyonu, alış veriş rekreasyonu, park rekreasyonu, macera rekreasyonu ve açık alan rekreasyonu hizmeti veren ve istihdam sayısı fazla olan işletmelerin üst düzey yöneticilerdir.Rekreasyon uzmanlarının sahip olması gereken temel özelliklere ilişkin araştırma bulguları elde edebilmek için nitel araştırma tekniklerinden biri olan yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analizi için içerik analizinden yararlanılmıştır.Bu çalışmada, endüstride ihtiyaç duyulan rekreasyon uzmanının sahip olması gereken temel özellikler için öneriler sunulmuştur. Araştırma sonucunda elde edilen bulgular kod, kategori ve tema olarak tanımlanmıştır. Analiz sonucunda rekreasyon uzmanında olması gereken temel özellikler; yeterlilik ve donanım, etkinlik yönetimi bilgisi ve deneyimi, yönetim ve organizasyon bilgisi ve deneyimi, işletme yönetimi bilgisi ve deneyimi ve liderlik olarak saptanmıştır
Anahtar Kelimeler : İstihdam, Rekreasyon Uzmanı, Endüstri

SOZ.967 The Necessary Features of Recreation Experts Need to Have for Employment: Sample of Private Sector of Turkish Recreation Industry

ABSTRACT
Aim of this research was to determine the necessary features of recreation expert should have who employed in Turkish recreation industry. In accordance with this purpose, population of this research consisted of the managers of businesses which serve in the Turkish recreation industry. Criterion sampling method which is one of the purposive sampling methods was used in order to determine the population. Research group were senior managers of businesses which serve at the recreational sports, tourism recreation, recreational shopping, park recreation, adventure recreation, and outdoor recreation area and high executives of the businesses with a great number of employees.Semi-structured interview method which is one of the qualitative research method was used to obtain research findings in regard to necessary features of recreation experts should have. In this research semi-structured interview form, which was developed by researchers, used as a data collection tool. The content analysis was used for the analysis of research data.In this study, suggestions were presented about necessary features of recreation experts, who are needed in industry, should have. As a result of study, the findings obtained were defined as a code, category, and theme. As a result of analysis, it was found that the necessary features that recreation experts should have, follows as equipment and sufficiency, event management knowledge and experience, management and organization knowledge and experience, business management knowledge and experience, and leadership.
Keywords : Employment, Recreation Expert, Industry.

SPORCU BESLENMESİ ve ERGOJENİK YARDIM
SPORT NUTRITION & ERGOGENIC AIDS

SOZ.214 Concurrent Beet Juice and Carbohydrate Ingestion: Influence On Glucose Tolerance in Obese and Non-Obese Adults

Joseph BEALS, Scott BINNS, Janelle DAVIS, Gregory GIORDANO, Anna KLOCHAK,
Hunter PARIS, Melani SCHWEDER, Garrett PELTONEN, Rebecca SCALZO, Christopher BELL

ABSTRACT
Insulin resistance and obesity are characterized by low nitric oxide (NO) bioavailability. Insulin sensitivity is improved with stimulation of NO generating pathways. Consumption of dietary nitrate (NO_3^-) increases NO formation, via NO_3^- reduction to nitrite (NO_2^-) by oral bacteria. We hypothesized that acute dietary nitrate (beet juice) ingestion improves insulin sensitivity in obese but not non-obese adults. 12 non-obese (body mass index: 26.3±0.8 kg/m^2 (mean±SE)) and 10 obese adults (34.0±0.8 kg/m^2) ingested beet juice, supplemented with 25g of glucose (carbohydrate load: 75g), with and without prior use of an antibacterial mouthwash to inhibit NO_3^- reduction to NO_2^-. To determine the independent effects of mouthwash, 9 adults ingested water supplemented with 75g of glucose, with and without prior mouthwash use (control). Insulin sensitivity (Matsuda Index) was lower in obese compared with non-obese adults (P=0.009). Rinsing with antibacterial mouthwash decreased insulin sensitivity in obese (5.7±0.7 *vs*. 4.9±0.6) but not non-obese adults (8.1±1.0 *vs*. 8.9±0.9); P=0.048. Antibacterial mouthwash rinsing did not influence insulin sensitivity following water/glucose consumption (4.9±0.6 *vs*. 5.7±0.5; P=0.24). In conclusion, when dietary nitrate is ingested with carbohydrate, insulin sensitivity is improved in obese but not non-obese adults; this effect is attenuated following inhibition of NO_3^- reductase activity.
Keywords : Insulin Sensitivity, Nitric Oxide, Dietary Nitrate

SOZ.494 Kadın Sporcular Ve Demir: Egzersiz Performansını Ve Demir Durumunu Düzeltmeye Yönelik Diyetsel Uygulamalar

Ayşe Feyda NURSAL
Hitit Üniversitesi,Tıp Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Demir insanlarda oksijen transportu ve enerji üretiminin fonksiyonel ünitesidir ve bu nedenle spor ve egzersiz performansı için önemli bir yapı maddesidir. Sporcular, özellikle dayanıklılık sporuna katılan kadın sporcular menstruasyon ve egzersiz nedenli mekanizmalar yoluyla fazla demir kaybı ile karşı karşıya kalmakta ve demir durumu açısından risk altında bulunmaktadır. Demir eksikliğinin önlenmesi ve/veya tedavisi için klasik oral demir takviyesi kullanılmaktadır. Ancak bu yaklaşım, yan etkileri ve demir toksisitesinde artışa yol açması nedeniyle tartışılmalıdır. Bu sebeple, son dönemlerde sporculardaki demir durumunu düzeltmek için oral takviyeden çok diyetsel uygulamalara olan ilgi yoğunlaşmıştır. Diyetle demir tedavisi demirden-zengin diyet, ve/veya Fe+2 (ferröz) demir-bazlı diyet, diyetle ilgili öneriler ve günlük diyet içerisine demirden zengin maddelerin eklenmesini kapsamaktadır. Diyet uygulamaları üzerine olan çalışmalar hala sınırlı olsa da, son literatür diyetsel demir takviyesinin özellikle yoğun egzersiz ve yarışmalardaki kadın sporculardaki demir durumunu devam ettirilmesine yardımcı olabileceğini önermektedir. Gelecek dönemde yapılacak çalışmalar, demir durumunun düzeltmesi için en etkili diyet uygulamalarına ve bu yaklaşımların spor ve egzersiz performansına olan olumlu etkileri üzerine yoğunlaşmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Diyetsel Demir, Demir Eksikliği, Kadın Sporcular.

SOZ.494 The Female Athletes and İron: Dietary Practices For İmproving Exercise Performance and Iron Status

ABSTRACT
Iron plays an essential role in oxygen transport and energy production in humans and hence constitutes a crucial micronutrient for physical performance in sports and exercise. Athletes, particularly female ones taking a part in endurance sports, face higher risk of compromised iron status due to increased iron losses due to menstruation and exercise-induced mechanisms related with endurance activity. Traditionally, oral iron supplementation has been used in prevention or/and treatment of iron deficiency. However, this mode of therapy has been criticized because of the side effects and elevated risk of iron toxicity due to use of iron supplements. Therefore, more recently dietary modification rather than the administration of iron supplements to improve iron status of athletes gained more popularity. Dietary iron treatment methods include the advice of an iron-rich diet, or/and haem (Fe+2-ferrous) iron-based diet, dietary counseling and encouragement of iron-rich products into the daily diet. Despite studies using dietary modification are still very few, current literature indicates that dietary iron interventions can help in maintaining iron status in female athletes, particularly during intensive training and competition. Future research should focus on the most efficient method(s) of dietary modification for improvement of iron status and whether these modalities can have a positive influence on sports and exercise performance.
Keywords : Dietary Iron, Iron-deficiency, Female Athletes.

SOZ.517 Sıvı Besin-Su Alımının DXA Vücut Kompozisyonu Ölçümü Üzerine Etkisi

Süleyman BULUT, Muhammed Mustafa ATAKAN, Yasemin GÜZEL, Şükran Nazan KOŞAR, Hüseyin Hüsrev TURNAGÖL
Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Egzersizde Beslenme ve Metabolizma Anabilim Dalı, Ankara ,Türkiye

ÖZET
Dual enerji x-ray absorptiometre (DXA) metodu vücut kompozisyonu ölçümünde altın standart olarak kabul edilmekte ve kullanım kolaylığı, kapsamlı-güvenilir vücut kompozisyonu analizi yapabilmesinden dolayı yaygın olarak tercih edilmektedir. Son dönemlerde, besin ve sıvı alımının DXA vücut kompozisyonu ölçüm parametrelerini etkileyebileceği ile ilgili tartışmalar bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı da, genç erkeklerde sıvı besin-su (SB-S) alımının DXA vücut kompozisyonu ölçümüne etkisini incelemektir. Çalışmaya toplam 21 genç erkek (boy: 178,85±7,67 cm; vücut ağırlığı:74,26±11,41 kg; yaş: 26,52±7,65 yıl) gönüllü olarak katılmıştır. Çalışma kapsamında tüm katılımcılar DXA ölçümüne aynı gün sabah 1 saat ara ile aç (AÇ) ve sıvı besin-su (SB-S) aldıktan sonra olmak üzere iki defa katılmışlardır. Açlık ölçümü sonrasındaki 1 saatlik sürede katılımcılara 500 ml sıvı besin (Ensure plus, Abbott Nutrition, UK) ve 1500 ml su verilerek idrara çıkmaksızın ikinci DXA ölçümleri alınmıştır. AÇ ve SB-S alımı sonrasındaki DXA ölçümlerinin karşılaştırılmasında bağımlı gruplarda t-testi kullanılmıştır (SPSS 21.0). Bulgular, SB-S alımı ile yapılan DXA ölçümlerinin, AÇ durumundaki ölçümlere göre kas dokuda (AÇ: 56,15±6,36 kg, SB-S: 57,72±6,51 kg), yağ dokuda (AÇ: 15,53±5,82 kg, SB-S: 15,80±6,08 kg), yağsız vücut ağırlığında (AÇ: 59,11±6,74 kg, SB-S: 60,67±6,90 kg) ve vücut kitlesinde (AÇ: 74,57±11,04 kg, SB-S: 76,54 ±11,10 kg) anlamlı artışa yol açtığını göstermiştir ($p<0.01$) Kemik doku ve vücut yağ oranı ise AÇ ile SB-S ölçümlerinde benzer bulunmuştur ($p>0.05$). Sonuç olarak, SB-S alımı DXA vücut kompozisyonu ölçüm parametrelerinden kas, yağ ve yağsız vücut kitlesini önemli oranda artırırken vücut yağ oranında önemli bir değişikliğe sebep olmamaktadır.
Anahtar Kelimeler : DXA, Sıvı Besin, Su, Açlık.

SOZ.517 Effect of Liquid Food-Water Intake on DXA Body Composition Measurement

ABSTRACT
Dual energy x-ray absorbtiometry (DXA) method is accepted as a gold standart for the body composition measurements and being widely prefered due to its usability and delivering extensive-reliable results on body composition analysis. Recently, there is a debate over the effects of food and liquid intake on DXA body composition measurement parameters.Thus, the aim of this study was to investigate the effects of liquid food-water (LF-W) intake on DXA body composition measurement in young men. Twenty one men (height: 178,85±7,67 cm, weight: 74,26±11,41kg, age: 26,52±7,65 years) volunteered to participate in this sudy. Participants underwent two DXA measurements with one hour break in fasting (F) and after LF-W intake at the same day morning. Following F measurement, the participants were provided 500 ml liquid food (Ensure plus, Abbott Nutrition, UK) and 1500 ml water and was told not to urinate within this 1 hour period. Then the second DXA measurement was performed. The paired t test was used to compare DXA measurements derived from F and LF-W experiments (SPSS 21.0). Results; LF-W, DXA measurements in comparision to F showed significant increase ($p<0.01$) in muscle mass (F: 56,15±6,36 kg, LF-W: 57,72±6,51 kg), fat mass (F: 15,53±5,82 kg, LF-W: 15,80±6,08 kg), lean body mass (F: 59,11±6,74 kg, LF-W: 60,67±6,90 kg) and total body mass (F: 74,57±11,04 kg, LF-W: 76,54±11,10 kg). But there were no significant difference in bone tissue mass and body fat percentage with F and LF-W, DXA measurements ($p>0.05$). In conclusion, LF-W intake increased DXA body composition parameters of muscle mass, fat mass and lean body mass significantly, however, resulted in no significant change in body fat percentage.
Keywords : DXA, Liquid Food, Water, Fasting.

SOZ.692 Amatör ve Profesyonel Basketbol Oyuncularında Beslenme Alışkanlıkları ve Beslenme Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi

Kübra Damla EKENCİ[1], Emine AKSOYDAN[2], Beril YILMAZ[2]
1 Innovex Sağlık Hizmetleri A.Ş,Diyetisyen, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Sporcuların beslenme alışkanlıkları ve performansları arasında doğru orantılı bir ilişki vardır. Amatör ve profesyonel sporlarda başarı, beslenme ile enerji dengesinin iyi kullanılması sonucu sağlanabilir.Bu araştırma amatör ve profesyonel basketbolcuların beslenme alışkanlıklarını ve sporcu beslenmesi konusundaki bilgi düzeylerini incelemek amacıyla yapılmıştır.Araştırmanın türü: Tanımlayıcı türde bir araştırmadır.Araştırmanın Evreni: Ankara, Zonguldak ve Sakarya illerindeki basketbol takımlarında amatör ve profesyonel olarak oynayan basketbol oyuncularıdır. Araştırmanın Örneklemi: Araştırmanın evreninde tanımlanan kulüplerden çalışmaya katılmayı kabul eden 32'si(%52,5) amatör, 29'u(%47,5) profesyonel toplam 61 basketbol oyuncusudur.Araştırma Şubat 2015-Aralık 2015 tarihleri arasında, yaşları 18-35 arasında değişen amatör ve profesyonel basketbol oyuncuları ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri anket yöntemi ile yüz yüze görüşerek toplanmıştır. Anket formunda sporcuların demografik özellikleri, beslenme alışkanlıkları, genel ve sporcu beslenmesine ait bilgilerini değerlendirmek amacıyla 34 soru sorulmuştur. Araştırmanın verileri SPSS 21.0 programı ile analiz edilmiştir.Çalışmaya katılan sporcuların yaş ortalamaları amatörlerde 21,3, profesyonellerde 26,5 yıldır. Basketbol oynama süre ortalamaları, amatörlerde 10 yıl, profesyonellerde 14,8 yıldır ve iki grup arasındaki anlamlı fark yoktur. Amatör oyuncuların tamamı, profesyonel oyuncuların %69'u bekardır ve her iki grup da üniversite ve üzeri eğitim düzeyine sahiptir. Amatör oyuncuların yarısından fazlası öğün atlamaktadır ve en fazla atlanan öğün ara öğünken profesyoneller de öğle öğünüdür. Günlük ortalama su tüketimi profesyonel oyuncularda daha fazladır ve iki grubun günlük ortalama su tüketim miktarları istatistiksel olarak anlamlı derece farklıdır ($p<0.05$). Profesyonel oyuncular (%89,7) amatörlere (%34,4) göre daha fazla besin desteği kullanmaktadır ve aradaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır($p<0,05$).Amatör basketbolcuların %34,4'ünün, profesyonel basketbolcuların %48,3'ünün beslenme bilgi düzeyi yetersizdir. Bilgi düzeylerine göre değerlendirildiğinde iki grup arasında anlamlı bir fark yoktur.Tüm spor kulüplerinin ve sporcuların beslenme konusuna daha fazla önem vermeleri, bu noktada, spor kulüplerinin sporcu beslenmesi konusunda uzmanlaşmış diyetisyenlerle çalışması ve bu konunun desteklenmesi gerekmektedir.
Anahtar Kelimeler : Basketbol,sporcu Beslenmesi,basketbolda Beslenme, beslenme Alışkanlıkları, beslenme Bilgi Düzeyi

SOZ.692 Assessment ofEating Habits and The Level of Nutritional Knowledge of Amateur and Professional Basketball Players

ABSTRACT
There is a directly relationship between eating habits and sportive performance of athletes. Nutrition can help enhance athletic performance. Success in amateur and professional sports achieved the best result of the use of energy balance by nutrition. The aim of this study is to determine the eating habits and evaluate the level of nutritional knowledge of two groups of basketball players. This descriptive study was carried out with professional and amatuer basketballers who ages 18-35, play in Ankara, Zonguldak and Sakarya basketball team between February 2015-December 2015.Sixty one basketball players consisting of 32 (52,2%) amateur and 29(47,5%) professional basketballers who volunteered to participate in this study as a sample. Survey data were collected using questionnaire form by face to face. To evaluate their socio-demographic characteristics, eating habits, level of knowledge in related to sports nutrition were asked 34 questions. Spss 21.0 package programme for statistical analyses were used. The average age of the amateur basketballers was 21,6±1,8 and 26,5±4,6 of the professional basketballers. The average playing basketball times of amatuer and professional basketballers was 10±3,7 and 14,8±3,7 respectively and there is no significant difference between two groups. All of the amateur and 69 % of the professional basketballers was single and both groups have graduate and postgraduate degree. More than half of amatuer basketball players skipped a meal. Whereas the amateur basketballers skipped snacks, professional basketballers skipped lunch mostly. The daily average of water consumption was higher in professional basketball players and there was statistically significant difference between average water consumption of two groups ($p<0.05$).When comparing two groups;professional basketballers(%89,7) take nutritional supplements more than amateur basketballers(%34,4) and difference in two groups was statistically significant($p<0,05$).While about thirty-four percent of amateur basketball players had insufficient level of nutritional knowledge, the scor of the professional basketballers was 48,3% and no significant difference was found according to level of nutritional knowledge between two groups. As a result, this study showed that there was significant difference between eating habits of amateur and professional basketballers, however the knowledge about sports nutrition was similar in two groups. In conclusion,it is required that sports clubs should make a point of nutrition and work with sports nutritionist.
Keywords : Basketball,sports Nutrition,nutrition For Basketballers,eating Habits,the Level of Nutrition Knowledge

SOZ.718 Genç Basketbolcularda Akut Oral Kafein Suplementasyonunun Tekrarlı Sprint Performansına Etkisi

Selen TOSUN[1], Şükran Nazan KOŞAR[1], Süleyman BULUT[1], Özlem TOK[2], Alp BAYRAMOĞLU[3], Hüsrev TURNAGÖL[1]
1 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Acıbadem Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; genç basketbolcularda akut kafein suplementasyonunun tekrarlı sprint (TS) performansı ve yorgunluğa etkilerini incelemektir. Çalışmaya Hacettepe Üniversitesi Genç Basketbol takımı oyuncularından 8 erkek basketbolcu (yaş: 16.3±0.67 yıl, boy: 192±0,7 cm, vücut ağırlığı: 88.23±15,22 kg, antrenman yaşı: 6.1±1.1 yıl, BKİ: 23,9±3,06 kg/m^2) katılmıştır. Çalışma randomize, çift kör, çapraz düzende plasebo kontrollü olarak tasarlanmıştır. Katılımcılar kafein ve plasebo olmak üzere iki deneme koşulunda bir hafta ara ile TS testine (10x15 m, 30 sn aralıklarla) katılmışlardır. Testlerden 1 saat önce supplement olarak kafein/plasebo (4 mg/kg) verilmiştir. Sprint süreleri fotoselle, algılanan zorluk dereceleri (RPE) Borg skalası ile, kalp atım hızları (KAH), polar saat ile, kan laktat düzeyi laktat analizörü ile belirlenmiştir. Diğer kan parametreleri (glukoz, elektrolitler ve hormonlar) ise venöz yolla kan alınarak laboratuarda analiz edilmiştir. Laktat analizi, testlerden 1 saat önce ve testten 3 dk sonra yapılmıştır. Besin tüketim kayıtları Beslenme Bilgi Sistemi (BEBİS) kullanılarak analiz edilmiştir. Dinlenik, test-sonrası ve değişim (egzersiz sonrası-dinlenik) değerlerin karşılaştırılmasında Wilcoxon testi kullanılmıştır. Akut kafein suplementasyonu, ortalama sprint zamanını kısaltırken ($p<0,04$), en iyi sprint zamanını değiştirmemiştir ($p=0,05$). Ortalama ve en iyi sprint zamanı sırasıyla kafein denemesinde 2,44±0,18 sn ve 2,36±0,17 sn, plasebo denemesinde 2,49±0,20 sn ve 2,42±0,21 sn olarak belirlenmiştir. Kafein ve plasebo denemeleri arasında yorgunluk indeksi, laktat ve kreatin kinaz (CK) değerleri ve KAH yönünden anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Dinlenik değerlere göre test sonrası kan glukoz ve kalsiyum düzeyindeki değişim miktarı iki deneme arasında benzer iken ($p>0,05$), potasyumdaki artış kafein denemesinde daha yüksektir ($p<0,05$). Test sonrası kalsiyum düzeyi de kafein denemesinde daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Ayrıca, epinefrin ve norepinefrin hormonlarındaki akut değişim kafein ve plasebo denemelerinde benzerdir ($p>0,05$). Bununla birlikte, kafein suplementasyonu ortalama RPE'yi plaseboya göre düşürmüştür ($p<0,02$). Sonuç olarak, genç basketbolcularda akut kafein suplementasyonu 10x15 m TS testinde ortalama sprint zamanını ve RPE'yi azaltmıştır. Bununla beraber, bu bulgular fizyolojik değişkenlere yansımamıştır.
Anahtar Kelimeler : Kafein Suplementasyonu, Algılanan Zorluk Derecesi, Tekrarlı Sprint Testi

SOZ.718 Effects of Acute Oral Caffeine Supplementation On Repeated Sprint Performance İn Young Basketball Players

ABSTRACT
The aim of this study was to examine the effects of acute oral caffeine supplementation on repeated sprint test (RST) performance and fatigue in young basketball players. Eight young male basketball players from Hacettepe University Youth Basketball Team participated in this study (age: 16,3±0,67 years, height: 192±0,7 cm, weight: 88,23±15,22 kg, training age: 6,1±1,1 years, BKİ: 23,9±3,06 kg/m^2). The study was designed as randomised, double-blind, crossover and placebo controlled. Participants performed two experimental trials (caffeine and placebo) separated by 7 days. One hour before the RST (10x15 m, 30 sec recovery) caffeine/placebo (4mg/kg) was given as supplement. Sprint times, rate of perceived exertion (RPE), heart rates (HR), and blood lactate levels were measured, respectively, by using photocell, Borg scale, polar heart rate monitors, and lactate analyser. Other blood parameters (glucose, electrolytes and hormones) were analysed at the laboratory. Lactate was analysed one hour before and three minutes after the tests. Two-day food records were analysed with Nutrition Information System (BEBİS). Resting, post-test and the differences of post-test and resting values of placebo and caffeine trials were compared by Wilcoxon test. Acute caffeine supplementation decreased average sprint time (2,44±0,18 sec vs 2,49±0,20 sec) significantly ($p<0,05$), while did not affect best sprint time (2,36±0,17 sec vs 2,42±0,21sec) ($p=0,05$) compared to placebo trial. No significant difference was found between caffeine and placebo trials in fatigue index, lactate, CK levels, heart rate and catecholamine levels ($p>0,05$). The changes from rest to post-test in blood glucose and calcium were similar between the two trials ($p>0,05$), while potassium change was higher in caffeine trial ($p<0,05$). Caffeine supplementation increased post-test calcium level and resulted in decreased RPE ($p<0,05$). In conclusion, acute caffeine supplementation decreased average sprint time and RPE for 10x15m RST in young basketball players. However, the physiologic variables were similar between the two trials.
Keywords : Caffeine Supplementation, Rate of Perceived Exertion, Repeated Sprint Test

SOZ.836 Farklı Diyet Uygulamalarının Sprint İnterval Egzersiz Performansına ve Toparlanma Sürecine Etkileri

Dilek SEYİDOĞLU[1], Gülbin Rudarli NALCAKAN [2], Görkem Aybars BALCI[2], Hakan AS[3]
1 Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Diyet Bölümü, Türkiye
2 Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Spor Bilimleri Doktora Programı, Türkiye

ÖZET
Tek bir sprint interval egzersiz (SIT) seansının, egzersiz sonrası oksijen tüketimi (VO_2) ve yağ oksidasyonunu artırıp, solunum değişim oranı (RER) ve karbonhidrat oksidasyonunu azaltarak yağ metabolizması üzerindeki olumlu etkiler sağladığı, buna karşılık kısa süreli yağdan zengin diyetin ise bu etkiyi, egzersiz öncesi ve sonrasında yağ oksidasyonunu artırarak gerçekleştirdiği bilinmektedir. Fakat söz konusu egzersiz ve diyetin kombine uygulamasının yağ oksidasyonu üzerindeki etkisi araştırılmamıştır. Bu çalışmada amaç, genç antrene erkeklerde kısa süreli uygulanan farklı diyet modifikasyonlarının (normal, yüksek karbonhidratlı ve yüksek yağlı) SIT performansına ve egzersiz sonrası toparlanma sürecine etkilerini araştırmak ve bu etkileri fiziksel olarak daha az aktif olanlar ile karşılaştırmaktır.Katılımcılar, maxVO_2 düzeylerine göre, antrene (n=5, 57.9 ml.kg.dk^{-1}) ve rekreasyonel aktif (n=5, 37.8 ml.kg.min^{-1}) olarak gruplandırıldı. Üç günlük besin tüketim kaydı alındı, vücut kompozisyonu, istirahat metabolik hızı ölçüldü, günlük enerji ihtiyacı hesaplandı. Birer hafta arayla aynı enerji içeriğine sahip 3 farklı diyet [normal diyet (% 55 karbonhidrat, % 15 protein ve % 30 yağ), bir günlük yüksek karbonhidrat diyeti (% 70 karbonhidrat, % 10 protein ve % 20 yağ), ve 3 günlük yüksek yağlı diyet (% 20 karbonhidrat, % 10 protein ve % 70 yağ)] uygulandı. Sprint interval egzersiz seansı öncesi açlık metabolik hızı ölçüldü, kahvaltı, 3 saatlik dinlenme ve sonrasında klasik bir SIT seansı (6 x 30 sn, 4.5 dk dinlenme) uygulandı ve hemen ardından toparlanma dönemi gerçekleştirildi. Egzersiz sırasında üretilen ortalama güç çıktıları (watt/kg) ile 2 saatlik toparlanmada gaz analizörü ile ölçülen VO_2 (ml.dk^{-1}), RER (VCO_2/VO_2) ve yağ oksidasyonu (% ve gr/dk) verileri iki grup arasında karşılaştırıldı.Yağdan zengin diyet sırasında ölçülen dinlenim yağ oksidasyonu hızı (gr/dk), diğer diyetlere göre anlamlı olarak yüksekti ve bu farklılık gruplar arasında anlamlı değildir. Farklı diyet uygulamaları ile egzersiz seanslarında üretilen güç çıktıları arasında bir farklılık görülmedi. Yağdan zengin diyet ile toparlanma sürecinin özellikle 90., 105. ve 120. dk'larında ölçülen on beş dakikalık yağ oksidasyonu ortalamaları diğer diyetlerden ve kontrol grubundan anlamlı olarak yüksekti.Bu araştırmanın sonuçları ile yüksek yağlı diyet uygulaması ve sprint interval egzersiz kombinasyonunun yağ oksidasyonunu arttırarak kilo kontrolünün sağlanmasında alternatif bir yol olabileceği düşünülmektedir. Yazar notu: Bu çalışma 29 Eylül- 2 Ekim 2016 tarihleri arasında Slovenya'da gerçekleştirilen 34. Dünya Spor Hekimliği Kongresi'nde sunulmuştur. Bilim Kurulu onayı ile bu kongrede sunuma kabul edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Oksijen Tüketimi, Solunum Değişim Oranı, Toparlanma, Yüksek şiddetli Interval, Yüksek Yağlı Diyet.

SOZ.836 The Effect of Different Diet Modification on Sprint Interval Exercise Performance and Its recovery period

ABSTRACT
A single SIT session, which is known its positive effects on fat metabolism by increasing VO_2 and fat oxidation and by reducing RER and carbohydrate oxidation during post-exercise period, and short-term high fat diet, which is known its positive effects on fat oxidation during pre- and post- exercise session, combination effects on fat oxidation was not studied before. The aim of the study was to investigate the effect of short-term different diet modifications (high fat and high carbohydrate) on fat oxidation after a SIT bout in healthy young trained and recreationally active men.
Recreationally active (n=5, 37.8 ml.kg.min-1) and trained (n=5, 57.9 ml.kg.min-1) groups were determined according to participants' VO_2max levels. Firstly, it is collected individual 3-d food records, measured body composition and resting metabolic rate for calculating the daily energy requirements. After that, 3 isocaloric different diet interventions were applied with a weekly interval: normal diet (% 55 carbohydrate, % 15 protein and % 30 fat of daily energy requirement), high carbohydrate diet for one day (% 70 carbohydrate, % 10 protein and % 20 fat of daily energy requirement), and high fat diet for three days (% 20 carbohydrate, % 10 protein and % 70 fat of daily energy requirement). Before each sprint interval session, preprandial resting metabolic rates were measured. Participants had breakfast and following 3 hours- resting period they performed a SIT bout (6 x Wingate anaerobic sprints with a 4.5 min recovery) and immediately after 2 hour-recovery period. Mean power output (watt/kg) during sprint performances and VO_2 (ml.dk^{-1}) and RER (VCO_2/VO_2) which were collected from a gas analyzer for 15 min- averages during recovery period and energy derived from fat oxidation (as % and gr/min) which was calculated using established equations were compared with the groups.Resting fat oxidation rate (gr/min) was found statistically high from the other diet modifications, these difference was not be valid between the groups. Power outputs during the SIT bouts were not differ between the diet modifications. Mean fat oxidation in the 90th, 105th and 120th min during recovery period in high fat diet of trained men were significantly different from other diet modifications and from recreationally active group.A combination of short-term high-fat diet and sprint interval training is thought to be an alternative way of achieving weight control by increasing fat oxidation from the results of the study.
Keywords : High Intensity Interval, High Fat Diet, Recovery, Respiratory Exchange Ratio, Oxygen Consumption.
Bu çalışma 29 Eylül- 2 Ekim 2016 tarihleri arasında Slovenya'da gerçekleştirilen 34. Dünya Spor Hekimliği Kongresi'nde sunulmuştur. Bilim Kurulu onayı ile bu kongrede sunuma kabul edilmiştir.

SPOR BİYOMEKANİĞİ
SPORT BIOMECHANICS

SOZ.22 Futbol Oyuncularında Yön Değiştirme Hız Bileşenleri ve Planlanmış, Planlanmamış ve Futbola Özgü Reaktif Çeviklik Testi Arasındaki İlişki

Berfin Serdil ÖRS [1], Ali Onur CERRAH[2], Hayri ERTAN[2], Selda Bereket YÜCEL[3]
1 Adnan Menderes Üniversitesi,Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı, yön değiştirme hız (YDH) bileşenleri (antropometrik, düz sprint hızı, bacak kas kuvveti özellikleri, koşu tekniği) ile önceden planlanmış (ÖPÇT), önceden planlanmamış (PÇT) ve futbola özgü reaktif çeviklik testi (FÖRÇT) arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmaya, 2012-2013 sezonunda Eskişehir Anadolu Üniversitesi 19 yaş altı futbol takımında oynayan 18 futbolcu (Xyaş=18; Ss=1.28) katılmıştır.Ölçümlerde; Smartspeed (Fusion Sport, Australia) fotoelektriksel zamanlama kapıları, Humac Norm Testing&Rehabilitation System, USA marka izokinetik dinamometre ve iki adet yüksek hızlı Microton Cube7 (Almanya) kamera kullanılmıştır. YDH bileşenleri: a) antropometrik ölçümler, b) düz sprint hızı testleri (10m statik sprint, 20m ivmelenme ile sprint), c) bacak kas kuvveti testleri (40cm'den derinlik sıçraması, izokinetik kas kuvvet testi; 60◦/sn açısal hızda hamstring ve quadriceps) ve d) koşu tekniği ölçümleri (toplu ve topsuz zig-zag testi) ile belirlenmiştir. Koşu tekniği analizi için zig-zag testte dönme anında itme bacağındaki adım sayısı, ayağın yerde kalma süresi ve diz açısı WinAnalyze programı kullanılarak analiz edilmiştir. Çeviklik performansı ölçümleri; kapalı beceri testi olan ÖPÇT (pro-agility test), açık beceri testi olan ve bir adet önceden planlanmamış yön değişikliği içeren PÇT (reaktif çeviklik) ve futbola özgü top sürme becerisi ile 1 adet önceden planlanmamış yön değişikliği içeren ve reaktif bir çeviklik testi olan FÖRÇT kullanılarak yapılmıştır.ÖPÇT, PÇT, FÖRÇT ve YDH bileşenleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için normal dağılıma bağlı olarak, Pearson ya da Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır. Statik 10m sprint testi ve ÖPÇT istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki göstermiştir ($r = 0.604$). PÇT ve 20m ivmelenme ile sprint testi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon bulunmuştur ($r = 0.513$). Derinlik sıçraması herhangi bir çeviklik testi ile anlamlı bir ilişki göstermemiştir ($p>0.05$). Bunlara ek olarak, FÖRÇT ve topsuz zig-zag testte dönme anındaki adım sayısı istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki ($r = -0.502$), ($p<0.05$) gösterirken FÖRÇT izokinetik değişkenlerin hiçbirisi ile anlamlı bir ilişki göstermemiştir.Sonuç olarak; düz sprint hızı ve çeviklik performansının farklı beceriler olduğu ve çeviklik testi içerisinde futbola özgü beceriler bulunduğunda performansın teknik becerilerden etkilendiği söylenebilir. Ayrıca koşu tekniği analizleri sonuçları oyuncuların çeviklik performansında daha başarılı olabilmek için yön değiştirme anında yere yaklaşmaktansa karar vermede daha etkili olmaları gerektiğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Planlanmış çeviklik, Reaktif çeviklik, Koşu Tekniği, Futbol

SOZ.22 The Relationship Between Planned, Unplanned and Unplanned Soccer Spesific Reactive Agility Test and Change of Direction Speed Components İn Soccer Players

ABSTRACT
The current study was aimed to investigate the relationship between change of direction speed (CODS) components (anthropometric, linear sprint speed, leg muscle strength qualities, running technique) and three agility tasks; planned (PAT), unplanned (UNAT) and unplanned soccer specific reactive agility test (USRAT). Eighteen sub-elite soccer players (age 18±1.28 years) played at Anadolu University under 19 (U19) team attended to the current study.Tests were conducted using Smartspeed (Fusion Sport, Australia) photoelectrical timing gates, isokinetic dynamometer (Humac Norm Testing&Rehabilitation System, USA) and two high speed motion analysis cameras (Mikroton Cube 7, Germany). The anthropometric measurements, linear sprint speed tests (10m static sprint, flying 20m sprint), leg muscle strength tests (depth jump, isokinetic muscle strength test; hamstring and quadriceps, ratios at 60◦/sec), and running technique measurements (zig-zag test with and without ball) were performed to evaluate the CODS components. Duration of the foot on the floor during the pushing movement, number of steps during the pushing movement and knee angle at the pushing movement were calculated by using WinAnalyze program for running technique analysis. Planned agility test PAT (pro-agility test), reactive agility test with one unplanned change of direction (UNAT) and USRAT that consisted of one unplanned change of direction and dribbling were used to evaluate agility performance.To investigate the relationship between PAT, UNAT, USRAT and CODS components; Pearson or Spearman correlation analysis were used depending on normal distribution. Static 10m sprint and PAT showed a statistically significant correlation ($r = 0.604$). UNAT was significantly correlated to flying 20m test ($r = 0.513$). None of drop jumps components had significant correlations with any of the agility tests ($p>0.05$). Moreover, USRAT showed statistically significant correlation ($r = -0.502$), ($p<0.05$) with the number of the steps taken during the turn movement of the zig-zag test without ball (pushing from non-dominant leg) and no significant relationship with isokinetic variables ($p>0.05$).In conclusion, linear sprint and agility performances are different tasks, if a soccer-specific task is involved in an agility test, it may be reported that the performance is most likely to be affected by player's technical skill. Moreover, the results of running technique analysis indicate that to be better at agility task players have to be better at making decisions instead of getting closer to the ground at the turning movement.
Keywords : Planned Agility, Reactive Agility, Running Technique, Soccer

SOZ.352 Core Bölgesi Antrenmanlarının Artistik Buz Patencilerin Rittberger ve Toe Loop Sıçramalarındaki Alt Ekstremite Kinnematiğine Etkisi

Bergün Meriç BİNGÜL[1], Hakan AKDENİZ[2], Özlem Agca TÖRE[1], Menşure AYDIN[1]
1 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Artistik Buz pateninde Core bölgesi antrenmanlarının Rittberger and Toe loop sıçramalardaki alt ekstremite kinematiğine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmamıza 10-15 yaş grubu 8 artistik buz pateni sporcusu katılmıştır. Deneklerin ridhberger ve toolup sıçramaları 2 adet basler 100 Hz. camera ile kaydedilmiştir. Hareketlerin analizlerinde 8.5.7 Simi Hareket analizi kullanılmıştır. Alanın kalibrasyonu DLT yöntemiyle yapılmıştır. Harekete giriş esnasındaki diz açısı sıçrama sonrasındaki düşüş esnasındaki diz açısı ile yatayda sıçrama mesafesi değerlendirmeye alınmıştır. Denekler 8 hafta boyunca Core bölgesine yönelik haftada 3 gün 1 er saat antrenman yapmışlardır. Antrenman sonrasında da ölçümler tekrar edilerek SPSS 20.0 istatistik paket programında istatistikleri Wilcoxon Testi ile yapılmıştır.BULGULAR: Ridhberger sıçramasındaki çıkış açısı ve çıkış mesafesi antrenman sonrasında azalmıştır.Daha dar bir diz açısıyla yapılan hareket yataydan çok dikey düzlemde sıçramanın arttığını göstermektedir. Core bölgesi antrenmanlarının kara antrenmanlarında kullanılması özellikle vuruşsuz sıçramalarda olumlu yönde bir etki yaratmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Core Antrenman, Kinematik, Rittberger, Toe Loop Sıçrama

SOZ.352 The Effect of Core Training On The Lower Extremity Kinematics At The Rittberger and The Toe Loop Jump of Figure Skaters

ABSTRACT
The aim of this study was to determine the effect of core training on the lower extremity kinematics of Rittberger and Toe loop.: 8 ice skaters participated in this study as volunteer subjects (mean age: 13.23±3.0 years, mean training age: 2.0±2.50 years, mean height: 1.42±1.38 cm, mean weight: 31.2±12.7 kg) who skate actively in the individual female figure skating in Kocaeli. Single Rittberger and toe loop jump Data were recorded directly to the computer by using two basler a602f cameras at 100 hz. and records were analyzed using SIMI motion 8.5.7 program. The calibration was set by the DLT method. Knee angle at the enter and finish of the jump, horizantal flight distance were measured. Subject applied core training for eight week, three days an hour in a week. The data of pre and post test was compared with wilcoxon test using SPSS 20.0 program. Knee angle and horizantal flight distance decreased after the core training at the enter the Rittberger jump. In conclusion, in figure skating, including core training in routine training programs had a positive effect on lower extremity kinematics especially jump with toe touch.
Keywords : Core Training , Kinematics, Rittberger, Toe Loop Jump

SOZ.384 Kürekçilerin Kürek Ergometresinde 2000 M Kürek Çekişlerinin 3 Boyutlu Biyomekaniksel Analizi

Faruk ÇELİKEL[1], Bergün Meriç BÎNGÜL[1], Menşure AYDIN[1], Çiğdem BULGAN[2]
1 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Haliç Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
2000 metrenin farklı mesafelerinde (500m, 1000m, 1500m, 2000m) kürek tekniğinin temel özelliklerinin tespit edilmesidir. YÖNTEM: Araştırmamıza yaş ortalaması 20,90±1,5 boy ortalamaları 184,50±5,9 ve ağırlık ortalamaları 79,40±9,05 olan 10 erkek kürek sporcusu katılmıştır Deneklerin 2000 m kürek çekiş performansları Concept 2D ergometresinde hızı 100 hz olan iki adet Basler marka video kamera ile kaydedilerek. 500, 1000, 1500 ve 2000 metrelik çekiş sonundaki bir kürek devri, SİMİ hareket analiz programında analiz edildi. Yakalama ve Bitiş fazlarında segmetlerin açı, açısal hız, açısal ivmeleri, kürek çekiş zamanı, çekiş gücü, çekiş hızı ve çekiş temposu verileri SPSS 20.0 programı kullanılarak değerlendirildi. BULGULAR: mesafeye bağlı olarak, yakalama fazındaki ayak bileği açılarında, uyluk açısal hız değerlerinde ve bitiş fazındaki kalça açısal ivme, ayak bileği açısal hız değerlerinde, aynı zamanda mesafeler arasında; çekiş zamanı ve çekiş temposunda belirgin farklılıklar tespit edildi (p
Anahtar Kelimeler : Hareket Analizi, Biyomekanik, Kürek

SOZ.384 Three-Dimensional Kinematic Analysis During A 2000m Rowing Ergometer Time Trial

ABSTRACT
The aimof this study was to determine the fundamental characteristics of 2000m rowing technique in different distances(500m,1000m,1500m,2000m). METHOD: Ten elite rowers were performed 2000m rowing techniques in concept 2d ergometer their age is 20,90±1,5 height is 184,50±5,9 weight is 79,40±9,05 training year is 6,85±2,49 and it was recorded by 2 Basler camera which had 100 Hz speed. A calibration cage size was 0.80x0.70x0.58 m. 500, 1000, 1500 and 2000m rowing techniques were analyzed after the test in Simi Motion programme. In catching and finishing phases segments' angles, angular velocity, angular acceleration, stroke time, stroke power, stroke velocity and stroke rate were evaluated by using SPSS program. RESULTS : Significant differences were found on ankle's angle, thigh angular velocity in catching phase; hip angular acceleration, ankle angular velocity in finishing phase, and also in stroke time, stroke rate (p
Keywords : Motion Analysis, Biomechanics, Rowing

SOZ.555 Futbolda Penaltı Vuruşunun Kinematiği: Kaleci Faktörünün Etkisi

Asım TUNÇEL [1], Erbil HARBİLİ[1], Serdar ARITAN[2]
1 Selçuk Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı futbolda penaltı vuruşu sırasında kaleci faktörünün vuruşun kinematikleri üzerine olan etkisini göstermekti.Araştırmaya profesyonel futbol oynamış 5 futbolcu ve 1 kaleci gönüllü olarak katılmıştır. Belirlenen hedeflere kalecili ve kalecisiz yapılan isabetli penaltı vuruşları 2 adet kamera (Phatron, SA3, 120K, Japonya) kullanılarak kaydedildi. Penaltılar saniyede 2000 kare görüntü yakalayacak hızda kayıt yaptı. Kalecili ve kalecisiz vuruşlar ile temas öncesi ve sonrası arasındaki farklılıklar tekrarlayan ölçümlerde varyans analizi (ANOVA) ile karşılaştırıldı. Çalışmada topun ve vuruş bacağının üç boyutlu doğrusal hızı ile vuruş bacağının açısal kinematikleri dijitize programı (HUBAG, Hacettepe Üniversitesi Biyomekanik Araştırma Grubu) kullanılarak elde edildi.Antropometrik noktaların hızlarında kalecili-kalecisiz vuruşlar açısından farklılık bulunmazken, hedefler açısından anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p<0,05$). Sağ üst köşeye yapılan kalecisiz vuruşlarda topun yana (Z ekseni) hızı kalecili vuruşa göre daha hızlı olduğu bulunmuştur ($p<0,05$). Antropometrik noktaların top temas öncesi ve sonrası hızları değerlendirildiğinde anlamlı farklılıklar bulunurken ($p<0,05$), kalçanın 3 eksende de temas öncesi ve sonrası arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Vuruş bacağı üye kütle merkezlerinin 3 eksende doğrusal hızlarında kalecili ve kalecisiz vuruşlar açısından anlamlı farklılık bulunmazken, alt bacak ve ayak üyelerinin doğrusal hızlarında hedef faktörlerine göre anlamlı farklılık bulunmuştur. Alt bacak ve ayak üyelerin kütle merkezlerinin topa temas öncesi öne doğrusal hızı topa temas sonrasından yüksek bulunmuştur. Diz ve ayak bileği eklem açıları ve açısal hızları kalecili-kalecisiz vuruşlar açısından değerlendirildiğinde anlamlı farklılıklar bulunmazken, hedef faktörlerine göre anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p<0,05$). Ayak üyesinin yatay ile yaptığı açılar değerlendirildiğinde sol köşeye yapılan vuruşlarda sağ köşeye yapılan vuruşlara göre daha küçük açılarda topa temas ettiği bulunmuştur.Sonuçta penaltı vuruşlarında kalede kaleci olmasının topa vuruşun kinematiğini etkilemediği, ancak hedefin yapılan vuruşların kinematiğinde önemli olduğu ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Ayak Içi Vuruş, Biyomekanik, Hedef

SOZ.555 Kinematic Analysis of Penalty Kick İn Soccer: Effect of Goalkeeper Factor

ABSTRACT
The purpose of the study was to examine the effects on the kicking kinematics of goalkeeper factor during the penalty kicking in soccer.Five professional players and one goalkeeper voluntarily participated in the study. Accurate penalty shots to fixed targets without and with goalkeeper in goalpost were recorded using two high speed cameras (Phatron, SA3, 120K, Japan). The cameras were set to record operating at 2000 fields per second the penalties. Differences between penalty shots performed without and with goalkeeper were compared using a repeated measures analysis of variance (ANOVA). In this study, 3-dimensional linear velocity of the ball and anthropometric points in kicking leg, and the angular kinematics of kicking leg were digitized by using (HUBAG, Hacettepe University Biomechanic Research Group). Although a significant difference was not found between penalty shots without and with goalkeeper, significant differences were found with regard to targets ($p<0,05$). The linear horizontal velocity of the ball (Z axis) was significantly greater in penalty shot kicked to right top corner without goalkeeper than that of right top corner with goalkeeper ($p<0,05$). When the velocity of anthropometric points were evaluated before and after contact, it was revealed that there were significant differences, but no significant difference was found between before and after contact in 3-axis of the hip. While significant difference was found between penalty shots without and with goalkeeper in the linear velocity of the center of mass of segments in kicking leg, significant differences were found with regard to target factor in linear velocity of the center of mass of lower leg and foot ($p<0,05$). The forward linear velocity of the center of mass of lower leg and foot was significantly greater before contact than after contact ($p<0,05$). No a significant difference was found between penalty shots without and with goalkeeper in the angular velocities and angles of the knee and ankle joints, significant differences were found with regard to target factor ($p<0,05$). It was found out that the angle between horizontal exis and foot segment was less in penalty shots kicked to the left corner than that of the shots kicked to the right corner.In conclusion, the kinematics of the kicking were not affected to be a goalkeeper in goalpost factor in the penalty kicking in soccer, but it revealed that the target was important on the kinematics of kicking.
Keywords : Inside Kicking, Biomechanics, Target

SOZ.596 Kadın Futbolcuların Pedografik Dağılımlarının İncelenmesi

Günay YILDIZER [1], Deniz ŞİMŞEK[1], Elvin Onarıcı GÜNGOR[1], İzzet KIRKAYA[2]
1 Anadolu Universitesi,Spor Bilimleri Fakultesi,Türkiye
2 Bursa Teknık Universitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı kadın futbolcular (F) ve sedanter bireyler (S) arasında pedografik değişkenlerin karşılaştırılmasıdır. On kadın futbolcu (21.44±2.12 yıl, 162.25±0.05 cm, 53.12±6.01 kg) ve 14 sedanter birey çalışmaya (23.38±5.56 yıl, 164.92±5.64 cm, 56.30±6.30 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılar ayakkabısız bir şekilde Emed (novel GmbH, Almanya)platformun üzerinde beş defa yürüyüş gerçekleştirmişlerdir. Sağ ve sol ayak için ayrı ayrı pedografik dağılımların ortalaması alınmıştır. Maksimum Kuvvet (MK), kişinin Vücut Ağırlığına Oranlanmış Maksimum Kuvvet (VAOMK), Ortalama basınç (OB) ve Temas Alanı (TA) pedografik değişkenler olarak alınmıştır. Bu değişkenler ön, orta, arka ayak ile 1.-5. metatarsalların başları ve tüm ayak profilleri için ayrı ayrı incelenmiştir, Alfa değeri 0.05 olarak belirlenmiştir. Mann Whitney U testi kullanılarak istatistik analizler yürütülmüştür. Dominant ve dominant olmayan ayaklar arasında grup içi farklara rastlanmamıştır (p> 0.05). Sonuçlar baskın ayak analizlerinde; VAOMK'ın arka (F=60.86±8.66, S=27.41±22.97, p=.001), orta (F=76.73±13.84, S=34.81±13.95, p=.000 ve 5. Metatarsal alanda kadın futbolcuların uyguladıkları maksimum basıncın(F=75.33±20.56, S=38.42±15.48, p=.000), TA (F=9.12±.77, S=6.58±.89, p=.000) ve OB'ın (F=89.82±22.73 , S=62.28±16.66, p=.003) sedanterlere göre anlamlı bir şekilde farklılık gösterdiğini ortaya koymaktadır . Öte yandan baskın olmayan ayağın 5. Metatarsal başı için MK (F=76.63±22.50, S=34.66±12.86, p=.000), TA (F=9.11±1.16, S=5.86±.64, p=.000) VAOMK (F=18.14±12.07, S=8.20±7.52, p=.024) ve OB (F=93.87±24.06, S=64.36±23.93, p=.000) değerlerinin gruplar arasında farklılık gösterdiği ortaya konulmuştur p< 0.05. Bu sonuçlar baskın ve baskın olmayan ayakların pedografik analizlerinin gruplar arasında farklı profillere sahip olduğunu vurgulamaktadır. Literatürde yürütülen çalışmalar farklı ayakkabıların, tabanlıkların ve egzersiz rutinlerinin ayak basınç ve kuvvet değerleri üzerinde oldukça önemli etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Bu durum sedanter ve futbolcu kadınlar arasındaki farkın temel nedeni olabilir.
Anahtar Kelimeler : Pedografi, Futbol, Ayak Fonksiyonu

SOZ.596 Pedographic Examination of Female Soccer Players

ABSTRACT
The purpose of this study was to compare plantar pressure (PP) variables of female soccer players (SP) and sedentary group (SG). Ten female soccer players (21.44±2.12 years, 162.25±0.05 cm, 53.12±6.01kg) and 14 sedentary group (23.38±5.56 years, 164.92±5.64 cm, 56.30±6.30 kg) were participated in this study. Participants performed 5 trials of dynamic walking task on Emed (novel GmbH, Germany) and each side (left-right) was averaged. Maximum Force (MF), Maximum Force Normalized to Body Weight (MFNBW), Mean Pressure (MP) and Contact Area (CA) was taken into analyzes as variables. Foot was divided into sections as forefoot, hind foot, midfoot, 1.-5. metatarsal heads and whole foot and all variables were examined according to these areas. The significance level was set at 0.05. Mann Whitney-U test was utilized to analyze data. There were no within group difference observed between dominant and non-dominant foot for both group p> 0.05. MFNBW values players in hindfoot (SP=60.86±8.66, SG=27.41±22.97, p=.001), forefoot (SP=76.73±13.84, SG=34.81±13.95, p=.000) and MF (SP=75.33±20.56, SG=38.42±15.48, p=.000), CA (SP=9.12±.77, SG=6.58±.89, p=.000) and MP (SP=89.82±22.73 , SG=62.28±16.66, p=.003), values for 5th metatarsal areas of soccer were significantly different than sedentary group p< 0.05 for dominant foot. On the other hand, MF (SP=76.63±22.50, SG=34.66±12.86, p=.000), CA (SP=9.11±1.16, SG=5.86±.64, p=.000) MFNBW (SP=18.14±12.07, SG=8.20±7.52, p=.024), MP (SP=93.87±24.06, SG=64.36±23.93, p=.000) values of soccer players was significantly different than sedentary group in only 5th metatarsal for non-dominant foot p< 0.05. These results are indicating that dominant and non-dominant foot PP profiles demonstrating different characteristics. Previous studies emphasized that different shoes, insoles and exercise patterns are highly effective on PP distribution of athletes and these factors might be the cause of the differences between groups.
Keywords : Pedography, Soccer, Foot Function

SOZ.601 Amerikan Futbolu Oyuncularının Plantar Basınç Değerlendirmesi

Deniz SİMSEK[1], Elvin Onarıcı GÜNGOR[1], Günay YILDIZER[1], İzzet KIRKAYA[2]
1 Anadolu Üniversitesi ,Spor Bilimleri Fakültesi ,Türkiye
2 Bursa Teknik Üniversitesi ,Beden Eğitimi ve Spor ,Türkiye

ÖZET
Çalışmamızın amacı Amerikan futbolu oyuncularının dinamik şartlar altında plantar yük durumlarını belirlemektir**.** Yirmi bir sağlıklı erkek [Amerikan Futbolu Grubu (AF), n=9; 22.5±5.2 yıl; 176.7±6.0 cm; VKİ=26.1±6.1 kg/m^2, deneyim yılı=5.2 ± 3.4 yıl ve sedanter grup (S), n=12; 21±2.3 yıl; 177.5±4.8 cm; VKİ=23.3±2.2 kg/m^2) çalışmaya dahil edilmiştir. Yürüme sırasındaki dinamik plantar basınç (PB) değerlendirmesi EMED-XL (Novel GmbH, Munich, Germany) analiz sistemi ile gerçekleştirilmiştir. Zirve basınç (ZB – kPa), maksimum kuvvet (MK-F), temas alanı (TA - cm^2), temas zamanı (TZ – ms) MK değerinin vücut ağırlığa normalize edilmiş değerileri ayağın bütünü için hesaplanmıştır. Ayak ayrıca maskelenerek kısımlara ayrılmıştır; MH1: 1. metatars başı, MH2: 2. metatars başı, MH3: 3. metatars başı, MH4: 4th 4. metatars başı, MH5: 5. metatars başı, ön ayak, orta ayak ve arka ayak. İstatistiksel analiz öncesinde tüm ölçümlerin normal dağılıp dağılmadığının tespiti Shapiro-Wilk test kullanılarak belirlenmiştir. Araştırma ve kontrol grubu arasındaki istatistiksel farklılığın değerlendirilmesinde bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. Ölçümlerin güven aralığı % 95 ve p değeri “P < 0.01 – 0.05” olarak Kabul edilmiştir. Tanımlayıcı verilere göre AF ve S grubu arasında yaş, boy, ağırlık ve BMI yönünden fark bulunmamıştır (p>0.05). AF ve S gruplarının sol ayak MH2 MK değeri (AF:168.9±36.0; S:135.4±38.0) (p=0.049;t=2.055) ve sağ ayak MH5 MK değeri için (AF:42.7±15.4; S:29.9±12.9) (p=0.048; t=2.066) istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0.05). Gruplar arasında sol ayak MH3 PB değeri (AF: 335.5±84.3; S:262.0±66.2) (p=0.037; t=2.240) ve sağ ayak MH5 PB değeri açısından (AF:195.5±124.2; S:107.9±59.5) (p=0.045; t=2.149) istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmiştir. Araştırma bulguları AF grubunun S grubuna göre daha fazla basınç değerlerine sahip olduğunu göstermektedir. AF grubunun yaptığı spor göz önüne alındığında PB farkının Amerikan Futbolu oyununun doğasından kaynaklandığı ifade edilebilir.
Anahtar Kelimeler : Ayak Tabanı, Basınç, Amerikan Futbolu, Kuvvet

SOZ.601 Plantar Pressure Assessment of American Footballers

ABSTRACT
The purpose of this study was to determine the plantar loading during dynamic conditions of American Football players. 21 healthy male [American Footballers group (AF), n=9; 22.5±5.2 years; 176.7±6.0 cm; BMI=26.1±6.1 kg/m^2, years of experience 5.2 ± 3.4 years and sedentary group (S), n=12; 21±2.3 years; 177.5±4.8cm; BMI=23.3±2.2 kg/m^2) were participated in this research. Dynamic plantar pressure (PP) assessment during walking was undertaken using the EMED-XL (Novel GmbH, Munich, Germany) PP analysis system. The following parameters were calculated for the entire foot: Peak pressure (PP in kPa), maximum force (F) contact area (CA in cm2), contact time (CT in ms), Peak Pressure (kPa), and Maximum force normalize to BW. Foot was masked as “3-4-5, MH1: 1st metatarsal head, MH2: 2nd metatarsal head, MH3: 3rd metatarsal head, MH4: 4th metatarsal head, MH5: 5th metatarsal head, fore foot, middle foot and hind foot’. All of the measures were examined using independent T test. According to descriptive data there is no significant differences of age, height, weight, BMI between the AF and S groups (P>0.05). It was found that there were significant differences between the AF and S groups in terms of mean F in MH2 for left foot (AF:168.9±36.0; S:135.4±38.0) (P=0.049;t=2.055), and MH5 for right foot (AF:42.7±15.4; S:29.9±12.9) (P=0.048; t=2.066). It was found that there were significant differences between the AF and S groups in terms of PP in MH3 for left foot (AF: 335.5±84.3; S:262.0±66.2) (P=0.037; t=2.240), MH5 for right foot (AF:195.5±124.2; S:107.9±59.5) (P=0.045; t=2.149). In our findings, it was found that more pressure in AF than S. Nature of AF include forcing movements during foot contact. These differences in plantar loading between AF and S can be explained with the nature of AF.
Keywords : Sole, Pressure, American Football, Force

SOZ.651 Pilates Egzersizin Patelo-Femoral Ağrı Olan Genç Erkeklerin Fonksiyonel Testler İle İyileştirmesine Etkisi

Ahmet Gökhan YAZICI [1], Mohsen MOHAMMADİ[2]
1 Atatürk Üniversitesi,Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü,Türkiye
2 Atatürk Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Enstitüsü,Türkiye

ÖZET
Patellofemoral ağrı sendromu (PFAS), genç ve ergenler kişelerde sıklıkla gorulen bir diz problemidir, merd iven çıkma, çömelme ve dizin fleksiyonu aktiviteler, patella femoral ağrıya yol açabilir. Buçalışmanın amacı, pilates egzersizin PFAS olan genç erkeklerin fonksiyonel testler ile iyileştirmesine etkisini incelemektir. Araştırmanın denekleri, 22 PFAS olan genç erkek (yaş ortalaması 26.19 yıl), egzersiz (11 kişi) ve kontrol (11 kişi) gruplarına sınıflandırıldı. Egzersiz grubuna her seans bir saat, üç seans haftada ve 10 hafta boyunca pilates egzersizler uygulandı. The Step-down testi bir 6-in-yüksek platformdan yapıldı (2). Single-leg press testin bir tekrarı dizin ekstansiyonunnan başlarak dizin 90 derece fleksiyonuna (aşırı ağrı olana kader) yapıldı (3). Veriler, istatistiksel paket programında (spss 18), t-test analizi ile değerlendirilmiştir. Kontrol grubun pre ve post testleri arasında istatistiksel fark saptanmadı, ama egzersiz grubun her iki testin pre ve post arasında istatistiksel fark saptandı. Pilates egzersiz, PFAS olan genç erkeklerin günlük yaşam aktiviteleri ve fonksiyonel performans iyileştirmelerine neden olabilir. Genel olarak, PFAS olan genç hastalarda Pilates egzersiz uygulanması başarılı bir plandı.
Anahtar Kelimeler : Pilates Egzersizi, Yetişkin Erkekler, PFAS

SOZ.651 The Effect of Plates Excersize On Improvvement of Functıonal Tests in Young Male with Patello-Femoral Pain Syndrrome

ABSTRACT
Patellofemoral pain syndrome (PFPS) is a common problem among adolescents and young adults, characterised by retropatellar pain (behind the kneecap) or peripatellar pain (around the kneecap) when ascending or descending stairs, squatting or sitting with flexed knees (1). The study of the effect of Pilates exercise on improvement of functional tests in young male with PFPS was the main purpose the present study. The 22 young male with PFPS (mean age of 26.19 years) were divided in to two groups of exercise and control. The exercise groups performed the Pilates exercises for ten weeks, three sessions per week and one hour per session. Functional performance tests (Step-down, left and right and Single-leg press) was assessed. The step-down was performed from a 6-in-high platform (2). In Single-leg press was one repetition consists of a complete cycle of full knee extension to 90' of knee flexion extreme right represents severe pain (3). Statistical method used for this study was T-test. The result of analysis indicated that there was no significant difference in pre and post-test in control group. Significant difference found between pre and post-test in exercise group in two tests. According to the results of the present research, it could be concluded that for improvement of daily activities and Functional performance in young male with PFPS, Pilates exercise method is recommended.
Keywords : Pilates Exercise, Adults Male, PFPS

SOZ.702 Maksimal Ve Sabit Yük Emg Normalizasyon Yöntemleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Pınar Arpınar AVŞAR
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışma kapsamında; i) farklı submaksimal izometrik kuvvetler için sabit yük ile gerçekleştirilen emg normalizasyon yöntemlerinin güvenirliğinin incelenmesi, ve ii) maksimal istemli izometrik kasılma (MVC) ve sabit yük ile referans istemli kasılma (RVC) şeklinde gerçekleştirilen iki emg normalizasyon yöntemi arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.RVC testleri dört farklı sabit yük için görsel geri bildirimin olduğu ve olmadığı iki durumda, sırasıyla kuvvet eşleştirme (FM) ve yük taşıma (LH) denemeleri olarak gerçekleştirilmiş ve her iki yöntem için normalizasyon faktörleri hesaplanmıştır. İzometrik dirsek fleksiyon hareketi sırasında Biceps Brachii kas aktivitesi yüzeyel elektromiyografi (sEMG) yöntemiyle kayıt edilmiştir. Çalışma 15 sağlıklı erkek gönüllü katılımcı (yaş:22.79±2.91 yıl, vücut uzunluğu: 176.5±4.38 cm, vücut ağırlığı:74.76 ±9.38 kg) ile gerçekleştirilmiştir. Normalizasyon faktörü bakımından denekler arası değişkenliğin yüksek olduğu FM denemeleri ile karşılaştırıldığında, LH denemelerindeki benzerlik özellikle ağır yükler için daha yüksek bulunmuştur. Katılımcıların sabit bir yükü eklem açısı değişmeden tutmaları istendiğinde, farklı yükler için hesaplanan normalizasyon faktörlerinin MVC'den elde edilen normalizasyon faktörü ile istatistiksel olarak anlamlı düzeyde ilişkili olduğu bulunmuştur. Bulgular, submaksimal izometrik LH denemeleri ile elde edilecek normalizasyon faktörünün MVC ile karşılaştırıldığında uygulanması daha kolay ve tekrar tutarlılığı yüksek olması bir alternatif olarak önerilebileceğine işaret etmektedir. Özellikle, sinir-kas sistemi vb rahatsızlığı bulunan kişiler ya da yaşlılarda maksimal efor sergileme bakımından sınırlılıklar bulunması nedeniyle MVC yöntemi yerine sabit konumda düşük yükler ile yapılan ölçümlerin EMG normalizasyonunda kullanılması, ilgili kasta daha az zorlanma yaratacak olması nedeniyle avantajlı görünmektedir. ***** Bu çalışma TÜBİTAK 115S535 nolu proje kapsamında desteklenmiştir.*
Anahtar Kelimeler : EMG, Normalizasyon, Sabit Yük, MVC, Kuvvet Değişkenliği

SOZ.702 Correlation Between Mvc and Constant Load Emg Normalization Methods

ABSTRACT
The purpose of this study has two folds; i) to investigate reliability of different constant load normalization procedures at different submaximal isometric force levels and ii) to investigate correlation between normalization factors for isometric maximal voluntary (MVE) and reference voluntary electrical activity (RVE). Experimental procedures consisted of measurement of sEMG signal for Biceps Brachii muscle during maximal voluntary contraction (MVC) and reference voluntary contraction (RVC) tasks during isometric elbow flexion. RVC tasks were performed against different constant loads as Force Matching (FM) and Load Holding (LH), with and without visual feedback, respectively. Simultaneous force output were also recorded during MVC and RVC tasks with visual feedback. Fifteen healthy male subjects (age:22.79±2.91 yrs, height: 176.5±4.38 cm, weight:74.76 ±9.38 kg) participated in the study. In comparison to FM tasks where inter-subject variability was larger, the consistency among trials were slightly higher in heavier loads for LH tasks. When subjects were asked to hold a constant load against gravity at a specific joint angle, RVE normalization factor revealed lower intra-subject variability among trials and showed significant relation with MVC normalization factor. The findings provided support for using submaximal isometric LH task for calculation of normalization factor for biceps brachii muscle as an alternative method over MVC.Considering limitation of MVC method in generating maximal effort in symptomatic subjects or in elderly, holding a constant load is likely to induce much affordable loading on muscle which characterized by higher consistency.
Keywords : Normalization, Constant Load, MVC, Force Variability
* Bu çalışma TÜBİTAK 115S535 nolu proje kapsamında desteklenmiştir.

SOZ.792 Voleybolcularda ve Futbolcularda Patellofemoral Açı Farklılığının Alt Ekstremite Biyomekaniği Üzerine Etkisi

Mehlika DİNÇSEVEN, Ahmet ALPTEKİN, Melike ARSLAN, Eylem ÇELİK, Müşerref DORUK, Halil KORKMAZ
Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı futbolcular ve voleybolcularda cinsiyete göre patellafemoral açı (Q açısı) farklılıklarının, serbest düşme sonrası yapılan sıçrama sırasında yere uygulanan kuvvet ve kinematik veriler üzerine etkilerini araştırmaktır. Çalışmaya Pamukkale Üniversite futbol takımında oynayan 10 kadın (X_{boy} = 160.08±7.29 cm, X_{kilo} = 59.75±9.39 kg, $X_{yaş}$ = 22.20±1.32 yıl), 11 erkek (X_{boy} = 174.50±3.08 cm, X_{kilo} = 69.76±7.20 kg, $X_{yaş}$ = 23.45±2.16 yıl) ve Pamukkale Üniversitesi voleybol takımında oynayan 11 kadın (X_{boy} = 175.22±9.32 cm, X_{kilo} = 69.32±8.03 kg, $X_{yaş}$ = 21.45±1.04 yıl), 10 erkek (X_{boy} = 180.70±4.32 cm, X_{kilo} = 76.07±6.77 kg, $X_{yaş}$ = 21.10±1.52 yıl) sporcu olmak üzere toplam 42 sporcunun gönüllü katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın birinci günü deneklerin boy, vücut ağırlığı, pelvis genişliği ile patellafemoral açı değerleri aynı araştırmacı tarafından kaydedilmiştir. Denekler 0,25 m yüksekliğinde bir platformdan serbest düşme hareketi yaparak kuvvet platformu üzerinde dominant bacaklarıyla sıçrama hareketini gerçekleştirmişlerdir. Deneklerin yere uyguladıkları kuvvet değerleri kuvvet platformu ile (FP4060-10, BERTEC, ABD) ölçülmüştür. Deneklerin sıçrama hareketine ait görüntüleri 3 adet 100 Hz'lük yüksek hızlı kamera (Basler A602f, GER) ile kaydedilmiştir. Kaydedilen görüntüler SIMI Motion 7.5 hareket analizi programı yardımı ile sayısallaştırılmıştır. Sıçrama performansı gerçekleştirilmeden önce sporcular 3 dakikalık kısa mesafeli koşu ve 2 dakikalık esnetme ve germe egzersizleri ile ısınma gerçekleştirmişlerdir. Hareket analizi ile elde edilen patellafemoral açı, ayak bileği açısı, diz ve kalça fleksiyon açıları ile kuvvet platformundan elde edilen yer tepki maksimum kuvveti (YTK) cinsiyete bağlı branşlar arasındaki farkları belirlemek için Mann Whitney U analizi yapılmıştır. Tüm parametrelerde futbolcular ile voleybolcular arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). Ayrıca pelvis genişliği ve Q açısı değerleri arasında da branşa bağlı olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Bu durum her iki spor branşındaki sporcuların yakın Q açısı ve pelvis genişliği değerleri ile açıklanabilir.
Anahtar Kelimeler : Patellafemoral Açı, Pelvis Genişliği, Alt Ekstremite Biyomekaniği.

SOZ.792 Effect of Patellofemoral Angle Differences On Lower Limb Biomechanics in Soccer and Volleyball Players

ABSTRACT
The aim of this study, based on gender in soccer and volleyball players, was to investigate the effect of the patellofemoral angle (Q angle) differences upon the ground reaction force and the kinematic parameters during the drop jump. Ten female (X_{HEIGHT} = 160.08±7.29 cm, X_{BW}= 59.75±9.39 kg, X_{AGE} = 22.20±1.32 years), eleven male (X_{HEIGHT} = 174.50±3.08 cm, X_{BW} = 69.76±7.20 kg, X_{AGE} = 23.45±2.16 years) soccer players and eleven female (X_{HEIGHT} = 175.22±9.32 cm, X_{BW} = 69.32±8.03 kg, X_{AGE}=21.45±1.04 years), ten male (X_{HEIGHT} = 180.70±4.32 cm, X_{BW} = 76.07±6.77 kg, X_{AGE} = 21.10±1.52 years) volleyball players who played in Pamukkale University soccer and volleyball teams have participated voluntarily in this study. First day of the study height, weight, pelvic width and patellafemoral angle measurements were taken by the same researchers. Athletes dropped on force platform over 0.25 m using their dominant leg. The force platform was used to measure the ground reaction force (FP4060-10, BERTEC, ABD). The images of jumping movements of athletes were recorded with three high speed cameras with 100 Hz (Basler A602f, GER). Simi Motion analysis software was used for 3 dimensional analyzing of drop jump performances (SIMI Motion 7.5, GER). Before jumping performance athletes completed 3 min short distance run and 2 minute stretching for warming. Mann Whitney U test was used to determine the statistically significant difference between players based on the gender for each kinetic and kinematic parameter. There were no significant differences was found between soccer and volleyball players at all parameters (p>0,05). In addition, there were no significant correlation was found between Q angle and pelvic width. This can be explained by both sport branches in terms of Q angle athletes' have close to each other and pelvic width.
Keywords : Patellafemoral Angle, Pelvic, Lower Extremity Biomechanics.

SOZ.794 Basketbolda Aerobik Karakterli Yorgunluğun Şut Kinematiği Üzerine Etkisi

Ece AYTAŞ[1], Ahmet ALPTEKİN [2], Utku ALEMDAROĞLU[2]
1 R-Form Spor Merkezi, Türkiye
2 Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; basketbolda 20 metre mekik testi ile oluşturulan yorgunluğun serbest atış kinematiği üzerine etkisini incelemektir. Araştırmaya Pamukkale Üniversitesi erkek basketbol takımında oynamış 11 basketbolcu (X_{boy}: 1,86 ±0,06 m, $X_{yaş}$: 24,91 ± 3,36 yıl, X_{VA}: 84,63 ± 8,55 kg) katılmıştır. Deneklerin dinlenik ve yorgunluk sonrası serbest atışlarına ait görüntüler 3 adet yüksek hızlı kamera (100 Hz) ile kaydedilmiştir. Sporculara 20 metre mekik testi uygulanarak yorgunluk oluşturulmuştur. Test sırasında deneklerin kalp atım hızları kaydedilmiştir, ayrıca dinlenik ve yorgunluk sonrası kan laktat değerleri kulak memesinden alınmıştır. Deneklerin dinlenik ve yorgunluk sonrası serbest atış hareketinin 3 boyutlu analizi için SIMI Motion 7.5 hareket analizi paket programı kullanılmıştır. Hareket analizinden elde edilen kinematik veriler derecesi 2, kesme frekansı 12 olan düşük frekanslı veriyi geçiren sayısal filtre kullanılarak yumuşatılmıştır. Deneklerin dinlenik ve yorgunluk sonrası serbest atışlarında; ayak bileği, diz, kalça, dirsek eklem açıları, topun elden çıkış hızı, açısı ve yüksekliği ile gövdenin eğimi, kütle merkezinin hızı, yer değiştirmesi parametreleri hesaplanmıştır. Verilerin istatiksel olarak analizleri 0.05 anlamlılık düzeyinde bağımlı gruplarda t-test analizi ile yorumlanmıştır. Araştırma sonucunda dinlenik ve yorgunluk sonrası arasında sadece topun elden çıkış hızında anlamlı fark bulunurken ($p<0.05$), topun elden çıkış açısı, yüksekliği, gövdenin eğimi ile kütle merkezinin hızı ve yer değiştirmesi parametrelerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Elde edilen bu sonuçlarda deneklerin incelenen parametre değerlerinin dinlenik ve yorgunluk sonrası değişmediği görülmüştür. Bu sonuçlar 20 metre mekik testi ile oluşturulan yorgunluğun çalışmaya katılan basketbolcuların serbest atış kinematiğini etkilemediğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Kinematik Analiz, Kan Laktatı, Kalp Atım Hızı, Serbest Atış, Yorgunluk.

SOZ.794 The Effect of The Aerobic Fatigue On Shooting Kinematic in Basketball

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the effect of the shooting kinematic after the fatigue which was formed via the shuttle run test in basketball. Eleven male basketball players who played in Pamukkale University Basketball Team have participated voluntarily in this study (X_{HEIGHT}: 1,86 ±0,06 m, X_{AGE}: 24,38 ± 3,47 year, X_{BW}: 84,23 ± 7,91 kg). The images of resting and fatigue of free throw shooting were recorded by three high speed cameras which were set 100 fps. The fatigue has been constituted among basketball players by performing shuttle run test to the subjects. The heart rates of the subjects were recorded during the shuttle run test. In addition, blood lactate values have been taken from the earlobes before and after the free throw shooting. SIMI motion analysis software was used for 3 dimensional analyzing of resting and fatigue free throw shooting. Kinematic data were filtered with low pass Butterworth filter (2th order 12 Hz) to remove noise from all raw position data. The joint angle of ankle, knee, hip and elbow; the takeoff velocity, takeoff angle and takeoff height of the ball; the slope of the body; displacement and velocity of the center of mass were calculated during the takeoff of the ball. In order to determine the statistically significant difference between the resting and fatigue for each kinematic parameter, paired sample t-test was used. The significance level was accepted as 0,05. The research showed that there was no statistically significant difference between investigated kinematic parameters ($p>0,05$) except the takeoff velocity of the ball ($p<0,05$). These results showed that basketball players participating in this study overcome the fatigue. Furthermore, fatigue which was formed via the shuttle run test did not effect free throw shooting kinematics.
Keywords : Kinematic Analysis, Blood Lactate, Heart Rate, Free Throw Shooting, Voluntarily Exhaustion.

SOZ.824 Basketbol Atışlarının Hacimsel Değerlendirilmesi

Volkan Dağhan YAYLIOĞLU, Serdar ARITAN
Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışma basketbol atışlarının oyun alanının neresinde daha fazla hata kabul edebileceğini analiz etmeyi hedeflemektedir. Antrenörler ve oyuncular bu bilgiyi, topu daha avantajlı konumlardan atmak ya da rakipleri optimal olmayan bölgelerden atış yapmaya zorlamak için kullanabilirler.Oyun alanını 0.1m aralıklı bir ızgara şeklinde düşünerek bütün bu konumlardan başarılı atışlar belirlenmiştir. Atışları panyalı atışlar (topun ilk temas noktasının panya olduğu atışlar) ve halkalı atışlar (topun ilk temas noktasının halka olduğu atışlar) olarak sınıflandırarak her konum için iki farklı tarama yapılmıştır.Basketbol atışlarının (hava sürtünmesini de göz önüne alarak) diferansiyel denklem olarak matematiksel modellemesi yapılmış ve C++ programlama dili için yazılmış olan boost/odeint kütüphanesi kullanılarak nümerik çözümü hesaplanmıştır. Bu çözümler daha sonra halka/panya çarpışmalarına karşı analiz edilmiş ve gerektiğinde sektirme sonrasında çözüme devam edilmiştir.Her konum için ve her tür (panya ve halka) atış için, köşeleri başarılı atışların hızlarından oluşan bir ayrık katı cisim elde edilmiştir. Bu cisimlerin hacimleri, atış başarısının bir ölçeği olarak, panyalı atışlar, halkalı atışlar ve bunların farklarına karşılık gelen üç eş yükselti grafiği şeklinde raporlanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Basketbol, Modelleme

SOZ.824 Volumetric Evaluation of Basketball Throws

ABSTRACT
This study aims to analyse where in the playing field a basketball throw has more room for error to score. Coaches as well as individual players may use this information for throwing from more advantageous positions, or forcing opponents towards non-optimal positions.Considering the player field as a grid with 0.1m spacing, each such position is searched for successful throws. Classifying throws as bank shots (shots that make first contact with the backboard) and rim shots (shots that are either swish shots or making first contact with rim) two separate searches have been conducted for each field position.A mathematical model of basketball throws (considering air friction) have been constructed as differential equations, and numerically solved using boost/odeint library for C++ programming language; with initial conditions corresponding to playing field positions and velocities of throws. Solutions then further analysed for rim/backboard collisions and continued after a bounce when necessary.For each field position and each type (bank and rim) of throws, a discrete solid with vertices consisting of velocities of the scoring throws have been obtained. Volume of these solids, as a measure of throw success, have been reported in three contour graphs for bank shots, rim shots and their difference.
Keywords : Basketball, Modelling

SOZ.829 50 Tekrarlı Bir İzokinetik Yorgunluk Testinde Elektromiyografi

Nihat Şükrü ÖZGÖREN, Serdar ARITAN
Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, bir izokinetik yorgunluk testi sırasında quadriceps femoris (QF) kas grubunda bulunan üç farklı kasın elektromiyografi (EMG) - tork ilişkisini incelemektir. Toplam 7 sağlıklı katılımcı (6 erkek ve 1 kadın), bir izokinetik dinamometrede (Cybex, Humac Norm), 180 derece/s hızda, sol bacak ile 50 tekrar maksimal konsentrik kasılma gerçekleştirmiştir. Her bir konsentrik diz ekstansiyonuna ait zirve tork değeri belirlenmiştir. Test süresince, 8 kanallı bir Bagnoli masaüstü sistem (Delsys, Inc.) kullanılarak rectus femoris (RF), vastus medialis (VM) ve vastus lateralis (VL) kaslarından yüzey EMG sinyali toplanmıştır. Referans elektrodu iliac crest üzerine yerleştirilmiş ve yeri değiştirilmemiştir. EMG sinyallerini toplama frekansı 1 kHz'dir. EMG ve tork verileri MATLAB'da yazılan kodlar kullanılarak işlenmiştir. EMG sinyalleri tam dalga doğrultulmadan önce sinyallerdeki gürültüyü azaltmak amacıyla 20 – 250 Hz frekans aralığında 3. dereceden Butterworth band geçiren filtre uygulanmıştır. Her bir tekrardaki EMG aktivitesinin belirlenmesi amacıyla her sinyal grubundaki tepe noktaları belirlenmiş ve ortalamaları alınmıştır. Ortalama değer üzerinde kalan tepe noktası sayısı her bir tekrar ve her kas için hesaplanmıştır. Elde edilen değerler, %95 güven aralığında üstel bir fonksiyon kullanılarak modellenmiştir. Oluşturulan modellerin tepe noktası sayıları logaritmik ölçekte değerlendirilmiş ve modellerin eğimi bacak ekstansör kasları için birer yorgunluk göstergesi olarak kabul edilmiştir. Test boyunca tork değerleri ile birlikte, ortalama üzerinde kalan tepe noktası sayısının da azaldığı belirlenmiştir. Diz ekleminde daha fazla ekstansiyon torku üretebilmek için EMG sinyallerinde daha çok sayıda tepe noktası elde edildiği görülmüştür. Tork - EMG ilişkisi üç ayrı kas grubu için üstel fonksiyon kullanılarak modellenmiştir. Bu modellerin eğimleri dikkate alındığında VM'nin yorgunluğa ilk ulaşan kas olduğu, RF'nin ise teste daha uzun süre dayandığı söylenebilmektedir. Sonuç olarak, yorgunluğa ulaşmada QF kas grubundaki her bir kasın kendine özgü bir davranışı olduğu ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Elektromiyografi, Izokinetik, Yorgunluk

SOZ.829 Electromyography in A 50-Repetition Isokinetic Fatigue Test

ABSTRACT
The aim of the present study was to investigate electromyography (EMG) - torque relationship of three individual quadriceps femoris (QF) muscles during an isokinetic fatigue test. A total of 7 healthy participants (6 male, 1 female) performed 50 repeated, maximal concentric isokinetic muscle actions of the left leg extensors at a velocity of 180 deg/s using an isokinetic dynamometer (Cybex, Humac Norm). The peak torque value for each knee extension action was determined. Surface EMG signals were acquired from three muscle components of the QF muscle group, rectus femoris (RF), vastus lateralis (VL), and vastus medialis (VM), throughout testing by a Bagnoli 8-channel desktop system (Delsys, Inc.). A reference electrode was placed over iliac crest. The EMG signals were sampled with a frequency of 1 kHz. All EMG signal and torque data processing was performed using custom written codes in MATLAB. In order to reduce the noise and artifacts, EMG signals were digitally filtered by a 3rd order Butterworth band-pass filter (20 to 250 Hz) before full-wave rectification. Quantification of the EMG activity at each repetition was made by taking the average value of the peaks in each signal group for each muscle. Then the number of peaks over the average value were calculated for each repetition. An exponential model was fit to the obtained data using a single-term exponential with %95 confidence bounds. The fit was evaluated and interpreted on a logarithmic scale together with the peak numbers. The slopes of these logarithmic representations were considered as an indicator of fatigue within leg extensors. Both the number of peaks over average for all QF muscles and the extension torque decreased throughout testing. More peaks in the EMG signals were required to produce a higher knee extension torque. In short, an exponential model tends to agree with the torque - EMG relationship. Further, the slopes of the models showed that VM has the shortest time to reach exhaustion while RF endures the exercise longer. Consequently, it was shown that each QF muscle has a particular pattern for reaching fatigue.
Keywords : Electromyography, Isokinetic, Fatigue

SOZ.844 Nordic Hamstring Hareketiyle Oluşan Pik Tork İle Hamstring Eksantrik Kasılmasında Oluşan Pik Tork Arasındaki İlişki

Halil KORKMAZ, Ahmet ALPTEKİN, Fatma ÜNVER
Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışma Nordic hamstring hareketiyle oluşan pik tork ile hamstring kasının eksantrik kasılmasıyla oluşan pik tork arasında bir ilişkiyi araştırmak amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya Pamukkale Üniversitesi bayan futsal takımında oynayan 9 bayan sporcu ($X_{yaş}$: 20,77±1,39 yıl; X_{boy}: 159,47±4,61 cm; X_{kilo}: 52,66±4,77 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Sporcuların Nordic hamstring hareketine ait görüntüler 3 adet yüksek hızlı kamera ile (100 Hz, Basler A602f-HDR, GER) kaydedilmiştir. Sporcuların Nordic hamstring hareketinin sayısallaştırma işlemi SIMI Motion 7,5 hareket analizi paket programında gerçekleştirilmiştir. Sporcuların hamstring kasının eksantrik pik tork değerini belirlemek için 60°/s hızla hamstring eksantrik / konsantrik fleksiyon izokinetik test uygulanmıştır (CSMI Humac Norm, USA). Kinematik analiz sonucunda Nordic hamstring hareketindeki hesaplanan eksantrik pik tork değeri, izokinetik sistemde ölçülen hamstring eksantrik pik tork değerinden daha fazla bulunmuştur. Her iki yöntemle hesaplanan pik tork verileri arasındaki ilişkiyi belirlemek için pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda hamstring eksantrik pik tork değerleriyle Nordic hamstring hareketiyle oluşan pik tork değerleri arasında yüksek düzeyde ilişki bulunmuştur (r = 0.73). Sonuç olarak Nordic hamstring hareketinin hamstringin eksantrik kas kuvvetini artırmada izokinetik sistemin yanında alternatif bir yöntem olarak kullanılabileceği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Kinematik Analiz, İzokinetik Test, Eksantrik Kas Kuvveti, Pik Tork, Futsal

SOZ.844 The Relationship Between The Peak Torque Resulting The Nordic Hamstring Movement and The Peak Torque Resulting The Eccentric Hamstring Contraction

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the relationship between the peak torque resulting the Nordic hamstring movement and the peak torque resulting the eccentric hamstring contraction via isometric system. Nine female futsal players who played in Pamukkale University futsal team have participated voluntarily in this study (X_{AGE}: 20,77±1,39 year, X_{HEIGHT}: 159,47±4,61 cm, X_{BW}: 52,66±4,77 kg). The images of Nordic hamstring movement were recorded by three high speed cameras which were set 100 fps (Basler A602f-HDR, GER). SIMI motion analysis software was used for digitization of Nordic hamstring movement. The angular velocity of 60°/s hamstring eccentric / concentric isokinetic flexion test was applied to determine the eccentric peak torque of the hamstring muscles of futsal players (CSMI Humac Norm, USA). After the kinematic analysis, the calculated eccentric peak torque value of the Nordic hamstring movement was higher found from the measured eccentric peak torque value of the isokinetic system. Pearson correlation analysis was used to determine the relationship between the peak torque data calculated with both methods. The research showed that there was higher level relationship between the calculated eccentric peak torque value of the Nordic hamstring movement and the measured eccentric peak torque value of the isokinetic system (r = 0.73). Consequently, Nordic hamstring movement could be used as an alternative method beside the isokinetic system for increasing the eccentric muscle strength of hamstring.
Keywords : Kinematic Analysis, Isokinetic Test, Eccentric Muscle Strength, Peak Torque, Futsal

SOZ.875 Voleybolda Aerobik Karakterli Yorgunluğun Yüzen Servis Kinematiği Üzerine Etkisi

Naciye ACET, Ahmet ALPTEKİN, Utku ALEMDAROĞLU, Halil KORKMAZ
Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; voleybolda 20 metre mekik testi ile oluşturulan yorgunluğun yüzen servis kinematiği üzerine etkisini incelemektir. Araştırmaya Türkiye Voleybol Federasyonu 3. liginde oynayan antrenmanlı 8 kadın voleybolcu ($X_{yaş}$: 21 ± 2.82 yıl, X_{boy}: 1.74 ± 5.39 m, X_{VA}: 65.50 ± 7.34 kg) katılmıştır. Deneklerin dinlenik ve yorgunluk sonrası yüzen servise ait görüntüleri 3 adet yüksek hızlı kamera (100 Hz) ile kaydedilmiştir. Sporculara 20 metre mekik testi uygulanarak yorgunluk oluşturulmuştur. Test sırasında deneklerin kalp atım hızları kaydedilmiştir, ayrıca dinlenik ve yorgunluk sonrası kan laktat değerleri kulak memesinden alınmıştır. Deneklerin dinlenik ve yorgunluk sonrası yüzen servis hareketinin 3 boyutlu analizi için SIMI 7.5 hareket analizi paket programı kullanılmıştır. Hareket analizinden elde edilen kinematik veriler derecesi 2, kesme frekansı 12 olan düşük frekanslı veriyi geçiren sayısal filtre kullanılarak yumuşatılmıştır. Deneklerin dinlenik ve yorgunluk sonrası yüzen servislerinde; ayak bileği, diz, kalça, dirsek eklem açıları, topun elden çıkış hızı, açısı ve yüksekliği ile gövdenin eğimi, kütle merkezinin hızı, yer değiştirmesi parametreleri hesaplanmıştır. Verilerin istatiksel olarak analizleri 0.05 anlamlılık düzeyinde bağımlı gruplarda t-test analizi ile yorumlanmıştır. Araştırma sonucunda dinlenik ve yorgunluk sonrası topun elden çıkış hızı topun elden çıkış açısı, yüksekliği, gövdenin eğimi ile kütle merkezinin hızı ve yer değiştirmesi parametrelerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Elde edilen bu sonuçlarda deneklerin incelenen parametre değerlerinin dinlenik ve yorgunluk sonrası değişmediği görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Kinematik Analiz, Kan Laktatı, Kalp Atım Hızı, Yüzen Servis, Yorgunluk.

SOZ.875 The Effect of The Aerobic Fatigue On Float Serve Kinematic in Volleyball

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the effect of the float serve kinematics after the fatigue which was formed via the shuttle run test in volleyball. Eight female volleyball players who played in Turkey Volleyball Federation 3rd league have participated voluntarily in this study (X_{AGE}: 21 ± 2.82 year, X_{HEIGHT}: 1.74 ± 5.39 m, X_{BW}: 65.50 ± 7.34 kg). The images of resting and fatigue of float serve were recorded by three high speed cameras which were set 100 fps. The fatigue has been constituted among volleyball players by performing shuttle run test to the subjects. The heart rates of the subjects were recorded during the shuttle run test. In addition, blood lactate values have been taken from the earlobes before and after the float serve. SIMI motion analysis software was used for 3 dimensional analyzing of resting and fatigue float serve. Kinematic data were filtered with low pass Butterworth filter (2th order 12 Hz) to remove noise from all raw position data. The joint angle of ankle, knee, hip and elbow; the takeoff velocity, takeoff angle and takeoff height of the ball; the slope of the body; displacement and velocity of the center of mass were calculated during the takeoff of the ball. In order to determine the statistically significant difference between the resting and fatigue for each kinematic parameter, paired sample t-test was used. The significance level was accepted as 0,05. The research showed that there was no statistically significant difference between investigated kinematic parameters ($p>0,05$). These results showed that fatigue which was formed via the shuttle run test did not effect float serve kinematics.
Keywords : Kinematic Analysis, Blood Lactate, Heart Rate, Float Serve, Voluntarily Exhaustion.

SOZ.900 Elektromekanik Gecikme Bileşenleri Üzerine İzole Edilmiş Quadriceps Antrenmanının Etkisi

Hasan SÖZEN[1], Emiliano CÈ [2], Susanna RAMPICHINI[2], Massimo VENTURELLI[2], Eloisa LIMONTA[2], Stefano LONGO[2], Michela DEVOTO[2], Fabio ESPOSITO[2]
1 Ordu Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor YO,Türkiye
2 University of Milan,Department of Biomedical Sciences For Health,Italy

ÖZET
Kasılma ve gevşeme sırasındaki elektromekanik gecikme doğalında elektrokimyasal ve mekaniksel süreçleri içine alır. Elektromekanik gecikme ($Delay_{TOT}$), kasılma sırasında kas elektriksel aktivasyonunun başlangıcı (Stim) ile kuvvet üretiminin başlangıcı (F) arasındaki zaman farkı olarak tanımlanır. Elektromyografi (EMG), mekanomyografi (MMG) kombine yaklaşımları, kuvvet sinyalleri ile beraber, elektromekaniksel gecikmenin elektrokimyasal ve mekaniksel bölümlerinin tespiti için kasılma anında kullanılmaktadır. Çalışmanın amacı, izole edilmiş quadriceps antrenmanının elektromekanik gecikme bileşenleri üzerine etkilerini belirlenmesidir. Çalışmaya altı gönüllü (3 kadın, 3 erkek) katılmıştır. Katılımcılar 8 haftalık, haftada 3 gün diz ekstensor antrenmanına katılmışlardır. Diz ekstensor antrenmanı süresince, katılımcılar bir bisiklet ergometresine iki bacağı sabit bir bar ile bağlanmış ayak bilekleri ile bağlı bir sandalyede oturmuşlardır. Bütün katılımcıların, antrenman sezonundan önce ve sonra vastus lateralis kas gruplarından elektriksel uyarılmış kuvvet üretim kapasiteleri test edilmiştir. Kasılma sırasında, EMG, MMG ve kuvvet sinyalleri kayıt edilmiştir. Elektrikle uyarılmış kasılma sırasında, Stim de elde edilmiştir. Stim, EMG, MMG ve kuvvet verileri 10240 Hz'de elde edilmiştir. EMG sinyalleri cilde 4 elektrodun linear bir dizi ile sabit tek diferansiyel yöntemi ile tespit edilmiştir. MMG kasın orta bölgesine yerleştirilmiş bir akselerometre ile tespit edilmiştir. Antrenman sezonundan önce, $Delay_{TOT}$, Δt Stim-EMG, Δt EMG-MMG ve Δt MMG-F sırasıyla 2.1 ± 2.6, 17.2 ± 10.0, 17.9 ± 8.6 ms sürmüştür. Antrenman sezonundan sonra, $Delay_{TOT}$, Δt Stim-EMG, Δt EMG-MMG ve Δt MMG-F sırasıyla 1.9 ± 1.9, 14.7 ± 3.1, 25.0 ± 16.4 ms sürmüştür. Elde edilen bu değerlere göre vastus lateralis'in electromekaniksel gecikme bileşenlerinde antrenman sezonunun öncesi ve sonrasında istatistiksel olarak bir fark tespit edilmemiştir. 8 haftalık izole edilmiş quadriceps antrenmanının elektromekaniksel gecikme bileşenleri üzerine bir etkisi yoktur.
Anahtar Kelimeler : Elektromyogram, Mekanomyogram, Kuvvet, Gecikme, Iskelet Kası, Izole Edilmiş Antrenman

SOZ.900 The Effect of Isolated Quadriceps Training On Electromechanical Delay Components

ABSTRACT
Under electrically evoked contractions, the time interval between the onset of the stimulation pulse (Stim) and the beginning of force (F) development can be partitioned ($Delay_{TOT}$), by an electromyographic (EMG), mechanomyographic (MMG) and F combined approach, into three components each containing different parts of the electrochemical and mechanical processes underlying neuromuscular activation and contraction. The aim of the study was to evaluate the effects of isolated quadriceps training on electromechanical delay components.The study aimed to evaluate the effects of isolated quadriceps training on electromechanical delay components. Muscle contraction and relaxation are physiological events which involve several mechanisms that are electrochemical and mechanical in nature. The functional insights into these processes can provide useful information both in clinical and exercise fields. Similarly to the contraction phase, in which the time lag between the onset of muscle electrical activation and the onset of force production is traditionally defined as electromechanical delay, also during the relaxation phase, a latency between the cessation of muscle electrical activity and the beginning of force decay can be observed.Six voluntary (3 female, 3 male) participated in the study. The subjects were been submitted to an 8-week exercise training program on a knee extensor for 3 days of week. During knee extensor, the subjects seated on an adjustable chair with the ankle of two legs attached by a rigid bar to a cycle ergometer. All subjects were tested before and after training program for force generating capacity under electrically-evoked isometric condition on vastus lateralis muscle group. During contraction, EMG, MMG and force signals were been recorded. During electrically-evoked contraction, Stim been also acquired. Stim, EMG, MMG and force been sampled at 10240 Hz. EMG been detected in single differential modality by a linear array of 4 electrodes fixed to the skin. MMG been detected by an accelerometer placed over the muscle belly. Before training, $Delay_{TOT}$, Δt Stim-EMG, Δt EMG-MMG and Δt MMG-F lasted 2.1 ± 2.6, 17.2 ± 10.0, 17.9 ± 8.6 ms, respectively. After training, $Delay_{TOT}$, Δt Stim-EMG, Δt EMG-MMG and Δt MMG-F lasted 1.9 ± 1.9, 14.7 ± 3.1, 25.0 ± 16.4 ms, respectively. There are no statistically significant differences on vastus lateralis' electromechanical delay components between before and after training. 8-week isolated quadriceps training has not effect on electromechanical delay components.
Keywords : Electromyogram, Mechanomyogram, Force, Latency, Skeletal Muscle, Isolated Training

SOZ.910 Futbolda Farklı Yaş Gruplarının Üst Vuruş Kinematik ve Kassal Aktivasyon Paternlerinin İncelenmesi

Ali Onur CERRAH [1], Deniz ŞİMŞEK[1], Abdullah Ruhi SOYLU[2], Hayri ERTAN[1], Hiroyuki NUNOME[3]
1 Anadolu Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Hacettepe Üniversitesi,Biyofizik Anabilim Dalı,Türkiye
3 Fukuoka Universitesi,Faculty of Sports & Health Science,Japan

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, futbolda farklı yaş gruplarının kinematik ve kassal aktivasyon patern farklılıklarının incelenmesidir. Otuz erkek genç futbolcu yaşlarına göre 3 farklı gruba (12-13 yaş; 14-15 yaş; 16-17 yaş) ayrılmıştır. Destek ve vuruş bacağına ait izokinetik kuvvet ölçümleri konsantrik/konsantrik 60 ve 180 °sn-1 açısal hızlarda gerçekleştirilmiştir. 11 metre mesafeden duran topa karşı üst vuruş tekniğini her bir sporcu 5 kez gerçekleştirmiş ve top hızları radar yardımıyla tespit edilmiştir. Topa vuruş sırasında EMG kaydı m.tibialis anterior (TA), m. medial gastroknemius (GAS), m. rektus femoris (RF), m. vastus lateralis (VL), m. vastus medialis (VM), m. biceps femoris uzun başı (BF), m. gluteus maksimus (GMAX) ve m. gluteus medius (GMED) kaslarından alınmıştır. 1000 kare/saniyede çekim yapabilen 2 yüksek hızlı kamera eşzamanlı olarak vuruş bacağı kinematik analizi için kullanılmıştır. Topa vuruş tekniği 5 faza bölünmüştür. Her bir fazdaki normalize edilmiş EMG verisi ve kinematik verilerin ortalaması alınmıştır. İstatistiksel analizler belirtilen fazlarda ortalaması alınmış değerler üzerinden gerçekleştirilmiştir. Tüm parametrelerde gruplar arası istatistiksel farklılığı ortaya koymak için One-way ANOVA istatistiksel analizi kullanılmış ve gruplar arası farklılıklar Post Hoc Tukey testi ile gerçekleştirilmiştir. İzokinetik kuvvet değerleri ve top hızları açısından gruplar arasında istatistiksel farklılıklar bulunmuştur. Kalça, diz, ayak bileği ve ayak parmak ucu açısal ve lineer hız değerleri açısından da gruplar arasında istatistiksel farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0.05$). Ayrıca gruplar arasında RF, VM ve BF kas gruplarına ait EMG değerleri açısından da istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar oluşmuştur ($p<0.05$). Bu sonuçlara göre, yaş artışıyla beraber gelişen kassal kuvvet ve koordinasyon sonucu futbolcuların üst vuruş top hızı değerleri artmaktadır sonucuna ulaşılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Futbol, üst Vuruş, Kinematik, Elektromiyografi

SOZ.910 Evaluating Kinematic and Muscular Activation Patterns of Different Age Groups in Instep Soccer Kick

ABSTRACT
The aim of the study was to evaluate kinematic and muscular activation differences amongst different age groups of soccer players. Thirty male youth soccer players were divided into 3 groups according to their age (age 12-13; age 14-15; age 16-17). The kicking and supporting leg isokinetic strength measurement have done with 60 ve 180 °sn-1 angular velocity. Instep soccer kick towards a stationary balll from 11 meter perfromed times and ball velocities tested by a radar gun. EMG during kicking were measured from m.tibialis anterior (TA), m. medial gastrocnemius (GAS), m. rectus femoris (RF), m. vastus lateralis (VL), m. vastus medialis (VM), long head of m. biceps femoris (BF), m. gluteus maximus (GMAX) and m. gluteus m edius (GMED). Two electrically synchronized high-speed video cameras were used to sample the kicking motion at 1000 fps from the kicking leg (right) side. The soccer kick motion was divided into 5 phases. In each phase, normalized EMG and kinematic data were averaged. Statistical analysis was performed to these phase averaged values. One-way ANOVA was used and followed by Tukey's multiple-comparison test to determine statistical differences amongst the groups for all parameters. There were significant differences in ball velocities and isokinetic strength values amongst groups. Angular and linear velocities of hip, knee, ankle and toe were also significantly different amongst groups in different phases ($p<0.05$). Furthermore, there were significant differences amongst groups regarding EMG activity of RF, VM and BF ($p<0.05$). From these results, it was suggested that the ball velocity of in-step kicking increased with age that reflects the development of both muscular strength and coordination of kicking leg.
Keywords : Soccer, Instep Kick, Kinematics, Electromyography

SOZ.945 ÖÇB Cerrahisi Geçirmiş Sporcularda Ve Sağlıklı Sporcularda Fonksiyonel Aktivitelerin Konsentrik ve Eksentrik Fazları Sırasındaki Kas Aktivasyonlarinin Karşılaştırılması

Gülcan HARPUT
Hacettepe Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü,Türkiye

ÖZET
Fonksiyonel aktiviteler konsentrik ve eksentrik fazlardan oluştuğundan ve kasların bu fazlara göre aktivasyonlarının farklı olmasından, ÖÇB cerrahisi geçirmiş sporcularda kas aktivitelerini fazlara ayırarak değerlendirmek daha bilgi verici olacaktır. Bu çalışmanın amacı ÖÇB cerrahisi geçirmiş sporcularda ve sağlıklı sporcularda fonksiyonel aktivitelerin konsentrik ve eksentrik fazlari sırasındaki vastus medialis (VM), medial hamstring (MH) ve gluteus medius (GMed) kas aktivasyonlarinin karşılaştırılmasıydı. 16 ÖÇB cerrahisi geçirmiş ve 15 sağlıklı sporcunun *star excursion balance test* (SEBT) ve merdiven inme testinin konsentrik ve eksentrik fazların sırasındaki VM,MH ve GMed kaslarının aktivasyon seviyeleri yüzeyel elektromiyografi ile ölçüldü. Gruplar arası kas aktivasyonlarının farklılığını analiz etmek için tekrarlayan ölçümlerde varyans analizi kullanıldı.Faz ile grup arasındaki etkileşim SEBT'in posteromedial uzanma yönü ($F_{(1,29)}$=6.17,p=0.019) ve merdiven inme ($F_{(1,29)}$=11.99,p=0.002)sırasındaki GMed aktivasyonu için anlamlı bulundu.ÖÇB grubu control grubuyla kıyaslandığında SEBT posteromedial uzanma yönünün konsentrik fazında daha az GMed kas aktivasyonu gösterdi. Kontrol grubu merdiven inme testinin konsentrik ve eksentrik fazları sırasında benzer GMed aktivasyonu gösterirken (p=0.707), ÖÇB grubu konsentrik fazla daha fazla kas aktivasyonu gösterdi (p<0.001). Faz ile grup arasındaki etkileşim VM ve MH kasları için anlamlı bulunmadı. Sonuç olarak, ÖÇB cerrahisi geçirmiş sporcularda GMed kas aktivasyonunun fonksiyonel aktivitelerin konsentrik ve eksentrik fazlarına göre ayrı olarak değerlendirilmesi bulguların sağlıklı sporcularla karşılaştırılması sırasında önemlidir.
Anahtar Kelimeler : ön çapraz Bağ, Elektromiyografi, Quadriceps, Hamstrings, Biyomekani

SOZ.945 Comparison of Muscle Activation Levels Between Healthy and Acl Reconstructed Athletes During Eccentric and Concentric Phases of Functional Activities

ABSTRACT
Given that functional activities consist of concentric and eccentric phases and the effort of muscles differs according to phases, it could be more informative to investigate muscle activation separately during those phases of the movements in ACLR athletes.The aim of this study was to compare activation levels of vastus medialis (VM), medial hamstrings (MH) and gluteus medius (GMed) muscles during eccentric and concentric phases of functional activities between ACL reconstructed (ACLR) and healthy athletes.A surface electromyography was used to measure the activations levels of VM, MH and GMed muscles bilaterally in 16 ACLR and 15 healthy participants during concentric and eccentric phases of star excursion balance and step down tests. A repeated measures of ANOVA was performed to determine whether muscle activation levels differed between groups during the phases of activities.There were significant phase by group interactions in GMed activation during posteromedial direction of SEBT ($F_{(1,29)}$=6.17,p=0.019) and SDT($F_{(1,29)}$=11.99,p=0.002). ACLR group showed lower GMed activation during concentric phases of the posteromedial direction of SEBT compared to control group and ACLR group showed greater GMed activation during concentric phases than eccentric phases (p<0.001) while control group showed no difference between phases (p=0.707). There was no significant phase by group interaction in VM and MH activation during the tests (p>0.05).In conclusion, it is important to evaluate GMed activation of ACLR athletes separately during concentric and eccentric phases the functional activities while comparing their outcomes to healthy athletes.
Keywords : Anterior Cruciate Ligament, Electromyography, Quadriceps, Hamstrings, Sports Injuries

SOZ.986 Sıçrama Odaklı ve Top Odaklı Sıçrayarak Atılan Yüzen Servislerin Kinematik Analizi

Halil KORKMAZ [1], Ahmet ALPTEKİN[1], Naciye ACET[2], Mehlika DİNÇSEVEN[1], Melike ARSLAN[1]
1 Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Denizli Çamlık Spor Kulübü,Denizli Çamlık Spor Kulübü,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; voleybolda sıçrama odaklı ve top odaklı sıçrayarak atılan yüzen servislerin kinematik analizi yapılarak bu iki servis arasındaki kinematik parametreler açısından farklılıkların belirlenmesidir. Araştırma Türkiye Voleybol Federasyonu 3. Liginde oynayan antrenmanlı 6 kadın voleybolcunun ($X_{yaş}$: 21,83±2,71 yıl, X_{boy}: 1,75±0,07 m, X_{kilo}: 63,00±3,55 kg) gönüllü olarak katılımlarıyla yapılmıştır. Deneklerin sıçrama odaklı ve top odaklı sıçrayarak atılan yüzen servise ait görüntüleri 3 adet yüksek hızlı kamera (100 Hz, Basler A602f-HDR, GER) ile kaydedilmiştir. Deneklerin yüzen servis hareketlerinin 3 boyutlu sayısallaştırma işlemleri SIMI 7.5 hareket analizi paket programında gerçekleştirilmiştir (SIMI Motion 7.5, GER). Deneklerin sıçrama odaklı ve top odaklı sıçrayarak atılan yüzen servislerinde; topa temas öncesi geçen süre, temas öncesi topun maksimum yüksekliği, temas anında topun yüksekliği, temas anında topun göreceli yüksekliği, topun geliş açısı, topun elden çıkış açısı, topun temas öncesi hızı, topun elden çıkış hızı, temas sonrası maksimum yükseklik, temas sonrası göreceli maksimum yükseklik, topun yatayda kat ettiği mesafe, temas sonrası servis süresi, temas sonrası topun maksimum hızı, dirsek açısı, omuz açısı, ön kolun açısal hızı, açısal hızın pik değeri hesaplanmıştır. Hesaplanan bu değerler kullanarak sıçrama odaklı ve top odaklı sıçrayarak atılan yüzen servislerin arasındaki farkın tespit edilmesi Mann-Whitney U testiyle yapılmıştır. Bu çalışmanın sonucunda topa temas öncesi süre, temas öncesi topun maksimum yüksekliği, temas anında ki topun göreceli yüksekliği, topun geliş açısı, topun yatayda gittiği mesafe, omuz açısı parametrelerinde anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç olarak bu iki servisin incelenen kinematik parametreler göz önünde bulundurulduğunda teknik olarak birbirinden farklı oldukları görülmüştür. Bu farklılıklar rakibin servis karşılama dizilişine göre kullanıldığında taktiksel olarak üstünlük sağlayacağı düşünülmektedir. Temel servis teknikleri öğretilirken her iki servis tekniğinin de öğretilmesi sporcunun çok yönlü gelişimine de katkı sağlayacaktır.
Anahtar Kelimeler : Yüzen Servis, Top Odaklı Servis, Sıçrama Odaklı Servis, Kinematik Analiz, Voleybol.

SOZ.986 The Kinematic Analysis of The Jump Float Serves Performed with Jump Focus and Ball Focus

ABSTRACT
The purpose of this study was to determine the kinematic differences between the jump float serves performed with jump focus and ball focus in volleyball. Six female volleyball players who played in Turkey Volleyball Federation 3rd league have participated voluntarily in this study (X_{AGE}: 21,83±2,71 year, X_{HEIGHT}: 1,75±0,07 m, X_{BW}: 63,00±3,55 kg). The images of jump float serves performed with jump focus and ball focus were recorded by three high speed cameras which were set 100 fps (Basler A602f-HDR, GER). SIMI motion analysis software was used for 3 dimensional digitizing of jump float serves performed with jump focus and ball focus (SIMI Motion 7.5, GER). 18 kinematic parameters consist of the time before contacting the ball, the maximum height of ball before contact, the height of ball during contact, the relative height of ball during contact, the incidence angle of ball, the takeoff angle of ball, the velocity of ball before contact, the takeoff velocity of ball, the maximum height of ball after contact, the relative height of ball after contact, the horizontal distance of ball, the time after contacting the ball, the maximum velocity of ball after contact, the elbow and shoulder angle during contacting ball, the angular velocity of forearm and maximum angular velocity were calculated. The Mann-Whitney U test was used for comparison of jump float serves performed with jump focus and ball focus. As a result of this research, statistically differences between the jump focus and ball focus group was found in the time before contacting the ball, the maximum height of ball before contact, the relative height of ball during contact, the incidence angle of ball, the horizontal distance of ball and shoulder angle during contacting ball ($p<0.05$). Consequently, results show that taking into account of investigated kinematic parameters these two serves are different from each other in terms of the technique. These differences are thought as a tactical superiority when used according to the reception array of opponent. Teaching of both serve techniques will also contribute to the well-rounded development of athletes while teaching the fundamental techniques.
Keywords : Float Serve, Ball Focus Serve, Jump Focus Serve, Kinematic Analysis, Volleyball.

SPOR EĞİTİMİ
SPORT PEDAGOGY

SOZ.25 Beden Eğitimi Derslerinde Kullanılan Komut ve Katılım Yönteminin Voleybol Öğretimi Açısından Karşılaştırılması

Fatih ÖZGÜL[1], Tülin ATAN[2], Murat KANGALGİL[1]
1 Cumhuriyet Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Ondokuz Mayis Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, Beden Eğitimi Derslerinde kullanılan Özel Öğretim Yöntemlerinden Komut Yöntemi ve Katılım Yönteminin voleybolun seçilmiş becerilerindeki etkisinin 6.sınıf düzeyinde karşılaştırılmasını amaçlayan deneysel bir çalışmadır. Araştırma grubunu; 2014–2015 Eğitim öğretim yılında öğrenim gören 6.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada öğrenciler, kontrol (n=32), komut yöntemi (n=34) ve katılım yöntemi (n=34) grupları olmak üzere üç gruba ayrılmış ve araştırmaya 100 öğrenci dahil edilmiştir. Araştırmada ön testlerde grupların denkliği sağlandıktan sonra, tüm öğrenciler 8 hafta boyunca haftada 2 saat olmak üzere belirlenen yöntemlerle voleybol ünitesi içerisinde parmak pas, manşet pas ve alttan servis konularıyla ilgili dersi almışlardır. Araştırma grubundaki tüm öğrencilere; Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği ve araştırmacı tarafından geliştirilen Voleybol Psikomotor Beceri Testi ön ve son-test olarak uygulanmıştır.Araştırma bulgularına göre; Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği sonuçlarına göre, Katılım yönteminin uygulandığı grubun son-test puanları, kontrol ve komut yöntemi gruplarına göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Voleybol Psikomotor Beceri Testi son-test puanları incelendiğinde, katılım yöntemi grubunun parmak pas, manşet pas ve alttan servis beceri düzeylerinin kontrol ve komut yöntemi gruplarına göre istatistiksel olarak daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$).Sonuç olarak, Katılım yöntemiyle işlenen beden eğitimi derslerinde öğrencilerin voleybol temel becerileri ve beden eğitimi dersine karşı tutumları, komut yöntemi ve kontrol grubuna kıyasla daha fazla gelişme göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Katılım Yöntemi, Komut Yöntemi, Voleybol

SOZ.25 Comparison of The Command and Inclusion Style Used in Physical Education Lessons According To Teaching of Volleyball

ABSTRACT
This research is an experimental study aimed to compare the impact of the Command Style and Inclusion Style used in the physical education lessons on selected volleyball skills at the level of 6th grade. The students studying at the level of 6th grade in 2014- 2015 academic year constituted the research group. The students divided into three groups as control (n=32), command style (n=34) and inclusion style (n=34) and 100 students have been included in the research. In the research, after providing the balance of the groups in the pre-tests, all students taken courses related with finger passing, forearm passing and lower service in volleyball unit methods, including 2 hours per week for 8 weeks. A Physical Education and Sport Attitude Scale which was developed by Demirhan and Altay (2001) and a Psyhcomotor Skills Test which was developed by the researcher were applied to the all students in the research group as pre and post-tests.According to the findings of the research, when Physical Education and Sport Attitude Scale scores compared, the Inclusiion Style group's post-test scores founded higher than the Control and Command Style Group ($p>0.05$).When Psyhcomotor Skills Test post-test scores analyzed, the Inclusion Style group's Finger Passing, Forearm Passing and Lower Service Skills levels have been founded statistically higher than the Control and Command Style group's ($p<0.05$).As a result, the student's basic voleyball skills and the attitudes to the Physical Education showed further improvement as against to the Command Style and the Control Group at the Physical Education lessons committed with the Inclusion Style.
Keywords : Command Style, Inclusion Style, Physical Education, Volleyball

SOZ.42 Farklı Fakültelerde Öğrenim Gören Öğrencilerin Bilişötesi Öğrenme Stratejilerinin Karşılaştırılması

Bülent AĞBUĞA, Nurettin IŞILDAR, Fatma AĞBUĞA
Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Yapılan bu araştırmada farklı fakültelerde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin bilişötesi öğrenme stratejilerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında Pamukkale Üniversitesi'nin Eğitim (n = 99), Spor Bilimleri (n = 97) ve Mühendislik Fakültelerinde (n = 100) öğrenim görmekte olan toplam 296 öğrenci katılmıştır. Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin bilişötesi öğrenme stratejilerinin belirlenmesinde Namlu (2004) tarafından geliştirilen Bilişötesi Öğrenme Stratejileri Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğine Kolmogrov-Smirnov analizi ile bakılmış ve normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir (p<.005). Bu yüzden, elde edilen verilerin analizi için Kruskal Wallis H testi ile Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Araştırmanın sonunda, fakülteler arası biliş ötesi toplam, örgütlenme ve denetleme puanlarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık taşıdığı (p<0,05) bulunurken, planlama ile değerlendirme puanlarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık göstermediği tespit edilmiştir (p>0,05). Bu anlamlı farklılıkların spor bilimleri fakültesinde eğitim gören öğrencilerin diğer fakülte öğrencilerine göre oldukça düşük sıra ortalaması puanından kaynaklandığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonucun ortaya çıkmasının temelinde yatan nedenlerin başında öğrenim görülen fakülte türüne göre öğrencilerin farklı liselerden mezun olmalarının geldiği düşünülmüştür. Ayrıca, spor eğitimlerinde antrenörlerin kuralcı davranmalarının ve sporculara insiyatif bırakılmamalarının sporcuların bilişötesi öğrenme stratejilerinin gelişmesini engellediği düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Üniversite öğrencileri, Bilişötesi öğrenme, Spor Bilimleri

SOZ.42 Comparison of Metacognitive Learning Strategies of Students in Different Faculties

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the metacognitive learning strategies of the university students in different faculties. The study group included a total of 296 students; Education Faculty students (n = 99), Sport Science Faculty students (n = 97) and Enginering Faculty students (n = 100) in Pamukkale University in 2015-2016 eduation year. For determination of metacognitive learning strategies of university students, Metacognitive Learning Strategies Scale developing by Namlu (2004) was used. the *Kolmogorov-Smirnov test* was applied to *test* for a *normal distribution* and the result found that the data distribution was not normal (p<.005). Therefore, Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis H statistical analysis were performed. The result of the study found statistically significant difference in the total score of metacognitive, organization and controlling scores (p<0.05) while no statistically difference in the planning and evaluating scores among different faculties were found (p> 0.05). It was concluded that this significant difference happened because of the Facuty of Sport Science students' low metacognitive learning strategies score compared to other two faculty students' scores. The main reason of this result may be due to these students' different high schools where they graduated. In addition, it can be said that the normative behaviors of coaches in sport trainings do not leave any initiative to develop the metacognitive learning strategies of athletes.
Keywords : University Students, Metacognitive Learning, Sport Sciences

SOZ.68 Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Aktif Spor Yaşamlarına İlişkin Bir Araştırma

Mehmet Ali ÇELİKSOY
Anadolu Üniversitesi,Spor Bilimleri,Türkiye

ÖZET
Spor, sosyalleştiren, toplumla bütünleştiren, ruhsal ve fiziksel özellikleri geliştiren, rekabetçi, dayanışmacı kimlik kazandıran ve belirli kurallar altında amatör ya da profesyonel olarak yapılabilen bir olgudur. Bireylerin spora yönelmelerindeki etkenler, Karaküçük'e (1997) göre, aile, medya, okul, öğretmen, spordan sorumlu kurumlar ve spor kulüpleridir. Bu araştırmanın amacı, Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin öğrenim gördükleri bölümlere göre aktif spor yaşamlarında bazı değişkenler açısından farklılık olup olmadığını ortaya koymaktır. Araştırmanın evrenini, Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrenciler oluştururken, örneklemini ise, 2014-2015 öğretim yılında, Beden Eğitimi Öğretmenliği, Antrenörlük, Rekreasyon ve Spor Yöneticiliği bölümleri 1.,2.,3.,4. sınıflarında öğrenim gören, random yöntemle seçilen 155 erkek ve 79 kadın olmak üzere toplam 234 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, Görücü (2001) tarafından geliştirilen toplam 29 maddeden oluşan anket kullanılmıştır. Verilerin sayısal olarak özetlenmesinde tanımlayıcı istatistikler olarak frekans ve yüzde, bölümler arasındaki ilişkilerde ise ki-kare testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen bulgular, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin öğrenim gördükleri bölüm özelliklerine göre aktif spor yapma durumlarını ortaya çıkarmayı sağlayacaktır. Bulgulara bakıldığında, aktif olarak spora katılımları, spora başlama yaşları, elde edilen gelir, sporla hangi düzeyde ilgilendikleri, farklı sportif faaliyetlerine katılımları, sporu seçme amaçları, temel spor eğitimi alma ile öğrenim gördükleri bölüm değişkenleri arasında anlamlı ilişkiler olduğu görülmektedir. Özellikle öğrencilerin temel spor eğitimini büyük bir oranla okul dönemlerinde almaları normal olarak görülebilir. Çünkü okulda sporcuların yönetim tarafından taltif edilmesi, tanınmışlık, okul öğretmenlerinin hoşgörüsü ve karşı cins arkadaşlığının kolaylaşması gibi unsurlar spor eğitimi alma ve spora yönelmede etkili olabilmektedir. Karaküçük ve Yetim'in (1997) çalışmalarında da, sporda temel eğitimin alındığı yer olarak okulların ilk sırada bulunması, bu çalışmanın bulgularını destekler nitelik taşımaktadır. Anadolu Üniversitesinde aktif spor yapan öğrenci sayısının arttırılması konusunda destekleme ve yönlendirme çalışmaları için Üniversite yönetimi ve ilgili birimleri arasında koordineli olarak işbirliği yapılması önerilebilir.
Anahtar Kelimeler : Spor, Spora Yönelme, Aktif Spor, Spor Branşı

SOZ.68 A study on students' active sport lives at Anadolu university, faculty of sport sciences

ABSTRACT
Sport creates a social identity and helps people to be socialized by meeting others, develops mental and physical traits, provides solidarity, competitive identity and covers all types of activities that people do or play within the rules as amateur or professional. According to Karaküçük (1997), factors of participation to sport are family, media, school, teacher, related institutions and sport clubs. The objective of this study is to reveal whether there is a difference among the departments or not in terms of some variables in students' active sport lives. Target population of the research consists of the students of Faculty of Sport Sciences, sample group consists of 155 male, 79 female, totally 234 students from all grades chosen randomly at Departments of Physical Education Teacher Training, Coaching, Recreation and Sports Management in 2014-2015 Teaching year. A questionnaire developed by Görücü (2001) has been used. It consists of 29 items. Frequency and percentage analyse have been used and also chi square test has been used to reveal the relevance among the departments. The findings of the study reveals the students' active sport lives according to their departments' characteristics. There is a significant difference between departments' characteristics and participating to sport actively, the age of starting to sport, earnings, experience, participating to different sportive events, students' aims, having basic sport training. Especially, it is acceptable that students have basic sport training in their secondary and high school periods. Because some factors such as being honoured by school director, popularity, teachers' tolerance and good friendship relations impact students' tendencies to sport. Karaküçük and Yetim (1997) indicate that primary schools provide basic sport training for students and this supports our research findings. There should be a good coordination between the university administration and institutions to support and increase the number of active participants.
Keywords : Sport, Sport Participation, Active Sport, Branch of Sports

SOZ.73 İletişim Becerilerinin Yordayıcısı Olarak Kitap Okumaya İlişkin Tutumlar: Beden Eğitimi ve Spor Alanında Öğrenim Gören Lisansüstü Öğrencilerde Bir Çalışma

Mevlüt YILDIZ, Ender ŞENEL, Adem PALA, Kemal GÖRAL
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, iletişim becerilerinin bir yordayıcısı olarak kitap okuma alışkanlığına yönelik tutumların incelenmesidir. Çalışma, beden eğitimi ve spor alanında yüksek lisans ve doktora yapan öğrencilerin katılımıyla yapılmıştır. 188 lisansüstü öğrenim gören öğrenci (%45.2 kadın - %54.8 erkek) çalışmaya katılmıştır. Lisansüstü öğrencilerin kitap okumaya ilişkin tutumlarını belirlemek için Gömleksiz (2004) tarafından geliştirilen Kitap Okuma Alışkanlığına İlişkin Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Lisansüstü öğrencilerin iletişim becerilerini belirlemek için Korkut (1996) tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Ölçeği kullanılmıştır. Toplanan veriler bağımsız t test, tek yönlü varyans analizi, Pearson korelasyon testi ve regresyon analizi kullanılarak çözümlenmiştir. İstek ve yarar boyutlarında cinsiyetler açısından anlamlı farklılık bulunmuştur. Yüksek lisans ve doktora yapan öğrenciler arasında okumaya ilişkin tutumlarda ve iletişim becerilerinde anlamlı farklılık bulunmamıştır. Öğrencilerin not ortalamaları arasında iletişim becerileri ve okumaya ilişkin tutumlar açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır. okumaya ilişkin tutumun iletişim becerilerini yordadığı tespit edilmiştir. Çoklu regresyon analizi istek, okumayı sevme, gereklilik ve etki boyutlarının iletişim becerilerini yordadığını ortaya koymuştur. İletişim becerileri ile okumaya yönelik tutumlar arasındaki ilişkinin okumanın iletişim becerilerini geliştirdiğini gösterdiği söylenebilir. Bu bulgulardan, okumanın iletişim becerileri üzerinde olumlu etkisinin olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Okuma, Iletişim Becerileri,beden Eğitimi Ve Spor, Lisansüstü öğrenciler

SOZ.73 Attitudes Towards Reading as a Predictor of Communication Skills: A Study in Postgraduate Students in the Field of Physical Education and Sport

ABSTRACT
The aim of this study is to examine the attitudes towards reading habit as the predictor of communication skills. The study was conducted with the participation of postgraduate students taking master and doctorate degree in the field of physical education and sport. 188 postgraduate students (45.2% female – 54.8% male) participated in the study. Attitude Scale on Reading Habit, developed by Gömleksiz (2004), was used to determine attitudes of postgraduate students towards reading. The Communication Skills Scale, developed by Korkut (1996), was used to determine communication skills of postgraduate students. Collected data was analyzed by using independent t test, one-way ANOVA, Pearson Correlation and Regression analysis. Significant differences were found between genders in terms of desire, benefit dimensions. No significant differences were found between students taking master degree and those taking doctorate degree in terms of attitudes towards reading and communication skills. No significant differences were found between GPA in terms of attitudes towards reading and communication skills. It has been found that attitude towards reading predicts communication skills. Multiple regression analysis has displayed that desire, like reading, necessity and impact dimensions predict communication skills. It can be said that positive correlation found between communications skills and attitudes towards reading confirms reading develops communication skills. It can be concluded that attitudes towards reading has positive effects on communication skills.
Keywords : Reading, Communication Skill, Physical Education and Sport, Postgraduate Students.

SOZ.96 Beden Eğitimi Dersinin Üniversite Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışlarına Etkisi

Hülya Yeltepe ERCAN
İstanbul Teknik Üniversitesi,Beden Eğitimi Bölümü,Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, mühendislik eğitimi öğrencilerinin mesleki derslerine ek olarak aldıkları dönemlik seçmeli beden eğitimi derslerinin sağlıklı yaşam davranışlarına ve fiziksel aktivite düzeylerine etkisini tespit etmek amacıyla yapılmıştır.**:** Tanımlayıcı kesitsel modelde yapılan araştırmanın örneklemini, 2015-2016 eğitim öğretim yılında güz ve bahar dönemlerinde basketbol, futbol, voleybol, yüzme, salon futbolu ile genel kondisyon ve vücut geliştirme beden eğitimi derslerini seçen 145 öğrenci oluşturmuştur. Öğrencilerin sağlıklı yaşam biçimi davranışları ve fiziksel aktivite düzeyleri dönem başında ilk derste ve dönem sonunda son derste ölçülerek sonuçlar karşılaştırılmıştır. Katılımcıların sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını ölçmek için Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği II (SYBD–II), fiziksel aktivite düzeylerini ölçmek için de Uluslararası Fiziksel Aktivite Değerlendirme Anketi Kısa Formu (IPAQ Short Form) kullanılmıştır. Veriler, frekans ve t testi analizleri yapılarak değerlendirilmiştir. Öğrencilerin % 10,3'si kız, % 89,7'si erkek olup, yaş ortalamaları 20,79 (±1,79)'dur. Beden eğitimi dersi alan öğrencilerin SYBD toplam puan ortalaması dönemin ilk haftası 131,93 (±18,49), dönemin sonra haftasında ise 137,74 (±21,16) olarak tespit edilmiştir. Çalışma sonucunda, öğrencilerin SYBD toplam puan ortalamasında anlamlı derecede yükselme olduğu tespit edilmiştir ($p<0.000$). SYBD-II alt ölçeklerinden kendini gerçekleştirme dışındaki ($p>0.05$) tüm alt ölçeklerde de benzer şekilde istatistiksel olarak anlamlı yükselme tespit edilmiştir ($p<0.000$). Bununla birlikte öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerinin dönem sonunda anlamlı bir şekilde düştüğü görülmüştür ($p>0.05$). Araştırma sonucunda; mesleki derslere ek olarak beden eğitimi dersi almanın üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını olumlu yönde etkilediği görülmüştür. Öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerindeki düşüşte ise dönem sonunda öğrencilerin sınavlarının ve ödev teslimlerinin etkili olduğu düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Üniversite öğrencisi, Beden Eğitimi, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları, Fiziksel Aktivite.

SOZ.96 The Effects of Physical Education Course On Health-Promoting Lifestyles of University Students

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine the effects of the elective physical education courses on healthy lifestyle behaviors and physical activity levels of university students. The study is a descriptive cross-sectional design research. The sample of the study consisted of 145 volunteer students who attended basketball, football (soccer), volleyball, swimming, futsal and fitness and bodybuilding courses during the 2015-2016 academic year at Istanbul Technical University. Healthy lifestyle behaviors and physical activity levels of the university students were assessed during the first and the last weeks of both fall and spring semesters. The Health Promoting Lifestyle Profile II (HPLP-II) was used to investigate the students' lifestyle behaviors, and the International Physical Activity Questionnaire Short Form (IPAQ Short Form) was used to define the physical activity levels of the students. Data were analyzed using descriptive statistics and t-test. of the students, 15 (10.3%) were female and 130 (89.7%) were male. The mean age of the participants was 20.79 (±1.79) years. The total score of HPLP-II of the students who attended the elective physical education courses was found 131,93 (±18,49) and 137,74 (±21,16) at the first and the last week of the courses, respectively. The total score of HPLP-II was found significantly higher ($p<0.000$) at the end of the study. All subscales of HPLP-II, except for the spiritual growth ($p>0.05$), were also found significantly higher ($p<0.000$) at the end of the study. However, the physical activity levels of the students were found significantly lower ($p>0.05$). The result of this study has shown that the health behavior of university students is positively influenced by attending the physical education courses in addition to their professional education. The reason for the significant decrease of the physical activity levels of the students was believed to be the results of preparing project assignments and studying for the final exams.
Keywords: University Students, Physical Education, Healthy Lifestyle Behaviors, Physical Activity.

SOZ.109 Öğretmen Adaylarının Öğretim Tasarımı Geliştirme Düzeylerinin İncelenmesi

Fatih DERVENT [1], Erhan DEVRİLMEZ[2], Emi TSUDA[3], Phillip WARD[3]
1 Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
3 The Ohio State Unıversity,College of Education and Human Ecology,United States of America

ÖZET
Alan bilgisi, genel alan bilgisi (GAB) ve özelleşmiş alan bilgisi (ÖAB) olarak sınıflandırılmaktadır. GAB performansla edinilen oyun kuralları ve teknik/taktik bilgisini, ÖAB ise öğretim tasarımları ve bunların öğrencilere nasıl sunulduğu bilgisini içerir (Ward, 2009). ÖAB öğretim tasarımlarının seçimi ve geliştirilmesinde kendini gösterir (Rink, 2014). ÖAB'deki artışın öğrenme düzeyini yülselttiğini ortaya koyan çalışmaların yanında (Sinelnikov ve diğerleri, 2015) öğretmen adaylarının derslerinin düşük ÖAB içerdiğini gösteren araştırma sonuçları da mevcuttur (Ward ve diğerleri, basım aşamasında). Bu çalışmanın amacı öğretmen adaylarının öğretim tasarımlarını geliştirirken ÖAB'ni ne düzeyde kullandıklarını ortaya koymaktır.GAB ve ÖAB öğretimine birlikte odaklanan Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bir beden eğitimi programında, öğretmenlik uygulaması dersini alan 8 öğretmen adayı araştırmanın katılımcılarını oluşturmaktadır. Katılımcılar, 6-8 kişilik gruplardaki ortaokul öğrencilerine, 8-10 gün süreyle Amerikan futbolu ve hentbol öğretmişlerdir. 143 ders videoya kaydedilmiş ve üç araştırmacı tarafından öğretim tasarımı geliştirme kategorileri kullanılarak kodlanmıştır (Ward ve diğerleri, basım aşamasında). Öğretim tasarımı geliştirilirken kullanılan ilk tasarım formülde paydaya, ardından gelen diğer tüm öğretim tasarımları ise paya yerleştirilirek bir katsayı elde edilmiştir. Formülden elde edilen katsayı öğretmen adaylarının öğretim tasarımı geliştirme düzeylerini incelemek için kullanılmıştır. Derslerin % 33'ü üzerinden hesaplanan kodlayıcı güveniriliği % 96.2 (aralık, 97.2-95.2%) olarak bulunmuştur.Veriler incelenmesinde betimsel istatistik yöntemleri kullanılmıştır. Amerikan futbolu için ortalama katsayı 6.3 (aralık, 4.8-8.9; *SD* = 1.5) hentbol için 7.6 (aralık, 5.1-12; *SD* = 2.6) olarak bulunmuştur. Bu sonuçlar, katılımcıların öğretim tasarımlarını geliştirirken her bir derste 5 ya da daha fazla öğretim tasarımı kullandıklarını ortaya koymaktadır.Önceki araştırmaların aksine bu araştırmanın bulguları öğretmen adaylarının alan bilgilerini derinlemesine bir öğretim tasarımı kullanarak oluşturduklarını ve farklı ünitelerde bunu sürdürebildiklerini ortaya koymaktadır. Katılımcı sayısı, öğretimin 6-8 kişilik öğrenci gruplarına uygulanması ve kontrol grubu kullanılmaması araştırmadan elde edilen verilerle ilgili bir sınırlılık oluşturmaktadır.
Anahtar Kelimeler : özelleşmiş Alan Bilgisi, öğretim Tasarımı Geliştirme, öğretmen Adayları

SOZ.109 Examining Content Development of Preservice Teachers

ABSTRACT
Content knowledge can be categorized as common content knowledge (CCK) and specialized content knowledge (SCK). CCK is knowledge of rules and techniques/tactics acquired from performing, and SCK is knowledge of instructional tasks and how they are represented to students (Ward, 2009). SCK can be seen in the selection and sequencing instructional tasks in lessons (Rink, 2014). It has been demonstrated that improving SCK produces higher student learning outcomes (Sinelnikov et al., 2015), however there is evidence that the lessons of preservice teachers are characterized by little SCK (Ward et al., in press) . The purpose was to demonstrate how preservice teachers use SCK in their teaching.Participants were 8 preservice teachers enrolled in a secondary method class in a PETE program focused on both CCK and SCK. Participants taught a flag football and a team handball unit 8-10 days to 6-8 students. All 143 lessons were video recorded and coded by three observers using the content development categories (Ward et al., in press). Instructional tasks were converted to an index using a formula that placed the initial task in a sequence as a denominator and other tasks as numerators to examine depth of content development. Inter-observer agreement was conducted on 33% of the lessons. Mean agreement was 96.2% (range, 97.2-95.2%).Data were analyzed descriptively. The mean index for flag football was 6.3 (range, 4.8-8.9; *SD* = 1.5) for team handball 7.6 (range, 5.1-12; *SD* = 2.6). This result indicates that participants had at least indices of 5 or more tasks in every instructional sequence.Contrary to previous research, our findings demonstrate that preservice teachers can create and maintain depth of content knowledge within and across instructional units. The findings are limited in terms of sample size, the focus on teaching 6-8 students and the lack of a comparison group.
Keywords : Specialized Content Knowledge, Content Development, Preservice Teachers

SOZ.118 Anne-Baba Stilleri ile Beden Eğitimi Sürekli Kaygı Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Hüseyin ÜNLÜ, M. Kayıhan ERBAŞ
Aksaray Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Çocukların ve gençlerin beden eğitimi ve spora katılımlarında anne ve babalarının bu konudaki tutumlarının önemli olduğu belirtilmiştir (Güven ve Öncü, 2006, Öztürk, 1998). Tutumlar, kişilerin davranışlarını şekillendiren duyuşsal etmenlerdir. Kişinin davranışının yönünü ve şiddetini etkiler (Alp ve Süngü, 2016). Tutumların oluşmasında ise ailenin önemli bir rolü olduğu anlaşılmaktadır (Dietrich & Salmela-Aro, 2013; Özdemir et al, 2013; Ishak et al., 2012). Beden eğitimi dersine katılımda anne baba tutumunu konu edinen literatürde farklı araştırmalara rastlanmasına karşın (Erbaş, Güçlü ve Zorba, 2011; Öncü & Güven, 2011; Sheehy, 2006; Stewart & Gren, 1987) anne baba stilleri ve beden eğitimi dersi sürekli kaygı düzeyleri arasındaki ilişki konusunda bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmanın amacı lise öğrencilerinin anne-baba stilleri ile beden eğitimi dersine yönelik sürekli kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.Araştırmaya 2015-2016 eğitim öğretim yılında Aksaray ilinde farklı liselerde eğitim gören 199 kız (%60), 133 erkek (%40) olmak üzere toplam 332 öğrenci katılmıştır ($M_{yaş}$=16.15; Ss=0.946). Araştırmada veri toplama aracı olarak; iki alt boyuttan oluşan (kabul/ilgi ve sıkı denetim/kontrol) anne-baba stillerini belirlemek amacı ile "Anne-Baba Stilleri Ölçeği" ve beden eğitimi dersine yönelik sürekli kaygı düzeylerinin belirlenmesine yönelik olarak da "Beden Eğitimi Sürekli Kaygı Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerin yanı sıra, anne-baba stilleri ile beden eğitimi sürekli kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacı ile korelasyon analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırmada; öğrencilerin beden eğitimi sürekli kaygı düzeylerinin düşük seviyede olduğu ($M_{kaygı}$= 34.28; Ss=14.065), anne-baba sitilleri ölçeğinin hem anne hem de baba formunda kabul/ilgi alt-boyutu ile beden eğitimi sürekli kaygı düzeyleri arasında negatif yönde orta düzeyde bir ilişki olduğu, sıkı denetim/kontrol boyutu ile beden eğitimi sürekli kaygı düzeyleri arasında ise pozitif yönde orta düzeyde bir ilişki olduğu görülmüştür.Sonuç olarak; anne-baba sitilleri ile beden eğitimi sürekli kaygı düzeyleri arasında orta düzeyde bir ilişki olduğu, anne ve babaların çocukları üzerindeki otoriter yaklaşımlarının artmasının beden eğitimi faaliyetlerindeki sürekli kaygı düzeyini de arttırdığı, buna karşın daha demokratik ve daha ilgili anne ve babalarının çocuklarının beden eğitimi faaliyetleri açısından sürekli kaygı düzeylerinin düşük seviyede olduğu görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi Dersi, Sürekli Kaygı, Anne Baba Stili

SOZ.118 An investigation of the Relationship between Parenting Styles and Trait Anxiety Levels of Physical Education

ABSTRACT
Children and young people's participation to the physical education and sports parents is important (Güven and Öncü, 2006, Öztürk, 1998). Attitudes are emotional factors that shape people's behavior. Influence the direction and intensity of the behavior of the people (Alp and Süngü, 2016). It is understood that the formation of the attitude the family has an important role (Dietrich & Salmela-Aro, 2013; Özdemir et al, 2013; Ishak et al., 2012). Although common to different researches in literature which were deals with the attitude of parents to participate in physical education classes, there was not found any researches which were studying relationship between parenting styles and trait anxiety levels of physical education.The purpose of this study is to examine the relationship between parenting styles of high school students' and their trait anxiety levels of physical education.Participated to the study 199 girls (60%) and 133 men (40%) in a total of 332 students whom were studying in 2015-2016 educating term in different schools of Aksaray province (M_{age}=16.15; Ss=0.946). In the study it was used that as a data collection tool "parenting styles scale" which was consisted of two sub-dimension (acceptance / interest and strict supervision /control) and for the determining the trait anxiety for the physical education course "Physical Education Trait Anxiety Inventory" was used.Analysis of the data descriptive statistical as well the relationship between parenting styles and Physical Education Trait Anxiety Pearson correlation analysis techniques was carried out.In the study; it was found that physical education trait anxiety levels of students' is low ($M_{anxiety}$ = 34.28; Ss = 14.065), in the relationship between parenting styles scales sub-dimension of acceptance / interest and physical education trait anxiety in the both mother and father form moderate negative relationship was seen, in the relationship between sub-dimension of the strict supervision /control and physical education trait anxiety a moderate positive correlation was observed.As a result of the study there was a moderate correlation between parental styles and physical education trait anxiety, raising the authoritarian approach of parents as well as physical education trait anxiety level raising, whereas more democratic and more concern parents children's physical education anxiety levels were found to be low.
Keywords : Physical Education Course, Trait Anxiety, Parenting Style

SOZ.151 Aday Antrenorlerin ENACT Çevrimiçi Değerlendirme Aracı Kullanılarak Müzakere Tarzlarını İncelenmesi

Özgür Yaşar AKYAR, Gıyasettin DEMİRHAN
Hacettepe University, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Araştırma, çevrimiçi öz değerlendirme aracı olan ENACT'i kullanarak aday antrenörlerin müzakere tarzlarının incelenmesini amaçlamaktadır. Araştırma, 2015-2016 eğitim-öğretim yılında Türkiye'nin Ankara, Eskişehir, Kırıkkale, Konya illerinde beden eğitimi ve spor öğretimi alanında eğitim veren yüksek öğretim kurumlarından antrenörlük bölümünde öğrenim gören 3. ve 4. sınıf öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma grubunun belirlenmesinde kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bununla birlikte, araştırmaya farklı illerdeki (Ankara, Eskişehir, Kırıkkale, Konya) altı üniversitede öğrenim gören 323 aday antrenör dahil edilerek farklı sosyo-kültürel özellikteki bireylere ulaşılmak amaçlanmıştır. Araştırmaya katılan bu aday antrenörlerin 221'si erkek (%68,4), 102'si ise kadın (%31,6) dır. Ayrıca araştırmanın nitel bölümü kapsamında araştırmanın gerçekleştirildiği her ünversiteden gönüllü olan 2'şer aday antrenör cinsiyet dengesini gözetecek şekilde seçilerek toplamda 12 aday antrenör ile yüzyüze görüşmeler gerçekleştirilmiştir. ENACT'in kullanımını daha iyi anlamak amacıyla nicel araştırmanın geniş sayısal verisi ile nitel araştırmanın detaylarını birleştiren karma yöntem yaklaşımı seçilmiştir. Araştırmada, ENACT'in ROCI-II'ye (Örgütsel Çatışma Envanteri II) göre kriter ölçüt geçerliğini tartışmak amacıyla çatışma yönetme tarzlarından Birleştiren, Hükmeden, Kaçınan, Ödün veren, Uzlaşan tarz ile ENACT müzakere tarzındaki Birleştiren, Hükmeden, Kaçınan, Ödün veren, Uzlaşan tarz arasındaki ilişkiyi ölçmek için M. Afzalur RAHİM tarafından geliştirilen ROCI II ve ENACT kullanılmıştır (88). Aynı zamanda ENACT'i kullanan aday antrenörlerle yarı yapılandırılmış sorulardan oluşan birebir görüşmeler yapılarak ENACT daha detaylı bir şekilde aday antrenörlerin güzünden keşfedilmek istenmiştir. ENACT değerlendirme aracının kriter ölçüt geçerliği için çatışma yönetme tarzları bağımsız değişken olarak alınarak ENACT müzakere tarzları bağımlı değişkenleri arasındaki ilişkiler, Spearman sıra korelasyon katsayısı ile hesap edilmiştir. Bağımsız (Çatışma Yönetimi Tarzları) ve bağımlı (Müzakere Tarzları) değişkenler arasındaki korelasyonlar incelendiğinde; yalnızca Birleştiren Müzakere Tarzı ile Birleştiren Çatışma Yönetimi Tarzı (r=.16; p
Anahtar Kelimeler : Bütüncül Antrenörlük, Müzakere Tarzları, Çatışma Yönetim Tarzları, çevrimiçi Degerlendirme

SOZ.151 Examining Validation of ENACT On-Line Negotiation Styles Self Assessment Tool For Candidate Sport Coaches

ABSTRACT
Purpose of this research is to eximine validation of ENACT On-line Negotiation Styles Self Assessment Tool for Candidate Sport Coaches. ENACT is an on-line self assessment tool which is developed with funding from European Union. Although ENACT is developed with the purpose of providing innovative techonolgical assessment tool for mesurement of softs skills there is not enough information about its validation in the field of sport. Research was carried out with 3rd and 4th degree undergraduate students who study in coaching programs of the univeristies in Ankara, Eskişehir, Kırıkkale, Konya provinces of the Republic of Turkey during 2015-2016. Convenience sampling method is chosen for identification of research group. On the other hand, it is aimed to reach individuals with different socio-economic conditions by involving 323 candidate sport coaches who study in six different universities from the four different provinces of Turkey. These candidate sport coaches are consist of 221 male (%68,4) and 102 female (%31,6). In this research ROCI II(Rahim Organisational Conflict Inventory) and ENACT are used in order to discuss criterion validity of ENACT against to ROCI II by measuring relation between Integrating, Dominating, Obliging, Avoiding, Comprimising Styles in conflict resolution and Integrating, Dominating, Obliging, Avoiding, Comprimising Styles in negotiation. Relation between independent variables in conflict resolution styles and dependent variables in ENACT negotiation styles is measured with Spearman's rank correlation coefficient. When it is examined correlation between independent (Conflict Resolution Styles) variables and dependent (Negotiation Styles) variables; significant positive correlation is found only between Integrating Negotiation Styles and Integrating Conflict Resolution Styles (r=.16; p<.01) and between Avoiding Negotiation Styles and Avoiding Conflict Resolution Styles (r=.12;p<.05). Descriptive statistics and Mann whitney U test are used in order to examine influence of some of the variables such as gender, experience in computer game, sport type, active coaching and holding sport licence. It is found that among those variables there is only significant statistical influence of holding sport licence on Integrating and Comprimising Styles.
Keywords : Holistic Coaching, Negotiation Styles, Conflict Resolution Styles, Online Assessment.

SOZ.160 Beden Eğitimi Derslerindeki Başarı Hedeflerinin Serbest Zaman Fiziksel Aktivite Düzeyine Etkisi

Gökçe Erturan İLKER[1], Ron MCBRIDE[2], Bülent AĞBUĞA[3]
1 Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Texas A&M University,Depatment of Health and Kinesiology,United States of America
3 Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Okul beden eğitimi programları, ders içi ve ders dışında fiziksel aktiviteyi, öz-yeterliği, bilişsel ve beceri gelişimini desteklemek açısından önemli bir alandır. Bu önemli rolü gerçekleştirebilmek için beden eğitimi öğretmenlerinin, öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılımını etkileyen faktörleri anlamaları gerekmektedir. Başarı Hedefi Kuramı serbest zaman fiziksel aktivitenin (SZFA) artırılması konusunda önemli bir çerçeve sağlamaktadır. Kuram, öğrenicilerin başarı ortamlarında nasıl beceri sergilediklerini ve başarı ile ilişkili davranışları sergileme konusundaki algılarını açıklamaktadır (Ames, 1992). Pek çok çalışma başarı hedefleri (motivasyon) ve çeşitli bilişsel becerilerin fiziksel aktiviteyi açıklama düzeylerini test etmiş ancak bu güne kadar hiçbir çalışma bu değişkenlerin aynı anda hangi mekanizma ile SZFA düzeyini açıkladıklarını incelememiştir. Bu çalışmanın amacı lise öğrencilerinin beden eğitimi derslerindeki başarı hedefleri, öz-düzenleme ve öz-yeterlik düzeylerinin (SZFA) düzeylerini ne kadar açıkladığını ortaya koymaktır. Hipotez modelde öğrencilerin beden eğitimi derslerindeki öz-düzenleme ve öz-yeterlik düzeylerinin, başarı hedefleri ve (SZFA) düzeyleri arasında aracı değişken olup olmadığının belirlenmesi amaçlanmaktadır. Katılımcılar beş devlet okulundan seçilmiş 464 lise öğrencisinden (248 kadın, 216 erkek; yaş aralığı 14-17) oluşmaktadır. Öğrencilere beden eğitimi ders ortamında 2x2 Başarı Hedefi Ölçeği (Guan et al., 2007), Öğrenmeye İlişkin Motivasyonel Stratejiler Ölçeği (MSLQ; Pintrich and De Groot, 1990) ve Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi kısa form (IPAQ; http://www.ipaq.ki.se/) uygulanmıştır. Elde edilen verilerin hipotez modele uygun olup olmadığı Yapısal Eşitlik Modeli ile incelenmiştir. Performans yaklaşımı ve ustalık yaklaşımı hedefleri öz-yeterliğin pozitif, ustalık kaçınımı hedefi ise negatif açıklayıcısı iken, öz-yeterlik, ustalık yaklaşımı hedefinin SZFA'ya olan etkisine kısmi olarak aracılık etmektedir. Bunun yanında ustalık yaklaşımı hedefi öz-düzenlemenin pozitif, ustalık kaçınımı ise negatif açıklayıcısı olarak bulunmuştur. Öz-düzenlemenin fiziksel aktivite ile ilişkili olmadığı görülmüştür. Beden eğitimi öğretmenlerinin derslerde öğrencilerin kendi yeterliliklerini artırmak ile ilgilendikleri ve verilen görevlerde ustalaşmak üzerine odaklandıkları öğrenme ortamları oluşturmaları önerilmektedir. Öğrencilerin ustalık yaklaşımı hedefini benimsemelerin, onların öz-yeterlik düzeylerini ve buna bağlı olarak da SZFA düzeylerini artıracağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Başarı Hedefi, Fiziksel Aktivite, öz-yeterlik, öz-düzenleme, Beden Eğitimi

SOZ.160 The Effect of Achievement Goals in Physical Education on Leisure Time Physical Activity

ABSTRACT
School physical education (PE) programs represent an important conduit for promoting physical activity, self-efficacy, cognitive and skill development within and beyond the PE context. To fulfil this important role, physical educators should understand factors that contribute to student participation in physical activity. Achievement Goal Theory represents an important framework in the promotion of leisure time physical activity (LTPA). The theory attempts to explain how learners in achievement situations seek to demonstrate ability and understand student perceptions for engaging in achievement-related behaviours (Ames, 1992). Despite the number of studies validating the impact of achievement goals (motivation) and cognitions (e.g., self-regulated learning) physical activity, no study to date has merged the aforementioned variables altogether to explain LTPA. The present study examines the relationships among achievement goals, self-regulation and self-efficacy and LTPA among high school students. Specifically, the hypothesis model tested whether the effects of achievement goals on LTPA were mediated by self-regulation and self-efficacy. 464 students from five public high schools (248 female, 216 male; age range 14-17) participated voluntarily to the study. 2x2 Achievement Goal Scale, Motivated Strategies for Learning Questionnaire and International Physical Activity Questionnaire short form were administered to the students during the regular PE classes. Structural equation analysis assessed model fit. Performance approach and mastery approach goals were positive, mastery avoidance goals were negative predictors of self-efficacy, while self-efficacy partially mediated the effects of mastery approach on the LTPA. Furthermore, the mastery approach goal was a positive predictor of self-regulation and the, mastery avoidance goal was a negative predictor of self-regulation. There was no relationship between self-regulation and LTPA. PE teachers are recommended to create an environment that supports students to concern with developing his or her competence or mastering a task. Increasing students' mastery approach goal adoption will result with high level of self-efficacy and therefore LTPA.
Keywords : Achievement Goal, Physical Activity, Self-efficacy, Self-regulation, Physical Education

SOZ.162 Üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Alanında Eğitim Veren Birimlerine Öğrenci Kabul Yöntemleri Arasındaki Farkın İncelenmesi

Alparslan ERMAN, Asuman ŞAHAN, Sefa CERAN
Akdeniz Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor,Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı, üniversitelerin spor eğitimi veren birimlerine öğrenci kabulü sırasında uygulanan değerlendirme yöntemleri arasındaki farkın, Spor yapma düzeyi (SYD) ve YGS puanı bakımından incelenmesidir. Ayrıca, kabul değerlendirme yöntemleri arasındaki farkın, bireylerin sınıf ve bölümlere göre dağılımlarını etkileyip etkilemediği çalışmanın diğer amacıdır.Çalışmaya, 162 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO) öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılar iki grupta değerlendirilmişlerdir. Birinci gruptaki (G1) bireyler birinci sınıf öğrencisi olup BESYO'ya Özel Yetenek Sınavı (ÖYS) ve Spor Özgeçmiş Puanı ile birlikte kabul edilmişlerdir (n=83). İkinci gruptaki (G2) bireyler ise ikinci sınıf öğrencisidirler (n=79) ve BESYO'ya sadece ÖYS ile kabul edilmişlerdir.Bireylere uygulanan ankette 7 soru genel bilgileri içermekteydi. Ayrıca, araştırmacı tarafından geliştirilen ve 6 sorudan oluşan Spor yapma düzeyi belirleme anketi de uygulanmıştır (Cronbach's Alpha=0.70). Çalışmaya katılanların 134'ü geçmişte en az 2 yıl lisanslı olarak düzenli spor yaptıklarını ifade etmişlerdir. Yirmi sekiz katılımcı ise daha önce düzenli spor yapmadıklarını belirtmişlerdir.Çalışma sonuçlarına göre, Spor yapanların YGS puanında G1 (n=73, 273,92±40,66) ile G2 (n=61, 261,82±41,62) arasında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir (t=-3,35, P=0.00). Spor yapmayanların YGS puanları (G1: n=10, 261,00±37,89, G2: n=18, 286,00±45,48) arasında ise fark olmadığı belirlenmiştir (t=-1,47, P=0.15). SYD puanları incelendiğinde G1 (n=73, 15,07±5,22) ile G2 (n=61, 15,79±5,19) arasında anlamlı farka rastlanmamıştır (t=-0,80, P=0.43). Bölümler arasındaki farklar incelendiğinde; Rekreasyon (G1:n=16, 17.69±4.59, G2:n=7, 13.57±2.99, t=-2.17, P=0.04) ve Antrenörlük Eğitimi Bölümlerinde (G1:n=22, 14.41±6.51, G2:n=27, 18.52±5.12, t=-2.47, P=0.02) G1 ile G2 arasında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir. Bunun yanında, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği (G1: n=22, 13.14±3.56, G2: n=12, 14.17±4.59, t=-0.73, P=0.47) ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde (G1: n=13, 16.23±4.75, G2: n=15, 13.20±4.46, t=1.74, P=0.09) G1 ile G2 arasında anlamlı fark olmadığı belirlenmiştir.Sonuç olarak, SYD dikkate alınarak yapılan öğrenci belirleme yönteminden rekreasyon ve antrenörlük eğitimi bölümü öğrencilerinin etkilendiği, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği ve Spor Yöneticiliği Bölümü öğrencilerinin ise etkilenmediği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Spor, Üniversite, Sınav

SOZ.162 Examining the Differences between Students Acceptance Methods for Physical Education and Sports Department of Universities

ABSTRACT
The aim of this study was to compare between the applied evaluations methods with regard to Special Competence Exam (SCE), Higher Education Exam (HEE) and The Level of Elite (TLE) points when admitting students to Physical Education teacher training Universities. Besides, differences between class and department were topics of this study.One hundred sixty-two subjects volunteered to participate in this study. Participants were evaluated in two groups. First Group (G1) was first grade students entered the university with SCE, HEE and TLE points (n=83). Second group (G2) was second grade students who were entered the university with SCE and HEE points (n=79).The questionnaire was consisted 13 questions, 7 was related with ID information and 6 was related with the TLE (Cronbach's Alpha=0.70). One hundred thirty four participants stated that they had been licensed sport experienced at least 2 years. Contrary twenty eight subjects had not sports experience.According to results, There was significant difference (P=0.00) between G1 (n=73;273,92±40,66) and G2 (n=61;261,82±41,62) at HEE points in sports experienced subjects. Conversely, there was not significant differences (P=0.15) between G1 (n=10;261,00±37,89) and G2 (n=18;286,00±45,48) at HEE points in non-sports experienced subjects. According to TLE points, there was not found significant differences (P=0.43) between G1 (n=73;15,07±5,22) and G2 (n=61;15,79±5,19). Besides, there were significant differences between G1 and G2 at recreation (G1:n=16;17.69±4.59, G2:n=7;13.57±2.99, P=0.04) and coaching training department (G1:n=22;14.41±6.51, G2:n=27;18.52±5.12, P=0.02). Otherwise there were not significant differences between G1 and G2 at teacher education (G1:n=22;13.14±3.56, G2:n=12;14.17±4.59, P=0.47) and sports management department (G1:n=13;16.23±4.75, G2:n=15;13.20±4.46, P=0.09).Consequently, TLE point might be effect students admission to the University related with physical education and sport for recreation and trainer education departments. But the same might not be said for teacher education and sports management departments.
Keywords : Sports, University, Exam

SOZ.179 Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Akademik Motivasyonları

Zekai PEHLİVAN[1], Cenk TEMEL[2], Melodi FİDAN[3]
1 Mersin University,School of Physical Education and Sports,Türkiye
2 İnönü Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor YO,Türkiye
3 Mersin Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor YO,Türkiye

ÖZET
Araştırmanın genel amacı, beden eğitimi öğretmen adaylarının akademik motivasyon düzeylerini yaş, cinsiyet, konaklama yeri, bölümü isteyerek seçme, sporcu lisansına ve kız-erkek arkadaşa sahip olma ve sosyal-kültürel etkinliklere katılma değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemektir. Örneklem grubunu, araştırmaya gönüllü katılan üç farklı üniversiteden beden eğitimi öğretmenlik bölümünde okuyan (n= 277) ve beden eğitimi öğretmeni olmak için formasyon kursu alan antrenörlük ve spor yöneticiliği bölümü mezunu (n= 143) toplam 420 öğretmen adayından oluşturmaktadır.Veriler, Karagüven (2012) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Akademik Motivasyon Ölçeği" (AMÖ) ile toplanmıştır. Yedili Likert tipinde geliştirilen ölçek 28 maddeden ve yedi alt ölçekten oluşmaktadır. Alt ölçeklerin içtutarlık katsayısı Cronbach alfa değerleri 0.67 ile 0.87 arasında değişmektedir. Verilerin analizinde Tek Yönlü Varyans Analizi, t-testi ve gruplar arasındaki farkın kaynağını belirlemek için post-hoc test olarak; varyansların eşitliği durumunda Scheffe, eşit olmadığı durumlarda ise Tamhane's 2 testi kullanılmıştır. Bağımsız değişkenler arasındaki ilişki için Pearson Momentler Çarpım Korelasyon (r) teknikleri kullanılmış, anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir.Analiz sonuçlarına göre; Bölüm değişkeni açısından AMÖ alt ölçekleri arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Cinsiyet değişkeni açısından ise "İçsel Motivasyon Bilme -İMBİ ve Dışsal Motivasyon Tanınma-DMT alt ölçeklerinde kadınların puanları erkeklerden, "Motivasyonsuzluk-MS" alt ölçeğinde ise erkeklerin puanları kadınlardan yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Sporcu lisansına sahip olanlar İçsel Motivasyon Başarma-İMBA, Dışsal Motivasyon Kendini İspat-DMKİ ve MS alt ölçeklerinde daha yüksek puanlar almışlardır ($p<0,05$). Katılanların konaklama yeri değişkeni açısından MS alt ölçeğinde yurtta kalanlar, evde ailesiyle ve evde arkadaşıyla kalanlardan anlamlı biçimde yüksek puan almışlardır ($p<0,05$). Kız-erkek arkadaşa sahip olma durumu akademik motivasyonda farklılık yaratmazken, sosyal-kültürel etkinliklere düzenli katılanlar İMBA ve DMKİ alt ölçeklerinde katılmayanlardan, okuduğu bölümü isteyerek seçenler MS hariç diğer alt ölçeklerde yüksek puanlar almışlardır ($p<0,05$). Yaş ile akademik motivasyon alt ölçekleri arasında anlamlı bir korelasyon bulunmamıştır ($p>0.01$).
Anahtar Kelimeler : Motivasyon, Akademik Motivasyon, Beden Eğitimi öğretmen Adayları

SOZ.179 Academic Motivations of Pre-Service Physical Education Teachers

ABSTRACT
This study aims to reveal if there is any change in the academic motivation levels of pre-service physical education teachers for variables such as age, sex, accommodation, sports licence, having girl-boyfriend and participating in socio-cultural events. Study group consists of 420 voluntary pre-service teachers from three different universities where they study in Department of Physical Education Teacher (n=277) and graduated from Department of Trainer and Sports Management and participate to initial teacher training course (n=143).Data was collected by "Academic Motivation Scale" (AMS) adapted to Turkish by Karaguven (2012). Seven-point Likert type scale consists of 28 items and seven sub-scales. Cronbach's alfa values change between 0,67 and 0,87. Data were analysed by One-Way ANOVA, t-test and Scheffe for equal and Tamhane's 2 test for unequal variance values as post hoc to define the source of difference between groups. Pearson Product-Moment Correlation Coefficient (r) techniques were used to define the relation between independent variables. Significance level is 0,05.Results reveals that there is no significant difference of department variables between AMS sub-scales. For sex variables; women have higher scores than men in Intrinsic Motivation to Know-IMTK and Extrinsic Motivation Identified Regulation-EMID while men have higher scores than women in Amotivation-AMOT ($p<0,05$). The holders of sports licence have higher scores in Intrinsic Motivation to Accomplish-IMTA, Extrinsic Motivation Introjected Regulation-EMIN and AMOT ($p<0,05$). For accommodation variables; participants living in dormitory have significantly higher scores in AMOT than those living at home with parents or homemates ($p<0,05$). Having girlfriend/boyfriend makes no difference in academic motivation, yet the regular participants to socio-culturel events have higher scores in IMTA and EMIN than the non-participants, and those who willfully selected their department have higher scores in all sub-scales except AMOT ($p<0,05$). There is no significant correlation between age and sub-scales of academic motivation ($p>0.01$).
Keywords : Motivation, Academic Motivation, Pre-service Physical Education Teachers

SOZ.180 Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Mesleki Kaygı Düzeyleri Ve Akademik Öz Yeterlikleriyle İlişkisi

Zekai PEHLİVAN, Eda MUSTU
Mersin Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı; beden eğitimi öğretmen adaylarının bazı değişkenlere göre mesleki kaygı düzeyleri ve mesleki kaygı ile akademik öz-yeterlik arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Araştırmanın örneklem grubunu 10 farklı üniversiteden ve yaş ortalaması 21.40 olan toplam 586 öğretmen adayı oluşturmaktadır (Erkek; n=333, Kadın; n=253). Mesleğe yönelik kaygılara ilişkin veriler; Cabi ve Yalçınalp (2013) tarafından geliştirilen "*Öğretmen Adaylarına Yönelik Mesleki Kaygı Ölçeği (MKÖ)"* ile toplanmıştır. Beşli Likert tipinde geliştirilen ölçek 45 madde ve sekiz alt boyuttan oluşmaktadır. Sekiz alt boyutun Cronbach Alfa katsayıları 0.67-0.94 arasında değişmektedir. Katılanların akademik öz yeterlikleri ise Owen ve Froman (1988) tarafından geliştirilen ve Ekici (2012) tarafından Türkçe'ye uyarlanan *"Akademik Öz-Yeterlik Ölçeği*" ile toplanmıştır. Beşli Likert tipinde geliştirilen ölçek 33 madde ve üç alt boyuttan oluşmaktadır. Alt boyutların Cronbach Alfa değerleri 0.82-0.90 arasında değişmektedir. Verilerin analizi için Tek Yönlü Varyans Analizi, varyansların eşitliği için Levene testi uygulanmıştır. Levene testi sonuçlarına göre normal dağılımı etkileyen 21 denek veri setinden silinmiştir. Post Hoc test olarak Tukey benimsenmiş, güven aralığı .95 ve .99 olarak alınmıştır.Varyans analizi sonuçlarına göre; cinsiyet değişkeni açısından MKÖ "toplam kaygı", "ekonomik-sosyal" ve "atanma merkezli kaygı" boyutlarında kadın adayların mesleki kaygı düzeyleri erkeklerden anlamlı biçimde yüksektir (p<0,05). Sınıf değişkenine göre; MKÖ "toplam kaygı", "görev", "ekonomik-sosyal", "öğrenci iletişim", "meslektaş-veli merkezli kaygı" boyutlarında anlamlı farklılaşma bulunmuştur (p<0,05). Sosyal-kültürel ve sportif aktivitelere katılma değişkeni açısından "sosyo-ekonomik merkezli kaygı" boyutunda aktivitelere hiç katılmayanlar düzenli katılanlara oranla anlamlı biçimde daha fazla mesleki kaygı taşımaktadırlar (p<0,05). Akademik başarı değişkeni açısından ise MKÖ toplam puanlarında, "görev merkezli", "öğrenci iletişim merkezli", "kişisel gelişim merkezli" ve "atanma merkezli kaygı" boyutlarında kendini zayıf ve orta düzeyde değerlendirenler iyi düzeyde değerlendirenlerden daha fazla mesleki kaygı taşımaktadırlar. MKÖ ve Akademik Öz Yeterlik Ölçeği arasında negatif bir korelasyon bulunmaktadır (p<0.01).
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi öğretmen Adayı, Mesleki Kaygı, Akademik öz-yeterlik

SOZ.180 The Correlation Between Occupational Anxiety Level and Academic Self-Efficacy of Pre-Service Physical Education Teachers

ABSTRACT
This study aims to determine the occupational anxiety level of pre-service physical education teachers according to variables and reveals the correlation between occupational anxiety and academic self-efficacy. Study group consists of 586 pre-service teachers from 10 different universities. Data on occupation anxiety is collected by *"Occupational Anxiety Scale for Pre-Service Teachers (OAS)"* developed by Cabi & Yalcınalp (2013). Scale is five-point Likert type and consists of 45 items and 8 sub-dimensions. Cronbach's Alfa values of eight sub-dimensions changes between 0.67-0.94. Self-efficacy of the participants is achieved by using "*Academic Self-Efficacy Scale (ASES)*" that is developed by Owen and Froman (1988) and adapted to Turkish by Ekici (2012). This five-point Likert type scale consists of 33 items and three sub-dimensions. Cronbach's Alfa value of sub-dimension changes between 0.82-0.90. One-Way Anova used for data analysis and Levene test is conducted for variance equality. Confidence interval is .95 and .99. Significance level is 0,05.The results reveals that; for sex variables, women's occupational anxiety is significantly higher than men's in the dimensions of OAS "total anxiety", "socio-economic" and "school management" (p<0,05). According to class variables, there is significant differentiation in the dimension of OAS "total anxiety", "job-oriented", "socio-economic", "interaction with students", "colleagues and students'parents" (p<0,05). For variables of participation in socio-cultural and sportive activities and in "socio-economic" dimension, the participants who never participate any activities have significantly higher level of occupational anxiety than those who regularly participate to activities (p<0,05). For the variables of academic achievement, the participants who assess themselves at low or medium level in the dimension of "job-oriented", "interactions with students", "individual self-development" and "school management" have higher occupational anxiety level than those who assess themselves at good level. There is a negative correlation between OAS and ASES (p<0.01).
Keywords : Pre-service Physical Education Teacher, Occupational Anxiety, Academic Self-efficacy

SOZ.182 Geleceğin Beden Eğitimi Öğretim Üyelerini Yetiştirmede Etkili Öğretim Ortamı: Bir Eylem Araştırması Çalışması

Mustafa Levent İNCE
Orta Doğu Teknik Üniversitesi,Eğitim Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Geleceğin beden eğitimi öğretim üyelerini doktora programlarında araştırma, öğretim ve topluma hizmet amaçları için hazırlamak oldukça gayret gerektirici bir çalışmadır. Doktora programlarının etkililiğine ve işleyişine odaklanan önceki araştırmalarda tezlerden nadiren saygın hakemli dergilerde yayın yapıldığı saptanmıştır (Yaman ve Atay, 2007). Ayrıca, doktora öğrencilerinin görüşlerine göre, a) doktora derslerinin öğrencilerin tez sürecindeki ihtiyaç duydukları araştırma becerilerine yeterince katkı yapamadığı, b) öğrencilerin çalışma alanlarında kendilerine destek verecek deneyimli araştırmacıya ulaşmada zorlandığı, c) uluslararası araştırmacılarla etkileşim için gerekli yabancı dil yeterliğinde sıkıntı çekildiği, d) aynı konu alanında çalışan diğer araştırmacılarla işbirliğinde zorlanıldığı ve e) öğretim becerileri ve topluma hizmet konularında öğrencilere sunulan danışmanlığın yetersiz olduğu saptanmıştır (İnce ve Korkusuz, 2012). Bu çalışmanın amacı, öğretim üyesi yetiştirme amaçlı doktora eğitiminde yukarıda belirtilen sorunları aşmak için gerekli etkili öğretim stratejilerini geliştirmektir. Bu amaçla ODTÜ'de Öğretim Üyesi Yetiştirme Programında eğitim alan beş doktora öğrencisine araştırma, öğretim ve topluma hizmet boyutlarına odaklanan öğretim stratejileri geliştirilerek uygulanmıştır. Çalışmada eylem araştırması deseni kullanılmıştır. Süreçteki öğrenci memnuniyeti, uygulanan stratejilerin öğrenci öğrenmesine etkisi ve öğrenmeyi yaşama transfer etme durumları 2008-2014 yılları arasında çeşitli nitel (görüşme, gözlem, saha notu, yazılı doküman inceleme) ve nicel (yayın ve sunum sayıları) veri toplama yöntemleri ile incelenmiştir. Nitel veriler içerik analizi, nicel veriler ise betimsel istatistiksel yöntemlerle analiz edilmiştir. Sonuç olarak, geliştirilen stratejilerin öğrencilerin özellikle araştırma becerilerine ve topluma hizmet çalışmalarına katılımlarına anlamlı etkileri olduğu saptanmıştır. Bununla birlikte öğrencilerin öğretim becerilerinin istenen düzeye gelmesi için yeni stratejiler geliştirilmesi gerektiği görülmüştür. Bu çalışmada elde edilen bulguların, ülkemizdeki öğretim üyesi yetiştirme programlarının niteliğinin geliştirilmesine katkı sunması beklenmektedir.
Kaynakça
İnce ML, Korkusuz F. (2012) Lisansüstü eğitimde spor bilimleri öğretim üyeleri ve öğrencilerinin deneyimleri: fenomenolojik bir bakış. *II. Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi*, 31 Mayıs- 2 Haziran. Gazi Üniversitesi, Ankara.
Yaman H, Atay E (2007). PhD thesis in Turkish sport sciences: A study covering the years 1988-2002. *Scientometrics*, 71(3), 415-421.
Anahtar Kelimeler : Öğretim Üyesi Yetiştirme, Doktora Eğitimi, Öğretim Stratejileri

SOZ.182 Effective Instructional Setting for Development of Future Physical Education Faculty: An Action Research Study

ABSTRACT
Preparing the future PETE faculty for the research, teaching and academic service is a challenging issue for the PhD programs. Previous research in the study setting indicated that PhD research outcome was rarely published in refereed academic journals (Yaman & Atay, 2007). In addition, according to the PhD students' perceptions a) PhD program courses were poorly aligned by their specific needs in research, b) number of senior faculty in their area of research interest was few, c) personal foreign language skills to follow international research was limited, d) collaboration with other students and colleagues was poor, and e) mentoring for teaching and academic service was limited. The purpose of this study was to develop effective strategies to overcome the above mentioned issues for better preparation of PETE faculty candidates. To this end, developed instructional strategies was applied to five PhD students who were in future faculty preparation program at Middle East Technical University in Turkey. Action research design was used in this study. During the process, student perceptions, student learning and transfer of learning to life were followed by various qualitative (interview, observation, field notes, document analysis) and quantitative (number of publications and presentations) data collection methods from 2008 to 2014. Qualitative data was analyzed by content analysis method and quantitative data was analyzed by descriptive statistics. According to the findings, applied strategies were effective to improve students' research and academic service related outcomes. However, students' teaching skills did not reached to an optimum level, and new strategies for the development of teaching skills of PETE faculty candidates were considered for the next steps of the action research. It is expected that findings of this study will inform the future faculty preparation programs in Turkey.
Keywords : Preparing Future Faculty, PhD Education, Instructional Strategies

SOZ.191 Voleybol Alan Bilgisi Eğitiminin Ortaokul Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Pedagojik Alan Bilgisi ve Öğrenci Öğrenmesi Üzerine Etkilerinin İncelenmesi

Mehmet ASMA [1], Cengiz AKARÇEŞME[2], Phillip WARD[3], Hatice ÇAMLIYER[4], İbrahim YILDIRAN[5]
1 Celal Bayar Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
3 Ohio State University,Department of Human Sciences,United States of America
4 Celal Bayar Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
5 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Günümüz eğitim çevrelerince yaygın olarak kullanılmaya başlanan alan bilgisi (AB) kavramını MEB (2012), "öğretmenin öğretmekle yükümlü olduğu disiplinle ilgili bilgi, beceri, tutum, tavır ve alışkanlıkları kapsayan bir yeterlik boyutu" şeklinde tanımlamıştır. Bilgi ve araştırmanın doğası, alanlar arasında önemli farklılıklar gösterdiğinden, öğretmenlerin öğretecekleri alana özgü bilgi temellerini derinlemesine anlamaları gerekmektedir (Koehler & Mishra, 2009). Bu bağlamda, Ward'ın (2009) genel alan bilgisinden (GAB) ayrı bir alt bilgi alanı olarak vurguladığı; uzmanlık alan bilgisine (UAB) değinmek faydalı olacaktır. Uzmanlık alan bilgisi (UAB) öğretmenlerin içeriği öğrencilerine öğretmek için gereksinim duydukları, hata analizi, uygun görev seçimi ve görev sunumu gibi bilgileri içeren bilgidir (Ward, 2009). Burada son olarak bahsedilmesi gereken bir diğer önemli kavram olan pedagojik alan bilgisi ise (PAB)**,** öğretmenlerin neyi nasıl öğretecekleri ile ilgili farklı bilgi temellerinin etkileşimidir. Shulman'a göre (1987) PAB, öğretmenin uzmanlık alanında bulunan, içerik ve pedagojinin özel bir karışımı olarak tanımlanmaktadır.Eğitim çevrelerinde AB ile PAB arasında; PAB ile öğrenci performansı arasında bir ilişkinin olup olmadığı önemli bir tartışma konusudur. Bu hususta en büyük problem, UAB ve PAB'ın ölçülmesi için işlevsel ve tekrar edilebilir bir ölçüm aracının olmamasıdır. Ayrıca günümüzde, özellikle de beden eğitimi (BE) alanında bu ilişkileri doğrudan ortaya koymaya çalışan araştırmaların (Lee, 2010; Ward, 2014; Kim, 2011-2015; Iserbyt, 2015) sayısı oldukça yetersizdir. AB, PAB ve öğrenci performansı arasında bahsedilen bu ilişkileri doğrudan ortaya koymanın yolu, öğretmenlerin öğretim davranışlarındaki ve öğrencilerin bunu takip eden öğrenme davranışlarındaki değişimleri belirlemek amacıyla öğretmenlerin alan bilgisi düzeyleri manipüle edilerek ve deneysel analiz yöntemi ile mümkündür.Bu düşünceden hareketle bu araştırma, öğretmenlere verilen AB eğitiminin onların voleybol derslerindeki öğretim uygulamalarına ve öğrencilerin öğrenme davranışları üzerine etkilerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmada; a- voleybolu uzmanlık alanı olarak tanımlamama b- dört ayrı sınıfa altı haftalık voleybol ünitesini öğretebilme (iki kontrol ve iki deney grubunun her biri için 6'şar ders) c- araştırmaya gönüllü olarak katılım, ölçütlerine göre devlet okulunda görevli iki (bir kadın, bir erkek) tecrübeli (10-15 yıl devlet okulu deneyimi) BE öğretmeni amaçlı örneklem yöntemiyle katılımcı olarak seçilmiştir. Öğretmenler tarafından sınıf bazında öğrenciler düşük, orta ve üst yetenek gruplarına ayrıldıktan sonra, rastgele örneklem yöntemiyle bu yetenek gruplarından seçilen (her gruptan bir kız ve bir erkek) her sınıftan altı öğrenci (n 48), öğrenme davranışları açısından gözlenmiştir. Araştırma, verilen AB eğitiminden önce ve sonraki öğretmen davranışları ve öğrencilerin sergilediği öğrenme davranışlarını doğal ortamında incelemek amacıyla Ward (2014) tarafından geliştirilen yarı deneysel araştırma deseninde kurgulanmıştır. PAB, davranış analizi ve deneysel yaklaşımların her ikisi birden kullanılarak araştırılmıştır. Davranış analizi yaklaşımı, araştırmacılara bireysel öğretmen ve öğrenci davranışlarını gözlemleme, ölçme ve analiz etme olanağı sunmaktadır. Bu desenin amacı PAB ve AB düzeyleri manipüle edilmiş öğretmenler ile voleybol derslerine katılan öğrencilerinin başarılarına ilişkin hipotezin test edilmesidir. Bu çalışmada bağımsız değişken, voleybolun başarılı bir şekilde BE dersinde öğretiminin gerçekleştirilebilmesi için öğretmenlerin UAB içeren on iki saatlik voleybol AB eğitimi ve günlük öğretim geribildirimleridir. Bağımlı değişken ise öğretmenlerin PAB'ını gösteren öğretim uygulamaları ve öğrencilerin BE dersindeki öğrenme davranışlarıdır.Araştırma sonuçlarına göre öğretmenlerin öğretim davranışları AB eğitiminden önce ve sonra anlamlı derecede farklılık göstermiştir. Deney gruplarında öğretmenlerin kontrol gruplarına göre oldukça yüksek düzeyde açıklama, betimleme, analoji - metafor, ipuçları ve özel uyumlu geri bildirim kullandıkları görülmüştür. Benzer şekilde, öğretmenlerin öğretim davranışlarına bağlı olarak deney grubundaki öğrencilerin kontrol grubundakilere göre çok daha fazla sayı ve oranda doğru deneme yaptıkları gözlenmiştir. Elde edilen verilerin ışığında, öğretmenlerin iyileştirilmiş UAB'sinin onların öğretim davranışlarını (PAB) pozitif yönde değiştirdiği ve buna bağlı olarak da öğrencilerin öğrenme düzeylerinin arttığını söylemek mümkündür. Bu araştırmanın bulgularından hareketle, AB paketlerinin hizmet öncesi ve hizmet içi öğretmen eğitiminde kullanımının BE derslerinin kalitesinin arttırılmasına katkı sağlayacağı öngörülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, Alan Bilgisi, Uzmanlık Alan Bilgisi, Pedagojik Alan Bilgisi, Öğrenci Öğrenmesi

SOZ.191 The Investigation of The Effects of a Volleyball Content Knowledge Workshop on Middle School Physical Education Teachers

Mehmet ASMA, Cengiz AKARÇEŞME, Phillip WARD, Hatice ÇAMLIYER, İbrahim YILDIRAN

ABSTRACT
The term Content Knowledge (CK), which is increasingly used within the contemporary education environment, is defined by the Turkish Ministry of National Education as: “the competency dimension, that entails a teacher’s knowledge, ability, attitude, and habits, regarding the discipline that he/she is required to teach” (MEB 2012). Given the nature of knowledge and research, and significant differences that exist between various branches of knowledge, teachers are required to have an in-depth understanding of the knowledge foundations that are specific to the disciplinary field that they are teaching (Koehler & Mishra, 2009). In this respect, it is useful to mention Ward’s (2009) emphasis on the Specialized Content Knowledge (SCK); a sub-knowledge base that separately from the Common Content Knowledge (CCK). According to Ward (2009), SCK is the knowledge which encapsulates error analysis, the selection of the proper task, and the presentation of that task, for which the teacher feels a need in order to be able to teach the content to his/her students. Another important concept to address here, is Pedagogical Content Knowledge (PCK); the interaction of the various knowledge bases upon which the teacher makes decisions regarding what content to teach and how to teach the content. According to Shulman (1987), PCK is defined as a special blend of content and pedagogy that is found within the teacher’s area of expertise.Recent discussions, within education circles, have debated whether a relationship exists between the CK and the PCK, and between the PCK and student performance. The biggest obstacle, in relation to this topic, is that there have not been any operational and replicable measures for SCK and PCK. This is particularly the case in the field of physical education (PE), where, apart from a few studies (Lee, 2010; Ward, 2014; Kim, 2011-2015; Iserbyt, 2015), the research regarding the relationships between CK, PCK, and student performance is insufficient. A way toward revealing the relationships that thought to exist between CK, SCK and student performance, would be to undertake an experimental analysis whereby a teacher’s CK levels are manipulated with the intention of determining the consequent changes in the teacher's PCK and the subsequent changes in student learning.Based on this understanding, this study was conducted to analyse the impact that CK training had on the teaching behavior of volleyball teacher’s, who received the CK training, and the learning behavior demonstrated by their students during the volleyball lessons. Two experienced (10-15 years in public schools) middle school physical education teachers (one male and one female) were purposefully selected as participants for this study from two public schools according to the following criteria: (a) They did not consider volleyball as an expert content area; (b) they were able to teach two 6-day volleyball lessons to four classes (six lessons for two comparison classes before the CK workshop and another six lessons for two experimental classes after the CK workshop); and (c) they were willing to participate in the study. Six students in each class blocked into low, average, and high skilled students (n 48) were observed. In this research a quasi-experimental research design was used to investigate, within a natural setting, 1) the possible changes in the pre-CK-training and post-CK-training teaching behaviors demonstrated by two volunteer teachers and 2) the possible changes in the subsequent learning behaviors of the students. The study adopted a research design developed by Ward (2014), and investigated PCK by employing both a behavioral analysis and an experimental approach. The behavioral analysis approach enables the investigator to observe, measure and analyze the behaviors of individual teachers and students. The purpose of the design was to test the hypotheses that there are relationships between teacher’s PCK and student learning behaviors by manipulating the level of teacher’s CK and PCK. In this study, the independent variable was a volleyball CK workshop which including twelve hours of instruction of teacher’s SCK for successfully teaching volleyball in PE classes and daily teaching feedbacks. The dependent variables were teacher’s teaching behaviors that demonstrate their PCK and student’s learning behaviors in PE lessons. According to the results of the study, a meaningful degree of change is noted in the teaching behaviors demonstrated by the teacher’s prior to and after receiving the CK workshop. When compared with the data of the comparison groups, the teacher’s within the experiment groups demonstrated a higher number of descriptions, analogies-metaphors, cues and specific relevant feedback within their teaching behaviors. In direct relation to the changed teaching behaviors of the teachers, the students within the experiment groups demonstrated a higher number and ratio of correct trials in comparison to that of the students within the comparison groups. In light of the findings from this research study, it is possible to conclude that a teacher’s improved SCK positively changes their educational behavior, and improves to the learning levels of students. Further to this, it is proposed that the adoption of CK packets within pre-service and in-service teacher education programs, will significantly contribute to the improvement in the quality of PE lessons.
Keywords : Volleyball, Content Knowledge, Specialized Content Knowledge, Pedagogical Content Knowledge, Student Learning

SOZ.200 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sportmenlik Kavramına İlişkin Görüşleri

Oğuz Kaan ESENTÜRK[1], Yakup KOÇ [2]
1 Gazi Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Erzincan Üniversitesi,Eğitim Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin sportmenlik kavramına ilişkin görüşlerinin incelenmesidir. Nitel araştırma paradigmasına göre kurgulanan bu araştırmada, kritik durum örneklemesi ile belirlenmiş 13 beden eğitimi öğretmeninin (9'u erkek; 4'ü kadın) görüşlerine başvurulmuştur. Veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından literatür taraması ve uzman görüşleri ile şekillendirilen "yarı yapılandırılmış görüşme formu" kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde betimsel analiz tekniğinden yararlanılmıştır. Araştırma bulguları, beden eğitimi öğretmenlerinin sportmenlik kavramına yönelik farklı bakış açılarına sahip olduklarını göstermiştir. Beden eğitimi öğretmenleri, görev yaptıkları okullarda sportmenlik kavramına ilişkin farkındalığı artıracak etkinliklerin olması gerektiği yönünde görüş belirtmelerine rağmen öğretmenlerin salt sportmenlik ile ilgili etkinlikleri yeterince uygulamadıkları tespit edilmiştir. Bununla birlikte, halihazırda uygulanmakta olan beden eğitimi ders programının sportmenlik eğitimi için öğretmenlere yeterince bilgi vermediği ve öğretmenlerin hizmet içi eğitim kurslarında sportmenlik kavramına yönelik eğitim almak istedikleri tespit edilmiştir. Tüm bu bulguların yanı sıra katılımcılar, lisans düzeyinde sportmenlik kavramı açısından verilen eğitimin daha nitelikli hale getirilmesi gerektiğini düşünmektedir. Sonuç olarak, beden eğitimi öğretmenlerinin bu kapsamda daha nitelikli hale gelebilmeleri adına, özellikle öğretmen yetiştiren kurumların programlarına sportmenlikle ilişkili teori ve uygulama içeren zorunlu ders koymaları ve araştırmacıların da beden eğitimi öğretmenlerine yön verecek örnek etkinlik ve uygulamalar geliştirmeleri önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi öğretmeni, Sportmenlik

SOZ.200 Opinions of Physical Education Teachers on the Sportsmanship Concept

ABSTRACT
The aim of this study is to investigate what physical education teachers think on the sportsmanship concept. This study, which has been based on the quantitative research paradigm, involves opinions of 13 physical education teachers (9 males and 4 females) which have been specified through a critical incident sampling. A "semi-structured interview form" which has been developed using a literature review and expert opinions has been used to collect data. The descriptive analysis technique was used in analyzing the obtained data. Results of the study showed that physical education teachers have different views on the sportsmanship concept. Although physical education teachers stated their opinions on requirement of activities towards enhancing the awareness with regard to the sportsmanship concept in schools they work in, it was determined that they do not perform such activities on merely sportsmanship. However, it was seen that the current physical education course programs do not provide teachers with sufficient information regarding the sportsmanship education and that teachers desire to have education on the sportsmanship concept during in-service training activities. Furthermore, the involved teachers think that quality of the current university education in terms of the sportsmanship concept should be improved. In conclusion, in order to enhance the quality of physical education teachers with regard to the sportsmanship concept, particularly faculties of education are recommended to include compulsory courses containing both the theory and practice on sportsmanship and researchers are recommended to develop sample activities and practice guiding physical education teachers.
Keywords : Physical Education Teacher, Sportsmanship

SOZ.201 Güncel Genel ve Özelleşmiş Alan Bilgisi Bakış Açısı İle Öğretmen Adaylarına Sunulan Sporla İlişkili Derslerin Geliştirilmesi: Badminton Örneği

Erhan DEVRİLMEZ, Mustafa Levent İNCE
Orta Doğu Teknik Üniversitesi,Eğitimi Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü,Türkiye

ÖZET
Öğretmenlerin derslerinde bir sporla ilgili bilgi, beceri ve tutumu öğrencilerine etkili bir şekilde öğretebilmeleri, kendilerinin o sporla ilgili alan bilgisi yeterlikleri ile doğrudan ilintilidir (Siedentop, 2002). Yakın zamanda alanyazında, öğretmenlerin spora özgü öğrenmeleri gereken alan bilgisi genel alan bilgisi (GAB) ve özelleşmiş (ÖAB) alanı bilgisi olarak yeniden kavramsallaştırılmıştır (Ward, 2009a). Bu bakış açısı, öğretmen adaylarına üniversitede sunulan sporla ilgili derslerin içeriğinin de tekrar tasarlanmasını gerektirmektedir. Bu çalışmada, öğretmen adayları için bu doğrultuda tasarlanmış 10 haftalık bir badminton dersinin, öğretmen adaylarının konu alanı bilgi düzeylerine etkisi incelenmiştir. Çalışmada yarı deneysel araştırma deseni kullanılmıştır. Yeni kavramlara göre tasarlanan badminton dersi bir üniversitede eğitim alan öğretmen adaylarına uygulanmıştır (deney grubu, n= 38). Başka bir üniversitede, ders tasarımına herhangi bir müdahalede bulunulmayan bir badminton dersine katılan öğrenciler ise karşılaştırma grubunu oluşturmuştur (karşılaştırma grubu, n= 36). Deney ve karşılaştırma gruplarındaki öğretmen adaylarının badminton bilgi düzeyleri eğitim öncesi ve sonrası olmak üzere araştırmacılar tarafından geliştirilen kapsam geçerliği, madde gücü ve madde ayırt ediciliği sınanmış bir Badminton Bilgi Erişi Testi ile ölçülmüştür. Veri analizinde karışık ANOVA yöntemi kullanılmıştır. Bulgulara göre deney grubundaki öğretmen adaylarının genel ve özelleşmiş badminton alan bilgisi erişi düzeyleri karşılaştırma grubundaki öğrencilerden yüksek çıkmıştır ($p < .05$) Sonuç olarak, öğretmen adaylarına sunulan sporla ilgili derslerin alan bilgisi kapsamının Ward'ın (2009a) geliştirdiği yeni alan bilgisi boyutlarına göre gözden geçirilerek tasarlanması önerilir.

Kaynakça

Ward, P. (2009a).Content matters: Knowledge that alters teaching. Historic Traditions and Future Directions of Research on Teaching and Teacher Education in Physical Education. In L. Housner, M. Metzler, P. Schempp and T. Templin. (pp. 345-356) Morgantown WV. Fitness Information Technology.
Siedentop, D. (2002). Content knowledge for physical education. *Journal of Teaching in Physical Education, 21,* 368-377.

Anahtar Kelimeler : Alan Bilgisi, Bilgi Erişi Testi, Badminton

SOZ.201 Developing The Sport Skill Related Courses For The Prospective Teachers By Using The Contemporary Common and Specialized Content Knowledge Views: Badminton Example

ABSTRACT
Teaching a sport specific knowledge, skill and attitude in a school lesson is directly related to teachers' content knowledge competency on that sport (Siedentop, 2002). Recently, sport specific content knowledge that teachers should learn has been re-conceptualized as common content knowledge (CCK) and specialized content knowledge (SCK) (Ward, 2009a). That point of view indicates that content of sport courses taught in physical education teacher education program should be re-designed. The purpose of this study is to examine effects of 10 weeks badminton content knowledge intervention on pre-service teachers' content knowledge level. Quasi experimental design was used in this study. Intervention designed according to new concepts was applied on preservice teachers in a university (experiment group, n= 38). Preservice teachers in another university constituted comparison group and they followed badminton course without any intervention (Comparison group, n: 36). Badminton content knowledge level of both experiment and comparison group preservice teachers were measured before and after intervention via a badminton achievement test developed by authors. Content validity, item difficulty and item discrimination of achievement test were checked. Mixed ANOVA was used for statistical analysis. According to findings, common and specialized content knowledge level of experiment group preservice teachers was higher than comparison group preservice teachers ($p < .05$). As a conclusion, it is recommended that content knowledge scope of sport-related courses should be re-designed according to new content knowledge framework (Ward, 2009a).

SOZ.237 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Ders Dışı Spor Etkinliklerinde Karşılaştıkları Sorunlara İlişkin Görüşleri

Kurtuluş ÖZLÜ[1], Faruk YAMANER[2], Resul ÇEKİN[3]
1 Hitit Üniversitesi,Sosyal Bilimler Enstitüsü Beden Eğitim Ve Spor Anabilimdalı,Türkiye
2 Hitit Üniversitesi,Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu,Türkiye
3 Amasya Üniversitesi,Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi Ve Spor öğretmenliği Bölümü,Türkiye

ÖZET
Çağın hızlı gelişiminin neden olduğu hareketsiz yaşam tarzı insan sağlığını olumsuz yönde etkilemektedir. Artan boş zamanların öncelikle fiziksel aktivitelerle değerlendirilebilmesi için topluma düzenli bir hareket eğitiminin kazandırılması önemlidir. Bu nedenle beden, zihin, ahlak, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir karaktere sahip sağlıklı bir toplum yetiştirmek için hareket eğitimine Milli Eğitimin genel amaçları arasında yer verilmiştir.Eğitim hizmetlerinin gerçekleştirildiği okullarda, eğitimin sürekliliği ilkesine dayanılarak, eğitimin ders dışı etkinliklerle pekiştirilmesi gerekmektedir. Çünkü öğretim programlarının öğrencilerin istek ve gereksinimlerine ulaşamadığı noktalar vardır ve bu noktalara ulaşmak ders dışı etkinliklerle mümkün olabilmektedir.Ders dışı etkinlikler arasında ise sportif etkinlikler önemli yere sahiptir. Çünkü çocukların enerjilerini daha özgür bir ortamda, eğitim amaçları doğrultusunda üretim sürecine yönlendirilmesi gerekmektedir. Bunun gerçekleşebileceği alanlar, ders sisteminden daha çok ders dışı sportif etkinliklerdir. Ancak okullarda ders dışı spor etkinliklerinin uygulanmasında çeşitli sorunlarla karşılaşılmaktadır.Bu araştırmanın amacı beden eğitimi öğretmenlerinin ders dışı spor etkinliklerinin uygulanmasında karşılaştıkları sorunlara ilişkin görüşlerini detaylı bir şekilde incelemektir. Araştırmaya Amasya ilinde görev yapmakta olan beden eğitimi öğretmenlerinden amaçlı örneklem yöntemlerinden olan kolay ulaşılabilir durum örneklemesi ile seçilen 11 beden eğitimi öğretmeni gönüllülük esasına dayanarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından alanyazın taraması yapılarak ve uzman görüşlerinden yararlanılarak oluşturulan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde grafiklerin ve modellerin oluşturulmasında NVIVO 9.0 programı kullanılırken veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin ders dışı spor faaliyetlerinde karşılaştıkları sorunlar yapılan atıflara göre sırasıyla öğrenci merkezli, yönetim merkezli, ücret merkezli, materyal eksikliğinden kaynaklı ve öğretmen merkezli sorunlar olarak görülmektedir. Araştırma sonuçlarına göre öğrenci merkezli öğrencilerin katılım sorunları en çok atıf alan sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışma alanda daha önce ders dışı spor etkinliklerini yürüten beden eğitimi öğretmenlerinin bu etkinlikleri gerçekleştirirken karşılaştıkları güçlükleri derinlemesine araştıran başka bir çalışma yapılmaması açısından önemlidir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Beden Eğitimi öğretmeni, Ders Dışı Spor Etkinlikleri

SOZ.237 Opinions of Physical Education Teachers On The Problems They Face During Extracurricular Sports Activities

ABSTRACT
The motionless lifestyle caused by the rapid developments of the era effects life negatively. To benefit increasing amount of free time with physical activities, it is vital to train the society to move regularly. Thus, to form a healthy society having improved characteristics of body, mind, ethics and emotions, movement education is placed in the main goals of National Education.Regarding the continuity principle, the education should be supported by extracurricular activities because there may always be some points on which the curriculum can't meet the needs and expectations of the students.Sports activities have utmost importance among the extracurricular activities because it is necessary to divert the energy of children to production process in the direction of educational goals in a more free setting. To achieve this goal a setting where there are extracurricular sports activities is necessary. Yet, various problems are faced while performing extracurricular sports activities in schools.The aim of this research is to evaluate the opinions of physical education teachers about the problems of applying of extracurricular sports activities. From the physical education teachers in Amasya Province, 11 selected by using one of the purposeful sampling methods, the convenience sampling, voluntarily participated in the research. Semi-structured interview form was used as data gathering tool and NVIVO 9.0 software was used for the analysis of data and the creation of graphics and models, and the data were analysed with the content analysis method. The problems physical education teachers face during extracurricular sports activities are specified respectively as student, administration, payment centred, lacking of materials and teacher centred. According to the findings, the student-centred student participation problem is identified as the most common problem. This study is important because there isn't such research in literature that investigates problems of physical education teachers in applying extracurricular sports activities.
Keywords : Physical Education, Physical Education Teacher, Extracurricular Sports Activities

SOZ.248 Üniversite Öğrencilerine Sunulan Sağlıkla İlişkili Bir Fiziksel Aktivite Dersinin Teknoloji İle Yeniden Tasarımı Ve Ders Uygulamaları Üzerine Etkileri

Kıvanç SEMİZ, Evrim BARAN, Mustafa Levent İNCE
Orta Doğu Teknik Üniversitesi,Eğitim Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Üniversite öğrencilerinin sağlıkla ilgili davranışlarını inceleyen araştırmalar, öğrencilerin sağlıklarını destekleyecek düzeyde fiziksel aktiviteye yeterince katılmadıklarını göstermektedir (Cengiz, İnce & Çiçek, 2009, İnce & Ebem, 2009). Dolayısıyla yüksek öğretimde sunulan, öğrencilerde sağlık amaçlı fiziksel aktivite bilgi, beceri ve tutumu geliştirmeyi hedefleyen dersler, öğrencilerin bütüncül gelişimi ve zindeliği için gereklidir (Adams II, et al., 2006; İnce, 2008). Bu doğrultuda ODTÜ'de yaklaşık on yıldır sağlıkla ilişkili bir fiziksel aktivite dersi seçmeli ders olarak sunulmaktadır. Söz konusu ders geçmişte Sosyal Bilişsel Kuram (İnce, 2008), Bağlamlararası (Transteoric) Model (İnce & Ebem, 2009) ve Bağlamlarüstü (Trans-contextual) Model (Müftüler & İnce, 2013) bakış açılarından yararlanılarak tasarlanmıştır. Bununla birlikte, özellikle son zamanlardaki eğitim ve fiziksel aktivite teknolojilerindeki gelişim, dersin ilgili teknolojiyi kullanarak tekrar tasarlanması ihtiyacını doğurmuştur. Bu araştırmanın amacı bir üniversitede sunulan sağlıkla ilişkili fiziksel aktivite dersinin teknoloji ile yeniden tasarlanması sürecini ve bunun ders uygulamalarına olan etkilerini incelemektir. Çalışmada, Tasarım Tabanlı Araştırma deseni kullanılmıştır (Reeves, 2006). İhtiyaç Analizi (2012-2013 İlkbahar Dönemi) ile başlayan tasarım süreci, İlk Pilot Çalışma (2013-2014 Sonbahar Dönemi) ve İkinci Pilot Çalışma (2013-2014 İlkbahar Dönemi) ile devam etmiş, Tasarım İyileştirilmesi (2013-2014 Yaz Okulu) ve Son Uygulama (2014-2015 Sonbahar Dönemi) ile son halini almıştır. Veriler ders gözlemleri, saha notları, öğrenciler ve öğretim üyesi ile yapılan görüşmeler aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler Nvivo programı ile tematik içerik analizi kullanılarak gözden geçirilmiştir. Analizlerde veri ve araştırmacı üçlemesi kullanılmıştır. Sonuç olarak, teknoloji destekli tasarımın dersin niteliğine etki yaptığı beş farklı tema saptanmıştır. Bunlar, teknoloji destekli ders tasarımının sınıf yönetimi, veri yönetimi, öğrenci motivasyonu, öğretim üyesi iş yükü ve öğrenciye özgü farklılaştırılmış öğrenme için yarattığı etkilerdir. Bu çalışma bulguları, üniversitelerde sunulan sağlıkla ilişkili fiziksel aktivite derslerinin teknoloji destekli tasarımlarla sunulduğunda dersin niteliğine olumlu katkı yapacağını göstermektedir. İlgili derslerin bu şekilde tasarlanması önerilir.
Anahtar Kelimeler : Teknoloji Ile Bütünleştirme, Sağlıkla Ilişkili Fiziksel Aktivite Dersi

SOZ.248 Re-Structuring A University Health-Related Physical Activity Course with Technology and İts İmpact On Teaching & Learning Practices

ABSTRACT
Research investigated university students' health-related behaviours shows that most of the students does not participate enough phsysical activity to support their health. (Cengiz, İnce & Çiçek, 2009, İnce & Ebem, 2009). Therefore, the courses offered in higher education which aims to improve health-related knowledge, skills, and attitudes, are crucial for the wholistic development and wellness of students (Adams II, et al., 2006; İnce, 2008). Accordingly, an elective health-related physical activity course has been offeren for approximately ten years at METU. Various theoretical perspectives were used to design this course such as Social Cognitive Theory (İnce, 2008), Transtheorethical Model (İnce & Ebem, 2009), and the Trans-contextual Model (Müftüler & İnce, 2015). However, especially the recent advancements in education and physical activity technologies created a need for re-structuring the course with technology. The purpose of this study was to investigate the restructuring process of a university health-related physical activity course with technology and its impact on teaching & learning practices. Using Design-based Research approach, (Reeves, 2006), data were collected in 5 semesters with applying the technology integration strategies iteratively. Beginning with Needs Assessment (Spring 2012-13), it continued with First Pilot (Fall 2013-14) and Second Pilot (Spring 2013-14), and the process ended with Improvements of Design (Summer 2013-14) and Implementation (Fall 2014-15). Data were collected with class observations, field notes, and interviews with the students and the instructor. Thematic content analysis were done with Nvivo software. Data and researcher triangulation were done for reliability and validity. As a result, 5 themes emerged which the technology-enhanced design had impact on: Classroom Management(1), Data Management(2), Motivation(3), Workload(4) and Differentiated Learning(5). Findings indicated that technology enhancement would contribute the quality of health-related physical activity courses. Related courses are recommended to be designed with this way.
Keywords : Technology Integration, Health-related Physical Activity Course

SOZ.249 Spor İmkanları Birbirinden Farklı Ortaokullarda Öğrenim Gören Öğrencilerin Okul Süresince Fiziksel Aktivite Düzeylerinin İncelenmesi

Serap SARIKAYA, M.Levent İNCE
Orta Doğu Teknik Üniversitesi,Eğitim Fakültesi/Beden Eğitimi Ve Spor Bölümü,Türkiye

ÖZET
Yakın zamanda Türkiye'deki ortaokul beden eğitimi öğretim programları sağlıkla ilgili fiziksel aktivite vurgusuyla yeniden düzenlenmiştir. Tüm öğrenciler için zorunlu olan beden eğitimi dersinin adı "Beden Eğitimi ve Spor" olarak değiştirilmiş, haftalık ders saati 2 saat olarak belirlenmiştir. Ayrıca, öğrencilerin haftalık 2 ya da 4 ders saati katılabilecekleri yeni bir seçmeli "Spor ve Fiziki Etkinlikler" dersi öğretim programına eklenmiştir (MEB, 2013a; 2013b). Bu çalışmanın amacı, fiziksel altyapısı spor imkanları açısından farklılık gösteren ortaokullarda öğretim gören öğrencilerin okul saatleri süresince fiziksel aktivite düzeylerini cinsiyet ve seçmeli Spor ve Fiziki Etkinlikler dersine katılım durumuna göre incelemektir. Araştırmaya Ankara'da bulunan beden eğitimi için sınırlı, orta ve iyi fiziksel altyapıya sahip üç ortaokuldan 153 yedinci sınıf öğrencisi (kız n = 83, erkek n = 70) katılmıştır. Öğrencilerin okul saatleri süresince fiziksel aktivite düzeyleri adımsayarla beş ardışık günde okul süresi boyunca ölçülmüştür. Verilerin analizinde ANOVA ve bağımlı örneklem t testi kullanılmıştır. Bulgulara göre, okulların spor imkanlarının öğrencilerin okul saati boyunca fiziksel aktivite düzeyleri üzerinde bir etkisi yoktur ($p>.05$). Erkek öğrenciler kız öğrencilerden okul saatleri boyunca fiziksel olarak daha aktiftir ($p<.05$). Kız öğrenciler sağlık otoritelerince önerilen günlük fiziksel aktivite düzeyinin (kızlar için: 12.000 adım/gün; erkekler için: 15.000 adım/gün) % 28'ini, erkek öğrenciler ise % 31'ini okul süresinde karşılamaktadır (Tudor-Locke ve diğ., 2004). Seçmeli Spor ve Fiziki Etkinlikler dersine katılan öğrenciler sadece zorunlu Beden Eğitimi ve Spor dersine katılan öğrencilerden okul saatleri boyunca fiziksel olarak daha aktiftir ($p<.05$). Sonuç olarak, sadece okul spor imkanlarının geliştirilmesinin öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyini geliştirmeyeceği anlaşılmaktadır. Öğretmenlerin sağlıkla ilgili beden eğitimi öğretimi yetkinliklerinin geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Seçmeli dersler öğrencilerin okul sürecindeki fiziksel aktivite düzeyini artırmada etkilidir. Öğrenciler genel olarak okul içinde geçirdikleri zamanda fiziksel olarak yeterince aktif değildir. Öğrencilerin okul süresinde fiziksel aktivite düzeyini artıracak yeni stratejiler geliştirilmelidir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite Düzeyi, Ortaokul Öğrencileri, Okul Spor İmkanları

SOZ.249 Examination of School Time Physical Activity Level of Middle School Students in Schools with Different Sport Related Facilities

ABSTRACT
Middle school physical education (pe) program has recently been reformed with an emphasis on health-related pe in Turkey. The name of compulsory pe classes for all students has been changed into "Physical Education & Sport", and its weekly class hours have been set as 2 hours/week. In addition, an elective "Sport & Physical Activity" course that students could take 2 or 4 class hours/weekly has been offered (MoNE, 2013a, b). This study aimed to examine physical activity (pa) level of students during school time in middle schools with different sport related facilities by students' gender and attendence of elective Sport and Physical Activity course. Participants were 153 seventh grade students (girls n = 83 and boys n = 70) from three public middle schools with limited, moderate and good physical infrastructure for pa in Ankara. Pa level of students were measured with pedometer during five consecutive school days. ANOVA and paired sample t test were used for data analysis. According to the findings, sport facilities of schools had no effect on students' pa levels during school time ($p>.05$). Boys were more physically active than girls during school time ($p<.05$). While girls met approximately 28% of daily pa recommended by authorities (for girls and boys: 12.000 and 15.000 step/day, respectively), boys met 31% of daily pa during school time (Tudor-Locke et al., 2004). Students attending elective course were more physically active during school time than students attending only compulsory course ($p<.05$). In conclusion, just developing school sports facilities is not enough to increase pa level of students. Teachers' health-related pe teaching competencies should also be improved. Elective courses are positively influence pa levels of students during school time. Students are generally not physically active enough during school time. New strategies should be developed to increase students' pa levels during school time.
Keywords : Physical Activity Level, Middle School Students, Sport Facilities of School

SOZ.285 Ders Dışı Sportif Etkinliklere Yönelik Öğrenci Tutum Ölçeği: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Aynur YILMAZ, Özbay GÜVEN
Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, öğrencilerinin ders dışı sportif etkinliklere yönelik tutumlarını ölçebilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmektir. Ders dışı sportif etkinlikler ergenlerdeki bazı özel beceri ve yetenekleri geliştirmeyi amaçlayan, belirli kurallara bağlı olan, tecrübeli yetişkinler aracılığıyla denetimi sağlanan ve bir program dâhilinde gerçekleştirilen etkinlikler olarak tanımlanmaktadır. Bu etkinlikler ergenler arasında psikolojik güvenliği sağlama, okula aidiyet duygusu kazanma, sosyal norm kazanma, bireye yeteneklerini geliştirme fırsatı sunmaktadır. Araştırmaya farklı lise türünde öğrenim gören 9, 10, 11 ve 12. sınıflardan 130'u kız ve 130'u erkek olmak üzere toplam 260 öğrenci katılmıştır. Çalışma grubunun seçiminde amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Özelliğin yapısını ortaya koyma ve geçerlik kanıtı sağlamak amacıyla açımlayıcı faktör analizi yapılmıştır. Elde edilen yapı doğrulayıcı faktör analizi ile sınanmıştır. Ayrıca ölçeğin geçerliğine ek kanıt sağlamak amacıyla örneklem üzerinde bazı değişkenler (cinsiyet, sınıf seviyesi, okul türü ve ders dışı sportif etkinliklere katılma durumu) açısından ölçekten elde edilen puanlar istatistikî analizlere (betimsel istatistik, t-testi, ANOVA, Tukey çoklu karşılaştırma, Pearson Korelasyon testi) tabi tutulmuştur. Veriler SPSS 22 ve AMOS 22 paket programı ile analiz edilmiştir. Açımlayıcı faktör analizi sonucu ölçek 18 madde ve 3 boyuttan oluşmuş, bu yapı doğrulayıcı faktör analizi ile doğrulanmıştır. Bu ölçek özelliğin %61.047'sini açıklamaktadır. Ölçeğin güvenirliğini test etmek amacıyla Cronbach Alfa iç güvenirlik kat sayısı hesaplanmış ve bu değer ölçeğin tamamı için 0.93, alt boyutları için sırasıyla 0.86, 0.88 ve 0.85 olarak hesaplanmıştır. İstatistiki analiz sonucunda ders dışı sportif etkinliklere yönelik kızların tutum puanlarının erkeklerden daha yüksek olduğu, öğrencilerin öğrenim gördükleri okul türü ve sınıf seviyesine göre tutum puanlarında farklılaşma olmadığı, spor yapma değişkenine göre spor yapanların lehine tutum puanlarının daha yüksek olduğu bulgusu elde edilmiştir. Elde edilen bulgular lise öğrencilerinin ders dışı sportif etkinliklere yönelik tutumlarını ölçmek amacıyla hazırlanan ölçeğin geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu ortaya koymuştur.
Anahtar Kelimeler : Ders Dışı Sportif Etkinlikler, Tutum, Ergen Gelişimi, Lise öğrencileri

SOZ.285 Student Attitude Scale Towards Extracurricular Sports Activities: Validity and Reliability Study

ABSTRACT
The purpose of this study is to develop a valid and reliable assessment instrument in order to assess students' attitude towards extracurricular sports activities. Extracurricular activities are actions aiming to develop some specific skills and abilities in adolescents within some certain rules and carried out by experienced adults following some certain programs. These activities enable adolescents to ensure psychological safety, to gain the sense of belonging to the school, to gain social norms and to develop personal abilities. A total of 260 students were participated with equal counts for each gender in the study from 9th, 10th, 11th and 12nd grades of different types of high schools. Purposive sampling is used in order to state the study group. Exploratory factor analysis was carried out in order to state the structure of characteristics and to provide validity evidence. The obtained structure was examined with confirmatory factor analysis. Furthermore, in order to provide additional evidence for the validity of the scale, the points obtained from the scale in terms of some variables (gender, grade, school type and the state of attendance to the extracurricular activities) were statistically (descriptive statistics, t-test, ANOVA, Tukey multiple comparisons, Pearson Correlation Test) analyzed. The data were analyzed with the help of SPSS 22 and AMOS 22 softwares. As the result of the exploratory factor analysis, the scale consisted of 18 entries and 3 dimensions and this structure was validated by confirmatory factor analysis. This scale explains 61,047% of the characteristics. In order to test the reliability of the scale, Cronbach-Alpha internal reliability coefficient was calculated as 0.93 for the complete scale, and 0.86, 0.88 and 0.85 for each sub-dimension respectively. According to the statistical analysis, it is obtained that the attitude points of female adolescents are higher than male adolescents in terms of extracurricular sports activities; there is no difference in attitude points according to their school type and grades and according to the sportsdoing variable the attitude points are higher in the adolescents who do sports. The obtained findings showed that the scale developed in order to assess high school students' attitude towards extracurricular sports activities is a valid and reliable assessment instrument.
Keywords : Extracurricular Sports Activities, Attitude, Adolescent Development, High School Students

SOZ.311 Voleybol Öğretiminde Web Sitesi ve Web Günlüğü Kullanımının Erişi ve İnternete Yönelik Tutuma Etkisi

Yılmaz YÜKSEL, Gıyasettin DEMİRHAN
Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı voleybol oyununun öğretiminde web sitesi ve web günlüğü kullanan grupların erişilerini karşılaştırmak ve internete yönelik tutumlarını incelemektir. Araştırma grubunu sınıf öğretmenliği programında öğrenim gören 129 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada ön test-son test kontrol gruplu deney deseni kullanılmıştır. Araştırma grubunda yer alan öğrenciler, Deney 1 (n= 43), Deney 2 (n=44) ve Kontrol (n= 42) grubu olmak üzere rastgele üç gruba atanmışlardır. Deney ve kontrol gruplarında yer alan öğrencilere ön test olarak, Voleybol Bilgi Testi (VBT), Voleybol Test Bataryası (VTB) ve İnternete Karşı Tutum Ölçeği (İKTÖ) uygulanmıştır. VBT, VTB ve İKTÖ ön test ortalamalarına göre gruplar arasında anlamlı bir fark olmadığı bulunmuştur (p> .05). Daha sonra Deney 1 grubuna web günlüğü üzerinden, Deney 2 grubuna web sitesi üzerinden yedi haftalık web destekli voleybol eğitim verilmiştir. Yedi hafta sonra deney ve kontrol gruplarına son test olarak VBT, VTB ve İKTÖ uygulanmıştır. VBT, VTB ve İKTÖ'den elde edilen son test puanlarından ön test puanları çıkarılarak erişi puanları elde edilmiştir. Erişi ortalamaları tek yönlü varyans analizi ile test edilmiştir. İstatistiksel sonuçlara göre web günlüğü ve web sitesi kullanımının bilişsel alan, devinişsel alan ve duyuşsal alan erişi ortalamaları üzerinde etkili olduğu bulunmuştur (p< .05).
Anahtar Kelimeler : Web Destekli Eğitim, Web Günlüğü, Voleybol, Devinişsel Alan, Öğretmen Adayı

SOZ.311 The Effect of Using Web Sites and Web Blog on Achievement and the Attitude towards Internet in the Education for Volleyball

ABSTRACT
The purpose of this study was to examine the effect of using websites and web blog on achievement and internet attitude in the education for volleyball game. There were 129 students in research group, studying in primary education department. In this research, pretest-posttest control group experimental design was used. Students were placed into Experimental 1 (n=43), Experimental 2 (n=44) and Control (n=42) group randomly. Volleyball Knowledge Test (VKT), Volleyball Skill Test (VST) and Web Attitude Scale (WAS) were applied as pretests to the students in experimental and control groups. It was found that there were no significance differences between groups according to means of pretest VKT, VST and WAS (p>.05). A 7-week web based volleyball education applied to the experimental 1 group through web blog and the experimental 2 group through web site. VKT, VST and WAS were applied as a posttest to the experimental and control groups at the end of 7 week. Having subtracted pretests mean from posttests mean, we reached achieved means. Anova was applied to the achievement means. Statistical results indicate that the use of web blog and web site was effective on cognitive, psychomotor, affective achievement means (p< .05).
Keywords : Web Based Education, Blog, Volleyball, Psychomotor Domain, Preservice Teacher

SOZ.360 Artistik Cimnastik Antrenörlerinin İhtiyaçlarına Göre Tasarlanan bir Mesleki Gelişim Programının Değerlendirilmesi

Koray KILIÇ[1], Mustafa Levent İNCE[2]
1 Ahi Evran Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amaçları 1) genç artistik cimnastikçilerin spor ile ilgili çıktılarını inceleyerek antrenör ihtiyaçlarını belirlemek, 2) belirlenen ihtiyaçlar doğrultusunda antrenörlere mesleki gelişim programı tasarlamak ve uygulamak ve 3) uygulanan mesleki gelişim programının etkililiğini değerlendirmektir. Araştırmanın birinci amacı için 12-17 yaş aralığında 45 yarışmacı artistik cimnastikçiye güvenirlik ve geçerliği gösterilmiş sporcunun "Yetkinlik", "Özgüven", "Bağ" ve "Karakter" algısını değerlendiren bir ölçek paketi uygulanmıştır (Vierimaa, Erickson, Côté, and Gilbert, 2012). Çalışmanın ikinci aşamasında sporculardan toplanan veriler doğrultusunda antrenörler için 5 haftalık haftada ortalama 2 saatlik birer seanstan oluşan bir mesleki gelişim programı tasarlanmıştır. Daha sonra, taslak halindeki mesleki gelişim program içeriği beş antrenörün fikri de alınarak son haline getirilmiştir. Bu aşamada son olarak mesleki gelişim programı beş antrenörün katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Üçüncü amaç için ise uygulanan programla ilgili antrenörlerin görüşleri program sonunda yapılan ve yaklaşık 2 saat süren bir odak görüşme ile toplanarak değerlendirilmiştir. Nicel veriler uygun betimleyici ve çıkarımsal istatistik yöntemlerle (aritmetik ortalamalar, ANOVA), nitel veriler ise Tematik Analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. Sporculardan elde edilen verilere göre antrenörlük ortamında öncelikli olarak gelişime açık olan boyutlar "yetkinlik" ve "bağ"dır. Bununla birlikte diğer boyutlarda da antrenör ihtiyaçları saptanmış, antrenörler de saptanan bütün ihtiyaçları görüşmelerde desteklemişlerdir. Sporculardan ve antrenörlerden elde edilen veriler antrenörlerin özellikle "Yetkinlik" boyutunun "fiziksel beceri" ve "bağ" boyutunun "antrenör-sporcu bağlılığı, yakınlığı ve tamamlayıcılığı" alt boyutlarında mesleki gelişim ihtiyaçlarının olduğunu göstermektedir. Buna göre program öncelikle antrenörlerin daha çok ihtiyaç duydukları boyutlardan başlayıp bütün boyutlar göz önüne alınarak tasarlanmıştır. Programın tasarlanmasında ve uygulanmasında "Yetişkin Öğrenme Prensipleri" ve "Profesyonel Öğrenme Gruplarının Özellikleri" temel alınmıştır. Çalışma sonuçları bu programın antrenörlerin mesleki gelişimlerini sağlamada etkili olduğunu göstermektedir. Gelecekteki antrenör mesleki gelişim programlarının antrenör ihtiyaçlarına göre (sporcu çıktıları) ve "Yetişkin Öğrenme Prensipleri" ve "Profesyonel Öğrenme Gruplarının Özellikleri" esas alınarak tasarlanması ve uygulanması önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Mesleki Gelişim, öğrenme Grubu, Antrenörlük Verimliliği, Artistik Cimnastik, Gençliğin Olumlu Gelişimi

SOZ.360 Evaluation of a Professional Development Program Designed for Artistic Gymnastics Coaches' Needs

ABSTRACT
The purposes of this study were to 1) determine coaches' needs by examining athletes' sport-related outcomes, 2) develop and implement a professional development program for coaches based on the needs arose, and 3) evaluate the effectiveness of the program implemented. For the first purpose, a valid and reliable measurement toolkit (Vierimaa, Erickson, Côté, and Gilbert, 2012) that measures athletes' perception of "Competence", "Confidence", "Connection", and "Character" was applied to 45 competitive artistic gymnasts who were between 12 and 17 years of age. In the second stage of the study, a five-week professional development program with 5 two-hour sessions was developed for coaches based on the data collected from the gymnasts. Then, the outline was given its last shape after asking for the coaches' opinions on the program. The program was implemented with five coaches. For the third purpose, at the end of the program, the coaches' views were evaluated by a focus group interview that lasted approximately 2 hours. Quantitative data were analyzed by using appropriate descriptive and inferential statistics (arithmetic mean, ANOVA). Qualitative data were analyzed by using Thematic Analysis method. According to the data obtained from the gymnasts, the priority areas of need were "Competence" and "Connection". Furthermore, coaches' needs in other two areas were also determined and coaches approved all of the findings in the meetings. The data obtained both from the gymnasts and the coaches indicated that especially in the "Physical Skills" as a sub-dimension of "Competence", and in the "Coach-athlete commitment, closeness and complementarity" sub-dimensions of "Connection" coaches needed for professional development. Accordingly, the program was designed by prioritizing the dimensions the coaches need for improvement more, continuing with the other dimensions. The design and the implementation processes of the program were grounded on "Adult Learning Principles" and "Attributes of Professional Learning Communities". The results indicate the effectiveness of the program in developing coaches' professional development. We suggest that future coach development programs be designed and implemented considering coaches' needs (athlete outcomes), "Adult Learning Principles", and "Attributes of Professional Learning Communities".
Keywords : Professional Development, Learning Community, Coaching Effectiveness, Artistic Gymnastics, Positive Youth Development

SOZ.383 Spor Kulübü Seçimi İçin Bulanık Sayılarla Karar Destek Sistemi Oluşturulması

Eyüp Anıl DUMAN [1], Gülfem TUZKAYA[1], Dilek KARABAL[2]
1 Marmara Üniversitesi,Mühendislik Fakültesi,Türkiye
2 Bahçeşehir Okulları,Kurtköy Kampüsü,Türkiye

ÖZET
Teknolojinin gelişmesi, sokaklardaki oyun alanlarının azalması malesef eve kapanan bir neslin yetişmesine sebep oluyor. Bu durum aileleri çocuklarını dışarı çıkarmak için alternatif arayışına itiyor. 12 Dev Adam, Potanın Perileri ve Filenin Sultanları sloganlarıyla milli düzeyde gelen başarılar hem çocukların hem de velilerin oldukça ilgilisini çekmekte. Durum böyle olunca da basketbol ve voleybol eğitimi veren spor kulüplerinin sayısı da hızla artmaktadır. Sadece İstanbul'da 200'ün üzerinde spor kulübü hizmet vermektedir. Bazı çalışmalar olmasına rağmen hala daha bu kulüpleri kontrol edecek ve değerlendirecek bir sistem ülkemizde bulunmamaktadır. Dolayısıyla verilen eğitimin kalitesi de kulüpten kulübe değişmektedir. Ayrıca velinin düşünmesi gereken eğitim kalitesi dışında, sporculardan istenen aylık ücretler, antrenman salonunun eve olan uzaklığı gibi konular da bulunmaktadır. Bütün bunlar birleşince veliler çocuklarının sporu öğrenecekleri ve çocuklarını güvenle emanet edebilecekleri doğru kulübü seçme konusunda zorlanmaktadırlar. Bu çalışmanın amacı velilere bu kararlarında yardımcı olacak karar destek sistemi oluşturmaktır. Doğru kulüp seçimini etkileyen kriter sayısının birden fazla olması nedeniyle çok kriterli karar verme teknikleri bu problem çözümü için uygun görülmüştür. Kriterlerin net olmayan yapısı ve sözel değerlendirmeler içermesi yüzünden çıkabilecek belirsizlikler de bulanık sayılar yardımıyla çözülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Karar Destek, Spor Kulüp Seçimi, çok Kriterli Karar Verme

SOZ.383 Developing A Decision Support System with Fuzzy Numbers For Youth Sports Club Selection

ABSTRACT
Unfortunately, the development of technology and the reduction of playgrounds in the streets, raise a new generation who stuck at the home. This situation pushes families to search alternatives for taking their children outside of the home. The successes of the national teams with their great slogans 12 Giant Men, Fairies of the Hoop and Sultans of the Net draw both children and parents attention to these sports. In this circumstances the numbers of basketball and volleyball clubs rapidly increase. Over 200 sports clubs are serviced only in Istanbul. Although some arrangements are prepared, there isn't any system to control and assessment these clubs in our country. For this reason, the quality of education is different from club to club. In addition with that, parents should also think about the other issues such as monthly fees of club, distance of the practice court from home. After all of this, the parents have difficulty to select the right club which they can trust and their children learn sport. The aim of this study, develop a decision support system to help parents making decision. Because of the more than one criteria effect to the selection, multi criteria decision making techniques are found suitable for this problem. Uncertainty of criteria's values and linguistic evaluation of criteria can cause vagueness and it is solved with the help of fuzzy numbers.
Keywords : Decision Support, Sports Club Selection, Multi Criteria Decision Making

SOZ.466 Sorumluluk Davranışlarının Kazandırılmasında Bireysel ve Sosyal Sorumluluk Modelinin Kullanılması: TVF Spor Lisesi Örneği

Bijen FİLİZ, Gıyasettin DEMİRHAN
Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, öğrencilere fiziksel aktivite yoluyla sorumluluk davranışlarını kazandırmada BSSM'nin etkisini belirleyebilmek ve öğrencilerin sorumluluk davranışlarını spor salonu dışına aktarıp aktarmadıklarını incelemektir. Araştırma grubunu, 2015-2016 eğitim-öğretim güz döneminde Ankara TVF Spor Lisesi'nin 10.sınıfında öğrenim gören 55 (deney grubu n=27, kontrol grubu n=28) öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada, gömülü yarı-deneysel ön-test son-test kontrol gruplu karma yöntemler deseni kullanılmıştır. Deney grubundaki öğrencilere 32 saatlik BSSM programı uygulanırken, kontrol grubundaki öğrencilerle mevcut öğretim programına devam edilmiştir. Bulgular için; nicel verilerin analizinde, BSSD-Ö'den elde edilen tanımlayıcı istatistik ve Tek Yönlü Kovaryans Analizi (ANCOVA); nitel verilerin analizinde, yansıtma zamanı değerlendirme formu ve yarı-yapılandırılmış görüşmeler için içerik analizi yönteminden yararlanılmıştır. ANCOVA sonuçlarında, deney ve kontrol gruplarının toplam puanları arasında anlamlı farklar olduğu, deney grubu öğrencilerinin son-test ve kalıcılık testi toplam puanlarında anlamlı bir şekilde artış olduğu, kontrol grubu öğrencilerinin toplam puanlarında ise düşüş olduğu gözlenmiştir. İçerik analizi sonucunda, yansıtma zamanı formundan ve görüşmelerden elde edilen veriler, sorumluluk davranışlarının kazanımına ilişkin kanıtlar ortaya koymuştur. Deney grubundaki öğrencilerin tümünün sorumluluk davranışlarını sergilemede, duyuşsal aşamalı sınıflamanın *alma, tepkide bulunma* ve *değer verme* boyutlarında yer aldığı; sorumluluk davranışlarını spor salonu dışına aktardıkları belirlenmiştir. Ayrıca, sorumluluk davranışlarının spor salonu dışına aktarımında ve teşvik edilmesinde veli işbirliğinin olumlu yönde katkıları olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, spor lisesindeki öğrencilere sorumluluk davranışlarının kazandırılmasında 32 saatlik BSSM etkili olmuştur.
Anahtar Kelimeler : Bireysel Sorumluluk, Sosyal Sorumluluk, Beden Eğitimi Ve Spor.

SOZ.466 The Use of Personal and Social Responsibility Model Upon Bringing Responsibility Behaviors: TVF Sport High School Case

ABSTRACT
The objective of this study is to determine the effect of TPSR model upon bringing responsibility behaviors in students via physical activities and examine whether students take their responsibility behaviors out of sports hall or not. The study group consisted of 55 students (experimental group n=27, control group n=28) receiving education in the 10th grade of Ankara TVF Sport High School in the fall term of the school year of 2015-2016. In the study, mixed methods pattern with embedded quasi-experimental pretest-posttest control group was used. While students in the experimental group applied the TPSR program for 32 hours; students in the control group continued the present curriculum. Regarding the findings; obtained by PSRB-S descriptive statistics and One-Way Analysis of Covariance (ANCOVA) were used in analyzing the quantitative data, for reflection time assessment form and semi-structured interviews were used content analysis in analyzing the qualitative data. The results of ANCOVA showed that there were significant differences between the total scores of the experimental and the control group; posttest and permanence test scores significantly increased in students in the experimental group and decreased in students in the control group. As a result of the content analysis, the data acquired from the reflection time form and interviews presented some evidences concerning the responsibility behaviors. It was determined that all students in the experimental group were involved in *receiving, responding* and *valuing* dimensions of the affective phase classification in displaying responsibility behaviors and they took their responsibility behaviors out of sports hall. It was also determined that parent cooperation had positive contributions to taking responsibility behaviors out of sports hall and encouraging them. As a consequence, the TPSR model of 32 hours was effective upon bringing responsibility behaviors in sport high school students.
Keywords : Personal Responsibility, Social Responsibility, Physical Education and Sport.

SOZ.500 Öğretmen Adaylarının Gözünden Öğretmenlik Uygulaması Aracılığıyla Alan Deneyimlerinin Ortaya Koyulması

Hidayet Suha YÜKSEL [1], Özlem ALAGÜL[2], Ferda GÜRSEL[1]
1 Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Kastamonu Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Öğretmenlik uygulamaları, öğretmen eğitimi programlarının önemli ögeleridir çünkü öğretmen yeterliklerinin geliştirildiği alandır**.** Uygulama okulları öğretmen adaylarının mesleklerini öğrenmelerine imkân veren zengin ortamlar olmasına rağmen, öğretmen eğitimi programlarındaki teorik ve pratik arasındaki geleneksel çatışma en çok alan deneyimlerinde kendini göstermektedir. Bu yüzden; öğretmen adaylarının alan deneyimleri sürecinde neler olduğunun anlaşılması önemlidir (McUntyre vd., 1996). Buradan yola çıkarak bu çalışmanın amacı; öğretmen adaylarının öğretmenlik uygulaması dersi sürecinde beklentilerinin, karşılaştıkları zorlukların ve bu süreci kolaylaştıran yardımcıların neler olduğunu ortaya koymaktır. Veriler; uygulama okulu gözlem formu ve dijital hikâye ile toplanmıştır. Analiz sürecinde nitel verilerin sayısallaştırılması yoluna gidilmiştir. Bu kapsamda analiz birimi olarak sözcükler seçilmiş ve önceden belirlenmiş kategoriler çerçevesinde sözcük sıklıkları belirlenmiştir. Elde edilen verilere göre aday öğretmenlerin alan deneyimi *öncesi ihtiyaçları;* sınıf yönetimi ve teorik bilgileri uygulamaya dönüştürebilme olarak bulunmuştur. Öğretmenlik uygulaması başında kaygı ile baş etme, teorik bilgi eksikliği (özel öğretim yöntemleri, pedagojik modeller, branş bilgileri) ve derslerde öğrencilerin serbest kalma istekleri ile baş etme durumları en çok zorlanılan konular olmuştur. Bu süreçte uygulama öğretim elemanının en önemli rolü rehberlik iken, uygulama okulundaki öğretmeninin rolü, süreci takip eden ve geribildirim veren şeklinde olmuştur. Süreçte teorik bilgisi en çok kullanılan dersler; özel öğretim yöntemleri, eğitsel oyunlar, öğretim teknolojileri ve materyal tasarımı, sınıf yönetimi ve branş dersleri (basketbol, voleybol) olmuştur. Öğretmen adaylarına göre bu süreçte en çok değişim, kaygı durumunun azalması ve kendine güvenin artması, sınıf yönetimi ve plan hazırlama/etkinlikleri çeşitlendirme konularında olmuştur. Sonuç olarak, öğretmen adaylarının lisans eğitimi boyunca aldıkları teorik derslerin uygulama ile bağlantılarının kurularak öğretmen adaylarını alana hazırlamaya odaklanması gerektiği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Öğretmenlik Uygulaması, Aday öğretmen, Teori Ve Pratik

SOZ.500 Understanding field experiences via Student teaching through the lenses of Student teachers

ABSTRACT
Student teaching course is important feature of physical education teacher education programs (PETE) because it is a field-based experience where teacher competencies are developed in. Although practice schools are provided opportunities to student teachers to learn their occupations, traditional conflict between theory and practice in teacher education programs is observed in the field experiences at most. Thus, it is important to understand what is happening in the field experience process of student teachers (McUntyre et al., 1996). From this point, purpose of this study is putting forward what are the expectations of student teachers in student teaching course, the difficulties they face and the assistance they have easing this process. Data were collected with practice school observation form and digital story. The method of digitalizing qualitative data has been followed in analysis process. Within this scope, words have been selected as analysis unit and frequency of words have been defined within the pre-defined categories. According to the data, the needs of pre- field experience of student teachers were undertaking class management and transforming theoretical knowledge to practical area. At the beginning of student teaching course, managing consciousness, lack of theoretical information (special teaching techniques, pedagogical models, information on the field) and wish of students to feel free during lectures were the issues handled difficultly at most. While the most important role of the lecturer was implementation in this process, the role of cooperating teacher was an observer of the process and provided a feedback. The courses at most used as theoretical knowledge by student teachers were special teaching methods, educative games, teaching Technologies and material design, class management and field courses (basketball, volleyball). According to the student teachers, the change has been observed at most in easing anxiety and increasing self-confidence and increasing variety in class management and preparation of plans/activities in this process. As a result, it can be stated that theoretical courses during graduate level needed to have a bond to implementation, and they needed to be focused in preparing student teachers to their fields.
Keywords : Student Teaching, Student Teacher, Theory and Practice

SOZ.516 Okul Temelli Bireysel ve Sosyal Sorumluluk Modeli Uygulamasında Öğrenci Deneyimlerinin İncelenmesi

Gülay Keske AKSOY [1], Ferda GÜRSEL[2]
1 Gölbaşı Gevher Nesibe Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi,Ankara,Türkiye
2 Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Öğrenciler beden eğitimi derslerine katılarak, rekabet, çatışma duygusu, umutsuzluk ve sevinç gibi durumları ders içinde yaşama ve sonrasında kendi tepkilerini değerlendirebilme için fırsat bulabilirler. Hellison'un Bireysel ve Sosyal Sorumluluk Modeli (BSSM), beden eğitimi derslerinde değerlerin spor aracılığı ile başarıyla uygulandığı programlardan biridir. Bu çalışmada sekiz haftalık BSSM uygulamasına katılan amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilmiş altı öğrencinin modelin beş temel seviyesindeki deneyimleri incelenmiştir. Veri toplama araçları video kayıtları, etkinlik yansımaları, yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler ve öğrenci günlükleridir. Veri içerik analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Belirlenen amaç doğrultusunda Hellison (2011)'un sorumluluk seviyeleri analitik çerçeve olarak kullanılmıştır ve bulgular BSSM' nin beş sorumluluk hedefinin her birine ilişkin deneyimi açıklamak için onlarla bütünleştirilmiştir. Çoklu veri kaynaklarından elde edilen bulgular göstermiştir ki sekiz haftalık BSSM ünitesinde öğrenciler modelin beş temel seviyesinde olumlu bir ilerleme kaydetmişlerdir. Öğrencilerin belirgin olarak öz kontrol ve saygı davranışlarında artış görülürken, başkalarına yardım etme, beden eğitimi dersinde ve diğer derslerde katılım ve çaba gösterme davranışları da olumlu yönde değişmiştir. Ayrıca öğrencilerin model uygulaması sonunda öğrendiklerini ders dışına veya okul dışına transfer ettikleri belirlenmiştir. Sonuç olarak duyuşsal kazanımlar üzerine odaklanıldığında, BSSM öğrenci davranışlarında olumlu değişiklikler yaratmaktadır. Öğrencilere beden eğitimi ortamında kazandırılan duyuşsal kazanımların, BSSM yoluyla diğer derslere ve okul dışındaki yaşantılarına aktarılması sağlanabilir.
Anahtar Kelimeler : Bireysel Ve Sosyal Sorumluluk Modeli, Duyuşsal Kazanım, Öğrenci Deneyimi

SOZ.516 Examining The Students' Experiences of School-Based Teaching Personal and Social Responsibility Model Implementation

ABSTRACT
Students can find an opportunity to assess their own reactions and experience moods like competition, a sense of disagreement and confrontation, despair and joy while they participate in physical education classes. Hellison's Teaching Personal and Social Responsibility (TPSR) is one of the programs in which values are successfully applied through sports during physical education classes. The current study examined experiences of six purposefully selected students who participated in eight-week TPSR season. Data collection methods included video records, activity reflections, semi-structered individual interviews, daily student journals. Data were analyzed using content analysis. Given the purpose of study, Hellison (2011)'s responsibility levels was used as an analytical framework and findings were integrated to describe experience relative to each of the five TPSR responsibility goals. Multiple data sources indicated that students shown a positive improvement at the five TPSR core levels in the eight-week TPSR unit. There were significant increases in students' self-control and respect behaviours, also there were positive changes for helping others, participation and effort in the physical education lesson and other lessons. Also it is determined that students transfer what they learn from model application to the outside of the class and school. So, if TPSR is used for gaining values which are oriented toward the affective domain, TPSR make positive changes. Affective domains, which are gained to students in physical education environment, can be transferred to other lessons and outside the school through TPSR.
Keywords : Teaching Personal and Social Responsibility, Affective Domain, Students' Experiences

SOZ.556 Sporda Erken Özelleşmenin Yaratıcı Düşünme Becerisi Üzerine Etkisi

Nuri KARABULUT
Uşak Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı okul öncesi dönemde (5-6 yaş) branşa özgü spor okullarına katılan çocuklarla, anaokulunda haftada iki gün eğitsel oyun oynayan çocukların yaratıcı düşünme becerileri arasında fark olup olmadığını tespit etmektir.Bu bağlamda, ölçüm aracı olarak Torrance (1982) tarafından geliştirilen ve Karabulut (2013) tarafından Türkçe uyarlaması yapılmış olan Eylem ve Harekette Yaratıcı Düşünme (EHYD) testi kullanılmıştır. Çalışmaya yaşları 5 ile 6 arası olan ve Uşak il merkezinde faaliyetlerini sürdüren bir yüzme okulundan 22 çocuk, iki farklı jimnastik okulundan 24 çocuk ve bir anaokulundan da 25 çocuk dahil edilmiştir. Çalışmaya katılan tüm çocuklara kulüp antrenörleri veya anaokulu öğretmenleri eşliğinde 12 haftalık eğitim almasının ardından 4 aktiviteden oluşan EHYD testi uygulanmıştır.Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde tek yönlü anavo testi ve tukey testinden yararlanılmıştır. Yine bu veriler ışığında eğitsel oyun grubunun yüzme veya jimnastik spor okullarına giden çocuklara göre daha yüksek yaratıcı düşünme puanı elde etikleri saptanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Yaratıcı Düşünme, Sporda Erken özelleşme, Eğitsel Oyun

SOZ.556 Impact of Early Specialization in Sport on Creative Thinking Skills

ABSTRACT
The aim of this study is to determine whether there is a difference between creative thinking skills of children who attend sports schools of specific branches and the others who play educational games twice a week at kindergarten on their pre-school period (5-6 ages).In this context, Thinking Creatively in Action and Movement Test developed by Torrance (1982) and translated into Turkish by Karabulut (2013) is used as a measurement tool. All children included in the study aged between 5 and 6 are chosen from one swimming school (22 children), two different gymnastic (24 children) school and a kindergarten (25 children) that continues its activities in Uşak city center. Thinking Creatively in Action and Movement Test consisted of 4 activities is implemented to all children who attended the study accompanied by club trainer and kindergarten teachers after 12 weeks training.One-way Anova test and Tukey test are used in the statistically analysis of datas obtained. In the consideration of these datas it is detected that creative thinking scores of educational game group are higher than the scores of children who attend swimming and gymnastics schools.
Keywords : Creative Thinking, Early Specialization In Sport, Educational Game

SOZ.586 9. Sınıf Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Düzeylerine Göre Kendine Saygı Ve Karar Durumlarının İncelenmesi

Mümine SOYTÜRK [1], Polat PARLAK[2], Özden Tepeköylü ÖZTÜRK[3]
1 Celal Bayar Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Milli Eğitim Bakanlığı,Beden Eğitimi Ve Spor öğretmenliği,Türkiye
3 Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada dört farklı lisede öğrenim gören 9. sınıf öğrencilerinin fiziksel aktivite parametrelerine göre kendine saygı ve karar durumlarının incelenmesi ve araştırma kapsamındaki bağımsız değişkenlere göre bu iki bağımlı değişkenin farklılaşıp farklılaşmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya amaçlı örnekleme tekniği ile belirlenen dört farklı liseden kolayda örnekleme usulünde 205 kadın, 169 erkek öğrenci olmak üzere toplam 374 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır (yaş=15.22±0.414). Araştırma genel tarama modelinde tasarlanmış ve nedensel-karşılaştırmalı modelde yapılmıştır. Araştırmada veri toplama araçları olarak "Kişisel Karar Ölçeği" (KKÖ)(Bacanlı, 2005), "Kendine Sayı Ölçeği" (KSÖ)(Bogenç, 2005), "Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi" (UFAA, kısa form) (Öztürk, 2005) ve kişisel bilgilerin yer aldığı bir form kullanılmıştır. KKÖ "araştırıcı" ve "aceleci" olmak üzere iki alt boyuttan, UFAA ise, inaktif, minimum aktif ve HEPA olarak derecelendirilmiştir. Verilerin analizinde t test, one-way ANOVA(Tukey) ve Kruksal Wallis H testi kullanılmıştır. Tip 1 hata %5 olarak kabul edilmiştir. Araştırmada lise türüne göre sosyal bilimler lisesi öğrencilerinin KSÖ ($F_{(3-370)}$= 18.088, p<05) ve aceleci kararsızlık ($F_{(3-370)}$= 10.034, p<05) puanlarının diğer lise öğrencilerinden düşük olduğu, ancak KKÖ ($F_{(3-370)}$= 7.950, p<05) fen lisesi ve spor lisesinden yüksek olduğu ve araştırıcı kararsızlıkta ($F_{(3-370)}$= 4.853, p<05) da fen lisesinden yüksek ortalamaya sahip olduğu bulunmuştur. Okul türüne göre fiziksel aktivite düzeyi sadece fen lisesi öğrencilerinin KSÖ puanları arasında (x^2=6.866, p=0.032) HEPA grubunun lehine sonuç vermiştir. Düzenli fiziksel aktivite yapanların KSÖ puanları ($t_{(372)}$=3.223, p<.05) yapmayanlardan yüksek bulunmuştur. Fiziksel aktivite durumuna göre düzenli fiziksel aktivite yapan kadınlar ($t_{(203)}$=3.344, p<.05) yapmayanlardan KSÖ açısından avantajlı bulunmuşlardır. Yine düzenli fiziksel aktivitenin yaşamın diğer alanlarını da olumlu etkilediğini düşünenlerin KSÖ düzeyi düşünmeyenlerden yüksek bulunmuştur ($t_{(372)}$= 3.659, p<.05). Şimdiye kadar yapılan spor türünün etkisi olarak bireysel spor yapanların KKÖ puanları ($F_{(2-371)}$= 6.394, p<05) ve araştırıcı kararsızlık puanları ($F_{(2-371)}$= 9.605, p<05) takım sporu yapan ve spor yapmayanlardan yüksek bulunmuştur. Ayrıca ailenin algılanan gelir düzeyleri KSÖ ve KKÖ puanlarını etkilemiştir (p<0.05).
Anahtar Kelimeler : Lise Öğrencileri, Fiziksel Aktivite Düzeyi, Kendine Saygı, Karar Verme

SOZ.586 Self-Esteem and Decisional Format in Terms of Physical Activity Level of 9th Class High School Students

ABSTRACT
The aim of this study was to determine the self-esteem and decisional format in terms of physical activity level in four different 9th grade high school students. It was also investigated if these two dependent variables change according to the independent variables in the scope of the research. The high schools were determined with purposeful sampling techniques and sample was selected in accordance with the procedure convenience sampling techniques. 205 female and 169 male, a total of 374 (Mage =15.22±0.414) high school students volunteered to participate in this study. This research was designed as a causative- comparative model in the general screening model. "Personal Decision Scale" (PDS) (Bacanlı, 2005), "Self-Esteem Scale" (SES) (Bogenç, 2005), Turkish version of International Physical Activity Questionnaire-Short Form (IPAQ-Short Form) (Öztürk, 2005) and the form for personal data were used to collect data. The PDS consisted of two subdimensions, "investigative indecision" and "hasty indecision" and IPAQ was classified as inactive, minimum active and HEPA. Student t test, one-way ANOVA (Tukey) and Kruksal Wallis H test were used to analyze data. Type 1 mistake is accepted as 5%.In terms of types of high schools, the students of social science high school scored the lowest with SES ($F_{(3-370)}$= 18.088, p<05) and hasty indecision ($F_{(3-370)}$= 10.034, p<05). They were also found to be higher than science high school and sports high school students in PDS scores ($F_{(3-370)}$= 7.950, p<05). In addition, they scored higher than science high school students in investigative indecision ($F_{(3-370)}$= 4.853, p<05). In the type of high schools in compliance with physical activity level, only science high school students' SRS scores showed results belonging to HEPA group (x^2=6.866, p=0.032). The SES scores was significantly in favor of who do regularly physical activity ($t_{(203)}$=3.344, p<.05). The women participating in regular physical activity eventuated with an advantage in SES scores ($t_{(203)}$=3.344, p<.05) than who do not. Students who have the idea that the physical activity also influences other aspects of life had SRS scores ($t_{(372)}$= 3.659, p<.05) higher than those who do not. Students participating in individual sports scored higher in mean PDS scores ($F_{(2-371)}$= 6.394, p<05) and investigative indecision ($F_{(2-371)}$= 9.605, p<05) than those who play team sports and do not participate any sports. Besides, the perceived family income for students showed significant difference in both PDS scores and SES scores (p<0.05).
Keywords : High School Students, Physical Activity Level, Self-Esteem, Decision-making

SOZ.632 Akran Eğitimi Destekli Bocce, Dart Ve Speed Stack Öğretimi Konulu Performans Ödevinin Değerlendirilmesi

Nevin GÜNDÜZ[1], Muzaffer Toprak KESKİN [2]
1 Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 MEB,Hazım Kulak Anadolu Lisesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, akran eğitimi destekli Bocce, Dart ve Speed Stack öğretimi konulu performans ödevinin değerlendirmesidir. Araştırma uygulama ve nitel görüşlerin birlikte kullanıldığı karma desen bir çalışmadır.Araştırmada beden eğitimi öğretmeni tarafından hazırlanan performans ödevi, Hazım Kulak Anadolu lisesinde okuyan tüm 11. sınıflar verilmiştir (5 sınıf, 150 öğrenci). Araştırmada her sınıftan gönüllü 6 akran öğreten ve 18 akran öğrenen olmak üzere 5 sınıftan toplam 30 akran öğreten ve 90 akran öğrenen öğrenci olmak üzere toplamda 150 öğrenciye verilen performans ödevini 120 öğrenci tamamlamıştır. Performans ödevinde öğrencilerden Bocce, Dart ve Speed Stack becerileri gönüllü seçilen öğrencilerin akranlarına öğretmeleri istenmiştirÖğrencilere bu görevi yerine getirmeleri için 4 haftalık süre verilmiş, uygulamalar haftada 2 gün, günde 60 dk. uygulanmıştır. Akran öğretenler, Dart'ı okulun spor salonunda, Bocce' yi okulun bahçesinde ve Speed Stack'ı ise beden eğitimi öğretmeni odasında yaptırmışlardır. Bu araştırmada görev kartları beden eğitimi öğretmeni tarafından hazırlanmıştır. Araştırmada öğrencilerin öğrendikleri bu becerilerle okulda isteyen diğer öğrenci ve okul yöneticilerin de katılımı ile son iki hafta şenlik çerçevesinde birbirleriyle müsabaka yapmaları sağlanmıştır.Araştırmada nicel veri toplama aracı olarak 4 haftanın sonunda performans değerlendirme, akran değerlendirme ve beceri değerlendirme formları kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan beceri değerlendirme formu öğretmen tarafından hazırlanmıştır. Akran değerlendirme formunun araştırma gurubu için geçerlilik ve güvenirlilikleri hesaplanarak α = .84 bulunmuştur.Araştırmada nitel veriler için öğrencilere yarı yapılandırılmış görüşme soruları (10 soru) uygulanmıştır. Görüşmeler, kapalı bir odada öğrenciler bilgilendirildikten sonra belirlenen günlerde randevu alınarak ve ses kayıt cihazı kullanılarak yapılmıştır.Bu araştırmada, öğrencilerin dart, bocce ve speed stack'la ilgili becerilerinin ön test ve son test değerlendirmeleri sonucunda beceri yönünden önemli gelişme kaydetmişlerdir.Akran değerlendirme sonucuna göre öğrenciler akranından becerileri iyi ve olumlu bir şekilde öğrenirken, uygulamaya katılan öğrenciler performans ödevlerini başarı ile tamamlanmıştır.Araştırmanın nitel veri sonuçlarında, akran öğretenler için "beceriyi öğretmekten çok hoşlandıklarını, sorumluluk aldıklarını, arkadaşları ile iletişimlerinin ve özgüvenlerinin arttığını, öğretmek için uzun süre ve daha fazla malzemeye ihtiyaçları olduğunu" belirtmişlerdir. Akran öğrenenler ise, "akranından öğrenmenin hoşlarına gittiğini, ilk başta ciddiye almadıklarını daha sonra arkadaşlarının çabasını gördükçe dikkatlerini verdiklerini, iletişimlerinin arttığını, takım olduklarını, eğlendiklerini ve yarışmalarda çok heyecanlandıklarını, akranından öğrenmenin rahat olduğunu" belirtmişlerdir.
Anahtar Kelimeler : Akran Eğitimi Modeli, Bocce, Dart, Speed Stack, Performans Değerlendirme

SOZ.632 Evaluation of Performance Work on "Bocce, Dart and Speed Stack Eduation Supported by Peer Education"

ABSTRACT
The purpose of this research is to evaluate performance homework on Bocce, Dart and Speed Stack education supported by peer education. The research is a mixed design study where implementation and qualitative views are used together.In the research, the performance homework, prepared by physical training teacher, has been given to all 11th grade students of Hazım Kulak Anatolian High School (5 classes, 150 students).120 students completed the performance homework out of 150 students, whom 30 peer teaching and 90 peer learning students in total from 5 classes and 6 volunteer peer teaching and 18 peer learning students from each class. In the performance homework, students were requested to teach their Bocce, Dart and Speek Stack abilities to their peers. Students were granted with the term of 4 weeks to complete this task. Applied courses have been given in 2 days in a week and 60 minutes in a day. Peer teachers gave applied courses of Dart in the gym of the school, Bocce in the garden of the school and Speed Stack in the room of physical training teacher. In this research the task cards of the peers were prepared by physical training teacher. In this research, a festival like event was carried in the last two weeks to compete the students of the 11th grade among each other with the abilities they have gained also against other students and with the attendance school managers.In the research, as quantitative data collection tool, performance evaluation, peer evaluation and ability evaluation forms have been used after 4 weeks. Ability evaluation form used in the research has been prepared by physical training teacher while peer and performance evaluation forms have been taken from the book of Ministry of Education Physical training program. Validity and reliability for research group of peer evaluation form have been calculated and Alpha coefficient: α = .84 has been found.For qualitative data, half-structured interview questions (10 questions) were asked to the students in the research. Interview questions used in the research have been formed by receiving experts' views and gathering studies conducted in this topic. Interviews have been made in a closed room after informing parents and students and making appointments beforehand. Voice recorder is used during interviews.As a result of pre-test and final test assessments of the abilities of students related to Bu dart, bocce and speed stack, it was observed that they improved recognizably.According to peer assessment results; students learnt the abilities in a good and affirmative manner from their peers and the students attending the implementation completed their performance homework successfully.In qualitative data results of the research; it was stated for peer teachers that "they liked to teach the ability, they took responsibility, their communication with their friends and their self-confidence improved, they needed longer time and more materials to teach". On the other hand, peer learners emphasized "they liked learning from their peers, first they did not take it serious but then they started to realize the efforts of their friends, and they gave attention, their communication improved and they became a team, they had fun, and they got excited in the competitions, and it was more comfortable to learn from their peers".
Keywords : Peer Education Model, Bocce, Dart, Speed Stack, Performance Evaluation

SOZ.636 Beden Eğitimi Dersine Yönelik Duyuşsal Özellikleri Yordayan Faktörlerin Belirlenmesi

Elif Nilay ADA[1], Nikos ZOURBANOS[2], Sunacan İlke BAL [1], Zekai PEHLİVAN[1]
1 Mersin Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 University of Thessaly,Department of Physical Education and Sport Sciences,Greece

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; beden eğitimi dersine yönelik duyuşsal özellikleri etkileyen faktörlerin belirlenmesidir. Bu amaçla, beden eğitimi dersine ait durumsal güdülenme, beden eğitimi dersinde içsel konuşma ve beden eğitimi dersine karşı tutumu; temel yordayıcılar olarak beden ğitimi dersini sevme, beden eğitimi dersine kişinin verdiği önem ve ailenin verdiği algılanan önem düzeyi bakımından analiz edilmesi ve ayrıca tüm faktörlerin cinsiyet, yaş ve sınıf açısından farklılıklarını ve tüm faktörlerin birbirleriyle ilişkisini incelemektir.Çalışmaya yaşları 11-15 arasında değişen toplam 730 ortaokul öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Veriler, *Beden Eğitimi Dersine Ait Durumsal Güdülenme Ölçeği* (Ada ve ark., 2012), *Beden Eğitimi Dersinde İçsel Konuşma Ölçeği* (Ada ve ark., 2014) ve *Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği* (Pehlivan, 1998) ile toplanmıştır. Temel yordayıcı olarak kullanılan bağımsız değişkenler ise Beden Eğitimi Dersini Sevma (SEV), Beden Eğitimi Dersine Kişinin Verdiği Önem (KVÖ) ve Ailenin Verdiği Algılanan Önem (AVÖ) ölçekleri derecelendirilmiş tek sorudan oluşmaktadır. Verilerin analizinde hiyerarşik regresyon ve pearson korelasyon istatistik teknikleri kullanılmış, güven aralığı .95 ve .99 alınmıştır. Verilerin analizinden önce parametrik test varsayımları kontrol edilmiş; normallik, basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılmıştır.Yapılan hiyerarşik regresyon sonuçlarına göre SEV, KVÖ ve AVÖ değişkenlerinin her biri bağımlı değişken olarak atandığında tutumu, durumsal güdülenmeyi ve içsel konuşmayı yordama düzeyleri sırasıyla (R^2) .50, .42 ve .25 olarak bulunmuştur. Ayrıca SEV, KVÖ ve AVÖ değişkenleri cinsiyet açısından incelendiğinde, SEV değişkeninde erkeklerin ortalamaları kızlardan; AVÖ değişkeninde ise kızların ortalamaları erkeklerden daha yüksek ve anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Yaş ve sınıf arttıkça SEV, KVÖ ve AVÖ'den elde edilen ortalamaların azaldığı gözlenmiştir. Diğer önemli bir bulgu ise SEV, KVÖ ve AVÖ'den elde edilen puanların ölçeklerin pozitif çıktılarla ilişkili boyutlarıyla pozitif yönde; ölçeklerin negatif çıktılarla ilişkili boyutlarıyla ise negatif yönde korelasyon göstermiş olmasıdır ($p<0.05$).
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Içsel Konuşma, Durumsal Güdülenme, Duyuşsal özellik

SOZ.636 Determining The Factors Predicting The Affective Traits Towards Physical Education Courses

ABSTRACT
The purpose of this study determines the factors predicting the affective tarits towards physical education (PE) courses. For that purpose, situational motivational in PE, self talk in PE and attitude towards PE lesson has been analyzed in terms of liking level to PE (*likePE*), given importance of student (*Stu-imp*) and given importance of student's family (*fam-imp*). However the all factors has been examined differences and correlations with regard to gender, age and grade.Totally 730 middle school students that ranging from the ages 11-15 has participated to this study as volunteer. Data has collected with "Situational Motivational Scale in Physical Education" (SIMS-PE) (Ada et al., 2012), Automotic Self-Talk Questionannire in Physical education (ASTQPE) (Ada et al., 2014) and PE Lesson Towards Attitude Questionnaire (Pehlivan, 1998). The independent variables as basic predictors were *Likepe, Stu-İmp and Fami-İmp* which had a rated question. Hieararchical regression and pearson correlations statistical techniques has used, and also confidence interval has taken .95 and .99. Parametric test assumptions has controlled in terms of skewness, kurtosis and normality before performing analysis.According to results of regression analysis, when the each of the variables (*Likepe*, *Stu-imp and fam-imp)* were assigned as independent variables, these variables predicted to *Attitude*, *Situational Motivation* and *Self Talk* as (R^2) .50, .42 and .25 respectively. However, when the other variables examined in terms of gender, boys attained higher means than girls from *Likepe scale* while girls attained higher means than boys from *Fami-İmp Scale.* Furthermore*, Likepe, Stu-İmp* and *Fami-İmp* points were decreased while increasing age and grade level. The other important results were positive correlations between dimensions of all scales related to positive outcomes; while negative correlations between dimensions of all scales related to negative outcomes ($p<0.05$).
Keywords : Physical Education, Self Talk, Situational Motivation, Affective Traits

SOZ.665 Beden Eğitimi Ve Spor Dersi Kazanımlarına Ulaşmada Web Destekli Öğretimin Fiziksel Uygunluk Gelişimi Üzerine Etkisi

Yeşim BULCA, Figen ALTAY, Emre BİLGİN
Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Giriş ve amaç: Bu araştırmanın amacı, ortaokulda öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersinde web destekli öğretimin aktif ve sağlıklı yaşam öğrenme alanı kazanımlarına ulaşmada etkisini ortaya çıkarmaktır. Araştırmaya, Ankara'da bulunan iki ortaokulda öğrenim gören 5.sınıf öğrencilerinden basit seçkisiz örnekleme dayalı olarak toplam 62 öğrenci katılmıştır.Gereç ve yöntem: Verilerin toplanmasında çalışmaya katılan iki grubun fiziksel uygunluk düzeylerinin tespit edilmesi için Fitnessgram testleri ile fiziksel uygunluk kavramlarının bilgi düzeyini ölçmek için "Çocuklar için Fiziksel Uygunluk Bilgi Testi uygulanmıştır. Deney grubuna haftada bir gün okul beden eğitimi dersinde ve en az üç gün evde olmak üzere öğretim programında yer alan aktif ve sağlıklı yaşam öğrenme boyutunun etkisinin sınaması için 8 hafta süre ile web destekli HOPSports (https://brain-breaks.com) videoları uygulanmıştır. Bu uygulamalarda öğrencilerin kalp atım hızları, kalp atım monitörü (Polar FT4V) ile kayıt altına alınmıştır. Kontrol grubunda ise öğretim programına uygun ders işlenmiştir. Verilerin analizinde grupların denkliği için bağımsız gruplarda t testi, ön test-son test puanlarının arasındaki farkı belirlemek amacıyla 2x2 tekrarlı ölçümlerde varyans analizi yapılmıştır.Bulgular: Grupların denkliği sınanmış ve gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır($p>0.05$). Öğrencilerinin aktif ve sağlıklı yaşam öğrenme boyutundaki kazanımlara ulaşmada Web destekli öğretimin öğrencilerin fiziksel uygunluk kavramları öğrenmesine etkisinin belirlenmesi amacıyla yapılan analiz sonucunda spor bilgi testinde [$F_{(1-61)}= 3,81$, $p<0,05$], 20 metre mekik koşusunda [$F_{(1-61)}= 5,69$ $p<0,05$], karın mekiğinde [$F_{(1-61)}= 1,781$ $p<0,05$] şınavda [$F_{(1-61)}= 1,22$ $p<0,05$] hem gruplarda hem de grup x sürenin ortak etkisi istatistiksel olarak anlamlı fark bulunurken, BMI [$F_{(1-61)} = 1,44$ $p>0.05$] otur eriş testi [$F_{(1-62)}= 4,56$ $p<0,05$] ve kalp atım hızlarında [$F_{(1-62)}= 2$ $p >0.05$] ise gruplar arasında anlamlı fark bulunmazken grup x süre ortak etkisinde fark bulunmuştur.Sonuç: Aktif ve sağlıklı yaşam öğrenme boyutundaki kazanımlara ulaşmada Web destekli öğretimin ortaokul öğrencilerinin fiziksel uygunluk düzeylerinin olumlu bir etkisi olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Web Destekli öğretim, Fiziksel Uygunluk, Beden Eğitimi Ve Spor öğretim Programı

SOZ.665 The Effect of Web-Assisted Instruction to Achieve the Objectives of Physical Education and Sports Course on the Development of Physical Fitness

ABSTRACT
Introduction and purpose: The purpose of the current study is to elicit the extent to which web-assisted instruction used in physical education and sports course is effective in accomplishing the objectives of the *active and healthy life* learning domain by secondary school students. The participants of the study are 62 secondary school students selected from two secondary schools located in the city of Ankara through simple random sampling method.Instruments and method: During the data collection process, in order to determine the physical fitness levels of the control group and experimental group students participating in the study Fitnessgram tests and to determine the knowledge level about the concept of physical fitness "Knowledge Test of Physical Fitness for Children" were used. Web-based HOPSports (https://brain-breaks.com) videos were used with the experimental group for eight weeks, once in the physical education course at school and three days at home in a week, to test their effect on the accomplishment of the objectives of *the active and healthy life* learning domain. During the presentation of the videos to the students, the students' heart rates were recorded with heart rates monitor (Polar FT4V). In the control group, the classes were taught as prescribed in the curriculum. In the analysis of the data, for the equality of the groups, independent two samples t-test was conducted and to determine the difference between the pretest and posttest scores, variance analysis was conducted in 2x2 iterative measurements. Findings: The equality of the groups was tested and no significant difference was found between the groups ($p>0.05$). As a result of the analysis conducted to determine the effect web-assisted instruction designed for students to achieve the objectives of active and healthy life learning domain on their learning the concept of physical fitness, knowledge sports test [$F_{(1-61)}= 3,81$, $p<0,05$], 20 m shutter run test [$F_{(1-61)}= 5,69$ $p<0,05$], abdominal strength test [$F_{(1-61)}= 1,781$ $p<0,05$] push-up test [$F_{(1-61)}= 1,22$ $p<0,05$] is significant between groups common effect of both group x time in both groups statistically significant difference was found, UN [F (1-61) = 1.44 $p <0.05$] sits and reach test [F (1-62) = 4.56 $p <0.05$] and heart rate in the [F (1-62) = 2, $p <0.05$] were significant group x time difference was found between the groups combined effect difference.Results: In achieving the objectives of active and healthy life learning domain, web-assisted instruction can be argued to have positive effect on the secondary school students' physical fitness level.
Keywords : Web-assisted Instruction, Physical Fitness, Physical Education and Sports Curriculum

SOZ.674 Özel Öğretim Yöntemleri Dersinin Pedagojik Formasyon Eğitimindeki Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Öğretmen Öz-Yeterlik Algı Düzeylerine Etkisi

Bengü Güven KARAHAN
Spor Bilimleri Bölümü Başkent Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı pedagojik formasyon eğitimi içerisinde özel öğretim yöntemleri dersini alan beden eğitimi (BE) öğretmen adaylarının öğretmen öz-yeterlik algı düzeylerindeki değişmeyi incelemektir. Çalışmaya 2014-2015 ve 2015-2016 eğitim–öğretim yılının ilk ve ikinci dönemlerinde 5 farklı üniversitenin Spor Yöneticiliği, Rekreasyon, Antrenörlük ve Spor Bilimleri bölümlerinden mezun 95 kadın (% 45,9), 112 erkek (% 54,1) olmak üzere toplam 207 pedagojik formasyon sertifika programı öğrencisi katılmıştır. Veri toplama aracı olarak öğretmen öz-yeterlik ölçeği (Tschannen, Moran ve Hoy, 2001) kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe adaptasyonu, geçerlik ve güvenirlik çalışması Çapa, Çakıroğlu ve Sarıkaya (2005) tarafından yapılmıştır. Ölçek 9'lu Likert tipinde toplam 24 madde içermektedir. Ayrıca ölçek öğrenci meşguliyeti, öğretim stratejileri ve sınıf yönetimi olarak isimlendirilmiş 3 alt boyuta sahiptir. Katılımcılara ölçekle birlikte cinsiyet, mezun oldukları üniversite ve lisans mezuniyet ortalamasının sorulduğu bir kişisel bilgi anketi uygulanmıştır. Bu çalışma ön-test son-test modeline göre hazırlanmıştır. Çalışmada ön-test olarak öğretmen öz-yeterlik ölçeği özel öğretim yöntemleri dersi alacak öğrencilere uygulanmış, 14 hafta sonra dersin tamamlanmasının ardından son-test olarak ölçek tekrar uygulanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımlı ve bağımsız t-testi ile tekrarlı ölçümler için tek yönlü varyans analizi ANOVA kullanılmış ve anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır. Bulgulara bakıldığında beden eğitimi öğretmen adaylarının ölçek puanlarında ön-test ve son-test sonuçlarında anlamlı farklılıklar bulunurken ($p < 0.05$), cinsiyete, lisans mezuniyet ortalamasına ve mezun oldukları üniversiteye göre anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($p > 0.05$). Sonuç olarak, Özel Öğretim Yöntemleri dersinin beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmen öz-yeterlik algı düzeylerini anlamlı düzeyde geliştirdiği söylenebilir. Bununla birlikte çalışmanın sonuçları, beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmen öz-yeterlik algı düzeylerinin cinsiyet, mezun oldukları üniversite ve lisans mezuniyet ortalaması bakımından anlamlı farklılık göstermediğini ortaya koymuştur.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, özel öğretim Yöntemleri, öğretmen öz-yeterlik Algı Düzeyi, Aday öğretmen.

SOZ.674 The Effects of Teaching Methods Course above Teachers' Self-Efficacy Believes of Physical Education Candidate Teachers in Pedagogical Formation

ABSTRACT
The purpose of this study was to analyze the change on the level of teacher self-efficacy perception of candidate physical education teachers who took teaching methods course in pedagogical formation.95 women (45,9%) and 112 men (54,1%) totally 207 pedagogical formation students from five different universities (graduated from Departments of Sport Management, Recreation, Coaching and Sport Sciences) participated to this study. This study executed in 2014-2015 and 2015-2016 academic years. Teacher Self Efficacy Scale – TSES (Tschannen, Moran & Hoy, 2001) was used as a data collection tool. TSES contains 24-items and yields the scores for the following subscales: *Student engagement, instructional strategies and classroom management.* In the study, the scale was applied as a pretest and after 14-weeks of teaching methods courses; the same scale was applied as a posttest. In the analysis of data, descriptive statistics, independent and paired samples t-test and ANOVA were applied.At the end of this research, it was determined that after and before they took courses, teacher self-efficacy perception level of the candidate teachers changed positively ($p < 0.05$). On the other hand, the study demonstrated no statistically significant differences in terms of gender, graduation academic average and graduation university in the sense of self efficacy levels of physical education teacher candidates ($p > 0.05$). In conclusion, it can be said that, teaching methods course developed the perceptions' level of teachers' self-efficacy for candidate physical education teachers in pedagogic formation.
Keywords : Physical Education, Teaching Methods, Teacher Self-efficacy Beliefs, Candidate Teacher.

SOZ.676 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişimlerinde Öğretmenlik Uygulamasının Rolü; Bir Eylem Araştırması

Mustafa Gökhan SAÇMALIOĞLU[1], Ferda GÜRSEL[1], Özlem ALAGÜL[2]
1 Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Kastamonu Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine girebilme düzeylerine mesleki sosyalleşmelerinin etkilerini; öğretmen adayı, uygulama öğretmeni ve fakülte öğretim üyesi üçgeninde ortaya koymaktır. Alan yazın incelendiğinde yapılan çalışmalarda genellikle öğretmen adaylarının lisans süreci eğitimleri ve lisans sonrası karşılaştıkları dikkate alınmakta olup, öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine girebilme düzeylerine üniversite öncesi yaşantılarının etkilerini yansıtan çalışmalara nadiren rastlandığı görülmüştür. Bu araştırmada sürecin verimini arttıracak çalışmalar yapabilmek, ortaya çıkabilecek olumlu ya da olumsuz durumlara göre yeni bir yol oluşturabilmek ve bu çözümlerin etki ve değerini kolayca çözümleyebilmek adına nitel araştırma desenlerinden eylem araştırması kullanılmıştır. Çalışmaya Spor Bilimleri Fakültesinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü 4. Sınıfta öğrenim gören 2 erkek ve 1 kadın beden eğitimi öğretmeni adayı katılmıştır. Veriler toplanırken yarı yapılandırılmış görüşmeler, alan notları, öğrenci ders planları ve yansımalar kullanılmış; bunların analizi içerik analizi (Patton, 2002) ile yapılmıştır. Yapılan analizler sonucu bulgular; " ortaokul/lise beden eğitimi derslerinden kalanlar " " beden eğitimi mesleğinde ilk karşılaşılanlar " olmak üzere 2 tema altında toplanmıştır. Beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine girebilme düzeylerinin kendi beden eğitimi geçmişleri ve üniversitede geçirdikleri zamanın verimi ile doğrudan ilgili olduğu ve öğretmenlik uygulaması sürecinde karşılaştıkları problemlerin çözümünde fakülte öğretim elemanı ve uygulama öğretmenlerinin yardımlarının büyük önem teşkil ettiği görülmüştür. Sonuç olarak beden eğitimi öğretmen adaylarının ortaokul ve lisede öğrenci olarak katıldıkları beden eğitimi dersi yaşantıları, onların lisans dönemindeki mesleğe giriş deneyimlerini olumlu ya da olumsuz etkilemektedir. Öğretmen adaylarının " kültürleşme " döneminde eksik kalan tecrübeleri ve " profesyonelleşme " döneminde edindikleri eksik ya da yanlış bilgiler nedeniyle yaşadıkları zorluklar göz önünde bulundurulmalıdır. Profesyonelleşmeyi içeren lisans eğitimi sürecince alan deneyimi sağlayan öğretmenlik uygulaması dersine fakülte öğretim elemanları ve uygulama öğretmenleri işbirliği içinde öğretmen adayının geçmiş yaşantılarını bilerek müdahale etmelidir.
Anahtar Kelimeler : öğretmen Adayı, öğretmen Eğitimi, Mesleki Sosyalleşme, öğretmenlik Uyuglaması

SOZ.676 Effects of Teaching Practice on Physical Education Teacher

ABSTRACT
In this research, it is explained that pre-service physical education teachers's field levels effected by occupational socialization under circumstances of pre-service teacher, application teacher and faculty lecturer triangle. It is obviously seen that in the previous field researches there are a lot of considerations of faced effects on teacher candidates' undergraduate and next periods, while there are rarely works for pre-postgraduate period effects on their life. In this work,it is used qualitative research motives's action research for knowing deeply about the process, working for increasing the process's efficiency, forming a new way for the positive or negative outcomes and observing easily about this outcomes's effects and values. 2-men and 1-woman pre-service physical education teachers, who study fourth degree of physical education and sports teaching department of sport sciences faculty participated in this work. For data collection, it is used semi-structured interviews, field notes, student lesson plans and reflections ;and analysed that data with content analysis (Patton, 2002). As a result of above mentioned analysis, there are 2 themes named that " remains from physical education classes from secondary and high school " " first encountered of physical education profession ". These 2 themes researches about the Lawson's professional socialization theory's fist 2 steps. After that analysis; future phsysical education teachers's level of becoming a teacher interest in their own physical education past and time spent in university, and in the time of teacher application they need university and applicational lecturers's help for faced problems. It is need to take into consinderation that there are experienced difficulties for teacher candidates because of lacking of experiences in acculturation period and obtaining wrong or lack knowledges in professionalisation period.
Keywords : Student Teacher, Teacher Education, Occupational Socialization, Teaching Practice

SOZ.703 Spor Lisesi İle Beden Eğitimi Spor Öğretmenliği Ders ve Ders İçeriklerinin Karşılaştırılarak Analiz Edilmesi

Ferhat ÇAKIR[1], Oğuzhan DALKIRAN[2]
1 Milli Eğitim Bakanlığı,Isparta Spor Lisesi,Türkiye
2 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi,BESYO,Türkiye

ÖZET
Üniversitelerin beden eğitimi ve spor bölümleri 1992 yılından itibaren beden eğitimi öğretmeni, antrenör ve spor yönetici yetiştirme programlarını içinde barındırmaktadır (Bilir, Ay ve Gürbüz, 2003).Türkiye'de spor eğitimi veren ortaöğretim kurumları ise 2004 yılında eğitim hayatına başlamıştır (Karapınar, 2007). Yapılan bu araştırmada spor lisesi ile üniversitelerin beden eğitimi spor öğretmenliği ders ve ders içeriklerinin karşılaştırılarak analiz edilmesi amaçlanmıştır. Spor lisesi ve beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğretim programlarının ders içeriklerinin karşılaştırılmasını ve çözümlenmesini amaçlayan bu çalışmada belgesel tarama yöntemi tekniklerinden genel tarama ile içerik çözümlemesi kullanılmıştır. Genel tarama, araştırmacının araştırdığı konuda incelediği, okuduğu, çalışmasına aktardığı, literatür taramasını içermekte iken, içerik çözümlemesi, belli bir metnin, kitabın, belgenin, belli özelliklerini sayısallaştırarak belirleme amacı ile yapılan bir tarama yöntemidir (Tanrıöğen, 2011). Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizlerinde içerik çözümlemesi yöntemi kullanılmış, bu kapsamda ders içeriklerine ilişkin bilgilere ait veriler Micrososft Excel programına aktarılmış ve tablolar halinde yorumlanmıştır. Araştırmanın sonunda spor lisesinde alana özgü teorik ders sayısının 13, ders saatinin 828 olduğu görülürken beden eğitimi spor öğretmenliği teorik derslerinin 2 seçmeli, 14 zorunlu toplam 16 alan eğitimi dersi, 1 seçmeli, 2 zorunlu toplam 3 genel kültür dersi, 1 seçmeli, 1 zorunlu toplam 2 meslek bilgisi dersi olmak üzere toplamda 21 ders 798 ders saatinden oluştuğu tespit edilmiştir. Her iki öğretim kurumunun ders isimlerine bakıldığında 12 dersin ortak ders olarak örtüştüğünü ve bu derslerin ders saatlerinin spor lisesinde toplamda 792 saat, beden eğitimi spor öğretmenliğinde ise 406 saat olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra beden eğitimi spor öğretmenliği programında yer alan farklı 10 teorik ders ve 392 ders saati bulunduğu, spor lisesi programında yer alan farklı 1 teorik ders ve 36 ders saati bulunduğu tespit edilmiştir. Toplamda her iki öğretim kurumunun ders saatleri birbirine yakın olsa da yüksekokulda farklı derslerin 5 alan, 3 genel kültür ve 2 meslek bilgisi derslerinden oluştuğu sonucuna ulaşılmıştır.
Seçilmiş Kaynaklar
Bilir, P., Ay, Ü., Gürbüz, T. Ç. (2003). Beden eğitimi ve spor yüksekokullarında örgüt kültürü. SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 1(2), 117-128.
Karapınar, Y. (2007). Spor liselerinde öğrenim gören öğrencilerin okula giriş nedenleri ve mesleki beklentilerinin araştırılması. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Kütahya.
Tanrıöğen, A. (2011). Bilimsel araştırma yöntemleri. Ankara: Anı Yayıncılık.
Anahtar Kelimeler : Spor Lisesi, Beden Eğitimi, Ders İçerikleri

SOZ.703 The Analysis of The Comparison of The Lessons and Curriculum of Sports High School and Physical Training and Sports Teaching

ABSTRACT
Physical Education and Sports faculties of the Universities have included physical education teaching, coaching and management trainee programs since 1992 (Bilir, Ay and Gürbüz, 2003). Secondary school institutions with sports education in Turkey have started their education life in 2004 (Karapınar, 2007). It was aimed to analyze by comparing the lessons and the curriculum of the sports high schools and the physical education and sports teaching departments of the universities.In this research, which aims at comparing and analyzing the syllabuses of the sports high school and physical education and sport teaching programs, content analysis of general survey, one of the techniques of documentary survey, was used. While the general survey consists of the literature surveys in which the researcher analyzed, read, transferred into his research on the topic he is researching; content analysis is a survey method in which a certain text, book or document digitized in order to determine specific features (Tanrıöğen, 2011). In the statistical analysis of the data obtained from the research, content analysis was used and the data related to the curriculum was transferred into Microsoft Excel program and interpreted as tables.At the end of the research, it was found out that while the theoretical lessons related to the field is 13 with total class hours of 828 in sports high school; the theoretical lessons of the physical education and sports teaching program is 16 field related lectures with 2 elective, 14 compulsory lectures; 3 liberal education lectures with 1 elective, 2 compulsory lectures, 2 professional knowledge lectures with 1 elective and 1 compulsory lectures which means 21 lectures with 798 class hours in total.When the names of the lectures in both educational institutions are observed, 12 lectures can be seen as mutual lectures and the total class hours of these lectures are found out to be 792 in the curriculum of sports high school and 406 hours in physical education and sports teaching department. Furthermore, it was also found out that there are 10 different theoretical lessons with 392 class hours in total in physical education and sports teaching department while sports high school has 1 different theoretical lecture with 36 class hours. Even though the class hours of both institution are close to each other, it was concluded that the reason for the difference was caused by the 5 field-related, 3 liberal education and 2 professional knowledge lectures at graduate school.
Chosen References
Bilir, P., Ay, Ü., Gürbüz, T. Ç. (2003). Beden eğitimi ve spor yüksekokullarında örgüt kültürü. SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 1(2), 117-128.
Karapınar, Y. (2007). Spor liselerinde öğrenim gören öğrencilerin okula giriş nedenleri ve mesleki beklentilerinin araştırılması. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Kütahya.
Tanrıöğen, A. (2011). Bilimsel araştırma yöntemleri. Ankara: Anı Yayıncılık.
Keywords : Sports High School, Physical Education, Curriculum

SOZ.716 Spor Yapan ve Yapmayan Ortaokul Öğrencilerinin Kendi Kendine Öğrenme Ve Yaratıcılık Düzeylerinin İncelenmesi

Murat TEKİN, Hacı Mehmet GÜNEL, Ayşenur ÜNVER
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Teknolojinin gelişmesi ve hızla gelişmeye devam etmesi bilim alanın büyümesine neden olmaktadır. Bilim sınırlarlarının gelişmesiyle birlikte bireylerin beklentileri değişmekte ve artmaktadır. Bireylerin bu hızı yakalayabilmeleri için kendilerini yenilemeleri ve geliştirmeleri gerekmektedir. Spor bu değişimden etkilenmektedir. Spor gün geçtikçe bireylerin bilişsel, duyuşsal, psikomotor düzeylerini geliştirmektedir. Buna bağlı olarak bireylerin davranışsal düzeylerini ve kendi kendine öğrenme düzeyleri ve yaratıcılık düzeyleri de etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı da spor yapan ve yapmayan ortaokul öğrencilerinin kendi kendine öğrenme ve yaratıcılık düzeylerinin incelenmesidir. Araştırma grubunu; Karaman ilinde yer alan ortaokullarda öğrenim gören 225'i kız, 175'i erkek (yaş=12,6516 ± 1,1300), toplam 400 öğrenci oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında Fisher, King ve Tague tarafından 2001 yılında geliştirilen "Self-Directed Learning Readiness Scale (SDLRS)" şahin ve erden(2009) tarafından Türkçeye uyarlanan kendi kendine öğrenmeye hazır bulunuşluluk ölçeği (KKÖHÖ) ve Kirton (1999) tarafından geliştirilen Adaptation-Innovation Inventory (KAI), yaratıcılık ölçeği araştırmaya katılan öğrencilere uygulanmıştır. Verilerin çözüm ve yorumlanmasında, Kolmogorov-Smirnov testi, Çoklu Regresyon testi ve Çoklu Manova testi kullanılarak anlamlılık P<0,05 alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS (Statistical package for social sciences) paket programı kullanılmıştır. Bu çalışmanın sonucunda**;** Yaratıcılık ve kendini yönetme, öğrenmeye istekli, kendini kontrol alt boyutları arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu ortaya çıkmıştır. Regreasyon katsayılarının anlamlılığına ilişkin t testi sonuçları incelendiğinde sadece öğrenmeye istekli, kendini yönetme ve kendini kontrol alt boyutları yaratıcılık düzeyi üzerine anlamlı bir yordayıcı oluğu görülmektedir. Ortaokul öğrencilerinin spor yapıp yapmama değişkenine göre; yaratıcılık, kendini yönetme,öğrenmeye istekli, kendini kontrol alt boyutları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı ortaya çıkmıştır. Regreasyon katsayılarının anlamlılığına ilişkin t testi sonuçları incelendiğinde öğrenmeye istekli, kendini yönetme ve kendini kontrol alt boyutları yaratıcılık düzeylerinin spor yapıp yapmama üzerine anlamlı bir yordayıcı olmadığı görülmektedir. Ortaokul öğrencilerine yönelik yaratıcılık, kendini yönetme, öğrenmeye istekli, kendini kontrol açısından sınıf, anne ve baba eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği bulunmuştur sınıf değişkenine göre; bu farklık sonucunda; 4.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin 1.ve 2.sınıfta öğrenim gören öğrencilere göre; öğrenmeye isteklilik düzeyi, 3.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin 1.sınıfta öğrenim gören öğrencilere göre ise kendi kendine öğrenme düzeyi toplam puanları açısından düşük çıkmıştır. Anne ve baba eğitim düzeyi değişenine göre ortaokul öğrencilerinin yaratıcılık düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur ve özellikle anne ve baba eğitim düzeyi ortaokul olanların ilkokul olanlara göre yaratıcılık düzeyi yüksek çıkmıştır. Kendi kendine öğrenmeye hazır oluş alt boyutlarından olan; Kendini yönetme, öğrenmeye istekli alt boyutları arasında anlamı farklılık bulunmuştur bu farklılık sonucunda; anne eğitim düzeyi lisans olanların okur yazar olanlara göre, kendini yönetme alt boyutu ve öğrenmeye istekli alt boyutu yüksek çıkmıştır. Genel bir sonuca varacak olursak; ortaokul öğrencilerinin kendi kendine öğrenme ve yaratıcılık düzeyleri arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu ve spor yapıp yapmama durumları, sınıf, anne ve baba eğitim durumu değişkenlerinin hem yaratıcılık hemde kendi kendine öğrenme düzeylerini etkilediğini göstermektedir. Bu sonuçlar bize Bireylerin pek çok yönü ile öğrenme süreçlerine hakim olduğu bu öğrenme süreçlerinin bireylerin bilişsel, duyuşsal, psikomotor düzeylerini etkilediği sonucuna varırken, globalleşen dünyada bireylerin istek ve ihtiyaçlarının değiştiği ve buna bağlı olarak öğrenme ortamlarının ve öğrenme biçimlerinin ve becerilerinin gelişmesi gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Spor Yapan Ve Yapmayan, Kendi Kendine Öğrenme, Yaratıcılık, Ortaokul

SOZ.716 Investigation The Levels of Self Direct Learning and Creativity Levels of Secondary School Students Who Do Sports and Who Don't Do Sports

ABSTRACT
The rapid development of technology causes science to develop and extend. The borders of the science develop and as a result expectations of the individuals change and go up. In order for individuals to keep up with this pace, they need to refresh and develop themselves. Sports is affected from this change. Sports help develop individuals cognitive, emotional and psychomotor skills. As a result their behaviors, self direct learning and creativity levels are affected. This aims to investigates the levels of self direct learning and creativity levels of secondary school students who do sports and who don't do sport The research group of the consist of 175 male 225 female(age=12,6516 + 1,0757), 400 in total students studying in secondary school in Karaman province.To achieve the purpose of the research, Self-Directed Learning Readiness Scale (SDLRS) developed by Fisher, King and Tague (2001) and adapted to Turkish by Sahin and Erden (2009) Adaptation-Innovation Inventory (KAI)." Originally Developed By Krikton., (1999) were based on and applied to the students that participated in the research In the analysis and assessment of the data, Kolmogorov-Smirnov Test, Multiple Linear Regression, Multivariate Manova Test, was used and significance was taken as P<0.05 and in the evaluation of the data and the determination of the calculated values, SPSS (Statistical Package for Social Sciences) package program was used. According to the results of the study; This study revealed that there is a significant difference between sub-levels of creativity, self-direction, eagerness to learn and self-control. According to the results of t test measurements of regression coefficient, there is a significant difference between creativity and sub-levels of creativity, self- direction, eagerness to learn and self-control.According to the variable of secondary school students doing sports or not, there is not a significant difference between sub levels of creativity, self- direction, eagerness to learn and self-control. According to the results of t test measurements of regression coefficient, there is not a significant difference between variables of doing sports or not and creativity and sub-levels of creativity, self- direction, eagerness to learn and self-control.There is a significant difference between the educational background of the secondary school students' parents and class level, creativity, self- direction, eagerness to learn and self-control. According to the class variable the results are obtained as; 4th class students' level of eagerness to learn is lower than the 1st and 2nd grade students' level of eagerness to learn, 3rd class students' level of self learning is lower than 1st class students' level of self learning. The total score of these variables is low in 4th and 3rd grade.There is a significant difference between the educational background of the secondary school students' parents and creativity. Especially, creativity level of the secondary school graduate parents is higher than primary school graduate parents.There is a significant difference between self direction which is one of the sub-level of readiness to self learning and eagerness to learn. Bachelor's degree graduate parents' total score of self-direction and eagerness to learn sub-level is higher than primary school graduate parents.There is a significant difference between secondary school student's level of self-learning and creativity. The variable of doing sports or not, class and parents' educational background affect both creativity and self-learning level. These results show us that individuals control their own learning processes and these processes affect cognitive, emotional and psychomotor levels of the individuals. The needs and desires of individuals change in this globalized world and they need to develop their learning styles and their learning environments should change, too.
Keywords : who do sports and who don't do sports, self direct learning , creativity , secondary school

SOZ.736 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümlerinin Yeterliliği Hakkında Öğretmen Görüşlerinin İncelenmesi

Sinan UĞRAŞ [1], Mehmet GÜLLÜ[2]
1 Milli Eğitimi Bakanlığı,Sümer Ortaokulu,Türkiye
2 İnönü Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinin yeterliliği hakkında öğretmen görüşlerini incelemektir. Araştırma modeli olarak nitel ve nicel araştırma yöntemlerinin aynı zamanda kullanıldığı karma yöntem kullanılmıştır. Araştırma yöntemleri nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni benimsenirken nicel araştırma yöntemlerinden ise betimsel yöntem benimsenmiştir. Nitel araştırma grubunu, Malatya ilinde Milli Eğitim İl Müdürlüğünde görev yapan 20 beden eğitimi öğretmeni oluştururken nicel araştırmalar için 283 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak nitel veri toplamada, araştırmacı tarafından geliştirilen 18 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılırken nicel veri toplamada ise araştırmacı tarafından geliştirilen "Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümlerinin Yeterliliği Ölçek (BESÖBYÖ)" kullanılmıştır. Ölçek öğretim programı yeterliliği, öğretim elemanı yeterliliği ve tesis yeterliliği olmak üzere 3 alt boyuttan meydana gelmiştir. Veri analizlerinde nitel veriler için içerik analizi yapılmışken nicel veriler için Kruskal Wallis H testi ve Mann Whitney U testi yapılmış ve anlamlılık düzeyi olarak α=0,05 seçilmiştir. Araştırmanın nicel bulgularında beden eğitimi öğretmenlerin yaşlarına, mezun oldukları yıllarına, öğretmenlik hizmet yıllarına ve okullarındaki beden eğitimi öğretmen sayılarına göre beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölüm yeterliliklerine ilişkin puanları arasında istatistikî anlamda fark ($p<0,05$) bulunurken öğretmenlerin cinsiyetlerine, eğitim durumlarına ve okullarındaki öğrenci sayılarına göre beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölüm yeterliliklerine ilişkin puanları arasında istatistiki anlamda fark ($p>0,05$) bulunmamıştır. Sonuç olarak beden eğitimi öğretmenleri mezun oldukları beden eğitimi ve spor öğretmenliği programının Milli eğitim bakanlığı okulları şartlarıyla paralellik göstermediğini düşünmektedirler. Öğretmenler, öğretim elemanlarını, sayısal ve nitelik bakımından yetersiz görmektedirler. Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinin tesis ve sosyal imkânlar açısından problemlerin var olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Spor, Öğretmen, Yeterlilik

SOZ.736 İnvestıgatıng of Teachers' Vıews On The Adequacy of Physıcal Educatıon and Sports Departments

ABSTRACT
The aim of this study is to investigating of teachers' views on the adequacy of physical education and sports departments. The search methodologies, quantitative and qualitative search methods, are used at the same time as mixed type. while case study pattern in qualitative research methods is used, descriptive method in qualitative search method is adopted.As inquiry group, for maximum variety samples 20 physical education teachers working at Provincial Directorate of National Education in Malatya, is composed and for qualitative search method 283 physical education teachers are chosen. qualitative search method "Adequacy of Physical Education and Sports Departments Scale" (APESDS) is performed.The scale is composed of three sub branches which are built for testing curricula adequacy, the instructor adequacy and facility adequacy. For data analysis in qualitative data content analysis is performed and for quantitative data Kruskal Wallis H test and Mann Whitney U test are performed and significance level is determined as α=0,05.Qualitative data of the study composed in three main themes curricula adequacy, the instructor adequacy and building and social facilities adequacy By evaluation of quantitative data of the research, in Adequacy of Physical Education and Sports Departments. Statistical difference is found ($p<0,05$) in teachers age, graduation dates, experience period, colleague numbers in same school. On the other hand the evaluation of quantitative data of the research, in Adequacy of Physical Education and Sports Departments statistical difference is not reached($p>0,05$) in sexuality, educational background, student population in working schools. As result, physical education teachers believes different to teachers curriculum between ministry of education physical education teachers thinks insufficient instructor and social and sports facility.
Keywords : Physical Education, Sports, Teacher, Adequacy

SOZ.756 Spor Bilimcilerin Nitel Araştırmayı Öğrenme ve Uygulama Sürecindeki Deneyimleri

Canan Koca ARITAN [1], Deniz HÜNÜK[2]
1 Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Son yıllarda Spor Bilimlerinde bir paradigma değişiminin yaşandığını ve belli bir pozitivist epistemolojinin yansıttığı bilim temsili yerini çoklu bilimsel temsillere bıraktığını görüyoruz. Nitel araştırma yaklaşımıyla gerçekleştirilen araştırma projelerinde önemli bir artış olmakla birlikte gerçekleştirilen nitel araştırmaların niteliğinde önemli sorunların var olduğunu gözlemlemekteyiz. Bu doğrultuda bu araştırmada lisansüstü eğitim gören öğrencilerin nitel araştırma öğrenimlerinde ve uygulamalarında karşılaştıkları zorlukları ve geliştirdikleri çözüm yollarını ortaya koymayı amaçlıyoruz. Araştırmada fenomenolojik desen kullanılmıştır. Araştırma grubunu, amaçsal örneklem yöntemiyle spor bilimlerinin farklı alanlarından nitel araştırma öğrenim aşamasında olan 10 kişi ve nitel araştırma uygulama aşamasında olan 10 kişi oluşturmuştur. Veriler, bireysel görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi uygulanmıştır. Bulgular, Spor bilimlerinin yapısı, nitel araştırma öğrenme kaynaklarıyla ilişkili deneyimlenen zorluklar, nitel araştırma pratiğinde deneyimlenen zorluklar ve nitel araştırmanın kazanımları olmak üzere 4 tema altında tartışılmıştır. Sonuçlar, Spor bilimleri alanındaki hâkim pozitivist paradigmanın ve nicel yaklaşımın nitel araştırma öğreniminde olumsuz bir rolü olduğunu göstermektedir. Danışmanı nitel araştırma uzmanı olan kişiler öncelikle en etkili öğrenme kaynaklarının danışmanları olduğunu ifade ederlerken diğerleri, sıklıkla çalıştıkları konu hakkında yapılmış çalışmaları incelemek, nitel çalışan diğer arkadaşlarından/hocalarından destek almak olarak ifade etmişlerdir. Araştırma pratiğinde deneyimlenen zorluklardan bazıları; nitel araştırma problemi yazamamak, nitel araştırma yaklaşımı belirleyememek, yoğun ve zengin veri elde edememek, nitel veri analizinde bir yörüngeye sahip olamamak, bulguların yazım aşamasında kurgu yapamamak ve nitel araştırmacı duruşunu sergileyememek olarak ifade edilmiştir. Nitel araştırma öğrenmede yaşanılan zorlukların belki de önemli nedeni, birçok katılımcı için nitel araştırmanın sadece bir bilimsel yöntemden ziyade alanı anlamanın yolu olmasıdır. Bu yolun katılımcılara sağladığı en önemli kazanımlar ise; bilimsel araştırmada kuramın, uygulamanın, deneyimin, alanın önemini kavramak ve eleştirel/sorgulayıcı araştırmacı olmak olarak ifade etmişlerdir. Sonuç olarak, Spor Bilimlerinde nitel araştırma deneyimine sahip kişilerin gerek nitel araştırmayı öğrenme, gerekse uygulama süreçlerini nasıl algıladıklarını, anlamlandırdıklarını, yaşanılan zorlukların neler olduğunu ve nasıl çözümler üretebildiklerini yorumlayabilmek nitel araştırmanın öğretilebilmesi sürecine de ışık tutması ve nitel araştırmaların niteliğini arttırması açısından önemli görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Paradigmatik Değişim, Nitel Araştırma, Lisansüstü öğrenciler

SOZ.756 Experiences of Sport Scientists on Learning and Practicing Qualitative Research

ABSTRACT
Recently, there has been a paradigmatic shift in sport sciences and the scientific representation of positivist epistemology have changed towards multiple scientific representations. There is a sharp increase on the number of qualitative projects, however, the quality of those projects are questionable. Therefore in this study, we aimed to examine/understand graduate students' challenges and solutions to problems when learning and applying qualitative research. Phenomenology was used as study design. Participants were purposively chosen from 10 sport sciences graduate students who were on their learning qualitative research stage and 10 graduate students who were already practicing qualitative research in their studies. Data were collected with interviews and content analysis was used to analyze the transcribed data. Results were discussed under 4 themes: structure of sport sciences, challenges on using learning sources in qualitative research, challenges on practicing qualitative research and acquisitions of learning/practicing qualitative research. Results firstly highlighted that the dominant positivist paradigm on sport sciences and quantitative approach made negative impacts on graduates' learning qualitative research experiences. Secondly, even though graduates, whose supervisor has experiences on qualitative research, stated their supervisor as the most effective learning source, majority of the participants stated examining studies about their own interest, ask for help from their colleagues who has experiences on qualitative research as the most effective learning sources. Thirdly, they emphasized the biggest challenges on practicing qualitative research as follows; struggling a) to write a qualitative research question, b) to determine qualitative study design, c) to have rich data, d) to have an understanding on qualitative analysis and writing results, e) to write/have a researcher's role. One of the biggest challenge to learn qualitative research might be qualitative research is a way of understanding the field other than just being a scientific methodology. Acquisitions of learning qualitative research for graduates are stated as follows; understanding the importance of theory, practice, experience and field on scientific researches and becoming a critical researcher. Ultimately, understanding graduate students', who has experiences on qualitative research in some different levels, perspectives and conceptualization on the way of learning and practicing qualitative research and understanding the challenges that they faced and possible solutions to those challenges will be expected to shed some lights on teaching qualitative research and increase the quality of qualitative research.
Keywords : Paradigmatic Shift, Qualitative Research, Graduate Students

SOZ.767 Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Farklı Pedagojik Eğitim Alma Biçimine Göre Öğretmen Öz-Yeterlilik Duygusunun İncelenmesi (Manisa Il Örneği)

Diyar Kaya SAYLAM , Mümine SOYTÜRK, Hüseyin ÇAMLIYER
Celal Bayar Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada beden eğitimi öğretmen adaylarının iki farklı pedagojik eğitim alma biçimine göre "okul deneyimi" dersi almadan önce ve sonrasında öğretmen öz-yeterlilik duygu düzeylerinin incelenmesi ve bu derslerde onlara rehberlik eden beden eğitimi öğretmenlerinin, aday öğretmenlerin "öğretmen yeterlikleri" konusunda değerlendirmelerinin araştırılması amaçlanmıştır. Araştırma karma yöntem desenlerinden açımlayıcı sıralı desen ile yapılmıştır. Örneklem tesadüfi olmayan tekniklerden kolayda örnekleme ile belirlenmiştir. Araştırmada nicel veri elde edilen denekler; beden eğitimi öğretmenliği bölümünde (BEÖB) öğrenim gören ve "okul deneyimi" dersini alan 39 (Xyaş=22.9.±1.9) dördüncü sınıf öğrencisi ile Pedagojik Formasyon Sertifika Programına (PFSP) katılan 74 (Xyaş=25.37±3.05) beden eğitimi öğretmen adayıdır. Nitel veriler; okul deneyimi dersinde rehber öğretmen olarak görev yapan 3 kadın 5 erkek toplamda 8 beden eğitimi öğretmeni katılmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerine görüşme tekniği ile yarı yapılandırılmış sorular sorulmuştur. Araştırmada Işıl Aktağ (2003) tarafından çevrilen Öğretmen Yeterlik Duygu Ölçeği kullanılmıştır. Veriler tekrarlı ölçümlerde kullanılan paired t test kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının, sadece öğrenci katılımı alt boyutunun son testinde farklılık göstermektedir ($p<0.05$,$t=2.16$). Okul deneyimi dersinde denekleri gözlemleyen beden eğitimi öğretmenlerinin görüşlerine göre BEÖB öğrencilerini "öğrenci katılımını sağlama, farklı yöntem kullanabilme ve alan bilgisi, sınıf yönetimini sağlama" da diğer gruba göre daha yeterli bulduklarını ifade etmişlerdir. PFSP grubu ise "öğretmenin motivasyonu" konusunda en çok zorluk yaşadığı ancak "kendi branşlarında temel beceri öğretimi" konusunda zorluk yaşamadıklarını belirtmişlerdir. BEÖB adaylarının ise "ders planı yapma ve uygulama" ve "farklı spor branşlarının temel beceri kalıplarını öğretme" yeterliliklerini üstün bulduklarını ifade etmişlerdir. Yeterlik algısının yüksek olmasının olumsuz etkilerinin de olabileceği düşünülebilir. Öğretmen adaylarının yüksek özgüvenleri kendilerini geliştirme konusunda bir engel olabilir. Beden eğitimi öğretmen adaylarının Öğretmen öz-yeterlilik puanları yeterli düzeydeyken beden eğitimi öğretmenlerinin görüşlerine göre BEÖB öğrencileri yeterli düzeyde fakat PFSP katılan öğrencilerin yetersiz oldukları ifade edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi Öğretmen Adayları, Öğretmen Yeterlilikleri, Formasyon Eğitimi

SOZ.767 Investigation of Teacher Self-Sufficiency of Prospective Physical Education Teachers with different Pedagogy Education (Manisa City Sample)

ABSTRACT
The goal of this study was to investigate the Teacher Self-Sufficiency of Prospective Physical Education (PE) Teachers with different Pedagogy Education. Teacher Candidates' self-sufficiency levels were examined before and after the PE internship and the Teachers responsible from the candidates were asked to evaluate the candidates' 'teachning ability sufficiency'. The research was a descriptive study. Sequential explanatory design was used as a mixed method strategy. Non-random sampling techniques was determined by the convenience sampling. The quantitative data obtained from 2 groups. The first group was 39 seniors (Xage=22.9.±1.9) from the Department of PE Teacher (DPET)and the second was 74 Pedagogy Formation Certificate Program (PFCP) participants (Xage=25.37±3.05). Qualitative data was obtained from 8 PE teachers (3females, 5 males) who were responsible from the prospective students during the PE internship. Semi-structured questions were asked during the interview. Teacher Efficacy Scale translated by Işıl Aktağ (2003) was the research instrument. Paired T-test was used to analyze the data. The prospective teachers showed a difference only in the student participation subdimension ($p<0.05$,$t=2.16$). The PE teachers responsible for the internship evaluated the DPET students as more sufficient in the 'student participation encouragement, usage of various methods and field knowledge, providing class leadership' areas than the other group. PFCP participants lacked the 'teaching motivation' but had the 'ability the teach basic skills of the their own sport.' The DPET students were found superior in 'class planning and application' and 'instruction of the basic skills of various sports. It is reasonable to think that there may be negative effects of a high level of self-efficacy. High confidence level in Prospective Teachers may lead to the lack of continuous self-development. Both participating groups scored high on the Teacher Self-Efficacy Scale but the according the PE teachers responsible for the internship of both groups only DPET students were evaluated as sufficient.
Keywords : Prospective Physical Education Teachers, Teacher Self-Sufficiency, Pedagogy Education

SOZ.804 Ergenlerin Sağlık Karnesi Parametreleri İle Karar Vermede Özsaygı Ve Problem Çözme Düzeylerinin İncelenmesi (Pilot Çalışma)

Sevinç GÜNGÖR, Mümine SOYTÜRK
Celal Bayar Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı 7.ve 8.sınıfta öğrenim gören ergenlerin sağlık karnesi parametreleri ile karar vermede özsaygı ve problem çözme düzeylerinin belirlenmesidir.Araştırmanın örneklemini kolayda örnekleme tekniği ile seçilen bir ortaokulda bulunan 7. (n=38, %59.4) ve 8. (n=26, %40.4) sınıf öğrencilerinin tamamı olan 64 öğrenci ($_{yaş}$=13.42±0.53) oluşturmaktadır. Çalışmada nicel araştırma teknikleri kullanılmıştır. Betimsel bir araştırmadır. Araştırmada veri toplama araçları olarak "Ergenlerde Karar Verme Ölçeği" (EKVÖ), (Çolakkadıoğlu&Güçray, 2007), İlköğretim Düzeyindeki Çocuklar İçin Problem Çözme Envanteri' (ÇPÇE) (Serin, Serin ve Saygılı, 2010), fiziksel parametre ölçümleri (mekik, şınav, otur-uzan, boy ve kilo) ve kişisel bilgilerin yer aldığı bir form kullanılmıştır. Veriler t-testi, Mann Whitney U ve iki yönlü MANOVA istatistikî test teknikleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Tip 1 hata %5 olarak kabul edilmiştir. Ergenler, fiziksel ölçümlerde $_{mekik}$=12.37±.28, $_{şınav}$=7.25±7.25, $_{esneklik}$=8.22±5.92 ve $_{VKİ}$=19.57±3.23 parametrelere sahip oldukları bulunmuştur. İki yönlü MANOVA sonucuna göre VKİ için Pillai's Trace p=0.023, η_p^2 =0.996 olarak bulunmuştur. Cinsiyet*VKİ etkileşimi için p=0.279 olarak bulunmuştur. VKİ nin problem çözme üzerinde etkili olduğu (F= 51,352; p=0.019; η_p^2 =0.999) saptanmıştır. Ayrıca t test aracılığı ile yapılan analizde cinsiyet faktörüne göre EKVÖ'nün umursamazlık alt boyutunda ($_{kadın}$=3.25±2.92; $_{erkek}$=4.75±2.82) fark bulunmuştur ($t_{(62)}$=2.092; p=0.041). Sınıf değişkenine göre EKVÖ'nün hem özsaygı alt boyutunda ($_{7.sınıf}$=10.76±2.24; $_{8.sınıf}$=9.31±2.62) ($t_{(62)}$=2,385; p=0.020) hem de ihtiyatlı seçicilik alt boyutunda ($_{7.sınıf}$=11.94±2.85; $_{8.sınıf}$=10.42±2.14) ($t_{(62)}$=2,317; p=0.024) 7.sınıfların lehine fark tespit edilmiştir. Spor yapma durumu hem problem çözme, hem de karar verme durumlarında istatistiksel olarak anlamlı fark oluşturmamıştır. Sağlık karnesi için öngörülen parametrelerin kardiyo ölçümlerine yer verilmeden tam bir sağlık verisi oluşturamayacağı kanısına karşın, bu ölçümler aracılığı ile elde edilen VKİ nin problem çözme becerisi üzerine olan etkisi kayda değer olduğu söylenebilir. Karar verme durumları sınıf değişkeni açısından 7.sınıflarda (özsaygı ve ihtiyatlı seçicilik) ve cinsiyet değişkeni açısından kadınlarda (umursamazlık) avantajlı bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi,karar Verme,problem çözme,sağlık Karnesi

SOZ.804 An İnvestıgatıon of Perception Levels of Self Problem Solving Skill and Self Esteem in Decısıon Makıng Styles with Health Record Parameters of Pubescents' (Pilot Study)

ABSTRACT
The aim of this study was to investigate of perception levels of self problem solving skill and self esteem in decision making styles with health record parameters of 7th and 8th grade pubescent. The study was conducted in one middle school in which the whole thing are 64 students ($_{age}$=13.42±0.53) that is in 7th (n=38, %59.4) and 8th (n=26, %40.4) grade. The sample was selected with convenience sampling technique. "Adolescent Decision Making Questionnaire" (ADMQ) (Çolakkadıoğlu&Güçray, 2007), "Problem Solving Inventory for Children " (Serin, Serin ve Saygılı, 2010), physical parameter measurements (do pull-up, push-up, sit and reach test, body height and weight) and personal information form were used in the research which is a quantitative and descriptive one. Student t-test, two-way MANOVA and Mann Whitney U tests were used to analyze data. Type 1 mistake is accepted as 5%.Pubescents' parameter in physical measurements get founded as $_{pull\text{-}up}$ =12.37±.28, $_{push\text{-}up}$=7.25±7.25, $_{sit\ and\ reach}$=8.22±5.92 ve $_{BMI}$=19.57±3.2 . For BMI' Pillai's Trace value were found p=0.023 and η_p^2 =0.996 As a result of two-way MANOVA analyse. The interaction of gender*BMI were not found statistically significant difference (p=0.279). The BMI was established to be effective on the problem solving skills (F= 51,352; p=0.019; η_p^2 =0.999). Separately, the statistically differences were found in indifference subdimensions of ADMQ ($_{women}$=3.25±2.92; $_{men}$=4.75±2.82), ($t_{(62)}$=2.092; p=0.041). In terms of grade 7th students scored higher in both self-esteem in decision making ($_{7th}$ =10.76±2.24; $_{8th}$ =9.31±2.62) ($t_{(62)}$=2,385; p=0.020) and cautious selectivity ($_{7th}$=11.94±2.85; $_{8th}$=10.42±2.14) ($t_{(62)}$=2,317; p=0.024) subdimensions score than the ones in 8th grade. The regularly participant in physical activity not eventuated with an advantage for one of the two groups in the problem solving skills and decision making. Despite the opinion for health record parameters without cardiovascular test health data that cannot be enough, but for problem solving skill these measurements are obtained through BMI it can be said that is worth mentioning. These have been found advantageous in terms of gender for women (indifference subdimension) and of grade for 7th students (self-esteem in decision making and cautious selectivity) in ADMQ.
Keywords : Self Problem Solving Skill,self Esteem In Decision Making Styles,Health Pass

SOZ.810 Ders Dışı Etkenlik Olarak Takım Sporu Yapan Ve Spor Yapmayan Orta Öğretim Öğrencilerinin Davranış Örüntülerinin Karşılaştırılması

Mümine SOYTÜRK, Hatice ÇAMLIYER
Celal Bayar Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada, ders dışı etkinlik olarak takım sporu yapan (DDEOTSY), il genelinde dereceye girmiş takım sporcuları ile spor yapmayan (SYM) öğrencilerin davranış örüntülerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini, takım yarışmalarına katılmış 2032 öğrenci, örneklem ise, 479 ($_{yaş}$=16.22±0.994) gönüllü öğrenci (266 DDEOTSY, 213 SYM) oluşturmaktadır. Veri toplama araçları olarak, davranış değerlendirmede altın ölçek olarak kabul edilen 11-18 Yaş Gençler için Kendini Değerlendirme Ölçeği (YSR/11-18), Öğretmen Bilgi Formu (TRF/6-18) ve Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde ki-kare ve student t test kullanılmıştır. Tip 1 hata %5 olarak kabul edilmiştir. Sosyo-ekonomik açıdan ki-kare sonucuna göre her iki grup arasında fark bulunmamıştır (p>0.05). YSR sonuçlarına göre; SYM adolesanlar anksiyete/depresyon, dikkat sorunları yaşamada DDEOTSY'ye göre yüksek ortalamaya sahip olduğu ve toplam yeterlilik puanlarında ise düşük ortalamaya sahip oldukları bulunmuştur (p<0.05). SYM kadınlar anksiyete/depresyon, sosyal sorunlar, dikkat sorunları, içe yönelim ve toplam problem puanlarında DDEOTSY'ye göre yüksek ortalamaya sahip olduğu ve toplam yeterlilik puanlarında ise düşük ortalamaya sahip oldukları bulunmuştur (p<0.05). SYM ile DDEOTSY erkeklerin davranış sorunlarında fark tespit edilmemiştir (p>0.05) ancak toplam yeterlilik puanlarında DDEOTSY erkekler istatistiksel olarak anlamlı yüksek ortalamaya sahip bulunmuşlardır(p<0.05). Spor türüne göre sadece futbol sporcuları hentbol sporcularından sosyal içe dönüklük konusunda daha yüksek puana sahip bulunmuşlardır (p<0.05). TRF sonuçlarına göre; beden eğitimi öğretmenlerinin(BEÖ) DDEOTSY'lerin %34.6'sını, SYM'lerin %53.5'ni iyi tanımadıkları belirlenmiştir. BE öğretmenlerine göre SYM adolesanlar anksiyete/depresyon, sosyal içe dönüklük, somatik yakınma, sosyal sorunlar, dikkat sorunları, içe yönelim ve toplam problem alanlarında ve okul yeterlilikleri ve olumlu davranışlarda DDEOTSY'lardan daha sorunlular(p<0.05). Spor yapmayan kadınlar davranışları konusunda DDEOTSY'lara göre çok daha ciddi sorun yaşadıkları ve tüm spor yapan adolesanlar toplam yeterlikte daha iyi oldukları söylenebilir. Bu sonuç bizim gibi geleneksel toplumlarda kadınların yaşadığı sorunlar açısından spor yapmanın hayati önem taşıdı gerçeğini tartışmasız ortaya koymaktadır. BEÖ'lerinden elde edilen bilgi, öğrencilerinin sadece performansı veya kazanmaları konusuyla ilgilendiklerinin açık bir göstergesi olarak görülebilir.
Anahtar Kelimeler : Davranış Örüntüsü, Ders Dışı Etkinlik, Takım Sporları, Adolesan

SOZ.810 The Comparison of the Behaviour Patterns of High School Student who do Team Sports as Extracurricular Activity and Who don't do Sports

ABSTRACT
The purpose of this research is to compare the behavior patterns of students who do team sports as extracurricular activity and whose teams have proven success in championship competitions with students who don"t do sports. The population of this research consists of 2032 high school students and the sample consists of 479 voluntary students (266 adolescents who do team sports as extracurricular activity and 213 adolescents who don't do sports). As data gathering tool which accepted as the behavioral assessment gold scale is YSR/11-18 Youth Self-Reported and TRF/6-18 Teacher Report and Personal Information Form are used. Student t-test and ki-square tests were used to analyze data. Type 1 mistake is accepted as 5%. As a result, ki-square tests for the socio-economically parameters shown that isn't statistically difference between two group properties. A result of study was to adolescents who don't do sports experienced anxious/ depressed, thought problems were found in favor of adolescents who do team sports as extracurricular activity (p<0.05). Girls who don't do sports behavior patterns were found adverse efficacy for the gender factor that is anxious/ depressed, social issues, attention problems, internalizing problems, total problem and total competence scores than adolescents who do team sports as extracurricular activity (p<0.05). Statistically differences not found between behavior problems of men (p>0.05) but in total competence scores the adolescents who do team sports as extracurricular activity were higher than men's who don't do sports scores (p<0.05). In terms of team sport types the football players were found with higher scores in social introversion than handball players (p<0.05). The results of TRF measurement is reveal that physical education teachers'(PET) don't know their audience well enough, they represent not affiliate the adolescents who do team sports as extracurricular activity %34.6 and who don't do sports %53.5. According to PET, adolescents who don't do sports in handicap at anxious/ depressed, social introversion, somatic complaint, social issues, attention problems, internalizing problems and total problem in addition school behavior competence and positive behavior than adolescents who do team sports as extracurricular activity (p<0.05). The study reveals that females not participating in sports have more serious behavioral problems than those who do. All the adolescents participating in sports had high sufficiency scores. Thus, this shows that women troubled by the traditions in conventional societies like Turkey should be enforced to participate in sports. In addition, PET's are observed as focused only on performance and winning.
Keywords : Behavior Patterns, Extracurricular Activity, Team Sports, Adolescent

SOZ.887 Okul Öncesi Öğretmenlerinin Motor Gelişim Alanına İlişkin Görüşlerinin ve Uygulamalarının İncelenmesi

Sümeyra Sert AĞCA [1], A. Dilşad MİRZEOĞLU[2]
1 Milli Eğitim Bakanlığı,İnkılap İlkokulu,Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, Bolu İli Merkez İlçede bulunan okul öncesi öğretmenlerinin 3-6 yaş okul öncesi öğretim programındaki motor gelişim alanına ilişkin görüşlerini belirlemek ve yaptıkları uygulamaları ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Araştırmada karma modellerden açımlayıcı sıralı desen kullanılmıştır. Nicel araştırma yaklaşımı boyutunda betimsel yöntem, nitel boyutta olgu bilim deseni kullanılmıştır. Araştırmanın nicel boyutu için, 2014-2015 öğretim yılı güz döneminde anaokulları ve anasınıflarında görev yapmakta olan 148 öğretmene araştırmacı tarafından geliştirilen anket uygulanmıştır. Araştırmanın nitel boyutundayarı yapılandırılmış görüşme formu ve gözlem formu kullanılarak veri toplanıştır. Odak grup görüşmelerine 16 öğretmen katılmıştır ve 6 öğretmenin sınıflarında gözlem yapılmıştır. Anketle elde edilen veriler yüzde ve frekans hesaplamaları ile, odak grup görüşmesi ve gözlemden elde edilen veriler içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir.Araştırmanın sonucundaçalışmaya katılanöğretmenlerin yarısından fazlası (%64.7) okul öncesi eğitim programda yer alan motor gelişim alanı ile ilgili kazanım, göstergeler, içerik, eğitim durumları ve sınama durumları öğelerini olumlu olarak değerlendirmişlerdir. Öğretmenler, okul öncesi eğitim programı ile ilgili olarak açık-anlaşılır, öğretmene yol gösterici olarak ve esnek olarakgörüş belirtmişlerdir.Öğretmenler motor gelişimi küçük-büyük kas gelişimi ve fazla kullanılmayan bir alan olarak tanımlarken; hareket etkinliklerinin önemini, çocukların bedenini tanıması, enerjilerinin atılması ve mutluluk verici etkinlikler şeklinde tanımlamışlardır. Çalışmaya katılan öğretmenler genellikle dans ve halkoyunları şeklinde hareket etkinlikleri yaptırdıklarını ve çocukların da en çok yarışmalı oyunları, drama çalışmalarını, hareketli etkinlikleri ve rontları sevdiklerini ifade etmişlerdir.Bununla birlikte, öğretmenlerin hareket etkinliklerine yeterli süreyi ayırmadıkları belirlenmiştir.Öğretmenler, okullarında bulunan mekânların hareket etkinliklerini uygulamak için yeterli olmadığını vurgulamışlar veuygulamalarda karşılaştıkları zorlukların veli tutumu, öğrencilerin yaş/gelişim özellikleri, fiziksel koşullar, güvenlik ve öğretmen yeterliliği konularında olduğunu belirtmişlerdir.Ayrıca, öğretmenlerin motor gelişim alanı ile ilgili etkinliklerinde dengeleme hareketlerinden en çok atlama-konma, yer değiştirme hareketlerinden koşma ve nesne kontrolü gerektiren hareketlerden atma-tutma yaptırdıkları ve hareket etkinliklerinde en çok top, ip ve minder kullandıkları belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Okul Öncesi, Motor Gelişim, Öğretmen, Görüş Ve Uygulamalar

SOZ.887 Investigation of Opinions and Implementations of Preschool Teachers Regarding to the Field of Motor Development

ABSTRACT
The aim of this study was to determine the opinions of the preschool teachers working at the schools in the Central district of Bolu province, regarding to the field of motor development within the 3-6 ages preschool educational curricular; and also to introduce their implementations about this issue. The explanatory sequential design among the mixed modelswas applied in this study. For the quantitative research approach, descriptive method of scanning model and for qualitative section, phenomenological design was used.For the quantitative section of the research, a survey developed by the researcher was implemented to 148 teachers in the fall semester of 2014-2015 academic year. For the qualitative section of the research, data was collected by using semi-structured focus group discussion and observation form. 16 teachers joined the focus group interviews and observation was made at 6 teachers' classes. Data obtained through the survey was analyzed in percentage and frequency. Data obtained after the focus group discussions and observations was analyzed by using content analysis technique.More than half of the preschool teachers (%64.7) evaluated aims, behavior objectives, content, teaching-learning process and assessment/evaluation factors of preschool curriculum, as favorable. Teachers considered the motor field part of preschool curriculum to be clear, instructive for teachers and flexible.The teachers identified motor development as fine and gross muscle development and not much used field; whereas they identified the importance of movement activities as providing knowledge about their body, spending their excessive energy andenjoyable. The teachers said that they generally offered movement activities composed of dance and folk dance and children liked mostly the competitive games, drama activities, activities including moving and musical activities. On the other hand, it was found that the teachers did not spend sufficient time for movement activities.The teachers said that the space in the schools was not enough for implementation of the movement activities. The main difficulties faced during the implementations were determined as attitude of parents, age/development features of the students, physical conditions, security problems and lack of teacher qualifications. It was determined that, the teachers mostly preferred teaching jumping-landing, running and throwing-catching skills in their classes.Additionally, it was determined that teachers mostly used ball, rope and mat for movement activities.
Keywords : Preschool, Motor Development, Teacher, Opinion and Implementations

SOZ.891 Beden Eğitimi Ve Spor Derslerinde Kullanilan Fiziksel Etkinlik Kartlarının Akademik Öğrenme Zamanına Etkisi

Elvan ESEN [1], A.Dilşad MİRZEOĞLU[2]
1 MEB,Hacımusalar Ortaokulu,Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı ortaokul beden eğitimi ve spor derslerinde kullanılan Fiziksel Etkinlik Kartlarının (FEK) akademik öğrenme zamanına etkisini incelemektir.Araştırmada, yarı deneysel çalışma desenlerinden eşitlenmemiş kontrol gruplu model kullanılmıştır. Araştırma 2014-2015 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Bolu İli Mudurnu İlçesi'nde bulunan Mudurnu Ortaokulunda gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya 6. ve 7. sınıflardan ikişer şube belirlenmiş ve her sınıf düzeyinden birer şubede 6 hafta boyunca beden eğitimi ve spor dersi FEK kullanılarak (deney grupları), diğer şubelerde ise FEK kullanılmadan (kontrol grupları) dersler işlenmiştir. Deney ve kontrol gruplarında 40 dakikalık dersler her hafta videoya kaydedilmiş ve derslerdeki akademik öğrenme zamanı (AÖZ-BE) Parker (1989) tarafından geliştirilen gözlem formu kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde yüzde, frekans ve bağımsız gruplar t testi istatistikleri kullanılmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.Araştırmada elde edilen sonuçlara göre, FEK ile ders işleyen deney grubunda derslerin %20.83'nün genel içerik boyutuna, %21.96' sının konu alan bilgisi boyutuna, %54.04'ünün konu alan motor bilgisi boyutuna ayrıldığı belirlenmiştir. FEK kullanılmadan ders işleyen kontrol grubunda derslerin %25.56'sının genel içerik boyutuna, %39.08'nin konu alan bilgisi boyutuna, %53.96'sının konu alan motor bilgisi boyutuna ayrıldığı belirlenmiştir.FEK ile ders işlenen deney grubunda ve FEK kullanılmadan ders işlenen kontrol grubunda genel içerik boyutunu oluşturan geçişler ve ısınma alt boyutları arasında; konu alan bilgisi boyutunu oluşturan sosyal davranışlar alt boyutunda ve konu alan motor bilgisi içeriği boyutunu oluşturan beceri alıştırmaları, oyun ve fiziksel uygunluk alt boyutlarında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir.FEK ile ders işleyen deney grubu öğrencilerinde derslerinin %7.88'nin motor aktivite dışı davranışlar boyutuna, %20.19'nun motor aktivite içi davranışlar boyutuna ayrıldığı belirlenirken, FEK'siz ders işleyen kontrol grubu öğrencilerinin derslerin %13.52'nin motor aktivite dışı davranışlar boyutuna, %10.34'nün motor aktivite içi davranışlar boyutuna ayrıldığı belirlenmiştir.Deney ve kontrol gruplarında motor aktivite dışı davranışlar boyutunda ara-boşluk, bekleme ve konuyla ilgili ancak motor aktivite içermeyen alt boyutlarında ve motor aktivite içi davranışlar boyutunda uygun motor aktivite alt boyutunda anlamlı fark olduğu belirlenmiştir.Sonuç olarak; FEK ile ders işlenen deney grupların AÖZ-BE daha fazla zaman ayrıldığı belirlenmiştir. Bu sonuca göre, ortaokul beden eğitimi ve spor derslerinde FEK' lerin kullanımı yaygınlaştırılmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Akademik öğrenme Zamanı, Fiziksel Etkinlik Kartları, Beden Eğitimi Ve Spor, Ortaokul.

SOZ.891 Effects of Phsyical Activity Cards Used in Physical Education Courses On Academic Learning Time

ABSTRACT
The aim of this research was to investigate the effect of Physical Activity Cards (PACs) used in physical education courses in secondary school on academic learning time.The quasi-experimental study research design (inequivalent desing with control group) was used in this research. The investigation was carried out at Mudurnu Secondary School located in Mudurnu, a town of Bolu province, during the educational year of 2014-2015. For the study, two classes among each of 6th and 7th levels were determined. In one class for each level, the physical education and sport course was taught using PACs (experiment groups) and in the other classes without using PACs (control groups). The 40 minutes lasting courses in the experiment and control groups were recorded by camera every week and academic learning time (ALT-PE) in the courses were analyzed using the observation form developed by Parker (1989).For analyzing of the data, percentage, frequency and independent samples t test were used. The level of significance was determined as 0.05 as a result of the analysis.As a result of the study, it was determined that in the experiment groups in which the course was performed using PACs, the 20.83% of the course was spent for general content, the 21.96% for subject matter knowledge, the 54.04% for subject matter motor knowledge categories. On the other hand, in the control groups in which the course is performed without PACs, the 25.56% of the course was spent for general content, the 39.08% for subject matter knowledge, and the 53.96% for subject matter motor knowledge categories.It was stated that there were significant differences between both groups in the sub-categories of transitions and warm-up forming the category of general content. It was also determined that in both groups, there was a significant difference in the sub-category of social behaviors forming the category of subject matter knowledge. Additionally, for both groups a significant difference was determined between the sub-categories of skills practice, game and fitness which form subject matter motor knowledge category.In the experiment group 7.88% of the lessons was spent for not motor engaged behaviors category and 20.19% for motor engaged behaviors category. Also, 13.52% of the lessons performed in the control group without PACs was spent for not motor engaged behaviors category and 10.34% for the motor engaged behaviors category.Furthermore, for both groups, significant differences were determined in interim, waiting and off-task sub-categories of not motor engaged. Additionally, there was a significant difference in motor appropriate sub-category of motor engaged category between experiment and control groups. As a result, it was defined that the experiment groups performing courses using PACs spent more time for ALT-PE. This result showed that, the usage of PACs in physical education courses of the secondary schools must be generalized.
Keywords : Academic Learning Time, Physical Activity Cards, Physical Education and Sports, Secondary School.

SPOR SOSYOLOJİSİ
SPORT SOCIOLOGY

SOZ.14 6222 Sayılı Kanun Gereğince Ceza Almış Futbol Taraftarlarını Şiddete Yönelten Faktörlerin İncelenmesi

Naci KALKAN, Nilgün VURGUN
Celal Bayar Üniversitesi,B.E.S.Y.O,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; 6222 Sayılı Kanun Gereğince Ceza Almış futbol taraftarlarını şiddete yönelten faktörlerin incelenmesi ve yürürlükte olan 6222 Sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun'un hukuki etkinliğinin saptanmasıdır. Gereç ve Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunun belirlenmesinde, nitel araştırma yöntemlerinden amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın evreni futbol müsabakalarında 6222 Sayılı Kanun gereğince ceza almış futbol taraftarlarından oluşmaktadır. Araştırmanın örneklemi, İzmir, Manisa, Balıkesir, Adana, Ankara, İstanbul, Trabzon, Antalya şehirlerinde yaşayıp, savcılık makamı tarafından cezaları onanmış 25 kişiden oluşmuştur. Araştırmacı örneklem grubuyla yüz yüze görüşerek verileri elde etmiştir. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında düz yazı haline getirilmiştir. Bu veriler, NVivo 11 programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Veriler, daha sonra alanda uzman kişilerle kodlanmış, birbiriyle örtüşen kodlar temalar ile beraber gruplandırılmıştır. Bulgular: Görüşme yöntemiyle elde edilen veriler 'Taraftarları Şiddete Yönelten Faktörler' ve 'Hukuki Yaptırımların Etkinliğinin Değerlendirilmesi' teması altında sunulmuş ve çekirdek temalarına ulaşılmıştır. Sonuçlar: Araştırmada kanun gereğince ceza almış kişileri şiddete yönelten kişisel faktörler, hakemler, tribün şovları, duygusal baskı, rakip takım taraftarları, alkol, takım performansı, taraftar grubu ve şehre aidiyet olarak tespit edilmiştir. Futboldaki şiddete genel olarak sebebiyet veren faktörler ise, medya, rakip takım taraftarlar, kulüp yöneticileri, taraftar liderleri, emniyet güçleri, TFF, taraftar grupları, uyuşturucu ve alkol, statların fiziki durumu ve hakemler olarak tespit edilmiştir. Yürürlükteki kanunun hukuki etkinlikleri de yaptırım gücü, etkin pişmanlık, yaptırımın işlevselliği ve caydırıcılık başlıkları altında değerlendirilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Şiddet, Saldırganlık, Futbol, Futbolda Seyirci Şiddeti Ve Saldırganlığı, 6222 Sayılı Kanun.

SOZ.14 Investigating the Factors Steering Football Fans Penalized in Accordance with the Criminal Act no. 6222 to Criminal Violence

ABSTRACT
The aim of this research; Investigating the factors that lead football fans penalized in accordance with the criminal law 6222 to criminal violence and determining the effect of this enforced Act no. 6222 in controlling violence and disorderliness in sport with regards to legal effectiveness of the law. Oriented research method from qualitative research methods was used in determining the research study group. Football fans penalized in accordance with criminal act no 6222 formed the study population. 25 people living in Izmir, Manisa, Balikesir, Adana, Ankara, Istanbul, Trabzon, Antalya and were fined by prosecution office constituted the research sample. The data were obtained through face to face contact with study group. The data collected were arranged on computer. These data were analyzed using NVivo 11 program. The data were later coded with experts in this area; overlapping codes were grouped with themes. The data obtained with conversation method were presented under the theme "Factors directing fans to violence" and "Evaluation of Law Enforcement Activities", and the core themes were reached. In this research, individual factors, referee, grandstand shows, emotional stress, supporters of opposing team, alcohol, team performance, fan groups and city of belonging were found to direct penalized people to violence. The basis for violence in football were identified to be media, opposing team supporters, club managers, fans leaders, security forces, TFF, fans group, drug and alcohol, physical condition of stadiums and referee. Powers of the law enforcement sanction were evaluated under active regret, sanction functionality and deterrence.
Keywords : Violence, Aggression, Football, Spectators Violence and Aggression In Football, Act No. 6222

SOZ.302 Antrenörlerin Çokkültürlülüğe İlişkin Tutumlarının İncelenmesi

Suat KARAKÜÇÜK[1], Merve KARAMAN [1], Beyza Merve AKGÜL[1], Yakup PAKTAŞ[2]
1 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Gaziosmanpaşa Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Spor özellikle barışçı olma niteliği ve uluslararası değişemeyen kuralları nedeniyle, aynı toplumdaki insanlar ve gruplar arası sosyal ilişkiler yanında diğer toplumlardaki insanlar ve gruplarla kurulan sosyal ilişkilerin gelişip güçlendirilmesinde olumlu etkiye sahiptir. Bu anlamda içerisinde çokkültürlülüğü barındırır. Bu çalışmanın amacı, Türkiye' deki antrenörlerin çokkültürlülüğe ilişkin tutumlarının ortaya koyularak bazı değişkenlere göre incelenmesidir. Çalışmanın örneklemini bu evren kümesi içersinden tesdüfi örnekleme yoluyla seçilmiş 255 antrenör oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Munroe ve Pearson (2006)' un geliştirdikleri Polat (2012)' nin Türkçe' ye uyarladığı "Çok kültürlülükTutum Ölçeği (The Munroe Multicultural Attitude Scale)" kullanılmıştır. Ölçek bilgi, ilgi ve davranış olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Verilerin analizinde, antrenörlerin çokkültürlülüğe yönelik tutumlarının betimsel istatistiği ortaya koyulmuştur. Diğer değişkenlerin karşılaştırılmasında ise Mann Whitney-U test ve Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda antrenörlerin çok kültürlülüğe ilişkin tutumlarının (3.87±0.56) olumlu olduğu ayrıca çok kültürlülük alt boyutları olan bilgi (3.82±0.70) , ilgi (3.97±0.63) ve davranış (3.82±0.63) alt boyutlarından en yüksek ortalamanın ilgi boyutunda olduğu görülürken, antrenörlerin çokkültürlülüğe ilişkin tutumları toplam puan ve bigi, ilgi, davranış alt boyutlarında cinsiyete [$Z=3.05$; $p<0.05$], antrenörlük yaptıkları kuruma [$\chi^2(2)=13.524$; $p<0.05$] göre ve sadece davranışsal alt boyutta milli takımda antrenörlük yapma durumuna [$Z=0.00$; $p<0.05$] göre farklılaşmaktadır. Sonuç olarak Türkiye'deki antrenörlerin çok kültürlülüğe ilişkin tutumlarını ortaya koymayı ve değişkenlere göre incelemeyi amaçlayan bu araştırmaya göre antrenörlerin çokkültürlülük konusunda ilgili oldukları ve genel olarak olumlu tutuma sahip oldukları gözlemlenirken kadın antrenörlerin, kulüp antrenörleri, Gençlik ve Spor Bakanlığı' na bağlı sözleşmeli veya kadrolu çalışan antrenörlerin ve davranışsal boyutta milli takımda antrenörlük tecrübesine sahip antrenörlerin çokkültürlülük konusunda daha olumsuz bir tutuma sahip oldukları ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Çokkültürlülük, Spor, Antrenör

SOZ.302 An Examination of Trainers Attitudes Towards Multiculturalism

ABSTRACT
Sports has assumed substantial roles that help prevent conflicts with its pacifist quality, multicultural disposition, international uniform rules and universal practices that enable persons to compete in equal conditions regardless of the differences in their races, religions, languages, and ideologies. In this respect, sports harbors multiculturalism. The aim of this study was to present the attitudes of trainers in Turkey towards multiculturalism and analyze them with regard to some variables. The sample of the study is comprised of 255 trainers in Turkey. The "Munroe Multicultural Attitude Scale" developed by Munroe and Pearson (2006) and adapted into Turkish by Polat (2012) was used as data collection tool. The scale comprising of three sub-dimensions including knowledge, interest, and behavior. In data analysis, the descriptive statistics of multiculturalism attitude scores of trainers was put forward. Mann Whitney-U test, Kruskal Wallis H test was used to compare other variables. According to analysis; trainers' attitude values on multiculturalism were found positive (3.87±0.56), and also the 'interest' sub dimension of multiculturalism was determined to have the highest value (3.97±0.63) than other sub dimensions (Behavior 3.82±0.63; Knowledge 3.82±0.70). Trainers' attitudes towards multiculturalism differentiate on total score, sub dimensions of knowledge, behavior and interest according to gender [$Z=3.05$; $p<0.05$], institution they work for [$\chi2(2)=13.524$; $p<0.05$]; and only on behavior sub dimension the multiculturalism scores show difference according to experience of working for the national team [$Z=0.00$; $p<0.05$]. As a result; it is observed that the trainers are taking interest in, and generally showing a positive attitude towards multiculturalism. Women trainers, club trainers and the trainers working for the Department of Youth and Sport as both contracted and permanent and the trainers who have worked for the national team (only on the behavior sub dimension) displays more negative attitudes toward multiculturalism.
Keywords : Multiculturalism, Sports, Trainers,

SOZ.309 Lise Öğrencilerinin Futbola Yönelik Tutumlarını Ve Beklentilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi (Kırşehir Örneği)*

Levent VAR[1], Özbay GÜVEN[2]
1 Ahi Evran Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, liselerde öğrenim gören öğrencilerin, futbola yönelik tutumlarını ve beklentilerini belirlemek, kişisel bilgilerinden elde edilen bağımsız değişkenlere göre, tutumlarının ve beklentilerinin farklılaşıp farklılaşmadığını karşılaştırarak incelemektir. Araştırma, nicel araştırma deseni ile değerlendirilmiştir. Araştırmada mevcut durumu ortaya çıkarmayı amaçlayan betimsel ve taramaya yönelik bir yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, 2013-2014 eğitim-öğretim yılında Kırşehir il merkezindeki resmi liselerde öğrenim gören 4526 erkek öğrenci oluşturmuştur. Örneklemini ise Kırşehir il merkezindeki liselerde öğrenim gören 1938 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama araçları olarak, Güven ve Öncü (2011) tarafından geliştirilen, 19 maddeden oluşan likert tipi, "Futbola Yönelik Tutum Ölçeği" (FYTÖ), araştırmacı tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" ve "Futbola Yönelik Beklenti Ölçeği" (FYBÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 15.0 (Statistical Package For Social Sciences) paket programı kullanılmıştır. Araştırma verilerinin test edilmesinde "0.05" anlam düzeyi alınmıştır. Araştırma sürecinde Kolmogorov–Smirnov testi kullanılmış, lise öğrencilerinin iki sınıflandırmalı özellikleri için Mann Whitney U, üç ve daha fazla sınıflandırmalı özellikleri için Kruskal Wallis testi sonuçlarından yararlanılmıştır. Ayrıca faktör analizi sürecinde alt üst grupların futbola yönelik beklenti ortalamalarının karşılaştırılmasında bağımsız t-testi ve madde toplam korelasyonlarının belirlenmesinde Pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Araştırma sonucunda lise öğrencilerinin tutum toplam puanlarına bakıldığında; 18 ve üstü yaş öğrencilerin futbola yönelik en yüksek tutuma ve beklentiye sahip oldukları, 4. sınıf öğrencilerinin, 1., 2. ve 3. sınıf öğrencilere göre, başarı durumu orta olan öğrencilerin, yüksek ve düşük olan öğrencilere göre futbola yönelik daha yüksek tutum ve beklentiye sahip oldukları sonucuna varılmıştır.
*Bu çalışma Temmuz 2015 tarihinde Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Ve Spor Ana Bilim Dalında doktora tezi olarak kabul edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Lise, Öğrenci, Tutum, Beklenti

SOZ.309 Examination of The Attitudes and Expectations of High School Students towards the Soccer according to the Independent Variances of Personal Data (Kirsehir City Example)*

ABSTRACT
The purpose of this research was to determine the attitudes and expectations of high school students towards the soccer and whether these attitudes and expectations differ according to the independent variances of personal data. The research was evaluated by quantiative researches. In te research a descriptive and surveillance method was used to find out the current situation. The population of the research was 4526 boy students were studying in 2013-2014 education season of official high schools in Kırşehir city center. The sample was 1938 boy students were studying in official high schools in Kırşehir city center. The data collection tools 'The Scale of Attitude For Soccer' (Futbola Yönelik Tutum Ölçeği), was developed by Güven and Öncü (2011), 'Personal Data Form' and 'The Scale of Expectation For Soccer' was developed by the researcher was used in this research. SPSS 15.0 (Statistical Package For Social Sciences) was used to analyse the data. The testing of research data 0.05 meaning value was taken. In the research the descriptive and relational statisticals was used together to evaluate the data of the scale of attitude for soccer and the scale of expectation for soccer. During the research Kolmogorov-Smirnov test was used and benefited from the results of Mann Whitney U test is for the two categorized features of high school students and Kruskal Wallis test is for three and more categorized features of high school students. Besides in the period of the factor analyse independent t-test was used to compare the meaning of the attitudes for soccer in lower and upper groups and determining of object total correlation the Pearson product moment correlation coefficient was used. According to the results of the research it was found that considering to total attitude scores of high school students, 18 years and upper students have the highest attitude and expectation for soccer and the 4th grade students compared to 1st, 2nd and 3rd grade students, the students have middle academic standing compared to the students have high and low academic standing, have higher attitudes and expectations for soccer.
Keywords : Soccer, High School, Student, Attitude, Expectation

SOZ.316 Futbol Taraftar Kimliğinin (Yeniden) İnşasinda Sosyo-Ekonomik Faktörler İle "Biz ve Öteki" İlişkisinin Rolü: Eskişehirspor Örneği

Emre GÖKALP, Nadir SUĞUR, Çağdaş CEYHAN
Anadolu Üniversitesi,Edebiyat Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, taraftar kimliğinin sosyal ve kültürel olarak nasıl (yeniden) inşa edildiğini ve taraftar gözüyle takım imgesinin nasıl oluştuğunu ve yeniden üretildiğini Eskişehirspor taraftarı örneğinde ortaya koymayı amaçlamaktadır. Böylelikle, farklı sosyo-ekonomik faktörlere rağmen takım imgesinin ne düzeyde ve nasıl bir ortak payda oluşturduğu anlaşılacaktır. Taraftar gözüyle takım imgesinin eğitim, ekonomik gelir, cinsiyet, yaş / kuşak farkı, yaşanılan mahalle vb. değişkenler doğrultusunda farklılaşıp farklılaşmadığı, farklılaşıyorsa ne düzeyde farklılaştığı 1150 Eskişehirspor taraftarı ile gerçekleştirilen geniş kapsamlı bir sosyolojik alan araştırmasının (40 derinlemesine görüşme ve 12 karşılamada katılımlı gözlem) bulgularıyla tartışılacaktır.1965 yılında kuruluşmuş olan Eskişehirspor'un kısa bir süre içerisinde İstanbul kulüpleriyle rekabet edebilir hale gelmesi, Türkiye'de tribün kültürünün oluşmasında sahip olduğu öncü rol ve kent kimliği ile taraftar kimliğinin iç içe geçmesi Eskişehirspor taraftarlığının özgün ve farklı nitelendirilmesini mümkün kılmaktadır. Bu çalışmada günümüzde futboldaki endüstrileşme ve küreselleşmeye bağlı olarak Eskişehirspor taraftar kimliğinin sosyal ve kültürel yönden nasıl dönüştüğü ve bu süreçte sosyo-ekonomik faktörler ile biz-öteki ilişkisinin rolü sosyolojik olarak şu sorular etrafında ele alınacaktır. Eskişehirspor taraftarı kimliği ya da 'Eskişehirsporlu kimliği' nasıl oluşmakta ve dünden bugüne nasıl devralınmaktadır? 'Eskişehirsporlu kimliği"nin oluşmasında tarihsel olarak hangi semboller, sloganlar, tezahüratlar, marşlar, imgeler, ritüeller (ve nasıl) kullanılmaktadır? Eskişehirspor taraftarı(nın 'biz') kimliğinin oluşmasında (Üç İstanbul kulübü gibi) "öteki" takımlar/kulüpler hangileridir ve söz konusu 'öteki' kimlikleri nasıl oluş(turul)maktadır? Eskişehirspor taraftarı(nın 'biz') kimliğinin oluşmasında dost takımlar dayanışması nasıldır?Bu çerçevede Eskişehirspor taraftar kimliğinin oluşumunda taraftarların sosyo-ekonomik durumlarının nasıl bir rol oynadığı yaş, cinsiyet, gelir durumu, eğitim vb. değişkenlerle ele alınacaktır. Araştırmada Eskişehirspor kimliğinin oluşmasında tarihsel olarak hangi semboller, sloganlar, tezahüratlar, marşlar, imgeler, ritüellerin nasıl kullanıldığı tartışılarak yerel ve ulusal düzeyde rakip/dost takım algıları ortaya konulacaktır.
Anahtar Kelimeler : Spor/Futbol Sosyolojisi, Taraftarlık Kimliği, Popüler Futbol Kültürü

SOZ.316 The Role of Socio-Economic Factors and Forms of Oftherness in The (Re)Construction of Football Fan Identity: The Case of Eskişehirspor

ABSTRACT
This study attempts to explore the (re) construction of football fans' identity and identification in social and cultural spheres and to analyze how the image of the team and is built and reproduced among the fans through a large-scale sociological fieldwork of particular group: The supporters of Eskişehirspor. This paper particularly looks at the degree to which different socio-economic profiles of the fans (re)produce a common ground of a collective team identity. The paper also discusses how Eskişehirspor fans' perception of the team differs in relation to sociological variables such as education, income, gender, age and birthplace. Employing a mixed-methods research design, the study investigates those socio-economic factors and forms of otherness that influence fan identification at Eskişehirspor Football Club. Methods used were those of interviews with 1150 fans, semi-structured deep interviews with 40 fans and participant observation at 12 matches.With the foundation of Eskişehirspor Football Club in 1965, the team soon became a tough rival for Istanbul's leading football clubs and Eskişehirspor football fans have always played a pioneering role in the formation of stadium culture in Turkey. A high degree of sentimental attachment to the team, a strong feeling of a sense of a loyalty to the city's identity have always been regarded as the one of the distinctiveness of the Eskişehirspor fans in Turkey. This study tries to elaborate transformation of the fans' identity within the context of globaliza tion since global football industry has a profound impact on consumption of football images, football fans' identity, local and global intersection of football culture and perception of the others. Thus, this paper aims to look at the extent to which the use of symbols, marches-anthems of Eskişehirspor, chanting/singing of their own team's songs, fans rituals, images, stories about away games and perception of rival clubs' fans as "the other" that play a role in the formation of the fans' identity.
Keywords : Sport/Football Sociology, Fans Identity, Popular Football Culture

SOZ.329 Endüstriyel Futbol Çağında Taraftarlığın Dönüşümü: Eskişehirspor taraftarları üzerine bir araştırma

Nadir SUĞUR , Emre GÖKALP, Çağdaş CEYHAN
Anadolu Üniversitesi,Edebiyat Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Günümüzde futbol endüstrisi dönüşürken, taraftar gruplarının sosyal profilleri, maç ritüelleri, tribün şovları ve taraftar kimliğinde de çok önemli değişimler yaşanmaktadır. Bu değişimin en önemli boyutu, takım ve taraftar ilişkisinin ticarileşmesinde ortaya çıkmaktadır. Bu değişim ile birlikte futbol kulüpleri pazarlanabilir bir nesneye dönüşürken, taraftarlar da takımın lisanslı ürünlerini ve kombinelerini düzenli olarak satın alan, şifreli yayınlara ücret ödeyerek maçları takip eden, sosyal medya ortamlarında takımı ile ilgili paylaşımlarda bulunan, iletişim ve medya çağına uygun olarak farklı, yaratıcı ve maliyetli tribün ritüelleri organize eden ve maç öncesi ve maç sonrası sosyalleşme ihtiyacını kentin belli mekânlarında gidermeye çalışan bir tüketici kitlesine doğru evrilmektedir. Bu çalışma "Eskişehirspor Taraftar Kimliği ve Taraftar Gözüyle Eskişehirspor" isimli proje kapsamında yapılmış olan 1150 anket ve 40 derinlemesine görüşmeden elde edilen verilerin çözümlenmesine dayanmaktadır. Çalışmada, futbolun endüstrileştiği bir çağda Eskişehirspor taraftar kimlikliğinin bu değişime yönelik uyum ve direnç dinamiklerinin neler olduğu sosyolojik bir bakış açısıyla ele alınacaktır. Ayrıca Eskişehirspor taraftar kimliğinin oluşumunda kentin yerel dinamiklerinin, kentin sosyal dokusunun ve taraftarların sosyal profillerinin nasıl bir rol oynadığı yaş, cinsiyet, gelir durumu, eğitim, doğum yeri ve benzeri değişkenlerle ele alınacaktır. Elde edilen veriler, Eskişehirspor taraftarlarının geçmişten aldıkları birikimle endüstriyel futboldaki zorunlu Passolig kart gibi bazı uygulamalara direnç göstermekle birlikte, yeni besteler, marşlar, tezahüratlar, Bando EsEs ve görsel tribün şovlarıyla değişen koşullara uyum sağlama pratiklerini başarıyla geliştirdiklerini ortaya koymaktadır.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Eskişehirspor, Futbol Taraftarlığı

SOZ.329 Transformation of Fans at the age of Industrial Football: A case study on Eskişehirspor fans

ABSTRACT
With the development of industrial football, there occurs a wide range of transformations of football fans in terms of fans' social profiles, fans' identity, stadium shows and fans' rituals. One of the most important changes, which hasve taken place, is commercialisation of football. With these changes, football clubs are transformed into a marketable object and football fans are considered as consumers, who buy clubs' licensed goods, season tickets, are subscribed to a TV football package, are engaged in clubs' social media platforms, organize costly stadium shows and socialise pre and post-match organisations at money spending places in the city. Based on findings of a project titled "Identity of Eskişehirspor fans and Their Perceptions of Eskişehirspor" the research sample covers 1150 questionnaires and 40 in depth-interviews conducted on Eskişehirspor fans. In the project, the aim is to sociologically analyse dynamics of resistance and compliance of Eskişehirspor fans on the industrialisation of football. In addition, ways in which the city's social settings and fans' social and economic profiles that form the fans' identity are examined in relation to variables such as age, education, birth place and the level of income. The findings shows that, with the inheritance of a highly developed football fans' culture, Eskişehirspor fans have resisted some aspect of industrial football such as the introduction of the compulsory Passolig card, but they have also successfully complied with the industrial football through composing songs, inventions and/or replications of popular chanting, using fresh slogans, setting up music bands (Bando EsEs) and performing new stadium shows.
Keywords : Football, Eskişehirspor, Football Fans

SOZ.335 Eskişehirspor Taraftar Kimliği: Şiddetin Kurucu Rolü ve Passolig

Çağdaş CEYHAN, Nadir SUĞUR, Emre GÖKALP
1 Anadolu Üniversitesi,İletişim Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Futbol ve şiddet üzerine olan tartışmalar özellikle 1980'li yıllarda Avrupa'daki futbol sahalarında yaşanan bir dizi felaketten (Heysel ve Hillsborugh) sonra bir kırılma yaşamış ve yön değiştirmiştir. Yaşanılan felaketlerin sorumluluğu çabucak holigan olarak nitelendirilen taraftarın üzerine yıkılmış kısa zamanda futbol sahaları, futbol seyircisi ve futbol medyası endüstriyel bir görünüme doğru yol almıştır. 1980'ler aynı zamanda neoliberal ekonomik ve siyasal şiddetin toplum üzerine hakimiyet kurmaya çalıştığı yıllardı. 2013 yılında Demir Leydi Thatcher'ın ölümünün ardından saygı duruşunda bulunmayan İngiliz futbol taraftarlarının varlığı aslında hiç de rastlantısal değildi. Çünkü Thatcher sözü edilen siyasal ve ekonomik şiddeti futbol taraftarları üzerinde amansızca uygulayan ilk liderdi. 1990'lı yıllar futbolun endüstrileşmesiyle geçti. Artık futbol içine yüklediği anlamlarla taraftarın değil yeniden icat edilen 'seyirci'nin güzel oyunuydu. Futbol finans sermayesinin terimleriyle tartışılır hale gelmişti. 2000'li yıllar ise neoliberalizmin otoriter devletçiliğe doğru keskin bir dönüş yaptığı yeni zamanlardı. Artık suç kategorisinin kanıtlanmaya ihtiyacı yoktu kişiler aidiyetlerine, dinsel, etnik ve sınıfsal kimliklerine göre kolayca suç kataloglarının birinin altında kendilerine bir yer bulabiliyordu. Neo liberal otoriter devletçiliğin menzilinde pek tabii ki 'seyirci' olmayı kabul etmeyen taraftar da vardı. Türkiye'de kapitalizme göbekten bağlı bir ülke olarak tüm bu gelişmelerden nasibini fazlasıyla aldı. 1990'lı yıllardan itibaren futbol taraftarı kriminalize edilmiş, şiddete pejoratif anlamlar yüklenmiş ve nihayet 2014 yılında Passolig uygulamasıyla neoliberal otoriterizme uyumlu bir gözetim teknolojisi statlara girmiştir. Bu çalışmada devletin ve piyasanın şiddetine futbol taraftarının nasıl cevap verdiği, taraftar gruplarının kuruluşunda, sürekliliğinde ve kimlik inşasında şiddet ritüellerinin yeri, Passolig ile cisimleşen devlet-piyasa şiddet ortaklığına ve yeni gözetim teknolojilerine karşı taraftarca ne tür direnç noktaları yaratıldığı Eskişehirspor taraftarı gözünden anlaşılmaya çalışılacaktır. Bu doğrultuda bu çalışmada Eskişehirspor taraftarlarına uygulanan 1150 kişilik anket ve 40 Eskişehirspor taraftarıyla yapılan derinlemesine görüşmelerden yararlanılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Futbol Taraftarlığı, Spor Ve Futbol Sosyolojisi, Futbol Ve şiddet

SOZ.335 Identity of Eskisehirspor Fans: Founding Role of Violence and Passolig

ABSTRACT
Disasters of Heysel and Hillsborough in the 1980s have dramatically transformed the debates on violence in football. With an immediate response to those disasters, the fans "so called as hooligans" held responsible for the acts and these tragedies have been used as a justification to convert stadiums, football fans and media into a commercialised and industrialised status. The 1980s were the years of neoliberal economic and political oppressions on social masses. It was not then a coincidence to see adverse reaction of some of English football fans to the death of Iron Lady Margaret Thatcher who was formerly in charge of oppressive neoliberal policies during her heydays. The 1990s were vigorously years of industrialisation of football. Football was then transformed into an invented sport event for "spectators" rather than for ambitious and passionate fans. Football was pronounced more with terminology of finance capital. The years of the 2000s witnessed even more harsh times of the autocracy of the neoliberal states. It was then easy to label any of social masses as "criminals" based on their identity, ethnicity, religion and social class backgrounds. On the other hand, there were football fans that opposed to become "spectators" rather than football fans. Turkey has also been a part of all these processes and got its own share in the world of football. Since the 1990s, football fans in Turkey have been pejoratively regarded as criminals and/or troublemakers. Among other things, this rationalised to advent of Passolig Card to bring surveillance technologies into the stadiums in Turkey. This study tries to look into the reactions of fans to all those changes taking place in football. Based on findings of fieldwork conducted on 1150 interviews and 40 in-depth-interviews of Eskisehirspor fans, this paper looks at how football fans form their own identity, make use of rituals of violence, perceive the advent of Passolig Card and its links to the State-led-surveillance and commercialisation of football in Turkey.
Keywords : Football, Football Fans, Sociology of Sport and Football, Football and Violence

SOZ.450 Antrenörlerin Gözünden Antrenör - Sporcu İlişkisi; Güç ve İstismar

Hande Türkeri BOZKURT, Nefise BULGU
Hacettepe Üniversitesi ,Spor Bilimleri Fakültesi ,Türkiye

ÖZET
Günümüz spor dünyasında çocuk sporcuların büyük ve önemli bir yeri olduğunu görmekteyiz. Sporun çocuklar için fiziksel, zihinsel ve sosyal gelişim, beden farkındalığı, sorumluluk alabilme, kurallara saygı, kendine güveni geliştirme (David, 1999) gibi pek çok kazanımının yanında, fiziksel (Lang, 2010), duygusal (Gervis ve Dunn, 2004) ve cinsel (Brackenridge, 1994) istismara zemin hazırlamak gibi olumsuz yönleri de bulunmaktadır. Özellikle sporcunun yaşamında kritik bir öneme sahip olan bu istismarların önemli bir kısmının, antrenörlerin ellerindeki gücü kötüye kullanmaları sonucu ortaya çıktığı yapılan araştırmalarla kanıtlanmıştır (örn; Stirling ve Kerr, 2009). Bu bakımdan antrenörlerin antrenör-sporcu ilişki içerisinde ellerinde bulundurdukları güce ve bu gücü nasıl kullandıklarına ilişkin algılarının çok önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı da antrenörlerin ellerinde bulundurdukları güce ve bu gücün istismara hazırladığı zemine ilişkin algıları ve bu gücün kötüye kullanımının nasıl önlenebileceğine ilişkin görüşlerini incelemektir. Araştırma verileri, voleybol altyapı ve A takımından 12 antrenör ile yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler yolu ile toplanmıştır. Çalışmanın amacına uygun olarak *"antrenörün elinde bulundurduğu gücün istismara hazırladığı zemin"* ve *"gücün kötüye kullanımının önlenmesi"* olmak üzere iki tema belirlenmiştir. Görüşmeler bu iki tema çerçevesinde hazırlanan sorular temel alınarak gerçekleştirilmiştir. Verilerin analizinde içerik analizinden yararlanılmıştır. Araştırmada; *"antrenörün elinde bulundurduğu gücün istismara hazırladığı zemin"* temasında; araştırmaya katılan tüm antrenörler, ellerinde bulundurdukları gücün istismara yol açtığı görüşünü dile getirmişlerdir; bu bulgu; Raakman ve ark. (2010) tarafından yapılan bir çalışmanın sonuçları ile paraleldir. Katılımcılar başarı elde etme, eksikliklerini kapatma ve sporcunun başarıları üzerinden kendi geleceğini kurma amaçlarının gücün kötüye kullanımına yol açtığını ifade etmişlerdir. Pinheiro ve ark., (2014) da yaptıkları çalışmada gücün kötüye kullanımı sebeplerine ilişkin benzer tespitlerde bulunmuşlardır.*"Gücün kötüye kullanımının önlenmesi"* teması altında ise; antrenör-sporcu-aile üçlemesine eğitimler verilmesi, antrenörün takibinin yapılması ve cezai yaptırımlar uygulanması önerileri getirilmiştir. Kerr ve Stirling (2008) de yaptıkları çalışmada eğitimin önemine değinmişlerdir.Sonuçta; antrenörlerin antrenör-sporcu ilişkisi içerisindeki gücü kullanım şeklinin çocuk istismarına yol açabileceği ancak bu istismarın önlenebileceği görüşlerine ulaşılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Çocuk Sporcu, Istismar, Antrenör – Sporcu Ilişkisi, Güç

SOZ.450 Coach - Athlete Relationship in The Eyes of Coaches; Power and Abuse

ABSTRACT
It is seen that children athletes take an important part of today's sport world. As well as many earnings such as physical, mental, social development, body awareness, responsibility, respect to rules, and self-confidence (David, 1999); there are many negativity such as physical (Lang, 2010), emotional (Gervis and Dunn, 2004) and sexual (Brackenridge, 1994) abuse during childhood in sport. Researchers states that one of the main reason of abuse is the misuse of power by coaches (eg; Stirling and Kerr, 2009). Because of this it is thought to be important that the perception of coaches about using their power during the relation with their athletes. The purpose of this study is to investigate the perception of coaches about their power which can prepare ground for abuse and how can prevent the misuse of power.Research data has been collected via semi-structured individual interviews with volleyball coaches whom works with child and elite athletes and the number of coaches was 12. Interviews were carried out within two themes pre-determined by the purpose of the study; *"to prepare the ground for abuse by the power held by the coach*", "*to prevention of the misuse of power"*. The data analysed with content analysis method. Under the theme *to prepare the ground for abuse by the power held by the coach;* all coaches who were included to this study stated that there is a ground which prepare for abuse by the power held by the coach. This finding is similar as the study of Raakman et al (2010). Participants stated that aim to be success, cover up inadequacy, and to build their future over their athletes success causes the misuse of power. Pinheiro et al. (2014) got similar results from their work.Under the theme *to prevention of the misuse of power; i*t is recommended that the athletes, coaches and parents should be trained about abuse and power. Also tracing of coaches and applying sanctions against misuse of power are recommended. Kerr and Stirling (2008) made similar recommendation in their work.In conclusion, the way of power use of coaches can create child abuse in coach - athlete relationship. But, there is always a way to avoid from this kind of abuse.
Keywords : Child Athlete, Abuse, Coach-athlete Relationship, Power

SOZ.476 Personal Training Uygulamalarının Sembolik Sermaye Birikimi Ekseninde İncelenmesi

Ulaş Can YARAŞ, Nefise BULGU
Hacettepe Üniversitesi ,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, kişiye özel antrenman eğitimlerini tercih eden bireylerin, personel training hizmetlerini aldığı bu süreçte edindiği alışkanlıkların, gündelik yaşamlarının kalitesinde oynadığı rol ele alınmıştır. Çalışmada, bireylerin personal training hizmeti alma yönündeki tercihleri Bourdieu'nun sermaye türlerinden biri olan sembolik sermaye ile ilişkilendirilmiştir. Sembolik sermaye kişilerin çevreye, dünyaya, evrene bakış açılarıdır ve aynı zamanda düşünsel çıkarlarını oluşturan duygusal, bilişsel ve davranışsal öğeleri içeren bilişsel haritalardır. Personal Training uygulamalarını kullanarak bedenlerinde yarattıkları pozitif dönüşümler ile bireylerin saygınlık ve değerlilik kazanmayı hedefledikleri varsayımında yola çıkılarak, bu araştırmada Personal Training uygulamalarının beden üzerinde yarattığı fiziksel değişiklikler aracılığı ile bir sembolik sermaye birikimi oluşmuş mudur sorusuna cevap aranmıştır. Çalışmada nitel araştırma deseninden yararlanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, Bolu ilindeki bir fitness salonunda Personal Training uygulamalarını minumum 18 ay gerçekleştiren 10 kişi oluşturmaktadır.. Bu kişiler ile yüz yüze bireysel görüşmeler yapılmış ve veriler içerik analizine tabi tutulmuştur. Araştırma sürecinde elde edilen veriler araştırmacı tarafından kodlanarak, kodlar arasındaki ortak yönler aracılığıyla belirlenen temalara göre düzenlenmiştir Veriler analizi sonucunda, ilk tema; "*Personal Training dersleri ile elde edinilen kazanımlar"* olarak belirlenmiştir. Bu kazanımlar, üyelerin bedenlerinde ve psikolojilerinde meydana gelen olumlu değişimleri içermektedir. Katılımcılar, Personal Training derslerinin ardından kilo verdiklerini ve bedenlerinin şekillendiğini bunun da kendilerini daha iyi hissetmelerini sağladığını, özgüvenlerinin arttığını ifade etmişlerdir. İkinci tema; *"gündelik yaşam alışkanlıklarında değişim; yaşam kalitesinde artış"*tır. Bu tema altında, görüşme yapılan kişilerin beslenmesinde, giyim tarzında ve sosyal ortam ve mekanlarında bir değişim ve çeşitlilik olduğu belirlenmiştir. Personal Training derslerinin, bu hizmeti alan kişilerin yaşam kalitelerini artırdığı görülmektedir. Bedenlerindeki değişim psikolojilerini de olumlu yönde değiştirmiş ve beslenme gibi çeşitli alışkanlıkları da bundan etkilenmiştir. Bu sonuçlar sembolik sermaye ile ilişkilendirildiğinde personal training uygulamalarının kişilerinin kendilerinin bakış açılarında olumlu bir değişime neden olduğunun ve özgüvenlerinin artmasını da beraberinde getirdiğinin söylenmesi mümkündür.
Anahtar Kelimeler : Personal Training, Sembolik Sermaye, Yaşam Kalitesi

SOZ.476 Examination of the Personal Training Activites in Line with Symbolic Capital Savings

ABSTRACT
In this study, individuals' preferences towards personal training services are related with the symbolic capital concept which is among Bourdieu's capital types. With the hypothesis that positive changes which individuals created on their bodies through personal training activities, they aimed to gain individual prestige and valuableness, this study looks for an answer to the question that "does the physical changes on body which are created by personal training activities cause a symbolic capital saving?" In this study qualitative research design was used. 10 people who participated in personal training activities minimum 18 mounts in a fitness center in Bolu formed the research group. Face to face interviews were done with those people individually and obtained data were analysed by content analyse techniques. Data obtained during research process were coded by the researchers and designed considering to the common aspects among those codes. As a result of the data analyse process first theme was determined as "*acquisitions that gained by personal training courses*". Those acquisitions contained the positive changes on participants' bodies and psychologies. Participants stated that they loosed weight and their bodies have shaped, they felt themselves better than before, their self-confidence was increased with personal training courses. Our second theme was "*change in daily life habits and improvement in life quality*." Participants stated that their nutrition and dressing styles, and social environment preferences has changed and varied. It was seen that personal training courses improved the life qualities of people who took those courses. Physical change on their bodies changed their psychologies in positive way and their several habits like nutrition has affected. When we linked those findings with symbolic capital, it could be said that personal training activities caused a positive change on individuals' point of views and it increased their self-confidences.
Keywords : Personal Training, Symbolic Capital, Life Quality

SOZ.567 Sporcuların Ekosentrik, Antroposentrik ve Çevrenin Korunmasına Yönelik Antipatik Tutumlarının İncelenmesi

Beyza Merve AKGÜL [1], Şenol GÖRAL[1], Merve KARAMAN[1], Cenk BİRİNCİ[2], Tebessüm AYYILDIZ[1], Suat KARAKÜÇÜK[1]
1 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Gazi Üniversitesi,Turizm Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Çevre etiği yaklaşımları insanında içinde yer aldığı ekosistemlerin mevcut denge içerisinde işleyişini sürdürmesini hedefler. Antroposentrik (insan merkezci) yaklaşımda doğa insana hizmet ettiği ve yarar sağladığı sürece değerlidir. Ekosentrik (doğa merkezci) yaklaşım ise doğanın insan için bir işleve sahip olduğunu değil doğanın kendisinin bir değer olduğunu savunur (Karaküçük ve Akgül, 2016). Antipatik tutumda bireyler çevrenin korunmasına yönelik çalışmaları itici bulmaktadır. Bu çalışmanın amacı, farklı branşlardaki sporcuların çevreye karşı tutumlarını ekosentrik (doğa merkezli), antroposentrik (insan merkezli) ve çevrenin korunmasına yönelik antipati olarak üç yaklaşım altında değerlendirerek bazı değişkenlere göre incelenmesidir. Çalışma grubunu Türkiye'de doğa ile direk ilgisi olan sporlar ve doğa ile direk ilişkili olmayan farklı spor branşlarıyla uğraşan sporcular içerisinden tesadüfi örnekleme yoluyla seçilmiş 309 sporcu oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Thompson ve Barton (1994) tarafından geliştirilen, Erten (2007)' nin Türkçe' ye uyarladığı "Ekosentrik, Antroposentrik ve Çevreye Yönelik Antipatik Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde, sporcuların çevreye yönelik tutumlarının betimsel istatistiği ortaya koyulmuştur. Diğer değişkenlerin karşılaştırılmasında bağımsız t testi ve ANOVA kullanılmıştır. Yapılan analizler sonucunda sporcuların ekosentrik (64.95±7.44), antroposentrik (46.28±6.66) ve çevrenin korunmasına yönelik antipatik (27.91±14.08) tutumlar arasından ekosentrik tutumda en yüksek ortalamaya sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca sporcuların çevreye yönelik ekosentrik tutumları sadece eğitim seviyelerine göre, antroposentrik tutumları branşlarına, eğitim seviyelerine göre, antipatik tutumları ise cinsiyet, branş, eğitim seviyesi, algılanan gelir ve yaşanılan yere göre değişmektedir ($p<0.05$). Sonuç olarak eğitim seviyesi lisans ve üstü olanların lise ve altı olanlardan daha doğa merkezli, doğa sporları yapanların diğer branşlarda sporcu olanlardan, eğitim seviyesi lise ve altı olanların lisans ve üstü olanlardan daha insan merkezli, erkeklerin kadınlardan, doğa sporları yapanların diğer branşlardan, eğitim seviyesi lise ve altı olanların lisans ve üstü olanlardan, algıladıkları geliri yüksek ve düşük olanların orta olanlardan, kırsal alanda yaşayanların, kentsel alanda yaşayayanlardan, kentsel alanda yaşayanların metropolde yaşayan sporculardan çevrenin korunmasına yönelik davranışlara karşı daha antipatik tutuma sahip olduğu ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Çevre Etiği Yaklaşımları, Ekosentrik, Antroposentrik, çevreye Yönelik Tutum, Sporcular

SOZ.567 Examining The Athletes' Ecocentric, Anthropocentric and the Antipathetic Attitudes Towards The Protection Environment

ABSTRACT
Environmental ethic approaches aim to maintain the balance of the present ecosystems where the humankind exists within. According to the anthropocentric approach, environment is valuable only if it serves and provides benefits to the human life. On the other hand, in ecocentric approach, environment is valuable as it is and humankind is just a part of its existence (Karakucuk & Akgul, 2016). Also in antipathetic attitude, individuals find the projects and applications to protect the environment repellent. The aim of this study is to examine the ecocentric, anthropocentric and antipathetic attitudes towards the environment regarding with different variables. Study group is composed of 309 athletes randomly selected from directly nature sports and also sports that is not related to nature. To collect data, a scale developed by Thompson and Barton (1994) and adapted to Turkish by Erten (2007) measuring ecocentric, anthropocentric and antipathetic attitudes towards the protection of the environment is used. To analyze the data, descriptive statistics of the athletes' attitudes towards environment were calculated. For other variables' comparison, independent t-test and ANOVA were applied. As a result; amongst athletes' ecocentric (64.95±7.44), anthropocentric (46.28±6.66) and antipathetic attitudes (27.91±14.08) towards the environment, the ecocentric attitudes' mean was found the highest. Athletes' ecocentric attitude values vary only according to their educational level; anthropocentric attitude values vary according to their sport type and educational level; antipathetic attitudes towards the protection of the environment vary according to sex, sports type, educational level, perceived income level and also the living environment ($p<0.05$). As conclusion; athletes with university and higher educational levels have higher ecocentric scores than athletes with high school and lower education levels; athletes from nature sports and athletes with high school and lower educational levels have higher anthropocentric scores than athletes from indoor sports and athletes with university and higher educational levels; finally, men participants than women participant, athletes from nature sports than athletes from indoor sports, athletes with high school and lower educational levels than athletes with university and higher educational levels, participants with high and low perceived income levels than participants with average perceived income levels, participants living in country side than participants living in cities have higher antipathetic attitude scores towards the protection of the environment.
Keywords : Environmental Ethic Approaches, Ecocentric, Anthropocentric, Attitudes Towards Environment, Athletes

SOZ.626 Sporda Sosyal Alanlarda Yapılan Lisansüstü Tezlerde Araştırma Paradigmalarının İncelenmesi

Safter ELMAS, Selçuk AÇIKGÖZ, F. Hülya AŞÇI
Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada spor bilimleri ve özellikle sporda sosyal alanlar bilim alanında 2000 ile 2015 yılları arasında gerçekleştirilmiş lisansüstü tezler paradigma dönüşümü kapsamında incelenmiştir. Bu yolla, belirtilen yıllar arasında sporda sosyal alanlar kapsamında gerçekleştirilen tezlerin yöntem ve konu açısından herhangi bir dönüşüm geçirip geçirmediği ve bunun meydana gelme biçimleri niceliksel yönden açıklanmaya çalışılmıştır.Araştırmada yöntem olarak doküman analizi seçilmiştir. 2000 ile 2015 yılları arasında sporda sosyal alanlar kapsamında tamamlanan 1023 tez çalışması; konusu, yöntemi, araştırma deseni, lisansüstü türü, araştırma amaç – yöntem uyumu vb. başlıkları çerçevesinde sınıflandırılmıştır. Gruplanan veriler tanımlayıcı (frekans, yüzdeler vb.) istatistik kullanılarak analiz edilmiştir. İncelenen tezlere YÖK ve TÜBESS veri tabanları aracılığıyla ulaşılmıştır.Araştırmanın bulguları; tezlerin % 83.4'ünün nicel araştırma yöntemleri kullanılarak yapıldığını, ilişkisel (% 60) ve tekli tarama (% 16.3) desenlerinin tezlerde sıklıkla kullanıldığını göstermektedir. 2000-2015 yılları arasında yapılan tezlerin % 14.2'sinde nitel, % 2.3'ünde de karma yöntemlerin kullanıldığı görülmektedir. Derleme (% 5,5) ve fenomenoloji (% 3,1) tezlerde en sık kullanılan nitel araştırma desenleri olarak bulunmuştur. Sırası ile spor psikolojisi (% 37,7), spor yönetimi (% 23,6), spor sosyolojisi (% 16) ve rekreasyon (% 8,3) tezlerin en sık yapıldığı bilim alanlarıdır. Veri toplama araçları olarak ise en çok ölçek (% 51,1), anket (% 31,2), birincil-ikincil kaynaklar (% 8,0) ve görüşme (% 5,6) yöntemlerine başvurulmuştur. Çalışma kapsamında yıllar bazında yöntem, konu, desen, veri toplama araçları, veri analizi, tez türü, yapılan anabilim dalı bazında da istatistiki değerlendirmeler yapılmıştır.Araştırmanın sonuçları, son 15 yıl içerisinde, araştırma yöntemlerinin baskın paradigmasının hala değişmediğini, bununla birlikte oldukça yavaş artsa da nitel ve karma araştırmaların da kullanıldığını göstermektedir. Sonuçlar ayrıca, spor bilimleri alanına göreceli olarak sonradan dahil olan rekreasyon disiplinindeki çalışmalarında hızlı şekilde arttığını göstermektedir. Mevcut araştırma yönelimleri bu konuda ayrıca detaylı bir teorik açıklamayı da gerekli kılmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Paradigma, Araştırma Yöntemleri, Pozitivizm, Spor Bilimleri, Tez, Lisansüstü

SOZ.626 The Research Paradigms of Graduate Theses İn Social Sub-Disciplines of Sports

ABSTRACT
In this study, graduate theses that are completed between the years of 2000 and 2015 in the social field of sports sciences are examined in terms of the research paradigms. In this respect, different methodological features of the theses are investigated and compared.Document analysis was used in the study. 1023 graduate theses that were conducted in the social field of sports sciences were classified based on subject, methodology, research design, graduate level and etc. The classified data was analysed by using descriptive statistics. The data was obtained from the databases of YÖK and TÜBESS.The findings showed that the %83.4 of total theses are conducted with quantitative methodology and within these, correlational (% 60) and descriptive (% 16.3) designs are most frequently used de. 14.2 percent of studies used qualitative methods and %2.3 of studies used mixed methodology. In the qualitative research designs, compilation (%5.1) and phenomenology (%3.1) designs were the most frequently used.. The theses were conducted in different sub-disciplines such as sport psychology (%60.0), sport management (%23.6), sport sociology (%16) and recreation (% 8.3). The most preferred data collection tools were scales (%51.1), questionnaires (%31.2), primary-secondary sources (%8) and personal interviews (%5.6) for the theses. Besides, various methodological analyses (e.g. graduate level comparisons, graduate level of theses) are also conducted in the study.The results revealed that research paradigms of graduate theses in the social field of sports sciences haven't changed as they mostly referred to quantitative methods. Yet, it can also be said that qualitative and mixed methods have gradually utilized within the theses. The study also showed that, unlike methodological stability, relatively new sub-disciplines like recreation has started to receive growing attention in the field.
Keywords : Paradigm, Research Methods, Sports Sciences, Positivism

SOZ.750 Alan Çalışmasından Notlar: Bir Sosyal Alan Olarak Kadın Futbol Takımı

Pınar ÖZTÜRK, Canan KOCA
Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırma Kadınlar Futbol 1. Liginde mücadele veren Umutspor kadın futbol takımını bir sosyal alan olarak ele alarak, alanın yapısal özelliklerini, futbolcuların futbola ilişkin deneyimlerini ve toplumsal cinsiyetlendirilmiş pratiklerini açığa çıkarmayı amaçlamaktadır. Umutspor kadın futbol takımı, toplumsal konumların yapılandırılmış sistemi içerisinde özgül düzenlilikleri olan ve futbolcuların sermaye taşıyıcıları olarak konumlar arası mücadele verdikleri bir sosyal alandır. Bu alanın özelliklerinin açığa çıkartılması hem kadın futbolunun yapısını hem de futbolcuların bu alandaki deneyimlerini anlamamızı sağlayacaktır. Araştırmanın kuramsal arka planını toplumsal cinsiyet perspektifiyle birlikte Pierre Bourdieu'nun alan kuramı oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri 2014-2015 futbol sezonu boyunca süren etnografik yöntemle toplanmıştır. 27 yarı-yapılandırılmış bireysel görüşme (14 futbolcu, 9 anne/baba, 3 antrenör, 1 sağlık personeli), dokumanlar ve alan notları veri kaynaklarını oluşturmaktadır. Verilere tematik analiz uygulanmış ve bulgular üç temel tema altında tartışılmıştır. Birinci tema Türkiye'de futbolun kadınlar için bir sosyal proje olarak yapılandırıldığını, proje kapsamında kurum yöneticilerinin kadın futbolunun toplumsal cinsiyetlendirilmiş *illusio*'larını ve *doxa*'larını oluşturduğunu içermektedir. İkinci temada, Umutspor kadın futbol takımının bu projedeki konumu, yapısı ve dinamikleri ele alınmaktadır. Futbolcuların yatkınlıklarıyla alana girmeleri ile alanda konumlanmaları için gerekli olan sermayeleri arasındaki bağıntı futbolda nasıl devam edeceklerini belirlemektedir. Futbol kadınlar için doğrudan sembolik sermaye kazanımı yoluyla (milli sporcu olma), kültürel sermaye gelişimine (eğitim, antrenörlük sertifikası) olanak tanıyan bir proje görevindedir. Son olarak üçüncü tema yapı ile eyleyiciler arasındaki köprünün kurucu öğelerinin toplumsal cinsiyetlendirilmiş anlamlarını içermektedir. Buna göre, futbolun erkeklerle ve erkeksilikle kurduğu ilişki kadınları saha içi ve saha dışı olmak üzere farklı cinsiyet performansları eylemesini zorunlu kılmaktadır. Hem alanın hem de eyleyicilerin sahip oldukları stratejiler kadın futbolunun devam etmesi için gerekli görülen "futbol-kadınsı-heteroseksüel" denklemini korumaya yönelik geliştirilmektedir. Sonuç olarak Umutspor kadın futbol takımı, kendine özgü dinamikleri ile işleyen toplumsal cinsiyetlendirilmiş bir sosyal projenin bileşenidir.
Anahtar Kelimeler : Kadın, Futbol, Alan Kuramı, Toplumsal Cinsiyet

SOZ.750 The Notes From The Field Study: The Women's Football Team As A Social Field

ABSTRACT
This study aims to reveal the structural characteristics and gendered practices of Umutspor Women's Football team playing in the Women's 1st League in Turkey, and those women's football related experiences. Umutspor Women's Football team is considered as a social field which owns the sui generis system within the systems of structured social positions and players struggle for positions as capital holders. To reveal the structural characteristics of that field will conduce us both to understand the structure of women's football and also the experiences of women in the field. Theoretically, Pierre Bourdieu's Field Theory combined with gender perspective was used in this study. Ethnographic data was collected through the 2014-2015 football season with 27 semi-structured individual interviews (14 football players, 9 parents, 3 trainer, 1 health personnel), documents, and field notes. Data was analysed with thematic analysis and findings were discussed under three themes: Under the first theme, it is discussed the fact that football is structured as a social project for women in Turkey, and the managers generate the gendered field illusios and doxas. Second theme deal with mainly the positioning of Umutspor Women's Football team within this project as well as dynamics and structure of team. Accordingly, consistency between women's football players' predispositions and capitals required to occupy a position within the field shape how the women's future in football. Also, football functions as a social project for women through the accumulation of symbolic capital (being a national team member) enabling women to develop cultural capital (education, coaching certification). Lastly, the third theme discusses the gendered meaning of structuring components (habitus) which bridge between structure and agents. To this respect, women are necessitated to perform different gender performances while on and off the pitch due to the fact that football is associated with men and masculinity. It is seen that strategies circulate within the field and held by agents as well, are developed with intent to preserve "football-feminine-heterosexual" balance. Consequently, the team is the component of a gendered social project operating through its sui generis dynamics.
Keywords : Woman, Football, Field Theory, Gender

SOZ.785 Spor Filmlerinin İncelenmesi

Kubilay ÖCAL, Hüseyin SARIÇAM, Zeynep ÖZ
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü,Türkiye

ÖZET
Amerika başta olmak üzere neredeyse bir asırdır filmler ortaya çıktığı ülkenin tarihinin ve sosyokültürel yapısının önemli bir göstergesi olmuşlardır. Sinemanın gelişim süreci içerisinde filmler ekonomik, sosyal ve kültürel hayatla karşılıklı etkileşim halinde olmuşlar zamanla değişen kültürün aynası olmuşlardır[Pearson, 2010].Filmler modern çağın meddahları olarak bizlere hikâyeler anlatır. İnsanları etkileyen bir güce sahiptir. Bu yüzden filmlere sadece eğlence boyutuyla bakmak yanlıştır. Doğru hikâyelerin doğru karakterlerle anlatıldığı filimler hayatı doğru ve yapıcı bir şekilde anlamamıza yardımcı olacaktır.Kameranın icadıyla başlayan ve günümüze kadar yapılan binlerce film; toplumsal kültürün alt göstergeleri arasında güçlü etkileşimler oluşturmaktadır. Spor temelinde yapılan filmlerin, film endüstrisinin oluşmasından itibaren bu endüstrinin önemli bir parçasını olması sporunda bu alt göster içerisinde önemli bir role sahip olduğunu göstermektedir. Spor filmleri konu edindiği bir spor dalı ya da öne çıkardığı bir sporcu karakteri üzerine kurgulanan olayların görsel olarak anlatımını içerirken, hedeflenen kitle ortaya konulan spor dalına ilgi duyan veya ilgili sporun sporcu karakteriyle kendini özdeşleştirmiş kişilerden oluşmaktadır.Bu çalışmanın amacı spor filmlerini çeşitli değişkenler açısından incelemek ve ortak özelliklerini ortaya koymaktır. Doküman inceleme yöntemiyle yapılan bu çalışmada temel kaynak olarak IMDB [internet movie database] kullanılmıştır. “Spor” anahtar kelimesiyle yapılan sorgulamada 1899-2016 arasında yapılan 2500 den fazla spor filminin IMDB arşivlendiği saptanmıştır. Bu filmlerle ilgili yapılan sınıflandırmaların birinci bölümünde yer alan değişkenler; film ismi, ilişkilendirildiği diğer film türleri, yapım yılı, IMDB skoru, bütçesi, sağladığı gelir ve filmin süresi olarak belirlenmiştir. İkinci aşamada yer alan değerlendirme kıstasları; cinsellik, şiddet, küfür, alkol/uyuşturucu kullanımı, korku düzeyi olarak belirlenmiştir.Sonuçlara göre spor filmleri sırasıyla; drama, komedi, aksiyon, romantizm, aile, biyografi, macera, müzikal, tarih, fantastik, animasyon, bilim kurgu, korku, gizem, gerilim, western ve savaş filmleriyle ilişkilendirilmektedir. Bu filmlerde konu edilen spor branşları incelendiğinde sırasıyla; Amerikan futbolu, boks, beysbol, futbol, basketbol, at yarışı, savunma sporları, buz hokeyi, olimpiyat oyunları, golf, yüzme, kikbox, karate, motokros, bisiklet, dalış, badminton olarak belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Spor, Spor Filmleri, İnternet Film Veri Tabanı [IMDB]

SOZ.785 Investigation of Sport Movies

ABSTRACT
For over a century, movies have been an important reflector of historical background and sociocultural structure of societies. US have a pioneering role in this area. During the development period, mutual influence appears between the cinema industry and social, political, and economic life and movies became mirrors of the cultures [Pearson, 2010].Movies are the storytellers of the modern life. They have a power to influence people. They are more than fun objects. Movies which have good character with true stories may help us to understand life better and constructive.From the invention of camera, thousands of movies produced, established interaction between subcultures of the society. Sport is also the main parts of these subcultures and also an important issue. Sports movies use a specific sport branches or an athlete as a main character to effect the target population who interest this sport branches or identify him or herself with that character. This study is evaluating sport movies from various perspectives. With documentary review method, IMDB were used as a main source for data collection. A primary search with “sport” genre shows more than 2500 sports movies produced between 1899 and 2016. Movies are evaluated in two main parts. In the first part; name, genres, released date, IMDB score, gross, rentals, and duration of movie were evaluated. In the second part; the level of sex and nudity, violence, profanity, alcohol/drug use and smoking, frightening and intense scene of the movies were evaluated.According to the results sport movies are presented as drama, comedy, action, romance, family, bibliography, adventure, musical, history, fantasy, animation, science fiction, horror, mystery, thriller, western and war. Additionally football, boxing, baseball, soccer, basketball, horse racing, martial arts, ice hockey, Olympic Games, golf, swimming, kickboxing, karate, motocross, cycling, diving, and badminton were used as main branches.
Keywords : Sport, Sport Movies, Internet Movie Database [IMDB]

SOZ.835 Dağcılık alt kültüründe 'araştırmacı' ve 'dağcı' olma ikiliğinde 'ben': Otoetnografik bir inceleme

Funda AKCAN
Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Otoetnografi belirli bir toplumsal bağlamın ya da kültürün anlaşılması için araştırmacının hem araştırmacı hem de katılımcı olarak kendisini konumlandırdığı ve bunu yaparken ne hissettiği, ne duyduğu, ne gördüğü ve ne deneyimlediğine odaklanan bir pratiktir (Ellis, Adams ve Bochner, 2011). Diğer bir ifadeyle otoetnografide araştırmacı, deneyimleri ile birlikte kendisini araştırmasının merkezine koyar ve incelediği kültür içindeki diğerlerinden oluşan daha geniş kültürün ve 'ben' in anlaşılması için bir mercek olarak kullanır. Düşünümsel otoetnografi yaklaşımıyla ele aldığım bu çalışmada, dağcılık alt kültürü üzerine yaptığım etnografik alan araştırmam sırasında 'araştırmacı' ve 'dağcı' kimliklerimi inşa ederken kendimi (ben'i) nasıl deneyimlediğimi analiz etmek üzere düşünümsel yazım ve alan notlarını kullandım. Bu bağlamda etnografik çalışmam sırasındaki deneyimlerimin, düşüncelerimin, duygularımın ve hatıralarımın düşünümsel analizi sonucu elde ettiğim temalarım çerçevesinde bulgularım iki başlıkta toplanıyor. İlk olarak dağcılık alt kültüründe 'içerden olma' ve 'dışarıdan olma' ikiliği bağlamında hem kendimi hem de alt kültürde bulunan diğerleri ile etkileşimimi sorguluyorum ve ikinci olarak araştırma öznesi olarak araştırmayı nasıl etkilediğimi görmek üzere kendimi incelemeye odaklanıyorum. Çalışma sonucunda spor ve egzersiz bilimleri alanında nitel araştırma yürüten araştırmacıların alan çalışmaları sırasında deneyimlediklerini nasıl anlamlandırabilecekleri ve bu deneyimlediklerini inceledikleri alanı ve kendilerini anlamak üzere nasıl kullanabileceklerini göz önünde bulundurmalarının önemine değiniyorum. Ayrıca alanda kendilerini konumlandırmalarının yaratacağı etik sorunsallara ilişkin de bir tartışma oluşturmayı hedefliyorum.
Kaynaklar
Ellis, C., Adams, T. E. ve Bochner, A. P. (2011). Autoethnography: An Overview. Forum: Qualitative Social Research, 12, 1, Art.10.
Anahtar Kelimeler : Otoetnografi, Etnografi, Nitel Araştırma, Alt Kültür

SOZ.835 'Self' in The Dichotomy of Being A 'Researcher' and A 'Mountaineer' in The Mountaineering Subculture: An Autoethnographic Analysis

ABSTRACT
Autoethnography is a practice which enables the researcher to act both as a researcher and a participant constructing an understanding of a social context and culture that focuses as much on what is felt, heard, and experienced, as on what is seen (Ellis, Adams & Bochner, 2011). In other words in autoethnography the researcher centralizes herself with her experiences and in turn uses the self as a lens to understand a wider culture including the experiences of others and the self better. This reflexive autoethnography uses reflective writing and field notes to present how I experienced myself as a researcher and as a mountaineer while I was constructing these identities. My analysis identified themes from my experiences, thoughts, feelings and reflections during my ethnographic study. Results focus on first understanding the interactions with both others and myself in the dichotomy of my insider and outsider identities during my ethnographic research on mountaineering subculture and second, how I influenced the research as a research subject. Conclusions are that researchers who are doing qualitative research in sport and exercise sciences should consider how they can give meaning to their experiences and how they can use these experiences in order to understand both the field they are examining and themselves. In doing this there are also ethical considerations which may be raised by their position in the research field.
Keywords : Autoethnography, Ethnography, Qualitative Research, Subculture

SPOR TARİHİ, SPOR FELSEFESİ ve OLİMPZİM
SPORT HISTORY - SPORT PHILOSOPHY - OLYMPISM

SPOR TARİHİ
SPORT HISTORY

SOZ.194 Bir Terör Aracı Olarak Spor: 1972 Münih Olimpiyat Oyunları ve Kara Eylül

Edip ÖNCÜ
Karadeniz Teknik Üniversitesi,Edebiyat Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Filistin coğrafyasında 1948'de İsrail devletinin kurulması ve Mısır'da Cemal Nasır'ın iktidara gelmesi (1954) bilhassa yeni bağımsızlığını kazanan Müslüman milletlerin sömürge karşıtı söylem ve faaliyetlerini doruk noktasına çıkarmıştır. Dünyada özellikle Küba Krizi (1962)'nden sonra ortaya çıkan *Yumuşama (Detente)* rüzgârları 1970lere gelirken otorite karşıtı gençlik hareketlerinin ve sol eğilimli grupların -Vietnam Savaşı'nın da etkisiyle-Filistin meselesinde Ortadoğu'daki milli sosyalist dalgaya eklemlenmesine vesile olmuştur. Türkiye'de ve Avrupa'da birçok sistem karşıtı grup, eylemci ve genç entelektüel 1970lere gelindiğinde Filistin davasını sahiplenmiştir.1968'den itibaren Alman devletlerinin olimpiyatlarda ayrı ayrı temsiline karar verilmesi ve 1972 Oyunları'nın Münih'e verilmesi dünyadaki Soğuk Savaş diplomasisinin yansımalarıydı. Federal Almanya'nın beyaz propagandası amacıyla oyunların organizasyonunda gösteriş ve ağır güvenlik tedbirlerinden özellikle kaçınıldı. Renkli TV yayınının yaygınlaşması da bu oyunları tüm dünyanın gözleri önüne serecekti. Almanya'da yaklaşık iki senedir ses getiren eylemler yapan Baader-Meinhof grubunun olimpiyat oyunlarını vitrin olarak kullanacağı söylentileri herkesin dilindeydi.Filistin'deki eylemlerinden istediği sonucu alamayan El Fetih ve FKÖ, Almanya'daki Baader-Meinhof gibi terörist grupların da yardımlarından yararlanarak oluşturduğu Kara Eylül Örgütü'yle olimpiyat ve terör tarihine damgasını vurdu. 5 Eylül 1972 günü sabaha karşı güvenlik zafiyetinden yararlanıp Olimpiyat Köyü'ne giren Filistinli teröristler 9 İsrailli sporcuyu rehin aldılar, 2 sporcuyu öldürdüler. Teröristlerin talebi İsrail hapishanelerindeki 200'ü aşkın Filistinli'nin serbest bırakılması ve sağlanacak bir uçakla Almanya dışına çıkmaktı. 19 saat sonra, Bavyera polisinin başarısız operasyonu sonucu çatışma çıkınca Kara Eylül Örgütü'nün 8 teröristinden 5 i öldürüldü; 9 İsrail atletinden kurtulan olmadı.Bu bildiride, uluslararası alanda büyük kitlelerin dikkatini çekme hususunda ilk ve en etkili terör eylemi olan Münih Katliamı'nın olimpiyatlardaki güvenlik anlayışını değiştiren en önemli olay olduğu tezinin yanı sıra teröristler ve terör gruplarının da sporun ve spor müsabakalarının etki alan ve derecesini analiz ederek sporu hem araç hem de kitle psikolojisi kıstası olarak nasıl kullandıklarına değinilecektir.
Anahtar Kelimeler : 1972 Olimpiyatlari, Münih, Terör, Kara Eylül, Spor, İsrail

SOZ.194 Sports as a Tool of Terror: 1972 Munich Olympics and Black September

ABSTRACT
Sports as a Tool of Terror: 1972 Munich Olympics and the Black September
The founding of the State of Israel in 1948 and Gamal Nasser's rise to the power in Egypt in 1954 accelerated the anti-colonialist movements, especially among the Muslim nations. The emergence of the *Detente* after the Cuban Crisis of 1962 helped the youth movements and leftist groups opposing the state authority associate themselves with the nationalist and socialist wave dominating the Middle East concerning the Palestinian issue. Both in Europe and in Turkey several youth activists and young intellectuals against the system began to identify themselves with the Palestinian cause at the beginning of the 1970s.The IOC's decision to include both German states in 1968 and awarding 1972 Olympics to Munich reflected the Cold War diplomacy of the Détente. For cleaning the image of Germany the games were organized without heavy security measures. The latest color-TV technology would also broadcast the games live with an extended coverage. The increasing popularity of the Games was a concern for those who witnessed the terrorist activities of marginal European groups such as Baader-Meinhof.The Palestinian liberation organization Al-Fatah changed its strategy by forming a more radical branch called Black September with the help of Baader-Meinhof group when the games approached. This terrorist group would soon change the history of terror and Olympic games. On September 5, 1972 8 Black September terrorists stormed into the Olympic Village and took 9 Israeli athletes hostageand killed 2. Their demand from Israel was to free 200 Palestinians imprisoned and a plane to escape Germany. The incapacity of the Bavarian police caused the death of the athletes and all the terrorists but two.The Munich Massacre was the first and most effective terror act that attracted the attention of the international society. This presentation argues that this single event changed the whole understanding of security at the Olympic games. From then on, the terrorists discovered the degree and the extent of the publicity of the sport events, and used it as a tool for developing further strategies and manipulating mass psychology.
Keywords : 1972 Olympics, Terror, Black September, Munich, Israel

SOZ.268 Stratejik Bir Dış Politika Aracı Olarak Spor: Ping-Pong Diplomasisi ve Richard Nixon

Edip ÖNCÜ
Karadeniz Teknik Üniversitesi,Edebiyat Fakültesi/ Tarih Bölümü,Türkiye

ÖZET
Çin'de aralıklarla yaklaşık 25 yıl süren Komünistlerle Milliyetçiler arasındaki iç savaş 1949'da Mao Zedong önderliğindeki Komünistler'in zaferiyle sonuçlanınca ABD'nin desteklediği milliyetçi Chang-Kai-Shek ve taraftarları Tayvan adasına çekilerek kendi devletlerini kurdular. Bunu takip eden 20 yıl boyunca Soğuk Savaş'ın ideolojik koşullanması neticesinde, anakaradaki Çin Halk Cumhuriyeti yerine Birleşmiş Milletler'de Çin'i Tayvan temsil etti. 1971'de BM'nin aldığı bir karar sonucunda ÇHC uluslararası toplum tarafından tanındı. Bütün bu süre zarfınca IOC (Uluslararası Olimpiyat Komitesi) tarafından tanınmayan Çin Halk Cumhuriyeti olimpiyatlara ise ancak 1979'da milli olimpiyat komitesini kurduktan sonra katılmaya başladı. Çin Halk Cumhuriyeti'nin diplomatik ve sportif olarak uluslararası alanda izolasyonunun en büyük nedeni iç savaş sırasında milliyetçileri desteklemiş olan ABD'nin siyasi ve ideolojik koşullanmasıydı.Bu çalışmada 1960ların sonunda dünyadaki sivil toplum hareketleri, çok kutuplaşma, Detente ve ABD'deki Vietnam Savaşı, zenci hareketleri ve siyasi suikastler neticesinde kabaran sivil itaatsizlik dalgalarını dış politika hamleleriyle sakinleştirme çabasına girişen ABD Başkanı Richard Nixon ve danışmanlarının diplomatik girişimlerinin önemli bir ayağı olan spor diplomasisinin tarihsel rolü irdelenmektedir. Nixon görevde kaldığı 5 yıl (1969-1974) boyunca danışmanı Henry Kissinger'ın da büyük etkisiyle Üç Ayaklı Diplomasi yürüterek Çin ile ilişkileri yumuşatmış ve Vietnam Savaşı'nın bitmesinde en önemli rollerden birini oynamıştır.ABD dış politikasındaki bu dönemecin fiili adımlarının ilk tezahürü ABD ve ÇHC masa tenisi takımlarının yakınlaşmasıyla ortaya çıkmış, sportif yakınlaşma iki ülke liderinin karşılıklı ziyaretiyle taçlanmıştır. Bu yüzden "ping-pong diplomasisi" olarak adlandırılan dış politika girişimleri Soğuk Savaş döneminde ideolojik çekişmenin en önemli unsuru olan kültürel propagandanın yüksek siyasetin seyrine olan etkisi açısından 20. Yüzyıla damgasını vurmuştur. ABD'nin ÇHC ile olan ilişkilerini normalleştirmesi spor tarihi açısından ÇHC'nin 1984'te ilk defa olimpiyatlara Los Angeles'ta katılmasıyla meyvesini vermiştir. Bu çalışma, ABD'deki Nixon yönetimi çerçevesinde sporun stratejik bir dış politika aracı olarak nasıl kullanıldığını ve kullanılması gerektiğini tartışmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Pingpong Diplomasisi, Çin, Richard Nixon, Spor, Dış Politika

SOZ.268 Sports As A Strategic Foreign Policy Tool: Ping Pong Diplomacy and Richard Nixon

ABSTRACT
When the Chinese Civil War between the Communists and the Nationalists that continued for 25 years with intervals lasted with the victory of the Communists, the Nationalists supported by the USA and led by Chang Kai-Shek escaped to the island of Taiwan and established their own state. For the next two decades China was represented by this tiny state instead of the People's Republic of China of the mainland China. Only after 1971 with a resolution of the United Nations PRC was recognized by the international community. During the two decades since 1952, PRC was not allowed to participate in the Olympics thanks to the efforts of the IOC that finally gave in in 1979 when China founded its National Olympic Committee. The main reason for PRC's diplomatic and cultural isolation was the political and ideological blockage of the USA that supported the Chinese Nationalists during the Chinese Civil War and after.This study attempts to analyze the historical role played by sports diplomacy that constituted an integral component of the diplomatic initiatives of the US president Richard Nixon (1969-1974) and his advisors who in the wake of the civil protests, Détente and non-alignment in the world, and Vietnam protests, Civil Rights movement and the political assassinations tried to find alternative foreign policy options in order to calm down the public opinion. During the five years he remained at the helm Richard Nixon, with the great influence of Henry Kissinger, initiated diplomatic recognition of PRC through Trilateral Diplomacy and played great part in ending the Vietnam War.One of the first indicators of this colossal turn in the American foreign policy was made possible with the rapprochement of the table tennis teams of the USA and China. The exchange of visits by the teams was soon followed by the exchange of visits by Mao Zedong and Nixon. These initiatives called "ping pong diplomacy" marked its place in the history of the 20th century in regards to the effect of cultural propaganda on the course of high politics. On the other hand, the rapprochement between China and the USA bore fruit in terms of sports history when China participated in 1984 Los Angeles Olympic Games. This study further discusses how sports was used as a foreign policy tool or how it should be used functionally in diplomacy.
Keywords : Ping Pong Diplomacy. China, Richard Nixon, Sports, Foreign Policy

SOZ.284 Cumhuriyet Döneminin Örnek Bir Futbol Adamı: "Ahmet Suat ÖZYAZICI"

Aynur YILMAZ, Özbay GÜVEN
Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakütesi,Türkiye

ÖZET
Ahmet Suat Özyazıcı, 1936 yılında Trabzon'da doğmuş, Eğitimini Ülkü İlkokulu, Cumhuriyet Ortaokulu ve Ticaret lisesinde gerçekleştirmiştir. Ailesinin karşı çıkmasına rağmen futbola 1954-1955'de Yolspor'da başlamış, sonra İdmanocağı'na transfer olmuş, Trabzonspor'un kurulmasında önemli rol oynamış, antrenör olarak görev yaptığı takımın ard arda şampiyonluklar kazanmasını sağlayarak, Anadolu takımlarının ligdeki temsilcisi olma başarısını göstermiştir. Çalışmada nitel araştırma yaklaşımı kullanılmıştır. Veriler alan-yazın taraması, görüşme ve mektup aracılığıyla elde edilmiştir. Özyazıcı ile görüşme yapılmadan önce ilgili alan-yazın (kitap, dergi, gazete, belgesel, fotoğraf) taranmış, sporda başarı elde etmiş bu görev adamının hayatını analiz etmek amacıyla 174 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmıştır. Sorular sporda psikososyal alanda sözlü tarih çalışması yapan öğretim üyesinin kontrolüne sunulmuştur. Hazırlanan soru içerikleri; çocukluk yılları, aile yapısı, kişiliği, askerlik görevi, futbolla tanışması, antrenörlük kariyeri, çalıştığı kulüpler, spor ahlakı, elde ettiği başarılar, aldığı ödüller, yetiştirdiği futbolcular gibi başlıkları kapsamaktadır. Görüşmeler toplam 4 saatten oluşan iki oturum şeklinde gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerde ses kayıt cihazı kullanılmıştır. Özyazıcı'nın çocukluk, sporculuk ve antrenörlük dönemlerine şahitlik etmiş çocukluk, futbol ve iş arkadaşı, yöneticiler, yönetim kurulu üyeleri, futbolcu ve antrenör arkadaşları, yetiştirdiği futbolcular, taraftar ve ailesi ile görüşmeler yapılmıştır. Veriler betimsel ve içerik analizine tabi tutulmuştur.Araştırma bulguları, Ahmet Suat Özyacı'nın kişiliği ve futbola olan sevgisinin elde ettiği başarılarda büyük payı olduğunu ortaya koymuştur. Özellikle kişiliği (serinkanlı, temkinli, disiplinli, espirili) ve yeteneği (zekasıyla dikkat çeken, futbolu iyi okuyan, kritik yerlerde yerinde kararlar veren) onu Ahmet Suat Özyazıcı yapan en önemli unsurlar olduğu tespit edilmiştir. Onun Trabzonspor'a olan gönül bağlılığı kendisine sunulan çok önemli fırsatları bile geri çevirebilecek kadar derindi. Öyle ki maneviyatı çok yüksek bir kişi olmasına rağmen, futbola olan tutkusu "Namazın kazası olur, futbolun olmaz" sözünü söyletecek kadar güçlü ve etkiliydi.Bu çalışmanın amacı, Trabzon'da futbol tarihine sporcu ve antrenör kişiliği ile hizmet etmiş, sporun önemli mihenk taşlarından biri olarak nitelendirilebilen Ahmet Suat Özyazıcı'nın, başarıya ulaşmada sahip olduğu karakter ve kişilik yapısı, bilgi, beceri ve yeteneği, çalışma disiplini ve antrenörlük kariyerinde zirveye nasıl ulaştığını sözlü tarih çalışmasına dayalı olarak araştırmaktır.
Anahtar Kelimeler : Ahmet Suat Özyazıcı, Sporda Başarı öyküsü, Futbol, Sözlü Tarih çalışması

SOZ.284 A Leading Football Player of Republican Period: "Ahmet Suat ÖZYAZICI"

ABSTRACT
Ahmet Suat Özyazıcı was born in 1936, in Trabzon and he received his education in Ülkü Primary School, Cumhuriyet Secondary School and Trade Vocational High School respectively. He started playing football in 1954-1955 in Yolspor despite the disapproval of his family and then he was transferred İdmanocağı, besides he took an important role in the foundation of Trabzonspor where he served as a trainer and helped the team to win consecutive championships as a representative of Anatolian football teams in the league.Qualitative research approach is used in the study. The data are obtained from literature search, interviews and letters. Before the interview with Özyazıcı, the related literature was researched (books, magazines, newspapers, documentaries and photographs) and a half strucured interview form of 174 questions was prepared in order to analyze the life of the named man of duty. The questions were controlled by an academician who works on oral history in psychosocial area in sports. The content of the questions consists of topics such as his childhood, family, personality, military service, acquaintance with football, career as a trainer, football clubs he served, sports ethics, achievements, rewards and football players he trained. Interviews were carried out in two sessions, lasting 4 hours in total. Voice recorder was used during the interviews. His childhood and football friends and his colleagues, directors, members of the board of directors, friends who are football players and football players he trained, team supporters and his family were taken part in those interviews. The data was evaluated by descriptive and content analysis.The findings showed that the personality and love of football of Ahmet Suat Özyazıcı have an important role in his achievements. Especially his personality (calm, deliberate, disciplinary, humorous) and his talent (noted with his intelligence, his good perception of football, critical decision maker) are the most notable factors making him such a successful football player and trainer. His bond of communion to Trabzonspor was such strong that he refused many important opportunities for that. Despite his spiritually strong life style, his passion of football was strong enough to make him say "prayer can be compensated, football cannot".The purpose of the study is to evaluate the life of Ahmet Suat Özyazıcı, who is an important milestone of sports in Turkey, his character and personality which brought him success, his knowledge, skills and abilities and how he succeeded in his career as a trainer based on an oral history research.
Keywords : Ahmet Suat Özyazıcı, Success Story In Sports, Football, Oral History Research.

SOZ.290 Mustafa Palaska: Cumhuriyet Dönemi'nin Örnek Bir Bisikletçisi

Özbay GÜVEN, Mehmet YILDIZ
Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Mustafa Palaska, 1935 yılında İzmir'de doğmuş, daha sonra ailesi ile birlikte Ankara'nın Dışkapı semtine taşınmıştır. İlk ve ortaokul eğitimini Ankara'da tamamladıktan sonra, 15 yaşında bir komşusundan etkilenerek bisiklet sporuna başlamıştır. Maddi sıkıntılar içinde geçen çocukluğun ardından iş hayatına atılmış, ancak bu durum bile onu bisiklet sporundan koparamamıştır. Mustafa Palaska sadece sporculuk, antrenörlük ve idareciliği ile değil kişiliği ile de örnek bir spor adamı olmuştur.Mustafa Palaska'nın hayatının analiz edilmesi amacıyla sözlü tarih çalışması yapılmış olup, veriler görüşme aracılığıyla elde edilmiştir. Mustafa Palaska ile görüşme yapılmadan önce ilgili alan-yazın taranmış, 168 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu hazırlanmıştır. Bu sorular, sporda psiko-sosyal alanlarda sözlü tarih çalışmaları yapan öğretim üyesinin kontrolüne sunulmuştur. Hazırlanan soru içerikleri; kişisel bilgiler, iş hayatı, spor hayatı, kişilik, insan ilişkileri, sporcu ilişkileri, etik, ahlak, motivasyon, antrenörlük hayatı, idarecilik hayatı gibi başlıkları içermektedir. Görüşmeler toplam 160 dakikalık üç oturum şeklinde gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerde video kayıt cihazı kullanılmıştır.Araştırma bulgularına göre, Mustafa Palaska'nın mücadeleci kişiliğinin, bisiklet sporunda büyük başarılar elde etmesinde önemli bir etken olduğu görülmüştür. Onun bisiklet sporuyla oluşturduğu koparılamaz bağ, büyük fedakarlıklar vererek bu sporu yapmasını sağlamıştır. Daima kendini geliştirmiş, spor yaptığı dönemin imkansızlıkları içerisinde yurt dışındaki arkadaşları aracılığıyla antrenman programları edinerek sporcularına uygulamış ve bu sayede de önemli başarılar elde etmiştir. Bu çalışma sadece Mustafa Palaska'nın elde ettiği başarıları değil, 1950 yılında, spora başladığı tarihten günümüze kadar bisiklet sporunun kat ettiği evreleri, dönemin spor yapısını ve günümüzde neler yapılması gerektiği açısından son derece önemlidir. Bu çalışmanın amacı, Cumhuriyet dönemi bisiklet tarihinde çok önemli bir yeri olan, bisiklet sporunda sporcu, antrenör ve idareci olarak görev yapmış, önemli sporcular yetiştirmiş ve bisiklet sporunun her kademesinde görev yaparak, Türkiye'de bisiklet sporunun gelişmesinde çok önemli katkıları olan Mustafa Palaska'nın elde ettiği başarıları ortaya koymaktır.
Anahtar Kelimeler : Mustafa Palaska, Bisiklet, Sözlü Tarih çalışması.

SOZ.290 Mustafa Palaska: A Leading Cyclist of Republican Period

ABSTRACT
Mustafa Palaska was born in 1935 in İzmir, and then he moved to Dışkapı neighbourhood in Ankara. He completed his primary and secondery education in Ankara and started cycling when he was 15 years old, affected by a neighbor of him. After a childhood in financial difficulties, he got a start in the business world but even this change could not break him from the cycling sport. Mustafa Palaska became an important leading sportsman not only with his sportsmanship, trainership and directorship but also his personality.An oral history study was carried out in order to analyze the life of Mustafa Palaska and the data were obtained from interviews. Before the interview with Mustafa Palaska, the related literature was researched (books, magazines, newspapers, documentaries and photographs) and a half strucured interview form of 168 questions was prepared in order to analyze the life of the named sportsman.The questions were controlled by an academician who works on oral history in psychosocial area in sports.The content of the questions consists of topics such as personal information, business life, sports life, personality, human relations, sportsman relations, ethics, morality, motivation, life as a trainer and life as a director. The interviews were carried out in three sessions, lasting 160 minutes in total. A video recorder was used during the interviews.According to the findings of the study, his challenging personality is an important factor of his important achievements in cycling. His strong bond with cycling enabled him to do this sport with a great dedication. He always improved himself; within the impossibilities of his period, he obtained training programs from abroad with the help of his friends, applied them and gained important progress in the branch. This study is important not only for Mustafa Palaska's achievements but also important for a historical background of cycling sport beginning from 1950's, the understanding of the sport structure of the period and in order to decide what developments should be carried out today in terms of cycling.The purpose of this study is to put forward the achievements of Mustafa Palaska, who was an important cyclist, trainer and director and who trained important sportsman and helped the cycling sport to develop in Turkey with his precious contributions in every level of the branch.
Keywords : Mustafa Palaska, Bicycle, Oral History Research.

SOZ.471 Türkiye Sporunda Erken Devletçilik ve Carl Diem

Ali Emrah TOKATLIOĞLU
İstanbul Üniversitesi,Siyasal Bilgiler Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Milliyetçi ve otoriter yönetimlerin dünya çapında en yoğun yaşandığı yirminci yüzyılın ilk yarısında kuruluş sürecini yaşayan Türkiye Cumhuriyeti, ekonomik devletçilik paralelinde sporda devletçilik hedefiyle politik hamleler yapmıştır. Türkiye sporundaki devletçi eğilim 1936 yılında Türk Spor Kurumu'nun kurulmasıyla ortaya çıkan bir eğilim değildir. Aksine bu eğilim sonucu Türk Spor Kurumu ortaya çıkmış, sporda devlet otoritesi ilk kez kurumsallaşmıştır. Bu proje uygulanırken izlenen yol haritasında Almanya örnek alınmış, Alman spor uzmanı Carl Diem'in yazdığı rapor bu politik sürecin el kitabı olmuştur. Dünyadaki örneklerine paralel olarak, iki dünya savaşı arası dönemde Türkiye'de siyasetin spor ile olan ilişkisi, milliyetçi-otoriter bir eğilimle spor hayatına "hakim olma" ve onu "yönetme" istenci yönünde gerçekleşmiştir. Hakimiyeti sağlamak için en üst spor kurumunu devlet bünyesine bağlama ve sporu, resmi bir devlet kurumu altında ve mümkünse bir gençlik örgütü şeklinde yönetme temel hedeftir. Politikacıların bu yöndeki istencinin ve Alman örneğinin öne çıkmasının sonucu olarak davet edilen Alman spor uzmanı Carl Diem, Türkiye spor hayatındaki bu dönüşümün mimarıdır. Bunu, yol gösterici nitelik taşıyan raporlarıyla gerçekleştirmiş, Türk siyasetçileri bu raporlarda yazan tavsiyeleri uygulayarak sporu "devletleştirmiştir".
Anahtar Kelimeler : Carl Diem, Spor Yönetimi, Politika, Almanya, Türk Spor Kurumu

SOZ.471 Early State Control over Turkish Sports and Carl Diem

ABSTRACT
Turkish Republic, which lives its establishment period during the time when nationalist-authoritarian governments were on rule at the first half of the 20th century, made political actions aiming government rule on sports parralel to state control over economy. Tendency of the government to rule the sports is not started when the Turkish Sport Institution established in 1936. On the contrary, Turkish Sports Institution has established because of this tendency and state control over sport is institutionalized for the first time. The example taken was the German Country when this project was bushing out; the report of German expert Carl Diem was the guidebook of this political process.As parallel to global examples, the relation between Turkish politics and sports has occured as national-authoterian style with a tendency of "domination" and "commanding it". Primary objective is to institutionalize the sports as a government institution -a youth organization if possible-, to gain full control over it. As a result of this tendency and German example become the first option, German expert Carl Diem invited to the country and became the architect of this transformation. He did this with his advisor-style reports, and Turkish politicians realised state control over sports in the light of these reports.
Keywords : Carl Diem, Sports Management, Politics, Germany

SOZ.570 Geç Osmanlı Döneminde Türkiye'de olimpik hareketin gelişimi ve öncüsü Selim Sırrı Tarcan

Tolga ŞİNOFOROĞLU
Dumlupınar Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, sanayi devrimini yaşamamış ve modern sporla henüz tanışmamış Geç Osmanlı Dönemi Türkiye'sinin olimpik harekete giriş serüvenini öncüsü Selim Sırrı Tarcan etrafında değerlendirmektir.Türkiye'nin olimpik hareketle doğrudan ve etkin bir şekilde tanışması 1907'de gerçekleşti. İstanbul'da değişik okullarda jimnastik ve eskrim muallimliği yapmakta olan Selim Sırrı Bey, IOC'ye yeni üyeler arayışı içinde olan Coubertin'e İstanbul'daki dostları tarafından tavsiye edilmişti. Coubertin'in IOC'nin Türkiye temsilciliği teklifini kabul eden, ancak bir Olimpiyat Cemiyeti kurmanın mevcut siyasi şartlarda mümkün olamayacağını söyleyen Selim Sırrı Bey, 24 Temmuz 1908'de II. Meşrutiyetin ilanıyla Coubertinle iletişime geçmiş, 15 Aralık 1908'de yapılan IOC toplantısında IOC'nin ilk Türkiye temsilcisi olarak seçilmişti.Ancak, Mart 1909'da Hükümet, bir asker olarak siyasete karıştığı gerekçesiyle bir süre yurt dışına çıkışını uygun görmüş, bunun üzerine İsveç'te beden eğitimi öğrenimine devam etme izni almıştı. İsveç'e gidişi esnasında Berlin'e uğrayarak resmi davetlisi olduğu IOC toplantısına katılmıştı. Berlin'den sonra, IOC'nin Lüksemburg (1910), Budapeşte (1911), Stockholm (1912) ve Paris (1914) Birleşimleri'nde bulunmuş ve olimpik düşüncenin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasının yol ve yöntemlerini öğrenmişti. Osmanlı Devleti'nin, IOC üyeliğine resmen kabulü de 1911 Budapeşte Birleşimi'nde gerçekleşmişti.İsveç'ten dönüşünde, İstanbul'da faaliyet gösteren spor kulüplerine yaptığı 1912 Stockholm Olimpiyatı'na katılım çağrısı neredeyse yanıtsız kalmıştı. Selim Sırrı Bey, Stockholm'e sadece Olimpiyat Cemiyeti'ne başvurarak amatörlük belgelerini alan Robert Koleji öğrencisi iki Ermeni asıllı sporcuyla gitmişti.20. yüzyıl başlarında olimpizmin önemle üzerinde durduğu konular ise, amatörlük prensipleri, okul beden eğitimi, kadınların beden eğitimi ve beden eğitiminin bireysel ve toplumsal sağlık üzerindeki etkileriydi. Bu dönemde Selim Sırrı Bey, spor kulüplerinin kuruluşunu teşvik ediyor, spor branşlarını ve teknik uygulamalarını içeren kitaplar yayınlıyordu. İlk pedagojik spor dergisini çıkarıyor, olimpik ruhu ve prensiplerini vurgulayan makaleler, kitaplar yazıyordu.Sonuç olarak Selim Sırrı Tarcan değişik toplum kesimlerinin beden eğitimi ve sporla tanıştırılması, modern spor branşlarına ilişkin teknik kitaplar yayınlayarak ve süreli spor yayınları çıkararak yayın yoluyla farkındalık yaratma, spor bayramları yoluyla beden eğitimi ve sporun etkisini sergileme etkinlikleriyle modern spor ve olimpiyat fikrinden uzak Geç Osmanlı Dönemi Türk toplumunda olimpik harekete zemin hazırlamaya çalışmıştır.
Anahtar Kelimeler : Olimpik Hareket, Olimpizm, Selim Sırrı Tarcan

SOZ.570 The Evaluation of Olympic Movement in Turkey During Late Ottoman Period and İts Pioneer

ABSTRACT
This study aims to evaluate the first olympic movement participation of Turkey during Late Ottoman Period that did not experience the industrial revolution and did not meet modern sports so far within the frame of this adventure's pioneer Selim Sırrı Tarcan. The direct and effective acquaintance of Turkey with the olympic movement occurred in the year of 1907. Working as gymnastic and fencing teacher in various schools of İstanbul, Selim Sırrı Bey recommended to Coubertin by his friends from istanbul whom was looking for new members to IOC. Having accepted the Coubertin's request of IOC Representative of Turkey, Selim Sırrı Bey stated that it would be impossible to found an Olympic Committee under the existing political circumstances. He got in contact with Coubertin upon the declaration of the Second Constitutional Era at the date of July 24, 1908 and he was elected to serve as the first Turkish representative of IOC at the IOC meeting held on December 15, 1908. However, the government resolved to deport Selim Sırrı Bey in March 1909 on the ground that he illegally meddled in politics as a military officer and then he received permission for maintaining his study on physical education in Sweden. On the way to Sweden, he visited Berlin to take part in the IOC meeting with an official invitee. After his visit to Berlin, he took place in meetings held in Luxemburg (1910), Budapest (1911), Stockholm (1912) and Paris (1914) as well and learnt methods and ways of improving and expanding olympic thought. The official membership of Ottoman Empire to IOC was determined in Budapest Meeting in the year of 1911.After his return from Sweden the participation call for 1912 Stockholm Olympics to the sport clubs in İstanbul was almost completely ignored. Selim Sırrı Bey went to Stockholm only with two Robert College students of Armenian origin who applied to the Olympic Committee and were awarded with amateurship certificates.The olympism put specific emphasis on amateurship principles, physical education at schools, physical education of female, effects of physical education on personal and social health at the beginning of 20th century. In this period, Selim Sırrı Bey was promoting the foundation of sport clubs and publishing books related to sport branches and their technical applications. He issued the first pedagogic sports journal and wrote books, articles emphasizing the spirit and principles of olympics.To conclude, Selim Sırrı Tarcan endeavored to lay the groundwork for the olympic movement in Turkish society during Late Ottoman Period that was clear of the modern sports and olympics concepts by means of introducing physical education and sports to various social sections; publishing technical guidelines on modern sport branches and issuing sport periodicals, raising awareness via publishing; organizing activities to exhibit the effect of physical education and sports through sport festivals.
Keywords : Olympic Movement, Olympism, Selim Sırrı Tarcan

SOZ.886 19. Yüzyıl İngiliz Eğitim Sisteminde Spor Yoluyla Fair Play'in yaygınlaştırılması

Ender ŞENEL [1], İbrahim YILDIRAN[2]
1 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, 19. yüzyıl İngiliz eğitim sisteminde spor yoluyla fair play'in yaygınlaştırılmasına ilişkin süreçleri incelemektir. Özellikle 18. yüzyıldan itibaren, İngiltere'de, yönetim mesleği için uygun bir eğitim olarak bilinçli bir şekilde verilen klasik hümanist eğitim müfredatının, on dokuzuncu yüzyılın ortalarına doğru endüstrileşen ulusun yönetimine ilişkin etkin mesleki eğitim sağlamada yeterli olmadığı görülmüş, bu müfredatın yeni sosyal ihtiyaçlara cevap vermesi adına tekrar gözden geçirilmesine karar verilmiştir. Ayrıca 19. yüzyıl İngiltere'sinde başta Thomas Arnold olmak üzere toplumsal yozlaşmadan rahatsız olan eğitimciler, devlet ve yatılı okullar içerisinde öğrencilerin, kişisel yetenek ve çabalarıyla ödüllendirildiği bir sistem oluşturmak istemişlerdir. Bu sistem içerisinde İngiliz eğitiminin en önemli amaçlarından biri de fair play anlayışını önce okullarda daha sonra ise toplumda yaygınlaştırmak olmuştur. 19. yüzyıl İngiltere'sinde, bahis, kumar ve hilenin yozlaştırdığı sosyal sınıfların varlığı, bu sınıfların uğraştıkları sporların okul sporlarına yansıması, İngiliz eğitimcileri "Kaslı Hıristiyanlık" (Muscular Christianity) kavramı altında ahlaki ve fiziksel açıdan sağlam Hristiyan gençler yetiştirme ideolojisine yönlendirmiş, bu hedef doğrultusunda fair play merkezi bir terim halini almıştır. Sonuç olarak, İngiliz eğitim sisteminde fair play kavramının yaygınlaşmasında ve eğitimin her alanında bu kavramın ön plana çıkarılmasında, toplumda mevcut sosyal kutuplaşmanın, sınıflaşmanın, oluşan bu sınıflar arasındaki eğlence anlayışı farklılığının, ekonomik ve kültürel farklılıkların, dünyada meydana gelen ekonomik ve siyasi gelişmenin büyük önemi olduğu görülmüştür. Ayrıca, 19. yüzyıl Hıristiyanlık anlayışı şiddet, yozlaşma, haksız kazanç sağlama gibi erdemsiz davranışları yasaklayan, kurallara kati şekilde uyulmasını isteyen bir akım olmuştur. Bu akımın, İngiliz eğitimcileri, okul sporları ve fair play kavramını birlikte kullanarak ideal vatandaş yetiştirme idealine yönlendirdiği tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Fair Play, Thomas Arnold, Okul Sporları, İngiliz Eğitim Sistemi

SOZ.886 Popularization of Fair Play in 19th Century English Education System Through Sports

ABSTRACT
The aim of this study is to examine the processes related to popularization of fair play through sport in 19th English education system. It was concluded that classical humanistic education curriculum that had been consciously implemented for administration profession as proper education since 18th century in England was not enough to provide efficient vocational education related to governance of industrializing nation towards the middle of 19th century, and it was decided to re-revise the curriculum to meet new emerging social needs. Educators, like Thomas Arnold, feeling uncomfortable with social degeneration, aimed to create a new system in which students in public and boarding schools could be awarded by their own efforts and abilities. One of the most important goals in this system in English education system was to popularize fair play concept in students and then in society. The existence of social classes that had been degenerated with betting, gambling and cheating, the reflection of sports that these classes were interested to school sports led English educators to the ideology educating morally and physically stronger students under the concept of "Muscular Christianity," in the line with this purpose fair play became a central term. Consequently, it was found that social polarization and stratification existing in society, the differences of entertainment understanding between these classes, economical and cultural differences, political and economical developments had great importance in popularization of fair play in English education system and rising of this concept prominence in every field of education. Besides, the understanding of Christianity in 19th century had been a movement that forbade vicious behaviors such as violence, corruption, providing an unfair advantage, and has strict rules. It was found that this movement led English educators to the ideology of educating ideal citizens by using school sports and fair play together.
Keywords : Fair Play, Thomas Arnold, School Sports, English Education System

SPOR FELSEFESİ
SPORT PHILOSOPHY

SOZ.44 Futbolda Yetenek Paradigması Ve Yarattığı Yanılsamalar: Bir Retrospektif Yaklaşım

Cemal POLAT
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma başarıya giden yolda günümüz yetenek paradigmasının etkisiyle göz ardı edilmiş çabaya ve emeğe övgünün, uzmanlaşmak için sabır ve metanetin, kümülatif avantajın, içsel motivasyonun, ekolojik ve toplumsal mirasın gücüne tarihsel ve bilimsel bir yaklaşımla ışık tutmayı amaçlamaktadır Geçmişten günümüze futbolu bu denli cazip hale getiren ve kitleleri etkileyen unsurlar aynı zamanda yarattığı sinerji ile büyük bir futbol endüstrisinin de oluşmasına yol açmıştır. Ülkeler ve kentler ulusal ve uluslararası futbol organizasyonlarının kendilerine verilmesi için çok boyutlu uğraşlar vermektedirler. Çünkü bu organizasyonlar sosyo-kültürel etkilerinin yanında büyük ekonomik fırsatlar sunmaktadır. Bu bağlamda sahnelenen futbol maçlarının aktörleri ve finansörleri de ekonomik çıtayı rekabete dayalı olarak yükseltmektedir. Futbol kulüpleri geleceğin paha biçilmez futbol yıldızlarını küçük yaşlarda keşfetmek için yetenek avcılarını detektörleriyle birlikte dünyanın dört bir tarafına göndermektedirler.Yetenek paradigması yıldız oyuncuların doğuştan gelen üstün meziyetlere sahip oldukları ve bundan hareketle erken yaşlarda keşfedilmelerinin yaşamsal olduğu anlayışına dayanmaktadır. Ne yazık ki bireysel başarı ve kahramanlık öykülerine çok rahat inandığımız ve onların yükselişlerini çok az insana bahşedilmiş özel yeteneklerle açıkladığımız bir toplumsal kültürde yaşıyoruz. Ancak bu gizemli ve heyecan verici hikayede kahramanın yetenekleri hakkında erken yaşlarda verilen kararların (rölatif yaş gibi) nasıl bir avantaja dönüştüğü, tercih edemediği ailenin, bulunduğu ekolojik koşulların, tesadüflerin, kümülatif avantajların ve sonradan kazanılan duygusal zekanın nasıl etkin rol oynadığı göz ardı edilmektedir.Mevcut anlayış tüm insanlığın gerçek liyakat anlayışının ve evrenin kümülatif avantajının önünde en büyük engel olarak durmaktadır. Kaybedenleri kazananlara dönüştüren ve daha güzel bir dünya için bugün başarıyı belirleyen tesadüf ve keyfi avantajların yerine fırsat eşitliğinin egemen olduğu bir toplumsal anlayış ve gerçek bir paradigmaya ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Yetenek, Paradigma, Duygusal Zeka, Toplumsal Miras, Ekoloji,

SOZ.44 Football Paradigm and The Ability To Create İllusions: A Retrospective Approach

ABSTRACT
This work due to today's talent paradigm of the road to success efforts have been ignored and labor commendable patience to master and endurance, cumulative advantage, intrinsic motivation, aims to shed light with ecological and historical and scientific approach to the power of social heritage.In the past this has led to the present football so that makes it attractive and factors affecting the masses that occur at the same time created a great synergy with the football industry. States and cities have to deal with multi-dimensional for granting them national and international football organizations. Because these organizations offers great economic opportunities in addition to the socio-cultural impact. In this context, actors and financiers of staging football matches are also raise the bar on the basis of economic competition. Football clubs with priceless future football stars of the detector to explore their talent at an early age, they send it to the four corners of the world.The paradigm of talent they have star players of the innate superior merit and is based on the understanding that it is vital that they discovered in the early movement. Unfortunately, we believe we are very comfortable and explain their individual success stories of heroism and their rise to very few people endowed with special abilities we live in a social culture. However, this mysterious and exciting story of the decisions made in the early years about the ability of the hero (such as relative age) how it is transformed into an advantage, the family is not preferred, the ecological conditions under which, the coincidence, how the cumulative advantage and acquired emotional intelligence is overlooked play an influential role. The current understanding of the whole of humanity in front of real merit and understanding of the universe stands as the biggest obstacle cumulative advantage.Coincidence determining the success of a social understanding that converts today for a better world and the winners and losers instead of enjoying the advantages of the sovereign equality of opportunity and need to be considered as a real paradigm.
Keywords : Talent, Paradigm, Emotional Intelligence, Social Heritage, Ecology

OLİMPİZM
OLYMPISM

SOZ.76 Üniversitelerde Olimpik Eğitim: Türkiye Açısından Bir İnceleme

Hülya ÜNLÜ [1], Dilşad ÇOKNAZ[2]
1 Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Türkiye'de üniversite düzeyinde Olimpik eğitime ilişkin bir durum saptaması yapmaktır. Çalışma betimsel bir araştırma olup, nitel araştırma yöntemi kullanılarak "fenomenoloji" yaklaşımı ile desenlenmiştir. Veriler yüz yüze görüşme ile toplanmıştır. Araştırmada beşi kadın üçü erkek olmak üzere sekiz katılımcı yer almıştır. Katılımcılar amaçlı örneklem yöntemlerinden ölçüt örnekleme ile seçilmiştir. Bu doğrultuda katılımcılarda, akademisyen olma, olimpik eğitim üzerine akademik çalışmaları bulunma ve Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi'nin (TMOK) çeşitli komisyonlarında görev almış veya alıyor olma ölçütleri aranmıştır. Veriler içerik analizi kullanılarak kodlanmış, temalar bulunmuş, bulunan tema ve kodların kendi aralarında düzenlenmesinin ardından bulgular yorumlanmıştır. Analizler biri NVİVO 10 nitel analiz programı ile olmak üzere, olimpik eğitim konusunda bilgili ve nitel araştırma sürecini bilen üç kişilik akademisyen grup tarafından yapılmıştır. Araştırmanın geçerliği ve güvenirliği için birbirinden bağımsız yapılan kodlamaların karşılaştırılarak teyit edilmesi, ham verilerin saklanması, katılımcıların isim ve birimlerinin tanımlanmaması gibi stratejiler kullanılmıştırAraştırma bulguları mevcut durum, olimpik eğitimde üniversitelerin rolü, sorunlar ve öneriler olmak üzere dört ana başlık altında derlenmiştir. "Mevcut durum" üniversitelerde olimpik eğitime yönelik güncel durumu ortaya koyan bulguları kapsamaktadır. "Üniversitelerin rolü"; olimpik eğitim için çoklu yönlü eğitim vermede, olimpiyatlara ev sahipliği söz konusu olduğunda gönüllüleri eğitmede, olimpik eğitim projeleri geliştirmede ve bu alana akademisyen kazandırmada söz konusu olmaktadır. "Sorunlar" başlığı altında olimpik araştırma merkezlerinin olmaması gibi eksik/tamamlanması ve/veya geliştirilmesi gereken durumlar ortaya çıkmaktadır. "Öneriler" ortaya çıkan mevcut durumun ve sorunların nasıl iyileştirilebileceğine yönelik katılımcı görüşlerini içermektedir.Sonuç olarak, dünyadaki örnekleri ile kıyaslandığında, olimpik eğitimin yaygınlaşmasında üniversiteler çok fazla rol üstlenmemekte/üstlenememektedir. Oyunlara ev sahipliği yapmış ülkelerde olimpik araştırma merkezlerinin katkılarının yüksek olmasına rağmen Türkiye'de henüz üniversite odaklı bir araştırma merkezinin kurulmadığı ve bir girişimin olmadığı görülmektedir. Olimpik eğitimin yaygınlaşmasında sadece TMOK değil bir çok kurumun da projelere dahil olması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Olimpik Eğitim, Üniversite, Türkiye.

SOZ.76 Olympic Education in Universities: A Review in Terms of Turkey

ABSTRACT
The aim of this study is to determine the status of the Olympic education at the universities in Turkey. This study is a descriptive research and designed by phenomenological approach using qualitative research. Data were collected by interview. In the study, there were eight participants including five women and three men. Participants were selected by criterion sampling. Accordingly, the criteria were sought among the participants such as being an academician, having academic studies about Olympic education and taking charge in various commissions of National Olympic Committee (NOC) of Turkey. Data were coded using content analysis, themes were found, after organizing of themes and codes between themselves, findings were reviewed. Analyses were made using NVIVO 10 qualitative analysis program by three academicians experienced about Olympic education and qualitative research. For validity and reliability of the research, strategies like confirmation by comparing the independent encodings, storing raw data and hiding participants name and departments were used.Research findings were collected under main titles such as current situation, role of universities at Olympic education, problems and suggestions. "Current situation" covers findings revealing the current status for Olympic training. "The role of universities"; covers giving versatile education for Olympic education, educating volunteers in case of hosting the Olympics, developing Olympic education projects and training academicians for this field. There are some emerging situations under the title of "Problems" missing/need to be completed and/or improved like the absence of Olympic research center. "Suggestions" includes participant opinions about how to improve emergent situations and problems.As a result, compared to the samples in the world, universities don't/aren't able to take part in spreading up Olympic education. Despite the high contribution of the Olympic research centers in countries hosted the games, it's seen that there has no university focused on research center in Turkey and no attempt to establish. It's concluded that in promoting Olympic education, not only NOC of Turkey but many institutions must take part in projects.
Keywords : Olympic Education, University, Turkey.

SOZ.687 Uluslararası Olimpik Akademi (IOA) Buluşmasından Olimpik Eğitim Yansımaları

Hülya ÜNLÜ[1], Pınar GÜZEL[2], Selhan ÖZBEY[2], Devrim ZERENGÖK[2]
1 Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Rekreasyon Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın problem cümlesini Olimpik Hareketin yayılmasında hareket noktası olarak görülen Yunanistan'ın Olympia şehrinde bulunan Uluslararası Olimpik Akademi (IOA)'de düzenlenen eğitimlere farklı ülkelerden katılan katılımcıların, kendi ülkelerinde eğitim sistemi içerisinde olimpik eğitim programlarının yeterliliği ve katılımcıların olimpik değerler ile ilgili görüşlerinin sunulması oluşturmaktadır.Çalışma betimsel bir araştırma olup, nitel araştırma yöntemi kapsamında "fenomenoloji" yaklaşımı ile gerçekleştirilmiştir. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Araştırmada IOA'de 2014 yılında lisansüstü öğrenciler için düzenlenen 21. Uluslararası Olimpik Çalışmalar Semineri'ne katılmış 16 kadın 8 erkek olmak üzere 24 katılımcı yer almıştır. Katılımcılar amaçlı örneklem yöntemlerinden ölçüt örnekleme ile seçilmiştir. Veriler betimsel ve sonrasında içerik analizi yöntemleri kullanılarak incelenmiş ve bu süreçte Nvivo 11 nitel analiz programı analiz edilmiştir. Araştırmanın geçerliği ve güvenirliği için birbirinden bağımsız yapılan kodlamaların karşılaştırılarak teyit edilmesi, ham verilerin saklanması gibi stratejiler kullanılmıştır.Araştırmada, geleneksel eğitim sistemi içerisinde olimpik eğitimin rolüne ilişkin bulgular sayısal veriler halinde sunulmuştur *(hiç yok, yeterli değil ve yeterli).* Olimpik değerlerin tanımlanmasına ilişkin katılımcı görüşleri incelendiğinde ise; saygı, arkadaşlık, etik değerler, fair-play, yardımseverlik, dayanışma, kendini geliştirme, mükemmeliyetçilik, uluslararası anlayış ve ilham vermek şeklinde bulgulara ulaşılmıştır.Katılımcıların yapmış oldukları yorumlardan çıkarılan sonuçlara göre Olimpik eğitimin dünya genelinde 21. Yüzyılın sonlarına gelinmesine rağmen farkındalığının yeterli düzeyde oluşmadığı görülmektedir. Ayrıca, olimpik değerlerin benimsenmesinin olimpik kültürün oluşumuna katkı sağlayacağı sonucuna ulaşılmıştır. Olimpik Hareket çatısı altında gerek Olimpik eğitim anlayışının gerekse Olimpik değerlerin yaygınlaştırılması ve dolayısıyla Olimpik kültürün oluşturulabilmesi için IOA gibi evrensel oluşumlara ev sahipliği yapan bu tip platformlardaki paylaşımların arttırılması gerekliliği tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : IOA, Olimpik Eğitim, Olimpik Değerler.

SOZ.687 Olympic Training Reflections from International Olympic Academy (IOA) Meeting

ABSTRACT
The research question of this study is formed to reflect the participants' views of the International Olympic Academy (IOA) about olympic values and olympic education competency in their educational systems during the trainings realized in Olympia, Greece, known as the starting point of the olympic movement,The research is based on descriptive design and qualitative method with phenomenology approach. The data was obtained through face to face interviews. The study group is composed of 16 female and 8 male, totally 24 participants who took place in 21 st International Olympic Studies Seminar organized for second cycle students in IOA in 2014. Criterion sampling was used among the purposive sampling method types to choose the participants. The data examination was done with the use of descriptive and content analysis method and during this analysis process Nvivo 11 Programme was used. The validity and reliability was ensured using strategies such as comparison of independent codings and keeping raw data. The findings regarding the role of olympic education in conventional education system were presented as statistical data within the study (*none, not enough and enough*). When examining the participants' views on defining the olympic values the findings such as respect, fair-play, friendship, ethical values, helpfulness, unity, self-development, perfectness, international emphaty and giving inspiration were reached. As induced from the participants' interpretations the olympic awareness in education has not occured in expected level globally despite the general developments towards the end of the 21 st century. Besides, as a remarkable result it has been understood that adopting olympic values contributes to constructing olympic culture. It has also been detected that the networks should increase in the platforms hosting international formations like IOA both for the understanding of olympic education and dissemination of the olympic values leading to the construction of olympic culture under the roof of Olympic Movement.
Keywords : IOA, Olympic Education, Olympic Values.

SPOR YÖNETİMİ
SPORT MANAGEMENT

SOZ.31 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Görev Yapan Akademik Personelin Mobbinge Maruz Kalma Durumlarının İncelenmesi

Yavuz ÖNTÜRK [1], T. Osman MUTLU[2]
1 Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında görev yapan akademik personelin mobbinge maruz kalma durumlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmaya katılan akademik personelin mobbing'e maruz kalma durumlarını belirlemek amacıyla Leymann, (1990) tarafından geliştirilen Özcan (2011) tarafından düzenlenen ve Türkçeye uyarlanan LIPT Questionnaire (Leymann Inventory of Psychological Terror) ölçeği kullanılmıştır. İstatistiksel hesaplamalar bilgisayar ortamında istatistik programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılan akademik personelin %18,8'i spor yönetimi, %18,8'i eğitim bilimleri, %21,3'ü hareket antrenman, %23,8'i rekreasyon ve % 17,5'i ise psikososyal alanda uzmanlığa sahip oldukları görülmektedir. Araştırmaya katılan akademik personelin %37.5'inin kadın, % 62.5 inin ise erkek oldukları görülürken. Araştırmaya katılan akademik personelin %22,5'inin Doç. Dr., %38,8'inin Yrd. Doç. Dr., % 17,5'inin Öğr. Gör., % 21,3'ünün ise Araş. Gör. Unvanlarına sahip oldukları görülmektedir. Araştırmaya katılan akademik personelin %11,3'ünün 22-26 yaş arasında, %21,3'ünün 27-31 yaş arasında, %20'sinin 32-36 yaş arasında, %20'sinin 37-41 yaş arasında, %11,3'ünün 42-46 yaş arasında, %16,3'ünün ise 47 yaş ve üzerinde oldukları görülmektedir. ,Araştırmadan elde edilen bulgular ışığında çeşitli değişkenler açısından incelenmiştir. Sonuç olarak yapılan istatiksel analiz sonucunda akademik personellerin sahip oldukları unvanla mobbinge maruz kalma durumları arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir (P<0,05). Ayrıca tukey testine göre Doçent Doktor ile Araştırma Görevlisi, Yardımcı Doçent Doktor ile Araştırma Görevlisi arasında, Öğretim Görevlisi ve Araştırma Görevlilerinin mobbing'e maruz kalma düzeyleri arasında anlamlı farklılıklara rastlanmıştır (P<0,05). Buna göre araştırmaya katılan akademik personelden mobbinge en fazla maruz kalan personelin Araştırma Görevlileri oldukları tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi Ve Spor, Mobbing, Akademik Personel

SOZ.31 School of Physıcal Education and Sports of Academic Staff Who Are Employed In The Investigation of Exposure To Mobbing

ABSTRACT
In this study mobbed academic personal's exposing mobbing cases are analyzed in the light of several demographical factors and elements and acquired data is given in the indication part. This research is carried out to analyze Physical Education and Sport College academic personnel's exposing mobbing situations. 120 questionnaire forms copied and applied in Denizli, Kütahya and Aydın province's Physical Education and Sport Colleges by posting. and it is applied in person in İzmir, Muğla and Manisa province's Physical Education and Sport Colleges. Totally %66,6 of delivered questionnaires returned back and total 80 questionnaires were received for consideration. LIPT Questionnaire (Leymann Inventory of Psychological Terror) Scale enhanced by Leymann, (1990) and adapted to Turkish by (2003) Önertoy is used for determining participant academic personnel's espousing mobbing situations as data collection tool. Five point likert scales is used for scaling questions. This scale consists of (1) never, (2) seldom, (3) sometimes, (4) usually and (5) always options. Scale is made up of 65 article questions. Question form made up of 8 questions is used to determine demographical characteristics of Physical Education and Sport Colleges academic personals. Information about demographic characteristics such as branch, gender, age, educational status, working status, working time, income status and title of academic personals is tried to figure out. Statistical calculations is SPSS (version 17,0) recorded in statistic program. T-test and one way variance analysis ANOVA are used in the analysis of acquired data. and relation with several demographic factors is investigated according to Tukey test. In the light of data acquired in this research a variety of variables are investigated. Consequently significant difference is confirmed between academic personnel's title and in exposing to mobbing rates at the end of statistical analyzes (P<0,05). Additionally according to Tukey test significant difference is confirmed between associate professor and research assistant, assistant associate doctor and research assistant, instructor and research assistant in exposing mobbing rates (P<0,05). Accordingly it is confirmed that the most exposed mobbing personnel is participant academic personnel is research assistants.
Keywords : Physical Education and Sport, Mobbing, Academic Staff

SOZ.63 Hizmet Odaklı Spor İşletmelerinde Dış Müşteri Memnuniyetini Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Ali SEVİLMİŞ, Erkan Faruk ŞİRİN
Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada, hizmet odaklı spor işletmelerindeki müşteri memnuniyetini belirleyen faktörlerin dış müşterilerin algılarına göre yapısal eşitlik modeli ile tespit edilmesi ve müşteri memnuniyetini etkileyen faktörler arasındaki nedensellik ilişkisini (model) ortaya konması amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini Konya il merkezinde yer alan aynı isimli özel bir spor merkezinin iki farklı şubesine 2014 kış sezonunun 01 Eylül-01 Kasım tarihleri arasında rastgele (Random) yöntem ile seçilen 312 müşteri oluşturmaktadır. Araştırma verileri, geliştirilen ölçekler ve kişisel bilgi formu aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmacı tarafından geliştirilen "Spor İşletmeleri Müşteri Memnuniyeti Ölçeği" (SİMMÖ); "gelişim", "memnuniyet", "spor merkezi kalitesi", "çalışma ortamının niteliği", "spor eğitmenleri niteliği" alt ölçek ve bileşenlerden oluşmaktadır. Ölçekler vasıtası ile ilk aşamada açıklayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yapılarak müşteri memnuniyetini oluşturan faktörler ortaya çıkarılmıştır. Sonrasında da ikinci düzey (üst düzey) doğrulayıcı faktör analizi yapılarak model geliştirme stratejisi izlenmiştir. Verilerin analizinde, öncelikle AFA (Açıklayıcı Faktör Analizi) ve DFA (Doğrulayıcı Faktör Analizi) sonuçları kullanılarak parametrelerin uygunluğu ve daha sonra modelin uygunluğu test edilmiştir. Araştırma sonucunda, "gelişim", "spor eğitmenleri niteliği", "spor merkezi kalitesi" ve "çalışma ortamı" değişkenlerinin memnuniyet üzerinde pozitif yönde ve anlamlı bir etkiye sahip olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca "donanım", "yönetim", "hizmetler" ve "program memnuniyeti" değişkenlerinin "salon kalitesi" üzerinde pozitif yönde ve anlamlı bir etkiye sahip olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler: Spor Işletmeciliği; Spor Merkezi; Müşteri Memnuniyeti; Yapısal Eşitlik Modeli

In Service –Oriented Sport Businesses, Determination of the Factors Affecting External Customer Satisfaction

ABSTRACT
In this study, it has been aimed to identify the factors determining the external customersatisfaction by means of structural equality model according to the perceptions of the external customers; to study the effects of individual features on customer satisfaction, and to present the causality relationship (model) between the factors affecting customer satisfaction. This study is a heuristic and descriptive research. The sample of this study consists of 312 customers, selected by a randomized method, to two different branches of a sports center with the same name taking place in Konya City between the dates of September 1 and November 1 of the winter season 2014. The data of the study were collected via the scales developed and individual information form. Scale of Customer Satisfaction for Sports Business (SCSSB), developed by the researcher consists of the subscales and components of "development", "satisfaction", "quality of sports center", "quantity of working environment", and "quality of sports trainers". By means of scales, in the first stage, conducting a descriptive and confirmatory factor analysis, the factors forming customer satisfaction were revealed. Then, conducting high level confirmatory factor analysis, strategy of developing was followed. In the analysis of data, first of all, using the results of DFA (Descriptive Factor Analysis) and CFA(Confirmatory Factor Analysis,), the compliance of parameters and, later, compliance of model were tested. In addition, for the comparison of frequency, percentage, and arithmetical mean as well as inter- group average, techniques of t-test and variance analysis were used. In the study, for the level of significance, α=0.05 was selected. As a result of study, it was identified that the variables of "development", "quality of sports trainers", "quality of sports center", and "working environment" had a positive effect on satisfaction . In addition, it was also identified that the variables of "equipment", "management", "services", and "program satisfaction" had a positive directional and significant effect on the quality of salon.
Keywords : Sports Business ; Sports Center; Customer Satisfaction; Structural Equality Modelling

SOZ.64 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Örgütsel Bağlılıklarının İncelenmesi

T. Osman MUTLU[1], Halil Evren ŞENTÜRK[1], Yavuz ÖNTÜRK[2], Barış ÇAKMAK[1], Yılmaz DENİZ[1]
1 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada Muğla il merkezinde görev yapan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin örgütsel bağlılıklarının incelenmesi amaçlanmıştır. Öğretmenlerin örgütsel bağlılıklarına ilişkin cinsiyetleri, yaşları, medeni durumları, çalışma yılı ve eğitim durumlarına göre anlamlı bir fark ve ilişki olup olmadığı araştırılmıştır. Çalışma, toplam 81 (52 erkek, 29 kadın) öğretmen ile gerçekleştirilmiştir.Çalışmada veri toplama yöntemi olarak anket tekniği kullanılmıştır. Hazırlanan anket, 5 soru demografik sorular olmak üzere ve örgütsel bağlılığın duygusal, devamlılık ve normatif bağlılık alt boyutlarına ait 18 soru içermektedir. Örgütsel bağlılıkla ilgili sorular Allen ve Meyer'in (1990) geliştirdiği ve Tak ve Çiftçioğlu'nun (2009) Türkçe 'ye uyarladığı örgütsel bağlılık ölçeği esas alınmıştır.Ölçeğin güvenirliliğini ortaya koymak amacıyla yapılan güvenirlik testi sonucunda örgütsel bağlılık ölçeğinin Cronbach alfa değeri 0,710 olarak bulunmuştur. Buna göre araştırmada kullanılan ölçeğin oldukça güvenilir olduğu söylenebilir. Elde edilen verilere, sıklık, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans ve pearson korelasyon analizleri yapılmıştır.yapılan analizler sonucunda, örgütsel bağlılık ölçeğinin alt boyutlarından duygusal bağlılık değişkeni farklı yaş gruplarına göre istatistiksel olarak ve $p<,05$ düzeyinde anlamlı farklılık arz etmiştir. Yaş ve örgütsel bağlılık arasında ise istatistiksel anlamda $p<,05$ düzeyinde olumlu bir ilişki tespit edilmiştir. Ayrıca ölçeğin alt boyutları arasında da olumlu ilişkilere rastlanmıştır.Sonuç olarak, Muğla ilindeki beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yaşları arttıkça kurumlarına duydukları örgütsel bağlılıklarının da arttığı, ayrıca yaş grupları arasında da yine örgütsel bağlılık değişkenine göre anlamlı farklılıklar belirlenmiştir. Bu durumun öğretmenlerin meslek hayatlarının ilk yıllarında atandıkları okullarda kalıcı olmadıklarını düşünmeleri ve yaşlar arttıkça öğretmenlerin istedikleri okullara atanmaları ile kendilerini kurumun bir parçası olarak hissetmelerinden kaynaklandığı belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Öğretmen, Beden Eğitimi, Spor, Örgüt, Bağlılık

SOZ.64 An Investigation on Organisational Commitment of Physical Education and Sport Teachers

ABSTRACT
The aim of this study is to investigate organizational commitment of physical education and sport teachers who work in city centre of Mugla. Eighty one teachers (52 male, 29 female) have participated and their demographics examined in the study. The data collection of this study was survey technique. The survey has increased five demographics and 18 answer about the organisational commitment. The organisational commitment survey has been developed by Allen and Meyer (1990) and Tak and Çiftçioğlu (2009) have adapted it to Turkish. Cronbach alpha degree of organisational commitment scale was 0,710 so it can be said that the scale is considerably reliable. Frequency, independent samples t-test, one way ANOVA and pearson correlation analyses have been applied to data set by authors. After the analyses, it was shown that emotional commitment dimension which one of the sub dimensions of the main scale was positively correlated to ages of the teachers and there was a difference between age groups according to emotional commitment (p<,05). Besides some correlations were also found between sub dimensions of the scale. The results showed that if the ages of physical education and sports teachers increase, organisational commitment of the teachers to their organisation also increase. Between ages groups, there was a difference according to organisational commitment. Its main reason of this situation is probably that the younger teachers fell not regarding to their organisation because of that they believe to transfer better school which they want to work but, many older teachers in the group already work schools which are better than their past schools which they worked so the organisational commitment of older teachers is higher than younger.
Keywords : Teacher, Physical Education, Sports, Organisation, Commitment

SOZ.70 Stadyum hizmet kalitesinin taraftarın algıladığı kulüp değeri üzerindeki etkisi: Torku Konyaspor Büyükşehir Torku Arena Örneği

Ali SEVİLMİŞ, Erkan Faruk ŞİRİN
Selçuk Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Stadyum hizmetlerinde algılanan kalite ve taraftarın kulübe yönelik algıladığı değer arasındaki ilişkileri ortaya koymayı ve taraftarların spor kulübüne atfettikleri değerin taraftarın algıladığı stadyum hizmet kalitesinden ne kadar etkilendiğini belirlemeye amaçlayan bu çalışmada tanımlayıcı araştırma modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini 2015-2016 futbol sezonunda Konya Büyükşehir Torku Arena Stadyumu*'nda dört farklı lig maçını izlemeye gelen ve tesadüfi örneklem yöntemi ile belirlenen mevcut sekiz tribün bölgesinden 679 taraftar oluşturmuştur. Ölçme aracı olarak "Stadyumlarda Algılanan Hizmet Kalitesi Ölçeği" ve "Taraftarlara Yönelik Değer Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada stadyum hizmet kalitesi ve algılanan kulüp değeri arasındaki korelasyon katsayılarına göre, stadyum hizmet kalitesi boyutları ile algılanan kulüp değeri arasında orta düzeyde ve pozitif ve anlamlı bir korelasyon bulunduğu görülmektedir. Uygulanan Regresyon Analizi sonuçları, stadyum hizmet kalitesinin Fiziksel Çevre Kalitesi, Etkileşim Kalitesi ve Temel Hizmet Kalitesi boyutlarının taraftarın algıladığı kulüp değerini olumlu yönde ve anlamlı düzeyde etkilediğini göstermektedir. Modelin açıklayıcılık oranı %38'dir. Sonuç olarak, stadyum hizmet kalitesinin taraftarın algıladığı kulüp değerini artırdığı tespit edilmiştir. Yapılan regresyon analizi sonucunda, fiziksel çevre kalitesi, etkileşim kalitesi ve temel hizmet kalitesi boyutlarının seyircinin algıladığı kulüp değeri üzerindeki doğrusal etkileri tespit edilirken, temel hizmet kalitesi, etkisi en fazla olan stadyum hizmet kalitesi boyutu olduğu belirlenmiştir.Bu çalışmanın bulguları, spor hizmetleri sunan spor kulüpleri için dikkate alınmaya değer mesajlar içermektedir. Stadyum hizmet kalitesinin taraftarın algıladığı kulüp değerini olumlu yönde etkilemesi, stadyum hizmet kalitesinin artırılmasına yönelik ciddi adımların atılmasının gerekliliğine işaret etmektedir. Stadyum hizmet kalitesinde iyileşmeler gerçekleştirebilen spor kulüpleri önemli bir rekabetçi üstünlük kazanabilecekler; bu üstünlük de, yüksek oranda taraftar memnuniyeti, olumlu kulaktan kulağa iletişim, yüksek oranda prestij ve kârlılık getirecektir.
Anahtar Kelimeler : Hizmet Kalitesi, Algılanan Kulüp Değeri, Taraftar

SOZ.70 Effect of stadium service quality on the club value perceived by the supporter: sample of Konyaspor Büyükşehir Torku Arena

ABSTRACT
In this study, which aims to reveal the relationships between the quality perceived in stadium services and the value perceived by the supporters toward the club and to identify how much the value attributed by the supporters to sports club is affected from the service quality perceived by supporter, descriptive study model was used. The sample of the study consists of 679 supporters from the existing 8 tribune regions, who came to watch the four different league matches in Konya Büyükşehir Torku Arena Stadium* and were determined by the method of randomly sampling. As measuring instrument, "Scale of Perceived Service Quality in Stadiums" and "Scale of Value toward Supporters" were used. In the study, according to the correlation coefficients between stadium service quality and perceived club value, it is seen that there is a positive significant correlation at the moderate level between the dimensions of stadium service quality and perceived club value. The results of regression analysis applied show that the dimensions"Physical Environmental Quality", "Interaction Quality,", and "Main Service Quality" of stadium service quality affect the club value perceived by the supporters in the positive direction and at the significant level. The explanatoriness rate of the model is 38%.As a conclusion, it was identified that stadium service quality enhanced the club value perceived by the supporter. As a result of the regression analysis carried out, while it was identified that the dimensions of quality of physical environment, quality of interaction, and quality of main service had some linear effects on the club value, perceived by the support, it was found that quality of main service was the most effective dimension of quality of stadium service. The findings of this study includes the remarkable messages for the sports clubs offering sports services. That quality of stadium service affects the club value perceived by the supporter in the positive direction points out the serious steps should be taken toward enhancing the stadium service quality. Sports clubs that can realize improvements in the stadium service quality can gain an important competitive advantage, and this advantage will bring supporter satisfaction in the high rate, positive word of mouth communication, and high profitability.
Keywords: Service Quality, Perceived Club Value, Supporter

SOZ.79 Takım Sporlarında Faal Sporcu Sayıları İle Seyirci Sayısı Arasındaki İlişki

Nesil Özbay ÖZEN[1], Zeynep AYDOĞAN[1], Perican Bayar KORUÇ[1], Nurkan YILMAZ[2]
1 Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, takım sporlarındaki faal sporcu sayıları ile takım sporları müsabakalarına katılan seyirci sayısı arasındaki ilişkiyi incelemek ve değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.Ülkemizdeki futbol, voleybol, hentbol ve su topu branşlarında faal sporcu sayıları Gençlik ve Spor Bakanlığının periyodik olarak güncellenen raporlarıyla, basketbol faal sporcu sayıları ise Basketbol Federasyonu Başkanlığından elde edilmiştir. Söz konusu faal sporcu sayıları verileri 2015 yılı Mayıs ayına aittir. Seyirci sayıları verileri ise; 2015 yılı içerisinde gerçekleşen futbol, basketbol, voleybol, hentbol ve su topu Lig Müsabakaları ya da Türkiye Kupası müsabakalarından oluşturulmuştur. Bu amaçla; 2015 yılının başında ülkemizde gerçekleşecek olan Türkiye Kupası, Süper Lig, I. Lig ve II. Lig final müsabakalarının tarihleri saptanmıştır. Sonrasında ise müsabakaların gerçekleşmesi beklenmiş ve müsabakalar sonunda ilgili Federasyon Başkanlıklarından seyirci sayıları elde edilmiştir. Faal sporcu sayıları ile seyirci sayıları arasındaki olası ilişkinin saptanması amacıyla korelasyon analizi yapılmıştır.Araştırmanın bulgularında; faal sporcu sayıları ile seyirci sayıları arasında pozitif yönde ve anlamlı bir ilişkinin olduğu saptanmıştır(r=0,881). Ayrıca cinsiyet değişkenine göre; erkek sporcu sayıları ile erkekler müsabakalarının seyirci sayıları(r=0,978) ve kadın sporcu sayıları ile kadınlar müsabakalarının seyirci sayıları arasında pozitif bir ilişkinin olduğu bulunmuştur(r=0,591).Elde edilen bulgulara dayanarak; seyirci sayısının artışı, sporcu sayısını artırmaktadır denebilir. Diğer açıdan bakıldığında ise; spora aktif katılımdaki artış, seyirci sayısındaki artışı da beraberinde getireceği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Faal Sporcu, Seyirci, Takım Sporları

SOZ.79 In Team Sports, The Relationship Between The Number of Spectators and Number of Active Athletes

ABSTRACT
In this study, with the number of active athletes in Team Sports who participate in team sports competitions were conducted to examine and evaluate the relationship between the number of spectators. In the study, in our country are football, basketball, volleyball, handball and water polo branches in 2015, the aforementioned FA Cup and League competitions with the number of active athletes who participate in sport was conducted to determine the number of spectators. The number of active athletes and spectators in order to determine the relation between the numbers of possible correlation analysis was conducted. The findings of the research; the number of active athletes and spectators between the number of positive and significant relationship was found (r=0,881). Also according to the gender variable; male athlete with the numbers and the numbers of spectators in the men's event (r=0,978), women's event with the number of female athletes there is a positive relationship between the number of spectators (r=0,591).Based on the findings; to increase the number of the audience, we can say the number of athletes is increasing. From the other perspective, the increase in active participation in sports, it can be said that an increase in the number of spectators would bring.
Keywords : Active Athletes, Audience, Team Sports

SOZ.84 Yetiştirme Yurdunda Kalan Lise Düzeyinde Öğrencilerin Spora Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

Orcan MIZRAK, Yunus Sinan BİRİCİK, Emre BELLİ
Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; Yetiştirme yurtlarında kalan lise düzeyinde öğrencilerin spora yönelik tutumlarının incelenmesidir.Araştırmada spora yönelik tutumlar hakkında veriler elde etmek için; Şentürk (2014) tarafından geliştirilmiş, ''spora yönelik tutum'' adlı ölçek 94'ü erkek 62'si kadın olmak üzere toplamda 156 öğrenciye uygulanmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova), farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de Tukey testi yapılmıştır.Katılımcıların okul takımlarında görev alma arası spora yönelik tutumlarının karşılaştırılmasında; sporla yaşama (p=,106) ve aktif spor yapma (p=,083) alt boyutlarında anlamlı farklılıklara rastlanmazken; spora ilgi duyma (p=,037) alt boyutunda okul takımlarında görev alan öğrenciler lehine anlamlı farklılıklara rastlanmıştır. Katılımcıların anne-baba hayatta olma arası spora yönelik tutumlarının karşılaştırılmasında; spora ilgi duyma (p=,033), sporla yaşama (p=,022) ve aktif spor yapma (p=,027) alt boyutlarında anne-babası hayatta olan öğrenciler lehine anlamlı farklılıklara rastlanmıştır. Bu sonuca göre; anne-babası hayatta olan öğrencilerin, anne babası hayatta olmayan öğrencilere oranla daha fazla spora yönelik tutumlarının oldukları görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Spor, Tutum, Yetiştirme Yurtları

SOZ.84 The Analysis of Attitudes Towards Sport of High School Level Students Accommodating İn The Orphanage

ABSTRACT
The aim of this study is to analyse the attitudes towards sport of high school level students accommodating in the orphanage.In order to obtain data about the attitudes towards sport in the study, the scale called "attitude towards sport", which was developed by Şentürk(2014), was applied to 94 male and 62 female, in total 156 students. In the analysis of the obtained data, frequency test was conducted in the SPSS programme; t-test and one-way analysis of variance (Anova) were used in independent groups, and Tukey test was carried out so as to find out from which group the difference stems.In the comparison of the attitudes towards sport of the attendants in terms of participating in the school teams; significant differences were encountered for the benefit of the students participating in the school teams in the sub-dimension of interest in sports (p=,037) while any significant differences were not found in the sub-dimensions of living sportive (p=,106) and sporting actively (p=,083). In the comparison of sportive attitudes of the attendants in terms of whether their parents are alive or not, significant differences were encountered for the benefit of the students whose parents are alive in the sub-dimensions of interest in sports (p=,033), living sportive (p=,022) and sporting actively (p=,0,27). According to this result, it can be seen that the students whose parents are alive have much more attitude towards sport than the ones whose parents are not alive.
Keywords : Sport, Attitude, Orphanages

SOZ.103 Yanlış Anlaşılan Bir Kavram "Sosyal Amaç Bağlantılı Pazarlama": Spor Pazarlamacıları İçin Bilgi Geliştirme Fırsatı

Zafer ÇİMEN, Özgün PARASIZ
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Günümüzde benzer birçok ürünün üretilmesiyle artan rekabet, müşterilerin ürün/hizmetlerin kalite/fiyatlarının yanında seçim kriteri olarak işletmelerin Kurumsal Sosyal Sorumluluk (KSS) davranışlarını göz önünde bulundurmaya başlaması, bu faaliyetlerin önemi her geçen gün artırmaktadır (Bronn ve Vrioni: 2001). Özellikle KSS faaliyetleri içinde "Sosyal Amaç Bağlantılı Pazarlama" (SABP) kavramının önemi giderek yükselmiş ve her geçen yıl kurumların artan bütçelerle uygulamakta olduğu pazarlama aracı haline gelmiştir (CRM forum: 2016, Nan and Heo, 2007). Ancak SABP'a ilişkin Türkçe alan yazında kafa karışıklığı olduğu veya farklı örneklerle yanlış anlatımların yer aldığı ve spor alanında SABP'a yönelik akademik çalışmanın bulunmadığı belirlenmiştir.SABP'ın en yaygın kullanılan tanımı Varadarajan and Menon (1988) tarafından yapılan "Kurumsal hayırseverlik ve yenilikçi işletmeciliğin bir birleşimi olarak görülebilen SABP, bir pazarlama programı olarak temelde iki amacı başarmaya yöneliktir: toplumsal sorunlarla ilgilenen kar amacı gütmeyen kurumlarla ortak performansı geliştirmek ve iyi amaçlara yardım etmek. Bu amaçları da işletme gelirlerinin artırılması ile işkillendirerek, ürün/hizmetlerin satılmasıyla elde edilen gelirlerin belirli bir yüzdesinin toplumsal sorunların çözümüne bağışlanması yoluyla gerçekleştirmek." tanımıdır. Ancak araştırma kapsamında yapılan incelemede SABP ve SP kavramlarının KSS faaliyetleri içinde yer alan iki farklı programı ifade etse de ülkemizde SABP'ın "Sosyal Pazarlama" (SP) (Hürmeriç, 2009) ve KSS (Orçan, 2007) ile birbirine karıştırıldığı belirlenmiştir (Öztürk ve Savaş 2014).Aslen KSS faaliyeti olan SABP'ın, bu faaliyetler içinde kurumlar açısından karşılıklı kazanca dayalı bir yöntem olmasından dolayı dünyada spor kurumları, sporcular ve kar amacı gütmeyen kurumlar tarafından oluşturulan ortaklıklarla her geçen yıl artan sayı ve bütçelerle kullanıldığı görülmektedir. Ancak dünyada spor alanındaki kurum ve kişilerce sıklıkla uygulanan bu pazarlama yöntemi ülkemizde çeşitli kurum ve kişilerce kullanılsa da, Türkçe alan yazındaki eksiklik nedeniyle SABP'ın kendine özgü avantaj ve dezavantajlarının farkında olmadan gerçekleştirilmiş olabileceği unutulmamalıdır. Bu noktadan hareketle, eldeki çalışmanın temel amacı ülkemiz spor pazarlamacıları için SABP'a ilişkin kavramsal boşluklara işaret etmek ve bilgi geliştirme fırsatı sağlamaktır.
Anahtar Kelimeler : Pazarlama, Sosyal Amaç Bağlantılı Pazarlama, Spor

SOZ.103 A Misunderstood Concept "Cause-Related Marketing": Knowledge Development Opportunities For Sport Marketers

ABSTRACT
Nowadays, producing of many similar goods/services create great competitive environment for business. This situation give rise to some changes purchase behavior of customers. They give a special interest to Corporate Social Responsibility (CSR) of the companies, besides quality/price. In this regard, importance of CSR programs are increasing day by day (Bronner and Vrioni: 2001). Especially, importance of Cause-Related Marketing (CRM) concept was gradually raised in CSR programs and CRM has become an effective marketing tool and operated in business environment with increasing budgets every year (CRM forum: 2016, Nan and Heo, 2007). However, it was determined that there is a confusion or unsuitable and examples towards the CRM and absence of academic sport marketing studies in Turkish literature related with CRM.Varadarajan and Menons' (1988) definition "CRM can be viewed as a manifestation of the alignment of corporate philanthropy and enlightened business interest. By linking the fund raising for the benefit of a cause to the purchase of the firm's products or services " is the most common used definition. This research was carried out that, although CRM and Social Marketing (SM) are different concepts, it was determined that CRM was used sometimes instead of SM (Hürmeriç, 2009) and CSR (Orçan, 2007) ın Turkısh literature. Indeed, CRM programs based on mutual gains in terms of organizations, CRM is becoming a popular marketing tool and some corporations have been created between sport organizations and the nonprofit organizations in the world. Although, CRM is often used marketing program by various organizations, it should also be noted that profit and non-profit organizations may have unwittingly carried this corporations, not being aware of unique advantages and disadvantages of CRM in Turkey. Thus, main objective of this study is to identify the gaps in conceptualizations of CRM and provide knowledge development opportunities for sport marketers.
Keywords : Marketing, Cause-related Marketing, Sport

SOZ.120 Örgütsel Değişim ve Türkiye Futbol Federasyonu'nda Altı Sigma Yönetim Modelinin Uygulanabilirliği

Halil Orbay ÇOBANOĞLU [1], Mustafa Serdar TEREKLİ[1], Necmi GÜRSAKAL[2], Necip Serdar SEVER[3]
1 Anadolu Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Uludağ Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Türkiye
3 Anadolu Üniversitesi,İletişim Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Futbolda oyuncuların değerlendirilmesi ve maç analizi antrenörler için çok önemlidir. Son yıllarda, Altı Sigma Metodolojisi öncelikle performans geliştirme ve servis kalitesini artırma amaçlı kullanılmaktadır. Bu araştırmanın temel amacı Altı Sigma Yönetim Modelini ve Araçlarını Türkiye Futbol Federasyonu'nda uygulamaktır. Türkiye A Milli Futbol Takımı'nın 2012 ve 2013 yıllarında yapmış olduğu 24 müsabaka araştırmanın örneklemi oluşturmaktadır. Araştırmada TÖAİK yöntemi kullanılmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel çözümlemesi için IBM SPSS 18.0 for Windows ve Minitab 17 istatistik paket programları kullanılmıştır. İstatistiksel teknikler olarak altı sigma araçlarından beyin fırtınası, balık kılçığı, ki-kare ilişki analizi, spearman korelasyon testi, çoklu uyum analizi, süreç yeterlilik analizi ve kontrol grafikleri kullanılmıştır. Elde edilen sayısal değerler $p<0.01$ ve $p<0.05$ anlamlılık seviyeleri ile test edilmiştir. Araştırma sonucunda Türkiye A Milli Futbol Takımının müsabaka sonucu ile oyun sistemi ($p=0.04$), şut olumlu oranı ($p=0.03$), I. bölgede savunma olumlu oranı ($p=0.00$) ve II. bölgede savunma olumlu oranı ($p=0.00$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. İyileştirme sonucunda; birinci bölgede savunma olumlu oranı z-bench değeri 0.47'den 0.59'a çıkarılmıştır. Sonuç olarak Altı Sigma Yönetim Modelinin futbolda antrenörler tarafından sporcuları gerekli yönde geliştirme amaçlı olarak uygulanabileceği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Altı Sigma, Futbol, TÖAİK, Korelasyon.

SOZ.120 Organizational Change and Applicability of Six Sigma Management Model in Turkish Soccer Federation

ABSTRACT
Match analysis and evaluation of the players are very important for the coaches in the soccer. In recent years, the Six Sigma Methodology has been primarily applied to the enhancement of performance and improvement of service quality. The aim of this study was to implement Six Sigma Management Models and Tools in Turkish Soccer Federation. 24 matches of Turkish National Soccer Team, which were played in 2012 and 2013, constituted the sample of research. The DMAIC method was used in this study. For statistical analysis of research data IBM SPSS 18.0 for Windows and Minitab 17 statistical software program were used. As statistical techniques brainstorm, fishbone, chi-square correlation analysis, spearman correlation test, process capability analysis and control charts were used which were the six sigma tools. The numerical values obtained were tested $P<0.01$ and $P<0.05$ significance levels. As a result of the research; a statistically significant correlation was found among the matches' outcome of the Turkish National Soccer Team and game formation ($P = 0.04$), positive shoot rate ($P = 0.03$), positive defence rate on first zone ($P = 0.00$) and positive defence rate on second zone ($P = 0.00$). As a result of the improvement; z bench value for positive defence rate on first zone was increased from 0.47 to 0.59. In conclusion, it can be said that the six sigma management model is applicable for coaching or training in soccer.
Keywords : Six Sigma, Soccer, DMAIC, Correlation.

SOZ.144 Kamu Hizmeti Olarak Rekreasyon Etkinlikleri Kapsamında "Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlükleri Batı Akdeniz Bölgesi Gençlik Merkezleri Analizi"

Süleyman GEDİZ[1], Mustafa Haluk ÇEREZ[2]
1 Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Gençlik Hizmetleri, Türkiye
2 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Çalışma hayatındaki gelişmeler nedeniyle çalışma saatleri azalmış, çalışanların serbest zamanları artmıştır. İnsanlar serbest zamanlarını; fiziksel ruhsal ve zihinsel sağlıklarını korumak/iyileştirmek, sosyalleşmek, kişisel beceri ve yeteneklerini ile yaratıcı güçlerini geliştirmek ve iş verimini artırmak amacıyla çeşitli aktivitelerle değerlendirmektedirler. Bu faaliyetler yetişkinliğe adım atmak üzere olan gençler için daha da önem kazanmaktadır. Gençler enerjileri, heyecanları ve girişimcilikleri ile ülkeler için itici güç durumundadır. Gençlerin serbest zamanlarını olumlu aktivitelerle geçirmeleri, topluma aktif bireyler olarak katılmaları, zararlı alışkanlıklardan uzak kalmaları sonraki yaşlarında daha da anlamlı hale gelmektedir. Ülkemizin geleceğinde büyük sorumluluklar almaya hazırlanan gençlerimizin rekreatif faaliyetlerle kendilerini daha iyi yetiştirmelerini, kendileri ve çevreleriyle uyum içinde olabilmelerini sağlayıcı tedbirler alınmaktadır. Bu kapsamda kamu hizmeti olarak rekreasyon etkinliklerini düzenlemek üzere Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı, taşra teşkilatında Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlükleri bünyesinde "Gençlik Merkezleri" bulunmaktadır. Bu tez çalışmasında Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlükleri, Batı Akdeniz Bölgesi Gençlik Merkezleri ve bu gençlik merkezlerinin genel durumları, faaliyetleri ve üye gençlerin gençlik merkezinden beklentileri işlenmiştir. Birinci bölümde zaman, serbest zaman ve rekreasyon kavramları analiz edilmiştir. İkinci bölümde gençlik, gençlik sorunları, ülkemizde gençlik profili, incelenmiştir. Üçüncü bölümde; Gençlik ve Spor Bakanlığı ve bakanlık birimleri ile Batı Akdeniz bölgesi Gençlik Merkezleri incelenmiştir. Dördüncü bölümde ise Antalya, Burdur ve Isparta Gençlik Merkezlerine üye gençlerin gençlik merkezlerini değerlendirmelerine yönelik alan araştırması yapılmıştır. Araştırmada veri toplama tekniği olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Araştırma Batı Akdeniz Bölgesi olarak adlandırılan Antalya, Burdur ve Isparta İllerindeki Gençlik Merkezlerine üye gençlere uygulanmıştır. İstatistiksel değerlendirmeler frekans (f), yüzde dağılımları (%), karşılaştırmalı tablo analizi (ki kare) teknikleri kullanılarak, SPSS 15.0 paket istatistik programında yapılmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre gençlik merkezlerinin fiziki yapılarının yetersiz olduğu, gençlik merkezindeki personelin gençlerle iletişiminin oldukça iyi olduğu tespit edilmiştir. Gençlik Merkezine üye gençlerin büyük çoğunluğunun serbest zamanlarını kısıtlayan en önemli faktörün okul/dersleri olduğu belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Gençlik, Gençlik Merkezi, Rekreasyon, Batı Akdeniz.

SOZ.144 Within recreational activities as a public service the Provincial Directorate of Youth and Sport West Mediterranean Region Youth Centres Analyse

ABSTRACT
Working hours have decreased and the free time of workers has increased due to improvements in working life. People make use of their leisure time by doing various activities to protect/ enhance their physical, psychological and mental health, to socialize, to improve their personal skills and abilities and their creative power, and to increase working efficiency. These activities gain more importance for young people who are about to take a step into adulthood. Young people are in a position to be a driving force with their energy, excitement and entrepreneurship in a country. Those young people should spend their free time with positive activities, they should be in society as an active individual and keeping away from bad habits becomes more meaningful at ensuing ages.Measures of providing our youth, who are preparing to take a large responsibility for the future of our country, with the chance to improve themselves better with recreational activities and to be in harmony with themselves and their environment are being taken. In this regard, there are "Youth Centers" connected to the Ministry of Youth and Sport within Provincial Directorate of Youth and Sports in field service as a public service to arrange recreation services. The Provincial Directorate of Youth and Sports, Youth Centers in West Mediterranean Region and general situations of these youth centers, their activities and expectations of young members from youth centers are dealt with in this thesis. Time, leisure time and recreation terms have been analyzed in the first part. In the second part, youth, youth problems and the youth profile in our country have been examined. In the third part, the Ministry of Youth and Sport and ministry units and also West Mediterranean Region Youth Centers have been examined. and in the fourth part, a field research aimed at the assessment of the young members of Antalya, Burdur and Isparta Youth Centers has been done. In the research, a questionnaire has been used as a data collection technique. The research has been applied on members of Youth Centers in the cities of Antalya, Burdur and Isparta which are called West Mediterranean Region . Statistical evaluation has been done in SPSS 15.0 pocket program by using frequency (f), percentages (%), comparative table analyze (Chi-square) techniques. According to the results of the research, it has been confirmed that physical construction of youth centers is inadequate and the communication of the employees in youth centers with the youth is quite good. It has been determined that the most important factors which limit the free time of the young members of youth centers are school/ their classes.
Keywords : Youth, Youth Center, Recreation, West Mediterranean.

SOZ.169 Türkiye Süper Liginde Mücadele Eden Üç Büyük Futbol Kulübü Taraftarının Takımları İle Özdeşleşme Seviyeleri ve Tüketici Davranış Niyetleri Arasındaki İlişki

Utku ISIK[1], Arslan KALKAVAN[2], Seydi KARAKUŞ[3]
1 Dumlupınar Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Y.O., Türkiye
2 Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Dumlupınar Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Y.O., Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; Türkiye Süper Liginde mücadele eden üç büyük takım taraftarının satın alma davranış niyetlerini ortaya koyarak bu niyetlerin takımları ile özdeşleşme seviyelerine göre nasıl farklılık gösterdiğini araştırmaktadır. Bunun yanında üç takım taraftarının satın alma davranışlarına yönelik her hangi bir farklılık olup olmadığını belirlemek ve eğer varsa bu farklılıkların nedenlerini ortaya koymaya çalışmaktır. Çalışmaya Türkiye Süper Lig'inde mücadele eden Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş spor kulüplerinin taraftarları gönüllü olarak katılmışlardır. % 32,30'u (N=177) Beşiktaş , %34,30'u (N=188) Galatasaray ve %33,40'si (N=183) Fenerbahçe taraftarı olmak üzere toplam 548 spor seyircisi çalışmaya katılmıştır. Çalışmanın amacına ulaşabilmesi için Kim vd. (2011) tarafından geliştirilmiş ve Kiremitci vd. (2014) tarafından Türkçe geçerlilik-güvenirlilik çalışması yapılan "Sporda Tüketim Davranış Ölçeği" (Sport Consumption Behavior Scale) ve Wann ve Branscombe (1993) tarafından geliştirilen Türkçe uyarlamasını ise Günay ve Tiryaki'nin (2003) yaptığı "Spor Taraftarı Özdeşleşme Ölçeği" (Sport Spectator Identification Scale) kullanılmıştır. Sonuç olarak; Türkiye Süper Liginde mücadele eden üç büyük takım taraftarının satın alma davranış niyetleri ile takımlarıyla özdeşleşme düzeyleri arasında pozitif düzeyde ve anlamlı bir ilişki bulundu. Ayrıca; Fenerbahçe futbol seyircisinin Galatasaray ve Beşiktaş seyircisine göre takımları ile daha fazla özdeşim kurdukları, Galatasaray'lı taraftarların ise hem katılım niyetinde hem de medya tüketimi niyetinde her iki takım taraftarlarına oranla istatistiksel olarak anlamlı ve daha yüksek ortalamalara sahip olduğu görüldü ($p<0,05$).
Anahtar Kelimeler : Spor Taraftarlarının Özdeşleşme Seviyesi, Türkiye Süper Ligi, Tüketici Davranış Niyeti

SOZ.169 Relationship between Identification Levels of Fans that Support Turkish Super League's Three Big Football Clubs with Their Teams and Their Consumer Behavior Intentions

ABSTRACT
This study aimed to reveal the sports consumption behavior and intentions of fans of three big football teams competing in Turkish Super League and investigate how these intentions varied based on levels of identification with their teams. In addition, the study also attempted to detect whether there were any differences in the consumption behaviors of the fans of these three big teams (Fenerbahçe, Galatasaray and Besiktaş) and to present related reasons, if any. Fans of the sports clubs competing in Turkish Super League -Fenerbahçe, Galatasaray and Beşiktaş- participated in the study on voluntary basis. A total of 548 sports fans participated in the study: 32.30% (N=177) of these fans supported Besiktaş, 34.30% (N=188) supported Galatasaray and 33.40% (N=183) supported Fenerbahçe. In the framework of the study, Sports Consumption Behavior Scale, developed by Kim et al. (2011), whose validity and reliability of the Turkish version was tested by Kiremitci et al. (2014) was used along with Sport Spectator Identification Scale, developed by Wann and Branscombe (1993) whose validity and reliability of the Turkish version was tested by Günay and Tiryaki (2003) in order to realize the purpose. In conclusion, a positive and significant relationship was found between the consumption behavior intentions of the fans that support the three big teams in the Turkish Super League and their identification levels with their teams. In addition to this, Fenerbahçe supporters were found to display more identification with their teams compared to Galatasaray and Beşiktaş fans and Galatasaray fans were observed to have statistically more significant and higher means both in attendance and media consumption intentions compared to the fans of the two other big teams ($p<0,05$).
Keywords : Sport Spectator Identification, Turkish Super League, Sports Consumption Behavior

SOZ.171 Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki Genç Sporcuların Ahlaki Karar Alma Tutumları

Oğuz ÖZBEK[1], Umut NALBANT [2]
1 Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Doğu Akdeniz Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Fakültesi, K.K.T.C

ÖZET
Bu çalışma Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki sporcu öğrencilerin mevcut ahlaki karar alma tutumlarını incelemektir. Araştırmada betimsel yöntem modellerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Lee ve ark, (2013) tarafından geliştirilen genç sporcuların ahlaki karar alma tutumlarını ölçmek için geliştirilen "Altyapı Sporlarında Ahlaki Karar Alma Tutumları Ölçeği" (AMDYSQ-2) kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlamasını Gürpınar (2014) yapmıştır. Ölçekte üç alt boyutta 15 madde yer almaktadır. Ölçekteki maddelerin 3'ü olumlu ifadeleri 12'si ise olumsuz ifadeleri içermektedir. Ölçek maddelerinin değerlendirilmesinde beşli Likert tipi ölçek kullanılmıştır. Ölçekten alınan yüksek puanlar, sporcu öğrencilerin ahlaki karar alma tutumlarının daha olumlu; düşük puanların ise daha olumsuz şeklinde değerlendirilmektedir.Çalışma grubunu 2015-2016 eğitim-öğretim yılında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde liselerde eğitim gören ve okul takımında ve/veya herhangi kulüpte lisanslı spor yapmış 15-18 yaş arası 405 sporcu öğrenci (298 erkek ve 107 kız) oluşturmaktadır.Verilerin normal dağılıp dağılmadığını incelemek için çarpıklık ve basıklık değerlerine bakılmıştır. Çarpıklık ve basıklık değerleri +1 ile -1 arasında değişen değerler aldığı için verilerin analizinde parametrik testler kullanılmıştır. İki gruplar ilişkisiz t testi ile, ikiden fazla gruplar tek yönlü varyans analizi ile test edilmiştir. Verilerin iç tutarlılık katsayısı 0.84 bulunmuştur.Alt boyutlardan elde edilen puanların ortalaması hileyi benimsemek(x=4.11; ss=.936), yarışmaseverliği benimsemek (x=2.95; ss= .924) ve adilce kazanmayı korumak (x=3.80; ss=.871) düzeyinde saptanmıştır.Cinsiyet, lisanslı sporculuk ve spor branşına göre yarışmaseverliği benimsemek ve adilce kazanmayı korumak boyutlarında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Yaş değişkenine göre ise üç boyutta fark bulunmamıştır. Sonuçlar, ahlaki karar alma tutum puanlarının kızlarda erkeklerden; bireysel spor yapanlarda takım sporu yapanlardan ve okul lisanlı olanlarda kulüp lisanslı olanlardan daha yüksek olduğunu göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Hile, Yarışmaseverlik, Ahlaki Karar Alma, Altyapı Sporları.

SOZ.171 Moral Attitudes in Decision Making of The Young Sportsmen in Turkish Republic of Northern Cyprus

ABSTRACT
This study analyzes the ethic decision attitudes of athlete students who live in Turkish Republic of Northern Cyprus. A type of descriptive model methods of relational method model was used in this research. "Ethics Decision Attitude Scale in Infrastracture Sports" (AMDYSQ-2) scale which developed by Lee and Ark(2013) was used as a tool of data collection in order to measure the attitudes of taking ethic decisions of young athletes. The scale was adapted to Turkish by Gürpınar(2004). There are fifteen items in three sub dimensions on this scale. Three of these items contain positive and twelve of them contain negative expressions. Quinary Likert type scale was used to evaluate scale items and High marks are evaluated as positive. Low marks are evaluated as negative while measuring the ethic decision attitudes of athlete students.Working group of this research consists of 405 athlete students (298 male, 107 female), 15-18 age group who played in school teams and/or any sport clubs with license in 2015-2016 academic year in Turkish Republic of Northern Cyprus. Distortion and stickiness values were checked in order to examine the normal distribution of datas. Parametric tests were used to analyze the datas because distortion and stickiness values are taken variable values between +1 and -1. Binary groups are tested with unbound t-test, and more crowded groups are tested with variance analyze. The internal consistency coefficient of the datas were calculated as 0.84. The average of the points from subdimensions are determined as; internalizing trick (x=4.11;ss=.936) , internalizing the sense of competition (x=2.95;ss=.924) , and protecting the justly win (x=3.80;ss=.871) levels.Meaningful differences have been found according to gender, licensed sportmanship, and sport branches in internalizing the sense of competition and protecting the justly win. Three dimensional differences were not found because of the age variable. The results have shown that ethic decision attitudes points are higher for girls,individual atheletes and school licensed athletes than boys, team athletes and club licensed athletes.
Keywords : Trick, Moral Decision Taking, Infrastructure Sports, Competition Lover.

SOZ.190 Sporcuların Antrenörlerine İlişkin Yönetsel Yeterlilik Ve Liderlik Uygulamaları Algısının İncelenmesi

Ülkü ÇOBAN[1], Betül BEYAZIT[2], Yusuf CAN[3]
1 Yalova Üniversitesi,Yalova Üniversitesi çınarçık Meslek Yüksekokulu, Türkiye
2 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, yönetsel yeterlilik ve liderlik algılaması arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Araştırmada ayrıca, futbolcuların yaş, spor yılı, medeni durumu, eğitim düzeyi ve oynadığı lig değişkenleri açısından liderlik ve yönetsel yeterlilik algılaması açısından anlamlı farklılıkların bulunup bulunmadığı test edilmiştir.
Bu araştırma, Yalova , Bursa ve Sakarya ilinde lisanlı olarak amatör futbol liglerinde oynayan futbolculardan tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilen ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 115 sporcu katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Liderlik Ölçeği (Leadership Scale for Sports-LSS) ve (Yönetsel yeterlilik) ölçeği kullanılmış ve veriler toplanmıştır. Araştırma bulgularından elde edilen sonuçlara göre, sporcuların liderlik algısı ile yönetsel yeterlilik duygusu arasında 0.001 anlamlılık düzeyinde pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur (r:0.655**). Ayrıca, sporcuların yeterlilik duygularında spor yılı açısından anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Sporcuların, yaş, spor yılı ve oynadıkları lig seviyeleri açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$).
Anahtar Kelimeler : Yönetsel Yeterlilik, Liderlik , Amatör Futbolcu

SOZ.190 Examining The Perception of Managerial Competence and Leadership Practises Related To Coaches of Athletes

ABSTRACT
This study's purpose,between supervisory proficiency and leadership perception association examinated. Also in research footballers's age,spor age,marital status,education status and aspect of playing league variable leadership and supervisory proficiency whether significant difference exist or not tested. This research city as a licensed amateur football league footballer who plays in yalova,bursa and sakarya city in participanting as a volunteer selected by coincidense sampling method and resarch 115 athletes participated.
In research were used data addition leadership scale(lsss) and supervisory proficiency scale and datas were collected. According to result obtained from the research managerial leadership with the perception of athletes at the level significanse 0.001 of a positive relationship was found between a sense of competence.also in the sense of the qualificiation of athletes was found significanse difference aspect of sport age.the age of athletes,sport age and aspect of played leauge levels there was no significanse.
Keywords : Supervisory Proficiency,leadership,amateur Footballer.

SOZ.216 Tenis Hakemlerinin Hakem Eğitimine İlişkin Görüşleri

Soner SİVRİ[1], Oğuz ÖZBEK[2]
1 Ülkü Ahmet Durusoy Ortaokulu, Beden Eğitimi Öğretmenliği, Türkiye
2 Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yönetimi Bilimleri, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı Türkiye Tenis Federasyonu'na bağlı tenis hakemlerinin hakem eğitimine ilişkin görüşlerinin incelenmesidir. Araştırmada betimsel yöntem kullanılmıştır. Veriler nicel ve nitel teknik kullanılarak elde edilmiştir. Nitel veriler için çalışma grubu 18 kişiden oluşmuştur. Nitel verilerin elde edilmesinde yarı yapılandırılmış görüşme tekniğinden yararlanılmıştır. Nitel görüşme formunda açık uçlu 4 soru yer almıştır. Görüşme yolu ile elde edilen nitel verilerin, frekans ve yüzdelikleri hesaplanarak gruplanıp içerik analizi uygulanmıştır.Nicel veriler için araştırmanın evrenini; 2662 faal tenis hakemi, örneklemini ise 419 hakem oluşturmaktadır. Nicel veriler için geliştirilen ölçme aracı kullanılmıştır. Ölçme aracının geçerlik çalışması için madde toplam korelasyon değerlerine bakılmış ve açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Güvenirlik için Alpha Cronbach's katsayısı hesaplanmıştır. Ölçekte yer alan maddelerin değerlendirilmesi 5'li Likert tipi derecelendirme ile yapılmıştır. Ölçme aracında eğitim görevlileri, eğitimi değerlendirme, eğitim ortamı ve eğitimi planlama olarak adlandırılan dört boyutta 36 madde yer almıştır.Verilerin analizinde veriler normal dağılmadığı için, non-parametrik testlerden Mann Whitney U ve Kruskall-Wallis testleri kullanılmıştır.Tenis hakemlerinin, hizmetiçi eğitimlerine ilişkin, cinsiyetlerine göre görüşleri arasında, eğitim görevlileri, eğitim ortamı, eğitimi planlama ve eğitimi değerlendirme boyutlarında fark olmadığı saptanmıştır. Tenis hakemlerinin hizmetiçi eğitimlerine ilişkin, yaşlarına göre görüşleri arasında eğitim görevlileri, eğitimi planlama ve eğitimi değerlendirme boyutlarında fark olduğu, eğitim ortamı boyutunda ise fark olmadığı saptanmıştır. Tenis hakemlerinin hizmetiçi eğitimlerine ilişkin, hakemlik kategorilerine göre görüşleri arasında, eğitimi ortamı ve eğitimi planlama boyutlarında fark olduğu, eğitim görevlileri ve eğitimi değerlendirme boyutlarında ise fark olmadığı saptanmıştır.Tenis hakemleri hizmetiçi eğitimde en çok üzerinde durulması gereken konuları, tenis kuralları ile ilgili problemler, kort içi olaylarla ilgili problemler, hakemlerin sorumlulukları, kule hakeminin görev ve sorumlulukları ve hakemler için kurallar konularının olduğunu belirtmişlerdir. Katılımcılar, hakem kurslarına ayrılan sürenin kısıtlı olduğunu bunun da eğitimi olumsuz etkilediğini, kurslardaki kursiyer sayısının fazla olduğunu ve eğitmenlerin yetersiz olduğunu belirtmişlerdir.
Anahtar Kelimeler : Hizmet Içi Eğitim, Hizmetiçi Eğitim Ihtiyacı, Tenis Hakemi

SOZ.216 Opinions of Tennis Umpires Regarding Tennis Umpires' Education

ABSTRACT
The aim of this study is to examine opinions of tennis umpires, belonging Turkish Tennis Federation, regarding tennis umpires' education. Descriptive method was used in the study. Data were obtained by using quantative and qualitative techniques. The study group of qualitative data consists of 18 people. Semi structured interview technique was used to get the qualitative data. There were 4 open-ended questions in qualitative interview form. Frequency and percentage of the obtained data by interview was calculated, classifed and content analyze was implemented.The universe of quantitative data consist of 2662 active tennis umpires, and the sample group consists of 419 umpires. Developed meausiring tool was used for quantitaive data. Item total correlation was examined for validation and then explaratory and confirmatory factor analysis were conducted. Alpha Cronbach's coefficent was calculated for reliability. Evaluations of items in the scale form were done 5 point Likert type scale. The measuring tool has 36 items under 4 factors; education officers, evaluation of education, education environment and planning of education. Because the data was not distributed normally, non-parametric tests; Mann Whitney U test and Kruskal-Wallis test were used. There was no difference detected, related to in-service education among tennis umpires in terms of their gender, concerned to education officers, education environment, planning and evaluation of education. There was difference detected, related to in-service education among tennis umpires in terms of their age, concerned to education officers, planning and evaluation of education. However no difference detected with regards to education environment. There was difference detected, related to in-service education among tennis umpires in terms of their umpiring category, concerned to planning of education and education environment. However no difference detected with regards to education officers and evaluation of education. Tennis umpires specified the subjects which must be the most focused on in service education as follows: Problems related with tennis rules, question of facts, responsibilities of tennis umpires, responsibilities of chair umpires, and rules for tennis umpires. Participants pointed out that limited length of courses effecting the education negatively. Moreover they stated that there are too many traniee in the courses as well as insufficient educators.
Keywords : In-service Education, Need of In-service Education, Tennis Umpire

SOZ.221 Spor Kulüplerinin Kurumsal Sosyal Sorumluluk Faaliyetlerinin Kulüp ve Marka İmajına Etkisi

Uğur SÖNMEZOĞLU[1], Dilşad ÇOKNAZ[2]
1 Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitmi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Kurum imajı ve marka imajı üzerinde olumlu etkiye sahip olan kurumsal sosyal sorumluluk (KSS), tüketicilerin marka ile ilgili çağrışımlarının yanı sıra, ürünle ilgili tutumlarını, firmanın sosyal aktiviteleri ile ilgili algılamalarını içermektedir (Özdemir 2009). Bu araştırmanın amacı da spor kulüplerinin gerçekleştirdikleri KSS faaliyetlerinin, spor kulübünün imajı ve spor kulübünün adını taşıdığı işletmenin marka imajı ile ilişkisini tespit etmektir. Araştırmada Yapısal Eşitlik Modeli (YEM) kullanılmıştır. Çalışmanın örneklem grubunu Beko Basketbol Ligi'nde yer alan ve bir şirketin adını taşıyan spor kulübünün seyircileri oluşturmaktadır (n=178). Veriler kişisel bilgi formu, ekonomik (α=0.81), yasal(α=0.79), etik (α=0.82) ve hayırseverlik (α=0.76) olmak üzere toplam dört alt boyuttan oluşan Kurumsal Sosyal Sorumluluk Ölçeği (α=0.90), Kulüp (Takım) İmajı Ölçeği (α=0.81) ve Marka İmajı Ölçeği (α=0.84) ile toplanmıştır. Araştırma verilerinin analizinde SPSS 13.0 ve LISREL 8.7 programları kullanılmıştır. Verilerin analizinde yüzde, frekans gibi betimsel analizlerin yanı sıra araştırmanın gizil ve gözlenen değişkenleri arasındaki ilişki ve test edilmek istenen hipotezler için çok değişkenli istatistik yöntemlerinden YEM'den yararlanılmıştır. Analizler, istatistiki bakımdan uygunluğu araştırmacılar tarafından daha önceden belirlenen ekonomik, yasal, etik, hayırseverlik, kulüp imajı ve marka imajı olmak üzere toplam 30 değişkenin yer aldığı araştırma modeli test edilerek tamamlanmıştır. Böylece neden sonuç ilişkileri, değişkenler arasındaki ilişkilerin derecesi ve kulüp imajının aracılık etkisi sınanmıştır. Araştırma değişkenlerinin yer aldığı modelin test edildiği analiz sonucuna göre KSS alt boyutlarından sadece hayırseverlik sorumluluğunun kulüp imajı üzerinde doğrudan (R^2=0.51; t= 8.81), marka imajı üzerinde aracılık etkisi olduğu ve bununla birlikte kulüp imajının da marka imajı üzerinde doğrudan etkili olduğu (R^2=0.20; t= 4.95) ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Kurumsal Sosyal Sorumluluk, Marka İmajı, Kulüp İmajı, Spor Kulübü

SOZ.221 The Effect of Corporate Social Responsibility Activities of Sport Clubs On Club and Brand Image

ABSTRACT
Corporate social responsibility which has positive impact on corporate image and brand image included consumers' associations about the brand as well as product-related attitudes, perceptions concerned with the social activities of the company (Özdemir, 2009). The purpose of this study was to investigate to determine impact of corporate social responsibility activities (CSR) of the sports clubs on image of the sport club and brand image which bear the name of the sport club were delivered. Structural Equation Modeling (SEM) was used in this study. Sample of the study was consisted of the spectators who support a sports club which has the name of a company, situated in the Beko Basketball League (n=178). Data were collected personal information form, Corporate Social Responsibility Scale (α=0.90) consists of totally four sub-dimensions which are defined economic (α=0.81), legal (α=0.79), ethic (α=0.82), and philanthropy (α=0.76), Club (Team) Image Scale (α=0.81) and Brand Image Scale (α=0.84). SPSS 13.0 and LISREL 8.7 programs were used for the analysis of survey data. The analysis of the data was conducted descriptive analysis such as frequency and percentage as well as correlation between latent and observed variables, and hypotheses of the study were analyzed by SEM which is a multivariate statistics method. 30 variables of the study including economic, legal, ethic. Philanthropy, club image and brand image were tested in one model, was predetermined as statistically convenient by researchers. Hence, cause and effect relationships, degrees of relationships between variables, and mediation effect of club image were examined. Findings of model analysis which contains all of the study variables demonstrated that only philanthropic dimension of CSR has a direct effect (R^2=0.51; t= 8.81) on club image and mediation effect on brand image. In addition, club image has importance on brand image (R^2=0.20; t= 4.95).
Keywords : Corporate Social Responsibility, Brand Image, Club Image, Sport Club

SOZ.254 Gösteriş Narsisizm Ölçeğinin Türkçe Versiyonu: Futbol Takım Taraftarlarında Geçerlilik ve Güvenirlilik Çalışması

Metin ARGAN, Caner ÖZGEN
Anadolu Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Narsisizm literatürü spor bilimleri dahil bir çok farklı disiplinde çalışma konusu olmuştur. Narsisizm ile ilgili spor bilimleri alanında yapılan çalışmalar sporcuların narsistlik düzeylerini belirlemeye yönelik olduğu görülmüş, spor taraftarlarının narsistlik düzeylerini inceleyen hiçbir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu bilgiler doğrultusunda bu araştırmanın iki ana amacı vardır: 1) GNÖ (Gösteriş Narsisizm Ölçeği) ölçeğinin Türk kültüründeki faktör yapısını belirlemek. 2) futbol taraftarlarının narsizim düzeyleri ile demografik değişkenleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Nicel araştırma yöntemlerinin kullanıldığı bu araştırmada, kolayda örnekleme yöntemiyle toplam 275 futbol taraftarına ulaşılmıştır. Araştırmada verileri elden geribildirim ve internet aracılığıyla toplanmıştır. Araştırmadan elde edilen verilere Açıklayıcı faktör analizi (AFA), Doğrulayıcı faktör analizi (DFA), T-testi, Varyansların Analizi(ANOVA) ve korelasyon analizleri uygulanmıştır. Yapılan analizler sonucunda GNS ölçeğinin orgijinal ölçeğindeki liderlik, kendine güven, üstünlük, kibir, teşhircilik, haklı görme ve istismar yedi boyutlu yapısı elde edilmiştir. Yapılan T-testi ve ANOVA analizleri sonucunda, futbol taraflarlarının çeşitli demografik özellikleriyle GNS ölçeğinin liderlik ve kibir boyutlarında anlamlı farklılık elde edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Narsisizm, Futbol Takım Taraftarları, Geçerlilik, Güvenirlilik

SOZ.254 Turkish Version of The Grandiose Narcissism Scale: Validity and Reliability Study in Soccer Team Fans

ABSTRACT
Literature about narcissism has been the subject of studies in many different disciplines including sports sciences. The studies about narcissism in sport generally are for determining the level of athletes' narcissism, but there is no studies which examines the level of soccer fans narcissism. In light of the foregoing, there are two purpose of this study: 1) to examine the factor structure of GNS(Grandiose Narcissism Scale) in Turkish culture. 2) to reveal relationship between demographic variables and narcissism levels of sport fans. The study involved a quantitative research methodology and convenience sampling with a total sample of 275 sports fan. Research data was collected via internet and feed-back systems by the researchers in this study. The data were subjected to, an exploratory factor analysis (AFA), confirmatory factor analysis (CFA), T-test, analysis of variance (ANOVA) and correlation analysis. After conducting the analyzes seven aspects of GNS revealed as in the original scale, which are authority, self-sufficiency, superiority, vanity, exhibitionism, entitlement and exploitativeness. According to results of ANOVA and T-tests, it is found out that there were significant differences between some demographic variables of soccer fans and authority, vanity dimension.
Keywords : Narcissism, Soccer Team Fans, Validity, Reliability

SOZ.258 2014-2015 Sezonunda Türkiye Futbol Süper Ligi'ndeki Seyirci Azalmasının Nedenlerinin, Seyirci Görüşlerine Göre İncelenmesi

Caner ÖZGEN[1], Velittin BALCI[2]
Anadolu Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, 2014-2015 sezonunda Türkiye Futbol Süper Ligi'nde yaşanan seyirci azalmasının nedenlerinin, seyirci görüşlerine göre incelenmesidir. Araştırmanın örneklemini, 2014-2015 sezonunda en az bir Türkiye Futbol Süper Ligi karşılaşmasını tribünlerde izlemiş 818 futbol seyircisi oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama amacıyla, iki bölümden oluşmuş anket formu kullanılmıştır. Anket formunun birinci bölümünde katılımcıların kişisel bilgilerini belirlemeye yönelik 7 soru, ikinci bölümünde ise Türkiye Futbol Süper Ligi'nde yaşanan seyirci azalmasının nedenlerini belirlemeye yönelik, beşli likert tipi şeklinde geliştirilmiş 27 soru yer almıştır. Soruların oluşturulması için ilgili literatür incelenmiş,futbol seyircileriyle odak grup görüşmeleri yapılmış ve alanında uzman dört akademisyenin görüşleri doğrultusunda düzenlemeler yapılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler: SPSS 20.0 paket programıyla, ortalama, standart sapma, yüzdelik değerler ve ki-kare testi kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırma sonunda, katılımcıların Türkiye Futbol Süper Ligi'nde yaşanan seyirci azalmasında, Passolig uygulamasını en önemli neden olarak gördükleri saptanmıştır. TFF'nin politikalarına karşı olan tepki, hakemlerin taraflı yönetim gösterdiği algısı, oynanan futbolun kalitesinin düşüklüğü, ligde şike olduğu algısı, bilet fiyatlarının yüksekliği ve futbol kulüplerindeki yönetim eksikliği, seyircilerce önemli görülen diğer nedenler olarak belirlenmiştir. Ayrıca taraftarın takımlarına karşı tepkisi, salon sporlarının daha cazip gelmesi ve futbol oyunun gün geçtikçe sıkıcı hale gelmesi ifadeleri katılımcılar tarafından önemli görülmeyen ifadeler olmuştur.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Seyirci, Türkiye Futbol Ligi

SOZ.258 According to Spectators Perspective, A Study Which Investigate on Reduction Reasons of The Spectators in 2014-2015 Turkish Football Super League

ABSTRACT
The aim of this study is to investigate reasons of decrease of football spectators in Turkish super league in 2014-2015 seasons according to spectator's perspective. The sample of the study is consisting of 818 spectators whom at least watched one super league match in a stadium in 2014-2015 football season. To collect data the survey which is made of two parts were used. The first part is made of seven questions which contain personal information and the second part is made 27 questions which are five point likert scale. To make the survey questions, literature review was done about the topic; focus groups conducted with football spectators and questions were edited by four qualified academicians. The data's were criticized according to their mean, standard deviation, percentage values and chi square by using SPSS 20.0 packet program. After the research it was found that the main reason for the decrease of spectator numbers in Turkish Super League was Passolig. The other important reasons were dedicated as Turkish Football federation policies, unfair referee managements, lack of football quality, match fixing suspicions, high ticket prices and the lack of management in football clubs. In addition the reaction of spectators towards their clubs, interest in indoor sports and the thought of football game becoming boring day by day reasons were indicated as unimportant by spectators.
Keywords : Football, Spectators, Turkey Football Super League

SOZ.293 Amatör Spor Kulübü Yöneticilerinin Finansal Davranış Profilleri

Gülşah SEKBAN, Levent ATALI
Kocaeli Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, Kocaeli ilinde amatör spor kulüplerinde yöneticilik (yönetim kurulu üyeliği) görevinde bulunanların finansal davranış profillerini incelemektir.Araştırmanın çalışma grubunu Kocaeli ilinde amatör spor kulüplerinde görev yapan 160 yönetici oluşturmaktadır. Bu çalışmada, Kişisel Bilgi Formu ve Finansal Yönetim Davranışı ölçeği soruları kullanılmıştır.Verilerin analizinde betimsel istatistik yöntemi kullanılmıştır. Analizler sonucunda yöneticilerin ağırlıklı olarak 38-51 yaş aralığında olduğu, çoğunluğunun ortaöğretim düzeyinde, kredi kartına sahip ve yeterli yıl olarak deneyime sahip olduğu olduğu belirlenmiştir. Bunların yanında nakit yönetimi, kredi yönetimi, tasarruflar- yatırımlar ve sigorta başlıkları gibi alt başlıklarda finansal yönetim davranış profilleri ortaya koymuşlardır.
Anahtar Kelimeler : Spor Kulübü, Spor Yöneticisi, Finansal Davranış

SOZ.293 Financial Positions of Amateur Sport Club Managers

ABSTRACT
The purpose of the study is to examine financial behavior profile of the people who are responsible fort he administration of the amateur sport clubs in Kocaeli.Study group of the research consist of 160 managers who are currently working in the amateur sport clubs in Kocaeli. In the study, personel information form and financial administration behavior scale were used.Descriptive statistics method was used for data analysis as a result of the analysis the fact that age, range of the managers are between 38 and 51, that most of them are graduated from secondary school, have credit card and possess at time have been identified besides, sub-tittles like cash management, credit management, savings-investment and insurance have also revealed the financial administration behavior profiles.
Keywords : Sport Club, Sport Manager, Financial Behavior

SOZ.296 Spor ve Sağlık Endüstrilerinde Çalışanların Algılanan Performanslarının Pozitif Psikoloji Çerçevesinde Öz Değerlendirmesi

Tuna USLU
Spor Yöneticiliği Bölümü İstanbul Gedik Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Psikolojinin sadece olumsuz ve patolojik davranışları inceleyen düşünce mantığına bir tepki olarak ortaya çıkan pozitif psikoloji yaklaşımı (Seligman, 1998), insanın güçlü ve olumlu yönlerini anlamaya ve geliştirmeye çalışarak bireylerin nasıl daha mutlu, başarılı ve iyi olabileceklerini araştırmaktadır. Bu yaklaşım, yaptığı vurgu ile tutarlı bir şekilde son dönemde psikolojinin birçok alt dalına önemli katkılar sağlamaktadır. Bu alanlar arasında spor, sağlık, gelişim ve eğitim psikolojisi sayılabilir (Craven ve Bodkin-Andrews, 2006). Pozitif psikolojinin kavramları arasında yer alan umut değişkeninin; akademik ve atletik performans üzerinde (Curry vd., 1997), ayrıca spor, eğitim ve klinik uygulamalarında olumlu etkisi olduğu görülmektedir (Kesken ve Ayyıldız, 2008). Rekreasyon planlaması ve yönetimi açısından da serbest zaman aktivitelerinin çeşitlilik arz etmesi, katılımcıların psikolojisinde pozitif sonuçlara yol açmaktadır (Lieber ve Fesenmaier, 1983). Farklı olumlu kişisel, ortamsal ve bağlamsal değişkenlerin çalışan performansı üzerindeki etkisi literatürde ayrı ayrı araştırılmıştır. Ancak bu faktörleri ve kuramsal yapıları karşılaştıran çalışmaların az olması, meta-analitik çalışmanın ise bulunmaması nedeniyle hangi değişkenin algılanan performansı ne şekilde etkilediğini ve değişkenlerin aracılık etkilerini karşılaştırabileceğimiz nesnel sonuçlar kısıtlıdır. Buradan yola çıkarak hazırlanan bu çalışmanın amacı, performans üzerinde etkili olan pozitif psikoloji alanındaki değişkenleri ve bu öncellerin kendi aralarındaki etkileşimlerini kıyaslamaktır. Değişkenler arasındaki literatürdeki bulgulardan yola çıkarak aşağıdaki hipotez kurulmuştur. H1: Olumlu kişilik özellikleri, destekleyici örgüt iklimi ve psikolojik koçluk, psikolojik güçlenme aracılığıyla algılanan bireysel performansı pozitif yönde etkiler. Araştırmanın görgül kısmı anket çalışması ile yürütülmüştür. Verilerin toplanması aşamasında spor ve sağlık alanında çeşitli kademelerdeki çalışanlardan kolayda örneklem yöntemiyle 264 adet anket toplanmıştır. Ölçeklere SPSS'de varimax döndürmesi ile keşifsel faktör ve Cronbach Alpha iç tutarlılık analizi uygulanmıştır. Bulgulara yönelik aşamalı ara değişken testleri ise farklı modeller sınanarak yapılmaktadır. Ara değişkenlerin aracılık rollerini belirlemek amacıyla, Baron ve Kenny (1986) tarafından önerilen yöntem kullanılmıştır. Başlıca bulgular, örgüt ikliminin, psikolojik koçluğun ve kişilik özelliklerinin güçlenme ve performans üzerinde farklı şekilde etkilere sahip olduğunu göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Pozitif Psikoloji, örgüt Iklimi, Kişilik özellikleri, Psikolojik Koçluk, Algılanan Performans

SOZ.296 Self-Assessment of Employee Performance in the Sports and Healthcare Industries According to Positive Psychology Framework

ABSTRACT
Positive psychology focuses on understanding and developing potentially strong and positive aspects of man and intends to teach people to become happy, successful and better with internal motivation. The essential basis of this positive psychology approach as a reaction to the focus of psychology on negative, deviant, pathological and abnormal behaviours is the fact that desired life cannot be achieved by focusing on negative, pathological and abnormal behaviours. The science of psychology started to pay more attention in the end of the twentieth century on what is important for the development and growth potential of people (Seligman and Csikszentmihalyi, 2000). This trend also affects the health and sport sciences through education, industrial and organizational psychology. Positive organizational support may have a positive impact on performance increase. Siegler and Pearson (2000) determined that an organizational climate that strengthens its employees has a significant effect on performance. Moreover positive leadership and psychological coaching approach requires direction towards human resources, socio-cultural problems and humane issues in order to be able to improve individual competencies and empower organization climate. Characteristic qualities are also effective on the behaviour of employees. It is also believed that positive feelings play a buffer role against the difficulties in life (Seligman, 2002). Personal strenghts, positive organizational climate and psychological coaching may have positive impact on individual performance by the mediating role of psychological empowerment. A printed inventory was created to collect data associated with the psychological variables in the research. In order to determine the sub-dimensions of variables, principle components method with varimax torsion in SPSS, exploratory (descriptive) factor and internal consistency analyses were performed. The basic objective of this study is to determine positive individual, organizational and contextual antecedents of perceived performance in sports and healthcare industries with multiple variants and stages based on the relations obtained.
Keywords : Positive Psychology, Organizational Climate, Personal Characteristics, Psychological Coaching, Perceived Performance

SOZ.305 Amatör Futbolcuların Risk Değerlendirme Düzeylerinin İncelenmesi

Özgür KARATAŞ[1], Ali Serdar YÜCEL[2], Emine Öztürk KARATAŞ [1]
1 İnönü Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Fırat Üniversitesi ,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı Malatya amatör futbol ligi takımlarında oynayan futbolcuların risk değerlendirme düzeylerinin bazı demografik değişkenlerle karşılaştırılması ve amatör futbolcuların risk değerlendirme ölçeği maddelerine verdikleri yanıtların etki düzeyinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada "genel tarama modeli" kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, Malatya amatör futbol ligi takımlarında oynayan futbolcular oluştururken, örneklemini ise; rastgele ve tesadüfî yöntemle seçilmiş Malatya amatör futbol ligi takımlarında oynayan 179 futbolcu oluşturmaktadır. Araştırmanın veri aracı olarak Gök (2006) ve Çobanoğlu (2008)'nun sporda risk değerlendirme ölçeği kullanılmıştır. Araştırma sonucunda amatör futbolcuların risk değerlendirme düzeyleri medeni durum, eğitim durumu, yaş ve futbol oynama yılı değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05). Amatör futbolcuların risk değerlendirme ölçeği maddelerine verdikleri yanıtların etki düzeyi sonucuna bakıldığında ise 'Transfer sözleşmelerinde sosyal güvenlik ve sigortalarının garanti edilmemiş olması' maddesinin etki düzeyini çok riskli, ölçekteki diğer maddelerin etki düzeyini ise orta düzeyde riskli gördükleri sonucuna ulaşılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Risk, Risk Yönetimi, Risk Değerlendirme, Amatör Futbol

SOZ.305 Analysing Risk Assessment Level of Amateur Football Players

ABSTRACT
The aim of this research is that compare risk assessment level of footballers in Malatya Amateur League with some demographic variables and specify the effect level that amateur footballers given response to risk assessment articles. General screening model is used in this research. The players in the football teams of Malatya Amateur Football League are target population of the study and randomly selected 179 players who play in Malatya Amateur Football League are the samples of the study. Risk assessment scale in sports of Gök(2006) and Çobanoğlu(2008) is used in this study as a risk assessment scale. As a result of the research, there are no statistically significant differences the risk assessment level of among amateur football players in variables marital status, educational status, the starting year to play football. (p>0.05) The effect level of the article "Having no guarantee of social security and insurance at the contract" is too risky; the effect level of other articles is at medium level risk according to response of amateur football players.
Keywords : Risk, Risk Management, Risk Assessment, Amateur Football

SOZ.338 Örgütsel Stres İle İşgören Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü Çalışanları Üzerine Bir Araştırma

Ali Gürel GÖKSEL[1], Çağdaş CAZ [2], Ömer Faruk YAZICI[3], Hüseyin Can İKİZLER[2]
1 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
3 Gaziosmanpaşa Üniversitesi,Erbaa Meslek Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı; Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü Personelinin yaşadığı örgütsel stres düzeyi ile işgören performansı arasındaki ilişkiyi açıklamaktır. Çalışma grubunu; İstanbul ili, Üsküdar ilçesinde hizmet veren 96 kişi (36 kadın, 60 erkek) kurum personeli oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Theorell ve ark. tarafından geliştirilen ve Yıldırım ve ark. (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Örgütsel Stres Ölçeği" ile Kirkman ve Rosen (1999) tarafından geliştirilen ve Çöl (2008) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "İşgören Performansı Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntem olarak; betimsel istatistikler, bağımsız gruplar için t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve bağımlı değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek için Pearson Correlation testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda; personelin işgören performansı medeni durum değişkenine göre anlamlı farklılık gösterirken, medeni durumlarının örgütsel stres yaşamalarında etkili olmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca, personelin örgütsel stres ile işgören performansı arasında ilişki olmadığı tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Gençlik Hizmetleri Ve Spor, Personel, Örgütsel Stres, İşgören Performansı

SOZ.338 Examination of The Relation Between Organizational Stress and Employee Performance: A Study On The Employees of The Youth Services and Sports Provincial Directorate

ABSTRACT
The purpose of this research is to study the relation between the level of organizational stress at the staff of the Youth Services and Sports Provincial Directorate and their performance. The study group of research, İstanbul province in the Üsküdar district officials operating in the Youth Services and Sports Provincial Directorate constitute a total of 96 staff, including 36 women and 60 men. In this research, "Job Strain Questionnaire Scale" that was developed firstly by Theorell et al. and adapted to Turkish by Yıldırım et al. (2011) together with "Employee Performance Scale" that was developed by Kirkman and Rosen (1999) and adapted to Turkish by Çöl (2008) were used to collect data. In the evaluation of data as statistical analyzes; descriptive statistics, for independent groups t-test, one way analysis of variance (ANOVA) and Pearson Correlation test was used to determine the relationship between the dependent variables. As a result of the research; participants' employee performance showed significant differences according to marital status variables, there were no significant differences for organizational stress. In addition, there were no significant relationships between employee performance and organizational stress of the employees were determined.
Keywords : Youth Services and Sports, Staff, Organizational Stress, Employee Performance

SOZ.351 Deniz Harp Okulu Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerilerinin İncelenmesi

Ali Gürel GÖKSEL[1], Osman Tolga TOGO [2], Ercan ZORBA[1], Hüseyin Can İKİZLER[3]
1 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
3 Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı; Deniz Harp Okulu öğrencilerinin zaman yönetimi becerilerinin incelenmesidir. Çalışmanın örneklemini; İstanbul ilinde eğitim-öğretim faaliyetini sürdüren 192 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak; Alay ve Koçak (2002) tarafından geliştirilen "Zaman Yönetimi Ölçeği" ile kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Veriler; betimsel istatistiki yöntemler, t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova) kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda; cinsiyet değişkeni alt boyutunda kadın öğrenciler lehine anlamlı fark tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Zaman Yönetimi, Deniz Harp Okulu, Öğrenci

SOZ.351 Examination of The Time Management Skills of Naval Academy Students

ABSTRACT
The aim of this study is to examination of the time management skills of naval Academy students. The sampling of the study, İt's educational activities comprise 192 students in İstanbul.The data collection tool in this study; Alay and Koçak (2002) by development "time management survey" with personal information has been used. Data; descriptive statistical methods,T-test and One way analysis of variance (Anova) were using analyzed.End of the researching, the gender dimension has been a significant difference of female students.
Keywords : Time Management, Naval Academy, Students.

SOZ.373 Bisiklet Engelleri Ölçeği'nin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Velittin BALCI, Oğuz ÖZBEK, Funda KOÇAK, Senem ÇEYİZ
Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı günlük yaşamında çeşitli amaçlarla bisiklet kullanan bireylerin karşılaştıkları engelleri belirlemeye yönelik olarak Bisiklet Engelleri Ölçeğinin (BEÖ) geliştirilmesidir. Türkiye'de günlük yaşamında aktif olarak bisiklet kullanan bireylerin sayısı net olarak belirlenememektedir. Araştırmanın örneklemini oluşturan bisiklet kullanıcıları rastgele örnekleme yöntemine göre seçilmiştir. Yarışma amaçlı olarak bisiklet kullanan sporcular araştırma kapsamı dışında bırakılmıştır. Araştırmaya Türkiye'nin farklı illerinden 74'ü kadın, 218'i erkek olmak üzere 292 bisiklet kullanıcısı gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama aracı bisiklet kullanıcılarına bulundukları illerde uygulanmıştır. Çalışmada ölçme aracının güvenirliğini analiz etmek amacıyla Açımlayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) yöntemlerinden yararlanılmıştır. DFA sonucuna göre; ölçeğin bireysel, yasa ve mevzuat, sosyo-kültürel, fiziksel ve ekonomik, altyapı olmak üzere 5 boyut ve 30 maddeden oluşan yapısı doğrulanmıştır. BEÖ için Cronbach's Alfa sonuçları, ölçeğin bütününde .92, alt boyutlarında ise sırasıyla .84, .89, .85, .79, .73 değerlerini almıştır. Bu sonuçlara göre BEÖ bisiklet kullanıcılarının, bisiklet kullanırken karşılaştıkları engellere yönelik tutumlarını belirlemek üzere kullanılabilir bir ölçme aracıdır.
Anahtar Kelimeler : Bisiklet, Bisiklet Kullanıcısı, Engel

SOZ.373 Development of Bicycle Obstacle Scale: Validity and Reliability Study

ABSTRACT
The aim of this study is to develop "Bicycle Obstacle Scale (BOS)" to identify barriers faced by individuals using bicycle in daily life for various purposes. The number of individuals using bicycle in daily life in Turkey can not be determined clearly. Cyclists constituting the study sample was selected based on random sampling. Athletes using bicycle for competition were excluded from the study. 292 bicycle users including 74 female and 218 male from different provinces of Turkey participated research as volunteers. Data collection tool was implemented bicycle users in the provinces in which they reside. To analyze the reliability of the measuring tool, Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) methods were used in the study. According to the CFA results, the structure of the scale consist of 5 dimensions including individual, laws and regulations, socio-cultural, physical and economic and 30 items was verified. Cronbach's Alpha results for BOS, has .92 for the whole scale, .84, .89, .85, .79, .73 respectively for the subdimensions. According to these results; BOS is a usable measuring tool to determine the attitude of the bike users about the obstacles they faced when using bicycle.
Keywords : Bicycle, Bicycle Users, Obstacle

SOZ.376 Spor Yönetimi Açısından Antrenörlerin İş Stresi Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Vlada Igorevna PISHIK[1], Doğan DOĞAN[1], Mustafa ŞEKER[2], Hikmet YAŞAR [3]
1 Southern University IMBL,Sosyal Bilimler Enstitüsü,Russia
2 Yakın Doğu Üniversitesi,Sosyal Bilimler Enstitüsü,K.K.T.C
3 Hakkari Üniversitesi,Çölemerik Meslek Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Antrenörlerin cinsiyet ve iş tecrübelerine göre iş stresinin sportif verime etki eden önemli bir unsur olduğunu göz önünde bulundurarak, yaş ve cinsiyet arasındaki iş stresi ilişkisinin ne düzeyde olduğunu aynı zamanda eğitim durumlarının, iş ve mesleki tecrübelerinin algılanan stres ile stresle baş etme merak ettiğim bir konu olmuştur. Alt problemler:
1. Antrenörlerin iş stres düzeyi cinsiyete göre farklılaşmakta mıdır?
2. Antrenörlerin iş stres düzeyi iş tecrübesine göre farklılaşmakta mıdır?
Araştırmanın evrenini Kayseri ilinde milli eğitim bakanlığına bağlı olarak çalışan antrenörler oluşturmaktadır. Bu araştırma Milli Eğitim Bakanlığı için çalışan ve antrenör lisansına sahip farklı cinsiyetlerin stres seviyelerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Basit tesadüfi örnekleme ile ana hedefi 311 antrenörün 122 kişi için ulaşılmıştır. Araştırma, genel araştırmada, yüz yüze yapılmıştır.Antrenörlerdeki stresi ölçmek için Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ) kullanılmıştır. Ölçek, 1983 yılında Cohen, Kamarck & Mermelste tarafından geliştirilmiş, güvenirlik çalışmasında Cronbach Alpha değeri 0.86 bulunmuştur. Bu çalışmada Bilge, Öğce, Genç ve Oran (2007) tarafından Türkçe'ye uyarlanması yapılan ölçek kullanılmış, güvenirlik çalışmasında Cronbach Alpha değeri 0.81 bulunmuştur. Toplam puanın yüksek olması algılanan stres düzeyinin yüksek olması anlamındadır. Alt ölçeklerden alınan puanların yüksekliği ise olumsuz bir durumdur. Alt problemlere yönelik olarak yapılan analizlerde; stresle baş etmede cinsiyete göre 0,023 düzeyinde; stresin alt boyutu olan algılanan streste anlamlılık düzeyi 0,004 iken stresle baş etme alt boyun arasında 0,002 düzeyinde ve stresle arasındaki anlamlı farklılık düzeyi 0,001 olarak tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : İş Stresi, Antrenör, Koç, Spor Yönetimi

SOZ.376 The Analysis of the Traıners' Job Stress Level according to some Variables

ABSTRACT
It has been a topic that I have wondered at which level the job stress relationship between age and gender is, considering that job stress is an important factor affecting athletic efficiency positively according to coaches' gender and work experiences, and also the effect of their educational status and work and occupational experiences on coping with perceived stress. Sub Problems:
1. Do coaches' job stress levels differ according to gender?
2. Do coaches' job stress levels differ according to work experience?
Coaches of The Ministry of National Education in Kayseri province form the sample of the research. This research aims to reveal stress levels of different genders who work for The Ministry of National Education and have coaching certificate. 122 coaches out of 311 were reached by simple random sampling. The research was conducted face to face. Perceived Stress Scale (PSS) was used to measure coaches' stresses. The scale was developed by Cohen, Kamarck and Mermelste in 1983 and its Cronbach's Alpha was found as 0.86 in reliability studies. In this research, the scale that was translated into Turkish by Bilge, Öğce, Genç and Oran (2007) was used and its Cronbach's Alpha was found as 0.81 in reliability studies. A high total number means high levels of perceived stress. High scores from subscales, though, is a negative condition. It is determined that, in the analyses done for sub problems, statistical significance in coping with stress according to gender is 0.023 and it is 0.004 in perceived stress, which is a subscale of stress, whereas there is statistical significance between it and the subscale coping with stress at 0.002 level and 0.001 between it and stress.
Keywords : Job Stress, Coach, Sport Management

SOZ.504 Teknolojik Yalnızlık; İnternet Bağımlılığının Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Yalnızlıklarına Etkisi

Adem PALA [1], İbrahim EDİN[2], Mustafa BİNER[3]
1 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
3 Marmara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Günümüzde teknoloji ve internet her ne kadar sanal mesafeleri yakınlaştırsa da internetin çok fazla ve amacı dışında kullanılması yakınlardaki uzaklığı yaratmaktadır. Aynı ev içinde yaşayıp hatta aynı masada otururken bile saatlerce konuşmadan telefonla ya da bilgisayarla meşgul olanların sayısı azımsanmayacak kadar fazladır.İnternet kullanımının gençlerde özellikle üniversite öğrencilerinde çok yaygın olduğu farklı çalışmalarda görülmektedir. Bu problemden yola çıkarak, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin internet bağımlılığının yalnızlıklarına etkisi arasındaki ilişkinin incelenmesi çalışmanın amacını oluşturmaktadır.Spor bilimleri fakültelerinde okuyan öğrencilerin internete olan bağımlılıklarını ve buna bağlı olarak yalnızlıklarını tespit ederek iki değişken arasındaki etkiyi ve ilişkiyi ortaya koyarak gençlerin daha sosyal bireyler olması için neler yapılabil ileceğini tartışmak araştırmanın önemini oluşturmaktadır.Çalışma, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Marmara Üniversitesi ve Tokat Gazi Osman Paşa Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültelerinde okuyan 440 üniversite öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Yaş ortalaması 20,9 olan öğrencilerin 200'ü kadın 240 tanesi ise erkek öğrencilerden oluşmaktadır.Çalışmada, 19 soru ve 3 alt boyuttan oluşan "internet bağımlılığı ölçeği " ve UCLA yalnızlık ölçeği veri toplama aracı olarak kullanılmıştır.Sonuç olarak internet bağımlılığı olan bireylerin yalnızlıklarının diğer bireylere göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Erkeklerin internet bağımlılığına bağlı yalnızlıkları kadın öğrencilerden yüksek çıkarken, genel yalnızlık anlamında kadınların kendilerini daha yalnız hissettikleri tespit edilmiştir.Çalışmadan çıkan bulguların, risk altındaki bireylerin saptanması, önlenmesi ve rehabilite sürecinde klinik çalışma yapanlara ve araştırmacılara yardımcı olacağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Teknolojik Yanlızlık, Internet Bağımlılığı, Spor Bilimleri

SOZ.504 Technological Loneliness; the Effect on Loneliness of Internet Addiction of Faculty of Sports Science Students

ABSTRACT
Nowadays, in spite of the fact that technology and internet shorten the virtual distance, too much use and misuse of internet create distance among people. There is a considerable number of people living in the same house even sitting at the same table busy themselves with mobiles and computers for long hours without talking to each other. Internet usage is very common among young people especially university students. Evolving out of this problem, internet addiction of faculty of sports science students and effect on their loneliness, and relationship between them consist of the purpose of this study.The study is important because to discuss what can be done in order to make the young people more social via determining the faculty of sports science students' internet addiction and their loneliness in parallel with it, revealing the effect and correlation between these two variables.The study was carried out with 440 university students studying at Mugla Sitki Kocman University, Marmara University and Tokat Gazi Osman Pasa University the group consists of 200 female and 240 male students with average of age 20,9.In the study, 19 questions, "internet addiction scale" consisting of 3 subscales, and UCLA loneliness scale were used as data collection tools.As a result, it is found out that the loneliness of individuals with internet addiction is higher than the other individuals. The males' loneliness related to internet addiction is higher than the females; on the other hand it is determined females feel themselves more lonesome in general loneliness.It is thought that the findings of the study will determine the individuals under risk, prevent them, help researchers and people doing clinical studies during rehabilitation progress.
Keywords : Technological Loneliness, Internet Addiction, Sports Science

SOZ.509 Spor Tüketicilerinin Spor Pazarlaması Bileşenleri Açısından Değerlendirilmesi

Zafer DOĞRU, Yetkin Utku KAMUK, Gizem KAPLAN
Hitit Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET

Bu çalışmada, spor ve egzersiz ile ilgili ürün ve hizmetleri satın alan tüketicilerin spor pazarlaması açısından değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.Bu amaçla, cinsiyet, yaş, medeni durum, gelir, eğitim, meslek grubu, spor dalı, egzersize ayrılan zaman ve tutulan takım değişkenleri ile Spor Pazarlaması Bileşenleri arasındaki farklılıkları ortaya konulmuştur.Doğru (2003) tarafından geliştirilen "Spor Pazarlama Bileşenleri" ölçeği kullanılmıştır.Çalışma evreni, Çorum ilinde bulunan spor merkezlerinden spor hizmeti alan 1357 kişiden oluşmaktadır. Yapılan hesaplamalar sonucunda, 597 gönüllü katılımcının evreni temsil gücüne sahip olduğu hesaplanmış, toplamda 8 farklı spor merkezine kayıtlı deneklerden çalışmaya katılmaya istekli olan 600 spor tüketicisine anket uygulanmıştır.Bu çalışmanın istatistiksel işlemleri, betimleyici istatistik, t-Test ve tek yönlü varyans (Anova) analizlerinden oluşmaktadır.Yapılan analizler sonucunda; (1) Tesisin Konumu bileşeni ile Yaş, Gelir Durumu, Eğitim Durumu, Meslek, Spor Dalı, (2) Halkla İlişkiler bileşeni ile Gelir Durumu, Spor Dalı, Egzersize Ayrılan Zaman, (3) Personel bileşeni ile Cinsiyet, Yaş, Gelir Durumu, Eğitim Durumu, Spor Dalı, Egzersize Ayrılan Zaman, (4) Kullanım Bedeli bileşeni ile Yaş, Gelir Durumu, Eğitim Durumu, Spor Dalı, (5) Tutundurma ile Spor Dalı, Egzersize Ayrılan Zaman, (6) İletişim bileşeni ile Cinsiyet, Eğitim Durumu, Meslek, Spor Dalı, Egzersize Ayrılan Zaman (7) Ürün Kalitesi bileşeni ile Gelir Durumu, Eğitim Durumu, Spor Dalı, Egzersize Ayrılan Zaman, (8) Ulaşım bileşeni ile Yaş, Gelir Durumu, Eğitim Durumu, Spor Dalı, Egzersize Ayrılan Zaman, değişkenleri arasında $p < 0,05$ düzeyinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur.Sonuç olarak, spor pazarlaması açısından, kayıpları aza indirmek, tüketicilerin algılarını ya da dikkatlerini kendi üzerlerine çekmek, kendi ürününe/hizmetine ya da markasına karşı tüketicide oluşan düşünceyi ve satın alma davranışını sürekli kılmak için pazarlama araçlarından yararlanarak uygun pazarlama karmalarının oluşturulması gerekmektedir.Spor pazarlaması bileşenlerinin (SPB) ürün/hizmet sunumunda izlenecek yöntemlerin belirlenmesinde etkili olduğu düşünülmektedir. Çorum'daki spor tüketicilerinin, SPB ile ilişkilerinin biliniyor olması, hedef kitlenin etkili bir biçimde yönlendirilebilmesini olanaklı kılabilir. Bunun için de çağdaş pazarlama tekniklerinin kullanılması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler : Spor Pazarlaması, Spor Pazarlaması Bileşenleri, Spor Tüketicisi.

SOZ.509 Evaluation of Sports Consumers in Terms of Sports Marketing Components

ABSTRACT

In this study, it was aimed to investigate the consumers who purchased products and services related to sports, in terms of sports marketing. It was also aimed to investigate the differences in sports marketing components by gender, age, marital status, monthly income, level of education, occupation, favorite sports, time devoted to exercise and the team supported.Sports Marketing Components scale, developed by Doğru (2003), was used to collect data. The population consisted of 1357 people who were registered members of the sports centers in Çorum city center at the time of study. It was calculated that 597 subjects will represent the population and 600 questionnaires were applied to the subjects from 8 different sports centers. Descriptive statistics, t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) were used.The statistical analyses revealed that there were significant differences ($p<0.05$) between: (1) Location of The Facility component and age, monthly income, level of education, occupation, favorite sport, (2) Public Relations component and monthly income, favorite sport, time devoted to exercise, (3) Facility's Staff component and age, monthly income, level of education, favorite sport, time devoted to exercise, (4) Price component and age, monthly income, level of education, favorite sport, (5) Promotion component and favorite sport, time devoted to exercise, (6) Communication with Customers component and sex, level of education, occupation, favorite sport, time devoted to exercise, (7) Quality of The Services and Products component and monthly income, level of education, favorite sport, time devoted to exercise, (8) Traveling Time component and age, mothly income, level of education, favorite sport, time devoted to exercise age.As a result, in terms of sports marketing, to minimize losses, to attract consumers' perceptions/attention on companies or products/services, it is necessary for companies to establish the appropriate marketing components utilizing the marketing tools. It was considered that sports marketing components were effective in identifying the products/services to be served. It may be useful to to know the relationship between the sports consumers in Çorum and sports marketing components to direct the target population effectively. For this reason, the use of contemporary marketing techniques are of great importance.

Keywords : Sport Marketing, Sport Marketing Mix, Sport Consumer,

SOZ.535 Rio 2016 Olimpiyat Oyunları'nın Örgütsel, Sportif ve Ticari Açıdan Analizi

Burçak AKANSEL, Hakan SUNAY
Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Rio 2016 Yaz Olimpiyat Oyunları'nı örgütsel, sportif ve ticari açıdan analiz etmektir.Dünyanın en büyük spor etkinliği olan Olimpiyat Oyunları'nı örgütsel yapı, sportif performans ve ticari faaliyetler açısından inceleyen bu çalışma betimsel bir araştırmadır. Çalışmada veri toplama yöntemi olarak doküman incelemesi kullanılmış ve Rio 2016'ya ilişkin raporlar, resmi web siteleri gibi kaynaklardan elde edilen ikincil veriler içerik analizi ile yorumlanmıştır.Bir mega-etkinlik olan Rio 2016 Olimpiyatları'nı daha iyi anlamak ve yorumlamak için öncelikle Olimpiyat Olimpiyatları'nın örgütsel yapısına bakılmıştır. Bunun için ise Olimpik yapı incelenmiş ve açıklanmıştır. Rio 2016 Olimpiyatları sportif açıdan oyuncu sayıları ve kazanılan madalyalar baz alınarak değerlendirilmiş ve ülke performansları karşılaştırılmıştır. Ticari açıdan ise Olimpiyat Oyunları, medya yayını, sponsorlar ve bilet satışı dikkate alınarak yorumlanmıştır.Bu yıl 31'incisi düzenlenen oyunlarda 205 ülkeden 11.547 sporcunun mücadele ettiği, karşılaşmaların 200'ü aşkın ülkede yayımlandığı, 59 şirketin oyunların gerçekleşmesine katkıda bulunduğu ve 6 milyondan fazla biletin satışa sunulduğu göz önüne alındığında Olimpiyat Oyunları'nın yalnızca örgütsel ve sportif açıdan değil, ticari açıdan da bir mega-etkinlik olduğu sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Rio 2016 Yaz Olimpiyat Oyunları, Mega Spor Etkinliği, Etkinlik Analizi

SOZ.535 Organizational, Athletic and Commercial Analysis of The 2016 Summer Olympics

ABSTRACT
The purpose of this study was to analyze the 2016 Summer Olympics in terms of organizational structure, athletic performance and commercial activities.This study was conducted applying a qualitative research method. To obtain data, document analysis was preferred. Secondary data on Olympics gathered from reports, articles, newspapers and websites were reviewed and then the content was analyzed.In order to comprehend the 2016 Summer Olympics better, firstly organizational structure of the Games was studied. It was seen that the Olympic structure consists of three tiers. Athletic performance at the Games of the XXXI Olympiad was evaluated according to the number of athletes participated and the medals won. Country performances were compared based on these figures. Commercial aspect of Rio 2016 was examined through media rights, sponsorship and ticketing.In light of the findings that 6 million tickets were offered for sale and 11.547 athletes from 205 countries participated in the Games which was broadcasted over 200 countries and sponsored by 59 companies, it was concluded that the 2016 Summer Olympics is not only organizationally and athletically but also commercially a mega-event.
Keywords : The Rio 2016 Summer Olympic Games, Mega Sports Event, Event Analysis

SOZ.554 Türkiye'de Buz Hokeyi Sporcularının Eğitim Düzeylerine Göre Branşa Yönelme Nedenleri Ve Katılım Güdüsü

Murat AYGÜN [1], Ahmet Azmi YETİM[2]
1 Atatürk Üniversitesi,Spor Yönetim Bilimleri,Türkiye
2 Gazi Üniversitesi,Spor Yönetim Bilimleri,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada; Türkiye'de buz hokeyi sporuyla ilgilenen sporcuların eğitim düzeylerine göre branşa yönelme nedenleri ve katılım güdüleri araştırılmaktadır.Araştırma örneklemini Türkiye'de buz hokeyi salonlarının bulunduğu 5 farklı ilde; Ankara, Erzurum, İzmir, Kocaeli ve İstanbul illerinde aktif olarak buz hokeyi sporuyla ilgilenen toplam 540 sporcu oluşturmuştur. Buz hokeyi sporcularına uygulanan ölçeklerden elde edilen verilerin çözümlenmesinde SPSS 20.0 paket programı kullanılmış, her maddeye verilen cevapların ayrı ayrı aritmetik ortalaması alınmıştır.Bu çalışmanın sonucunda Türkiye'deki buz hokeyi sporcularının eğitim düzeylerine göre branşa yönelme nedenleri ve katılım güdüsünde ki en önemli faktörün ''Başarı/Statü, Fiziksel Uygunluk/Enerji Harcama, Takım Üyeliği/Ruhu, Yarışma, Hareket Etme/Aktif Olma'' olduğu ve bu amaçla spora katılmalarındaki en önemli alt boyutlar olduğu görülmüştür.
"Bu makalenin büyük bir bölümü, Prof. Dr. A. Azmi YETİM'in danışmanlığında Murat AYGÜN tarafından yürütülen 'Türkiye'de Buz Hokeyi Sporcularının Branşa Yönelme Nedenleri ve Katılım Güdüsü' başlıklı yüksek lisans tez çalışmasından türetilmiştir."
Anahtar Kelimeler : Buz Hokeyi, Eğitim Düzeyi, Yönelme, Katılım Güdüsü

SOZ.554 Ice Hockey Players Reasons of Their Tendency To Participate İn This Branch According To Their Education Level in Turkey

ABSTRACT
This research investigates the Ice-hockey players' reasons of their tendency to participate in this branch and their participation motives in Turkey.The research participants consist of 540 sportsmen who are actively participating in ice-hockey from five different cities each of which has an ice-hockey ring: Ankara, Erzurum, İzmir, Kocaeli and İstanbul. In analyzing the data obtained from the questionnaires, which were applied to ice-hockey players, SPSS 20.0 program was utilized. Arithmetic mean of each answer given for each question in the questionnaire was calculated separately.As the result of the study, it was revealed that the most significant factors behind the ice-hockey players' reasons of their tendency to participate in the branch and participation motive and the most important subdimensions for participating in sport with this aim are "Success/Statue", "Physical Fitness/Consuming Energy", "Team Membership/Spirit", "Competing", "Moving/Being Active". "
The large proportion of this article was produced from master thesis study titled "Ice-Hockey Players' Reasons of Their Tendency to Participate in This Branch according to Their Education Level in Turkey" which was carried out by Murat AYGÜN with counseling by Prof. Dr. A. Azmi YETİM."
Keywords : Ice-hockey, Education Level, Tendency, Participation Motive

SOZ.660 Serbest Zaman İlgilenimi İle Davranışsal Niyetler Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ersin ESKİLER, Gizem KARAKAŞ
Sakarya Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Serbest zaman literatüründe, birçok çalışmada serbest zaman etkinliklerine katılımın bireyler üzerindeki etkilerine (psikolojik, sosyal, fizyolojik vb.) odaklanıldığı görülmektedir. Ancak serbest zaman etkinliklerine katılımın arttırılması ve/veya sürekliliğinin sağlanması konusunda sınırlı sayıda çalışmadan söz edilebilmektedir. Bu bağlamda bireylerin serbest zaman etkinliklerine ilişkin ilgilenim düzeyleri ile bu etkinliklere ilişkin davranışsal (tekrar katılım ve tavsiye etme) niyetleri arasındaki ilişkilerin belirlenmesi amacıyla bu çalışma üniversite öğrencileri özelinde gerçekleştirilmiştir. Yüz yüze görüşme tekniğiyle elde edilen 579 anket SPSS 20.0 programında betimsel istatistikler, faktör, korelasyon ve regresyon analizleri ile çözümlenmiştir. Araştırmaya 381 erkek ($X_{yaş}$=22.35±2.276) ve 198 kadın ($X_{yaş}$=21.73±2.185) öğrenci katılmıştır. Gerçekleştirilen faktör analizi sonucunda Kyle ve ark. (2007) tarafından geliştirilen, Gürbüz ve ark. (2015) tarafından Türkçe geçerlilik güvenirlilik çalışması yapılan Serbest Zaman İlgilenim Ölçeğinin (SZİÖ) ilgili çalışmalarda yer alan faktör yapısına uygun şekilde dağılım gösterdiği, Kaiser-Meyer-Olkin değerinin .942 olduğu ve beş faktörlü yapının toplam varyansın %77.168'ini açıkladığı tespit edilmiştir. Egzersize tekrar katılım ve tavsiye etme niyeti ile SZİÖ'nin alt boyutları arasında orta ve yüksek düzeyde, pozitif ve anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur. Değişkenler arası kurulan çoklu doğrusal regresyon analizleri sonucunda; SZİ alt boyutlarının egzersize tekrar katılım niyeti üzerinde ($F_{(5,573)}$=139.052, p<.05) istatistiksel açıdan anlamlı bir etkiye sahip olduğu, ilgili boyutların egzersize katılım niyetindeki toplam varyansın %54'ünü açıkladığı görülmüştür. İlgili değişkenlerin göreli önem sırası; çekicilik, kendini ifade, sosyal ilişki, özdeşleşme ve önem verme şeklinde ortaya çıkmaktadır. Tavsiye etme niyeti üzerinde, SZİ alt boyutlarından üç tanesinin istatistiksel açıdan anlamlı bir etkiye sahip olduğu ($F_{(3,575)}$=196.206, p<.001) görülmüştür. İlgili boyutların göreli önem sırası çekicilik, kendini ifade ve sosyal ilişki şeklinde meydana gelirken, tavsiye etme niyetindeki toplam varyansın %50'sini açıklamaktadır. İlgili bulgular ışığında, SZİ düzeyi arttıkça egzersize tekrar katılımın ve tavsiye etme niyetinin arttığı sonucuna ulaşılmıştır. Gerek sosyal hayatlarında gerekse kampüs yaşamı içerisinde öğrencilerin ilgilenim düzeylerinin yüksek tutulmasına ve devam ettirilmesine yönelik uygulamalar ile öğrencilerin serbest zamanlarını egzersizle verimli bir biçimde değerlendirmelerine imkan sağlanabilir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Ilgilenim, Davranışsal Niyet.

SOZ.660 Examining The Relationship Between Leisure Time Involvement and Behavioral Intentions

ABSTRACT
In the literature of Leisure Time, it has been seen that many studies focused on the effects (psychological, social, physiological and so on) of a participation to the Leisure activities on individuals. However, it can be mentioned from a limited number of studies on increasing the participation in leisure activities and/or ensuring the continuity to leisure activities. In this context, this study was done on university students to determine the relationship between Leisure Time Involvement levels and Behavioral Intentions (re-participation and recommendation) related to these activities. 579 questionnaires obtained by face to face interviews were analyzed with descriptive statistics, factors, correlation and regression analysis on SPSS 20.0 software. 381 male (X_{age}=22.35±2.276) and 198 female (X_{age}=21.73±2.185) students participated to the research. As a result of the factor analysis, it was determined that the Leisure Involvement Scale, developed by Kyle et al. (2007) and Turkish validity and reliability study of the scale was done by Gürbüz et al. (2015), had a proper distribution of the factor structure, Kaiser-Meyer-Olkin value was .942 and the five-factor structure explained the %77.168 of the total variance. It was determined that there was a positive and significant relationship between re-participation to the exercise, intention of recommendation and subdimensions of the scale at a moderate and high levels. As a result of the multiple linear regression analysis which was formed between variables; subdimensions of Leisure Involvement Scale has a statistically significant effect on the intention of re-participation to the exercise ($F_{(5,573)}$=139.052, p<.05). Also it was found that the related dimensions explained the %54 of a total variance in the intention of a re-participation to the exercise. The relative importance order of a related variables emerges as attractiveness, self-expression, social interaction, identification and giving an importance. The three of subdimensions of the Leisure Involvement Scale had a significant effect ($F_{(3,575)}$=196.206, p<.001) statistically on the intention of recommendation. While the relative importance order of the related dimensions were attractiveness, self-expression and social relationships, they explained the %50 of a total variance in the intention of recommendation. In the light of the relevant results, it was found that the level of Leisure Involvement increases as re-participation to the exercise and intention of recommendation increase. The opportunity of recreation can be provided by the facilities and exercises that will provide continuation and increasing the level of Leisure involvement and this can help the students using their Leisure times efficiently both in their social and campus lives.
Keywords : Leisure Time, Involvement, Behavioral Intention.

SOZ.812 Antrenör Yeterlilik Ölçeği-II'nin Psikometrik Özelliklerinin İncelenmesi

Volkan UNUTMAZ, Timuçin GENÇER
Ege Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Feltz ve ark. (1999) tarafından geliştirilen ve Myers ve ark. (2008) tarafından güncellenen Antrenör Yeterlilik Ölçeği- II'nin (*Coaching Efficacy Scale* - II), Türkçe uyarlama çalışması yapılarak, psikometrik özelliklerinin incelenmesidir. Çalışma, İzmir ilinde yer alan ve futbol takımlarında antrenörlük yapan 238 Erkek futbol antrenörü ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak Myers, Feltz, Chase, Reckase ve Hankock (2008) tarafından güncellenen, 18 madde ve beş alt boyuttan oluşan (motivasyon, oyun stratejileri, teknik öğretimi, karakter oluşumu, fiziksel) Antrenör Yeterlilik Ölçeği-II kullanılmıştır. Elde edilen verilere, %27'lik alt ve üst gruplar ortalama farklarına dayalı madde analizi, doğrulayıcı faktör analizi uygulanmış, ölçeğin ve alt boyutlarının iç tutarlık katsayıları hesaplanmıştır. Verilerin analizlerinde SPSS 23.0 paket programı ile Lisrel 8.51 paket programlarından yararlanılmıştır. Ölçeğe uygulanan %27'lik alt ve üst gruplar ortalama farklarına dayalı madde analizi sonuçlarında, ölçekte yer alan tüm maddelerin ayırt edicilik özelliklerinin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermektedir ($p<.01$). Doğrulayıcı faktör analizi sonuçlarından elde edilen değerler, verinin modele iyi uyum gösterdiğini ortaya koymuştur ($\chi2= 203.73$, df =123, $\chi2/df = 1.66$, RMSEA = 0.052, NNFI= 0.92, CFI=0.94, IFI=0.94, SRMR = 0.049, GFI=0.91, AGFI= 0.88). Ölçeğin alt boyutları için iç tutarlılık katsayıları .64 ile .74 arasında değişmektedir. Ölçeğin genel iç tutarlılık katsayısının ise .89 olduğu belirlenmiştir. Antrenör Yeterlik Ölçeği-II'nin futbol antrenörleri üzerinde kullanılabilir geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Antrenör, Futbol, Yeterlilik, Geçerlik, Güvenirlik

SOZ.812 Examining The Psychometric Properties of Coaching Efficacy Scale-II

ABSTRACT
The purpose of this study was to conduct the adaptation study for Coaching Efficacy Scale –II developed by Feltz et al. (1999) and revised by Myers et al. (2008) into Turkish and examine psychometric properties. The study was conducted with the 238 football coaches, coaching in the football teams in Izmir. Coaching Efficacy Scale-II which consists of 18 items under five sub-scales (motivation, game strategy, technical teaching, character building, physical conditioning) was used as a data collection tool. Item analysis on the mean differences between 27% upper and lower groups and confirmatory factor analysis were applied, and coefficients of internal consistency of the scale and its sub-scales were calculated. Item analysis results showed that t-values of all items in the scale were statistically significant ($p<.01$). Results of the confirmatory factor analysis revealed that the data fits well with the model ($\chi2= 203.73$ df =123 and $\chi2/df = 1.66$ and RMSEA = 0.052 and NNFI= 0.92 and CFI=0.94 and IFI=0.94 and SRMR = 0.049 and GFI=0.91 and AGFI= 0.88). Cronbach's alpha coefficients of sub-scales varied between .64 and .74. General Cronbach's alpha coefficients of the scale was .89. It is determined that the Coaching Efficacy Scale – II is a reliable and valid measurement tool which can be used on football coaches.
Keywords : Coach, Football, Efficacy, Validity, Reability

SOZ.815 Lisans Öğrencilerinin Liderlik Öz Algısı Ölçeği Geliştirme Çalışması

Oğuz ÖZBEK, Meltem KIZILYALLI
Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı, lisans öğrencilerinin liderlik davranışlarına ilişkin öz-algılarının değerlendirilmesine yönelik bir ölçek geliştirmektir. 24 öğrenciden liderliğin tanımını yapmaları istenmiş, toplanan veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiş ve 53 maddelik soru havuzu oluşturulmuştur. Maddelerin uygunluğu için alandan üç uzman görüşüne başvurulmuş, eleştiriler doğrultusunda madde sayısı 50'ye indirilmiştir. Deneme ölçeği, spor bilimleri fakültesi öğrencisi 284 kişiden oluşan çalışma grubuna uygulanmıştır. Ölçeğin güvenirliği için hesaplanan Cronbach's Alpha katsayısı .927 bulunmuştur. Ölçeğin geçerliği için madde toplam korelasyon değerlerine bakılmış, açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi uygulanmıştır. Madde toplam korelasyon analizi sunucu 10 madde ölçekten atılmıştır. Faktör analizi uygunluğu için KMO (,913) ve Bartlett testi [2717,436 ($p<0.000$)] yapılmıştır. Açımlayıcı Faktör Analizi (AFA) sonucu maddelerin 3 ayrı boyut altında toplandığı görülmüştür. Birinci boyutun varyansı % 34.7, ikinci boyutun varyansı % 6,87, üçüncü boyutun varyansı %4,93 olarak saptanmıştır. Bu üç boyut toplam varyansın % 46,5'ünü açıklamaktadır. Faktör yük değerlerinin kabul düzeyleri 0.30 olarak belirlenmiş, 0.30 altındaki 12 madde ölçekten çıkarılmıştır. AFA sonucu, Birinci boyutta 13, İkinci boyutta 9, Üçüncü boyutta 6 madde, toplamda 28 madde yer almıştır. Boyutlar İlkeli Lider, Katılımcı Lider ve Kendine Güvenen Lider olarak isimlendirilmiştir.28 madde, Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) ile test edilmiştir. Kritik N değeri, DFA için 143.98 olarak hesaplanmıştır. DFA sonucu; 10 ile 19. ve 11. ile 17. maddeler arasında gerekli modifikasyonlar yapılmıştır. Birinci faktörde 13, ikinci faktörde 9, üçüncü faktörde 6 madde yer almıştır. Modelin uygunluğuna ilişkin X^2/df değeri 2,38; RMSEA değeri 0.070; NFI değeri 0.94; NNFI değeri 0.96; CFI değeri 0.96 ve GFI değeri 0.83 olarak tespit edilmiştir. Sonuçlar, model uyum değerlerinin kabul edilebilir olduğu göstermiştir.Yapılan analizler sonucu, üç boyut ve 28 maddeden oluşan "Lisans Öğrencilerinin Liderlik Öz Algısı Ölçeği'nin geçerli ve güvenilir olduğuna karar verilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Sporda Liderlik, üniversite öğrencisi, ölçek Geliştirme, öz Algı

SOZ.815 Developing An İnstrument To Measure Self-Perceived Leadership Behaviors of Undergraduate Students

ABSTRACT
The study aims to develop an instrument evaluating self-perceived leadership behaviors of undergraduate students. 24 undergraduate students were asked to define "leadership" concept; data collected were content analyzed and a 53 item pool was formed. The instrument was reduced to 50 items following a review done by 3 scholars. Pilot instrument was administered to a group of 284 students of a faculty of sport sciences. Cronbach's Alpha was calculated as .927. Item-total correlation test, Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) were conducted. 10 items were discarded following the item-total correlation analysis. KMO (,913) and Bartlett test [2717,436 ($p<0.000$)] were conducted. EFA revealed 3 factors, Factor I accounts for %34.7, Factor II accounts for % 6,87, and Factor III accounts for %4,93 of the variance. 3 Factors in total accounts for the % 46,5 of total variance. As the criterion of a factor loading of .30 was adopted, 12 items were discarded. According to AFA result, Factor I contained 13, Factor II contained 9, and Factor III contained 6 items, 28 items in total. Factors generated were named as Principled Leader, Participative Leader and Self-confident Leader. A CFA was run on 28 items. Critical N (CN) was calculated as 143.98. According to CFA results, necessary modifications were done between items 10 and 19, and 11 and 17. Factor I contained 13, Factor II contained 9 and Factor III contained 6 items. Adaptive values of the model was determined as X^2/df (2,38); RMSEA (0.070); NFI (0.94); NNFI (0.96); CFI (0.96); GFI (0.83). Results indicated that the model provided a good fit to the data.The results indicate that "An Instrument to Evaluate Self-Perceived Leadership Behaviors of Undergraduate Students" with 3 factors and 28 items is valid and reliable.
Keywords : Sport Leadership, Undergraduate Students, Intrument Development, Self Perception

SOZ.820 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Fair Play Anlayışlarının İncelenmesi

Rıfat Birtek ERDOĞAN, Zekiye BAŞARAN, Yeşim KÖRMÜKÇÜ, Hülya ADALI
Kocaeli Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin Fair-Play anlayışlarının incelenmesidir. Araştırmanın örneklemini, 2015-2016 yılında Kocaeli Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda okuyan 291'i erkek, 400'ü kadın toplam 691 öğrenci oluşturmuştur. Bunların, %36,9' u Öğretmenlik, %19,7' si Spor Yöneticiliği, %25,9' u Antrenörlük, %17,5'i Rekreasyon bölümünde olup, yoğunluklu olarak (%93.5) 21-27 yaş aralığındadır ve %63.5`i aktif spor yapmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ile Vallerand, Briere, Blanchard ve Provencher tarafından geliştirilen ve Gülfem Sezen Balçıkanlı tarafından Türkçeye uyarlanan "Çok Boyutlu Sportmenlik Yönelimi Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin yorumlanmasında frekans, yüzde dağılımları ve nonparametrik testlerden Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre, katılımcıların çoğunun sosyal normlarla uyumlu, spordaki sorumluluklara bağlı ve yönetime saygılı oldukları belirlenmiştir. Hakemin yanlış kararlarına ve rakibe karşı kısmen saygılı oldukları tespit edilmiştir. Cinsiyet ile kurallara ve yönetime saygı arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur, Yine aktif sporcu olanlarla olmayanlar arasındaki ilişki durumu incelendiğinde; kurallara ve yönetime karşı saygılı olma ve spordaki sorumluluklara bağlılık arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki ($p<0,05$) saptanmıştır. Diğer parametreler arasında ilişki tespit edilmemiştir.
Anahtar Kelimeler : Fair-Play, öğrenci

SOZ.820 An Investigation of the Understanding of Fair Play of Students of School of Physical Education and Sports

ABSTRACT
The aim of the study is to investigate the understanding of fair play of students of School of Physical Education and Sports. The sample is composed of a total 691 participants (291 males, 400 females) who are students at Kocaeli University School of Physical Education and Sports in 2015-2016. The distribution of participants according to their departments as following: 36.9% from Teaching department, 19.7% from Sports Management department, 25.9% from Coaching department, 17.5% from Recreation department. Majority of participants (93.5%) is between 21-27 ages and 63.5% is actively doing sports. Personal information form developed by the researcher and the "Multidimensional Sportspersonship Orientation Scale" developed by Vallerand, Briere, Blanchard and Provencher (1997) and adapted by Gülfem Sezen in Turkish are used as data collection tools in this study. The interpretation of data is based on frequency and percentage distribution and Mann-Whitney U test as the nonparametric test. According to the results of the study, the subscales of Multidimensional Sportspersonship Orientations Scale showed that participants are oriented to Social Norms, bound to responsibilities in Sports, respectful to Administration, but partially respectful to wrong decisions of referee and to their opponents. Considering the gender, there is a statistically significant difference between the subscales of Respect to Rules and Administration ($p < .05$). When the subscales are investigated based on tte active sports life of the participants, the subscales of Respect to Rules and Administration and Bound to Responsibilities in Sports show significant differences . There is no significant difference between the subscales of Orientation to Social Norms and Respect to Opponents and the situation whether the participants are actively doing sports or not
Keywords : Fair-play, Students

SOZ.899 Iran`s Sport Tourism: the Marketing Barriers for Attraction and Development

Vahid SAATCHIAN, Mahdi ESFAHANI
Imamreza International University, Iran

ABSTRACT
Today's Sport Tourism like Football fans identify the financial and social source for football clubs. The purpose of this study is the Expletory Factor Analysis (EFA) of marketing barriers in attraction and development of Sport Tourism in Iran`s football pro league clubs. The method of this research is descriptive- Survival.According to the population of this study, the sampling includes63 respondents for executive sport managers, 98 respondents for the experts of football and 60 respondents for sport management professor .Based on the literature review, questionnaire was developed. Then after pilot study the reliability of Questionnaire was confirmed by sport management professors and football experts. Exploratory factor analysis was used for determining the construct validity of the Questionnaire. The Bartlett's Test of Sphericity was applied to determine the correlation between variables. The reliability of the Questionnaire has been computed with Cronbachs Alpha coefficient method (α=0/83). Seven factors (Public relation management, Place, pricing, distributed channel, ultra organization powers, Product and management of process and quality) were determining by extraction of EFA with 49.56% variance. The Mann-Whitney U test showed that, only deference between the executive and academic group among seven marketing factors, was “distributed channel” (P<00.5).Today, one of the main reasons that showed the decrease of the fan in current situation is neglect of the marketing mix concepts and scientific management in sport. Finally, identifying marketing Barriers of Attraction and Development of fans such as Sport Tourism, will be improved by developing of the marketing knowledge in managers. It can be helping them to have a plan for Attraction, maintenance and Development of this important source (fans) for Iran football pro league clubs.
Keywords : Sport Marketing, Sport Tourism, Attraction and Development, Iran Football Pro League

SOZ.901 A Paradigm Model of University–Industry Collaborations: Grounded Theory in Sport Section

Vahid SAATCHIAN
Imamreza International University, College of Physical Education and Sport, Mashhad, Iran

ABSTRACT
Academic research can plays an important role for the service section of sport industry. The implication of this statement is that a university as a producer of knowledge should strive for innovating new knowledge that is significant not only for the academic purpose but is potential also to capacitate the service sector, more specifically in the sport industrial.The purpose of this paper is to explore university-industry (U-I) collaboration in sport sections. The paper builds on a qualitative study. For exploring the list of (U-I) collaboration according to sampling, 22 elite interweavers selected with snowball approach, using in-depth interviews. Interviews were analyzed through qualitative coding (open, axial and selective) in 5 Category such as Causal Condition (government, immorality, policy), Basic Condition (Culture, marketing, environment, Insight & Cross-organizational powers), Intervening conditions (social, economical, political, cultural & Legal challenges) , Action/ interaction (roles, target marketing, human resource, Mediator organization & awareness) and Strategy (developmental aspects in technology, academia, education, public & economic) based on Grounded theory. In each Category effective subject were identified.For establishing, maintaining and successful implementation of (U-I) collaborative efforts, several conditions are to be fulfilled, that explored in 5 Category. The actual transfer of educated individuals from academia to sport industry has been studied as a key element of the (U-I) interaction. Therefore, periodic (U-I) interaction are required to facilitate the promotion of customized training for sport industry, internships, education of sport industry sponsored individuals, academic results, such as publications, theses and dissertation, which also shows that linkages with industry can strengthen academic activities and provide inputs for academic disclosure. Universities should serve the training and education (HRD) needs of the sport industries. Eventually this paper highlighted the context and need for sport industry and university collaboration to create synergies for mutual benefits. Through collaborative supports universities may increase quality and relevance of education programs. Similarly universities will have access to professional practice, research work and real work experiences for their students and faculties in service section of industry.
Keywords : University and Industry Collaboration, Sport Industry, Physical Education and Sport Science College, Service Section of Sport Industry

SOZ.968 Spor Eğitim Kurumlarında Zorunlu Vatandaşlık Davranışı ile Bazı Örgütsel Davranış ve Tutumların İlişkisi

Mustafa Ertan TABUK [1], Nevzat MİRZEOĞLU[2]
1 Hitit Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, spor eğitim kurumlarında birey-iş uyumu, birey-örgüt uyumu, uyumluluk, işten ayrılma niyeti, işe yabancılaşma ve tükenmişlik değişkenlerinin akademisyenlerin zorunlu vatandaşlık davranışına etkilerini ortaya koymaktır. Araştırma Türkiye'de spor bilimleri ile ilgili eğitim kurumlarında görev yapan akademik personeli kapsamaktadır. Araştırmada nicel araştırma yaklaşımına ilişkin genel tarama modellerinden biri olan ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma probleminin çözümünde kullanılacak olan veriler anket tekniği kullanılarak elde edilmiştir. Bu araştırmanın ana kütlesi (± 25;1350 kişi) Türkiye'deki spor eğitim kurumlarında görev yapan akademik personeldir. Örneklem gurubu, ana kütle içerisinden rastlantısal yöntemle seçilen 301 akademik personelden oluşmuştur. Anketler, tüm akademik personele elektronik posta yoluyla gönderilmiştir. Veriler SPSS istatistiksel paket programı ile değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ölçek ifadelerinin güvenilirliğine bakılmış, frekans dağılımları incelenmiş, tanımlayıcı ve keşifsel faktör analizleri uygulanmıştır. Araştırma probleminin çözümü için ise t-test, tek yönlü varyans analizi (ANOVA),korelasyon analizi ve regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırmada medeni hal ($t_{0,05;299}$=-3,448) ve görev unvanı (F=2,830, p<0,05) ile zorunlu vatandaşlık davranışı arasında anlamlı farklar bulunmuştur. Lisans mezuniyet alanı ile birey-iş uyumu arasında (F=3,022, p<0,05) anlamlı fark bulunmuştur. Lisans mezuniyet alanı ile zorunlu vatandaşlık davranışı arasında anlamlı ilişki bulunamamıştır. Korelasyon analizleri sonucunda, zorunlu vatandaşlık davranışı ile birey iş uyumu arasında negatif yönlü (%-34,3), birey örgüt uyumu ile pozitif yönlü (%35,3), uyumlu kişilik ile pozitif yönlü (%22,2), işten ayrılma niyeti ile pozitif yönlü (%31,9), işe yabancılaşma ile pozitif yönlü (%45), tükenmişlik ile negatif yönlü (%45,4) anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Araştırmanın ana değişkeni olan zorunlu vatandaşlık davranışı ile bağımsız değişkenleri arasında birey-örgüt uyumu (β= -,519), birey-iş uyumu (β= -,340), uyumlu kişilik (β= ,642), işten ayrılma niyeti (β= ,328), işe yabancılaşma (β= ,610) tükenmişlik (β= ,469) arasında anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Araştırmanın bağımsız değişkenleri bir bütün olarak zorunlu vatandaşlık davranışında meydana gelen değişimin %29,8'ini açıklamaktadır. Sonuçlardan da anlaşılacağı üzere zorunlu vatandaşlık davranışına en fazla etki eden faktör uyumluluk olarak belirlenmiştir. Uyumlu bireylerin diğer çalışanlara nazaran yapılacak işlere karşı zorlayıcı davranışlar hissetmediği belirlenmiştir. Birey-örgüt ve birey-iş uyumsuzluğu yaşayan akademisyenlerin ise, zorunlu vatandaşlık davranışı düzeyleri daha yüksektir. İşe yabancılaşma, işten ayrılma niyeti ve tükenmişliğin düzeyi yüksek çalışanların ise, daha fazla baskı hissettikleri görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Zorunlu Vatandaşlık Davranışı, Birey-Örgüt Uyumu, Birey-Iş Uyumu, Uyumlu Kişilik, Spor Yönetimi.

SOZ.968 Relationships Between Compulsory Citizenship Behavior and Miscellaneous Organizational Behaviors and Attitudes In Sports Education Institutions

ABSTRACT
The aim of this study is to determine affects of potential influencers such as person-job fit, person-organization fit, agreeability, intention to quit, work alienation and burnout on compulsory citizenship behaviour of academicians. Our research consists of academic personnel employed in Departments of Sports Sciences at universities in Turkey. Amongst general screening models related to quantitative research, relational screening model has been utilised and data to be used in solving research problem is obtained through questinnaire technique which is conducted online. Universe consists of 301 academicians chosen randomly. Data acquired has been evaluated using SPSS statistical software package. Cronbach Alpha coefficients of reliability of scale statements are found between 0,74 and 0,90, frequency distribution is evaluated and descriptive factor analysis is performed. T-Test, variation analysis, correlation and regression analyses are used in solving the research problem. A meaningful differenceis found between marital status ($t_{0,05;299}$=-3,448) and compulsory citizenship behavior (F=3,022, p<0,05). As a result of correlation analyses, negative relationships between compulsory citizenship behavior and person-job fit (%-34,3), and person-organization fit (%35,3), positive relationship with agreeability (%22,2), intention to quit (%31,9), work alienation (%45) and burnout (%45,4) are observed. Meaningful relationships are also determined between main variable of compulsory citizenship behavior and independent variables of person-organization fit (β= -,519), person-job fit (β= -,340), agrreable personality (β= ,642), intent to leave (β= ,328), work alienation (β= ,610) and burnout (β= ,469). Independent variables of our study explains 29,8% of change in compulsory citizenship behavior. Eventually, agreeability is found to be the most affective factor on compulsory citizenship behavior. It is also observed that agreeable individuals do not demonstrate compulsive behavior for the tasks assigned whereas academicians experiencing discrepancy in person-organization and person-job fit are found to present higher levels of compulsory citizenship behavior. Employees with higher levels of work alienation, intent to leave and burnout are found to feel more under stress.
Keywords : Compulsory Citizenship Behaviour, Person-Organization Fit, Person-Job Fit, Agreeableness, Sports Management

SOZ.974 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin İstihdam Edilebilme Algılarının İncelenmesi

Abdullah GÜMÜŞAY [1], Serkan İBİŞ[2], Ünal KARLI[3]
1 Gümüşhane Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Ömer Halis Demir Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
3 Abant İzzet Baysal Üniversitesi,Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO) öğrencilerinin istihdam edilebilirlik algısını incelemek amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini, BESYO'ların, farklı bölümlerinde okuyan 890 son sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Örnekleme yöntemi olarak iki aşamalı rasgele örnekleme yöntemi uygulanmıştır. Birinci aşamada belirlenen 42 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'ndan rastgele seçilen 10 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmaya dahil edilen okulların farklı bölümlerinde okuyan son sınıf öğrencilerine anketler rastgele seçme yöntemiyle uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak iki ana bölümden oluşan bir anket kullanılmıştır. Birinci bölüm kişisel bilgileri sorgulayan maddelerden oluşurken, ikinci bölüm Türkçeye uyarlaması yapılmış İstihdam Edilebilirlik Ölçeği (İEÖ), Hırs Ölçeği (HÖ) ve Üniversiteye Bağlılık Ölçeği'nden (ÜBÖ) oluşmuştur. Verilerin analizinde aritmetik ortalama, standart sapma ve frekans/yüzde gibi betimsel istatistiklerin yanında, bağımsız gruplarda t-testi, Mann-Whitney U ve çoklu varyans analizi (MANOVA) testi yapılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre katılımcıların istihdam edilebilirlik, hırs ve üniversiteye bağlılık düzeylerinde cinsiyet değişkenine göre farklılık tespit edilmiştir. Üniversite ve bölümün marka gücü alt boyutu ve üniversiteye bağlılık boyutunda erkek öğrencilerle bayan öğrenciler arasında, istatistiksel bakımdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Öğrencilerin, istihdam edilebilirlik, hırs ve üniversiteye bağlılık düzeylerinde öğretim türü değişkenine göre, öğrenim görülen bölüm değişkenine göre istatistiksel bakımdan anlamlı farklılık tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Spor, İstihdam, İstihdam Edilebilirlik

SOZ.974 Analysis of Employability Perceptions of the Students of School of Physical Education and Sport

ABSTRACT
The purpose of this study was to analyze the employability perceptions of the students of School of Physical Education and Sports. The sample of the study was composed of 890 senior class students who were attending different departments of School of Physical Education and Sports. During the sampling procedure two-stage random sampling method was conducted, in the first stage 10 of the 42 school of physical education and sports were selected and then the scales were randomly conducted to the senior class students from different departments. The questionnaire, as data collection instrument, was composed of two main sections which was conducted to the subjects. The first section was consisted of items dealing with demographic information about the subjects and the second section was composed of Turkish adapted versions of Self-Perceived Employability Scale, Ambition Scale, and University Commitment Scale. In the statistical analysis, besides descriptive calculations such as arithmetic mean, standard deviation and frequency/percentage, also independent samples t-test, Mann-Whitney U and MANOVA were conducted as inferential statistics. Findings pointed significant differences between subjects' employability perceptions, ambition and university commitment levels related with their gender. Significant difference was observed in university and department brand recognition sub-scale between male and female students. Also, significant differences were observed between subjects employability perceptions, ambition and university commitment levels according to their education program type, departments.
Keywords : Physical Education, Sports, Employment, Employability

SPORCU SAĞLIĞI
SPORT MEDICINE

SOZ.102 Türk Güreşçilerde Deri Enfeksiyonları Sıklığının Araştırılması

Ömer KAYNAR [1], İsmail ERGİN[2], FİKRET DAĞDEVİREN[3], Mikail YILMAZ[3], Bora ÖZKAN[4], Sadık ÖZTÜRK[5]
1 Muş Alparslan Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölüm Başkanliği,Türkiye
2 Atatürk Üniversitesi,Dermatoloji Bölümü,Türkiye
3 İnönü Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
4 Mustafa Kemal Üniversitesi,Parazitoloji Bölümü,Türkiye
5 Sultanbeyli Devlet Hastanesi,Dermatoloji Bölümü,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı Türk güreşçilerde görülen dermatolojik enfeksiyonların sıklığını belirlemektir. Araştırmaya Türkiye'nin farklı illerindeki spor kulüplerinde aktif olarak güreş yapan 202 gönüllü sporcu katıldı. Araştırmaya başlamadan önce hazırlanan "Sporcu Öz Geçmişi ve Dermatolojik Muayene Bulguları" anketindeki sorular uzman dermatolog tarafından sporculara muayene edildiği sırada soruldu ve her bir güreşçinin muayene bulguları bu anket formuna kaydedilerek değerlendirildi. Çalışmamızda yer alan 202 Türk güreşçinin fiziksel muayenesi sırasında 115 (%55)'inde deri enfeksiyonu görüldü. Bu enfeksiyonların %29.3'ünün mantar, %17.3'ünün bakteri ve %8.4'ünün virüs kaynaklı olduğu tespit edildi. Tinea corporis % 12.4, tinea pedis % 11.9, eritrazma % 7.4, follikülit %5.9, verrü (siğil) % 5.9, onikomikoz %4, paronişi %3, herpes % 2.5, impetigo %1 ve tinea versikolor %1 olarak tespit edildi. Ayrıca bu çalışmada yer alan güreşçilerin 53 (%26.0)'ünün güreşe başladıktan sonra deri enfeksiyonuna yakalandığı, güreşçilerde fiziksel muayene sırasında ise 39 (%19.3)'unda deri enfeksiyonu görüldüğü ve deri enfeksiyonu görülenlerin sadece 17 (%8,4)'sinin doktora başvuru yaptığı tespit edildi. Çalışmamızda Türk güreşçilerinde deri enfeksiyonlarının görüldüğü fakat deri enfeksiyonlarının literatür bulgularında yer aldığı kadar yaygın olmadığı anlaşılmaktadır. Güreşçilerde bu enfeksiyonların görülme sıklığını azaltmak için erken tanı ve tedavinin çok önemli olduğu anlaşılmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Spor, Güreş, Deri Enfeksiyonları

SOZ.102 Investigation of Skin Infection Frequency in Turkish Wrestlers

ABSTRACT
The aim of this study is to determine the frequency of dermatological infections in Turkish wrestlers. 202 volunteers engaged in the wrestling athletes from different zones of Turkey participated in the research. Before the research, the questions in "Athlete Biography and Dermatologic Examination Findings" survey were asked to the athletes when they were examined by the expert dermatologist and dermatologic findings of each athlete were evaluated by being recorded to this survey. During the physical examination of 202 Turkish wrestlers, the skin infection was observed in 115(55%). It has been detected that the source of these infections is 29.3% fungal, 17.3% bacteria and 8.4% virus. It has been detected that tinea corporis is 12.4%, tinea pedis is 11.9%, erythrasma is 7.4%, folliculitis is 5.9%, wart (warts) is 5.9%, onychomycosis is 4%, paronychia is 3%, herpes is 2.5%, impetigo is 1% and tinea versicolor is 1%. Moreover, it has been detected that 53 (26.0%) of wrestlers developed skin infections after they started wrestling, 39 (19.3%) rate of skin infection was seen in wrestlers during the physical examination and only 17 (8.4 %) of wrestlers who developed skin infection consulted to the doctor. It has been understood that skin infections are seen among Turkish wrestlers, but our study suggests that skin infections are not so common as taking part in the literature findings. In order to reduce these infections' to be seen commonly in wrestlers, it is understood that early diagnosis and treatment is very important.
Keywords : Sport, Wrestling, Skin Infections

SOZ.210 15-18 Yaş Halter Sporcularında Skolyozun Core Endurans Üzerine Etkisinin Araştırılması: Pilot Çalışma

Bihter AKINOĞLU [1], Tuğba KOCAHAN[2], Necmiye Ün YILDIRIM[1], Çağlar SOYLU[1], Adnan HASANOĞLU[2]
1 Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Bilkent, Ankara,Türkiye
2 Gençlik Ve Spor Bakanlığı,Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Eryaman, Ankara,Türkiye

ÖZET
Bu çalışma 15-18 yaşları arasındaki halter sporcularında skolyozun core enduransı üzerine etkisi olup olmadığını araştırmak amacıyla yapıldı. Çalışma; 15-18 (Ort. 16,8±1,09) yaş aralığında uzman doktor tarafından skolyoz tanısı konulmuş, skolyoz dışında herhangi bir şikayeti olmayan sağlıklı 5 erkek halter oyuncusu ile aynı yaş aralığında (Ort. 16,6±1,50) skolyozu olmayan sağlıklı 5 erkek halter oyuncusunun katılımı ile gerçekleştirildi. Sporcuların yaş, boy, vücut ağırlığı, beden kütle indeksi, dominant ekstremite bilgileri kaydedildi. Sporcuların core endurans ölçümleri statik gövde fleksiyon endurans testi, statik gövde ekstansiyon endurans testi ve lateral köprü endurans testleri ile değerlendirildi. Fleksör endurans testi, diz ve kalça çengel pozisyonda fleksiyonda, ayaklar fizyoterapist tarafından stabilize edilmiş, eller omuzda çarpraz durumdadır. Scapulanın angulus inferioru yataktan kaldırdıktan sonra test başlatılarak, pozisyonu koruyabilme süresi kaydedildi. Statik Gövde Ekstansör Endurans Testi, Sporcu SİAS'ları masanın kenarına gelecek şekilde gövdesi masadan sarkıtılmış, elleri omuzda çarpraz, ayaklar desteklenmiş pozisyonda durdurularak, horizontallik sağlandığında test başlatıldı, bu pozisyonu koruyabilme süresi kaydedildi. Sağ Lateral Köprü Testi, sporcu sağ taraf yan yatışta, bacakları ekstansiyonda bir ayağı diğerinin önünde, gövdesi düz bir hatta olacak şekilde ön kolları üzerinde kalkarak yan köprü kurması istendi. Bu pozisyonda ne kadar süre kaldığı kaydedildi. Sol Lateral Köprü Testi, sporcu sol taraf yan yatışta, bacakları ekstansiyonda bir ayağı diğerinin önünde, gövdesi düz bir hatta olacak şekilde ön kolları üzerinde kalkarak yan köprü kurdu. Bu pozisyonda ne kadar süre kaldığı saniye olarak kaydedildi. Her bir ölçüm arasında en az 30 sn dinlenme arası verildi. Sporcuların core endurans testi ölçümlerinden elde edilen bütün veriler "SPSS For Windows Release15.0" istatistiksel paket programı ile analiz edilerek gruplar arasında karşılaştırma Mann Whitney U *testi* kullanılarak yapıldı. İki grubun yaş, kilo, boy ve VKİ değerleri benzerdi (p>0,05). Klinik olarak, statik gövde fleksiyon endurans testi, statik gövde ekstansiyon endurans testi ve lateral köprü endurans testleri ölçüm sonuçları sağlıklı halter sporcularında, skolyozu olan halter sporcularına göre daha fazla olduğu ve skolyozu olmayan halter sporcularında core enduransının daha iyi olduğu belirlendi, ancak bu değerler istatistiksel olarak anlamlı değildi (z1=-1,149, z2=-1,149, z3=-1,776, z4=-1,176; p>0,05). Skolyozlu halter sporcularının sağlıklı halter sporcularına göre daha düşük gövde fleksiyon, ekstansiyon ve lateral fleksiyon enduransı seviyesine sahip olduğu bulundu. Aynı zamanda skolyozu olan halter sporcularında eğriliğin olduğu yöndeki lateral fleksiyon test sonuçları daha düşük çıktı. Bu sonuç skolyozlu bireylerde konveks taraftaki kasların daha zayıf olduğu bilgisi ile örtüşmektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda, sportif başarının arttırılması için, karın kaslarının enduransı ve dengesinin çok önemli olduğu halter sporcularında core enduransını etkilemesi ve sağ-sol taraf kuvvet farklılığına sebep olması nedeniyle skolyoz varlığı iyi bir antrenman programı çizilerek engellenmeye çalışılmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Core Endurans, Halter, Skolyoz

SOZ.210 Determination of the effects of scoliosis on the core endurance in weightlifting athletes aged between 15-18: Pilot study

ABSTRACT
The aim of this study was to determine the effects of scoliosis on the core endurance in weightlifting athletes aged between 15-18 **.**The study was carried out with 5 male weightlifting athletes aged between 15-18(mean age 16,8± 1,09), who were diagnosed with scoliosis by a medical specialist and had no complaints other than scoliosis, and 5 male healthy weightlifting athletes who had similiar age range. Weight, height, body mass index (BMI) and dominant extremity of athletes were recorded. Core endurance was measured by static trunk extensor endurance test, trunk flexor endurance test and side bridge endurance test, the results were recorded in seconds. The athletes were allowed to rest for 30 seconds between each measurement. All data were analyzed with "SPSS for Windows Release 15.0" statistical software package, to determine the comparison between groups Mann Whitney U test was used. Age, weight, height and BMI values of both groups were similiar (p>0,05). Clinically, static trunk flexion endurance test, trunk fleksor endurance test and side bridge endurance test measurement results were higher in healthy weightlifting athletes, but these values were not statistically significant. (z1=-1,149, z2=-1,149, z3=-1,776, z4=-1,176; p>0,05). It has been concluded that weightlifting athletes with scoliosis have weak trunk flexion, extension and lateral flexion endurance level according to healthy peers. In addition, lateral flexion endurance test results was lower in the side of curvature in weightlifting athletes with scoliosis. This result is consistent with the knowledge that in case of scoliosis muscles in convex side are weaker than concave side. This results suggest us in sportive performance, evaluating postural deviations such as scoliosis and intending this to planning exercise programme will contribute to success.
Keywords : Core Endurance,weightlifting, Scoliosis

SOZ.776 Mücadele Sporcularının Ağız Sağlığı ve Yaşam Kalitesinin Değerlendirilmesi

Bahar Odabaş ÖZGÜR, Murşit AKSOY, Turgay ÖZGÜR, Ata Bora BAŞAR, Arda ÖZTÜRK
Kocaeli Üniversitesi,BESYO,Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, mücadele sporcularının ağız sağlığı ve yaşam kalitelerini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Çalışamamıza katılan sporculara Ağız Sağlığı Etkilenme Profili (ASEP) ve Genel Ağız Sağlığı Değerlendirme İndeksi (GASDİ) anketleri uygulandı. Anketler; Fonksiyonel Limitasyon, Ağrı ve Rahatsızlık, Psikolojik Etkenler ve Davranışsal Etkiler başlıklı alt bölümlerine sahiptir. Ayrıca ağız ve diş sağlıklarını nasıl algıladıklarını değerlendirmek için, "Diş ve Dişeti Sağlığınızı nasıl tanımlarsınız?" sorusu yöneltilmiştir. İstatistik analiz, SPSS istatistik programında Kruskall Wallis testle gerçekleştirilmiştir. (p=0,053, p>0.05).Araştırma grubunu 68 elit sporcu (18 erkek, 50 bayan, ort yaş ± SS,18,63 ± 3,61) oluşturmaktadır. ASEP ve GASDI puanları sırasıyla, 13,088 ± 5,31 ve 8,88 ± 5,85 olarak tespit edilmiştir. Psikolojik Etkenler bölümünde %66,2'sinirli veya sıkılgan olduklarını ve Ağrı ve Rahatsızlık bölümündeyse %63,2'si ağrılarını gidermek için ağrı kesici kullandıkları bilgisini vermişlerdir. Ayrıca, sporcuların eğitim düzeylerine göre ASEP ve GASDI puanlarında anlamlı fark (p<0,05) yoktu. Sonuç olarak sporcular ağız sağlıklarına ilişkin ciddi bir sorun bildirmemişlerdir
Anahtar Kelimeler : Sporcu, Ağız Sağlığı, Yaşam Kalitelesi

SOZ.776 Evaluation of Quality of Life and Oral Health of Athletes in Combat Sports

ABSTRACT
The aim of this study was to evaluate the oral health and quality of life of athletes in interactive sports. Oral Health Impact Profile (OHIP-14) and General Oral Health Assessment Index (GOHAI) were applied to subjects. The scales (or questionaries') have subsections as Functional limitations, Ache and discomfort, psychologic factors and behavioral factors. Also the "How do you describe your oral and dental health?" question has been asked to understand the subjects' perception on their oral and dental health. Kruskall Wallis test in IBM SPSS Software was used to analyze the statistical data (p=0,053, p>0.05). 68 elite athletes (18 men, 50 women. Age: ± ss,18,63 ± 3,61) participated in the study. OHIP-14 and GOHAI scores were determined as 13,088 ± 5,31 and 8,88 ± 5,85. In psychological factor subsection %66,2 of subjects defined their selves as high-strung or diffident. In Ache and Discomfort subsection %63,2 of subjects informed us that they choose to use pain killers to eliminate ache and discomfort. No significant difference was found between OHIP-14 and GOHAI scores by the educational level of subjects. As a result, athletes did not report any serious oral health problems.
Keywords : Athletes, Oral Health,quality of Life

SOZ.903 Adölesan Voleybol Oyuncularının Omuz Eklem Hareket Açıklığının, Rotatör Kuvvetinin Ve Akromiyohumeral Mesafesinin Değerlendirilmesi

Gülcan HARPUT[1], Hande GÜNEY[1], Fatma Filiz ÇOLAKOĞLU[2], Uğur TOPRAK[3], Gül BALTACI[4]
1 Hacettepe Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri ,Türkiye
3 Süleyman Demirel Üniversitesi ,Tıp,Türkiye
4 Özel Ankara Güven Hastanesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, adölesan voleybol oyuncularının omuz internal (IR) ve eksternal (ER) eklem hareket açıklığı, omuz IR ve ER rotatörlerinin kas kuvveti ve akromiyohumeral mesafesinin (AHM) ölçümü ile sporcuların omuz yaralanması açısından risk taşıyıp taşımadığını tayin etmekti. Çalışmaya 39 smaçör (yaş; 16.0±1.4 yıl, vücut kütle indeksi; 20.7±2.5 kg/m2) dahil edildi. Omuz IR, ER, ve toplam rotasyon eklem hareket açıklığı, ve glenohumeral IR defisiti (GIRD) gonyometre ile değerlendirildi. Konsentrik ve eksentrik IR ve ER kas kuvveti izokinetik dinamometre ile AHM ise ultrason cihazı ile test edildi. Dominant ve non-dominant omuz arasındaki fark Student t test ile analiz edildi.Dominant omuzda ER eklem hareket açıklığı daha fazlayken (t_{38}:4.92, P < 0.001), IR eklem hareket açıklığı (t_{38}:-8.61, P < 0.001) ve toplam rotasyon açıklığı (t_{38}:-3.55, P =0.01) daha az bulundu. 15 sporcuda GIRD (IR eklem hareket açıklığı <18°) tespit edildi. Konsentrik IR ve eksentrik ER kuvveti dominant omuzda daha fazlaydı (IR: t_{38}:2.89, P =0.006, and ER: t_{38}:2.65, P =0.012). AHD ise dominant omuzda daha dardı (t_{38}:-3.60, P < 0.001).Bu çalışma ile adölesan voleybol oyuncularının dominant omuzlarında azalmış IR ve toplam rotasyon, artmış ER eklem açıklığı ve akromiyohumeral mesafelerinde daralma tespit edildi. Bu bulgular literatürde belirtilen fırlatma sporu yapan oyuncuların dominant omuzlarında meydana gelen adaptif değişiklerlerle benzerdi. Özellikle omuzda GIRD'in bulunması ve AHM de daralmanın olması sporcuları omuz yaralanması açısından riskli hale getirmektedir. Bu nedenle, adölesan voleybol oyuncularının düzenli olarak değerlendirilmesi ve omuz yaralanmalarına zemin hazırlayan risk faktörlerinin tedavisine yönelik eğitim programlarının dizayn edilmesi olası omuz yaralanmalarının önlenmesi için önemlidir.
Anahtar Kelimeler : Omuz, Isokinetik Kuvvet, Ultrason, Spor

SOZ.903 Evaluation of Shoulder Range of Motion, Rotator Strength and Acromiohumeral Distance in Adolescent Volleyball Athletes

ABSTRACT
The aim of this study was to investigate internal rotation (IR) and external rotation (ER) range of motion (ROM), shoulder internal and external rotator strength and acromiohumeral distance (AHD) in adolescent volleyball athletes to determine if they have risk factors for shoulder injury. Thirty-nine adolescent volleyball attackers (age; 16.0±1.4 years, BMI; 20.7±2.5 kg/m2) participated in this study. Goniometric measurement was perform to assess shoulder IR and ER ROM, total rotation ROM, glenohumeral internal rotation deficit (GIRD). Concentric and eccentric IR and ER muscle strength was tested by isokinetic dynamometer. Ultrasonography was used to measure the acromiohumeral distance. The difference between dominant and non-dominant shoulders were analyzed by Student t test. ER ROM was greater (t_{38}:4.92, P <0 .001) but IR (t_{38}:-8.61, P <0.001) and total ROM (t_{38}:-3.55, P = 0.01) were lower in dominant shoulder and 15 athletes had GIRD (a loss of IR ROM greater than 18°). Concentric IR and eccentric ER rotator strength of the dominant shoulder were significantly greater (p=0.006 and p=0.012, respectively). AHD was found lower in dominant shoulder (p<0.001).This study showed decreased IR and total ROM, increased ER ROM, and narrow AHD in dominant shoulders of adolescent volleyball athletes. These findings are consistent with the literature that shows adaptive changes occur in dominant shoulders of throwing athletes. Especially existance of GIRD and narrow AHD make athletes vulnarable to shoulder injuries. Therefore, screening the adolescent athletes routinely and designing training programs for adaptive changes are important to prevent potential shoulder injuries.
Keywords : Shoulder, Isokinetic Strength, Ultrasonography, Sport

SOZ.956 Düzenli Yüzme Egzersizi Uygulanan Dişi Sıçanlarda Testosteron Takviyesinin Femur ve Humerus Kemikleri Üzerindeki Morfometrik Etkileri

Erdal TAŞGIN, Hasan AKKUŞ, Sefa LÖK
Selçuk Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; Testosteron alımının genç dişi sıçanların femur ve humerus kemikleri üzerindeki morfometrik etkisini incelemektir. Araştırma "Selçuk Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezi"nden temin edilen 35 günlük 28 adet dişi Wistar rat üzerinde gerçekleştirildi. . Ratlar 4 gruba bölündü. Kontrol grubu (K) (n:6) hiçbir uygulama yapılmaksızın 6 hafta beslendi. Egzersiz grubu (E) (n:6), bu grubuna haftada 5 gün günde 30 dk. yüzme egzersizi yaptırıldı. Testosteron grubu (T) (n:8), bu gruba testosteron enjekte edildi. Testosteron+Egzersiz grubu (TE) (n:8), bu gruba testosteron enjeksiyonu ile birlikte 6 hafta boyunca haftada 5 gün 30 dk. yüzme egzersizi yaptırıldı. T ve TE gruplarına testosteron, 100 mcl fıstık yağında dilüe edilerek 10mg/kg dozunda intraperitoneal olarak haftada 5 gün olmak üzere 6 hafta süreyle uygulandı. Çalışma sonunda tüm sıçanlar anastezi altında servikal dislokasyon yöntemi ile ötenazi edildi. Materyallerin ön ve arka extremite kemikleri diseke edilerek ortaya çıkarıldı ve ortaya çıkarılan humerus ile femur kemikleri kurutuldu. Kemiklerinin belirlenen anatomik referans noktalarından her birine gerekli morfometrik ölçümler kumpasla yapıldı. Sonuçlar mean±SD olarak sunuldu. Çalışmada sonucunda femur boy uzunluk ortalamaları incelendiğinde; K (32,81±0,37), E (33,22±0,32), T (31,81±0,70) ve TE (31,72±0,40) grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Humerus boy uzunluk ortalamaları incelendiğinde ise; C (26,33±0,11), E (26,01±0,52), T (25,50±0,59) ve TE (25,28±0,23) grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Tüm kemikler için Corpus ve Cortex kalınlıkları ile Medullar çap ortalamaları incelendiğinde C, E, T, ve TE grupları arasında farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Testosteron alımı sıçanlarda epifizyal plakların erken kapanmasına sebep olmaktadır.Genç sporcularda ve sedentarlerde testesteron alımı aynı şekilde kemiklerdeki epifizyal plakların erken kapanmasına ve boy gelişiminin durmasına neden olabilir.
Anahtar Kelimeler : Kemik, Epifizyal Kapanma, Egzersiz, Testosteron

SOZ.956 Morphometric Effects of Testosterone İntake On Bones of Femur and Humerus İn Female Rats Which Regularly Swim

ABSTRACT
The aim of the study is to investigate effects of testosterone intake on bones of femur and humerus in young female rats. The study was carried out on 35-day old 28 female Wistar rats acquired from the "Selcuk University Experimental Medicine Research and Application Center". Rats were classified into 4 groups. Control group (C) (n:6), the group was fed for 6 weeks without any application. Exercise Group (E) (n:6), the group was subject to 30 min. swimming exercise for 5 days of the week. Testosterone Group (T) (n:8), the group was injected testosterone. Testosterone+Exercise Group (TE) (n:8), the group was injected testosterone and subjected to 30 min. swimming exercise for 5 days of the week for six weeks. Injected Testosterone was diluted in 100 mcl peanut oil, a dose was 10 mg/kg. The testosterone administered intraperitoneally for a period of 5 days and the same procedure was continued for 6 weeks with a 2-day interval to the T and TE groups.At the end of the study all rats which are under anaesthesia were euthanized by the process of cervical dislocation. The front and back extremity bones of the materials were dissected and the humerus and femur bones were dried. Morphologic measurements were taken on reference point of bones by using caliper. The results were presented as Mean±SD. At the end of the study; there were significantly differences among the groups C (32,81±0,37), E (33,22±0,32), T (31,81±0,70) and TE (31,72±0,40) in femur lengths ($p<0,05$). In addition, there were significantly differences among the groups C (26,33±0,11), E (26,01±0,52), T (25,50±0,59) ve TE (25,28±0,23) in humerus lengths ($p<0,05$). On the other hand, there were no significant differences among the groups C, E, T, ve TE in the thickness of Corpus and Cortex and medullar diameters of femur and humerus ($p>0,05$). Testosterone intake causes early closing epiphyseal plaque on bones in rats.We could conclude that testosterone intake in young athletes and sedentary people may cause closing early epiphyseal plaque on humerus and femur which may cause to be "Short Stature".
Keywords : Bone, Epiphyseal Closure, Exercise, Testosterone

TOPLUMSAL CİNSİYET VE SPOR
GENDER & SPORT

SOZ.122 Varoşlardan Rezidanslara; Serbest Zaman Deneyimlerinin Mekân ve Engeller Çerçevesinde İncelenmesi

Feyza Meryem KARA
Başkent Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Fakültesi Spor Bilimleri Bölümü,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, kent içinde farklı sosyo-ekonomik mekânları deneyimleyen ve yaşayan kadınların kentsel mekânlardaki fiziksel aktivite bağlamında serbest zaman deneyimlerini "mekân ve engeller" çerçevesinde incelemektir. Derin bir kavrayış sunma potansiyeline sahip olması ve eğilimlerden daha çok genellikle arkalarındaki sebepleri sunması sebebi ile araştırmada "nitel araştırma deseni" tercih edilmiştir. Çalışma, nitel araştırma yöntemleriyle, olgu bilim desenine uygun olarak yürütülmüştür. Araştırmada, katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemlerinden Tabakalı Rastgele Örnekleme Yöntemi ile belirlenmiştir. Çalışma, Ankara ilinde yaşayan, çalışan, evli, en az bir çocuk sahibi, farklı sosyo-ekonomik düzeyleri temsil eden semtlerde oturan (Altındağ, Çankaya, Gölbaşı, Etimesgut, Keçiören, Mamak, Sincan) ve fiziksel aktiviteye katılan/katılmayan yaşları 20 ile 54 arasında değişen toplam 14 kadından oluşmuştur. Görüşme verilerinin yorumlanması sürecinde endüktif betimsel analiz, içerik analizi ve sürekli karşılaştırma tekniği kullanılmıştır. Araştırma bulguları katılımcıların vermiş olduğu cevaplar doğrultusunda dört tema altında yapılandırılmış ve sunulmuştur. Bu bağlamda, kadınların bir serbest zaman değerlendirme faaliyeti olarak fiziksel aktivite bağlamında gündelik hayat pratiklerinin ve toplumsal cinsiyet rollerinin mekân kullanımlarını ve mekânlarla kurdukları etkileşim ekseninde kendilerini algılamalarında etkili olduğu belirlenmiş, "rekreatif mekânın dili", "sosyo-kültürel sermaye ve çevre", "rekreatif imkânlar ve fırsatlar" ve "metropolde ötekileşmek/ötekileştirmek" temalarına ulaşılmıştır. Bulgulara göre, ataerkil yapının hâkimiyeti temel bileşen olarak görülmekle birlikte, serbest zamanlarını değerlendirmek için kadınların kentle kurdukları bağlantıda medeni duruma ait uzantılar, eğitim seviyesi, aile ve kadınlığa ilişkin kültürel bakış açısı, ücretli ya da ücretsiz işçi olma gibi sebeplerin serbest zaman olgusunu ne denli etkilediği de saptanmıştır. Fiziksel aktivite bağlamında "Varoş" olarak adlandırılan bölgelerde "sınıfsal aidiyet ve kabullenme" görülürken, kendini "rezidans" nesli olarak tanıtan kadınlarda "hep daha fazlası, hep daha iyisi" mottosu gözlenmektedir. Sonuç olarak, kentsel mekânın ataerkil aynası olarak serbest zaman değerlendirme mekânlarının özellikle fiziksel aktivite yapılan mekânların daha derin bir analizle incelenmesi açısından katkı sağladığı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Toplumsal Cinsiyet, Serbest Zaman Engelleri, Kentsel Mekan

SOZ.122 From Slum to Residence; An Investigation of Experience in Leisure to Framework of Space and Constraints

ABSTRACT
The aim of this study is evaluate leisure experiences and living of socio-economic space of women in urban spaces within the "space and barriers" in the context of physical activity. The study was carried out with qualitative research methods, in accordance with the phenomenology design which are selected through Stratified Random Sampling Method. The participants of this study are determined by using maximum variation sampling, one of the purposive sampling methods. The study had been included living in Ankara, married, working, having minimum one child, Physical activity participant/nonparticipants which reside in the districts where to represent the different socio-economic levels, aged between 20 and 54 total of 14 women. As for the data of the study, it was collected via semi-structured interviews. In the interpretation process of the interview data, the methods of inductive descriptive analysis, content analysis, and constant comparison are used. As the result of the data analysis, women in the context of physical activity as a leisure activity assessment, six main themes are emerged such as: "The language of recreational spaces", "Socio-cultural capital and the environment", "Recreational possibilities and opportunities", "to make others'/ to do others' in the metropolis" theme opinions about the specified headings have been created. According to the findings, while seen as patriarchal structures of domination basic components to evaluate their leisure time, how much leisure time caused the cases were found to be affected as well such as extensions of marital status, education level, family and cultural perspective of femininity, be paid or unpaid worker. As a result, with the context of physical activity; in the "slum" areas "class of belonging and acceptance" was seen, at the same time, "always more, always better" motto is observed "residence" generation of women that advertises itself with the context of physical activity. Last of all deeper evaluation will contribute to analysis of leisure spaces which are known patriarchal space mirrors of urban especially in places carried out physical activity.
Keywords : Leisure, Gender, Leisure Constraints, Urban Spaces

SOZ.183 Spor Yönetiminde Kadın Temsilinde Etkili Olan Faktörler

Gülay ÖZEN[1], Canan KOCA[2]
1 Spor Genel Müdürlüğü,Türkiye Masa Tenisi Federasyonu Başkanlığı,Türkiye
2 Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Türkiye'de yapılan araştırmalar, spor yöneticilerinin kadın sporcu sayısını arttırmaya yönelik bir politikalarının olmadığını, spor kurumlarındaki yasal düzenlemelerin kadınların kurum içi terfilerinde zorlaştırıcı olabildiğini, spor yöneticilerinin ve spor kurumlarındaki personelin kadın yöneticilere yönelik olumsuz tutumlara sahip olduklarını göstermektedir. Diğer yandan; Türkiye'de spor federasyonlarının %97'sinin başkanı; %95'inin genel sekreteri erkektir. Türkiye'de spor federasyonları seçim prosedürlerinde spor camiasının içerisinden biri olmakla birlikte siyasi/ekonomik sermaye sahibi olmak çok önemlidir. Maalesef, Türkiye'de sporcuların %27'si kadındır ve kadınların siyasi/ekonomik sermayesi erkeklere kıyasla çok azdır. Bu araştırmanın amacı, spor kurumları yönetim kademelerinde ve karar alma süreçlerinde kadın temsilinde rol oynayan bireysel, sosyal, kültürel, politik nedenlerin incelenmesidir. Araştırmanın kuramsal çerçevesini sosyo ekolojik kuram oluşturmaktadır. Araştırma 2016 yılında Ankara ilinde Spor Bakanlığı, Spor Genel Müdürlüğü, Spor Federasyonları başkanlıklarında çeşitli pozisyonlarda çalışan 8 kadın personel ve 6 erkek yönetici ile gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırma yönteminden yararlanılan araştırmada veri toplama teknikleri olarak alan gözlemi, alan notu alma ve bireysel görüşme kullanılmış olup spor yönetim kademelerinde kadın temsiline dair diğer veriler Spor Bakanlığı'nın, Spor Genel Müdürlüğü'nün ve Spor Federasyonları'nın resmi internet sayfaları üzerinden kurumsal yapıları incelenerek tespit edilmiştir. Araştırma sonuçları, Türkiye'de sporda kadınların yönetim ve karar alma mekanizmalarında yer alabilmelerinde, spor kurumlarının ve toplumun sosyokültürel yapısının ve toplumsal cinsiyet ilişkilerinin dikkate alınmasının gerekliliğini ortaya koyarken, kadınların eğitim imkanlarının geliştirilmesi, toplumsal cinsiyet kotası uygulanması ve görevde yükselme ve atamaya yönelik politikalarda kolaylaştırıcı uygulamaların planlanmasının kadınların yönetim kademelerinde olmasında etkili olacağını göstermektedir. Sosyo-ekolojik faktörler (bireysel, sosyal, kültürel ve politik) kapsamında kadınların iş yaşamlarında eğitim ve kişisel gelişim imkanlarına erişimleri, politika belgeleri hakkındaki bilgi ve değerlendirmeleri, görevde yükselme ile ilgili tutumları, kurumdaki hakim söylemler, ritüeller, kurum içi politika belgeleri ve erkek yöneticilerin atama ve görevde yükselme konularındaki tutumları ve kurumsal kültürel deneyimleri ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Sosyo-Ekolojik Kuram, Spor Kurumları, Yönetim Kademeleri , Kadın Temsili.

SOZ.183 Factors Affecting the Women's Representation in Sport Organizations

ABSTRACT
Sports management fields researching show that; there is no policy to increase the number of female athletes in Turkey. Sports Organizations laws are growing difficult the promotion of women. Sports federations president are 97% male and general secretaries are 95% male. Federation presentities candidate for more important who have got political and economic power for the presidential election's sports federations. Unfortunately, women have got political and economic power less than men. The aim of this study which is effective in individual women to take part in the management of sports organizations, social, cultural and political reasons to investigate. The socio-ecological theory makes up the theoretical framework of the study. The socio-ecological theory has research made up a theoretical framework of the study. Ministry of Youth and Sports, Department of Sports Services and Sports Federations 8 male and 6 women personnel participated in the research. Qualitative research methods used. Field observation and field notes used as a collection of technical individual interviews. According to the survey gender, relations manager for women's sports can be considered. Women's should develop educational opportunities. It will ease the implementation of a gender quota of women managers.
Keywords : Socio-Ecological Theory, Sports Organization, Sports Management, Representation of Women.

SOZ.184 Türkiye'de Spor Kurumlarında Cinsel Taciz

Gülay ÖZEN, Canan KOCA
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Son yıllarda ülkemizde kadınlara yönelik cinsel şiddet olaylarının arttığı görülmektedir. Medya ve sosyal medyada genişçe yer bulan konu hakkında spor alanından ve spor kurumlarından da haberler görülmektedir. Literatür incelendiğinde spor alanında cinsel tacizin varlığını, etkilerini ve önlenmesi konusunda neler yapılması gerektiği yönünde bulguları ortaya koyan araştırmaları görmek mümkündür. Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC) tarafından 2005 yılında alınan kararlar gereğince tüm üye kuruluşlarca uygulanması öngörülen 'sporda cinsel tacizin önlenmesine' yönelik komisyon kararları da mevcuttur. Bununla birlikte, Türkiye'de spor kurumlarının cinsel tacizin önlenmesi yönünde politikalara sahip olmadığı görülmektedir. Bu politikaların geliştirilmesine hizmet edecek araştırma verilerine ihtiyaç vardır. Bu bağlamda araştırmanın amacı; Türkiye'de spor kurumlarında çalışan kadın personelin kurumsal yapı içinde ve çalışma hayatında yaşadığı cinsel taciz deneyimlerini anlayabilmektir. Nitel araştırma yönteminden yararlanılan araştırmada veri toplama tekniği olarak alan gözlemi ve alan notu alma kullanılmış olup otoetnografi tekniğinden yararlanılarak spor kurumunda iş yaşantısı içinde yaşanan cinsel taciz deneyimleri araştırılmıştır. Otoetnografi, araştırmaya konu olan bireyler tarafından yazılır ve kaydedilir. Hikayeler konu hakkında sunduğu bilgiler yanı sıra hikayenin geçtiği ortamın kültürel yapısı ve anlamı hakkında daha büyük ipuçları içermektedir. Aktarılan hikayeler, maruz kalınan cinsel taciz davranışları, cinsel tacizin nerelerde yaşandığı, kimler tarafından cinsel tacizin yapıldığı, nasıl tepkiler verildiği, sonuçlarının neler olduğuna dair açıklık getiren konularla ilgilidir. Araştırma sonuçları, Türkiye'de spor kurumlarında kadınların yönetim kademelerinde az sayıda oluşunun kurumsal yapı içinde cinsiyetler arası güç eşitsizliğini beslediğini, erkeklerin güçlü sosyal ve siyasal ilişkilerinin bu yapının devamlılığına hizmet ettiğini ve tüm bu faktörlerin iş yaşantısı içinde kadınların cinsel tacize maruz kalmalarında ve önleyici politikaların geliştirilmemesinde etkili olabildiğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Spor Kurumları, Cinsel Taciz, Toplumsal Cinsiyet.

SOZ.184 Sexual Harassment in the Sports Organizations of Turkey

ABSTRACT
In the recent years increased incidents against women sexual violence in Turkey. There are frequent in the country's agenda. The International Olympic Committees took decisions to avoid sexual harassment in the sport in 2005. Sports institutions haven't got a policy for the prevention of sexual harassment in Turkey. Sports organisations, sexual violence prevention, and policy development need to research data. The aim of this study is understanding the women whom works at sports organisations and exposed to sexual harassment. Qualitative research method and auto - ethnography techniques. Field observations and field notes used as data collection techniques in the research. Experienced in sports organisations investigated sexual harassment experiences. Auto - ethnography is their story of individuals. Stories are written by individuals and saved. Stories; exposure contains details about the thick of sexual harassment behaviour. With contains information about meaning of the cultural environment in which the issue. Research results show that sports organisations should develop sexual harassment prevention policies in Turkey.
Keywords : Sports Organization, Sexual Harassment, Gender.

SOZ.350 Yeşil Sahada Güçlü Kadınlar: Kadın Futbol Hakemlerinin Deneyimlerinin Toplumsal Cinsiyet Perspektifinden İncelenmesi

Sevcan ÖZKAR [1], İlknur HACISOFTAOĞLU[2]
1 Gedik Üniversitesi,Sağlik Bilimleri Enstitüsü,Türkiye
2 Gedik Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı futbolda kadın hakemlerin deneyimlerini toplumsal cinsiyet perspektifiyle analiz etmektir.Bu amaçla öncelikle kadınların hakemlikte güçlenme pratikleri ortaya konulmuş, daha sonra toplumsal cinsiyete dayalı olarak karşılaştığı sorunları ortaya çıkarılmıştır. Bu yolla toplum tarafından erkek egemenliğinde görülen futbol hakemliğinde kadınların varlığının ve deneyimlerinin görünürlüğünü sağlamaya katkıda bulunulacaktır. Çalışmanın aynı zamanda kadın hakemliğin gelişimine katkıda bulunacağını, kariyer basamaklarında ilerlemelerine ışık tutacağını düşünmekteyiz.Araştırmanın katılımcılarını en az 9 yıldır futbol hakemliği yapan kadınlardan oluşmuştur. 3'ü alt liglerde 17'si ise üst liglerde görev yapmaktadır. Katılımcıların isimleri gizli tutulmuş ve her birine takma isim verilmiştir.Verilerin toplanması için nitel araştırma veri toplama tekniklerinden yarı yapılandırılmış bireysel görüşme tekniği kullanılmıştır. Görüşme sorularında hakemliğe neden başladıkları, yaşadıkları toplumsal cinsiyete dayalı sorunlar, aile ve çevre yaşantılarını nasıl etkilediği, hakemliğin fizyolojik özelliklerine olan katkıları, sosyal çevre yaşantıları üzerindeki etkiler gibi konulardan oluşmuştur. Her bir görüşme, görüşülenlerin izni doğrultusunda ses kayıt cihazına kaydedilmiştir.Veriler içerik analizi yoluyla analiz edimiştir. Verilerin kodlanması ve temalandırılması araştırmacının kendisi ve iki uzman tarafından gerçekleştirilmiştir. Ve böylece çeşitleme (triangulation) yoluyla analizin geçerliliği arttırılacaktır. Hem toplumsal cinsiyet kuramlarından elde edilen bilgi, hem de araştırmacının bir kadın futbol hakemi olması verilerin analizinde olayın iç dünyasından bir bakış olarak anlam kolaylığı sağlamıştır.Görüşmelerde elde edilen bulgular aile ve yakın çevrenin tepkisi, futbol ortamındaki olumsuz yaklaşım, uygulamadaki eşitsizlikler, medyadaki sunum, spora başlama süreci, fizyolojik güçlenme, sosyal ilişkilerde güçlenme ve özgüvende artış temaları temel alınarak analiz edilmeye çalışılmıştır.Sonuç olarak; Kadınların sporda güçlenmesi ile erkeğe ait olarak gözüken kas gücü anlayışını yıkarak gelecek nesillere örnek olmakta ve kadının gücünü sporda da ispat etmektedirler. Kadın hakemlerin medyada başarıları ile gündeme gelmesiyle, kadın hakemlerin varlığından haberdar olan insanların toplumsal cinsiyet ayrımı yapmayarak kadın hakemleri kabullenmeleri için medyada kadınsı yönlerini değil başarılarını dile getirmesi gerekmektedir. Kadın hakemlere de erkek hakemler gibi uygulamada eşit şartlar getirilerek kariyer ilerlemelerinde toplumsal cinsiyet engeline takılmamaları sağlanmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Anahtar Kelime: Toplumsal Cinsiyet, Kadın, Hakem, Futbol, Medya, Güçlenme

SOZ.350 Green Fields the Powerful Women: Investigation of Experience Gender Perspective of Women Soccer Referee

ABSTRACT
The aim of this study is to analyze football referees base on the experiences of women with a gender perspective.For this reason it will put forward practical empowerment of women referees, based on gender problems encountered will be put forward. This is seen in the way society by male domination in football referee women's presence and experience will contribute to ensure visibility. Employees also contribute to the development of women's refereeing we believe that light on the progress in their careers.Consıst of at least 9 years football referee from makes women research participants. 3 and 17 in the lower leagues has served in top league. They are given nicknames and keep secret.Semi-structured individual interview technique used qualitative research data collection techniques. Why they started refereeing Interview questions regarding gender-based issues, family life and how it affects the environment, the contribution to the referee's physiological characteristics, consists of topics such as the effects on social network experiences. With the permission of those interviewed it was recorded on audio tape recorder.Data were analyzed using content analysis. Will be performed by the researcher himself and two expert people to record data. The validity of the analysis will be increased and thereby means of triangulation. The inner word of meaning from the event will provide an overview of easy information obtained from institutions both gender have a female football referee as well as researchers.The findings obtained from in talks the response of family and close environment, negative approach in the football environment, in practice inequalities, presentation in media, sports start the process of physiological strengthening, strengthening social relationships and increased self-confidence themes has tried to be analyzed the basis.As a result: They prove that the power of women in sports appears as the understanding of man destroying muscle strength and to set an example to future generations women's sports in the strengthening. Female referees come unto an agenda with achievements in the media. People should aware of the existence of female referees and not only men referees through the help of media. By making people aware of the existence of gender discrimination to accept female referees. Female referees bringing in practice equal treatment as men career progression they should not be exposed to gender obstacle.
Keywords : Women, Referee, Football, Media, Empowerment

SOZ.524 Sporcuların Homofobi Düzeyleri ve Sporcu Kimlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Leyla YILMAZ, Necat TOPRAK
Mersin Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor alanı ile ilgili bir yükseköğretim kurumunun özel yetenek sınavına başvuran kadın ve erkek sporcuların sporcu kimlikleri ve eşcinsellere yönelik tutumları arasında bir ilişki olup olmadığını ortaya koymaktır. Araştırmaya Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ev Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na kayıt yaptıran ve herhangi bir spor branşında sporcu lisansı olan 67 kadın ve 99 erkek olmak üzere toplam 166 aday katılmıştır. Kadın adayların yaş ortalaması 19.43 (SS= 1.61), erkek öğrencilerin yaş ortalaması 19.69 (SS= 1.95) ve katılımcıların genel yaş ortalaması 19.58 (SS= 1.82)'dir. Araştırmada veri toplamak amacı ile sporcuların kendilerini sportif performansları ve sporcu rolleri ile kimliklendirme düzeylerini ortaya koymak amacı ile geliştirilen ve Öztürk ve Koca (2013) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Sporcu Kimliği Ölçeği (SKÖ) ile Gelbal ve Duyan (2004) tarafından Türkçe'ye adapte edilen Lezbiyen ve Geylere Yönelik Tutum Ölçeği-Kısa Formu (LGYT-T) kullanılmıştır. Kadın ve erkek katılımcıların sporcu kimliği düzeyleri ile eşcinsellere yönelik tutumları arasında bir ilişki olup olmadığının belirlenmesi amacı ile uygulanan Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı analizi sonuçları kadın sporcuların sporcu kimliği düzeyleri ile lezbiyenlere yönelik tutumları (r= .-006, n= 67, p> .05), geylere yönelik tutumları (r= -.163, n= 67, p> .05) ve lezbiyen ve geylere yönelik toplam tutum puanları (r= -.093, n= 67, p> .05) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığını ortaya koymuştur. Bununla birlikte araştırma bulguları, erkek sporcuların sporcu kimliği düzeyleri ile lezbiyenlere yönelik tutumları (r= -.236, n= 99, p< .05), geylere yönelik tutumları (r= -.269, n= 99, p< .01) ve lezbiyen ve geylere yönelik toplam tutum puanları arasında anlamlı ve negatif yönde bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur (r= -.270, n= 99, p< .01). Bulgulara göre erkek sporcuların kendilerini sportif performansları ve sporcu rolleri ile kimliklendirme düzeyleri arttıkça lezbiyenlere, geylere ve eşcinsellere yönelik tutumları olumsuz bir eğilim göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Homofobi, Sporcu Kimliği, Tutum,

SOZ.524 An Investigation of The Relationship Between Athletes' Levels of Homophobia and Athletic Identity

ABSTRACT
The purpose of this study was to investigate the relationship between athletic ability levels and attitudes toward homosexuals among female and male applicants of the Physical Education and Sport Specific Talent Examination. of the total 166 participants, who were enrolled into the Mersin University the School of Physical Education and Sports and who had an athlete license, 67 were female while 99 were male. The mean age of the female was 19.43 (SD= 1.61) years, of the men was 19.69 (SD= 1.95) years, and of the total participants was 19.58 (SD= 1.82). Data was collected using Athletic Identity Measurement Scale (AIMS), which was developed in order to find out the degree to which an individual identifies with the athlete role and was adapted into Turkish by Öztürk and Koca (2013); and using Turkish language version of Attitudes Toward Gay and Lesbian Scale-Short Form (ATLG-S) adapted by Gelbal and Duyan (2004). The analysis of correlation between female and male athletes' athletic identity level and their attitudes toward lesbians, done using Pearson's product-moment correlation coefficient, indicated that there was no significant correlation observed between the females athletes' athletic identity level and their attitudes toward lesbians (r= .-006, n= 67, p> .05), toward gay men (r= -.163, n= 67, p> .05), and toward homosexuals (r= -.093, n= 67, p> .05). In addition, there was statistically significant negative correlation observed between males athletes' athletic identity level and their attitudes toward lesbians (r= -.236, n= 99, p< .05), toward gay men (r= -.269, n= 99, p< .01), and toward homosexuals (r= -.270, n= 99, p< .01). These findings revealed that higher levels of male athletic identity associated with higher levels of negative attitudes toward lesbians, gay men, and homosexual individuals.
Keywords : Homophobia, Athletic Identity, Attitude

SOZ.679 Dans Eden "Erkek Adamlar": Erkek Dansçıların Deneyimlerine Toplumsal Cinsiyet Analizi

İrem KAVASOĞLU [1], Merve RENÇBERELİ[1], I. Fatih YENEL[2]
1 Çukurova Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Spor dallarının toplumsal cinsiyetlendirilmiş yapısı bazı sporlarda kadınları bazılarında ise erkekleri dışlamaktadır. Ataerkil kültürün dansı dişil bir edim olarak kodlaması, erkekler için bir takım kısıtlamalar yaratmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Adana'da erkek dansçı olmanın anlam ve sınırlarını incelemektir. Nitel araştırma yöntemlerinden fenemonoloji yönteminin kullanıldığı araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Araştırmanın katılımcılarını 5 erkek dansçı (salsa) oluşturmuştur. Veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Veri analizi sonucunda elde edilen bulgular 3 tema altında toplanmıştır: 1 Eril Normlar: Erkek adam dans eder mi? 2 Aşağılanan Kadınlık: Karı gibi kıvırtma, 3 Homofobi: Oğlum gey gibi olmuşsun bunu giymek zorunda mısın? Sonuç olarak, cinsiyet farklılıklarının bedenin edimleri üzerinde kurduğu hakimiyetin, erkek dansçılar üzerinde önemli bir tahakküm oluşturduğu görülmüştür. Önyargı ve baskıdan kurtulma stratejisi ise ısrarcı olmak, başarılı olduklarını ispat etmek ve tayt giymemektir.
Anahtar Kelimeler : Toplumsal Cinsiyet, Erkeklik, Homofobi, Dans.

SOZ.679 Dancing Manly Men: Gender Analaysis of Experiements of Male Dancers

ABSTRACT
Gendered nature of sports excludes women and also men in some sports. The patriarchal culture's way of coding dance as a feminine act is creating some restrictions for men. The aim of this study is to examine the meaning and limits of being a male dancer in Adana. Datas were collected by semi-structured interviews using phemonologhy which is one of research methods of qualitative research method. The participants was constituted by 5 male dancer (salsa). Data were analyzed by the content analysis method. The findings of the data obtained from the analysis collected under three themes: 1 Masculine Norms: Does a man dance? 2 Humiliated femininity: Do not wiggle like a girl, 3 Homophobia: You look like a gay son, you have to wear this? As a result, a significant domination generated by the dominance over the body acts set by gender differences over male dancers was observed. The strategy to get rid of prejudice and oppression is to insist, to prove that they are successful and not to wear tights.
Keywords : Gender, Masculinity, Homophobia, Dance.

SOZ.748 Serbest Zamanlarında Fiziksel Aktiviteye Katılan Kadınlar İçin Serbest Zamanın Anlamının İktidar ve Öznellik Bağlamında İncelenmesi

Esra EMİR [1], Canan KOCA[2]
1 Ondokuz Mayıs Üniversitesi,Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada amacımız serbest zamanlarında fiziksel aktiviteye katılan kadınlar için serbest zamanın anlamını, kadınlar üzerinde bedenleri yoluyla kurulan iktidar ve öznelliğin olasılıkları bağlamında incelemektir. Araştırmanın amacı bağlamında kadın bedeninin iktidar tarafından nasıl şekillendirildiğini incelemek amacıyla postyapısalcı feminizm, iktidarın serbest zaman ve beden yoluyla kurduğu baskıyı incelemek amacıyla ise Foucault (1980)'nun iktidar ve özne kavramları dayanak alınmıştır. Fenomenoloji deseninin kullanıldığı araştırmada serbest zamanlarında fiziksel aktiviteye katılan yaşları 24 ile 45 arasında değişen 7 kadınla yapılan bireysel görüşmeler ve fitness, yüzme, binicilik, bisiklet ve pilates gibi çeşitli fiziksel aktivite ortamlarında yapılan gözlemler yoluyla veriler toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir. Araştırma kapsamında yapıln bireysel görüşme bulgularına göre fiziksel aktiviteye katılan kadınlar için serbest zaman gündelik yaşamın sorumluluklarının dışında kendilerine ayırabildikleri, özgürce değerlendirebildikleri, potansiyellerini kullanabildikleri, yeni şeyler öğrenebildikleri, kendilerini mutlu edebildikleri ve bedenlerini deneyimleyebildikleri zaman dilimidir Kadınların serbest zamana yüklediği anlamlar ve serbest zaman tercihleri her ne kadar öznel gibi görülse de iktidar tarafından şekillendirildiği anlaşılmaktadır. Bedenleriyle baş başa kalmaktan ve bedenini tanımaktan mutlu olduğunu, bedeninin sağlığını önemsediğini vurgulayan kadınlar diğer taraftan bedeninin güzel gözükmesini de önemsemekte ve diğer insanlar tarafından beğenilmek istemektedirler. Bununla birlikte medyada sıklıkla gördükleri ve popüler kişilerin yaptıkları aktiviteleri tercih etme eğilimindedirler. Kadın bedenine atfetilen özellikler ve medyada yaratılan ideal beden algısı serbest zamanın anlamını ve tercihini büyük ölçüde etkilemektedir. Sonuç olarak iktidarın serbest zaman alanında özneyi tamamen kendi seçimlerine bırakmadığı, öznenin seçimlerine yer açtığı ama aynı zamanda bu seçimleri sınırlayarak da varlığını devam ettirmeye çalıştığı görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Fiziksel Aktivite, Foucault, Postyapısalcı Feminizm

SOZ.748 Analysis of The Meaning of Leisure Time For Women Who Participate İn Physical Activities İn Their Leisure Time Within The Context of Power and Subjectivity

ABSTRACT
The objective of this study is to examine the meaning of leisure time for women who participate in physical activity in their leisure time within the context of possibilities of power and subjectivity built on women through their bodies. Within the objective of the study, post-structural feminism was used as base to examine how female body is shaped by power and Foucault (1980)'s notions of power and subject were used as base to examine the pressure exerted by power through leisure time and body. In the study which used phenomenology design, the data were collected through individual interviews with 7 women whose ages varied between 24 and 45 and through observations made in activity settings such as fitness, swimming, horse riding, cycling and Pilates. The data collected were analyzed through content analysis method. According to the results of the study, for women who participate in physical activity, leisure time is a period of time which they can allocate to themselves and value freely outside the responsibilities of daily life, a period of time in which they can use their potentials, learn something new, make themselves happy and experience their bodies. While the meanings assigned to leisure time by women and women's leisure time preferences seem objective, it can be understood that they are shaped by power. Women who emphasize that they are happy to be alone with their bodies and to know their bodies and that they care about the health of their bodies also care about the beauty of their body and want to be liked by other people on the other hand. In addition to these, women tend to prefer the activities they frequently see in the media and the activities popular people do. The characteristics attributed to female body and the ideal sense of body created in the media greatly influences the meaning and preference of leisure time. As a conclusion, it can be seen that power does not allow the subjects to choose for themselves in their leisure time and while giving room for the choices of subjects, power also restricts these choices to continue its existence.
Keywords : Leisure Time, Physical Activity, Foucault, Poststructural Feminism

POSTER BİLDİRİ ÖZETLERİ
POSTER PRESENTATION ABSTRACTS

ANTRENMAN BİLİMİ
TRAINING SCIENCES

POS.53 Tüm Beden Vibrasyonu Tenis Oyuncularında Sprint ve Reaktif Çevikliği Geliştirir Mi?

İsmail BAYRAM, Hayri ERTAN
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Tüm Beden Vibrasyonu (TBV)'nun; kasiçi ve kaslararası koordinasyonu, motor ünitelerin devreye girişini, sinerjist kasların senkronizasyonunu ve ateşleme oranını artırarak, kuvvet, sürat ve esneklik gibi bazı motorik özellikleri geliştirebildiği bilinmektedir. Bu araştırma 8 haftalık TBV antrenmanının tenis oyuncularının sprint ve reaktif çeviklik özelliklerine etkisinin araştırılması için tasarlanmıştır. Ondokuz tenis oyuncusu rastgele 2 gruba ayrıldı (Antrenman Grubu: yaş: 21,55±2,69 yıl, antrenman yaşı: 32,44±13,42 ay, boy uzunluğu: 171,44±8,06 cm, vücut ağırlığı: 63,66±12,62 kg Kontrol Grubu: yaş: 21,40±2,59 yıl, antrenman yaşı: 37,30±21,74 ay, boy uzunluğu: 172,10±9,82 cm vücut ağırlığı: 64,90±11,22 kg). Kontrol grubu (n=10) normal tenis antrenmanlarına (haftada 3 gün) devam ederken antrenman grubu (n=9) normal antrenman öncesinde degişen genlik ve frekanslarda giderek artan bir TBV antrenmanı (8 hafta, haftada 3 kez, 15-20 dakikalık seanslar) uyguladı. Reaktif çeviklik (raketli ve raketsiz) ve sprint testleri (5m, 10m, 20m) elektronik zamanlama sistemi kullanılarak ölçüldü (Smart Speed; Fusion Sport Pty, Ltd, Brisbane, Queensland, Australia). Antrenman ve kontrol gruplarının ön test değerleri için uygulanan Bağımsız Gruplarda T-Testi katılımcıların eşit bir şekilde randomize edildiğini gösterdi. (Tüm bağımlı değişken p değerleri 0,05'ten yüksekti). Reaktif çeviklik (raketli ($p<0,047$) ve raketsiz ($p<0,006$)) ve 10m sprint testi ($p<0,049$) antrenman grubu için ön ve son testler arasında istatistiki olarak anlamlı bir fark gösterdi. Öte yandan, sadece 10m sprint testi ($p<0,002$) kontrol grubu için ön ve son testler arasında istatistiki olarak anlamlı bir fark gösterdi ($p<0,05$).Sonuç olarak, haftada üç kez yapılan TBV antrenmanı tenis oyuncularının seçilen bazı parametrelerinde olumlu yönde bir gelişim sağladı.
Anahtar Kelimeler : Tüm Beden Vibrasyonu, Sprint, Reaktif çeviklik

POS.53 Does Whole Body Vibration Training Boost Sprint and Reactive Agility in Tennis Players?
It is known that Whole Body Vibration (WBV) could improve some motoric features such as strength, speed and flexibility by increasing intermuscular-intramuscular coordination, recruitment of motor units, synchronization of synergist muscles and coding rate. The current study was designed to investigate the effects of 8-weeks whole body vibration training on sprint ability and reactive agility in tennis players.Nineteen tennis players randomly divided into 2 groups (Training Group: age: 21,55±2,69 year, training age: 32,44±13,42 month, height: 171,44±8,06 cm, weight: 63,66±12,62 kg Control Group: age: 21,40±2,59 year, training age: 37,30±21,74 month, height: 172,10±9,82 cm weight: 64,90±11,22 kg). While control group (n=10) followed the regular tennis training (3 days a week), the training group (n=9) followed an increasing gradually WBV training program (8 weeks, 3 times per week, 15-20 minutes per session) with different frequencies and amplitudes before the regular training. Reactive agility (with racket and without racket) and sprint tests (5m, 10m, 20m) were measured by electronic timing system (Smart Speed; Fusion Sport Pty, Ltd, Brisbane, Queensland, Australia). An Independent Sample T-Test was used to clarify that participants were randomized equally. (All dependent variable p values were higher than 0,05.)Reactive agility with racket ($p<0,047$) and without racket ($p<0,006$)) and 10m sprint test ($p<0,049$) in pre and post-test showed statistically significant differences for training group. On the other hand, only 10m sprint test ($p<0,002$) showed statistically significant differences for control group in pre and post-test ($p<0,05$).As a conclusion, WBV training, which is performed three times a week positively affect some of the selected parameters of tennis players.
Keywords : Whole Body Vibration, Sprint, Reactive Agility

POS.91 Küçük Erkek Voleybol Liginde Oynayan Sporcuların 6 Haftalık Antrenman Programı Öncesi - Sonrası Sıçrama, Sprint ve Reaksiyon Zamanlarının Karşılaştırılması

Süleyman BİLGİN[1], Yunus ŞAHİN[1], Gamze Erikoğlu ÖRER[2], İzzet İNCE[2]
1 Yıldırım Beyazıt üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
2 Yıldırım Beyazıt üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma küçük erkek voleybol liginde oynayan sporcuların 6 haftalık antrenman programı öncesi ve sonrası sıçrama, sprint ve reaksiyon zamanlarının karşılaştırılması amacıyla planlanmıştır. Bu çalışmada araştırma grubunu 14-15 yaş arası, 24 lisanslı sporcu oluşturmuştur. Sporcular testlere gönüllü olarak katılıp, ölçümler için ailelerinden onay belgesi alınmıştır. Ölçümler Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi beden eğitimi ve spor tezli yükseklisans programı öğrencileri tarafından müsabaka sezonu içerisinde alınmış ve çalışma yapılmıştır. Çalışmamızda 24 adet voleybolcuya 6 haftalık sıçrama, sürat ve reaksiyon geliştiren voleybol antrenman programı uygulanmıştır. Sporculara sırasıyla görsel reaksiyon testi, 5 metre ve 10 metre sürat testi, counter moment jump (CMJ), drop jump (DJ) ve squat jump (SJ) sıçrama testleri yapılmıştır. Ölçümler 6 haftalık antrenman programı öncesinde ve sonrasında olmak üzere 2 kez alınmış ve sonuçları karşılaştırılmıştır. Tüm değişkenlerin tanımlayıcı istatistikleri (Ortalama _ Standart sapma) yapıldıktan sonra, sporcular arasındaki karşılaştırma öntest-sontest için Wilcoxon testi uygulanmıştır. Veriler SPSS 22.0 istatistik programında yapılmış, $p<0.05$, $p<0.01$ anlamlılık düzeyi kullanılmıştır. 6 haftalık antrenman programı öncesi ve sonrasında yapılan 5m sürat değerlerinde ($p<0.05$), drop jump ve counter moment jump ölçüm sonuçlarında ($p<0.01$) ve reaksiyon zamanı testinde reaksiyon zamanı (T-reac-sn), uçus zamanı (T-flight-sn) ve yükseklik (height-cm) ölçüm sonuçlarında anlamlı farklar bulunmuştur. ($p<0.01$; $p<0.05$). Sonuç olarak; voleybol yapısı gereği sıçrama sürat ve reaksiyon içeren bir spor dalıdır. Bu yüzden bu özellikleri içeren antrenman programlarının performansı olumlu yönde geliştirdiği düşünülmektedir. Fakat oyuncuların metre kare içerisinde 10 metrelik çıkışlar yapacağı ralliler yok denecek kadar az olmasından dolayı 5 metre de fark bulunduğu düşülmektedir. Squat testinde ise farklı anlam çıkmaması yaş gruplarına dikkat edilerek hazırlanan antrenman programlarımızda ekstra kuvvet çalışmalarına yer verilmemiş olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Reaksiyon Zamanı, Sıçrama, Sürat, Voleybol,

POS.91 Jump, Sprint and Reaction Time Comparison of Before and After 6 Weeks Training Programs of Sportsmen Who Play in Junior Men Volleyball League

This study is planned with the aim of jump, sprint and reaction time comparison of before and after 6 week training programs of sportsmen who play in junior men volleyball league. In this study, the research group consists of 24 licensed sportsmen between 14 and 15 years old. Sportsmen participated to tests voluntarily and approval certifications from the families were taken for measurements. The measurements were obtained in the competition season by the students of Ankara Yıldırım Beyazıt University thesis master's program of physical education and sports and the study was conducted. In our study 6 week volleyball training program was applied to 24 volleyball players, which develops jump, sprint and reaction. Visual reaction test, 5 meters and 10 meters sprint test, counter moment jump (CMJ), drop jump (DJ) ve squat jump (SJ) tests were applied to sportsmen respectively. The measurements were taken 2 times as before and after the 6-week training program and the results were compared. After descriptive statistics of all variables (Average_Standard deviation) were determined, Wilcox on test was applied for pretest-posttest of a comparison between sportsmen. Data was studied on SPSS 22.0 statistical software, $p<0.05$, $p<0.01$ significance level was used.Significant differences ($p<0.01$; $p<0.05$) were determined in 5 m sprint values ($p<0.05$), in measurement results of drop jump and counter moment jump ($p<0.01$) and in measurement results of reaction time (T-reac-sn), flight time (T-flight-sn) and height (height-cm) in reaction time test, which was done before and after the 6-week training program.As a result; volleyball, as of its nature, is a sport involving jumping, speed and reaction. That's why the training programs that include these features are thought to develop the performance positively. However due to the fact that the number of rallies where sportsmen can make 10 meter jumps in a single square meter are scarcely any, it is thought that there is difference in 5 meters. The reason for Squat test not to have significant difference is thought to be due to the fact that extra force works are not placed in our training programs that is prepared with attention to age group.
Keywords : Reaction Time, Jump, Speed, Volleyball,

POS.105 2015-2016 Üniversiteler Arası Paralel Snowboard Yarışma Analizi

Levent TANYERİ[1], Barış YANARDAĞ[1], Erkal ARSLANOĞLU[2]
1 Kafkas Üniversitesi, Sarıkamış Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Sinop Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Kış sporları içinde en zor olan dallardan biri snowboard sporudur. Sporcu bireysel olarak yarışmaktadır. Slalom paralel iniş yarışları, maksimum 600 m uzunluğunda,40 m genişliğinde aynı özellikte yan yana iki farklı renkte (kırmızı, mavi) pist hazırlanarak paralel yarışlar yapılarak belirlenir. Snowboard sporcunun başarılı olabilmesi için temel motorik özelliklerden sürat yeteneğinin üst düzeyde olması şarttır. Ayrıca branşın karakteristik özelliği gereği dönüşler sırasında bacak kaslarında çok düşük ve çok yüksek yoğunlukta kasılmalar gerektirir.Bu araştırmada, 2015-2016 Türkiye Üniversiteler Arası Paralel Snowboard müsabakalarının genel analizi yapılmıştır, Bu analizde, müsabakalara katılan Kadın ve Erkek sporcuların fiziksel özellikleri ile ortalama slalom iniş dereceleri incelenmiştir. Veri toplama aracı olarak 2015-2016 Türkiye Üniversite Sporları Federasyonu resmi internet sayfası kullanılmış, yarışma süresince bu sayfada yayınlanan sonuçlar kayıt edilerek değerlendirmeye alınmıştır. Araştırmada, 20 Üniversiteden 32 Kadın ve 32 Erkek sporcu olmak üzere toplam 64 sporcuya ait veriler kullanılmıştır. Yarışlar Erzurum Palandöken kayak merkezinde 25 Mart 2016 tarihinde yapılmıştır. Yarış pistine toplam 29 slalom kapısı dikilerek kapı mesafe aralıkları değişken olarak 9 m ile 15 m arasında (kırmızı, mavi)olacak şekilde ayarlanmıştır. Yarışmalarda parkuru tamamlayan sporcuların verileri değerlendirmeye alınmıştır.Verilerin tanımlayıcı istatistik analizleri SPSS 20 for Windows programı kullanılarak yapılmıştır. Yarışmalara katılan Kadın ve Erkeklerin Yaş, Spor Yaşı, Boy ve Vücut ağırlığı değerleri sırasıyla; 19,3 yıl, 3,5 yıl, 169.23 cm, 64.23 kg ile 20,1 yıl 5,2 yıl,177.23 cm ve 74.82 kg 'dir. Kadın sporcularda en iyi derece 72,17 sn, en kötü 143,68 sn belirlenirken ortalama dereceleri 96,71±27,32 sndir. Erkek sporcularda ise en iyi derece 62,20 sn, en kötü derece 105,17 sn, ortalama iniş dereceleri ise 80,46±23,13 sndir. Kış sporlarından olan snowboard branşında, daha iyi derecelerin elde edilmesi için bu spora erken yaşta başlanması ve doğru antrenman tekniklerinin uygulanması gerekmektedir
Anahtar Kelimeler : Üniversite Sporları, Snowbord, Analiz.

POS.105 An Analysis of Intercollegiate Parallel Snowboard Racing in 2015-2016 Season

Snowboarding is one of the most difficult branches of winter sports. Athletes compete as an individual. Parallel slalom ski races were held in two parallel tracks with two different colors (red, blue) that the dimension is maximum 600-meters long and 40-meters wide. Snowboard athlete should have a high level of speed skill, which is one of the basic motoric skills, to be successful. In addition, turning on a snowboard requires leg cramps at very low and very high-intensity levels due to branch's characteristic feature.In this study, 2015-2016 intercollegiate parallel snowboard racing was analyzed. This analysis discusses the psychical characteristics of male and female athletes who participated in the race and their overall slalom rankings. The official site of 2015-2016 Turkish University Sports Federation was used as data collection tool and the results which were published on this site during the race were evaluated. In this study, data for a total of 64 athletes (32 male and 32 female) from 20 different universities was used. The races were held on March 25, 2016 at Palandöken Ski Centre, Erzurum. The course was constructed by laying out a total of 29 gates with various distances of 9-meters to 15-meters (red, blue). The data of athletes who finished the race was taken into consideration. The descriptive statistics were carried out by using Portable IBM SPSS Statistics v20 software package.The average value of age, sports age, height and body values female and male athletes who participated in the race are respectively 19.3 years, 3.5 years, 169.23 cm 64.23 kg and 20.1 years 5.2 years, 177.23 cm and 74.82 kg. The best degree of female athletes was 72.17 seconds while the worst was 143.68 second; and overall degree of slalom ski was 96.71±27.32 seconds. On the other hand, the best degree of male athletes was 62.20 seconds while the worst was 105.17 seconds; and overall degree of slalom ski was 80.46±23.13 seconds. Choosing the right training methods and beginning at an early age are necessary to obtain better degrees at snowboarding which is one of the winter sports.
Keywords : University Sports, Snowboard, Analysis.

POS.164 Eskrim Sporcularında Dinamik Denge Yeteneği ile Plantar Fleksiyon ve Dorsi Fleksiyon Hareket Açıları Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Manolya AKIN, İnci KESİLMİŞ, Mehmet Melih KESİLMİŞ, Mustafa SALLAYICI
Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Eskrim, uygulanmasında geniş tekniği ve inceliği olan, fiziksel ve zihinsel özellikleri en iyi şekilde kullanma imkanı veren, sinir sistemi üzerinde düzenlemeyi sağlayan, vücudun değişik yerlerine en geniş ölçüde uzanma ve gerilme imkanı veren, kasların çabuklukla harekete geçmesini sağlayan, bacak ve kolların koordineli kullanıldığı, hamle durumlarında plantar ve dorsi fleksiyon hareket açılarının kullanılmasına ihtiyaç duyulan bir spor dalıdır. Bu nedenle denge performansları ve plantar dorsi fleksiyon hareket açılarının eskrimcilerin performansı üzerinde etkisinin olduğu düşünülmektedir. Bu doğrultuda; bu araştırmanın amacı eskrim sporcularında dinamik denge yeteneği (bipedal, sağ, sol ayak) ile sağ-sol ayak plantar ve dorsi fleksiyon açılarının arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Araştırmaya, yaş ortalaması 15.74±1.90 yıl ve antrenman yılı ortalaması 4.97±2.37 yıl olan toplam 43 eskrim sporcusu gönüllü olarak katılmıştır. Dinamik denge yeteneği prokin tecno body cihazı ile denekler ayakta anatomik pozisyonda iken çift ve sağ-sol ayaklar için ölçülmüştür. Plantar fleksiyon ve dorsi fleksiyon hareket açılarının ölçümü için katılımcılar muayene masasında oturur pozisyonda iken gonyometre lateral malleolusun üzerine yerleştirilerek ölçülmüştür. Eskrim sporcularının çift ayak dinamik denge yeteneği ile sağ ayak plantar fleksiyon ölçümleri arasındaki ilişki anlamlıdır ($R=-0.394$, $p<0.05$). Çift ayak anterior-posterior salınım ile sağ-sol ayak dorsi fleksiyon ölçümleri arasındaki ilişki anlamlıdır ($R=-0.306$, $R=-0.382$). Sağ ayak dinamik denge yeteneği ile sağ-sol ayak plantar fleksiyon ve sol ayak dorsi fleksiyon ölçümleri arasındaki ilişki anlamlıdır ($R=-0.350$, $R=-0.314$, $R=0.410$). Sol ayak dinamik denge yeteneği ile sol ayak plantar fleksiyon ölçümleri arasında anlamlı ilişki gözlenmiştir ($R=-0.317$). Dinamik denge yeteneği ile plantar fleksiyon ve dorsi fleksiyon hareket açısı arasındaki ilişki anlamlı bulunmuştur. Dolayısıyla antrenman programlarında ayak bileği esnekliği ve kuvveti üzerine çalışmalar planlanmasının eskrimcilerinin performanslarını arttıracağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Eskrim, Dinamik Denge, Plantar Fleksiyon, Dorsi Fleksiyon

POS.164 Determining the correlation between dynamic balance ability to plantar flexion and dorsi flexion range of motion in fencers

Fencing is extensive in the implementation technique and finesse, and a sport that allows optimal use of physical and mental characteristics, regulation on the nervous system, stretch different parts of the body and reach the maximum extent, supply to move the muscles with rapidly, needs to use plantar and dorsi flexion in attacks. Therefore dynamic balance ability and plantar dorsi flexion range of motion were thought to have an effect on the performance of fencers. Accordingly, the aim of this research was to determine the relationship between dynamic balance ability (bipedal, right, left foot) to plantar and dorsi flexion range of motion in fencers. 43 fencers participated as volunteer with mean age 15.74±1.90year and mean training year 4.97±2.37year. Dynamic balance measured while participants were standing in the anatomical position with prokin tecno body for bipedal, right, left foot. Plantar and dorsi flexion range of motion measured while participants in seated position on the examination table and goniometer placed on the lateral malleolus. In fencers, there were significant correlation between bipedal dynamic balance and right foot plantar flexion ($R=-0.394$, $p<0.05$). The correlation between bipedal anterior posterior sway and right-left foot dorsi flexion was significant ($R=-0.306$, $R=-0.382$). The correlation between right foot dynamic balance ability and right-left foot plantar flexion and left foot dorsi flexion was significant ($R=-0.350$, $R=-0.314$, $R=0.410$). There was significant correlation between left foot dynamic balance ability and left foot plantar flexion measurement ($R=-0.317$).
The correlation between the dynamic balance ability and plantar-dorsi flexion was significant. Thus, training programs that planned on ankle flexibility and strength is expected to improve the performance of the fencer.
Keywords : Fencing, Dynamic Balance, Plantar Flexion, Dorsi Flexion

POS.168 Futbolda Ev Sahibi Olma Avantajı: Türkiye Futbol 1.Ligi Örneği

Oğuz GÜRKAN[1], Kemal GÖRAL[2], Özcan SAYGIN[2]
1 Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri, Türkiye
2 Muğla Sitki Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, Türkiye Futbol 1. Liginde, ev sahibi olma avantajının analiz edilerek incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmada verileri, Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) resmi internet sitesinden yararlanılarak elde edilmiş, ev sahibi ve deplasman takımı olma durumlarına göre, galibiyet sayıları ve ligde yer alan takımların ev sahibi olma avantajı gibi değişkenler analiz edilmiştir. Elde edilen veriler SPSS programında kaydedilerek, frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır. Son 10 sezonda oynanan toplam 3062 maçta, ev sahibi takımlar 1319 galibiyet (%43.07), 886 mağlubiyet (%28.94) almışlardır. 857 maç ise beraberlikle (%27.99) sonuçlanmıştır. Son 10 yıllık süre içerisinde oynanan tüm sezonlarda Türkiye Futbol 1.Liginde yer alan takımlardan Karşıyaka'nın %58.11, Gaziantep Büyükşehir Belediye Spor'un %56.50 ev sahibi avantajına sahip oldukları belirlenmiştir. Son 10 yılda şampiyon olarak Türkiye Futbol Süper Ligine yükselme başarısı gösteren takımların ev sahibi olma avantajları %56.40 iken, küme düşen takımlarda ise bu oran %61.23 olarak tespit edilmiştir. Sonuç olarak, Türkiye Futbol 1.Liginde, belirlenen hedefe göre, üst lige çıkma, play-off grubuna kalma ya da ligden düşmeme gibi başarıları yakalayabilmek için ev sahibi olma avantajının mümkün oldukça %50 seviyelerine yaklaşması, ancak, takım başarıları için ev sahibi olma avantajının yeterli olmadığı, deplasmanda alınacak puanların da önemli olduğunu söyleyebiliriz.
Anahtar Kelimeler: Futbol, Ev Sahibi Olma Avantajı, 1. Lig, Analiz

Pos.168 Home Advantage In Football: The Case of 1st Football League of Turkey

This study was carried out in order to examine and analyze the advantage of being home team in 1st Football League of Turkey. The study data were obtained from official website of Turkish Football Federation (TFF), and the variables such as being home team or away team, number of wins, and the home team advantage of the teams in league were analyzed. The data obtained were recorded in SPSS software, and frequency and percentage values were calculated. In 3062 games played in last 10 seasons, home teams win 1319 games (43.07%), and lost 886 games (28.94%). 857 games (27.99%) ended with draw. Among the teams that played in 1st Football League of Turkey in all of last 10 seasons, Karşıyaka was found to have 58.11% home team advantage, while Gaziantep Büyükşehir Belediye Spor had 56.20% home team advantage. While the home team advantage rate of the teams, which succeeded to Turkey's Super League of Football in last 10 years, was found to be 56.40%, that of the teams dropped from the league was found to be 61.23%. In conclusion, it can be stated that the home team advantage should be close to 50% as much as possible in order to achieve the success determined such as succeeding to upper league or playing play-offs or not dropping from the league, but the home team advantage is not enough for the team successes but the points won in away games are also important.
Keywords : Football, Home Advantage, 1st League, Analysis

POS.196 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası: Gol Analizi

Halil Orbay ÇOBANOĞLU, Mustafa Serdar TEREKLİ
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Futbolda maçın sonucunu gol belirlemektedir. Bu nedenle hem antrenörler hem de maç analiz uzmanları tarafından gol analizi büyük önem kazanmıştır. Bu çalışmanın amacı 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası'nda atılan golleri analiz etmektir. Araştırma örneklemini 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası'nda oynanan 51 müsabaka ve atılan 108 gol oluşturmaktadır. Araştırma verileri tüm müsabakaların izlenmesi ve not alınması şeklinde toplanmıştır. Goller beş farklı şekilde analiz edilmiştir. Birinci analiz gollerin zamanı, ikinci analiz gollerin oluş şekli, üçüncü analiz gol vuruşunun şekli, dördüncü analiz gol vuruşu öncesi topa temas sayısı ve beşinci analiz gol atılan bölgeyi içermektedir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler olan frekans ve yüzde kullanılmıştır. Araştırma sonucunda 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası'nda atılan gollerin %61.11'inin 2.yarıda, %75'i organize atak sonucu,%78.70'inin ayak vuruşu ile, %68.51'inin tek temas ile, %83.33'ünün ceza sahası içinden ve %61.11'inin 3. bölgede atıldığı gözlenmiştir. Bu sonuçlara dayanarak antrenörlere; hücum açısından ceza sahası içinde tanımlanmış olan 3. bölgeyi daha etkin kullanmaları, savunma açısından ceza sahası içinde tanımlanmış olan 3. bölgeyi daha etkin savunmaları önerilebilir.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Gol Analizi, 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası.

POS.196 EURO 2016: Analysis of Goals Scored

A goal determines the outcome of the match in soccer. Therefore, a goal analysis has been become very important both coaches and match analysts. The aim of this study was to analyze the goals scored in the Euro 2016. The sample of this study constituted of 51 matches and 108 goals which were played and scored in Euro 2016. The research data were collected in the form of monitoring and taking note of the whole competition. Goals were analyzed in five different ways. The first analysis included the time of the goals, the second analysis included how the goals happened (way of attack), the third analysis included shot typeof goals scored (foot or head), the forth analysis included actions leading up to goals scored (one touch, two touch and three or more touch) and the fifth analysis included goals zone. Frequency and percentages which are descriptive statistics were used for analysis of the research data. As a result of research it was observed that 61.11% of goals were scored in the 2nd half of the games, 75% of goals were scored after organized attack (open play), 78.70% of goals were scored with foot shot, 68.51% of goals were scored with a single touch, 83.33% of the goals were scored through the penalty area and 61.11% of the goals were scored in 3 zone. Given these results, it can be suggested to coach to use 3 zone that identified in the penalty area for more effective attack for more goals scored and to use 3 zone that identified in the penalty area for more effective defense for less goals conceded
Keywords : Soccer, Goal Analysis, EURO 2016.

POS.198 Basketbolda Hücum Sırasında Yapılan Bireysel Hatalardan Kaynaklanan Top Kayıplarının Maça Etkisi

Sercan DURMUŞ, Gazanfer Kemal GÜL, Mine GÜL
Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı; 2015-2016 Sezonu Türkiye Spor Toto Basketbol Ligindeki Galatasaray Spor Kulübü Basketbol Takımının 20. ve 26. haftalar arasındaki lig maçlarında, hücum sırasında yapılan bireysel hatalardan kaynaklanan top kayıplarının maça etkisidir.Çalışmada yapılan süreler içerisinde toplam 7 lig maçı incelenmiştir. Oynanan maçlar dijital ortamda kayıt altına alınmıştır. Çalışmada genel parametreler olarak isabetli şut (1-2-3 sayılık), attığı sayı, oynadığı süre, top çalma, yaptığı faul, hücum ribaundu, savunma ribaundu, blok, teknik faul, asist alınmış, özel parametreler olarak alınan bireysel hatalar ise; isabetsiz şut (1-2-3 sayılık), hatalı pas, steps, top taşıma, hücum faul, 3 saniye kuralı, 5 saniye kuralı, 8 saniye kuralı, 24 saniye kuralı, toplu oyuncunun bireysel hatası, çizgiye basma olarak toplam 24 farklı parametre incelemeye alınmıştır. Oynanan müsabakalarda bireysel hatalar el notasyon yöntemi ile dijital-video ortamında incelenmiştir. Yapılan analiz sonucunda Galatasaray Spor Kulübü Basketbol Takımının ve rakiplerinin maçlardaki genel istatistiki verileri tespit edilmiş, Galatasaray'ın hücum esnasında yaptığı hataların belirtilen parametreler bazında % 25'inden fazla olanları bulunup genel çalışmada 3 alternatif çözüm yolu oluşturulmuştur. Atılan isabetsiz şutların dışında yapılan, oran olarak % 15'in altındaki diğer hataların % 10'luk bir kısmının bile düzeltilmesi kaybedilen maçların kazanılmasında etkili olacağı; ayrıca toplamda 34 adet hatalı pas, 12 adet steps, 5 adet hücum faul, 1 adet 3 saniye kuralı, 2 adet 24 saniye kuralı, 38 adet bireysel top kaybı, 5 adet çizgiye basma ihlali yapıldığından ve bu hataların her birinde top rakip takıma geçtiğinden dolayı 97 adet hücum yapılamamıştır. Kaybedilen 2 maçta ise bu verilerden 29 adet yapıldığı ve sonucunda hücum yapılamadığı için bu maçların kaybedilmesinde etkili olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak yapılan hataların % 5'lik bir kısmının bile düzeltilmesi maç skorunu değiştireceği ve incelenen 7 müsabakada kaybedilen 2 maçın kazanılmasında etkili olacağı tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Galatasaray, Türkiye Spor Toto Basketbol Ligi, İsabetsiz şut, Hatalı Pas, Toplu Oyuncunun Bireysel Hatası, Basketbol

POS.198 The Effect of Offence Turnovers Caused By Individual Errors On The Match During A Basketball Game

The aim of the study; Spor Toto Turkey Basketball League in the 2015-2016 season, Galatasaray Sports Club Basketball Team in the between 20th and 26th weeks league matches, during offence the effect the game of turnovers caused by individual mistakes.of the total 7 league matches in the specified period of study were examined. Played matches were recorded digitally. The general parameters of the study; accurate shot(1-2-3 point), score, playing time, playing ball, foul, offensive rebounds, defensive rebounds, a block, a technical foul, assists. There are 24 special parameters of individual mistakes; missed şut(1-2-3 point) slop pass, double dribbling, ball handling, offensive foul, the 3-second rule, the 5-second rule, the 8 second rule, the 24-second rule, step over the line. Individual mistakes were investigated for digital-to-video environment through hand notation method in played matches. For the result, Galatasaray Sports Club Basketball Team and their opponents of general statistical data have been identified in the match, Galatasaray, on the basis of the parameters specified during the offence of mistakes more than 25% and overall the ones found in the study 3 alternative solution was created. Other than missed shot, as a percentage lower than %15 and the other errors 10% of the correction can be effective in winning of the lost match; 34 slop pass, 12 steps, 5 offensive foul, 1 3-second rule, 2 24-second rule, 38 individual turnovers, 5 step over the line therefore for the result of these mistakes, the ball goes to the opposing team. The team can not do 97 offence. In the lost two matches in which 29 pieces of these data and has been found to be effective in offence as a result of the loss of this match can not be done. As a result, even a portion of a 5% correction of errors made could change the match score and has been found to be effective in winning the match 2 lost examined in 7 matches.
Keywords : Galatasaray, Turkey Spor Toto Basketball League, Missed Shot, Slop Pass, Individual Mistake of Played Player, Basketball

POS.212 Farklı Hızda İp Atlama Antrenmanlarının Güce Etkisi

Gülşah ŞAHİN
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
İp atlama cimnastik, voleybol, basketbol, futbol, hentbol ve boks gibi birçok spor dalında gücü geliştirmek için kullanılmaktadır. Ancak ip atlama antrenmanları farklı hızlarda ve yapılmakta ve değişik şekillerde kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı antrenmanlı kadınlarda farklı hızlarda ip atlama antrenmanlarının, dikey, yatay, ortalama ve zirve güce etkisini karşılaştırmaktı. Çalışmaya yavaş hızda ip atlama grubu (n=10, yaş 21.4 ± 2.3 yıl, ağırlık 54.30 ± 6.03kg, boy: 161,30 ± 6.99cm) ve yüksek hızda ip atlama grubu (n=10, yaş: 21 ± 1.8yıl, ağırlık:56.50 ± 5.91kg, boy: 163.20 ± 7.02cm) olarak 20 antrenmanlı kadın katıldı. İp atlama hızı bir metronom kullanılarak ayarlandı. Tüm katılımcılar 50 metre sprint test, dikey sıçrama testi ve Wingate anaerobik teste bir hafta içinde farklı günlerde katıldı. Yatay güç ve dikey güç formul kullanılarak hesaplandı. İp atlama antrenmanları pazartesi, salı ve cuma günleri saat 14:00 ile 15:00 arasında gerçekleştirildi. Tüm katılımcılar haftada 3 gün ve 8 hafta ip atlama antrenmanına katıldı. Antrenmandan önce ve sonra testler uygulandı. Tüm katılımcılar bilgilendirildi ve yazılı onamları alındı. Araştırma yöntemi ve içeriği Onsekiz Mart Üniversitesi Etik kurul komisyonu tarafından onaylandı. Antrenman sonrası dönemde,yavaş ip atlayan grup ve hızlı ip atlayan gruplar arasında ortalama güç, zirve güç, yatay ve dikey güç arasındaki fark anlamlı değildi ($p>0.05$). Yavas ip atlayan grubun antrenman öncesi ve sonrası ortalama güç, zirve güç ve yatay güçleri arasındaki fark anlamlıydı ($p<0.05$), fakat dikey güç farkı anlamlı değildi ($p>0.05$). Hızlı ip atlayan grubun antrenman öncesi ve sonrası karşılaştırıldığında dikey güç ve zirve güç gelişimi anlamlıydı($p<0.05$), fakat yatay güç, ortalama güç gelişimi anlamlı değildi($p> 0.05$). Düşük ve yüksek hızda ip atlama güç üzerinde benzer sekilde etki edebilir.
Anahtar Kelimeler : İp Atlama, Ortalama Güç, Zirve Güç, Dikey Güç, Yatay Güç

POS.212 The Effect of Rope Jumping Training At Different Speed On Power

Rope Jumping is a common activity in many sports such as gymnastics, volleyball, basketball, soccer, handball and boxing. The rope jumping exercises are used in many types of training to develop power in these sports. The objective of this study was to compare the effect of rope jumping training on vertical, horizontal, mean and peak power of rope jumping at different speeds in trained females. The study was comprised 20 trained females as the low-speed jumping group (n=10, mean age 21.4±2.3 years, weight 54.30±6.03kg, height 161.30±6.99cm) and the high-speed jumping group (n=10, mean age 21±1.8years,weight56.50±5.91kg, height 163.20±7.02cm). The jumping speed was adjusted using a metronome. All participants were asked to perform a 50 m sprint test, vertical jumping test, and Wingate anaerobic tests (WAnT) on different days in one week. Horizontal power and vertical power were calculated. The ropejumping program was applied every Monday, Tuesday and Friday, at 2 pm – 2:30 pm. Thus, participants trained 3 times per week throughout the 8weeks research program. All the tests were administrated before and after 8 weeks of training. The participants were informed about the procedure and possible risks of study and informed consent was obtained from all. The present study was performed in accordance with the ethical standards approved by the Ethics Committee of Çanakkale Onsekiz Mart University. There was no significant difference in horizontal power, vertical power, mean power and peak power between LSJG and HSJG in post-training($p>0.05$). There was a significant difference in mean power, peak power and horizontal power, but no difference in vertical power between post and pre-training in LSJG. There was significant difference in vertical power, peak power, but no difference in horizontal power and mean power between pre and post-training in HSJG. It can be concluded that rope jumping at low and high speed may have the same effect on power.
Keywords : Rope Jumping, Mean Power, Peak Power, Vertical Power, Horizontal Power

POS.213 U-14 ve U-15 Grubu Futbolcuların Kuvvet, Sürat, Dayanıklılık ve Esneklik Özelliklerinin Karşılaştırılması

Cem Sinan ASLAN, Oğuzhan DALKIRAN, Mücahit FİŞNE
Memmet Akif Ersoy üniversitesi, BESYO, Türkiye
Cumhuriyet üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada amaç, aynı spor kulübünün benzer şartlarda antrenman yapan U-14 ve U-15 yaş kategorilerindeki iki oyuncu grubunu, seçilmiş kuvvet, sürat, dayanıklılık ve esneklik özellikleri açısından karşılaştırmaktır.Çalışmaya U-14 takımından 19, U-15 takımından 17 futbolcu katılmıştır. Katılımcıların kuvvet özellikleri dikey sıçrama ve bacak kuvveti testleri, sürat özellikleri 10 m ve 30 m sprint testleri, aerobik dayanıklılık özellikleri 20 m Mekik Koşu testi, esneklik özellikleri ise otur-eriş esneklik testi ile belirlenmiştir. Elde edilen veriler, SPSS programında yer alan Student t-testi ile karşılaştırılmış, yanılma düzeyi (α) 0,05 olarak kabul edilmiştir. İstatistiksel analizler sonucunda; gruplar arasında sadece aerobik dayanıklılığın bir göstergesi olan 20 m Mekik koşu testi ve dolayısı ile VO_{2maks} değerlerinde anlamlı fark çıkmamıştır. Diğer parametrelerin hepsinde 15 yaş grubu lehine anlamlı fark vardır. Bu durumda; yaklaşık bir yıllık yaş farkının bile adölesan futbolcular arasında aerobik dayanıklılık haricinde motorik özellikler açısından anlamlı farklara yol açtığı söylenebilir. Sonuç olarak; bu yaş gruplarının birlikte antrenman ya da maç yapmaması, sporcuların sağlıklarını korumak ve performanslarını geliştirmek bakımından daha uygundur.
Anahtar Kelimeler : U-14 Futbolcular, U-15 Futbolcular, Motorik özellikler

POS.213 Comparison of strength, speed, endurance and flexibility characteristics of U-14 and U-15 soccer players

The purpose of this study was to compare in terms of strength, speed, endurance, and flexibility characteristics of the soccer players belong to U-14 and U-15 teams of the same sports club. Nineteen players from the U14 team and seventeen players from the U15 team participated in this study. The strength characteristics of participants measured by vertical jump and leg strength test. Speed characteristic measured via 10 m and 30 m sprint test. Aerobic endurance characteristic was determined by 20 m Shuttle Run Test, and then measuring of flexibility characteristic, sit-and-reach flexibility test was used. The obtained data were compared with Student's t-test in SPSS, and alpha (α) was accepted as 0,05. As a result of the statistical analysis; there were not any significant differences in the 20 m Shuttle Run Test and VO2max values which are indicators of aerobic endurance. In all other parameters were significant differences in favor of the U15 group. In this case; it can be said that even the nearly one-year age difference between the adolescent groups leads to significant differences in motor characteristics except for aerobic endurance. As a result; in order to protect adolescent players' health and improve performances, these two groups should never play any match or do training with each other.
Keywords : U-14 Players, U-15 Players, Motoric Features

POS.229 Üst Liglerde Mücadele Eden Oyuncular İle Bu Liglerin Alt Yapı Kategorilerindeki Oyuncuların Seçilmiş Bazı Özelliklerinin Karşılaştırılması

Özgür DİNÇER, Erdal ARI, Hasan SÖZEN, Ercüment ERDOĞAN, Burkay CEVAHİRCİOĞLU
Ordu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, profesyonel futbol takımlarının U18 kategorisinde futbol oynayan profesyonelliğe aday genç futbol oyuncularının tüm profesyonel liglerdeki takımlar için yeterliliklerini, futbol müsabakalarının müsabaka analiz programıyla karşılaştırmalı olarak analiz edilmesiyle tespit edilmesidir.
Araştırma kapsamında Türkiye profesyonel futbol liglerinden Süper Lig, 1. Lig, 2. Lig, 3. Lig'den ve altyapı liglerinden olan U18 liginden rastgele yöntemle seçilmiş 10 futbol takımının birer müsabakasından oluşan toplam 50 müsabaka çeşitli performans parametrelerine göre müsabaka analiz programıyla analiz edilmiştir. Müsabakaların video görüntüleri video kamera ile kayıt edilerek ve yayıncı kuruluşlardan temin edilerek elde edilmiştir. Görüntüler müsabaka analiz programına aktarılarak analiz edilmiştir. Analiz sonuçlarına göre, top kaybı, olumsuz kafa vuruşu, rakip yarı sahada kullanılan serbest atış, olumlu pas, olumsuz pas sayılarına göre lig düzeyleri arasında anlamlı farklılığın olduğu ($p < 0.05$), diğer performans parametreleri açısından lig düzeyleri arasında anlamlı farklılığın olmadığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak, profesyonelliğe aday genç futbol oyuncuları ile profesyonel futbol oyuncuları arasında performans açısından kısmen farklılık görüldüğü ve eksiklik görülen performans parametreleri ile ilgili özel çalışmalar uygulanarak genç futbol oyuncularına katkı sağlanabileceği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Futbol Takımı, Altyapı, Performans, Maç Analizi.

Pos.229 Comparison of Selected Some Properties of Struggle with This League Players Who in Top League Players Infrastructure in Categories

The purpose of this study was to examine sufficiencies of young soccer players competing in U18 category of professional soccer teams and being candidate to professionalism for all proffessional league teams by means of analyze soccer matches relavitely by match analyze programme. In the context of this study, total fifty matches consisting of one match of ten soccer teams selected randomly from Super league, First Leauge, Second Leauge, and Third Leauge being within Turkey professional soccer leagues and U18 league being within infrastructure soccer leagues were analyzed by match analyze programme according to various performance parameters. The videos of matches were gotten recorded by video camera and provided from broadcaster institutions. Match videos were analyzed transferred to analyze programme. According to analyze results, there was a significiant difference between league levels in terms of number of ball losses, negative head balls, free kicks, throwed in opponent half pitch, positive passes, negative passes ($p < 0.05$). There was no significiant difference between league levels in terms of other performance parameters. Conseguently, it was determined partral difference between young soccer players being candidate to professionalism and proffessional soccer players and it could be said that contribution to performances of young soccer players could be provided by special trainings on inadequate performance parameters of young soccer players.
Keywords : Soccer Team, Infrastructure, Performance, Match Analyze

POS.242 Farklı Spor Branşlarında Yıldız Gezi Denge Testi (YGDT) Performans Değişimleri

Bahar Ateş KELEŞ[1], Dilşat Yıldırım BİNGÜL[2]
1 Uşak Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Şanlıurfa Mehmet Akif İnan Eğitim Araştırma Hastanesi, Kan Merkezi, Türkiye

ÖZET
Yıldız Gezi Denge Testi (YGDT) güçlü güvenilirlik, düşük bütçe ve uygulama basitliğinden dolayı yaygın olarak dinamik postüral kontrolü ölçmek için kullanılan bir ölçüm yöntemidir. Bu çalışmanın amacı, farklı spor branşlarında Yıldız Gezi Denge Testi (YGDT) performans değerlerini incelemektir. Çalışmaya halen aktif olarak spor yapan ve çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden futbol (n=15) basketbol (n=11) ve güreş (n=12) branşlarından, erkek üniversite öğrencileri katıldı. Dinamik denge ölçümü anterior (ANT), posterolateral (PL) ve posteromedial (PM) olmak üzere 3 yönde yapıldı. Uzanma puanlarının, her yön için, ortalaması alınmış ve bacak uzunluk değerlerine göre normalize edildi. Elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirildi ve anlamlılık seviyesi 0.05 olarak kabul edildi. ANT, PL, PM ve COMP skorlarının branşlar arasında karşılaştırılmasında One-way Anova Testi kullanıldı. Sonuç olarak, basketbol ve güreş branşları arasında PL ve COMP değerleri arasında anlamlı düzeyde farklılık tespit edildi ($p<0,05$). ANT ve PM değerlerinde ise futbol, basketbol ve güreş branşları arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanılmadı ($p>0,05$). Basketbol grubunun futbol ve güreş yapan sporculara göre dinamik denge skoru açısından en düşük değere sahip olduğu görüldü.
Anahtar Kelimeler : Dinamik Postural Kontrol, Alt Ekstremite, Yıldız Gezi Denge Testi

POS.242 Variations in Star Excursion Balance Test Performance in Different Sports
Dynamic postural control is commonly assessed using the Star Excursion Balance Test (SEBT) because of its strong reliability, low cost, and simplicity of clinical implementation. The purpose of this study was to examine differences in SEBT scores of the athletes from different sport branches. Thirty-seven male athletes competing or training in soccer (n=15), basketball (n=11) and wrestling (n=12) who volunteered to participate. SEBT scores were obtained bilaterally for anterior (ANT), posterolateral (PL), and posteromedial (PM) directions, and for an overall composite (COMP) score. The mean of 3 trials from each leg was normalized to stance leg length. The measured values, were statistically evaluated with a significant level ($p<0,05$). Bilaterally averaged scores were compared between football, basketball and wrestling athletes using One-Way Anova. Compared with wrestlers basketball athletes had lower PL and COMP scores ($p<0,05$). ANT and PM scores did not differ between football, basketball and wrestlers groups ($p>0,05$). Basketball players had a lower dynamic balance scores than those in the football and wrestling groups.
Keywords : Dynamic Postural Control, Lower Extremity, Star Excursion Balance Test

POS.251 Performans Tişörtlerinin Denge, Kalp Hızı ve Oksijen Satürasyonu Üzerine Etkisi

Meryem BÜKE, Harun TAŞKIN, Fatma ÜNVER, Orçin Telli ATALAY
Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Performans tişörtlerinin denge, kalp hızı ve oksijen satürasyonu üzerindeki etkisini çift kör olarak değerlendirmek. Çalışmaya 18-25 yaş aralığında, sağlıklı olgular alınmıştır. Dış görünümleri aynı olan tişörtlerin hangisinin performans tişörtü hangisini sham olduğu sorumlu araştırmacı tarafından belirlenmiştir. Ölçümleri yapan araştırmacılar test sonuna kadar değerleri çift kör olarak kaydetmişlerdir. Yapılan ölçümler aynı araştırmacılar tarafından gerçekleştirilmiştir. Alt ekstremite uzunluğu için Spina İliaca Anterior Superior (SİAS) - medial malleol arası mesafe ölçülülmüştür. Denge Y balance test kiti ile değerlendirilmiştir. Y balance test parametreleri 3 kez tekrarlanıp en yüksek değer alınmıştır. Kalp hızı (KH) ve oksijen saturasyonu (SpO_2) tişörtler giyildikten 5 dakika sonra portable pulse oksimetre ile kaydedilmiştir. Ölçümler her iki tişörtlerle toplamda 2 kez ve 2 tişört arasında 5 dakika beklemeyle gerçekleştirilmiştir. Olguların sosyo-demografik özellikleri Tablo 1 de gösterilmiştir. 20 kız, 12 erkek 21,56 yaş ortalamasında toplamda 32 olgu alınmıştır. Olguıların % 96,9'unun dominant alt ekstremiteleri sağ taraf olduğu görülmüştür. Dominant üst ekstremitelerinin de %93,8 oranında sağ taraf olduğu saptanmıştır. Sağ SİAS - medial malleol arası ortalama uzunluk 92,76 cm olarak bulunmuştur. Sol SİAS - medial malleol arası ortalama uzunluk 92,73 cm olarak bulunmuştur. Olguların Y balance testi alt parametreleri karşılaştırıldığında; anlamlı fark sadece posteriormedial sol tarafta görülmüştür ve bu anlamlı fark performans tişörtü lehine bulunmuştur.(p=0,024) Y balance testi toplam skorları tişörtler arasında karşılaştırıldığında aralarında anlamlı fark saptanmamıştır. KH ve SpO_2 değerleri açısından tişörtler arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. (Tablo 2) Performans tişörtleri sağlıklı bireylerin kalp hızı ve oksijen satürasyonunda anlamlı değişiklik oluşturmamıştır. Dengenin değerlendirldiği Y balance testinde de performans tişörtlerinin zor olan yönlerden posteromedial ve nondominant tarafta etkili olduğu bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Y Balance Test, Performans Tişörtleri, Kalp Hızı, Oksijen Satürasyonu

POS.251 The Effect of Performance T-Shirt On The Balance, Heart Rate and Oxygen Saturation

To assess the effect of performance t-shirt on the balance, heart rate and oxygen saturation as double-blind. Healthy subjects between 18-25 years old were included to the study. T-shirts had same looking which the performance T-shirt or which sham were determined by the main researcher. Researchers who made measurements noted the values as double-blind. All the measurements were applied by the same researchers. For the lower limbs length the distance between the Spina Iliaca Anterior Superior(SIAS) - medial malleolus was measured. Balance was assessed by Y balance test kit. The parameters of Y balance test were repeated 3 times and the highest value was recorded. Heart rate(HR) and oxygen saturation(SpO2) were recorded with portable pulse oximeter when t-shirts were worn after 5 minutes
Socio-demographic characteristics of the subjects are shown in Table 1. 32 subjects (20 female and 12 male) with a mean age of 21,56 were included. Most of the subjects' dominant lower extremity was found as right(96,9%). The dominant upper extremity also was found as right(93,8%). The length of right SIAS-medial malleous was found as 92,76 cm. The length of left SIAS-medial malleous was found as 92,73 cm. When parameters of Y balance test scores compared betweeen the t-shirts; significant difference was seen only in left-posteriomedial direction and this score was found better with performance t-shirt (p=0,024). When the total of Y balance test score compared there was not any significant difference between t-shirts.There was not any significant difference for the HR and SpO2 between the t-shirts.
Performance T-shirt did not show significant differences in heart rate and oxygen saturation of healthy subjects. When the balance assessed with the Y balance test, the performance t-shirt could be more effective for difficult direction.
Keywords : Y Balance Test, Performance T-shirts, Heart Rate, Oxygen Saturation

POS.259 Ritmik Cimnastik Sporcularının Monoaxial Dinamik Denge Yeteneği ile Plantar Fleksiyon ve Dorsi Fleksiyon Hareket Açılarının Karşılaştırılması

İnci KESİLMİŞ, Mehmet Melih KESİLMİŞ, Manolya AKIN, Mustafa SALLAYICI
Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Ritmik cimnastik bir dizi hareketin denge ve koordinasyon ile estetik bir şekilde sergilendiği spor dalıdır. Aynı zamanda dinamik denge yeteneğini ve ritmik hareketlerin sergilenmesinde plantar ve dorsi fleksiyon hareket açılarının kullanılmasını gerektirir. Bu doğrultuda bu çalışmanın amacı; ritmik cimnastik sporcularında monoaxial dinamik denge yeteneği ile plantar fleksiyon ve dorsifleksiyon arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu araştırmaya yaş ortalamaları 8,82±1,42 yıl, antrenman yılı ortalamaları 2,70±1,13 yıl olan ve haftada beş gün toplam 17 saat ritmik cimnastik antrenmanı yapan 17 bayan ritmik cimnastikçi ve yaş ortalamaları 8,73±1, 36 yıl olan 19 spor yapmayan kontrol grubu gönüllü olarak katılmıştır. Gonyometre ile sağ-sol ayak plantar ve dorsi fleksiyon hareket açıları ölçülmüştür. Monoaxial dinamik denge skorları Prokin Tecno Body denge ölçüm cihazı ile anterior posterior salınım ölçümleri için cihaza monoaxial başlık takılarak denekler ayakta anatomik pozisyonda iken çift-sağ-sol ayak için 30 sn süresince ölçüm yapılmıştır. Ritmik cimnastik sporcuları ile spor yapmayanların karşılaştırılmasında bağımsız gruplar t testi, grup içi karşılaştırmalarda korelasyon analizi uygulanmıştır. Ritmik cimnastik sporcularında çift ayak ve sağ ayak dinamik denge yeteneği, çift-sağ-sol ayak medio-lateral salınım, sağ-sol plantar fleksiyon ve sağ-sol dorsi fleksiyon hareket açılarında sedanterler ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmiştir ($p<0.05$). Grup içi karşılaştırmada ise ritmik cimnastik sporcularının sağ ayak dinamik denge yeteneği ile sol ayak dinamik denge yeteneği arasındaki ilişki anlamlı bulunmuştur ($r=,718^{**}$, $p<0,05$). Ritmik cimnastik yapan çocukların spor yapmayan çocuklara göre dinamik dengeleri ve dorsal-plantar fleksiyon hareket açıları arasında ritmik cimnastikçiler lehine anlamlı fark bulunmuştur. Buradan hareketle, ayak bileği esnekliğinin denge üzerinde pozitif etkisinden dolayı antrenmanlarda ayak bileği esnekliğini geliştirici çalışmaların yapılmasının faydalı olacağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Ritmik Cimnastik, Monoaxial Dinamik Denge, Plantar Fleksiyon, Dorsi Fleksiyon.

POS.259 The Comparison of Monoaxial Dynamic Balance Ability with Plantar Flexion and Dorsal Flexion Range of Motion In Rhythmic Gymnasts

Rhythmic gymnastics is a sport that includes series of movement, which exhibited in an aesthetic manner with balance and coordination. At the same time, when exhibiting rhythmic movements it requires using plantar and dorsal flexion range of motion and dynamic balance ability. In line with this, the purpose of this study was to investigate the relationship between monoaxial dynamic balance to plantar and dorsal flexion. In this research, 17 rhythmic gymnasts with the mean age 8,82±1,42 yr. and mean training year 2,70±1,13 yr. and training 5 days a week totally 17 hours per week, and for control group 19 sedentary female with the mean age 8,73±1, 36 yr. participated voluntarily. Plantar and dorsal flexion range of motion measured with goniometer. Monoaxial dynamic balance scores measured with prokin tecno body and monoaxial base used for bipedal right and left foot anteroposterior sway for 30 seconds while parricipants standing in the anatomical position. An independent sample t-test was used for comparisons of the rhythmic gymmnasts and sedentary and correlation analysis was used for rhythmic gymnasts. Rhythmic gymnasts' bipedal, right and left foot dynamic balance ability and medial-lateral sway and right-left foot plantar and dorsal flexion range of motion were significantly different when compared with sedentary ($p<0.05$). Rhythmic gymnasts correlation between right and foot dynamic balance was statistically significant in-group comparison ($r=,718^{**}$, $p<0,05$). For dynamic balance ability and plantar-dorsal flexion range of motion, there was statistically significant difference in favor of rhythmic gymnasts when compared with sedentary. Thus, due to the positive effect on the balance of ankle flexibility, it is believed that training programs to develop ankle flexibility can be useful for developing balance ability.
Keywords : Rhythmic Gymnasts, Monoaxial Dynamic Balance, Plantar Flexion, Dorsal Flexion.

POS.310 Anaerobik Performans Sonrası Toparlanma Değerlerinin Açık ve Kapalı Alana Göre İncelenmesi

Tülin ATAN, Şaban ÜNVER, İzzet ISLAMOĞLU, Gül ÇAVUŞOĞLU
OMÜ, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı sergilenen anaeobik performans sonrası toparlanma değerlerinin açık ve kapalı alana göre incelenmesidir. Bu amaçla çalışmaya yaş ortalaması 21.13±1.82 olan ve Spor Bilimleri Fakültesinde okuyan 30 erkek gönüllü öğrenci katılmıştır. Deneklere anaerobik egzersiz olarak iki kez üç gün arayla Running Anaerobik Sprint Testi (RAST) uygulanmıştır. Rastgele seçilmiş 15 denek ilk olarak açık alanda diğer 15 denek ise kapalı alanda koşmuş ve toparlanmaları incelenmiştir. 3 gün sonra ise açık alanda koşan denekler kapalı alanda koşmuş, kapalı alanda koşanlar ise açık alanda koşmuşlardır.
Sporcuların anaerobik koşu öncesinde dinlenik laktik asit (LA) ve Kalp Atım Hızı (KAH) değerleri alınmış daha sonra RAST testine tabii tutulmuşlardır. Deneklerin toparlanmaları testten sonra 10 dk boyunca takip edilmiştir. Toparlanmanın her dakikasında KAH ölçümleri kaydedilmiştir. Toparlanmanın 1.dk, 5.dk ve 10. dakikasında deneklerin kan LA değerleri ölçülmüştür. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda dinlenik, 1.dk, 5.dk ve 10.dk LA değerleri açık ve kapalı alan arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemiştir ($p>0.05$). Dinlenik ve toparlanma KAH değerlerinin de açık ve kapalı alan arasında farklılaşmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$). Açık ve kapalı alanın anaerobik egzersiz sonrası 10.dk'ya kadar olan toparlanmayı etkilemediği sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Anaerobik Performans, Toparlanma, Laktik Asit

POS.310 Analysis of Outdoor and Indoor Recovery Values After Anaerobic Performance
The objective of this study is to examine the recovery values after anaerobic performance in terms of outdoor or indoor performance. For this purpose, 30 male students studying at Faculty of Sports Sciences with an average age of 21.13±1.82 participated in the study voluntarily. Running Anaerobic Sprint Test (RAST) was applied to the subjects twice with three days in-between as anaerobic exercise. Randomly chosen 15 subjects ran outdoors and the remaining 15 subjects ran indoors and their recoveries were examined. Three days later, the subjects who ran outdoors three days ago ran indoors and those who ran indoors ran outdoors. Before the anaerobic run, the athletes' resting lactic acid (LA) and heart rate (HR) values were taken, and then RAST test was applied. The subjects' recoveries were monitored for 10 minute after the test. HR measurements were recorded at every minute of the recovery. On the 1st, 5th and 10th minutes of recovery, the subjects' blood LA levels were measured. No statistically significant difference was found between outdoor and indoor resting, 1st minute, 5th minute and 10th minute LA levels according to the results of statistical analyses ($p>0.05$). Resting and recovery HR values were also found not to differ between outdoor and indoor performance ($p>0.05$). It was concluded that outdoor and indoor performance did not influence recovery up to 10 minutes after anaerobic exercise.
Keywords : Anaerobic Performance, Recovery, Lactic Acid

POS.324 On Iki Haftalık Pliometrik Antrenman Programının Adolesan Futbol Oyunculardа Anaerobik Güç, Sürat, Esneklik ve Çeviklik Üzerine Etkisi

Yasemin ARI[1], Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU[2], Kadir GÖKDEMİR[2]

1 Namık Kemal üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gazi üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
On iki haftalık pliometrik antrenman programının adolesan bayan futbol oyuncularında anaerobik güç, sürat, esneklik ve çeviklik üzerine etkisinin incelenmesi amacı ile yapılmıştır. Çalışmaya 15 deney, 20 kontrol grubu olmak üzere toplam 35 futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Deney grubuna on iki hafta haftada iki gün pliometrik egzersiz ve teknik antrenman, kontrol grubuna ise haftada iki gün sadece teknik antrenman uygulanmıştır. Deneklerin egzersiz programı öncesi ve sonrası vücut kitle indeksi, anaerobik güç, esneklik, 30 m sürat, yatay sıçrama, altıgen engel ve zig-zag testi ölçümleri yapıldı. Deneklerin ön ve son test değerlerinin karşılaştırılmasında PairedSamples t - testi ile yapılmış, gruplararası karşılaştırmada ise İndependentSamples t – testi uygulanmıştır. Sonuçların 0.05 – 0.01 önem seviyesinde olup olmadığına bakılmıştır. Çalışma sonucunda deney grubunun ön ve son testleri karşılaştırıldığında yatay sıçrama, anaerobik güç, 30 m sürat, altıgen, zig-zag, esneklik değerlerinde anlamlı düzeyde gelişme görülmüştür ($p<0,01$, $p<0,05$). Gruplararası değerlendirme deney ve kontrol grubu son test değerlerinde yatay sıçrama, anaerobik güç değerlerinde anlamlı artış elde edilmiştir ($p<0,01$, $p<0,05$). Sonuç olarak, on iki hafta süre ile uygulanan pliometrik antrenmanın, sürat, esneklik, çeviklik ve anaerobik güç üzerine performans açısından olumlu etkisi olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Pliometrik Antrenman, Adolesan

POS.324 The Effects of Pliometric Training Program During Twelve Weeks on Anaerobic Power, Speed, Flexibility and Agility in Adolescent Football Players

The aim of this study was to investigate the effect of plyometric training programme twelve (12) weeks on anaerobic power, speed, flexibilty and agility performance of female adolescent football players. Thirty-five volunteers (15 experimental and 20 control groups) have participated to this research. Plyometrics and technical training have been carried out experimental group twice a week during twelve (12) weeks, however control group has been implemented only technical training twice a week in this duration. Before and after training programme of experimental have been made body mass index, anaerobic power, flexibility, 30 m speed, horizontal leaping, hexagonal obstacle and zig-zag test measurements. While comparing pre and post test values of experimentals, we have used the test – paired samples t- but comparisons between groups have been practised the test – independent samples t. Whether the results are 0.05 – 0.01 at the level of significance have been controlled. While compared of experimental groups pre and post tests as a result of this study, horizontal leaping, anaerobic power, 30 m speed, hexagon, zig-zag, flexibility values have been significantly improved ($p <0.01$, $p < 0.05$). In the last test values of experimental and control groups of intergroup evaluation, ıt has been achieved a meaningful increasing horizontal leaping, anaeorobic power measurements ($p < 0.01$, $p< 0.05$). As a result of this study, we can say that plyometric training practiced for twelve (12) weeks have effected speed, flexibility, ability and anaeorobic power positive in terms of performance.
Keywords : Football, Plyometric Training, Adolescent

POS.328 Prepubertal Yüzücülerde Uygulanan Elastik Bant Antrenmanlarının Motorik ve Yüzme Performansına Etkisinin İncelenmesi

Melis KİLİM, Kenan USLU, Ertuğrul GELEN, Volkan SERT
Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, prepubertal yüzücülerde sekiz hafta boyunca uygulanan elastik bant antrenmanlarının motorik ve yüzme performansına etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırma Sakarya bölgesinde haftada üç gün düzenli antrenman yapan erkek sporculardan oluşturulmuştur (Yaş 11.3 ± 1.4 yıl, boy 146.7 ± 6.5 cm, beden ağırlığı 39.6 ± 6.8 kg). Sporcular tesadüfi yönteme göre iki eşit gruba ayrılmıştır (grupların homojenliği kontrol edilmiştir). Gruplardan biri sekiz hafta boyunca haftada üç gün sadece yüzme antrenmanları yaparken, diğer grup bu antrenmanlara ilaveten elastik bant antrenmanı gerçekleştirmiştir. Yüzme antrenmanlarına ilaveten yapılan elastik bant antrenmanlarının sekiz haftalık etkileri mekik, şınav, durarak uzun atlama, sağ ve sol el kavrama kuvveti, esneklik, 20 m sürat, 25 m, 50 m ve 200 m yüzme hızı ölçümleri ile test edilmiştir. Sekiz hafta boyunca uygulanan antrenmanların etkileri parametrik olmayan düzende Mann Whitney U ve Wilcoxon istatistiki testleri ile 0.05 anlamlılık seviyesinde analiz edilmiştir. Sadece yüzme antrenmanı yapan grupta sekiz hafta sonra mekik, sol ve sağ el kavrama kuvveti, sürat, 25 m, 50 m ve 200 m yüzme hızları parametrelerinde anlamlı farklılık gözlenirken ($p<0.05$), şınav, durarak uzun atlama ve esneklik parametrelerinde anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Yüzme antrenmanlarına ilaveten elastik bant antrenmanı yapan grupta ise sekiz hafta sonra tüm parametrelerde anlamlı farklılık gözlenmiştir ($p<0.05$). Sadece yüzme antrenmanı yapan grup ile yüzme antrenmanlarına ilaveten elastik band antrenmanı yapan grup performans değerleri karşılaştırıldığında şınav, durarak uzun atlama, sol ve sağ el kavrama kuvveti, sürat, 25 m, 50 m ve 200 m yüzme hızları parametrelerinde yüzme antrenmanlarına ilaveten elastik band antrenmanı yapan grup lehine anlamlı farklılık gözlenirken ($p<0.05$), mekik ve esneklik parametrelerinde anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Sonuç olarak, yüzme antrenmanlarına ilaveten elastik bant gibi bir direnç antrenmanının yapılması bu yaş grubu sporcularda bir takım motorik ve yüzme performansını arttırabilir.
Anahtar Kelimeler : Yüzme, Performans, Elastik Bant Antrenmanı

POS.328 Effects of Elastic Band Exercise on Motoric and Swimming Performance of Prepubertal Swimmers.

This research has been investigated for the purpose of observing motoric and swimming performance effects on prepubertal swimmers who have implemented elastic band training for eight weeks. Investigation has been made in region of Sakarya while consisting male athletes who trains three days a week regularly. (Age group: 11.3 +- 1.4, height: 146.7 +- 6.5 cm, weight: 39.6+- 6.8 kg). Athletes are divided into two equal groups randomly. (The homogeneity of the groups is inspected carefully). While one group was implementing only swimming training three days a week, other group was implementing elastic band training in addition. Effects of eight-week elastic band trainings which were implemented to swimming trainings additionally, is calculated with tests of push-ups, sit ups, standing long jumps, the strength of right and left hand grips, flexibility, 20 meters speed, 25 meters speed, 50 and 200 meters swimming speeds. The effects of the training which has been implemented for eight weeks, is analyzed with using Mann Whitney U and Wilcoxon statistics in nonparametric arrangement with 0.05 significance level. Some significant differences on parameters of sit ups, the strength of right and left hand grips, swimming speeds in 25, 50, 200 meters' tests have been observed on the group which has applied only swimming training, while there was no observation of significant difference on parameters of push-ups, standing long jump, and flexibility in eight-week period. Significant differences in all parameters have been observed on the other group which has applied both swimming and elastic band training after eight weeks. When these two groups' performance results are compared, the group which has applied elastic band training to swimming training in addition, is differed in favor of parameters of push-ups, standing long jump, strength of right and left hand grips, speed in 25, 50 meters and 200 meters swimming speed while there was no observation of significant difference on sit ups and flexibility. Consequently, applying such a resistance training like elastic band training additionally can improve athletes' motoric and swimming performances in this age group.
Keywords : Swimming, Performance, Elastic Band Training

POS.330 Yıllanmış Sarımsak Özünün Antrenman Yapmayan Erkeklerde Egzersiz Performansı Özelliklerine Etkisi

Cenk BİRYOL, Zekine PÜNDÜK, Fahri AKÇAKOYUN
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Yıllanmış sarımsak özü (Age garlic extract, AGE) bir besin takviyesidir ve sağlık için faydalı olduğu bilinmektedir. Son yıllarda, yorgunluğa karşı besin takviyesi olarak da kullanılmaktadır. Ancak, insanlarda AGE'nin kas kuvveti ve egzersiz performansı üzerine etkileri tam olarak araştırılmamıştır. Bu çalışmada, yıllanmış sarımsak özünün antrenman yapmayan orta yaş erkeklerde kas kuvveti ve egzersiz performansı üzerine etkisi araştırıldı. Çalışmaya antrenman yapmayan altı erkek gönüllü katıldı. Katılımcılara, kademeli olarak artan bisiklet ergometresinde maksimal aerobik güç testi ve 10 km zamana karşı maksimal bisiklet performans testleri yapıldı. Bir gün sonra, maksimal kas gücünü ölçmek için dominant diz fleksör ve ekstensör kaslarına yönelik, 60 ve 180°/san açısal hızlarda 6 tekarlı konsantrik / konsantrik ve takiben 180°/san açısal hızda 30 tekrarlı maksimal yorgunluk testi uygulandı. Tüm testler sirkadiyen varyans etkisini en aza indirmek için günün aynı zaman diliminde yapıldı. İlk testlerden sonra, katılımcılara 10 gün süreyle AGE (5ml/gün) takviyesi verildi. Tüm performans testleri takviyeden önce, takviyeden on gün sonra ve takiben on gün sonra olmak üzere tekrar edildi. Yıllanmış sarımsak özü takviyesi İzokinetik ekstensör ve fleksör pik iş, pik iş/vücut ağırlığı, ortalama ve toplam işi kapasitesini takviye sonrasında anlamlı olarak arttırdı ($p<0.001$). Bununla birlikte, fleksör pik tork, pik ve ortalama güç değerlerinde benzer bir artış kaydedildi ($p<0.001$). Buna karşın, AGE takviyesi izokinetik extensör kas kuvvet fonksiyonlarını, kas yorgunluk indeksini, maksimal aerobik gücü ve zamana karşı bisiklet performans parametrelerini etkilemedi. Sonuç olarak bu çalışmada, AGE takviyesinin izokinetik kas kuvvet özelliklerini olumlu yönde etkilediğini tespit ettik.
Anahtar Kelimeler : AGE Takviyesi, Izokinetik Kas Kuvveti, Bisiklet Performans Testi

POS.330 The Effect of the Aged Garlic Supplementation on Exercise Performance Properties in Untrained Male

Aged garlic extract (AGE) is a dietary supplement and is reported have numerous health benefits. Recently, aged garlic extract (AGE) has been promoted as a nutritional supplementation against fatigue. However, the effects of AGE on exercise performance and muscle strength contraction properties have not been clearly defined in humans. The aim of this study was to investigate the effect of the AGE on isokinetic muscle contraction and exercise performance in sedentary men. Six male subjects participated in this study. Volunteers were performed maximal aerobic power and 10 km time trial cycling test. The next day, isokinetic concentric/concentric protocol involving 6 maximal repetitions at the 60 and 180 degrees/sec on dominant knee for extensor and flexor muscles; subsequently, the concentric muscle fatigue test with 30 maximal repetitions at 180°/sec were performed. After baseline tests, the subjects were supplemented daily with AGE (5 ml) for 10 days. The performance tests were evaluated at baseline, after 10 days of post-supplementation and 10 days washout of the study. AGE increased the extensor and flexor muscle functions of the peak work, peak work/ body weight, average and total work in the post-supplementation period ($p<0.001$) . Flexor peak torque, peak power, average power values were increased in the post-supplementation ($p<0.001$) whereas no effect was observed on the extensor functions regarding these parameters. In conclusion, AGE supplementation favourable effects on isokinetic muscle strength properties in untrained men were observed.
Keywords : AGE Supplementation, Isokinetic Muscle Strength, Cycling Performance Test

POS.349 Serbest Ağırlık ve Makinede Squat Kuvvet Performansının Karşılaştırılması

Abdurrahim KAPLAN, Şükrü Serdar BALCI
Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı **s**erbest ağırlık ve makinede yapılan squat hareketlerinde maksimal kuvvet ve set performanslarının ağırlık antrenman geçmişi olan ve yeni başlayan bireylerde karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya kuvvet antrenmanına yeni başlayan 17, antrenman geçmişi olan ise 16 genç erkek katılmıştır. Boy uzunluğu, vücut ağırlığı ve vücut yağ yüzdesi ölçümlerinden sonra ayrı günlerde serbest ağırlık ve makinede bir tekrar maksimum kuvvet ölçümleri gerçekleştirildi. Katılımcıların maksimal kuvvetinin %50 ve %80'nine denk gelen yükte 4 set, setler arasında 3 dk dinlenme aralığı verilerek serbest ağırlık ve makine squat uygulamaları yaptırıldı. Uygulamalar farklı günlerde en az 3 gün en fazla 4 gün ara olacak şekilde sıra takip etmeksizin aynı koşullarda yaptırıldı. Yükün, antrenman tecrübesinin, serbest ağırlık ve makine uygulamalarının setlerdeki performans değişimlerine etkisi üç faktörlü tekrarlayan ölçümlerde varyans analizi ile incelendi. Yaş, boy uzunluğu ve vücut yağ yüzdesi ortalamaları bakımından gruplar arasında anlamlı farklılık görülmezken ($p>0,05$); vücut ağırlığı, vücut kitle indeksi ve yağsız vücut ağırlığı ortalamaları ile serbest ağırlık ve makinede mutlak ve rölatif maksimal kuvvet performanslarının antrenman geçmişi olan grupta daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Serbest ağırlık ($F=298,83$) ve makine uygulamasında ($F=277,13$) yükün tekrar sayına etkisi önemlidir ($p<0,01$). Ardışık setlerde tekrar sayılarındaki azalma düşük ve yüksek yükte farklılık göstermektedir ($p<0,01$). Faktörlerin ayrı ayrı önemli etkilerine veya ikili etkileşimlerine rağmen hem serbest ağırlık ($F=0,13$) hem de makine uygulamalarında ($F=0,61$) farklı yüklerde setlerdeki tekrar sayısındaki değişim gruplarda benzerdir ($p>0,05$). Toplam kaldırılan ağırlık açısından incelendiğinde ise düşük yükte antrenman geçmişi olan grubun tüm setler için toplam kaldırdığı ağırlık yeni başlayan gruba göre önemli düzeyde yüksek olmasına karşın ($p<0,01$), setlerde kaldırılan toplam ağırlıktaki değişimler tüm uygulamalarda gruplar arasında farklılık göstermemektedir ($p>0,05$). Araştırma sonucunda gruplar arasında mutlak ve rölatif kuvvet performans farklılıklarına karşın hem serbest ağırlık hem de makine uygulamasında farklı yükte yapılan uygulamaların tekrar sayısı ve kaldırılan toplam ağırlık açısından her iki grupta da benzer performans değişimlerinin gözlemlendiği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Ağırlık, Makine Ağırlık, Kuvvet

POS.349 Comparıson of strength performance between a machine and free weight squat

The aim of this study was to compare maximal strength and set performance of the people with training background and the people newly startedtraining on free load and machine squat movements. 17 young males who newly started strength training and 16 young males who has training background were participate in this study. After height, body weight and body fat measure,free weight and machine 1RM strength measure were done in different days. %50 and %80 densityof 1RM squatswere carried out 4 sets with machine and free weightsby participant. Between sets 3 minutes rest was given. Exercises were done in the same conditions but in different days. At least 3 days and at most 4 dayswere given between exercises days. The effects of weight, training experience, free weight and machine exercise on sets' performance changing was investigated with The three-factor analysis of variance in repeated measures. While there were no significant differences between groups by age, height and the mean percentage of body fat($p>0,05$); body weight, body mass index, lean body weight averages, in free weights and machine the absolute and relative performance of maximal strength were higher in the group which has training background ($p<0,05$). Free weights ($F=298,83$) and in machine ($F=277,13$) the effect of weight on repetition number is important.($p<0,01$).Reduction in the number of repeats in consecutive sets was low and showed differences in high weight($p<0,01$). Both in free weight ($F=0,13$) and machine exercise ($F=0,61$) the changing in repetition number with different weight was the same($p>0,05$). According to the total lifted weight, the group with background lifted more loads than other group in every sets ($p<0,01$). the changing in total weight lifted in sets was not shown differences in all exercises($p>0,05$).
In the end of the study, despite differences between groups in absolute and relative strength performance, both in free weight and machine exercise, the exercise carried out with different load repetition number and total lifted load performance changing was almost the same in 2 groups.
Keywords : Free Weights, Machine Weights, Strength

POS.363 Farklı Dominant Ayak Kullanan Futbolcuların Beceri Testlerinin Karşılaştırılması

Özhan BAVLI, Tugay TURAN
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı,farklı dominant ayak kullanan futbolcuların futbola özgü beceri testlerinin karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya yaş ortalaması 21,95±4,3 yıl, ve spor yaşı ortalaması 8,4±4,7 yıl olan 20 erkek sporcu (10 sağlak ve 10 solak) gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada futbolculara futbola özgü teknik beceriler (pas, şut, top sürme) testleri uygulanmıştır. Testlerin ardından sol ayaklı katılımcıların ortalama top sürme süresi 14,97±1,26 saniye, ortalama şut puanları 67,6±18,23 puan ve ortalama pas puanları 5,3±1,55 puan olarak bulunmuştur. Sağ ayaklı katılımcıların ortalama top sürme süresi 14,32±0,79 saniye, ortalama şut puanları 61,4±12,13 puan ve ortalama pas puanları 5,5±1,8 puan olarak bulunmuştur. Bu puanların karşılaştırmasına dair yapılan t testi analizi sonucunda farklı dominant ayaklı sporcuların test puanları arasında istatistiksel açıdan fark bulunmamıştır (p>0,05).
Anahtar Kelimeler : Futbol, Dominant Ayak, Beceri Testi

POS.363 Investigation The Football Skills of Football Players According to Using Dominant Leg
The aim of the study was the investigation the football skills of the football players according to using dominant leg. Totally 20 football players (10 dominant left leg players and 10 dominant right leg players) 21,95±4,3 years average ages and 8,4±4,7 years average sport age joined to study voluntary. Football skill test performed include dribling, passing and shooting. Skill tests showed that players using dominant left leg of average dribling score was 14,97±1,26 second average shooting score was 67,6±18,23 point and average passing score was 5,3±1,55 point as found. Right leg dominant players' dribling score was 14,32±0,79 shooting score was 61,4±12,13 point and passing score was 5,5±1,8 point as found. Analysis showed that there is no statistical differences between players (p>0,05).
Keywords : Football, Dominant Leg, Skill Test

POS.368 Farklı Isınma Metotlarının Dinamik Denge Üzerine Akut Etkileri

Oya ERKUT[1], Ertuğrul GELEN[2], Cengiz SUNAR[1]
1 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Isınma için çoğunlukla kullanılan yöntemler aerobik yoğunlukta yapılan jogging sonrası statik germe veya dinamik tarzda uygulanan yüklemeli egzersizlerdir Daha önceki araştırmalar, atletik bir aktivitenin uygulanmasından önce dinamik ısınma gibi ılımlı bir seviyeden yüksek yoğunluğa doğru yapılacak istemli kasılmaların, sinir-kas fonksiyonunu aktive ederek güç üretimini ve performansın artacağını ileri sürmüşlerdir (Faigenbaum ve ark., 2005). Buna karşın statik germenin de ilgili performansı düşürdüğünü bildirmişlerdir (Gelen, 2010). Farklı ısınma protokollerinin denge performansına olan akut etkilerinin incelendiği çok az çalışma vardır (Belm ve ark., 2004; Costa ve ark., 2009). Bu araştırmanın amacı statik ve dinamik ısınma yöntemlerinin denge performansına olan akut etkilerini incelemektir. Elli Beden Eğitimi ve Spor öğrencisi (21.5 ± 1.8 yaş, 177.7 ± 6.2 cm ve 77.7 ± 5.4 kg) birbirini izlemeyen günlerde 3 farklı ısınma protokolünü uygulamışlardır. Protokol A, 5 dakika süreli düşük yoğunluklu koşu, Protokol B, Protokol A'yı takiben alt ekstremiteye yönelik statik germe egzersizlerinden (ağrı eşiğinde 2 kez 30 sn.10 sn. ara ile) oluşmaktaydı. Protokol C, Protokol A'yı takiben dinamik germe (her egzersiz 10m. boyunca 2 kere gittikçe artan yoğunluk ile 10 saniye dinlendikten sonra tekrarlamıştır). Denekler her ısınma protokolünden sonra Yıldız Denge Test-ini uygulamışlardır (Grible& Robinson, 2008). Protokol A, B ve C, tekrarlı ölçümlerde varyans analizi (ANOVA) ve post-hoc yöntemleri ile karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak Protokol B Protokol A' ya oranla tüm denge performanslarında anlamlı artışın olduğu saptanmıştır (*p<0.05*). Yine Protokol C Protokol A' ya oranla tüm denge performanslarında anlamlı artışın olduğu saptanmıştır (*p<0.05*). Diğer tüm denge performansları açısından Protokol B ve Protokol C arasında istatistiksel fark bulunmamıştır (p>0,05). Tartışma: Hem statik germe hem de dinamik germe uygulamalarının denge performansını arttırdığı söylenebilir. Bu araştırmanın en çarpıcı sonucu, statik germenin beklenen negatif etkisinin gerçekleşmemesidir. Dolayısı ile dinamik denge gerektiren aktiviteler öncesinde statik veya dinamik germe içeren ısınma yöntemleri kullanılabilir.
Anahtar Kelimeler : Dinamik Denge; Isınma, Erkek

POS.368 Acute Effect of Different Warm-up Methods on Dynamic Balance

During traditional warm-up athletes do static and dynamic stretching. Previous research suggested that moderate to high-intensity contractions like warm-ups performed before sport activity, increase power production and performance by increasing neuromuscular activation (Faigenbaum et al., 2005). However in some studies static stretching induced performance impairments (Gelen 2010). Only few studies examined the acute effects of different warm-up protocols on balance performance (Belm et al., 2004; Costa et al., 2009). The purpose of this investigation was to examine the acute effects of static and dynamic warm-up protocols on dynamic balance performance. Fifty voluntary sport students (21.5 ± 1.8 years, 177.7 ± 6.2 cm and 77.7 ± 5.4 kg) used three different warming-up protocol every other day. Protocol A consisted of 5 min jogging (heartbeat 140/ min). Protocol B following Protocol A and static stretching (subjects held each stretch for 30 sec. at a point of mild discomfort, relaxed for 10 seconds) of the lower extremities. Protocol C following Protocol A and dynamic exercises that progressed from moderate to high intensity. After each warm-up protocol the athletes conducted the Star Excursion Balance tests (Gribble&Robinson,2008). Balance test data obtained after each protocol were compared by repeated measures analyses of variance and post hoc comparisons. Results: Protocol B produced better performance for all balance parameters in comparison with Protocol A (p<0.05). Also Protocol C produced better performance for all balance parameters in comparison with Protocol A (p<0.05). Between Protocol B and Protocol C there were no significant differences for all balance parameters (p>0.05). This study examined the acute effects of static and dynamic warm-up methods on balance performance. The results indicate that both static and dynamic stretching enhances balance performance. Interestingly, static stretching had no negative effect. Therefore, both static and dynamic stretching methods can be incorporated in warm-up before balance performances.
Keywords : Dynamic Balance, Men, Warm-up

POS.372 Elit Voleybol Takımlarının Servis Karşılamalarının Değerlendirilmesi

Fatih ÖZGÜL[1], Tülin ATAN[1], Murat KANGALGİL[1], Gürkan DİKER[1]
1 Cumhuriyet Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, elit düzeydeki ulusal voleybol takımlarının servis karşılayan oyuncularının maç analizi programı kullanılarak değerlendirilmesidir. Araştırmaya Haziran ve Temmuz 2016 döneminde oynanan Voleybol Dünya Ligi ve Grandprix karşılaşmalarından Brezilya – Sırbistan, İtalya – Amerika, Rusya – Türkiye(Kadın) ve Amerika – Japonya(Kadın) müsabakaları dahil edilmiş ve e-Analyze Volleyball paket programı kullanılarak takımların servis karşılayan oyuncuları analiz edilmiştir. Araştırmada takımların atılan her bir servisi karşılayan oyuncuları (libero veya diğer oyuncu)analiz edilmiş ve SPSS ver.23.00 paket programında değerlendirilmiştir. Verilerin istatistiksel değerlendirmesinde ki-kare testi kullanılarak anlamlılık düzeyi $p<0.05$ alınmıştır. Araştırma sonucunda, elit düzeydeki voleybol takımlarının servis karşılayan oyuncularından libero veya diğer oyuncuları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Modern voleybolun son derece hızlı oynanır hale gelmesi ve takımların servis kullanırken rakip takımın servis karşılamada en çok sorun yaşayabilen oyuncularını tercih etmeleri bu sonucun sebebi olarak gösterilebilir.
Anahtar Kelimeler : Maç Analizi, Servis, Voleybol.

Pos.372 Evaluation of The Meet Serving of Elite Volleyball Teams
The aim of this research, is to evaluate the elite level national volleyball teams players who meet the serving with using match analyze programme. Brasil vs Serbia, Italy vs USA, Russia vs Turkey(Women) and USA vs Japan(Women) matches were included in the research which were the World League and Grandprix matches played on June and July 2016. and with the e-Analyze Volleyball pocket programme the players meet serving of the teams were analyzed. In the research the players of the teams who had meet the serving (libero or other player) were analyzed and evaluated with SPSS ver.23.00 pocket programme. In the statistical analysis of data the ki-square was used and significance level was taken $p<0.05$. There is no siginficant difference between the libero or other players who meet the serving of the elite level volleyball teams as a result of the research. To become modern volleyball's playing exteremly fast and the teams prefering the players who can have the most problems at the meet the serving can be shown for this result.
Keywords : Match Analyze, Serving, Volleyball.

POS.378 Futbolda Farklı Isınma Protokollerinin Dikey Sıçrama Ve Esneklik Üzerine Etkisinin İncelenmesi

Murat SON, Özgür DİNÇER, Enis ÇOLAK
Kocaeli Üniversitesi, Besyo, Türkiye
Ordu Üniversitesi, Besyo, Türkiye

ÖZET
Yapılan bu çalışma 18-19 yaş erkek futbolcularda farklı ısınma protokollerinin dikey sıçrama performansı ve esneklik yetisi üzerine etkisini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Araştırma çalışmamıza Kocaeli amatör küme yerel ligde mücadele eden Doğantepespor Futbol Kulübünde lisanslı olarak futbol oynayan 30 sporcu, katılmıştır. Çalışma grubu boy ortalamaları 173,6±6,41 cm, ağırlık ortalamaları 65,4±7,36 kg, yaş ortalamaları 17.30±0.5 yıldır. Araştırma çalışmamıza katılan sporculara müsabaka döneminde devam eden antrenman programı ile beraber, farklı ısınma protokolleri (Statik ısınma, Dinamik ısınma, Formel ısınma, Pliometrik ısınma) uygulatılarak dikey sıçrama ve esneklik performansları ölçülmüştür. Uygulanacak farklı ısınma protokolleri 1'er gün arayla 10 günlük bir süreç olarak planlanmıştır. 1. gün statik ısınma, esneklik ve dikey sıçrama ölçümü, 3. Gün dinamik ısınma, esneklik ve dikey sıçrama ölçümü, 5.Gün formel ısınma, esneklik ve dikey sıçrama ölçümü,7. Gün plyometrik ısınma, esneklik ve dikey sıçrama ölçümü yapılacak şekilde planlanmıştır. Çalışma öncesi ve sonrasında otur-eriş testi ve jumpmetre kullanılarak değerlendirmeler yapılmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 22.0 paket programında tanımlayıcı istatistikleri analiz edilmiştir. Paired samples t- testi kullanılarak ikili eşleştirme ve tekrarlı varyans analizi kullanılarak birden fazla parametre olan ısınma protokollerinin dikey sıçrama ve esneklik performansı üzerindeki etkisine bakılmıştır. Sonuç olarak istatiksel açıdan elde edilen verilerin ikili karşılaştırmalarına göre en iyi dikey sıçrama verileri Dinamik ısınma dikey dıçraması ort. 55,10±3,89 ikinci iyi sonuç Formel ısınma dikey sıçraması verileri 52,30 ± 3,24, üçüncü Plyometrik ısınma dikey sıçrama verisi 52,03 ±3,43 ve en düşük sonuç Statik ısınma dikey sıçraması 51,13 ± 3,23 olarak bulunmuştur. En iyi esneklik verileri ise Dinamik ısınma esnekliği ort.18,63±6,09, ikinci iyi sonuç Statik ısınma esnekliği verileri 17,75 ± 5,83, üçüncü Formel ısınma esnekliği verisi 17,46 ±5,67 ve en düşük sonuç Pliometrik ısınma esnekliği 16,90 ± 5,59 olarak bulunmuştur. Anlamlılık durumu incelendiğin de, ikili karşılaştırmalarda ısınma protokollerinin, esneklik ve dikey sıçrama performansı üzerinde P< 0,05 düzeyinde olumlu yönde anlamlı farklılıklar oluşturduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Sıçrama, Esneklik, Futbol, Isınma.

POS.378 Analyzing the Effects of Different Warm Up Protocols in Football on Vertical Jump and Flexibility

This study is to analyze the effects of different warm up protocols in football on vertical jump performance and flexibility. 30 athletes who were certified players from Doğantepespor Football Club which is a football team in amateur division of local league in Kocaeli participated in this study.Average of height of the group is 173,6±6,41 cm, average of weight is 65,4±7,36 kg and average of age is 17.30±0.5 years. Beside their regular training program during competition phase, athletes were applied different warm up protocols (Static warm up, Dynamic warm up, Formal Warm up, Plyometrical warm up) and their performances of vertical jump and flexibility were measured. Different warm-up protocols to be implemented are planned as a 10 -day period interval of one day. It is planned to be held as first day static warming , flexibility and vertical jump measurements, 3rd day dynamics warm-up , flexibility and vertical jump measurement, 5th day formal warm-up , flexibility and vertical jump measurement, 7th day plyometric warming , flexibility, and vertical jump measurement. Evaluations were carried out by using sit-access test and jumpmetr before and after the training. Preplanned warm up protocols for vertical jump were applied within 10 days and data were obtained via Jumpmetre test. Preplanned warm up protocols for flexibility were applied within 10 days and data were obtained via Sit and Reach test.During evaluating these data, descriptive statistics in SPSS 22.0 package software were analyzed. Via Paired samples T-Test and multiple parameters using analysis of variance with repeated, the effects of binary matchup and warm up protocols on vertical jump and flexibility were checked. After comparing these statistically obtained data, here are the best vertical jump data: The best one is dynamic warm up with average of vertical jump is 55,10±3,89, the second one is formal warm up with vertical jump data 52,30 ± 3,24, the third one is Plyometrical warm up with vertical jump data 52,03 ±3,43 and the last one is static warm up with vertical jump 51,13 ± 3,23.The best data for flexibility is dynamic warm up with average of 18,63±6,09, the second one is static warm up data 17,75 ± 5,83, the third one is formal warm up data 17,46 ±5,67 and the last one is Plyometrical warm up flexibility 16,90 ± 5,59. It was found that warm up protocols created significant differences on flexibility and vertical jump in the level of P< 0,05.
Keywords : Jump, Flexibility, Football, Warm Up.

POS.379 Kadın Basketbolunda Sezon Öncesi Uygulanan 6 Haftalık Core Antrenman Programının Performans Parametrelerine Etkisi

Seyfi SAVAŞ[1], Barış GÜROL[2]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı kadın basketbolcularda sezon öncesi uygulanan 6 haftalık core antrenman programının performansa etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya Türkiye Kadınlar Basketbol 1.Ligi takımlarından Anadolu Üniversitesi sporcuları gönüllü olarak katılmıştır (n=12). Ön testler uygulanmış ve 6 haftalık core antrenmanı programı sonrası son testler uygulanmıştır. Core antrenmanları 6 hafta, haftada 3 gün olarak uygulanmıştır. Isınma sonrası, stretching hareketleri ve core antrenmanı uygulanmıştır. 8 hareketten oluşan core egzersizleri 3 set ve 1:1 dinlenme oranı ile uygulanmıştır. Akşamları salonda top antrenmanı yapılmıştır. Otur-eriş, el-pençe kuvveti, dikey sıçrama testi, çeviklik tesi ve sprint testi uygulanmıştır. Bilateral konsentrik izokinetik kuvveti diz ekstensör ve fleksörlerinde izokinetik cihazı ile ölçülmüştür (60°.sn^{-1}, 180°.sn^{-1} and 300°.sn^{-1}). Wingate testi mekanik bisiklet ergometresinde vücut ağırlığının %7.5'inde uygulanmıştır. Ön ve son test farkları Wilcoxon testi ile incelenmiştir. Basketbolcuların ön ve son test esneklik test parametreleri bulguları arasında (p=0.027*), çeviklik testleri arasında (p=0.018*), izokinetik diz kuvveti 180°.sec^{-1} sağ fleksiyon arasında (p=0.046*), izokinetik diz kuvveti 300°.sec^{-1} sağ fleksiyon arasında (p=0.042*), izokinetik diz kuvveti 300°.sec^{-1} sol ekstensiyon arasında (p=0.028*), izokinetik diz kuvveti 300°.sec^{-1} sol fleksiyon arasında (p=0.058*), Wingate absolut zirve güç arasında (z=-2,197 p=0.028*), Wingate relatif zirve güç arasında (p=0.028*) olmak üzere istatistiksel olarak anlamlı fark (p≤0.05) bulunmuştur. Sonuç olarak sezon öncesi uygulanan 6 haftalık core antrenmanı sonrasında esneklik, çeviklik, yüksek hızlardaki izokinetik diz kuvveti zirve torkları, absolute ve relative anaerobic güç değerlerinde artış gözlenmiştir. Core antrenmanı kadın basketbolunda genel kondisyon gereklilikleri açısından iyi bir antrenman şeklidir denilebilir.
Anahtar Kelimeler : Core Antrenmanı, Sezon öncesi, Performans, Kadın Basketbolu

POS.379 The Effects of a 6 Weeks Core Pre-Season Program on Performance Parameters for Women's Basketball Players

The goal of this study was to examine the effect on performance paramaters during a 6-week pre-season core training program. This study included participants from the 2014-2015 Turkish Women's Basketball League which included athletes from Anadolu University (n=12). Pretests were conducted in preparation for the season and final tests were conducted after the 6 weeks of training was completed prior to the start of the season. Endurance training was implemented by having athletes run 3 days per week for 6 weeks and consisted of 120 minutes of training. After a warm up, stretching and core training was applied. Core workouts consisted of 1 to 3 sets of 8 with a 1:1 work to rest ratio. In the evening basketball practice was implemented in the gymnasium. Sit&reach test, hand-grip test, vertical jump test, agility test and sprint test was applied. Bilateral concentric isokinetic strength of the knee extensors and flexors was measured via isokinetic device (60°.sec^{-1}, 180°.sec^{-1} and 300°.sec^{-1}). The Wingate test was performed on a mechanically braked cycle ergometer (7.5% of body weight). Pre and post training effects were analyzed statistically with Wilcoxon paired two-sampled test. The basketball players pre and post test findings between flexibility (p=0.027*), between agility (p=0.018*), between 180°.sec^{-1} of flexion for the right (p=0.046*), 300°.sec^{-1} of flexion for the right (p=0.042*), 180°.sec^{-1} of flexion for the left (p=0.028*), 300°.sec^{-1} of flexion for the left (p=0.058*), between wingate absolute peak power (p=0.028*), between relative peak power (p=0.028*), producing a statistically significant difference of (p≤0.05). The implementation of a pre-season 6-week core training program on flexibility, agility, strength isokinetic knee peak torque at high speeds, shows that increases have been observed in anaerobic power absolute and relative. It can be said that core training is a good form of training for general fitness requirements.
Keywords : Core Training, Pre-season, Performance, Women Basketball

POS.380 10-12 Yaş Grubu Yüzücülerde 8 Haftalık Terabant Antrenmanlarının Bazı Antropometrik Özellikler Üzerine Etkisi

Özgür DİNÇER[1], Murat SON[2], Serap ÇOLAK[2], Emre ŞAHİN[2]
1 Ordu Üniversitesi, Besyo, Türkiye
2 Kocaeli Üniversitesi, Besyo, Türkiye

ÖZET
Araştırmada, yüzme 10-12 yaş grubu yüzücülerde terabant (plates lastiği) antrenmanlarının bazı antropometrik özellikler üzerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Araştırmaya aktif yüzme sporu ile ilgilenen 20 çocuk 10 deney ,10 kontrol grubu olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Kontrol grubu normal yüzme antrenmanlarına devam ederken deney grubuna yüzme antrenmanlarına ek olarak haftada 3 gün 30 ile 60 dk arasında terabant antrenmanları yaptırılmıştır. Araştırma çalışmamıza başlamadan önce ön test değerleri olan bazı antropometrik ölçümler yapılmıştır. Araştırmadan önce kontrol ve deney gruplarının boy, kilo, göğüs çevresi, omuz genişliği, uyluk çevresi, baldır çevresi, bel çevresi ölçümleri yapılmıştır. 8 hafta boyunca devam eden terabant çalışmaları bitiminde son test olarak tekrar aynı ölçümler alınmıştır. Elde edilen veriler Microsoft firmasının ürettiği excel programına yüklendikten sonra SPSS 20.0 paket programına aktarılmış ve gerekli analizler yapılmıştır. Deney grubunda ayrıca bel, baldır, göğüs, uyluk, omuz genişliklerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Omuz bel baldır uyluk göğüs çevrelerinde $p<0.05$ değerinde anlamlı fark bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Terabant, Antropometrik ölçüm, Antrenman

POS.380 The Effects of 8-week Thera-Band Exercises on some Anthropometric Characteristics of 10-12-year old Swimmers

This is to analyze the effects of 8-week-TheraBand Exercises (Plates Flex-Band) on some anthropometric characteristics of 10-12-year old swimmers. In this study, 20 children who dealt with swimming actively were separated into 2 groups: 10 children for experimental group, 10 children for control group. While control group kept on regular exercises, the experimental group did extra Thera-Band exercises 3 times in a week which lasted 30 or 60 minutes. Before our study, some anthropometric measurements as pre-test value were taken. The measurements of chest girth, shoulder width, thigh girth, calf girth, waist circumference of control and experimental group were taken. After 8-week-TheraBand exercises, these measurements were repeated. After obtained data were saved in Excel by Microsoft, they were exported to SPSS 20.0 package software and necessary analyzes were made. Significant differences in height and weight of control group and experimental group were found. Also, significant differences in waist, thigh, chest, calf, shoulder width of experimental group were found. A significant difference in waist circumference, shoulder, thigh, chest and calf girth was found in $p<0.05$ value.
Keywords : Thera-Band, Anthropometric Measurements, Exercise

POS.381 Genç Futbolcularda Vücut Kompozisyonuyla Aerobik ve Anaerobik Performans Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Gürkan DİKER[1], Fatih ÖZGÜL[1] , Raif ZİLELİ[2], Hüseyin ÖZKAMÇI[3]
1 Cumhuriyet Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Türkiye
3 Dokuz Eylül Üniversitesi, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı vücut kompozisyonunun, aerobik ve anaerobik performans ile ilişkisinin değerlendirilmesidir. Çalışmaya, 17 genç futbolcu (ort ± ss; yaş=16,8±0,3 yıl, boy uzunluğu= 1,74±0.06 cm, vücut ağırlığı= 69,2±6,6 kg, vücut yağ oranı= 8,47±1.6 %) katılmıştır. Futbolculara antropometrik ölçümler (boy, vücut ağırlığı, vücut yağ yüzdesi (VYY)), Yo-Yo aralıklı toparlanma (düzey 1), 30 m sprint ve aktif sıçrama testleri uygulanmıştır. Testler sonucunda futbolcuların performans değerleri arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon analizi kullanılarak değerlendirilmiştir. Çalışmamızın bulguları incelendiğinde VYY ile Yo-Yo aralıklı toparlanma (düzey 1) testi ve sıçrama testleri arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0.05$). Buna karşın, VYY ve 30 metre sprint performansı arasındaki ilişki ($r = ,68$) anlamlıdır ($p<0.05$). Sonuç olarak futbolda çok önemli bir özellik olan sprint performansının maksimal düzeyde geliştirilmesi için VYY değerlerinin de incelenmesi gerektiği düşünülmektedir
Anahtar Kelimeler : Futbol, Sprint, Sıçrama, Yo-yo Düzey 1

POS.381 The Relationship Between Aerobic and Anaerobic Performans of Body Composition in Young Soccer Players

The purpose of this study is to examine the relationship between aerobic and anaerobic performans of body composition in young soccer players. Seventeen young soccer players (mean±sd; age: 16,8±0,3 years; stature: 1,74±0.06 cm; body weight: 69,2±6,6 kg; body fat ratio: 8,47±1.6 %) participate in the study. Anthropometric measurements (stature, body weight, body fat ratio), aerobic test (Yo-Yo IRT1), Anaerobic tests (30 m sprint, counter movement jump) were aplied to soccer players. Pearson's correlation was used to determine the correlations between tests. The relationship between Yo-Yo IRT 1 and counter movement jump tests were nonsignificant of body fat ratio ($p>0.05$). However, the relationship between body fat ratio and 30-meter sprint performance ($r = 68$) was significantly ($p <0.05$). As a result of the sprint performance which is a very important feature in soccer to develop the maximum level is considered to be examined in body fat ratio.
Keywords : Countermovement Jump, Sprint, Soccer, Yo-Yo IRT 1

POS.382 Genç Kadın Basketbolcularda Izokinetik Diz Kuvveti, Dikey Sıçrama Performansı ve Wingate Anaerobik Testi Arasında Ilişki Var mıdır?

Barış GÜROL[1], Seyfi SAVAŞ[2]
1 Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı kadın basketbolcularda kuvvet ve anaerobik güç arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmaya Anadolu Üniversitesi Gençlik ve Spor Kulübü takımından 10 kadın basketbolcu katılmıştır (yaş: 16.05±0.92 yıl, boy uzunluğu: 173.40±3.35 cm, vücut ağırlığı: 70.3±11.74 kg, VYY (%): 23.54±6.66, BMI: 23.28±3.60). İzokinetik diz kuvveti (60°.sn^{-1} ve 180°.sn^{-1}), skuat sıçrama, aktif sıçrama ve Wingate testi uygulanmıştır. Bilateral konsantrik izokinetik diz eklemi kuvveti diz ekstansor ve fleksörleri için izokinetik cihazı ile ölçülmüştür. Her sporcu 3 dikey sıçrama performansı sergilemiştir. Wingate testi mekanik bisiklet ergometresi ile vücut ağırlığının %7.5'i ağırlık ile ölçülmüştür. Spearman korelasyon testi testler arasındaki ilişkiyi belirlemek için kullanılmıştır. 60°.sn^{-1} sağ diz ekstansor kuvveti ortalama zirve torku 185.00±35.93, 60°.sn^{-1} sağ diz fleksor kuvveti 124.40±13.70, 60°.sn^{-1} sol diz ekstansor kuvveti ortalama zirve torku 180.80±42.62, 60°.sn^{-1} sol diz fleksor kuvveti 121.80±32.70, 180°.sn^{-1} sağ diz ekstansor kuvveti ortalama zirve torku 125.60±21.09, 180°.sn^{-1} sağ diz fleksor kuvveti 92.10±13.17, 180°.sn^{-1} sol diz ekstansor kuvveti ortalama zirve torku 119.60±23.39, 180°.sn^{-1} sol diz fleksor kuvveti 87.40±23.27'dir. Ortalama absolut zirve güç 722.39±90.07 watt, relatif zirve güç 10.51±1.20 watt/kg, absolut güç 386.34±38.43 watt, relative güç 5.67±0.91 watt/kg'dır. Ortalama skuat sıçrama yüksekliği 22.80±3.30 cm, ortalama aktif sıçrama yüksekliği 24.90±2.80 cm'dir. Sonuç olarak, izokinetik diz kuvveti ve anaerobik gücün kadın basketbolunda ölçülmesi antrenman parametrelerinin içeriğinin belirlenmesinde önemlidir. Bu çalışmada izokinetik diz kuvveti performansı ile ne anaerobik kapasite ne de dikey sıçrama performansı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır.
Anahtar Kelimeler : İzokinetik Diz Kuvveti, Anaerobik Güç Testi, Sıçrama Performansı, Kadın Basketbol Antrenmanı.

POS.382 Is There A Relationship Between Isokinetic Knee Strength, Vertical Jumping Performance and Wingate Anaerobic Test of Young Female Basketball Players?

The aim of this study was to investigate the relationships between strength and anaerobic power of female basketball players. The study was conducted on 10 female basketball players (age: 16.05±0.92 year, height: 173.40±3.35 cm, weight: 70.3±11.74 kg, BFP (%): 23.54±6.66, BMI: 23.28±3.60) who was played in youth team of Anadolu University. Isokinetic knee strength (60°.sec^{-1} and 180°.sec^{-1}), squat jump, counter-movement jump, and Wingate test were performed. Bilateral concentric isokinetic strength of the knee extensors and flexors was measured using the CSMI isokinetic device. Each player performed three vertical jump conditions for each movement. The Wingate test was performed on a mechanically braked cycle ergometer (7.5% of body weight). Spearman correlation test was used to analyze the relationship between test results. The average peak torque of right knee extensor strength for 60°.sec^{-1} was 185.00±35.93, right knee flexor strength for 60°.sec^{-1} was 124.40±13.70, left knee extensor strength for 60°.sec^{-1} was 180.80±42.62, left knee flexor strength for 60°.sec^{-1} was 121.80±32.70, right knee extensor strength for 180°.sec^{-1} was 125.60±21.09, right knee flexor strength for 180°.sec^{-1} was 92.10±13.17, left knee extensor strength for 180°.sec^{-1} was 119.60±23.39, left knee flexor strength for 180°.sec^{-1} was 87.40±23.27. The average absolute peak power of the players was 722.39±90.07 watt, relative peak power of the players was 10.51±1.20 watt/kg, absolute power of the players was 386.34±38.43 watt, relative power of the players was 5.67±0.91 watt/kg respectively. The average squat jump height was 22.80±3.30 cm, the average countermovement jump height was 24.90±2.80 cm. In our results, it is concluded that isokinetic knee strength test and anaerobic power test can analyzed in female basketball players. In this way, the speciality of female basketball training parameters can be identified. In conclusion, there are no significant relationship between isokinetic knee strength performance and neither anaerobic capacity nor vertical jumping performance.
Keywords : Isokinetic Knee Strength, Anaerobic Power Test, Jumping Performance, Female Basketball Training.

POS.386 10-15 Yaş Çocuklarda Dinamik Denge Yeteneği Ve Durarak Uzun Atlamanın Cinsiyete ve Lateralizasyona Göre Karşılaştırılması

Manolya AKIN, Mustafa SALLAYICI, İnci KESİLMİŞ, Mehmet Melih KESİLMİŞ
Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı 10-15 yaş kız ve erkek çocukların dinamik denge performansları ve durarak uzun atlamanın cinsiyete ve el tercihine göre karşılaştırılmasıdır. Araştırmaya, yaş ortalaması 12.73±1.25 yıl olan 140 erkek ve 147 kız olmak üzere toplam 287 çocuk gönüllü olarak katılmıştır. Dinamik denge yeteneği prokin tecno body denge ölçüm düzeneğine easy başlık takılarak çift ayak için 30sn, sağ-sol ayaklar için 10 sn süresince ölçülmüştür. Durarak uzun atlama bacaklar omuz genişliğinde açık pozisyonda yaptırılmış ve skor ayak topuğu ile başlangıç noktası arasındaki mesafenin ölçülmesiyle belirlenmiştir. El tercihi Geschwind ve Behan tarafından modifiye edilen "Edinburg El Tercihi Anketinin Türkçe çevirisi ile belirlenerek Geschwind Skoru hesaplanmıştır. İstatistiksel analiz için bağımsız gruplar t testi ve korelasyon analizi kullanılmıştır. Prepubertal dönemdeki kız ve erkek çocukların sağ ve sol ayak dinamik denge performansları arasında kız çocuklar lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark gözlenmiştir ($p<0.001$). Cinsiyete göre el tercihi arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Durarak uzun atlama performanslarında erkek çocuklar lehine istatistiksel olarak anlamlı fark gözlenmiştir ($p<0.05$). Durarak uzun atlama skorları ile sağ ayak ve sol ayak dinamik denge skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki gözlenmiştir ($r= .143$, $r= .123$, $p<0.05$). Sonuç olarak, spor yapmayan kız ve erkek çocukların benzer fiziksel özelliklere sahip olmasına karşın performanslarının cinsiyet faktörüne bağlı olarak farklılaştığı gözlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Dinamik Denge, Durarak Uzun Atlama, Lateralizasyon.

POS.386 Comparison of Dynamic Balance Skills snd Standing Long Jump According to Gender and Laterality in Children 10-15 Years of Age

The aim of this study was to compare dynamic balance skills and standing long jump according to gender and laterality in children 10-15 years of age. In this research, 140 male and 147 female totally 287 children with the mean age 12.73±1.25 yr. participated voluntarily. Dynamic balance ability measured by using prokin tecno body with easy base. Bipedal measurements runned for 30 seconds and for right and left foot 10 seconds. Standing long jump scores determined by measuring the distance between the starting point. Participants' handedness was assessed via the "Edinburgh Handedness Inventory" which generates scores ranging from 100 to −100. For statistical analysis, independent samples t-test and correlation analysis were used. For right and left foot dynamic balance ability there were statistically significant difference in favor of females ($p<0.001$). There was a statistically significant difference between hand preference by gender ($p<0.05$). For standing long jump there was statistically significant difference in favor of males ($p<0.001$). There was statistically significant correlation between standing long jump and right-left foot dynamic balance ability ($r= .143$, $r= .123$, $p<0.05$). As a result, although sedentary male and female children have similar physical properties, their performance differentiated depending on factors of gender.
Keywords : Dynamic Balance, Standing Long Jump, Laterality.

POS.390 Bayan Sporcularda Bacak Kuvveti ile Dikey Sıçrama İlişkisinin İncelenmesi

Özhan BAVLI, Ebru HOLOĞLU
Çanakklale Onsekiz Mart üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amaçlı, bayan sporcuların bacak kuvveti ile dikey sıçrama performansları arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmaya yaş ortalaması 19,4±2,1 yıl ve spor yaşı ortalaması 5,6±1,8 yıl olan 30 bayan sporcu (15 basketbol ve 15 voleybol) gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama şekli olarak sporcuların boy, kilo ölçümleri yapılmış, duvar tebeşir testi kullanılarak dikey sıçrama performansları ve sırt-bacak dinamometresi kullanılarak bacak kuvveti ölçümleri alınmıştır. Testler sonunda bayan sporcuların ortalama dikey sıçrama performansı 44,8±8,5 cm iken bacak kuvveti ortalamaları 94,2±8,1 kg olarak bulunmuştur. Sporcuların dikey sıçrama performansı ile bacak kuvveti performansı arasındaki ilişkiyi incelemek için yapılan Pearson Korelasyon analizi sonucunda; dikey sıçrama performansı ile bacak kuvveti arasında istatistiksel anlamda pozitif yönlü ve orta düzeyde bir ilişki bulunmuştur (p<0,01 r:0,614). Bu bulgulara dayanarak bayan sporcularda bacak kuvveti geliştirici antrenmanların dikey sıçrama performansına olumlu etki yapabileceği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Bayan Sporcu, Bacak Kuvveti, Dikey Sıçrama

POS.390 Investigation The Relationship Leg Strength with The Vertical Jump Performance On Female Players

The aim of this study was the investigation the relationship with leg strength and vertical jump performance on female players. Totaly 30 female players (15 basketball and 15 volleyball), average age was 19,4±2,1 years and average sport age was 5,6±1,8 years joined in to the study voluntary. Body height and body weight measured. Vertical jump test observed by using wall sign test. Back-leg dynamometer used to observe leg strength. Findings were; average vertical jump performance of participants were 44,8±8,5 cm and average leg strength performance of participants were 94,2±8,1 kg as found. Pearson correlation analysis performed to evaluate to finding the relationship. Anlysis proved that thre was modarete and positive correlation between vertical jump and leg strength performance of participants (p<0,01 r:0,614). According to findings it is possible to say that leg strength training can positive effect on vertical jump performance of female players.
Keywords : Sport, Female Players, Leg Strength, Vertical Jump.

POS.404 Kadın Voleybolcularda Tabata Protokolüne Göre Uygulanan Pliometrik Egzersizlerinin Kuvvet Parametrelerine Etkisi

Erdoğan DÖNMEZ[1], Emrah AYKORA[2]
1 MEB, BESYO, Türkiye
2 Eren Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, voleybol sporu ile aktif olarak ilgilenen sporculara uygulanan, Japon bilim insanı Izumi Tabata tarafından geliştirilen ve kendi adıyla anılan Tabata Egzersiz Metodu sonrasında fiziksel değişimlerin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırma İstanbul Kartal'da en az 4 yıldır düzenli olarak voleybol sporu ile uğraşan 16-17 yaşlarında 64 bayan sporcuya uygulanmıştır.Sporcular rastgele seçilerek iki gruba ayrılmışlardır. Her iki grup da 32 sporcudan oluşmakta ve birinci grup Tabata protokolüne göre seçilmiş pliometrik egzersizlere 8 hafta dahil olacak (EG) egzersiz grubunu , ikinci grup da normal antrenman programlarına devam edecek olan (KG) kontrol grubunu oluşturacak şekilde ayrıldı. Veriler kişisel bilgi formu ve fiziksel parametre ölçümleri ile elde edilmiştir.Verilerin çözümlenmesi SPSS 18.0 paket programında yapılmıştır. Tanımlayıcı istatistiklere ait aritmetik ortalama (X), standart sapma (SS), frekans (N) ve yüzde (%) değerleri verilmiştir. Homojenlik testi yapılmış ve normal dağılım bulunmuştur. Gruplararası karşılaştırmalar bağımsız t-testi ile yapılmıştır. Aynı grubun ölçümleri arasındaki karşılaştırmalarda da eşli t-testi kullanılmıştır. Anlam düzeyi $p<0.05$, güven aralığı ise % 95 kabul edilmiştir. Egzersiz grubunun durarak uzun atlama,dikey sıçrama ve smaç sıçraması performanslarında birinci ve ikinci ölçümler arasında istatistiki açıdan anlamlı fark oluşmuştur.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, Hiit Antrenman, Tabata, Pliometrik, Egzersiz.

POS.404 The Effects of Pliometric Strenght Exercises Which Are Being Applied According to The Tabata Protocol for The Female Volleyball Palyers

This study aimed to compare phsical changes of active voleyball players within Tabata Exercises which is named and developed by Izumi Tabata a japan scientist. 64 healthy women aged 16-17 years and playing actively voleyball at least 4 years participated to the study from Istanbul- Kartal. Participants divided in two groups randomly. Both group contained 32 players and first groups implemented (EG) with plyometric exercises applied according to the Tabata protocol for 8 weeks , second group (CG) did its own daily exercise.Data is collected by personal information form and physical parameter measurements and analysed with SPSS 18.0. Descriptive statistics were defined as arithmetic mean (X), standart deviation (SD), frequency (N) and percent %. Homogenity and normality results were found out.For the comparison of two groups between independent t-test is used and paired t test is used for same group parameters. Significance level is found $p<0.05$ and reliability accepted as 95 %. There is a meaningfull difference between first and second EG measurements of standing long jump, vertical jump and spike jump performances .
Keywords : Volleyball, HIIT Trainning, Plyometric, Tabata, Exercise.

POS.407 Alt Ekstremite Maksimal Kuvvet ve Güç Değerlerinin 30m Sprint ve Durarak Uzun Atlama Performansına Etkisi

Eda TURANLI, Rıdvan ÇOLAK
Ardahan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Maksimal kuvvet ve güç çalışmaları pek çok spor dalında performans gelişimi için uygulanmaktadır. Spor dalı ya da branşa özgü kuvvet ve güç ilişkisinin belirlenmesi, uygulanacak antrenman yükleri açısından yarar sağlayacaktır. Bu çalışma skuat maksimal kuvvet ve gücünün, sprint (30m) ve sıçrama (durarak uzun atlama) performansı arasındaki ilişkinin tespit edilmesini amaçlamaktadır.Araştırmaya, otuz (30) beden eğitimi ve spor bölümü erkek öğrenci (yaş=21.6±1,99yıl; boy=177±5,3cm; vücut ağırlığı=71.4±7.74 kg, vücut kitle indeksi=22,72±1.6 k/m^2) gönüllü olarak katılmıştır. Alt ekstremite maksimal kuvvet değeri (1TM), smith machine cihazında skuat haretinin çoklu tekrarından tahmin edilmiştir. Güç değerleri, 1TM'nun % 40-50-60-70-80-90-100 şiddetlerini, kaldırdığı süre ve kat edilen yol dikkate alınarak hesaplanmıştır. Ağırlığın ne kadar sürede kaldırıldığı fotosel yardımıyla tespit edilmiştir (Sport Expert, Tümer Mühendislik/ Turkiye). Ardından deneklerin 30m sprint ve durarak uzun atlama performans değerleri belirlenmiştir.Verilen analizi spss 15 istatistik programı kullanılmıştır. Veriler, Pearson korelasyon analizi ile 0.05 anlamlılık düzeyi dikkate alınarak incelenmiştir. Alt ekstremite maksimal kuvvet (skuat 1TM), ile 30m ve durarak uzun atlama arasındaki ilişki anlamlıdır **(r=** -0,438 p<0.05; r=0,464 p<0.05). Buna karşın,30m sprint performansı ve güç verileri incelendiğinde skuat hareketinin % 60-50-40 şiddetindeki güç verileri ile en yüksek güç çıktısı arasında maksimal kuvvet ile var olan ilişkiden daha yüksek ilişki gözlenmiştir (r=-0,637 p<0,01; r=-0,623 p<0,01; r=-0,451 p<0,05; r=-0,662 p<0,01). Benzer şekilde durarak uzun atlama ile skuat hareketinin %60-50-40 şiddetindeki güç verileri ile en yüksek güç çıktısı arasında da yüksek düzeyde ilişki gözlenmiştir (r=0,683 p<0,01; r=0,740 p<0,01; r=0,529 p<0.05; r=0,625 p<0.01). Sprint (30m) ve yatay sıçrama (durarak uzun atlama) performansına güç değerleri maksimal kuvvetten daha fazla etki etmektedir. Durarak uzun atlama ve 30m sprint performansını geliştirmek için güç çalışmalarının maksimal kuvvetin %60-50-40 şiddetinde yapılması yarar sağlayabilir.
Anahtar Kelimeler : Skuat,sprint,alt Ekstremite

POS.407 The effect of Lower Extremity and Power Ratings on 30m Sprint and the Performance of Standing Long Jump

Maximal strength and doing workout for building up strength is applied in plenty sports branches. The identification of power and strength typical to a certain sports branch will contribute to the training load. This study's goal is not only to identify the squat maximal strength and power but also the correlation between sprint (30m) and the performance of taking off. 30 male students (age= 21.6 ± 1.99 year; height=177 ± 5,3 cm; body weight=71.4 ± 7.74 kg, body mass index =22,72 ± 1.6 k/m2) studying at the Department of Physical Education and Sports participated voluntarily in this study. Lower extremity maximal strength value (1 TM) was estimated through the multiple repetition of squat in the smith machine. Power Ratings were calculated by considering the 40-50-60-70-80-90-100% volumes of 1 TM, the duration of the lift being carried, and the distance covered. The duration of the lift being carried out was identified with the aid of photocell (Sport Expert, Tümer Engineering/Turkey). Afterwards, the performance statistics of the subjects on 30m Sprint and standing long jump were identified. The SPSS 15 statistical package was used for the analysis of data, which were evaluated with the Pearson Correlation by considering the significance level (0.05) The correlation between the Lower Limb Maximal Strength (squat 1 TM), 30m Sprint and Standing Long Jump is significant (r=-0,438 p<0.05; r=0,464 p<0.05). In response to this, after evaluating the performance of 30m Sprint and Data of Power, it was observed that there exists a stronger correlation between Squat's Data of Power of volume 40-50-60-70-80-90-100% and the absolute power output compared to the maximal strength. (r=-0,637 p<0, 01; r=-0,623 p<0, 01; r=-0,451 p<0, 05; r=-0,662 p<0, 01). Similarly, it was observed that there exists a strong correlation between Standing Long Jump, Squat's Data of Power of volume 60-50-40% and the highest power output. (r=0,683 p<0, 01; r=0,740 p<0, 01; r=0,529 p<0.05; r=0,625 p<0.01).Power Ratings have a greater effect on the performance of Sprint (30m) and Standing Long Jump compared to that of maximal strength. In order to increase the performance of Standing Longue Jump and 30m Sprint, it could be beneficial to do the working out at a maximal strength of volume %60-50-40.
Keywords : Skuat,sprint, Lower Extremity

POS.414 Futbolcularda Sekiz Haftalık Pliometrik Antrenmanın Anaerobik Güç Sürat ve Top Hızına Etkisi

İbrahim KURT[1], Seydi Ahmet AĞAOĞLU[2], Osman İMAMOĞLU[2], Mustafa Kemal KURT[3], Mürsel AKDENK[2], Mehmet AKBULUT[4]
1 MEB. Koordinatör-Formatör, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni, Antrenör, Samsun, Türkiye
2 Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun,Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
3 Zone Göktürk Kulübü, Kros-Fit Kondisyoner, İstanbul, Türkiye
4 Samsun Engelliler Federasyonu, Samsun,Yönetim Birimi ve Proje Uzmanı,Türkiye

ÖZET
Araştırma, 15-16 yaş grubu futbolcularda pliometrik antrenmanların, anaerobik güç, sürat ve top hızına etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Çalışma, 2010 yılında Samsun'da yapıldı. Çalışmaya, amatör ve profesyonel futbol takımlarının alt yapılarında oynayan, 15-16 yaş 39 spor lisesi öğrencisi gönüllü katıldı. Katılımcılar çalışmanın başında, deney (n:20) ve kontrol (n:19) gruplarına ayrıldı. Ancak, çeşitli nedenlerle, pliometrik antrenmanlara ve çalışmalara devam edemeyen öğrenciler ayrıldıktan sonra, 32 sporcu (deney:16) ve (kontrol:16) çalışmaları tamamlamıştır. Katılımcılar, çalışmanın yapıldığı tarihlerde, bulundukları kulüplerde antrenmanlara devam etmektedir. Deney grubunda bulunan 16 futbolcuya, ilave olarak 8 hafta süre ile pliometrik antrenman yaptırılmıştır. Her iki grup için, çalışmanın başında ve sonunda iki ölçüm alındı. İstatistiksel veri analizinde **"t"** testi kullanıldı. Anlamlılık, **0,05** düzeyinde araştırıldı. Deneklerin bazı fiziksel ölçüm parametrelerinin ortalaması; yaş: deney grubu 15,0 yıl, kontrol grubu 15,5 yıldır. Boy: deney grubu 170,5 cm. kontrol grubu 169,84 cm'dir. Vücut ağırlığı: deney grubu 62,89 kg., kontrol grubu 61,04 kg'dır. Antrenman yaşı: deney grubu 4,81 yıl, kontrol grubu 6,12 yıldır. Grupların yaş ve antrenman yaşları arasında ($p<0,05$) kontrol grubu lehine anlamlı fark bulunmuştur. Boy ve vücut ağırlıkları arasında fark yoktur ($p>0,05$). Yapılan çalışmalar sonucunda, deney grubunun, dikey sıçrama ve anaerobik güç değerlerinde yükselme ($p<0,01$), 10 metre ivmelenme, 30 metre sürat ve top hızı değerlerinde gelişme ($p<0,01$) vardır. Kontrol grubunda, dikey sıçrama, 10 metre ivmelenme, 30 metre sürat ve top hızı testinde anlamlı fark yoktur ($p>0,05$). Kontrol grubunda, anaerobik güç testinde gelişme anlamlı bulundu ($p<0,05$). Bu gelişme deney grubu ile karşılaştırıldığında, deney grubunun anaerobik gücünde daha büyük bir gelişme olduğu ve anlamlı bulunduğu ($p<0,01$) görülür. 8 haftalık pliometrik antrenmanlar sonucunda futbolcuların, dikey sıçrama, anaerobik güç, 10 metre ivmelenme, 30 metre sürat ve top hızı testi değerlerinde anlamlı gelişme meydana gelmiştir. Buna göre, doğru ve yöntemli bir biçimde uygulanan pliometrik antrenmanların, söz konusu parametrelerin geliştirilmesinde etkili ve yararlı bir antrenman yöntemi olduğu söylenebilir
Anahtar Kelimeler : Futbolcu, Pliometrik Antrenman, Anaerobik Güç, Sürat.

POS.414 The Affects of Eight Week Plyometric Training On The Anaerobic Power In Soccer Players' Speed and Ball Speed

The study is done in order to investigatet he affects of eight week plyometric training on the anaerobic power in soccer players' speed and ball speed. The study was carried out in Samsun in 2010. 39 high school student volunteers who are 15-16 years old, playing in amateur and professional soccer teams participated in this study. Participants at the beginning of the study, experimental (n=20) and control (n=19) were divided in to groups. However, for various reasons, after students leave plyometric training and work, 32 athletes (try 16) and (control: 16) completed the study. Participants at that time continue to practice in their clubs. In the experimental group, 16 players did plyometric training for 8 weeks. For both groups, measurements were taken at the beginning and end of the studies. In the statistical data analysis "t" test was used. Significance level was investigated in 0,05 level. The average values of participants' some physical measurement parameters: age: experiment group 15,0 year, control group 15,5 year. Length**:** experiment group 170,5 cm. control group 169,84 cm. Weighth: experiment group 62,89 kg., control group 61,04 kg. Experience: experiment group 4,81 year, control group 6,12 year. There is a significant differences on the favor of control group. There is no significant difference between leghth and weight ($p>0,05$). At the end of the results of participants data, there are significant difference samong verticalle apand anaerobic power ($p<0.01$), acceleration in 10 meters, improved speed and ball speed in 30 meters ($p<0,01$) where as there aren't any significant differences in those variables in control group ($p>0,05$). There is significant difference found in anaerobic power in control group ($p<0,05$). However if the data is compared with the anaerobic power in experiment group, the significance value is found to be more higher that control group ($p<0,01$). After the results of 8 week pliometrik training, players improved in among verticalle apand anaerobic power ($p <0.01$), acceleration in 10 meters, improved speed and ball speed in 30. Hence, in accordance with those results, if the pliometric trainings are used properly, it can be argued that it may be useful training method for the improvement for those values mentioned above.
Keywords : Football Players, Plyometric Training, Anaerobic Power, Speed.

POS.436 Kayaklı-Koşu: Kısa Bir Bakış

Bahar Ateş KELEŞ
Uşak Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Kayaklı-koşu sporu çeşitli yarışma mesafelerini, pist eğimlerini ve kayma tekniklerini kapsayan bir dayanıklılık sporudur. Kayaklı-koşu yarışmaları, 1924'te Fransa'nın Chamonix şehrinde yapılan ilk Kış Olimpiyatları'nda yer alan yarışmalardan biridir. Geleneksel kayaklı-koşu yarışmaları sadece klasik teknikten oluşmaktaydı. 1980'in öncesinde "paten" diye adlandırılan yeni bir kayma tekniği yarışmalarda kullanılmaya başlanılmış ve son yıllarda kayaklı-koşu sporu önemli derece değişikliğe uğramıştır. Takip, toplu çıkış ve kısa mesafe yarışmaları yapılmaya başlanılmıştır. Nöromüsküler ve anaerobik özellikler gibi farklı fizyolojik özelliklerin önemi ortaya çıkmıştır. Daha etkili antrenman yöntemleri, malzemelerdeki ve pistlerin hazırlanmasındaki büyük gelişmeler ile kayaklı-koşu yarışma hızı diğer dayanıklılık sporlarına göre daha çok artış göstermiştir. Bu çalışmanın amacı, kayaklı-koşu branşı için başarı faktörlerine genel bir bakış sağlamaktır. Çalışma, kayaklı-koşu sporunun fizyolojik gereklilikleri, antrenman yöntemleri, değişen yarışma formatları ve taktiksel unsurları ile ilgili özet bilgiler sunmaktadır. Sonuç olarak, kayaklı-koşu ve dayanıklılık sporları ile ilgilenen araştırmacılara bir kaynakça sunulması düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Aerobik Kapasite, Anaerobik Kapasite, Hız, Kuvvet, Antrenman, Taktik, Teknik, Dayanıklılık Sporları

POS.436 Cross-country Skiing: A Brief Overview

Cross-country skiing is a physiologically demanding endurance sport that includes a variety of race distances, course inclinations, and skiing techniques. Cross-country ski racing was an event at the first Winter Olympics in Chamonix, France in 1924. Traditional cross-country ski racing consisted only of the classical style. With the arrival of skate-skiing in the early 1980s, the sport of cross-country skiing changed significantly in the last decades. Pursuit, mass-start and sprint races have been introduced. The importance of different physiological parameters such as neuromuscular and anaerobic characteristics have been manifested. Recent improvements in training methods and equipment and track preparation, the speed of cross-country ski races has increased more than that of any other endurance sport. The aim of this briefing paper is to provide an overview of success factors for cross-country skiing. The paper provides a summary of physiological necessities, training methods, evolving competitive format and tactical aspects of cross-country skiing. Consequently this study is expected to contribute a bibliography to researchers interested in cross-country skiing and endurance sports.
Keywords : Aerobic Capacity, Anaerobic Capacity, Speed, Strength, Tactics, Technique, Training, Endurance Sports

POS.440 Alt Ekstremite Esnekliği ve Y Denge Testi Arasındaki İlişki

Fatma ÜNVER[1], Bayram ÜNVER[2]
1 Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon YO, Türkiye
2 Dokuz Eylül Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon YO, Türkiye

ÖZET
Eklem esnekliği ve Y denge testi performansındaki bilateral asimetri yaralanmaları kolaylaştırmaktadır. Fakat esneklik ve Y denge arasındaki ilişki net değildir. Bu çalışmanın amacı sağlıklı üniversite öğrencilerinde; esneklik ile Y denge performansı arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Çalışmaya, yaşları 18-25 yaş arasında olan, sağlıklı genç 25 erkek ve 26 kadın olmak üzere 51 tane (yaş, boy ve vücut ağırlığı ortalaması sırayla; 20,90 yıl, 171,04 cm, 64,38 kg olan) sağlıklı Pamukkale Üniversitesi öğrencisi dahil edilmiştir. Bütün katılımcılara aynı günde, esneklik ölçümü için kas uzunluğu testleri (gastrocnemius, hamstring, rectus femoris and iliopsoas kasları) ve Y denge testi uygulanmıştır. Y denge testi için bir band kullanılarak dairenin merkezinden aralarında 120^0 açı olacak şekilde üç çizgi oluşturuldu. Kişi Y'nin ortasında ayakta dururken her bir yönde yere hafif dokunarak ulaşabildiği kadar uzanırken araştırmacı ulaşılan mesafeyi işaretleyerek kaydetti. Test takip eden sırayla; anterior, anteromedial ve posterolateral yönlerde yapıldı. Pearson korrelasyon analizi sonucunda sol diz ekstansiyonu ile Y Balance Sol Anterior arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$, r=-,288), diğer kas uzunluğu testleri ile Y Balance Testi arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0.05$). Sonuç olarak sağlıklı üniversite öğrencilerinde alt ekstremite esnekliği bireylerin dinamik denge performansını yansıtmamaktadır.
Anahtar Kelimeler : Esneklik, Y Denge Testi, Aktif ROM

POS.440 Relatıonshıps Between Lower-Extremıty Flexibility and The Y Balance Test
Joint flexibility, bilateral asymmetries in flexibility, and bilateral asymmetries in performance of the Y Balance Test have been associated with injuries. However, relationships among these attributes are unclear. The goal of this investigation was to examine how flexibility and flexibility asymmetries relate to the Y Balance Test. Our participants (n = 51; 25 men, 26 women) were healthy Pamukkale University's students. (21.23±1.27 years, 22.44±2.81 kg.m-2). Participants completed Y-Balance Test and muscle length measurements of the gastrocnemius, hamstring, rectus femoris and iliopsoas muscles for flexibility in a single visit. For the Y-Balance Test, three lines were made using tape at 120degrees from the center of a circle while the participant stands in the middle of the Y and reaches as far as possible in one reach direction touching down lightly so the researcher can mark and subsequently measure the reach distance. The experiment was conducted in the following order: the anterior, posterior-medial and posterior-lateral directions. Pearson correlation analysis showed a significant correlation between the left and the Y Balance Left Anterior knee extension was found ($p<0.05$, r=-,288), with other muscle length tests found no significant relationship between Y Balance Test ($p> 0.05$). As a result, lower limb flexibility in healthy college students does not reflect the dynamic balance performance of the individuals.
Keywords : Flexibility, Y Balance Test, Active ROM

POS.455 2014-2015 Sezonu Türkiye Erkekler Voleybol Liginde Mücadele Eden Ilk Dört ve Son Dört Takımın Seçilmiş Değişkenler Bakımından Değerlendirilmesi

Emre ALTUNDAĞ[3], Cengiz AKARÇEŞME[1], Esen GÜRBÜZSEL[2], Özgür SÖNMEZ[4]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Fen Fakültesi, Türkiye
3 Bolu Abant Izzet Baysal, Beden Eğitimi ve Spor, Türkiye
4 Milli Eğitim Bakanlığı, Ankara Keçiören Atatürk Ortaokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada 2014-2015 sezonu Türkiye Erkekler Voleybol Lig etabı sonunda, puan sıralamasında yer alan 12 takım arasındaki ilk dört ve son dört takımın, seçilmiş değişkenleri göz önüne alınarak ilk yarı ve ikinci yarı performansları değerlendirilmiştir. Çalışmanın araştırma grubunu, Türkiye Erkekler Voleybol Ligi birinci ve ikinci devre maçları sonunda, ligi ilk dört ve don dört sırada tamamlayan 8 takımın 22 haftalık 176 maça ait verisinden türetilmiştir. Değerlendirmeye alınan değişkenler, servis kaçırma (SK), etkisiz servis (ES), hücumdan alınan sayı (HAS), bloktan alınan sayı (BAS), blok hatası (BH), mükemmel servis karşılama oranı (MSKY) ve servis karşılama hatası (SKH) olarak belirlenmiştir. Araştırma kapsamına alınan takımların yukarıdaki değişkenler bakımından ilk yarı ortalamaları (İYO) ve Sezon sonu ortalamalarına (SSO) ait betimsel istatistiklerden yararlanılmıştır. İlk dört sıradaki takımların SK, ES, HAS, BAS, MSKY, SKH değişkeni bakımından İYO değerleri sırasıyla; (6.9, 2.7, %51.4, 5.4, %20, 10.9) olarak belirlenmiştir. Aynı değişkenler bakımından SSO (6.7, 2.8, %51, 5.3, %19, 10.4) olarak gözlenmiştir. Son dört sıradaki takımların SK, ES, HY, BAS, MSKY, SKH değişkeni bakımından İYO değerleri sırasıyla; (5.9, 2.6, %46.6, 6.4, 2.1, %23, 8.8) bulunmuştur. Aynı değişkenler SSO'da (6, 2.68, %45.5, 6.5, 2.2, %23, 9.2) olarak tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular ışığında ilk dört takımın SK değişkeni bağlamında sezon sonunda 6.9'dan 6.7'ye ilerlediğini, ES değişkeninde 2.7'den 2.8'e gerilediğini, HAS'nin %51.4'den %51.6'ya yükseldiği, BAS değişkeninin 5.4'den 5.3'a gerilediği, MSKY'nin %20'den %19'a gerilediği, SKH bakımından ise 10'dan 10.4'e gerilediği belirlenmiştir. Aynı değişkenler son dört takım açısından incelendiğinde SK değişkeninde 5.9'dan 6.02'ye doğru küçük bir iyileşme, ES bakımından her iki sezonda da 2.6 da, HAS %46'dan %45'e düştüğü, BAS 6.4'den 4.5'e doğru bir gerileme olduğu, MKSY'nin her iki devre de de %23olarak devam ettiği, SKH değişkeni bakımından 8.8'den 9.2'ye doğru bir iyileşme gösterdiği belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Erkek Voleybol, Müsabaka Analizi, Servis, Servis Karşılama, Hücum, Blok, Data-volley

POS.455 The Evaluation According to The Selected Variables, of The First Four and The Last Four Teams Which Raced in The 2014-2015 Season of Turkey Men's Volleyball League

In this research, the first term and the second term performances of the first four teams and the last four teams among the twelve teams which raced in the 2014-2015 season of Turkey men's volleyball league, have been evaluated. The research group of this study is the data gathered from the first four and the last four teams', 176 games played in 22 weeks during the 2014-2015 season of Turkey man's volleyball league. The variables evaluated are: service fault (SF), uneffectvie service (US), point received from attack (PRFA), point received from block (PRFB), block fault (BF), excellent service reception rate (EXRR), and service recption fault (SRF). The first season averages and the end-of-season averages of the teams included in this research have been evaluated according to the variables mentioned above, and descriptive statistics have been used. The first four teams', first season results according to the SF, US, PRFA, PRFB, BF, EXRR, SRF variables, were found as (6.9, 2.7, %51.4, 5.4, %20, 10.09). The end-of-season results were observed as (6.7, 2.8, %51, 5.3, %19, 10.4). The last four teams' results according to the same variables in the first season were (5.9, 2.6, %46.6, 6.4, 2.1, %23, 8.8), and the end-of-season results were (6, 2.68, %45.5, 6.5, 2.2, %23, 9.2). The first four teams' SF variable decreased from 6.9 to 6.7 at the end of the season. The US variable decreased from 2.7 to 2.8, the PRFA variable increased from 51.4% to 51.6%, the PRFB variable increased from 5.4 to 5.3, the ESRR decreases from 20% to 19% the SRF decreased from 10 to 10.4. The last four teams' SF variable increased from 5.9 to 6.02, US remained as 2.6 in both season,the PRFA variable decreased from 46% to 45%, the PRFB variable decrease from 6.4 to 4.5, the ESRR remained as 23% in both season and the SRF variable improved from 8.8 to 9.2.
Keywords : Men Volleyball, Scouting, Service, Serve Reception, Attack, Block, Data-volley.

POS.457 2014-2015 Sezonu Türkiye Bayanlar Voleybol Liginde Mücadele Eden İlk Dört ve Son Dört Takımın Seçilmiş Değişkenler Bakımından Değerlendirilmesi

Cengiz AKARÇEŞME[1], Esen GÜRBÜZSEL[2], Emre ALTUNDAĞ[3], Özgür SÖNMEZ[4]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Fen Fakültesi,Türkiye
3 Bolu Abant İzzet Baysal, Beden Eğitimi ve Spor, Türkiye
4 Milli Eğitim Bakanlığı, Ankara Keçiören Atatürk Ortaokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada 2014-2015 sezonu Türkiye Bayanlar Voleybol Lig etabı sonunda, puan sıralamasında yer alan 12 takım arasındaki ilk dört ve son dört takımın, seçilmiş değişkenleri göz önüne alınarak ilk yarı ve ikinci yarı performansları değerlendirilmiştir. Çalışmanın araştırma grubunu, Türkiye Bayanlar Voleybol Ligi birinci ve ikinci devre maçları sonunda, ligi ilk dört ve don dört sırada tamamlayan 8 takımın 22 haftalık 176 maça ait verisinden türetilmiştir. Değerlendirmeye alınan değişkenler, servis kaçırma (SK), etkisiz servis (ES), hücumdan alınan sayı (HAS), bloktan alınan sayı (BAS), blok hatası (BH), mükemmel servis karşılama oranı (MSKY) ve servis karşılama hatası (SKH) olarak belirlenmiştir. Araştırma kapsamına alınan takımların yukarıdaki değişkenler bakımından ilk yarı ortalamaları (İYO) ve Sezon sonu ortalamalarına (SSO) ait betimsel istatistiklerden yararlanılmıştır. İlk dört sıradaki takımların SK, ES, HY, BAS, MSKY, SKH değişkeni bakımından İYO değerleri sırasıyla; (10.4, 3.3, 39.9, 3.8, 38, 9.4) olarak belirlenmiştir. Aynı değişkenler bakımından SSO (11.96, 2.83, 40.5, 3.9, 36, 8.9) olarak gözlenmiştir. Son dört sıradaki takımların SK, ES, HY, BAS, MSKY, SKH değişkeni bakımından İYO değerleri sırasıyla; (9.2, 2.9, %32.8, 4.7, %29, 7.3) bulunmuştur. Aynı değişkenler SSO'da (9.7, 2.7, %35.2, 4.5, %31,8, 8) olarak tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular ışığında ilk dört takımın SK değişkeni bağlamında sezon sonunda 10.4'den 11.9'a gerilediği, ES değişkeninde 3.3'den 2.8'e gerilediğini, HY değişkeni bakımından %39.9'dan %40.5'e yükseldiği, BAS değişkeninin 3.8'den 3.9'a gerilediği, MSKY'nin %38'den % 36'ya gerilediği, SKH bakımından ise 9.14'den 8.9'a gerilediği belirlenmiştir. Aynı değişkenler son dört takım açısından incelendiğinde SK değişkeninde 9.2'den 9.7'ye doğru bir iyileşme, ES bakımından 2.9'dan 2.7'ye doğru bir ilerleme, HY %32.8'den %35.2'ye yükselmişken, BAS 4.7'den 4.5'e doğru bir iyileşme, MKSY'de %29'dan %32.8'e bir iyileşme, SKH değişkeni bakımından 7.3'den 8'e doğru bir iyileşme tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Bayan, Voleybol, Müsabaka Analizi, Servis, Servis Karşılama, Hücum, Blok, Data Volley.

OS.457 The Evaluation According To The Selected Variables, of The First Four and The Last Four Teams Which Raced In The 2014-2015 Season of Turkey Women's Volleyball League

In this research, the first term and the second term performances of the first four teams and the last four teams among the twelve teams which raced in the 2014-2015 season of Turkey women's volleyball league, have been evaluated. The research group of this study is the data gathered from the first four and the last four teams', 176 games played in 22 weeks during the 2014-2015 season of Turkey women's volleyball league. The variables evaluated are: service fault (SF), uneffective service (US), point received from attack (PRFA), point received from block (PRFB), block fault (BF), excellent service reception rate (EXRR), and service recption fault (SRF). The first season averages and the end-of-season averages of the teams included in this research have been evaluated according to the variables mentioned above, and descriptive statistics have been used The first four teams', first season results according to the SF, US, PRFA, PRFB, BF, EXRR, SRF variables, were found as (10.4, 3.03, 39.9%, 3.8, 38%, 9.4). The end-of-season results were observed as (11.9, 2.83, 40.5%, 3.9, 36%, 8.9). The last four teams' results according to the same variables in the first season were (9.2, 2.9, 32.8%, 4.7, 29%, 7.3), and the end-of-season results were (9.7, 2.7, 35.2%, 4.5, 31.8%, 8) The first four teams' SF variable decreased from 10.4 to 11.9 at the end of the season. The US variable increased from 3.3 to 2.8, the PRFA Variable increased from 39.9% to 40.5%, the PRFB variable decreased from 3.8 to 3.9, the EXRR decreased from 38% to 36%, the SRF increased from 9.14 to 8.9. The last four teams' SF variable decreased from 9.2 to 9.7, US variable increased from 2.9 to 2.7, the PRFA variable increased from 32.8% to 35.2%, the PRFB variable improved from 4.7 to 4.5, the EXRR improved from 29% to 32.8%, and the SRF variable improved from 7.3 to 8.
Keywords : Women, Volleyball, Scouting, Service, Serve Reception, Attack, Block, Data Volley.

POS.468 Satranç Takım Maçlarında Klasman Avantajı: Türkiye Kulüpler Satranç Ligi Çalışması

Necati Alp ERİLLİ[1], Egemen ERMİŞ[2]
1 Cumhuriyet Üniversitesi,İİBF, Türkiye
2 Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Satranç; en basit tanımı ile iki ayrı renkli ve 64 kareli bir satranç tahtası üzerinde oynanan ve sayılabilir sonsuz oyun tanımlamasını hak eden bir zekâ sporu olarak da tanımlanabilir. 1991 yılında bağımsızlığını alan Türkiye Satranç Federasyonu, son yıllarda gerek sporcu gerekse turnuva sayılarında altın dönemlerini yaşamaktadır. Bireysel spor olmanın da avantajı ile 2015 yılsonu itibariyle lisanslı 484.430 sporcusu bulunmaktadır ve futboldan sonra lisanslı sporcu sayısında 2.sırada yer almaktadır.1995 yılından itibaren düzenlenen Türkiye Satranç Ligi, 2016 itibariyle 4 lig üzerinden düzenlenmektedir. Bunlar: İl-yöre yarışmaları, Türkiye Kulüpler Şampiyonası, Türkiye Satranç 1.Ligi ve Süper Lig'dir. Birçok spor dalında olduğu gibi burada da lige çıkma ve ligden düşme kuralları vardır. Bu çalışmada 2007-2016 yılları arasında oynanan Türkiye Kulüpler Şampiyonası'nda oynanan maçlar analiz edilmiştir. Satranç eşlendirme sistemine göre yüksek klasman puanlı takımlar her zaman daha düşük klasman puanlı takımlarla eşlendirilerek denge sağlanmaktadır. Satranç oyuncularının sahip olduğu uluslararası kuvvet dereceleri de klasman puanlarına etki etmektedir. Yüksek ELO (Uluslararası Kuvvet Derecesi) puanına sahip oyuncular üst masalarda ve nispeten kendilerine denk ELO puanlı oyuncular ile oynayabilmektedirler. Fakat her zaman favori olanların kazanamaması, satranç takım maçlarının güzelliğini de ortaya koymaktadır. Yüksek klasman puan avantajı, yabancı oyuncu bulundurma avantajı veya ünvanlı oyuncu oynatma avantajı gibi konular istatistiksel olarak araştırılmıştır. İlgili değişkenler arasında ki-kare analizi yapılarak önem farklılıkları bulunmuştur. Elde edilen sonuçlara göre bir üst lige çıkmak için gereken performanslar ve atılması gereken adımlar belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Satranç, Kulüpler Şampiyonası Ki-kare Analizi, ELO

POS.468 Classification Advantage In Chess Team Matches: Turkey Clubs Chess League Study
Chess can be defined as a mind sport played on a board of two different colors and 64 squares and deserves a definition of numerable indefinite game. Turkey Chess Federation, which became independent in 1991, is experiencing its golden era in terms of numbers of both athletes and tournaments. With the advantage of being an individual sport, chess has 484.430 licensed players as of 2015 and the second highest number of registered athletes, after football.Organized since 1995, Turkey Chess League has begun to be organized in 4 leagues by 2016. Like in many sport branches, there are rules of being promoted or demoted from league.This study analyzes games played in Turkey Clubs Championships between 2007 and 2016. According to chess pairing system, teams with high ranks are always paired with teams with lower ranks and thus balance is achieved. International power degrees of chess players also have an influence on classification scores. Players with high ELO (International Classification Degree) scores can play at higher score tables and with players who comparatively match their scores. However, the fact that the favorite players do not always win shows us the beauty of chess team matches. This study statistically analyzes subjects such as high classification score advantage, the advantage of having a foreign player or a titled player. Chi-square analysis has been conducted to find significance differences between related variables. Performances and steps to be taken to promote to a higher league have been determined according to the results. It has been found that players with high ELO and foreign players have an influence on a team's being promoted to a higher league. It has also been found that having a high rank in classifications is not always an advantage.
Keywords : Chess, Clubs Championship, Chi-Square Analysis, ELO

POS.481 Türk Cimnastikçilerin Fiziksel Profillerinin ve Dikey Sıçrama Yüksekliklerinin Başarı İle İlişkisi

Pınar TATLIBAL, Hikmet GÜMÜŞ, Merve KOCA, Sercin KOSOVA, Fırat ÖZDALYAN, İsmet TOK, Mert TUNAR
Dokuz Eylül üniversitesi, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Vücut kompozisyonu, özellikle cimnastik gibi görsel algının da ön planda olduğu branşlarda performans değerlendirilmesinde estetik gereklilikler açısından önem taşıyabilir. Cimnastikçilerin fiziksel profillerinin güncel verilerine ulaşılmasının ve tüm cimnastik disiplinlerinde temel vücut zorluğu sınıfında yer alan sıçrama performansının başarı düzeylerine etkisinin belirlenmesinin önemli olacağı düşünülmektedir. Bu araştırmanın amacı; 2014-2015 sezonunda Türkiye Federasyon Kupası'nda yarışan Türk cimnastikçilerin fiziksel profillerinin incelenmesi, dikey sıçrama yüksekliğinin ölçülmesi ve müsabaka sonuçlarına göre başarı durumları ile ilişkisinin araştırılmasıdır. Bu araştırmaya 10-21 yaş aralığında 131 cimnastikçi (artistik, ritmik, trampolin aerobik) katıldı. Cimnastikçilerin fiziksel profillerini belirlemek amacıyla boyları, vücut ağırlıkları, yağ oranları ölçüldü ve vücut kütle indeksleri hesaplandı. Dikey sıçrama yükseklikleri ölçüldü. Cimnastikçilerin başarı durumları resmi sonuç listelerindeki sıralamalara göre başarılı (1. Grup) ve başarısız (2. Grup) olmak üzere her kategori için iki grup halinde belirlendi. Aerobik cimnastik 12-14 yaş tek bayan kategorisinde yarışan cimnastikçilerde iki grubun dikey sıçrama yükseklikleri arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($z=1.964$, $p<0.05$). Bu durumda, katılımcıların başarılarına göre ayrılan iki grup arasında anlamlı bir farklılık vardır ve daha başarılı olan birinci grubun dikey sıçrama performansının daha iyi olduğu ortaya konmuştur. Diğer disiplinlerin kategorileri grupları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bu çalışma sonuçlarına göre 12-14 yaş tek bayan kategorisi aerobik cimnastik sporcularında dikey sıçrama performansı daha iyi olan grubun, müsabaka başarısının da daha yüksek olduğu görülürken diğer disiplinlerin kategorilerinde ele alınan parametrelerin müsabaka başarısıyla ilişkili olmadığı tespit edilmiştir. Söz konusu sporcuların antrenman planlarına sıçramayı geliştirici programlar eklemeleri önerilebilir.
Anahtar Kelimeler : Anahtar Kelimeler: Cimnastik, Fiziksel Profil, Dikey Sıçrama.

POS.481 The Relationship of The Turkish Gymnasts' Physical Profiles and Vertical Jump Performances with Success

Body compositions may be important in the terms of aesthetic requirements to evaluate performance especially in gymnastics which the visual perception is at forefront. To obtain the current data of the gymnasts' physical profile and determine the effects of the vertical jump performance, which is located in the class of basic body difficulty, to success can be significant. The aim of the study is to examine the physical profile, measure the vertical jump performance of the gymnasts who were competing in 2014-2015 Turkish Federation Cup and determine the relationship between vertical jump performance and success according to competition results. 131 gymnasts (artistic, rhythmic, trampoline, aerobic) who were between the age of 10-21 participated to the study. Height, weight and body fat percentage were measured and body mass index were calculated to determine the physical profiles of the gymnasts. Then, the vertical jump height was measured. According to gymnasts' success, the results were listed from the best result to worst and divided to two. The first half was named as successful group (1st Group) and the second half was named as unsuccessful group (2rd Group) for each gymnastics category. There is a significant difference in vertical jump performance between the two groups in women aerobic gymnasts whose age of 12 to 14 ($z=1.964$, $p<0.05$). In this case, between the two groups which are separated according to their success, there is a significant difference and the vertical jump performance degrees of more successful group were determined more successful compared with the other group. In the other categories, there are no significant differences between the groups according their success.According to study results, in the category of age group 12-14 women aerobic gymnasts, the group which has better vertical jump performance degree also achieved success in competition. and in the other categories, it was determined that parameters which are the subject of the study has no relation with the success. It can be given as an advice to gymnasts that they can add jump developer programs to their training plans.
Keywords : Gymnastics, Physical Profile, Vertical Jump.

POS.490 Sekiz Hafta Pliyometrik Antrenman ve Sürat Antrenmaninin 15-16 Yaş Grubu Atletlerde Yerde Kalış Süresi ve İtiş Gücüne Etkisi

Nesim TUNÇ[1], Ertay SEYREK[1], Mehmet KALE[2]
1 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı 8 hafta pliyometrik ve sürat antrenmanlarının 15–16 yaş grubu atletlerin yerde kalış süresi ve itiş gücüne etkisini incelemektir. Çalışmaya 30 erkek öğrenci gönüllü denek olarak katılmıştır. Denekler 3 gruba ayrılmıştır: Pliyometrik Antrenman Grubu (PAG) (n: 10) (yaş: 15.7±0.5 yıl, boy uzunluğu: 175.9±4.4 cm, vücut ağırlığı: 66.5±10.7 kg, antrenman yaşı: 5.9±0.9 yıl), Sürat Antrenmanı Grubu (SAG) (n: 10) (yaş: 15.6±0.5 yıl, boy uzunluğu: 173.8±5.4 cm, vücut ağırlığı: 69.1±12.2 kg, antrenman yaşı: 6.1±0.9 yıl) ve Kontrol Grubu (KG) (n: 10) (yaş: 15.3±0.7 yıl, boy uzunluğu: 173.3±6.8 cm, vücut ağırlığı: 66.6±8.2 kg, antrenman yaşı: 6.1±1.1 yıl). SAG ve PAG'ye 8 hafta, haftada 2 gün antrenman programı uygulanmıştır. Sekiz haftalık antrenman öncesi ve sonrası testleri olarak uzun atlama yaklaşma koşusunda sıçrama tahtasına basan kuvvetli ayağın yerde kalış süresi ve aktif sıçrama sırasında her iki bacakla sergilenen itiş gücü test edilmiştir. Grupiçi ön- ve son-test karşılaştırmaları için Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testi kullanılmıştır. Gruplararası ön- ve son-test karşılaştırmalarında Kruskal Wallis ikiden fazla bağımsız örnek testi kullanılmıştır. Gruplararası fark bulunduğunda farkın hangi gruptan meydana geldiğini belirlemek için Mann Whitney U iki bağımsız örnek testi kullanılmıştır. Anlamlılık seviyesi olarak p £ 0.05 alınmıştır. PAG'nin antrenman öncesi ve sonrası testleri arasında istatistiksel anlamlı bir fark (p<0.01) bulunmuşken SAG ve KG'de istatistiksel anlamlı fark bulunmamıştır. Antrenman öncesi her 2 testin gruplararası karşılaştırmasında istatistiksel anlamlı fark bulunmazken antrenman sonrasında yerde kalış süresinde gruplararası istatistiksel anlamlı fark bulunmuştur (p<0.01). İstatistiksel ikili karşılaştırma analizlerinde SAG ve KG, SAG ve PAG karşılaştırmalarında anlamlı fark bulunmazken KG ve PAG karşılaştırmasında anlamlı fark bulunmuştur (p<0.01). Bu farkın PAG'deki gelişimden dolayı meydana geldiği belirlenmiştir. Sonuç olarak yerde kalış süresi azaltıldığından özellikle sürat gelişiminde pliyometrik antrenmanların kullanılması tavsiye edilir.
Anahtar Kelimeler : Pliyometrik, Sürat, Antrenman, Itiş Gücü, Yerde Kalış Süresi, Aktif Sıçrama

POS.490 Effects of 8-Week Plyometric Training and Speed Training On Contact Time and Pushing Power of 15-16 Aged Group Athletes

The purpose of this study was to investigate effects of 8-week plyometric training and speed training on contact time and pushing power of 15-16 aged group athletes. Thirty male students volunteered in the study. They were divided to 3 groups: Plyometric Training Group (PTG) (n: 10) (age: 15.7±0.5 year, body length: 175.9±4.4 cm, body weight: 66.5±10.7 kg, training age: 5.9±0.9 year), Speed Training Group (STG) (n: 10) (age: 11.50±0.52 year, body length: 173.8±5.4 cm, body weight: 69.1±12.2 kg, training age: 6.1±0.9 year), and Control Group (CG) (n: 10) (age: 15.3±0.7 year, body length: 173.3±6.8 cm, body weight: 66.6±8.2 kg, training age: 6.1±1.1 year). PTG and STG trained with 8 weeks, 2 times a week. Pre- and post-training contact time on the long jump take-off board and pushing power in the countermovement jump were tested. Pre- and post-training test comparisons within the groups were analyzed statistically with Wilcoxon paired two- sampled test. Pre- and post-training test comparisons among the groups were analysed statistically with Kruskal Wallis test for several independent samples. If there were differences among the groups, Mann Whitney U two independent samples test was used for peer comparisons. The probability level for statistical significance was set to p £ 0.05. There were significant pre- and post-training test differences for PTG (p £ 0.01) but there were no significant differences in STG and CG. There were no significant pre-training contact time and pushing power test differences among 3 groups but there was a significant difference in the post-training contact time test (p £ 0.01). Post training peer comparisons showed that there were no significant differences between STG and CG, SAG and PTG. However, there was a significant difference between CG and PTG (p<0.01). It was stated that the difference resulted from contact time development in PTG. In conclusion, it is suggested that plyometric training is one of the useful training methods for speed development because it decreases the contact time.
Keywords : Plyometric, Speed, Training, Pushing Power, Contact Time, Countermovement Jump

POS.492 Kadın Voleybolcuların Bazı Motorik Özelliklerinin Oynadıkları Mevkilere Göre Karşılaştırılması

Tuğçe BÖLÜKBAŞI Yusuf KÖKLÜ, Utku ALEMDAROĞLU
Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bir voleybol maçı sırasında oyuncular, toplam kat edilen mesafeler, sıçrama yükseklikleri ve sıçrama sayıları gibi özelliklerde oynadıkları mevkilere göre farklılık göstermektedir (1,2). Ancak kadın voleybolcuların oynadıkları mevkilere göre motorik özellikleri açısından farklılık gösterip göstermediği ile ilgili yeterli çalışmaya literatürde rastlanmamıştır. Bu araştırma bölgesel ligde farklı mevkilerde oynayan kadın voleybolcuların bazı motorik özelliklerinin karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya, bölgesel ligde oynayan 7 pasör (yaş: 20,2±2,2 yıl; boy uzunluğu:166,4± 8,9 cm; vücut ağırlığı: 60,3±4,7 kg; antrenman yaşı:7,7±2,3 yıl), 13 smaçör (yaş: 20,7±3,2 yıl; boy uzunluğu:171,7±4,9 cm; vücut ağırlığı: 63,5±8,9 kg; antrenman yaşı:7,7±2,6 yıl), 10 orta oyuncu (yaş: 23,3±1,8 yıl; boy uzunluğu:173,2±5,6 cm; vücut ağırlığı: 70,2±7,5 kg; antrenman yaşı:7,7±10,7 yıl), 8 pasör çaprazı (yaş: 21,7±1,0 yıl; boy uzunluğu:174,7±8,0 cm; vücut ağırlığı: 67,4±8,5 kg; antrenman yaşı:6,6±2,0 yıl), 10 libero (yaş: 20,0±2,40 yıl; boy uzunluğu:165,2±6,9 cm; vücut ağırlığı: 59,1±9,9 kg; antrenman yaşı:8,4±2,5 yıl) toplam 48 kadın voleybolcu gönüllü olarak katılmıştır. Oyunculara antropometrik ölçümleri (boy uzunluğu ve vücut ağırlığı) takiben 5 dakikalık standart ısınma yaptırılmıştır. Isınma sonrası oyunculara sırası ile aktif ve skuat sıçrama, 10-20m sürat, T-diril çeviklik ve yo-yo aralıklı toparlanma (seviye 1) testleri yapılarak ölçümler tamamlanmıştır. Yapılan tek yönlü varyans analizi sonuçları bölgesel ligde oynayan kadın voleybolcuların aktif ve skuat sıçrama, 10m ve 20m sürat, t diril çeviklik ve yo-yo aralıklı toparlanma test performansları arasında oynadıkları mevkiler açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadığını göstermektedir (p>005). Sonuç olarak maç içerisinde yapılan hareketlerin tekrar sayıları, kat edilen mesafeler açısından mevkiler arası farklar olmasına rağmen motorik özellikler açısından istatistiksel olarak anlamlı fark olmaması, oyuncuların oynadıkları mevkilerine özgü antrenman yapmıyor olmamasından kaynaklanıyor olabilir. Bu çalışma sonuçlarına göre voleybol antrenörleri antrenmanları planlarken mevkilerin gereksinimleri doğrultusunda oyuncuların mevkilerine özgü antrenmanlar planlaması tavsiye edilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Sürat, Dayanıklılık, Sıçrama Performansı, çeviklik

POS.492 The Comparison of Female Volleyball Players Some Physical Fitness Characteristics According to Their Positions

There no significant differences between the playing position during a volleyball match in terms of total covered distances, height of the jump and the number of jumps (1,2). However, to our knowledge, there is little information available concerning the physical fitness characteristics of regional female volleyball players. The aim of the present study is to compare some physical fitness characteristics of female volleyball players who play in different positions in the regional league. 7 setters who play in the regional league team (aged 20.2 ± 2.2 year, height: 166.4± 8.9 cm; body weight: 60.3± 9.7 kg; training age : 7.7± 2.3 year), 13 hitters (aged 20.7± 3.2 years; height: 171.7 ±4.9 cm; body weight: 63.5± 8.9 kg; training age 7.7±2.6 year), 10 middle blocker (aged 23.3± 1.8 year; height: 173.2 ±5.6 cm, body weight: 70.2± 7.5 kg; training age: 7.7±10.7 year), 8 setter's diagonal (aged : 21.7± 1.0 year; height: 174.7±8.0 cm, body weight: 67.4± 8.5 kg; training age: 6.6± 2.0 year), 10 libero (aged 20.0±2.40 year; height: 165.2±6.9 cm; weight: 59.1±9.9 kg; training age: 8.4± 2.5 year) were participated to this study as volunteer. The anthropometric measurements (height and weight) of the players were taken after 5 minutes standard warm-up. After warming up, players performed squat jump, countermovement jump, 10-20 m sprint test, T drill agility test and yo-yo intermittent recovery test (level 1). Significant differences were not found between playing positions in terms of squat jump, countermovement jump, 10-20 m sprint, T-drill agility and yo-yo intermittent recovery performance (p>005). According to the present study, playing positions have different demands and physical attributes which are specific to each playing position in female volleyball players. Therefore, these results suggest that coaches should tailor fitness programs according to specific positions.
Keywords: sprint, endurance, jump performance, agility

POS.505 Ekstremite Uzunluklarinin 50m. Serbest Stil Yüzme Süratiyle İlişkisi

Ali COŞKUN, Sena YILMAZ
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Bayramiç Meslek Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; ekstremite uzunluklarının 50 m. serbest stil yüzme hızıyla ilişkisini incelemektir. Bu araştırma Çanakkale Anafartalar Olimpik yüzme havuzundaki Işık Gençlik Spor Yüzme Kulübü, İl Spor Merkezi ve İçdaş Spor Kulübünde bulunan 9-10 yaş aralığındaki 15 erkek ve 15 kız sporculardan toplam 30 sporcudan oluşturuldu. Ölçümler Çanakkale Anafartalar Olimpik yüzme havuzunda uygulandı. Katılımcılara araştırmanın içeriği hakkında bilgi verildi. Araştırmaya katılan sporcuların boy ve kilo ölçümleri alındı. Daha sonra kol uzunluğu, ön kol uzunluğu, el uzunluğu, bacak uzunluğu ve ayak uzunluk ölçümleri alındı. Ekstremite uzunlukları tamamlandıktan sonra 50 m. serbest stil dereceleri 18 Mart Deniz Zaferi yüzme yarışlarında yaptıkları dereceler sonuç halinde alındı. Araştırmada ektremite uzunluklarının sürat ile ilişkisini korelasyon testi ile belirlenmiştir. Araştırmaya katılan erkek sporcularda elli metre sürat performansı ortalaması 49,98 ± 8,62, kulaç uzunluk ortalaması 67,60 ± 4,35, bacak uzunluk ortalaması 70,73 ± 4,93, ayak uzunluk ortalaması 24,53 ± 1,84, boy uzunluk ortalaması 1,34 ± 0,083 olarak bulunmuştur. Erkek sporcularda kulaç (p=,929), , ayak (p=,892), boy uzunluklarında (p=,995) anlamlı fark olmadığı ancak bacak uzunluklarında anlamlı fark bulunmuştur. Erkek yüzücülerin bacak uzunluğu ile sürat arsında orta düzeyde bir ilişki olduğu görülmüştür. Bacak uzunluğu arttığında 50 metre sürat süresi kısalmıştır (p=,04) ; (r= -,53). Araştırmaya katılan kız sporcuların elli metre sürat ortalaması 50,05± 12,54, kulaç uzunluk ortalaması 65,26 ± 4,09, bacak uzunluk ortalaması 71,26 ± 5,86, ayak uzunluk ortalaması 24,40 ± 1,24, boy uzunluk ortalaması 1,36 ± 0,06 olarak bulunmuştur. Kız sporcuların kulaç (p=,302), bacak (p=601), ayak (p=,567), ve boy uzunluklarının 50 metre sürat hızıyla arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür (p=,112).Sonuç olarak yapılan çalışmada 9-10 yaş gurubu sporcularda ekstremite uzunluklarının 50m serbest stil yüzme hızına erkek yüzücülerde bacak uzunluğu hariç etkisi olmadığı bayan yüzücülerde ise ekstremite uzunluklarının yüzme hızına etkisi olmadığı görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Yüzme, Serbest Stil, Sürat, Çocuklarda Yüzme

POS.505 Investigation The Relationship with The 50m Crowl Sprint Performance and The Length of Extremity

The aim of tihs study was investagion the relationship with the 50m crowl sprint performance and the length of extremity. Totaly 30 swimmer (15 male, 15 famela) who were licensed diferent sport club participated into the study voluntary.Body height and body weight measured of swimmers. Extremity lenghts (arm, forearm, hand, leg and foot) measured of swimmers. 50m sprint performance (crowl style) was measured.The length of the relationship with the speed of the limb in the study were determined by correlation test. Average score of the 50m. sprint performance, lenght of overarm score, length of leg, lenght of foot score and body height score male swimmers was 49,98 ± 8,62 sn., 67,60 ± 4,35cm., 70,73 ± 4,93cm., 24,53 ± 1,84cm. 1,34 ± 0,083m. respectively. Correlation was faund between 50m. sprint and lenght of leg only. Correlation was moderate and negative way (p=,04) ; (r= -,53). Average score of the 50m. sprint performance, lenght of overarm score, length of leg, lenght of foot score and body height score famale swimmers was 50,05± 12,54 sn., 65,26 ± 4,09cm., 71,26 ± 5,86cm., 24,40 ± 1,24cm., 1,36 ± 0,06m. respectively. There was not any correlation between 50. Sprint performance and length of extremity. As a result of this study it is possible to said that for male swimmers having long leg may have avantage to batter performance on 50m. sprint.
Keywords : Swimming, Crowl, Sprint, Childeren

POS.507 Hızlı ve Yavaş Tempolarda Yapılan Şınav Antrenmanlarının Üst Extiremite Güç ve Kuvvet Gelişime Etkilerinin Karşılaştırılması

Gürcan ÜNLÜ[1], Asım CENGİZ[2], Mehmet Settar KOÇAK[1]
1 Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor, Türkiye
2 Siirt Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı bitkinliğe varan nitelikte ve iki farklı hızda uygulanan şınav antrenmanlarının (hızlı: 7 tekrar/10 saniye, yavaş 4tekrar/10 saniye)üst vücut güç ve kuvvet gelişimine etkilerini kıyaslamaktır. Antrenman periyodu öncesi ve sonrası; çift el sağlık topu atma, 1 tekrar maksimum (1TM) chest press direnci (kg) maksimum şınav tekrar sayısı ve kavrama kuvveti(kgf) testleri uygulanmıştır. Yaşları 14-15 olan 30 sağlıklı öğrenci çalışmaya gönüllü olarak katılmış ve gruplar rastgele hızlı şınav grubu (HŞ) ve yavaş şınav grubu(YŞ) olarak ikiye ayrılmıştır. Antrenman tempolarının standardizasyonu için metronom kullanılmıştır. Metronom hızları, hızlı grup için 84 bpm yavaş grup için 48 bpm olarak uyarlanmıştır. Grupların antrenman periyodu sonrası gelişimlerinin karşılaştırılması için tekrarlı ölçümlerde ANOVA yapılmıştır(rmANOVA). Sonuçlar her iki gruptaki güç ve kuvvet artışlarını ortaya koymuştur($p<0.05$). HŞ grup ve YŞ grupları arasında 1RM chest press ve kavrama kuvveti gelişimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır($p>0.05$). Ancak diğer iki parametrede HŞ grubu FŞ grubundan daha fazla artış göstermiştir($p<0.05$). Sağlık topu atma mesafelerinde HŞ grubunda 1.12 metrelik ortalama mesafe artışı görülürken, YŞ grubundaki artış 0.54 metredir. Normal tempo(5 push-ups/10 s) maksimum şınav sayılarında FŞ grup yine daha fazla artış göstermiştir($p<0.05$). Sonuç olarak, hızlı tempo çalışan şınav grubunun tüm parametrelerde daha fazla gelişim gösterdiği görülmüştür. Bazı parametrelerdeki artışlar istatistiksel olarak anlamlılık taşımasada, 14-15 yaş sedander öğrencilerde altı haftalık hızlı tempo antrenmanlarının yavaş antrenmanlara göre daha fazla etkili olabileceği söylenebilinir. Yavaş tempo yapılan şınav antrenmanlarının ise kuvvet ve güç üzerinde önemli bir artış ortaya koyabileceği düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Strength Training, Power Training, Push-up

POS.507 Comparison of The Effects of Fast Push-Up and Slow Push-Up Training On Upper Body Strength and Power Performance

The aim of the present study were to evaluate and compare different types of push-up training with two different speeds (fast: 7 push-ups/10 s and slow: 4 push-ups/10 s) which brought the subject to exhaustion on some upper body power and strength indicators. These indicators are two handle medicine ball put, 1 repetition maximum (1RM) two handle chest press and handgrip strength. Thirty healthy male students aged 14-15 were divided into two groups as fast push-ups group for FP (n=14) and slow push up group for SP (n=16) and then they completed 18 training sessions over a six-week period. A metronome was set to standardized tempo in each training 84 beats per minute (bpm) for FP group and 48 beats per minute (bpm) for SP group. Repeated-measure ANOVA (rmANOVA) was performed to reveal significantly increases and differences between two groups. Whenever significance was found, multivariate comparisons were conducted. The results showed that both training groups demonstrated significant improvements for all parameters (p, 0.05). In the FP and SP groups, 1RM chest press scores significantly increased with average 6.57 and 4.38 kg respectively. There were no significant differences between increases in FP and SP groups 1RM chest press. Medicine ball putting distances significantly increased 1.12 m for FP group, 0.54 m for SP group. FP training provided significantly greater increases than SP group on medicine ball scores ($p<0.05$). Additionally, significant increase ($0.05<p$) existed in the number of push-up performance at the regular speed (5 push-ups/10 s) in both groups when the training periods before and after were compared. Overall, FP training had significantly greater effect on all parameters than that of SP throughout this short-term training period. It can be said that fast push-up trainings might be the rapid way for increasing the strength values during six weeks. It is also considered that slow push-up training method also promoted remarkable increase in strength significantly.
Keywords : Strength Training, Power Training, Push-up

POS.510 Sekiz Haftalık IAAF Çocuk Atletizmi Oyunlarının 11-12 Yaş Grubu Çocukların 1000m Dayanıklılık Koşu Performansına Etkisi

Derya Ağdeviren YILDIZ[1], Ertay SEYREK[1], Mehmet KALE[2]
1 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Anadolu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı 8 hafta uygulanan IAAF Çocuk Atletizmi içerisindeki 8 dk dayanıklılık koşusu, formula 1, sprint/engel/slalom bayrak koşusu oyunlarının 11–12 yaş grubu çocukların 1000 m koşu performansı üzerine etkilerini incelemektir. Çalışmaya 36 erkek öğrenci (yaş: 11.50±0.52 yıl) gönüllü denek olarak katılmıştır. Denekler 3 gruba ayrılmıştır [Grup 1 (n=12): 8 dk Dayanıklılık Koşusu Grubu, Grup 2 (n=12) : Formula 1 Grubu (n=12) ve Grup 3 (n=12) Sprint/Engel/Slalom Bayrak Koşusu Grubu]. Her grup 8 hafta, haftada 3 gün, günde 45 dk (ısınma evresi: 20 dk, esas (oyun) evre: 20 dk, soğuma evresi: 5 dk) antrenman programı uygulanmıştır. Bütün gruplara ön-test ve son-testler öncelerinde 10 dk ısınma koşusu, 10 dk gerdirme ve 4x50 m artırma koşusu yaptırılmıştır. Sekiz haftalık antrenman öncesi ve sonrası 1000m koşu performansları test edilmiştir. Grupiçi ön-test ve son-test karşılaştırmaları için Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek testi kullanılmıştır. Anlamlılık seviyesi olarak p £ 0.05 alınmıştır. Her grubun ön-test ve son-testleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur [(Grup 1: Z= -3.061, p £ 0.01, 285.25s'den 255.50s'ye), (Grup 2: Z= -3.061, p £ 0.01, 308.0s'den 289.1s'ye) ve Grup 3: Z= -2.551, p £ 0.05, 301.1s'den 291.0s'ye)]. Sonuç olarak aerobik dayanıklılığın devamlı yüklenme, fartlek, interval gibi yöntemlerin dışında oyun formatındaki çalışmalarla da geliştirildiği ve özellikle çocuklarda sürekli koşular ya da aynı türdeki yüklenme antrenmanlarının sıkıcı geçmesini engellemede etkili olabileceği düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler :IAAF Çocuk Atletizmi, 8 Dk Dayanıklılık Koşusu, Formula 1, Sprint/engel/slalom Bayrak Koşusu

POS.510 Effects of 8-Week IAAF Kids' Athletics Plays On 1000m Running Performance of 11-12 Aged Group Children

The purpose of this study was to investigate effects of 8-week IAAF Kids' Athletics plays including in 8 min endurance running, formula 1, and sprint/hurdle/slalom relay running on 1000 m running performance of 11-12 aged group children. Thirty-six male students (age: 11.50±0.52 year) volunteered in the study. They were divided to 3 groups [Group 1 (n=12): 8 min Endurance Running Group, Group 2 (n=12): Formula 1 Group, and Group 3 (n=12): Sprint/Hurdle/Slalom Relay Running Group]. Each group trained with 8 weeks, 3 times a week, 45 min a day (warm-up phase: 20 min, main (playing) phase: 20 min, cool-down phase: 5 min). Warm-up procedure was 10 min jogging, 10 min stretching, and 4x50 m acceleration running before pre- and post-tests for the groups. Pre- and post-training 1000m running performance were tested. Pre- and post-training test comparisons within the groups were analyzed statistically with Wilcoxon paired two- sampled test. The probability level for statistical significance was set to p £ 0.05. There were significant statistical pre- and post-training test differences for each group [Group 1: Z= -3.061, p £ 0.01, from 285.25s to 255.50s), (Group 2: Z= -3.061, p £ 0.01, from 308.0s to 289.1s), and (Group 3: Z= -2.551, p £ 0.05, from 301.1s to 291.0s)]. In conclusion, aerobic endurance in children can be developed with some plays instead of training methods such as fartlek, interval. These plays can be effective training methods for preventing children from the effects of continuous running or same overloading that children find boring.
Keywords : Keywords: IAAF Kids' Athletics, 8 Min Endurance Running, Formula 1, Sprint/hurdle/slalom Relay Running

POS.511 Orta Düzeyde Aktif Kişilerde Anaerobik Güç Özelliklerinin Cinsiyete Göre Karşılaştırılması

Sezgin KORKMAZ, Cem Sinan ASLAN
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Anaerobik kapasite, çok kısa süreli, maksimal ve supramaksimal fiziksel aktivitelerde kasların işe adapte olabilme kapasitesidir. Anaerobik kapasitenin birim zamandaki değerine anaerobik güç denir. Bu çalışmada amaç; orta düzeyde aktif kadın ve erkeklerde anaerobik güç özelliklerinin cinsiyete göre karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya, herhangi bir sağlık ve yaralanma problemi bulunmayan, 21,13±2,04 yıl yaş, 56,78±8,35 kg vücut ağırlığı ve 164,71±5,91 cm boy ortalamasına sahip 45 kadın ile 21,353±1,72 yıl yaş, 69,27±6,51 kg vücut ağırlığı ve 175,98±5,87 cm boy ortalamasına sahip 48 erkek toplam 93 kişi dahil edilmiştir. Katılımcıların anaerobik güç özelliklerinden zirve güç, anaerobik kapasite, minimum güç, maksimum güç ve yorgunluk indeksi özellikleri Wingate Anaerobik Güç Testi ile belirlenmiştir. Ayrıca, bu özellikler vücut ağırlığına bölünerek relatif güç özellikleri de hesaplanmıştır. Verilerin karşılaştırılmasında SPSS (Ver. 14) paket programında yer alan Independent Sample t-Test kullanılmış, α değeri ise 0,05 olarak kabul edilmiştir. Sonuç olarak; “yorgunluk indeksi yüzdesi” haricinde mutlak ve relatif anaerobik güç özelliklerinin her birinde erkeklerin değerleri kadınlara göre anlamlı derecede yüksek çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Wingate Testi, Anaerobik Güç, Relatif Güç, Cinsiyet

POS.511 Comparison of Anaerobic Power Characteristics of Active Individuals At Intermediate Level According To Gender

Anaerobic capacity is a measure of the capacity of muscles to adapt work in short duration, to maximal and supramaximal physical activities. Anaerobic power is the value of anaerobic capacity per unit time. The aim of this study was to compare anaerobic power characteristics of active female and male persons at the intermediate level according to gender. Healthy 45 female (average age, weight and height values were in 21,13±2,04 years, 56,78±8,35 kg and 164,71±5,91 cm) and 48 male (average age, weight and height values were in 21,35±1,72 years, 69,27±6,51 kg and 175,98±5,87 cm) participated voluntarily in this study. Participants' peak power, average power, minimum power, maximum power and power drop characteristics were measured via Wingate Anaerobic Power Test. In addition, relative power properties of participants were calculated by means of "Anaerobic power features/body weight". In order to compare differences between groups Independent Sample t-Test in SPSS (Ver.14) program were used and *α* set as 0,05. As a result, the values of the male group in each of the absolute and relative anaerobic power features except "% fatigue index" value were significantly higher than female group.
Keywords : Wingate Test, Anaerobic Power, Relative Power, Gender

POS.512 Basketbolcularda PNF ve Statik Germe Egzersizlerinin Kuvvet Üretimi Üzerine Akut Etkisi

Orhun ÇOYMAK, Eylem ÇELİK, Utku ALEMDAROĞLU, Özlem KILIÇ
Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma PNF (proprioceptive neuromuscular facilitation**)** ve statik germe egzersizlerinin kuvvet üretimi üzerine akut etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya Erkekler Basketbol Yıldızlar Kategorisinde mücadele eden 24 basketbol oyuncusu ($_{yaş}$=15,44±0,51 yıl, $_{boy}$=177,0±10,21 cm, $_{vücut\ ağırlığı}$ = 177,0±10,21 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Sporculara çalışmaya başlamadan önceki hafta germe egzersizleri ve izokinetik kuvvet ölçümüne alışmaları için adaptasyon çalışması yaptırılmıştır. Ölçüm haftası sporcuların antropometrik ölçümleri (boy uzunluğu ve vücut ağırlığı) alındıktan sonra sporculara 48 saat ara ile üç farklı günde izokinetik kuvvet ölçümleri yapılmıştır (pnf+kuvvet ölçümü, statik+ kuvvet ölçümü, kuvvet ölçümü). Ölçümler öncesi rasgele dağıtımı sağlamak için sporcular 3 farklı gruba ayrılmışlar ve her sporcu üç uygulamayı da farklı sıralar ile yapmıştır. İzokinetik kuvvet ölçümü İzokinetik Dinamometre (Humac Norm Testing Rehabilitation system, CSMI Medikal Solutions, USA) ile yapılmıştır.
İzokinetik kuvvet ölçümleri ise 60^0/s ve 180^0/s hızla dominant bacak konsantrik/konsantrik fazda iki tekrar ısınma ve beş tekrar ölçümden oluşmuştur. Testler arası iki dakika dinlenme süresi verilmiştir. Ölçümlerden elde edilen en yüksek tepe tork değeri değerlendirmeye alınmıştır. Verilerin analizinde Tekrarlı Ölçümlerde Varyans Analizi kullanılmış, güven aralığı 0,05 olarak kabul edilmiştir. 60^0/s ve 180^0/s hızlarda dominant bacak hem ekstansiyon hem de fleksiyonda sporcuların kuvvet değerleri üzerinde her iki germe egzersizinin de akut olarak pozitif bir etkisi olduğu görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : PNF,Statik,Tepe Tork,Basketbol

POS.512 The Accute Effects of PNF and Static Stretching Exercises On Force Production In Basketball Players

This study was aimed to investigate the acute effects of PNF and static exercises on force production.24 male basketball player voluntereed to the study($_{age}$=15,44±0,51 years, $_{height}$=177,0±10,21 cm, $_{weight}$ = 177,0±10,21 kg).Before starting study, atheletes were seperated in three groups randomly (1st group: PNF exercise & isokinetic force measurement;2nd group: Static stretching & isokinetic force measurement; 3rd group : isokinetic force measurement) and all of them were called to laboratory for familiarization training.After familiarization,each group participated in all of three testing procedure and performed 4 static or PNF strecthing exercises to stretch the leg extonsor muscles of the dominant leg during 3 seperate ,randomly ordered laboratory visits at intervals of 48 hours. Peak tork (PT) was measured at 60^0/s ve 180^0/s consantric/consantric phase and the protocol of measurement was set at 5repeats at each velocity following 2 repeats warm-up and 2minutes resting period in between the repeats. The highest value of PT was recorded for further analysis.Obtained results analyzed using repeated meauses analysis of variance and level of significance was 0,05.The results indicated that both streching exercises had a positive acute effect on force production at tested velocities.
Keywords : PNF,Static,Pick Torque,Basketball

POS.558 12-14 Yaş Çocuklarda Anaerobik Güç İle 50 Metre Serbest Stil (Krawl) Yüzme Performansları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Cengiz ÖLMEZ, Mehmet Ali AKARSU, Selami YÜKSEK, Vedat AYAN
Karadeniz Teknik üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, Trabzon ilindeki 12-14 yaş grubu kız ve erkek yüzücülerin, anaerobik güç puanları ile 50 metre serbest stil yüzme dereceleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu çalışmaya Trabzon Yeşilova Yüzme Spor Kulübü'nde çalışan 6 kız (yaş 13,00±1,10 yıl, boy 1,53±0,09 m, vücut ağırlığı 43,67±7,39 kg) ve 15 erkek (yaş 12,53±0,92 yıl, boy 1,53±0,08 m, vücut ağırlığı 44,07±9,71 kg) toplam 21 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırma sırasında sporcuların yaş, boy, vücut ağırlığı, antrenman yaşı, vücut kitle indeksi, anaerobik güç dereceleri ve 50 metre serbest stil yüzme dereceleri ile ilgili veriler toplanmış ve anaerobik güç dereceleri ile 50 metre serbest stil yüzme dereceleri arasındaki ilişki incelenmiştir. Anaerobik güç dereceleri için dikey sıçrama testi kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizi SPSS 23.0 istatistik programı kullanılarak Pearson Korelasyon analizi ile değerlendirilmiş ve anlamlılık düzeyi olarak $p<0,05$ değeri alınmıştır. Sonuç olarak yüzücülerin anaerobik güç puanları (dikey sıçrama dereceleri) ile 50 m serbest stil (krawl) yüzme dereceleri arasında ($r=-0,84$, $p<0,05$) zıt yönde yüksek düzeyde korelasyon ilişkisi olduğu görülmüştür. Bu korelasyon ilişkisi, yüzücülerin anaerobik güç puanları arttıkça 50 metre serbest stil yüzme sürelerinin kısalacağını göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Yüzme, Anaerobik Güç Dereceleri, 50 Metre Serbest Stil Dereceleri

POS.558 The Relationship Between Anaerobic Power and 50 Meter Freestyle Swimming Performance in 12-14 Years of Age Swimmers

The purpose of this study was to investigate the relationship between anaerobic power and 50 meter freestyle swimming performance in 12-14 years of age swimmers in Trabzon. 6 females (age 13,00±1,10 years, height 1,53±0,09 m, weight 43,67±7,39 kg) and 15 males (age 12,53±0,92 years, height 1,53±0,08 m, weight 44,07±9,71 kg) totally 21 swimmers who are studying Trabzon Yeşilova swimming Sport Club participated in this study voluntarily. During the study; age, height, body weight, age of train, body mass index, anaerobic power degrees and 50 meter freestyle swimming degrees was collected to every swimmers and were investigated the relationship between anaerobic power degrees and 50 meter freestyle swimming results. Sargent jump test is used to determine anaerobic power degrees. Correlation between anaerobic power (sargent jump) and 50 meter freestyle swimming performance in 12-14 years of age swimmers were studied with Pearson correlation analysis. All analyses were executed in SPSS 23.0 and the statistical significance was set at $p < 0.05$. As a result, there is a statistically negative high level relationship between anaerobic power and 50 meter freestyle swimming performance ($r=-0,84$, $p<0,05$). This relationship indicates that when the anaerobic power degrees increase, freestyle swimming duration will decrease.
Keywords : Swimming, Anaerobic Power Degrees, 50 M Freestyle Swimming Degrees

POS.560 Anaerobik Performans ve Alt Ekstremite Fibril Tipi Arasındaki İlişkiler

Azize DIEDHIOU[1], Evrim ÜNVER[2], Ayşe Kin İŞLER[2], Tahir HAZIR[2]
1 Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Değişik fiziksel aktivitelerde kasın mekanik kasılma performansı ve kas fibril tipi dağılımı arasında anlamlı ilişki olduğu gösterilmiştir. Güç/kuvvet sporcularında Tip II fibril yüzdesinin yüksek olması, egzersiz performansı ile fibril tipi dağılımı arasında bağlantı olduğunun bir göstergesidir. Bu çalışmanın amacı, anaerobik gücün değerlendirilmesinde yaygın olarak kullanılan Wingate Testinde(WAnT) ölçülen zirve güç (ZG), ortalama güç (OG), minimum güç (MG) ve yorgunluk indeksi(YI) ile alt ekstremitefibril tipi arasındaki ilişkileri incelemektir. Çalışmaya yaşları 18 ile 30 arasında değişen, 16 aktif erkek sporcu (yaş: 23,3 ± 2,62 yıl; boy: 182,7 ± 6,47 cm; vücut ağırlığı: 78,7 ± 7,15 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara en az 2 gün ara ile vücut ağırlıklarının % 7,5'ine karşılık gelen iş yükünde standart WT ve hızlı kasılan fibril yüzdesini(FT%) tahmin etmek için izokinetik dinamometrede alt ekstremiteekstansör kaslarına 180°/sn hızda izokinetik test uygulanmıştır. FT%, ekstansör kasların izokinetik dinamometrede ölçülen50 maksimaltork kuvvetinin ilk üç ve son üç değerleri kullanılarak Thorstensson ve Karlsson'un (1976) formülünden kestirilmiştir. FT% ile WT'de ölçülen güç değişkenleri arasındaki ilişkiler Pearson'un r katsayısı ile belirlenmiştir.FT% ile absolut ZG (r = 0.345), OG (r = 0.185) ve MG (r = 0.025) arasında anlamlı ilişkiler saptanmamıştır (p>0.05). Benzer şekilde FT% ile relatif ZG (r = 0.304), OG (r = 0.010) ve MG (r = -0.128), arasında da anlamlı ilişkiler gözlenmemiştir (p>0.05). YI ve FT% dağılımı arasındakiilişki (r = 0.387)de anlamlı değildir (p>0.05). Bu çalışmanın bulguları WAnT'den ölçülen güç değişkenlerinin izokinetik testten kestirilen FT% dağılımından bağımsız olduğunu göstermektedir. Bu bulgulara bağlı olarak kestirim yöntemi ile belirlenen fibril tipi dağılımı ve anaerobik performans arasındaki ilişkiler dikkatli yorumlanmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Fibril Tipi, Anaerobik Güç, Wingate Testi, İzokinetik Test

POS.560 Relationship Between Anaerobic Performance and Lower Extremity Muscle Fiber Distribution

It has been shown that during various physical activities, mechanical muscle contraction and muscle fiber type distribution are highly associated. High Type II fiber percentage in power/strength athletes is an indicator of the connection between athletic performance and fiber type distribution. Hence the purpose of the present study was to determine the relationship among peak power (PP), mean power (MP), minimum power (MinP) and fatigue index (FI) that were derived from the Wingate test (WAnT) which is commonly used in the assessment of anaerobic power and lower extremity muscle fiber type. Sixteen active male athletes between the ages of 18-30 yrs(age: 23,3 ± 2,62 yrs; height: 182,7 ± 6,47 cm; weight: 78,7 ± 7,15 kg) participated in this study voluntarily. On two separate days subjects participated in standardized WAnT against the work load of 7,5% of body weight and in an isokinetic test for leg extension muscles at 180°/s contraction velocity forthe determination of lower leg Type II fiber type percentage (FT%). During the isokinetic test subjects performed 50 maximal contractions and among 50 maximal torques FT% of the extension muscles was determined from the first and the last three muscle torques by using the formula of Thorstenssonand Karlsson (1976). The relationship among FT% and WAnT variables was determined by the Pearson Correlation analysis. Results indicated no significant correlations between FT% and absolute PP (r=0.345), MP (r=0.185) and MinP (r=0.025) (p>0.05). Similarly there was no significant correlations between FT% and relative PP (r=0.304), MP (r=0.010) and MinP (r=-0.128) (p>0.05). No significant correlation was also found between FT% and FI (r=0.387; p>0.05). As a conclusion these findings indicated that anaerobic performance variables of WAnTwas independent from FT% distribution. According to these results it can be said that the relationship between FT% distributions that was determined from the estimation methods and anaerobic performance should be interpreted carefully.
Keywords : Fiber Type, Anaerobic Power, Wingate Test, Isokinetic Test

POS.565 Amatör Futbolcularda Bacak Kuvveti ve Süratin Teknik Becerilerle İlişkisi

Fatma ÖZTÜRK[1], Ali COŞKUN[2], Serkan GÜLŞEN[3]
1 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi,Biga Meslek Yüksekokulu,Türkiye
2 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi,Bayramiç Meslek Yüksekokulu,Türkiye
3 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı amatör liginde oynayan futbolcuların bacak kuvveti ve süratin, pas,şut ve top sürme becerisine olan etkisini incelemektir. Çanakkale'de amatör lig takımlarında oynayan 20 sporcu üzerinde ölçümler gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya katılan sporcuların boy uzunluğu, vücut ağırlığı, yaşı, sporcu yaşı, 30 m sürat testi, durarak uzun atlama, pas, şut ve top sürme becerisi ölçülmüştür. Bu çalışmada istatistiki sonuçların elde edilmesi için SPSS adlı paket program ile hesap tablosu ve veri tabanı amacına yönelik hazırlanan Microsoft Office Excel programı kullanılmıştır. Veriler korelasyon testi ile analiz edilmiştir. Araştırmada veriler normal dağılım gösterdiği için parametrik test uygulanmıştır Sporcuların yaş ortalaması 22,8 ± 7,43 boy uzunlukları 1.80 ± 5,88 m olarak belirlenmiştir. Sporcuların kilo ortalaması 76,4 ± 11,21, 30m sprint ortalamaları ise 4,93 ± 0,20 olarak belirlenmiştir. Sürat ile top sürme beceresi arasında anlamı bir fark bulunmuş ve orta düzeyde bir ilişki vardır ($p<0,05$) ($r=0,53$). Süratin şut ve pas ile arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).Kuvvet ile pas becerisi arasında anlamlı bir fark olduğu ve orta düzeyde ilişki olduğu bulunmuştur ($p<0,05$)($r=0,55$). Kuvvetin şut ve top sürme becerisi arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Sonuç olarak sporcuların teknik becerileri ile ilişkilerinde sürati, pas ve şut becerisi ile arasında anlamlı bir fark olmadığı ancak top sürme ile arasında anlamlı bir fark olduğu ve orta düzeyde bir ilişki olduğu görülmüştür. Sürat arttıkça top sürme becerisi de arttığı görülmüştür. Kuvvetin, şut ve top sürme becerisi ile arasındaki ilişkiye bakıldığında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Kuvvetin pas becerisi ile arasındaki ilişkiye bakıldığında anlamlı bir fark bulunmuştur. Bu ilişki analiz edildiğinde orta düzeyde bir ilişki olduğu görülmüştür, kuvvet arttıkça pas becerisi de artmıştır.
Anahtar Kelimeler : Futbolda Teknik Beceri, Futbolda Bacak Kuvveti, Futbolda Sürat

POS.565 Leg Strength in Amatuer Soccer and Relationship Speed with Technical Skills
The aim of this research is to investigate the leg strength of amateur footballer who played in the league and the effect of the speed and technical skill. Measuring over 20 athletes playing in the amateur league team in the Çanakkale were carried out.Height of the athletes participating in the study, body weight, age, athletes age 30 m sprint test, standing long jump, soccer- specific technical skills were measured. The mean age of 22.8±7.43 athletes height 1.It sets at 80±5.88m. The average weight of athletes 76.4±11.21 and 30m sprint is determined as the average of 4.93±0.20. It found a significant difference between speed and dribbling skills and a moderate correlation ($p<0.05$) ($r>0.53$). There was no significant differancebetween the speed of the shot and rust ($p>0.05$). Force is a significant difference between the ability to pass and was found to be moderate correlation ($p<0.05$) ($r=0.55$). The shooting and dribbling skills forces there was no significant difference between ($P>0.05$). As a result, the speed in relation to the technical skills of athletes, rust and no significant difference between the shooting skills, but there is a significant difference between dribbling and was seen as a moderate correlation. Speed increases dribbling skills were also seen increases. Force, there was no significant difference when looking at the relationship between the shooting and dribbling skills. No significant difference was found when looking at the relationship between the passing skills of the force. When this relationship is analyzed were found to be a moderate correlation, strength increases rust ability has increased.
Keywords : Technical Skills In Football, Leg Strength In Football, Speed In Football

POS.566 Futbolcularda 2. Hazırlık Dönemi Öncesi ve Sonrası Bazı Motorik Özelliklerin Karşılaştırılması

Fatma ÖZTÜRK[1], Ali COŞKUN[2], Yalçın BAYRAKTAR[3]
1 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Biga Meslek Yüksekokulu, Türkiye
2 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Bayramiç Meslek Yüksekokulu, Türkiye
3 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma Çanakkalespor A takım futbolcularının 2. hazırlık dönemi, öncesi ve sonrası sürat, çeviklik ve dayanıklılık performansları üzerindeki etkilerini araştırmak amacıyla yapılmıştır. Bu çalışmada istatistiki sonuçların elde edilmesi için SPSS adlı paket program ile hesap tablosu ve veri tabanı amacına yönelik hazırlanan Microsoft Office Excel programı kullanılmıştır. Çanakkalespor A takım futbolcularının ölçülen ve test edilen değişkenlerinin 2. hazırlık dönemi öncesi ve sonrası ortalaması ve standart sapması hesaplanmıştır. Bu çalışmada araştırmayı Çanakkalespor A takım futbolcularından gönüllü 22 sporcu oluşturmuştur. Futbolculara 2. hazırlık dönemi öncesi ve sonrası 30m sürat testi, çeviklik t testi, 20m mekik koşusu testi uygulanmıştır. Çalışmada 30 m sürat testi performans süresi ortalaması ilk ölçümde 4,65 ± 0,18 iken son ölçümde 4.53 ± 0,18 olarak bulunmuştur. Çeviklik T testi performans süresi ortalama ilk ölçümde 10,23 ± 0,37 iken son ölçümde 9.76 ± 1.47 olarak bulunmuştur. Dayanıklılık (20m mekik koşusu) testi performans süresi ortalaması ilk ölçümde 107,00 ± 8,18 iken son ölçümde 112.05 ± 11,49 olarak bulunmuştur. Futbolcuların 2. hazırlık dönemi öncesi ve sonrası bazı motorik değerlerinin karşılaştırıldığı bu tezde futbolcuların çevikliklerinde (p=0.11) anlamlı bir fark bulunamamıştır (p>0,05). Futbolcuların süratlerinde (p=0,00) ve dayanıklılığında (p=0,00) anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0,05).
Sonuç olarak, 2 hazırlık dönemi sonrası futbolcuların sürat, çeviklik ve dayanıklılık parametrelerinin 2. hazırlık dönemi önceki değerlerinden daha iyi olduğu görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Sürat, Çeviklik, Dayaniklilik, Hazirlik Dönemi

POS.566 Comparison of The Some Motor Skills After and Before of The Second Prepatory Period of The Players

In this study, second prepatory period of the players, before and after comparison of some motor skills, second the preparation period it was designed to investigate the effect on motor performance of someof the players. In this study, 22 volunteers formed Çanakkale sports team athletes from football. Players are second prepatory period before and after the 30 m sprint test, agility T test, 20 m shuttle test. The study included 30 m sprint test performance time of 4.65± 0.18 while the average of the last measurement in the first measuring It was found to be 4.53±0.18. Agility T test performance time 10.23± 0.37 while the average in the last measurement in the first measuring was found to be 9.76±1.47. Durability (20 m shuttle run) test performance time average of 107.00±8.18, while the last measurement in the first measurement was found to be 112.05±11,49. After and before of the second prepatory period of the players comparison of the agility of the players in this thesis that some motor (p = 0.11) There was no significant difference (p>0.05). The velocities of talent (p=0.00) and strength (p=0.00), no significant difference was found (p<0.05) As a result, the speed of the players after the second preparation period, second of agility and endurance parameters prepatory period has concluded that is better than the previous value.
Keywords : Football, Speed, Agility, Durability, Preparation Period

POS.573 Futbolcuların Dinamik Plantar Basınçlarının Sedanter Bireylerle Karşılaştırılması

İzzet KIRKAYA[1], Deniz ŞİMŞEK[2], Elvin Onarıcı GÜNGÖR[2], Günay YILDIZER[2]
1 Bursa Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye
2 Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı futbol oyuncularının dinamik plantar basınç değerlerinin sedanter bireylerle karşılaştırılarak değerlendirilmesidir. Toplam 31 sağlıklı erkek [Futbol Grubu (FG), n=19; yaş=20.66±1.31 yıl; boy=178.7±4.64 cm; vücut ağırlığı=75.3±6.1 kg Sedanter grup (SG), n=12; yaş= 21.05±2.3 yıl; boy=177.5±4.8cm; ağırlık=73.55±8.69 kg) çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Dinamik ayak basıncı 100 Hz örneklem frekansıyla EMED-XL (Novel GmbH, Munich, Germany) plantar basınç sistemi kullanılarak kayıt altına alınmıştır. Katılımcılardan çıplak ayak ile kendi belirledikleri tempoyla platforma yürümeleri istenmiştir. Ayak, maskelenerek kısımlara ayrılmıştır; "MH1: 1. metatars başı, MH2: 2. metatars başı, MH3: 3. metatars başı, MH4: 4th 4. metatars başı, MH5: 5. metatars başı, baş parmak, 2. parmak, 3.4.5. parmaklar, ön ayak, orta ayak ve arka ayak". Zirve basınç (ZB – kPa), maksimum kuvvet (MK-F), temas alanı (TA - cm^2), temas zamanı (TZ – ms) MK değerinin vücut ağırlığa normalize edilmiş değerleri (MKNVA) ayağın bütünü için hesaplanmıştır. İstatistiksel analiz öncesinde tüm ölçümlerin normal dağılıp dağılmadığının tespiti Shapiro-Wilk test kullanılarak belirlenmiştir. Araştırma ve kontrol grubu arasındaki istatistiksel farklılığın değerlendirilmesinde bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. Ölçümlerin güven aralığı % 95 ve p değeri "P < 0.01 – 0.05" olarak Kabul edilmiştir. Futbol ve sedanter gruplar arasında sağ orta ayak MK (FG: 133.77±48.23; SG:40.95±13.44; p=0.00), ZB (FG:121.57±41.53; SG:40.83±10.40; p=0.00), Orta ayak sol MK (FG: 701.18±89.12; SG:401.33±76.06; p=0.00) parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. Gerçekleştirilen araştırmanın sonucunda, futbolcuların sağ ve sol ayağın orta bölümlerindeki MK ve ZB değerlerinin SG'ye göre yüksek olduğu saptanmıştır. Orta ayak bölgesinde relatif yükün artışının, eklemlerdeki aşırı hareketlilik ile ilgili olabileceği düşünülmektedir. Bu durum, alt ekstremitedeki akut ve kronik yaralanmaların artışına neden olabilir. Bu nedenle, gerçekleştirilecek çalışmalarda, futbolcuların plantar basınç dağılımları ile eklem aşırı hareketliliği karşılaştırılabilir.
Anahtar Kelimeler : Dinamik Plantar Basınç, Futbol,

POS.573 Comparing Footballers' Dynamic Plantar Pressure and Sedentary Individuals

Our study aims at evaluation by comparing football players' dynamic plantar pressure values and sedentary individuals. In total 31 healthy males [Football Group (FG), n=19; age=20,66±1,31 years; height=178.7±4,64 cm; weight=75,3±6.1kg Sedentary group (S), n=12; age= 21,05±2.3 years; height=177,5±4.8cm; weight=73,55±8,69 kg) participated voluntarily into study. Dynamic foot pressure was recorded by using EMED-XL (Novel GmbH, Munich, Germany) plantar pressure system with 100Hz sample frequency. From participants it was requested to walk barefoot with their own pace on the platform. By using five moves method dynamic foot pressure data was evaluated. By being masked foot separated into parts; "MH1: 1st Metatarsal head, MH2: 2nd Metatarsal head, MH3: 3rd Metatarsal head, MH4: 4th metatarsal head, MH5: 5th metatarsal head, big toe, 2nd toe, 3rd 4th 5th toes, forefoot, mid foot and back foot". Peak pressure (PP – kPa), maximal force (MF-F), contact area (CA - cm2), contact time (CT– ms) maximum force normalize to body weight (MFNBW) were calculated for whole foot. Whether all measurements before statistical analysis distribute normally or not was determined with using Shapiro-Wilk test. In evaluation of statistically difference between research and control groups independent sample t- test was used. It was approved that confidence interval or measurements is %95 and p value is "P < 0.01 – 0.05". Statistically significant difference was found between FG and SG in right mid foot MF (FG: 133.77±48.23; SG:40.95±13.44; p=0.00), PP (FG:121.57±41.53; SG:40.83±10.40; p=0.00), left mid foot MF (FG: 701.18±89.12; SG:401.33±76.06; p=0.00). Result: In conclusion of the research committed on footballers' right and left mid feet parts MF and PP values are higher than SG. It is thought that increasing relative work load on mid foot area might be related to hypermobility on joints. This situation may contribute an increase acute and chronical injury at lower extremity. Therefore, in the future studies to commit, footballers' plantar pressure distributions and their joint hypermobility can be compared.
Keywords : Dynamic Plantar Pressure, Football

POS.575 Amatör Futbolcuların Sürat, Dayanıklılık ve Dikey Sıçrama Özelliklerinin Oynadıkları Mevkilere Göre Karşılaştırılması

Ali COŞKUN, Onur ERDİN
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Bayramiç Meslek Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı amatör futbolcuların mevkilerine göre stoper ve forvet oyuncularının sürat, dayanıklılık ve dikey sıçrama parametrelerinin incelenmesidir. Bu çalışmaya 20 gönüllü futbolcu katılmıştır. Ölçümler 20 metre mekik testi, 30 metre sürat testi ve dikey sıçrama testi yapılmıştır. Araştırmanın istatistiki sonuçları için nanparametrik testlerden Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Araştırmaya Forvet (n=10) ve Stoper (n=10) oyuncuları katılmıştır. Mekik testi forvet oyuncuları ortalaması 84,10 ± 6,24 tekrar, stoper oyuncuları ortalaması 83,20 ± 10,40 tekrar, dikey sıçrama testi forvet oyuncuları ortalaması 49,50 3,24cm., stoper oyuncuları ortalaması 48,40 ± 5,27cm., otuz metre sürat testi forvet oyuncuları ortalaması 4,35 ±0,16sn., stoper oyuncuları ortalaması 4,49 ± 0,21sn., olarak bulunmuştur. Forvet ve stoper mevkisin de oynayan futbolcuların mekik testi, dikey sıçramaları ve 30 metre süratleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05) Sonuç olarak farklı mevkilerde oynayan sporcuların benzer motorik özellikleri olduğu ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Mevki, Sürat, Dayanıklılık, Dikey Sıçrama, Futbol

POS.575 Amateur Football Players Speed, Endurance, Vertical Leap and Playing Position According To The Properties of The Comparison

The aim of this study was to investigate the vertical jump, spring and endurance of ameteur football players according to player position.The statistical results of the research appropriate for statistical tests Mann-Whitney u test was used.Totaly 20 football players, who were licensed to different sport clubs, participated into the study voluntary. 20m. shuttle test, vertical jump test and sprint test were measured.
Avarage score of the shuttle test forward players 84,10 ± 6,24 repeats, stopper players 83,20 ± 10,40 repeats, vertical jump forward players score 49,50 3,24cm., stoper players score 48,40 ± 5,27cm., 30m. Sprint test forward players score 4,35 ±0,16 sec., stopper players score 4,49 ± 0,21 sec. respectively.
The result of shuttle test, vertical jump test and 30m. Sprint test of forward players and stopper players have showed no statistical significance. It reweals that players of different positions have similar motoric features.
Keywords : Position, Sprint, Endurance, Vertical Jump, Football

POS.591 Farklı Branşlardaki Erkek Milli Takım Sporcularının Anaerobik Güç ve Kapasitelerinin İncelenmesi

Gökhan DELİCEOĞLU[1], Tuğba KOCAHAN[2], Erkan TORTU[2], Burak ÜSTÜNDAĞ[2], Gözde HİÇDURMAZ[2]
1 Kırıkkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Spor Genel Müdürlüğü ,Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı,Türkiye

ÖZET
Araştırmada farklı branşlardaki erkek milli takım sporcularının alt ekstremitelerine ait anaerobik güç ve kapasite parametrelerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma grubunu 10 erkek boksör ($X_{yaş}$=16,65±0,81 yıl; X_{va}=78,60±25,34 kg; X_{bu}=178,30±8,82 cm), 20 erkek halter ($X_{yaş}$=16,05±1,34 yıl; X_{va}=64,30±6,04 kg; X_{bu}=167,30±5,64 cm), 9 erkek shorttrack ($X_{yaş}$=17,45±1,76 yıl; X_{va}=67,11±8,44 kg; X_{bu}=174,22±5,06 cm) ve 6 erkek taekwondo ($X_{yaş}$=17,11±1,69 yıl; X_{va}=64,17±17,89 kg; X_{bu}=176,00±10,25 cm) genç milli takım sporcuları oluşturmaktadır. Araştırma grubunun alt ekstremitelerine ait anaerobik güç ve kapasite değerlerini ölçmek için Monark Ergonometrik 894 marka bisiklet ergometrisi kullanılarak Wingate anaerobik güç testi uygulandı. Milli takım sporcularının anaerobik güç ve kapasite parametrelerinin branşlar arasındaki farklılığını bulmak için SPSS 17.0 paket programında Kruskal-Walllis testi kullanıldı. Anaerobik güç ve kapasite değerleri incelendiğinde Relatif Zirve Güçleri değerleri bakımından; boks, halter, shorttrack ve taekwondo sporcuları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmektedir (p<0,05). Shorttrack ile halter sporcularının zirve güçleri, boks ve taekwondo sporcularının zirve güçlerinden daha yüksek değerlere sahipken, boks ve taekwondo takımları arasında benzer değerler belirlenmiştir. Ortalama güç değerleri incelendiğinde; boks, halter, shorttrack ve taekwondo sporcuları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmektedir (p<0,05). Shorttrack ile halter sporcularının ortalama güçleri, boks ve taekwondo sporcularından daha yüksek değerlere sahipken, boks ve taekwondo takımları arasında benzer değerlere ulaşılmıştır. Anaerobik en düşük güç değerleri incelendiğinde ise; boks, halter, shorttrack ve taekwondo sporcuları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmektedir (p<0,05). Shorttrack takımının en düşük güçleri, boks, halter ve taekwondo takımlarından daha yüksek değerlere sahipken, diğer takımlar arasında benzer değerlere ulaşılmıştır. Sonuç olarak takımların ulaştığı zirve güç ve ortalama güç değerleri bakımından, halter ile shorttrack sporcularının boks ve taekwondo sporcularından daha yüksek değerlere sahip olması halter ve shorttrack sporcularının yer eksenine zıt yönde kuvveti daha çok uygulamalarından kaynaklı olacağı söylenebilir. Zirve güç değerlerinde ise shorttrack sporcuların gücü devam ettirme kapasitelerindeki farklılık beklendiği üzere halter, boks ve taekwondo sporcularından daha iyi olduğu görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Anaerobik Güç, Anaerobik Kapasite

POS.591 Analyzing The Anaerobic Power and Capacities of Men's National Team Athletes In Different Branches

The aim of the study is to analyze the anaerobic power and capacity parameters concerning with lower extremities of men's national team athletes in different branches. Study group is consist of young national team athletes, including 10 male boxers (X_{age} = 16.65 ± 0.81 years; X_w = 78.60 ± 25.34 kg; X_h = 178.30 ± 8.82 cm), 20 male weightlifters (X_{age} = 16.05 ± 1.34 years; X_w = 64.30 ± 6.04 kg; X_h = 167.30 ± 5.64 cm), 9 male short track (X_{age} = 17.45 ± 1.76 years; X_w = 67.11 ± 8.44 kg; X_h = 174.22 ± 5.06 cm) and 6 male taekwondo athletes (X_{age} = 17.11 ± 1.69 years; X_w = 64.17 ± 17.89 kg; X_h = 176.00 ± 10.25 cm). In order to measure anaerobic power and capacity values of lower extremities of the study group, Wingate anaerobic power test was applied by using bicycle ergometer with Monark Ergonometrik 894 brand. In SPSS 17.0 packaged software, Kruskal-Walllis test was used in order to determine the difference between branches of anaerobic power and capacity parameters of men's national team athletes. When anaerobic power and capacity values were analyzed, it has been statistically observed a significant difference between boxing, weightlifting, short track and taekwondo athletes in terms of Relative Peak Power values (p <0.05). While the peak powers of short track and weightlifting athletes have higher values than the peak powers of boxing and taekwondo athletes, similar values have been determined between boxing and taekwondo teams. When the average power values were analyzed, it has been statistically observed a significant difference between boxing, weightlifting, short track and taekwondo athletes (p <0.05). While the average powers of short track and weightlifting athletes have higher values than the values of boxing and taekwondo athletes, similar values have been reached between boxing and taekwondo teams. When the lowest anaerobic power values were analyzed, it has been statistically observed a significant difference between boxing, weightlifting, short track and taekwondo athletes (p <0.05). While the lowest powers of short track team have higher values than the values of boxing, weightlifting and taekwondo teams, similar values have been reached between other teams. As a result, in terms of peak power and average power values reached by the teams, the reason of having higher values of weightlifting and short track athletes than boxing and taekwondo athletes might be the application of force to the ground axis in opposite direction by the weightlifting and short track athletes. In peak power values, it has been observed that the difference in power maintenance capacities of short track athletes were better than boxing and taekwondo athletes as expected.
Keywords : Anaerobic Power , Anaerobic Capacity

POS.592 Sporcularda Ayak Fonksiyon Ağrısı ve Sakatlığın Değerlendirilmesi

Elvin Onarıcı GÜNGÖR[1], Deniz ŞİMŞEK[1], Günay YILDIZER[1], İzzet KIRKAYA[2]
1 Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Bursa Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı farklı spor branşlarında (atletizm, modern dans, halk dansları, futbol, hentbol, voleybol, basketbol) ayak sakatlığı olan sporcuların psikometrik özelliklerini incelemektir. Ayak sakatlığı olan toplam 116 sporcu (yaş:21.6 ± 3.9 yıl; deneyim yaşı: 8.8 ± 3.9 yıl) gönüllü olarak çalışmaya katılmıştır. Ayak fonksiyonu, Ayak Fonksiyon İndeksi (AFİ) sistemiyle değerlendirilmiştir. Ayak fonksiyon indeksi üç alt ölçekten oluşmaktadır: ağrı (9 madde), yetersizlik (9 madde) ve aktivite sınırlılığı (5 madde). İfadeler yatay bir hat üzerinde (10 cm) Vizüel Analog Skala (VAS) kullanılarak puanlandırılmıştır. Katılımcılar yatay hat üzerinde kendi sakatlıklarıyla ilişkilendirdikleri yeri üç alt ölçek için işaretlemişlerdir. Ölçeğin nihai skorunu belirleyebilmek için, ifade puanları toplanmış ve maksimum muhtemel soru sayısına bölünmüştür. Skorlar 0 – 100 aralığındadır. Yüksek skorlar daha fazla aktivite sınırlılığı, yetersizlik ve ağrıyı vurgulamaktadır. Tüm sporcuların verilerinin aritmetik ortalama (AO), standart sapma (SS) ve yüzdelikleri (%) hesaplanmıştır.
Sonuç: Spor branşlarından elde edilen AFİ toplam skor değerleri sırasıyla (%); atletizm: 14.5±2.5, bale: 10.8±0.9; halk dansları: 16.7±1.0; futbol: 13.5±0.9; voleybol: 14.5±5.9; basketbol: 14.2±1.0 ve hentbol: 24.5±2.67'dir. Hentbol oyuncuları, AFİ ağrı ölçeğinde 24.5 ± 2.67 puan alarak bu ölçekte en yüksek skoru elde etmişlerdir. Aktivite sınırlılığı ve yetersizlik alt ölçeklerinde de sırasıyla 31.2 ± 3.05, 19.2 ± 2.19 23.2 ± 2.77 puan almışlardır. Hentbol sporunun sıklıkla fiziksel temas içeren yüksek-yoğunluklu bir branş olması, hentbol oyuncularının en yüksek AFİ skoruna sahip olmalarını etkilemiş olabileceği ifade edilebilir.
Anahtar Kelimeler : Ayak Fonksiyon İndeksi, Ayak Sakatlığı

POS.592 An Evaluation of Foot Pain and Disability in Athletes

The objectives of this study were to examine the psychometric properties of the athlete's foot pain in different sports (track and field, modern dance, folk dance, football, handball, volleyball, basketball). A total of 116 athletes (21.6 ± 3.9 years; 8.8 ± 3.9 sports experience years) have a history of ankle injury volunteered for this study. Foot function was assessed with the Foot Function Index (FFI) system. The FFI is composed of three subscales: pain (9 items), disability (9 items), and activity limitation (5 items). The items are rated on a visual analog scale (VAS) composed of horizontal lines (10 cm). The respondent is asked to mark the horizontal line at the spot that best corresponds to the effect of the foot complaints in terms of activity limitations, pain and disability. To calculate the definitive scale scores, the item scores are summed and divided by the maximum possible number of questions. The scores range from 0 to 100; the higher score indicates more limitation, pain and disability. Means and standard deviations (mean± SD) and percentages (%) of variables were calculated for all athletes. Total scores values of FFI obtained from respective branches (%); Track and Fields: 14.5 ± 2.5, Ballerina: 10.8 ± 0.9; Folk Dance: 16.7 ± 1.0; Soccer: 13.5 ± 0.9; Volleyball: 14.5 ± 5.9; Basketball: 14.2 ± 1.0 and Handball: 24.5 ± 2.67. Handball player's FFI had a highest total score of 24.5 ± 18.6 with pain, activity limitation and disability subscale scores of 31.2 ± 21.9, 19.2 ± 15.3 and 23.2 ± 18.6 respectively.
Conclusion: Handball is a high-intensity sport with frequent physical contact between players can affect the handball player's highest foot function index score.
Keywords : Foot Function Index, Foot Pain

POS.593 Görme Engelli Judo ve Goalball Erkek Paralimpik Takım Sporcularının Anaerobik Güç ve Kapasitelerinin İncelenmesi

Burak ÜSTÜNDAĞ[2], Tuğba KOCAHAN[2], Gözde HİÇDURMAZ[2], Erkan TORTU[2], Gökhan DELİCEOĞLU[1]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık Işleri Dairesi Başkanlığı, Türkiye

ÖZET
Araştırmada Görme engelli judo ve goalball erkek Paralimpik takım sporcularının üst ekstremitelerine ait anaerobik güç ve kapasite parametrelerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma grubunu 6 erkek ($X_{yaş}$=25,45±1,7yıl; X_{va}=78,86±13,4kg; X_{bu}=178,88±8,85 cm) goalball paralimpik takımı ve 5 erkek ($X_{yaş}$=22,88±6,1yıl; X_{va}=79,72±18,08 kg; X_{bu}=168,62±7,77 cm) judo paralimpik takımı sporcuları oluşturmaktadır. Araştırma grubunun üst ekstremitelerine ait anaerobik güç ve kapasite değerlerini ölçmek için Monark Ergonometrik 894 marka bisiklet ergometrisi kullanıldı. Wingate anaerobik güç testinden önce sporculara 3 dk genel ısınma ve esneme çalışması yaptırıldı. Daha sonra bisiklet ergonometresinde 60-80 rpm arasında, 5 dakika süresince ve her 1 dakikanın son 5 saniyesinde sprint yaptırılarak ısınma protokolü uygulandı. Sporcuların vücut ağırlığının % 5 oranında bisiklet ergometresine eklenen ağırlık ile 30 sn. Wingate testi uygulandı. Testin bitiminde 3 dk soğuma yaptırıldı. Üst ekstremitelere ait Anaerobik güç ve kapasite parametrelerinin Görme engelli judo ve goalball erkek paralimpik takım sporcuları arasındaki farklılığı bulmak için SPSS 17.0 paket programında Mann Whitney U-testi kullanıldı. Anlamlılık değeri için ($P<0,05$) kabul edildi. Araştırma grubuna uygulanan Wingate anaerobik güç testinden elde edilen anaerobik güç ve kapasite değerleri incelendiğinde Relatif Zirve ve ortalama güç değerleri bakımından goalball sporcuları ile judocular arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmektedir ($Z= -2,000$, $p<0,05$). En düşük güç değerleri incelendiğinde ise goalball sporcularının değerleri ile judocuların değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemektedir ($Z= -,730$ $p>0,05$). Sonuç olarak judo paralimpik sporcularının, goalball paralimpik sporcularının zirve ve ortalama güç değerlerinden daha iyi olması üst ekstremiteyi daha etkin kullanmalarından kaynaklı olduğu şeklinde yorumlanabilir.
Anahtar Kelimeler : Anaerobik Güç, Anaerobik Kapasite

Pos.593 Analyzing The Anaerobic Power and Capacities of Sight-Disabled Judo and Goalball Men's Paralympics Team Athletes

The aim of the study is to analyze the anaerobic power and capacity parameters concerning with upper extremities of sight-disabled judo and goalball men's paralympics team athletes. Study group is consist of 6 male X_{age} = 25.45 ± 1.7 years; X_w = 78.86 ± 13.4 kg; X_h = 178.88 ± 8.85 cm), goalball paralympics team athletes and 5 male (X_{age} = 22.88 ± 6.1 years; X_w = 79.72 ± 18.08 kg; X_h = 168.62 ± 7.77 cm) judo paralympics team athletes. In order to measure anaerobic power and capacity values of upper extremities of the study group, bicycle ergometer with Monark Ergonometrik 894 brand was used. Had the athletes exercised general warm-up and flexion workout by 3 minutes before Wingate anaerobic power test. Afterward, warm-up protocol was applied by having them do sprint in last 5 seconds of each minute between 60-80 rpm with a duration of 5 minutes in bicycle ergometer. 30 second Wingate test was applied with added weight to bicycle ergometer in the percentage of 5 of body weight of the athletes. At the end of the test, cooling down protocol was applied by 3 minutes. In SPSS 17.0 packaged software, Mann Whitney U-test was used in order to determine the difference between anaerobic power and capacity parameters concerning with upper extremities of sight-disabled judo and goalball men's paralympics team athletes. $P < 0.05$ was accepted for relevance value. When anaerobic power and capacity values, which were obtained from Wingate anaerobic power test applied to the study group, were analyzed, it has been statistically observed a significant difference between goalball and judo athletes in terms of Relative Peak and average power values ($Z = -2,000$, $p <0.05$). When the lowest power values were analyzed, it has not been statistically observed a significant difference between values of goalball and judo athletes ($Z = -,730$ $p >0.05$). As a result, having better peak and average power values of judo paralympics athletes than the goalball paralympics athletes may be considered as based upon using the upper extremities more effectively.
Keywords : Anaerobic Power , Anaerobic Capacity

POS.594 Shorttrack ve Biatlon Milli Takim Sporcularının Denge Düzeylerinin Tespiti ve Karşilaştirilmasi

Gülcan KARAMAN[2], Tuğba KOCAHAN[2], Erkan TORTU[2], Gökhan DELİCEOĞLU[1]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakultesi, Türkiye
2 Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı benzer özellikler taşıyan shorttrack ve biatlon milli takım sporcularının denge performanslarını karşılaştırmaktır. Araştırma grubunu 12 erkek short track milli sporcusu ($X_{yaş}$=17,89±2,08 yıl; X_{bu}=174,67±4,88 cm; X_{va}=67,33±7,80 kg) ve 10 erkek biatlon milli sporcusu ($X_{yaş}$=18,02±1,16 yıl; X_{bu}=175,80±2,74 cm; X_{va}=66,30±8,15 kg) olmak üzere 22 milli sporcu oluşturmaktadır. Araştırma grubunun denge kapasitelerini ölçmek için Functinonal Movement Systems (FMS) marka Y-balance denge sistemi kullanılarak denge testleri gerçekleştirilmiştir. Sporcular testten önce 5 dk ısınma ve esnetme hareketleri yaptıktan sona teste alınmışlardır. Sporcular Test sırasında "Y Balance Test" platformunda tek ayak üzerinde durarak diğer ayak ile anterior, posteriolateral ve posteriormedial yönlerde ulaşabildikleri maksimum mesafeye erişmeleri istendi. Denemelerden sonra alınan 2 ölçümden en iyi derece değerlendirmeye alındı. Araştırma grubunu oluşturan erkek short track ve biatlon milli takım sporcularının denge kapasite değerleri bakımından farklılığı bulmak için SPSS 17.0 paket programında Mann Whitney U-testi kullanıldı. Anlamlılık değerleri için (P<0,05) kabul edildi. Y-balance testinden elde edilen denge parametreleri sonuçlarına göre sağ-sol bacak arasındaki farkın 4 cm'den fazla olması durumunda ortaya çıkan denge kaybı gruplar bakımından farklılığı incelendiğinde short track milli takımının anterior değerleri (X=4,16±2,97cm) biatlon sporcularından (X=5,70±3,56cm) daha iyi olduğu; short track milli takımının posteromedial değerleri (X=3,08±1,67cm) biatlon sporcularından (X=3,40±3,56cm) daha iyi olduğu; short track sporcularının posterolateral değerleri (X=4,75±4,55cm) biatlon sporcularından (X=5,20±5,84cm) daha iyi olduğu şeklinde görülmektedir (Z_A=-,898;Z_{PM}=-,335; Z_{PL}=-,066; P<0,05). Sonuç olarak üç farklı yöndeki denge parametrelerinde short track sporcularının, biatlon sporcularına göre denge değerleri daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu farklılık short track branşındaki buz üzerinde keskin virajların bulunduğu kısa ve dar kulvar üzerinde yapılan çalışmaların denge yetisine gereksiniminin fazla olasıyla açıklanabilir.
Anahtar Kelimeler : Y- Balance Denge Testi

Pos.594 Determining and Comparing The Balance Levels of Short Track and Biathlon National Team Athletes

The aim of the study is to compare balance performances of short track and biathlon national team athletes having similar features. Study group is consist of 22 national team athletes in total, including 12 male short track national athletes (X_{age} = 17.89 ± 2.08 years; X_h = 174.67 ± 4.88cm; X_w = 67.33 ± 7.80 kg) and 10 male biathlon national team athletes (X_{age} = 18.02 ± 1.16 years; X_h = 175.80 ± 2.74 cm; X_w = 66.30 ± 8.15 kg). Balance tests were carried out in order to measure the balance capacities of the study group by using Functional Movement Systems (FMS) brand Y-balance balance system. After the athletes exercised general warm-up and flexion workout by 5 minutes before the test, they were tested. While the athletes were pressing with one foot on the fixed platform on the "Y-Balance Test" platform during the test, they tried to reach the maximum distance in anterior, posterolateral and posteromedial directions as much as they could. The best degree taken from 2 measurements after trials were evaluated. In SPSS 17.0 packaged software, Mann Whitney U-test was used in order to determine the difference concerning with the balance capacity values of male short track and biathlon national team athletes that consists the study group. P < 0.05 was accepted for relevance value.When the difference of balance loss, arising from in case of the difference between right – left leg is over 4cm according to balance parameters obtained from Y-balance test, was analyzed with regard to the groups, it has been observed (Z_A = -,898; Z_{PM} = -,335; Z_{PL}= -,066; P<0.05) that the anterior values (X = 4.16 ± 2.97 cm) of short track national team was better than biathlon athletes (X = 5.70 ± 3.56 cm); and that the posteromedial values (X = 3.08 ± 1.67 cm) of short track national team was better than biathlon athletes (X = 3.40 ± 3.56 cm); and that the posterolateral values (X = 4.75 ± 4.55 cm) of short track national team was better than biathlon athletes (X = 5.20 ± 5.84 cm). As a result, it has been observed that the balance values of short track athletes were higher than biathlon athletes in the balance parameters of three different direction. This difference may be explained of requiring the extra balance capability for exercises made on the short and narrow track on the ice having sharp turns in the short track branch.
Keywords : Y -Balance

POS.598 Kadın Goalball Paralimpik Takiminin Kuvvet, Denge ve Esneklik Parametrelerinin İncelenmesi

Tuğba Pehlivan ÇAVUŞ[1], Gülcan KARAMAN[2], Tuğba KOCAHAN[2], Erkan TORTU[2], Gökhan DELİCEOĞLU[1]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bİlimleri Fakültesi, Türkiye
2 Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Daire Başkanlığı, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacını kadın goalball paralimpik sporcularının kuvvet, denge ve esneklik parametrelerinin incelenmesi oluşturmaktadır. Araştırma grubunu 9 kadın ($X_{yaş}$=19±3,31 yıl; X_{va}=59,66±8,12kg; X_{bu}=161,89±9cm) oluşturmaktadır. Araştırma grubuna uygulanan teknik ağırlıklı antrenmanların kuvvet, denge ve esneklik parametrelerine etkisinin incelendiği bu çalışmada kuvvet testleri için Holtain Marka bacak ve el dinamometresi kullanıldı. Denge testi için Functional Movement Systems (FMS) marka Y-balance denge aleti, esneklik değerlerini ölçmek için Baseline marka otur-eriş sehpası kullanıldı. Sporcular 5 dk ısınma ve esnetme hareketleri yaptıktan sonra "Y Balance Test" platformunda tek ayak üzerinde sabit platforma basarken diğer ayak ile anterior, posteriolateral ve posteriormedial yönlerde ulaşabildikleri maksimum mesafeye erişmeye çalışmışlardır. Esneklik testinde ise, sırt ve baş duvara yaslanırken, sporcu dizlerini bükmeden ayak tabanları test sehpasına dayanarak parmak uçları sehpa üzerindeki ölçüm çubuğu kaydırılarak en uzak noktaya itmeye çalışıldı. El dinanometresi ölçümünde baskın olan el tarafından alınacak şekilde kol gergin ve omuzdan 10-15º'lik bir açıyla test uygulandı. Bacak kuvveti için 3 dk'lık ısınma süresinden sonra sporcu dinamometre sehpasının üzerine dizler 120º'lik açı yapacak şekilde kollar gergin sırtı düz ve gövdesi hafifçe öne eğik iken elleriyle kavradığı dinamometre barı yukarı çekildi. Goalball sporcularından elde edilen parametreler arasındaki farklılığı bulmak için SPSS 17.0 paket programında Wilcoxon testi kullanıldı. Anlamlılık değeri için (P<0,05) kabul edildi. Araştırma grubuna uygulanan kuvvet testi değerleri incelendiğinde; bacak kuvveti ön test son test değerleri arasında anlamlı bir farklılık görülmektedir (Z=-2,073, p<0,05). Benzer şekilde Anterior, Posteromedial ve Posterolateral denge testi değerlerinde ise teknik ağırlıklı antrenmanların etkili olduğu görülmektedir (Z_a=-1,009; Z_{pm}=-,422; Z_{pl}= -,059; p<0,05). Kavrama kuvveti sağ ve sol el değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemektedir (Z=-,059, p>0,05). Esneklik testi değerlerinde ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık belirlenmemiştir (Z=,281, p>0,05). Kadın goalball paralimpik milli takıma uygulanan teknik ağırlıklı antrenmanlar alt ekstremite kuvvet ve denge yetilerinde etkili olduğu görülürken, esneklik değerlerinde anlamlı bir etki oluşturmamıştır.
Anahtar Kelimeler : Kuvvet, Denge, Esneklik

Pos.598 Analyzing The Strength, Balance and Flexibility Parameters of Women Goalball Paralympics Team
The aim of the study is to analyze strength, balance and flexibility parameters of women goalball paralympics athletes. Study group is consist of 9 women (X_{age} = 19 ± 3.31 years; X_w = 59.66 ± 8.12 kg; X_h = 161.89 ± 9 cm). In this study, in which the effect to strength, balance and flexibility parameters of technical-based trainings applied to the study group was analyzed, Holtain brand leg and hand dynamometer was used for the strength tests. Functional Movement Systems (FMS) brand Y-balance balance beam was used for balance test and Baseline brand sit-access table was used in order to measure the elasticity values. After the athletes warmed-up and flexed their bodies for 5 minutes; while they were pressing with one foot on the fixed platform on the "Y-Balance Test" platform, they tried to reach the maximum distance in anterior, posterolateral and posteromedial directions as much as they could. In the flexibility test, the athlete tried to push the measurement bar on the table with his tiptoes to the farthest point without bending his knees, putting his soles on test table and leaning his back and head against to wall. In hand dynamometer measurement, dynamometer will be taken by dominant hand, a test was applied with a 10-15° angle and the arm was stretched. After warming up for leg strength for 5 minutes; while the athlete were standing on the dynamometer table with the knees at 120° angle, arms were stretched, back was straight and the body was slightly inclined to forward, pulled the dynamometer bar up with his/her hands. In SPSS 17.0 packaged software, Wilcoxon test was used in order to determine the difference between parameters obtained from the goalball athletes. P<0.05 was accepted for relevance value. When the strength test values applied to the study group was analyzed, it has been observed a significant difference between anterior test – posterior test values of leg strength (Z = -2,073 p <0.05). Similarly, in anterior, posterolateral and posteromedial balance test values, it has been observed that the technical-based trainings were effective (Z_a = -1,009; Z_{pm} = -,422; Z_{pl} = -,059; p<0.05). It has not been statistically observed a significant difference between right and left hand values of grasping strength (Z = -,059; p>0.05). It has not been statistically determined a significant difference in the flexibility test values (Z = ,281; p>0.05). While the technical-based trainings applied to the women goalball paralympics national team were considered to be effective at lower extremity strength and balance abilities, it has not created a significant effect in flexibility values.
Keywords : Strength, Balance, Flexibility

POS.625 İnterval Koşularda Akut Olarak Daha Fazla mı Kalori Tüketilir?

Mehmet YILDIZ, Zeki AKYILDIZ
Afyon Kocatepe Üniversitesi,BESYO,Türkiye

ÖZET
İnterval antrenmanlar fitnes ve sağlık düzeyini hızla arttırmasından dolayı günümüzde daha çok popüler hale gelmektedir. Bu durum özellikle fitnes salonlarına fazla zaman ayıramayanlar için çok önemlidir. Aynı şekilde bu tip kişiler için bir diğer önemli konuda kısa sürede fazla kalori yakımıdır. Bu çalışmanım amacı interval koşunun akut kalori yakımı üzerine etkisini araştırmaktır. Bu çalışmaya on üç bayan ve on erkek (yaş: 19.48±1.64, boy: 171.95±8.14, kilo: 65.91±14.69) sedanter üniversite öğrencisi katılmıştır. Tüm katılımcılar koşu bandı üzerinde farklı günlerde 30dk. 8 km/s hızında ve 30 dk. İnterval koşu (1'er dk. aralıklarla 6 km/s ve 10 km/s) gerçekleştirmiştir. Kalori yakımı, gaz değişimi ve kalp atım verileri gaz analizörü (Medgraphic, ABD) ile test edilmiştir. Verilerin homojenliği Levene, Normal dağılım gösterip göstermediği Kolomogorov-Smirnov testleri ile değerlendirilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterip, homojen olduğu belirlendikten sonra parametrik testlerin kullanılmasına karar verilmiştir. İki protokol arasındaki farkı belirlemek için eşleştirilmiş t testi kullanılırken, cinsiyetler arasındaki farkı belirlemek için bağımsız değişken t testi kullanılmıştır. Çalışma sonunda her iki protokol arasında kalori yakımı, CO^2 üretimi ve RER değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmazken, klasik koşuda 0^2 tüketimi ($p<0.01$) ve kalp atım hızının ($p<0.05$) anlamlı olarak fazla olduğu görülmüştür. Ayrıca her iki protokolde de O^2 yakımı, CO^2 üretimi ve kalp atım değerlerinin erkeklerde anlamlı olarak bayanlardan daha fazla olduğu gözlenmiştir ($p<0.01$). Sonuç olarak klasik koşularla karşılaştırıldığında interval koşuların her ne kadar akut olarak gaz değişim ve kalp atım değerlerinin bazılarında değişime neden olsa da, kalori yakımı üzerine herhangi bir etkisi tespit edilememiştir. Bu alanda daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Interval, Koşu, Kalori, Yakım

POS.625 Is Much More Calorie Consumed in Interval Running Acutely?
Interval training is being more attention because of getting improve fitness and health level rapidly. This is so important mostly for busy people who don't have so much time to spend in gym. Therefore expending much more calorie in short time is getting important for these busy people too. The aim of this study is to investigate the effect of interval running on acute calorie consumption. Thirty female and ten male sedantery collegian students (age:19.48±1.64, height: 171.95±8.14, weight: 65.91±14.69) has been participate to the present study. All participates performed 30 minutes running with 8km/hour speed and 30 minutes interval running(6km/h and 10km/h with 1 minute interval) on treadmill in different days. Their calorie consumption and other related gas parameters tested by mobile gas analyser(Medgraphic, USA). To analyze homogeneity and normality of data, Levene and Kolmogorov-Smirnov tests was applied separately. Paired t test has been used to compare two protocols. Also independent sample t test was used to compare two groups. Probability level was $p\leq0.05$. The results showed that while there was no significant differences in calorie consumption, CO^2 production and RER values, the only differences was observed in O^2 cost ($p<0.01$) and heart rate($P<0.05$). Also while there was no differences between RER values in groups for both protocols, males had superior O^2 cost, CO^2 production than females ($P<0.01$). As a conclusion, it has been seen that interval running has no more calorie consumption than classical running. There is need much more studies about this topic.
Keywords : Interval, Running, Calorie, Consumption

POS.635 Küçük Yaş Tenis Oyuncularinda Bacak Gücü Ve Katiliği: Sürat ve Çeviklik Performansi İle İlişkisi

Volkan SERT, Ertuğrul GELEN, Dr. Murat ÇİLLİ, Hüseyin ESKİ
Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma küçük yaş tenis oyuncularında bacak gücü ve kas katılığı, sürat ve çeviklik performansı ile ilişkisini ortaya koymayı amaçlamıştır. Çalışmaya 17 erkek (yaş: 10.76 ± 0,97 yıl, boy: 155.3 ± 12,1 cm, ağılık: 44.02 ± 12,8 kg, spor yaşı: 4.23 ± 1,3 yıl) ve 9 kız (yaş: 11.44 ± 0,88 yıl, boy: 158.64 ± 8,33 m, ağırlık: 45.03 ± 7,87 kg, spor yaşı: 4.11 ± 1,26 yıl) lisanslı sporcu katılmıştır. Çalışmaya katılan sporcuların ilk önce sıçrama verileri alınarak kas katılıkları hesaplanmıştır. Daha sonra sırasıyla sürat, çeviklik, yön değiştirme ve servis karşılama performans testleri uygulandı. Her sporcu testleri iki kez uyguladı ve en iyi dereceleri kaydedildi. Denemeler arasında 5 dakika dinlenme verildi. Elde edilen tüm verilerin istatistiksel çözümlemesinde parametrik olmayan düzende korelasyon analizi kullanılmıştır. Genç tenis oyuncularında kas katılığı ile yön değiştirme hızı, sürat, sıçrama yüksekliği ve reaktif güç arasındaki korelasyonda anlamlı farklılık bulunurken ($p<0,005$), reaktif sürat ve servis karşılama reaksiyon sürati arasında anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0,005$). Reaktif Güç ile yön değiştirme, sıçrama yüksekliği ve kas katılığı arasında anlamlı farklılık bulunurken ($p<0,005$), reaktif sürat, servis karşılama reaksiyonu ve sürat arasında anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0,005$). Çalışmanın sonuçları göz önüne alındığında kas katılığının yön değiştirme hızı, sürat, sıçrama yüksekliği ve reaktif güç gibi önceden planlanmış olan egzersizleri pozitif yönde etkilerken; görsel uyaranlı reaktif sürat ve servis karşılama süratini negatif yönde etkilemiştir. Yine reaktif güç, yön değiştirmeyi, sıçrama yüksekliğini ve kas katılığına pozitif yönde etki yaparken; reaktif sürat, servis karşılama reaksiyonu ve sürate negatif yönde etki yapmıştır.
Anahtar Kelimeler : Kas Katılığı, Bacak Kuvveti, Tenis, Sürat, Çeviklik

POS.635 Leg Power and Stiffness In The Legs In Junior Tennis Players: The Relationship of Speed and Agility Performance

This study aims at showing the relationship between the leg strength and stiffness of muscles with the speed and agility performance of junior tenns players. 17 licensed sportmen and 9 lıcensed sportwomen attended this study. 17 sportmen (age: 10.76 ± 0,97 years, height: 155.3 ± 12,1 cm, weight: 44.02 ± 12,8 kg, sport age : 4.23 ± 1,3 years) and 9 sport women (age: 11.44 ± 0,88 years, height: 158.64 ± 8,33 m, weight: 45.03 ± 7,87 kg, sport age: 4.11 ± 1,26 years). Firstly, the stiffness of muscles of these athletes is calculated with taking their jumping data. Then the tests of speed, agilty, changing direction and service performance were applied respectively. Each athlete applied the test twice and their best degrees were recorded. Between the test there were 5 minutes of relaxing periods. The results were evaluated with the SPSS data analysis program. It is found that there was an important difference between the correlation of reagent power and the stiffness of muscle and the speed of changing directions, apeed, the height of jumping with these young tennis players. But there was no important difference between the reagent speed and the meet up service reaction speed ($p>0,005$). According to the results of this study, stiffness of muscles affects the exercises which is planned before just as the speed of changing direction s, speed, hight of jumping and reagent power positively. and it also affects the reagent speed and the speed of meet up service negatively. Again the reagent power affects the changing direction, height of jumping and the stiffness of muscle positively. It affects the reagent speed, reagent of meet up service and the speed negatively.
Keywords : The Stiffness of Muscle, Leg Strength, Tennis, Speed, Agility

POS.657 Triatletlerde Üst Ekstremite Yağ Kitlesinin Yarış Zamanıyla İlişkisi

Ebru ÇETİN[1], Ülviye BİLGİN[1], Mergül ÇOLAK[2], İmdat YARIM[1], Halil TAŞKIN[3]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara, Türkiye
2 Erzincan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Erzincan, Türkiye
3 Seçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Konya, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, üst ekstremite yağ oranlarının triatletlerin yarış zamanına etkisini incelenmek amacıyla yapılmıştır. 9. Dünya Üniversitelerarası Triatlon Şampiyonasına katılan gönüllü 43 ((17 kadın – 26 erkek), yaş 22,30±2,42 yıl, boy 172,76±16,08 cm, vücut ağırlığı 64,79±9,93 kg)) sporcu üzerinde gerçekleştirilmiştir. Segmental analiz Tanita BC 418 vücut kompozisyon analiz cihazı ile müsabaka öncesi aç karnına şort ve tişörtle yapılmıştır. Sporcular 40°C lik hava sıcaklığında ilk olarak 1,5 km yüzdüler sonra 40 km'lik bir parkurda bisiklet sürdüler ve son olarak da 10 km'lik parkurda koştular. Verilerin hesaplanması ve değerlendirilmesinde SPSS 16,0 istatistik programı kullanılmıştır. Normallik testi sonuçlarına göre ölçümler arasındaki ilişkiyi açıklamak için Pearson korelasyon analizi, yağ oranlarının yarış zamanına etkisini tespit etmek için de linear regresyon analizi ile belirlenmiştir. Üst ekstremite yağ oranlarının yarış zamanına etkisinin incelendiği bu çalışmada; üst ekstremite segmental analiz sonuçlarının triatlonda yüzme zamanını etkilemediği görülmüştür ($p>0,05$). Ayrıca üst ekstremite yağ kitlesinin koşu, bisiklet ve total yarış zamanına etkisinin olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$). Yağ yüzdesi ile koşu ($r=0,382$), bisiklet ($r=0,370$), ve total yarış zamanı ($r=0,387$) arasında pozitif yönde $p<0,05$ düzeyinde anlamlı ilişkisi olduğu belirlenmiştir. Üst ekstremite yağsız kitle ve kas kitlelerinin sırasıyla koşu ($r= -0,475$, $r= -0,472$), bisiklet ($r= -0,738$, $r= -0,735$) ve total yarış zamanı ($r= -0,664$, $r= -0,661$) ile arasında negatif yönde $p<0,001$ düzeyinde anlamlı ilişkisinin olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, üst ekstremite yağ kitlesinin koşu, bisiklet, yüzme ve total yarış zamanlarıyla ilişkili olmadığı, üst ekstremite kas ve yağsız kitlelerinin yağ yüzdesine göre yarış zamanları üzerinde daha çok etkili olduğu görülmüştür. Üst ekstremite yağsız kitle ve kas kitlesinin değerleri arttıkça yarışmacıların total yarış zamanının azalacağı, buna bağlı olarak performanslarının da olumlu yönde etkileneceği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Üst Ekstremite, Yağ Oranı, Triatlon, Yarış Zamanı

POS.657 Relationship Between Upper Extremity Fat Mass and Race Time In Triathlete

This study was conducted to investigate the effect of upper extremity fat ratio on triathletes' the race time. 43 volunteer athletes who participated in the 9th World University Triathlon Championship ((17 women – 26 men), age 22.30 ± 2.42 years, height 172.76 ± 16.08 cm, body weight 64.79 ± 9.93 kg)) participated in the study. Segmental analysis was performed by Tanita BC 418 Body Composition Analyzer before the race, on an empty stomach and with shorts and T-shirt. At 40 ° C air temperature, athletes firstly swam for 1.5 km, which was followed by cycling on 40 km track and finally 10 kilometers track run. SPSS 16.0 statistical software was utilized for data calculation and evaluation. According to the normality test results; Pearson correlation analysis was used to explain the relationship between the measurements and linear regression analysis was utilized to determine the effect of fat ratio on race time. This study in which the effect of upper extremity fat ratio on race time was examined, revealed that upper extremity segmental analysis has no significant effect on swimming time in triathlon ($p >0.05$). In addition; upper extremity fat mass has no significant effect on jogging, cycling and total race time either ($p>0.05$). Fat percentage is determined to have a significant relationship in positive manner with jogging ($r = 0.382$), cycling ($r = 0.370$), and total race time ($r = 0.387$) at $p <0.05$ level. Upper extremity lean mass and muscle mass are found to have a significant relationship in negative manner respectively with jogging ($r = -0.475$, $r = -0.472$), cycling ($r = -0.738$, $r = -0.735$) and total race time ($r = -0.664$, $r = -0.661$) at $p <0.001$ level. As a result, it was observed that the upper extremity fat mass is not associated with jogging, cycling, swimming and total race time, on the other hand upper extremity muscle and lean mass are found to be more effective on race time as compared to fat percentage. As the upper extremity lean mass and muscle mass increases, total race time of athletes shortens and accordingly their performance are likely to be affected in a positive manner.
Keywords : Upper Extremity, Fat Ratio, Triathlon, Race Time.

POS.664 12 – 13 Yaş Yüzücülerin Cinsiyetlerine Göre Antropometrik Özelliklerinin Karşılaştırılması

Özgür BOSTANCI, Andaç ATEŞ, Ali Kerim YILMAZ, Menderes KABADAYI
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu SBF, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı 12-13 yaş yüzücülerin cinsiyetlerine göre antropometrik özelliklerinin karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya yaş grubu 12-13 yıl olan, 2015-2016 sezonunda Türkiye Yüzme Federasyonu Altın kulaçlar kampına katılan 28 erkek ve 22 kız yüzücü dahil edildi. Yüzücülerden sırasıyla; Boy, kilo, vücut kütle endeksi (VKİ) ve çap - çevre - uzunluk ölçümleri alındı. Vücut kompozisyonu non-invaziv yöntemlerden biri olan Bod-pod marka vücut analizörü ile belirlendi. Çalışmanın istatiksel analizinde ikili grupların karşılaştırılmasında kullanılan bağımsız t-testi uygulandı. Araştırmaya katılan erkek ve kız deneklerin tanımlayıcı ortalamaları sırasıyla boy 1,53±0,09 cm , 1,55±0,06 cm, Vücut ağırlıkları 44,9±9,0 kg, 45,76±4,68 kg ve VKİ değerleri 18,85±2,14, 19,09±1,49 olarak tespit edildi. Her iki grubunda boy, kilo ve VKİ değerleri arasında herhangi bir anlamlı farklılığın olmadığı belirlendi ($p>0.05$). Antropometrik ölçümler incelendiğinde ise gruplar arasında; Pelvis, dirsek, diz ve ayak bileği çaplarında, vücut kompozisyonlarına göre; yağ, kemik kütlesi ve kemik yüzdesi oranlarında anlamlı farklılığa rastlanmıştır ($p<0.05$). Her iki grup arasında diğer parametrelerde anlamlı farkın olmadığı görüldü ($p>0.05$). Sonuç olarak cinsiyet değişkenine göre 12-13 yaş yüzücülerin antropometrik özellikleri incelendiğinde pelvis çapının ve yağ oranın kızlarda daha fazla olduğu bu sonuçların kızların ergenlik dönemine erkeklere oranla erken girmesiyle bağlantılı olabileceği düşünülmektedir. Diz, ayak bileği çapları, kemik yüzdesi ve kemik oranları incelendiğinde ise erkek grubunun daha baskın olduğu görülmekte olup deneklerin yüzmeye başlama yaşlarıyla ilgili olduğu düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Yüzücü, Antropometri, Vücut Kompozisyonu

Pos.664 Comparison of Anthropometric Characteristics of 12-13 Year Old Swimmers In Terms of Gender

The aim of this study is to compare the anthropometric characteristics of 12-13 year old swimmers in terms gender. 28 male and 22 female 12-13 year old swimmers who participated in Turkish Swimming Federation golden strokes camp during the 2015-2016 season were included in the study. Height, weight, body mass index (BMI) and diameter-circumference- length measurements were taken respectively from the swimmers. Body composition was found with Bod-pod make body analyzer, which is a non-invasive method. Independent t test used for the comparison of paired groups was used for statistical analysis. Descriptive averages of the male and female subjects in the study were 1,53±0,09 cm for height, 44,9±9,0 kg, 45,76±4,68 kg for weight and 18,85±2,14, 19,09±1,49 for BMI, respectively. No statistically significant difference was found between the height, weight and BMI values of both groups ($p>0.05$). When anthropometric measurements were analyzed, significant difference was found between groups in diameters of pelvis, elbow, knee and ankle in terms of body compositions, and in rates of fat, bone mass and bone percentage ($p<0.05$). No significant differences were found between two groups in terms of other parameters ($p>0.05$). As a conclusion, when the anthropometric characteristics of 12-13 year old swimmers were analyzed in terms of gender variable, it was found that pelvis diameter and fat ratio were higher in female swimmers and it was thought that this result may be associated with the fact that girls reach puberty earlier than boys. When the diameters of knee and ankles, bone percentages and bone rates were analyzed, it was found that the male group was more dominant and this was thought to result from the ages the subjects started swimming.
Keywords : Swimmer, Anthropometry, Body Composition

POS.673 Ağırlıklı Squat Sıçraması Esnasındaki Kinetik ve Kinematiklerin Belirlenmesi

İbrahim CAN[1], Hamit CİHAN[2]
1 Gümüşhane Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; antrenmanlı sporcularda ağırlıklı uygulanan squat sıçraması esnasındaki kinetik ve kinematiklerin belirlenmesidir. Bu amaç doğrultusunda, aktif olarak spor yapan 27 amatör sporcu (yaş: 22,9 ± 4,47 yıl; boy: 181,5 ± 8,71 cm; kilo: 80,5 ± 14,7 kg) çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Deneklere, vücut ağırlıklarının % 40'ına karşılık gelen bir yük kullanılarak squat sıçraması yaptırılmış ve isoinertial bir ölçüm sistemi (T-Force dinamik ölçüm sistemi) kullanılarak kinetik ve kinematikler belirlenmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistik analizi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre; deneklerin squat sıçraması esnasındaki hız değerleri, ortalama hız için 1,100 (± 124,3 m/s), ortalama itme hızı için 1,168 (± 152,8 m/s) ve zirve hız için 2,117 (± 185,0 m/s) olarak elde edilmiştir. Squat sıçraması esnasındaki güç değerleri, ortalama güç için 343,9 (± 61,7 W), ortalama itme gücü için 475,1 (± 93,8 W) ve zirve güç için 921,0 (± 150,5 W) olarak elde edilmiştir. Squat sıçraması esnasındaki kuvvet değerleri ise ortalama kuvvet için 314,9 (± 62,3 N), ortalama itme kuvveti için 429,7 (± 76,5 N) ve zirve kuvvet için 523,0 (± 100,5 N) olarak elde edilmiştir. Ayrıca deneklerin squat sıçraması esnasında ağırlık barını 79,2 (± 8,11 cm) hareket ettirdikleri ve squat sıçramasını 715,0 (± 74,5 ms) olarak tamamladıkları elde edilmiştir. Sonuç olarak, direnç antrenmanları ile ilişkili kinetik ve kinematiklerin belirlenmesi; antrenman programları yapılırken veya sıçramaya yönelik egzersizler hazırlanırken antrenörlere ve kondisyonerlere katkı sağlayabilir.
Anahtar Kelimeler : Squat Sıçraması, Kinetik, Kinematik

POS.673 Determining Kinetics and Kinematics During Loaded-Squat Jump
The purpose of this study is to determine the kinetics and kinematics during loaded squat jump in trained athletes. In accordance with this purpose, 27 amateur athletes (age: 22,9 ± 4,47 years; height: 181,5 ± 8,71 cm; weight: 80,5 ± 14,7 kg) who actively involved in sports participated voluntarily in this study. Subjects were performed squat jump using a load corresponding to 40 % of body weight and obtained the kinetics and kinematics using a isoinertial measurement system (T-Force Dynamic Measurement System). Descriptive statistic analyses was used in assessment of data. According to data analysis, velocity values during squat jump of subjects were obtained as 1,100 (± 124,3 m/s) for mean velovity, 1,168 (± 152,8 m/s) for mean propulsive velocity and 2,117 (± 185,0 m/s) for peak velocity. Power values during squat jump were obtained as 343,9 (± 61,7 W) for mean power, 475,1 (± 93,8 W) for mean propulsive power and 921,0 (± 150,5 W) for peak power. Force values during squat jump were obtained as 314,9 (± 62,3 N) for mean force, 429,7 (± 76,5 N) for mean propulsive force and 523,0 (± 100,5 N) for peak force. In addition, it was obtained that subjects moved 79,2 (± 8,11 cm) to barbell bar during squat jump movement and completed in 715,0 (± 74,5 ms). Consequently, it was tought that determination of kinematics and kinetics associated with resistance training may contribute to trainers and conditioners, while performing of training programmes or preparing of jump exercises.
Keywords : Squat Jump, Kinetic, Kinematic

POS.675 Genç Amatör Futbolcuların Fiziksel Performans Gelişimlerine Beceri Tabanlı ve Oyun Tabanlı Antrenmanların Etkisi

Mustafa KARAHAN
Aksaray Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Beceri ve oyun tabanlı antrenmanların fiziksel performansın gelişimi üzerine etkileriyle ilgili giderek artan bir ilgi oluşmuştur. Buna karşın, hangi antrenman modelinin daha etkili olabileceği konusunda çalışmalara rastlanılmamıştır. Bu nedenle bu çalışmada beceri ve oyun tabanlı antrenmanların fiziksel performans üzerindeki etkilerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır. Bu araştırmaya yaş, spor yaşı, vücut ağırlığı ve boy uzunluğu ortalamaları sırasıyla, 15.3±0.4yıl, 3.4±0.4yıl, 60.8±2 kg ve 169.1±2.2 cm olan 24 erkek amatör futbolcu gönüllü olarak katıldı. Sporcular rast gele yöntemle Beceri (n=12) ve Oyun (n=12) grubu olarak sınıflandırıldı. Sporcular sekiz hafta sürecince ardışık olmayan günlerde haftada üç gün ve günde 60 dk olan dar bölge futbol oyunu ve maksimal yoğunluklu beceri tabanlı antrenman programına alındılar. Oyun tabanlı antrenmanlar 5 dk dinlenme aralığıyla 20'er dakikalık iki devreli futbol müsabakası, beceri tabanlı antrenmanlar ise 20-25 sn maksimal yüklenme ve 30 sn dinlenme gerektiren futbol teknik beceri istasyonları şeklinde gerçekleşmiştir. Antrenman programının üç gün öncesi ve sonrasında sporcuların durarak uzun atlama sürat (20 m), çeviklik (T-test), patlayıcı güç (dikey sıçrama), aerobik (20 m mekik koşu) ve anaerobik güç (6x35 m koşu testi) değerleri test edildi. Verilerin gruplar arası değerlendirilmesinde tekrarlı ölçümler için iki yönlü ANOVA, grup içi ön ve son test değerleri için tek yönlü ANOVA, gruplar arası farklılıkların yüzdelerinin karşılaştırılmasında ise eşleştirilmemiş t-testi kullanıldı. Ön ve son test arasındaki farklılıklar incelendiğinde beceri grubunun sürat (%7.33), dikey sıçrama (%8.23), patlayıcı güç (%11.9) maks.VO_2 (%9.75) ve anaerobik güç (%14.9), oyun grubunun ise patlayıcı güç (%6.9) ve maks.VO_2 (%5.2) değerlerindeki artışlar anlamlı idi ($p<0.05$). Grupların ön ve son test değerleri arasında oluşan farklılıkların yüzdeleri birbirleri ile kıyaslandığında durarak uzun atlama hariç, test edilen bütün değerler arasında anlamlı farklılıkların olduğu görüldü ($p<0.05$). Bu araştırmanın sonuçlarına göre futbolda beceriye dayalı maksimal yoğunluklu antrenmanların oyun tabanlı antrenmanlara göre fiziksel performans özelliklerinin gelişimi üzerinde daha etkili olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Sürat, çeviklik, Aerobik Güç, Anaerobik Güç

POS.675 The Effect of Skill-Based or Game-Based Training on Improvements of Physical Performance of Junior Amateur Soccer Players

Recently, there has been increasingly attention on the researches in relation to the effect of skill-based or game-based training on the physical performance. However, it might have not been yet found any research that which training model (game-based or skill-based) could be more effective on the physical performance. Therefore, in this study it was aimed to compare the effectiveness of skill-based or game-based training on physical performance characteristics of amateur junior soccer players. Twenty-four junior football players (mean, age 15.3 years, competition age 3.4 years, body mass 60.8 kg and weight 169.1 cm) participated in this study. Athletes were randomly divided into a game-based (n=12) or a skill-based (n=12) conditioning training. Each player participated in an 8-week game or skill- based with maximal intensity training programs that included nonconsecutive 3 court training sessions per week for 60 minutes. Game-based training included two 20 min halves with 5 min rest period. The skill-based training were applied in the form of maximal load 20-25 sec and 30 sec rest that require technical skills stations in football. Three days before and after the training program, sprint (20 m), agility (T-test), standing long jump, explosive (vertical jump), aerobic (shuttle run) and anaerobic powers (RAST) were assessed. data were analyzed with a 2-factor repeated measure ANOVA with one between factor (training type; game-based vs. skill-based) and one-way ANOVA within factor (period; pre-training vs. post-training). Between-group differences in percentage changes in performance were tested using a unpaired t-test. Skill-based training with maximal intensity induced improvements in speed (7.33%), vertical jumping (8.23%), explosive power (11.9%), max.VO_2 (9.75%) and anaerobic power (14.9%), whereas game-based training improved only explosive power (6.19%) and max.VO_2 (5.2%) ($p<0.05$). However, improvements in standing long jump and agility were not statistically significant. After all, when compared to percentage of differences between pre-post test of groups, except standing long jump, improvements in all tested physical performance characteristics of skill-based training group were statistically meaningful ($p<0.05$). The results of this study showed that skill-based training with maximal intensity was more effective on improvement of physical performance characteristics of junior soccer players than game-based training.
Keywords : Speed, Agility, Aerobic Power, Anaerobic Power

POS.722 Elit Erkek Sualtı Hokeyi ve Paletli Yüzme Sporcuları Vücut Yağ Yüzdelerinin Haftalık Antrenman Süreleri Açısından Değerlendirilmesi

İbrahim Necdet SARAÇ[1], Şahin ÖZEN[1, 2], Dr. Yeşim Albayrak KURUOĞLU[1]
1 Türkiye Sualtı Sporları Federasyonu, Türkiye,
2 Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Antrenörlük Bölümü, Türkiye

ÖZET
Türkiye Sualtı Sporları Federasyonu (TSSF) bünyesinde yer alan sualtı hokeyi ve paletli yüzme branşlarında son dönemlerde elde edilen ulusal ve uluslararası başarılar, bu branşlara yönelik yapılacak olan çalışmaların giderek önem kazanacağını göstermektedir. Bu çalışma, TSSF tarafından desteklenen bir dizi araştırmanın, test niteliğindeki başlangıç ölçümlerine ait değerlendirmeleri içermektedir. Havuz sporlarında sporcuların vücut yağ yüzdesi (VYY), performansı etkileyen faktörlerden birdir. Sporcuların VYY ise; kalıtsal özellikler, beslenme, antrenman kapsamı, antrenman süresi, yaşam tarzı, genel sağlık durumu gibi farklı parametrelerden etkilenmektedir. Bu çalışmada; vücut yağ yüzdeleri belirlenen sporcuların, haftalık antrenman süreleri dikkate alınarak, branşlar arasında karşılaştırma yapılmak istenmiştir. Bu amaçla, farklı spor kulüplerinden 9 elit erkek sualtı hokeyi; 8 elit erkek çift palet ve 8 elit erkek mono palet sporcusu kulüplerinden izinli ve gönüllü olarak çalışmaya katılmışlardır. Paletli yüzme sporcularının ölçümleri, TSSF 2016 yılı faaliyet programında 20-22 Mayıs 2016 tarihlerinde Gebze Kapalı Olimpik Yüzme Havuzunda düzenlenen Paletli Yüzme Açık Yaş Bireysel Türkiye Şampiyonası'nda gerçekleştirilirken, sualtı hokeyi sporcularının ölçümleri aynı hafta içinde Doğuş Üniversitesi yüzme havuzunda gerçekleştirilmiştir. Ölçüm öncesi her sporcu için bir bilgi formu düzenlenmiş olup, daha sonra ölçüm alınacak vücut bölgesi belirlenerek işaretlenmiştir. Deri kıvrım kalınlıkları *Holtain T/W SkinfoldCaliper (productcode 98.610)* kaliper ile kol (triceps ve biceps), bel (suprailiac),ve sırt (subscapular) bölgelerinden ikişer ölçüm alınarak gerçekleştirilmiştir. İki ölçüm arasında %5' den fazla fark bulunduğunda ölçüm tekrarlanmıştır. Sporcuların vücut yoğunlukları (g/ml), yaş ortalamaları da dikkate alınarak, erkekler için geliştirilmiş olan *DurninWomersley* formülüyle hesaplanmıştır. Vücut yoğunluklarının elde edilmesi neticesinde *Siri formülü* kullanılarak VYY hesaplanmıştır. Çalışmanın istatistiksel değerlendirmesi SPSS 20 programında yapılmıştır.Tanımlayıcı istatistikler, varyans analiziyle; branşlar arası VYY karşılaştırması OneWay ANOVA;haftalık antrenman süresi ile VYY arasındaki ilişki non-parametrik korelasyon yöntemiyle değerlendirilmiştir. Çalışmanın sonucunda, branşlar arasında VYY açısından anlamlı bir fark bulunmamasına karşın; sporcuların haftalık antrenman süreleri ile VYY arasında ters orantı olduğu gözlenmiştir. Sporcuların haftalık antrenman süreleri uzadıkça, VYY'nin azaldığı bulunmuştur. Anaerobik gücün belirleyici olduğu farklı spor branşlarında yapılan son araştırmalar, VYY ile sportif performans arasında ters orantı olduğunu göstermiştir. Buna karşın, VYY belli seviyede korunurken, kas kütlesi arttırıldığında özellikle güç/ağırlık oranı etkilenerek performansın istenen yönde gelişme gösterdiği bulunmuştur. Yaklaşık 1kg (2lbs) kastan elde edilecek olan güç, vücuda fazladan alınan 1kg (2 lbs) ağırlıktan daha çok fayda sağlayacağı ifade edilmiştir. Sualtı hokeyi ve paletli yüzme sporcularında optimal VYY aralığını belirten bir indekse literatürde rastlanmamıştır. Bu çalışmadan elde edilen veriler, sporculara beslenme eğitimlerinin verilmesine, sporcuların monitörize edilmesine, antrenmanların planlanmasına ışık tutacak nitelikte ilk bulgular olarak önem taşımaktadır.
Anahtar Kelimeler : Sualtı Hokeyi, Paletli Yüzme, Vücut Yağ Yüzdesi, Antrenman Süresi

POS.722 Evaluating the Impact of Weekly Training Duration on Body Fat Percentage in Elite Underwater Hockey and Fin Swimming Athletes

Underwater hockey and fin swimming are situated under Turkish Underwater Sports Federation (TSSF). Recent national and international success indicate that more studies should be done and these branches should be more taken into consideration. This study was supported by TSSF and its data includes evaluation of the initial measurements of numerous tests. Body fat percentage (BFP) is one of the factors affecting performance in aquatic sports. Hence, BFP is afeccted by different parameters such as genetics, diet, the volume and duration of training, life style and general health status of the athletes. In this study; body fat percentage of unerwater hockey and fin swimming athletes were evaluated while their weekly training duration was taken into consideration if it has an impact on BFP or not. For this aim, 9 elite underwater hockey, 8 elite double fin and 8 elite mono fin swimming athletes from different clubs participated in this study voluntarily and by having permission from their clubs. The measurements of fin swimming athletes were held on 20- 22 May 2016 during Fin Swimming Open Turkish Championship in Gebze Olympic Swimming Pool. The measurements of underwater hockey athletes were held in Doğuş University in the same week. The skinfold measurements were implemented by *Holtain T/W SkinfoldCaliper (productcode 98.610)* on arm (triceps and biceps), waist (suprailiac) and back (subscapula)regions. The measurements were completed two times and repeated one more when 5% difference found between exertions. Body density (g/ml) was calculated by *DurninWomersley Formula* of males according to athletes' mean ages. After calculating body densities, body fat percentages of athletes were calculated by *Siri Formula*. SPSS 20 program was used for statistical analysis of this study. Descriptive statistics were calculated by variance analysis; the comparison of BFP between branches by OneWay ANOVA; the relation between BFP and training duration was evaluated by non-parametric correlation method. There was no statistical difference between the comparisons of BFP among groups. However, inverse ratio was determined between weekly training duration and BFP of the athletes. The longer weekly training duration, the less BFP was observed. The latest studies in anaerobic characterised branches showed the power/weight ratio is improved when muscle is gained. The power derived from ≈1kg (2lbs)of muscle will more than offset the detriment of adding the 2lbs of weight. No record was found about the BFP index for underwater hockey and fin swimming athletes. Therefore the data emanated from this study is important for educating athletes about dietary behaviors, monitor athletes' fitness levels especially body compositions and planning training sessions.
Keywords : Underwater Hockey, Fin Swimming, Body Fat Percentage, Training Duration

POS.734 Kadın Voleybolcuların Çeviklik Performansları ile Görsel Algı ve Muhakeme Yeteneği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Yakup AKTAŞ[1], İsmail GÖKHAN[1], Abdulaziz KULAK[1], Arda ÇAYLI[2], Resul HALAT[1]
1 Harran Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
2 Milli Eğitim, Beden Eğitimi öğretmeni, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, elit bayan voleybolcuların çeviklik performansları ile görsel algı ve muhakeme yeteneği özellikleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.Son yıllarda voleybol dünyanın en popüler sporları arasında yerini almıştır. Birçok değişiklik geçirerek günümüze gelen voleybol topun çok hızlı oynandığı ve oyuncuların son derece hareketli olmak zorunda olduğu temel motorik özellikler ve zihinsel organizasyon isteyen bir branştır. Voleybolda oyun eyleminin bilinçli bir düzeyde gerçekleştirilmesi için antrenmanda kondisyonel yetiler ile birlikte yüksek oyun niteliği düzeyinin belirleyici öğeler örneğin, algılama, sezinleme ve karar verme vs. arasındaki bütünlüğünün birlikte yönlendirilmesi gerekmektedir. Çeviklik, spor aktivitelerinin büyük çoğunluğunda gerekli olan bir özellik olmakla birlikte, literatürde farklı tanımları bulunmaktadır. Çeviklik tanımları incelendiğinde bazıları şu şekildedir; Hazar (2005) çevikliği, bir becerinin süratli bir biçimde uygulanması olarak tanımlamaktadır. Çeviklik bir hareket serisi boyunca çok hızlı yön değiştirmeler esnasında vücudun ve eklemlerin uzayda doğru pozisyonda olmasını sağlayan kontrol ve koordinasyon becerisi olarak tanımlanır (Twist ve Benicky 1995; Hazır 2010). Bu tanımların yanı sıra, Sheppard ve ark. (2006) çeviklik literatürünü özetledikleri çalışmalarında, çevikliğin hızlıca yön değiştirme yeteneği, klasik tanımlamasının çeviklik performansını net olarak karşılamadığı belirtilmişlerdir. Genel çeviklik bileşenlerini, yön değiştirme hızı ile algısal ve karar verme faktörleri (görsel tarama, durum bilgisi, model tanıması ve tahmin etme gibi zihinsel faktörler) şeklinde iki ana başlıkta toplamıştır. Çalışmaya Manisa büyükşehir belediye ve Manisa Alaşehir belediye takımlarında oynayan toplam 14 bayan voleybolcu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 22,07±3,09 (yıl), boy ortalaması 178,43±0,08 (cm), vücut ağırlığı ortalaması 68,85±7,62 (kg) olarak kaydedildi. Katılımcıların çeviklik performansı Newtest Powertimer 300, görsel algı ve muhakeme testini ise Psikoteknik Viyana testi sistemi ile ölçülmüştür. Katılımcı sayısı 30'un altında olduğu için Spearman korelasyon istatistiği uygulanmıştır. Bayan voleybolcuların çeviklik performansları, toplam süre-sağ 3,14 sn, toplam süre-sol 3,10 sn, görsel algı 47,50 muhakeme yeteneği 88,14. Elde edilen sonuçlarda, bayan voleybolcuların çeviklik performansları ile görsel algı ve muhakeme yeteneği değerleri arasında ise istatistiksel olarak ilişkinin olmadığını göstermiştir (p>0,5). Bu çalışmanın sonunda, bayan voleybolcuların çeviklik performansları ile görsel algı ve muhakeme yeteneği değerleri arasında istatistiksel olarak ilişkili olmadığı görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, Çeviklik, Görsel Algı ve Karar Verme

POS.734 The Relationship Among Agility, Visual Perception and Decision Making In Elite Female Voleyball Players

The purpose of this study is to investigate the relationship between agility performances and abilities of visual perception and reasoning in elite female volleyball players. Volleyball has become one of the most popular sports in recent years. After undergoing a lot of changes up to now, volleyball is a branch of sports, requiring motor features and cognitive organizations ,in which the ball moves very quickly and the players must be quite active. Competence of conditioning together with a harmony of the determinant factors for a high quality game such as perception, anticipation and decision making etc. should be processed together in order to achieve a game at a level of consciousness. Agility, a feature required in most sport activities, has different definitions in literature. Considering its definitions, Hazar (2005) defines agility as conducting a skill in a quick way. Agility can be defined as a controlling and coordination competence of keeping the body and joints in the right position in space during a series of movements and quick changes in the direction (Twist ve Benicky 1995; Hazır 2010). In addition to this definition, Sheppard et al. (2006) stated, in their study in which they summarized the literature on agility, that traditional definition of agility as the skill of changing directions quickly does not completely cover the term of agility performance. They reviewed components of general agility under two titles which are velocity of changing directions and factors of perception and decision making (cognitive components such as visual scanning, knowledge of situations, pattern recognition and anticipation). A total of 14 female volleyball players from Manisa Metropolitan Municipality team and Manisa Alasehir Municipality team voluntarily participated in the study. Mean age of the participants is 22,07±3,09 (year), mean height is 178,43±0,08 (cm) and mean body weight is 68,85±7,62 (kg). Newtest Powertimer 300 was used to measure agility performances of the participants and Vienna test system for psycho technical evaluation was used to measure visual perception and reasoning ability. Spearmen correlation statistics was used as the number of the participants was below 30. It was recorded that agility performances of female volleyball players is –total time-/right- 3,14 sec., -total time/left- 3,10 sec., 47,50 for visual perception and 88,14 for reasoning ability. It was determined that there is not a statistically significant difference between agility performances and abilities of visual perception and reasoning values of female volleyball players (p>0,5). it was observed that there is not a statistically significant difference between agility performances and abilities of visual perception and reasoning values of female volleyball players
Keywords : Volleyball, Agility, Visual Perception and Decision Making

POS.738 Elit Bayan Voleybol Müsabakalarında Oyuncuların Mevkilere Göre Sıçrama Sayılarının Değerlendirilmesi

Cengiz AKARÇEŞM[1], Esen GÜRBÜZSEL[2], Emre ALTUNDAĞ[3]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Fen Fakültesi, Türkiye
3 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, elit bayan voleybolcuların mevkilerine göre müsabaka esnasındaki sıçrama sayılarının kazanılan ve kaybedilen maçlar bağlamında değerlendirilmesidir. Ayrıca, oynanan set sayısına göre sıçrama sayıları da araştırılmıştır. Çalışmanın araştırma grubunu 2013-2014 Türkiye bayanlar voleybol liginde mücadele eden 12 takımın, 22 haftada oynadıkları, 125 maç oluşturmaktadır. Elde edilen bu maç videoları data volley müsabaka analiz programında analiz edilmiş, manuel olarak izlenerek smaçör (S), orta oyuncu (OO), pasör çaprazı (PÇ) ve pasör (P) mevkiinde oynayan oyuncuların müsabaka esnasında kaç defa sıçrama yaptıkları kayıt edilmiştir. Elde edilen veriler SPSS programında analiz edilerek betimsel sonuçlara ulaşılmıştır. Oyuncu mevkiine göre kazanan ve kaybeden takımlarım sıçrama sayılarına (set başına) bakıldığında, kazanan takım smaçörlerinin 34.3, kaybedenlerin 32.2 kez sıçradığı, orta oyunculardа, kazanan takımların 44.9, kaybeden takımların 41.1 kez sıçradıkları, pasör çaprazlarının kazanan takımlarda 20.7, kaybeden takımlarda 19.5 sıçradığı, pasörlerde ise kazananlarda 27.1, kaybedenlerde 25.8 kez sıçradığı belirlenmiştir. Toplamda ise kazanan takımların set başına 127.2 kez sıçrarken, kaybeden takımlar 118.8 kez sıçradığı tespit edilmiştir. Ayrıca 3 set, 4 set ve 5 set oynanan maçlarda mevkilere göre sıçrama sayıları incelenmiş, smaçörlerin sırasıyla 3, 4 ve 5 setlik maçta 100, 137.3 ve 160.3 kez sıçradıkları, orta oyuncuların aynı şekilde sırasıyla 131.9, 169.9, 205.9 kez sıçradıkları, pasör çaprazlarının, 59.6, 85, 97.3 kez sıçradıkları, pasörlerin ise 80.4, 101.9, 134 kez sıçradıkları gözlenmiştir. Ulaşılan set başına sıçrama sayılarından yola çıkarak kazanan takımlarım smaçör, orta oyuncu, pasör çaprazı ve pasör mevkiinde kaybeden takıma göre daha fazla sıçrama yaptığı gözlenmektedir.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, Sıçrama, Pasör, Smaçör, Orta Oyuncu, Pasör çaprazı

POS.738 The Evulation of Number of Jumps According To Their Positions, In Elite Women's Volleyball Matches

The purpose of this study is, to evaluate the number of jumps considering the positions, in accordance with the matches won and lost. İn addition, the number of jumps were studied according to the sets played. The study group was, the 125 mathes played in 22 weeks by 12 teams during the 2013-2014 Turkish women's volleyball leaque. The videos of the mathes were analsed using the data volley video match analyse programme, and the videos were wathed manually, in order to report how many jumps each of the players in spikers (S), middle blockers (MB), universal players (UP), setters (S) positions made. The data was then analysed with SPSS and descriptives results were reached. Considering the winning team's and losing team's jump numbers (per set), it was seen that the winning team's spikers jumped 34.3, the losing's 32.2, the middle blockers jumped 44.9 in winning team and 41.1 in losing team, the universal players jumped 20.7 in wining team, 19.5 in losing team, the setter jumped 27.1 in winning team and 25.8 in losing team. In total the winning teams jumped 127.2 times per set, whereas the losing team jumped 118.8 times. Besides the number of jumps in different positions, in mathes played in 3 sets, 4 sets, 5 sets were also researched. It was observed that the spikers jumped in 3,4 and 5 set matchesi in the same order 100, 137.3 and 160.3 times, the middle blockers 131.9, 169.9, 205.9 times, the universal players 59.6, 85, 97.3 times, and the setters 80.4, 101.9, 134 times. Considering the number of the jumps per set in different positions, it was observed that the winning teams jumped more during the matches.
Keywords : Volleyball, Jump, Setter, Spiker, Middle Blocker, Universal Player

POS.746 2016-Olimpiyat Oyunları Adayı Ritmik Cimnastikçilerin Vücut Hareketi Zorluklarındaki Çeşitliliklerin Incelenmesi

Ani AGOPYAN[1], Berfin Serdil ÖRS[2]
1 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Adnan Menderes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, 2016-Olimpiyat Oyunları seçme yarışmalarına katılan elit ritmik cimnastikçilerin serilerindeki vücut zorlukları çeşitliliklerinin analiz edilmesidir. Araştırma verileri, 2015 yılında Stuttgard/Almanya'da yapılan 34. Ritmik Cimnastik Dünya Şampiyonası'nda genel tasnif ve Olimpiyat Oyunları seçme yarışmasına katılan 24 ritmik cimnastikçinin (yaş = 20.25±2.69 yıl) kaydedilmiş olan toplam 96 serisinin videoları ile analiz edilmiştir. Seçme yarışmalarında, 4 aletin sonuçlarına (çember, top, labut, kurdele) göre ilk 15 sırada olan cimnastikçiler 2016-Olimpiyat Oyunlarına direkt katılmaya hak kazanmışlardır. Bu bağlamda, cimnastikçiler $G1_{1-15}$ ilk 15 cimnastikçi ve $G2_{16-24}$ sıralamada 16-24 arasında yer alanlar şeklinde 2 gruba ayrılmışlardır. Video analizleri, Uluslararası Cimnastik Federasyonu'nun 2013-2016 yarışma kurallarına göre yapılmıştır. Vücut zorluklarının (sıçramalar/atlamalar, dengeler, rotasyonlar) sayısı ve değerleri nitelik ve nicelik olarak incelenmiştir. Sonuçlar, yüzde olarak gösterilmiş ve gruplar arasındaki farklılıklar Ki-kare analizi kullanılarak yapılmıştır. Dengelerin en fazla çeşitlilikle, sıçrama/atalamaların ise en az çeşitlilikle kullanılan zorluklar olduğu belirlenmiştir. Genel olarak, $G1_{1-15}$ ve $G2_{16-24}$ cimnastikçileri için *dönüşlü uçan, yarım tilna* ve *tabanda panche* zorlukları toplamda en fazla kullanılan vücut hareketleridir. Bununla birlikte, en çok uygulanan denge (yarım tilna) ve rotasyon (panche) zorluklarının gruplar arasındaki kullanım oranları arasında ise istatistiksel olarak farklılıklar ($p \leq 0.05$) olduğu saptanmıştır. Sonuç olarak, 2016-Olimpiyat Oyunları adayı ritmik cimnastikçiler farklı performans seviyelerinde olmalarına rağmen, genelde tüm serilerinde benzer nitelikteki sıçrama/atlama, denge ve rotasyon vücut zorluklarını kullanma eğiliminde oldukları belirlenmiş olup, vücut zorluklarını kullanma çeşitlilikleri yetersizdir.
Anahtar Kelimeler : Ritmik Cimnastik, Video Analizi, Bireysel Seriler, Vücut Zorluğu

POS.746 The Analysis of Body Movement Difficulty Variations For 2016-Olympic Candidates of Rhythmic Gymnasts

The purpose of this study was to analyze the body difficulty variations of individual elite rhythmic gymnasts' routines in 2016-Olympic Games qualification competition. The research data was collected from 24 rhythmic gymnasts' (age = 20.25±2.69 years) routines, in total 96 videos, that recorded during Olympic *qualification competition* in the 34th Rhythmic Gymnastics World Championships-2015 in Stuttgart/Germany. In the qualification competitions, depending on 4 apparatus' results (hoop, ball, clubs, ribbon), top 15 gymnasts directly qualified for the 2016-Olympic Games. In this context, the gymnasts were divided into 2 groups as follows: $G1_{1-15}$ top 15 gymnasts and $G2_{16-24}$ from 16 to 24 gymnasts. Video analysis were done according to 2013-2016 Code of Points rules of International Gymnastics Federation. The number of body difficulties (jumps/leaps, balances, rotations) and values were examined by quality and quantity. Results were shown as the percentage and Chi-square analysis were used to determine the differences between groups. It was determined that the most variations are in balances and the least variations are in jumps/leaps difficulties. Generally, *jete with a turn jump, balance in back scale leg high up* and *a rotation in flat foot panche* difficulties were the most used body movement difficulties for the $G1_{1-15}$ and $G2_{16-24}$ gymnasts in overall total. However, the percentage rates for the most performed balance (back scale leg high up) and rotation (panche) difficulties were found to be statistically different ($p \leq 0.05$) between groups. It can be concluded that although the candidate for 2016-Olympic Games rhythmic gymnasts who were different performance levels tend to use generally the same quality jump/leap, balance and rotation body movement difficulties for all of their routines and it clearly shows an indication for the lack of body difficulty variation.
Keywords : Rhythmic Gymnastics, Video Analysis, Individual Routine, Body Difficulties

POS.757 Genç Futbolcularda Yön Değiştirme ile Dikey Sıçrama Parametreleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Mustafa ÖZYÜREK, Evrim ÜNVER, Necip DEMİRCİ, Şükrü Alpan CİNEMRE
Hacettepe üniversitesi, Spor Bilimleri Fakultesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, genç futbolcularda yön değiştirme ile dikey sıçrama parametreleri (AS,SS, EK) arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Çalışmaya futbol gelişim ligi u12-u16 arası kategorilerinde en az bir yıl futbol oynamış olan 98 erkek futbolcu (13.13±1.37 yıl, boy ortalamaları 163.70±10.94 cm ve vücut ağırlıkları 53.91±10.44 kg) katılmıştır. 5 dakika ısınma koşusunu takiben 10 dakika germe açma egzersizleri uygulanmıştır. Ölçümler 3 dk pasif dinlemenin ardından gerçekleştirilmiştir. Dikey sıçrama testleri Aktif sıçrama (AS), ve Skuat sıçrama (SS) testlerinden oluşmuştur. Verilerin toplanmasını takiben elastik kuvvetin (EK) göstergelerinden olan AS-SS farkı hesaplanmıştır. Katılımcıların sıçrama performansı Fusion marka Smart jump matı ve kablosuz el bilgisayarı ile ölçülmüştür. 505 ve CODAT yön değiştirme testleri uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 21 paket programında analiz edilmiştir. 505 testi ile dikey sıçrama testleri arasındaki ilişki düzeyi Pearson korelasyon katsayısı (r) ile incelenmiştir. Bununla birlikte CODAT testinin dikey sıçrama parametreleri ile olan ilişkisi parametrik olmayan Spearman testi (rho) ile incelenmiştir. Çalışmanın sonucunda her iki yön değiştirme testi süreleri ile SS ve AS yükseklikleri arasında negatif yönlü anlamlı ilişki bulunurken, (sırasıyla 505; r= -49; r= - 44; CODAT; rho= -60; rho= -65, p < 001); her iki yön değiştirme testinin AS-SS (EK) farkı ile anlamlı bir korelasyonu bulunmamıştır (p > 0.05). Sonuç olarak, bu çalışmada sıçrama yüksekliklerindeki artışın yön değiştirme zamanını olumlu etkilediği görülmekle birlikte katılımcıların elastik kuvvet değerleri ile arasında bir ilişki bulunamaması elastik kuvvetin bu yaş grubunda halen gelişmeye devam eden kuvvet türlerinden biri olduğunu düşündürmektedir.
Anahtar Kelimeler : Aktif Sıçrama, Skuat Sıçrama, Yön Değiştirme

POS.757 The Relationship Between Change of Direction and Vertical Jump Parameters
The purpose of this study was to investigate the relationship between vertical jump parameters and change of direction ability in youth football players. 98 football players who were played at least one year (13.13±1.37 years; height: 163.70±10.94 cm and weight: 53.91±10.44 kg), were participated to this study. 5 minutes jogging and 10 minutes stretching protocol was made as warm up. Measurments were began after 3 minutes passive resting period. Countermovement jump (CMJ) and Squat Jump (SJ) tests were made by using Fusion Smart jump mat. The best height (cm) of each jump test after two try were evaluated. The difference between CMJ and SJ was calculated. CODAT and 505 tests were two determine the change of direction ability. Best times of two tries were evaluated. The relationship between 505 test and vertical jump was analyzed by using Pearson Correlation Coefficient (r). The relationship between Codat and vertical jump parameters were analyzed by using nonparametric Spearman test (rho). As result of this study, it was seen a significantly negative moderate correlation between CODAT as well as SJ and CMJ heights (rho= -60; rho= -65, p < 0.01). At the same time, it was also found a significantly neagative correlation between 505 test as well as SJ and CMJ heights (r= -49; r= - 44, p < 0.01). despite these findings the relationship among elastic strength and both change of direction tests were insignificant (p > 0.05). As conclusion, the increase in jump heights effect the times during change of direction tests. For all that, it is seen that elastic strentgh is still developing in this age group.
Keywords : Countermovement Jump, Squat Jump, Change of Direction

POS.759 Genç Futbolcularda Düz Sprint ile Yön Değiştirme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Tolgahan ULAŞ, Evrim ÜNVER, Necip DEMİRCİ, Şükrü Alpan CİNEMRE
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakultesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, futbolcularda düz sprint ile yön değiştirme performansı arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Çalışmaya, 69 futbolcu (yaş: 13,95 ±1.42 yıl; Vücut Ağırlığı (VA): 55,5 ±10.5 kg, boy uzunluğu (BU): 165,05 ± 10,7, BKİ: 20,14 ± 1,9) gönüllü olarak katılmıştır. BU ve VA ölçümlerinden sonra 5 dk ısınma koşusunu takiben 10 dk süre ile germe ama egzersizleri yaptırılmıştır. Isınma sürecinin devamında 3 dk pasif dinlenme gerçekleştirilmiştir. 30m düz sprint ve futbol oyun yapısına uygunluğu nedeniyle de yön değiştirme testi olarak da 505 ve CODAT yön değiştirme testleri gerçekleştirilmiştir. Her ölçüm iki kez tekrarlanmış ve en iyi derece değerlendirmeye alınmıştır. Değişkenler arasındaki ilişki düzeyleri parametrik Pearson korelasyon katsayısı (r) ile parametrik olmayan Spearman korelasyon testi ile incelenmiştir. Verilerin analizi SPSS 21 istatistiksel analiz yazılımı aracılığı ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmada 505 testi ile 0-5m, 0-10m, 0-20m ve 0-30m sprint zamanları arasında zayıf ve orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki düzeyinin olduğu belirlenmiştir (sırasıyla, r= 0.29; r= 0.35; r= 0.46; r= 0.48; $p < 0.01$). Codat testi ile aynı sprint mesafelerin zamanları arasında ise orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki düzeyinin olduğu tespit edilmiştir (sırasıyla, rho= 0.55; rho= 0.59, rho= 0.64; rho=0.64; $p < 0.01$). Sonuç olarak; genç yaştaki futbolcularda düz sprint performansının gelişiminin yön değiştirme performansını olumlu yönde etkileyebileceği düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Düz Sprint, 505 Testi, CODAT

POS.759 The Relationship between straight Sprint and Change of Direction in Youth Football Players

The aim of this study was to investigate the relationship between straight sprint and change of direction performances in youth football players. For this purpose, 69 youth football players were included to this study (age: 13,95 ±1.42 years; Body Mass: 55,5 ±10.5 kg; Heigth: 165,05 ± 10,7; BMI: 20,14 ± 1,9). 5 minutes jogging and 10 minutes stretching exercises were made as warm up protocol before measurements. After 3 minutes passive resting period 30m sprint test, CODAT and 505 test were made during this study. The best times of each test after two trials were evaluated as test result. Statistical analysis were made by using SPSS 21 statistical analysis software. The relationship of each change of direction test between 0-5m, 0-10m, 0-20m and 0-30m was analysed. During analysis pearson correlation coefficient (r) was used to determine the relationship between 505 test and other sprint times. Non parametric Spearman Test was used to determine the relationship between CODAT and other sprint times. As a result it is seen that there is a significant correlation between 505 test and 0-5m, 0-10m, 0-20m and 0-30m sprint times (r= 0.29; r= 0.35; r= 0.46; r= 0.48; $p < 0.01$, respectively). Significantly correlation was also found between CODAT and 0-5m, 0-10m, 0-20m and 0-30m sprint times (rho= 0.55; rho= 0.59, rho= 0.64; rho=0.64; respectively, $p < 0.01$). According to this study, the development of straight sprint times can be effect change of direction performance positively in youth football players.
Keywords : Straight Sprint, 505 Test, Codat

POS.771 6 Haftalık Statik ve Dinamik Kuvvet Antrenmanlarının Erkek Spor Tırmanıcıların Tırmanış Performansı Üzerindeki Etkilerinin Araştırılması

C.Çağlar BILDIRCIN[1], Abdullah KILCI[1], Selcen Korkmaz ERYILMAZ[1], Nedim ASKERİ[1], Hakan ÖZDEMİR[1], Çiğdem ÖZDEMİR[2], Özgür GÜNAŞTI[2], Kerem Tuncay ÖZGÜNEN[2], Sanlı Sadi KURDAK[2]
1 Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Çukurova Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Spor Tırmanış ülkemizde hızla gelişmekte olan sporlar arasında yer almakla birlikte 2020 olimpiyat oyunlarında temsil edilecek yeni branşlardan bir tanesidir. Üst ekstremiteye bağlı kuvvet, güç ve dayanıklılık spor tırmanışta performansı belirleyen ana unsurlardandır. Bu çalışmada statik ve dinamik kuvvet antrenmanlarının tırmanış performansı üzerine etkilerinin araştırılması amaçlanmıştır. Bu çalışmaya, orta seviyede tırmanıcı olan 8 deney (23,3±4,3yıl, 72,1±11,1kg, 177,8±0,04cm) ve aktif olarak spor yapan 7 kontrol (23,3±4,3yıl, 72,1±11,1kg, 177,8±0,04cm) olmak üzere toplamda 15 erkek gönüllü olarak katılmıştır. Önkol fleksiyon kuvvetleri el dinamometresi (Lafayette), maksimal oksijen tüketimi ($MaxVO_2$) ise koşu bandında kademeli artan test protokolü ile ölçülmüştür (Cosmed, B^2). Tırmanış performansları Çukurova Üniversitesi Spor Tırmanış Duvarında, zorluk derecesi UIAA skalasına göre ayarlanmış (UIAA,VII) bir tırmanış rotasında test edilmiştir. Bu test sırasında başlangıç ve bitiş nabızları kayıt altına alınmıştır (Polar). Maksimum asılma ekstansiyon (MAE) ve maksimum asılma fleksiyon (MAF) süreleri ile maksimum barfiks (MAB) sayıları belirlenmiştir. Deney grubundaki spor tırmanıcılara 6 hafta boyunca, haftada 2 gün üst ekstremite statik ve dinamik kuvvet antrenmanları yaptırılmıştır. Antrenmanın öncesi ve sonrasına ait değerlerdeki değişiklikler, SPSS paket programı kullanılarak eşleştirilmiş-*t* testi ile karşılaştırılmış, $p<0.05$ anlamlı kabul edilmiştir. Veriler ortalama±standart sapma olarak verilmiştir. Antrenmanlar sonucunda değişkenler incelendiğinde; $MaxVO_2$ değerlerinde (%9,38±10,29), önkol fleksiyon kuvvetlerinde (sağ; %9,16±5,10 - sol; %10,04±7,25), MAE, MAF ve MAB değerlerinde (sırasıyla; %33,17±15,75 - %32,56±9,56 ve %23,67±16,24) anlamlı artış görülmüştür ($p<0,05$). Tırmanış performansının test edildiği tırmanış sırasında, tırmanışın başlangıç nabız değerlerinde (%9,31±4,10) ve bitiş nabız değerlerinde (%11,04,±8,08) istatistiksel olarak anlamlı azalmalar tespit edilmişken ($p<0.05$), kontrol grubu verilerinde anlamlı değişiklikler görülememiştir ($p>0.05$). Kuvvetin büyük önem taşıdığı spor tırmanışta, statik ve dinamik kuvvet çalışmalarının beraber yapılmasının tırmanış performansını geliştirebildiği görülmüştür. Bu gelişime ek olarak, aerobik performans da olumlu yönde etkilenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Spor Tırmanış, Kuvvet, Statik, Dinamik, Maksimum Asılma.

POS.771 The Effects of Six Week Static and Dynamic Strength Training on Male Sport Climbers' Climbing Performance

Sport climbing as a sport which is rapidly developed in Turkey is going to be a part of Olympic Games at 2020. Strength, power and endurance of the upper body are rather important components of climbing performance. In the present study we aimed to evaluate the effects of six week static and dynamic strength training on male sport climber. 8 male sport climber (23,3±4 year, 72,1±11,1 kg, 177,8±0,04 cm) and 7 active male in sports but non-climber (23,3±4,3 year, 72,1±11,1 kg, 177,8±0,04 cm) volunteered to participate in the study (means±SD). The climbers were intermediate level climbers and the all non-climbers were sport student. The experimental group performed upper body static and dynamic strength training two days a week during six weeks period. Hand grip strength measured by Lafayette Hand Dynamometer brand device. Maximal oxygen consumption of sport climbers was measured by using treadmill with gradually increased test protocol (Cosmed, B^2). Climbing performance of the experimental group were tested in a sport route (UIAA,VII). Heart rate values are recorded at the beginning (BN) and the finish (FN) of the climbing test (Polar). Maximum hanging extension (MAE), maximum hanging flexion (MAF) times and maximum pull up (MAB) of climber were determined. Data analyses were conducted with the SPSS statistical software package. The pre-training and post-training values were compared using paired t-test and significance level of $p<0.05$ was accepted. When sport climbers' variables were examined after six weeks of training sessions we found that climbers had a significantly higher values of $MaxVO_2$ (%9,38±10,29), forearm flexion strength (right; %9,16±5,10 - left; %10,04±7,25), MAE (%33,17±15,75), MAF (%32,56±9,56) and the MAB (%23,67±16,24) compare to the pre-training values ($p<0,01$). In the evaluation of the climbing performance in terms of heart rate we found significantly decrease in BN and FN compare to the pre-training values ($p<0,01$). There were no statistically any change in control group ($p>0.05$). It is known that strength has a great importance on sport climbing. The major finding of this study is combining static and dynamic strength training is effective way to improve climbing performance. Furthermore, seems like aerobic performance is also affected positively in addition to climbing performance improvement.
Keywords : Sport Climbing, Strength, Static, Dynamic, Maximum Hanging

POS.778 Ritmik Cimnastik Sporcularının Atış ve Yakalama Performanslarının İncelenmesi

Mehmet Melih KESİLMİŞ, Rabia YILDIZ, İnci KESİLMİŞ
Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Ritmik cimnastikte aletli serilerde labut, çember, top, ip veya kurdele gibi farklı el aletleri kullanılır. Aletli serilerde sporcular atış ve yakalamanın sıklıkla kullanımını gerektiren bir dizi karmaşık hareketi ustalıkla sergilerler. Bu doğrultuda bu çalışmanın amacı; ritmik cimnastik sporcularında atış ve yakalama performanslarının değerlendirilmesi ve sedanterlerle karşılaştırılmasıdır. Bu araştırmaya yaş ortalamaları 8,82±1,42 yıl, antrenman yılı ortalamaları 2,70±1,13 yıl olan ve haftada beş gün toplam 17 saat ritmik cimnastik antrenmanı yapan 17 bayan ritmik cimnastikçi ve yaş ortalamaları 9,1±1,41 yıl olan 20 spor yapmayan kontrol grubu ailelerine bilgilendirilmiş olur alma formu imzalatıldıktan sonra gönüllü olarak katılmıştır. Top yakalama testi, 10 tekrarlı 8 seriden oluşmaktadır. Kort tenisi topu omuz ve bel arası yükseklikten çocuğun göğüs seviyesinde yakalayacağı şekilde atılır. Topu yakalanmasının zorluk derecesi, mesafe artırılması ile çift el ve tek el kullanımı ile ayarlanmıştır. Düzgün yapılan yakalamalar kaydedilmiştir. Çocuk topu elinden kaçırdığında veya top vücuduna çarptığında yakalama geçersiz kabul edilir. Atış testi deneklerin 2 ve 3 metre mesafeden 60 cm çapında dairesel şekilde baş seviyesinde duvara çizili hedefe önce sağ ve sonra sol ellerini kullanarak kort tenisi topu ile 20 atış yaptırılmıştır. Hedefi bulan şutlar sayılarak 0-20 puan aralığında isabet skoru belirlenmiştir. Ritmik cimnastik sporcuları ile spor yapmayanların karşılaştırılmasında bağımsız gruplar t testi, grup içi karşılaştırmalarda korelasyon analizi uygulanmıştır. Ritmik cimnastik sporcuları ile sedanterler arasında yakalama performanslarında iki metreden çift-sağ-sol el ile ve üç metreden çift-sağ-sol el ile gerçekleştirilen yakalama performansları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Benzer şekilde iki grup arasında atış performanslarında iki metreden sol el ile ve üç metreden sağ-sol el ile atış performansları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Ritmik cimnastik sporcularının yakalama ile atış performansları arasında anlamlı ilişki gözlenmemiştir. Ritmik cimnastik yapan çocukların spor yapmayan çocuklara göre atış ve yakalama performansları arasında ritmik cimnastikçiler lehine anlamlı fark bulunmuştur. Buradan hareketle, ritmik cimnastik antrenmanlarının yakalama ve atış performansına olumlu katkılar sağladığı gözlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Ritmik Cimnastik, Yakalama, Atış.

POS.778 Analyzing throwing and catching performance in Rhythmic Gymnasts

Series with apparatus in rhythmic gymnastics, hoop, ball, rope or ribbon, such as different tools are used. The series with apparatus, the athletes expertly exhibit series of movement often requiring the use of catching and throwing. Thus, the aim of this study was to analyze throwing and catching ability in rhythmic gymnasts and compare with sedentary. In this research, 17 rhythmic gymnasts with the mean age 8,82±1,42 yr. and mean training year 2,70±1,13 yr. and training 5 days a week totally 17 hours per week, and for control group 20 sedentary female with the mean age 9,1±1,41 yr. participated voluntarily after their family had signed the informed consent form. The ball catching test consists of a series of 8 to 10 repetitions. Researcher throws the ball from a height of between waist and shoulder to the way to catch at the child's chest level. Progressions in the degree of difficulty were obtained by catching the ball with both hands, then one hand, and by increasing the distance. The number of correctly executed catches was recorded. When children let the ball slip through hands or strikes to their body, capture was considered invalid. Throwing test performed as 20 shots with firstly right and then left hands to circled shaped target with the diameter of 60 cm on the wall at the head level by tennis ball from 2 and 3 meters. The sum of scores from these twenty attempts was used as the score for shot accuracy with 0-20 range. An independent sample t-test was used for comparisons of the rhythmic gymnasts and sedentary and correlation analysis was used for rhythmic gymnasts. Rhythmic gymnasts' catching performance from 2 meters with double-right-left hand and from 3 meters double-right-left hand were significantly different when compared with sedentary ($p<0.05$). Similarly, throwing performance from 2 meters with left hand and from 3 meters right-left hand were significantly different between two groups ($p<0.05$). There were no statistically significant correlations in rhythmic gymnasts throwing and catching performance. For throwing and catching performance there were statistically significant difference in favor of rhythmic gymnasts when compared with sedentary. Thus, positive effects on throwing and catching performance were observed by rhythmic gymnastic trainings.
Keywords : Rhythmic Gymnasts, Throwing, Catching.

POS.789 Tırmanıcılarda Farklı İki Antrenman Yönteminin Parmak Fleksör Kuvveti ve Dayanıklılığı Üzerine Etkilerinin Cinsiyet Farklılığı Açısından İncelenmesi

Gamze CIRIK, Tolga AKŞIT, S.Rana VAROL, Faik VURAL
Ege Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Kaya tırmanışı, parmak fleksörlerinde büyük oranda kuvvet ve devamlılık gerektiren bir spordur. Literatürdeki az sayıda çalışma çoğunlukla kadın ve erkek tırmanıcıların, fizyolojik ve antropometrik farklılıklarını incelerken, tırmanış antrenmanının cinsiyet farklılığı üzerine etkisini araştıran herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmanın amacı; 4 haftalık sistem ve kısa kaya tırmanış antrenmanlarının kadın ve erkek tırmanıcılarda cinsiyete göre, maksimum tutuş kuvveti ve tutuş dayanıklılığı üzerine etkisinin araştırılmasıdır. Çalışmadaki 13 erkek ve 11 kadın tırmanıcı 4 haftalık antrenman periyodu için sistem antrenman grubu (SA, n=12) ve kısa kaya tırmanış grubu (KKT, n=12) olmak üzere rastgele iki gruba ayrılmıştır. Maksimum tutuş kuvvetine yönelik, tırmanışa özgü olarak uyarlanmış test aparatında "crimp" ve "pinch" tutuş pozisyonlarında izometrik maksimum istemli kasılma (MİK) testi yapılmıştır. Tutuş dayanıklılığına yönelik ise parmak tahtasında aralıklı asılma testi (AA) ile "crimp", "pinch" ve "slope" tutuşlarda devamlı asılma (DA) testleri yapılmıştır. SA'daki erkek tırmanıcılarda MİK değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir artış görülürken, kadın tırmanıcılarda anlamlı bir artış görülmemiştir ($p<0.05$). Dayanıklılık testlerinde ise her iki cinsiyette anlamlı bir artış görülürken, kadınlarda bu artış daha yüksek düzeylerdeydi (erkekler ve kadınlar için sırasıyla, AA; 17sn / 26sn, DA_{crimp}; 7sn / 8sn, DA_{pinch}; 8sn / 11sn ve DA_{slope}; 9sn / 15sn). Sonuç olarak; SA, KKT'ye göre erkeklerde hem maksimum tutuş kuvvetinin gelişimi hem de tutuş dayanıklılığının gelişimi için etkili bir antrenman yöntemi olarak kullanılabilir. Kadınlarda ise her iki antrenman yöntemi de tutuş dayanıklılığı açısından daha fazla gelişim sağlamaktadır. Bu nedenle; kadın tırmanıcılardaki tutuş kuvvetinin geliştirilmesi için antrenman periyotları içerisinde spesifik tutuş kuvvet antrenmanlarına daha fazla yer verilmesi gerekebilir.
Anahtar Kelimeler : Cinsiyet, Tırmanış, Kuvvet, Kassal Dayanıklılık

POS.789 The Effect of Gender In Two Different Climbing Training Methods On Finger Flexor Strength and Endurance

Rock climbing demands great isometric finger flexor strength and endurance. While several authors studied differences in anthropometric and physiologic characteristics between male and female climbers, there has been no study related to training effect on gender differences in climbers. The aim of the study was to investigate that effect of 4 weeks system training (ST) and bouldering (BL) on max finger flexor strength and endurance in male and female climbers. The participants in this study, 13 male and 11 female climbers randomly separated into system training group (ST, n=12) or bouldering group (BL, n=12) for 4 weeks training program. Isometric max voluntary contraction (MVC) test on climbing-specific apparatus was used to measure max finger flexor strength for 'crimp' and 'pinch' grips. It has been performed intermittent finger hangs (IFH) with open crimp position and continues hang (DH) tests with three different grip types (crimp, pinch, and slope) on fingerboard to assess finger flexor endurance. There were significantly increase in MVC values for male climbers, but not for female climbers in ST group ($p<0.05$). Significant higher values were displayed in both male and female for finger flexor endurance in ST group, but female climbers had higher increased than male climbers (respectively, IFH; 26s / 17s, DH_{crimp}; 8s / 7s, DH_{pinch}; 11s / 8s ve DH_{slope}; 15s / 9s). In conclusion, system training is a highly effective method to increase finger strength and endurance for male climbers. After 4 week training regimen female climbers had higher improvement in finger flexor endurance than male climbers in ST group as well as BL group. In order to improve max finger strength, female climbers may include more specific finger strength training in their training plan.
Keywords : Gender, Climbing, Strength, Muscular Endurance

POS.800 Türkiye ve Portekiz Milli Futbol Takımlarının Euro 2016 Turnuvası Kapsamında Oynadıkları Maçların Karşılaştırmalı Analizi

Cüneyt ALİBEYOĞULLARI
Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
UEFA 2016 Avrupa Şampiyonası, Fransa'da gerçekleşmiş, Portekiz'in şampiyonluğu şeklinde sonuçlanmıştır. Bu çalışmanın amacı, UEFA 2016 Avrupa Şampiyonası kapsamında Portekiz ve Türkiye'nin performanslarını karşılaştırmalı bir biçimde değerlendirmektir. Bu bağlamda takımların turnuvada oynadıkları maçlara ilişkin veriler maçların yayınlandığı ulusal televizyon kanalı,UEFA'nın resmi web sitesi ve wyscout maç analizi programından alınmıştır. Türkiye Milli Futbol Takımı turnuva boyunca yalnızca gruplar aşamasında 3 maç, Portekiz Milli Futbol Takımı ise turnuva boyunca gruplar aşamasındaki 3 maç dahil olmak üzere toplamda 7 maç yapmıştır. Bu kapsamda yapılan performans karşılaştırmalarında Türkiye Milli Futbol Takımı'nın 3 maç genelindeki ortalama verileri ile Portekiz Milli Futbol Takımı'nın gruplar aşamasındaki 3 maçındaki ortalama verileri ve turnuva genelindeki oynadıkları 7 maça ait ortalama verileri ayrı ayrı karşılaştırılmıştır. Araştırma sonucunda, Portekiz Milli Futbol Takımı ve Türkiye Milli Futbol Takımı gruplar aşamasında aynı puanı toplamasına rağmen Portekiz Milli Futbol Takımı'nın EURO 2016 turnuvasında daha yüksek performans gösterdiği, takımların istatistiksel ortalama verileri karşılaştırılarak görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : UEFA, Avrupa Şampiyonası, Portekiz, Türkiye, Futbol

POS.800 Comparative Analysis of The Matches Between National Teams of Turkey and Portugal In The Context of Euro 2016 Tournament

UEFA European Championship 2016 taken place in France and Portugal won the trophy. The purpose of this study is to make comparative evalation of Turkey and Portugal performances in the context of UEFA European Championship 2016. In this context, data about games of these teams was obtained from international tv,UEFA official web site and program of match analysis wyscout. Turkey National Football Team played 3 games at the group stage, but Portugal National Football Team played 7 games including 3 group stage games. According to the comparisons average average data of Turkey National Football Team in 3 games and average data of Portugal National Football Team in 7 games including 3 games at the group stage were compared separetely.As a result, it is stated by comparing average data, although Portugal National Football Team and Turkey National Football Team collected same points at the group stage, Portugal National Football Team showed higher performance
Keywords : UEFA, European Championship, Portugal, Turkey, Football

POS.823 Uluslararası Rumi Çocuk Spor Oyunlarına Katılan 15 Yaş Altı Badminton Milli Takım Sporcularının Bazı Motorsal Özelliklerinin Karşılaştırılması

Mehmet Fatih YÜKSEL, Gülsen Tosun TUNÇ
Aksaray üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, farklı ülkelerin katıldığı Uluslararası turnuvada 15 yaş altı badminton milli takım sporcularının bazı motorsal özelliklerini karşılaştırmak ve turnuva sonuçları ile motorsal özelliklerin gelişmişliği arasında bir ilişkinin olup olmadığını tespit etmektir. Çalışma, 5. Uluslararası Rumi Çocuk Spor Oyunlarına katılan 6 ülkeden (Türkiye, Azerbaycan, Bulgaristan, Makedonya, Sırbistan, Gürcistan) 24 kadın (yaş ortalaması; 14,45 ± 0,32) ve 24 erkek (yaş ortalaması; 14,38 ± 0,28) olmak üzere toplam 48 milli sporcu üzerinde gerçekleştirilmiştir. Deneklerin beden kitle indeksi, otur-eriş testi, sağ ve sol el pençe kuvveti, durarak uzun atlama, 30 sn mekik çekme testi, dikey sıçrama testi, anaerobik güç ölçümü, dominant ve non-dominant el görsel ve işitsel reaksiyon zamanları belirlenmiştir. Verilerin analizinde SPSS 21.0 paket programı kullanılmış, verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini tespit etmek amacıyla da Shapiro-Wilk analizi yapılmıştır. Erkek ve kadın sporcuların değerleri tek yönlü varyans (ANOVA) analizi ile, farklı değerlere sahip ülkelerin hangilerin olduğunu belirlemek için ise Post Hoc testlerinden Tukey HSD ve Bonferroni analizleri yapılmıştır. Anlamlılık seviyesi $p<0.05$ alınmıştır. Çalışmaya katılan ülkelerin erkek sporcularının BKİ, sağ el pençe kuvveti, dikey sıçrama, durarak uzun atlama, dominant ve non-dominant el görsel reaksiyon değeri ile dominant el işitsel reaksiyon değerlerinde, kız sporcuların ise vücut ağırlığı, BKİ, sağ ve sol el pençe kuvveti, dikey sıçrama, dominant ve non-dominant el görsel reaksiyon değeri ile non-dominant el işitsel reaksiyon değerlerinde ülkeler arasında istatistiki olarak anlamlı farklılıklar ($p<0.05$) bulunmuştur. Sonuç olarak, 15 yaş altı Uluslararası turnuvada dereceye giren ülkelerin sporcularının motorsal özelliklerinin daha iyi seviyede olduğu ve badminton spor dalı için teknik ve taktik özelliklerin yanı sıra motorsal özelliklerin geliştirilmesinin de başarı için önemli bir rol oynadığı sonucuna varılabilir.
Anahtar Kelimeler : Badminton, 15 Yaş Altı, Motorsal özellik

POS.823 Badminton National Athletes' Under The Age of 15 That Have Involved in International Rumi Children's Sports Game Comparison of Some Motoric Features

This study aims to compare some motoric features of badminton national athletes under the age of 15 who have involved the international tournement and to determine whether there is a relation between the tournement scores and motoric features. The study, 5th International Rumi children's Sports Games, participating in 6 countries (Turkey, Azerbaijan, Bulgaria, Macedonia, Serbia, Georgia) with 24 women (average age; 14,45 ± 0,32) and 24 men (average age; 14,38 ± 0.28) was carried out on a total of 48 national athletes. The subjects determined ' body mass index, sit & reach test, left and right hand the force of a claw, standing long jump, sit-ups, 30 seconds test, vertical jump test, anaerobic power measurement, dominant and non-dominant hand visual and auditory reaction time. The data used SPSS 21.0 package program, the data also show a normal distribution in order to determine whether the Shapiro-Wilk test was performed or not. Male and female athletes with the values of one-way variance (ANOVA) analysis, which is one of the countries with different values to determine which Post Hoc tests, Turkey HSD and Bonferroni analyses were carried out on the tests. The level of significance accepted as $p<0.05$. Male athletes of the participated countries in the study; BMI, right hand a claw strength, vertical jump, standing long jump, dominant and non-dominant hand your dominant hand visual reaction visual reaction values with the value of female athletes, body weight, BMI, right hand and left hand claw strength, vertical jump, dominant and non-dominant hand visual reaction with the value of the non-dominant hand auditory reaction were found between countries in values of statistically significant differences ($p<0.05$). As a consequence, the rank of countries in international tournaments under the age of 15 properties at a level better motoric, the athletes and the sport of badminton has technical and tactical characteristics, as well as motoric, also plays an important role for success, it can be concluded that the development of properties.
Keywords : Badminton, Under The Age of 15, Motoric Feature

POS.832 Kuvvet Antrenmanında Setler Arası Statik Germenin Setlerdeki Tekrar Sayıları Üzerine Akut Etkileri

Erbil Murat AYDIN, Yılmaz UÇAN, Hakan YARAR
Abant Izzet Baysal üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı kuvvet antrenmanlarında setler arası uygulanan statik germe egzersizlerinin setlerde yapılan tekrar sayıları üzerine etkilerinin incelenmesidir. Çalışmaya en az son 1 yıldır düzenli kuvvet antrenmanı yapan 6 erkek gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada rastgele çapraz deney deseni kullanılmıştır. Katılımcılar rastgele kontrol grubu ve deney grubuna ayrılmışlardır. Bütün katılımcılar iki uygulamada da yer almışlardır. Katılımcılar *triceps* kasına yönelik *push down* ve *quadriceps* kasına yönelik *leg extension* egzersizleri uygulamışlardır. Katılımcılar bütün egzersizleri 3 set uygulamışlardır. Katılımcılara setler arası 3 dakika dinlenme verilmiştir. Deney grubunda katılımcılar statik germe egzersizlerini setler arasındaki son 2 dakika gerçekleştirmişlerdir. Çalışmaya başlamadan önce bütün katılımcılar 1 hafta alıştırma yapmışlardır. Alıştırma evresi sonunda katılımcıların 10 tekrar maksimum (10TM) değerleri belirlenmiştir. Belirlenen 10TM değerleri matematiksel eşitlik kullanılarak 1 tekrar maksimuma (1TM) çevrilmiştir. Daha sonra katılımcılar ilk önce 10 TM değerlerinde, daha sonra 1TM'nin %85 şiddetinde ve en son 1TM'nin %60 şiddetinde *push down* ve *leg extension* egzersizlerini gerçekleştirmişlerdir. Statik germe egzersizleri setler arasında her kol ve bacak için 30 saniye olmak üzere 2 set uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel analizi için grup içi tekrar sayılarının karşılaştırılmasında eşleştirilmiş örneklem t-testi ve gruplar arası tekrar sayılarının karşılaştırılmasında bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. İstatiksel analizlere göre 10TM'de ve %60 şiddette grup içinde iki grupta da tekrar sayılarında anlamlı azalma meydana gelmiştir. %85 şiddette grup içinde sadece deney grubunda anlamlı bir azalma meydana gelmiştir. Bütün şiddetlerde gruplar arasında anlamlı fark saptanmıştır. Deney grubunda meydana gelen tekrar sayılarındaki düşüşün kontrol grubuna göre anlamlı derecede büyük olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Sonuç olarak setler arası statik germe egzersizlerinin farklı şiddetlerde gerçekleştirilen kuvvet antrenmanlarında tekrar sayıları üzerine olumsuz etkileri olduğu saptanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Statik Germe, Kuvvet Antrenmanı

POS.832 Acute Effects of Interset Static Stretching On The Number of Repetitions At Sets In Strength Training

The purpose of this study was to investigate the effects of performed interset static stretching on the numbers of repetition in strength training. 6 trained men, who did weight training regularly for at least 1 year, participated this study. Randomized cross-over experimental design was used in the study. Participants were assigned randomly to control group or experimental group. All the participants had been tested for the 2 treatments. Participants performed push down exercise for triceps muscle and leg extension exercise for quadriceps muscle. Participants performed 3 sets for each exercise. 3 minutes rest period between sets given to the participants. Participants performed static stretching exercises last 2 minutes in the interset period in the experimental group. Participants performed 1 week familiarization before test session. 10 repetition maximum (10RM) of participants determined after familiarization session. 10RM of participants converted to 1 repetition maximum (1RM) using mathematical equation. Participants performed push down and leg extension exercises at 10RM, than performed %85 intensity of 1RM and last performed %60 intensity of 1RM. Participants performed static stretching exercise 30 seconds and 2 sets for each arm and leg. Paired sample t-test was used for comparison the number of repetitions for within groups and independent sample t-test was used for comparison the number of repetitions for between groups. According to statistical analyses significant decreases in the number of repetitions for both experimental and control groups were noted within group at 10RM and %60 intensity. Significant decreases in the number of repetitions only experimental group were noted within group at %85 intensity. Significant differences were found at all intensity for between groups. It was found that decreases in the number of repetitions in the experimental group significantly larger than the decreases in the control group ($p<0,05$). As a result of the study, static stretching which is performed between sets at different intensity of strength training effects negatively the number of repetitions.
Keywords : Static Stretching, Strength Training

POS.889 Amatör Futbolcularda Ayak Üstü Vuruş ve Sıçramanın Statik Bacak Dengesiyle İlişkisi

Suad YILMAZ, Evrensel HEPER, Mehmet KALE
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı futbolda ayak üstü vuruş ve sıçramanın statik bacak dengesiyle ilişkisini incelemektir. Çalışmaya 19-25 yaşlar arası sağ-baskın bacaklı 18 erkek amatör futbolcu gönüllü katılmıştır (yaş: 22.4±2.0yıl, boy uzunluğu: 176.1±4.5cm, vücut ağırlığı: 76.4±8.7kg). Futbolculara ceza sahası çizgisinden baskın ve baskın olmayan bacakla ayak üstü vuruş yaptırılarak kaleye isabetli ve hızı en yüksek olan değerlendirmeye alınmıştır. Çift bacak, baskın ve baskın olmayan bacakla dikey sıçrama testi olarak skuat sıçrama ve aktif sıçrama, yatay sıçrama testi olarak durarak uzun atlama ve denge testi olarak statik denge test edilmiştir. Ayak üstü vuruş ve sıçramanın bacak dengesiyle ilişkisi istatistiksel olarak Pearson korelasyon analiziyle incelenmiştir ve anlamlılık düzeyi p£0.05 alınmıştır. Çift bacak aktif sıçramayla baskın olmayan bacak arka denge parametreleri arasında (r=0.60; p<0.01), çift bacak skuat sıçramayla baskın olmayan bacak arka denge parametreleri arasında (r=0.49; p<0.05), baskın bacak skuat sıçramayla çift bacak denge parametresi arasında (r=0.45; p<0.05), baskın bacak aktif sıçramayla çift bacak denge parametreleri arasında (r=0.49; p<0.05), baskın bacak aktif sıçramayla baskın olmayan bacak arka denge parametreleri arasında (r=0.58; p<0.01), baskın olmayan bacak aktif sıçramayla baskın olmayan bacak arka denge parametreleri arasında (r=0.60; p<0.01), çift bacak yatay sıçramayla baskın olmayan bacak arka denge parametreleri arasında (r=0.52; p<0.05), baskın bacak yatay sıçramayla çift bacak denge parametreleri arasında (r=0.67; p<0.01), baskın bacak yatay sıçramayla baskın bacak denge skoru parametreleri arasında (r=0.45; p<0.05), baskın bacak yatay sıçramayla baskın bacak ön denge parametreleri arasında (r=0.54; p<0.05) istatistiksel anlamlı pozitif ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak çift, baskın ve baskın olmayan bacak dengelerinin baskın ve baskın olmayan bacakla kaleye isabetli ayak üstü vuruşla ilişkili olmadığı bazı sıçrama parametreleriyle ise ilişkili olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçtan hareketle amatör futbolcularda statik denge gelişimi için sıçrama çalışmalarının yapılması tavsiye edilir.
Anahtar Kelimeler : Ayak üstü Vuruş, Dikey Sıçrama, Yatay Sıçrama, Statik Denge, Baskın Bacak, Baskın Olmayan Bacak

POS.889 Relationships of Instep Kick and Jump with Static Balance In Amateur Footballers

The purpose of this study was to investigated of relationships of instep kick and jump with static balance in amateur footballers. Eighteen amateur footballers aged between 19-25 years were voluntarily participated to the study (age: 22.4±2.0year, body length: 176.1±4.5cm, body weight: 76.4±8.7kg). Instep kicks with dominant- and non-dominant leg on the penalty area line was analysed that it was the point and also the highest velocity. Squat jump and counter movement jump as vertical jump tests, standing long jump as a horizontal jump test, and static balance as a balance test with both legs, dominant- and non-dominant leg were tested. Relationships of instep kick and jump with static balance were analysed with Pearson correlation and the probability level was set to p£0.05. The results showed that there were positive relationships between the parameters countermovement jump with both leg and non-dominant leg back balance (r=0.60; p<0.01), squat jump with both leg and non-dominant leg back balance (r=0.49; p<0.05), squat jump with dominant-leg and balance with both leg (r=0.45; p<0.05), countermovement jump with dominant leg and balance with both leg (r=0.49; p<0.05), countermovement jump with dominant leg and non-dominant leg back balance (r=0.58; p<0.01), countermovement jump with non-dominant leg and non-dominant leg back balance (r=0.60; p<0.01), standing long jump with both legs and non-dominant leg back balance (r=0.52; p<0.05), standing long jump with dominant leg and balance with both legs (r=0.67; p<0.01), standing long jump with dominant leg and dominant leg balance score (r=0.45; p<0.05), standing long jump with dominant leg and dominant leg front balance (r=0.54; p<0.05). It is concluded that static balance with both legs, dominant and non-dominant leg were not related with instep kicks with dominant and non-dominant leg but it is related with some jumps. It is suggested that jump workouts can be practiced for the static balance development in amateur footballers.
Keywords : Instep Kick, Vertical Jump, Horizontal Jump, Static Balance, Dominant Leg, Non-dominant Leg

POS.890 Futbolcularda İç-Üst Vuruşun Statik Bacak Dengesiyle İlişkileri

Aslan GÜVEN, Evrensel HEPER, Mehmet KALE
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı futbolcularda içüst vuruşun statik bacak dengesiyle ilişkisini incelemektir. Çalışmaya sağ-baskın bacaklı 16 erkek amatör futbolcu gönüllü katılmıştır (yaş: 22.6±2.2yıl, boy uzunluğu: 177.1±5.2cm, vücut ağırlığı: 72.6±4.2kg). Futbolculara penaltı noktasından baskın bacakla içüst vuruş yaptırılmış ve kaleye isabetli vuruşlar değerlendirmeye alınmıştır. Ayak dengelerini belirlemek için çift bacak, baskın ve baskın olmayan bacakla statik denge testi uygulanmıştır. İçüst vuruş ve statik bacak dengesi arasındaki ilişkiler istatistiksel olarak Pearson korelasyon analiziyle incelenmiştir ve anlamlılık düzeyi p£0.05 alınmıştır. Penaltı noktasından kaleye yapılan içüst vuruşun ortalama hızıyla baskın bacak arka statik denge arasında (r=0.48; p<0.05), baskın olmayan bacak sağ statik denge arasında (r=0.48; p<0.05), baskın olmayan bacak sol statik denge arasında (r=0.46; p<0.05) ve çift bacakla sol denge arasında (r=0.46; p<0.05) istatistiksel olarak anlamlı pozitif ilişki bulunmuştur. İçüst vuruşun en yavaş hızıyla statik bacak denge parametreleri arasında istatistiksel anlamlı hiçbir ilişki bulunmamıştır. İçüst vuruş en yüksek hızıyla baskın bacak arka statik denge arasında (r=0.54; p<0.05), baskın olmayan bacak sağ statik denge arasında (r=0.49; p<0.05), baskın olmayan bacak sol statik denge arasında (r=0.69; p<0.01) ve çift bacak sol statik denge arasında (r=0.48; p<0.05) istatistiksel anlamlı ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak baskın bacakla penaltı noktasından kaleye isabetli olarak atılan içüst vuruşların ortalama hız ve en yüksek hız parametreleriyle baskın bacak arka statik denge, baskın olmayan bacak sağ statik denge, baskın olmayan bacak sol statik denge ve çift bacak sol statik denge parametreleri arasında ilişki olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçtan hareketle futbolcularda penaltı noktasından yapılacak baskın bacakla içüst vuruş sırasında destek bacağı olarak kullanılan baskın olmayan bacak statik dengesi gelişimine yönelik çalışmaların yapılması içüst vuruş hızına katkı sağlayacak olması bakımından önerilir.
Anahtar Kelimeler : Içüst Vuruş, Statik Denge, Baskın Bacak, Baskın Olmayan Bacak

POS.890 Relationships Between Upper Side of Inside Kick and Static Leg Balance in Footballers
The purpose of this study was to investigated of relationships between upper side of inside kick and static balance in footballers. Sixteen right dominant legged amateur footballers were voluntarily participated in the study (age: 22.6±2.2year, body length: 177.1±5.2cm, body weight: 72.6±4.2kg). Upper sides of inside kicks with dominant leg on the penalty spot that they were the points were analysed. Static leg balance parameters with both legs, dominant- and non-dominant leg were tested. Relationships between upper part of inside kick and static leg balance were analysed with Pearson correlation and the probability level was set to p£0.05. The results showed that mean velocity of upper side of inside kicks had a positive relationship with dominant leg back static balance (r=0.48; p<0.05), non-dominant leg right static balance (r=0.48; p<0.05), non-dominant leg left static balance (r=0.61; p<0.01), and both leg left static balance (r=0.46; p<0.05). There was no statistical significant relationship between the lowest velocity of upper side of inside kick and static leg balance parameters. The highest velocity of upper side of inside kicks had a positive relationship with dominant leg back static balance (r=0.54; p<0.05), non-dominant leg right static balance (r=0.49; p<0.05), non-dominant leg left static balance (r=0.69; p<0.01), and both leg left static balance (r=0.48; p<0.05). It is concluded that the mean velocity and the highest velocity parameters of upper sides of inside kicks with dominant leg on the penalty spot that they were the points were related with the parameters of dominant leg back static balance, non-dominant leg right static balance, non-dominant leg left static balance, and both leg left static balance. It is suggested that non-dominant leg static balance workouts can be practiced for the velocity development of the upper side of inside kick with dominant leg on the penalty spot in amateur footballers.
Keywords : Inside Kick, Static Balance, Dominant Leg, Non-dominant Leg

POS.897 8 Haftalık Halk Oyunları Çalışmalarının 9-11 Yaş Grubu Kiz Çocuklarda Reaksiyon Zamanı Üzerine Etkisi

Gözde Algün DOĞU, Gamze Erikoğlu ÖRER
Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Spor Bilimleri Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma; 8 haftalık uygulanan halk oyunları çalışmalarının 9-11 yaş grubu kız çocuklarda reaksiyon zamanı üzerine etkisinin değerlendirilmesi amacıyla planlanmıştır. Araştırmada ölçümlere; yaş, boy, vücut ağırlığı ve BMI ortalamaları sırasıyla, 10 ± 0,76, 1,37±0,07, 32,17±7,74, 16,83±3,29 olan 18 kız öğrenci katılmıştır. Çalışmalar öğrencilere, okul çıkış saatlerinden sonra, haftada 4 gün 2 saat olarak yaptırılmıştır. Reaksiyon zamanını ölçmek için; görsel, işitsel ve görsel - işitsel olmak üzere 3 ayrı test bilgisayar destekli olarak Microgate-Optojump ölçüm cihazı yardımı ile yapılmıştır. Ölçümler 8 haftalık halk oyunu çalışmasının öncesinde ve sonrasında olmak üzere 2 kez alınmış ve sonuçları karşılaştırılmıştır. Tüm değişkenlerin tanımlayıcı istatistikleri (Ortalama _ Standart sapma) yapıldıktan sonra, öğrenciler arasındaki karşılaştırma öntest-sontest için Wilcoxon testi uygulanmıştır. Veriler SPSS 22.0 istatistik programında yapılmış, $p<0.05$ anlamlılık düzeyi kullanılmıştır. Çalışma sonucunda, işitsel reaksiyon testinde uçuş zamanı (T-flight-sn) ve yükseklik (height-cm) değerlerinde, görsel - işitsel reaksiyon testinde ise reaksiyon zamanı (T-reac-sn), uçuş zamanı (T-flight-sn) ve yükseklik (height-cm) değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Görsel reaksiyon testinde istatistiksel olarak anlamlı fark bulunamamıştır ($p<0,05$). Sonuç olarak; yapılan halk oyunları çalışmalarının reaksiyon zamanlarını olumlu yönde etkilediği gözlemlenmiştir. Halk oyunları oyun yapısı gereği sesli uyaranla oynanan bir oyun türüdür. Bu sebepten dolayı yapılan reaksiyon test ölçümlerinde işitsel olan testlerde anlamlı fark oluştuğu düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Halk Oyunları, Reaksiyon Zamanı, Kız çocuk

POS.897 Effect of 8 Weeks Folk Dances Studies On Reaction Time of Female Children of 9-11 Age Group

This study is planned with the aim of evaluation for effect of 8 weeks folk dance studies on reaction time of female children of 9-11 age group. In the research, 18 female students participated to the measurements with age, height, body weight and BMI average 10 ± 0,76, 1,37±0,07, 32,17±7,74, 16,83±3,29 respectively. The studies were applied to the students 4 days a week for 2 hours after school times. In order to measure the reaction time, 3 separate computer-aided tests including visual, auditory and visual - audio were applied with the aid of Microgate-Optojump measuring instrument. Measurements were taken 2 times as before and after 8 weeks folk dance studies and the results were compared.After descriptive statistics of all variables (Average_Standard deviation) were determined, Wilcoxon test was applied for pretest-posttest of a comparison between students. Data was studied on SPSS 22.0 statistical software, $p<0.05$ significance level was used. In the results of study, statistically significant differences ($p<0,05$) were determined in flight time (T-flight-sn) and height values (height-cm) in visual reaction test, in reaction time (T-reac-sn) , flight time (T-flight-sn) and height values (height-cm) in visual – audio reaction test. There was no statistically significant difference in visual reaction test ($p<0,05$). As a result; it was observed that folk dances studies performed affect reaction time positively. Folk dances, as of its structure, is a type of game played with acoustic stimulus. Because of this reason, significant difference is thought to occur in the auditory tests in reaction test measurements made.
Keywords : Folk Dances, Reaction Time, Female Child

POS.922 Theraband ve Swiss Ball İle Yapılan Core Egzersizlerin Core Stabilizasyon ve Denge Performansına Etkisi

Pelin Aksen CENGİZHAN[1], Derya ONAY[1], Ozan SEVER[2], Ali Ahmet DOĞAN[1]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, Theraband ve Swiss Ball ile yapılan core egzersizlerin core stabilizasyon ve denge performansına etkisini incelemektedir. Araştırmaya yaşları 25-46 arasında rekreatif amaçlı spor yapan 40 kadın katılmıştır. Katılımcılar Swiss Ball ile core antrenman yapan (SBC, n=20) ve Theraband (yeşil renk 5.0lb dirençli ve mavi renk 7.5lb dirençli) ile core antrenman yapan (TBC, n=20) olmak üzere rastgele yöntemle 2 gruba ayrılmıştır. Her iki grup 6 hafta, haftada 3 gün, günde yaklaşık 40 dakika, ilk hafta 15 tekrar 3 set, ikinci hafta 15 tekrar 4 set, üçüncü ve dördüncü haftalar 20 tekrar 4 set, beşinci ve altıncı haftalar 25 tekrar 4 set core antrenman programına tabi tutulmuşlardır. 6 haftalık antrenman öncesi ve sonrası; vücut ağırlığı, boy uzunluğu, beden kitle indeksi, vücut yağ yüzdesi, core stabilizasyon testi, SEBT denge ve Stork denge test skorları karşılaştırılmıştır. Gruplar arası, grup içi ve antrenmanın etkisine ilişkin analizlerde tekrarlı ölçümlerde çok yönlü varyans analizi (MANOVA) kullanılmıştır. Gruplar arası ön test değerlerinde fark yoktur. Tüm gruplar için vücut ağırlığı ve beden kitle indeksi değerleri düşerken, denge ve core stabilizasyon test skorları istatistiksel olarak artmıştır. Vücut yağ yüzdesi SBC grubunda değişmemiştir. SEBT denge testi haricinde tüm skorlarda gruplar arası farklılık ortaya çıkmamıştır. SEBT denge testinde TBC grubundaki gelişim istatistiksel olarak daha fazladır. Core antrenmanların core stabilizasyon ve denge performansının gelişimine olumlu etkisi olduğu söylenebilir. Swiss ball ile yapılan core antrenmanların dinamik denge gelişiminde SEBT testinde daha etkili olduğu ortaya çıksa da bu konuda daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.
Anahtar Kelimeler : Core Stabilizasyon, Denge, Theraband, Swiss Ball, Beden Kitle Indeksi

POS.922 The Effect of Core Exercises Performed with Theraband and Swiss Ball On Core Stabilization and Balance Performance

This study analyzes the effect of core exercises performed with Theraband and Swiss Ball on core stabilization and balance performance. A total of 40 women who do recreational sports between the ages of 25-46 participated in the study. The participants were separated in two groups as those who do core exercises with the Swiss Ball (SBC, n=20) and with Theraband (green colored 5.0lb resistant and blue colored 7.5lb resistant) (TBC, n=20) with the random method. Both groups were subject to core exercise programs for 6 weeks, 3 days each week and around 40 minutes per day; the first week they did 3 sets of 15 repetitions; the second week they did 4 sets with 15 repetitions; the third and fourth weeks they did 4 sets with 20 repetitions and the fifth and sixth weeks they did 4 set with 25 repetitions. Prior to and after the 6 week exercises, their body weight, height, body mass index, body fat percentage, core stabilization text, SEBT balance and Stork balance test scores were compared. In the analysis on intergroups, within groups and the effect of exercise, multivariate variance analysis (MANOVA) was used in the repetitive evaluations. There is no difference in the intergroups pre-test values. While the weight and body mass index values decreased in all groups, the balance and core stabilization test scores increased statistically. The body fat percentage did not change in the SBC group. With the exception of the SEBT balance test, there was no difference between the groups in all of the scores. In the SEBT balance test, the development seen in the TBC group is statistically higher. It can be stated that core exercises have a positive effect on the development of core stabilization and balance performance. Although it was seen that core exercises performed with the Swiss Ball were more effective on the development of balance in SEBT test, further studies are required.
Keywords : Core Stabilization, Balance, Theraband, Swiss Ball, Body Mass Index

POS.931 Çocuklarda Motorik Özelliklerin Yaş Gruplarina Göre Önem Ağirliklarinin Belirlenmesi

Gökhan DELİCEOĞLU[1], Ali KELEŞ[1], Selman KAYA [2]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Gençlik Hizmetleri ve Spor Il Müdürlüğü, Yalova, Türkiye

ÖZET
Araştırmada, Ankara ilindeki spor okullarında basketbol ve voleybol eğitimi gören kız ve erkek sporcuların yaş gruplarına göre motorik özellikleri ile motorik testler arasındaki ilişkilerinin ve uygulanan testlerin yaş gruplarına göre önem ağırlıklarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma grubunu, Ankara ilindeki spor okullarında basketbol ve voleybol eğitimi gören yaşları 6-15 yaş arası değişen 82 erkek ve 103 kız olmak üzere toplam 185 gönülü sporcu oluşturmuştur. Araştırma, çocukların motorik özelliklerinin yaş gruplarına göre önem ağırlıklarının belirlenmesini kapsamaktadır. Araştırmaya katılan çocukların motorik özelliklerini belirlemek amacıyla boy uzunluğu, vücut ağırlığı, uzan eriş testi, flamingo testi, sağ el kavrama kuvveti testi, sol el kavrama kuvveti testi, pro-agility çeviklik testi, 30 metre sürat testi, 30 saniye devamlı sıçrama testi ve aktif sıçrama testi uygulanmıştır. Motorik testlerin yaş gruplarına göre önem ağırlıkları, hesaplama modeli kullanılarak elde edilmiştir. Araştırma grubundan elde edilen boy uzunluğu, vücut ağırlığı, uzan eriş, flamingo, kavrama kuvveti, çeviklik, sürat, 30 saniye devamlı sıçrama ve aktif sıçrama değişkenlerinin ortalama ve Standart Sapma değerleri, IBM SPSS 20 for Windows istatistik programında hesaplanmıştır. Araştırma grubuna uygulanan motorik testlerin önem ağırlıkları Microsoft Office Excel 2007 programında hesaplanmıştır. Sonuç olarak araştırma grubunu kapsayan çocukların çeviklik, sürat, esneklik ve sıçrama parametrelerinin 10 ve üzeri yaş gruplarında önem ağırlıklarının durağanlaştığı, kuvvet yetisinde ise devamlı azaldığı belirlenmiştir. Çocukların gelişim döngüsünde 10 yaş sonrasında motorik özelliklerine ait performansın korunarak devam ettiği sonucuna varılmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Özellik, Motorik Özellik, Yaş, Yetenek Testi.

POS.931 Determination By Priority Weight of Motoric Function In Children By Age Groups
Aim of this study is to investigate the relationship between certain physical and motoric skills, and results of physical and motoric tests of male and female athletes from sports schools in Ankara province, and priority weights of the applied tests with respect to age groups. Research group at the Ankara sports schools serves as the basketball and volleyball training variable between the ages of aged 6-15 82 boys and girls to 103 total 185 created the voluntary athlete. Research, motorik features children according to age groups include the determination of the severity weights. To identify physical and motoric skills of athletes, height, weight, sit and reach test, flamingo test, right hand grip strength test, left hand grip strength test, pro-agility test, 30 meter sprint test, 30-s continuous jump test, vertical jump test, was used. Priority weights of physical and motoric tests are obtained by using computational model. Mean and standard deviation values of height, weight, sit and reach test, flamingo test, grip tests, agility test, sprint test, 30-s continuous jump test and vertical jump are computed by using IBM SPSS 20 for windows. Priority weights of the physical and motoric tests are computed by using Microsoft Office Excel 2007.
In conclusion, for children in the age group over 10 who participated to research, priority weights of agility, speed, flexibility, and take-off parameters observed to stagnate and strength competence is observed to decreasing continuously. Therefore, a conclusion of, performance of the motoric skills are preserved after the age 10 in the development cycle of the children, is made.
Keywords : Physical Skill, Motoric Skill, Age, Ability Test.

POS.952 Amatör Sporcularda 20 m Mekik Koşu Testi İle Queen's College Step Testi Sonuçları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ender EYUBOĞLU[1], Cem Sinan ASLAN[2], Oğuzhan DALKIRAN[2]
1 Bartın Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor YO, Türkiye
2 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor YO, Türkiye

ÖZET
Maksimum O_2 (VO_{2max}) kullanım kapasitesi, kardio-respiratuvar kapasitenin değerlendirilmesinde uluslararası kabul görmüş bir parametredir. Bu kapasitenin ölçülmesi önemli olduğundan, ölçmede doğru sonuçların elde edilmesi kadar, ölçüm yöntemlerinin ulaşılabilir ve kolay uygulanabilir olması da önem taşımaktadır. Çalışmanın amacı; iki test arasındaki ilişki katsayısını inceleyerek, uygulaması daha kolay ve ulaşılabilir olan step testinin 20 m mekik koşu testinin yerine kullanılıp kullanılamayacağını belirlemektir. Çalışmaya, haftada 2 ila 4 gün düzenli antrenman yapan 17 kadın ve 29 erkek toplam 46 amatör sporcu katılmıştır. Queen's College Step Testi maksimum O_2 kullanımını hesaplama açısından, step testleri arasında geçerlik ve güvenirliği en yüksek test olduğundan tercih edilmiştir. Yine, 20 m Mekik Koşu Testi de VO_{2max} hesaplamada saha testleri arasında yaygın şekilde kullanılan ve geçerlik ve güvenirliği en yüksek testlerden biridir. Katılımcılardan elde edilen bu iki test sonucu arasındaki ilişki katsayısını belirlemek için Pearson korelasyon analizi (SPSSver.14) kullanılmıştır. Alpha (α) 0,05 olarak kabul edilmiştir. Katılımcıların ortalama yaşları, kadınlarda 22,12±1,11 yıl, erkeklerde 23,03±1,66 yıldır. Ortalama mekik koşu sayısı 70,02±26,94 iken (kadın=45,18; erkek=84,58), step testinden elde edilen ortalama kalp atım sayısı 158,09±20,43 atım/dk (kadın=167,29; erkek=152,69)'dır. Hesaplanan VO_{2max} değerleri ise mekik koşusu için 42,37±8,77 ml/kg/dk (kadın=34,29; erkek=47,16), step testi için 42,66±8,59 ml/kg/dk (kadın=34,91; erkek=47,20)'dır. Korelasyon analizi sonuçlarına göre; Quenn's College Step Testinden elde edilen ortalama VO_{2max} değeri ile 20 m Mekik Koşusu testinden elde edilen ortalama VO_{2max} değeri arasında cinsiyetler tek tek ele alındığında, ilişki çıkmazken (kadın: r=0,450; p=0,70, erkek: r=0,330; p=0,080), cinsiyet ayrımı yapılmadan genel olarak bakıldığında (r=0,678; p=0,001) istatistiksel olarak anlamlı, aynı yönlü ve orta dereceli bir korelasyon vardır. Elde edilen ilişki katsayısı, iki testin birbirleri yerine kullanılabileceği kadar yüksek değildir (r<0,70) ancak ileride daha fazla katılımcı ile yapılacak çalışmalar ile daha kesin sonuçlar elde edilebilir.
Anahtar Kelimeler : VO2max, Kardiyorespiratuar Kapasite Testi

POS.952 Investigation of Relationship Between 20 Meter Shuttle Run Test and Queen's College Step Test Results of Amateur Athletes

Maximum oxygen uptake (VO_{2max}) is internationally accepted the parameter to evaluate the cardiorespiratory fitness. Measuring this capacity has importance to have certain results and also measurement methods needs to be user-friendly and easy to reach. The aim of the study is; by revealing the correlation coefficient between this two tests' results, if it is convenient to use the step test instead of 20m shuttle run test because it is easier to apply than the other one. 17 female and 29 male amateur athletes voluntarily participated in this study. Queen's College Step Test is preferred for having the highest reliability and validity among all step tests which measure maximal O_2 consumption (Chatterjee et al., 2005). Also, 20m Shuttle Run Test is a commonly used test and has one of the highest validity and reliability scores on estimating VO_{2max}. Correlation analysis (SPSS ver. 14) was used to reveal the correlation coefficient between this two tests, alpha (α) set as 0,05. Means of participants' ages were 22,12±1,11 years for females, 23,03±1,66 years for males. Shuttle run test's mean number was 70,02±26,94 (female=45,18; male=84,58); heart rate mean was 158,09±20,43 hr/m female=167,29; male=152,69) for step test. Estimated VO_{2max} mean values were 42,37±8,77 ml/kg/min (female=34,29; male=47,16) for shuttle run test and 42,66±8,59 ml/kg/m (female=34,91; male=47,20) for step test. According to the results of correlation analysis; there is a positive and moderate level significant correlation for all participants (r=0,678; p=0,001), but according to gender classification there is no any correlation (female: r=0,450; p=0,70, male: r=0,330; p=0,080)between 20 m Shuttle Run Test and Queen's College Step Test on VO_{2max} mean values. According to the obtained correlation coefficient (r<0,70), although the results of these two tests can not be used interchangeably, more precise results would be found by future studies with a larger number of participants.
Keywords : VO2max, Cardiorespiratory Fitness Test

POS.955 7 Haftalık Hazırlık Periyodunun Bir Kadın Voleybol Takımının Vücut Kompozisyonu, Kuvvet, Esneklik Ve Aerobik Dayanıklılık Özelliklerine Etkisi

Ender EYUBOĞLU[1], Cem Sinan ASLAN[2], Oğuzhan DALKIRAN[2]
1 Bartın Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor YO, Türkiye
2 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor YO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada amaç; 7 haftalık hazırlık çalışmalarının, Türkiye Voleybol Kadınlar 1. Ligi'nde yer alan bir takımın oyuncularının vücut kompozisyonu, kuvvet, esneklik ve aerobik dayanıklılık özelliklerine etkisini belirlemektir. Çalışmaya, herhangi bir sağlık ve yaralanma problemi bulunmayan, 19,00±3,53 yaş ve 176,13±4,30 cm boy ortalamasına sahip 9 kadın voleybolcu dahil edilmiştir. Oyuncuların fiziksel özelliklerinden yaş, vücut ağırlığı, boy ve vücut yağ yüzdesi tespit edilmiş, ayrıca motorik özelliklerinden aktif ve skuat sıçrama, esneklik ve aerobik dayanıklılık özellikleri ön-test ve son-test olarak ölçülmüştür. Verilerin karşılaştırılmasında SPSS (Ver. 14) paket programında yer alan Paired Sample t-Test kullanılmıştır. α değeri 0,05 olarak kabul edilmiştir. Sonuç olarak; 7 haftalık periyot sonunda, esneklik (t= -2,811; p=0,023) ve aerobik dayanıklılık (t= -8,066; p=0,000) özelliklerinde anlamlı artışlar yaşanırken diğer özellikler açısından anlamlı bir değişim olmamıştır.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, 1. Lig, Vücut Kompozisyonu, Motorik Özellikler

POS.955 The Effect of Seven-Week Preparation Period On Body Composition, Strength, Flexibility and Aerobic Endurance Characteristics of A Women Volleyball Team

The aim of this study was to determine the effect of seven-week preparation period on body composition, strength, flexibility and aerobic endurance characteristics of female volleyball players of a team in Turkish 1st Volleyball League. Healthy 9 female volleyball players (average age and height values were in 19,00±3,53 years and 176,13±4,30 cm) participated voluntarily in this study. Participants' age, body weight, height, body fat percentage was determined and vertical (squad and active) jump, flexibility and aerobic endurance characteristics were measured. In order to compare differences between pre-test and post-test results were used Paired Sample t-Test in SPSS (Ver.14) program. α set as 0,05. As a result, while there were significant increases in terms of flexibility (t= -2,811; p=0,023) and aerobic endurance (t= -8,066; p=0,000) features, there were not any significant changes in other features at the end of seven-week period.
Keywords : Volleyball, 1st League, Body Composition, Motoric Features

POS.963 Sedanter Erkeklerde Spinning Antrenmanlarının Etkisi

Asiye Filiz ÇAMLIGÜNEY, Hasan ÖZKAN
Marmara Üniversitesi, Spor Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Spinning yaygın olarak fitness tesislerinde sağlıklı olma ile ilgili uygulanan popüler bir grup egzersizidir. Spinning çalışması sırasında yüklenme vücut pozisyonu ile sabit spinning bisikletindeki algılanan direncin değiştirilmesi ile denetlenir. Bu çalışmanın amacı, 8 haftalık spinning antrenman programının bacak kuvvetine etkisini incelemektir. 20 ile 28 yaşları arasındaki 10 sedanter erkek çalışmaya katılmıştır. Katılımcılar haftanın 3 günü 8 hafta süreyle, 50 dakikalık antrenman programlarında kuvvet, koordinasyon ve dayanıklılık özelliklerini içeren bir programı takip etmişlerdir. Spining antrenmanlarında 100 rpm ve 60 rpm ile 5´ ısınma, esas devrede 20´ 100 rpm de direnç (resistant) 3 te serbest pedal çevirme (cycling at a very fast pace), hafif pedal çevirmede (easy spin) 110 rpm 4 dirençte (resistance), 20´ direnç (resistance) 7-8, 65-70 rpm de tırmanma (climbing) (bisiklete binerken ayakta olma pozisyonu) ve seleye oturma ve kalkma periyotlarının ardışık olduğu (jumping) hareket pozisyonları ile egzersiz sürdürülmüştür. Serbest dirençte (free resistance) 5´ soğuma yapılmıştır. Antropometrik ölçümler antrenman öncesi ve sonrası periyotlarda; antrenmanlar öncesi (ortalama boy 181,30±9,74 cm, vücut ağırlığı 81,40±10,43 kg, BKI 24,75±2,46 kg/m^2, yağsız vücut kitlesi 70,96±8,52 kg, yağ ağırlığı 10,52±4,18 kg) ve antrenmanlar sonrası (ortalama vücut ağırlığı 80,40±10,46 kg, BKI 24,44±2,42 kg/m^2, yağsız vücut kitlesi 70,75±8,56 kg, yağ ağırlığı 9,65±4,20 kg) dır. Kas kuvveti bacak dinamometresi ile, güç vertical jump ile ve esneklik otur-eriş testi ile ölçülmüştür. Dikey sıçrama ve otur-eriş testleri ilk ve son testleri arasında gelişme vardır ($p<0.05$), bacak kuvvetinde ise fark yoktur ($p>0.05$). Bu çalışmanın sonucuna göre 8 haftalık spinning antrenmanları gücü ve esnekliği geliştirmiştir.
Anahtar Kelimeler : Spinning, Antrenman, Dikey Sıçrama, Esneklik

POS.963 Effect of Spinning Training In Sedentary Men

Spinning is a popular group exercise taught in health and fitness facilities worldwide. Throughout a Spinning workout session, intensity is variable and is controlled by body position on the Spinning stationary cycle and perceived resistance. The aim of the study was to investigate the effect of 8 week spinning training program on leg strength in sedentary men. Ten sedentary men between 20 and 28 years of age were included in this study. Subjects participated in 50 minutes training programme which involve in strength, coordination and endurance, 3 days per week during 8 weeks. In spinning training 100 rpm (revolutions per minute) and 60 rpm 5´ Warm up, 100 rpm with resistance 3, 20´ “free-wheeling” (cycling at a very fast pace) easy spin 110 rpm with resistance 4, 20’ resistance 7-8, 65-70 rpm climbing” (cycling while standing) and “jumping” (alternately sitting and standing, for a period of time). Cool down for 5’ free resistance and after 5 minutes. Anthropometric measurements before and after training period were as follows: pre-training (mean height 181,30±9,74 cm, weight 81,40±10,43 kg, BMI 24,75±2,46 kg/m^2, lean body mass 70,96±8,52 kg, fat 10,52±4,18 kg) and post-training (mean weight 80,40±10,46 kg, BMI 24,44±2,42 kg/m^2, , lean body mass 70,75±8,56 kg, fat 9,65±4,20 kg). Strength was assessed by leg strength, whereas power was assessed by vertical jump and flexibility was sit-and-reach.
Results: Significant improvements were found in pre and post-tests vertical jump and sit-and-reach ($p<0.05$), except for leg strength test in group ($p>0.05$). The result of this study indicated that 8 weeks spinning training was increasing power and flexibility.
Keywords : Spinning, Exercise, Vertical Jump, Flexibility

POS.969 Genç Futbol ve Tenis Oyuncularının El-Pençe ve Bacak Kuvvetlerinin Karşılaştırılması

İzzet KARAKULAK[1], Songül AVCI[2], Cem Sinan ASLAN[3], Ender EYUBOĞLU[4]

1 Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakultesi, Türkiye
2 Serbest Araştırmacı, Serbest Araştırma, Türkiye
3 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi,Besyo, Türkiye
4 Bartın Üniversitesi, Besyo, Türkiye

ÖZET
Yapılan antrenmanlara bağlı olarak, farklı spor branşlarındaki sporcuların zaman içerisinde fiziksel, fizyolojik, motorik, vb. özellikler açısından birbirlerinden ayrıştığı bilinmektedir. Bu çalışmada amaç; daha çok bacak kullanımının ön plana çıktığı futbol branşı ile el kullanımının ön plana çıktığı tenis branşında genç kadın ve erkek sporcuların el-pençe ve bacak kuvvetlerinin karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya 20 futbol (10 kadın ve 10 erkek) oyuncusu ile 20 tenis (10 kadın ve 10 erkek) oyuncusu gönüllü olarak katılmıştır. Kadın katılımcıların yaş ortalaması 15,45±0,69 yıl iken erkeklerin 15,60±0,94 yıldır. Katılımcıların el-pençe ve bacak kuvvetleri Takei (Japon) marka dinamometreler ile ölçülmüştür. Ölçümler beşer dakika aralıklarla iki kez tekrarlanmış ve en yüksek değerler kaydedilmiştir. Ölçümlerden elde edilen veriler SPSS programında yer alan ANOVA ve Tukey ile analiz edilmiştir. α değeri 0,05 olarak kabul edilmiştir. Bacak kuvvetinde erkek tenisçi>erkek futbolcu>kadın futbolcu>kadın tenisçi sıralaması oluşurken (F=29,402; p=0,000), el-pençe kuvvetinde ise erkek tenisçi=erkek futbolcu>kadın tenisçi=kadın futbolcu sıralaması oluşmuştur (F=13,981; p=0,000). Böylece; "futbolcuların bacak kuvvetleri tenisçilerin ise el-pençe kuvvetleri daha fazladır" yargısının, çalışmaya katılan gruplar için, kadın futbolcular ile kadın tenisçilerin bacak kuvvet farklılıkları haricinde doğru olmadığı görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : : Tenisçi, Futbolcu, Pence Kuvveti, Bacak Kuvveti

POS.969 Comparison of Footballers and Tennis Players in terms of Hand Grip and Leg Strength

It is known that athletes in different sports branches dissociate from each other in terms of features of physical, physiological, motor, etc. depending on the training periods. The aim of the study was to compare the hand grip and leg strength of young male and female players in two different sports as football with higher use of legs and tennis with more use of hands. 20 footballers (10 males and 10 females) and 20 tennis players (10 males and 10 females) voluntarily participated in this study. The female participants' average age was 15,45±0,69 years and males' was 15,60±0,94 years. The participants' hand grip and leg strength measured by Takei (Japan) dynamometers. measurements were repeated twice with five minutes intervals, and the highest values were recorded. The data were analyzed by ANOVA of SPSS, α value was accepted as 0.05. By analyzing the comparison results, male tennis players>male footballers>female footballers>female tennis players in leg strength (F=29,402; p=0,000); and male tennis players=male footballers>female tennis players=female footballers in hand grip strength (F=13,981; p=0,000). Thus, it has been shown that the the thought, "Footballers have more leg strength, tennis players have more hand strength", isn't true fort his study except the leg strength on female groups.
Keywords : Tennis Player, Footballer, Hand-grip Strength, Leg Strength

POS.972 Profesyonel ve Amatör Futbolcuların Vücut Kompozisyonları ve Motorik Özelliklerinin Karşılaştırılması

Cem Sinan ASLAN[1], Ender EYUBUĞLU[2], Ali ÖZKAN[2], İzzet KARAKULAK[3]
1 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi,Besyo,Türkiye
2 Bartın Üniversitesi,Besyo,Türkiye
3 Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada amaç; süper lig seviyesinde profesyonel futbolcular ile süper amatör lig seviyesindeki futbolcuların vücut kompozisyonları ve motorik özelliklerini karşılaştırmaktır. Çalışmaya, süper lig seviyesinde 30 profesyonel futbolcu ile süper amatör liglerde şampiyon olmuş kadrolarda yer alan 30 amatör futbolcu katılmıştır. Katılımcıların vücut kompozisyonları Tanita TBF300 (Japonya) analizörü, bacak kuvvetleri Takei dinamometre (Japonya), dikey sıçramaları Takei Jumpmetre (Japonya), esneklikleri ise otur-eriş testi ile ölçülmüştür. Anaerobik güç, Lewis Formülü (Fox vd., 1988) ile hesaplanmıştır. Motorik ölçümler beşer dakika aralıklarla iki kez tekrarlanmış ve en yüksek değerler kaydedilmiştir. Ölçümlerden elde edilen veriler, SPSS programında yer alan t-test ile analiz edilmiştir. α değeri 0,05 olarak kabul edilmiştir. Karşılaştırma sonuçları incelendiğinde; profesyonel futbolcuların vücut ağırlıkları ve boy uzunluklarının amatör futbolculardan daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Profesyonel futbolcuların yağsız vücut kütlesi amatörlerden fazlayken diğer bedensel özellikler açısından gruplar arası fark çıkmamıştır. Motorik özelliklerin karşılaştırma sonuçları, sadece dikey sıçrama açısından gruplar arası fark olmadığını, diğer bütün parametrelerde profesyonel futbolcuların daha yüksek değerlere sahip olduklarını göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Profesyonel, Amatör, Futbol, Motorik Özellikler

POS.972 Comparison of Motor Skills and Body Composition of Professional and Amateur Football Players

The aim of this study was to compare the footballers from Turkish Super League and Super Amateur League in terms of body compositions and motor skills. 30 professional footballers from super league level and 30 amateur footballers which has played for champion amateur teams voluntarily participated in this study. The participants' body compositions were measured by Tanita TBF300 (Japan), leg strength by Takei dynamometer (Japan), vertical jump by Takei jumpmeter (Japan) and flexibility by sit and reach test. Anaerobic power was calculated with Lewis Formula (Fox et al, 1988). Motor skills measurements were repeated twice with five minutes intervals, and the highest values were recorded. The data were analyzed by t-test of SPSS, α value was accepted as 0.05. By analyzing the comparison results, it was found that professional footballers have higher results in body mass and height. Lean body mass of professional footballers were higher than the amateurs, meanwhile there were no differences between the groups in terms of other physical properties. Professionals have higher values than amateurs in all motor skills tests except vertical jump test.
Keywords : Proffessional, Amateur, Motor Skills

POS.977 Futbolcularda Fiziksel Ve Kondisyonel Özelliklerin Mevkilere Göre Değerlendirilmesi

Özgür NALBANT[1], Orçun GÖZEN[2], Mehmet ÖZBEK[2], Ceyhun ERCEYLAN[2]
1 İstanbul Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Milli Eğitim, Beden Eğitimi Öğretmeni, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı; futbolcularda fiziksel ve kondüsyonel özelliklerin mevkilere göre değerlendirilmesidir. Bu çalışma ile futbolcularda oynadıkları mevkilere göre fiziksel ve kondüsyonel farklılıkların olup olmadığına dair bilgiler elde edilmiştir. Elde edilen bu bilgiler, araştırmanın yaş aralığında yer alan futbolcularda uygulanacak antrenman program içeriklerine ve saha içerisindeki performans kalitesine katkı sağlayacaktır. Çalışmaya Pendik, Tuzla ve Maltepe ilçelerinde aktif olarak faaliyet gösteren Pendik Gücü Spor Kulübü, Kartal Bulvar Spor Kulübü U16 ve U19 takımları, Kartal Belediye spor Kulübü, Kurtköy Spor Kulübü, Tuzla Şifa Spor Kulübünde aktif olan 16-19 yaş arası erkek futbolcular gönüllü olarak katıldılar. Katılımcıların yaş ortalamaları 17,51 ± 1,25 yıl, boy uzunluğu ortalamaları 1.76 ± 0.07 cm, vücut ağırlığı ortalamaları 66,96 ± 7,28 kg ‘ dır. Kulüplerden kaleci (n=9), stoper (n=14), bek (n=20), orta saha (n=13), kanat (n=16) ve forvet (n=13) oyuncuları için testler yapıldı. Çalışmaya katılanlara; boy uzunluğu ölçümü, vücut ağırlığı ölçümü, pençe kuvveti testi, bacak kuvveti testi, sırt kuvveti testi, durarak uzun atlama testi, mekik testi, şınav testi, 20 metre sürat testi, otur ve eriş testi, shuttle run testi, flamingo denge testi, t- testi yapıldı. Elde edilen veriler SPSS18 istatistik programında değerlendirilerek, tanımlayıcı istatistikleri ve Paired sample T Testi yapıldı. Sonuç olarak; bu çalışmadan elde edilen veriler değerlendirildiğinde; yaş, spor yaşı, boy, ağırlık ve beden kitle indeksi değerleri birbirine paralel olduğu görülmüştür. Diğer ölçümlerde ise anlamlı olmayan, mevkiler arası minimum düzeyde farklılıklar görüldü. Bunun sebebi olarak da, günümüz futbolunda savunma oyuncularının hücuma, hücum oyuncularının da savunmaya verdikleri desteğin artması ve çok yönlü çalışmalar yapabilen sporcuların seçilmesi ve yetiştirilmesi olarak söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Fiziksel Ve Kondisyonel özellikler, Mevki

POS.977 Evaluation According To The Position and Physical Properties of Conditional Feature In Soccer

The purpose of the study; evaluate according to players position in the physical and conditional features. this study were obtained that information about whether the physical and conditional differ from the position in football. This information will be implemented in football content in the range of years of research and will contribute to the quality of performance in the field. Pendik, Tuzla, Kartal, Kurtköy, Maltepe, Pendik Gücü Sports Clubs and U16 and U19 teams participated in this reasearh and paticipants are volunteer and active aged 16-19 years male soccer players at the club. The average age of the participants were 17.51 ± 1.25 years, height of the average of 1.76 ± 0.07 cm and weight of average of 66.96 ± 7.28 kg. The keeper (n = 9), stopper (n = 14), defense (n = 20), midfield (n = 13), wings (n = 16) and forward (n = 13) were tested for players. Participants in the study was done height measurement, weight measurement, grip strength test, leg strength test, back strength test, standing long jump test, the shuttle test, push-up test, 20 meter sprint test, sit and reach test, shuttle run test, flamingo balance test and t - test. The obtained data were evaluated in SPSS18 statistics programs, descriptive statistics and paired sample T-test was performed. As a result; Regarding the data obtained from this study; age, sport age, height, weight and body mass index values were found to be parallel. In other non-meaningful measurement showed minimal differences between locations. As the reason, today's football players in attack and defense, the offensive players to increase their support to the defense and the selection of athletes that can be said to be multi-faceted efforts and cultivating.
Keywords : Soccer, Physical and Conditional Feature, Position

POS.983 Genç Kadın Voleybolcularda 12 Haftalık Plyometrik Antrenmanların Bazı Biyomotor Yetiler Üzerine Etkileri

Yeliz ÖZVEREN[1], Emine KUTLAY[1], Bahtiyar ÖZÇALDIRAN[1], İlbilge ÖZSU[2]
1 Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Uşak Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmamızın amacı, düzenli voleybol antrenmanı yapan sporcuların alt ve üst ekstremiteleri üzerine uygulanan plyometrik antrenmanların biyomotor yetilerin (kuvvet, sürat, dayanıklılık, esneklik) gelişimi üzerine etkilerini incelemektir. Çalışmaya 32 genç kadın lisanslı voleybolcu (çalışma grubu n=16, kontrol grubu n=16; yaş: 17,25 ± 0,81 yıl; antrenman yaşı: 5 yıl) katıldı. Çalışma öncesinde test protokollerinin ayrıntılı olarak (görsel ve uygulamalı) açıklandığı bir haftalık (haftada üç gün) uyum antrenmanları gerçekleştirildi. Çalışmanın ön testi: 20 m sürat, otur−eriş esneklik, dikey sıçrama, durarak uzun atlama, flamingo denge, 30 sn mekik, ters mekik, şınav, squat ve 20 m mekik dayanıklılık koşu testlerinden oluştu. Katılımcılar 12 hafta, haftada üç gün geleneksel voleybol antrenmanlarına katıldılar. Çalışma grubundaki katılımcılara, bu antrenmanların yanında, haftada iki gün, alt ve üst ekstremitelerine plyometrik antrenman uygulandı. 12 hafta (3 mezosiklus) sonunda son test değerleri alındı. Ön test ve son test değerleri karşılaştırıldığında, gruplar arasında yaş, spor yaşı, fiziksel özellikleri (boy, kilo) değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar görülmezken ($p>0,05$), çalışma grubundaki sporcuların biyomotor yetileri arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılıklar bulundu. Grupların ön ve son test sonuçları kendi içlerinde karşılaştırıldığında; kontrol grubunda esneklik ve maxVO², çalışma grubunda ise tüm testlerde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulundu ($p<0.05$). Kontrol grubunda en büyük farkın esneklik, en düşük farkın 20 m koşu değerlerinde, çalışma grubunda en büyük farkın; esneklik, mekik, ters mekik, şınav ve squat en düşük farkın dikey sıçrama değerlerinde olduğu görüldü. Denge testi, sporcuların hata sayılarına göre belirlendiği ve sıfıra doğru azalmalarla değerlendirildiği için testin değişim yüzdeleri hesaplanamadı. Sonuç olarak; 16−18 yaşlarındaki, düzenli voleybol antrenmanları ile birlikte uygulanan plyometrik yüklenmelerin genç kadın voleybolcuların kuvvet, dayanıklılık, sürat ve esneklik yetilerinin kontrol grubundaki, plyometrik çalışma yapmayan voleybolcuların biyomotor yetilerinden istatistiksel açıdan farklı olduğu belirlendi. Elde edilen bu sonuçla göre, araştırmamıza konu olan voleybol branşında, antrenman yazım ve uygulamalarında, sporcuların yaş, antrenman yaşı ve cinsiyet özellikleri dikkate alınarak, birim antrenmandan başlayarak mikrosiklusta makrosiklusların planlanmasına kadar geçen sürede plyometrik antrenmanlara uygun dönem ve seviyelerde yer verilmeli ve dinlenme aralıkları belirlenmelidir.
Anahtar Kelimeler : Plyometrik Egzersiz, Biyomotor Yetiler, Voleybol, Adolesan.

POS.983 The Effects of 12 Weeks Plyometric Excercises on Biomotor Skills of Young Female Volleyball Players

The aim of our study was to investigate the effects of plometric trainings applied both upper and lower extremities of the athletes who participate volleyball trainings regularly on development of biomotor skills (strength, speed, endurance, flexibility). 32 licensed young female volleyball players (training group n=16, control group n=16; age: 17.25 ± 0.81 years; training age: 5 years) participated in our study. Before starting, a 1-week (three days per week) adaptation period was performed, where the test protocols were explained in detail (visual and applied). Pre-test consist of 20 m sprint, sit–reach flexibility, vertical jump, standing long jump, flamingo balance, 30 sec. sit-ups, reverse sit ups, push-ups, squats, and 20 m sit-up endurance sprint tests. Participants performed traditional volleyball trainings regularly at three days per week throughout 12 weeks. The training group of athletes participated plyometric exercises on both lower and upper extremities during alternative two days of the week for 12 weeks, in addition to these traditional trainings. Post-test was applied after 12 weeks (3 mesocycles). When the pre and post test values compared, no statistically significant differences between groups at age, training age, physical properties (height, mass) of atheletes were found ($p>0.05$), however there were statistically significant differences between biomotor skills of training group. When the statistical values of the pre and post tests of groups were compared, statistically significant differences were found in flexibilities and maxVO² at control group, and all test at training group. The biggest difference was flexibilities, the lowest difference was in 20 m sprint values in the control group, but in the training goup the biggest differences were flexibilities, sit-ups, reverse sit-ups, pushups and squat values and the lowest differences was vertical jumps. The rates of change for the balance test could not be calculated since it was determined in accordance with the number of mistakes made by the athletes and it was evaluated by decreases towards zero. Consequently, the strength, endurance, speed and flexibility abilities of young female volleyball players between 16-18 years of age performing plyometric exercise along with regular volleyball training demonstrated considerable improvements compared to those volleyball players in control group who do not perform plyometric exercise. When the fundamentals of the theories and practices of plyometric exercises are considered, it is necessary to theorize plyometric exercises for improving strength skills from micro-level to macro-levels, to equally distribute these exercises throughout the season and to continue these exercises without any interruptions.
Keywords : Plyometric Exercise, Biomotor Skills, Volleyball, Adolescence.

POS.984 4 Haftalık Yüksek Şiddetli İnterval Antrenman Anaerobik Uygunluk Üzerinde 8 haftalıktan Daha Etkilidir

Mustafa Şakir AKGÜL[1], Hakan KARABIYIK[1], Veli Volkan GÜRSES[2], Mitat KOZ[1]
1 Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Kastamonu Üniversitesi,BESYO,Türkiye

ÖZET
Son zamanlarda, aralıklı sprint antrenmanları olarak bilinen ve yeni bir antrenman modeli olan yüksek şiddetli interval antrenmanın (HIT) aerobik ve anaerobik uygunluğu arttırdığı belirtilmiştir. 2 hafta içinde 6 seferlik HIT antrenmanlarının iskelet kası oksidatif kapasitesi ve dayanıklılık performansını artırmasına rağmen, farklı sürelerdeki HIT antrenmanlarının anaerobik uygunluk üzerine etkileri bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı; rekreasyonel olarak aktif genç erkeklerde, 8 haftalık wingate stili HIT antrenmanlarının, anaerobik kapasiteyi geliştirmede, 4 haftalık HIT antrenmanlarına göre daha etkili olup olmadığının belirlenmesidir. 10 rekreasyonel olarak aktif birey (23,13 ±2,23 yaş) 8 haftada 24 wingate-stili HIT antrenmanı yapmıştır. İlk antrenman seansları 4 sprint ile başlamış 7 sprinte çıkmıştır. Her bir antrenman 10 dakikalık ısınmanın ardından 4 dakika dinlenme aralıkları olan 6x30 saniye maksimal sprintten oluşmaktadır. Antrenmanın ardından 5 dakika soğuma uygulanmıştır. Başlangıçta, 4. Haftada ve 8. Haftanın sonunda wingate testi ile ZG(zirve güç), OG(ortalama güç), OGO(ortalama güç/ vücut ağırlığı), ZGO(zirve güç/vücut ağırlığı) ölçülmüştür. Verilerin analizinde test öncesinde ve test sonrasında anaerobik parametrelerde farkın nerden kaynaklandığını belirlemek için paired sample t test kullanılmıştır. HIT programı sonucunda, 4 haftanın sonunda ZG(%26.76), OG(%12.55), OGO(%13.73), ZGO(%27.86) ve 8 haftanın sonunda ZG(%17.08), OG(%6.67), OGO(%8.24), ZGO(%18.41) anlamlı gelişmeler bulunmuştur. Sonuçlar, anaerobik uygunluğu geliştirmede, 4 haftalık HIT antrenmanlarının, 8 haftalık HIT antrenmanlarına göre daha etkili olduğunu ortaya koymuştur. Rekreasyonel olarak aktif bireylerin, sporculara göre antrenmana adaptasyonda daha hızlı olduğu genel olarak bilinmektedir ve bu da sonuçların bir açıklaması olabilir.
Anahtar Kelimeler : Anaerobik Uygunluk, Yüksek Şiddetli İnterval Antrenman, Wingate Testi

POS.984 Four Weeks of High-Intensity Interval Training Is More Effective On Anaerobic Fitness Than Eight Weeks

Recently, a novel type of high-intensity interval training (HIIT) known as sprint interval training has demonstrated increases aerobic and anaerobic performance. Although as little as six sessions of HIT over 2 wk can increase skeletal muscle oxidative capacity and endurance performance, It is not clear the effects of different week HIIT on anaerobic fitness. The main goal of the present study was to determine if a 8-week training program using a Wingate -style HIIT could more improve anaerobic capacities in a sample of recreationally active, young men than 4-week training. Ten recreationally active adults(23,13 ±2,23 years old), completed 24 sessions of Wingate -style HIIT over a 8-week period. The first session consisted of four sprints with training progressed to seven sprints in the final session. Each training session involved a 10 min warm-up followed by a HIIT program consisting of 6x30s all-out sprint a 4 min recovery. A 5 min cool down period was then performed. PP(peak power), MP(mean power), RMP (MP/Body weight) and RPP(PP/body weight) was determined by Wingate test in the beginning, after the 4 week and in the end of the study. A paired t-test was used to determine the differences in anaerobic parameters between pre- and post- values. Significant improvements ($p<0.05$) were found both after by the end of four week PP(%26,76), MP(%12,55), RMP(%13,73), RPP(%27,86), and after the end of eight week PP(%17,08), MP(%6,67), RMP(%8,24), RPP(%18,41) following the HIIT program among subjects.
Results showed that four week high intensity interval training is more effective than eight week training program on anaerobic fitness. It is generally known that recreationally active people's adaptation to the training is faster than athletes. This could be the explanation of the results of this study.
Keywords : Anaerobic Fitness, High Intensity Interval Training, Wingate Test

POS.1078 The Role of A Training Program Based On Fitness and Athletics, To Improve The Physical Attributes To Young Basketball Players During A 6 – Month Period

Andi SPAHI[1], Juel JARANI[2], Afrim BILALI
1 Sports University of Tirana, Faculty of Physical Activity and Recreation
2 Sports University of Tirana, Faculty of Movement Sciences

ABSTRACT
The purpose of this research is to highlight the improved performance of physic-functional parameters (physical attributes) at the young basketball players during a fitness and athletic program for a 6 month period, without changing the frequency and volume of the number of training sessions. This study involved 48 basketball players, part of the youth teams, regular participants in the national championship, where 25 of them were used for case study (intervention group) and 23 other as a control case (control group). The program proposed by this study consists in training with two training sessions (40 min) per week within technical tactical training sessions with a duration of 120 minutes (a- athletic program based on speed and coordination training with a duration of 10 minutes, b- fitness program based on force training with a duration of 30 minutes). Measurements were taken before and after the program in these qualities: the strength of the lower limbs (in isokinetic dynamometer *Easytech*), in *isometry* (10 seconds), and *isokinetic* (5 repetitions) regimes, in flexion and extension, the speed of response (*in force platform Leonardo Mechanography Drop jump test DJ*), aerobic capacity (*Ergometric bicycles*): maximal absolute oxygen consumption (l/min) and relative oxygen consumption (ml/kg/min), speed (straight running test - 10 and 20m), as well as coordination/agility (10 x 5m). The results for intervention and control*intervention, in isokinetic for the right leg: a) In the right isokinetic max muscular strain in rotation, in extension change, in the control group is (F = 5.559, sig. = 0.07), in the intervention group (F = 10.240; sig. = 0.02) and in the control*intervention (F = 16.000; sig. = 0.01). b) In the right isokinetic max muscular strain in rotation, on change in the control group is (F = 9.275, sig. = 0.03), in the intervention group (F = 11.154; sig. = 0.02) and in control *intervention (F = 12.656; sig. = 0.02). Intervention and control*intervention, in aerobic capacity (VO2 Max):a) In aerobic capacity (VO2 Max) (L min) change in the control group is (F = 24.77; sig. = 0.04), in the intervention group (F = 19.37, sig. = 0.05) and control*intervention (F = 28.00; sig. = 0.03).b) In aerobic capacity (VO2 Max) (ml/kg/min) change in the control group is (F = 6.98, sig. = 0.12), in the intervention group (F = 5.03; sig. = 0.15) and in control*intervention (F = 4.56; sig. = 0.17).The findings of our study support previous research and provide improvements in these variables: isokinetic and isometric strength, aerobic capacity, speed, coordination/ agility. Through our program which combined agility, fitness and athletic training, was made possible to register improvements in physic-functional parameters, as was measured with 2 tests before and post the program intervention.
Keywords : Basketball, Fitness, Training, Physical Abilities

POS.1080 Evaluation of Pulmonary Parameters In Children 10-15 Years and Their Selection In Sports of Volleyball

Aida SHEHU, Altin MARTIRI
Sports University of Tirana

ABSTRACT
One of the basic problems of sports and systematic growth in a higher degree of preparation and Continuous selection of talent for a worthy representation. The aim of this study is to highlight the impact of sport in these pulmonary parameters. In this study took part 984 children (10-14 years old) from four cities in Albania (Tirana, Korca Peshkopi, Rrëshen), Anthropometric measurement and static and dynamic pulmonary volumes were taken on this study. The result showed by age as follows age 11 years for height with avengur (p< 0.01) on height jumping (p< 0.05) and running 10m(in significant); age 12 years for height with avengur (p< 0.01) on height jumping (p< 0.05) and running 10m (no connection); age 13 years for height with avengur (p< 0.01) on height jumping (p< 0.05) and running 10m (no connection); age 14 years for height with avengur (p< 0.01) on height jumping (p< 0.01) and running 10m (no connection); age 15 years for height with avengur (p< 0.01) on height jumping (p< 0.01) and running 10m (*p<0.05*). In conlusion height for girls p <0:01 with avengur, the height of the arm, height jump with and without momentum and jogging 10 mp <0:05. Skill p <0:01 with avengur, the height of the arm, touch the object with and without momentum, while p <0:05 with running and jumping.
Keywords : Volleyball, Trainning, Jump

POS.1081 The Changes of Physical Parameters During 5 Months On Youth Soccer Players

Nurja FATJON[1], Petani VITJOLA[1], Deda NORA[1], Spahiu MEHMET[2]
1 The University of Shkodra, "Luigj Gurakuqi"
2 Sports University of Tirana

ABSTRACT
The goal of this study was to find out the changes on physical parameters on youth soccer players during a five month period.The participant that took part on this study was 64 youth soccer players with an average weight 47.5 kg (+/- 7.3 kg) and height 157.3 cm (+/- 7.4cm). Youth soccer players underwent to perform a speed test (10m and 30m sprint test) and 10x5 m to evaluate agility and corrdination of lower limbs and standing long jump to measure explosive power of lower limbs..The results showed an improvement as follows: improvements on speed 10 m (post test- pre test) 0.26 seconds SD 0.24 (t= 6.41, p= 0.000), improvements on speed 30 m (post test- pre test) 0.18 seconds SD 0.14 (t= 3.05, p= 0.000), improvements on agility 10x 5 m (post test- pre test) 1.24 seconds SD 1.7 (t= 3.86, p= 0.000), improvements on explosive power (post test- pre test) 7.1 cm SD 0.8 (t= 1.87, p= 0.047).
Keywords : Youth, Soccer, Speed, Standing Long Jump

EGZERSİZ FİZYOLOJİSİ
EXERCISE PHYSIOLOGY

POS.174 Sporcularda Sigara Kullanımının Solunum Fonksiyonları İle İlişkisi

Özgür BOSTANCI, Coşkun YILMAZ, Muhammet Hakan MAYDA, Menderes KABADAYI
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, spor bilimleri fakültesinde aktif spor hayatına devam eden öğrencilerin sigara kullanma durumlarına göre solunum fonksiyonlarının incelenmesidir. Araştırmaya Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesinde okuyan 21'i sigara kullanan, 23'ü kullanmayan (yaş:23,13±2,55) toplam 44 denek gönüllü olarak katıldı. Akciğer hacimlerini belirlemek için solunum fonksiyon testleri (SFT) uygulanarak FVC, FEV1, MVV, SVC değerleri ölçüldü.İnspiratuar (MİP) ve Ekspiratuar (MEP) kas kuvvetini hesaplamak için MicroRPM cihazı kullanıldı.Elde edilen değerlerin karşılaştırılması için Independent Samples T testi uygulandı. Çalışmaya katılan 21 sigara kullanıcısının FVC değerleri ortalaması 4,15±1,09 lt, sigara kullanmayanların ise 4,58±1,27 lt olarak hesaplandı (p>0,05). FEV1 değerleri incelendiğinde sigara kullananlar (3,64±0,97 lt) ile kullanmayanlar (3,63±0,77 lt) arasında bir farkın olmadığı görüldü (p>0,05). Bir başka SFT değeri olan MVV sonuçları sırasıyla 158,33±45,98 lt/dk, 147,30±42,50 lt/dk olarak ölçüldü. Diğer parametrelerde olduğu gibi istatistiksel olarak bir farka rastlanmadı (p>0,05). Gruplar arası SVC ortalamalarında da istatistiksel fark bulunmadı (p>0,05). Sigara kullananların MEP değerleri ortalaması 146, 43±35,61cmH_2O kullanmayanlarda ise 135, 20±46,91 cmH_2O olarak ölçüldü. MİP değerleri ortalaması sırasıyla 111, 79±32,94 cmH_2O, 108,13±33,78 cmH_2O olarak tespit edildi (p>0,05).Sigara kullanım durumunun, solunum parametreleri üzerine etkisi karşılaştırıldığında anlamlı bir farklılık tespit edilmedi.Bu durum araştırmaya katılan grubun sporcu geçmişleri ve düzenli olarak antrenman yapıyor olmaları ile açıklanabilir.Diğer yandan iki grup arasında MİP ve MEP değerlerinde farklılık oluşması, sigara içmeyenler günlük normal ventilasyonunu tamamlarken, içenler ise bu ventilasyonun yanı sıra sigara içme/üfleme sırasında bir direnç oluşması nedeniyle solunum kaslarının gelişim göstermesi ile açıklanabilir.
Anahtar Kelimeler : Solunum, Sigara, Akciğer Volümleri

POS.174 The Relationship Between Respiratory Function and Smoking In The Athletes

ABSTRACT
The aim of this study was investigate the respiratory functions of sports science faculty students according to smoking status and also doing or not sports. In total 44 subjects (smokers:21, nonsmokers:23, age: 23.13±2.55) studying at the Ondokuz Mayıs University Yaşar Doğu Faculty of Sport Sciences participated as volunteer in this study. To determine lung volume, Respiratory function tests (RFT) applying FVC, FEV1, MVV, FVC values were measured. MicroRPM device was used to calculate Maximal Inspiratory Pressure (MİP) and Maximal Expiratory Pressure (MEP). Independent Samples T Test was applied in order to compare the obtained values.The average FVC of 21 smokers in the study was 4.15±1.09 liters, while nonsmokers was calculated as 4.58±1.27 L (p>0.05). When FEV1 examined, smokers (3.64±0.97 L) and nonsmokers (3.63±0.77 L) was observed in the absence of a difference (p>0.05).MVV results which is another RFT 158.33±45.98 l/min, 147.30±42.50 l/min was measured respectively. As with other parameters observed no statistically difference (p>0.05). There was no statistically significant difference between groups in the average SVC (p>0.05). MEP average value of smokers was 146.43±35.61 cm H_2O while nonsmokers were measured as 135.20±46.91 cmH_2O. The average value of MIP respectively was found to be 111.79±32.94 cmH_2O, 108.13±33.78 cmH_2O (p>0.05). There was no significant difference when smoking status compared with the effects on respiratory parameters. In this case could be explained sport history and regularly doing training. On the other hand there are differences between smokers and non smokers in terms of MIP and MEP mean value but no statistically (p>0.05). We explained that while a nonsmoker completing the daily normal ventilation, smokers makes both smoking and ventilation daily, thus their respiratory muscle strength increase while absorption/blowing session against resistance.
Keywords : Respiration, Cigarette, Lung Volume

POS.256 Ekstrem Sporlarin Oksidatif Stres Üzerine Etkisi

Eser AĞGÖN[1], Öztürk AĞIRBAŞ[2], İzzet UÇAN[3]
1 Erzincan Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Bayburt Üniversitesi, BESYO, Türkiye
3 Bayburt Universitesi, Besyo, Türkiye

ÖZET
Erzincan Universitesi BAP birimi tarafından (2014/4501) desteklenen bu araştırmanın amacı sedanter erkeklere uygulanan rafting ve yamaç paraşü egzersizlerinin TAS, GPx, TOS ve MDA değerleri üzerine etkisini belirlemekti.17 erkek raftingci ile 10 erkek yamaç paraşütçü olmak üzere toplam 27 sedanter gönüllü olarak katıldı.Elde edilen veriler Wilcoxon ve Mann-Whitney U testleriyle analiz edildi.Rafting egzersizlerinin Total Antioksidan Durum (TAS) değerini artırdığı, yamac paraşütü egzersizlerinin TAS değerini azalttığı, yamaç paraşütü egzersizlerinin Total Oksidadif Stres (TOS) değerini artırdığı, gruplar arsında yalnızca egzersiz öncesi TAS değerleri arasında farklılık olduğu tespit edildi.Elde edilen verilere göre rafting egzersizlerinin antioksidan sistem üzerine olumlu, yamaç paraşütü egzersizlerinin ise antioksidan sistem üzerine olumsuz etkileri ile oksidadif stresi artırdığı sonucuna ulaşıldı.
Anahtar Kelimeler: Rafting, Yamaç Paraşütü, Oksidatif Stres

POS.256 The Effect of Extreme Sports On Oxidative Stress

ABSTRACT
The aim of this study funded by Erzincan University Scientific Research Projects Unit (2014/4501) is to determine the effect of rafting and paragliding exercises sedantary males conducted on TAS, GPx, TOS and MDA values. 17 male rafters and 10 male paragliders volunteered in the study. The data collected were analyzed by means of Wilcoxon and Mann-Whitney U tests. It was found that rafting exercices increased the values of Total Antioxidant situation (TAS), paragliding exercises decreased the level of TAS while paragliding exercises increased the level of Total Oxidative Stress (TOS) and differences existed between the group only before exerices between TAS values. The data showed that rafting exercises had positive impact on antioxidant stress while paragliding exercises had a negative effect and increased oxidative stress.
Keywords: Rafting, Paraglide, Oxidative Stress

POS.300 Tek Doz Kas İçi Trombositten Zengin Plazma Yönteminin Egzersiz Kaynaklı Kas Hasarında Toparlanmaya Etkisi

Zekine PÜNDÜK[1], Hayrettin KARA[2], Şahver Ege HIŞMIOĞULLARI[3], Gökhan MERİÇ[4], Onur ORA[5], Adnan Adil HIŞMIOĞULLARI[2]
1 Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
2 Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Türkiye
3 Balıkesir Üniversitesi, Veteriner Fakültesi Farmakoloji ve Toksikoloji, Türkiye
4 Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji, Türkiye
5 Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Trombositten zengin plazma (TZP) terapisi, kas iskelet yaralanmalarında iyileşmeyi hızlandırmak için yaygın olarak kullanılmaktadır.Bu çalışmada, kas içi TZP uygulamasının egzersiz kaynaklı kas hasarında (EKKH) hematolojik, biyokimyasal yanıt, büyüme faktörleri ve toparlanma stratejisi üzerine etkilerinin araştırılması hedeflendi. Çalışma grubu; orta düzeyde aktif erkek gönüllü kontrol (n=6) grubu ve TZP uygulanan grup (n=6) olarak ikiye ayrıldı. Çalışmaya katılan tüm denekler, dominant olmayan dirsek fleksörleri için bir tekrarda kaldırabildikleri maksimal yükün (1RM) %80'de yorulana kadar egzersiz yaptılar Egzersizi takiben 24 saat sonra fleksör kas grubuna, TZP veya tuzlu su çözeltisi uygulandı. Venöz kan örnekleri, istirahat ve egzersiz sonrasını takiben, 4 gün süresince sabah saatlerinde alındı ve analiz edildi. Sonuçlar, akut yorucu egzersizin kas hasarı göstergelerinden kreatin kinaz (CK), laktat dehidrogenaz (LDH), aspartat aminotransferaz (AST), alanin aminotransferaz (ALT), plazma demir, demir bağlama kapasitesi (DBK), ferritin ve hepcidin seviyelerini artırdığını gösterdi ($p<0.01$). Bu artışlar, egzersize bağlı as hasarı olduğunu göstermekteydi.Ancak TZP uygulaması, artan serum demir ve hepcidin seviyelerini egzersiz sonrası 2. ve 3.günlerde baskılarken ($p<0.001$), DBK seviyesini artırdı.Ayrıca yorucu akut egzersiz, 24 saat sonrasında; plazma insülin benzeri büyüme faktörünü (IBBF-1), büyüme hormonunu (BH) ve insülin benzeri büyüme faktörü bağlayıcı protein-3 (IBBFBP-3) seviyelerini kontrol grubunda yükseltti ($p<0.05$, $p<0.001$, $p<0.001$). TZP uygulaması, trombosit büyüme faktör (TBF) ve vasküler endotelyal büyüme faktör (VEBF) seviyelerini yükseltirken ($p<0.05$) , BH, IBBF-1 ve IBBFBP-3 seviyelerini ise egzersiz sonrası takip edilen günlerde baskıladı. Sonuç olarak, TZP uygulaması, egzersiz kaynaklı kas hasarı ve inflammasyon yanıtını, artan demir ve hepcidin seviyesini baskılayarak düzenlemektedir.Ayrıca TZP uygulaması, CK seviyesini etkilemediğinden miyotoksik etki de göstermemiştir.Bununla birlikte TZP, büyüme faktörlerini artırarak egzersiz sonrası kasın yenilenme sürecini hızlandırabilir.
Anahtar Kelimeler: Trombositten Zengin Plazma, Büyüme Faktörleri, Egzersiz Kaynaklı Kas Hasarı, Hepcidin, Kas Hasarı Markırları

POS.300 The Effect of the Single Dose Intramuscular Platelet Rich Plasma on Muscle Damage Recovery by Exercise-Induced Muscle Damage

ABSTRACT
Platelet rich plasma (PRP) therapy is widely used in enhancing the recovery of skeletal muscle from injury. The aim of the study was to investigate the effects of intramuscular delivery of PRP on hematological, biochemical responses, growth factors and recovery strategy by exercise-induced muscle damage (EIMD). Twelve moderately active male volunteers participated in this study and they were randomly divided into two groups; PRP-administrated group (PRP group, n: 6) and control group (n: 6). The volunteers performed an exercise with a load of 80% one repetition maximum (1RM) maximal voluntary contraction of the elbow flexors until point of exhaustion of the non-dominant arm was reached. The arms were treated with saline or PRP post-24 h EIMD. The venous blood samples were obtained in the morning to establish a baseline value and also 1-4 days post-exercise and were analysed for biochemical parameters. Acute exhaustive exercise resulted in increasing muscle damage markers as a creatinine kinase (CK), lactate dehydrogenase (LDH), aspartate aminotransferase (AST), and alanine aminotransferase (ALT), plasma iron, iron binding capacity (IBC), ferritin, and hepcidin levels. These result indicated that muscle damage induced by exercise ($p<0.01$). However, PRP-administration suppressed the increased levels of the serum iron and hepcidin whereas increased IBC level due to muscle damage 2-3 days post-exercise ($p<0.001$). Following the exercise (24 h), the levels of plasma insulin-like growth factor (IGF-1), growth hormone (GH) and insulin-like growth factor-binding protein 3 (IGFBP-3) were increased in control group ($p<0.05$, $p<0.001$, $p<0.001$ respectively). PRP increased platelet-derived growth factor (PDGF-BB) and vascular endothelial growth factor (VEGF) ($p<0.05$) whereas inhibited GH, IGF-1 and IGFBP-3 post-exercise. In conclusion, PRP improved the inflammatory response and muscle damage by reversing the increased level of iron and suppressed the hepcidin level. On the other hand**,** PRP had no effect on CK levels, it is not myotoxic as well. In addition, PRP may accelerate the recovery and regeneration of damaged muscles by altering growth factors.
Keywords: Platelet Rich Plasma, Growth Factors, Exercise-induced Muscle Damage, Hepcidin, Muscle Damage Markers

POS.321 Sağlıklı Erkeklerde Kas içi Trombositten Zengin Plazma Uygulamasının Egzersiz Kaynaklı Kas Hasarında Antioksidan Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Adnan Adil HIŞMIOĞULLARI[1], Zekine PÜNDÜK[2], Gökhan MERİÇ[3]
1 Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Anabilim Dalı, Türkiye
2 Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
3 Balıkesir Üniversitesi, Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Trombositten zengin plazma (TZP) uygulamasının kas yenilenmesini hızlandırdığına dair hayvan çalışmaları yapılmıştır.Ancak TZP uygulamasının, egzersiz kaynaklı kas hasarında (EKKH) antioksidan etkinliğinin olup olmadığı tam olarak araştırılmamıştır.Bu çalışmadaki amacımız, TZP uygulamasının egzersiz kaynaklı oluşan kas hasarının toparlanma sürecinde antioksidan etkisi olup olmadığını araştırmaktı Çalışma grubu orta düzeyde aktif erkek gönüllü kontrol (n:6) grubu ve TZP uygulanan grup (n:6) olarak ikiye ayrıldı. Çalışmaya katılan tüm denekler, dominant olmayan dirsek fleksörleri için bir tekrarda kaldırabildikleri maksimal yükün (1RM) %80'de yorulana kadar egzersiz yaptılar. Egzersizi takiben 24 saat sonra fleksör kas grubuna TZP veya tuzlu su çözeltisi uygulandı.Venöz kan örnekleri, istirahat ve egzersiz sonrası takiben, 4 gün süresince sabah saatlerinde alındı ve antioksidan seviye göstergesi olarak peroksizom proliferatör-aktive reseptör gama aktifleştirici-1 alfa (PGC-1α), thioredoxin (TRX) ve sirtuin-1 (SIRT-1) seviyeleri analiz edildi. Egzersiz öncesi PGC-1α ve SIRT-1 bazal değerleri farklı seviyelerdeyken, TRX seviyesi hem control, hem de PRP grubunda benzer düzeydeydi.Egzersizi takiben 24 saat sonra bu değerler, her iki grupta da anlamlı olarak yükseldi ($p<0.001$).Ancak TZP uygulamasının PGC-1α, TRX ve SIRT-1 seviyelerini bazal değerlere göre %100-200 oranında artırdığı tespit edildi.Sonuç olarak TZP uygulaması, egzersiz kaynaklı kas hasarına karşı antioksidan seviyeyi düzenleyerek koruyucu etki gösterebilir.
Anahtar Kelimeler: Trombositten Zengin Plazma, Antioksidan, Egzersiz Kaynaklı Kas Hasarı

POS.321 Assessment of the Antioxidant Effectiveness of Intramuscular Platelet Rich Plasma in Healthy Men on Exercise-Induced Muscle Damage

ABSTRACT
Platelets rich plasma (PRP) is reported to facilitate muscle regeneration both in *vitro* and *in vivo* animal studies. However, the impact of intramuscular delivery of PRP on antioxidant level has not been fully elucidated in exercise-induced muscle damage (EIMD). The purpose of this investigation was to determine the effects of intramuscular delivery of PRP on antioxidant level and the recovery of EIMD. Twelve volunteers were randomly divided into two groups; control (n:6) and PRP-administrated group (PRP group, n:6). They performed exercise with a load of 80% one repetition maximum (1RM) maximal voluntary contraction of the elbow flexors until point of exhaustion of the non-dominant arm was reached. The arms were treated with saline or autologous PRP post-24h EIMD. The venous blood samples were obtained in the morning to establish a baseline value and 1-4 days post-exercise and were analyzed for the plasma levels of peroxisome proliferator-activated receptor gamma coactivator-1 alpha (PGC-1α), thioredoxin (TRX) and sirtuin-1 (SIRT-1).The baseline levels of plasma PGC-1α and SIRT-1 were different whilst TRX values similar in both groups. However, 24 h following exercise, a significant increase was observed in the level of these values in both groups. Importantly, PRP administration, the post-exercise level of the PGC-1α, TRX and SIRT-1 levels were found to increase the rate of about 100 to 200% with compared the baseline level.PRP, up-regulated antioxidant levels in post-exercise process and it may have a role to play in protection against to delayed onset muscle soreness (DOMS).
Keywords: Platelet Rich Plasma, Antioxidant, Exercise-induced Muscle Damage

POS.423 Elit Güreşçilerde Müsabaka Öncesi Dehidrasyonun Vücut Kompozisyonu, Leptin ve Ghrelin Hormon Seviyeleri Üzerine Etkileri

H. İbrahim CİCİOĞLU[1], Özkan IŞIK [2], Asım CENGİZ[3], İrfan YILDIRIM[2], Alparaslan ÜNVEREN[4], Şeniz KARAGÖZ[2]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Siirt Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
4 Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, elit güreşçilerin müsabaka öncesi vücut kompozisyonları ve hidrasyon düzeylerindeki değişimi tespit ederek, dehidrasyona bağlı Leptin ve Ghrelin hormon seviyeleri arasındaki farklı ortaya koymaktır.Araştırmaya Genç Erkekler Serbest Güreş milli takım kampında yer alan 24 gönüllü erkek elit güreşçi katıldı.Uluslararası turnuva öncesi yapılan 25 günlük kampta, güreşçilere ön test ve son test ölçümleri yapıldı.Araştırmaya katılan güreşçilere demografik değişkenleri içeren kişisel bilgi formları uygulandı. Bunun yanında vücut kompozisyonları BİA (Bioelektrik İmpedans Analizörü) aracılığıyla analiz edilmiş ve ön kol venlerinden uzmanlar yardımıyla 5 cc. kan alınmıştır.Alınan kan örneklerinde Sodyum (Na^+), Kan Üre Azotu (BUN) ve Glukoz seviyeleri ile Leptin ve Ghrelin düzeyleri incelendi.Güreşçilerin Plazma Ozmolarite (P_{Osm}) seviyeleri Na^+, BUN ve Glukoz aracılığıyla matematiksel formül ile hesaplandı.P_{Osm}>290 mOsm/L olan güreşçiler ağırlık kaybı grubu, P_{Osm}≤290 mOsm/L olan güreşçiler ise ağırlık kaybetmeyen grup olarak sınıflandırıldı.Ağırlık kaybı gerçekleştiren grubun tüm vücut kompozisyon değişkenlerinin ön test ve son test ölçümlerinde fark olduğu tespit edilmiştir. Buna ek olarak; Ağırlık kaybı gerçekleştiren grubun BUN, Glukoz, Plazma Ozmolaritesi (P_{Osm}) ve Ghrelin hormon seviyelerinde fark olduğu tespit edilirken, Sodyum ve Leptin seviyelerinde fark olmadığı tespit edilmiştir.Sonuç olarak; ağırlık kaybı gerçekleştiren güreşçilerin müsabaka öncesi hızlı ağırlık kaybı gerçekleştirdikleri tespit edilmiştir.Buna bağlı olarak; vücut kompozisyonlarında ciddi değişimler gerçekleştiren güreşçilerin, P_{Osm} ve Ghrelin hormon seviyelerinde ciddi artışlar tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Hidrasyon Durumu, Plazma Ozmolaritesi, Leptin Hormonu, Ghrelin Hormonu

POS.423 Effects of Dehydration before the Competition on The Body Composition, Leptin and Ghrelin Hormone Levels in Elite Wrestlers

ABSTRACT
The aim of this study was to investigate to detect changes in body composition and hydration levels of elite wrestlers before competition to compare differences between leptin and ghrelin hormone levels due to dehydration. A 24 male the elite wrestlers in Junior Men's Freestyle Wrestling National Team camp volunteered in the study. During 25-day camp period prior to the international tournaments, wrestlers underwent pre-test and post-test measurements. Wrestlers filled out personal information form containing demographic variables. In addition, body composition with BIA (Bioelectric Impedance Analyzer) was analyzed and with the help of specialists, 5 cc of blood were taken from the forearm veins of the wrestlersSodium (Na^+), Blood Ure Nitrogen (BUN) and Glucose levels were analyzed to determine levels of hydration status. Using a mathematical formula for Plasma Osmolarity (P_{Osm}) levels of the wrestlers were calculated. In the literature, euhydration is accepted to have a reference range of 280–290 mOsm/L. Thus, wrestlers with P_{Osm} ≤290 mOsm/L were assigned to the not dehydrated group and those with P_{Osm} >290 mOsm/L to the dehydrated group.
Weight loss groups' body composition variables measured at pre and post-tests was found to be the difference. In addition; the weight loss groups' BUN, Glucose, P_{Osm} and Ghrelin hormone levels was determined to be different, it was also determined that there were no difference in Sodium and Leptin hormone levels.As a result; wrestlers that performed weight loss were found to perform rapid weight loss. Consequently; significant changes in body composition of wrestlers and considerable increases in P_{Osm} and ghrelin hormone levels were detected.
Keywords : Hydration Status, Plasma Osmolarity, Leptin Hormone, Ghrelin Hormone

POS.446 Akut Yüzme Egzersizi Yaptırılan Sıçanlarda Resveratrol Uygulamasının Kan ve Beyin Dokusundaki Element Metabolizmasına Etkisi

Abdulkerim Kasım BALTACI[1], Dilek ARSLANGIL[1], Rasim MOĞULKOÇ[1], Süleyman PATLAR[2], Saltuk Buğra BALTACI[1]
1 Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye
2 Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı da akut yüzme egzersizi yaptırılan sıçanlarda resveratrol uygulamasının kan ve dokulardaki element metabolizmasını nasıl etkilediğini araştırmaktır.Çalışma Necmettin Erbakan Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezinden temin edilen Wistar-Albino cinsi erişkin erkek sıçanlar üzerinde aynı merkezde gerçekleştirildi.Toplam 28 adet sıçan kullanılan araştırmada hayvanlar eşit sayıda 4 gruba ayrıldı. Grup 1, Kontrol, Grup 2, Yüzme: Standart diyetle beslenen ve çalışmanın bitiminde 30 dakika akut yüzme egzersizi yaptırılan grup. Grup 3, Resveratrol: Günlük standart diyete ek olarak dört hafta boyunca içme suyu içerisinde (10 mg/kg) resveratrol verilen grup. Grup 4, Resveratrol + Yüzme: Günlük standart diyete ek olarak dört hafta boyunca içme suyu içerisinde (10 mg/kg) resveratrol verilen ve çalışmanın bitiminde 30 dakika akut yüzme egzersizi yaptırılan grup. Dört hafta süren çalışmaların bitiminde dekapite edilen hayvanlardan alınan kan (serum) ve beyin doku örneklerinde çinko, kurşun, kobalt, molibden, krom, magnezyum, mangan, fosfor, bakır, demir, kalsiyum ve selenyum seviyeleri Atomik Emisyon cihazında tayin edildi.Akut yüzme egzersizi sıçanların serumunda demir, selenyum, kurşun, kobalt ve bor düzeylerinde artışla sonuçlanırken, resveratrol uygulanan yüzme grubunda ise bakır, fosfor ve kalsiyum değerlerinde önemli artış meydana geldi.Resveratrol uygulanan yüzme grubunun beyin dokusunda molibden seviyeleri diğer gruplardan anlamlı şekilde yüksekti.Çalışmamızın bulguları akut yüzme egzersizinin sıçanların serumunda elementlerin dağılımını önemli ölçüde değiştirdiğini göstermektedir.Resveratrol uygulaması serum ve beyin dokusundaki element metabolizması üzerinde sınırlı bir etkiye sahip olabilir.
Anahtar Kelimeler : Resveratrol Uygulaması, Akut Yüzme Egzersizi, Element Metabolizması

POS.446 Effect of resveratrol administration on the element metabolism in the blood and brain tissues of rats subjected to acute swimming exercise

ABSTRACT
The aim of the present study is to examine how resveratrol administration affects the element metabolism in the blood and brain tissues of rats subjected to an acute swimming exercise. The study was carried out at the Experimental Medicine Research and Application Center of Necmettin Erbakan University and included Wistar-Albino type adult male rats supplied by the Center. The twenty eight rats used in the study were equally allocated to four groups.Group 1 was designated as the control group. Group 2 was the swimming group which was fed on a standard diet and subjected to a 30-minute acute swimming exercise at the end of the study. Group 3, the resveratrol group, was fed on a standard diet and given (10 mg/kg) resveratrol in drinking water for four weeks. Group 4, which was the resveratrol + swimming group, was given (10 mg/kg) resveratrol in drinking water in addition to their standard diet for four weeks and subjected to a 30-minute acute swimming exercise at the end of the study.The animals were decapitated at the end of the 4-week study period, and the collected blood (serum) and brain tissue samples were used to analyze zinc, lead, cobalt, molybdenum, chrome, magnesium, manganese, phosphorus, copper, iron, calcium, and selenium levels with an atomic emission spectrometer.Acute swimming exercise led to increases in the rats' serum iron, selenium, lead, cobalt and boron levels, while resveratrol-administered swimming group showed significant increases in copper, phosphorus and calcium values. The brain tissue of the resveratrol-administered swimming group had significantly higher molybdenum levels than others.
The results obtained in the study indicate that acute swimming exercise altered the distribution of elements in the serum to a considerable extent. Resveratrol administration, however, could have a limited effect on the element metabolism in the serum and brain tissue.font-size
Keywords : Resveratrol Administration; Acute Swimming Exercise; Element Metabolism

POS.447 Akut Yüzme Egzersizi Yaptırılan Sıçanlarda Resveratrol Uygulamasının Kas Glikojen Düzeylerine Etkisi

Saltuk Buğra BALTACI[1], Mehmet ÖZ[2], Rasim MOĞULKOÇ[1], Abdulkerim Kasım BALTACI[1]
1 Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, Türkiye
2 Bozok Üniversitesi, Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı akut yüzme egzersizi yaptırılan sıçanlarda resveratrol uygulamasının kas glikojen düzeylerini nasıl etkilediğini araştırmaktır.Çalışma Necmettin Erbakan Üniversitesi Deneysel Tıp Araştırma ve Uygulama Merkezinden temin edilen Wistar-Albino cinsi erişkin erkek sıçanlar üzerinde aynı merkezde gerçekleştirildi. Toplam 28 adet sıçan kullanılan araştırmada hayvanlar eşit sayıda 4 gruba ayrıldı.Grup 1, Kontrol grubu: Hiçbir uygulamanın yapılmadığı standart diyetle beslenen grup.Grup 2, Kontrol Yüzme Grubu: Standart diyetle beslenen ve çalışmanın bitiminde 30 dakika akut yüzme egzersizi yaptırılan grup.Grup 3, Resveratrol Grubu: Günlük standart diyete ek olarak dört hafta boyunca içme suyu içerisinde (10 mg/kg) resveratrol verilen grup.Grup 4, Resveratrol+Yüzme Grubu: Günlük standart diyete ek olarak dört hafta boyunca içme suyu içerisinde (10 mg/kg) resveratrol verilen ve çalışmanın bitiminde 30 dakika akut yüzme egzersizi yaptırılan grup.Dört hafta süren çalışmaların bitiminde dekapite edilen hayvanlardan alınan kas doku örneklerinde; kas glikojen düzeyleri ise immünohistokimyasal yöntemle tayin edildi.Çalışmamızda en yüksek kas glikojen seviyeleri resveratrol uygulanan Grup 3'de, en düşük kas glikojen düzeyleriyse grup 2 (yüzme grubu)'de elde edildi ($P<0.05$).Çalışmamızın bulguları resveratrol desteğinin egzersiz yapan ve yapmayan sıçanlarda kas glikojeni üzerinde koruyucu ve/veya düzenleyici bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Yüzme Egzersizi, Resveratrol, Leptin, Glikojen, Sıçan.

POS.447 Effect of Resveratrol Administration on Muscle Glycogen Levels in Rats Subjected to Acute Swimming Exercise

ABSTRACT
The present study aims to examine how resveratrol administration affects muscle glycogen levels in rats subjected to an acute swimming exercise bout.The study was conducted at Necmettin Erbakan University's Experimental Medicine Research and Application Center on adult male rats of Wistar-Albino type supplied by the same center. The 28 rats used in the study were equally divided among four groups:Group 1, Control Group: The group fed on a standard diet and not subjected to any procedure.Group 2, Control Swimming Group: The group fed on a standard diet and subjected to an acute swimming exercise bout for 30 minutes at the end of the study.Group 3, Resveratrol Group: The group fed on a standard diet and given (10 mg/kg) resveratrol in drinking water for four weeks.Group 4, Resveratrol + Swimming Group: The group fed on a standard diet, given (10 mg/kg) resveratrol in drinking water for four weeks and subjected to a 30-minute acute swimming exercise at the end of the study.At the end of the four weeks, the animals were decapitated, muscle glycogen levels using immunohistochemical method.The highest muscle glycogen levels were obtained in the resveratrol-administered Group 3 and the lowest levels in group 2 (swimming group) ($p<0,05$).The results of the study demonstrate that resveratrol support had a protective and/or regulatory effect on mucle glycogen in both exercised and not-exercised rats.
Keywords : Swimming Exercise, Resveratrol, Leptin, Glycogen, Rat

POS.528 Akut Yüzme Egzersizi Yaptirilan Diyabetik Siçanlarda Melatonin Uygulamasinin Böbrek Dokusundaki Lipid Peroksidasyonu ve Kan Element Metabolizmasi Üzerine Etkisi

Mürsel BİÇER[1], Süleyman PATLAR[2], Saltuk Buğra BALTACI[3], Esma MENEVŞE[4], Rasim MOGULKOÇ[3], Abdülkerim Kasım BALTACI[3]
1 Gaziantep Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji, Türkiye
4 Selçuk Üniversitesi,Tıp Fakültesi, Biyokimya,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, akut yüzme egzersizi yaptırılan diyabetik sıçanlarda melatonin uygulamasının böbrek dokusundaki lipid peroksidasyonu ve kan element metabolizması üzerine olan etkisinin araştırılmasıdır.
Spraque – Dawley cinsi 80 adet erişkin erkek sıçan kullanılan çalışmada sıçanlar eşit sayıda 8 gruba ayrıldı: Grup 1, genel kontrol. Grup 2, melatonin uygulanan kontrol. Grup 3, melatonin uygulanan diyabetli kontrol. Grup 4, yüzme kontrol. Grup 5, melatonin uygulanan yüzme. Grup 6, melatonin uygulanan diyabetli yüzme. Grup 7, diyabetli yüzme. Grup 8, diyabetli kontrol grubu. Sıçanlara 40 mg/kg dozunda intraperitoneal (ip) streptozotosin (STZ) 24 saat arayla iki kez enjekte edildi. Enjeksiyonlardan 6 gün sonra kan glukozu 300 mg/dlt ve üzerinde olan hayvanlar diyabetik olarak kabul edildi. Dört hafta süren çalışmanın bitiminde ratlar dekapite edildi ve alınan kan örneklerinde elementler kurşun, kobalt, molibden, krom, kükürt, magnezyum, mangan, sodyum, potasyum, fosfor, bakır, demir, kalsiyum, çinko ve selenyum düzeyleri (mg/L) atomik emisyonda, böbrek dokusundaki MDA ve GSH düzeyleri spektrofotometre ile tayin edildi. Böbrek dokusundaki en yüksek MDA değerleri grup 7 ve 8'de elde edildi ($p<0.001$). Grup 4 ve 6'nın böbrek MDA değerleri grup 7 ve 8'den düşük, diğer gruplardan daha yüksekti ($p<0.001$). Grup 5 en yüksek böbrek GSH değerlerine sahipti ($p<0.001$). Grup 6'nın aynı değerleri grup 5'den düşük, diğer grupların tamamından yüksekti ($p<0.001$). Grup 7 ve 8 en düşük böbrek GSH düzeylerine sahipti ($p<0.001$).
Çalışmada en düşük molibden, krom, bakır, demir, potasyum, magnezyum, sodyum, fosfor, kurşun, selenyum ve çinko değerleri grup 7 (diyabetli yüzme) ve grup 8 (diyabet)'de elde edildi ($p<0.001$). Aynı parametreler sadece yüzme egzersizinin yapıldığı grupta (grup 4) diğer grupların tamamından daha yüksekti ($p<0.001$).
Çalışmanın sonucunda elde edilen bulgular, diyabette ve akut egzersizde ortaya çıkan böbrek dokusundaki serbest radikal üretimindeki artış ve antioksidan aktivitedeki baskılanmanın melatonin uygulamasıyla önlenebileceğini ve aynı zamanda element metabolizmasındaki düzenleyici etkisini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Diyabet, egzersiz, lipit peroksidasyonu, element, melatonin, rat.

Effect of Melatonin Administration On Lipid Peroxidation In Kidney Tissue and Blood Element Metabolism of Diabetic Rats Subjected To Acute Swimming Exercise

ABSTRACT
The objective of this study was to examine the effect of melatonin administration on lipid peroxidation in the kidney tissue and blood elements of rats in which diabetes was induced with streptozotocin and which were subjected to acute swimming exercise.
The study included 80 adult male Spraque-Dawley type rats which were equally divided into 8 groups: Group 1, general control. Group 2, melatonin-administered control. Group 3, melatonin-administered diabetic control. Group 4, swimming control. Group 5, melatonin- administered swimming. Group 6, melatonin- administered diabetic swimming. Group 7, diabetic swimming. Group 8, diabetic control group. In order to induce diabetes, the experimental animals were injected with 40 mg/kg intraperitoneal (ip) streptozotocin (STZ) "Sigma, S-0130". The injections were repeated at the same dose after 24 hours. The animals whose blood glucose was found 300 mg/dlt and above 6 days after the last injection were accepted as diabetic. These animals were administered 3 mg/kg/day intraperitoneal melatonin for 4 weeks. Rats were decapitated at the end of the 4-week study and levels of MDA and GSH were determined in the kidney tissue by Spectrophotometer and elements in samples of blood (lead, cobalt, molybdenum, chrome, sulfur, magnesium, manganese, sodium, potassium, phosphorus, copper, iron, calcium, zinc and selenium) determined by atomic emission. The highest MDA values in the kidney were found in groups 7 and 8 ($p<0.001$). Kidney MDA values in groups 4 and 6 were lower than the levels in group 7 and 8, but higher than those in other groups ($p<0.001$). Group 5 had the highest kidney GSH values ($p<0.001$). Group 6 had kidney GSH values lower than group 5, but higher than all other groups ($p<0.001$). The lowest kidney GSH levels were found in groups 7 and 8 ($p<0.001$).
The lowest molybdenum, chrome, copper, iron, potassium, magnesium, sodium, phosphorus, lead, selenium and zinc values were obtained in groups 7 and 8. These same parameters were higher in the swimming exercise group (group 4), relative to all other groups.
Results obtained from the study indicate that melatonin administration can prevent the increase in free radical production and the inhibition of the antioxidant activity resulting from diabetes and acute exercise and also melatonin has regulative affects on elements metabolism.
Keywords: Diabetes, exercise, lipid peroxidation, element, melatonin, rat.

POS.562 Uzun Süreli Maksimal Kuvvet Antrenmanı Yapan Sporcularda Eritrosit Deformabilitesinde Gözlenen Değişimlerin İncelenmesi

Nur ÖZEN[1], Pınar ÜLKER[1], Gözde KOÇ[2], Eylem TELLİ[1], K. Alparslan ERMAN[2], Filiz BASRALI[1]
1 Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Fizyoloji Anabilim Dalı, Türkiye
2 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Egzersizin yoğunluğu, şekli ve süresine bağlı olarak kan reolojisinde birtakım değişiklikler meydana geldiği bilinmektedir. Eritrosit deformabilitesinin dayanıklılık egzersizinden sonra azaldığını gösteren araştırmalar literatürde mevcutken, farklı yoğunluklarda uygulanan kuvvet antrenmanlarının eritrosit deformabilitesi ve aggregasyonu üzerinde yaptığı değişiklikler çelişkili niteliktedir. Bu nedenle bu araştırmanın amacı; uzun süreli düzenli olarak maksimal kuvvet antrenmanı yapan sporcular ile fiziksel olarak aktif olan bireyler arasında eritrosit deformabilite değerlerinin karşılaştırılmasıdır.Araştırmaya yaş ve ağırlık ortalamaları 27.25±9.45 yıl, 70.6±14.5kg. olan sağlıklı erkek katılımcılar gönüllü olarak dahil edilmiştir. Katılımcılar düzenli olarak antrenman yapmayan fiziksel olarak aktif bireyler (kontrol n=9) ile son 5 yıldır haftada 3 gün düzenli olarak maksimal kuvvet antrenmanı yapan sporculardan (Deney grubu n=7) oluşmuştur. Katılımcıların dinlenim sırasında heparinli bir enjektör yardımıyla venöz kan örnekleri alındıktıktan sonra ölçümler en geç 2 saat içinde gerçekleştirilmiştir. Eritrosit deformabilitesi bir ektasitometre (LORCA, RR Mechatronics, Hoorn, The Netherlends) kullanılarak, çeşitli sıvı kayma kuvvetlerinde lazer difraksiyon analizi ile değerlendirilmiştir.Deformabilite ölçümleri eritrositlere 0.30-75.54 pascal arasında kayma kuvvetinin uygulanmasıyla gerçekleştirilmiştir.Deney grubu (0.845±0.027) ile kontrol grubu (0.763±0.050) arasında Maksimal elongasyon indeksi (Elmax) değerlerinde istatistikel olarak anlamlı fark vardır (p=0.005). SS1 değerinde ise deney grubu ile kontrol grubu arasında istatistiksel olarak fark yoktur (p>0.05).Araştırmanın bulgularına dayanarak; sporcu grubunda elde edilen eritrosit deformabilitesinin daha fazla olması, yapılan maksimal kuvvet antrenmanı ile ilgili olabilir. Antrene kişilerde eritrosit deformabilitesinin yüksek oluşu bu bireylerde, mikro dolaşımda kan akımına karşı olan direncin daha düşük olduğunu ve mikro dolaşımın daha etkin olduğunu gösterebilir.
Anahtar Kelimeler : Antrenman, Eritrosit, Deformabilite

POS.562 Examining The Changes of Erythrocyte Deformability In Athletes That Do Long Term Maximal Strenght Training

ABSTRACT
According to exercise intensity and duration, it has been shown that some changes occur in blood rheology. In the literature; decreament of erythrocyte deformability has been shown after endurance exercise. But effects of distict intensity exercise on erythrocyte deformability have conflicting results. Therefore, this study aims that comparing the erythrocyte deformability values between athletes that do regular long term maximal strenght training and people who are physicially active.Voluteers who have mean age and weight means are 27.25±9.45 old, 70.6±14.5kg were included to this study. 16 voluteers were comprimised of 7 athletes that do maximal strenght training and 9 healthy, active person. The mean training ages of athletes were 5 years. Athletes regularly do maximal strenght training at a frequency of 3 days in a week. Heparinised venous blood samples were collected from volunteers and all measurements were done within 2 hours. Erythrocyte deformabiity was measured by using a ektacytometer(LORCA, RR Mechatronics, Hoorn, The Netherlends) under different shear stress values va laser differection pattern. Statistical analyses were done by using GraphPad 5.0 programme.Maximal elongation index was found to be significantly higher in athletes (0.845±0.027) than control group (0.763±0.050), (p=0.005). SS1/1 values were not different between groups (p>0,05).According to results of this study, increased maximal elongation index of athletes would show decreased resistance the blood flow and increased effectiveness of microcirculation.
Keywords : Training, Erythrocyte, Deformability

POS.579 Kadin Boks Milli Takim Sporcuların Simulasyon Çalışmasında Aerobik Değişimleri

Gökhan DELİCEOĞLU [1], Tuğba KOCAHAN[2], Erkan TORTU[3]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Daire Başkanlığı, Türkiye
3 Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Daire Başkanlığı, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacını müsabaka ortamında ortaya çıkan aerobik değişimlerin simülasyon çalışmasıyla tahmin edilmesi oluşturmaktadır. Araştırma grubunu 9 kadın ($X_{yaş}$= 23,31±4,58; X_{va}= 64,07±20,07 kg; X_{bu}= 169,03±9,63 cm) boks milli takım sporcusu oluşturmaktadır. Araştırma grubunun aerobik kapasite değerlerini ölçmek için kullanılan Cosmos-Saturn marka koşu bandında Bruce protokolü uygulandı. Kadın boksörlerin antrenörler tarafından müsabakaya benzer yoğunlukta uyguladıkları simülasyon çalışması sırasında K5 cihazı ile V_E, V_{O2}, V_{CO2}, RQ ve KAH değerleri her saniye için elde edildi. Koşu bandı ile entegre K5 cihazından elde edilen aerobik kapasite değerleri için raunt ve raunt aralarında elde edilen parametrelere ait ortalama standart sapma ve yüzde değerleri için SPSS 17.0 paket programında betimleyici istatistikler yapıldı. Boksörlerden simülasyon çalışması sırasında elde edilen değerlerindeki raunt ve raunt aralarındaki değişim ile Bruce protokolü ile edilen Max VO2 değerleri arasında ilişkiye bakıldı. Elde edilen değerlere göre Max VO2 (43,11 mL/min/Kg) değeri düşük çıktığı rauntlara göre bakıldığında 3. ve 4. rauntlarda Max VO2'nin % 90'ın üzerine çıktığı görüldü. Bruce protokolünde elde edilen KAH (183,74 atım/dk) değerinin ikinci raunt ile birlikte % 90'ın üzerine çıktığı belirlendi. Kadın boksörlerin Bruce protokolü uygulanırken ürettikleri VE/VO2 (41,46 ml/dk) ve VE/VCO2 (43,11 ml/dk) oranlarının rauntlarda üretilen oranlar ile karşılaştırıldığında 2. raunttan itibaren % 100 ile % 111 arasında değişen değerler görülmektedir. Karbondioksit üretimin, oksijen tüketimine oranını ifade eden ve maximal yüklenmenin bir kriteri olan RQ değerlerinde istenen 1.15 katsayısına simülasyon çalışması ve Bruce protokolü sırasında ulaşılamadığı görülmektedir. Rauntlar arasında verilen 1'er dakikalık dinlenme sırasında bütün parametrelerde rauntlar içinde oluşan değerlerin altına düşüldüğü ve değerlerin doğrusal olarak arttığı görüldü. Sonuç olarak, müsabaka ortamına benzer olarak oluşturulan Simulasyon çalışmasında kadın boksörlerin ikinci raunttan itibaren aerobik kapasitenin üst seviyelerinde çalışmayı devam ettirdikleri görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Aerobik Kapasite, Simulasyon çalışması

POS.579 Aerobic Changes of Women's Boxing National Team Athletes During Simulation Workout

ABSTRACT
The aim of the study is to estimate the aerobic changes occurring in the contest environment by using simulation workout. Study group is consist of 9 female (X_{age} = 23.31 ± 4.58; X_{bw} = 64.07 ± 20.07 kg; X_h = 169.03 ± 9.63 cm) boxing national team athletes. Bruce protocol was applied on the Cosmos-Saturn brand treadmill used to measure aerobic capacity values of the study group. V_E, V_{O2}, V_{CO2}, RQ and KAH values were obtained for each second with K5 device during the simulation workout which is applied by female boxers with similar intensity to the contest in the supervision of trainers. Descriptive statistics were made in SPSS 17.0 packaged software for aerobic capacity values obtained from K5 device which is integrated with the treadmill and average standard deviation and percentage values of the parameters obtained in the round and rounds intervals. It has been observed the relation between changes of round and rounds intervals in the values obtained from the boxers during simulation workout and Max VO2 values which were obtained with the Bruce protocol. According to the obtained value; when it is consulted to rounds in which Max VO2 (43.11 ml / min / Kg) value was low, it has been observed that Max VO2 was over 90% value in 3rd and 4th rounds. KAH (183.74 pulse / minutes) value obtained with the Bruce protocol was determined over 90% together with the second round. When VE/VO2 (41.46 ml/min.) and VE/VCO2 (43.11 ml/min.) ratios, which were generated by women boxers during Bruce protocol had been applied, were compared with the generated ratios in rounds, it has been observed variable values between 100% and 111% since the 2nd round. It has been observed that the 1.15 coefficient required in RQ values, which expresses the ratio of carbon dioxide production to oxygen consumption and is a criterion of maximal loading, could not to be reached during simulation workout and Bruce protocol. During the rest time for one minute between each rounds, it has been observed that the value was lower than the generated values within the rounds in all parameters and that the values increased in linear. As a result, in simulation workout which was created similarly to the contest environment, it has been observed that the women boxers continue to work on the upper levels of aerobic capacity since the second round.
Keywords : Aerobic Capacity, Simulation Workout

POS.583 Kadin ve Erkek Boks Milli Takım Sporcularının Aerobik, Anaerobik Güç ve Kapasite Değerlerinin Karşılaştırılması

Gökhan DELİCEOĞLU[2], Tuğba KOCAHAN[1], Erkan TORTU[3]
2 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Kongresi, Türkiye
1 Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Daire Başkanlığı, Türkiye
3 Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Daire Başkanlığı, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacını kadın ve erkek boks milli takım sporcularının aerobik kapasite, anaerobik güç ve kapasite değerlerinin karşılaştırılması oluşturmaktadır. Araştırma grubunu 17 erkek ($X_{yaş}$= 24,00±3,14 yıl; X_{va}= 76,37±17,24 kg; X_{bu}= 174,00±9,47cm) yedi kadın (X_{yas}= 23,57±4,88yıl; X_{va}= 57,42±7,96 kg; X_{bu}= 166,14±5,49 cm) olmak üzere 24 boks milli takım sporcusu oluşturmaktadır. Araştırma grubunun anaerobik güç ve kapasite değerlerini ölçmek için Monark Ergonemedik 894 marka bisiklet ergonometresi kullanıldı. Aerobik kapasite değerlerini ölçmek için Cosmed K5 cihazı ile Cosmos-Saturn marka koşu bandında Bruce protokolü uygulandı. Kadın ve erkek boksörlerin aerobik, anaerobik güç ve kapasite değerleri arasındaki farklılığı bulmak için SPSS 17.0 paket programında Mann Whitney U-testi kullanıldı. WanT bisiklet ergometre testinden elde edilen Relatif Zirve Güç için erkek boksörlerinin değerleri ile kadın boksörlerin değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmektedir (Z=26,000, p<0,05). Boksörlerin ortalama güç değerleri incelendiğinde erkek boksörlerin değerleri ile kadın boksörlerin değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmektedir. (Z=25,000, p<0,05). Boksörlerin minimum güç değerleri incelendiğinde ise erkek boksörlerin değerleri ile kadın boksörlerin değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemektedir (Z=59,000, p>0,05). Dakika başına düşen oksijen tüketim değerleri incelendiğinde erkek boksörlerin değerleri ile kadın boksörlerin değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmektedir (Z=-2,318, p<0,05). Solunum dakika hacminin üretilen karbondioksite oranı incelendiğinde erkek boksörlerin değerleri ile kadın boksörlerin değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmemektedir (Z=-,603). Solunum dakika hacminin tüketilen oksijene oranı incelendiğinde ise benzerlik görülmektedir (Z=-1,747, p>0,05). Sonuç olarak, erkek boksörlerin zirve ve anaerobik ortalama güçleri kadın boksörlerden yüksek olduğu ancak minimum güç değerlerinde benzerlik görülmektedir. Erkek boksörlerin Max_{VO2} değerlerinin kadın boksörlere göre yüksek olmasına rağmen solunum dakika hacminin üretilen karbondioksite oranı ve oksijene oranı benzer olduğu belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Aerobik Kapasite, Anaerobik Güç

POS.583 Comparing Aerobic, Anaerobic Power and Capacity Values of Female and Male Boxing National Team Athletes

ABSTRACT
The aim of the study is to compare aerobic, anaerobic power and capacity values of female and male boxing national team athletes. Study group is consist of 24 boxing national team athletes in total, including 17 men (X_{age} = 24.00 ± 3.14 years; Xw = 76.37 ± 17.24 kg; Xh = 174.00 ± 9.47 cm) and 7 women (X_{age} = 23.57 ± 4.88 years; X_w = 57.42 ± 7.96 kg; X_h = 166.14 ± 5.49 cm). In order to measure anaerobic power and capacity values of the study group, MonarkErgonemedik 894 brand bicycle ergometer was used. Bruce protocol was applied on Cosmos-Saturn brand treadmill which is used to measure aerobic capacity values. Mann Whitney U-test in SPSS 17.0 packaged software was used in order to determine the difference between aerobic, anaerobic power and capacity values of female and male boxers. For Relative Peak Power obtained from WanT bicycle ergometer test, it has been statistically observed a significant difference between the values of male and female boxers (Z= 26,000, p<0.05). When the average power values of boxers were analyzed, it has been statistically observed a significant difference between the values of male and female boxers (Z= 25,000, p<0.05). When the minimum power values of boxers were analyzed, it has not been statistically observed a significant difference between the values of male and female boxers (Z= 59,000, p>0.05). When the oxygen consumption values per minute were analyzed, it has been statistically observed a significant difference between the values of male and female boxers (Z= -2,318, p<0.05). When the generated CO_2 ratio of respiration minute capacity was analyzed, it has not been statistically observed a significant difference between the values of male and female boxers (Z=-,603). When the ratio of respiration minute capacity to consumed oxygen was analyzed, it has been observed a similarity (Z= -1,747, p>0.05). As a result, it has been observed that the peak and anaerobic average power of male boxers were higher than female boxers and there was similarity in minimum power values. Although Max VO_2 values of male boxers were higher than female boxers, it has been determined that the generated CO_2 ratio of respiration minute capacity and ratio-to-oxygen were similar.
Keywords : Aerobik Capacity, Anaerobik Power

POS.587 Boks, Okçuluk ve Short Track Erkek Milli Takım Sporcularının Vücut Komposizyonları ile Aerobik Kapasitelerinin İncelenmesi

Erkan TORTU [1], Gökhan DELİCEOĞLU[2], Tuğba KOCAHAN[1]
1 Spor Genel Müdürlüğü, Sağlık İşleri Daire Başkanlığı, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacını boks, okçuluk ve short track erkek milli takım sporcularının vücut kompozisyonları ile aerobik kapasitelerinin incelenmesi oluşturmaktadır.Araştırma grubunu 10 Genç boksör ($X_{yaş}$=16,6±0,8 yıl, X_{boy}=177,5±8,6 cm, X_{va}=52,7±7,7 kg), 17 elit boksör ($X_{yaş}$=24,3±3,1 yıl, X_{boy}=173,5±9,7 cm, X_{va}=48,7±8,8 kg), 6 okçu ($X_{yaş}$=20,9±2,7 yıl X_{boy}=176,3±8,1 cm, X_{va}=39,5±7,8 kg) ve 10 Short track ($X_{yaş}$=17,9±2,3 yıl, X_{boy}=174,4±4,8 cm, X_{va}=49,4±8,9 kg) toplam 43 milli takım sporcuları oluşturmaktadır.Araştırma grubuna vücut kompozisyon analizatörü kullanılarak (Tanita MC-980,); vücut kitle endeksi (BMİ), vücut yağ kitlesi, vücut yağ yüzdesi, yağsız vücut kitlesi ölçümleri yapıldı. Aerobik kapasite değerlerini ölçmek için Cosmed K5 cihazı kullanıldı. Aerobik güç ve kapasite değerlerini ölçmek için kullanılan Cosmos-Saturn marka koşu bandında Bruce protokolü uygulandı. Araştırma grubunun vücut kompozisyonları ile aerobik kapasite değerlerini gruplar arasındaki farklılık için SPSS 17.0 paket programında Kruskal Wallis H-testi kullanıldı. Araştırma grubundan elde edilen vücut kompozisyon ve aerobik kapasite değerleri incelendiğinde; Elit boks ile genç boks ve okçuluk milli takım sporcularının vücut yağ yüzdeleri arasında farklılık görülmektedir ($p<0,05$). Yağ kütlesinde ise elit boks ve okçuluk milli takım sporcuları arasında farklılık görülmektedir ($p<0,05$). Karbondioksit üretimin, oksijen tüketimine oranını ifade eden ve maximal yüklenmenin bir kriteri olan RQ değerlerinde ise genç boks ve elit boks milli takım sporcularında farklılık görülmektedir ($p<0,05$). Maksimal oksijen kapasitelerinde ise okçuluk branşındaki sporcular ile short track ve genç boks milli takım sporcularında farklılık görülmektedir ($p<0.05$). Kalp atım hızı değerlerinde elit boks ile short track sporcuları ile genç boks ve short track milli takım sporcularında farklılık görülmektedir ($p<0,05$).Sonuç olarak vücut yağ yüzdesi ve yağ kütlesi bakımından branşa özgü farklılıklar görülmektedir. Short track sporcuların en yüksek Maks VO_2 ve en yüksek nabız değerlerine ulaşmasına rağmen maksimal yüklenmenin bir kriteri olan RQ değerlerinde düşük değerler göstermiştir. Elit Boks milli takımında ise en düşük kalp atım hızında en yüksek RQ değerlere ulaşmıştır. Sonuç olarak düşük nabızda yüksek RQ değerleri ulaşma aerobik dayanıklılığa ait yetersizliğin göstergesi şeklinde yorumlanabilir.
Anahtar Kelimeler : Aerobik Kapasite, Vücut Kompozisyonu

POS.587 Analyzing the Body Composition and Aerobic Capacity of Boxing, Archery and Short Track Men's National Team Athletes

ABSTRACT
The aim of the study is to analyze body composition and aerobic capacity of boxing, archery and short track men's national team athletes. Study group is consist of 43 national team athletes in total, including 10 young boxers (X_{age} = 16.6 ± 0.8 years, X_{height} = 177.5 ± 8.6 cm, X_{va} = 52.7 ± 7.7 kg), 17 elite boxers (X_{age} = 24.3 ± 3.1 years, X_{height} = 173.5 ± 9.7 cm, X_{va} = 48.7 ± 8.8 kg), 6 archers (X_{age} = 20.9 ± 2.7 years, X_{height} = 176.3 ± 8.1 cm, X_{va} = 39.5 ± 7.8 kg) and 10 short track athletes (X_{age} = 17.9 ± 2.3 years, X_{height} = 174.4 ± 4.8 cm, X_{va} = 49.4 ± 8.9 kg). Body mass index (BMI), body fat mass, body fat percentage and lean (fatless) body mass measures were carried out by using body composition analyzer (Tanita MC-980) to the study group. Cosmed K5 device was used to measure aerobic capacity values. Bruce protocol was applied on Cosmos-Saturn brand treadmill which is used to measure aerobic power and capacity values. For body compositions and aerobic capacity values of study group, Kruskal Wallis H-test in SPSS 17.0 packaged software was used for difference between these groups. When the body composition and aerobic capacity values obtained from the research group were analyzed, there have been observed differences between body fat percentages of elite boxing and young boxing and archery national team athletes ($p <0.05$). In fat mass, there have been observed differences in elite boxing and archery national team athletes ($p <0.05$). In RQ values, which expresses the ratio of carbon dioxide production to oxygen consumption and is a criterion of maximal loading, there have been observed differences in young boxing and elite boxing national team athletes ($p <0.05$). In maximal oxygen capacities, there have been observed differences in archery athletes and short track and young boxing national team athletes ($p <0.05$). In heart rate values, there have been observed differences in elite boxing and short track athletes and young boxing and short track national team athletes ($p <0.05$). As a result, there have been observed branch-specific differences with regard to body fat percentage and fat mass. Although short track athletes achieved the highest Max VO2 and heart rate values, they showed lower values at RQ values, which is a criterion of maximal loading. Elite boxing national team athletes achieved the highest RQ values at the lowest heart rate. In conclusion, achieving high RQ values at lower heart rate may be considered as a symptom of inadequate aerobic endurance.
Keywords : aerobic capacity , body composition

POS.614 Bazı Solunum, Dolaşım ve Kan Parametrelerinin Kuvvet ve Anaerobik Performans Değerlerine Etkisi

Öznur AKYÜZ[1], Ali ÖZKAN[2], Cansu ÇOBAN [1], Murat AKYÜZ[1], Murat TAŞ[1], Yeliz DOĞRU[3]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Bartın Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye

ÖZET
Bazı solunum, dolaşım ve kan parametrelerinin kuvvet ve anaerobik performans değerlerine etkisinin belirlenmesi ve incelenmesidir.Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören 99 öğrenciye ($n_{kız}$:10, n_{erkek}: 89) boy uzunluğu, vücut ağırlığı, deri kıvrım kalınlığı, çevre ve çap ölçümleri yapılmıştır. Anaerobik performans, dikey sıçrama testi ile; bacak, sırt ve pençe kuvveti izometrik dinamometre ile, solunum parametreleri hemogram değişkenleri ile, solunum fonksiyonları, FVC, FEV1, PEF, FEV1/FVC, VO_{2max} değişkenleri ile, dolaşım parametreleri SKB, DKB ve DK değişkenleri ile belirlenmiştir. Değerler arasındaki ilişki Pearson Product Moment Korelasyon Katsayısı yöntemi ile belirlenmiştir.Elde edilen SEP ile FVC (r=.732, p<.01), FEV1 (r=.749, p<.01), PEF (r=.442, p<.01) ve VO_{2max} (r=.378, p<.01), SOEP ile FVC (r=.689, p<.01), FEV1 (r=.711, p<.01), PEF (r=.390, p<.01) ve VO_{2max} (r=.349, p<.01), BK ile FVC (r=.511, p<.01), FEV1 (r=.610, p<.01), PEF (r=.402, p<.01) ve VO_{2max} (r=.413, p<.01) değerleri arasında, SK ile FVC (r=.614, p<.01), FEV1 (r=.687, p<.01), PEF (r=.412, p<.01) ve VO_{2max} (r=.359, p<.01), DS ile FVC (r=.519, p<.01), FEV1 (r=.529, p<.01), PEF (r=.299, p<.01) ve VO_{2max} (r=.266, p<.01), AG ile FVC (r=.790, p<.01), FEV1 (r=.746, p<.01) ve PEF (r=.508, p<.01) değerleri arasında, SEP ile RBC (r=.717, p<.01), HGB (r=.590, p<.01), HCT (r=.612, p<.01) ve MCV (r=-.463, p<.01), SOEP ile RBC (r=.655, p<.01), HGB (r=.565, p<.01), HCT (r=.545, p<.01) ve MCV (r= -.425, p<.01), BK ile RBC (r=.755, p<.01), HGB (r=.612, p<.01), HCT (r=.681, p<.01), MCV (r= -.446, p<.01) ve MCH (r= -.403, p<.05) değerleri arasında, SK ile RBC (r=.671, p<.01), HGB (r=.551, p<.01), HCT (r=.590, p<.01), MCV (r= -.443, p<.01) ve MCH (r= -.348, p<.05), DS ile RBC (r=.408, p<.01), HGB (r=.318, p<.05), HCT (r=.321, p<.01), AG ile RBC (r=.655, p<.01), HGB (r=.586, p<.05) ve HCT (r=.579, p<.01) değerleri arasında pozitif bir ilişki bulunmuştur.Anaerobik performans ve kuvvet değişkenleriyle bazı solunum, dolaşım ve kan parametreleri arasında ilişki bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Solunum, Dolaşım, Kan Parametreleri, Anaerobik Güç, Kuvvet

POS.614 Effects of Some Respiratory, Circulation and Blood Parameters On Strength and Anaerobic Performance

ABSTRACT
The effects of some respiratory, circulation and blood parameters on strength and anaerobic performance.Height, body weight, body mass index and body fat percentage were determined in 99 physical education students (n_{women}:10, $n_{men:}$89). The counter movement test was used for the determination of anaerobic performance. Isometric Dynamometer was used for the determination of knee, back, grip strength. Hemograms were used for determination of biochemical blood parameters. FVC, FEV1, PEF, FEV1/FVC, VO_{2max} were used for determination of respiratory functions. SKB, DKB, DK were used for determination of circulation parameters. Results were evaluated Pearson Product Moment Correlation.Right grip strength and FVC (r=.732, p<.01), FEV1 (r=.749, p<.01), PEF (r=.442, p<.01), VO_{2max} (r=.378, p<.01). Left grip strength with FVC (r=.689, p<.01), FEV1 (r=.711, p<.01), PEF (r=.390,p<.01) and VO_{2max} (r=.349, p<.01), BS with FVC (r=.511, p<.01), FEV1 (r=.610, p<.01), PEF (r=.402,p<.01) and VO_{2max} (r=.413, p<.01) SS with FVC (r=.614, p<.01), FEV1 (r=.687, p<.01), PEF (r=.412,p<.01) and VO_{2max} (r=.359, p<.01). CMJ with FVC (r=.519, p<.01), FEV1 (r=.529,p<.01), PEF (r=.299, p<.01) and VO_{2max} (r=.266, p<.01). AP with FVC (r=.790, p<.01), FEV1 (r=.746, p<.01) and PEF (r=.508, p<.01). RHS with RBC (r=.717, p<.01), HGB (r=.590, p<.01), HCT (r=.612, p<.01) and MCV (r=-.463, p<.01). LHS with RBC (r=.655, p<.01), HGB (r=.565,p<.01), HCT (r=.545, p<.01) and MCV (r= -.425, p<.01). KS with RBC (r=.755, p<.01), HGB (r=.612, p<.01), HCT (r=.681, p<.01), MCV (r= -.446, p<.01) and MCH (r= -.403, p<.05). BS with RBC (r=.671, p<.01), HGB (r=.551, p<.01), HCT (r=.590, p<.01), MCV (r= -.443, p<.01) and MCH (r= -.348, p<.05). CMJ with RBC (r=.408, p<.01), HGB (r=.318, p<.05), HCT (r=.321, p<.01) and AP was found to be correlated with RBC (r=.655,p<.01), HGB (r=.586, p<.05) and HCT (r=.579, p<.01) This study indicated significant correlation between strength and anaerobic performance and some respiratory, circulation and blood parameters.
Keywords : Respiratory, Circulation, Blood Parameters, Strength, Anaerobic Power

POS.634 Çocuklarda Solunum Kas Kuvveti ve Vücut Kompozisyonu Arasindaki İlişki

Tarık ÖZMEN [1], Ece ACAR[2], Gökçe Yağmur GÜNEŞ[1]
1 Karabük Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Karabük Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Obezite prevalansı, televizyon izleme ve bilgisayar kullanımı gibi sedanter aktiviteler nedeniyle çocuklar arasında son yıllarda hızla artmaktadır.Yüzme, solunum fonksiyonlarını ve vücut kompozisyonunu geliştirici bir spordur.Bu çalışmanın amacı, çocuklarda solunum kas kuvveti ve vücut kompozisyonu arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.Bu çalışmaya yüzme kursuna katılan 7-15 yaşlarında 62 çocuk ve adölesan (38 kız, 24 erkek) katılmıştır.Katılımcıların solunum kas kuvvetini değerlendirmek için spirometre (Pony FX, Cosmed, Rome, Italy) ile maksimum inspiratuar basınç (MIP) ve maksimum ekspiratuar basınç (MEP) ölçülmüştür. Vücut kompozisyonu için göğüs, abdomen, uyluk, triseps, suprailiak bölgelerinden skinfold kalınlık ölçümlerinden vücut yağ yüzdesi belirlenmiştir. Test değişkenleri arasındaki ilişkiyi belirlemek için Pearson Korelasyon Analizi kullanılmıştır.Kızlarda, MIP (p= 0.342), MEP (p=0.415) ve vücut yağ yüzdesi arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Erkeklerde, MIP (p= 0.513), MEP (p=0.640) ve vücut yağ yüzdesi arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.Bu çalışma, hem erkekler hem de kızlarda vücut kompozisyonunun solunum kas kuvveti üzerine bir etkisinin olmadığını göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Vücut Kompozisyonu, çocuklar, Solunum Kas Kuvveti, Yüzme

POS.634 Relationship Between Respiratory Muscle Strength and Body Composition in Children

ABSTRACT
The obesity prevalance has been rapidly increased among children due to sedentary activities such as television viewing and using computer in recent years. Swimming is a sport improving body composition and respiratory functions. The aim of this study was to investigate the relationship between respiratory muscle strength and body composition in children. Sixty two children (38 girls, 24 boys) aged 7-15 years including swimming training participated in this study. were evaluated). Maximal inspiratory pressure (MIP) and maximal expiratory pressure (MEP) were measured with spirometry (Pony FX, Cosmed, Rome, Italy) to assess the respiratory muscle strength of participants. For body composition, body fat percent estimated from skinfold thickness measurements over regions of the chest, abdominal, thigh, triceps, suprailiac. Pearson correlation coefficient were used to identify relationships between test variables. In girls, there is no significant relationship between MIP (p= 0.342), MEP (p=0.415) and body fat percent. No significant relationship was found between MIP (p= 0.513), MEP (p=0.640) and body fat percent in boys. The present study showed that body composition had not an effect on respiratory muscle strength in both boys and girls.
Keywords : Body Composition, Children, Respiratory Muscle Strength, Swimming

POS.710 Postmenopozal Obez Kadınlarda Farklı Yöntemlerle Belirlenen Dinlenik Metabolik Hızın İndirek Kalorimetri Yöntemiyle Karşılaştırılması

Yasemin GÜZEL, Süleyman BULUT, Muhammed Mustafa ATAKAN, Tahir HAZIR,
Hüsrev TURNAGÖL, Şükran Nazan KOŞAR
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Postmenopozal kadınlarda obezite; hormonal değişim, dinlenik metabolik hızda (DMH) ve fiziksel aktivitede azalma nedeniyle sıklıkla görülen bir sağlık sorunudur.Kilo kontrolü ve kaybının planlanmasında DMH'ın doğru belirlenmesi kritik rol oynamaktadır Bu çalışmanın amacı, postmenopozal obez kadınlarda (PMOK), indirekt kalorimetri yöntemi (İKY) referans alınarak DMH'ın belirlenmesinde sıklıkla kullanılan diğer yöntem ve kestirim formülleriyle karşılaştırılması ve vücut kompozisyonu bileşenleri ile ilişkisinin belirlenmesidir. Araştırmaya düzenli fiziksel aktivite yapmayan 15 PMOK (yaş: 57,27±3,67yıl, Beden kitle indeksi: 33,79±4,44kg/m²) gönüllü olarak katılmıştır DMH (kkal), İKY (Quark b^2, Cosmed) yöntemiyle oksijen tüketimi (VO_2) ve karbondioksit üretimi (VCO_2) ölçülerek belirlenmiştir. Eş zamanlı olarak, Armband ile enerji harcaması ölçülmüştür.VO_2'nin kalorik eşdeğeri Weir'in formülü ile hesaplanarak kestirim formülleri için referans değer olarak kullanılmıştır Aynı gün ve koşullarda DXA ve Tanita ile vücut kompozisyonu ve DMH ölçülmüştür.DXA, DMH'ı Harris Benedict formülü ile (HB_DXA), Tanita ise kendi kestirim formülü ile hesaplamaktadır.Ayrıca obezlerde yaygın olarak kullanılan Mifflin formülü ile de DMH belirlenmiştir.Verilerin analizinde Tek Örneklem t Testi, Bağımlı Gruplarda t-Testi, Tekrarlı ölçümlerde ANOVA analizi ve Pearson Korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Armband'dan saptanan MET(0,86±0,11), 1 MET'ten düşük ($p<0,05$), İKY ile ölçülen MET ise (0,52±0,1)(1,82ml.kg^{-1}.dk^{-1}), 1 MET (3,5ml.kg^{-1}.dk^{-1})'den önemli derecede düşüktür ($p<0,01$). Armband'dan ölçülen MET, İKY ile ölçülenden yüksektir ($p<0,01$). Weir formülü ile hesaplanan DMH (1061,92±60,74kkal), Quark'tan (1047,11±60,24kkal) yüksek ($p<0,01$), Armband'dan (1748,37±106,12) düşüktür ($p<0,01$). Weir ile hesaplanan DMH (1061,92±60,74kkal), Tanita'dan (1457,87±30,42kkal), Mifflin formülünden (1384,64±33,54kkal) ve HB_DXA'dan (1482,73±29,38kkal) düşüktür ($p<0,01$). İKY'den belirlenen DMH ile yağ ve kas kitleleri ve beden kitle indeksi arasındaki ilişki anlamlı değilken (sırasıyla 0,441, 0,503, 0,242; $p>0,05$), yağsız vücut kitlesi arasında anlamlı ilişki bulunmuştur ($r=0,516$, $p<0,05$). Armband ile belirlenen DMH ve aynı değişkenler arasında ise anlamlı yüksek ilişkiler (sırasıyla 0,905, 0,695, 0,902, 0,714; $p<0,01$) saptanmıştır. Sonuç olarak, İKY ile ölçülen DMH'ın 1 MET'ten önemli derecede düşük olduğu, Armband'ın DMH'ı bu grupta oldukça yüksek kestirdiği ancak vücut kompozisyonu verileriyle yüksek korelasyon gösterdiği bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Dinlenik Metabolik Hız, Obezite, Indirek Kalorimetri, Armband, Kestirim Formülleri

POS.710 Comparison of Various Methods and Predictive Equations in Estimating Resting Metabolic Rate with Reference to İndirect Calorimetry in Postmenopausal Obese Women

ABSTRACT
Obesity is a very common health problem in postmenopausal women due to the associated hormonal changes, decreased resting metabolic rate (RMR) and physical activity level. Accurate measurement of RMR is of great importance in planning weight control and loss programs. Primary purpose of this study is to compare various methods and predictive equations in estimating RMR with reference to indirect calorimetry (IC) method in postmenopausal obese women (PMOW). Second aim of the study is to determine the associations between body composition components and RMR. Fifteen postmenopausal obese women (age: 57.27±3.67 years, Body mass index: 33.79±4.44 kg/m²) participated in this study voluntarily. RMR (kcal) was determined by IC (Quark b^2, Cosmed) by measuring oxygen consumption (VO_2) and carbon dioxide production (VCO_2). Energy consumption was measured with Armband simultaneously. Caloric equivalent of VO_2 was determined by Weir's equation as well and used as the reference value. Body composition and RMR were measured with dual energy x-ray absorptiometry (DXA) and bioelectrical impedance analysis (Tanita SC330) on the same day and conditions. DXA-derived RMR is estimated by Harris Benedict equation (HB_DXA), while Tanita uses its own predictive equation to estimate RMR. RMR also determined with Mifflin equation, which is widely used in obese population. One-Sample t-test, Paired-Sample t-test, Repeated Measures ANOVA and Pearson's correlation coefficient analyses were used for the analysis of data. Both Armband-derived MET(0.86±0.11) and IC-measured MET (0.52±0.1)(1.82 ml.kg^{-1}.dk^{-1}) were lower than 1 MET (3.5 ml.kg^{-1}.dk^{-1}) ($p<0.01$). While, Armband-derived MET was higher than IC-measured MET ($p<0.01$). Weir-RMR (1061.92±60.74kcal) was higher than Quark-RMR (1047.11±60.24kkal) ($p<0.01$), while was lower than Armband-RMR (1748.37±106.12kcal) ($p<0.01$). Weir-RMR (1061.92±60.74kcal) was lower than Tanita-RMR (1457.87±30.42kcal), Mifflin-RMR (1384.64±33.54kcal) and HB_DXA-RMR (1482.73±29.38kcal) ($p<0.01$). The correlations between IC-RMR, and fat mass, muscle mass and BMI was not significant (respectively, 0.441, 0.503, 0.242; $p>0.05$), while fat free mass was associated with IC-RMR ($r=0.516$, $p<0.05$). Significant relationships were found between the same variables and Armband-RMR (respectively, 0.905, 0.695, 0.902, 0.714; $p<0.01$). In conclusion; IC-RMR was significantly lower than 1 MET (3.5 ml.kg^{-1}.dk^{-1}), Armband overestimates RMR in postmenopausal obese women, however, Armband-RMR is highly associated with body composition components.
Keywords : Resting Metabolic Rate, Obesity, Indirect Calorimetry, Armband, Predictive Equations

POS.721 Sağlıklı Genç Olgularda Yüksek Yoğunluklu İnterval Egzersizin Solunum Fonksiyonları ve Egzersiz Kapasitesi Üzerine Etkileri

Ali YALMAN, Orçin Telli ATALAY, Fatma ÜNVER, Harun TAŞKIN
Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Aerobik egzersizlerin solunum fonksiyonları üzerine etkileri tartışmalıdır.Aerobik kapasiteyi geliştirmek için etkili bir eğitim yöntemi olan yüksek yoğunluklu interval egzersiz (HIIT) bilimsel ortamda çok az dikkate alınmıştır. Bu çalışma sağlıklı genç olgularda yüksek yoğunluklu interval egzersizin, solunum fonksiyonları ve aerobik kapasite üzerine etkilerini incelemek üzere yapılmıştır.Yaş ortalamaları 20,89±1,10 olan, antrenmansız, sigara öyküsü bulunmayan, sağlıklı 19 olguya egzersiz programı öncesi ve sonrası egzersiz kapasitelerini(VO_{2max}) değerlendirmek için, Bruce treadmill egzersiz testi uygulandı. Akciğer volümleri için standart solunum fonksiyon testi ve solunum kas güçleri olarak maksimum inspiratuvar basınç(PI_{max}), maksimum ekspiratuvar basınç(PI_{max}) ölçüldü. Olgular 4 haftalık, haftada 3 günlük, bisiklet ergometresinde maksimal işyüklerinin %90'ında 1 dakika yüklenme, 3 dakika dinlenme periyotlarıyla toplamda 20 dakikalık egzersiz programına katıldı. HİİT sonrası VO_{2max}, PI_{max} ve PE_{max} değerlerinde anlamlı artışlar gözlemlendi ($p<0,05$) fakat pik ekspiratuvar akım (PEF) dışında ($p=0,032$) solunum fonksiyon testi parametrelerinde anlamlı farklılık bulunmadı($p>0,05$).Sağlıklı olgularda HIIT sonrası egzersiz kapasitesi ve solunum kas gücü arttı ama akciğer hacimleri değişmedi. Özellikle pulmoner rehabilitasyon alan gruplarda HİİT etkilerinin anlaşılabilmesi için, daha fazla kontrollü çalışmaya ihtiyaç vardır.
Anahtar Kelimeler : Yüksek Yoğunluklu İnterval Egzersiz, Egzersiz Kapasitesi, Solunum Fonksiyonları, Solunum Kas Gücü

POS.721 The Effects of High İntensity İnterval Training on Pulmonary Functions and Exercise Capacity of Healthy Young Subjects

ABSTRACT
It is a controversy if the aerobic training alters pulmonary functions or not. High intensity interval training (HIIT) has been given little attention in the scientific community as an effective training method to improve aerobic capacity. This study was done for analyzing the effects of high intensity interval training on pulmonary functions and exercise capacity of healthy young subjects.Nineteen untrained, nonsmoking healthy subjects with an average age of 20,89±1,10 performed an incremental test to measure maximal oxygen consumption(VO_{2max}) before and after training. Standard pulmonary function test was applied for pulmonary volumes. and maximum inspiratory pressure (PImax), maximum expiratory pressure (PEmax) was also measured as respiratory muscles strength. Subjects attended a 4 week training program, 3 days a week, on a cycle ergometer at 90% of their final workload with 1min bouts and 3min recovery periods totally 20min.There were significant differences in VO_{2max}, PI_{max} and PE_{max} of subjects after HIIT ($p<0,05$) but any significant difference was not found in pulmonary function test parameters($p>0,05$) except from peak expiratory flow ($p=0,032$).The exercise capacity and respiratory strength of healthy young subjects improved after HIIT but the pulmonary volumes did not change. Further controlled studies are needed especially in subjects receiving pulmonary rehabilitation in order to understand if HIIT can be a more effective exercise regimen.
Keywords : High Intensity Interval Training, Exercise Capacity, Pulmonary Functions, Respiratory Muscle Strength

POS.838 Yoğun Egzersizlerin Enerji Metabolizmasindaki Genlerin Ekspresyonu Üzerine Etkisinin Araştırılması

Neşe Akpınar KOCAKULAK, Yusuf ÖZKUL, Kenan AYCAN, Elif Funda ŞENER, Serpil TAHERİ
Erciyes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı akut ve kronik egzersizin enerji metabolizması(*AMPD1, PPARA, PPARD, PPARG, PPARGC1A,*) ile ilgili seçilmiş genlerin ifadelerinde meydana gelebilecek olası değişiklikler üzerine etkisini araştırmaktır.Böylelikle bu genlerin ekspresyon seviyelerindeki değişikliklerin egzersiz ile ilişkili olup olmadığı açıklanmaya çalışılmıştır. Çalışma grubu Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulunda öğrenim gören, benzer yaş ve fiziksel özellikleri içeren yaş ortalaması kadınlarda 21.88±2.44 yıl, erkeklerde 23.8±4.1 yıl, boy ortalamaları kadınlarda 162.13±5.83 cm, erkeklerde 174.7± 6.9 cm, kilo ortalaması kadınlarda 58.60± 2.04 kg, erkeklerde 72.1±9.7 kg, olan sağlıklı 12 kadın, 12 erkek toplam 24 kişiden oluşturuldu. Çalışmaya katılan gönüllülere akut egzersizin etkilerini görmek için ilk Bruce testi uygulandıktan sonra 8 hafta süreyle haftada 3 gün egzersiz yaptırıldı.8 haftalık egzersiz programı sonunda kronik egzersizin etkilerini görmek için 2.Bruce testi uygulandı. Her iki testin öncesi ve sonrası kan örnekleri alındı.Fizyolojik parametrelerin farklılıklarını ortaya koymak için t-Test kullanıldı. Genlerin ekspresyonu Biomark Real Time PCR cihazı ile mültipleks olarak belirlenerek elde edilen **ΔΔ** Ct değerleri Qiagenin kendi sayfasında yer alan analiz programıyla değerlendirildi. Yapılan analizler sonucunda akut egzersiz öncesine göre 2.Testin sonrasında *AMPD1,* ($p<0.05$) geninin ekspresyonun da, akut egzersizin sonrası ile 2.Bruce testi sonrası karşılaştırıldığında ise 2. testin sonrasında *AMPD1, PPARA* genlerinin ifade düzeylerinde artış olmuştur ($p<0.05$).Kadınlar kendi arasında karşılaştırıldığında, akut egzersiz öncesine göre 2.Bruce testi sonrasında *AMPD1,* geninin ekspresyonun da önemli farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0.000$).Erkeklerde ise herhangi bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$).Kadınlar ve erkekler karşılaştırıldığında akut egzersiz sonrası sadece erkeklerde *AMPD1,* gen ekspresyonun da ($p<0.05$), 2.Test sonrası ise sadece kadınlarda *AMPD1,* geninin ifade düzeylerinde önemli artışlar bulunmuştur ($p<0.000$).Sonuçlarımız egzersizin seçilmiş genlerin çalışmasına yol açtığı ve ekspresyonlarına pozitif yönde etki ederek egzersizin etkinliğini arttırdığına işaret etmektedir.Fakat bu değişikliklerin farklı egzersizlerden mi, çalışmalara katılan gönüllü grupların fizyolojik özelliklerinden mi kaynaklandığı bilinmemektedir.Bu ayırımın yapılması için ilave çalışmalar gereklidir.
Anahtar Kelimeler : Egzersiz, Gen Ekspresyonu, Enerji Metabolizması

POS.838 Investigation of the Effects of Intensive Exercise on Energy Metabolism in Gene Expression

ABSTRACT
The aim of this study is to investigate whether acute and chronic exercise has effects on gene expression. Study group was formed from students of Erciyes University School of Physical Education and Sports with similar age and physical characteristics including average age of women at 21.88 ± 2.44 years, males 23,8 ± 4,1 years, average height 162,13 ± 5.83 cm for women, men and 174,7 ± 6.9 cm, mean weight 58.60 ± 2.04 kg in women, males and 72.1 ± 9.7 kg, healthy 12 women, 12 men were selected from a total of 24 people. After the volunteers who participated in the study applied, to see the effects of acute exercise after first Bruce test 3 days of exercise per week for 8 weeks was performed.At the end of the 8-week exercise program to see the effects of chronic exercise 2. Bruce test was performed. Before and at the end of each test, blood samples were taken. T-test was used to demonstrate the differences in physiological parameters.Biomarker expression of genes Real Time PCR instrument with ΔΔ Ct values obtained by determining the Qiagen multiplex. The program was assessed by the analysis on its own page. The results of the analysis compared to before acute exercise after exercise 2. Test *AMPD1,* in the expression of gene, after acute exercise 2. ,and after *AMPD1* and *PPARA* levels of genes expression increase ($p<0.05$). Women compared among themselves after and before 2.Bruce of testing in the expression *AMPD1,* significant differences were detected ($p <0.000$) and In males there were no significant differences detected ($p> 0.05$). Compared to men and women after acute exercise only in males *AMPD1,* gene expression ($p <0.05$), after 2. test only in women *AMPD1,* a significant increase in the expression levels of gene was found ($p <0.000$).Our results thus affecting positively the expression and caused the operation of the selected genes suggests that exercise improves the effectiveness.
Keywords : Exercise, Gene Expression , Energy Metabolism

POS.839 Futbolcularda Müsabaka Şartları ve Yoğun Egzersizin Kanın Şekilli Elemanları ve Demir Düzeyine Etkisinin Araştırılması

Neşe Akpınar KOCAKULAK[1], Yahya POLAT[1], Mustafa KAYA [2], Musa KARAKÜKCÜ1, Serdar SUCAN[1], Çağrı ÇELENK[1]
1 Erciyes Üniversitesi,Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Gaziosmanpaşa Üniversitesi,Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu,Türkiye

ÖZET
Müsabaka şartları ve yoğun egzersiz hematolojik parametreleri değiştirmektedir.Ayrıca dayanıklılık antrenmanları sporcularda görülen ve özel bir durum olan spor anemisine sebep olduğu vurgulanmaktadır.Bizim çalışmamızın amacı futbolcularda müsabaka öncesi ve sonrası kanın şekilli elemanları ve demir düzeyine olan etkisini araştırmaktır.Çalışma grubu Erciyes Spor kulübü A2 Liginde futbol oynayan yaş ortalaması 19.08±0.36 yıl, boy ortalaması 1.80±0.02 cm, vücut ağırlığı 70,16±1,74kg olan 12 gönüllü erkek sporcudan oluşturulmuştur. Çalışmaya katılan sporculardan müsabaka öncesi ve sonrası nabız, sistolik/diastolik kan basıncı, dikey sıçrama, uzun atlama, esneklik ve kan örnekleri alınmıştır. Verilerin istatistiksel analizleri Paired t-test ile yapılmıştır.Futbolcularda müsabaka öncesi ve sonrası eritrosit, lökosit,trombosit, demir ve demir bağlama değerlerinde anlamlı farlılıklar bulunurken ($p<0.05$), PCT,RBC,MCH düzeyinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0.05$).Sonuçlarımıza göre müsabaka şartları ve yoğun egzersiz kanın şekilli elemanları ve demir düzeylerinde ciddi azalma ve yükselmelere sebep olmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Hematoloji, Dayanıklılık Antrenmanı, Egzersiz

POS.839 Investigation of Football Competition Terms and Intensive Exercise Blood in Shaped Elements and Effect of Iron Levels

ABSTRACT
Competition Terms and intense exercise is to change haematological parameters. It is also emphasized that seen in endurance athletes and sports anemia, a condition that caused the special. the purpose of our study before, during and after football-shaped elements of the blood and to investigate the effect of iron. The study group Erciyes Sports club average age 19.08 ± 0.36 years playing football in the A2 League, average height 1.80 ± 0.02 cm was formed by 12 volunteer male athlete with a body weight of 70.16 ± 1,74kg. Studies of athletes participating in events before and after the pulse, systolic / diastolic blood pressure, vertical jump, long jump, flexibility, and blood samples were taken. Statistical analysis of data was performed using paired t-test. Talent in competitions before and after red cells, leukocytes, platelets, iron and significant differences were found when the binding values ($p <0.05$), PCT, RBC was no significant difference in MCH levels ($p> 0.05$).In terms of competition and intense exercise blood shaped elements and iron levels Based on our results have led to a serious decline and rise.
Keywords : Hematology, Strength Training, Exercise

POS.867 Direnç Egzersizlerinin Kortisol, Hormonu IL-6, IL-8 ve TNF-α Üzerine Etkisi

Yılmaz ÖZTÜRK[1], Selda Bereket YÜCEL[2], Nurten DİNÇ [3], Fatma TANELI[3], Cevval ULMAN[3]
1 Milli Eğitim, Sinop İMKB Şehit Ertan Yılmaztürk Güzel Sanatlar Lisesi, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüsekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı direnç egzersizinin IL-8, IL-6, TNF-α, kan hematokrit ve kortizol hormonu üzerine akut etkilerinin araştırılmasıdır. Çalışmaya Celal Bayar Üniversitesinde öğrenim gören 14 sedanter erkek ve Üniversite futbol takımının 13 erkek öğrencisi katılmıştır. Katılımcılar 18-24 yaş arası sağlıklı, kardiyovasküler hastalıkları bulunmayan, normal iskelet kas fonksiyonuna sahip bireyler arasından rasgele seçilmiştir. Ölçümler öncesinde katılımcıların 10 istasyonda; bacak pres, diz ekstansiyon, diz fleksiyon, göğüs pres, kelebek, lat pull down, omuz pres, triceps ekstansiyon, biceps curl de bir Tekrar Maksimum kuvvetleri (1TM) ölçülmüştür. Testleme gününde sabah kan alımı (basal) ve antropometrik ölçümler sonrasında her bir katılımcı için maksimal kuvvetinin % 70-80 şiddetinde, piramidal antrenman sistemine uygun olarak bireysel olarak hazırlanmış egzersiz protokolü 50-60 dak. geçmeyecek şekilde uygulanmıştır. Egzersiz bitiminde (post-exercise) ve egzersizin bitiminden iki saat sonra (2h post-exercise).iki kan örneği daha alınmıştır. Serum kortizol düzeyleri bazal değerlerle kıyaslandığında egzersiz bitiminde ve egzersiz 2h sonrası örneklerde her iki çalışma grubunda da azalmıştır. Kortizol egzersiz sonrası düzeyleri sporcularda sedanter grupla kıyaslandığında anlamlı düşük (p=0,04) bulunmuştur. Sporcularda egzersiz sonrası (p=0,01) ve egzersizden 2 saat sonraki IL-6 düzeyleri (p=0,03) sedanter gruba göre anlamlı düşük saptanmıştır. Bu çalışmada IL-6 değerlerinin sporcu grupta egzersiz sonrası ve egzersizden 2 saat sonrası düzeylerinin sedanter gruba göre daha düşük çıkması sporun inflamasyon belirteçlerinden IL-6 değerini düşürmesinin vücuttaki genel inflamasyon süreci üzerine de olumlu katkısını göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Egzersiz; İmmun Sistem; TNF-α; IL-8; Kortizol

POS.867 Effects of Resistance Training on Cortisol, IL-6, IL-8 AND TNF-α Levels

The purpose of this study is to investigate effects of resistance training on IL-6, IL-8, TNF-α blood hematocrit and cortisol levels. The study groups consisted of randomly selected soccer players (n=14), from the Celal Bayar University football team and companion sedentary male students (n=13) aged 18-24. The participants' one repetition maximum tests (1TM) were taken on 10 different exercise stations; seated leg press, knee extension, knee flexion, chest press, chest fly, lat pull down, shoulder press, triceps extension, biceps curl to construct individually design resistance exercise program. After biochemical assays (basal) and anthropometric parameters were performed early in the morning, participants attended individually arranged pyramidal system resistance exercises on 10 stations at the intensity of 70-80% of the each participant's maximum strength. Total volume of the resistance training is 50-60 mins. Further blood samples were obtained immediately after the training program (post-exercise), and 2 hours after the training program (2h post-exercise).The results showed that there were a statistical difference between the two groups in terms of serum cortisol concentrations which were found to be decreased in both study groups' post exercise and 2h post exercise samples compared to basal values. Post exercise cortisol concentrations in the training group were found to be statistically lower (p=0.04) than the that of sedantary group. In addition, the IL-6 concentrations were found to be decreased dramatically at post-exercise (p=0.01) and 2h post-exercise samples (p=0.03) in the training group compared to the sedantary group. In the present study, the decrease in the serum IL-6 concentrations at post exercise and 2h post-exercise samples in the training group when compared to the sedantary group revealed us that, training lowers the proinflammatory marker IL-6 which reflects a positive effect of the training on the overall body inflammation status.
Keywords : Exercise; Immune System; TNF-α; IL-8; Cortisol

POS.911 Yıldız Genç Kategorisinde Yarışan Erkek Kürekçilerin Maksimal Oksijen Alımları ve Anaerobik Eşik Değerlerinin 1 Yıl Ara ile İncelenmesi

Hakan ÖZDEMİR[1], Selcen Korkmaz ERYILMAZ[1], Abdullah KILCI[1], C.Çağlar BILDIRCIN[1], Nedim ASKERİ[1], Çiğdem ÖZDEMİR[2], Özgür GÜNAŞTI[2], Kerem Tuncay ÖZGÜNEN[2], Sanlı Sadi KURDAK[2]
1 Çukurova Üniversitesi, Spor Fizyolojisi, Türkiye
2 Çukurova Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Kürek sporunda aerobik dayanıklılık düzeyi sportif başarıyı belirleyen unsurların başında gelir.Maksimal oksijen alımı (VO_{2max}) ve anaerobik eşik (AE) değerleri, aerobik dayanıklılığın değerlendirilmesinde kullanılan en önemli değişkenlerdendir.Bu değişkenlerin ölçülmesi antrenmanların sporcular üzerindeki etkisinin takibi açısından oldukça önem taşımaktadır.Bu çalışmada yıldız genç kategorisinde yarışan erkek kürekçilerin maksimal oksijen alımları ve anaerobik eşik değerlerinde zamana bağlı değişimin incelenmesi ve gelişimlerinin takibi amaçlanmıştır.Araştırmaya Türkiye Olimpiyat Hazırlık Merkezinde yıldız genç kategorisinde yarışan 7 erkek kürekçi (ortalama±standart sapma: 14±2 yaş) katılmıştır. Ölçümler 16 ay ara ile uygulanmıştır. VO_{2max} kürek ergometresinde şiddeti giderek artan egzersiz protokolü uygulanarak tespit edilmiştir.AE, V-Slope yöntemi ile belirlenerek, eşik noktasına karşılık gelen VO_2 (AE_{VO2}) ve kalp atım sayıları (SE_{KA}) tespit edilmiştir. Öncesi ve sonrasına ait değerler arasındaki değişiklikler Wilcoxon İşaret Testi ile karşılaştırılmış, $p<0.05$ anlamlı kabul edilmiştir.16 aylık antrenman sürecinden sonra kürekçilerin VO_{2max} (antrenmanlardan önce ve sonra sırasıyla; 3738.3±401 ve 4685.3±498.6 ml/dak, 51.1±4.7 ve 58.6±6.9 ml/dak/kg), AE_{VO2} (2903.8±384.8 ve 4089.3±637.8 ml/dak , 38.3±7.4 ve 51.4±9.2 ml/dak/KG) ve SE_{KA} (149.5±13.6 ve 181±11.8 atım/dak) değerleri istatistiksel olarak anlamlı oranda gelişmiştir ($p<0.05$).Bu süre zarfında sporcuların boyları uzamış (183.4±4.2 ve 187.7±3.5cm) ve vücut ağırlıkları (73.9±6 ve 80.9±3.7 kg) anlamlı olarak artmıştır ($p<0.05$).Maksimal kalp atım sayılarında ise (182.2±9.1 ve 192.2±10.2 atım/dak) istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir.Yıldız genç kategorisindeki erkek kürekçilerin performanslarındaki gelişiminin, büyümelerinden bağımsız olarak, yıl içerisinde yapılan programlı antrenmanların bir sonucu olduğu düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Kürek, Aerobik Kapasite, Anaerobik Eşik

POS.911 Evaluation of Oxygen Uptake and Anaerobic Threshold Values of Junior Rowers After a Year of Training

ABSTRACT
Aerobic endurance is one of the main factors that determine the success in rowing. Maximal oxygen uptake (VO_{2max}) and anaerobic threshold (AE) values are the most important variables used in the assessment of aerobic endurance. The measurement of these variables is very important in terms of evaluating the effect of training on athletes.The aim of this study is to evaluate the change in maximal oxygen uptake (VO_{2max}) and anaerobic threshold (AT) values with time and its relationship with their growth in junior male rowers.7 junior male rowers (mean ± SD: 14 ± 2 years) was attended in this research at Turkey Olympic Preparation Centre. The measurements were performed 16 months apart. VO_{2max} values were measured on a rowing ergometer with a gradually increasing intensity test protocol. AT was calculated with V-slope method and also values of heart rate (RC_{HR}) and VO_2 (AE_{VO2}) at threshold level was determined. Pre- and post- training values were compared with Wilcoxon test and $p <0.05$ was considered as significant. VO2max and values were significantly increased after 16 months of training (3738.3±401 and 4685.3±498.6 ml/min, 51.1±4.7 and 58.6±6.9 ml/min/kg, pre- and post-training respectively). Also changes in AE_{VO2} (2903.8±384.8 and 4089.3±637.8 ml/ min, 38.3±7.4 and 51.4±9.2 ml/min/kg, pre- and post-training respectively) and RC_{HR} (149.5±13.6 and 181±11.8 beats/min, pre- and post-training respectively) were found to be significant. During 16 months of training, height (183.4±4.2 and 187.7±3.5 cm) and body weight (73.9 ± 6 and 80.9 ± 3.7 kg) of rowers increased significantly ($p<0.05$). However their maximal heart beats (182.2 ± 9.1 and 192.2 ± 10.2 beats / min before and after training was not significant The change in junior male rowers' aerobic endurance capacity thought to be a result of scheduled training independent from their development.
Keywords : Rowing, Aerobic Capacity, Anaerobic Threshold

POS.949 Erkeklerde Direnç Egzersizine İştah Düzenleyici Hormon Cevabı

Şerife VATANSEVER[1], Seda Burkan ÖNER[2], Gül Tiryaki SÖNMEZ[3]
1 Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Abant Izzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
3 The City University of New York, Lehman College, United States of America

ÖZET
Bu araştırmanın amacı direnç antrenmanının obestatin, leptin, apelin ve insülin hormonu düzeyine etkisini araştırmaktı.Çalışmaya gönüllü olarak katılan 18 rekreatif aktif erkek rastgele yöntemle direnç antrenmanı grubu (n=9) ve kontrol grubu (n=9) olarak ikiye ayrılmıştır.Direnç antrenmanı grubu 8 haftalık direnç egzersizi antrenmanı programına katılırken kontrol grubu herhangi bir antrenman yapmamıştır. Dinlenim plazma obestatin, leptin, apelin ve insülin düzeyi her katılımcıda antrenmandan önce , 4. haftanın sonunda ve antrenman sonrasında ölçülmüştür.Tekrarlı ölçümlerde çift yönlü varyans analizi obestatin, apelin ve insülin için zaman, grup ve zaman x grup etkileşiminin (P<0,05) anlamlı olduğunu göstermiştir.Bu sonuçlar erkeklerde direnç antremanına obestatin, apelin ve insülin cevabının değiştiğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Obestatin, Leptin, Apelin, Insülin, Ağırlık Kontrolü, Egzersiz

POS.949 Appetite Regulatory Hormone Responses to Resistance Exercise in Male

ABSTRACT
The purpose of the study was to evaluate the effects of resistance training on obestatin, leptin, apelin and insulin hormones. Eighteen recreationally active males volunteered to participate in this study and were randomly assigned to resistance trained (n=9) and control groups (n=9). The resistance training group performed in a eight-week resistance training programme and the control group did not perform any training. Resting plasma levels of obestatin, leptin, apelin and insulin was measured in each subject before the training, end of four week and end of training. Repeated-measures, two factor ANOVA revealed significant time, group and time x group interaction (P<0.05) effects for obestatin, apelin and insulin. These results suggest the presence of alterations in obestatin, apelin and insulin response to resistance exercise in men.
Keywords : Obestatin, Leptin, Apelin, Insülin, Weight Control, Exercise

POS.1079 Physical Components in The Preparation of Soccer Players; A One-Year Monitoring Study On Youth Teams in Football

Abdyl KURIU, Qeleshi. A
Sports University of Tirana

ABSTRACT
The objective of this study is measuring and monitoring the trainning in a one year period to the age of the young football players, its physical components as the most important indicator in the further improvement of sports results.In the study participated in a total of 250 players in three age groups ranging from age 17 to 19 years old. The standard deviation was 0.4 years for participants. In the first measurements took part 250 soccer players while in the second measurements have participated in 238 total players (during one year). The participating teams were selected randomly from a national database.. Physical parameters for the evaluation of these tests were used; - Jumping lengthwise (explosive force), measurement of morphological parameters and measurement on maximum oxygen consumption (bicycle ergometer). Measurements were taken in two periods during the year training as external training premises (explosive strength) and laboratory (Maximum oxygen consumption and morphological parameters).Results are viewed in terms of the body height values (first measurement 1.66m with an average first and second measurements of the average in 1.68 m). The difference between the two measures (post- pre measurement) in terms of weight was 4 kg on average. Maximum oxygen consumption as the average for all the players participating was 55.3 ml / kg / min and an average cardiac frequency is 66 beats per minute. Regarding the data in the two measurements for averages of variables we see a minimal increase in cardiac frequency in rest from 65.8 to 66.1 beats per minute beats minute.In the first measurement of the average data for maximal oxygen consumption was 54.5 ml / kg / min while in the second measurement is 56.5 ml / kg / min.As indicated by the data seen an increase of 2 ml / kg / min from the first measurement in the second measuring therefore increased maximum oxygen consumption. Data on variables ofor explosive strength measured with the long-jump test (average 2.31 meters).The statistical comparison between the measurement of the first and second variable to appear in explosive force to perform ANOVA test. As seen in the three variables that are taken in comparison having statistical improvement (Sig = 0.000).
Keywords : Abilities, Soccer, Measurement

EGZERSİZ ve SPOR PSİKOLOJİSİ
EXERCISE & SPORT PSYCHOLOGY

POS.8 Üniversitede Spora Katılımın Sağlıklı Yaşam Davranışlarına Etkisi

Hülya Yeltepe ERCAN, Birgül ARSLANOĞLU
İstanbul Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, mühendislik eğitimi öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının belirlenmesi ve sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının spora katılım başta olmak üzere cinsiyete, kalınan yere, üniversiteye başlamadan önce yaşanılan şehre ve spor yapılan süreye göre değişiklik gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılmıştır.Tanımlayıcı kesitsel modelde yapılan araştırmanın örneklemini, mühendislik eğitimi gören 428 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği II (SYBD–II) ve temel demografik bilgiler için oluşturulan Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Veriler, frekans, t testi ve tek yönlü varyans analizleri yapılarak değerlendirilmiştir.Öğrencilerin % 36,7'si kız, % 63,3'ü erkek olup, yaş ortalamaları 21,69 ± 3,30'dur. SYBD toplam puan ortalaması, bu örneklem için orta düzeyde sağlıklı yaşam davranışlarını işaret edecek şekilde 129,85±18,95 olarak bulunmuştur. Araştırma sonucunda; kız öğrencilerin sağlık sorumluluğu puanı erkeklerden ($p<0.000$), erkek öğrencilerin fiziksel aktivite puanı kızlardan, İstanbul'da yaşayan öğrencilerin beslenme puanı, üniversite eğitimi için İstanbul dışından gelen öğrencilerden ($p<0.001$), akrabalarla yaşayan öğrencilerin sağlık sorumluluğu puanı, ailesiyle yaşayan ve diğer seçeneğini işaretleyen öğrencilerin beslenme puanı diğer gruplardan ($p<0.05$), spor yapan öğrencilerin sağlık sorumluluğu, fiziksel aktivite, beslenme, stres yönetimi puanları ve SYBD–II toplam puanı spor yapmayan öğrencilerden ($p<0.001$), 4 yıl ile 5 yıl ve üzeri spor yaptığını ifade eden öğrencilerin stres yönetimi, kişilerarası ilişkiler ($p<0.05$), sağlık sorumluluğu ve fiziksel aktivite puanları ile SYBD–II toplam puanı ($p<0.01$) ile diğer gruplardan anlamlı derecede yüksek bulunmuştur.Araştırma sonucunda; spor yapıyor olmanın üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını olumlu yönde etkilediği ve uzun süre spor yapmanın olumlu sağlıklı yaşam davranışları ile ilişkili olduğu görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Üniversite öğrencisi, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları, Yaşam Biçimi, Spor.

POS.8 The Effects of Sport Participation In University On Healthy Lifestyle Behaviors
The purpose of this study was to determine healthy lifestyle behaviours of university students and to examine whether students' health promoting behaviors were related to gender, their living place, residency before university enrollment, and sport participation.This is a descriptive cross-sectional design research. The sample of this study consisted of 428 volunteer students whose studying engineering during the 2015-2016 academic year. The Health Promoting Lifestyle Profile II (HPLP-II) questionnaire was used to investigate students' lifestyles, and a demographic questionnaire was used to obtain basic demographic characteristics. Data were analyzed using descriptive statistics, t-test, one-way analysis of variance (ANOVA). 36.7 % of the students were female, with a mean age of 21.69±3.30 years. The total score of HPLP-II was found 129,85±18,95, indicating moderate level of health-promoting lifestyles for this sample. The health responsibility score of female students was higher than males ($p<0.000$). The physical activity score of male students was higher than females, and the nutrition score of the students from Istanbul was significantly higher than the students from outside of Istanbul ($p<0.001$). The health responsibility score of students living with relatives was higher than the other groups ($p<0.05$). A significant difference was found between sports participants and non-sports participants in the total HPLP-II score ($p<0.001$). The health responsibility, nutrition, physical activity, stress management subscale scores of sports participants were significantly higher than non-sports participants ($p<0.001$). Significant differences were found between 4 or more years sport participants and the other groups in the scores of health responsibility, physical activity, interpersonal relations and stress management subscales ($p<0.05$) and the total HPLP-II score ($p<0.01$). The result of this study has shown that the health behavior of university students is influenced by sport participation. A positive association has been found between health-promoting lifestyle behaviors and the duration of sport participation.
Keywords : University Students, Healthy Lifestyle Behaviours, Lifestyle, Sport.

POS.20 Eskrim Sporu Yapan 10-12 Yaş Arası Çocukların Dikkat Düzeylerinin İncelenmesi

Alper KARTAL, Reşat KARTAL
Adnan Menderes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, eskrim sporunun 10-12 yaş arası çocuklarda dikkat düzeylerini etkileyip etkilemediğinin araştırılmasıdır. Çalışmanın örneklem grubunu Göztepe Spor Kulübü Eskrim Şubesinin 10-12 yaş arasındaki (n=20) sporcu ve Aydın Efeler Ortaokulunda okuyan 10-12 yaş arasındaki (n=20) öğrenci olmak üzere toplam (n=40) öğrenci oluşturmaktadır. Sporcu öğrencilerin dikkat düzeylerinin ölçülmesinde deney ve kontrol grubuna Bourdon dikkat testi uygulanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. Verilerin deney ve kontrol grupları arasındaki farklılığın tespiti için independent sample T test kullanılmıştır. Araştırmaya katılan deney ve kontrol grupları arasında son test bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak çalışmamızda eskrim sporu yapan 10-12 yaş grubu çocukların, yapmayanlara göre dikkat düzeylerinin daha iyi olduğu bulunmuştur. Bu bağlamda eskrim sporunun dikkat eksikliği olan çocuklarda dikkat özelliğini olumlu yönde etkileyebileceğini söyleyebiliriz.
Anahtar Kelimeler : Eskrim, Çocuk, Dikkat

POS.20 The Analysis of the Attention Levels of 10-12 Aged Children Playing Fencing
The purpose of this study was to investigate whether the fencing exercises effect the attention level of the children at the age of 12-14. The sampling group of the study was consisted of 40 children of whom 20 were athletes of Göztepe Sport Club Fencing Team and 20 were students of Aydın Efeler Middle School. Bourdon attention test was applied to both experimental and control group. The SPSS statistical program (version 20.0) was used for data analysis. Independent-samples t-tests and one way Anova were used to determine significant differences. A significant difference was found between experimental and control group participated in the study ($p<0.05$). As a result attention values of students who do fencing was found to be higher than who does not. In this context we can say fencing exercise help children's attention level who lacks of attention.
Keywords : Fencing, Child, Attention.

POS.21 Denizli İli Atletizm Hakemlerinin Hakemlikte Kalma ve Bırakma Davranışlarının İncelenmesi

Bülent AĞBUĞA, Fatma AĞBUĞA, Bülent ŞENKIBAR
Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Denizli ili atletizm hakemlerinin hakemlikte kalma ve bırakma davranışlarını incelemektir. Araştırmaya, toplam 98 (65 erkek, Xyaş = 36.78± 13.79 ve 33 kadın; Xyaş = 31.34± 12.45) Denizli ili atletizm hakemi gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada sporcular için Scanlan ve ark. (1993) tarafından geliştirilen ve VanYperen'in (1998) hakemler için yeniden düzenlediği "Sporda Adanmışlık Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek 20 maddelik 5'li Likert tipli bir ölçek olup 6 alt boyuttan (hoşlanma, katılım alternatifleri, kişisel yatırım, sosyal engellemeler, katılım fırsatları ve hakemliği bırakmama niyeti) oluşmaktadır. Türkçeye geçerlik ve güvenirlik analizi yapılmış ve bu ölçeğin verilere uyduğu ve yüksek seviyede geçerlik ve güvenirlik verilerine sahip olduğu bulunmuştur. Açımlayıcı istatistik analizi sonuçlarına göre; (1) atletizm hakemleri hakemlikten hoşlandıkları ($\bar{X}$ = 4.72, Ss =.48), sosyal çevrelerini hakemliğe devam edip etmeme yönünde etki altında bıraktıkları ($\bar{X}$ = 4.26, Ss =.88) ve hakemliği bırakma niyetlerinin olmadıkları ($\bar{X}$ = 4.64, Ss =.56) beyanında bulunmuşlardır. Bununla birlikte katılım alternatifleri ($\bar{X}$ = 2.91, Ss =.79) ve katılım fırsatları ($\bar{X}$ = 2.69, Ss = 1.21) alt boyutlarında ölçeğin ortalaması çevresinde, 3'ün biraz altında olmuştur. Pearson Korelasyon analizi sonuçları da Hoşlanma ve Kişisel Yatırım (r=.319; p<.001); Hoşlanma ve Katılım Fırsatları (r=.404; p<.001); Kişisel Yatırım ile Katılım Fırsatları (r=.321; p<.001); Katılım Fırsatları ile Hakemliği Bırakma Niyeti (r=.368; p<.001); Hakemliği Bırakma Niyeti ile Kişisel Yatırım (r=.229; p<.05) arasında pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğunu göstermiştir). Bu araştırmanın sonucunda, hakemliğe devam edilmesinde özellikle harcanan zaman, çaba, para, kişisel yatırım ve hakemlikte geçirilen iyi zamanlardan oluşan katılım fırsatlarının çok önemli olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte hakemlikten hoşlanılmasıyla birlikte kişisel yatırımın ve katılım fırsatlarının da arttığı tespit edilmiştir. Gelecekte yapılacak araştırmalar daha geniş bir hakem sayısı ile ve farklı spor federasyonu hakemlerinin özellikle medyanın göz önünde bulundurduğu Futbol ve Basketbol hakemleri üzerinde yapılmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Atletizm, Hakem, Bırakma Ve Devam Etme Davranışı, Sporda Adanmışlık

POS.21 To Examine Stay/Leave Behavior of Track and Field Referess in Denizli

The purpose of this study is to examine stay/leave behavior of track and field referess in Denizli Municipality. Ninety eight Denizli track and field referees (65 men, Xage = 36.78± 13.79 and 33 women; Xage = 31.34± 12.45) voluntarly participated in this study. In this study, "The Spport Commitment Model" was used in this study. This model was developed by Scanlan et al. (1999) for athletes and adapted to referees by VanYperen (1998). The questionnaire model is a 20-item 5-Likert type and consists of 6 subscales (enjoyment, involvement alternatives, personal investments, social constraints, involvement opportunities, and intent to quit). VanYperen's last model was adapted to Turkish and demonstrated high reliability and validity scores. According to descriptive analysis, the data showed high enjoyment ($\bar{X}$ = 4.72, Ss =.48), social constraints ($\bar{X}$ = 4.26, Ss =.88) scores and referees do not intent to quit ($\bar{X}$ = 4.64, Ss =.56). Additionally, the mean scores of involvement alternatives ($\bar{X}$ = 2.91, Ss =.79) and involvement opprtunities ($\bar{X}$ = 2.69, Ss = 1.21) were a little less than the midpoint of the scale (i.e., 3). The results of Pearson product–moment correlations identified significant pozitive relationships among enjoyment and personal investment (r=.319; p<.001); enjoyment and involvement opportunities (r=.404; p<.001); personal investment and involvement opportunities (r=.321; p<.001); involvement opportunities and intent to quit (r=.368; p<.001) and lastly personal investment and intent to quit (r=.229; p<.05). Specifically, the results of this study found that enjoyment, spending time, money, effort, personal investment and involvement opportunities are very important for continuing officiating. In addition to this, this study showed that enjoyment increases personal investment anf involvement opportunities. Future studies should investigate different sport federation referees especially in more mediatic and more stresful sport branches referees like football and basketball and with large number of participants.
Keywords : Track and Field, Referee, Stay/leave Behaviors, Sport Commitment

POS.27 Voleybol Antrenörlerinin Mesleki Yeterlikleri

Çalık Veli KOÇAK[1], Özbay GÜVEN[2]
1 Hitit üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gazi üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, Türkiye'deki voleybol antrenörlerinin mesleki yeterliklerinin belirlenerek farklı değişkenler açısından değerlendirilmesidir. Araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma iki aşamada planlanmıştır. Birinci aşamada, voleybol antrenörlerinin mesleki yeterliklerini ölçebilecek psikometrik özelliklere sahip Voleybol Antrenörü Mesleki Yeterlik Ölçeği (VAMYÖ) geliştirilmiştir. İkinci aşamada ise bu ölçek voleybol antrenörlerine uygulanmıştır. Araştırmanın evrenini Türkiye'de son iki yarışma sezonu (2013-2014 ve 2014–2015) içerisinde 1.-2.-3.-4. ve 5. kademelerde, antrenörlük lisansını Türkiye Voleybol Federasyonuna (TVF) tescil ettirerek etkin olarak çalışan ve TVF de iletişim bilgileri olan 1013 voleybol antrenörü oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini ise 333 voleybol antrenörü oluşturmuştur. Araştırmada verilerin çözümlenmesinde betimsel istatistiksel yöntemlerden; frekans, yüzde dağılımları, ortalama ve standart sapma kullanılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterdiğine karar verilerek iki bağımsız grup için t-Testi, ikiden fazla bağımsız grup için ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Tek yönlü varyans analizinde (ANOVA), ortaya çıkan gruplar arasındaki farkı bulmak amacıyla da LSD testi uygulanmıştır. Araştırmada hata payı α=0.05 olarak alınmıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre, VAMYÖ'nün bütününe ve alt boyutlarına bakıldığında en düşük tutum puanının teknik öğretim yeterliği boyutunda en yüksek tutum puanının ise antrenör kişilik yeterliği boyutunda olduğu görülmüştür. Ayrıca voleybol antrenörlerinin mesleki yeterliklerinin, yaşa, cinsiyete, antrenörlük kademesine, antrenörlük deneyimine, antrenörlüğü meslek olarak yapıp yapmamaya, etkin olarak çalışıp çalışmamaya, takımdaki antrenörlük konumuna, oyunculuk deneyimine, üst düzey oyunculuk deneyimine ve milli takımlarda yer alıp almamayla doğrudan ilişkili olduğu ve buna göre şekillendiği tespit edilmiştir.
Anahtar kelimeler: Voleybol, Antrenör, Mesleki Yeterlik

POS.27 Vocational Efficacy of Volleyball Coaches

Purpose of this research is to determine the vocational efficacies of volleyball coaches and assessment of these with regards to different variables. Relational screening model has been used in this research. Research has been planned in two phases. First phase was developing the Vocational Efficacy Scale of Volleyball Coaches (VESVC) with psychometrical qualifications which can measure the vocational efficacies of the volleyball coaches. In second phase, the scale was implemented to the volleyball coaches. Total field under survey for this research was comprised of 1013 volleyball coaches whom provided its contact information to Turkish Volleyball Federation (TVF) and actively work in 1.-2.-3.-4. and 5. phases within two competition seasons (2013-2014 and 2014–2015) through registering their coaching license to Turkish Volleyball Federation (TVF). Samples of this research are comprised of 333 volleyball coaches. Frequency, percentage distributions, average and standard deviation have been used amongst descriptive statistical methods in order to analyze the data in this research. T-Test has been used for two independent groups since it is agreed that the data demonstrates a usual distribution and one-way variance analysis (ANOVA) has been used for more than two independent groups. LSD test has been implemented in order to detect the group that causes difference amongst the groups that has been detected to be different from One Way ANOVA. Margin of error of this research has been regarded as 0.05. In accordance with the findings of the research, when whole and sub dimensions of VESVC are examined, it is understood that, lowest attitude point belongs to technical teaching efficacy while highest attitude point belongs to coach personality efficacy. Furthermore, vocational efficacies of the volleyball trainers are determined and shaped in accordance with age, gender, level of coaching, coaching experience, considering coaching as a profession or not, actively working or not, position of coaching in the team, experience as a player, experience as an high rankings player and playing in national teams or not.
Keywords : Volleyball, Coach, Vocational Efficacy

POS.66 Muğla İlinde Spor Yapan Öğrencilerin Görev ve Ego Yönelimlerinin İncelenmesi

T. Osman MUTLU[1], Yavuz ÖNTÜRK[2], Ali AĞILÖNÜ[1], Mustafa YILDIZ[3], Barış ÇAKMAK[1], Ersen ERTÜRK[1]
1 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma Muğla ilinde aktif spor yapan takım ve bireysel sporcularının görev ve ego yönelimlerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evreni 2016 yılında Muğla il merkezinde çeşitli spor branşlarında yer alan erkek ve kadın sporculardan oluşmaktadır. Bu araştırmanın örneklem grubunu ise araştırmaya katılmayı gönüllü olarak katılmak isteyen 150 sporcudan oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Sporda Görev ve Ego Yönelimi Ölçeği (SGEYÖ) kullanılmıştır. SGEYÖ, bir bireyin tercih ettiği hedef yönelimini ortaya koymaya çalışan psikometrik bir ölçümdür. Görev ve ego başarı hedef yönelimini değerlendirmek için Duda ve Nicholls (1992) tarafından geliştirilmiştir (Task and Ego Orientation in Sport Qestionaire-TEOSQ). Ölçeğin, Türk sporcular için geçerlik ve güvenirlik çalışması Toros (2001) tarafından yapılmıştır. SGEYÖ, her bir maddenin beşli Likert Skalası ile karar derecelerini ortaya koyan, 13 maddeden oluşan bir ölçektir. Hazırlanan anket, dört soru demografik sorular olmak üzere ve Görev ve Ego Yönelimi Ölçeğinde yer alan görev yönelimi (7 madde) ve ego yönelimi (6 madde) alt boyutlarına ait toplam 17 soru içermektedir. Ölçeği yanıtlayanlar her bir maddeye katılımlarını 5'li değerlendirme sistemine (1= tamamen katılmıyorum – 5= tamamen katılıyorum) göre yapmışlardır. Ölçeğin güvenirliliğini ortaya koymak amacıyla yapılan güvenirlik testi sonucunda Sporda Görev ve Ego Yönelimi (SGEYÖ) ölçeğinin Cronbach alfa değeri 0,873 olarak bulunmuştur. Buna göre ölçeğin oldukça iyi bir güvenilirlik seviyesine sahip olduğu söylenebilir (Cortina, 1993). Elde edilen verilere, sıklık, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans ve pearson korelasyon analizleri yapılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi olarak $p > 0,05$ belirlenmiştir. Sonuç olarak araştırma kapsamında elde edilen verilerin analizleri yapılmış ve sporcuların görev ve ego yönelimleri çeşitli değişkenler açısından incelenmiş olup bulgular kısmında tablolar halinde verilmiştir. Yapılan incelemeler sonucunda sporcuların demografik değişkenleri arasında anlamlı farklılığa rastlanılmamıştır ancak, sporcuların tanımlayıcı faktörlerinden olan spor yapma yılı incelendiğinde görev yönelimi arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p<0,05$).
Anahtar Kelimeler : Spor, Görev, Ego, Yönelim

POS.66 An Examination on Task and Ego Orientations of Student Athletes in Mugla

The purpose of this study is to examine the task and ego orientations of student athletes who are active in individual or team sports in Mugla. The population of this study was comprised of athletes in Mugla who are participant in team or individual sports branches. 150 athletes voluntarily accepted to join the study and "The scale of the task and ego orientation in sports" (Duda and Nicholls, 1992) was used as the data collection material. This scale is the one of the psychometric scale which uses to determine main orientations of the participants. The scale has been adapted to Turkish by Toros (2001). It is a Likert type scale with five degrees and has got 13 items (7 items to task; 6 items to ego). Cronbach alpha degree of this scale was 0,873 so it can be said that the scale is considerably reliable (Cortina, 1993). Frequency, independent samples t-test, one way ANOVA and pearson correlation analyses have been applied to data set by authors and they decided to determine significant degree is 0,05. The results of this study have shown that there were no significant differences between demographics according to task and ego orientation but, there was a positively correlation between career ages of athletes and task orientation ($p<0,05$).
Keywords : Task, Ego, Orientation, Athlete.

POS.81 Üniversite Öğrencilerinin Kitap Okumaya Yönelik Tutumlarının Belirlenmesi

Hülya BİNGÖL[1], Şükrü BİNGÖL[1], Evrim ÇELEBİ[2], Cemal GÜNDOĞDU[1]
1 İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Firat Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin kitap okumaya yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı türdeki araştırmanın evrenini İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda eğitim gören ve derslere aktif devam eden 852 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmeden evrenin tamamı araştırma kapsamına alınmış ve 526 öğrenciyle araştırma tamamlanmıştır (%61.7). Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu ile Gömleksiz (2004) tarafından geliştirilen "Kitap Okuma Alışkanlığına İlişkin Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplarda t testi ve ANOVA kullanılmıştır. P<0.05 anlamlılık düzeyi olarak alınmıştır. Öğrencilerin, ölçeğin alt boyutlarından aldıkları puan ortalamalarının toplamı 103.5±14.9'dur. Öğrencilerin ölçekten aldıkları puanların cinsiyete göre dağılımı incelenmiş, sevgi boyutunda erkek öğrencilerin, alışkanlık, istek, etki, yarar alt boyutları ile ölçek toplamı puan ortalamalarının kız öğrencilerde, erkek öğrencilerden anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir (p<0.05). Gelir durumlarına göre karşılaştırma yapıldığında, alışkanlık, etki ve yarar alt boyutları ile ölçek toplamına ait puan ortalamalarının, gelir düzeyi 3000 TL ve üzeri olan grupta anlamlı düzeyde düşük olduğu belirlenmiştir (p<0.05). Öğrencilerin kitap okuma tutum ölçeğinden aldıkları puanların kitaplığa sahip olma durumuna göre dağılımı incelenmiş, alışkanlık, istek, etki, yarar ve ölçek toplamı puan ortalamalarının kitaplığı olan öğrencilerde anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür (p<0.05). Öğrencilerin kitap okuma tutum ölçeğinden aldıkları puanlar, televizyon izleme süreleriyle karşılaştırılmış ve istek, etki, yarar alt boyutları ile ölçek toplam puan ortalamalarının TV karşısında daha az zaman geçiren öğrencilerde, daha yüksek olduğu belirlenmiştir ve bu fark anlamlıdır (p<0.05). Sonuç olarak öğrencilerin kitap okuma alışkanlıklarının orta düzeyde olduğu, cinsiyetin, kitaplığa sahip olma durumunun ve televizyon izleme sürelerinin kitap okuma alışkanlığını etkilediği belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Kitap Okuma, Tutum, öğrenci

POS.81 Identifying Book Reading Attitude of University Students

This study was carried out with the aim of determining the attitudes of students in the İnönü University School of Physical Education and Sports towards reading. The study population of this descriptive study consists of 852 students studying at the İnönü University School of Physical Education and Sports and attending the classes actively. All the study population was included in the research without any sample selection, and the study was completed with 526 students (61.7%). Personal Information Form, and the "Attitude Scale towards Reading Habit" was used for data collection. The scale, developed by Gömleksiz (2004), consists of 30 attitude items (21 positive, 9 negative items), and 6 sub-scales. The lowest and highest scores of the scale, which includes positive and negative statements, are 30 and 150 respectively. The scale's Cronbach Alpha reliability coefficient was calculated as 0.85. The data were evaluated in the statistical package program, and independent samples t-test and ANOVA was used in the analysis. P<0.05 was accepted as the level of significance. The total mean score taken by the students in the scale was 103.5±14.9. The mean sub-scale scores were as follows: 18.3±3.8 in the Love sub-scale, 13.6±2.3 in the Habit sub-scale, 11.3±2.5 in the Necessity sub-scale, 11.1±2.7 in the Desire sub-scale, 15.9±3.3 in the Effect sub-scale, and 33.3±6.6 in the Benefit sub-scale respectively. The distribution of students' scores was analyzed according to their gender, and the mean score of the male students in the Love sub-scale was found to be higher than of females, whereas the female students were found to have significantly higher mean scores in the Habit, Desire, Effect, and Benefit sub-scales compared to the male students (p<0.05). In the comparison according to their income levels, the total mean score and mean Habit, Effect, and Benefit sub-scale scores were found to be significantly lover in the group having an income 3000 TL and above (p<0.05). Looking at the students' scores in the Attitude Scale towards Reading Habit according to the status of bookcase ownership, it was observed that the total score and the mean Habit, Desire, Effect, and Benefit sub-scale scores were significantly higher in students who have a bookcase (p<0.05). Considering the students' scores in the Attitude Scale towards Reading Habit according to the time spend on watching TV, it was determined that the total score and the mean Desire, Effect, and Benefit sub-scale scores were significantly higher in students who spent less time watching TV (p<0.05). As a result, the students' reading habit was found to be at moderate level, and gender, bookcase ownership, and time spend on watching TV were found to be effective on the reading habits.
Keywords : University Student, Reading Habit, Attitude

POS.86 Erzurum İli Farklı Bireysel Sporlarda Aktif Spor Yapan Bireylerin Saldırganlık Düzeylerinin İncelenmesi

Yunus Sinan BİRİCİK[1], Murat OZAN[2], Mehmet Haluk SİVRİKAYA[1], Savaş ÇAKMAKÇI[3]
1 Atatürk üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Atatürk üniversitesi, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor öğretmenliği, Türkiye
3 Şişli Meslek Yüksekokulu, Spor Yöneticiliği Programı, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; Erzurum İlinde farklı bireysel sporlarda aktif olarak spor yapan bireylerin saldırganlık düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmada saldırganlık düzeyleri hakkında veriler elde etmek için; Olweus tarafından geliştirilen ve Gladue (1993) tarafından modife edilen, Türkçeye Otrar ve Çelik (2009) tarafından uyarlanmış "saldırganlık envanteri" 252 erkek sporcuya uygulanmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS programında frekans analizi, bağımsız gruplarda t-testi ve tek yönlü varyans analizi (Anova), farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için de LSD testi yapılmıştır. Çalışmaya katılanların spor yaşı durumlarına göre saldırganlık düzeyi alt boyutlarının karşılaştırılmasında; fiziksel saldırganlık (p=,491), sözel saldırganlık (p=,227) ve saldırganlıktan kaçınma (p=,395) alt boyutlarında anlamlı farklılığa rastlanmazken; dürtüsel saldırganlık (p=,039), alt boyutlarında anlamlı farklılığa rastlanmıştır. Buna göre; dürtüsel saldırganlık alt boyutunda 9 yıl ve üzeri spor yaşına sahip sporcuların(X=2,89±,772), 4 yıl ve altı spor yaşına sahip sporculara (X=2,59,±,762),oranla; daha yüksek saldırganlık düzeyine sahip oldukları görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Saldırganlık, Bireysel Sporlar

POS.86 The Analysis of The Aggression Levels of The Individuals Actively Engaged In Different Individual Sport Branches In Erzurum

The aim of this study is to analyse the aggression levels of the individuals actively engaged in different individual sport branches in Erzurum. In order to obtain data about the aggression levels in the study, “aggression inventory”, which was developed by Olweus and modified by Gladue(1993), and adapted to Turkish language by Otrar and Çelik(2009), was applied to 252 male athletes. In the analysis of the gathered data, frequency test was conducted in the SPSS programme; t-test and one-way analysis of variance (Anova) were used in independent groups, and LSD test was carried out so as to find out from which group the difference stems. In the comparison of the sub-dimensions of aggression levels in terms of sporting age of the participants; significant differences were encountered in the sub-dimensions of impulsive aggression (p=,039) while there weren’t any significant differences in the sub-dimensions of physical aggression (p=,395). According to this situation, in the impulsive aggression sub-dimension, the athletes who have 9 years or above sporting age (X=2,89±,772) have a higher level of aggression in proportion to the athletes who have 4 years or below sporting age (X=2,59,±,762).
Keywords: Aggression, Individual Sports

POS.112 Olumsuz Beden Konuşmaları Ölçeğinin (Obkö) Adölesan Kiz Öğrenciler İçin Geçerlik ve Güvenirliği

Nazmi BAYKÖSE[1], Atakan YAZICI[2]
1 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Olumsuz beden konuşmaları ölçeğinin Türkçe formunun geçerlik ve güvenirliğinin adölesan kız öğrenciler için sınanmasıdır. 13 madde ve 2 alt boyuttan oluşan Olumsuz beden konuşmaları ölçeği, 297 kız (yaş=16,48 ± 1,11yıl) öğrenciye uygulanmıştır. Envanterdeki maddeler 7'li Likert derecelendirme sisteminde 1 (Hiç), 7 (Her zaman) olarak değerlendirilmiştir. Envanterin faktör yapısı AMOS programında doğrulayıcı faktör analizi ile test edilmiştir. Elde edilen faktör değerlerinin 13 maddelik envanter için uygun olduğu tesbit edilmiştir. Ölçeğin Türkçe versiyonunun faktör yapıları envanter için doğrulanmış kabul edilebilir uyum indeksi değerleri elde edilmiştir. Ölçeğin güvenirliği Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı ile incelenmiştir. Olumsuz Beden Konuşmaları ölçeği için Cronbach's alpha iç tutarlılık katsayısı sonuçları; Beden endişeleri alt ölçeği için 0, 87 ve beden karşılaştırma alt ölçeği için 0,90 olarak hesaplanmıştır. Sonuç olarak OBKÖ'nün; Olumsuz beden konuşmaları hakkındaki genel eğilimlerini değerlendirmede kullanılmak üzere geçerli ve güvenilir bir araç olduğu doğrulanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Olumsuz Beden Konuşmaları, Adölesan

POS.112 The Validity and Reliability of The Turkish Version of Negative Body Talk Scale (NBTS) For Adolescent Female Students

The purpose of this study is to test the validity and reliability of the Turkish version of Negative Body Talk Scale (NBTS) for adolescent female students. The negative body talk scale which consists of thirteen items and two subscales was comleted by 297 female (age=16,48 ±1,11) participants. Respondents of the NBTS indicated the extent to which they agree with each statement on a seven-point Likert scale, ranging from 1 (never) to 7 (every time). Factor structures of the scale were tested by confirmatory factor analysis in AMOS programme. The resulting factor is found to be appropriate for the 13-item inventory value. The compliance index values, which can be considered as verified for the factor structure inventory of the Turkish version of the scale, were obtained. The reliability of the scale was examined by Cronbach's alpha coefficient of internal consistency. Cronbach's alpha internal consistency coefficient of score for Negative Body Talk Scale; It is calculated as 0, 87 for body concerns subscale and 0,90 for body comparison. As a result, NBTS has been proved to be valid and reliable instrument used in assessing the overall negative body talk tendency.
Keywords : Negative Body Talk, Adolescente

POS.126 Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Sosyal Görünüş Kaygıları Düzeylerinin İncelenmesi

Metin YÜCEANT[1], Hüseyin ÜNLÜ[2]
1 Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Aksaray Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Sosyal kaygı bireyin kişilerarası ilişkileri ve bilişsel durumuyla ilişkilidir. Bireylerin sosyal etkileşimleri hakkındaki düşünce ve duyguları onların bilişsel-duygusal güdüsel yapılarından kaynaklanır (Baldwin ve Fergusson, 2001). Bireylerin sosyal kaygılarıyla bağlantılı olarak ele alınan bir başka kaygı türü ise sosyal görünüş kaygısıdır. Sosyal görünüş kaygısı kavramı boy, kilo, kas yapısı gibi genel fiziksel görünüşün ötesinde bireyin ten rengi ve yüz şekli (burnu, gözlerinin uzaklığı, gülüşü vs.) gibi beden algısı ve beden imajına dair özellikler de içeren daha kapsamlı bir kavramdır (Hart ve ark., 2008). Genel anlamda sosyal görünüş kaygısı, bireyin bedeniyle ve görünüşüyle ilgili olumsuz beden imajının bir sonucu olarak değerlendirilmiştir (Doğan, 2010). Bireylerin doğası gereği sosyal bir varlık olması, yaşamlarını devam ettirebilmeleri ve daha kaliteli bir yaşam için farklı insanlarla etkileşim içinde olmaya ihtiyaç duyar. Diğer insanlarla olan bu etkileşim sırasında, bir performans sergilerken, diğer insanlardan bir istekte bulunurken ya da dikkatin kendisine yöneldiği durumlarda belli düzeyde kaygı yaşar. Beden eğitimi öğretmenlerinin kendi performansları gerçekleştirebilmeleri açısından sosyal görünüş kaygısının önemli olacağı düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi öğretmen adaylarının sosyal görünüş kaygı düzeylerinin tespit edilmesidir. Tarama modelindeki bu araştırmaya, 6 farklı üniversitenin beden eğitimi ve spor öğretmenliği programlarında öğrenim gören toplam 600 beden eğitimi öğretmen adayı katılmıştır (236 bayan % 39.3; 364 erkek % 60.7). Araştırmada veri toplama aracı olarak Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği (Doğan, 2010) kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra bağımsız guruplar için t testinden yararlanılmıştır. Araştırmada beden eğitimi öğretmen adaylarının sosyal görünüş kaygısı ölçeğinden elde ettikleri ortalamalar açısından sosyal görünüş kaygı düzeylerinin düşük olduğu görülmüştür. Bunun yanında araştırmada beden eğitimi öğretmen adaylarının cinsiyet değişkeni açısından sosyal görünüş kaygı düzeyleri de karşılaştırılmıştır. Yapılan karşılaştırmada beden eğitimi öğretmen adaylarının cinsiyet değişkeni açısından sosyal görünüş kaygısı düzeyleri açısından anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.
Anahtar Kelimeler : Kaygı,Sosyal Görünüş Kaygısı,Beden Eğitimi Öğretmeni, Öğretmen Adayı

POS.126 The Analysis of the Level of Social Appearance Anxiety in Candidate Teachers of Physical Education

Social anxiety is related to the individual's interpersonal relations and cognitive status. Individuals' ideas and emotions about the social interaction derive from their cognitive-emotional intuitive structures(Baldwin&Fergusson,2001). Another type of anxiety is the anxiety of social appearance, which is dealt in relation of individuals' social anxieties. The concept of social appearance anxiety is a broad concept, which is beyond the general physical appearance like height, weight and muscle structure; it also includes the features of body perception and body image like the person's skin colour, facial shape(nose, the distance between the two eyes, smile, etc)(Hart et al.,2008). In general sense, social appearance anxiety is evaluated as the result of the negative body image related to the individual's body and appearance(Doğan,2010). As a requirement of the human nature, individuals are social creatures and they need to be in social interaction in order to be able to continue their lives and to have qualified lives. During this social interaction, while the individuals are performing or during the moments when the scrutiny is on them, they experience a certain level of anxiety. Social appearance anxiety is thought to be very significant in terms of the physical education teachers' performance. The purpose of this study is to determine the level of social appearance anxiety of the candidate physical education teachers. To the study, which is in the screening model (survey model), 600 candidate teachers have attended who are still studying in 6 different universities' physical education and sports teaching programmes(236 female 39.3% ; 364 male 60.7%). As a data collection tool, Social Appearance Anxiety Scale(Doğan,2010) has been used. During the data analysis, along with the descriptive statistics, T test is benefitted from for the independent groups. In the research, according to the average data that is obtained from the social appearance scale, social appearance anxiety level in candidate physical education teachers is seen as low. Besides this, in the research the level of social appearance anxiety level of the candidate teachers of physical education is contrasted from the aspect of gender variable. In this contrast, a meaningful difference has not been found when the gender variable is taken into consideration among the candidate teachers of physical education.
Keywords : Anxiety,social Appearance Anxiety,physical Education Teacher,teacher Candidate

POS.173 Spor ve Saldırganlık: Üniversite Öğrencileri Üzerinde Bir Araştırma

Mustafa Yaşar ŞAHİN[1], E. Esra Erturan ÖĞÜT[1], Gülfem Sezen BALÇIKANLI[1]
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı, spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin saldırganlık düzeylerini incelemek ve sporcu öğrencilerin branşları ile spor kategorilerine (bireysel spor, takım sporu) göre saldırganlık düzeylerini belirlemektir. Çalışmada veri toplama aracı olarak Kiper tarafından 1984'te geliştirilen ve 30 maddeden oluşan "Saldırganlık Envanteri" kullanılmıştır. Envanter 5'li Likert tipi olup "yıkıcı saldırganlık", "atılganlık", "edilgen saldırganlık" olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Araştırma grubu Ankara'da bir üniversitede öğrenim gören 300 öğrenciyi kapsamaktadır. Bu grubun 161'i sporcu öğrenci, 139'u spor yapmayan öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmada istatistiki yöntem olarak normallik testinin ardından betimsel istatistikler ve bağımsız t- testi kullanılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre sporcu öğrencilerde "edilgen saldırganlık" istatistiksel olarak spor yapmayanlara göre daha yüksek bulunmuştur (t=.003). Spor kategorilerine göre bakıldığında ortalamalarda takım sporları bireysel sporlara göre daha yüksek saldırganlık düzeyi gösterse de bu fark istatistiksel olarak anlamlı çıkmamıştır (sırasıyla X=1026; 1006). Branşlar açısından incelendiğinde "yıkıcı saldırganlık" ortalaması en yüksek değerde hentbol branşında (X=380), "edilgen saldırganlık" ortalaması güreş branşında (X=367), bununla birlikte "atılganlık" ortalaması basketbol branşında (X=394) en yüksek değer olarak görülmektedir. Genel saldırganlığa bakıldığında ise en yüksek ortalamanın hentbol branşında (X=1107) olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, spor yapmanın saldırganlık düzeyini yükseltebileceği düşünülebilir. Bunun bir nedeni olarak sporcularda performans baskısının saldırganlık eğilimini artırdığı akla gelebilir. Buna göre sporculara performansın yanı sıra kişisel gelişimi de hedef alan bütünleşik bir eğitimin gereği ortaya çıkmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Spor, Saldırganlık, Üniversite öğrencileri

POS.173 Sport and Aggression: A Research on Undergraduate Students

Aim of the study is to examine the aggression levels of athlete and non-athlete undergraduate students. It was also aimed to determine the aggression levels according to branches and sportive categories (team or individual). In the current study, "Aggression Inventory", which was developed by Kiper in 1984, has been used as the tool for collecting the data. Inventory is the 5 Likert type and has three sub-dimensions comprising "destructive aggression", "assertiveness", and "passive aggression". Research group includes 300 undergraduate students in Ankara province. This group contains 161 student-athletes and 139 non-athlete students. Statistical methods of the research were normality analyses, descriptive analyses, and independent t-test. Findings shown that statistically the student-athletes' "passive aggression" levels were higher than those for non-athlete students (t=.003). In the sport categories although the team sports displayed higher levels of aggression than the individual sports, this difference was not significant statistically (respectively X=1026; 1006) In terms of sportive branches, the highest mean in the "destructive aggression" was in the handball (X=380) while the wrestling (X=367) has the highest mean for "passive aggression". Additionally, the "assertiveness" has the highest mean in the basketball (X=394). Overall aggression level was seen highest in the handball branch (X=1107). Consequently, it can be assumed that sports may raise the aggressiveness level. A reason of it could be the performance pressure on athletes that causes the tendency for aggression. Accordingly, an integral education that is not only for sportive performance but also personal development seems necessary.
Keywords : Sport, Aggression, Undergraduate Students

POS.205 İşitme Engelli Futbol Sporcularında ve Işitme Engeli Olmayan Futbol Sporcularında Benlik Saygısı Düzeylerinin Karşılaştırılması

Osman ARSLAN, Elif KARAGÜN, Merve UCA, Betül BAYAZIT
Kocaeli Üniveritesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı İşitme engelli futbol sporcularında ve işitme engeli olmayan futbol sporcularında benlik saygıları arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Alt problemler olarak aynı yaş grubu İşitme engelli futbol sporcularında ve işitme engeli olmayan futbol sporcuların Psikosomatik belirtileri incelenmiştir. Sosyo-demografik özelliklerden, sporcuların sosyoekonomik düzeyleri incelenmiştir. Ankara ve Konya da yapılan bu çalışmada, özelliklerin benlik saygısı ve psikosomatik belirtilerle ilişkilerine bakılmıştır. Araştırmada 12-14 yaş grubundan 23 işitme engelli futbol sporcusunun Benlik saygıları ve Psikosomatik Belirtilerini ölçmek için; Morris Rosenberg tarafından geliştirilen Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği'nin alt ölçeklerinden olan Benlik Saygısı Ölçeği ve Psikosomatik Belirtiler Ölçeği kullanılmıştır. Sosyo-demografik özellikleri belirlemek için, araştırmacı tarafından hazırlanmış, Kişisel Bilgi Formu kullanılmıştır. Verilerin analizi ve ilişkiler için; SPSS ,15 Programı kullanılmıştır İşitme engelli futbol sporcularında ve işitme engeli olmayan futbol sporcularında benlik saygısı puanları arasında, istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır İşitme engelli futbol sporcularında ve işitme engeli olmayan futbol sporcularında benlik saygısı puanları arasında, psikosomatik belirtiler puanları arasında,anlamlı bir fark bulunamamıştır. İşitme engelli futbol sporcularında ve işitme engeli olmayan futbol sporcularında benlik saygısı puanları arasında,sosyo-demografik özelliklerinden; sporcuların ait olduğu sosyo-ekonomik düzeyler ile benlik saygısı arasında,anlamlı bir fark bulunamamıştır. Sosyo-ekonomik özellik ile sporcuların psikosomatik belirtileri arasında anlamlı ilişkiler bulunamamıştır.
Anahtar Kelimeler : Benlik Saygısı, Işitme Engeli, Spor

POS.205 A Comparison of Self-Esteem Levels Between Footballers and Deaf Footballers

The main aim of this study to put forth the relation of self-esteem between the footballers and deaf footballers.As a subproblem, psychosomatic indications of the footballers and deaf footbalers who are in same age group, are exemined.the socioeconomic status of footballers are exemined from their sociodemographic characteristics.Especially, self-esteem and psychosomatic indications are exemined in this study which has been complated in Konya and Ankara. self-esteem scale and psychosomatic indications scale which are the subscale of Rosenberg self-esteem scale which was invented by Morris Rosenberg has been used to measure the self-esteem and psychosomatic indications 23 deaf footballer among who are 12-14 years old.Personal information form used which was prepared by researcher to determine the sociodemographic characteristics.SSPS 15 software was used for the relations and data analizes. Could not find statistically significant difference in scores of self-esteem between the footballers and deaf footballers. Could not find significant difference in psychosomatic symptoms scores between the footballers and deaf footballers. Among the self-esteem scores could not find significant difference between the socioeconomic characteristics and self-esteem levels which are from the sociodemographic characteristics of footballers and deaf footballers. Could not find significant socioeconomic difference. Could not find significant relations between the socioeconomic characteristics and psychosomatic symptoms of sportsmen.
Keywords : Self-esteem, Deaf Sports

POS.211 Görme Engelli Sporcularının Fiziksel ve Motorik Özelliklerinin İletişim Becerileri Üzerine Etkisi

Cem Sinan ASLAN[1], Mahmut KARAKOLLUKÇU[2], Mehmet GÜL[2], Mücahit FİŞNE[2]
1 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Cumhuriyet Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Sporda iyi bir iletişim becerisi, sporcuların egzersiz ve spor performansının artmasına katkıda bulunan en önemli maddeler arasında yer almaktadır. Bu durum, görme engelli sporcular için daha da önem kazanmaktadır. Bu çalışmada amaç; bir grup görme engelli erkek sporcunun vücut kompozisyonu ve motorik özelliklerinin iletişim becerileri üzerine etkisini araştırmaktır. Çalışmaya, yaş ortalaması 27,44±7,15 yıl olan 16 görme engelli erkek sporcu katılmıştır. İlk olarak; katılımcılardan, Korkut (1996) tarafından geliştirilmiş "İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği"ni doldurmaları istenmiştir. Daha sonra, katılımcılar ölçekten elde ettikleri toplam puanlara göre iki gruba ayrılmışlar ve grupların vücut kompozisyonları, kuvvet, sürat ve esneklik değerleri belirlenmiştir. Grupların ortalama değerleri Student t test ve Mann-Whitney U testi ile karşılaştırılmıştır. Yanılma düzeyi (α) 0,05 olarak kabul edilmiştir. Karşılaştırma sonuçları incelendiğinde; iletişim becerileri toplam puanında gruplar arası anlamlı fark oluşmuştur (Z= -3,368; p=0,000). Grupların motorik özelliklerinden 10 m ve 30 m sprint, bacak kuvveti, dikey sıçrama, el pençe kuvveti, anaerobik güç ve esneklik değerlerinde anlamlı fark oluşmamıştır. Vücut kompozisyonu bileşenlerinden boy uzunluğu ve yağsız vücut kütlesinde de anlamlı fark oluşmazken, vücut ağırlığı (t= -2,288; p=0,038), vücut kitle indeksi (t= -2,687; p=0,018), vücut yağ yüzdesi (t= -2,713; p=0,017) ve yağ kütlesi (t= -3,259; p=0,006), değerlerinde anlamlı fark meydana gelmiştir. İletişim becerisi yüksek olan grubun vücut ağırlıkları ve yağ oranları daha düşük çıkmıştır. Sonuç olarak; görme engelli sporcuların vücut kompozisyonlarının uygunluğu, başkaları ile iletişim kurmalarını daha iyi hale getiriyor olabilir.
Bu çalışma, Cumhuriyet Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (CÜBAP) tarafından BED-013 proje numarası ile desteklenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Görme Engelli Sporcular, İletişim Becerisi, Vücut Kompozisyonu, Motorik özellikler

POS.211 Effect of Body Composition Features and Motor Skills of Visually Impaired Male Athletes On Their Communication Skills

Good communication skills in sports are among the most important ingredients contributing to the performance and growth of exercise and sports participants. This situation is becoming more and more important for visually impaired athletes. The aim of this study was to investigate the effect of body composition and motor skills of a group of visually impaired male athletes on their communication skills.
Sixteen visually impaired male athletes, the mean age was 27,44 ± 7,15, participated in this study. Firstly; participants were asked to fill out to "Communication Skills Assessment Scale" was developed by Korkut (1996). Then, participants were divided into the two groups according to their total score obtained from the scale. Finally, body composition, strength, speed and flexibility values of these groups were determined. The mean values of the groups were compared by Student's t-test and Mann-Whitney U test. Alpha level was set as 0,05 for statistical significance. When the comparison results were analyzed; the total score of communication skills were also significant differences between the groups (Z= -3,368; p=0,000). There were not any significant differences between groups for 10 m and 30 m sprint, leg strength, vertical jump, hand grip strength, anaerobic power, and flexibility. As the components of body composition; the height and lean body mass have not significant differences, but body weight (t= -2,288; p=0,038), body mass index (t= -2,687; p=0,018), body fat percentage (t= -2,713; p=0,017), and body fat mass (t= -3,259; p=0,006) have significant differences. The group with high communication skill was found that has a lower body weight and fat content. As a result; it may be claimed that; visually impaired male athletes can communicate more effective with others if have more fit body composition.
Keywords : Visually Impaired Athletes, Communication Skill, Body Composition, Motor Skills

POS.243 Sekiz Haftalık Spor Kaya Tırmanışı Eğitiminin 14 Yaşındaki Bireyler Üzerinde Durumluk ve Sürekli Kaygıya Etkileri

Dicle ARAS, Nevin GÜNDÜZ
Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Kaygı ve kaygıya bağlı düzensizlikler en yaygın psikolojik rahatsızlık türüdür ve birçok durumda yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Düzenli fiziksel aktivite artmış kaygı düzeyinin kontrol edilmesinde etkili bir yöntem olarak kullanılmaktadır. Bu araştırmanın amacı spor kaya tırmanışının (SKT) 14 yaşındaki sağlıklı bireyler üzerinde durumluk ve sürekli kaygı üzerine etkisi incelenmesidir. Araştırmaya Ankara'da bir devlet okuluna devam eden on dört (8 kız, 6 erkek) gönüllü olarak katıldı. SKT antrenmanları Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi tırmanma duvarında yapıldı. Araştırmanın ilk günü öğrencilere SKT hakkında bilgi verildi, temel tırmanış ve güvenlik konuları anlatıldı. Katılımcıların sekiz hafta boyunca haftada bir kez, üç saat süresince tırmanmaları sağlandı. Tırmanışlar üstten emniyetli tırmanış yöntemiyle saat 13:30 ile 16:30 arasında yapıldı. Durumluk ve Sürekli Kaygı Envanteri (DSKE) tırmanışa başlanan ilk gün ve tırmanışın son günü, tırmanışlardan 20 dk öncesine kadar dolduruldu. İstatistiksel analiz için SPSS (sürüm 20) programı kullanıldı. Verilerin dağılımı Shapiro-Wilk testi ile incelendi. Veriler normal dağılım gösterdiklerinden ön ve son test ortalama farkları Bağımlı Örneklem t Testi ile yapıldı. Alfa değeri 0,05 kabul edildi. Bulgulara göre DSKE'NİN durumluk kaygı puanları ön ve son test puanları ortalama farkları istatistiksel olarak anlamlı bulundu (p= 0,001, ön test 59,57 ± 5,27; son test 55,79 ± 3,95). Sürekli kaygı puanları ortalama farkı ise anlamlı kaydedilmedi (p= 0, 121, ön test 53,64 ± 6,52; son test 51,57 ± 7,23). Sonuç olarak 8 hafta boyunca, haftada bir gün ve günde üç saat yapılan spor kaya tırmanışı antrenmanlarının durumluk kaygıyı 14 yaşındaki sağlıklı bireylerde anlamlı olarak azalttığı belirlenmiştir. Buna göre spor kaya tırmanışının da düzenli bir fiziksel aktivite tipi olarak kaygıyı kontrol etmede faydalı olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Spor Kaya Tırmanışı, Durumluk Kaygı, Sürekli Kaygı

POS.243 Effects of Eigth Weeks of Sport Rock Climbing Training On State and Trait Anxiety In 14 Years Old Individuals

Anxiety disorders are the most prevalent type of psychiatric disorder and, in many cases, can affect the quality of life. Regular physical activity is used to control the increased anxiety level as an efficient method. The purpose of this study was to examine the effects of sport rock climbing training (SRC) on state and trait anxiety in 14 years old healthy individuals. A total of fourteen secondary education students (8 girls and 6 boys) who attend a public school in Ankara participated in the study voluntarily. The SRC trainings were done in Ankara University, Faculty of Sport Sciences climbing wall. On the first day of the study students were informed about the study and basic climbing and safety rules. The participants were provided to climb 3 hours per session, once a week for eight weeks. The trainings were done by using top-rope method between 1.30 and 4.30 pm. State and Trait Anxiety Inventory was filled out on the first and the last days of research, till 20 minutes before starting to climb. SPSS (version 20) was used for the statistical analysis. The distribution of the data were examined by Shapiro Wilk test. Due to the fact that the distribution of the data was normal the Paired Sample t Test was used for the mean differences of pre- and post-tests. The alfa value was set as 0.05. According to the results, the difference of state anxiety scores between pre- and post-tests was found significant (p= 0.001, pre-test 59.57 ± 5.27; post-test 55.79 ± 3.95). However, the mean difference of trait anxiety scores was not significant (p= 0.121, pre-test 53.64 ± 6.52; post-test 51.57 ± 7.923). As a result, it was understood that SRC trainings decrease the state anxiety significantly in fourteen years old healthy individuals when it is done sixty minutes per session, once a week for eight weeks. Therefore, it can be inferred that SRC can be accepted one of the regular physical activity type to control the anxiety level.
Keywords : Sport Rock Climbing, State Anxiety, Trait Anxiety

POS.250 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Okuyan Öğrencilerin Empatik Beceri Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi: Anadolu Üniversitesi Örneği

Özkan Beyaz, Dilek Yalız SOLMAZ
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Empatik beceri, bireyin karşısındakinin duygularını anladığını ona hissettirebilme becerisidir. Özellikle, öğretmen adaylarının bu beceriye sahip olmaları mesleklerinde daha başarılı olmalarını sağlayabilmektedir. Bu araştırmanın amacı, öğretmen adaylarının empatik beceri düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından tespitini yaparak değerlendirmektir. Araştırma grubunu, Anadolu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünün birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflarında öğrenim gören 141 (60 bayan, 81 erkek) öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Dökmen (1990) tarafından geliştirilen "Empatik Beceri Ölçeği-B Formu" kullanılmıştır. Verilerin analizinde "aritmetik ortalama", "standart sapma", iki grubun karşılaştırılmasında "t testi" ve çoklu karşılaştırmalarda "one way ANOVA" analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, öğretmen adaylarının empatik beceri puanlarının ortalama düzeyde olduğu gözlenmiştir. Öğretmenlik mesleğine göre bu düzeyin yetersiz olduğu söylenebilir. Bu sonucun oluşmasında, öğretmen adaylarının yeterli empati eğitimi almamış ve mesleki açıdan empatinin önemini yeterince kavrayamamış olmalarının etken olduğu düşünülmektedir. Alçay (2009)'ın, farklı okul türlerinde görev yapan yönetici ve öğretmenlerle yaptığı çalışma ile benzerlik göstermektedir. Öğretmen adaylarının cinsiyetleri ile empatik beceri puanları arasındaki ilişkiye göre anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Günümüz hayat şartlarında erkek ve kadının sorumluluk ve rollerininin gün geçtikçe birbirine benzemesi, bu sonucun oluşmasında etkili olduğu düşünülmektedir. Araştırmanın bu bulgusu, Karakuş ve Tümkaya (2015) tarafından yapılan, sınıf öğretmenlerinin empatik beceri düzeylerini araştırdıkları çalışmaları ile benzerlik göstermektedir. Öğretmen adaylarının empatik beceri puanlarının sınıf düzeyi değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Öğretmenlik bölümü dışındaki diğer üç bölümden mezun olan öğrencilerin pedagojik formasyon kursuyla öğretmen olabilmeleri, öğretmen adaylarının atanmasını güçleştirmesiyle depresyon ve gelecek kaygısının oluştuğu söylenebilir. Dökmen (2013), kaygı ve depresyonun empatik kurma becerisini olumsuz etkilediğini vurgulamıştır. Araştırmanın bu bulgusu Şen (2016)'in, okul öncesi öğretmen adaylarıyla yapmış olduğu çalışma ile tutarlıdır. Öğretmen adaylarına lisans eğitimleri sırasında empatik becerilerini geliştirecek derslerin verilmesi önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Empatik Beceri, Beden Eğitimi Ve Spor, Öğretmen Adayı

POS.250 Examination of Empathic Skill Levels of Pre-Service Physical Education Teachers in Terms of Empathic Skill Scores, Gender, and Study Year: The case of Anadolu University

Empathic skill is the skill that a person shows his/her understanding of another individual's feelings. Especially, pre-service teachers who have this skill can be more successful in their profession. The aim of this study was to investigate pre-service physical education teachers' emphatic skill scores and its relationship with gender and study year. The participants were 141 (female 60, male 81) pre-service teachers studying in the first to fourth year in the Physical Education and Sports Teaching Department of Anadolu University in the fall academic year of 2015-2016. Within this descriptive study, "Empathic Skill Scale-B Form", developed by Dökmen (1990), was used for data collection. The data was analyzed using "arithmetic mean", "standard deviation", "t test" (for double comparisons), and "one way ANOVA" (for multiple comparisons). The results revealed that empathic skill scores of pre-service teachers were medium-level which can be said to be below the desired level for teaching. The results implied that pre-service teachers did not have enough empathic courses and could not understand the importance of empathy for teaching. This finding is in line with Alçay (2009)'s study population of which was supervisors and teachers at different kind of schools. As for gender, no significant difference has been found between participants' empathic skill scores and gender. In today's world both male and female's responsibilities and roles has started to resemble each other. It's possible that this was the factor for this insignificant result. The finding of this investigation support Karakuş and Tümkaya (2015)'s study which was conducted with classroom teachers to determine their empathic skill levels. No significant difference has been found between participants' empathic skill scores and their year of study either. It is possible that pre-service teachers experience depression and anxiety since students in other programs within their faculty can also become teachers by enlisting in a pedagogical formation course which makes it more difficult for them to be appointed as teachers in public schools and this might prevent their development of emphatic skills (Dökmen, 2013). This finding supports Şen (2016)'s findings with pre-service teachers of pre-school. It can be concluded that more courses in which candidates can improve their empathic skills be offered.
Keywords : Empathic Skill, Physical Education and Sports, Pre-Service Teacher

POS.263 Sporcuların Saldırganlık Düzeylerinin Branşlarına Göre İncelenmesi

Hasan Hüseyin YILMAZ, Murat KALDIRIMCI, Orcan MIZRAK, Cemil Tuğrulhan ŞAM
Mehmet Haluk SİVİKAYA
Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; Çeşitli branşlarda aktif spor hayatlarına devam eden sporcuların saldırganlık düzeylerini karşılaştırılmaktır. Saldırganlık envanteri Atatürk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinden rastgele yöntem ile seçilmiş 150 erkek ve 150 kadın sporcuya uygulanmıştır. Çalışmanın verileri Buss ve Perry (1992) tarafından geliştirilen ve 2012 yılında Demirtaş Madran tarafından Türkçeye uyarlanıp geçerlilik ve güvenilirliği yapılmış olan ‘’ Saldırganlık Envanteri’’ kullanılarak toplanmıştır. Çalışmadan elde edilen verilerin analizinde SPSS (versiyon 22) for Windows paket istatistik programı kullanılmıştır. Verilerin istatiksel değerlendirmesinde parametrik verilerde t-testi ve Anova, nonparametrik verilerde ise Mann Whitney U ve Kruskal-Wallis H testleri kullanılmıştır. İstatistiki verilerde anlamlılık $p<0.05$ olarak seçilmiştir. Araştırmanın sonucunda sporcuların saldırganlık düzeyleri branşlarına göre incelendiğinde anlamlı farklılıklar bulunmamıştır. Fakat Erkek sporcuların kadın sporculara göre saldırganlık düzeyleri daha yüksek bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Saldırganlık, Spor Psikolojisi

POS.263 Examination According To Branchs of Aggression Levels of Athletes
This study’s purpose is to compare aggression levels of athletes continuing their active sport life in various branches. Aggression inventory was applied 150 male and 150 female athletes chosen by method of random from Sport Sciences Faculty students in Atatürk University. The datas of the study was gathered using ‘’Agression inventory’’ developed by Buss and Perry (1992) and in 2012 adapted to Turkish, validity and reliability done by Demirtaş Madran. The analysis of acquired datas from study is done using SPSS (version 22) for Windows Statistical Programme. Statistical Evaluation of Datas was used T-test and ANOVA for parametric datas and Mann Whitney U and Kruskal-Wallis H tests for non-parametric datas. Significance for statistical datas was selected being $p<0.05$. As a result of research according to the branches of aggression levels of athletes were examined, there were no significant differences. Nevertheless, aggression levels of Male athletes according to female athletes were found higher.
Keywords : Aggression, Sport Psychology

POS.265 Aktif Spor Yapan Üniversite Öğrencilerinin Branşlarina Göre İletişim Beceri Düzeylerinin Karşılaştırılması

Hasan Hüseyin YILMAZ, Murat KALDIRIMCI, Cemil Tuğrulhan ŞAM, Orcan MIZRAK, Mehmet Haluk SİVRİKAYA[1]
Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı aktif olarak spor yapan üniversite öğrencilerinin iletişim beceri düzeylerini değerlendirmek ve karşılaştırılmaktır. Çalışma Atatürk Üniversitesi'nin farklı bölümlerinde lisans eğitimine devam eden ve aktif olarak spor yapan 400 öğrenci üzerinde uygulanmıştır. Araştırmada Korkut (1996) tarafından geliştirilen ve geçerlilik ve güvenilirliği yapılmış '' İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği'' (İBDÖ) kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS (versiyon 22) for Windows paket istatistik programında değerlendirilmiştir. Verilerin istatistiksel değerlendirmesinde parametrik verilerde t-testi ve Anova, nonparametrik verilerde ise Mann Whitney U ve Kruskal-Wallis H testleri kullanılmıştır. İstatistiki verilerde anlamlılık $p<0.05$ olarak seçilmiştir. Atatürk Üniversitesi'nin çeşitli bölümlerinden elde edilen verilerde aktif olarak spor yapan öğrencilerin iletişim beceri düzeyleri branşlara göre karşılaştırıldığında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Ayrıca İletişim beceri düzeylerinde cinsiyete göre de anlamlı farklılıklar ortaya çıkmıştır. Aktif spor yapan kadın öğrencilerin, aktif spor yapan erkek öğrencilere göre iletişim becerilerinin daha iyi olduğu belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : İletişim Becerileri, Spor Psikolojisi

POS.265 Comparison of Communication Skill Levels According To Branches of College Students Who Do Sport Actively

The aim of study is to assess and compare the communication skill levels of college students who actively do sport. The study was applied on 400 students actively doing sport and continuing their graduate education in different departments of Atatürk University. At the research '' Communication Skills Assessment Scale'' which has been developed and validity and reliability made by Korkut (1996) was used. The analysis of acquired datas from study is done using SPSS (version 22) for Windows Statistical Programme. Statistical Evaluation of Datas was used T-test and ANOVA for parametric datas and Mann Whitney U and Kruskal-Wallis H tests for non-parametric datas. Significance for statistical datas was selected being $p<0.05$. Comparison according to branches the communication Skill Levels of Students actively doing sport in acquired datas from different departments of Atatürk University was found significant differences. Also, According to gender in communication skill levels appeared significant differences too. Communication skill levels of female actively doing sport according to male actively doing sport was determined being better.
Keywords : Communication Skill, Sport Psychology

POS.275 Antrenör Kaynaklı Özerklik Desteği Ölçeği'nin Genç Sporcular için Güvenirliği ve Geçerliği

Duygu KARADAĞ[1], Aydan GÖZMEN[2], Nurgül KESKİN[1], F. Hülya AŞÇI[2]
1 Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Hagger ve arkadaşları (2007) tarafından geliştirilen ve Müftüler (2016) tarafından Türkçe uyarlaması egzersiz ortamında yapılan Algılanan Özerklik Desteği Ölçeği'nin Antrenör formunun geçerliği ve güvenirliğinin 12-18 yaş grubu adölesan sporcularda incelemektir. Bireysel ve takım spor dallarından 95 kız (Xyaş= 14.34 ± 2.29) ve 110 erkek (Xyaş= 14.02 ± 1.96) olmak üzere toplam 205 (Xyaş = 14.17 ± 2.12) adolesan sporcu çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Antrenör Kaynaklı Özerklik Desteği Ölçeği, tek boyutlu olup; spor ortamında sporcunun antrenörden algıladığı özerklik desteğini ölçen 12 maddeden oluşmaktadır. Ölçekte yer alan maddeler 7'li Likert ölçek üzerinde cevaplandırılmaktadır. Ölçeğin faktör yapısını test etmek için Varimaks Dönüştürmesi ile yapılan Temel Bileşenler Faktör Analizi kullanılmıştır. Ölçeğin iç tutarlılığı Cronbach Alfa katsayısı kullanılarak hesaplanmıştır. Temel Bileşenler Faktör Analizi Varimaks Dönüştürme sonuçları ölçeğin tek faktörlü yapısını desteklemekte ve maddeler toplam varyansının %61.45'ini açıklamaktadır. Ölçekte yer alan maddelerin faktör yükleri 0.70 ile 0.87 aralığında değişmektedir. Ölçeğin cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı 0.94 olarak hesaplanmıştır. Elde edilen bulgular göz önünde bulundurulduğunda "Antrenör Kaynaklı Özerklik Desteği Ölçeği"'nin 12-18 yaş grubu adölesan sporcularda; spor ortamında, antrenör kaynaklı özerklik desteği algısının değerlendirilmesi için güvenilir ve geçerli bir araç olduğu sonucuna ulaşılabilir.
Anahtar Kelimeler : Özerklik Desteği, Antrenör, Spor Ortamı, Sporcu

POS.275 The Reliability and Validity of the Perceived Autonomy Support Scale (Coaches Form) for Adolescent Athletes

The purpose of this study is to examine the reliability and validity of Perceived Autonomy Support scale that was developed by Hagger et.al. (2007) and adapted to Turkish exercise setting by Muftuler (2016) for the adolescent athletes aged between 12-18 years old. Ninety-five female (M_{age} = 14.34 ± 2.29) and 110 (M_{age}= 14.02 ± 1.96) male, totally 205 (M_{age} = 14.17 ± 2.12) adolescent athletes from the individual and team sports voluntarily participated in the study. The Perceived Autonomy Support Scale is uni-dimensional and consists of 12 items measuring the perceived autonomy support from the coaches. Each item is responded on 7 point Likert scale. Principle Components Factor Analysis with the Varimax Rotation was used to test the factor structure of the scale. The Cronbach Alfa coefficient was calculated for testing the internal consistency. The results of Principle Components Factor Analysis with Varimax Rotation supported the single-factor structure of the scale and the items explained 61.45% of the total variance. The factor loadings of items were ranged between 0.70 and 0.87. Cronbach Alfa internal consistency coefficient of the scale was 0.94. It can be concluded that "Perceived Autonomy Support Scale" is a reliable and valid tool for the measurement of the role of perceived autonomy support from coaches in adolescent athletes.
Keywords : Autonomy Support, Coach, Sport Environment, Athlete

POS.287 Spora Katılımın Orta Öğretim Öğrencilerinin Akademik Başarılarına ve Öz-Yeterliklerine Etkisi

Orhan Fatih BALANLI, Hüseyin ÜNLÜ
Aksaray Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Günümüzde spor, bireylere fiziksel olarak fayda sağlamak, bireylerin ruhsal durumlarını iyileştirmek ve sosyalleşmesini sağlamak amacıyla yapılan hareketler olarak ele alınmaktadır (Tunç, 2010). Öz yeterlik öğrencilerin bir aktivitede ne kadar çaba harcayacaklarını, karşılarına bir engel ve olumsuz bir durum çıkınca ne kadar sürdüreceklerini ve ne kadar dayanacaklarını saptar (Pajares, 2002). Öğrencilerin sınıf ortamında çeşitli aktivite ve kurslarda artarak zorlaşan seviyelerde görev ve sorumlulukları başarılı bir biçimde tamamladıklarında, öz yeterliklerini etkileyen başarılı deneyimlere bağlı olarak akademik başarıları artar (Choi, 2005). Bu çalışmalar incelendiğinde spora katılımın artması bağlamında, spora katılımın öğrencilerin akademik başarıları ve öz yeterlikleri üzerindeki etkisini açıklayan çalışmalara ihtiyaç vardır. Bu çalışmanın amacı, spora katılımın orta öğretimde öğrenim gören öğrencilerin akademik başarıları ve öz yeterlikleri üzerinde bir etkisinin olup olmadığını tespit etmektir. Araştırmaya 2015-2016 eğitim öğretim yılında Aksaray ilinde farklı liselerde öğrenim gören 837 erkek (%56.5), 644 (%43.5) olmak üzere toplam 1481 öğrenci katılmıştır. ($M_{yaş}$=16.22; Ss=1.176). Araştırmada veri toplama aracı olarak; ortaöğretim öğrencilerinin spora katılım durumlarını belirlemek amacıyla spora katılım anketi kullanılmıştır. Bunun yanında akademik öz yeterliklerini belirlemek amacıyla "Akademik Öz-yeterlik Ölçeği" ve atletik öz yeterliklerini belirlemek amacıyla "Sürekli Sportif Güven Envanteri" kullanılmıştır. Verilerin analizine başlamadan önce verilerin normal dağılım gösterip göstermediği Kolmogorov-Smirnov testi ile kontrol edilmiş olup verilerin normal dağıldığı belirlenmiştir. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerin yanı sıra, spor yapıp yapmama durumlarına göre akademik başarı ve öz-yeterlik düzeyleri arasındaki farkı belirlemek amacı ile t testi analizinden yararlanılmıştır. Araştırmada; öğrencilerin spora katılım durumları ve akademik başarıları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür ($p > 0.05$). Ancak öğrencilerin spora katılım durumları ve akademik öz-yeterlik düzeyleri arasında ve spora katılım ve atletik öz-yeterlik düzeyleri arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($p < 0.05$). Sonuç olarak, spora katılımın orta öğretimde öğrenim gören öğrencilerin akademik başarı düzeylerine bir etkisinin olmadığı ancak akademik öz-yeterlilik ve atletik öz-yeterlilik düzeylerine etkisinin olduğu görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Akademik Başarı, Spora Katılım, öz-yeterlik

POS.287 The Impact of Sports Participation on the Academic Achievement and Self-Efficacy of the Secondary School Students

Today, sports should be considered as motions made in order to allow the individual to benefit physically, to improve the metal state and to ensure the socialization (Tunç, 2010). The purpose of this study is to detect whether the sports participation has any impact on academic achievement and self-efficacy of the students attending secondary education. A total of 1481 students including 837 men (56.5%) and 644 (43.5%) female students participated in the research; the students were attending different high-schools during the 2015-2016 academic years in the province of Aksaray. The sports participation survey was used as data collection tool in order to determine the students' sport participating status. Additionally, the "Academic Self–Efficacy Scale" was used in order to determine their academic self-efficacy, and the "Trait Sport Confidence Inventory was used in order to determine their athletic self-efficacy. Before starting the data analysis, the normal distribution of the data was determined by checking with the Kolmogorov–Smirnov test whether the data showed normal distribution or not. During the analysis of the data, beside the descriptive statistical analysis, the t-test was used in order to determine the difference between the academic achievement and self-efficacy levels according to the fact of doing or not doing any sports. Significant difference was not observed in the research between the status of sports participation and the academic achievement of the students ($p>0,05$). However, significant differences were observed between the students' sports participation status and their levels of academic self-efficacy as well as between the sports participation and the athletic self-efficacy levels ($p<0,05$). As a result, it was observed that sports participation did not have any impact on the academic achievement of the students attending secondary education however it had an impact on their academic self-efficacy and on their athletic self-efficacy levels.
Keywords : Academic Achievement, Sport Participation, Self-efficacy

POS.304 Farklı Branş Sporcularının Psikolojik Sağlamlık Düzeylerinin İncelenmesi

İlhan ADILOĞULLARI[1], Adem YÜCEL[1], Yasemin ALDEMİR[2]
1 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı farklı branşlarda (Bireysel ve Takım Sporları) sporcuların psikolojik sağlamlık düzeylerinin incelenmesidir. Çalışmaya Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrenci-sporcu 159 kişi katılmıştır.Çalışmanın verilerini elde etmek için Smith ve ark. (2008) tarafından geliştirilen ve Doğan (2015) tarafından Türkçe adaptasyonu yapılan 6 maddeli "Kısa Psikolojik Sağlamlık Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS.22 programı kullanılmıştır. İkili değişkenlerin analizinde independent sample t-testi, iki değişken arasındaki ilişki ise r istatistiği ile değerlendirilmiştir.Çalışma sonucunda takım sporu yapan sporcuların psikolojik sağlamlık düzeylerinin bireysel spor yapan bireylere göre anlamlı derecede yüksek çıkmıştır. Çalışmaya katılanların psikolojik sağlamlık düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı olarak değişmediği ancak çalışmaya katılanların psikolojik sağlamlık düzeylerinin deneyim ile pozitif korelasyon gösterdiği bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Öğrenci, Sporcu, Psikolojik Sağlamlık

POS.304 Examination of The Resilience Levels of The Ahtletes

The purpose of the study examination of the resilience levels of the ahteletes in different branches(Individual and Team Sports).159 volunteers student-athlete To the study who participated The study Çanakkale 18 Mart University of Physical Education and Sports School student-athletes from 159 people participated voluntary in the study.To obtain data of study developed by Smith et. all.,(2008) and to the Turkish version adopted by Dogan (2015) 6 item inventory "Brief Resilience Scale" are used.In analyze of the data was used SPSS.22.In the analysis of binary variables independent sample t-test, the relationship between the two variables was assessed with r statistics.In conclusion; team sports level of resilience of those who were found to be significantly higher compared to individual sports.Resilience levels who participants to the study did not change significantly according to gender but resilience levels of study participants with experience a positive correlation between resilience levels and experience and of the study participants were found.
Keywords : Student, Athlete, Resilience.

POS.340 Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Durumluk Kaygı Düzeyleri Ile Karar Verme Stilleri Arasındaki İlişkinin Incelenmesi

Serdar SUCAN[1], Doğan DOĞAN[2], Canan URAT[3]
1 Erciyes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Güney Rus Üniversitesi, Yönetim İşletme Ve Hukuk Enstitüsü, Russia
3 Kayseri Melikgazi Belediyesi, Halk Eğitim Merkezi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, Erciyes Üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulu özel yetenek sınavına giren adayların durumluk kaygı düzeyleri ile karar verme stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır. Araştırma kapsamına 2016-2017 eğitim öğretim yılında Erciyes üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulu özel yetenek sınavına başvuran 1400 adaydan gönüllü katılan 485 aday alınmıştır. Veri toplama aracı olarak adaylara ait kişisel bilgi formu, Mann ve arkadaşları tarafından geliştirilen (1998) "Melbourne Karar Verme Ölçeği-II" ile Spielberg ve arkadaşları tarafından geliştirilen (1964) "Durumluk Kaygı Envanteri" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20.0 programından yararlanılmıştır. Elde edilen veriler, t testi, ANOVA testi, Tukey testi, Spearman korelasyon analizi ve Regresyon Analizi ile değerlendirildi ve $p<0.05$ düzeyinde anlamlılık arandı. Araştırma sonucunda, durumluk kaygı düzeyinin karar verme stilleri üzerine etkisinin olduğu, durumluk kaygı düzeyi ile karar verme stilleri arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Durumluk Kaygı, Karar Verme Stilleri, Yetenek, Spor.

POS.340 An Analysis of The Relationship Between State Anxiety Levels and Decision Making Styles of The Candidate Students Entering The Special Ability Exam For Erciyes University School of Physical Education and Sports

In this work, an analysis of the relationship between state anxiety levels and decision making styles of the candidate students entering the special ability exam for Erciyes University school of physical education and sports is planned to investigate. It was taken 485 canditates from 1400 canditates who had applied Erciyes University school of physical education and sports special ability exam to the scope of searching in 2016-2017 education year. For gathering data instrument, it was used personal information form belong to the canditates, Mann and his colleagues developed by (1998) "Melbourne Decision Making Questionary-II" with Spielberg and his colleagues developed by (1964) "State Anxiety Inventory" is used. In evaluating data,it was used SPSS 20.0 program. For analysis of the data, t test, ANOVA test, Tukey test, Spearman correlation analysis and Simple Linear Regression were used and $p<0.05$ level of significance was searched. In result of searching, there is a significant negative relationship between state anxiety and decision-making styles.
Keywords : State Anxiety, Decision Making Styles, Ability, Sport.

POS.341 Erciyes Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Umut Düzeyleri Ile Algılanan Stres Düzeyleri Arasındaki Ilişkinin Incelenmesi

Serdar SUCAN[1], Doğan DOĞAN[2], Canan URAT[3]
1 Erciyes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Güney Rus Üniversitesi, Yönetim İşletme ve Hukuk Enstitüsü, Russia
3 Kayseri Melikgazi Belediyesi, Halk Eğitim Merkezi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, Erciyes Üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulu özel yetenek sınavına giren adayların umut düzeyleri ile algılanan stres düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır. Araştırma kapsamına 2016–2017 eğitim öğretim yılında Erciyes üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulu özel yetenek sınavına başvuran 1400 adaydan gönüllü katılan 485 aday alınmıştır. Veri toplama aracı olarak adaylara ait kişisel bilgi formu, Luthans ve arkadaşları tarafından geliştirilen (2007) "Umut Ölçeği" ile Cohen, Kamarck ve Mermelste (1983) tarafından geliştirilen "Algılanan Stres Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20.0 programından yararlanılmıştır. Elde edilen veriler, t testi, ANOVA testi, Tukey testi, Spearman korelasyon analizi ve Regresyon Analizi ile değerlendirildi ve $p<0.05$ düzeyinde anlamlılık arandı. Araştırma sonucunda, umut ölçeğinin algılanan stres üzerine etkisinin olduğu, umut ölçeği ile algılanan stres düzeyi arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Umut, Algılanan Stres, Yetenek, Spor.

POS.341 An Analysis of The Relationship Between Hope Levels and Perceived Stress Levels of The Candidate Students Entering The Special Ability Exam For Erciyes University School of Physical Education and Sports

In this work, an analysis of the relationship between hope levels and perceived stress levels of the candidate students entering the special ability exam for Erciyes University school of physical education and sports is planned to investigate. It was taken 485 canditates from 1400 canditates who had applied Erciyes University school of physical education and sports special ability exam to the scope of searching in 2016-2017 education year. For gathering data instrument, it was used personal information form belong to the canditates, Luthans and his colleagues developed by (2007) "Hope Scale" with Cohen, Kamarck and Mermelstein (1983) developed by "Perceived Stress Scale" is used. In evaluating data,it was used SPSS 20.0 program. For analysis of the data, t test, ANOVA test, Tukey test, Spearman correlation analysis and Simple Linear Regression were used and $p<0.05$ level of significance was searched. In result of searching, to have an effect on the perceived stress scale of hope, A significant negative correlation between the perceived level of stress has been found to scale with hope.
Keywords : Hope, Perceived Stress, Ability, Sport.

POS.345 Spor Hizmeti Alan Bireylerde Sosyal Görünüş Kaygısı İle Mutluluk Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Ali Gürel GÖKSEL[1], Çağdaş CAZ[2], Ömer Faruk YAZICI[3], Ercan ZORBA[1]
1 Muğla Sitki Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
3 Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Erbaa Meslek Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı; spor hizmeti alan bireylerde sosyal görünüş kayısı ile öznel mutluluk ilişkisini açıklamaktır. Çalışma grubunu; İstanbul ilinde yer alan spor merkezlerine gelen ve tesadüfi yöntemle çalışmaya dâhil edilen 238 kişi (146 kadın, 92 erkek) birey oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Hart ve arkadaşları (2008) tarafından geliştirilen, Doğan (2010) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ve geçerlik-güvenirlik çalışması yapılan "Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği" ile Lyubomirsky ve Lepper (1999) tarafından geliştirilen ve Akın ve Satıcı (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Öznel Mutluluk Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntem olarak; betimsel istatistikler, bağımsız gruplar için t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Tukey çoklu karşılaştırma testi ve bağımlı değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek için Pearson Correlation testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda; katılımcıların mutluluk düzeyleri gelir durumu değişkenine göre anlamlı farklılık gösterirken, gelir durumlarının sosyal görünüş kaygısında etkili olmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca, mutluluk ile sosyal görünüş kaygısı arasında negatif yönde düşük düzeyde ilişki olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Sosyal Görünüş, Kaygı, Mutluluk, Spor Hizmeti

POS.345 Determiniton of The Relationship Between Social Appearance Anxiety and Happiness of Taking Sport Service of Individuals

The aim of the research is to explain the relationship between social appearance anxiety of taking sport service of individuals and their subjective happiness. The sample of study consists of 146 female and 92 male, a total of 238 individuals who receive services from a private sports center in the province Istanbul. In this research, "Social Appearance Anxiety Scale" that was developed firstly by Hart et al. (2008) and adapted to Turkish by Dogan (2010) together with "Subjective Happiness Scale" that was developed by Lyubomirsky and Lepper (1999) and adapted to Turkish by Akın and Satici (2011) and were used to collect data. In the evaluation of data as statistical analyzes; descriptive statistics, for independent groups t-test, one way analysis of variance (ANOVA), Tukey's multiple comparison test and Pearson Correlation test was used to determine the relationship between the dependent variables. As a result of the research; participants' happiness levels showed significant differences according to income status variables, there were no significant differences for social appearance anxiety. Additionally a negative low level significant relationship was found between happiness and social appearance anxiety.
Keywords : Social Appearance, Anxiety, Happiness, Sports Service

POS.347 Akademisyenlerin Mesleki Doyumlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi (Marmara Üniversitesi Örneği)

Ali Gürel GÖKSEL[1], Ömer Faruk YAZICI[2], Osman Tolga TOGO[3], Ercan ZORBA[1]
1 Muğla Sitki Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Erbaa Meslek Yüksekokulu, Türkiye
3 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı; akademisyenlerin mesleki doyumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesidir. Çalışma grubunu; Marmara Üniversitesi'nde görev yapan ve tesadüfi yöntemle çalışmaya dâhil edilen 100 akademisyen (37 kadın, 63 erkek) oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Kuzgun, Aydemir-Sevim ve Hamamcı (1999) geliştirilen "Mesleki Doyum Ölçeği" ve araştırmacılar tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Veriler; t-testi ve Anova kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda; hayalindeki mesleği icra ettiğini düşünenler ile düşünmeyen akademisyenler arasında anlamlı farklılık tespit edilmişken, kadın ve erkek akademisyenler arasında istatistiki anlamda herhangi bir fark tespit edilmediği belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Akademisyen, Mesleki Doyum, Akademik Personel

POS.347 The Investigation of Occupational Satisfaction Levels of Academicians In Terms of Different Variables (Sample of Marmara University)

The purpose of this research is to the occupational satisfaction levels of academic staff in terms of different variables. For this purpose, 100 academicians (37 female and 63 male), working in a Marmara University in Istanbul were applied a questionnaire. In identifying the research participants, a random selection process was used. In this research, "Occupational Satisfaction Scale" that was developed by Kuzgun, Aydemir-Sevim ve Hamamcı (1990) and "Personal Information Form" developed by the researchers were used to collect data. In the evaluation of data as statistical analyzes; for independent groups t-test and one way analysis of variance (ANOVA) test was used. As a result of the research; participants' occupational satisfaction levels showed significant differences according to the thinking of make your dream occupation variables. In addition, there were no significant relationships between female and male academicians were determined. In addition, there was no significant relationship between men and women academicians in terms of occupational satisfaction variables.
Keywords : Academician, Occupational Satisfaction, Academic Staff

POS.365 Lise Öğrencilerinin Sosyal Görünüş Kaygısı

Soner TUZCUOĞLU[1], Işıl AKTAĞ[2]
1 Milli Eğitim Bakanlığı, Ankara Fen Lisesi, Türkiye
2 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Sosyal görünüş kaygısı boy,kilo, kas yapısı gibi genel fiziksel görünüşün ötesinde bireyin ten rengi ve yüz şekli (burnu, gözlerinin uzaklığı, gülüşü vb.) gibi özelliklerinide içeren daha kapsamlı bir kavramdır. Yani genel fiziksel görünüşün ötesinde daha ayrıntılı ve bütüncül bir durum söz konusudur(Doğan, 2010). Bu çalışmanın amacı Ankarada bir lisede öğrenim gören öğrencilerinin sosyal görünüş kaygılarını belirleyerek bunun cinsiyet, öğrenim gördükleri sınıf ve spor yapma düzeylerine göre karşılaştırılmasıdır. Çalışmada Hart ve ark. tarafından (2008) geliştirilen Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek 16 maddeden oluşmuştur ve 5'li Likert şeklinde hazırlanmıştır.Sosyal görünüş kaygı ölçeğinden alınan yüksek puanlar görünüş kaygısının yüksek olduğunu göstermektedir. Çalışmaya Ankarada bulunan bir lise 9, 10 ve 11. sınıflarda öğrenim gören toplam 296 öğrenci katılmıştır. Bu öğrencilerden 163 kadın, 133 erkek öğrencidir. Çalışmada elde edilen sonuçlara göre öğrencilerin sosyal görünüm kaygısı cinsiyete göre bir farklılık göstermemektedir. Kadınların sosyal görünüş kaygı ortalaması 2.03 iken bu seviye erkeklerde 2.11 olarak elde edilmiştir. Öğrencilerin sınıf düzeylerine göre sosyal görünüş kaygılarına bakıldığında 9. sınıf öğrencilerinin ortalamaları 2.06, 10. sınıf öğrencileri 2.14 ve 11. sınıf öğrencileri 1.98 sosyal görünüş kaygısı ortalaması elde etmişlerdir. İstatiksel olarak bu değerler sınıflar arasında anlamlı düzeyde bir farklılığı göstermemektedir. Öğrencilerin spor yapma-yapmama durumuna göre sosyal görünüş kaygılarına bakıldığında spor yapmayan ve çeşitli sürelerde spor yapan öğrenciler arasında anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir.Öğrencilerden 142'si spor yapmadıklarını belirtmiştir, sosyal görünüş kaygı ortalaması 2.11 dir. 65 öğrenci haftada 2-3 saat spor yaptığını belirtmiştir, sosyal görünüş kaygı ortalaması 2.01, bu durum haftada 4-5 saat spor yapanlarda 2.05, 6-7 saat spor yapanlarda 1.96, 8 saat ve üstü spor yapanlarda 2.13 olarak elde edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Sosyal Görünüm Kaygısı, Cinsiyet, Sınıf.

POS.365 Social Appearance Anxiety of High School Students

Social appearance anxiety is a more comprehensive concept that consists of personal characteristics such as complexion(skin color) and shape of the face (the nose, distant between the eyes, smile, etc.) in addition to the general physical appearance including height, weight and muscular structure. Social Appearance Anxiety Scale developed by Hart et. Al (2008) and adapted to Turkish by Doğan (2010), is a self-report type of scale that aims to measure emotional, cognitive and behavioral anxiety related to one's appearance. There is 16 items with 5 point Likert scale. The purpose of the study is to determine social appearance anxiety of high school students according to their gender, class level and whether they were doing sport or not. The result of t test analyze in order to find out gender differences it has found that there isn't any significant difference students social appearance anxiety according to their gender. Social appearance anxiety mean for women is 2.03 and it is 2.11 for men. When social appearance anxiety is analyzed according to class level of students, it has found that there isn't any significant differences according to class level. 9Th grade students social appearance anxiety mean is 2.06, 10th grade is 2.14. and it is 1.98 for students at 11th grade. When we look at the social appearance anxiety level of students whether they were doing sport or not, it has been found there is not any significant difference between groups social appearance anxiety level.
Keywords : Social Appearance Anxiety, Gender, Class.

POS.370 Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri Üzerine Sporun Etkisinin Araştırılması

Merve UCA[1], Betül BAYAZIT[1], Malik BEYLEROĞLU[2]
1 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi, Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri üzerine sporun etkisinin araştırılmasıdır. Çalışmada öğrencilerin yalnızlık düzeyleri; cinsiyet, spor branşı ve egzersiz sıklığı değişkenleri açısından incelenmiştir. Araştırmanın örneklemini; 2015–2016 eğitim-öğretim yılında, Sakarya Üniversitesi ve Kocaeli Üniversitesinde farklı bölümlerinde öğrenim gören ve rasgele örneklem yöntemi ile seçilmiş, toplam 150 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada elde edilen veriler, kişisel bilgi formu ve Demir (1989) tarafından Türkçeye uyarlanan, UCLA (University of California Los Angeles) Yalnızlık Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Çalışmanın verileri, betimsel istatistikler t-testi kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırma ile ilgili istatistiksel sonuçlara bakıldığında; cinsiyet değişkenine göre yalnızlık düzeylerinde; spor yapan kadın ve erkek öğrencilerde, spora ait değişkenler (spor branşı ve egzersiz sıklığı) ile yalnızlık düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır. Spor yapan ve yapmayan kadın öğrencilerin yalnızlık düzeyleri arasında istatistiksel anlamlı bir fark bulunurken, erkek öğrencilerin yalnızlık düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Egzersiz, Spor, Üniversite Öğrencisi, Yalnızlık, Boks, Tenis

POS.370 The Aim of This Study Is To Research The Effect of Sports On Loneliness Levels of University Students

The aim of this study is to research the effect of sports on loneliness levels of university students.In the study, it was examined to determine the loneliness levels of the students in terms of variables of gender, sport type and exercise frequency. The sample of the study constitute, a total of 150 students which were choosen via random sampling method among the students who are studying in different faculties of Sakarya and Kocaeli Universities between 2015-2016. The data obtained via the study, collected by using personal information form and UCLA (University of California Los Angeles) loneliness scale which was adapted to Turkish by Demir (1989).The data of te study evaluated by using descriptive statistics T-Test. If to check statistical results which are related to the research, there was no satistically significant difference between the loneliness levels and variables of sport (Sport type and exercise frequency) in the loneliness levels according to gender vary, among the male and female students who are exercising, When it is posible to find a statistical significant difference in the loneliness levels of among woman students who takes part in sport and who does not, it is not possible to find any statistical significant difference among male students who take part in sports and who does not.
Keywords : Exercise, Sport, University Student, Loneliness, Box, Badminton

POS.391 Serbest Zamanlarında Spor Yapan ve Yapmayan Kadinlarda Yaşam Doyumu ve Umutsuzluk Düzeyi

Canan ÖNER, Elif KARAGÜN
Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Serbest zamanlarında spor yapan ve yapmayan kadınların; yaşam doyumu ve umutsuzluk düzeylerini belirleyerek; yaş, medeni durum, eğitim, gelir düzeyi ve çalışma hayatı açısından bir farklılık gösterip göstermediğini değerlendirmektir. Betimsel olan bu araştırmanın örneklemini Kocaeli İlinde; 20-60 yaş arasında 100 spor yapan, 100 sedanter toplam 200 gönüllü kadın oluşturmaktadır. Sosyo-demografik özelliklerini belirleyen bilgi anketinin yanı sıra; Yaşam Doyum Ölçeği ile Beck Umutsuzluk Ölçeği uygulanmıştır. Veriler normal dağılım göstermediğinden Mann Whitney U testi ve Kruskal-Wallis H testleri kullanılmıştır. Spor yapan ve yapmayan kadınların; umutsuzluk düzeyi ve yaşam doyumu sonuçları gibi**,** yaş, çocuk sayısı, birlikte yaşanılan birey sayısı, İşten ayrılma süreleri ve çalışma süreleri açısından; hem yaşam doyumları hem de umutsuzluk düzeylerinde anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Aile gelirleri açısından; hem yaşam doyumlarında (p=.000) hem de umutsuzluk düzeylerinde (p=0,006) anlamlı farklılık bulunmuştur. Eğitim düzeyleri açısından yaşam doyumu açısından anlamlı bir fark görülürken iken (p=0.033); umutsuzluk düzeyleri açısından anlamlı farklılık görülmemiştir (p=0,788). Medeni durum açısından spor yapan ve yapmayan kadınlar karşılaştırıldığında; yaşam doyumları açısından evlilerde yaşam doyumu anlamlı düzeyde yüksek (p=,006) iken; umutsuzluk puanları açısından anlamlı bir fark görülmemiştir (p=0,939). Kadınlar araştırma sürecinde çalışmıyor olsalar bile, daha önceki zamanlarda çalışmış olanlar spor yapıp yapmama durumuna göre karşılaştırıldıklarında; analiz sonuçları anlamlı olmasa da yaşam doyumu puanları çalışanlar lehine (p=,524), umutsuzluk puanları ise çalışmayanlar lehine (p=,415) yüksek görülmüştür. Herhangi bir etkinliğe katılanların umutsuzluk puanları anlamlı derecede düşüktür (p=.004). Bu çalışmada spor yapan ve yapmayan kadınların umutsuzluk düzeyleri ve yaşam doyumları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak bireylerin spor dışında katıldıkları rekreatif etkinliklerin olması, gelir düzeylerinin iyi olması hem yaşam doyumu hem de umutsuzluk düzeylerini etkilemektedir. Eğitim düzeyi ve medeni durum yaşam doyumunu etkilemez iken umutsuzluk düzeyini etkilemektedir. Şimdi çalışmıyor olsalar bile yaşamının herhangi bir döneminde çalışmış olmak kadınların umutsuzluk düzeylerini etkilemez iken, yaşam doyumlarını olumlu yönde etkilediği görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Umutsuzluk, Yaşam Doyumu, Spor Yapan Kadınlar, Sedanter Kadınlar

POS.391 The Women Who Do Or Do Not Do Sports İn Their Free Time Their Life Satisfaction and Despair Level

Women who perform or do not perform sports in their leisure time; Life satisfaction and making their desperateness status clear; age , martial status, education, income status and evalutes if their working life changes in anyway. With this scientific research in the province of Kocaeli. 100 people aged between 20-60 of who perform sport with a total of 200 people 100 of those people where women. The data which was used showed normal distribution by using mann-whitney and kruskall Wallis h tests. Women who do or do not play sports; like despair and life satisfaction, age number of children, number of individuals living together, working hours from beggining until the end and also no significant differences between desperation levels. İn terms of family income both despair and life satisfaction Show a significant level os difference. Education leves in terms of life satisfaction & despair level have no presence. In terms of martial status and comparing women who do or do not perform sports; from an angle of life satsfaction while the woman who are married whose life satisfaction levels are high thy Show no points of despair. Even if the women aren't working in the reserch process when you compare to those who have worked before you can see even though the analysis results doesn't have much meaning the ones who struggle for life satisfaction and the ones who don't work their despair levels have a high level. Whenever they participate in a special event their despair degree drops. In this study, fort he women who do or do not play sports their is no difference between their life satisfaction or despairness. But the say that individuals who participate in recreational activities besides sports their income levels affect the layout of both despair and life satisfaction levels. While it doesn't affect the level of hopelessness education levels and marital status affects life satisfaction. Even though they do not work, they work hard at nay areas of life it shows it may not effect their hopelessness but it can have an effect on their life satisfaction.
Keywords : Hopelessness, Life Satisfaction, Women Who Do Sports, Sedanter Women

POS.461 Üniversiteli Basketbolcuların Antrenörlerinin Kendilerine Karşı Davranışlarını Algılama Düzeyi

Egemen ERMİŞ[1], Osman İMAMOĞLU[1], Necati Alp ERİLLİ[2]
1 Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Cumhuriyet Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Ekonometri Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı üniversite basketbolcuların antrenörlerinin davranışlarını algılama düzeyinin araştırılmasıdır. Çalışmaya algılama anketini tam dolduran 49 erkek 34 kadın devlet ve özel üniversite öğrencisi basketbolcu dâhil edilmiştir. Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği Türkçe uyarlaması kullanılmıştır. İstatistiksel işlemlerde Independet -Samples T ve Mann Whitney U testleri kullanılmıştır. Erkek basketbolcuların yaş, boy uzunluğu ve vücut ağırlığı ortalamaları 21,33 yıl, 190,00 cm ve 83,00 kg iken kadınlarda 21,26 yıl, 170,59 cm ve 59,53 kg bulunmuştur. Üniversiteli basketbolcuların özel ve devlet üniversitesinde okumaya göre antrenör davranışlarını değerlendirme ölçeğinin alt boyutlarından sadece zihinsel hazırlıkta anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Hedef belirleme, yarışma stratejileri, olumlu ve olumsuz antrenör davranışları, fiziksel antrenman ve planlama, teknik beceri yönünden ve ölçeğin toplamından alınan puanlar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Erkekler kadınlara göre olumlu puanda daha az ve olumsuz puanda daha fazla puan almışlardır. Devlet üniversitelerinde zihinsel hazırlık özel üniversitelerdeki duruma göre daha yüksek bulunmuştur. Özel üniversitelerdeki antrenörlerin zihinsel hazırlık yönünden sporcularına daha fazla katkı sağlamaları önerilir.
Anahtar Kelimeler : Basketbol, Algılama, Davranış

POS.461 University Student Basketball Players' Perspectives of Their Coaches' Behaviors
The objective of this study is to research university student basketball players' perspectives of their coaches' behaviors. 49 male and 34 female state and private university student basketball players who completed the scale fully were included in the study. Turkish adaptation of The Coaching Behavior Scale for Sport was used. Independent-Samples T and Mann Whitney U tests were used for statistical analysis.
Averages of age, height and weight were 21,33 years, 190,00 cm and 83,00 kg, respectively for male basketballers, while they were 21,26 years, 170,59 cm and 59,53 kg, respectively for female basketballers. Significant difference was found only in mental preparation subscale of the coach behavior assessment scale in terms of students' attending state or private university ($p<0,05$). No significant difference was found between the scores taken from the subscales of goal setting, competition strategies, positive and negative coach behavior, physical training, planning and technical skills and the whole scale ($p>0,05$). Male athletes got less positive scores and more negative scores when compared with female athletes. Mental preparation was found to be higher in state universities when compared with private universities. Coaches in private universities are recommended to make more contributions to athletes in terms of mental preparation. This state can be interpreted as coaches in state universities being more tolerant, more scientific or more motivational towards their athletes.
Keywords : Basketball, Perception, Behavior

POS.472 Takim Sporlarinda Takım Birliğinin Okul Takimi Ve Kulüp Takımı Açısından Belirlenen Parametrelere Göre İncelenmesi

Doğukan YURDAKUL, Özgür DİNÇER, Çağla GÜGÜNAĞAOGLU
Ordu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma**,** takım birlikteliğinin takım başarısına okul ve kulüp açısından değerlendirildiğinde ne düzeyde etki sağladığını incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma incelemesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ordu Üniversitesi, Akdeniz Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi ve Yıldız Teknik Üniversitesi, Ordu Gençlerbirliği Hentbol Kulübü, Altınordu Spor Futbol Kulübü, Bulancak Belediye Voleybol Spor Kulübü, Açı Lisesi Spor Basketbol Kulübü, Kız-Erkek Voleybol, Hentbol, Basketbol ve Futbol takımları, denek grubu olarak katılmıştır. Uygulamada, Widmeyer ve ark. tarafından geliştirilen, Moralı ve ark. tarafından kullanılan "Takım Sporlarında Takım Birlikteliği" envanteri veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Envanterin, 4 boyutu bulunmaktadır. Bunlar; Bireysel Çekicilik Grup-Görev, Bireysel Çekicilik Grup-Sosyal, Grup Bütünlüğü-Görev, Grup Bütünlüğü-Sosyaldır. Verilerin analizi, ortalama, standart sapma ve P değeri belirlenmesi açısından SPSS programında Mann Whitney U testi ile yapılmıştır. Yapılan Araştırmada, takım birlikteliği açısından okul ve kulüp takımları arasında istatistiksel olarak P<0,05 düzeyinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Sonuç olarak takım sporu olan voleybol branşında, okul ve kulüp takımı oyuncularının Bireysel Çekicilik Grup-Görev, Bireysel Çekicilik Grup-Sosyal, Grup Bütünlüğü-Görev, Grup Bütünlüğü-Sosyal Yönleri İncelendiğinde, Bireysel Çekicilik Grup-Görev ve Grup Bütünlüğü-Görev boyutları bakımından anlamlı bir fark bulunamamışken, Grup bütünlüğü-Sosyal Bireysel Çekicilik Grup-Sosyal boyutları bakımından iki takım arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Takım Sporları, Takım Birliği, Voleybol.

POS.472 Investigetion of Team Unity In Team Sports In Terms of School Teams and Club Teams According To The Determinated Parameters.

This study is aimed to investigate the effect level of team unity on the success of the team in terms of schools and clubs. Karadeniz Technical Univesity, Ordu University, Akdeniz University, Hacettepe University, Yıldız Technical University as well as Ordu Gençlerbirliği Handball Club, Altınordu Sports Football Club, Bulancak Municipality Volleyball Sports Club, Açı High School Sports Basketball Club, Women's and Men's Volleyball, Handball, Basketball and Football teams participated in the investigation of the study as subjects. In implementing of the study, inventory of "team unity in team sports" developed by Widmeyer et al. and used by Moralı et al. is used as a data collection tool. The inventory has four dimensions. These are; Individual Attraction Group - Task, Individual Attraction Group- Social, Group Integrity - Task and Group Integrity - Social. In terms of determining median, standard deviation and p value, data analysis is carried out with Mann Whitney U test. In the research conducted, significant differences have been found statistically at the level of P < 0.05 between school and club teams in terms of team unity. In conclusion, when Individual Attraction Group-Task, Individual Attraction Group-Social, Group Integrity-Task and Group Integrity-Social aspects of players of school and club teams in the branch of volleyball, which is a team sport, are examined, no significant difference has been found in terms of Individual Attraction Group-Task and Group Integrity-Task dimensions while significant differences have been found between the two teams in terms of Group Integrity -Social and Individual Attraction Group-Social dimensions.
Keywords : Team Sports, Team Unity, Volleyball

POS.513 Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Psikolojik Dayanıklılık ve Yaşam Doyumları Arasındaki Ilişki

İbrahim AYDIN[1], Erman ÖNCÜ[2], Sonnur Küçük KILIÇ[2]
1 Giresun İl Milli Eğitim Müdürlüğü, Çanakçı İlkokulu, Türkiye
2 Karadeniz Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; beden eğitimi öğretmeni adaylarının psikolojik dayanıklılık ve yaşam doyumlarını bazı değişkenlere göre incelemek ve aralarındaki ilişkiyi belirlemektir. Araştırmanın çalışma grubunu iki farklı devlet üniversitesinde öğrenim gören, 73'ü kadın 142'si erkek toplam 215 beden eğitimi öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak 'Kendini Toparlama Gücü Ölçeği' ve 'Yaşam Doyum Ölçeği' kullanılmıştır. Veriler, betimsel istatistik yöntemler, t-testi ve korelasyon testi kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda, çalışma grubunda yer alan öğrencilerin psikolojik dayanıklılık düzeylerinin orta seviyenin üzerinde, yaşam doyum düzeylerinin ise orta seviyede olduğu görülmektedir. Araştırma sonucunda, katılımcıların yaşam doyumu puanlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı; psikolojik dayanıklılık puanlarının ise cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı tespit edilmiştir. Yaş değişkeni ile psikolojik dayanıklılık ve yaşam doyumu değişkenleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Diğer taraftan beden eğitimi öğretmeni adaylarının yaşam doyumu ve psikolojik dayanıklılıkları arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Psikolojik Dayanıklılık, Yaşam Doyumu, Beden Eğitimi öğretmeni Adayı

POS.513 The Relationship Between Psychological Resilience and Life Satisfaction of Pre-Service Physical Education Teachers

The purpose of this study was to analyze perceived levels of psychological resilience and life satisfaction of pre-service physical education teachers according to some demographic variables and to determine the relationship between psychological resilience and life satisfaction. A sample of 215 (73 female and 142 male) pre-service physical education teachers studying at two state university provided responses. 'The Resilience Scale' and 'Life Satisfaction Scale' were used to collect data. Descriptive statistical methods, t-test and Pearson Correlation tests were used in the data analysis. The results of analysis indicated that psychological resiliencies of participants were above the middle level and their life satisfaction perceptions were at middle level. While there were no significant differences between life satisfaction of participants and gender, there were significant differences between psychological resilience and gender. There were no significant correlations between psychological resilience and life satisfaction with age. On the other hand, results of the study showed positive correlations between psychological resilience and life satisfaction of the pre-service physical education teachers.
Keywords : Psychological Resilience, Life Satisfaction, Pre-service Physical Education Teacher

POS.580 Üniversite Öğrencilerindeki Depresyon, Kaygi ve Stres Düzeylerinin İncelenmesi

Hakan KOLAYIŞ, Nurullah ÇELİK, İhsan SARI
Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde okuyan öğrencilerin depresyon, kaygı ve stres düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya katılanların %71.7'si (406 kişi) erkek katılımcılardan oluşurken, %28,3'ü (160 kişi) ise kadın katılımcılardan oluşmuştur. Çalışmaya toplamda 566 kişi katılmıştır. Katılımcıların yaşları 18 ile 36 arasında değişmekte ve yaş ortalaması 21.20±2.18 olarak tespit edilmiştir. Çalışmada ölçüm aracı olarak Lovibond ve Lovibond (1995a) tarafından geliştirilen, Akın ve Çetin (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan 42 maddelik Depresyon Anksiyete Stres Ölçeği (DASÖ) kullanılmıştır. Çalışma Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde bulunan beden eğitimi ve spor öğretmenliği, spor yöneticiliği, rekreasyon ve antrenörlük eğitimi bölümlerinin 1, 2 ve 3. Sınıflarında okuyan öğrencilerden oluşmaktadır. Verilerin analizinde frekans ve yüzde dağılımı hesaplamaları ile bölümler arası farkın tespiti için One Way ANOVA ve cinsiyete ilişkin farklılıkların tespiti için bağımsız t-testi kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 16 programıyla yapılmıştır. Çalışmada elde edilen bulgular incelendiğinde 4 farklı bölümde okuyan öğrenciler arasındaki depresyon puanlarında F(1.340) p= ,261 ve kaygı puanlarında F(2,552), p= ,055 ve stres puanlarında F(2,110), p= ,098 anlamlı farklılıklar bulunamamıştır. Öte yandan cinsiyete göre katılımcıların depresyon düzeylerinde anlamlı bir fark bulunamazken (,421), kaygı puanlarında (,010) ve stres puanlarında (,001) anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Çalışmanın bulguları ışığında, bölümler arası depresyon, kaygı ve stres puanlarında farklılıklar olmamasına karşın cinsiyete göre yapılan karşılaştırmada kaygı ve stres puanlarında farklılıklar bulunmuştur. Sonuç olarak spor bilimleri fakültesindeki dört farklı bölümdeki öğrencilerin benzer nitelikte depresyon, kaygı ve stres düzeylerine sahip olduğu ancak cinsiyet açısından kız öğrencilerin erkek öğrencilerden daha yüksek düzeyde kaygı ve stres düzeylerine sahip olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Depresyon, Kaygı, Stres, öğrenci

POS.580 Examining The Depression, Anxiety and Stress Levels of University Students

The purpose of the study was to investigate the depression, anxiety and stress levels of the students who study at the Faculty of Sport Sciences of Sakarya University. The research group comprised of 406 male (%71.7) and 160 (%28,3) female students. Total number of the participants in the study is 566. The ages of the participants in the study varies from 18 to 36 and age averages were found to be 21.20±2.18. As a measuring tool, 42-item "depression, anxiety and stres scale (DASS)" was used in the study. The study comprised the 1st, 2nd and the 3rd grade students of Physical Education and Sport Teaching, Sport Management, Recreation and Traning Science Departments of the Faculty of Sport Sciences. In the analysis of data, frequency and percentage distribution calculations, One Way ANOVA to detect the differences between departments and Independent T-Test to detect the differences between gender were used. The statistical analysis was done by SPSS 16 packet program. Obtained data showed that no significant differences were found between depression F(1.340) p= ,261, anxiety F(2,552), p= ,055 and stress F(2,110), p= ,098 scores of the students who study at four different departments. On the other hand, while no significant differences were found in the depression scores (,421) regarding gender, significant differences were found in the anxiety (,010) and stress scores (,001). In the light of the findings of the study, while no significant differences were found in the depression, anxiety and stress scores between departments, significant differences were found in the anxiety and stress scores in terms of gender comparisons. As a result, students of four different departments may be said to have like-for-like level of depression, anxiety and stress. However, female students displayed to have higher levels of anxiety and stress.
Keywords : Depression, Anxiety, Stress, Student

POS.606 Antrenörlerin Mesleki Etik İlkelere Uyma Düzeyleri ve Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Nurgül KESKİN[1], Burcu GÜVENDİ[2], Ayşe TÜRKSOY[2], Süleyman ŞAHİN[3]
1 Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
2 İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Gençlik ve Spor Bakanlığı, Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı antrenörlerin kişilik özelliklerini ve mesleki etik ilkelere uyma düzeylerini belirleyerek, bazı bağımsız değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak ve aralarındaki ilişkiyi tespit etmektir. Araştırmanın çalışma grubunu, İstanbul ilinde farklı spor kulüplerinde ve spor branşlarında antrenörlük yapmakta olan yaşları 20 ile 45 arasında değişen 92 birey (36 kadın, 56 erkek) oluşturmuştur. Araştırmada 'Kişisel Bilgi Formu', 'Antrenörlerin Mesleki Etik İlkeleri Ölçeği' ve 'Beş Faktör Kişilik Envanteri' veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; betimsel istatistikler, t-testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA), Tukey çoklu karşılaştırma, Pearson Çarpımlar Moment Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular, araştırma grubunda yer alan antrenörlerin etik ilkelere uyma seviyelerinin orta düzeyin üzerinde olduğunu göstermektedir. Katılımcıların kişilik özelliklerinden Dışa Dönüklük, Yumuşak Başlılık, Özdenetim, Nörotizm ve Deneyime Açıklık puanları orta düzeyin üzerindedir. Antrenörlerin etik ilkelere uyma düzeyleri, cinsiyet, yaş ve medeni durum değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşırken ($p<0.05$); eğitim durumlarına ve antrenörlük yılına göre farklılaşmamaktadır ($p>0.05$). Antrenörlerin kişilik özellikleri cinsiyet ve yaş değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmaktadır ($p<0.05$). Korelasyon analizi sonuçları, antrenörlerin etik ilkelere uyma düzeyleri; Nörotizm ile düşük düzeyde negatif yönde, Dışa Dönüklük ile orta düzeyde pozitif yönde, Yumuşak Başlılık ile düşük düzeyde pozitif yönde, Özdenetim ile orta düzeyde pozitif yönde anlamlı ilişkili bulunmuştur ($p<0.05$). Antrenörlerin kişilik özelliklerinin etik ilkelere uyma düzeyleri ile ilişkili olduğu görülmektedir. Sporcuları için model olan antrenörlerin, uygulamalarında sportmen davranışları ortaya koyma noktasında önemli bireyler olduğu; sporcularının etik davranışları benimsemeleri ve karşılaşmalarda sergilemelerinin sağlamaları gerektiği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Antrenör, Etik İlke, Kişilik

POS.606 Investigation of Relationship Between Compliance Level of Ethical Codes of Athletic Coaches and Personality Characteristics

The aim of this study was to analyze personality characteristics and compliance level of ethical codes of athletic coaches, and to determine whether these personality characteristics and compliance level of ethical codes of athletic coaches significantly according to some demographic variables, and to investigate the relationship between them. A sample of 92 (36 females and 56 males) athletic coaches working in different sport clubs and sport branches in Istanbul provided responses. "Personal Information Form", "Coaches' Professional Ethics Code Scale and "Five Factors Personality Inventory" were used to collect data. T-test, ANOVA, Tukey's multiple comparison and Pearson Correlation tests were used in data analysis. The results indicated that compliance level of ethical codes of athletic coaches were above middle level also Extraversion, Agreeableness, Self-Regulation, Neurouticism and Openness to Experience which were the personality characteristics of coaches were above middle level. While compliance level of ethical codes of athletic coaches didn't differ according to education level ($p>0.05$), differed significantly according to gender, age and marital status ($p<0.05$). The personality characteristics of coaches differed significantly according to gender and age ($p<0.05$). On the other hand results of the study showed negative correlations at low level between coaches' compliance level of ethical codes and neurouticism; positive correlation at middle level between coaches' compliance level of ethical codes and extraversion; positive correlation at low level between coaches' compliance level of ethical codes and agreeableness; positive correlation at middle level between coaches' compliance level of ethical codes and self-regulation ($p<0.05$). Coaches' compliance level of ethical codes and personality characteristics have shown to be related. It can be said the coaches who is model for their athletes are the key individuals point of putting forward sporting behavior and so they should make their athletes adopt and exhibit ethical behaviors in the competitions.
Keywords : Athletic Coach, Ethical Codes of Athletic Coaches, Personality

POS.608 Kadın Basketbolculardaki Başarı Motivasyonu ile Takım Birlikteliği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Arif SATICI, Egemen ERMİŞ, Tülin ATAN, Erol DOĞAN, Ali Kerim YILMAZ
Ondokuz Mayıs Üniversitesi,Yaşar Doğu Sbf, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı, kadın sporcularda başarı motivasyonu ile takım birlikteliği arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmaya Türkiye Kadınlar Basketbol İkinci Liginde (TKB2L) oynayan Samsun, Mersin, Sakarya, Bursa, Urfa, Alanya, Nevşehir, İzmir, Osmaniye ve Niğde illerinden branşı basketbol olan 13 – 34 yaşları arası değişen 104 profesyonel kadın sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Deneklere Willis Spora Özgü Başarı Motivasyonu Ölçeği ve Süleyman Moralı'nın Türk Popülâsyonuna uyarladığı Takım Birlikteliği Envanteri uygulanmıştır. İstatiksel işlemlerde Kolmogorov Smirnov, Spearman Rank Korelasyon ve Mann Whitney U testleri uygulanmıştır. Araştırmaya katılanların Takım Birlikteliği Bireysel Çekicilik-Görev alt ölçeğinden aldıkları puanlar ile Başarı Motivasyonu Güç Gösterme Güdüsü ve Başarıya Yaklaşma Güdüsü alt ölçeklerinden aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak negatif ve anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür ($p<.001$). Yine sporcuların Takım Birlikteliği Bireysel Çekicilik-Görev alt ölçeğinden aldıkları puanlar ile Başarı Motivasyonu Başarısızlıktan Kaçma Güdüsü alt ölçeğinden aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür ($p<.005$). Deneklerin Takım Birlikteliği alt ölçeklerinden Bireysel Çekicilik-Sosyal ve Grup Bütünlüğü-Görev puanları ile Başarı Motivasyonu Güç Gösterme Güdüsü alt ölçeğinden aldıkları puanlar arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($p<.005$). Deneklerin Takım Birlikteliği alt ölçeklerinden Grup Bütünlüğü-Sosyal ile Başarısızlıktan Kaçma Güdüsü arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Eğitim düzeyine göre Başarı Motivasyonu değerleri incelendiğinde sadece alt ölçeklerden biri olan Başarıya Yaklaşma Güdüsünün Üniversite mezunlarında lise mezunlarına göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Basketbol oynama süresine göre 9 yıldan az olanlar ile 10 yıldan fazla olanların Başarı Motivasyonu puanları incelendiğinde sadece alt ölçeklerden biri olan Başarıya Yaklaşma Güdüsünün 10 yıldan fazla spor yapanlarda daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Bu çalışmanın sonucunda, takım çalıştıran basketbol antrenörlerinin sporcularına daha erken yaşlarda antrenmanlarda kazanma hırsını öne çıkarıcı, takım arkadaşları ile birlikte hareket etme alışkanlığı kazandırma adına antrenmanlarını dizayn etme ve psikolojik olarak hazırlamaları önerilebilir.
Anahtar Kelimeler : Başarı Motivasyonu, Motivasyon, Sporda Başarı Motivasyonu, Takım Birlikteliği

POS.608 Analysis of the Association between Motivation for Success and Team Unity in Female Basketball Players

The purpose of the study is to analyze the association between motivation for success and team unity in female basketball players. 104 professional female basketball players between the ages 13 and 34 from Samsun, Mersin, Sakarya, Bursa, Urfa, Alanya, Nevşehir, İzmir, Osmaniye and Niğde playing at Turkey Women's Basketball Second League (TKB2L) participated in the study voluntarily. Willis Success Motivation Scale in Sports and Team Unity Inventory adapted by Süleyman Moralı were administered on the subjects. Kolmogorov Smirnov, Spearman Rank Correlation and Mann Whitney U test were conducted for statistical analysis. Statistically negative and significant association was found between scores from subscales of individual attraction-duty of team unity and showing strength motivation and approaching success subscales of Success Motivation ($p<.001$). Statistically positive and significant association was found between scores from subscales of individual attraction-duty of team unity and avoiding failure subscale of Success Motivation ($p<.005$). Positive and significant association was found between scores from subscales of individual attraction-social and group unity of team unity and showing strength subscale of Success Motivation ($p<.005$) and group unity-success and avoiding failure subscale of Team Unity ($p<0.05$). When Success Motivation values were analyzed in terms of level of education, only approaching success subscale of Success Motivation was found to be higher in university graduates when compared with high school graduates ($p<0.05$). When Success Motivation scores were analyzed in terms of duration of playing basketball, Success Motivation of the athletes who played for more than 10 years were found to be higher than those who played less than 9 years ($p<0.05$). As a conclusion, it can be recommended that trainers should design trainings that encourage players to win and move in unity with teammates and prepare players psychologically.
Keywords : Success Motivation, Motivation, Success Motivation In Sports, Team Unity

POS.609 Seyirci Davranışlarının Profesyonel Tenisçiler Tarafından Algılanma Düzeyi

Arif SATICI[1], Osman İMAMOĞLU[1], Egemen ERMİŞ[1], Erkut TUTKUN[2]
1 Ondokuz Mayis Üniversitesi, Yaşar Doğu Sbf, Türkiye
2 Uludağ Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı seyirci davranışlarının profesyonel tenisçiler tarafından algılanma düzeyinin araştırılmasıdır. Yaşları 15-40 arası 165 profesyonel Türk tenisçiye araştırmacı tarafından geliştirilen anket uygulatılmıştır. İstatistiksel işlemlerde tek yönlü varyans analizi, T-testi ve Ki-kare testleri uygulanmıştır. Erkeklerin ortalama yaşları 16.83 yıl ve kadınların 14.91 yıldır. Profesyonel tenisçilerin, seyircilerden olumlu ve olumsuz etkilenme yönündeki değerlendirme puanlarında yaşa, anne ve baba eğitim durumuna, gelir durumuna, öğrenim durumuna, klasman durumuna göre; olumlu etkilenme yönünde cinsiyete göre; olumsuz etkilenme yönünde milli olma ve seyirciler arasında özel birisi olma durumuna göre anlamlı bir farklılık saptanmamış ($p>0,05$), olumlu etkilenme yönünde milli olma ve seyirciler arasında özel birisi olma durumuna göre; olumsuz etkilenme yönünde ise cinsiyete göre anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($p<0,05$). Cinsiyete göre profesyonel tenisçilerin seyircilerden olumlu yönde etkilenmelerinde, rakip sporcuya yapılan kötü tezahürat, kadın seyircilerin erkeklere göre daha fazla seyir kültürünün olduğunu düşünme, teniste seyircinin maçı kazanma yönünde etkisi olduğunu düşünme, en çok karşı cinsteki seyircilerin desteğini aldıklarını düşünme durumlarında; olumsuz yönde etkilenmelerinde, seyircilerin kendi aralarındaki atışmaların onları olumsuz etkilediğini düşünme durumunda anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($p<0,05$). Yine seyircilerden olumlu ve olumsuz etkilenme yönünde, hata yapıldığında seyircilerden gelen olumsuz sesler, hakemlerin seyircileri sessizlik için sürekli uyarmaları, seyirci sayısının çok olmasının sporcularda baskı oluşturma, seyir kültürünün farklı olma, tempolu alkış, maç esnasında seyircilerin yürümesi ve hareket etmesi, flaşlarla fotoğraf çekilmesi, sevinç gösterisi ile yapılan el kol hareketleri ile seyircinin desteğini alma durumlarında anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($p>0,05$). Seyircinin teniste maçı kazanma yönünde etkisi olduğuna kadın sporcular erkeklerden daha fazla inanmaktadır. Hakemlerin sporcuların konsantrasyonlarını azaltmamak için seyircilere sürekli uyarılarda bulunmalarını en aza indirmenin, erkeklerin müsabakalarında kadın ve kadınların müsabakalarında erkek seyircilerin olmasının sporcuların performansını olumlu etkileyebileceğini söyleyebiliriz. Müsabaka anında seyircilerin davranışlarının sporcuları olumsuz etkilememesi için seyircilere bilinçlendirme çalışmaları yapılmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Motivasyon, Profesyonel, Seyirci, Tenis

POS.609 Perception Levels of Spectator Behaviors By Professional Tennis Players

The purpose of this study is to analyze how professional tennis players perceive spectator behaviors**.** A questionnaire developed by the researcher was administered to 165 professional Turkish tennis players between the ages 15 and 40. One way variance analysis, T-test and Chi-square tests were used for statistical analysis. **A**verage age of players was 16.83 years for males and 14.91 years for females. When scores of being positively and negatively affected by spectators were analyzed, no significant difference was found in age, parents' education, income, educational status, classification status and gender in terms of positive effect and in being national team athlete and being liked by spectators in terms of negative effect ($p>0,05$); significant difference was found in being national team athlete and being liked by spectators in terms of positive effect and in gender in terms of negative effect ($p<0,05$). Significant differences were found in professional players' being positively affected by spectators in terms of gender in negative cheers for the opponent, thinking that female spectators are more cultured in watching games, spectators have an influence in winning and athletes are most supported by opposite sex and in being negatively affected in terms of thinking that spectators' bickering have negative effects ($p<0,05$). No significant difference was found in being positively and negatively affected in terms of negative sounds from spectators, referees' warnings for silence, feeling pressured by too many spectators, different game watching cultures, fast clapping, spectators walking during game, taking photos with flash, and getting support from spectators ($p>0,05$). Female athletes believe more that spectators have an influence in winning. Minimum warnings by referees, female spectators watching male athletes' games and vice versa can influence performance positively. Awareness should be raised in spectators to prevent their behaviors during match from affecting athletes negatively.
Keywords : Motivation, Professional, Spectator, Tennis

POS.617 Sporcu ve Sedenter Üniversite Öğrencilerinde İmgeleme Kullanımı

İlknur Yazıcılar ÖZÇELİK[1], Sebiha Gölünük BAŞPINAR[2]., Ercan AKIN[3]., Vedat CEYLAN[3]., Samet KÖSE[4]
1 Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye
2. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3. Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, Türkiye
4 Houston Texas Tıp Üniversitesi,USA and Center For Neurobehavioral Research On Addictions, American Samoa

ÖZET
Bu çalışmada Sporda İmgeleme Envanteri kullanılarak beden eğitimi bölümü öğrencisi atletlerle sedenter yaşam süren üniversite öğrencileri arasında imgeleme kullanımının karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırma örneklemi Afyon Kocatepe Üniversitesinde 224 erkek ve 230 kadın olmak üzere toplam 454 üniversite öğrencisinden oluşmaktadır. Katılımcılara sosyodemografik bilgiler anketi ve Sporda İmgeleme Envanterinin Türkçe versiyonu uygulandı. Çalışmanın verileri normal dağılım göstermediğinden tüm analizlerde parametrik olmayan testler kullanıldı. Bilişsel İmgeleme alt ölçeği puanları erkeklerde (Ortalama sıra=241.00) kadınlara (Ortalama sıra =213.31) oranla istatiksel olarak anlamlı olarak yüksek bulundu (U=22512.00, z=-2.252, p=0.024). Spor yaparak geçirilen süre ile toplam SIE puanı ve alt ölçekler arasında pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulundu (p<0.001). Yaş ile Motivasyonel Genel-Uyarılmışlık alt ölçeği hariç (p=0.063) diğer bütün alt ölçekler ve toplam SIE arasında pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu tespit edildi. Kruskal-Wallis Tek Yönlü ANOVA testinde, Bilişsel İmgeleme (H=36,881, p<0.001), Motivasyonel Özel İmgeleme (H=21,228, p<0.001), Motivasyonel Genel-Uyarılmışlık (H=28,405, p<0.001), Motivasyonel Genel-Ustalık (H=27,278, p<0.001) alt ölçekleri ile toplam SİE puanlarının (H=33,023, p<0.001) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği bulundu. Bilişsel İmgeleme alt ölçeğinde sporcularla sedanter, resim ile sedanter ve müzik ile sedanter bölümü öğrencilerinin puanları arasında anlamlı fark bulundu. Motivasyonel Özel İmgeleme ölçeğinde sporcularla sedanter öğrenciler arasında anlamlı fark bulundu. Motivasyonel Genel-Uyarılmışlık alt ölçeğinde, sporcularla resim ve sporcularla sedanter öğrenciler arasında fark bulundu. Motivasyonel Genel-Ustalık alt ölçeğinde, sporcularla sedanter ve resim ile sedanter öğrenciler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edildi. Son olarak, toplam SİE puanları açısından sporcularla sedanter ve müzik grubu ile sedanter öğrenciler arasında anlamlı fark bulundu. Çalışmamızın ön sonuçları sedanter öğrencilerle karşılaştırılığında üniversite eğitimi alan sporcuların spor odaklı imgeleme açısından farklı yetenekleri ve özelliklerinin olduğu varsayımını desteklemektedir. Bu çalışmanın sonuçları spor imgeleme açısından bireysel farklılıkları belirleyerek antrenör ve sporcuların fiziksel performansı geliştirme amacına katkı sağlayacaktır.
Anahtar Kelimeler : Sporda İmgeleme Envanteri, Sporcu, Sedanter, Üniversite öğrencileri

POS.617 Imagery Use in College Athletes and Sedentary Students

In this study, we aimed to examine imagery ability and use in college athletes and sedentary students by using the Sport Imagery Questionnaire (SIQ). Participants were 454 (224 male and 230 female) college students in Afyon, Turkey. Sociodemographic information form and the Turkish version of Sport Imagery Inventory were administered. Since our data did not show normal distribution, we conducted non-parametric tests for all analyses. Mann-Whitney U test revealed that Cognitive Imagery scores were significantly higher in male students (Mean rank=241.00) compared to females (Mean rank =213.31) (U=22512.00, z=-2.252, p=0.024). Significant correlations were found between duration of sports and SIQ total and subscales scores (p<0.001). Age was significantly correlated with SIQ total and subscales except for Motivational General Arousal subscale (p=0.063). Kruskal-Wallis One-Way ANOVA test revealed significant group differences in terms of Cognitive Imagery (H=36,881, p<0.001), Motivational Specific Imagery (H=21,228, p<0.001), Motivational General Arousal (H=28,405, p<0.001), Motivational General Mastery (H=27,278, p<0.001), and total SIQ (H=33,023, p<0.001). Cognitive Imagery scores were significantly different between athletes and sedentary groups, painting and sedentary groups, and music and sedentary groups. Motivational Specific Imagery was significantly different between athletes and sedentary groups. Motivational General Arousal scores were significantly different between athletes and painting groups and athletes and sedentary groups. Motivational General Mastery scores were significantly different between athletes and sedentary groups and painting and sedentary groups. Finally, total SIQ scores were significantly different between athletes and sedentary groups and music and sedentary groups. Our preliminary results support the proposition that college athletes have distinct abilities and characteristics when it comes to sport-oriented imagery compared to sedentary students. The information of this study may help coaches and athletes to identify individual differences in sport imagery for the purpose of enhancing physical performance.
Keywords : Sport Imagery Questionnaire, Athletes, Sedentary, College Students

POS.628 Spor Kaygı Ölçeği-2'nin Yapı Geçerliği ve Güvenirliği: Doğrulayıcı Faktör Analizi

Alper AKYOL[1], Atahan ALTINTAŞ[2], Gülçin SEZER[1], F. Hülya AŞÇI[1]
1 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Başkent Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Smith ve ark. (2006) tarafından geliştirilen, Akyol ve ark. (2015) tarafından psikometrik özellikleri sınanan Spor Kaygı Ölçeği 2'nin yapı geçerliğinin doğrulayıcı faktör analizi ile Türk sporcular için sınanmasıdır. Çalışmaya, 132 kadın ($X_{yaş}$=20.23±3.37) ve 187 erkek ($X_{yaş}$=21.84±3.42) toplamda 319 sporcu ($X_{yaş}$=21.18±3.48) gönüllü olarak katılmıştır. "Spor Kaygı Ölçeği 2" 15 madde ve 3 alt boyuttan oluşmaktadır. Bunlar somatik kaygı (somatic anxiety), endişe (worry) ve konsantrasyon dağınıklığı (concentration disruption)'dur. Ölçek 4'lü Likert skalası üzerinden değerlendirilmektedir. Ölçeğin yapı geçerliğini değerlendirmek için doğrulayıcı faktör analizi kullanılmıştır. Yapı geçerliğine ilişkin bulgular, orijinal ölçeğin üç faktör yapısı ile tutarlıdır. Doğrulayıcı faktör analiz sonuçları X^2=214.42, X^2/sd=2.52, IFI=0.93, TLI=0.91, CFI=0.93 ve RMSEA=0.07 değerleri ile ölçeğin uyum iyiliği indeks değerlerinin kabul edilebilir düzeyde olduğunu göstermiştir. Elde edilen faktör yükleri ise endişe alt boyutu için 0.63 ile 0.84, somatik kaygı alt boyutu için 0.49 ile 0.61, konsantrasyon dağınıklığı alt boyutu için ise 0.51 ile 0.70 arasında değişkenlik göstermektedir. Ölçeğin iç tutarlık değerleri somatik kaygı alt boyutu için 0.74, endişe alt boyutu için 0.86 ve konsantrasyon dağınıklığı alt boyutu için ise 0.77 olarak bulunmuştur. Sonuçlar, Spor Kaygı Ölçeği 2'nin Türkçe versiyonunun sporcuların kaygı düzeylerini belirlemede kullanılabileceğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Kaygı, Geçerlik, Güvenirlik

POS.628 The Construct Validity and Reliability of "Sport Anxiety Scale-2": Confirmatory Factor Analysis

The aim of this study was to examine the construct validity of "Sport Anxiety Scale-2" that was developed by Smith et al (2006) and was adapted to Turkish athletes by Akyol et al (2015) by confirmatory factor analysis. One hundred and thirty two females (M_{age}=20.23±3.37) and 187 males (M_{age}=21.84±3.42) totally 319 athletes (M_{age}=21.18±3.48) voluntarily participated in this study. Sport Anxiety Scale-2 consists of 15 items and three five items subscales, namely worry, somatic anxiety and concentration disruption. Each items is responded on four point Likert scale. Confirmatory factor analysis was used to evaluate the construct validity of the questionnaire. Findings regarding the construct validity of the questionnaire were consistent with the original questionnaire's three-factor structure. The indices of fit were, x^2=214.42, x^2/sd=2.52, IFI=0.93, TLI=0.91, CFI=0.93 and RMSEA=0.07 for pariticipants. The factor loadings of items ranged from 0.63 to 0.84 for worry subscale, from 0.49 to 0.61 for somatic subscale and from 0.51 to 0.70 for concentration subscale. Internal consistency coefficients were 0.74 for somatic, 0.86 for worry and 0.77 for concentration subscales. The results showed that Turkish version of the SAS can be used to determine Turkish athletes' anxiety level.
Keywords : Anxiety, Validity, Reliability

POS.643 Vücut Geliştirme Sporu İle Uğraşan Bireylerin Bedene İlişkin Algıları ve Mükemmeliyetçilik Düzeyleri

G. Yasemin ALDEMİR[1], İhsan SARI[2], F. Hülya AŞÇI[1]
1 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı vücut geliştirme sporu ile uğraşan bireylerin bedenlerine yönelik algılarının (kas yoksunluğu, algılanan görünüm, vücut yağ, sosyal fizik kaygı) ve mükemmeliyetçilik düzeylerinin cinsiyete göre incelenmesi ve mükemmeliyetçiliğin bedene ilişkin algılarının belirlenmesindeki rolünün araştırılmasıdır. Bu amaçla 185 erkek (Xyaş: 26.48±5.73) ve 43 kadın (Xyaş: 27.63±5.70) olmak üzere toplam 227 vücut geliştirme sporcusu (Xyaş: 26.70±5.73) çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların vücut geliştirme sporu ile uğraşma süreleri 5.28±3.84 yıl olarak belirlenmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Çok Boyutlu Mükemmeliyetçilik Ölçeği", "Kas Yoksunluğu Ölçeği", "Sosyal Fizik Kaygı Envanteri" ve "Kendini Fiziksel Tanımlama Envanteri"'nin görünüm ve vücut yağı alt boyutları kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t-testi ve hiyerarşik regresyon analizi kullanılmıştır. Bağımsız gruplarda t-testi analiz sonuçlarına göre, kadın ve erkek vücut geliştirmecilerin görünüm ve kas yönelimli beden imajı tutumları puanları cinsiyete göre farklılaşmaktadır. Kadınların görünüm puanı anlamlı olarak daha yüksek bulunurken, erkeklerin ise kas yönelimli beden imajı tutumları puanı daha yüksektir. Regresyon analiz sonuçları mükemmeliyetçiliğin algılanan vücut yağı, algılanan görünüm, sosyal fizik kaygı ve kas geliştirme davranış puanlarının yordayıcısı olduğunu göstermiştir. Bu yordamanın oranı %3 (kas geliştirme davranışları) ile %9 (sosyal fizik kaygı) arasındadır. Analiz sonuçlarına göre kendine yönelimli mükemmeliyetçilik ile algılanan vücut yağı (β=.186), algılanan görünüm (β=.232) ve kas geliştirme davranışları (β=.193) arasında pozitif ilişki vardır. Öte yandan, sosyal olarak tarif edilen mükemmeliyetçilik ile algılanan vücut yağı (β=-.300) arasında negatif, sosyal fizik kaygı (β=.266) ile arasında pozitif yönde ilişki bulunmuştur. Araştırmanın bulguları doğrultusunda, vücut geliştirme sporu ile uğraşan bireylerin bedene ilişkin algılarında cinsiyet farklılığı bulunduğu, erkek vücut geliştirmecilerin kadınlara oranla daha fazla kas geliştirme davranışına yöneldikleri söylenebilir. Ayrıca, vücut geliştirme sporu ile uğraşan bireylerin mükemmeliyetçilik düzeyleri bedene ilişkin algılarının belirlenmesinde etken bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Mükemmeliyetçilik, Beden Algısı, Vücut Geliştirme

POS.643 Body Related Perceptions and Perfectionism Level of Body Builders

The aims of this study was to examine body related perceptions (muscle dysmorphia, perceived body fat, appearance and social physique anxiety) and perfectionism of body builders with regard to sex and to investigate the role of perfectionism in determining body related perceptions of body builders. 185 male (Mage: 26.48±5.73) and 43 females (Mage: 27.63±5.70) as a total of 227 participants (Mage: 26.70±5.73) voluntarily participated to this study. The length of experience in body building was 5.28±3.84 years. "Multidimensional Perfectionism Scale", "The Drive for Muscularity Scale", "Social Physique Anxiety Scale" as well as *appearance* and body fat subscales of "Physical Self Description Questionnaire" were used as the data collection tool. Descriptive statistics, independent samples t-test and hierarchical multiple regression analysis were used in the data analysis. According to independent samples t-test there was a significant difference in perceived appearance and muscularity-oriented body image attitudes between female and male body builders. While females had higher scores on appearance, males had higher scores on muscularity-oriented body image attitudes. Regression analysis results revealed that *perfectionism* significantly explained body fat, social physique anxiety, appearance and muscle development behaviours. The percentage of this explanation was between 3% (muscle development behaviours) and 9% (social physique anxiety). According to the results, the relationship of self-oriented perfectionism with perceived body fat (β=.186), perceived appearance (β=.232) and muscle development behaviours (β=.193) were positive. On the other hand, the relationship of socially prescribed perfectionism with body fat (β=-.300) was negative while the relationship between socially prescribed perfectionism and social physique anxiety (β=.266) was positive In line with the findings, it can be said that there was a sex difference in body related perceptions of body builders and male body builders were more oriented towards muscle development behaviour compared to their female counterparts. In addition, it was found that perfectionism of body builders was a determinant of their body related perceptions.
Keywords : Perfectionism, Body Perception, Body Building.

POS.658 Rekreatif Dartçılarda Atış Performansı Göstergesi Olarak Kalp Atım Hızı Değişkenliği:Duygusal Tutarsızlığın Rolü

Aylin ZEKIOĞLU[1], Nihal DAL[1], Arkun TATAR[2], İlker BALIKÇI[1], Serdar TOK[1]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi Psikoloji Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, otonom sinir sistemin önemli bir göstergesi olan kalp atım hızı (KAHD) değişkenliğinin dart atış performansı ile ilişkisi (Luft, Takase & Derby, 2009) ve bu ilişkinin duygusal tutarsızlık ile bağlantısı araştırılmıştır. Kırksekiz rekreatif dartçı 270 cm mesafeden standart dart tahtasına 18 atış yapmıştır. Dart atış performansı, 18 atışın merkeze uzaklığının medyan değeri olarak belirlendi. KAHD katılımcıların deneysel uygulamaları esnasında ölçüldü. KAHD, Düşük Frekanslı(DF) (0.04-0.15 Hz),Yüksek Frekanslı(YF) (0.16-0.040 Hz) ve Düşük Frekans/Yüksek Frekans (DF/YF) oranı olarak saptandı. Katılımcılar aynı zamanda Beş Faktörlü Kişilik Envanterinden duygusal tutarsızlık alt boyutu maddelerini yanıtladı. Tüm örneklem dikkate alındığında korelasyon analizi dart atış performansının Düşük Frekans (r=.29,p=.049) ve Yüksek Frekans (r=.40, p=.005) değerleri ile pozitif yönde ilişkili olduğunu göstermiştir. Regresyon analizi de DF, YF ve DF/YF oranından oluşan modelin dart atış hassasiyetindeki değişimin anlamlı bir yüzdesini açıklayabildiğini göstermiştir. [F(3,47)=4,35,p=0,009,R^2_{adj}=.18]. Analizlerin bir sonraki aşamasında örneklem, duygusal tutarsızlık skoru medyan değerine göre yüksek ve düşük duygusal tutarsızlık gruplarına ayrıldı. Dart atış performansı, düşük duygusal tutarsızlık grubunda sadece DF/YF oranı ile ilişkiliydi (r=-.49, p=.022). DF, YF ve DF/YF oranlarından oluşan regresyon modeli bu grupta dart atış performansındaki değişimi anlamlı olarak açıklayamadı (F(3,18)=1,54,p=.237,R^2_{adj}=.07). Ancak, korelasyon analizi, yüksek duygusal tutarsızlık grubunda dart atış hassasiyeti ile DF (r=.44,p=.024) ve YF gücünün (r=.43,p=.029) ilişkili olduğunu göstermiştir. Regresyon analizi de, YF, DF ve DF/YF oranından oluşan modelin bu grupta dart atış hassasiyetindeki değişimi anlamlı olarak açıklayabildiğini göstermiştir [F(3,22)=4,13,R^2_{adj}=.27)]. Mevcut bulgular otonom sinir sistemi aktivitesi ile ince motor beceri performansı arasındaki ilişkinin duygusal tutarsızlık tarafından düzenlendiğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Dart, Performans, Kalp Atım Hızı

POS.658 Heart rate variability as predictor of dart throwing accuracy in recreative dart players: The moderating role of neuroticism

The present study examined whether dart throwing accuracy is associated with Heart Rate Variability (HRV) which is an important marker of the autonomic nervous system activity (Luft, Takase, & Darby, 2009) and whether this relationship may be mediated by Neuroticism. 48 recreative dart players thrown 18 darts to a standard dart board from 270 cm. Dart throwing accuracy was determined by means of radial distance from the center of the target. HRV was measured while participants were executing the experimental task. HRV was expressed as Low Frequency (LF) (0.04 - 0.15 Hz), High Frequency (HF) (0.16 to 0.40 Hz) and LF/HF ratio. Participations also completed items regarding Neuroticism from the Five Factor Personality Inventory. Considering entire sample correlation analyses showed that dart throwing accuracy was positively associated with LF power (r= .29,p=.049) and HF power (r=.40,p=.005). Regression analysis revealed that LF, HF and LF/HF ratio could account significant amount of variance in dart throwing accuracy [F(3,47) = 4.35, p=.009,R^2_{adj}=.18]. In the next stage of the analyses the sample was partitioned as high and low Neuroticism groups based on a median split of the neuroticism scores. Dart throwing accuracy was only associated with LF/HF ratio in low neuroticism group (r = -.49, p = .022). Regression model consisting of LF, HF and LF/HF ratio failed to account variations in dart throwing accuracy of low neuroticism group [F(3,18) = 1.54, p=.237,R^2_{adj}=.07]. Correlation analyses indicated moderate relationship among dart throwing accuracy and LF power (r= .44, p=.024) and HF power (r=.43,p=.029) in high Neuroticism group. Regression analyses also showed that model consisting of LF, HF and LF/HF ratio could significantly explain variations in dart throwing accuracy of high Neuroticism group [F(3,22) = 4.13, p=.018,R^2_{adj}=.27]. Present results suggested that the link between autonomic nervous system activity and fine motor skills performance may be mediated by neuroticism.
Keywords: Dart, Performance, Heart Rate Variability

POS.659 Bir Grup Spor Yapan Üniversiteli Gençlerde Aleksitimi ve Cinsiyet Rolleri Arasindaki İlişki

Aylin ZEKİOĞLU
Celal Bayar üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın temel amacı, spor yapan bireylerdeki aleksitimi ile cinsiyet değişkeni arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır. Çalışmada, 76 kız (%26.5) 211 erkek (%73.5) olmak üzere toplam 287 öğrenci 20 maddeli beşli likert tipi cevaplama seçeneği içeren 20 soruluk Toronto Aleksimi Ölçeği'ni (TAÖ) doldurarak çalışmaya katılmışlardır. Çalışmada ölçek alt boyut ve bütünü için iç tutarlılık hesaplaması yapılmış ve cinsiyet grupları için tek yönlü çok değişkenli varyans analizi ile karşılaştırılmıştır. Üç alt boyutlu ölçeğin alt boyutlarının ve bütünün iç tutarlılık katsayıları şu şekildedir. "Duygularını Tanımada Güçlük" α=0.78, "Duyguları Söze Dökmede Güçlük" α=0.44, "Dışa-Dönük Düşünme" α=0.17 ve ölçeğin bütünü için α=0.69'dur. Çalışmada daha sonra cinsiyete göre alt boyut ve genel toplam puanı açısından farklılıkları belirleyebilmek amacıyla tek yönlü tek (univariate) ve çok değişkenli (multivariate) varyans analizleri (MANOVA) yapılmıştır. Cinsiyet grupları arasında hem alt boyutlar (Wilk's λ=0.95. $F_{3,283}$=4.503, p<0.01, η^2=0.046) hem de genel toplam puanı açısından ($F_{1,285}$=5.659, p<0.05, η^2=0.019) istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır. Duygularını Tanımada Güçlük alt boyutunda kız ve erkek öğrenciler arasında farklılık gözlenmezken, Duyguları Söze Dökmede Güçlük alt boyutunda kızların Dışa-Dönük Düşünme alt boyutunda ise erkek öğrencilerin puan ortalaması diğer gruptan daha yüksektir. Genel toplam puanında ise erkek öğrencilerin puanı daha yüksektir. Duyguları Söze Dökmede Güçlük alt boyutunda kızlar Dışa-Dönük Düşünme alt boyutunda ise erkek öğrencilerin puan ortalamasının yüksek olması daha aleksitimik olduklarını göstermektedir. Genel toplam puanında ise erkek öğrenciler kız öğrencilerden daha aleksitimik görünmektedirler.
Anahtar Kelimeler : Spor, Aleksitimi, Cinsiyet

POS.659 The Relation Between The Subdimensions of Alexithymia and Gender In University Students Engaged In Sports

The main purpose of this study is to research the relationship between alexithymia in individuals engaged in spots and the variable of gender. 76 women (26.5%) and 211 men (73.5%), 287 students in total participated in this survey through filling in the Toronto Alexithymia Scale (TAS), which consisted of 20 questions with each having five likert-type answer options of 20 items. Internal consistency measurements have been conducted for the scale subdimensions and its totality, and these were compared with univariate and multivariate analysis of variance for each gender group. The scores of coefficient of internal consistence for the subdimensions and the totality, in which the scale have three subdimensions, are: "Difficulty Identifying Feelings" α=0.78, "Difficulty Describing Feelings" α=0.44, "Externally-Oriented Thinking" α=0.17, and for the totality of the scale it is α=0.69. There is a statistically significant difference between gender groups both with respect to subdimensions (Wilk's λ=0.95. $F_{3.283}$=4.503, p<0.01; η^2=0.046), and in terms of the general total point ($F_{1.285}$=5.659, p<0.05, η^2=0.019). While a difference between female and male students was not found in the subdimension of Difficulty Identifying Feelings, the point average of female students was higher than the other group in Difficulty Describing Feelings subdimension, and the point average of male students was higher in the Externally-Oriented Thinking subdimension. Male students had a higher point in general total point. Female students having a higher point in the subdimension of Difficulty Describing Feelings, and male students having a higher point in the subdimension of Externally-Oriented Thinking, show that they have higher characteristics of alexithymia. In the general total score, male students are seen to have higher characteristics of alexithymia than female students.
Keywords : Sports, Alexithymia, Gender

POS.694 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Dönem Sonu Sınavları Öncesi Durumluk ve Sürekli Kaygı Düzeylerinin Belirlenmesi: Haliç Üniversitesi Örneği

Çiğdem BULGAN[1], Hatice İlhan ODABAŞ[1], Suzan DAL[2], Elif MEÇU[1]
1 Haliç Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Dönem Sonu Sınavları Öncesi Durumluk Kaygı ve Sürekli Kaygı düzeylerinin belirlenmesi amacı ile yapılmıştır. Ayrıca öğrencilerin sürekli ve durumluk kaygı düzeylerinin cinsiyete, yaş aralıklarına, okudukları akademik yıla ve bölüme göre değişiklik gösterip göstermediğini öğrenmek amaçlar arasındadır. Belirlenen amaç doğrultusunda çalışmaya, Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda 2014-2015 Bahar Yarıyılında öğrenim gören yaş ortalaması 21,17 ±2,27yıl olan toplam 469 kişi tesadüfi olarak seçilmiştir. Araştırmada veri toplama araçları olarak, kişisel Bilgi Formu ile Spielberger'in Sürekli-Durumluk Kaygı Envanteri kullanılmıştır. Spielberger'in envanteri 20 maddelik "durumluk kaygı ve 20 maddelik sürekli kaygıyı ölçen toplam 40 sorudan oluşmaktadır. Çalışmaya ait veriler SPSS 20 for Windows programı ile sınanmıştır ve Frekans, T-Testi ve Anova analizleri uygulanmıştır. Cinsiyet faktörüne bakıldığında kadınların ve erkeklerin sürekli kaygı düzeylerinde anlamlı derecede fark çıkmamıştır ($p>0.05$). Durumluk kaygı düzeylerine bakıldığında ise erkeklerin durumluk kaygı düzeyleri kadınların durumluk kaygı düzeylerinden istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu gözlemlenmiştir ($p<0.05$). Öğrencilerin bulundukları akademik yıl düzeylerine bakıldığında ise katılımcıların hem sürekli kaygı düzeylerinde hem de durumluk kaygı düzeylerinde bulundukları sınıflar arasında anlamlı derecede farklar gözlemlenmiştir ($p<0.05$). Durumluk kaygı düzeylerine bakıldığında birinci, ikinci ve üçüncü sınıf öğrencilerinin durumluk kaygı düzeyleri dördüncü sınıf öğrencilerinin kaygı düzeylerinden daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Sınıflar arası sürekli kaygı düzeyinde ise dördüncü sınıf öğrencilerinin bir ve üçüncü sınıf öğrencilerinden daha yüksek sürekli kaygıya sahip olduğu bulgular arasındadır. Diğer faktörler arasında olan yaş ve bölümler için yapılan analizler sonucunda katılımcıların sürekli ve durumluk kaygı düzeylerine anlamlı farklılık gözlemlenmemiştir ($p>0.05$). İncelenen faktörlere göre Haliç Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri bazı faktörlere göre farklılık göstermektedir. Özellikle öğrencilerin bulundukları sınıf düzeylerine göre olan kaygı seviyeleri, dördüncü sınıf öğrencilerinde daha yüksek tespit edilmiştir. Bu durumun bu sınıftaki öğrencilerin bölümlerinden mezun olabilme yada olamama stresinden kaynaklı olabileceği düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Kaygı, Durumluk, Sürekli, Beden Eğitimi Ve Spor, Öğrenci

POS.694 Determination of State and Trait Anxiety Levels of Physical Education and Sport Students Before Final Exams: Example of Halic University

The purpose of this study was to examination of state and trait anxiety levels of physical education and sports students before semester final exams. Also it was aimed to compare these levels according to their age, sex, department and academic years. 469 students (mean age 21,17 ±2,27years) from Halic University, School of Physical Education and Sport Department were participated to this study voluntarily in 2014-2015 Spring Semester. The State-Trait Anxiety Inventory (STAI) was used to measure of trait and state anxiety levels of students (Spielberger, Gorsuch, Lushene, Vagg, & Jacobs, 1983). Both the state and trait scales comprised 20 items each and were scored on 4-point forced-choice Likert-type response scales. Applied Frequency, T-Test and Anova used SPSS 20 for Windows programe for comparison of the anxiety levels. Considering the gender factor, there were no significant differences in students' levels of trait anxiety ($p>0.05$). However, when the state anxiety levels of the male was observed to be statistically significantly higher than women state anxiety levels ($p<0.05$). Also there were significant differences between the academic years of the students both in state anxiety trait anxiety levels ($p<0.05$). The trait anxiety levels were found significantly higher in forth years students rather than first, second and third year students. Similarly, state anxiety levels of forth years students were also higher when compare the first and third year students. Finally, there were no significantly differences found in both anxiety levels considering the age and department factors ($p>0.05$). According to the factors studied, Halic University, School of Physical Education and Sport students' state and trait anxiety levels were found differently. Especially in the factor of academic years, students in last year of the education had more high anxiety levels. It is thought that the reason of this situation to be caused by stress, whether the ability or inability of graduation.
Keywords: Anxiety, State, Trait, Physical Education and Sport, Student

POS.695 Beden Eğitimi ve Spor Yükseokulu Öğrencilerinin Kitap Okumaya İlişkin Tutumlarının İncelenmesi

Alp Kaan KILCI, Mehmet Bilgi MEDENİ, Erdil DURUKAN
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin kitap okumaya ilişkin tutumları incelemek, bu tutumların cinsiyetlere ve bölümlere göre farklılık gösterip göstermediği belirlemektir. Araştırmanın örneklemini Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda 2015-2016 Eğitim-Öğretim Yılında öğrenim gören 71'i bayan 79'u erkek toplam 150 öğrenci oluşturmaktadır. Öğrencilerin tutumlarını ölçmek için Gömleksiz (2004) tarafından geliştirilen likert tipi ölçek kullanılmıştır. Veriler üzerinde betimsel istatistik, iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda T-Testi, ikiden fazla grup ortalamalarının analizinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Çalışmanın Cronbach-Alpha iç tutarlılık katsayısı .84 bulunmuştur. Ölçekte bulunan "Kitap okumayı sevmiyorum (p=0.01<0.05)", "kitap okuma alışkanlığım yok (p=0.01<0.05)", "kitap okumanın sıkıcı olduğunu düşünüyorum (p=0.04<0.05)", "hiç kitap okumuyorum (p=0.01<0.05)" sorularında t-testi sonuçlarına göre cinsiyetler arası anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Bununla beraber bölümler arası yapılan ANOVA test sonuçlarına göre "kitap okumayı gereksiz buluyorum (p=0.01<0.05)", "hiç kitap okumuyorum (p=0.02<0.05)", "gazete okumayı gereksiz buluyorum (p=0.01<0.05)" sorularında da anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Okuma, Beden Eğitimi, Tutum

POS.695 The Investigation To Reading Book Attitudes On Physical Education and Sport Highschool Students

The purpose of this study Balikesir University of Physical Education and Sports School examined the attitudes of students reading books and to determine which varies according to gender and department of this attitude. Research group has been participated with 150 students (71 women, 79 men) who have been studying on Balikesir University Physical Education and Sports Highschool of the 2015-2016 academic year. To measure the reading attitudes of the students likert type scale is used which developed by Gömleksiz (2004). T-Test analysis was used to determine the differences between two independent groups while one-way ANOVA analysis was used to determine the differences between the more than two groups. Study's the Internal consistency coefficient Cronbach-Alpha has been found 0.84. The questions which in the scale, "I do not like to read books (p = 0.01<0.05)," "I do not have reading habits (p= 0.01<0.05)," " I think reading book is boring (p = 0.04<0.05)," "I do not ever read the book (p= 0.01<0.05)" significantly differences has determined between the sexes by t-test. Also according to ANOVA test results " I find unnecessary to reading books (p= 0.01<0.05)," "I do not ever read the book (p= 0.02<0.05)," " I find unnecessary to reading newspaper (p= 0.01<0.05)" on these questions significantly differences has been found between the departments.
Keywords : Reading, Physical Education, Attitude

POS.697 Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Kaygı Düzeylerinin Incelenmesi

Mehmet Bilgi MEDENİ, Alp Kaan KILCI, Bekir ÇİFTÇİ
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı özel yetenek sınavına giren adayların kaygı düzeylerinin cinsiyet ve branş değişkenlerine göre karşılaştırmaktır. Araştırmanın örneklemini Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu 2016 özel yetenek sınavına başvuru yapan 60'ı kız, 190'ı erkek olan toplam 250 aday oluşturmaktadır. Adayların kaygı düzeylerini belirlemek amacıyla Spielberger (1970) tarafından geliştirilen Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri kullanılmıştır. Verilerin analizinde; iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda T-Testi, ikiden fazla grup ortalamalarının analizinde ise Tek Yönlü Varyans Analizi (Anova), farklılıkların hangi gruptan kaynaklandığını belirlemek amacıyla da Tukey testi uygulanmıştır. Çalışmanın Cronbach-Alpha iç tutarlılık kat sayısı 0,73 bulunmuştur. Uygulanan envanterde bulunan; "Şu anda kaygılıyım (p=0.02)", "Başıma geleceklerden endişe duyuyorum (p=0.04)" ve "Sıkıntılı ve güç durumlarla karşılaşmaktan kaçınırım (p=0.04)" sorularında yapılan T-Testi sonuçlarına göre kız adayların erkek adaylara göre daha çok kaygı duydukları tespit edilmiştir. Bununla birlikte branşlar arası yapılan Anova testi sonuçlarına göre Şu anda sakinim (p=0.03), Çok sinirliyim (p=0.01), Genellikle soğukkanlı ve kendime hakimim (p=0.01) sorularında anlamlı farklılıklar bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Kaygı, Beden Eğitimi, Özel Yetenek, Sınav

POS.697 The Research of Anxiety Level Among Candidates To Study At The School of Physical Education and Sports

The aim of this study is to compare the anxiety levels of the candidates who apply ability test for The School of Physical Education and Sports. The sample of study consists of 250 candidates, 60 women and 190 men, who apply ability test for The School of Physical Education and Sports in 2016. State-Trait Anxiety Inventory, developed by Spielberger (1970), was used to determine the anxiety levels of candidates. In the analyses of data, T-Test was applied to compare with means of two independent groups, One Way ANOVA was applied to compare with means of more than two groups and Tukey was applied to identify which groups cause the differences. The internal consistency coefficient of study (Cronbach-Alpha) was found α=0,73. According to the results of T-Test, it was determined that female candidates are worried more than male candidates at these questions in the applied inventory; "I am anxious now (p=0,02)" "I am concerned about my own future (p=0.04)" "I avoid facing awkward and difficult situations (p=0.04)". At the same time, according to ANOVA results between the sport branches, significant differences was found at these questions; "I am calm now" (p=0,03), "I am so angry(p=0,01)", "I am usually cold-blooded and self-controled (p=0,01).
Keywords : Anxiety, Physical Education, Sports Skill, Examination

POS.699 İletişim Becerilerinin Takım Sporu Yapan Öğrenciler ve Bireysel Spor Yapan Öğrenciler Üzerindeki Etkilerinin Karşılaştırılması

Erdil DURUKAN, Bekir ÇİFTÇİ, Hakan YAYLI
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı takım sporları ve bireysel sporlar ile uğraşan sporcuların iletişim beceri düzeylerinin tespit edilmesidir. Araştırmanın evrenini 2015-2016 Eğitim-Öğretim yılında Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören sporcu öğrenciler, örneklemini ise bu okulda öğrenim gören 126'sı kadın (%42,0), 174'ü erkek (%58,0) toplam 300 sporcu öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada öğrencilerin iletişim becerisi algılarına ilişkin bilgileri toplamak için Korkut (1996) tarafından geliştirilen "İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 23.0 paket programına aktarılmıştır. Verilerin analizinde; iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda T-Testi uygulanmıştır. Çalışmada kullanılan ölçeğin (Cronbach-Alfa) iç tutarlılık kat sayısı α=0.83 bulunmuştur. Araştırmada t-testi sonuçlarına göre cinsiyet bağlamında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Bunun yanında ölçekte bulunan; "Sorunlarını dinlediğim insanlar benim yanımdan rahatlayarak ayrılırlar" ($p=0.01<0.05$), "Düşüncelerimi istediğim zaman anlaşılır biçimde ifade ederim" ($p=0.03<0.05$), "İnsanlara yardım etmekten hoşlanırım" ($p=0.04<0.05$) ve "Karşımdakini dinlerken anlamadığım bir ayrıntı olduğunda konunun açığa kavuşması için sorular sorarım" ($p=0.02<0.05$) ifadelerinde ise t-testi sonuçlarına göre takım sporu yapan öğrenciler ile bireysel spor yapan öğrenciler arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Bu anlamlı farklılıklar takım sporuyla uğraşan sporcu öğrencilerin lehine olduğu gözlemlenmiştir. Sonuç olarak takım sporuyla uğraşan sporcu öğrencilerin iletişim becerilerinin daha yüksek olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : İletişim, Takım Sporları, Bireysel Spor, Etki

POS.699 Comparison of Impacts of Communication Skills on Students Performing Team Sports and Students Performing Individual Sports

The purpose of this research is to determine communication skill levels of sporters engaged in team sports and individual sports. The population of the research is sporter students who were studying at Balikesir University Physical Education and Sports School in the 2015-2016 academic year and the sample is a total of 300 sporter students, 126 of whom are female (42.0%) and 174 of whom are male (58.0%). In the research, "Communication Skills Assessment Scale" developed by Korkut (1996) was used to collect information and the students' perceptions on communication skills. The data obtained was transferred to SPSS 23.0 software package. In the analysis of data, T-Test was used in the comparisons between the averages of 2 independent groups. The internal coefficient of the scale used in the study (Cronbach-Alpha) was found to be α = 0.83. In the research, no significant difference was found in the context of gender according to t-test results. Along with this, for the expressions "The people whose problems I listen leave relieved" ($p = 0.01 <0.05$), "I express my thoughts clearly when I want" ($p = 0.03 <0.05$), "I like helping people" ($p = 0.04 <0.05$) and "When listening, I ask questions for clarification if there is a detail which I do not understand" ($p = 0.02 <0.05$) which are included in the scale, significant differences among students who perform team sports and those who perform individual sports have been identified according to t-test results. It has been observed that these significant differences are in favour of students who perform team sports. As a result, it can be said that communication skills of students engaged in team sports are higher.
Keywords : Communication, Team Sport, Individual Sport, Impact

POS.700 Ortaöğretimde Spor Yapan ve Spor Yapmayan Öğrencilerin Saldırganlık Düzeyleri (Balıkesir İli Örneği)

Erdil DURUKAN, İlyas ÖZEN, Bekir ÇİFTÇİ
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı ortaöğretim kurumlarında spor yapan ve yapmayan öğrencilerin saldırganlık tutumlarını araştırmaktır. Araştırmanın evrenini Balıkesir ilinde öğrenim gören tüm ortaokul öğrencileri, örneklemini ise 2015-2016 Eğitim-Öğretim yılında Balıkesir Plevne Ortaokulunda 5. , 6. , 7. ve 8. sınıflarda öğrenim görmekte olan toplam 238 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak demografik özelliklerin yanında Kiper (1984) tarafından geliştirilen "Saldırganlık Envanteri" kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 23.0 paket programına aktarılmıştır. Uygulanan envanterin güvenirlik katsayısı (Cronbach-Alfa) α=0,87 bulunmuştur. Verilerin analizinde; Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin saldırganlık durumlarının karşılaştırılmasında (p=0.05) anlamlılık düzeyinde bağımsız örneklem T Testi (Independent Sample T Test) uygulanmıştır. Saldırganlık envanteri içerisinde bulunan; "Gerekirse hakkımı korumak için şiddete başvurabilirim" (p=0.01<0.05), "Birisi bana sataşırsa kolaylıkla onu tartaklayabilirim" (p=0.01<0.05), "Birisi bana vurursa bende ona karşılık veririm" (p=0.01<0.05), "Birisi beni iterse onunla kavgaya tutuşurum" (p=0.01<0.05) ve "Çoğu insana kıyasla daha sık kavgaya karıştığımı söyleyebilirim" (p=0.02<0.05) ifadelerinde, t-testi sonuçlarına göre spor yapan ve yapmayan öğrenciler arasında anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bu anlamlı farklılıkların spor yapmayan öğrenciler lehine olduğu gözlemlenmiştir. Sonuç olarak spor yapmayan öğrencilerin istatistiksel olarak anlamlı düzeyde saldırganlığa daha eğimli oldukları söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Ortaöğretim, Spor, Öğrenci, Beden Eğitimi

POS.700 Aggression Levels of Students who are Engaged in Sports and those who are not Engaged in Sports in Secondary Education (Balikesir Province Example)

The aim of this study is to investigate aggression attitudes of students who are engaged in sports and those who are not engaged in sports in secondary education institutions. The population of the research consists of all secondary school students studying in Balikesir province and the is 238 students in 5th, 6th, 7th and 8th grades of Balikesir Plevne Secondary School in the 2015-2016 academic year. As a data collection tool, the "Aggressiveness Inventory" developed by Kiper (1984) was used in addition to demographic characteristics. The obtained data was transferred to the SPSS 23.0 software package. The reliability coefficient of the applied inventory (Cronbach alpha) was found as α = 0.87. In the analysis of data, in the comparison of aggressions of students who are or are not engaged in sports, Independent Sample T Test was applied with (p = 0.05) significance level. In the expressions "If necessary, I resort to violence to protect my rights" (p = 0.01 <0.05), "If someone teases me, I can easily assault him " (p = 0.01 <0.05), "If someone hits me, I hit him back " (p = 0.01 <0.05), "If someone pushes me, I fight him" (p = 0.01 <0.05), and "I can say that I fight more frequently compared to many people" (p = 0.02 <0.05) given in the aggressiveness inventory, significant differences were found between students who are engaged in sports and those who are not according to t-test results. It was observed that these significant differences are in favour of students who are not engaged in sports. As a result, it can be said that students who are not engaged in sports are statistically significantly more inclined to aggression.
Keywords : Secondary Education, Sports, Student, Physical Education

POS.701 Genç Sporcularda Antrenör-Sporcu İlişki Kalitesi ve Güdülenme Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Elif E. KURT, N. Hande KOCADAĞ, F. Hülya AŞÇI
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, genç sporcularda antrenör-sporcu ilişkisi kalitesi ile güdülenme arasındaki ilişkinin araştırılmasıdır. Ayrıca çalışmada, genç sporcuların güdülenme vealgıladıkları antrenör-sporcu ilişkisi kalitesinin cinsiyete ve yapılan spor branşına göre karşılaştırılması da amaçlanmıştır. Çalışmaya 12-18 yaş aralığında 98 kız(xyaş = 15.28 ± 1.90), 118 erkek (xyaş = 14.15 ± 1.56) olmak üzere toplam 216 sporcu(xyaş = 14.66 ± 1.81) gönüllü olarak katılmıştır Katılımcılara "Antrenör-Sporcu İlişkisi Envanteri", "Sporda Güdülenme Ölçeği" ve araştırmacılar tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" uygulanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde 2x2 Çok Yönlü Varyans Analizi (MANOVA) ve Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Analizi kullanılmıştır. 2x2 MANOVA sonuçları, antrenör-sporcu ilişki kalitesinde cinsiyet ve spor türüne (takım ya da bireysel) göre anlamlı farklılık olmadığını göstermiştir (p>0.05).Cinsiyetxspor türü ortak etkisi de antrenör-sporcu ilişki kalitesi için anlamlı değildir (p>0.05). Sporcuların güdülenme düzeyi için cinsiyet x spor türü ortak etkisi anlamlı değil iken (p>0.05) sporcuların güdülenme düzeylerindecinsiyet ve spor türüne göre anlamlı fark vardır (p 0.05). Sonuç olarak, antrenör-sporcu ilişki kalitesi cinsiyet, spor türüne göre değişiklik göstermezken, sporcuların güdülenme düzeyi üzerinde cinsiyet ve spor türünün etkisi vardır. Antrenör-sporcu ilişki kalitesi ve sporcuların güdülenme düzeyi arasında ilişki yoktur.
Anahtar Kelimeler : Antrenör Sporcu Ilişkisi, Güdülenme, Genç Sporcular

POS.701 Relationship Between The Quality of Coach-Athlete Relationship and Motivation In Young Athletes

The purpose of this study was to investigate the relationship between motivation and perceived coach-athlete relationship quality in youth sport athletes. The study was also aimed to examine sex and sport type differences in motivation and perceived coach-athlete relationship quality. 98 girls (Mage = 15.28 ± 1.90), 118 boys (Mage = 14.15 ± 1.56) totally 216 athletes (Mage = 14.66 ± 1.81) aged between 12-18 years old voluntarily participated in this study. "Coach–Athlete Relationship Questionnaire", "The Sport Motivation Scale" and "Personal Information Form" were administered to youth athletes. 2x2 MANOVA and Pearson Product Moment Correlation Analysis were used to analyse the data. 2 x 2 MANOVA results indicated no significant differences in perceived coach-athlete relationship quality with regard to sex and types of sport (p>0.05). Sex x types of sport interaction was also non-significant for coach-athlete relationship quality (p>0.05). Furthermore, sex x types of sports interaction were not significant for sport motivation. On the other hand, there were significant differences in sport motivation in terms of sex and types of sports (p 0.05). In conclusion, coach-athlete relationship quality did not differ with regard to sex and types of sports but young athletes' motivation differs between girls and boys and team and individual sport athletes. Furthermore, the coach-athlete relationship quality is not related to young athletes' motivation.
Keywords : Coach-athlete Relationship, Motivation, Young Athlete

POS.714 Spor Yapan ve Yapmayan Lise Öğrencilerinin Yaraticilik Ve Orjinal Düşünme Düzeylerinin İncelenmesi

Yusuf ŞAHİN, Murat TEKİN, Mervegül GAZEL
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Yaratıcılık, duygusal, algısal ve kültürel bir bütünlüktür. Yaratıcı düşünme, yaratıcılıkla iç içe geçmiş olarak düşüncelerinin genellenmesi düşünme süreçleri deneyimler ve alınan kararlarla açıklanır (Kale 1993, Akt: Üstündağ 2005). Yaratıcı düşünme daha önce aralarında ilişki kurulmamış nesneler ya da düşünceler arasında ilişki kurulmasıdır. (Rowlinson 1995). Bu nesnelerden biriside spor kavramıdır. Spor, bireylerin zihinsel davranışlarını geliştirmede önemli bir kavramdır. Spor, bireylere merak salar. Buluş yapma yetisi, serüvenci olma düşünme, imgeleme deney ve araştırmalardan kaçmayan ve sentezci yargılara varabilen bir kişilik yaratır. Bu sonuçla bize sporun bireylerin yaratıcı ve orijinal düşünme becerilerini etkilediğini göstermektedir. Bu çalışmanın amacı da spor yapan ve yapmayan lise öğrencilerinin yaratıcılık ve orjinal düşünme düzeylerin incelenmesi.Araştırma grubunu; Karaman ilinde yer alan liselerde öğrenim gören 42'sikadın 228'i erkek toplam 270 öğrenci (yaş=15,5037 ± 1,1300), oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında; Gürler ve arkadaşları 2013 tarafından geliştirilen orijinal düşünme ölçeği ve Kirhton,M.V.(1999) Adatation and İnnavators tarafından geliştirilen yaratıcılık ölçeği kullanılmıştır. Verilerin çözüm ve yorumlanmasında, Kolmogorov-Smirnov Testi, Çok Değişkenli Manova Testi ve Çoklu Doğrusal Regresyon Testi kullanılarak anlamlılık P<0,05 alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS (Statistical package for social sciences) paket programı kullanılmıştır. Bu çalışmanın sonucunda; Yaratıcılık ve akıcılık, özgünlük, ayrıntılama, esneklik alt boyutları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı ortaya çıkmıştır. Regresyon katsayılarının anlamlılığına ilişkin t testi sonuçları incelendiğinde yaratıcılık ve orijinal düşünme düzeyleri arasında anlamlı bir yordayıcı olmadığı görülmektedir. Lise öğrencilerinin spor yapıp yapmama değişkenine göre; yaratıcılık, akıcılık, özgünlük, ayrıntılama, esneklik alt boyutları arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı ortaya çıkmıştır. Regresyon katsayılarının anlamlılığına ilişkin t testi sonuçları incelendiğinde yaratıcılık ve orijinal düşünme düzeyleri arasında anlamlı bir yordayıcı olmadığı görülmektedir. Lise öğrencilerine yönelik yaratıcılık, esneklik, özgünlük, ayrıntılama ve akıcılık açısından cinsiyet ve sınıf düzeyine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği bulunmuştur. Bu farklılık sonucunda 12.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin 9.sınıfta öğrenim gören öğrencilere göre özgünlük alt boyutu yüksek çıkmıştır. Ayrıca spor yapıp yapmama ve sınıf, cinsiyet değişkenlerinin etkileşimi arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Genel bir sonuca varacak olursak; lise öğrencilerinin spor yapıp yapmama, yaratıcılık ve orijinal düşünme düzeyleri arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı ortaya çıkarken bunun nedeni olarak bilinen mevcut bilgilerden yeni sentez yapamadıkları yeni durumlara uyum sağlayamadıkları olarak yorumlanabilir. Lise öğrencilerine yönelik yaratıcılık, esneklik, özgünlük, ayrıntılama ve akıcılık açısından cinsiyet ve sınıf düzeyine göre anlamlı bir farklılık gösterdiği bulunurken, Ayrıca spor yapıp yapmama ve sınıf, cinsiyet değişkenlerinin etkileşimi arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu sonuçlar bize eğitim programlarıyla yaratıcı ve orijinal düşünme düzeylerinin önem kazanması gerektiği ve sporun bireylerin zihinsel, algısal, ve sosyal davranışlarını geliştirmekte etkili olduğunu göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Spor Yapan Ve Yapmayan, Orjinal Düşünme, Yaratıcılık, Lise, öğrenci

POS.714 Investigation The Creativity and Original Thinking of The High School Students Who Do Sports and Who Don't Do Sports

Creativity is an integral process including emotions, senses and culture. Creative thinking is explained with generalization of the thoughts engaged with creativity, thinking processes, experiences and decisions (Kale, 1993; Üstündağ, 2005). Creative thinking is making a contact between unrelated things and thoughts (Rowlinson, 1995). One of these things is sports. Sports is very important in cognitive development of individuals. Sports arouse curiosity of the individuals. Sports enable to invent, to think adventurously, to imagine, to search and synthesize. Sports affect individuals' creative and original thinking. This study aims to investigate the creative and original thinking of the individuals who do sports and who don't do sports. The research group of the consist of 228 male 42 female(age=15,5037 ± 1,1300), 270 in total students studying in high school in Karaman province. To achieve the purpose of the research, original thinking Scaledeveloped by güler and et al 2013 and adapted to Turkish by sahin and erden (2009) Adaptation-Innovation Inventory (KAI)" Originally Developed By Krikton., (1999) were based on and applied to the students that participated in the research In the analysis and assessment of the data, Kolmogorov-Smirnov test, Multiple Linear Regression, and Multivariate Manova Test, was used and significance was taken as P<0.05 and in the evaluation of the data and the determination of the calculated values, SPSS (Statistical Package for Social Sciences) package program was used. According to the results of the study; There is no significant difference between creativity and sub-levels of fluency, originality, elaboration and flexibility. According to the results of t test measurements of regression coefficient, there is not a significant difference between creativity and level of original thinking. According to the variable of high school students doing sports or not, there is not a significant difference between creativity and sub-levels of fluency, originality, elaboration and flexibility. According to the results of t test measurements of regression coefficient, there is not a significant difference between creativity and level of original thinking. There is not a significant difference between creativity and sub-levels of fluency, originality, elaboration and flexibility level of high school students when gender and class variable is considered. The originality sub-level of 12th grade students is higher than 9th grade students. Furthermore, there is a significant difference between the variable of doing sports or not, class and gender. As a result, there is not a significant difference between the variable of high school students' doing sports or not and creativity and original thinking level because the students do not synthesize and they can not adapt to new situations. There is a significant difference between creativity and sub-levels of fluency, originality, elaboration and flexibility level of high school students when gender and class variable is considered. Moreover, there is a significant difference between the variable of high school students' doing sports or not and class and gender variable. These results show us that curriculum should place more importance on creativity and originality and sports is an important factor in developing cognitive, perceptive and social behaviors of the individuals.
Keywords : Who Do Sports and Who Don't Do Sports, Original Thinking ,Creativity,High School,Student

POS.724 Kişilik Özellikleri Ve Yaklaşma Motivasyonun Biceps Brachii Kasının Maksimal Izometrik Istemli Kasılma Seviyesi Üzerindeki Etkisi

Serdar TOK[1], Erdal BİNBOĞA[2], Hülya AŞÇI[3], İlker ERCAN[4], Erman DOĞAN[5], İlker BALIKÇI[1]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye
3 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
4 Uludağ Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Türkiye
5 Girne Amerikan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma; kol fleksiyonundan sorumlu olan biceps brachii kasının Maksimal İzometrik İstemli Kasılma (MİK) seviyesinin, olumlu görsel uyaranın varlığından etkilenip etkilenmediğini ve olumlu uyaranın varlığıyla oluşan bu değişim miktarının kişilik özelliklerinin bir sonucu olup olamayacağını incelemeyi amaçlamıştır. Yaş ortalaması 23,48 (±3,27) olan 36 üniversiteli sporcu bu araştırmaya katılmıştır. Katılımcılar ilk olarak Beş Faktör Kişilik Envanterini doldurmuştur. Daha sonra katılımcılar bir sandalyeye oturtulmuş ve kolları bu çalışma için geliştirilmiş bir aparatın platformu üzerine yerleştirilmiştir. Katılımcılardan bir metal çubuğu tüm güçleri ile çekmeleri istenmiştir.Katılımcılar bu motor görevi (kol fleksiyonu) gerçekleştirirken olumlu görsel uyaranın yokluğunda ve varlığında, biceps brachii kasının MİK düzeyleri yüzeyel elektromiyografi (EMG) kullanılarak ölçülmüştür. Görsel uyaranlar Uluslararası Duygusal Resim Sistemi (UDRS) 'nden seçilmiş ve katılımcılara önlerine koyulmuş bir monitör aracılığıyla gösterilmiştir. Bütün MİK denemeleri (2 defa uyaran olmadan ve 2 defa uyaran ile) 6 saniye boyunca gerçekleştirilmiş ve bütün denemelerin arasında 3 'er dakika dinlenme süresi verilmiştir. Olumlu duygusal uyaranın sebep olduğu MİK düzeylerindeki yüzde değişimi, olumlu uyaran koşulundaki tepe EMG değerleri kullanılarak hesaplanmıştır. Bu değerler uyaransız koşuldaki tepe EMG değerlerine bölünmüş ve 100 ile çarpılmıştır. Korelasyon analizleri; duygusal tutarsızlık kişilik özelliği ile MİK düzeylerindeki yüzde değişimleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki göstermiştir (r= .37; p= .027). Lineer regresyon analizleri de;beş faktör kişilik özelliklerinde oluşan regresyon modelinin, MİK düzeylerinin yüzde değişimindeki varyansını anlamlı olarak açıklayabileceğine işaret etmiştir (F (5.30)= 5.50, P= .002, R^2_{adj}= .37). Sonuçlar; kişilik özelliklerinin olumlu uyaranın varlığında, bireylerin kol fleksörlerindeki kasılma düzeylerini değiştirme potansiyeline sahip olabileceğini göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Yaklaşma Motivasyonu, Biceps Brachii Kası, Maksimal Istemli Kasılma, Kişilik özellikleri

POS.724 Influence of Personality Traits and Approach Motivation On Maximal Isometric Voluntary Contraction Level of Biceps Brachii Muscle

The present study aimed to examine whether Maximal Isometric Voluntary Contraction (iMVC) level of biceps brachii which is responsible for the arm flexion is influenced by the presence of a positively valanced stimuli and whether the amount of variation in iMVC in the presence of a positive stimuli may vary as result of personality traits. Thirty six athletes (m= 23.48, ±3,27) voluntarily participated to the study. Participants first completed the Big Five Personality Inventory. Then participants were seated on a chair and their arm was placed on an apparatus' platform that was developed for the present study. Participants were asked to pull a metal bar as hard as possible. While the participants performed the motor task (arm flexion) iMVC levels of the biceps brachii muscle were measured using surface electromyography (EMG) in the absence and presence of positive visual stimuli. Visual stimulus were selected from the International Affective Picture System (IAPS) and presented via a monitor that was placed in front of the participants. All iMVC attempts (2 times without stimuli and 2 times with stimuli) were performed for 6 seconds and 3 minutes resting periods were included between attempts. The percent change of iMVC levels caused by positive emotional stimuli were calculated by using peak EMG values from the positive stimuli condition. These values were divided by no-stimuli condition and multiplied by 100. Correlation analyses showed a significant positive association between neuroticism and percent change of iMVC levels (r= .37; p= .027). Linear regression analyses also indicated that regression model consisting of the big five personality traits could explain significant amount variance in percent change of iMVC levels (F (5.30)= 5.50, p= .002, R^2_{adj}= .37). Results showed that personality may have potential to alter individuals' contraction level of arm flexors in the presence of a positively valanced stimuli.
Keywords : Approach Motivation, Biceps Brachii Muscle, Maximal Isometric Voluntary Contraction, Personality Traits

POS.725 Güdüsel İklim ve Kişilik Özelliklerinin Biceps Brachii Kasının Maksimal İzometrik İstemli Kasılma Seviyesi Üzerindeki Etkisi

Serdar TOK[1], Çetin YAMAN[2], Nihal DAL[1], Erman DOĞAN[3], Ahmet DÖNMEZ[2]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Girne Amerikan Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma; güdüsel iklimin, sporcuların biceps brachii kası Maksimal İzometrik İstemli Kasılma (MİK) seviyesini etkileyip etkilemeyeceğini ve güdüsel iklimin neden olduğu MİK seviyelerindeki yüzde değişiminin kişilik özellikleriyle ilgili olup olmadığını incelemiştir. Çalışmaya 20 kadın ve 33 erkek olmak üzere toplam 53 katılımcı (Yaş ort=21.67; Ss=3.12) katılmıştır. Katılımcılardan Beş Faktör Kişilik Envanterini doldurmaları istenmiştir. Daha sonra katılımcılar bir sandalyeye oturtulmuş ve kolları bu çalışma için geliştirilmiş bir aparatın platformu üzerine yerleştirilmiştir. Katılımcılardan bir metal çubuğu tüm güçleri ile çekmeleri istenmiştir. Katılımcılar bu motor görevi (kol fleksiyonu) gerçekleştirirken, biceps brachii kasının MİK düzeyleri yüzeyel elektromiyografi (EMG) kullanılarak ölçülmüştür. Bütün MİK denemeleri 6 saniye boyunca gerçekleştirilmiş ve bütün denemelerin arasında 3 'er dakika dinlenme süresi verilmiştir. Katılımcılar ilk olarak herhangi müdahale olmadan 2 MİK denemesi gerçekleştirmiştir. Daha sonra katılımcılar; bir monitör aracılığıyla gerçekleştirdikleri performans hakkında bilgilendirilmiş ve aynı motor görevi 2 defa ego (*şimdiye kadar ki en iyi performans olarak tanımlanmış düzeyi aşması*) veya görev (*kendisinin en iyi performansını aşması*) koşullarında gerçekleştirmeleri istenmiştir. Katılımcıların bir monitör aracılığıyla eşzamanlı olarak kasılma seviyelerini görmeleri sağlanmıştır. Güdüsel iklimin sebep olduğu MİK düzeylerindeki yüzde değişimi hesaplamak için; ego ve görev iklimlerindeki ortalama EMG değerleri, müdahalesiz koşuldaki (normalize edilmiş referans değeri) ortalama EMG değerlerine bölünmüş ve 100 ile çarpılmıştır. Bağımsız gruplar t-testi ego koşulunun (13%) görev koşuluna (-9%) göre daha büyük yüzde MİK değişimine yol açtığını göstermiştir [t (51)= 3.66, P= .001]. Korelasyon analizleri kişilik özelliklerinden gelişime açıklığın, ego koşulunda MİK düzeylerindeki yüzde değişimiyle ilişkili olabileceğini ortaya koymuştur (r = -.39, P= .049). Çalışmanın sonuçları; ego ikliminin, kol fleksörlerindeki kasılmanın daha yüksek seviyelere çıkmasına yol açabileceğini ortaya koymuştur.
Anahtar Kelimeler : Güdüsel Iklim, Biceps Brachii Kası, Maksimal Izometrik Istemli Kasılma, Kişilik özellikleri

POS.725 The Effect of Motivational Climate and Personality Traits On Maximal Isometric Voluntary Contraction Level of Biceps Brachii Muscle

The present study examined whether motivational climate may have an effect on athletes' Maximal Isometric Voluntary Contraction (iMVC) level of biceps brachii muscle and whether percentage changes in iMVC evoked by motivational climate may be associated with personality traits. 20 females and 30 males, totally 53 participants (M age=21,67; Sd= 3.12) participated in this stuy. Participants completed Five Factor Personality Inventory. Then they were randomly assigned into the task or ego climate conditions. Participants were seated on a chair and their arm was placed on an apparatus' platform that was developed for the present study. Participants were asked to pull a metal bar as hard as possible. While the participants performed the task (arm flexion) iMVC levels of the biceps brachii muscle were measured using surface electromyography (EMG). All iMVC attempts were performed for 6 seconds and 3 minutes resting periods were included between attempts. Participants were first performed 2 iMVC attempts without any intervention. Then, participants were informed about their performance via a biofeedback monitor and they were asked to perform the same motor task again 2 times in ego (*to exceed the performance level which was described ever best*) or task (*to exceed the personal best performance*) conditions. Participants were able to see their contraction level or performance simultaneously via a biofeedback monitor. To calculate percent change of iMVC levels caused by motivational climate, mean EMG values from the ego and task climate conditions were divided by neutral condition (normalization reference) and multiplied by 100. Independent sample t-test showed that ego condition (13%) led to greater mean percent change of iMVC than task condition (-9%) [t (51)= 3.66, P= .001]. Correlation analyses indicated that openness was associated with mean percent change of iMVC in ego condition (r = -.39, P= .049). Results of the present study demonstrated that ego climate may lead to higher level of acute muscle contraction level.
Keywords : Motivational Climate, Biceps Brachii Muscle, Maximal Isometric Voluntary Contraction, Personality Traits

POS.726 Farklı Tür Sözel Cesaretlendirme Uygulamalarının Wingate Anaerobik Test Performansına Etkisi

Mustafa ENGÜR[1], Özgür ÖZKAYA[1], Görkem Aybars BALCI[1], Hakan AS[1], Emre VARDARLI[2]
1 Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 The University of Texas At Austin,Department of Kinesiology and Health Education, United States of America

ÖZET
Wingate anaerobik testi (WAnT), otuz saniye boyunca sporcunun vücut ağırlığının %10'una göre hesaplanan bir dirence karşı maksimal eforla pedal çevirmesine dayanır. WAnT ve benzeri maksimal yüklenmeli testlerde, sporcunun yorgunluğa dayanma direncini arttırmak için sözel cesaretlendirme (SC) uygulamaları protokol esası olarak kabul edilir. Ancak literatürde farklı esaslarla uygulanan sözel cesaretlendirme tekniklerinin WAnT performansına olan etkileri çalışılmamıştı. Bu çalışmanın amacı farklı SC uygulama türlerinin WAnT performansına etkilerini araştırmaktı. Çalışmaya 8 antrene erkek sporcu katıldı (ZG: 15,9 ± 0,9 $W.kg^{-1}$). Farklı pedallama tekniklerinin uygulandığı, kısa süreli inersi volanı yüklemeleri ve kefede yük varken sprintler içeren adaptasyon çalışmalarının ardından, gönüllülerin 30-s uygulamayı pratik edebilmeleri için tek bir WAnT seansı yapıldı. Bu seanstan sonra araştırma gurubu çaprazlanarak, farklı günlerde sırasıyla sadece olumlu ifadelerin kullanıldığı Pozitif Sözel Cesaretlendirme, sadece olumsuz ifadeler barındıran Negatif Sözel Cesaretlendirme, geleneksel Standart Sözel Cesaretlendirme ve hiçbir geri bildirim ve ses barındırmayan Sessiz WAnT uygulamaları yaptırıldı. Elde edilen veriler arasındaki farkların anlamlılık düzeyleri ilişkili guruplarda parametrik dağılım gösteren örnekler için uygun olan ilişkili guruplarla t-testi kullanılarak değerlendirildi. Çalışmanın bulgularına göre, uygulama grupları arası farkların hiçbirinde istatistiksel anlamlılık saptanmadı ($p>0.05$). Bu çalışmayla, WAnT seanslarında kullanılan SC türlerinin test sonuçlarına etkisinin olmadığı gösterildi. Sonuç olarak sporcuların teste adaptasyonu ve test öncesi motivasyon durumlarının SC' den çok daha belirleyici olduğu değerlendirilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Anaerobik Performans, Sözel Cesaretlendirme, Wingate Anaerobik Test

POS.726 The Effects of Different Types of Verbal Encouragement Applications on Wingate Anaerobic Test Performance

Wingate anaerobic test (WAnT) is involves pedaling a cycle ergometer at a maximal effort against a resistance which is determined according to the subject's body weight's 10%. WAnT and similar maximal loading tests includes Verbal Encouragements (VE) to resist fatigue as an element of the protocol. However the effects of verbal encouragements with different contents on WAnT performance are not studied. The purpose of this study is to investigate the effects of different VE contents on WAnT performance. The study involves 8 well trained male participants (ZG: 15,9 ± 0,9 $W.kg^{-1}$). The familiarization sessions involved various pedaling techniques, short time inertia flywheel and short sprint practice with test loads. Subsequently, participants performed a single 30-second all-out test to gain practice effect. After this session research group was crossed and they were subjected to four WAnT sessions including Positive Word Structured Statements VE, Negative Word Structured Statements VE, Standard VE and a session with no encouragement or statements in different days. The findings showed no statistical significance between any test group differences ($p>0.05$). These results suggest that verbal encouragement types have no effect on WAnT scores. Test adaptation sessions and pre-test motivational factors can be considered more definitive than verbal encouragements.
Keywords : Anaerobic Performance, Verbal Encouragement, Wingate Anaerobic Test

POS.729 Antrenör-Sporcu İlişkisi ve Empatik Eğilimin Belirlenmesinde Toplumsal Cinsiyetin Rolü

Nükte ÖZGÖR[1], Nurgül KESKİN[1], F. Hülya AŞÇI[2]
1 Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı antrenörlerin toplumsal cinsiyet rollerinin antrenör-sporcu ilişki kalitesini ve antrenörlerin empatik eğilimlerini belirleyip belirmediğini araştırmaktır. Çalışmada ayrıca, antrenör-sporcu ilişki kalitesi ve empatik eğilim, antrenörün cinsiyetine ve toplumsal cinsiyet rol kategorisine göre de incelenmiştir. Araştırma grubunu farklı spor kulüplerinde yer alan genç sporcularla çalışan 80 kadın ($X_{yaş}$ =30.55±7.66) ve 110 erkek ($X_{yaş}$ =33.96±10.11) toplam 190 antrenör ($X_{yaş}$=32.52±9.30) oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu", "Bem Cinsiyet Rolü Ölçeği", "Antrenör-Sporcu İlişkisi Ölçeği" ve "Empatik Eğilim Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde 2x2 Varyans Analizi (ANOVA), 2x2 Çok Değişkenli Varyans Analizi (MANOVA) ve Hiyerarşik Regresyon Analizi kullanılmıştır. Yapılan hiyerarşik regresyon analiz sonuçları, analize ilk adımda dahil edilen antrenörlerin cinsiyet, spor türü (bireysel ve takım), ve takımıyla geçmişi değişkenlerinin antrenör-sporcu ilişkisinin yakınlık, bağlılık ve tamamlayıcılık alt boyutlarının ve empatik eğilimlerinin anlamlı yordayıcısı olmadıklarını göstermiştir. Ayrıca, regresyon analiz sonuçlarına göre antrenörlerin toplumsal cinsiyet rolleri de antrenör-sporcu ilişkisi kalitesinin anlamlı yordayıcısı değildir ($p>0.05$). Öte yandan, toplumsal cinsiyet rollerinden kadınsılık puanlarının, antrenörlerin empatik eğilimlerinin yordayıcısı olduğu ve aralarında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir (R^2=0.21; =0.47; $p<0.01$). 2x2 ANOVA sonuçları, cinsiyete göre antrenörlerin empatik eğilimlerinde fark olmadığını gösterirken ($p>0.05$), toplumsal cinsiyet kategorisine göre antrenörlerin empatik eğilimlerinde anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.01$). Cinsiyet x toplumsal cinsiyet kategorisi ortak etkisi empatik eğilim için anlamlı değildir ($p>0.05$). 2x2 MANOVA sonuçları ise, antrenör-sporcu ilişkisinde cinsiyet ve toplumsal cinsiyet kategorisine göre anlamlı fark olmadığını, cinsiyet x toplumsal cinsiyet kategorisinin ortak etkisinin ise anlamlı olduğunu ortaya koymuştur($p<0.01$). Sonuç olarak kadınsı toplumsal cinsiyet rolüne sahip antrenörlerin sporcularına karşı daha yüksek empatik eğilime sahip oldukları söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Toplumsal Cinsiyet Rolleri, Antrenör-Sporcu İlişkisi, Empatik Eğilim

POS.729 The Role of Gender Role Orientation in Determining Coach-Athlete Relations and Empathic Tendency of Coaches

The aim of this study was to investigate whether the role of gender role orientation determine the quality of coach-athlete relationship and empathic tendency of coaches. The quality of coach-athlete relationship and empathic tendency were also examined with regard to sex and gender role category of the coach in the study. Eighty females (M_{age}=30.55±7.66) and 110 males (M_{age}=33.96±10.11) totaly 190 (M_{age}=32.52±9.30) coaches voluntarily participated in this study. "Personal Information Form", "Bem Sex Role Inventory", "Coach-Athlete Relationship Questionnaire" and "Empathic Tendency Scale" were administered to the coaches. 2x2 Analysis of Variance (ANOVA), 2x2 Multivariate Analysis of Variance (MANOVA) and Hierarchical regression analysis were conducted to analyze data. Hierarchical regression analysis indicated that the variables of sex, sport type (individual and team), and background with the team of coaches included in the analysis at the first step were not significant predictors of closeness, commitment and complementarity subscales of coach-athlete relationship. Additionnally, the gender role orientation of coaches was not significant predictor of coach-athlete relationship quality ($p>0.05$). On the other hand, the feminity gender role was significant predictor of empathic tendency of coaches and there was significant positive correlation between them (R^2=0.21; =0.47; $p<0.01$). 2x2 ANOVA results indicated that in empathic tendency differed with regard to gender role category ($p<0.01$), but not sex ($p>0.05$). Sex x gender role category interaction effect was not significant for empathic tendency ($p>0.05$). 2x2 MANOVA results indicated that nonsignificant difference in coach-athlete relationship with respect to sex and gender role category. On the other hand, sex x gender role category interaction effect was significant for quality of coach-athlete relationship ($p<0.01$). It can be concluded that coaches with feminine gender role has more empathic tendency to their athletes.
Keywords : Gender Roles, Coach-Athlete Relationship, Empathic Tendency

POS.752 Dikkati Geliştirmeye Yönelik Tenis Antrenmanı

Şaban ÜNVER, İzzet İSLAMOĞLU, Tülin ATAN
OMÜ, Yaşar Doğu Sor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, tenis antrenman programının dikkati geliştirmeye etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya Samsun Tenis Kulübü sporcularından 9 kadın, 11 erkek *(yaş: 11,6±1,66 yıl)* toplam 20 lisanslı tenisçi *(tenis oynama süresi: 4,25±1,77 yıl)* katılmıştır. Sporcular dokuz hafta boyunca haftada iki gün antrenör tarafından atılan 40 adet servis atışını karşılamışlardır. Sporcuların servisten karşıladıkları topu karşı sahada araştırmacının söylediği farklı renk kutucuklarına göndermesi istenmiştir. Sporculara dokuz haftalık antrenman öncesinde ve sonrasında Brickenkamp ve Zillmer (1998) tarafından geliştirilen "d2 dikkat testi" uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde SPSS 21 paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel analizinde Paired t testi, Wilcoxan testi ve Mann Whitney U testi kullanılmıştır.
Dokuz haftanın ilk antrenmanında atılan 40 servisi sporcuların karşılamadaki isabetsiz olma sayısı yani hata sayısı ilk antrenmanda yaklaşık 20 civarında iken son antrenmanda yaklaşık 5 civarına düşmüştür. Sporcuların tenis antrenmanı öncesi ve sonrası dikkat testi değerleri ve isabetsiz atış değerleri karşılaştırmasında TN (Toplam Puan), TN-E (Toplam Puan - Hata), CP (Concentration) ve İsabetsiz atış puanlarında anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,001$). Ancak E1 (Omissions), E2 (Commissions), Errors (Toplam Hata Sayısı) ve FR (Fluctuation) puanlarında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Dokuz hafta boyunca gerçekleştirilen tenis antrenmanı öncesi ve sonrası dikkat testi değerlerinin cinsiyete göre yapılan karşılaştırmasında TN, E1, E2, Errors TN-E, CP ve FR puanlarında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Dikkati geliştirmeye yönelik yapılan tenis antrenmanlarının dikkat testi değerlerini iyileştirdiği ve isabetli atış sayısını arttırdığı sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Tenis, Dikkat, Antrenman

POS.752 Tennis Training Aimed Improving Attention
The purpose of this study is to examine the effect of tennis training program on improving attention. A total of 20 licensed tennis players *(tennis playing period: 4,25±1,77 years)*, 9 females and 11 males *(age: 11,6±1,66 years)* from Samsun Tennis Club participated in the study. Twice a week for nine weeks, the players were asked to return 40 serves which were thrown by the trainer. and the players tried to return the balls to different color boxes at the opposite field as told by the researcher. Before and after 9 week training, "d2 attention test" developed by Brickenkamp and Zillmer (1998) was conducted on the athletes. SPSS 21 package program was used in the statistical analysis of the data. Paired t test, Wilcoxan test and Mann Whitney U test were used in the statistical analysis of the data. The results of our study showed that while the number of missed returns to 40 shots was about 20 in the first training, the number of missed returns was about 5 in the last training. In the comparison of athletes' pre and post training attention test values and missed shots, significant differences were found in TN (Total Score), TN-E (Total Score-Error), CP (Concentration) and missed shot scores ($p<0,001$). However, no significant difference was found in E1 (Omissions), E2 (Commissions), Errors (Total Errors Score) and FR (Fluctuation) scores ($p>0,05$). In the comparison of pre and post training attention test values in terms of gender, no significant difference was found in TN, E1, E2, Errors TN-E, CP and FR scores ($p>0,05$). It was concluded that tennis trainings to improve attention developed attention and increased the number of shots on target.
Keywords : Tennis, Attention, Training

POS.762 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kaygı Düzeyleri İle Yaşam Doyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Mükerrem ERDOĞAN[1], Zehra CERTEL[2], Alpay GÜVENÇ[2]
1 Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Türkiye
2 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın iki amacı vardır. Birinci amacı, Antalya ilinde çalışan Beden Eğitimi öğretmenlerinin kaygı düzeyleri ve yaşam doyumlarının cinsiyet, öğrenim kademesi ve görev sürelerine göre değerlendirilmesidir. İkinci amacı ise, Beden Eğitimi öğretmenlerinin kaygı düzeyleri ile yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmaya, Antalya ilinde ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında görev yapan 91'i erkek (%64.1) ve 51'i kadın (% 35.9) olmak üzere toplam 142 Beden Eğitimi öğretmeni katılmıştır. Araştırmada verileri toplamak için Spielberg tarafından geliştirilen ve Türkçe'ye uyarlanması Necla Öner ve Ayhan Le Compte tarafından yapılan "Sürekli-Durumluk Kaygı Envanteri" ve Diener, tarafından geliştirilen ve Türkçe'ye uyarlanması Köker tarafından yapılan "Yaşam Doyumu Ölçeği" kullanılmıştır. İstatistiksel analizlerde tanımlayıcı değerlerin yanı sıra Pearson korelasyon tekniği ve bağımsız gruplarda t testi uygulanmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular, Beden Eğitimi öğretmenlerinde sürekli ve durumluk kaygı düzeyinin ve yaşam doyumlarının öğrenim kademesine göre anlamlı ölçüde değiştiğini göstermektedir. Bununla birlikte, yaşam doyumu ile sürekli ve durumluk kaygı düzeyleri arasında orta ve kuvvetli denebilecek düzeyde anlamlı negatif ilişkiler gözlenmiştir. Sürekli kaygı düzeyi ile durumluk kaygı düzeyi arasında da anlamlı pozitif ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak, sürekli ve durumluk kaygı düzeyleri daha düşük olan Beden Eğitimi öğretmenlerinin günlük hayattaki yaşam doyumlarının da daha yüksek olacağı söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Kaygı Düzeyi, Yaşam Doyumu

POS.762 Examination of The Relationship Between The Anxiety Level and Life Satisfactıon of Physical Education Teachers

The aims of this study were twofold: first, to examine the Physical Education teachers' anxiety levels and life satisfaction according to their gender, educational degrees (primary and secondary education level), and work experience; and secondly, to investigate the relationships between the life satisfaction and state-trait anxiety levels. The participants of this study were 91 male (64.1%), 51 female (35.9%) totally 142 Physical Education teachers. "The State-Trait Anxiety Inventory" developed by Spielberg, and adapted to Turkish by Oner and Le Comte and "Life Satisfaction Scale" developed by Diener, and adapted to Turkish by Köker were used to collect the data. Descriptive statistics, Pearson's correlation coefficients (r), and independent samples t-tests were used to analyze data. The results of this study revealed that there were significant differences in teachers' life satisfaction and anxiety levels depending on primary and secondary education level. Moreover, the results indicated that there were significant negative moderate and relatively strong correlations between life satisfaction and both state and trait anxiety levels. The state anxiety levels were also significantly and positively related to trait anxiety levels of Physical Education teachers. In conclusion, these relationships could be interpreted as the Physical Education teachers who had a lower state and trait anxiety levels also tended to have higher life satisfaction level in daily life.
Keywords : Physical Education, Anxiety Levels, Life Satisfaction

POS.763 Egzersizde Hedef Yönelimi Ölçeği (EHYÖ) Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Gözde ERSÖZ[1], Mine MÜFTÜLER[2], Tennur Yerlisu LAPA[3], Adile TÜMER[4]
1 Namık Kemal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
4 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Egzersizde Hedef Yönelimi Ölçeği (EHYÖ)'nin Türkçe formunun geçerlik ve güvenirliğini araştırmaktır. Araştırma grubu yaşları 17-61 arasında değişen egzersiz yapan bireylerden oluşmaktadır. Ölçeğin psikometrik özellikleri test-tekrar test, içsel tutarlık, kriter geçerliği, açımlayıcı faktör analizi (AFA) ve doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yöntemleri ile test edilmiştir. AFA sonuçlarına göre EHYÖ'nin iki faktörlü (ego ve görev yönelimi) yapısı olduğu tespit edilmiştir. DFA sonuçları ise bu yapının uygun olduğunu göstermiştir (χ^2/df=1.83; AGFI= .95; GFI= .97; CFI= .98; NFI= .97; TLI= .98; RMSEA= .045, SRMR= .049). Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı (Cronbach's Alpha) ego yönelimi için 0.90, görev yönelimi için ise 0.87 olarak bulunmuştur. EHYÖ'nin test-tekrar test katsayısı ise ego yönelimi için 0.88, görev yönelimi için 0.87 olduğu tespit edilmiştir. Buna ek olarak, egzersizde hedef yönelimi ile davranışsal düzenlemeler arasındaki ilişki bulunarak ölçeğin kriter geçerliğinde öncül kanıtların sağlandığı tespit edilmiştir. Bu sonuçlar EHYÖ'nin geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğunu göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Hedef Yönelimi, Başarı Hedefi Kuramı, Egzersiz Motivasyonu, Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA)

POS.763 Reliability and Validity of Goal Orientation in Exercise Measure (GOEM) – Turkish Version
The aim of this study was to examine validity and reliability of the Turkish version of the Goal Orientation in Exercise Measure (GOEM). The participants were exercisers and their age ranged 17 to 61 years old. The psychometric characteristics of the scale were investigated using test-retest, internal consistency, criterion validity, exploratory factor analysis (EFA) and confirmatory factor analysis (CFA). EFA results showed that GOEM had two factor structure (ego and task orientation). CFA confirmed this structure (χ^2/df=1.83; AGFI= .95; GFI= .97; CFI= .98; NFI= .97; TLI= .98; RMSEA= .045, SRMR= .049). Cronbach's Alpha values were found as 0.90 for ego orientation and 0.87 for task orientation. Test-retest coefficient for GOEM was 0.88 for ego orientation and 0.87 for task orientation. Furthermore, correlations between the goal orientations and behavioral regulations served to provide initial evidence for the criterion validity of the measure. These results indicated that GOEM is a reliable and valid scale.
Keywords : Goal Orientations, Achievement Goal Theory, Exercise Motivation, Confirmatory Factor Analysis (CFA)

POS.779 Antrenör Liderlik Stillerinin Antrenörün Sporcu ile İlişkisini Belirlemedeki Rolü

Yeşim KARAÇ[1], Atahan ALTINTAŞ[2]
1 Spor Genel Müdürlüğü, Spor Eğitim Dairesi Başkanlığı, Türkiye
2 Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Spor Bilimleri Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı antrenörlerin liderlik stillerinin antrenörün sporcu ile ilişkisini belirlemedeki rolünü incelemektir. Çalışmaya 28 kadın ($X_{yaş}$=36.07±6.64), 87 erkek ($X_{yaş}$=39.15±7.46) toplamda 115 kadrolu atletizm antrenörü ($X_{yaş}$=38.40±7.36) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılara Antrenör Sporcu İlişkisi Envanteri ve Spor için Liderlik Ölçeği-Antrenör Formu uygulanmıştır. Antrenörlerin liderlik stilleri ile antrenör sporcu ilişkisi alt boyutları arasındaki ilişkiyi belirlemek için Çoklu Adımsal Regresyon Analizi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, Sosyal Destek ile Eğitim ve Öğretim liderlik stilleri bağlılık alt boyutunun (R=0.48; R^2=0.23); Eğitim ve Öğretim liderlik stili Tamamlayıcılık alt boyutunun (R=0.42; R^2=0.18); Pozitif Geribildirim ile Eğitim ve Öğretim liderlik stilleri ise Yakınlık alt boyutunun (R=0.50; R^2=0.25; p<0.01) belirleyicisi olarak bulunmuştur. Sonuç olarak, antrenörlerin daha etkili bir kişilerarası ortam yaratmaları için sporcularını desteklemeye, eğitmeye, güvenmeye ve takdir etmeye önem vermeleri gerektiğini söyleyebiliriz.
Anahtar Kelimeler : Liderlik, Antrenör Sporcu İlişkisi

POS.779 The Role of Coaches' Leadership Styles in Determining Coaches' Relationships with Athletes

The aim of this study was to investigate the coaches' relationship with the athletes with regard to coaches' leadership behavior. Twenty eight females (M_{age}=36.07±6.64), 87 males (M_{age}=39.15±7.46) totally 115 track and field athletes (M_{age}=38.40±7.36) voluntarily participated in this study. Coach-Athlete Relationship Questionnaire [CART-Q] and Leadership for Sport Scale were used to participants. Stepwise Multiple Regression Analysis was used to assess the variance accounted for by the leadership scores in scores for the CART-Q subscales, thus assessing the relationship between coaches' leadership type and the relationship qualities with their athletes. Analysis results indicated that the social support behavior and training and instruction behavior were significant predictors of the Commitment (R=0.48; R^2=0.23), training and instruction behavior was significant predictor of the Complementary (R=0.42; R^2=0.18), training and instruction behavior and positive feedback were significant predictors of the Closeness (R=0.50; R^2=0.25; p<0.01). In conclusion, coaches could be spend more time for creating an interpersonal environment underlined by caring for, supporting, educating, trusting, and appreciating the athletes who they work with.
Keywords : Leadership, Coach-Athlete Relationship

POS.784 Spor Karakter Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Emine Bal TURAN, Bahri GÜRPINAR
Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Jang (2013) tarafından geliştirilen Spor Karakter Ölçeği' ni (Sport Character Questionnaire - SCQ) Türkçe' ye uyarlamaktır. Türkçe form, dilsel eş-değerlik sınamasının ardından Akdeniz Üniversitesinde Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda 2015-2016 Eğitim Öğretim Yılı içerisinde eğitim gören sporcu 206 öğrenciye uygulanmıştır. Elde edilen veri öncelikle doğrulayıcı faktör analizi ile incelenmiştir. Bunun sonucunda uyum indeksi değerlerine bakılmış ve uyum indeksi değerlerinin istenen seviyede olmadığı görülmüştür. Bunun üzerine elde edilen Türkçe formun faktör yapısını belirlemek için açımlayıcı faktör analizi yapılmıştır. Örneklem büyüklüğü açısından veri yapısının uygunluğunu test etmek için yapılan KMO testi ,87 olarak bulunmuş, verilerin çok değişkenli normal dağılımını test etmek için yapılan Bartlett testi ise anlamlı çıkmıştır. Açımlayıcı Faktör Analizine toplamda 27 madde ile başlanmıştır. İlk analiz sonuçları incelendiğinde ölçeğin öz değeri 1'den büyük 6 faktörde toplandığı, en düşük madde yük değerinin 0.47 olduğu görülmüştür. 22, 26, 6, 21. maddeler 1. Faktörde, 4, 7, 3, 2, 10. Maddeler 2. faktörde, 20, 9, 25, 23. Maddeler 3. Faktörde, 12, 14, 13, 11, 15. Maddeler 4. Faktörde, 16, 17, 18, 19. Maddeler 5. faktörde ve 8, 1, 5. Maddeler 6. Faktörde yük göstermiştir. 24. ve 27. maddeler binişiklik gösterdiği için ölçeğin Türkçe formundan çıkartılmıştır. 25. madde ise 2 faktörde yük göstermiştir ancak faktör yük değerleri arasındaki fark 0.1 den fazla olduğu için bu madde binişik sayılmamış ve ölçekte tutulmuştur. Bu dağılıma göre 1.Faktöre Müsabaka Sonucuna Saygı, 2. Faktöre Doğruluk, 3.Faktöre Dürüstlük, 4.Faktöre Anti Sosyal Davranışlar, 5. Faktöre Merhamet, 6. Faktöre Sportmenlik isimlerinin verilmesi uygun görülmüştür. Sonuç olarak, yapılan açımlayıcı faktör analizi sonucunda elde edilen yeni yapının bundan sonraki çalışmalarda başka bir veri grubu üzerinde doğrulanması Türkçe formun oluşturulması için gerekli görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Spor, Karakter, Geçerlik, Güvenirlik.

POS.784 Adaptation of The Sport Character Scale into Turkish: A Validity and A Reliability Study
The purpose of this study is to adapt The Sport Character Scale (Jang, 2013) into Turkish. After examining and confirming equivalency between English and Turkish versions, the scale was administered to 206 students from Akdeniz University Physical Education and Sport College in 2016. The resulting data are explored firstly with the confirmatory factor analysis (CFA). As a result of CFA, the fit index values were not in the expected level. In order to determine the structure of the Turkish form, exploratory factor analysis (EFA) was made. To test the suitability of the data structure for the sample size KMO testwas made and the score was found ,87. To test the multivariate normal distribution of data Bartlett test was made and the score found statistically significant.EFA first calculated with 27 items. When first results was examined, it was seen that the lowest factor loading was ,47 and the scale had 6 subscales whose eigenvaules were greater than 1. Items 22, 26, 6, 21 loaded under factor 1; items 4, 7, 3, 2, 10 loaded under factor 2; items 20, 9, 25, 23 loaded under factor 3; items 12, 14, 13, 11, 15 loaded under factor 4; items 16, 17, 18, 19 loaded under factor 5 and items 8, 1, 5 loaded under factor 6. Items 24 and 27 loaded under two factor at the same time because of this these 2 items removed from the Turkish form. According to this distribution, factor 1 named respect to the result of the Competition, factor 2 named integrity, factor 3 named fairness, factor 4 named anti-social behaviors, factor 5 named compassion and factor 6 named sportsmanship. As a result, the new turkish form should have verified on another group for the validity and the reliabilty of the scale.
Keywords : Sport, Character, Validity, Reliability.

POS.788 Genç Sporcuların Spora Katılım Motivasyonları ve Başarı Algı Düzeylerinin Araştırılması

Kerem SÜMER, Özgür Mülazimoğlu BALLI
Pamukkale Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın birincil amacı genç sporcuların spora katılım motivasyonu ve başarı algı düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemektir. İkinci olarak ise takım ve bireysel sporlara katılan sporcuların spora katılım motivasyonu ve başarı algı düzeyleri arasındaki farkı saptamaktır. Çalışmaya 58 ($ort_{yaş}$= 12.56±1.22) bireysel sporcu (tenis ve yüzme) ve 42 ($ort_{yaş}$= 13.09±0.91) takım sporcusu (futbol, basketbol ve voleybol) olmak üzere toplam 100 ($ort_{yaş}$= 13.00±1.12) sporcusu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların spora katılım motivasyonlarını ve başarı algı düzeylerini belirlemek için "Katılım Motivasyonu Envanteri" (Participation Motivation Questionnaire-PMQ) ve "Başarı Algısı Envanteri' nin Çocuk Versiyonu" (The Children's Version of The Perception of Success Questionnaire-POSQ-CH) kullanılmıştır. Ölçümler sonucu elde edilen verilerin analizinde Pearson korelasyon analizi ve bağımsız gruplar t testi yöntemleri kullanılmıştır. Yapılan korelasyon analizi sonucu, başarı algısı görev yönelimim alt boyutunun spora katılım motivasyonu toplam puanı (r=.286), eğlence (r=.284) ve yarışma (r=.208) alt boyutlarında olumlu ve düşük düzeyde ilişki olduğu tespit edilmiştir (p< 0.01). Başarı algısı ego yönelimi alt testinde katılım motivasyonu toplam puanında (r=.422) ve yarışma (r=.447) alt testinde orta düzeyde, eğlence (r=.349), hareketlilik/aktif olma (r=.260), (p<0.01) ve fiziksel uygunluk (r=.239), (p<0.05) alt testlerinde düşük düzeyde olumlu yönde ilişki tespit edilmiştir. Takım ve bireysel sporcuların spora katılım motivasyon puanları karşılaştırıldığında, takım ruhu/üyeliği (t=-4.238, p<0.01), arkadaşlık (t=-1.295, p<0.05), eğlence (t=-1.726, p<0.01), yarışma (t=-1.209, p<0.05), hareketlilik/aktif olma (t=-2.001, p<0.01) ve toplam katılım motivasyonu (t=-2.647, p<0.05) puanlarında takım sporcuları lehine anlamlı düzeyde fark olduğu tespit edilmiştir. Katılım motivasyonunun fiziksel uygunluk, beceri gelişimi ve sporda başarı algısı görev yönelimi ve ego yönelimi alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir (p<0.05). Takım sporcularında ve bireysel sporcularda göze çarpan katılım motivi yarışma olgusudur. Başarı algısı alt başlığı olarak ego yönelimli sporcuların katıldıkları yarışmalarda rakiplerini yendiklerinde ve rakiplerine karşı yeteneklerini gösterdiklerinde motive oldukları görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Başarı Algısı, Spora Katılım Motivasyonu, Genç Sporcular

POS.788 The Investigation of Young Athletes' Sport Participation Motivation and Level

The primary purpose of the study was to investigate the relationship between sport participation motivation and perception of success level of young athletes. The second aim was to examine sport participation motivation and perception of success level differences between team and individual sport participants. The study consists of 100 ($mean_{age}$=13.00±1.12) volunteer athletes, including 58 ($mean_{age}$=12.56±1.22) individual (tennis and swimming) and 42 ($mean_{age}$=13.09±0.91) team sports athletes. "Participation Motivation Questionnaire-PMQ" and "the Children's Version of The Perception of Success Questionnaire-POSQ-CH" were used to assess sport participation motivation and perception of success level of athletes. Pearson correlation analysis and independent sample T test were used to assess results. The correlation analysis indicated that the task orientation score of athletes had a low and positive correlation (p< 0.01) with overall score of the sports participate motivation (r=.286), and the sub tests of leisure (r=.284) and competition (r=.208). In the ego orientation score of athletes, the overall score of motivation to participate (r=.422) and the competition subgroup (r=.447) had moderate positive correlation, while the subgroups of leisure (r=.349), motion/activeness (r=.260), and physical fitness (r=.239) had lower positive correlation (p<0.01). When the scores of the athletes in individual and team sports were compared, there were significant differences in the scores of team spirit/membership (t=-4.238,p<0.01), friendship (t=-1.295,p<0.05), leisure (t=-1.726,p<0.01), competition (t=-1.209,p<0.05), motion/activeness(t=-2.001,p<0.01), and the overall score of motivation to participate (t=-2.647,p<0.05), all in favour of athletes in team sports. No significant difference were observed between team and individual athletes' physical fitness, skills development, task and ego orientation sub tests scores (p<0.05). As a result, task-oriented athletes seemed to be better motivated in sporting events while competing or enjoying themselves, whereas ego-oriented athletes enjoyed themselves when they competed, but tended to feel more motivated when they improved their motion skills or achieved physical development.
Keywords : Perception of Success, Sport Participation Motivation, Young Athletes

POS.802 Ortaokul Öğrencilerinin Haftalık Fiziksel Aktivite Düzeyi Ve Fiziksel Öz-Yeterliklerinin Incelenmesi

Selin BURUCU, Şakir SERBES, Cevdet CENGİZ
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, ortaokul öğrencilerin haftalık fiziksel aktivite düzeyi (HFAD) ve fiziksel aktivite öz-yeterliklerinin (FAÖY) incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmanın araştırma grubunu, Çanakkale Merkezde bulunan Hüseyin Akif Terzioğlu Ortaokulu, Ömer Mart Ortaokulu ve Gazi Ortaokullarında öğrenimini sürdüren 126 kız, 116 erkek toplam 242 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada öğrencilerin "Haftalık fiziksel aktivite düzeyinin belirlenmesinde Sallis ve ark. (1993) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Koçak ve ark. (2002) tarafından yapılan "Haftalık Fiziksel Aktivite Anketi" kullanılmıştır. Anket formunda öğrencilerden Beden Eğitimi (BE) dersi dışında bir seferde 15 dakika veya daha fazla süreyle hafta boyunca yaptıkları farklı fiziksel aktiviteleri anket formuna işaretlemeleri istenmiş ve MET değeri olarak hesaplanmıştır. Öğrencilerin Fiziksel Aktivite Öz-Yeterliklerinin belirlenmesinde, Cengiz ve İnce (2013) tarafından geçerlik ve güvenirliği sağlanmış olan "Okul sonrası fiziksel aktivite öz-yeterlik" ölçeği kullanılmıştır (Dzewaltowski ve ark., 2009). Anket formu toplam beş maddeden oluşmakta olup, üçlü likert türünde yapılandırılmıştır. Veriler 2014-2015 öğretim yılı bahar yarıyılında, İl Milli Eğitim Müdürlüğünden gerekli izinler alındıktan sonra toplanmıştır. Araştırmnın bulgularına göre cinsiyet açısından öğrencilerin haftalık fiziksel aktivite düzeyinde farklılıklar olduğu ($z=-3,199$, $p<.05$) görülmüştür. Araştırmanın diğer önemli bulgularından birisi de, haftalık fiziksel aktif olan öğrencilerin Fiziksel Aktivite Öz-Yeterlik puanları ile haftalık fiziksel aktif olmayan öğrencilerin Fiziksel Aktivite Öz-Yeterlik puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğudur ($z=-3,930$, $p<.05$). Sonuç olarak araştırma bulguları, araştırmaya katılan erkek ortaokul öğrencilerin, kız öğrencilere göre haftalık fiziksel aktiviteye katılımda daha aktif olduklarını göstermiştir. Cinsiyetin haftalık fiziksel aktivitede etkili olduğu, fiziksel aktivite öz-yeterlik düzeyinde ise, etkili olmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca kız ve erkeklerin yüksek seviyede (kesinlikle eminim) fiziksel aktivite öz-yeterlik düzeyine sahip olduğu ve haftalık fiziksel olarak daha aktif olan öğrencilerin, fiziksel olarak aktif olmayan öğrencilere göre, daha yüksek fiziksel aktivite öz-yeterliğe sahip olduğu söylenebilir. Buradan hareketle beden eğitimi derslerinin, öğrencilerin haftalık fiziksel aktiviteye katılımı artıracak nitelikte planlanarak gerçekleştirilmesi araştırmanın genel bir önerisi olarak sunulabilir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, öz-yeterlik, Ortaokul öğrencisi

POS.802 Examination of Middle School Students' Weekly Physical Activity and Physical Activity Self-Efficacy Levels

The purpose of this study is to examine middle school students' physical activity (PA) and physical activity self-efficacy (PASE) levels. **C**ross-sectional survey method was applied to the middle school studentsparticipants (Büyüköztürk et al., 2012). Participants were 242 students ($n_{female}=126$, $n_{male}=116$) from three different middle schools in Canakkale province. For data collection translated Turkish version (Koçak et al., 2002) of Sallis et al. (1993) "Seven Day Physical Activity" questionnaire and and "After-School Physical Activity Self-Efficacy" (Cengiz and Ince, 2013; Dewaltowski et al., 2010) was used. In the PA questionnaire; students were asked to review their physical activities apart from the PE classes that take more than 15 minutes. Similarly, PASE questionnaire items are rated in 3 point likert type scale ranging from "I am not sure at all", "I am sure a little" and "I am absolutely sure" was used. Collected data were analyzed with descriptive and non-parametric statistics (Mann Whitney U Test) ($p<.05$). The data was collected in 2014-2015 spring semester after providing necessary ethical permissions from the provincial Directorate National of Education.According to the findings, differences based on gender ($z=-3,199$, $p<.05$) was detected. Another important finding of the study is the significant statistical differences of PASE levels between weekly physically active and inactive students ($z=-3,930$, $p<.05$).Findings of the study showed that gender is influential on weekly physical activity levels whereas not influential on PASE levels. In addition, female and male students have high levels of PASE. It can be concluded that physically active students have higher levels of PASE than inactive students. In conclusion, configuring the PE classes for higher levels of PA, effective strategies need to be planned and implemented.
Keywords : Physical Activity, Self-efficacy, Secondary School Student

POS.814 Spor Yapan Ortaokul Öğrencilerinin Sınav Kaygı ve Sürekli Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi

Bilge EROĞLU
İnönü Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı spor yapan ortaokul öğrencilerinin sınav kaygı ve sürekli kaygı düzeylerinin incelenmesidir. Araştırma yöntemi olarak genel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Spielberg ve ark. (1970) tarafından geliştirilen ve Öner ve Le compte (1983) tarafından da Türkçeye uyarlanan Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri kullanılmıştır. Araştırma evrenini 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında Malatya İli ortaokulların spor takımlarında oynayan 5655 öğrenci oluşturmaktadır. Yapılan örneklem büyüklüğünü belirleme testine (X=37,50; ss.=10,52; Güven Aralığı= %95 d= ±1,7) göre en az 143 spor yapan öğrenci hesaplanmıştır. Araştırma örneklemini küme örnekleme türüne göre seçilen 8 ortaokulda okuyan 150 spor yapan öğrenci oluşturmaktadır. Ayrıca 152 spor yapmayan öğrenci kontrol grubu olarak belirlenmiştir. Araştırmada ikili karşılaştırmalar için bağımsız gruplar T-Testi, çoklu karşılaştırmalar için tek yönlü ANOVA, post hoc testi için Tukey testi ve ilişki sınamaları için Pearson Korelasyon analizi uygulanmıştır. Testlerde anlamlılık düzeyi olarak 0,05 seçilmiştir. Yapılan istatistikî testlerin Cohen's d etki güçlerinin 0,19-4,20 arasında ve Cohen's f etki güçlerinin 0,006-0,008 arasında değiştiği görülmüştür. Araştırma bulgularında ortaokul öğrencilerinin cinsiyetlerine, spor branşlarına, beden kitle indekslerine, spor yapma durumlarına göre gruplar arasında istatistik açıdan fark bulunmamıştır (p>0,05). Ancak öğrencilerin spor kategorilerine göre sınav kaygı puanları arasında fark bulunmuştur (p<0,05). Yine öğrencilerin spor yaşlarına göre sürekli kaygı puanları arasında fark bulunmuştur (p<0,05). Öğrencilerin sınav kaygıları ile sürekli kaygı puanları arasında (r=0,637 p<0,01) orta düzey anlamlı pozitif bir ilişki vardır. Sonuç olarak ortaokul öğrencilerin spor yapmalarının onların sınav kaygıları ile sürekli kaygı durumlarına değiştirmediği söylenebilinir. Ayrıca öğrencilerin sürekli kaygı ile sınav kaygılarının bir birini orta düzeyde etkiledikleri ifade edililebilir.
Anahtar Kelimeler : Ortaokul, Öğrenci, Durum Kaygısı, Sürekli Kaygı

POS.814 Investigating the Exam Anxiety Levels and Trait Anxiety Levels of the Students Playing at Sports Teams of Lower Secondary Schools

The purpose of this study is to investigate the exam anxiety and trait anxiety levels of the students playing at the sports teams of lower secondary schools. The General Scanning Method has been used as the research model. As the data collection tool in the study, the State-Trait Anxiety Invenntory that was developed by Spielberg et al. (1970) and adapted to Turkish by Oner and Le Compte (1983) was applied. The universe of the study consists of 5655 students playing at Secondary School Sports Teams in the city of Malatya in 2015-2016 Academic Year. According to the test that was conducted to determine the size of the sampling (X=37,50; sd=10,52; Confidence Interval = %95 d= ±1,7), the sampling size was defined as at least 143 students who dealt with sports. In the light of these data, 150 students, who studied at 8 lower secondary schools that were selected according to Cluster Sampling Method, constituted the sampling of the study. In addition, 152 students, who did not deal with sports, were selected as the Control Group. The Independent Groups T-Test has been used for the paired comparisons; the One-Way Anova Test has been used for the multiple comparisons, the Tukey Test has been used for Post Hoc application; and the Pearson Correlation Analysis has been used for the testing of the relations. The significance level has been defined as 0,05 in the tests. It has been observed in the statistical tests that the Cohen's ***d*** influence strengths vary between 0,19 and 4,20; and Cohen's ***f*** influence strengths vary between 0,006 and 0,008. According to the study findings, no statistically significant differences have been detected between groups according to the genders, sports branches, and dealing with sports or not, and Body Mass Indices of the students (p>0,05). However, a significant difference has been detected between the exam anxiety points according to the sports categories of the students (p<0,05). Again, a significant difference has been determined between the sports ages and the trait anxiety points of the students (p<0,05). There is a positive, medium-level and significant relation between the exam anxiety points and thetrait anxiety points of the students (r=0,637 p<0,01). As a conclusion, it is possible to claim that the lower secondary school students' dealing with sports do not change their exam anxiety and trait anxiety status. In addition, it is also possible to claim that the trait anxiety and exam anxiety of the students affect each other at a medium level.
Keywords : Lower Secondary School, Student, State Anxiety, Trait Anxiety

POS.816 Liselerin Spor Takımında Oynayan Öğrencilerin Sınav Kaygı Düzeyleri İle Sürekli Kaygı Düzeylerinin İncelenmesi

Mehmet ARI
İnönü Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı liselerin spor takımlarında oynayan öğrencilerinin sınav kaygı ve sürekli kaygı düzeylerinin incelenmesidir. Araştırma yöntemi olarak genel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Spielberg ve ark. (1970) tarafından geliştirilen ve Öner ve Le compte (1983) tarafından da Türkçeye uyarlanan Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri kullanılmıştır. Araştırma evrenini 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında Malatya İli lise spor takımlarında oynayan 4561 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma örneklem büyüklüğünü belirlemek için ön uygulama yapılmış ve bu uygulama sonuçları (X=37,01; ss.=8,89; Güven Aralığı= %95 d= ±1) ışığında örneklem büyüklüğünü belirleme testi uygulanmıştır. Bu test sonuçlarına göre araştırma örneklemi en az 288 spor yapan öğrenci oluşturmalıdır. Bu veriler ışığında araştırma örneklemini, küme örnekleme türüne göre seçilen 12 lisede okuyan 314 spor yapan öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada Kolmogorov-Smirnov normallik sınamasına göre öğrencilerin durumluk kaygı puanlarının (KS=0,956 p=0,320) ve sürekli kaygı puanların (KS=1,148 p=0,143) sonucunda verilerin normal dağıldıkları görülmüştür. Bu nedenle ikili karşılaştırmalar için bağımsız gruplar T-Testi, çoklu karşılaştırmalar için tek yönlü ANOVA, post hoc testi için Tukey testi ve ilişki sınamaları için Pearson Korelasyon analizi uygulanmıştır. Testlerde anlamlılık düzeyi olarak 0,05 seçilmiştir. Araştırma bulgularında lise öğrencilerin cinsiyetlerine ve veli eğitim durumlarına göre kaygı puanları arasında fark bulunmuştur (p<0,05). Öğrencilerin spor yaşlarına göre sürekli kaygı puanları arasında fark bulunmamışken (p>0,05), sınav kaygı puanları arasında fark bulunmuştur (p<0,05). Öğrencilerin spor branşlarına göre sınav kaygı puanları arasında fark bulunmamışken (p>0,05), sürekli kaygı puanları arasında fark bulunmuştur (p<0,05). Ancak spor yapan lise öğrencilerinin yaşlarına, sınıflarına ve beden kitle indekslerine (BKİ) göre gruplar arasında istatistik açıdan fark bulunmamıştır (p>0,05). Öğrencilerin sınav kaygıları ile sürekli kaygı puanları arasında (r=0,591 p<0,01) orta düzey anlamlı pozitif bir ilişki vardır. Sonuç olarak spor yapan lise öğrencilerin cinsiyetleri ile veli eğitim düzeylerinin kaygı durumlarını etkilediği söylenebilinir. Öğrencilerin yaşlarının, BKİ ve sınıflarının onların kaygı durumlarına etki etmediği ifade edilebilir. Ayrıca öğrencilerin sürekli kaygı ile sınav kaygılarının bir birini orta düzeyde etkiledikleri söylenebilinir.
Anahtar Kelimeler : Lise, öğrenci, Durum Kaygısı, Sürekli Kaygı

POS.816 Investigating The Exam Anxiety Levels and Trait Anxiety Levels of The Students Playing At Sports Teams of High Schools

The purpose of this study is to investigate the exam anxiety and trait anxiety levels of the students playing at the sports teams of high schools.The General Scanning Method has been used as the research model in the study. As the data collection tool in the study, the State-Trait Anxiety Invenntory that was developed by Spielberg et al. (1970) and adapted to Turkish by Oner and Le Compte (1983) was applied.The universe of the study consists of 4561 students playing at High School Sports Teams in the city of Malatya in 2015-2016 Academic Year. In order to determine the size of the sampling, a pre-application was performed, and in the light of these results (M=37,01; SD=8,89; Confidence Interval = %95 d=±1) the size of the sampling was determined. According to the results of this test, the sampling of the study should consist of at least 288 students who dealt with sports. In the light of these data, 314 students, who studied at 12 high schools that were selected according to Cluster Sampling Method, constituted the sampling of the study. According to the Kolmogorov-Smirnov Normality Test, it has been observed that the State Anxiety points (KS=0,956 p=0,320) and the Trait Anxiety Points (KS=1,148 p=0,143) of the students show normal distribution. For this reason, the Independent Groups T-Test has been used for the paired comparisons; the One-Way Anova Test has been used for the multiple comparisons, the Tukey Test has been used for Post Hoc application; and the Pearson Correlation Analysis was used for the testing of the relations. The significance level was defined as 0,05 in the tests. According to the findings of the study, a significance difference has been detected between the anxiety points of the high school students according to their genders, and to the educational status of their parents (p<0,05). Although no significant difference has been detected between the trait anxiety points of the students according to their sports ages (p>0,05); a significant difference has been detected between the exam anxiety points (p<0,05). No significant differences have been determined between the exam anxiety points of the students according to their sports branches (p>0,05); but a significant difference has been determined between the trait anxiety points (p<0,05). However, no statistically significant differences have been found between groups according to the ages, grades and Body Mass Indices (BMI) of the high school students who deal with sports (p>0,05). A positive medium-level significant difference has been determined between the exam anxiety and the trait anxiety points of the students (r=0,591 p<0,01). As a conclusion, it is possible to claim that the genders of the students who deal with sports and the educational status of their parents affect their anxiety status. It is also possible to claim that the ages, BMIs, and grades of the students do not affect their anxiety status. In addition, it is also possible to claim that the trait anxiety and exam anxiety of the students affect each other at a medium level.
Keywords : High School, Student, State Anxiety, Trait Anxiety

POS.818 Kadın Sporcularda Sportif Özgüven ve Yarışmasal Durumluk Kaygı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Fatma ÇEPİKKURT[1], Esen Kızıldağ KALE[2]
1 Mersin Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Nişantaşı Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın temel amacı kadın sporcularda yarışmaya özgü durumluk kaygı ile sportif özgüven arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın diğer amacı ise feminen ve maskülen branşlarda mücadele eden kadın sporcuların durumluk kaygı ve sportif özgüven puanlarını karşılaştırmaktır. Çalışmaya yaşları 18 ile 30 arasında değişen ($X_{yaş}$= 22.99; $X_{sporyaş}$= 8.45); maskülen branşlardan 90, feminen branşlardan 60 olmak üzere toplam 150 kadın sporcu katılmıştır. Çalışmada Martens ve ark.(1990) tarafından geliştirilen ve Türkçe'ye uyarlaması Koruç (1998) tarafından yapılan Yarışmasal Durumluk Kaygı Envanteri (Competitive State Anxiety Inventory- C.S.A.I.-2) kullanılmıştır. Katılımcıların sportif özgüvenlerini belirlemek için Vealey (1986) tarafından geliştirilen ve Türkçe'ye uyarlaması Engür ve ark. (2006) tarafından yapılan Sürekli Sportif Güven Envanteri-SSGE (Trait Sport Confidence-SSGÖ) kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistikler, Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Analizi ve t – testi kullanılmıştır. Sonuçlar, kadınların sportif güven ortalama puanlarının X=99.26± 10.36 olduğunu, bilişsel kaygı ve somatik kaygı ortalama puanlarının ise sırasıyla 21.80 ve 20.24 olduğunu göstermiştir. Ayrıca, maskülen ve feminen kadın sporcuların bilişsel kaygı (t=5,115; p<.000), somatik kaygı (t=3,655; p<.000) puanları ve kendine güven puanları (t= -3,432; p<.001) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğunu; maskülen branşlardaki kadın sporcuların daha kaygılı, feminen branşlardaki sporcuların ise kendilerine daha güvenli olduklarını göstermiştir. Ancak, maskülen ve feminen branşlardaki sporcuların sürekli sportif güven ortalama puanları arasında anlamlı fark olmadığı ortaya çıkmıştır(p>.05). Ayrıca, korelasyon analizi sonuçları, feminen branşlarda sportif özgüven ile bilişsel ve somatik kaygı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olmadığını (p> .05); maskülen branşlarda ise sportif özgüven ile bilişsel kaygı arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğunu ortaya koymuştur (r= -.35; p< .05). Çalışmaya katılan kadınların orta düzeyde kaygıya ve yüksek düzeyde sportif özgüvene sahip oldukları söylenebilir. Daha önceki çalışma bulguları (ör: Hardy ve ark. 1996; Martens ve ark. 1990; Cresswell ve Hodge, 2004) dikkate alındığında ve düşük düzeyde kaygı ve yüksek düzeyde kendine güvenin başarılı performans için aracı olabileceği; kendine güveni yüksek olan ve daha az kaygılı sporcuların daha etkili başa çıkma stratejilerini kullanabilecekleri söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Sportif özgüven, Durumluk Kaygı, Maskülen Spor Branşları, Feminen Spor Branşları

POS.818 Investigation of The Relationship Between Sport Confidence and Competitive State Anxiety in Female Athletes

The purpose of this study was to investigate the relationship between competitive sport anxiety and sport confidence in female athletes. The other purpose of this study was to compare the state anxiety and sport confidence level of female athletes who compete in feminine and masculine sport events. A hundred fifty athletes from masculine events (90 athletes) and feminine events (60 athletes) whose aged between 18 and 30 ($X_{yaş}$=22.99; $X_{sportage}$=8.45) were participated in this study. Competitive State Anxiety Inventory- C.S.A.I-2 (Martens and et al., 1990), adapted to Turkish by Koruç (1998), was used. Also Trait Sport Confidence Questionnaire (TSSQ) (Vealey, 1986), adapted to Turkish by Engür et al. (2006) was used for determine of sport confidence level of participants. The data were analyzed with descriptive statistics, Pearson Moments Correlation Coefficients and t test. The results showed that females' average sport confidence score was X=99.26± 10.36, while cognitive anxiety and somatic anxiety average scores were X=21.80 and X= 20.24 respectively. The results showed that there was a significant difference between cognitive anxiety (t=5,115, p<.000), somatic anxiety (t=3,655; p<.000) and sport confidence (t=-3.432, p<.001) of feminine and masculine female athletes; masculine female athletes are more anxiety and feminine female athletes are more confidence in themselves. Also, the comparison of Trait Sport Confidence levels displayed that there were no significant differences between masculine and feminine female athletes However, there was no significant difference between sport confidence and cognitive and somatic anxiety levels (p>.05). Also; at feminine sports, there were no significant correlation between sport confidence and somatic and cognitive anxiety (p> .05). But at masculine sports, there were significant correlation between sport confidence and somatic and cognitive anxiety (r= -.35; p< .05). It can be said that female athletes who participate this study have moderate levels of anxiety and high levels of sport confidence. Given the findings of previous studies (Hardy et.al. 1996; Martens et.al. 1990; Cresswell and Hodge, 2004) it can be speculated that low levels of anxiety and high levels of self confidence can be a mediate for successful performance and high self confident athletes and less anxious athletes can use more effective coping strategies.
Keywords : Sport Confidence, State Anxiety, Masculine Sports, Feminine Sports.

POS.865 Antrenörlerin Stresle Basa Çıkma Tarzları

Hakan YAYLI, Gülşah DEMİRASLAN, İlyas ÖZEN
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı antrenörlerin stresle basa çıkma tarzlarını belirlemektir. Arastırmaya 154'ü futbol, 41'i basketbol, 24'ü voleybol, 18'i tenis, 13'ü badminton antrenörü olmak üzere toplam 250 antrenör katılmıştır. Antrenörlerin 223'ü erkek, 27'si kadındır. Antrenörlerin 107'si lise ve 101'i üniversite mezunudur. Antrenörlerin aktif olarak çalıştıkları lig düzeyleri amatör olarak belirlenmiştir. Katılımcılara Folkman ve Lazarus (1980) tarafından geliştirilmiş ve Türkiye uyarlaması Şahin ve Durak (1995) tarafından yapılmış olan "Stresle Basa Çıkma Tarzları Envanteri" uygulanmıştır. Veriler üzerinde betimsel istatistik, iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda T-Testi analizi kullanılmıştır. Çalışmanın Cronbach-Alpha iç tutarlılık katsayısı 0.79 bulunmuştur. Envanterde bulunan Bir Sıkıntım Olduğunda "olanları kafama takıp sürekli düşünmekten kendimi alamam ($p=0.03<0.05$)", "sorunun gerçek nedenini anlayabilmek için başkalarına danışırım ($p=0.02<0.05$)", "problemleri adım adım çözmeye çalışırım ($p=0.01<0.05$)" sorularında T-testi sonuçlarına göre cinsiyetler arası anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Araştırmadan elde edilen veriler doğrultusunda antrenörlerin stresle başa çıkma tarzlarında sorunları düşünerek, gerçek nedeninin anlayabilmek için başkalarına danışıp problemlere karşı adım adım çözme eğiliminde oldukları görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Stres, Başa Çıkma, Antrenör

POS.865 Quitting Stress Basa Styles of Coaches
The aim of this study was to determine the style of coaches to cope with stress. Research to 154 football, 41 basketball and 24 volleyball, 18 tennis, badminton 13 A total of 250 coaches attended,including the coach. Coach of 223 men and 27's are women. 107 coaches from high and 101 are university graduates. League level active as they work the coach has been identified as an amateur. Participants Folkman and Lazarus (1980) was developed by and adapted to Turkey by Şahin and Durak (1995) made by "stress Basa Quitting Styles Inventory" was applied. Descriptive statistics on the data, comparisons between the two blew TT independent group averages analysis was used. The Cronbach Alpha internal consistency coefficient of 0.79 was found in the study. In Inventory When I have a tribulation "I can not take myself that without thinking continually plugging my head ($p = 0.03 <0.05$)," "I ask others to understand the real cause of the problem ($p = 0.02 <0.05$)," "I try to solve problems step by step ($p = 0.01 < 0.05$) "significant differences according to gender questions in T -test was the result it has been determined. In line with the data obtained from the research thinking problems in coping with the stress of the coach, to understand the real reason it seems to be a tendency to solve problems step by step against the others to consult.
Keywords : Stress, Coping, Coach

POS.871 Yaşam Tatmini ve Tükenmişlik Düzeylerinin Egzersiz Düzeyi Üzerine Etkisi

Emre YAMANER, Gül YAMANER, Abdusselam TURGUT
Hitit Üniversitesi, Çocuk Gelişim ve Gençlik Hizmetleri, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, egzersizin öğrencilerin yaşam doyumlarına ve tükenmişlik düzeylerine üzerine etkisini incelemektir. Bu araştırma, ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür. Çalışmaya Hitit Üniversitesi'nde okuyan ve egzersiz yapan 17-30 yaş arasında 309 öğrenci ($Ort_{Kadın}$=19.73±1.64; Ort_{Erkek}=20.49±2.00) katılmıştır. Çalışmada öğrencilerin yaşam doyumlarını belirlemek için Türkçeye uyarlanması Köker (1991) ve Yetim (1991) tarafından yapılmış olan "Yaşam Doyumu Ölçeği"; tükenmişlik düzeylerini belirlemek için Türkçeye uyarlanması Çapri ve arkadaşları (2011) tarafından yapılmış olan "Maslach Tükenmişlik Envanteri" ve serbest zaman egzersiz düzeylerini belirlemek için Yerlisu ve Yağar (2015) tarafından Türkçeye uyarlanan "Serbest Zaman Egzersiz Anketi" kullanılmıştır. Verilerin analizinde, Pearson Momentler Çarpım Korelasyonu ve basit doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Sonuç olarak; egzersiz yapan öğrencilerin tükenmişlik düzeyleri ve yaşam doyumları arasındaki ilişkilerin analizi sonucu; egzersiz düzeyleri ve yaşam doyumu arasında pozitif doğrusal ilişki olduğu; egzersiz düzeyi ve yaşam doyumunun tükenmişlik düzeyleri arasında ise negatif doğrusal ilişki olduğu saptanmıştır. Basit doğrusal regresyon analizi sonucu; egzersiz düzeyi ile yaşam doyumu (R=.412, R^2=.170, F=62.716, p=.000) ve tükenmişlik düzeyi (R=-.370, R^2=.137, F=48.644, p=.000) ile; yaşam doyumu ve tükenmişlik düzeyi (R=-.177, R^2=.031, F=9.946, p=.002) ile arasındaki ilişkiyi anlamlı düzeyde açıkladığı görülmektedir. Bu sonuçlara göre, egzersiz yaşam doyumundaki varyansın % 17'sini, tükenmişlikteki varyansın %14'ünü, yaşam doyumu tükenmişlikteki varyansın %3'ünü açıklamaktadır.
Anahtar Kelimeler : Yaşam Tatmini, Tükenmişlik, Egzersiz

POS.871 The Impact on Exercise Level of Life Satisfaction and Burnout Levels

The purpose of the study is to investigate the impact of exercise levels on life satisfaction and burnout levels in student who participate in exercise. This study was conducted in the relational screening model. The participants of the study consisted of 302 student (M=20.16±1.89) from Hitit University with the ages ranging between 17 and 30. The data of the study were obtained through the use of the following scales: "Leisure Time Exercise Questionnaire" that is developed by Godin & Shephard (1985) and validity and reliability adapted to Turkish by Yerlisu Lapa and Yağar (2015), "Life Satisfaction Scale" that is developed by Diener et al. (1985) and validity and reliability adapted to Turkish by Koker and Yetim (1991) and "Maslach Burnout Inventory–Student Scale" that is is developed by Schaufel et al. (2002) and validity and reliability adapted to Turkish by Çağri et all (2011). In statistical analyses; Pearson Correlation analysis and Linear Regression analysis were used. As a result of the study; life satisfaction was found significantly positive correlate with exercise participation level (r=.412, p<.001). Other findings of this study suggest that there is a statistically significant positive linear relationship between burnout and exercise participation level (r=.370, p<.001). According to these results, life satisfaction explained only 17% of the variance in exercise participation level ($R=.412$, $R^2=.170$, $F=62.716$, $p=.000$) and burnout explained 14% of the variance in exercise participation level ($R=-.370$ $R^2=.137$, $F=48.644$, $p=.000$).
Keywords : Life Satisfaction, Burnout, Exercise

POS.936 Basketbol Takımında Yer Alan Sporcuların Performanslarına Göre Öğrenilmiş Çaresizlik Düzeylerinin İncelenmesi

Selin Biçer BAİKOĞLU
İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Yaptığımız çalışmamızın amacı, İTÜ Erkek Basketbol Takımı kadrosunda bulunan oyuncuların lig boyunca oynadıkları maçlarda yer aldıkları süreler ve aerobik performanslarının sporcuların öğrenilmiş çaresizlik düzeylerine göre incelenmesidir. Bu araştırmanın çalışma grubunu İTÜ Yıldız ve İTÜ Yıldız B Erkek Basketbol takımında oynayan 20 sağlıklı sporcu oluşturmaktadır. Çalışma grubunun yaş ortalamaları 15,67 ± 5,82 yıl, ağırlık ortalaması 67,48 ± 8,24 kg ve boy ortalaması 176, 13 ± 6,13 cm olarak tespit edilmiştir. Sporcuların Öğrenilmiş Çaresizlik düzeylerini ölçmek amacıyla Baikoğlu (2013) tarafından geliştirilen "Takım Sporlarında Öğrenilmiş Çaresizlik Ölçeği" kullanılmıştır. Basketbolcuların aerobik performansları 20 metre mekik koşusu testi ile ölçülmüştür. Ayrıca sporcuların maç sırasında yer aldıkları sürelerin tespiti için lig boyunca oynadıkları 24 maç baz alınarak toplam maç sürelerinin %70' ı üzerinde yer alan ve alamayan sporcular belirlenmiştir. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde (%) ve frekans (f) yöntemleri; verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Shapiro Wilks normallik testi uygulanmış ve bunun neticesinde verilerin parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra anlamlı farklılıkların belirlenmesi için bağımsız t testi uygulanmıştır. Müsabakada yer alma sürelerine göre sporcuların öğrenilmiş çaresizlik ölçeğinin alt boyutlarında ve toplam puanlarında anlamlı farklılık tespit edilememiştir($p>0.05$). Ancak %70 üstü oynama süresine sahip sporcular, %70 altı oynama süresine sahip sporculara oranla daha yüksek skor elde etmişlerdir. Mekik koşusuna göre öğrenilmiş çaresizlik ölçeğinin alt boyutlarında anlamlı farklılık rastlanmazken ($p>0.05$); 75 ve üstü mekik koşusu sahip sporcular, 75 ve altı mekik koşusuna sahip sporculara oranla daha yüksek puan elde etmişlerdir. Sonuç olarak; müsabaka yer alma sürelerine ve mekik koşusu ile öğrenilmiş çaresizlik düzeyleri arasında anlamlı farklılık ortaya çıkmamıştır. Ancak müsabakada %70 üstü oynama süresine sahip sporcuların öğrenilmiş çaresizlik düzeyleri %70 altı oynama süresine sahip sporcularden daha fazladır. Mekik koşunda 75 ve üstü mekik koşan sporcuların öğrenilmiş çaresizlik düzeyleri 75 ve altı mekik koşan sporcularden daha fazla olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Öğrenilmiş Çaresizlik, Takım Sporu, Aerobik Kapasite

POS.936 Investigation of Level of Learned Helplessness of Athletes in a Basketball Team Based on Their Performances

The aim of this study is to investigate the aerobic performances of the players of İTÜ Male Basketball Team and minutes played in the games during the league, according to their level of learned helplessness. Sample of this study consists of 20 healthy athletes playing in İTÜ Stars and İTÜ Stars B Male Basketball team. Age average of the sample is found to be 15,67 ± 5,82 years, weight average 67,48 ± 8,24 kg, and height average 176, 13 ± 6,13 cm. In order to measure the level of Learned Helplessness of the players, "Learned Helplessness Scale in Team Sports" developed by Baikoğlu (2013) has been used. Aerobic performances of the basketball players were measured by a 20-meter shuttle run test. In addition, in order to determine the minutes played by the players in league games, athletes who played in the games for more than 70% of the total minutes, and those who played for less than 70% of the total minutes were identified based on the 24 games played in the league. In order to determine the distribution of the personal information of the participants, percentage (%) and frequency (f) methods were used; in order to determine whether the data have a normal distribution, Shapiro Wilks normality test was performed, and based on its result, the data were found to be suitable for parametric test conditions, and independent t test was performed to identify significant differences. No significant difference was found in the lower scales and total scores of the learned helplessness scale ($p>0.05$). However, athletes with more than 70% play time achieved higher scores compared to those with less than 70% playtime. While no significant difference was observed on the lower scales of the learned helplessness scale according to the shuttle run ($p>0.05$); athletes with a shuttle run of 75 and more have obtained higher scores compared to those with a shuttle run of less than 75. In conclusion; no significant difference was found between playtime in competitions and shuttle run, and levels of learned helplessness. However, levels of learned helplessness of athletes with more than 70% playtime in competitions are higher than that of athletes with less than 70% playtime in competitions. It can be concluded that the levels of learned helplessness of athletes with a shuttle run of 75 and more are higher than those with a shuttle run of less than 75.
Keywords : Learned Helplessness, Team Sport, Aerobic Capacity

ENGELLİLERDE BEDEN EĞİTİMİ ve SPOR
ADAPTED PHYSICAL EDUCATION & DISABILITY SPORTS

POS.88 Az Gören Çocuklarda İnce ve Kaba Motor Becerilerin Cinsiyet Farklılıkları Açısından Karşılaştırılması

Ummuhan Baş ASLAN[1], Bilge Başakçı ÇALIK[1], Şehmus ASLAN[2], Elif Gür KABUL[1]
1 Pamukkale University, School of Physical Therapy and Rehabilitation, Türkiye
2 Pamukkale University, Faculty of Sports Sciences, Türkiye

ÖZET
Görme, motor becerilerin planlanmasında ve gerçekleştirilmesinde önemlidir. Görme bozuklukları, çocukların motor gelişimini ve karmaşık motor becerilerin öğrenilmesini olumsuz yönde etkiler. Göremeyen ve az gören çocuklar, görme problemi olmayan çocuklardan daha yavaş koşarlar ve motor becerileri daha zayıftır. Motor beceriler, normal gelişim gösteren çocuklarda cinsiyetten etkilenmektedir. Bu çalışmanın amacı, az gören çocuklarda cinsiyetin ince ve kaba motor becerilere etkisini araştırmaktı. Denizli görme engelliler okulundaki öğrencilerden az gören 20 çocuk (11,45±1,63 yaş, 8 kız and 12 erkek) çalışmaya dahil edildi. Katılımcıların ince ve kaba motor becerileri, Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlik Testi'nin kısa formu ile değerlendirildi (BOT-2 SF). BOT-2 SF, 8 alt test içerir. Tüm alt testler katılımcılar tarafından tamamlandı. BOT 2 alt testleri ve toplam puan, cinsiyete göre karşılaştırıldı. Kızların toplam BOT 2 puanı 59.75±10,18 ve erkeklerin 48,53±23,72'iydi. Az gören kız ve erkeklerin tüm alt test toplam puanı ve toplam BOT 2 puanı arasında istatistiksel olarak fark yoktu($p>0.05$). Bu sonuçlar, az görme duyusunun katılımcıların kaba ve ince motor becerilerinin gelişimine olumsuz bir etkisi olduğunu gösterdi. Diğer yandan, cinsiyet az gören çocukların ince ve kaba motor becerilerini etkilememektedir.
Anahtar Kelimeler: Görme Engelli, Motor Beceri, Cinsiyet

POS.88 A Comparison of Gender Differences in Fine and Gross Motor Skills in Children with Low Vision

Vision is important in planning and performing motor skills. Visual impairment has a negative effect on children's motor development and learning of complex motor skills. Children with blindness and low vision have slower run and poorer motor skills than children without vision impairment. Motor skills are affected by gender in normally developing children. The aim of this study was to investigate the effect of a gender on fine and gross motor skills in children with low vision. Twenty children with low vision (11,45±1,63 years, 8 girs and 12 boys) from the school for students with visual impairments in Denizli, included the study. Fine and gross motor skills of the paticipants were evaluated by Bruininks-Oseretsky Test of Motor Proficiency, secon edition short form (BOT-2 SF). BOT-2 SF contains 8 subtest. All subtsest complated by participants. BOT 2 subtests and total score were compared according to gender. Total BOT 2 score for girls were 59.75±10,18, and for boys were 48,53±23,72. There were no statistical difference in total BOT 2 scores and all subtest total scores of boys and girls with low vision ($p<0,05$). The results indicated that low visual sensation had a negative effect on the development of participants' fine and gross motor skills. On the other hand, gender has not effect on fine and gross motor skills in children with low vision.
Keywords: Visual Impairment, Motor Skills, Gender

POS.181 Görme Engelli Erkek Sporcuların Vücut Kompozisyonları ve Motorik Özelliklerinin Belirlenmesi

Mahmut KARAKOLLUKÇU[1], Cem Sinan ASLAN[2], Mücahit FİŞNE[1], Mehmet GÜL[1]
1 Cumhuriyet Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Son yıllarda engelli bireylerin spor yapma oranları artmaktadır. Daha önceleri bireyi rehabilite etmek amacıyla spora yönlendirme söz konusuyken, günümüzde engelli sporcular da yarışmacı sporcu kategorisine girmeye başladılar. Fakat sporcu sayısındaki hızlı artışa rağmen, engelli sporcular üzerine yapılan çalışma sayısı hala çok azdır (Aslan ve ark., 2013). Bu çalışmada amaç, görme engelli erkek sporcuların vücut kompozisyonu ve motorik özelliklerini belirlemektir. Çalışmaya; atletizm, futbol, goalball, judo, halter ve yüzme branşlarında yarışmacı olan toplam 52 erkek sporcu katılmıştır. Sporcuların vücut kompozisyonları ve kuvvet, sürat, anaerobik güç ve esneklik özellikleri belirlenmiştir. Elde edilen veriler SPSS (Ver.22) programında yer alan tanımlayıcı istatistikler kullanılarak değerlendirilmiştir. Katılımcıların seçilmiş vücut kompozisyonu ve motorik özellikleri ile ilgili ölçüm sonuçlarının analizinden elde edilen tanımlayıcı istatistikler tablo 1'de verilmiştir.
Anahtar Kelimeler: Görme Engelli Sporcular, Vücut Kompozisyonu, Motorik özellikler

POS.181 Determination of Body Composition and Motoric Features of Visually Impaired Male Athletes

The rate of making sport of people with disabilities is increasing in recent years. Previously, while a disabled individual had made sports in order to rehabilitation, now they began to enter in the "competitor athletes" category. But despite the rapid increase in the number of athletes, the number of studies for athletes with disabilities are still limited. (Aslan et al., 2013). The aim of this study was to determine the visually impaired male athletes' body composition and motor characteristics. A total of 52 competitor male athletes in track & field, football, goalball, judo, weightlifting and swimming branches participated in this study. Body composition, strength, speed, anaerobic power and flexibility characteristics of the athletes was determined. The obtained data evaluated using descriptive statistics in SPSS (Ver.22) program.
Keywords: Visually Impaired Athletes, Body Composition, Motoric Features

POS.203 Engelli Bireylerin Rekreatif Faaliyetlere Ilişkin Tutumları ve Sportif Rekreasyon Alanlarının Engellilere Uygunluk Düzeylerinin İncelenmesi

Erdi KAYA [1], Fehmi ÇALIK [2], Ersin ESKİLER [2]
1 Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Sakarya üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma Konya ilinde yaşamakta olan bedensel ve görme engelli bireylerin boş zamanlarında sportif rekreasyon alanlarına karşı tutumları ve bu alanların engelli bireylere ne derece uygun olduğunun incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evrenini 2015-2016 yıllarında Konya ilinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı bünyesi verilerine kayıtlı 6792 bedensel ve görme engelli bireyler, örneklemi ise bu evren içinden tesadüfî örneklem yöntemi ile seçilen 436 bedensel ve görme engelli birey oluşturmaktadır. Çalışmada kullanılan veri toplama aracı üç bölümden oluşmaktadır. Veri toplama aracının birinci bölümünde araştırma grubunda yer alan katılımcıların demografik bilgilerini belirlemeye yönelik ifadelere yer verilmiştir. İkinci bölüm ise; Konya ilinde yaşamakta olan engelli bireylerin boş zamanlarına yönelik tutumlarını ölçmek için Ragheb ve Beard tarafından 1982 yılında geliştirilen (Ragheb, 1982) ve Türkçeye uyarlaması Akgül ve Gürbüz tarafından yapılan 'Boş Zaman Tutum Ölçegi' (Akgül ve Gürbüz, 2010; BZTÖ; Leisure Attitude Scale:LAS) ile ölçülmüştür. Üçüncü bölümde ise tez içerisinde kullanılmış fotoğraflı alanların incelenmesi ve yorumlanması için Engelliler için Standartlar Klavuzu (USTAD), ÖZİ tarafından yayımlanan Yerel Yönetimler İçin Ulaşılabilirlik Temel Bilgiler Teknik El Kitabı ve Türk Standartları Enstitüsü (TSE) tarafından hazırlanan TS 12506 Şehir içi Yollar – Özürlü ve Yaşlılar İçin Sokak, Cadde, Meydan ve Yollarda Yapısal Önlemler ve İşaretlemelerin Tasarım Kuralları, TS 9111 Özürlü İnsanların İkamet Edeceği Binaların Düzenlenmesi Kuralları, Engelliler için Erişilebilirlik Engelsiz bir Çevre için Tasarım Kılavuzu ve Amerikan Engellilik Yasası (ADA/Americans With Disabilities Act) Erişilebilir Tasarım İçin Standartlar başta olmak üzere çeşitli kişi, kurum ve kuruluşlar tarafından yayımlanmış olan standartlar göz önünde tutularak değerlendirilmiştir. Bu ulaşılabilirlik standartları incelemesi engellilerin spor alanlarında rahat hareket edebilmeleri, muhtaçlık duygusunu yaşamadan tüm ihtiyaçlarını karşılayabilmelerine yardımcı olacak yönleri örnek alınarak metre, eğim ölçer cihazı, kullanılarak ölçümleri yapılmış ve uygunluk belirlenmiştir. Bu kriterler rekreasyon alanlarında bulunan yürüme yollarının, rampaların, dinlenme bölümlerinin, tuvaletlerin, merdivenlerin, görme engelliler için klavuz döşemelerin, sesli yönlendirme cihazlarının, asansörlerin, merdiven kenarlıklarında bulunan trabzanların vb. bölümlerin görme ve bedensel engelliye uygunluk boyutu değerlendirilmiştir. Çalışmada örnek olarak değerlendirilen kelebekler vadisi parkında engellilere uygun olmayan durumlar tespit edilmiştir. Stadyum da ve çevresinde engellilere hitap eden ortamlar düşünülmüş uygun tasarlanmıştır. Stadyum da engellilerin daha fazla bulunabilmeleri için engellilere ayrıllan bölümlerin görselliği iyi olan konumlardan ayrılmış olması gerekliliği belirtilmiştir. Araştırma kapsamında; bedensel engelli ve görme engelli bireylerinin yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, gelir düzeyi, engel türü, engelliliğinin oluşma dönemi, spor yapma durumu, baba öğrenim durumu ve son olarak anne öğrenim durumu sorularına cevaplar alınmış ve değişkenler arası farklılıklar inceleme konusunu oluşturmuştur. Çalışmaya katılan bedensel ve görme engelli bireylerin spor yapma durumlarının boş zaman tutum ölçeği alt boyutları puanlamalarının bilişsel yönden anlamlı düzeyde olduğu görülmüştür (p=0,001). Duyuşsal alt boyut incelemesi sonucunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır (p=0,000). Gelir durumu açısından boş zaman tutumu alt boyutlarından bilişsel boyut incelendiğinde 2001 TL ve üzeri gelire sahip katılımcılar ile 500-1000 TL arası, 1001-1500 TL arası ve 1501-2000 TL arası gelir düzeylerine sahip katılımcılar açısından anlamlı bir farklılık söz konusudur. Gelir seviyesinin artışı engelli bireyin bilişsel yönden de pozitif yönde olduklarını sonuçları bizlere vermektedir. Bir engelli bireyin spor yapabilmesi, rekreasyon alanlarında boş zaman değerlendirmesi yapabilmesi için öncelik olan maddi boyutun iyi seviyelerde olması gerekmektedir. Davranışsal alt boyut incelemesi sonucunda da istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır (p=0,000). Bedensel ve görme engelli bireylerin spora karşı boş zaman tutum alt boyutlarına olumlu yaklaşımları sporun hayatlarına katacaklarının farkında olduğunu göstermektedir. Araştırma sonunda; rekreasyon alanı olarak örnek alınan kelebekler parkında eksiklikler engellilerin bu alana katılmalarını önleyici nitelikte olduğu, stadyumun ise uygun tasarlandığı ancak daha cazip hale getirilmesi gerekliliği düşüncesine varılmıştır. Bedensel engelli ve görme engelli katılımcıların cinsiyet ve engel türüne göre veriler dikkate alındığında ise boş zaman tutumu alt boyutları açısından anlamlı düzeyde farklılaşmaya neden olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Spor yapma, gelir durumu, eğitim düzeyi, anne eğitim düzeyi ve baba eğitim düzeyine göre sonuçlar dikkate alındığında boş zaman tutumu alt boyutları açısından anlamlı düzeyde farklılaşmaya neden olduğu sonucuna ulaşılmıştır.
Anahtar Kelimeler: Boş Zaman, Engelli, Rekreasyon, Tutum

POS.203 Individuals with Disabilities Recreative Activities Related to the Attitude of Sports and Recreation Area Fitness Level Examination of Disabled

The current study was done in order to determine attitudes of the physically and visually disabled individuals who lived in Konya Province about sportive recreation areas in their free time and to review how suitable these areas were for the disabled individuals. The population of the sample was composed of 6792 physically and visually disabled individuals who were enrolled to Ministry of Family and Social Policies of Konya Province. The sample of the study was consisted of 436 physically and visually disabled individuals selected using random sampling method. The data collection tool used in the study was composed of three parts. The first part included statements about demographic information of the participants. The second part included Leisure Attitude Scale developed by Ragheb and Beard in 1982 and adapted into Turkish Language by Akgül and Gürbüz to measure free time attitudes of the disabled individuals residing in Konya Province (Akgül ve Gürbüz, 2010) (Leisure Attitude Scale: LAS). The third part included such standards set by different persons and institutions as -The universal standards guide for persons with disabilities (USTAD), Technical manual for accessibility basics for local governments designed by ÖZİ, TS 12506 Structural Measures and Signing Guidelines and Marking for Urban roads –streets, squares and roads for the disabled and elderly people TS 9111 designed by Turkish Standards Institute (TSE), Building regulations for the disabled people, Accessibility for the Disabled -A Design Manual for a Barrier Free Environment, ADA/Americans with Disabilities Act, Standards for Accessible Design- in order to assess and to analyze photos used for the thesis. In this accessibility standards review, measurements are made by using meter, inclinometer device and eligibility is determined by modeling on aspects that will help disabled people can move around comfortably in sports field and to be able to meet all their needs without the feelings of neediness. In these criteria, suitability of walkways, ramps, recreation parts located in the recreation areas, toilets, stairs, floor guide for people with visual disabilities, voice guidance devices, elevators, banisters located on the border of the staircase etc. for visually and physically disabled people was evaluated. The status that was not suitable for disabled people has been determined in the butterflies valley park which is considered as exemplary in the study. Environments that appeal to disabled people in stadiums and around were conceived and designed appropriately. It is expressed that the sections reserved for disabled people need to be separated from the parts with good visualization to let disabled people spend more time in stadium. In the study; questions about ages, sexes, educational levels, income levels, type of disability, time of disability, whether or not the disabled individuals did sports, fathers' educational status and mothers' educational status of the physically and visually disabled people were answered and differences among the variables were assessed. It was seen that leisure attitude scale sub dimensions ratings of sport participation of people with physical and visual disabilities who participated in the study are significant in cognitive aspect (p=0,001). As a result of affective sub dimension review, statistically significant difference was found (p=0,000). As cognitive dimension of leisure attitude scale sub dimensions in terms of revenue state is examined, there is a statistically significant difference between participants with income of 2001 TL and over and 500-1000 TL, 1001-1500 TL and 1501-2000 TL. The increase of income level shows the result that disabled people are also in a positive direction in cognitive aspect. For a disabled person to do sports, leisure activities in the recreation areas, first the financial aspect should be at a good level. As a result of also behavioral sub dimension review, statistically significant difference was found (p=0,000). Positive approaches of individuals with physical and visual disabilities for sub dimensions of leisure attitudes towards sports shows that they are aware of what sports will add to their life. At the end of study, it was agreed that inadequacies in the butterflies park, which is considered as exemplary of recreation area, are preventing disable people to participate in this field, whereas the stadium is designed well but needs to be made more attractive. As data based on gender and type of disability for the participants with physical and visual disabilities is considered, it was concluded that it does not cause to differ significantly in terms of leisure attitudes sub dimensions. As the result of the study; it was found that there were not significant differences in leisure attitude subscales when results were analyzed in terms of sexes and type of disability of the physically and visually disabled participants. However; it was identified that there were significant differences in leisure attitude subscales when results were analyzed in terms of whether or not they did sports, income status, educational level, mothers' educational level and fathers' educational level.
Keywords: Free Time, Disabled, Recreation, Attitude

POS.215 Zihinsel Engelliler Beden Eğitimi Öğretim Programının İçerik, Uygulama ve Sorunlar Açısından Veli ve Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi

Bahar GÜNAYDIN[1], Nevzat MİRZEOĞLU[2]
1 Bülent Ecevit Üniversitesi, Devrek Meslek Yüksekokulu, Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi, Beden Eğitmi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, zihinsel engelliler beden eğitimi öğretim programını içerik, uygulama ve yaşanan sorunlar ile derse ilişkin beklentiler açısından veli ve öğretmen görüşlerine göre değerlendirmektir. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımına dayalı olarak odak gurup görüşmesi, doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmaya 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında Zonguldak ilinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı eğitim ve uygulama okullarının 1-8. sınıflarında görev yapan zihinsel engelliler sınıf öğretmenleri ve öğrenci velileri gönüllü olarak katılmıştır. Verilerin çözümlenmesinde içerik ve betimsel analiz uygulanmış, elde edilen bilgiler kodlamalar ve temalar halinde sınıflandırılmıştır. Araştırma bulgularına göre, sınıflarda engel çeşitliliğinin fazla olması, beden eğitimi program içeriğinin yetersiz kalması, MEB'in özel eğitime yeterince ilgi göstermemesi ve yardımcı kaynak yetersizliği, beden eğitimi araç-gereç, materyal ve uygulama alanlarının eksikliği, okullarda beden eğitimi öğretmenlerinin olmaması, beden eğitimi ders programında etkinlik ve oyunlara yeterince yer verilmemesi, sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi derslerinde yetersiz kalmaları; öğrenci velilerinin okul veya beden eğitimine yeterince ilgi göstermedikleri, çocuklarının gelişimlerini ve değişimlerini fark etmedikleri görülmektedir. Sonuç olarak bu çalışmada, zihinsel engelliler beden eğitimi öğretim programı öğretmen ve veli görüşlerine dayalı olarak değerlendirilmiş ve tartışılmıştır.
Anahtar Kelimeler: Zihinsel Engelliler, Beden Eğitimi, Öğretim Programı

POS.215 Evaluating The Physical Education Curriculum of The Students with Mental Disabilities According to the Opinions of the Parents and Teachers on Terms of the Content, Implementation and Problems

The aim of this study is to evaluate the existing physical education curriculum with its content, implementation and the experienced problems according to the opinion of the teachers and parents in terms of the expectations. The data was collected in the study by using qualitative data collection methods such as focus group interview and document analysis. The study included voluntary participating classroom teachers working in the province of Zonguldak during the 2015-2016 academic years at the training and practice schools of the mental disables connected to the Ministry of Education and the parents of these children. During the analysis of the qualitative data the classroom teachers of the mentally handicapped were coded with alphabetical letters in order to evaluate the answers given to the questions prepared by the researcher. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımına dayalı olarak odak gurup görüşmesi, doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemleri The wide diversity of the disabilities and the insufficiency of the physical education curriculum to meet these diversities push the classroom teachers of the mentally disabled students , low interest of the Ministry of Education towards the special education and the lack of providing helping resources restrict the teachers in the class and students are left behind in many areas due to the lack of the application fields of the physical education classes and the deficiency of tools and materials. The lack of physical education teachers in schools and the insufficient knowledge of the existing teachers about the mental disabilities slow down the progression in this area by reducing the efficiency. The fact that not enough space is given for activates and games within the physical education classes causes the faster dissolution of the students' attention and their alienation from the class. The insufficient sport activities made within the school reduce the student's interest in physical education. The teachers of the mentally disabled classes cannot see exactly the students' performance in practice due to the fact that they remain inadequate in the practice of the physical education. The parents of the student are unaware of the development and change of the children both in the physical education classes as well as in the other classes. As a result in this study mentally disabled physical education program evaluated according to the teachers and parents the opinions and discussed.
Keywords: Mental Disabilities, Physical Education, Education Program

POS.280 14 Haftalık Özel Eğitim Dersi Uygulamasının Üniversite Öğrencilerinin Empatik Eğilim ve Engellilere Yönelik Tutumlarına Etkisi

Elif TOP
University of Usak, Faculty of Sport Sciences, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada 14 haftalık özel eğitim dersi uygulamasının üniversite öğrencilerinin empatik eğilim ve engelli bireylere yönelik tutumlarına etkisi incelenmiştir. Araştırmanın örneklemini 2015-2016 eğitim-öğretim yılında, Uşak Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesinde okuyan 18-30 yaş ($\bar{X}$= 20.70±1.96) aralığında çalışmaya gönüllü olarak katılan toplam 191 öğrenci (Kadın: 47, Erkek: 144) oluşturmaktadır. Çalışmaya katılan bireyler deney (N= 93) ve kontrol gruplarına (N=98) ayrılarak, deney grubu 14 haftalık bir eğitime tabi tutulmuş olup, kontrol grubuna ise herhangi bir uygulama yapılmamıştır. Araştırmada öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini belirlemek amacıyla demografik özellikleri içeren anket, empatik eğilimlerini değerlendirmek için Dökmen (1988) tarafından geliştirilen "Empatik Eğilim Ölçeği", ve engelli bireylere karşı tutumlarını değerlendirmek için Dökmen (2000) tarafından geliştirilen "Engellilere Yönelik Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. İstatistiki testlerin incelenmesinde Windows SPSS IBM istatistik programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin homojenliği değerlendirilmiş olup, normal dağılım gösteren verilere Independent Samples T-Test ve Repeated Measures ANOVA, normal dağılım göstermeyen verilere ise Mann-Whitney U testler uygulanmıştır. Test sonuçları değerlendirildiğinde; grupların empatik eğilim ve engellilere yönelik tutum puanlarının öntest ve sontest karşılaştırmalarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır (p>0.05). Ayrıca, grupların ölçümxgrup empatik eğilim ve engellilere yönelik tutum puanları arasında da istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır (p>0.05). Sonuç olarak; 14 haftalık özel eğitim dersi uygulamasının üniversite öğrencilerinin empatik eğilim ve engelli bireylere yönelik tutumları üzerinde istatistiksel olarak bir etkisinin olmadığı, fakat verilen eğitimin üniversite öğrencilerinin engelli bireylere yönelik tutumları üzerinde pozitif etki ettiği belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler: Engelli Bireyler, Empati, Tutum, Özel Eğitim, Spor

POS.280 The Effects of the 14-Week Special Education Course on the Empathic Tendencies of University Students and Their Attitudes towards Disabled People

The present study has investigated the effects of the 14-week special education course on the empathic tendencies of university students and their attitudes towards disabled people. The sample of the study comprised 191 students (47 females and 144 males) of the 18-30 age group ($\bar{X}$= 20.70±1.96) who studied in the 2015-2016 educational year in the Faculty of Sports Sciences in Uşak University and who took part in the study on the basis of volunteerism. The individuals taking part in the study were divided into the experimental (N=93) and control (N=98) groups, and while the experimental group was given a 14-week education, the control group was not subjected to any education. In the present study, a questionnaire was used in order to determine the sociodemographic characteristics of the students, the "Empathic Tendency Scale" developed by Dökmen (1988) was used to evaluate their empathic tendencies, and the "Scale of Attitudes towards Disabled People" developed by Dökmen (2000) was employed to evaluate their attitudes towards disabled people. Windows SPSS IBM statistical software was employed in examining the statistical tests. The homogeneity of the obtained data was evaluated and Independent Samples T-Test and Repeated Measures ANOVA tests were applied on the data showing normal a distribution, while Mann-Whitney U test was applied on the data not having a normal distribution. When the test results were evaluated, no statistically significant difference was found between the pretest and posttest 'empathic tendency scores' and 'attitudes towards disabled people scores' of the groups (p>0.05). In addition, no statistically significant difference was found between the measurement x group 'empathic tendency scores' and 'attitudes towards disabled people scores' of the groups (p>0.05). Consequently, it was determined that the 14-week special education had no statistically significant effect on the empathic tendency of university students and their attitudes towards disabled people, but it had a positive effect on their attitudes towards disabled people.
Keywords: People With Disabilities, Empathy, Attitude, Special Education, Sports

POS.385 Hafif Derece Zihinsel Engelli Çocuklarda Eğlenceli Atletizmin Motorsal Özelliklerine Etkisi

Özlem TÖRE[1], Burcu İBİL[2], Bergün BİNGÜL[1], Sercan KARABACAK[1], Çiğdem BULGAN[3]
1 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Ankara Doğa Okulları, Doğa Koleji,Türkiye
3 Haliç Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, eğlenceli atletizm antrenman programının, hafif derece zihinsel engelli çocukların motorsal gelişimlerine etkisinin incelenmesidir.Çalışmaya, Kocaeli Birsev Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezindeki 11-15 yaşları arasında özel eğitim alan toplam 12 hafif derecede zihinsel engelli çocuk katılmıştır. Çalışma grubuna toplam 8 hafta (haftada 2 gün ve günde 90 dakika) egzersiz programı uygulanmıştır.8 haftalık antrenman programı öncesinde ve sonrasında deneklere "Eğlenceli Atletizm Beceri Testi" ve Motorsal beceri (dikey sıçrama,10 m koşu,el pençe kuvveti, durarak uzun atlama ve bacak kuvveti) testleri uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS for Windows 18.0 paket programında Wilcoxon testi kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda bütün parametrelerde istatistiksel olarak anlamlılık bulunmuştur ($p<0,05$).
Anahtar Kelimeler: Zihinsel Engelli, Eğlenceli Atletizm, Motorsal özellik

POS.385 The Effect of the Psychomotor Features of Fun Athletics on Children with Intellectual Disabilities

The aim of this study is to examine the effect of entertaining fun athletics training program on psychomotor features of the children with intellectual disabilities.The research has been done on 12 children with intellectual disabilities aged between 11-15 years old, who are trained at Kocaeli Birsev Special Education and Rehabilitation Center. Training programme has been applied to the research group during 8 weeks (2 days a week, 90 minutes a day).During the 8 week trainings before and after the training session was taken motoric and entertaining athletics training tests to subjects (vertical jump, ten meters sprint, hand grip, steadyingly long jump and leg strength). The statistical data has been analyzed using Wilcoxon test in SPSS for Windows 18.0 package programme.As a result, a statistical significance was found in all parameters ($p<0,05$).
Keywords: Mentally Retarded, Fun Athletics, Psychomotor Features

POS.426 Zihinsel Engelli Bireylerde Sporun Etkilerine Yönelik Farkındalık Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma

Ayşe Merve GÜLTEKIN[1], Kadir YILDIZ[1], Yavuz YILDIZ[1]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor fakülte / yüksekokullarında öğrenim gören öğrencilerin zihinsel engelli bireylerde sporun etkilerine yönelik farkındalık düzeyini araştırmaktır. Araştırmanın çalışma grubu rastgele örneklem yoluyla seçilen 428 öğrenciden oluşmaktadır. Veri toplama amacıyla demografik sorular ve İlhan ve Esentürk (2015) tarafından geliştirilen "Zihinsel Engelli Bireylerde Sporun Etkilerine Yönelik Farkındalık Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmanın sonuçları, öğrencilerin zihinsel engelli bireylerde sporun etkilerine yönelik farkındalık düzeyleri üzerinde cinsiyet açısından anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Kadın öğrencilerin farkındalık düzeyleri erkek öğrencilerden daha yüksektir. Ayrıca daha önceden özel eğitim dersi almış olanların, bu dersi almamış olanlara göre farkındalık düzeyleri daha yüksektir. Düzenli spor yapma durumu ve zihinsel engelli yakını olma durumuna göre ise öğrencilerin farkındalık düzeylerinde anlamlı farklılık bulunamamıştır. Sonuçlar, zihinsel engelli bireylerde sporun etkilerine yönelik farkındalık üzerinde cinsiyetin, bu farkındalığı arttırmada ise, özel eğitim derslerinin önemli rol oynadığını göstermektedir.
Anahtar Kelimeler: Zihinsel Engel, Spor

POS.426 A Research on the Awareness Level for Effects of Sport on Persons with Intellectual Disabilities

Aim of this study is to investigate awareness level of physical education and sport students for effects of sport on persons with intellectual disabilities. The study group consisted of 428 students who were determined via random sampling method. Demographic questions and "The Awareness Level Towards The Effects of Sports In Mentally Insufficient Individuals Scale (ZEBSEYFÖ)", developed by İlhan and Esentürk (2015), were used to data collection. Results of the study shows that there is a meaningful difference by gender on the awereness level of the students towards the effects of sports on persons with intellectual disabilities. Female students have the more awareness level than male students. Also the awareness level of the students, who took the special education lesson, is high than other students. There is no meaningful difference by the making regular physical activity and having any relatives with intellectual diasabilities. According to results, it can be suggested that the special education lesson has an important role for raising the awareness level of university students for effects of sport on persons with intellectual disabilities.
Keywords: Intellectual Diasability, Sport

POS.971 Sportif Faaliyetlere Katilma Durumlarina Göre Otizmli Çocuklarin Sosyal Sorun Çözme Becerileri

Meryem ALDEMİR , Hüseyin GÖKÇE
Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Denizli, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; sportif faaliyetlere katılan ve katılmayan otizmli bireylerin sosyal sorun çözme becerilerinin karşılaştırılmasıdır. Bu amaçla; bireylerin Sosyal Sorun Çözme Becerilerini belirlemek amacıyla D'Zurilla ve Nezu tarafından 1990 yılında geliştirilen, Duyan ve Gelbal (2008) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Ölçek an 5'li likert tarzdadır. Ölçek 7 alt boyuttan oluşmaktadır. Bu araştırma Denizli merkezdeki Otizm eğitim kurumlarında bulunan bireylerden amaçlı seçilen 41 sportif faaliyetlere katılan ve 41 sportif faaliyetlere katılmayan otizmli çocukların ebeveynleri oluşturmuştur. Araştırmanın hipotezinde iki grup arasındaki farka bağımsız gruplarda T-Testi analiziyle bakılmış, sportif faaliyetlere katılan ve katılmayan bireylerin sosyal sorun çözme becerilerinde fark bulunmuştur. Farkın sportif faaliyetlere katılan öğrencilerin lehine olduğu görülmüştür. Bu farkın sportif faaliyetlere katılan otizmli bireylerin katılmayanlara oranla sosyal sorun çözme beceri değerleri daha yüksektir.
Anahtar Kelimeler: Otizm, Spor, Sosyal Sorun Çözme Becerisi

POS.971 Comparing of the Social Problem Solving Skill of Childrens' with Autistism in terms of Participating to the Sportive Activities

Purpose of this study, is to comparing of the problem solving skills of childrens with autism who participated in sportive activities and who did not participate in sportive activities by their parents' wiev. With this aim, Social Problem Solving Scale (SPS) was used, 5 point likert scale developing by D"Zurilla and Nezu in 1990. It was translated to Turkish by Duyan and Gelbal (2008). Sample of the study consists of 82 children with autism(41 of them are participants, 41 of them are non-participants of sportive activities) who were students in Denizli (age 9-12). For being a participant, the students must continue to the sportive activity at least 3 mounths continuously. The data collected from childrens' parents (mostly from mothers). Independed samples t test were conducted for the data. Result of the study is to showed that there are statistically significant differences between social problem solving skills of childrens with autism. It can also said that participating to the spotive activity is very effective for the developing social problem solving skills of childrens with autism.
Keywords: Autism, Sports, Social Problem Solving Skill

FİZİKSEL AKTİVİTE ve FİZİKSEL UYGUNLUK
PHYSICAL ACTIVITY AND PHYSICAL FITNESS

POS.15 Fazla Kilolu Bireylerde Düzenli Egzersizin Vücut Yağ Oranı ve Metabolizma Yaşı Üzerine Etkisi

İbrahim Kubilay TÜRKAY[1], Özgür DİNÇER[2], Emrah ATAY[3], Hasan SÖZEN[4]
1 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
2 Ordu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
3 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
4 Ordu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Obezite; Yaşam süresini kısaltan ve yaşam kalitesini düşüren ciddi bir sağlık problemidir. Obezlerin fiziksel aktivitelerde fazla vücut ağırlığından dolayı kalp-damar ve solunum yükü normalden daha büyük olur ve fiziksel performansları ciddi şekilde olumsuz yönde etkilenir. Metabolizma yaşı ifadesi vücut kompozisyonunu ölçmeye yarayan Bioelektrik İmpedans Ölçüm cihazının içinde mevcut bulunan ve ölçülen değişkenlerden bir tanesidir. Bizde çalışmamızda, fazla kilolu bireylerde vücut yağ oranının bireylerin metabolizma yaşları üzerindeki etkisi incelemeyi ve bireylere uygulanan düzenli egzersiz ile vücut yağ oranlarının ve metabolizma yaşı üzerindeki değişikliliğini tespit etmeyi amaçladık. Çalışmaya, 20-29 yaş grubu 19 sağlıklı erkek sedanter denek katılmıştır. Çalışmada, katılımcı grubunun egzersiz öncesinde vücut kompozisyonu ölçümleri yapılmış 12 haftalık egzersiz programı uygulandıktan sonra tekrar ölçümler alınarak ilişki incelenmiştir. Katılımcılara ilk üç hafta kalp atımlarını hızlandıran ve solunumlarını arttıran dayanıklılık egzersizleri yaptırılmıştır. Geri kalan dokuz haftada ise vücut kaslarının kuvvetini artırmaya ve yağ oranlarını azaltmaya yönelik hem dayanıklılık hem de direnç egzersileri yaptırılmıştır. Ölçümlerin istatiksel analizlerinde grup ön test son test sonuçları için Wilcoxson, parametrelerin anlamlı ilişkisini incelemek için korelâsyonlarına bakılmıştır. Çalışmada, fazla kilolu bireylerde düzenli egzersizin vücut yağ oranı ve metabolizma yaşı üzerine etkisine bakıldığında 12 hafta uygulanan egzersiz programına bağlı olarak "BMI, vücut yağ yüzdesi, kilo, yağ ağırlığı, gövde yağ ağırlığı yüzdesi, iç yağlanma, beden yoğunluğu, gövde kas ağırlığı yüzdesi, bacak ve kol kas ve yağ ağırlığı yüzdesi, kilogram başına harcanan kalori miktarı, sıvı ağırlığı yüzdesi ve yağsız kütle yüzdesi mineral miktarı yüzdesi, obezite derecesi parametrelerinin öncesi ve sonrası ölçüm verilerinde metabolizma yaşı üzerinde istatistiksel boyutta olumlu yönde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir (P<0,05).
Anahtar Kelimeler : Obezite, Metabolizma Yaşı, Düzenli Egzersiz.

POS.15 The Effect of Regular Exercıse on Body Fat Percentage and Metabolıc Age of Overweıght Indıvıduals

Obesity; It reduces the quality of life and shorten life expectancy is a serious health problem. Due to the eccessive body weight of obese loading of physical activity on cardiovascular and respiratory becomes larger than normal, and physical performance are affected seriously negatively. Metabolism age phrase present in the bioelectrical impedance measuring device for measuring body composition, and is one of the variables measured. In this study, we aimed to determine body fat in overweight people over the age of individual metabolic effects of body fat analysis and applied to individuals with regular exercise and metabolism difference on age. The study, the 20-29 age group of 19 healthy men participated're sedentary.In this study, the relationship taking measurements again after the application subject before the exercise group performed a 12-week exercise program, body composition measurements were examined. Participants accelerates the heartbeat and the first three weeks of endurance exercise that enhances respiration was built. The remaining nine weeks and durability as well as to reduce the fat content and increase the strength of muscles of the body resistance exercises have been done. Wilcoxson for group pretest-posttest results of the statistical analysis of measurements, analyzed the correlation of parameters to examine the significant relationship.In the study, overweight individuals with regular exercise, body fat and metabolic age considering the effect of 12 weeks, depending on the implementation of the training program "BMI, body fat percentage, weight, fat weight, percentage of body fat weight, visceral fat percentage, body density, percentage of body muscle weight legs and percentage arm muscle and fat weight, calories consumed per kilogram fluid weight percentage and lean mass percentage of the mineral content, percentage, significant differences in the positive direction in the statistical size on metabolism, age of the data before and after the measurement of obesity degree parameter was detected (P <0 , 05).
Keywords : Obesity, Metabolic Age, Regular Exercise.

POS.19 12-17 Yaş Arası Düzenli Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Fiziksel Uygunluklarının Karşılaştırılması

Ahmet Sercan BİLİM[1], Caner ÇETİNKAYA[1], Ayfer DAYI [2]
1 Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı Egzersiz Fizyolojisi Bilim Dalı, Türkiye
2 Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Fiziksel uygunluk; kişinin kassal işleri başarıyla yapabilme becerisidir. Fiziksel aktivite ise iskelet kasları tarafından oluşturulan ve bazal düzeyin üzerinde enerji tüketimine yol açan günlük bedensel hareketlerdir. Çocuk ve ergenlerde fiziksel uygunluk düzeyinin değerlendirilmesi kişisel sağlığın erken yaşlarda kazanılmasına olanak sağlamaktadır. Bu anlamda kişinin fiziksel uygunluğu ile birlikte fiziksel aktivite ve egzersiz yapma alışkanlığı yaşam boyu önem kazanmaktadır. Bu çalışmanın amacı; 12-17 yaş arası düzenli olarak spor yapan ve sedanter kız ve erkek öğrencilerin fiziksel aktivite ve fiziksel uygunluk durumlarının değerlendirilmesidir. Bu çalışmaya, spor yapan 130 (45 kız, 85 erkek) ve düzenli olarak spor yapmayan, yalnızca beden eğitimi derslerine katılan 141 (76 kız ve 65 erkek) öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Bioelektrik impedans analiz yöntemi ile öğrencilerin vücut ağırlığı, beden kütle indeksi, iskelet kas ağırlığı, vücut yağ ağırlığı ve vücut yağ oranı ölçümleri yapılmıştır. Eurofit testleri kullanılarak sağlık ve performans ile ilişkili fiziksel uygunluk durumları değerlendirilmiştir. Elde ettiğimiz verilerin istatistiksel analizinde SPSS 15 paket programı kullanılmıştır. Fiziksel uygunluk ve vücut kompozisyonu değerlerinin karşılaştırmasında Mann Whitney U testi kullanılmıştır. (İstatistiksel anlamlılık $p<0.05$). Çalışmamızda spor yapanların kardiovasküler dayanıklılık, kassal dayanıklılık, kassal kuvvet, esneklik, denge testlerinde daha başarılı oldukları, Beden Kütle İndeksi, Vücut Yağ Oranı ve Vücut Yağ Ağırlıklarının spor yapmayanlara göre daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Elde edilen tüm veriler 12-17 yaş arası spor yapan kızların ve erkeklerin, sağlık ve performans ile ilişkili fiziksel uygunluk durumlarının ve vücut kompozisyonu değerlerinin spor yapmayan yaşıtlarından anlamlı olarak daha iyi düzeyde olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlara göre her iki cinsiyet için de düzenli spor yapmanın fiziksel uygunluk düzeyine olumlu etkisinin olduğu söylenebilir. Daha sağlıklı bireyler yetiştirebilmek adına ülkemizdeki okul çağındaki çocukların düzenli olarak ölçümlerinin yapılması, bize hem fiziksel durumları hem de büyümeleri hakkında kullanılabilir veriler sunacaktır.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Uygunluk, Fiziksel Aktivite, Vücut Kompozisyonu, Eurofit

POS.19 Comparison of the Physical Fitness of Students Aged 12-17 who Participated in Sports Regularly and İrregularly

Physical fitness is a person's ability to maintain successfully muscular work. Physical activity generated by the skeletal muscles and leads to energy consumption over baseline daily physical activity. Assessing the level of physical fitness in children and adolescents at an early age allows for acquiring of personal health. For this reason, person's physical fitness, physical activity and lifelong exercise habits are important. The aim of this study is to evaluate physical activity and physical fitness of students aged between 12-17 years who participated in sports regularly and irregularly.130 (45 female, 85 male) students who regularly participated in sports and 141 (76 female, 65 male) students who do not do sports on a regular basis but only attend the physical education classes participated voluntarily in this study. By using the biolectric impedance analysis method the body weight, body mass index, skeletal muscle weight, body fat weight and body fat rate measurements were taken. Eurofit tests were used to assess physical fitness, related health and performance. SPSS 15 software package was used for statistical analysis of data. Mann Whitney U test was used to compare the value of physical fitness and body composition (statistical significance $p<0.05$).All of the obtained data shows that males and females in the 12-17 age groups who regularly participated in sports are generally in a better situation in terms of physical fitness from a health and performance aspect compared to their peer who do not exercise on a regular basis.According to these results it can be said that doing sports on a regular basis has a positive impact on the level of physical fitness for both genders.
Keywords : Physical Fitness, Physical Activity, Body Composition, Eurofit

POS.39 Beden Eğitimi ve Spor Bölümü Öğrencilerinde Kavrama Kuvveti, Beslenme Alışkanlığı ve Fiziksel Aktivite Düzeyi Arasındaki İlişki

Cem KURT[1], İsa SAĞIROĞLU[1], İmran Kurt ÖMÜRLÜ[2]
1 Trakya University, School of Kırkpınar Physical Education and Sport, Türkiye
2 Adnan Menderes University,Medical Faculty, Department of Biostatistics, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; beden eğitimi ve spor bölümü öğrencilerinde, kavrama kuvveti ile beslenme alışkanlıkları ve fiziksel aktivite düzeyi arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Çalışmaya yaş ortalaması 18-29 yıl olan 124 erkek ve 77 kadın katıldı. Kavrama kuvveti, dominant taraftan, Newton cinsinden ayarlanabilir dinamometre ile ölçüldü. Beslenme alışkanlıkları, Türkçeye Demirezen (2005) tarafından uyarlanan Beslenme Alışkanlıkları İndeksi ile değerlendirildi. Fiziksel aktivite düzeyinin belirlenmesinde Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketinin kısa formu kullanıldı. Spearman's korelasyon analizi, kavrama kuvveti ile Uluslararası fiziksel aktivite skoru (r=0,204, p=0,004), Vücut kütle indeksi (r=0,559, p <0,001) ve yaş (r=0,205, p=0,003), arasında pozitif korelasyon, buna karşın Beslenme Alışkanlıkları ile kavrama kuvveti arasında negatif korelasyon (r=-0,179, p=0,01) olduğunu gösterdi. Kavrama kuvveti, genç bireylerin fiziksel aktivite düzeyi ve beslenme alışkanlıklarını değerlendirmede basit ve objektif bir araç olarak kullanılabilir.
Anahtar Kelimeler : Beslenme Alışkanlığı, Fiziksel Aktivite Düzeyi, Kavrama Kuvveti, Korelasyon

POS.39 Associations among Handgrip Strength, Dietary Pattern and Physical Activity Level in Physical Education Students

The purpose of this study is to determine the relationship among handgrip strength, dietary pattern and physical activity level in physical education and sport department students. A total of 124 men and 77 women aged 18-29 yr. participated for this study. The handgrip strength (HGS) was evaluated as Newton in dominant hand by an adjustable handgrip dynanometer. Dietary pattern evaluated with Dietary Pattern Index (DPI) adapted into Turkish by Demirezen (2005). Physical activity level was measured using the short version of the International Physical Activity Qestionnaire (IPAQ). Spearman's correlation coefficient show that HGS were positively correlated to IPAQ score (r=0,204, p=0,004), BMI (r=0,559, p <0,001) and age (r=0,205, p=0,003), however negatively correlated to DPI score (r=-0,179, p=0,01). Handgrip strength should be used in monitoring physical activity level, dietary pattern of young subjects as a simple and objective assessment tool.
Keywords : Dietary Pattern, Physical Activity Level, Handgrip Strength, Correlation

POS.40 Kavrama Kuvvetinde Cinsiyet Farklılığı var mıdır? Geleneksel Yönteme Karşı Allometrik Normalizasyon Yöntemi

İsa SAĞIROĞLU[1], Cem KURT[1], İmran Kurt ÖMÜRLÜ[2], Fatih ÇATIKKAŞ[3]
1 Trakya University, Kırkpınar School of Physical Education and Sport, Türkiye
2 Adnan Menderes University, Medical Faculty ,Türkiye
3 Celal Bayar University, School of Physical Education and Sport, Türkiye

ÖZET
Kassal kuvvet ve güç testlerinin sonuçları yaş, cinsiyet, fiziksel aktivite seviyesi gibi faktörler tarafından maskelenmektedir. Bu faktörlerden en iyi bilineni vücut ölçüleridir. Kassal kuvvet ve güç testlerinden daha kesin sonuçlar için Allometrik normalizasyon metodu önerilmektedir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı kavrama kuvvetinde (KK) cinsiyet farklılığının olup olmadığının Geleneksel metod (GM; normalize edilmemiş kuvvet) ve Allometrik normalizasyon metodu (ANM; vücut ağırlığından bağımsız kuvvet) olarak bilinen iki farklı yöntemle belirlenmesidir. Çalışmaya 124 erkek (yaş: 21,0± 2,0 yıl.; BMI: 23,42±2,47 kg/m^2) ve 77 bayan (yaş: 21,0± 2,0 yıl; BMI:21,07±2,02 kg/m^2) katıldı. KK, ayarlanabilir el dinamometresi ile dominant taraftan kilogram olarak ölçüldü. GM kullanıldığında KK, Newton (kg × 9,81) olarak sunuldu, aksi durumda ise Allometrik normalizasyon için bir formül kullanıldı (Allometrik kuvvet= Testten elde edilen kuvvet / Vücut ağırlığı ^{0,67}). Hem GM (Kadın KK 323,7 N ve Erkek KK 461,1 N., p<0,001) hem de ANM (Kadın KK 21,31±2,54 N ve Erkek KK 26,39±3,78 N., p<0,001) KK'da, erkek lehine cinsiyet farklılığı olduğunu doğruladı. KK'da cinsiyet farklılığını belirlemede hangi yöntemin daha uygun olduğunu belirlemek için replikasyon çalışmaları gerekmektedir.
Anahtar Kelimeler : Geometrik Benzerlik, Kavrama Kuvveti, Cinsiyet Farklılığı, Allometrik Normalizasyon

POS.40 Are There Gender Differences in Handgrip Strength? Traditional Method vs. Allometric Normalisation Method

Results of muscle strength and force tests confounded various factors such as; age, gender, level of physical activity. The best known of this factors is body size. Allometric normalising method is recommended to get more precise results from strength and force test. Therefore, the aim of this study is to determine whether gender differences in Handgrip Strength (HGS) by using different methods are known as Traditional method (TM; non-normalised strength) and Allometric normalising method (ANM; strength independent of body size). A total of 124 men (age; 21,0± 2,0 yr; BMI; 23,42±2,47 kg/m^2) and 77 women (age; 21,0± 2,0 yr; BMI;21,07±2,02 kg/m^2) were participated for this study. The handgrip strength (HGS) was measured as Kilogram in dominant hand by an adjustable handgrip dynanometer. When used traditional methods HGS expressed as Newton (kg × 9,81), otherwise a formula (S_n= S / m^{0,67}) used for allometric normalisation scaling (S_n= normalized strength, S=recorded strength and m= body mass, 0,67= allometric coefficient). Both TM (women HGS 323,7 N versus men HGS 461,1 N, and p<0,001) and also ANM (women HGS 21,31±2,54 N versus men HGS 26,39±3,78 N and p<0,001) confirmed that there are gender differences in favour of man in HGS. Replication studies are needed to determine which method is more appropriate in determining gender differences in HGS.
Keywords : Geometric Similarity, Handgrip Strength, Gender Differences, Allometric Normalisation

POS.67 Somatotip Özellikler Açısından Bazı Motorik Parametrelerin İncelenmesi

Fahri Safa ÇINARLI, Muhammed Emin KAFKAS
İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Somatotip vücut karakterlerinin biyomotor performans skorlarına etkisi olduğu bilinmektedir. Ancak spor branşlarının sahip oldukları farklı enerji metabolizmaları incelendiğinde bu konu hakkında literatürde farklı fikirler olduğu görülmektedir. Fiziksel aktivite ve somatotip karakterler açısından hem aerobik hem de anaerobik testlerin uygulanması ile güvenilir değerlerin ortaya çıkacağı ve tüm bu sonuçlarında alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu bağlamda çalışmanın amacı farklı somatotip karakterlerin bazı motor performans test skorları üzerine etkisinin incelenmesidir.Bu çalışma düzenli antrenman programına katılmayan 56 kadın ve 150 erkek katılımcı üzerinde yürütüldü. Katılımcıların antropometrik ölçümleri alınarak Heath-Carter formülü ile somatotip vücut tipleri belirlendi. Motor performans testleri olarak; 30 metre koşu, yaylanarak sıçrama, wingate anaerobik güç, Yo Yo aralıklı toparlanma, pençe kuvveti ve esneklik testleri ölçüldü.Araştırmada mezomorfi vücut tipine sahip olan kadın ve erkek katılımcılarda esneklik, pençe kuvveti sağ ve sol performans skorları açısından diğer üç vücut tipine göre daha yüksek skorlara sahip olduğu bulundu. Aerobik kapasite skorlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi. Kadınlarda ektomorfi (p=0.003) ve erkeklerde mezomorfi (p=0.000) vücut tipi lehine anlamlı istatistiksel farklılık tespit edildi. Diğer taraftan anaerobik güç değerlerinde de kadınlarda mezomorfi (p=0.038) ve erkeklerde endomorfi p=(0.013) lehine istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildi.Sonuç olarak, farklı somatotip karakterlerin kadın ve erkek katılımcıların biyomotor performans skorları üzerinde istatistiksel anlamlı farklılığa sahip olduğu tespit edildi. Çalışmada uygulanan testler incelendiğinde farklı vücut tiplerinin lehine skorlar elde edildi. Bununla beraber, anaerobik güç ve kapasitenin ölçülmesinde kullanılan WAnT skorlarının mutlak kuvvetleriyle beraber relatif kuvvetlerinin de değerlendirilmesinin gerektiği tespit edildi.
Anahtar Kelimeler : Aerobik, Anaerobik, Biyomotor, Performans, Somatotip.

POS.67 Examination of Some Motoric Parameters Based on Somatotype Features

It is known that there is an effect of somatotype body characters on biomotor performance scores. However, when sport branches which have different energy metabolism examined, literature shows that there are different ideas. Application of both aerobic and anaerobic tests to the different somatotype characters and physical activities would produce reliable data and contribute to the field. In this context, the aim of this study is to investigate the effects of different somatotype characters on some motoric performance test scores.This study was performed on 56 female and 150 male participants who do not have habit of regular exercise. The anthropometric measurements of participants were determined by Heath-Carter formula. As motor performance tests 30 m sprint, counter movement jump, wingate anaerobic power, Yo Yo intermittent recovery test, hand-grip strength, and flexibility (sit and reach) were measured. In this study female and male participants who had mesomorph body type showed better scores than the ones with other three body types in terms of flexibility, hand grip-left and hand grip-right performance scores. But the difference was not found statistically significant (p>0.005). A statistically significant difference was found in aerobic capacity scores. These scores were higher in females with ectomorphic body type (p=0.003) but for male participants the higher performance was seen with mesomophic body type (=0.000). In the other hand, a similar significant difference was also found in anaerobic capacity scores. The females with mesomorphic body type showed higher scores (p=0.038) but for male participants the higher performance was seen with endomophic body type (=0.013).As result, in terms of biomotor performance scores, we found a statistically significant difference in the male and female groups according to their body types. For each kind of test performed in this study, the higher scores were obtained with different body types. Moreover, we determined that the relative power and capacity of WAnT which is used to measure both anaerobic power and capacity must be evaluated in addition to absolute power and capacity.
Keywords : Aerobic, Anaerobic, Biomotor Performance, Somatotype.

POS.115 Üniversite Öğrencilerinde Riskli Sağlık Davranışlarının İncelenmesi

Figen KALMIŞ, Sibel ERYIĞIT, Cesur ÇITAK, Murat KIZILIRMAK, M Kamil ÖZER
Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Gedik Üniversitesinin 2015-2016 eğitim öğretim yılında basit tesadüfi örnekleme yöntemi ile ankete dayalı yapılan çalışmada farklı fakültelerde öğrenim gören 788 öğrencinin sigara, alkol, beslenme ve fiziksel aktivite alışkanlıkları incelenmiştir. Araştırmada Türkçeye uyarlanmış olan **"**Amerikan Hastalık Kontrol Merkezince hazırlanan "Gençlik Risk Davranışları Anketi kullanılmıştır. Gençlik Riskli Davranış anketi gençler ve yetişkinler arasında Tütün kullanımı, alkol kullanımı olmak üzere, sağlıksız beslenme davranışları, yetersiz fiziksel aktivite sağlık riskli davranış türlerini, izlemektedir.Frekans analizi ile cinsiyetler arasındaki farklılıkları incelenmiştir. BKİ değerleri cinsiyetler arasında karşılaştırıldığında erkek katılımcıların obezite kategorisindeki oranlarının (%3.2) kadınlardan (% 1,9) daha yüksek olduğu görülmüştür. Ancak kadın ve erkek öğrencilerin kendi ağırlıklarını değerlendirme konusunda benzer cevaplar verdikleri gözlenmiştir. Erkeklerin sağlıklarına ilişkin algı puanlarının kadınlardan yüksek olduğu gözlenmiştir. Kadınların sigaranın zararlarına ilişkin algı puanları erkeklerden yüksek bulunmuştur. Kadınlar erkeklere göre sigaraya bağımlılıkları daha düşüktür.Her gün sigara içen erkeklerin oranı % 30 iken kadınlarda % 23 kadardır. Sigara içen kadınların %62 si, erkeklerin ise %69'u sigaraya 18 yaşından önce başladıkları bulunmuştur. Sigara içen kadınların yakın zamanda sigarayı bırakma istekleri erkeklerden daha güçlüdür. Kadınların %37'si, erkeklerin %50 kadarı arada bir alkol kullanmaktadır. Kadınların erkeklere göre daha çok meyve ve sebze tükettikleri gözlenmiştir. Fiziksel aktiviteye katılımda orta düzeyden yüksek şiddette aktivite ve gün sayısı bakımından erkeklerin kadınlara göre daha yüksek oranda katıldıkları gözlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Sağlık Riski, Alkol Kullanımı, Sigara Kullanımı, Fiziksel Aktivite, Yeme Alışkanlığı

POS.115 Health Risk Behaviors Analyses of University Students

During the 2015-2016 academic education year at Gedik University based on "simple random sampling method" a survey is applied to 788 students from University's different faculties in order to analyzed the students smoking, alcohol, nutrition and physical activity habits.Turkish version of the US Youth Risk Behavior Survey, prepared by Center for Disease Control was used for survey. The Youth Risk Behavior Surveillance monitors four types of health-risk behaviors among youth and adults, including Alcohol use, Tobacco use, Unhealthy dietary behaviors, and inadequate physical activity. The differences between the sexes were examined by frequency analysis. Compared to male participants between the sexes in rates of obesity BMI category it was found to be higher (3.2%) than female students (1.9%). However, they gave similar responses were observed in male and female students evaluate their own weight.However, both sexes have also been observed to give similar answers regarding assess their own weight. It was observed that perceptions about the health of male students score higher than female students. Female students' perception scores were higher than male students about the hazards of smoking. According to male students, female students are less dependence on cigarettes. 30% of male students, 23% of girls' are daily smokers. It's found that 62% of female and 69% of male smokers began smoking before the age of 18. Female students using tobacco are more willing to quit smoking soon than male students. Thirty percent of female student and 50% of male students consume alcohol occasionally. Female students consume more fruits and vegetables than male students. As well as the number of days in terms of moderate to vigorous physical activity participation rate of male students is higher than the female students.
Keywords : Health Risk, Alcohol Consumption, Tobacco Consumption, Physical Activity, Eating Habits.

POS.163 Sağlıklı Bireylerde Nörodinamik Egzersiz Eğitiminin Düz Bacak Kaldırma Testi Derecesine Etkisi

Vedat KURT, Özgen ARAS
Dumlupınar Üniversitesi, Sağlık YO, Fizyoterapi Rehabilitasyon Bl, Türkiye

ÖZET

Alt ekstremitede test ve tedavide kullanılan nörodinamik tekniklerin, sağlıklı bireylerde hamstring esnekliğinin ölçümü olan düz bacak kaldırma testi derecesine etkilerini araştırmaktı.Çalışmaya herhangi bir sağlık problemi olmayan 19 birey dahil edildi. Sağlıklı bireyler slump pozisyonunda 1 dakikalık sürede 10 tekrarlı şekilde nörodinamik tekniklerden-siyatik sinir kaydırma egzersizini 3 hafta boyunca uyguladı. Tüm bireylerin uygulama öncesi ve 3 haftalık uygulama sonrasında düz bacak kaldırma ölçüm açıları elektronik gonyometre ile kaydedildi.Çalışma 19 sağlıklı (yaş ortalaması 35.9±9.7 yıl) birey ile tamamlandı. Bireylerin uygulama öncesi düz bacak kaldırma testi dereceleri sağ bacak için (83.73±8.58) ve sol bacak için (83.47±8.58) idi. 3 haftalık uygulama sonrasında ise sağ bacak için (84.52±7.79) ve sol bacak için (84.10±7.90) idi. Düz bacak kaldırma testi dereceleri sağ ve sol taraf ortalamalarında uygulama öncesi ve sonrasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark vardı ($p<0.05$). Sağlıklı kontrol grubunda sinir kaydırma egzersizleri ile düz bacak kaldırma sırasında kalça fleksiyon açısında anlamlı bir artış olduğu bulundu. Sağlıklı bireylerde kalça fleksiyon açısında anlamlı artış kazandırdığı gördüğümüz sinir mobilizasyon tekniğinin yakın sonuçlarıyla literatürde de karşılaşılmaktadır. Aynı tekniklerin sporcularda antrenman programına dahil edilmesi ile hamstring yaralanmalarının önlenmesinde de etkili bir yaklaşım olarak kullanılabileceği düşünülmektedir. Sinir mobilizasyonunun uzun dönem uygulamalarının da araştırılacağı sağlıklı bireylerde, sporcularda, hamstring esnekliğine ve performansa etkilerinin inceleneceği çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Nörodinamik, Alt Ekstremite, Hamstring

POS.163 The Effects of Neurodynamic Exercise Training on Straight Leg Raise Test Degrees on Healthy Subjects

To investigate the effects of neurodynamic exercises which commonly used lower extremity evaluation and treatment on straight leg raise test degree used for hamstring flexibility in healthy subjects.Nineteen healthy subjects were included the study. Subjects practiced neurodynamic exercise repeatedly 10 times at one minute period in slump position for three weeks. SLR test degree was measured with electronic goniometer before and after treatment.The study was completed with nineteen subjects (mean age: 35.9±9.7 years). At baseline, straight leg raise test degree for right leg was (83.73±8.58) and for left leg was (83.47±8.58). After 3 weeks training, straight leg raise test degree for right leg was (84.52±7.79) and for left leg was (84.10±7.90). Statistically significant differences were found average SLR test degree at both legs in comparison to the baseline ($p<0.05$). It was found that significant improvements hip flexion degree with neurodynamic exercises on healthy subjects. It was seen that similar results took place in the literature which was significantly increase at SLR test degree with neurodynamic exercise on healhty subjects. It is thought that neurodynamic exercises could be used routinely in the athletic training program for preventing from hamstring injuries. More studies are required to assess the long term effects of neurodynamic exercises on hamstring flexibility and performance on heathy and athletic subjects.
Keywords : Neurodynamics, Lower Extremity, Hamstring

POS.175 Basketbol, Voleybol, Badminton ve Hentbolcularda Dominant ve Non Dominant Ellerin Alanları ve El Kavrama Kuvvet Değerleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Defne Öcal KAPLAN
Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kuzeykent Kampus, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Çalışma ile basketbol, voleybol, badminton ve hentbolcuların dominant ve non-dominant el alanları ve el kavrama kuvvetleri arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlandı.Çalışmaya yaş ortalamaları, kadınlarda 20±1.42 yıl, erkeklerde 21±1.99 yıl olan toplam 101 (49 kadın, 52 erkek) aktif sporcu katıldı. Tüm sporcuların boy uzunluğu, vücut ağırlığı, BMI ve el kavrama kuvvetleri uluslararası standartlara uygun olarak ölçüldü. El alanları dijital fotoğraf makinesi ile belli bir standartta ölçüldü ve geliştirilen yazılım ile hesaplandı. Verilerin çözümlenmesinde SPSS programında student t testi, Pearson Correlation test ve One Way Anova testleri uygulandı, anlamlılık düzeyi olarak $p<0.05$ kabul edildi.Analizler sonucunda tüm branş ve cinsiyetteki sporcuların dominant ve non dominant el kavrama kuvvetlerinin anlamlı düzeyde farklı olduğu, kullandıkları top ya da raketin tutuş şekillerine bağlı olarak el ve parmak alanlarının farklı geliştiği bulgulandı.Elde edilen veriler, yaptıkları sporda dominant ellerini kullanan sporcuların, kuvvet geliştirici antrenman programlarının yapılandırılmasına ve gelecekte yetenek seçimi sırasında sporcuların yönlendirilmelerine katkı sağlaması açısından önemlidir.
Anahtar Kelimeler : Basketbol, Badminton, Voleybol, Hentbol, El Kavrama Kuvveti, El Alanları

POS.175 Evaluating The Relation between Dominant and Non-Dominant Hand Perimeters and Handgrip Strength of Basketball, Volleyball, Badminton and Handball Athletes

In this study, it’s aimed to evaluate the relation between dominant and non-dominant hand perimeters and handgrip strength of basketball, volleyball, badminton and handball athletes.Totally 101 active athletes (49 female, 52 male), of the average age in female 20±1.42 years, in male 21±1.99 years, joined to this study. Height, weight, BMI (Body Mass Index) and handgrip strength of all the athletes were measured according to international standards. Hand perimeters were measured at a certain standard with digital camera and was calculated with the software developed. The data was analyzed by SPSS 22 programme and Student t test, Pearson Correlation test and One Way Anova was applied. A significance level of $p <0.05$ was adopted in the analysis. Results of the analysis showed that dominant and non-dominant handgrips of athletes in all disciplines and gender are significantly different and hand and finger perimeters developing different depending on the way they use the ball or racket grip.The resulting data is important to contribute structuring strength developer training programs for using the dominant hand in different sports athletes and orientating the athletes during aptitude selection in the future.
Keywords : Basketball, Badminton, Volleyball, Handball, Handgrip Strength, Hand Spans

POS.192 Sağlık Kampüsündeki Üniversite Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Durumlarını Etkileyen Etmenlerin Belirlenmesi

Ayfer DAYI[1], Ayla AÇIKGÖZ[2], Güven GÜVENDİ[1], Levent BAYRAK[3], Burcu ERSOY[3], Çagrı GÜR[3], Ömer ÖZMEN[3]
1 Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı, Türkiye
2 Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Türkiye
3 Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi Dönem II Öğrencisi, Türkiye

ÖZET
Sağlıkla ilişkili bölümlerde okuyan öğrenciler mezun olduktan sonra sağlık alanında çalışacak, toplumu bilgi ve davranışlarıyla bilinçlendirecek ve örnek olacaktır. Bu araştırmanın amacı sağlık kampüsünde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin üniversite yaşamları sırasında fiziksel aktivite durumlarını etkileyen etmenlerin belirlenmesidir**.** Kesitsel olarak planlanan bu araştırmaya Dokuz Eylül Üniversitesi sağlık kampüsünde öğrenim gören 706 öğrenci katılmıştır. Veriler öğrencilerin sosyodemografik özellikleri, fiziksel aktivite ve beslenme alışkanlıkları konusunda bilgi ve davranışlarını belirlemeye yönelik 26 sorudan oluşan bir anketle toplanmıştır. Gönüllü onamları alındıktan sonra anketler katılımcı öğrenciler tarafından dolduruldu. İstatistiksel çözümlemede; Pearson ve eğimde ki-kare testi kullanıldı. Çok değişkenli lojistik regresyon analizi yapıldı.Öğrencilerin %30'unun üniversite öğrenimi sırasında fiziksel aktivite yaptığı bulunmuştur. Öğrencilerin üniversite öğrenimi sırasında inaktif olması ile aile bireylerinin fiziksel olarak inaktif olması ve kendisinin üniversite öncesi yaşamında inaktif olması arasında ilişkili saptanmıştır. Kız öğrencilerin ailesinde fiziksel aktivite yapanlar daha fazlaydı. Hem üniversite öncesi hem de üniversite öğrenimi sırasında erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre daha fazla fiziksel olarak aktif oldukları saptanmıştır. Ailesi inaktif olan öğrencilerin 3.04 kat, üniversite öncesinde inaktif olan öğrencilerin 3.37 kat daha fazla fiziksel olarak inaktif olduğu bulunmuştur. Öğrencilerin çoğunluğu fiziksel aktivitenin yararlı olduğunu (%98.7), %93.9'u stresi azalttığını, %94.5'i vücut ağırlığının kontrolüne yardımcı olduğunu bilmektedir.Tıp ve sağlıkla ilişkili okullarda okuyan öğrenciler sağlıklı beslenme ve fiziksel aktivite yapmanın sağlık için yararlarının farkında olmasına rağmen, teorik bilgilerini kendi yaşamlarında pratiğe dönüştürememişlerdir. Bu nedenle, kendi yaşam tarzında bu faaliyetleri uygulamayan genç sağlık profesyonellerinin düzenli fiziksel aktivite yapmanın sağlığa olumlu etkileri ve gerekliliği konusunda toplumu nasıl destekleyeceği sorgulanabilir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, Öğrenci, Sağlık çalışanı, Sağlık Kampüsü

POS.192 Determination of Factors Affecting Physical Activity Status of University Students on a Health Sciences Campus

Students studying in departments related to health will work in the health sector and will guide and enlighten people with their knowledge and behavior. The purpose of this study was to determine the factors affecting the physical activity (PA) conditions of university students on a health campus.A cross-sectional study was carried out on 706 students in Dokuz Eylül University,Turkey. A survey comprised of 26 questions was prepared to determine the students' demographic characteristics, physical activity levels, awareness and behaviors concerning nutrition and dietary habits. The questionnaires were completed by students in the presence of the researchers. In the statistical analysis, the Pearson chi-square and chi-square test for trend were used. A multiple variable logistic regression analysis was conducted.30% of the students engage in PA during their university education. A relationship was observed concerning their current PA and their family inactivity levels, also between inactivity before the university and inactivity during their education. Physical activity levels were higher in the female students' families. Physical activity levels of male students were higher than female students both before the university and during their university education. Students with physical inactivity in their families were found to be 3.04 times and students who were previously physically inactive were 3.37 times more physically inactive. A majority of the students believe PA is beneficial (98.7%), 93.9% believe it relieves stress, and 94.5% believe it helps control body weight.Although students of medicine and related disciplines are aware of the importance of how a proper diet and adequate levels of PA can benefit health, they did not implement theory into practice. Thus, it is questionable how young health professionals will promote the necessity and positive effects of regular physical activity if they do not apply these activities to their own lifestyle.
Keywords : Physical Activity, Students, Health Occupations, Health Campus

POS.199 11-12 Yaş Erkek Basketbolcularda Bazı Fiziksel Uygunluk Özelliklerinin İncelenmesi

Kemal GÖRAL[1], Hacalet MOLLAOĞULLARI[1], Şenol GÖRAL[2], Onur METİN[1]
1 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, 11-12 yaş erkek basketbolcularda bazı fiziksel uygunluk özelliklerinin incelenmesi amacı ile yapılmıştır. Çalışmaya, 23 basketbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada yaş, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, beden kitle indeksi, sprint sürati, durarak uzun atlama, mekik çekme, şınav çekme, dikey sıçrama ve anaerobik güç özellikleri ölçüm aletleri ile belirlenmiştir. Elde edilen veriler SPSS programında kaydedilmiş, gruplar arasındaki farklılıkların belirlenmesi için Independent t testi, parametreler arasındaki ilişkileri incelemek için ise Pearson Korelâsyon testi uygulanmış ve anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. 11 yaş basketbolcuların, sprint sürati değerleri 5.66±0.32 sn; dikey sıçrama değerleri 34.09±2.12 cm; durarak uzun atlama değerleri 141,55±3.29 cm, anaerobik güç değerleri 62.60±4.35 kg.m/s.; 12 yaş basketbolcuların, sprint sürati değerleri 5.30±0.16 sn; dikey sıçrama değerleri 39.08±1.62 cm; durarak uzun atlama değerleri 147,67±3.67 cm, anaerobik güç değerleri 79.66±6.24 kg.m/s olarak tespit edilmiştir. 11 yaş ve 12 yaş erkek basketbolcuların, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, beden kitle indeksi, sprint sürati, durarak uzun atlama, mekik çekme, şınav çekme, dikey sıçrama ve anaerobik güç özellikleri arasında $p<0.05$ düzeyinde anlamlı farklılıklar bulunurken, yaş değişkeni ile ölçümü yapılan tüm parametreler arasında anlamlı düzeyde ilişkilere rastlanmıştır ($p<0.05$). Sonuç olarak, 11-12 yaş erkek basketbolcuların bazı fiziksel uygunluk özellikleri arasındaki farklılık, 12 yaş grubundaki çocukların fiziksel gelişim özelliklerinin farklılığına bağlanabilir. Ayrıca, bu yaş grubu basketbolcularda, sürat, kuvvet ve anaerobik güç özelliklerinin birbirinden etkilendiği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Basketbol, Fiziksel Uygunluk, Çocuk.

POS.199 Investigation of Some Physical Fitness Features of 11-12 Years Male Basketball Players

In this study we aimed to investigating of some physical fitness features of 11-12 age male basketball players. Totally, 23 basketball players attended this research voluntarily. Age, weight, height, body mass index, sprint speed, standing long-jump, pull-up, push-up, vertical jump and anaerobic strength features were determined by measurement devices. Collected data was recorded in SPSS program. Independent t test for differences among groups, Pearson correlation test was applied for relations between parameters. Significance level was accepted as $p<0.05$. Average sprint speed value of 11 aged male basketball players was 5.66±0.32 min; vertical jump values were 34.09±2.12 cm; standing long-jump values were 141,55±3.29 cm, anaerobic power values were 62.60±4.35 kg.m/s.; 12 age male basketball players' sprint speed values were 5.30±0.16 sec, vertical jump values were 39.08±1.62 cm; standing long-jump values were 147,67±3.67 cm and anaerobic power values were 79.66±6.24 kg.m/s. Significant differences were found between 11 and 12 aged male basketball players' weight, height, body mass index, sprint speed, standing long-jump, pull-up, push-up, vertical jump and anaerobic strength levels ($p<0.05$). Significant correlations were found between values of age and all parameters were measured in male basketball players ($p<0.05$). Consequently, differences in some physical fitness features between 11-12 age male basketball players can be attributed to be better physical development in the age group 12. Furthermore, the speed, the strength and anaerobic power properties are said to be affected by each other in 12 age group of basketball players.
Keywords : Basketball, Physical Fitness, Child.

POS.224 Ortaokul Çocuklarının Fiziksel Aktivite Düzeyleri, Beden Kütle İndeksi ile Benlik Saygısı İlişkilerinin İncelenmesi

Ayşegül AKSOY[1], Kamil ÖZER[2]
1 Ortadoğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ), Beden Eğitimi ve Spor, Türkiye
2 Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı seçilen örneklem düzeyindeki ortaokul çocuklarının, temelde fiziksel aktivite düzeylerinin incelenmesidir. Bu bağlamda, alanyazından yararlanarak ortaokul çocuklarının fiziksel aktivite düzeylerini etkilediği düşünülen sosyoekonomik durum, beden kütle indeksi (BKİ) ve benlik saygıları ilişkileri araştırılmıştır.Araştırma, İstanbul ili, Pendik ilçesinde sosyoekonomik verilere (sosyoekonomik durum (SED) anketi, emlak rayiç bedelleri, Milli Eğitim Müdürlüğü verileri vb.) göre üst, orta ve alt sınıf olmak üzere belirlenen üç ortaokuldaki, katılımcılara Bouchard'ın Fiziksel Aktivite Düzeyi (FAD) Kaydı Ölçeği, Coopersmith Benlik Saygısı (BS) Ölçeği uygulanarak ve BKİ'lerini belirlemek amacıyla boy ve ağırlık ölçümleri alınarak yapılmıştır.Katılımcıların (n:346; kız: 162, oğlan: 184) yaş ortalamaları sınıflara göre 5. Sınıf(s): 10,84 ±0,51, 6.s: 11,78 ±0,54, 7.s: 12,78 ±0,50 ve 8.s: 13,85 ±0,50 olduğu; sınıflara göre ağırlık, boy ve BKİ değerleri incelendiğinde oğlanların (5.s: 1,44 m ±0,08, 6.s: 1,52 m ±0,08, 7.s: 1,55 m ±0,07, 8.s: 1,59 ±0,06 m) kızlara (5.s: 1,43 m ±0,08, 6.s:1,48 m ±0,08, 7.s: 1,58 m ±0,09, 8.s: 1,63 m ±0,08) göre daha uzun olduğu; oğlanların (5.s: 40,03 kg ±11,96, 6. s: 45,72 kg ±8,91, 7.s: 46,70 kg ±8,73, 8.s: 55,60 kg ±13,23) kızlardan (5.s: 39,44 kg ±11,54, 6.s: 44,44 kg ±12,66, 7.s: 53,68 kg ±12,72, 8.s: 57,45 kg ±15,49) daha ağır olduğu görülmüştür. Altıncı ve yedinci sınıflarda kızların (6.s: 20,05 ±3,97, 7.s: 21,44 ±4,12) oğlanlardan (6.s: 19,69 ±2,98, 7.s: 19,36 ±2,72) daha fazla BKİ değerine sahip olduğu görülmüştür.Araştırma sonucunda; katılımcıların sosyoekonomik durumlarına göre ağırlık, boy ve BKİ'lerinde istatistiksel olarak anlamlı bir değişim olmadığı; üst sosyoekonomik düzey kategorisine doğru ağırlık, boy ve BKİ değerlerinde artış eğilimi gözlenmesine rağmen bu eğilimin anlamlı olmadığı; sınıflara göre fiziksel aktivite düzeyleri incelendiğinde 6. sınıfların 8. sınıflara göre daha yüksek MET değerlerine sahip olduğu; sınıflar ile benlik saygısı puanı arasında negatif bir ilişki olduğu; BKİ'ne göre kızların % 20'si, oğlanların % 7'sinin obezite sınıfında oldukları gözlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, Beden Kütle Indeksi, Benlik Saygısı, Obezite, MET.

POS.224 The Relationship of Physical Activity Levels, Body Mass İndex and Self-Esteem among Secondary School Children

The purpose of this research is to investigate the physical activity levels of children and the relation between socio-economic statuses, body mass index (BMI) and self-esteem, in the light of the previous researches.The research was implemented at three secondary school with different socio-economic status and The Bouchard's Physical Activity Level Entry (PAL), Coopersmith Self-esteem scale executed and the height and weight were measured.The participants' (n: 346; girls: 162, boys: 184) mean age was found as on 5th grade: 10,84 ±0,51; 6th grade: 11,78 ±0,54; 7th grade: 12,78 ±0,50; 8th grade: 13,85 ±0,50. It was found that boys (5th grade: 1,44 m ±0,08; 6th grade: 1,52 m ±0,08; 7th grade: 1,55 m ±0,07; 8th grade: 1,59 ±0,06 m;) are higher than the girls (5th grade: 1,43 m ±0,08; 6th grade:1,48 m ±0,08; 7th grade: 1,58 m ±0,09; 8th grade: 1,63 m ±0,08) when the height measurement were taken into consideration ($p<0,05$). Additionally, boys are heavier (5th grade: 40,03 kg ±11,96; 6th grade: 45,72 kg ±8,91; 7th grade: 46,70 kg ±8,73; 8th grade: 55,60 kg ±13,23) than girls (5th: 39,44 kg ±11,54; 6th: 44,44 kg ±12,66; 7th: 53,68 kg ±12,72; 8th: 57,45 kg ±15,49) in the context of weight measurement ($p<0,05$). Therefore, on the 6th and 7th grade girls have higher BMI values (6th grade: 20,05 ±3,97; 7th grade: 21,44 ±4,12) than the boys (6th grade: 19,69 ±2,98; 7th grade: 19,36 ±2,72) on the same grades ($p<0,05$). There is insignificant differences on BMI values; and insignificant increasing trend of weight, height and BMI values towards to high-socioeconomic status; 6th grade students has higher MET values than the 8th grades; however, a negative relation between grades and self-esteem. It was found that 20% of girls, and 7 % of boys are in the category of obese.
Keywords : Physical Activity, Body Mass Index, Self-esteem, Obesity, MET

POS.230 Adölesanların Sigara İçme Alışkanlık Düzeyleri ve Etkileyen Etmenler

Kurtuluş ÖZLÜ[1], Şule KIRBAŞ[2], Ferhat AKÇA[3], İbrahim GÜL[3]
1 Hitit Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilimdalı, Türkiye
2 Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor öğretmenliği Bölümü, Türkiye
3 Amasya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Anabilimdalı, Türkiye

ÖZET
Bağımlılık yapan maddeler arasında ulaşılması en ucuz ve kolay olan sigara Yeşilay'ın verilerine göre dünya üzerinde her yıl 6 milyon insanın hayatını kaybetmesine neden olmaktadır. Yapılan kampanyalar kullanım oranlarını azaltmış olsa da sigaraya başlama yaşı giderek düşmektedir. Toplum sağlığını tehdit eden sigara kullanımının önüne geçilebilmesi için özellikle küçük yaş gruplarında sigara kullanımı etkileyen etmenlerin bilinmesi önemlidir. Bu nedenle yaptığımız bu çalışmada Amasya ilinde liselerde öğrenim gören 14-18 yaş arası erkek öğrencilerin sigara içme alışkanlıklarının ve bu alışkanlığı etkileyen etmenlerin incelenmesi amaçlanmaktadır.Çalışmada tarama modeli kullanılmıştır. Çalışmanın evrenini 2014-2015 Eğitim Öğretim yılında Amasya ilinde öğrenim gören 14-18 yaş arası erkek lise öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemi ise yabancı dil ağırlıklı akademik liseler(41), güzel sanatlar lisesi(71), meslek liseleri(97) ve spor lisesinde öğrenim gören(58) 267 erkek öğrenciden oluşmaktadır. Çalışmaya gönüllülük esasına göre katılan öğrencilerden kişisel bilgi formu ile edinilen veriler SPSS 15 paket program ile analiz edilmiştir. Çalışmada elde edilen sonuçlara göre katılımcıların %21.72'si (58) sigara kullandıklarını belirtirken, %78.28'i (209) kullanmadıklarını belirtmişlerdir. Sigara kullanan 58 öğrencinin %34.48'i (20) 2 yıl ve daha az süredir sigara içtiğini belirtirken, %48.28'i (28) 3-4 yıldır sigara içtiğini belirtmiştir. Yine sigara kullanan öğrencilerin %43.10'u (25) günde ortalama 1-5 adet sigara içtiğini belirtirken %18.97'si (11) 20 adet daha fazla sayıda sigara içtiğini belirtmiştir. Katılımcıların sigara kullanımlarında yaş, anne öğrenim durumu, ailede sigara kullanılma durumu ve kullanan kişiler değişkenleri anlamlı farklılığa neden olurken, vücut kitle indeksi, okul türü, sınıf düzeyi, baba öğrenim durumu, baba ve anne mesleği, ailenin aylık geliri, kardeş sayısı, sürekli tedaviyi gerektiren hastalığının olması veya fiziksel etkinliklere katılımları gibi değişkenlerin farklılığa neden olmadığı görülmüştür.Çalışmada elde edilen veriler sonucunda 14-18 yaş arası erkek lise öğrencilerinin sigara içme alışkanlıkları ve kullanım düzeyleri belirlenerek öğrencilerin sigara kullanımı ile ilgili alınabilecek tedbirler konusunda önerilerde bulunulmuştur.
Anahtar Kelimeler : Adölesan, Sigara Kullanım Düzeyi, Sigara Kullanımına Etki Eden Etmenler

POS.230 The Smoking Habit Levels of Adolescents and Factors Affecting that Have Effects on these Levels

The cigarette, that is the easiest and cheapest addictive to be reached, causes 6 million people worldwide to die annually according to the reports of Yeşilay. Even though the campaigns organised have decreased the rates of smoking, still the age of starting to smoke is continuing to decrease. To prevent smoking that that has a big threat over the social health, especially the factors that lead to the habit of smoking in earlier ages should be specified. Thus, it was aimed in this research, that the smoking addictions of the male students between the ages of 14-18 and the factors that have effects on such addictions be investigated in this research. The survey model was used for the study. The population of the research consisted of male high school students in Amasya Province in the educational year of 2014-2015. The sampling of the research consisted of 267 students in total, who were voluntarily selected from foreign language oriented academic high schools (41), high school of fine arts (71), vocational high schools (97) and sports high schools (58). The data gathered from the students who voluntarily participated in the study with the personal information form were analysed by the SPSS 15 package software. According to the findings of the research, 21.72% (58) of the participants stated that they smoked, and 78.28% (209) stated that they didn't smoke. While the 34.48% (20) of the 58 smoke-addict students stated that they had been smoking for 2 years, 48.28% of them (28) stated that they had been smoking for 3-4 years. Also, 43.10% (25) of them stated that they smoked 1-5 cigarettes per day, and 18.97% (11) of them stated that they smoked 20 or more cigarettes per day. Among the participants who smoke, significant differences were found for the factors of age, mother education levels, smoking addiction in the family and the individuals who smoke in the family. On the other hand, a significant difference couldn't be found for the factors of body-mass index, school type, grade level, father education level, professions of parents, monthly income of the family, sibling number, case of disease that requires continuous treatment, and participation to physical activities. With regard to the data gathered from the research, suggestions about the precautions that can be taken against smoking addictions of 14-18 aged male high school students were put forward after their addictions and addiction levels were specified.
Keywords : Adolescents, Smoking Habit Levels, Factors Affecting of Smoking Habit

POS.231 Yaşlı ile Erişkin Bireylerde Vücut Esnekliği ile Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkinin incelenmesi

Meral SERTEL[1], Alp ÖZEL[2], Tülay Tarsuslu ŞİMŞEK[3], Eylem Tütün YÜMİN[2]
1Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Türkiye
2 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksek Okulu, Türkiye
3 Dokuz Eylül Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, erişkin ile yaşlı bireylerde vücut esnekliği ile yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışmaya 40 yaş ve üstü 274 birey dahil edilmiştir. Bireyler yaşlarına göre yaş ortalaması 46.60±3.71 olan 40-54 yaş (n=123), yaş ortalaması 71.59±6.23olan 65 yaş ve üzeri (n=151) olmak üzere 2 gruba ayrılmıştır. Bireylerin sosyo-demografik özellikleri kaydedilmiştir. Esneklik değerlendirmesi otur uzan testi, gövde sağ ve sol lateral fleksiyon esneklik ölçümü şeklinde yapılmış, yaşam kalitesi de Nottingham Sağlık Profili (NHP) ile değerlendirilmiştir. Yapılan istatistiksel analizde, 2 grup arasında esneklik ve yaşam kalitesi değerleri arasında bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). 40-54 yaş grubunda esneklik değerleri 65 yaş ve üzeri grubuna göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Korelasyon analizinde, 40-54 yaş grubunda NHP ile otur uzan (r=-0.379, p=0.000), sağ-sol gövde lateral fleksiyon (r=-0.280, p=0.002, r=-0.284, p=0.001) testleri arasında bir ilişki tespit edilmiştir. 65 yaş ve üzeri yaş grubunda, NHP ile sağ-sol gövde lateral fleksiyon değerleri arasında sırasıyla (r= -0.235, p= 0.004, r=-0.239, p=0.004) bir ilişki gözlenmiş, fakat NHP ile otur-uzan parametresi arasında ilişki bulunmamıştır (r=-0.70, p=398). Vücut esnekliği yaşlılarda orta yaş grubuna göre daha düşük olup yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Yaşlılarda vücut esnekliğini korumak ve arttırmaya yönelik uygulamalar yaşam kalitesinin arttırılmasında oldukça önemlidir.
Anahtar Kelimeler : Esneklik, Yaşam Kalitesi, Yaşlı

POS.231 Examining the Relation between Body Flexibility and Quality of Life in Elderly and Adults
The purpose of this study is to examine the relation between body flexibility and life quality of life in adults and elderly. 274 individuals who were at and over the age of 40 were included in the study. The individuals were divided into 2 groups as the first group consisting of the individuals whose average ages varied between 40-54 years of age (46.60±3.71) (n=123), and the ones whose ages varied between 65 and over years of age (71.59±6.23) (n=151). The socio-demographic data of individuals were recorded. The sit-stretch test, and right-left lateral flexion flexibility test in the body were used to evaluate flexibility of the individuals; and the Nottingham Health Profile (NHP) was used to evaluate quality of life. It was determined in the statistical analysis conducted that there was a difference between the 2 groups in terms of flexibility and life quality ($p<0.05$). The flexibility values in the 40-54 age group were higher than the 65 and over age group ($p<0.05$). A relation was determined in the correlation analysis in the 40-45 age group between the NHP and sit-stretch measurements (r=-0.379, p=0.000) and right-left body lateral flexion measurements (r=-0.280, p=0.002, r=-0.284, p=0.001, respectively). A relation was observed in the 65 and over age group between the NHP and right-left body lateral flexion values (r= -0.235, p= 0.004, r=-0.239, p=0.004, respectively); however, no relations were observed between the NHP and the sit-stretch parameters (r=-0.70, p=398) The body flexibility in the elderly is lower than the middle-age group, and influences the life quality in a negative way. Applications that are intended to protect and increase the body flexibility in the elderly are important in terms of increasing their quality of life.
Keywords : Fleksibility, Quality of Life, Elderly

POS.271 Profesyonel Futbolcularda Germe Egzersizlerinin Quadriceps ve Hamstring Kas Kuvveti ve Oranına Etkileri

Öznur BÜYÜKTURAN, Buket BÜYÜKTURAN
Ahi Evran üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Quadriceps ve Hamstring kaslarının kuvveti futbolcular için önemlidir. Ayrıca, dizi yaralanmalardan korumak için bu kasların oranının optimizasyonu önleyici bir faktördür. Bu çalışmanın amacı porfesyonel futbolcularda germenin quadriceps ve hamstring kaslarının kuvveti ve oranı üzerine etkilerini incelemekti.Çalışmaya 30 gönüllü profesyonel futbolcu dahil edildi. Değerlendirmelerden önce bireyler esneme ve hafif koşu uygulamalarını kapsayan yarım saatlik ısınma yaptılar. Kas kuvvetleri ve oranları Biodex izokinetik sistem ile 60 ve 180°/sn açısal hızlarda değerlendirilmiştir. Bu değerlendirme üç bölüme ayrılmıştır. İlk bölümü alıştırma periyodu, ikinci ve üçüncü bölüm ise 60 ve 180°/sn açısal hızlarında yapılan değerlendirmelerdi. İlk değerlendirme periyodundan sonra bireylerin hem hamstring hem de quadricepslerine statik germe egzersizleri, 30 dakika süreyle 3 set olarak uygulandı. Son değerlendirme ise, germe periyodundan hemen sonra yapıldı. Sonuç olarak, kas kuvvetlerinin ve oranının ilk ve son değerlendirme puanları kaydedildi ve "ilişkili örneklem *t* testi" ile istatistiksel analiz yapıldı.Bireylerin ortalama yaş ve vücut kütle indeksleri sırasıyla 21,22±4,21 yıl ve 21,35±1,06 kg/m² olarak bulundu. Bireylerin ilk ve son değerlendirme puanları Tablo 1'de gösterilmiştir. İlk ve son değerlendirmede elde edilen puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı değişimler bulunmuştur ($p<0,05$) (Tablo 1). Bu çalışma, profesyonel futbolcularda germe egzersizlerinin akut periyotta faydalı bir geliştirmeye neden olduğunu göstermiştir. Benzer şekilde, çalışmaların birçoğu germe egzersizlerinin diz yaralanmaları için koruyucu bir faktör olabileceğini ortaya çıkarmıştır. Bu yüzden futbolcuları bazı yaralanmalardan korumak için germe egzersizleri faydalı olabilir. Bu konuyla ilgili, vaka sayısının arttırıldığı ve daha ileri methodların kullanıldığı çalışmalara ihtiyaç vardır.
Anahtar Kelimeler : Futbolcu, Kas Kuvveti, Kas Kuvvet Oranı

POS.271 The Effects of Strecthing Exercises on Quadriceps and Hamstring Muscle Strength and Ratio

The strength of Quadriceps and Hamstring muscles are important for footballers. Also, to protect the knee from injuries, the optimisation of strength ratio of this muscles is a predictive factor. The aim of this study was to investigate the effects of strecthing on strength and ratio of quadriceps and hamstring muscles in professional footballers.30 volunteer professional football players were included the study. Before the assessments the individuals applied warm up exercise including flexibility and jogging for half an hour. The muscle strengths and ratios were assessed with Biodex isokinetic system at 60 and 180°/sn angular velocity. This assessment were divided into three sessions. First session was familiarization period, the second and the third sessions were the evaluations at 60 and 180°/sn angular velocity. After the first evaluation period the individuals were applied the strecthing exercises both hamstring and quadrices. The final evaluation was made immediately after the strecthing period. Finally the first and the final assessment scores of the muscle strengths and ratios were recorded and analyzed with "paired sample *t* test" statistically.The mean age and body mass index of the individuals were determined as 21,22±4,21 years and 21,35±1,06 kg/m², respectively. The scores of baseline and final assessment of the individuals were shown in Table 1. Statistically significant differences were found between the scores which obtained in first and final assessment ($p<0,05$) (Table 1). This study showed that stretching exercises caused a benefical improvement in acute period in professional footballers. Similarly, most of the studies reveals that stretching exercises can be a protective factor for knee injuries. So, to prevent the footballers from some injuries, strecthing exercises may be useful. It was needed that comperehensive studies which related this topic, included more cases and used the further evaluation methods.
Keywords : Footballer, Muscle Strength, Muscle Strength Ratio

POS.272 Adölesan Voleybolcularda Pilates Egzersizlerinin Bazı Performans Parametreleri Üzerine Etkileri

Buket BÜYÜKTURAN, Öznur BÜYÜKTURAN
Ahi Evran üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Pilates egzersizleri(PE) Joseph H. Pilates tarafından vücüdu rahatlatan ve kuvvetlendiren bir egzersiz methodu olarak geliştirilmiştir. Bu egzersizler vücudun merkezini ayarlayan bilimsel bir sisteme sahiptir (1). Bu çalışmanın amacı PE'nin adölesan voleybolcularda bazı performans parametreleri üzerine etkisini tespit etmekti. 26 adölesan voleybolcu çalışmaya dahil edildi. Dahil edilme kriterleri, 10-19 yaş arasında olmak, sistemik hastalığı veya denge problemi olmamaktı. PE 16 hafta boyunca uygulandı. PE kontrol, nefes alma, akıcı hareket, kesinlik, merkezleme, stabilite, hareket açıklığı ve zıtlıktan oluşan 8 prensibe dayalıdır(2). Denge Biodex denge sistemi ile, dikey sıçrama dikey sıçrama testi ile, omuz kas kuvveti ise Biodex İzokinetik Sistem ile değerlendirilmiştir.Bireylerin ortalama yaşları ve vücut kütle indeksi sırasıyla 15.22±1.26 yıl, 20.25±3.52 kg/m²'dir. İlk ve son değerlendirmede elde edilen puanlar Tablo 1'de gösterilmiştir. Tüm parametreler açısından, ilk ve son değerlendirme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır ($p<0,05$).Bu çalışma, adölesan voleybolcularda 16 haftalık pilates egzersizlerinin denge, omuz kas kuvveti ve dikey sıçrama üzerine faydalı etkileri olduğunu göstermiştir. Pilates egzersizleri vücudun "core(merkez)" bölgesine odaklanmaktadır. Bu nedenle, "core" bölgesine uygulanan herhangi bir müdahele vücudun diğer bölgelerini de etkileyebilir(3). Sonuç olarak, pilates egzersizleri adölesan voleybolcularda performans parametrelerini geliştirmek için kullanılması önerilebilir.
Anahtar Kelimeler : Voleybolcu, Pilates Egzersizi,spor Performansı

POS.272 The Effects of Pilates Exercises on Some Performance Parameters in Adolescent Volleyball Players

Pilates exercises were developed by Joseph H. Pilates as an exercise method to relax and strengthen the body. The exercises have a scientific system for adjusting the center of the body(1). The aim of this study was to detect the effects of pilates exercises(PE) on the some performance parameters in adolescent volleyball players. 26 adolescent volleyball players were participated in the study. The inclusion criteria were, being age from 10 to 19, having not systemic disease and any balance problems. The PE were applied for 16 weeks to the individuals. PE is based on 8 principles: control, breathing, flowing movement, precision, centering, stability, range of motion, and opposition(2). Balance with Biodex balance system, vertical jumping with vertical jump test and shoulder muscle strength with Biodex isokinetic system were assessed. The mean age and body mass index of individuals were 15.22±1.26 year, 20.25±3.52 kg/m². The obtained scores from first and final assessment were shown in Table 1. In terms of all parameters, there were statistically differences between the scores of first and final assessments ($p<0,05$). This study showed that 16 weeks pliates exercise had benefical effects on balance, shoulder muscle strength and vertical jumping in adolescent volleyball players. The PE is focused on the "core" region. Because of this, any intervention applied on the core region may effect the other regions of the body(3). Finally, it is recommended that PE use to improve performance parameters in adolescent voleyball players.
Keywords : Volleyball Player, Pilates Exercise, Sport Performance

POS.419 Besyo Öğrencilerinde Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ile Yaşam Doyumu Arasındaki ilişkinin Belirlenmesi

Alper DEMİR[1], Serdar ÇELİK[1], A.Dilşad MİRZEOĞLU[2], Hakkı ÇOKNAZ[1]
1 AİBÜ, BESYO, Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma BESYO öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışları ve yaşam doyumları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evrenini; 2015-2016 eğitim öğretim yılında AİBÜ Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nun 1.2.3. ve 4. sınıfında öğrenim gören 130 antrenörlük eğitimi bölümü ve 130 beden eğitimi öğretmenliği bölümünde okuyan toplam 260 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklemi ise araştırmaya katılan 106 beden eğitimi öğretmenliği, 69 antrenörlük eğitimi bölümü olmak üzere toplamda 175 öğrenci oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında kişisel bilgi formu, Diener ve ark. (1985) tarafından geliştirilen "Yaşam Doyumu Ölçeği" ve Walker, Sechrist ve Pender (1987) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Esin (1997) tarafından yapılan "Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Anketi" kullanılmıştır. Verilerin analizinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA), bağımsız gruplar t testi ve Pearson momentler çarpımı korelasyon katsayısı istatistiksel teknikleri kullanılmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi .05 olarak belirlenmiştir. Araştırma sonucunda sınıf, spor yapma durumu ve cinsiyet değişkenlerine göre öğrencilerin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını oluşturan alt boyutlarda anlamlı farklılıklar olduğu belirlenirken; bölüm, barınma türü ve aylık gelir değişkenlerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını oluşturan alt boyutlarda anlamlı düzeyde farklılık yaratmadığı belirlenmiştir. Bununla birlikte, çalışmaya katılan öğrencilerin cinsiyet, bölüm, sınıf, lisanslı spor yapma durumu, barınma türü ve aylık gelir değişkenlerine göre yaşam doyumu düzeyi arasında anlamlı farklılıklar olmadığı belirlenmiştir. Ayrıca, öğrencilerin sağlıklı yaşam davranışlarını oluşturan alt boyut puanları ile yaşam doyumu puanları arasında düşük düzeyde, anlamlı ve olumlu ilişkiler tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları, Yaşam Doyumu, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, İlişki

POS.419 Determining of the Relationship between Healthy Lifestyle Behaviors and Life Satisfaction on Physical Education and Sport Students

This research has been conducted in order to identify the relationship between healthy lifestyle and life satisfaction of the students at the School of Physical Education and Sport. The population of the study was composed of 260 1st, 2nd, 3rd and 4th year students from AIBU, School of Physical Education and Sports: 130 of them were students in the Department of Coaching Education and 130 of them in the Department of Teaching Physical Education. The sample was composed of 175 students from the Department of Teaching Physical Education (106 students) and the Department of Coaching Education (69 students). A personal information form, "Satisfaction with Life Scale" was developed by Diener et.all. (1985) and "Healthy Lifestyle Behaviors Questionnaire", developed by Walker, Sechrist and Pender (1987) and was adopted to Turkish by Esin (1997), were used to collect the data. One-way analysis of variance (ANOVA), independent samples t-test, and Pearson product-moment correlation coefficient statistical techniques were used to analyze the data. Level of significance was defined as .05. The results of the study showed that there were significant differences in the sub-scales of healthy lifestyle behaviors of students according to class level, being a licensed athlete and gender, whereas, department, accommodation type and monthly income variables did not create significant differences in sub-scales of healthy lifestyle behaviors. It is also found that there was no significant difference between life satisfaction level and gender, department, class, being a licensed athlete, accommodation type and monthly income variables. Moreover, it is found that there were positive, significant and low level relationships between life satisfaction level and sub-scales of healthy lifestyle behaviors.
Keywords : Healthy Lifestyle Behaviors, Life Satisfaction, School of Physical Education and Sport, Relationship.

POS.465 Küçük ve Yıldız Erkek Voleybolcularda Fiziksel ve Motor Performans Özelliklerinin Pozisyonlara Göre Değerlendirilmesi

Arda ÇAYLI[1], Yakup AKTAŞ[2], Volkan ÖZCAN[3], Murat ŞENTUNA[4]
1 Milli Eğitim, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni, Türkiye
2 Harran Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Bilkent Üniveritesi, Beden Eğimi ve Spor Merkezi, Türkiye
4 Adnan Menderes Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı küçük ve yıldız erkek voleybolcularda (yaş ort. 14±0.6) fiziksel ve motor performans özelliklerinin pozisyonlara göre değerlendirilmesidir. Çalışmanın örneklem grubunu Fabrika Voleybol İhtisas spor kulübünden 30 erkek sporcu oluşturmaktadır (boy=185.85 kilo=67.90.Araştırmada –Tek kol yüksekliği cm olarak ölçülmüş smaç yüksekliği, "Vertimax" ölçüm cihazı ile cm olarak, denge ölçümünde "Flamingo Denge Testi" uygulanmış (sn), 20 metre koşu testi fotosel ile sn cinsinden ölçülmüştür. Squat ve free jump testleri ise "Opto Jump" cihazı kullanılarak cm olarak ölçülmüştür. İstatiski değerlendirmelerde Spss programı kullanılmış ve pozisyonlara göre karşılaştırma yapılmıştır ($p \leq 0.05$). Sonuç olarak sporcuların oyun pozisyonlarına göre motor özelliklerinin farklı olduğu, sporcu seçiminde bu özellikler ile oyun pozisyonlarının gerekliliklerinin ilişki olduğu görülmüştür. Bu nedenle sporcuların oyundaki pozisyonlarını belirlerken bu özelliklere göre değerlendirme yapılması gereklidir.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, Fiziksel ölçüm, Biomotor

POS.465 Evaluatıon by Posıtıon of Physıcal Characterıstıcs and Motor Performance U18 and Pre-Youth Man Volleyball Players

The aim of this study was u18 and pre-youth man volleyball players (mean age. 14 ± 0.6) is evaluated to the physical position and motor performance characteristics. The sample of the study is consisted of 30 male athletes (length = 185.85 kg = 67.90) in "Factory Volleyball Sports Club". In the study, one arm height was measured in cm, spike height was measured with "Vertimax Meter", for the balance measurement was applied "Flamingo Balance Test" and 20 meters run test were measured with photocell. For squat and free jump tests "Opto Jump" device is used. SPSS program was used in the study of statistics and comparisons are made according to the position ($p \leq 0.05$). Consequently, according to their position in the game it has been found that all the athletes are different motor characteristics. These characteristics, the election was also seen athletes to be associated with the game positions. Therefore, while determining the position of the game to players is necessary to take into account of these properties.
Keywords : Volleyball, Physical Measurements, Biomotor

POS.473 Fen, İmam Hatip ve Spor Lisesi Öğrencilerinin Fiziksel Aktivite Seviyesi ile Akademik Başarı Arasındaki Fark ve İlişkinin Belirlenmesi

Serkan İBİŞ, Zait Burak AKTUĞ, Rüçhan İRİ
Niğde Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Yapılan çalışmanın amacı fen lisesi, imam hatip lisesi ve spor lisesi öğrencilerinin fiziksel aktivite seviyesi ve akademik başarıları arasındaki farkın incelenmesi, fiziksel aktivite seviyesi ve akademik başarıları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.Çalışmaya toplam 465 gönüllü erkek lise öğrencisi (fen lisesi=153, spor lisesi=110, imam hatip lisesi=202) katılmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyleri Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ) ile akademik başarıları ise Genel Akademik Not Ortalamaları (GANO) ile tespit edilmiştir. Elde edilen veriler SPSS 16.0 paket programına girildikten sonra, liseler arasındaki fiziksel aktivite ve GANO farkının belirlenmesi için One-Way Anova, farklılığın kaynağını tespit etmek için LSD testi uygulanmıştır. Fiziksel aktivite seviyesi ve GANO arasındaki ilişki ise pearson korelasyon analizi ile tespit edilmiştir.Elde edilen verilerin analizi sonucunda GANO'da fen lisesinin spor lisesi p=0.001, ve imam hatip lisesinden p=0.001, imam hatip lisesinin de spor lisesinden yüksek p=0.001 olduğu belirlenmiştir. Fiziksel aktivite seviyesinde ise liseler arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Ayrıca fen lisesi, spor lisesi ve imam hatip liselerinde fiziksel aktivite seviyesi ile GANO arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.Sonuç olarak fen lisesi öğrenci akademik başarılarının beklendiği gibi diğer okullardan yüksek olduğu belirlenmişken, beklenenin aksine spor lisesi öğrencilerinin fiziksel aktivite seviyeleri diğer okullarla benzer olarak tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin fiziksel aktivite seviyeleri ile akademik başarıları arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.
Anahtar Kelimeler : Öğrenci, Fiziksel Aktivite, Akademik Başarı

POS.473 Determining the Difference and Relatiionship between Physical Activity Level and Academic Success of the Science, Imam Hatip and Sports High School Students

The purpose of the study was to investigate the difference between physical activity level and academic success of science, imam hatip and sports high school students, and to determine the relationship between their physical activity level and academic success.Totally 465 male high school students (science high school= 153, sports high school= 110, imam hatip high school= 202) participated into the study voluntarily. Physical activity levels of the students who participated into the study were determined through International Physical Activity Questionnaire (IPAQ), and their academic success was determined through General Academic Average (GAA).After entering the obtained data in SPSS 16.0 package software, One-Way ANOVA test was performed to determine the difference between physical activity and GAA of the high schools, and LSD test was performed in order to determine the source of the difference. The relationship between physical activity level and GAA was specified with Pearson correlation analysis.At the end of analyzing the obtained data, it was proved that GAA was higher in science high school rather than sports high school (p=0.001) and imam hatip high school (p=0.001), and GAA of imam hatip high school was higher rather than GAA of sports high school (p=0.001). In terms of physical activity level, no significant difference was noticed between the high schools. Furthermore, no significant relationship was found between physical activity level and GAA in science high schools, sports high schools and imam ahtip high schools.Consequently, whereas GAA of science high school students was determined to be higher rather than the other high schools, as expected, physical activity levels of the sports high school students were determined to be similar to the other schools, contrary to expectations. Furthermore, no significant relationship was found between physical activity levels and academic success of the students.
Keywords : Student, Physical Activity, Academic Success

POS.523 Masaj ve Aerobik Egzersiz Uygulamaların Vücut Yağ Değerlerine Etkisi

Sebiha Gölünük BAŞPINAR[1]., Yücel OCAK[2]., İrfan YILDIRIM[3]., Şule KIRBAŞ[4].
1 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
4 Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma da düzenli bölgesel masaj ve aerobik egzersiz uygulamalarının vücut yağ değerlerine etkisinin araştırması amaçlanmıştır. Araştırma 8 hafta boyunca haftada 3 gün (24 seans) masaj yapılan 8 kadın ile haftada 1 gün (8 seans) masaj yapılan 9 kadın olmak üzere toplam 17 kadın katılımcıdan oluşmuştur. Masaj uygulamaları karın ve basen bölgelerine bölgesel olarak bebe yağı ile yapılmıştır. Katılımcılardan 8 hafta süresince haftada 1 gün 1(40-60 dk) saatlik % 40-60 şiddetinde aerobik egzersiz uygulaması yapılmıştır. Araştırma ön ve son ölçüm olarak (Vücut ağırlığı, deri kıvrım kalınlığı, vücut yağ yüzdesi, vücut kütle indeksi(VKİ), kalça genişliği ve bazı çevre ölçümleri) yapıldı. Deri altı yağ ölçümleri Yuhasz formülü ile hesaplandı. VKİ ve yağ ölçümleri Biyoelektrik Impedans Analizi (BIA) ile belirlendi. Elde edilen bulgular SPSS 15 programın da anlamlılık alfa değeri 0,05 olarak belirlenip, gruplar arası ölçümler Man Whitney U testi ve Kovaryans analiz ile değerlendirilir iken, grup içi ön-son test ölçümleri de Wilcoxon analiziyle değerlendirildi. Araştırma da haftada 3 gün ve 1 gün masaj yapılan grupların arasında BIA ölçümlerine göre vücut yağ değişim değerlerinde bir farklılık görülmemiştir ($p>0,05$). Grup içi ön-son testlerde haftada 1 gün masaj yapılanların bel ve karın çevresi yağ değerlerinde anlamlı değişimler görülmüştür ($p<0,05$). Haftada 3 gün masaj yapılan grubunda bel, karın, deri altı yağ ve basen çevre değerlerinde de anlamlı değişimler görülmüştür($p<0,05$). Sonuç olarak haftada 3 gün yapılan masaj ile 1 saat egzersizin başta deri altı yağ ve bazı fiziksel değerleri etkilediği görülürken, haftada 1 saat masaj ile 1 saat aerobik egzersizin de deri altı yağ değerlerinde etkili olduğu ancak istatistiksel olarak bir anlamlılık ifade etmediği görüldü.
Anahtar Kelimeler : Masaj, Vücut Yağı, Deri Altı Yağ, Aerobik Egzersiz

POS.523 The Effect of Massage and Aerobic Exercise Applications on Body Fat Values

The purpose of this study was to analyze the effect of regular local massage and aerobic exercise applications on body fat values. A total of 17 women participated in this study, eight of whom getting massage for three days in a week (24 session) and nine of whom getting massage for one day (8 session) in a week through an eight-week period. The massage applications were made locally on abdomen and thigh (upper leg) using baby oil. The participants were expected to do %40-60 severity aerobic exercise an hour (40-60 minutes) in a day in a week through an eight-week period. Subcutaneous fat measurements were done using the Yuhasz formula. Body Alpha value of significance was determined as 0,05 in SPSS 15 program obtained results, and ($p<0,05$). Moreover, significant variations were seen in circumference of waist abdomen, day in a week through an eight-week period. The analysis was done as pre-and post-evaluation (bodyweight, skinfold thickness, body fat percentage, body mass index (bmi), thigh width and some mass index (bmi) and fat measurements were carried out with Bioelectrical Impedance Analysis (BIA). Measurements between groups were evaluated with Man Withney U test and Covariance Analysis, and pre-test and post-test measurements within the groups were carried out with Wilcoxon Analysis.In this research, there was no difference detected in body fat values variation between the groups getting massage for one day in a week and three days in a week according to the BIA measurements ($p>0,05$). In pre-tests and post-tests within the groups, significant variations were seen in fat values of waist and abdominal circumference of the groups getting massage for one day in a week($p<0,05$). Moreover, significant variations were seen in circumference value of waist abdomen, subcutaneous fat and thigh of the groups getting massage for three days in a week ($p<0,05$).As a consequence, it was observed that getting massage for three days in a week and havingexercises for one hour in a week affected especially subcutaneous fat and some physical values. Moreover, it wasfound that getting massage for one hour in a week and having aerobic exercises for one hour in a week also influenced values of subcutaneous fat; however, there was no statistically significant variation.
Keywords : Massage, Body Fat, Subcutaneous Fat, Aerobic Exercise

POS.551 Bazal Metabolik Hiz ile Vücut Bileşenleri İlişkisinin Chaid Analizi ile İncelenmesi

İrfan YILDIRIM[1], İlkay DOĞAN[2], Özkan IŞIK[1], Yunus YILDIRIM[3]
1 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Biyoistatistik ABD, Türkiye
3 Mersin Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı bazal metabolik hız (BMR) ile vücut bileşenleri arasındaki ilişkiyi tespit edip, bazal metabolik hız'a etki eden en önemli vücut bileşenini belirlemektir.Bu çalışmanın örneklem grubunu 168 kadın, 112 erkek toplam 280 birey oluşturmuştur. Yapılan çalışma için etik kurul alınmış olup, ölçümler öncesinde bireyler çalışmanın amacı hakkında bilgi verilmiş, öğrencilerin araştırmaya gönüllü katılımları sağlanmıştır. Katılımcıların Afyon Kocatepe Üniversite Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu fizyoloji laboratuarında Vücut ağırlıkları, boy uzunlukları ve Bioelektirk İmpedans Analizörü ile vücut bileşenleri ve BMR ölçülerek veriler elde edilmiştir.Elde edilen veriler SPSS paket programında değerlendirilmiştir. Veriler; tanımlayıcı istatistikler, değişkenler arasındaki ilişsel durum için sperman korelasyon katsayısı ve Chaid analiz ile değerlendirilmiştir.Yapılan analizler sonucunda bazal metabolik hız ile boy uzunluğu, vücut ağırlığı, Beden Kitle İndeksi, yağsız vücut kütlesi ve toplam vücut suyu arasında pozitif ilişki olduğu; BMR ile vücut yaz yüzdesi arasında ise negatif bir ilişki olduğu saptanmıştır. Chaid analizi sonucuna göre BMR'de en önemli değişkenin yağsız vücut kütlesinin olduğu saptanmıştır.Sonuç olarak; Vücut bileşenleri ile BMR arasında ilişki olduğu, ancak bu ilişkisel durumda en önemli değişkenin yağsız vücut kütlesi olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Bazal Metabolik Hız, Obezite, Vücut Kompozisyonu, Chaid Analizi

POS.551 Assessment of the Correlation between Basal Metabolic Rate and Body Compositions using Chaid Analysis

The aim of the current study was to determine the correlation between basal metabolic rate (BMR) and body compositions and to identify the most important body component that affected metabolic rate.The sample of the study was composed of 280 university students, 168 female university students and 112 male university students. For the study, permissions from the ethics council were obtained and the participants were informed of purpose of the study and voluntary participation of the students was obtained. Body weights and heights were measured and their body compositions and BMR were examined through Bioelectrical Impedance Method at physiology lab of Afyon Kocatepe University, School of Physical Education and Sports and the relevant data were gathered.The data obtained were processed using SPSS. The data were evaluated using descriptive statistics, spearman correlation coefficient for correlations among the variables and Chaid analysis.As a result of the analyses; it was identified that there was a positive correlation between BMR and body height, body weight, BMI, fat free mass and total body water whereas there was a negative correlation between BMR and percentage of body fat. According to the Chaid analysis result; it was understood that the most important body component was fat free mass.In sum; it was found that there were correlation between body compositions and BMR but most important variable in this correlation was fat free mass.
Keywords : Basal Metabolic Rate, Obesity, Body Composition,, Chaid Analysis

POS.597 İzometrik Önkondisyonlanma Kontraksiyonunun Sıçrama Performansına Akut Etkileri

Celil KAÇOĞLU, Uğur YILDIRIM
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı izometrik bacak itme egzersizi ile uygulanan önkondisyonlanma kontraksiyonunun (ÖK), skuat (SS) ve aktif sıçrama (AS) performansına akut etkilerini incelemektir. Yirmi (7 kadın, 13 erkek) spor bilimleri öğrencisi (yaş, 22.1 ± 2.07 yıl, boy; 173.5 ± 8.7 cm, ağırlığı; 68.9 ± 10.2 kg, Vücut yağ, 16.5 ± 5.84 %) bu çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Öntest / son test çalışma tasarımı kullanılmış ve katılımcılar ÖK öncesinde ve ÖK'dan 8 dk sonra AS ve SS testlerine katılmışlardır. ÖK, oturarak bacak itme egzersiz aletinde (135° diz fleksiyon), 5s süreli maksimal istemli izometrik kasılma şeklinde uygulanmıştır. ÖK, 90s dinlenme aralıklarından oluşan 3 tekrardan oluşan bir set şeklinde şeklinde uygulanmıştır. Bu 3 maksimal tekrar sonrası optimal potensiyalizasyon için en uygun dinlenme aralığı olduğundan 8dk pasif dinlenme verilmiştir. Sıçrama testleri havada kalış süresi prensibine göre çalışan bir mat aracılığıyla (Fusion Sport, Avustralya), 1dk dinlenme aralığıyla iki deneme şeklinde ölçülmüş, bu iki değerden yüksek olanı istatistiksel analiz için kaydedilmişt. SS ve AS öntest - sontest değerleri arasında fark olup olmadığınu belirlemek için eşleştirilmiş örneklem T-testi kullanılmıştır. SS ve AS değerleinin normal dağılım gösterdiği Shapiro-Wilk testi (p> 0.05) ile gözlemlenmiştir ayrıca veriler arasında hiçbir uç değer olmadığı görülmüştür.İstatistiksel analizler, SS (p = 0.97) ve AS (p = 0.60) öntest ve sontest değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığını göstermiştir. Elde edilen sonuçlara göre ÖK öncesi ve sonrası SS ve AS yükseklik değerleri arasında hiçbir fark yoktur. Literatürde bazı çalışmalar ÖK değişkenlerinin bireysel olarak belirlenmesinin sıçrama yüksekliğini arttırabileceğini belirtmektedir. Diğer bazı çalışmalar ise yorgunluğu, katılımcının mevcut performans seviyesinin, kas fibril yapılarının, kas kuvvetinin, ÖK sonrası dinlenme süresinin, ÖK aktivitesinin tipinin (izometrik, konsenterik, eksantrik), yoğunluğunun (tekrar ve set sayıları, kontraksiyon süresileri), şiddetinin (maksimal, submaksimal) ve ÖK aktivitesinin yapılacak aktivitenin doğasına uygunluğunun PAP'ı etkilediğini belirtmektedirler. Antrenman düzeyi, genetik (kas fibril yapısı gibi), antropometri gibi bireysel özellikler PAP'ın başarısında oldukça büyük etkiye sahiptir. Bu çalışmada uygulanan ÖK'nın sıçrama performansı üzerinde akut etki oluşturmadığını söylemek mümkündür. ÖK uygulamamızın fiziksel olarak aktif bireylerde sıçrama performansına istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olmamıştır. PAP uygulaması sporcular arasında oldukça yaygın şekilde kullanılmaktadır. PAP sporculara potansiyel performanslarını aşma imkanı tanımaktadır. Fakat bu çalışmanın sonuçları düşünüldüğünde fiziksel olarak aktif spor bilimleri öğrencilerinde sıçrama yüksekliğini arttırma amaçlı olarak bu ÖK uygulamasının kullanılmasını önerilemez.Bireysel özellikler ve ÖK aktivitesi ile ilgili tecrübenin PAP başarısını belirleyebileceğini söylemek mümkündür. Ayrıca bu tür öneriler önkondisyonlanma aktivitesi sonrası atletik performans artışları için etkili olabilir.
Anahtar Kelimeler : Aktivite öncesi Kontraksiyon, Post Aktivasyon Potansiyelizasyonu, Sıçrama, Akut Etki

POS.597 The Acute Effects of Isometric Preconditioning Contraction on Jumping Performance

The aim of these study was to investigate acute effects of preconditioning contraction (PC) during isometric leg press on squat (SJ) and countermovement jump (CMJ) heights.Twenty (7 female, 13 male) sport sciences students (age; 22.1±2.07 year, height; 173.5±8.7, weight; 68.9±10.2 kg, Body fat; 16.5±5.84 %) are participated in this study. Pretest/posttest study design was used and subjects completed CMJ and SJ test before and 8min after the PC. PC were executed on a seated leg press machine (knee flexion 135°) maximal isometric voluntary contraction for 5sec, isometric contractions were selected for these study. PC was 3 repetition with 90sc rest intervals and after this 3 maximum repetitions 8 min passive recovery are given because 8 min rest intervals is the best for the optimal potentiation. Then jumps test were measured using a timing mat (Fusion Sport, Australia), jump test were performed with 2 trials with 1 min rest intervals and best of two trials was taken for statistical analysis. A paired sample T-test was used to determine whether there were any differences between pretest and posttest values of SJ and CMJ. SJ and CMJ variables were normally distributed by Shapiro-Wilk's test (p>0.05) and there was no any outliers.Statistical analysis showed no statistically significance between pre and post test for SJ (p=0.97) and CMJ (P=0.60).According to results there were no any differences between the values of before and after the PC trials on SJ and CMJ heights. Some studies in the literature stated that individually determining conditioning contraction variables can enhancing jump heights. Some of these studies stated that to fatigue, the participants' performance level, muscle fiber types, muscle strength, rest period after PC, type of PC activity (isometric, concentric, eccentric), volume (number of repetitions and sets, contraction time), intensity (maximal, submaximal) of preconditioning activity and the nature of the appropriateness of PC to subsequent exercise are affect to PAP. Individual characteristics such as training status, genetic (such as fibers type composition), anthropometric are largely affects to success to PAP. It can be said that this stimulus doesn't an acute effect jumping heights according to our results. According to our PC session has no statistical effect on jumping on physically active people.PAP applications has been largely used among athletes. PAP gives opportunity to athletes exceed their potential performance. But based on our findings we cannot suggest the use of this PC treatments to induce acute jump performance improvements for physically active sport students. It can be said that individual characteristics and experience about the Preconditioning activity maybe determine the success of the PAP. Such suggestions can be effective for increase athletic performance after preconditioning contractions.
Keywords : Pre-activity Contraction, Post Activation Potentiation, Jump Height, Acute Effect

POS.653 Günümüz Kardiyo Temelli Fiziksel Uygunluk Çalışmalarının Farklı Yaş Gruplarında Erkeklerin ve Kadınların Beden Kompozisyonları Üzerindeki Etkinliği

Dilek NAR[1], Fatih KAYA[2], Mustafa Said ERZEYBEK[3], Bahar ŞIMŞEK[4]
1 The Vasil Levski National Sports Academy, Faculty of Physical Education, Bulgaria
2 Erzincan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye
3 Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
4 Hhis Fit Club, Personel Trainer, Türkiye

ÖZET
Fiziksel uygunluk çalışmaları arasında kardiyo temelli egzersizler günümüzde kullanılan en yaygın fiziksel aktivitelerdir. Bu çalışmada, kardiyo temelli fiziksel uygunluk aktivitelerinin farklı yaş grupları ve cinsiyet açısından beden kompozisyonları üzerindeki etkinliği incelendi. Tüm katılımcılar erkek ve kadın olarak kategorize edildi. Daha sonra her iki cinsiyet için yaş grupları oluşturuldu. Yaş sınıflaması Dünya Sağlık Örgütünün (WHO) önerdiği standart uluslararası yaş sınıflandırmasına göre yapıldı. Üç aylık kardiyo egzersizler (~45-60 dk.: ısınma+germe, koşu, bisiklet, kros, serbest ağırlıklarla dairesel antrenman, soğuma+germe) İstanbul'da bir fitnes merkezine devam eden 16-64 yaş aralığında 183 sadanter kişeye (108 erkek, 75 kadın) uygulandı. Beden kompozisyonuna ilişkin parametreler (beden ağırlığı, beden yağ yüzdesi, basal metabolik oran, beden kitle indeksi) biyoelektrik impedans yöntemi ile 3 aylık süre içerisinde 3 kez ölçüldü. Katılımcıların tıbbi öykü durumları, fiziksel aktiviteye hazır olma ve fiziksel aktiviteye katılma düzeyleri süreç boyunca izlendi. Değerlendirmeler, her iki cinsiyet için yaş gruplarına göre yapıldı. İstatistiksel değerlendirmede tanımlayıcı istatistik ve iki yönlü tekrarlı ölçümler varyans analizi kullanıldı. Araştırma sonucunda, 3 aylık fitness çalışmalarının her iki cinsiyet ve yaş gruplarının vücut kompozisyonu parametrelerine olumlu etkiler yaptığı gözlendi. Erkeklerdeki değişimlerin daha dramatik olduğu, bununla birlikte en fazla değişimin kadınlarda 15-24 yaş grubunda, en az değişimin 45-64 yaş grubunda olduğu görüldü. Sonuç olarak, düzenli fiziksel aktiviteye devam etmenin her yaş grubu ve her iki cinsiyet açısından olumlu sonuçları bu çalışmada tekrar kaydedildi.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Uygunluk çalışmaları, Beden Kompozisyonu, Sedanter Insanlar

POS.653 The Efficiency of Today's Cardio-Based Fitness Workouts on the Body Compositions of Men and Women in Different Age Groups

Among the fitness workouts; the cardio based exercises is one of the most prevalent physical activities used today. In this study, the efficiency of cardio-based physical fitness activities on the body composition in terms of different age groups and gender were studied. All participants were categorized as male and female. It was then constructed age groups for each gender. Age classification was made according to World Health Organization (WHO) standard recommended by the International classification of age. Three months cardio based exercises (~45-60 min: warming up+stretching, running, cycling, cross, circuit training with free weights, cooling down+stretching) were applied to 183 sedentary people (age 19 to 60; 108 men, 75 women) ongoing a fitness center in Istanbul. The parameters related to body composition (body weight, body fat percentage, basal metabolic rate, body mass index) were measured by using bioelectrical impedance method for three times during three months. The medicinal background, readiness to physical activity and participation to physical activity of the individuals were monitored during three months. The assessments were made by age groups for both gender. For statistical evaluation, descriptive statistics and two-way repeated measures ANOVA were used. We found the positive contributions of 3 months fitness workouts on the body composition parameters of both gender and age groups. The most remarkable changes were observed in men. The most observable changes were determined for the group of 15-24 age in women. However, the lowest effect was found at the group of 45-64 age. In conclusion, we confirm the positive effects of regular physical activities at all age groups and both gender.
Keywords : Physical Fitness Workout, Body Composition, Sedentary People

POS.747 Türkiye Üniversitelerarası Spor Tırmanış Yarışmasına Katılan Tırmanıcıların Antropometrik Özelliklerinin İncelenmesi

C.Çağlar BILDIRCIN[1], Abdullah KILCI[1], Selcen Korkmaz ERYILMAZ[1], Nedim ASKERI[1], Hakan ÖZDEMIR[1], Çiğdem ÖZDEMIR[2], Özgür GÜNAŞTI[2], Kerem Tuncay ÖZGÜNEN[2], Sanlı Sadi KURDAK[2], Funda COŞKUN[3]
1 Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Çukurova Üniversitesi, Tıp Fakültesi,Türkiye
3 Yüzüncü Yıl üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Gelecekte olimpik seviyede yarışmacı olabilecek sporcuların genel antropometrik özelliklerinin bilinmesi, sportif başarı beklentisinin karşılanabilmesi açısından büyük önem taşıyabilmektedir. Bu çalışmada Türkiye Üniversitelerarası Spor Tırmanış Yarışmasına katılan tırmanıcıların antropometrik ve somatotip özelliklerinin belirlenmesi ve yarışma başarı puanları ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.Çalışmamızda; yaşları 22,63±1,64 yıl, vücut ağırlıkları 67,97±7,42 kg, boyları 1,76±0,08 m olan 27 erkek spor tırmanıcı ile yaşları 22±1,59 yıl, vücut ağırlıkları 52,1±6,1 kg, boyları 1,59±0,05 m olan 7 kadın spor tırmanıcının antropometrik değerlendirmesi yapılmıştır. Spor tırmanıcıların boyları ve vücut ağırlıkları elektronik stadiometre (PS Technologies, Sport Expert) kullanılarak, deri kıvrım kalınlıkları 9 farklı noktadan 1 mm²'ye 10 gr basınç uygulayan Holtain marka kaliper ile ölçülmüştür. % yağ ve % kas oranları sırasıyla Siri ve Martin-Matiegka formülleriyle hesaplanmıştır. Yapılan ölçümler ile somatotip hesaplamaları yapılmıştır. Pençe kuvvetleri Lafayette Hand Dynamometer marka cihazla ölçülmüştür. Spor tırmanıcıların yarışma başarı puanları ile antropometrik ve somatotip verileri arasında Pearson korelasyon analizi yapılarak anlamlı olabilecek bir ilişki aranmıştır.Spor tırmanıcıların söz konusu değişkenleri incelendiğinde, kadınlar için sırasıyla % kas, % yağ, ektomorf, endomorf, mezomorf değerleri; 44,30±1,6, 19±3,7, 2,5±0,9, 3,8±0,9, 3,8±0,7 ve erkekler için 43,63±3,21, 10,36±3,30, 2,9±1,32, 2,39±0,82, 3,77±1,17 olarak hesaplanmıştır. Pençe kuvveti sağ ve sol değerleri; kadınlar, 22±5,2 kg, 20,8±5,6 kg ve erkekler 46,35±8,97 kg, 43,51±8,65 kg olarak ölçülmüştür. Pearson Korelasyon Analizi sonuçlarına göre, yarışmada final turuna çıkmaya hak kazanan spor tırmanıcıların başarı puanları ile mezomorfi değerleri arasında kadınlar için r^2=0,91 ve erkekler için r^2=0,89 seviyesinde pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0,01$).Üst düzey performans sporu düşünüldüğünde branşa uygun fiziksel özelliklerin göz ardı edilmesi söz konusu değildir. Spor tırmanıcılar için de, üst düzey performans seviyesinde başarıyı yakalayabilmek için ihtiyaç duyulan fiziksel özelliklerin belirlenmesi önem arz edebilir. Bu anlamda mezomorfik vücut yapısının önemli olabileceği öngörülmektedir. 2016 yılında Olimpik bir spor dalı olarak tanınan spor tırmanış için de detaylı çalışmaların yapılmasının hem sporcu gelişimine hem de spor camiasına katkıda bulunacağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Spor Tırmanış, Olimpiyat, Somatotip, Mezomorfi, Yüzde Kas

POS.747 Evaluation of Anthropometric Characteristics of Turkish Intercollegiate Sport Climbing Championships Climbers

It is important to know the general anthropometric characteristics of athletes who maybe Olympic level competitor in the future is really important to get expectations in terms of sports success. In the present study we aimed to evaluate anthropometric and somatotypical characteristics and examine relationship with competition scores of the climbers who was competing on the Turkish Intercollegiate Sport Climbing Championships.In our study, we evaluate anthropometrics of 27 male climber, age 22,63±1,64 year (mean ± SD), body weight 67,97±7,42 kg, and length 1,76±0,08 m and 7 female climber, age 22±1,59 year (mean ± SD), body weight 52,1±6,1 kg, and length 1,59±0,05 m. Body weight and height of the sport climbers are measured by using digital stadyometre (PS Technologies, Sport Expert). Skinfold thicknesses of the athletes were measured from 9 different points of the body by the Holtain brand caliper which is applies 10g pressure per 1 mm². Body fat percentage (Fat %) and body muscle percentage (Muscle %) calculated by Siri equation and Martin-Matiegka formula respectively. Hand grip strength measured by Lafayette Hand Dynamometer brand device. We get the competition scores of the climbers from the competition results.When sport climbers' variables were examined we found that % muscle, % fat, ectomorph, endomorph and mesomorph variables for female; 44,30±1,6, 19±3,7, 2,5±0,9, 3,8±0,9, 3,8±0,7 and for male; 43,63±3,21, 10,36±3,30, 2,9±1,32, 2,39±0,82, 3,77±1,17 respectively. Hand grip strength, for female; 22±5,2 kg, 20,8±5,6 kg and for male; 46,35±8,97 kg, 43,51±8,65 kg right and left hand respectively. According to the results of the correlation analysis, we found a relationship between mesomorph and competition scores of the climbers, r^2=0,91 and r^2=0,89 female and male respectively ($p<0,01$).When top level performance in sport is considered there is no way to ignore the physical properties of athletes. For the sport climbers also may be a critical point to determinate of physical properties to achieve high level performance. In this sense, seems like a mesomorphic physical characteristics may be important for sport climbers. It is believed that detailed researches are needed to contribute to both sports community and the climbers.
Keywords : Sport Climbing, Olympics, Somatotype, Mesomorph, Muscle

POS.751 Ortaokul ve Lise Öğrencilerinin Beden Kompozisyonu ve Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Yaşa ve Cinsiyete Göre Karşılaştırılması

Özcan SAYGIN, Halil İbrahim CEYLAN
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, Muğla'da öğrenim gören ortaokul ve lise öğrencilerinin beden kompozisyonu ve fiziksel aktivite düzeylerinin yaşa ve cinsiyete göre karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya, 682 ortaokul öğrencisi ve 1169 lise öğrenci olmak üzere toplam 1851 öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırma için gerekli izinler İl Milli Eğitim Müdürlüğünden alınmıştır. Öğrencilerin pedometre aracılığıyla günlük adım sayıları ölçülerek fiziksel aktivite düzeyi belirlenmiştir. Beden kompozisyonunu bulmak için, boy ve ağırlık ölçümlerinden yararlanarak, beden kitle indeksi (kg/m^2) hesaplanmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS (18.0) programına kaydedilmiştir. Beden kompozisyonu ve fiziksel aktivite düzeyinde cinsiyetler arasındaki farkları bulmak için Independent t testi, yaşlar arasında farklılıkların tespitinde Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA), farkın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için ise Tukey HSD testi uygulanmıştır. İstatiksel analiz sonucunda; ortaokul öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeyinde, lise öğrencilerinin hem beden kompozisyonu hem de fiziksel aktivite düzeylerinde cinsiyete göre istatiksel olarak anlamlı farka rastlanılmıştır ($p<0.05$). Hem kız hem de erkek öğrencilerin beden kompozisyonu değerleri yaş ile birlikte artarken, fiziksel aktivite düzeyi yaşla birlikte azalmaktadır. Sonuç olarak; toplum sağlığının geliştirilmesi için gençlere fiziksel aktivite yapmaları sağlayacak ortam yaratılmalı, aynı zamanda beslenme davranışları, besin seçimi konusunda bilinçlendirilmelidir. Fiziksel aktivite alışkanlıkları konusunda, hem ailelerin hem de çocukların erken yaşlarda bilinçlendirilmesinin ileriki yaşlarda ortaya çıkabilecek obezite sorununu engelleme de önemli katkılar sağlayacağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Beden Kompozisyonu, Cinsiyet, Fiziksel Aktivite Düzeyi, Öğrenci, Yaş

POS.751 A Comparison of Body Composition and Physical Activity Levels of Secondary School and High School Students According to Age and Gender

The purpose of this study is to compare the body composition and physical activity levels of secondary and high school students in Mugla according to age and gender. A total of 1851 volunteer students (682 secondary school students and 1169 high school students) participated in this study. Required permissions were taken from Province National Education Directorship. Physical activity level was determined by measuring daily step numbers of students with pedometer. Body mass index (kg/m^2) was calculated by utilizing from height and weight measurements in order to find body composition. Acquired data was recorded in SPSS (18.0) program. In order to find difference in body composition and physical activity level between gender, Independent t test was applied. One-way Anova was applied in order to find difference among ages. Tukey HSD Analysis was used to find from which age the difference stemmed from. At the end of the statistical analyze; statistically significant difference was found in physical activity level of secondary school students, in both body composition and physical activity levels of high school students according to gender ($p<0.05$). While body composition values of both female and male students were increasing together with age, physical activity levels were decreasing with age. Consequently; environment for young's doing physical activity should be created in order to develop society health. Additionally, they should be raise awareness about eating habits and food selection. To raise awareness both families and children about physical activity behaviors in early ages, it was thought that this will contribute to hindering of obesity problem which may be come into being in late ages.
Keywords : Age, Body Composition, Gender, Physical Activity Level, Student

POS.765 Alana Özgü Fiziksel Aktivite Yeterliği Ölçeği: Türkçe Formunun Geçerlilik ve Güvenirlik Çalışması

Özcan SAYGIN[1], Kemal GÖRAL[2], Erkan BINGÖL[3], Halil İbrahim CEYLAN[4]
1 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Köyceğiz Meslek Yüksekokulu, Türkiye
4 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, Campbell ve arkadaşları (2015) tarafından geliştirilen Alana Özgü Fiziksel Aktivite Yeterliği Ölçeğinin Türkçe uyarlamasının yapılarak, geçerlik ve güvenirliğinin incelenmesidir. Çalışmaya Muğla ilinde öğrenim gören yaşları 14 ile 19 arasında değişen 150 erkek, 120 kız olmak üzere toplam 270 lise öğrencisi katılmıştır. Alana Özgü Fiziksel Aktivite Yeterliği Ölçeğinin orijinali 5 boyut ve 26 maddeden (Okulda: 6 madde, Ulaşımda: 3 madde, Ev içi: 5 madde, Boş zaman ve rekreasyon: 6 madde, Okul içi gezinti ve ulaşımda fiziksel aktivite: 6 madde) oluşmaktadır. İlk önce dil uzmanları tarafından Türkçe'ye çevrilerek alan uzmanlarına kontrol ettirilen ölçek, sonrasında gerekli düzeltmeler yapılarak uygulama formu haline getirilmiştir. Alana Özgü Fiziksel Aktivite Yeterliği Ölçeğinin Türkçe versiyonunun geçerlik çalışması için uzman kanısı, açımlayıcı faktör analizi ve doğrulayıcı faktör analizi, güvenirlik çalışması için ise Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı hesaplanmıştır. İlk aşamada kullanılan açımlayıcı faktör analizi sonuçları, boyutların ve maddelerin orijinal ölçekteki gibi dağılım gösterdiğini ortaya koymuştur. Ölçeğin örneklem grubuna uygunluğunu gösteren Kaiser-Meyer-Olkin (KMO=0.887) ve Bartlett's Test of Sphericity (X^2=9007.571; df=325; p<0.001) değeri çok iyi düzeyi yansıtmaktadır. Maddelerin faktör yükleri 0.527 ile 0.920 arasında değişmektedir. Kümülatif varyansın yüzdesi ise 81.471'dir. Bu değerler ölçeğin uygun olduğunu göstermektedir. İkinci aşamada kullanılan doğrulayıcı faktör analizi sonuçları ise referans değerlerinin oldukça altındadır (CFI=0.762; NFI=0.740; GFI=0.526; AGFI=0.425; RMSEA; 0.166). Bu sonuçlara göre, açımlayıcı faktör analizi çalışmayı desteklerken, doğrulayıcı faktör analizinde aynı destek görülememiştir. Diğer taraftan boyutların güvenirlik katsayıları ise 0.922 ile 0.965 arasında değişmekte, bu değerler ölçeğin yüksek derecede güvenilir olduğunu göstermektedir. Bu çalışmanın sonuçlarına göre Alana Özgü Fiziksel Aktivite Yeterliği Ölçeğinin güvenirliği yüksek iken, yapı geçerliliğinin kısmen desteklendiği söylenebilir. Dolayısıyla, sonraki araştırmalarda, araştırmacıların örneklem sayısını artırarak çalışmayı tekrarlamaları önerisi verilebilir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, Yeterlik, Ölçek.

POS.765 Domain-Specific Physical Activity Efficacy Scale: Validity and Reliability of Turkish Form

The aim of this study is to examine validity and reliability of Domain-Specific Phyiscal Activity Efficacy Scale, developed by Campell et al. (2015), by adapting Turkish. Totally, 270 high school students (150 male, 120 female) aged between 14 – 19 years old, living in Mugla province participated in the study. The original form of Domain-Specific Physical Activity Efficacy Scale has 5 subscales and 26 items (at school: 6 items, in transportation: 3 items, at home: 5 items, free time and recreation: 6 items, travel in school and transportation: 6 items). The scale, translated to Turkish by language experts and checked by domain experts, was formed after revising. Experts' opinions, Exploratory Factor Analysis (EFA), Confirmatory Factor Analysis (CFA) were used for the validity; Cronbach's Alpha Internal Consistency score was used for reliability. In the first step of the study, EFA showed that subscales of the Turkish version of the scale distributed as it was in the original scale. Kaiser-Meyer-Olkin (KMO=0.887) and Bartlett's Test of Sphericity (X^2=9007.571; df=325; p<0.001), which shows the fit of scale to sample group, reported good fit. Factor loads varied between 0.527 and 0.920. Cumulative variance was found to be 81.471. These values displayed that the scale was acceptable. In the second step of the study, CFA results showed that the fit indices were under the reference values (CFI=0.762; NFI=0.740; GFI=0.526; AGFI=0.425; RMSEA; 0.166). According to these results, EFA showed that the scale was acceptable; CFA showed that this scale was not acceptable. Cronbach's alpha values varied between 0.922 and 0.965, according to these values the scale has high reliability level. Consequently, it can be said that construct validity was relatively supported while the reliability values of Domain-Specific Physical Activity Efficacy Scale were found to be high. Thereby, it can be suggested that researchers can conduct the study again by increasing the number of participants in future studies.
Keywords : Physical Activity, Efficacy, Scale.

POS.768 Normal ve Fazla Kilolu/Obez Kadınlarda Hidrolik Fitness Programının Vücut Kompozisyonu Üzerine Etkisi

Kübra TAŞ, Buket KALENDER, Yasemin GÜZEL, Hüsrev TURNAGÖL, Şükran Nazan KOŞAR
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Hidrolik fitness programı, kişinin kendi itme ve çekme gücüyle egzersiz yapmasına olanak verir. Bu çalışmanın amacı, hidrolik fitness uygulayan iki spor merkezinde 4 hafta programa düzenli katılan kadınların, vücut kompozisyonları ve çevre ölçümlerindeki değişiklikleri belirlemektir. Bu araştırma retrospektif dosya taraması niteliğindedir. Toplam 560 dosya taranmış ve ilk-son ölçümleri olan 38 normal kilolu, 52 fazla kilolu olmak üzere toplam 90 sağlıklı kadının verileri değerlendirmeye alınmıştır (sırasıyla yaş: 34,59±10,08, 41,85±10,98 yıl). Program 9 adet hidrolik platformdan oluşmakta ve 30dk sürmektedir (3gün/hafta). Programa katılan kadınların vücut kompozisyonları biyoelektrik impedans (Tanita-Innerscan) yöntemiyle ölçülmüş ve çevre ölçümleri kaydedilmiştir. Dört haftalık hidrolik fitness programı öncesi ve sonrası vücut kompozisyonu ve çevre ölçümlerinde meydana gelen değişiklikler Bağımlı gruplarda t-testi ile analiz edilmiştir. Fitness programı sonrasında, normal ve fazla kilolu kadınlarda sırasıyla vücut ağırlığı (-%0,70; -%2,05), BKİ (-%0,70; -%2,03), bel çevresi (-%2,86; -%3,40), kalça çevresi (-%1,96; -%2,82), iç yağ oranı (-%8,13; -%5,83), bel/kalça oranı (-%1,32; -%1,25) ve bel/boy oranı (-%2,13; -%3,57) azalmıştır (p<0,05). Vücut kas kitlesinde meydana gelen değişim normal kilolu kadınlarda anlamlı değilken (-%3,08; p>0,05), fazla kilolu kadınlarda anlamlıdır (-%1,11; p<0,05). Normal kilolu kadınlarda vücut yağ oranında anlamlı düşüş gözlenirken (-%2,51; p<0,05), fazla kilolu kadınlardaki azalma anlamlı değildir (-%1,42; p>0,05). Dört hafta hidrolik fitness programına katılan toplam 90 kadın üzerinden değerlendirme yapıldığında, vücut ağırlığı (-%1,53), BKİ (-%1,59), vücut yağ oranı (-%1,75), bel çevresi (-%3,16), kalça çevresi (-%2,48), iç yağ oranı (-%6,31), bel/kalça oranı (-%1,28) ve bel/boy oranı (-%3,84) anlamlı derecede azalmıştır (p<0,01). Vücut kas kitlesindeki azalma ise anlamlı değildir (-%1,91; p>0,05). Sonuç olarak, dört haftalık hidrolik fitness programına katılım, kadınların vücut kompozisyonu ve çevre ölçümlerinde anlamlı gelişmelere yol açmıştır. Vücut kompozisyonunda kısa sürede meydana gelen bu gelişmeler, programa katılanlara pozitif dönüt verilmesi ve programa devamlılıklarının sağlanması açısından önemlidir.
Anahtar Kelimeler : Hidrolik Fitness, Vücut Kompozisyonu, çevre ölçümleri, Kadın

POS.768 The Effects of Hydraulic Fitness Program On Body Composition İn Normal-Weight and Overweight/Obese Women

Hydraulic fitness training enables the person to exercise with her own push and pull power by using hydraulic fitness equipment. The purpose of this study was to determine the changes in body composition and circumference measurements in women who participated in four weeks of hydraulic fitness training program regularly at two fitness centres. This study is retrospective in nature. A total of 560 files examined, and only 90 healthy women's (38 normal-weight, 52 overweight/obese) (respectively, age: 34.59±10.08, 41.85±10.98 years) data were included in the study. Hydraulic fitness program had consisted of 9 hydraulic exercise equipment, and daily exercise duration was 30min (3d/w). Body composition and circumference measurements of the participants had been measured by bioelectric impedance analysis (Tanita-Innerscan) and gulick meter, respectively. Paired sample t-test was used to analyse the data. After completing one-month of training program, body weight (-0.70%; -2.05%), BMI (-0.70%; -2.03%), waist circumference (-2.86%; -3.40%), hip circumference (-1.96%; -2.82%), visceral fat ratio (-8.13%; -5.83%), waist to hip ratio (-1.32%; -1.25%) and waist/height ratio (-2.13%; -3.57%) (p<0.05) decreased significantly in both normal-weight and overweight/obese women. Body fat percent decreased significantly in only normal-weight women (-2.51%; p<0.05), and muscle mass decreased in overweight/obese women (-1.11%; p<0.05). When the data was analysed for all the participants, significant decreases were found in body weight (-1.53%), BMI (-1.59%), body fat percentage (-1.75%), waist circumference (-3.16%), hip circumference (-2.48%), visceral fat percent (-6.31%), waist/hip ratio (-1.28%), and waist/height ratio (-3.84%) (p<0.01). In conclusion, participating in a four-week hydraulic fitness program improved body composition and circumference measures in both normal-weight and overweight/obese women. Significant changes in body composition with such a short time is of great importance in providing positive feedback to the participants and increasing adherence to exercise program.
Keywords : Hydraulic Fitness, Body Composition, Waist Circumference, Women

POS.837 Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Görev Yapan Personelin Fiziksel Aktivite Düzeylerinin Belirlenmesi: Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Örneği

Selcan ERGÜN, Settar KOÇAK, Erhan DEVRİLMEZ, Tolga TEK
Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi/ Beden Eğitim ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Fiziksel aktivite, hayatımızın tüm dönemlerinde psikolojik ve fiziksel sağlığı etkilemektedir. Teknolojinin sürekli gelişmesi çevrede daha az fiziksel aktiviteyi gerektirmektedir. Yaşam koşullarında, teknolojinin ve modernleşmenin beraberinde getirdiği kolaylıklar sayesinde insanların birçoğunun günlük olarak yaptığı fiziksel aktiviteler oldukça düşük seviyede olup, insanlar daha çok hareketsizliğe yönelmektedir (Katzmarzyk, 2000a). Bu değişiklikler arasında kişilerin sağlık durumunu etkileyen fiziksel aktivite düzeyi de giderek düşmekte ve buna bağlı olarak da farklı sağlık sorunları ortaya çıkabilmektedir. Özellikle çalışan kişilerde, iş yükü fazlalığından kaynaklanan zaman yetersizliği ve hareketsizlik fiziksel aktivite yetersizliğine neden olan en önemli etken olarak görülmektedir. Koruyucu ve önleyici sağlık hizmetlerinin, tedaviye yönelik sağlık hizmetlerinden daha az maliyetli olduğu göz önüne alınırsa, fiziksel aktivite ekonomik olarak fazla maliyet gerektirmeyen ve bunun yanında insan sağlığı üzerine olumlu etkisi oldukça yüksek olan bir birincil korunma yöntemi olarak görülebilir. Bu sebeple bireylerin düzenli fiziksel aktivite yapmaları, toplumun genel sağlık düzeyi üzerinde olumlu sonuçlara yol açmaktadır (Murray, 2009). Bu çalışmada, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı çalışanlarının fiziksel aktivite katılım düzeyleri incelenmiştir (n= 551). Çalışmada Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi kullanılmıştır. Bulgular sonucunda çalışmaya katılan bireylerin fiziksel aktiviteye katılım düzeyleri cinsiyet açısından karşılaştırıldıgında, erkeklerin fiziksel aktiviteye katılım düzeylerinde kadınlara göre anlamlı bir fark bulunmuştur (p< .05) (Tablo 1). Sonuç olarak, kadınların fiziksel aktiviteye katılımıyla birlikte günlük yaşantılarında oluşan değişiklikler, kadınlar için sunulan fiziksel aktivite olanaklarının arttırılmasının gerekliliğini ön plana çıkarmaktadır. Cinsiyet açısından bakıldığında, kadınların erkeklere göre fiziksel aktivitelere katılımının daha az olduğu görülmektedir. Bu sebeple kadınların fiziksel aktivite katılımına yönelik projelerin arttırılması önerilir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite Düzeyi, Cinsiyet, Kamu Kurumu Çalışanları

POS.837 Determination of Levels of Physical Activity of the Employees Working at Public Institutions and Organizations: Sample of Turkish Petroleum Coorperation

Physical activity effetcs the psychological and physical health in every period of our lives. The continuous improvement of technology requires a lower level of physical activity in the environment. Level of physical activities of many people is fairly low because of the conveniences of technology and modernization in life conditions, and people are increasingly tend to have a lower level of physical activity (Katzmarzyk, 2000a). Because level of physical activity of people is getting lower, various health problems are arising day by day.Lack of time, and inavtivity especially resulting from redundancy of work load are considered as the biggest factors that cause lack of physical activity.Considering health protection, this situation is increasingly placing greater importance on physical activity. Regular physical activity not only has positive effects on personal health, but also on the health of society. Considering that protective and preventive healthcare services cost less than the healthcare services as treatments, physical activity can be seen a primary protection strategy that costs not much, and that has numerous positive effects on human health. Therefore, regular physical activity is extremely beneficial to general level of health of society (Murray, 2009). The purpose of this study is to determine the level of physical activity of the individuals who work at the Turkish Petroleum Corporation (n= 551). In this study, participants' PA level was evaluated through Turkish short version of IPAQ (Öztürk, 2005). The findings of the study showed that physical activity levels of the males were significantly higher than females (p< .05) (Table 1). As a conclusion, results indicated importance of women's physical activity attendance in terms of their life style differences. Concerning with insufficient physical activity level of women in Turkey, special physical activity projects for increasing women's participation should be studied as an important topic.
Keywords : Physical Activity Level, Gender, The Employees Working At Public Institutions and Organizations

POS.843 Fitness ve Wellness Eğitmenliği: Kavramsal Bir Yaklaşım

Ali ERASLAN[1], Sumer ALVURDU[1], Türker BIYIKLI[2]
1 Gazi Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Gelişim Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Türkiye, sağlık ve spor sektöründeki gelişim hızı ve potansiyeli açısından Avrupa'da ilk sırada yer almaktadır (Deloitte, 2013). Ülkemizdeki sağlık ve spor merkezlerinin bu önemine rağmen, fitness ve wellness kavramları, başta özel sektör olmak üzere birçok alanda birbirinin yerine veya yanlış anlamda kullanılmaktadır. Dahası, bu kavramların eğitmenliğini yapan kişiler dahi fitness ve wellness eğitmenliğinin iş tanımını ve mesleki farklılıklarını tam olarak ayırt etmekte zorluk çekmektedir. Bu çalışmanın amacı, sağlık ve spor merkezlerideki yönetici ve çalışanlar için wellness ve fitness kavramlarına sorumlulukları yönünden açıklık getirmek ve eğitmenlik farklılıklarını ortaya koymaktır.Bu çalışmada tarama yöntemi kullanılmıştır. İlgili literature ulaşmak amacıyla spor, sağlık ve egzersiz konusundaki önde gelen kuruluşların 2013-2016 yılları arasındaki yayınları incelenmiştir.Genelde, fitness eğitmenleri sağlık ve spor ile ilgili akademik geçmişe sahiptirler ve bir çok meziyeti (eğitimci, lider, iş kolaylaştırıcı, motive edici, ilham verici, cevap veren) bir arada bulundururlar. Tanım olarak, fitness eğitmenleri, insanların bireysel olarak sağlık ve fitness hedeflerine ulaşmaları için güvenli ve etkili egzersiz programları tasarlayacak bilgi, eğitim ve beceriye sahip olan kişilerdir (NFPT, 2016; Storer ve ark., 2014). Wellness eğitmenliği ise 'insanları daha iyi bir yaşam ile ilgili hedeflerine ulaşmaları için onlara yardım eden ve cesaretlendiren; birey yada gruplarla çalışan; eğitimleri ve geçmişleri çeşitlilik gösteren kişilerdir (NCCHWC, 2016). Wellness eğitmenliğinin doğasında spesifik bir öğreticilik yoktur (Chapman ve ark., 2007). Wellness eğitmenleri, üyelerine tam olarak ne yapmaları gerektiğini söyleyen değil, onlarla işbirliği yapan kişilerdir (Chapman ve ark., 2007; Cherie, 2013). Kısaca, fitness eğitmenliğinden farklı olarak, wellness eğitmenliğinin odak noktası üylerinin hedeflerini belirlemesine yardımcı olmak (HWM, 2016), öz-yetkinliklerini (kendi kendine yapabilme) artırmak ve değişime olan korkularını gidermede onlara rehberlik etmektir (Cherie, 2013; Moore ve Tschannen, 2010).
Anahtar Kelimeler : Fitness, Wellness, Eğitmen, Spor

POS.843 Fitness and Wellness Coaching: A Conceptual Approach

Turkey is at the first place in Europe in terms of growth rate and potantial in the health and sports sector (Deloitte, 2013). Although the importance of health and sport centers in Turkey, fitness and wellness concepts are intermixed or used in the wrong meaning in many areas, and particularly in the private sector. Moreover, even individuals who are coach of these concepts have difficulty to tell exactly the difference with regards to the job description of fitness and wellness coaching. The aim of this study was to clarify the fitness and wellness concepts in terms of responsibilities and to determine the differences in both coaching for managers and employees in the health and sports centers. In this study, review method was used. In order to achieve the relevant literature, leading heallth and fitness organizations' publications between 2013-2016 were viewed. Generally, fitness coaches have academic backgrounds related to sport or health. Besides, they have a combination of a lot of skills (educator, leader, facilitator, motivator, inspirational, responder etc). By definition, a fitness coach is a fitness professional possessing the knowledge, skills and abilities for safe and effective exercise and fitness program design, instruction and assistance for the purpose of reaching personal health and fitness goals (NFPT, 2016; Storer et al., 2014). Wellness is the coach who help and encourage to people in order to achieve their goals for a better life. Wellness coaching, does not require any specific education background (NCCHWC, 2016) and is not didactic in nature (Chapman et al., 2007). Coaches collaborate with their client rather than telling them exactly what to do (Chapman et al., 2007; Cherie, 2013). In brief, unlike fitness coaching, the main focus of wellness coaching is to help clients to realize their goals (HWM, 2016), to increase a self-efficacy and help a client resolve any ambivalence to change (Cherie, 2013; Moore and Tschannen, 2010).
Keywords : Fitness, Wellness, Coaching, Sport

POS.848 Ailelerin Çocuklarını Futbol Okullarına Gönderme Sebeplerinde Etkili Olan Nedenlerin Araştırılması

Murat BİLGİÇ[1], Fatma Beyza ŞAHİN[2], Hüseyin ÖZTÜRK[3], Mehmet ÖÇALAN[4]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Türkiye
2 İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Türkiye
3 Gaziantep Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Türkiye
4 Kırıkkale Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, ailelerin çocuklarını futbol okullarına gönderme sebeplerinde etkili olan nedenleri araştırmak amacıyla hazırlanmıştır. Çalışma gurubunu, Gaziantep Galatasaray futbol okullarına çocuklarını gönderen veliler oluşturmaktadır. Araştırmaya 90 kadın, 130 erkek olmak üzere toplam 220 kişi katılmıştır. Velilerin çocuklarını futbol okullarına gönderme sebeplerini saptamak amacı ile daha önce Meral (2010) tarafından geliştirilen ölçekten yararlanılmıştır. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken, istatistiksel analizler için SPSS 22,0 programı kullanılmıştır. Çalışma verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotlarından Yüzde ve Frekens yanı sıra, iki bağımsız gruplar için t-testi ve İkiden fazla bağımsız grubun karşılaştırılmasında ANOVA ve Tukey çoklu karşılaştırma testleri kullanılmıştır. Çalışma sonucunda: Çocuklarını futbol okuluna gönderen velilerin çoğunlukla ev hanımı,esnaf/özel sektör, ilk-orta okul ve lise mezunu olduğu, cinsiyet ve medeni durumuna göre anlamlı fark olmadığı, öğrenim durumuna göre çocukların sportif etkinliklere yönlendirilmesindeki temel nedenlerde, ekonomik duruma göre bakıldığında antrenörde olması gereken özelliklerde, mesleki durumlarına göre bakıldığında ise çocukların sporla ilgilenmesi hangi özelliğin gelişmesini sağması ve antrenörde olması gereken özellikler arasında anlamlı farklılık olduğu araştırmanın sonucunda bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Aile, Çocuk, Futbol, Spor

POS.848 A Research on the Factors Influencing Why Children are Effective in Sending the Parents to the Football School

This study has been prepared to search the determinant reasons why families are sending their children to football schools. Research sample consists of families who are sending their children to Gaziantep Galatasaray football Schools. Schools. A total of 220 people, comprising of 90 women and 130 men, participated in the study. We have been benefited from the expectation scale which was reformed by Meral (2010) to determine the reasons why parents are sending their children to football schools. The data obtained in this study statistically analyzed by using SPSS 22,0 package software. Descriptive statistical methods like frequency, percentage, average and standard deviation have been used in data evaluation in addition to student t-test which has been used for two independent groups, ANOVA and Tukey multiple comparison tests which have been used for comparing more than two independent groups. The results have been evaluated at 95% confidence interval and at a significance level of $p<0,05$. As a result of the study: the children football school sends parents mostly housewives, artisan/private sector, first-middle school and high school graduates, according to the gender and marital status are not significant difference, according to the State of children interested in learning the fundamental reason why the directing in sporting events, according to the economic situation when looking at properties which must be in the coach, according to professional status is sağması and the development of children's sport in which take care of feature properties that should be significant difference between coaches is the result of the research.
Keywords : Family, Children , Football, Sports

POS.874 Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Öğrencileri ile Çalışan Hemşirelerde Fiziksel Aktiviteye Katılıma Engel Olan Unsurların İncelenmesi

Abdullah YILMAZ[1], Mehmet ULAŞ[2], Sinan AYAN[1]
1 Kırıkkale üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türkiye
2 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; GATA Hemşirelik Yüksekokulu öğrencileri ve GATA'da çalışan hemşirelerde, Fiziksel Aktiviteye Katılıma Engel Olan Unsurların belirlenmesidir. Bu çalışmada ilişkisel tarama modeli biçiminde saha çalışması yapılmıştır. Çalışmanın evreni GATA Hemşirelik Yüksekokulu'nda okuyan öğrenciler ile GATA'da çalışan hemşireler olarak tanımlanmıştır. Örneklem seçiminde basit rastgele örnekleme kullanılmıştır. Buna göre evren büyüklükleri hemşire adayı öğrenciler için 355, çalışanlar için 748 olarak tespit edilmiştir.Ankette yer alan "Spor yapmaya engel bir durumunuz (rahatsızlığınız) var mı?" çalışan örneklem grubunun %9.3'ü, öğrenci örneklem grubunun ise %1.6'sı 'Evet' yanıtını vermişlerdir. Çalışan ve öğrenci grubunun FAKE unsurlarına verdikleri cevaplara ortalamalar ve t-testi sonuçları şu şekildedir. FAKE unsurlarından "Çalışma hayatımın çok yoğun olmasından dolayı fiziksel aktivite yapamıyorum" maddesine verilen cevaplarda yanıt ortalamaları sırasıyla 4.26 ve 3.92 düzeyindedir. Ortalamalar arasındaki fark istatistiksel açıdan önemli olup ($p<0.10$), çalışan grubunun katılım ortalamasının öğrenci grubundan anlamlı derecede yüksek olduğu söylenebilir. "Fiziksel aktivite yapmak için yeterli zamanım yok" maddesine verilen yanıtların ortalamaları çalışan grubunda 4.36, öğrenci grubunda 3.96'dır. Ortalamalar arasındaki fark istatistiksel açıdan önemli olup ($p<0.10$), çalışan grubunun katılım ortalamasının öğrenci grubundan anlamlı derecede yüksek olduğu söylenebilir. "Fiziksel aktivite yapmak için hava koşullarını uygun bulmuyorum" maddesine verilen cevaplarda yanıt ortalamaları çalışan grubunda 3.26, öğrenci grubunda 2.82 düzeyindedir. Ortalamalar arasında gözlenen fark istatistiksel açıdan önemli olup ($p<0.10$), çalışan grubunun katılım ortalamasının öğrenci grubundan anlamlı derecede yüksek olduğu söylenebilir. "Fiziksel aktivite yapmak için uygun yerim/alanım yok" maddesine verilen cevaplarda ortalamalar çalışan grubunda 3.12 düzeyinde, öğrenci grubunda ise 2.42 düzeyindedir. Ortalamalar arasında gözlenen bu farklılık istatistiksel açıdan önemli olup ($p<0.10$), çalışan grubunun katılım ortalamasının öğrenci grubundan anlamlı derecede yüksektir. "Fiziksel aktivite yapmak için araç-gerecim yok" maddesine verilen cevaplarda ortalamalar çalışan grubunda 2.78, öğrenci grubunda 2.42 olarak gözlenmiştir. Ortalamalar arasında gözlenen bu fark istatistiksel açıdan önemli olup ($p<0.10$), çalışan grubunun katılım ortalamasının öğrenci grubundan anlamlı derecede yüksek olduğu söylenebilir. "Aile-çevrenin olumsuz tutumu fiziksel aktivite yapmamı engelliyor" maddesine verilen cevaplarda ortalamaları çalışan grubunda 2.25, öğrenci grubunda ise 1.89'dır. Ortalamalar arasında gözlenen farklılık istatistiksel açıdan önemli olup ($p<0.10$), çalışan grubunun katılım ortalamasının öğrenci grubundan anlamlı derecede yüksektir. Sonuç olarak Gülhane askeri tıp akademisi hemşirelik öğrencileri ile çalışan hemşirelerde fiziksel aktiviteye katılıma engel olan birçok faktör olduğu gözlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, Katılım, Engeller

POS.874 Nursing Students and Nurses in Gülhane Military Medical Academy Examining of the Factors that Hinder Participation in Physical Activity

The aim of this study GATA Gata nursing school students and nurses working in, is to determine the barriers to participation in physical activity. Method: In this study, relational scanning model conducted field work in the format. The universe of the study is defined as nurses who work with students here at the College of nursing Gata. Simple random sampling was used in selecting the sample. Accordingly, the magnitudes of the universe nurse has been identified as a candidate for the 748 students for 355 employees. The survey, "Sports for not doing a condition (condition) do you have? the employee sample was 9.3%, the student sample, 1.6% of 'Yes' in response. The group averages and the fake elements in their answers employee and student t-test results are as follows. One of the elements of the fake "because my work life is very busy I can't do physical activity" in response to the article an average of the responses given, respectively, 4.26 and 3.92 level. The difference between the averages is statistically significant ($p<0.10$), significantly higher participation of the Working Group it can be said that the average student from the group. "I don't have enough time to do physical activity" article 4.36 average of the responses to the Working Group, the student group is 3.96%. The difference between the averages is statistically significant ($p<0.10$), significantly higher participation of the Working Group it can be said that the average student from the group. "I don't approve of the weather conditions for you to do physical activity" in the Working Group 3.26 the average replies in response to the article, the student group level is at 2.82. The observed difference between the mean values is statistically significant ($p<0.10$), significantly higher participation of the Working Group it can be said that the average student from the group. "To do physical activity appropriate for the place/space I don't have the" average the responses given in Article 3.12 of the Working Group at the level of the student group level is at 2.42. The observed difference between the mean values is statistically significant ($p<0.10$), the average student from the group working group participation is significantly higher. "I don't have the equipment to do physical activity to the article" average the responses given in the Working Group, 2.78, 2.42 student group, as has been observed. The observed difference between the mean values is statistically significant ($p<0.10$), significantly higher participation of the Working Group it can be said that the average student from the group. "Family-the negative attitude of the environment is preventing me from doing physical activity" given in the responses to the item average of 2.25 in the Working Group, the student group is 1.89%. The observed difference between the mean values is statistically significant ($p<0.10$), the average student from the group working group participation is significantly higher. İn conclusion, Gulhane Military Medical Academy, working with nursing students, nurses, were many factors which prevent participation in physical activity was observed.
Keywords : Physical Activity, Participation, Barriers

POS.893 Aktif Olmayan Sağlıklı Kızlarda Dinamik Esneklik Egzersizlerinin Etkileri

Gülsün GÜVEN
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı dinamik esneklik egzersizlerinin 10-12 yaş aralığındaki aktif olmayan sağlıklı kızların dikey sıçrama ve uzun atlama performanslarına akut etkilerini incelemektir. Toplam 29 aktif olmayan kız herhangi bir egzersiz yapmayacak olan kontrol grubu (n=15) (X±SD yaş=10.66±0.61yıl, vücut ağırlığı=34.33±9.02kg, boy=1.41±0.82m, %yağ=16.65±1.61) ve dinamik esneklik egzersizleri yapacak esneklik grubu (n=14) (X±SD yaş=10.78±0.57yıl, vücut ağırlığı=35.14±8.20kg, boy=1.45±0.78m, %yağ=16.28±1.29) olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Çalışmaya katılanlara ve ebeveynlerine yapılacak çalışma ile ilgili sözel olarak bilgi verilmiş ve yazılı izin belgesi alınmıştır. Çalışma öncesi testler ve dinamik esneklik egzersiz yöntemleri ile ilgili oryantasyon yapılmıştır. Aktif sıçrama (CMJ), squat sıçrama (SJ) ve uzun atlama (LJ) testleri dinamik esneklik egzersizleri öncesinde ve sonrasında uygulanmıştır. Boy stadiometre, vücut ağırlığı elektronik baskül ve deri kıvrım kalınlıkları Holtain marka kaliper ile ölçülmüştür. Vücut yoğunluğu hesaplaması için Durning-Womersley formülü ve vücut yağ yüzdesi hesaplaması için Siri formülü kullanılmıştır. Dinamik esneklik egzersizleri 30 saniye uygulama 15 saniye dinlenme, 3 tekrar olmak üzere her iki bacağa ve sadece 5 kas grubuna (plantar flexors, hip extensors, hip flexors, quadriceps femoris, hamstrings) uygulanmıştır. Gruplararası farkı belirlemek için Paired t-test ve independent t-test kullanılmıştır.Çalışma sonuçlarına göre yaş, boy, vücut kütle indeksi, yağlı vücut kütlesi açısından kontrol ve egzersiz grubu arasında istatistiksel olarak fark bulunmamaktadır (p>0.05). Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre dinamik esneklik egzersiz öncesi ve sonrası SJ, CMJ ve LJ sonuçları arasında anlamlı farklılık belirlenmiştir (p<0.05). CMJ yüksekliği (X±SD, 20.7 ±3.02; 23.71±3.22 cm), SJ yüksekliği (X±SD, 19.78±3.59; 22.00±3.21 cm), LJ uzunluğu (mean±SD, 136±.08; 142±.11 cm) dinamik esneklik egzersizi sonrası anlamlı düzeyde artmıştır (p<0.05).Çalışmanın sonucu olarak dinamik esneklik egzersizleri 10-12 yaş aktif olmayan kızların CMJ, SJ ve LJ performansları üzerine olumlu akut bir etkiye sahiptir. Dinamik esneklik egzersizleri çocuklarda bazı motorik özelliklerin artırılması için yararlı bir yöntem olabilir.
Anahtar Kelimeler : Dinamik Esneklik, Aktif Sıçrama, Squat Sıçrama, Uzun Atlama

POS.893 Effects of Dynamic Stretching Exercises In Inactive Healthy Girls
The purpose of the study is to examine the acute effects of dynamic stretching exercises on vertial jump and long jump performances in 10-12 years old inactive healthy girls.A total of 29 inactive girls were randomly divided into control group that fifteen girls (mean±SD age=10.66±0.61yr, body mass=34.33±9.02 kg, height=1.41±0.82m, % fat=16.65±1.61) didn't perform any exercise and streching group that fourteen girls (mean±SD age=10.78±0.57yr, body mass=35.14±8.20 kg, height=1.45±0.78 m, %fat=16.28±1.29) performed dynamic stretching exercises. All subjects and their parents received a verbal description of the experiment and completed a written informed consent form. Subjects in both groups participated in an orientation session prior to testing and dynamic stretching exercise procedures. Countermovement-jump (CMJ), squat-jump (SJ) and long-jump (LJ) tests were performed before and after dynamic stretching exercises. Height was measured by stadiometer, weight was measured by electronic scale and skinfold measurements were taken with Holtain skinfold caliper. Durning-Womersley formula was used for calculating the body density and Siri formula was used for calculating the body fat percentage. The dynamic stretching exercise was performed three times, 30s and 15s rest for each leg and only on five muscle groups (plantar flexors, hip extensors, hip flexors, quadriceps femoris, hamstrings). Paired t-test and independent t-test were used to analyze differentiation among the groups parameters.According to research results there is no significant difference between control and stretching groups according to age, height, body mass index, body fat percent (p>0.05). The research results indicates that there is a significant difference between SJ and CMJ heights and LJ distances before and after dynamic stretching exercises (p<0.05). CMJ height (mean±SD, 20.7 ±3.02; 23.71±3.22 cm), SJ height (mean±SD, 19.78±3.59; 22.00±3.21 cm), LJ distance (mean±SD, 136±.08; 142±.11 cm) significantly increase after dynamic stretching exercises (p<0.05).As a conclusion of this study, dynamic stretching exercises have positive acute effects on countermovement-jump, squat-jump and long-jump performances in 10-12 years old inactive girls. Dynamic stretching might be a useful protocol for increasing some motoric charesteristics of children without decreasing athletic performance.
Keywords : Dynamic Strecthing, Countermovement-jump, Squat-jump, Long-jump

POS.896 Genç Kürek ve Kano Sporcularının Postüral Yapılarının Incelenmesi

Dilara ÖZEN[1], Ertuğrul GELEN[2]
1 Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Sakarya TOHM, Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Postür; vücudun her kısmının, kendisine bitişik segmente ve bütün vücuda oranla en uygun pozisyonda yerleştirilmesidir. Postüral yapı, sportif performans açısından oldukça önemlidir. Küçük yaşlardan itibaren yapılan spor branşında çalıştırılan kas grubu vb. neticesinde elde edilen duruş alışkanlıkları postürü etkilemektedir. Bu araştırma, genç kürek ve kano sporcularının postüral yapılarının incelenmesi amacıyla yapıldı. Araştırma Sakarya bölgesinde haftada altı gün düzenli antrenman yapan genç kürek ve kano sporcularından oluşturuldu (Kız kürek sporcuları Yaş 17.2 ± 0.7 yıl, boy 172.3 ± 5.8 cm, beden ağırlığı 68.8 ± 4.7 kg, beden yağ yüzdesi 20.1± 2.4; Erkek kürek sporcuları Yaş 17.1 ± 0.7 yıl, boy 186.6 ± 4.9 cm, beden ağırlığı 82.5 ± 5.9 kg, beden yağ yüzdesi 9.2± 2.9. Kız kano sporcuları Yaş 17.1 ± 1.4 yıl, boy 170.0 ± 6.3 cm, beden ağırlığı 65.1 ± 6.9 kg, beden yağ yüzdesi 17.9± 2.8; Erkek kano sporcuları Yaş 15.9 ± 1.6 yıl, boy 176.6 ± 4.9 cm, beden ağırlığı 73.3 ± 6.2 kg, beden yağ yüzdesi 10.6± 3.1). Sporcuların postüral yapılarının belirlenmesi için postür analiz programı (PostureScreenMobile, Co) kullanıldı. Postüral yapının belirlenmesi için sporcuların anatomik duruşta önden, sağ lateralden, arkadan ve sol lateralden fotoğrafları çekildi. Ardından fotoğrafların üzerindeki referans noktaları işaretlendi. Postüral analiz sonucunda kürek ve kano sporcularından elde edilen verilerin tanımlayıcı istatistikleri (Aritmetik Ortalama, Standart Sapma, En Küçük ve En Büyük) hesaplandı. Yapılan postür analizi sonucunda, kürek sporcularının genelinde hafif bir kifotik postüre, omuzlarda protraksiyona ve başta anterior tilte rastlandı. Aynı şekilde kano sporcularında da hafif kifotik postür, omuzlarda protraksiyon ve başta anterior tilt gözlendi. Az sayıdaki sporcuda ise, skolyoz tespit edildi. Sonuç olarak, kürek ve kano sporcularının genel olarak standart bir postüre sahip oldukları gözlendi. Ancak sportif branşlarının etkisi ile sporcuların çoğunun hafif kifotik postür, omuzlarda protraksiyon ve başta anterior tilte sahip oldukları söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Kano, Kürek, Performans, Postür

POS.896 Examination of Postural Structure of Young Rowing and Canoe Athletes

Posture is position of the body, or relative alignment of body parts, in particular musculo-skeletal system. Postural structure is very important for sport performances. Postural habits that are consisted by training muscle groups in the sport from early ages affect the posture. Our study aimed to examine the postural structure of young rowing and canoe athletes. Young rowing and canoe athletes who work out 6 days in a week regularly and live in Sakarya were included (Women rowing athletes Age 17.2 ± 0.7 years, height 172.3 ± 5.8 cm, weight 68.8 ± 4.7 kg, body fat percentage 20.1± 2.4; Men rowing athletes Age 17.1 ± 0.7 years, height 186.6 ± 4.9 cm, weight 82.5 ± 5.9 kg, body fat percentage 9.2± 2.9. Women canoe athletes Age 17.1 ± 1.4 years, height 170.0 ± 6.3 cm, weight 65.1 ± 6.9 kg, body fat percentage 17.9± 2.8; Men canoe athletes Age 15.9 ± 1.6 years, height 176.6 ± 4.9 cm, weight 73.3 ± 6.2 kg, body fat percentage 10.6± 3.1). For this study, postural analysis program (PostureScreenMobile, Co) was used. To examine athletes postural structure, athletes' anterior, posterior, left lateral and right lateral photos have taken. and then references points marked on photos. Descriptive statistics (Arithmetic Mean, Standard Deviation, Minimum and Maximum values) of the data obtained from the postural analysis of rowing and canoe athletes were calculated. As a results of the postural analysis, mild kyphotic posture, protraction of shoulders and head anterior tilt were observed on rowing athletes. Also canoe athletes have similar results. In a small number of athletes, scoliosis was identified. With this study we may assert that rowing and canoe athletes have a standart posture in general. But with the impact of sport, we can say that most of the rowing and canoe athletes has mild kyphotic posture, protraction of shoulders and head anterior tilt.
Keywords : Canoe, Performance, Posture, Rowing

POS.907 Farklı Sıvı Tüketiminin Genç Hentbolcu Kızlarda Anaerobik Performansa Akut Etkilerinin Incelenmesi

Celil KAÇOĞLU, Buğra TÜKENMEZ
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Hentbolda anaerobik performans ve farklı içeceklerin uyarıcı etkileri, psikolojik etkileri ve birbirleriyle etkileşimlerinin bilgisi büyük önem taşımaktadır. Buna göre bu çalışmanın amacı, hentbolcu genç kızlarda kafein, su, ekstra su ve zencefilli gazoz (Plasebo enerji içeceği) tüketiminin anaerobik performansa etkisi olup olmadığını incelemektir.Bu araştırmaya Anadolu Üniversitesi Spor Kulübü sporcularından 12-14 yaş aralığında olan 18 hentbolcu genç kız (Yaş 13.4±0.8yıl; Boy 161±7cm; Vücut ağırlığı 55.0±11.0kg; Vücut yağ yüzdesi 24.9±4.4%) gönüllü katılmıştır. Ölçümler öncesinde sporcular ısınmalarını rutin germeler ve 10dk bisiklet ergometresinde yüksüz pedal çevirerek uygulamışlardır. Isınma sonrası testler öncesinde 3-5dk pasif dinlenme verilmiştir. Vücut ağırlığının %7'sine karşılık gelen yüke karşı 30 saniye boyunca maksimal hızda pedal çevirmeyi içeren Wingate testi Inbar ve ark. (1986) belirttiği şekilde uygulanmıştır. Ölçümler beş farklı günde gerçekleştirilmiştir. İlk gün, antropometrik ölçümler (boy, vücut ağırlığı, vücut yağ oranı) alınmıştır. Katılımcıların Wingate anaerobik teste alışmaları ve öğrenmeleri için birer kez deneme ölçümleri alınmıştır. Yaklaşık bir hafta sonra birbirini takip etmeyen 4 farklı günde Wingate testleri yapılmıştır. Testlere başlamadan bir saat önce rastgele olacak şekilde kafein (6mg/kg), zencefilli gazoz (Plasebo) (100ml), su (100ml) ve ekstra su (150ml) olmak üzere içecekler verilmiştir. Performanslar arasında fark olup olmadığı tekrarlı ölçümlerde tek yönlü ANOVA testiyle analiz edilmiştir. Analizler SPSS® 20 paket programında yapılmıştır. Sonuçlara göre 4 farklı içecek sonrası ortaya konan zirve güç performans değerleri arasında ($F(3,51)=0.516$, $p>0.05$), ortalama güç değerleri arasında ($F(3,51)=0.331$, $p>0.05$) ve minimum güç değerleri arasında ($F(3,51)=0.648$, $p>0.05$) anlamlı fark olmadığı görülmüştür.Kafeinin, glikolitik metabolizmaya etkileri olmasına rağmen aktif bireylerde Wingate performansına etkisi olmadığı belirtilmiştir (Collomp ve ark., 1991). Bu veriler yoğun egzersiz sırasında güç çıkışında kafeinin bir etkisi olmadığını göstermektedir. Ayrıca, zihinsel konsantrasyon dışında kafeinin anaerobik metabolizmaya etkisi olmadığı belirtilmiştir (Greer ve ark., 1998).
Anahtar Kelimeler : Ergojenik Yardımcılar, Sıvı Tüketimi, Wingate Test

POS.907 İnvestigation of the Acute Effects of Different Drink Consumption on Anaerobic Performance in Young Female Handball Players

Anaerobic performance, the knowledge of stimulating effects, psychological effects of different drink consumption and interaction with each other are very important. Therefore, the purpose of this study was to investigate whether the effect of the consumption different dirnk including that caffeine, water, extra water and ginger ale (placebo energy drink) on anaerobic performance in young female handball playes.Eighteen female handball players (age 13.4±0.8 years; height 161±7 cm; body weight 55.0±11.0 kg, body fat percentage 24.9±4.4 %) from Anadolu University Sport Club voluntarily participated in this study. Various stretching and cycle ergometer for 10min with unloaded pedalling were applied as a warm up before measurements. Then, passive rest interval for 3-5 minutes was given before test. Wingate test included maximal pedalling for 30-s against the resistance that equal the 7% of body weight were applied according to Inbar et al. (1986).All participants completed each condition for 4 different drinks in non-consecutive days. The first day, anthropometric parameters including height, weight, body fat percentage were assessed. All participants were familiarized with the same Wingate test for familiarize and practice before about one week before the tests and after this period Wingate tests were conducted at 4 non-consecutive days. Participants ingested one of the drinks that caffein (6 mg/kg), ginger ale (as a energy drink placebo) (100ml), water (100ml) and extra water (150ml) with randomize and single blinded. Performance differences between measurements were compared using one-way repeated measure ANOVA test. Analysis were assessed using SPSS® 20 software package. The results of this studty showed that no significant differences in peak power performance ($F (3,51) = 0.516$, $p> 0.05$) the average power ($F (3,51) = 0.331$, $p> 0.05$) and minimum power values ($F (3,51) = 0.648$, $p> 0.05$) betwwen that 4 different drinks.In some studies, caffeine have an positive effect on glycolytic metabolism but no effect on Wingate performance in active individuals (Collomp et al., 1991). These data show that caffeine consumption have no effect on power output during intense exercise. Furthermore, it is stated that caffeine have no effect on anaerobic metabolism except mental concentration (Green et al., 1998).
Keywords : Ergogenic Aids, Drink Consumption, Wingate Test

POS.919 Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları

Meral Küçük YETGİN, Ani AGOPYAN
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; İstanbul'da bir devlet üniversitesinin spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını okudukları bölüm, bulundukları sınıf ve cinsiyetlerine göre değerlendirmektir. Araştırmanın evreni; fakültenin beden eğitimi ve spor öğretmenliği, antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümlerinin 1., 2., 3. ve 4. sınıflarında okuyan öğrencileri (*N*=1429), örneklemini ise bu öğrencilerden basit rastgele örneklem yöntemiyle seçilmiş toplam 503 gönüllü öğrenci (*n*=160 kadın, *n*=343 erkek) oluşturmuştur. Araştırma verileri; Walker ve arkadaşları (1987) tarafından geliştirilen Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde; bölüm, sınıf, ve cinsiyet bağımsız değişken; sağlıklı yaşam biçimi davranışları ise bağımlı değişken olarak ele alınmıştır. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde Manova, Anova, t testi ve post hoc LSD testleri kullanılmıştır.Analiz sonuçlarına göre cinsiyetler arası karşılaştırmada; egzersiz ve stres yönetimi boyutlarında, erkek öğrenciler lehine [Wilks Lambda (λ) 0.938, F (6. 496) = 5.423, p<0.05] anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin eğitim aldıkları bölümlere göre yapılan analizde; beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin, antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümü öğrencilerine oranla, kendini gerçekleştirme boyutunda [Wilks Lambda (λ) 0.940, F (6.495) = 2.579, p< 0.05] anlamlı düzeyde farklılıkları olduğu saptanmıştır. Sınıf düzeylerine göre yapılan karşılaştırmada; birinci sınıf öğrencilerinin, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerine oranla sağlık sorumluluğu boyutunda [Wilks Lambda (λ) 0.931, F (6. 494) = 1.992, p < 0.05] anlamlı farklılıkları olduğu gözlenmiştir. Diğer boyutlarda istatistiksel olarak anlamlı bir belirlenmemiştir (p > 0.05). Ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0.937 olarak saptanmıştır.Sonuç olarak; egzersiz ve stres yönetiminde erkeklerin kadınlara oranla, kendini gerçekleştirme boyutunda beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümü öğrencilerine oranla, sağlık sorumluluğu boyutunda ise birinci sınıf öğrencilerinin, diğer sınıf öğrencilerine oranla daha yüksek düzeyde sağlıklı yaşam biçimi davranışları gösterdikleri belirlenmiştir. Spor bilimleri fakültesindeki öğrencilerin, sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını gerçekleştirme düzeyinde bazı faktörlerin etkili olabileceği sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Sağlıklı Yaşam Biçimi, Sağlık Sorumluluğu, Egzersiz, Beslenme, Üniversite öğrencileri

POS.919 Healthy Lifestyle Behaviours of Sports Sciences Faculty Students

The purpose of this study was to investigate the healthy lifestyle behaviors of college students enrolled in the sports sciences faculty at a state university in Istanbul based on their departments, grades, and genders. Students (i.e., freshmen to seniors) from sport management, teacher education, and coaching education departments voluntarily participated in the study (n=160 female, n=343 male). Healthy Lifestyle Behaviors Scale (Walker et al., 1987) was used for data collection. Cronbach Alpha of the scale was calculated as 0.937. Data were analyzed using Manova, Anova, t test, and post hoc LSD tests.Results indicated that male students had higher scores than females in terms of exercise and stress management [Wilks Lambda (λ) 0.938, F (6. 496) = 5.423, p<0.05]. A statistically significant difference was determined in favor of teacher education department students based on self-actualization [Wilks Lambda (λ) 0.940, F (6.495) = 2.579, p< 0.05]. Freshmen had higher scores in health responsibility sub-scale comparison to juniors and seniors [Wilks Lambda (λ) 0.931, F (6. 494) = 1.992, p < 0.05].Male students demonstrated higher healthy lifestyle behaviors than females in terms of exercise and stress management while students from teacher education department had higher scores in comparison to students from sport management and coaching education departments in self-actualization sub-scale. And, freshmen had higher health responsibility scores comparison to sophomores, juniors, and seniors. It was concluded from the results that there might be some elements affect the healthy lifestyle behaviors of students enrolled in sports sciences faculty.
Keywords : Healthy Lifestyle, Health Responsibility, Exercise, Nutrition, College Students

POS.948 Ailelerin Çocuklarını Voleybol Okullarına Gönderme Sebeplerinde Etkili Olan Nedenlerin Araştırılması

Fatma Beyza ŞAHİN[1], Murat BİLGİÇ[2], Hüseyin ÖZTÜRK[3]
1 İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Türkiye
3 Gaziantep Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekolu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, ailelerin çocuklarını voleybol okullarına gönderme sebeplerinde etkili olan nedenleri araştırmak amacıyla hazırlanmıştır. Çalışma gurubunu, Gaziantep Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğüne bağlı voleybol okullarına çocuklarını gönderen veliler oluşturmaktadır. Araştırmaya 106 kadın, 98 erkek olmak üzere toplam 204 kişi katılmıştır. Velilerin çocuklarını voleybol okullarına gönderme sebeplerini saptamak amacı ile daha önce Meral (2010) tarafından geliştirilen ölçekten yararlanılmıştır. Çalışmada elde edilen bulgular değerlendirilirken, istatistiksel analizler için SPSS 22,0 programı kullanılmıştır. Çalışma verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotlarından Yüzde ve Frekans yanı sıra, iki bağımsız gruplar için t-testi ve İkiden fazla bağımsız grubun karşılaştırılmasında ANOVA ve Tukey çoklu karşılaştırma testleri kullanılmıştır. Çalışma sonucunda: Çocuklarını voleybol okuluna gönderen velilerin çoğunlukla ev hanımı, esnaf/özel sektör, ilk-orta okul ve lise mezunu olduğu, cinsiyet, öğrenim durumu ve ailede bulunan çocuk sayısına göre çocukların sportif etkinliklere yönlendirilmesindeki temel nedenler arasında anlamlı farklılık olduğu araştırmanın sonucunda bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Aile, Çocuk, Voleybol, Spor

POS.948 A Research on the Factors Influencing Why Children are Effective in Sending the Parents to the Volleyball School

This study has been prepared to search the determinant reasons why families are sending their children to voleyball schools. Research sample consists of families who are sending their children to Gaziantep Youth Services and Sports Provincial Directorate. A total of 204 people, comprising of 106 women and 98 men, participated in the study. We have been benefited from the expectation scale which was reformed by Meral (2010) to determine the reasons why parents are sending their children to football schools. The data obtained in this study statistically analyzed by using SPSS 22,0 package software. Descriptive statistical methods like frequency, percentage, average and standard deviation have been used in data evaluation in addition to student t-test which has been used for two independent groups, ANOVA and Tukey multiple comparison tests which have been used for comparing more than two independent groups. The results have been evaluated at 95% confidence interval and at a significance level of $p<0,05$. As a result of the study: parents with their children school volleyball the sender is mostly a housewife, trades/private sector, first-middle-school and high-school graduates, gender, marital status and number of children in the family sporting activities of children according to the major reasons for directing that there is no significant difference between were found as a result of research.
Keywords : Family, Volleyball, Sport, Child

POS.950 Çalışan Bireylerin Ulaşım, Ev ve Spor Aktivitelerine Hafta İçi ve Hafta Sonu Katılım Sürelerinin İncelenmesi

Ayda KARACA[1], Emine ÇAĞLAR[2], Murat ERDEK[3]
1 Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Serbest Araştırmacı, Ankara, Türkiye

ÖZET
Çalışan bireylerin ulaşım, ulaşım amaçlı yürüyüş, ev işleri, evde oturularak yapılan aktiviteler ve spor aktivitelerine hafta içi ve hafta sonu katılım sürelerinin incelenmesi bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır.114 kadın ($Ort._{yaş}$ = 40.71, Ss = 8.80 yıl) ve 393 erkek ($Ort._{yaş}$ = 42.07, Ss = 8.80 yıl) olmak üzere toplam 507 ($Ort._{yaş}$ = 41.76, Ss = 8.81 yıl) çalışan birey bu araştırmaya gönüllü olarak katılmıştır. Demografik bilgi formu ve Fiziksel Aktivite Değerlendirme Anketi (FADA)'nin ulaşım, ev ve spor aktiviteleri bölümleri kendini değerlendirme yöntemiyle uygulanmıştır. Katılımcılar; 40 yaş ve altı ile 41 yaş ve üzeri olmak üzere iki grupta, eğitim durumlarına göre ise lise ve altı ile üniversite ve üzeri olmak üzere yine iki grupta sınıflandırılmışlardır.Katılımcıların cinsiyet, yaş grupları ve eğitim durumuna göre ulaşım, ulaşım amaçlı yürüyüş, ev işleri, evde oturarak yapılan aktiviteler ve spor aktivitelerine hem haftalık toplam katılım süresi hem de hafta içi ve hafta sonu katılım süreleri (saat/hafta), t testi ile analiz edilmiştir. Ayrıca aile ve yakın arkadaşların spora katılım durumuna göre katılımcıların spor aktivitelerine katılım süreleri de incelenmiştir.t testi sonuçları; kadınların hafta içi ulaşım süresi, ev işlerine ayırdıkları hafta içi, hafta sonu ve toplam sürelerin erkeklerden daha uzun, erkeklerin ise evde oturma sürelerinin kadınlardan daha uzun olduğunu ortaya koymuştur ($p<0.05$). Katılımcıların evde oturarak yaptıkları aktivitelere katılım süreleri incelendiğinde; 40 yaş ve altı bireylerin katılım sürelerinin daha uzun olduğu, eğitim durumuna göre ise eğitim düzeyi üniversite ve üzeri olanların evde daha uzun süreli oturduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Hem ailedeki bireylerin hem de yakın arkadaşların spor yapma durumuna göre spor aktivitelerine katılım sürelerinde istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı görülmüştür. ($p>0.05$).Sonuç olarak; kadınların ulaşım ve ev işlerine dayalı fiziksel aktivite sürelerinin daha uzun olduğu, erkeklerin, gençlerin ve eğitim düzeyi yüksek olanların evde oturma süresinin daha uzun olduğu, aile ve yakın arkadaşların spora katılımının bireylerin spor aktivitesine katılım süresini etkilemediği görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite Süresi, Hafta Içi, Hafta Sonu, Çalışan Bireyler

POS.950 Participation duration of Walking for Transportation, Household Activities, Sitting at Home and Sport in the Weekday and Weekend Among Employees.

The aim of this study was to determine the participation duration of walking for transportation, household activities, sitting at home and sport in the weekday and weekend, among employees.A hundred and fourteen females (M_{age} 40.71; SD = 8.80 years) and 393 males (M_{age} 42.07; SD = 8.80 years), a total of 507 employees (M_{age}= 41.76; SD = 8.81 years) voluntarily participated in this study. Demographic information form and Physical Activity Assessment Questionnaire (PAAQ) were used to collect data by self-report technique. Participants were categorized two age groups as 40 years and below and 41 years and above. In accordance with education level, they were also classified two groups as high school degree and below and university degree and above.The employees' participation in PA (weekday, weekend and total duration-hours/week) of transportation, walking for transportation, household activities, sitting at home and sport) in a week was examined with regard to sexes, age groups and education levels. and also duration of sport in weekday, weekend and total week were examined with regard to person who did sport or not in their family and their close friends.t test results indicated that the duration of transportation in weekdays and the duration of household activities (in weekdays, weekend and total week) in females were longer than males ($p<0.05$). Besides the duration of sitting at home in males were longer than females ($p<0.05$). The duration of physical activity participation in different age groups (≤40 and ≥41), sitting duration at home in younger employees was longer than older ($p<0.05$). Also more educated (undergraduate degree and above) employees sat longer than less educated (below undergraduate degree) employees ($p<0.05$).No significant difference was observed in the duration of sport between employees whose family members participated in sport or not, and whose close friends participated in sport or not ($p>0.05$).To conclude, it was found that the duration of PA which were based on transportation and household activities in females were longer, the duration of sitting at home both in young employees and the employees who have higher education levels were longer, and there were no differences on the employees' duration of participation in sport activities whether family members and close friends joined to sport or not.
Keywords : Physical Activity Duration, Weekday, Weekend, Employees

POS.1082 The Functional Parameters to Young Footballers 8- 12 Years Old at Leisure Time, Three Time a Weak

Anesti QELESHI[1], Florian MEMA[1], Agron CUKA [2]
1 Sports University of Tirana; Faculty of Physical Activity and Recreation
2 Sports University of Tirana; Faculty of Movement Sciences

ABSTRACT
Sport in general and football in particular, in developing his sporting discipline has gone through several stages of its development, starting from the historical aspect, the physical preparation, technical, lactic and work methodology. The scope of this study was on assessment and finding successful approaches to improving health and training parameters in this age group was activated in extracurricular activities /As the subject is selected age 8- 12 years old in the capital. We have use for the first time in our experience study some specific test with degree or escalate in excellent, very good, good ,middle and bad : Circuit standard 1. .Test Illinois A standard circuit that has endured four pyramids time (ten steps away from each other) during the 30 steps of the race.-(From Adams at.al .Foundation of Physical Activity 1965 .p111), . 2 .12 min Cooper test for measurement of VO2 max (Corbin et al. Concepts of Physical Fitness. 2000. p 422)., 3.Balance Test ((Corbin et al. Concepts of Physical Fitness. 2000. p 267) The standard vertical jump test (to assess the force) (Corbin et al. Concepts of Physical Fitness. 2000. p 268) ,5.The speed test standard. (Corbin et al. Concepts of Physical Fitness. 2000. p 269). The data speak for themselves, but it must be stressed for to 5 standard tests performed that they increase with age from 8- 12 years old. and age 12 years, has really higher results from standard tests performed .compares with any age group randomized selected 8 years ,9 years 10 years ,11years old . Foe test 1 excellent,60 %,for Test 2 High Zone performances 40 % and good zone 39 %.,for test 3 excellent 43 %,for test 4 excellent 51 % and finally test 5 excellent 41 % and V good *45 %. In conclusion the u*pgrade to higher results in the control group is that 12 year olds where specific training already realized believe influenced the beginning of puberty as a "stormy endocrine" to ..... "help" new soccer in the execution of duties sports.
Keywords : Leissure Time, Youth Activity

POS.1083 An Evidence Based Study on Participation in Physical Education Classes in Albanian Children

Blerina MEMA, Meriljan KURTAJ, Keida USHTELENCA
Sports University of Tirana; Faculty of Movement Sciences

ABSTRACT
Physical education plays a crucial role in the development of health and motor abilities of children. A study was conducted aiming to give a clear picture on participation during physical education classes among Albanian children aged 7 to 15 years old. The PAQ-C questionaire was used to obtain the current rate of participation in PE classes.The results showed that 11.7 percent of children to not participate on physical education classes, where boys have a higher percentage (12%) than girls (11.4%) on non participation in PE classes. The results showed that this phenomena needs to be directed with a clear policy by the directors of school or specialist within respective field.
Keywords : Basketball, Fitness, Training, Physical Abilities

KAS FİZYOLOJİSİ
MUSCLE PHYSIOLOGY

POS.226 Voleybolda Kullanılan Kısa ve Uzun Servis Tekniğinin Yüzeyel Emg İle İncelenmesi

Özgür DİNÇER
Ordu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Sportif uygulamalar sırasında kaslarda oluşan elektriksel aktiviteleri ölçerek uygun yöntemlerle analiz edip, yorumlanması yeni yaklaşımlar arasında yer aldığı düşünülmektedir. Voleybolda servis atışı, etkili bir hücum tekniğidir. Eğer doğru hız, mesafe ve teknik ile uygulanırsa rakip takımın direk sayı kaybetmesine neden olabilir. Bu anlamda bizde bu teknik içerisinde yer alan kısa ve uzun servis tekniklerinin kas aktivasyonu ile ilişkilendirerek etkisini araştırmayı amaçladık. Araştırmamıza, Türkiye Voleybol Federasyonu 2. Liginde oynayan yaş (20,4±1,6) ortalaması olan profesyonel 12 kadın voleybol oyuncusu katılmıştır. Oyuncuların, Omuz ve kol bölgesinde bulunan M. Deltoideus, M. Deltoideus Anterior, M. Biceps Brachii, M. Triceps Brachii, Wrist Extensor Grup, Wrist Flexor Grup kaslarının kısa ve uzun servis esnasındaki aktivasyonu incelenmiştir. Kaslarının kas fibrillerine paralel olacak şekilde orta bölgelerine gümüş / gümüş klorür (Ag/AgCl) bipolar yüzeysel elektromyografi elektrotları (Blue sensor P-00-S Ambu, Denmark) yerleştirilmiştir. Elektrotlar arası mesafe 20 mm olarak alınmıştır. Elektrotlar Clinical SEMG Electrode Sites'da bulunan vücut kas noktalarına göre yerleştirilmiştir. Elektrotlar yerleştirilmeden önce artifaktların engellenmesi amacıyla deri alkollü solüsyon ile temizlenmiş, derinin pürüzsüz hale getirilmesi amacıyla tıraşlanmıştır. Kablo ve elektrotların vuruş anında olumsuz bir durum yaratmaması için bant ile sabitlenmiştir. Kas aktivasyonu ölçümünde ME 6000 (Mega Electronics Ltd. Fınland) marka portable emg cihazı kullanılmıştır. Veri örneklem hızı 1000 Hz olarak ayarlanmıştır. Cihaz kemer yardımıyla deneğin beline bağlanmıştır. Verilerin analizi, SPSS programında Tanımlayıcı istatistikleri alınarak ikili karşılaştırmaları incelenmiş, Wilcoxon testi ile analiz edilmiştir. P<0,05 düzeyinde anlamlı farklık bulunmuştur. Sonuç olarak, Servis tekniği olarak kullanılan uzun serviste M.Triceps Brachii kasının, kısa serviste ise M. Deltoideus Anterior kasının daha etkin bir şekilde çalıştığı tespit edilmiştir. Bu anlamda antrenman ve teknik yeteneklerin oluşturulması performans açısından daha iyi sonuçları ortaya çıkartabilir.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, Kısa Ve Uzun Servis, Yüzeyel EMG

POS.226 Analyzing Short and Long Serve in Volleyball via Superficial EMG

It is thought that measuring electrical activities in muscles during sportive performances and analyzing them with appropriate methods is one of the new approaches. Serving in volleyball is an effective offense technique. If it is done with the perfect speed, distance and the technique, it can cause opposing team to lose the point directly. In this regards, we aimed to study the effects of short and long serves associating them to muscle activation. 12 female volleyball players from minor league of Turkey Volleyball Association participated in this study. Their average of age was 20,4±1,6. Their muscles activations of M. Deltoideus, M. Deltoideus Anterior, M. Biceps Brachii, M. Triceps Brachii, Wrist Extensor Group, Wrist Flexor Group which were in shoulders and arms were checked during short and long serve. The silver/silver chloride (Ag/AgCl) bipolar superficial electromyography electrodes (Blue sensor P-00-S Ambu, Denmark) were located in the center of the muscles in parallel with muscle fibrils. Distance between electrodes was 20 mm. They were located in body-muscle points according to Clinical SEMG Electrode Sites. Before location of electrodes, the skin was sterilized with alcoholic solution to block the artifacts and it was shaved to make it smooth. The cable was immobilized so that the hit of electrodes could not cause something adverse. ME 6000 (Mega Electronics Ltd. Finland) portable EMG device was used in muscle activation measurement. Data sample speed was 1000 Hz. Device was fastened in subject's waist with a belt. Data were checked by considering their descriptive statistics in SPSS software, and they were analyzed with Wilcoxon test. Significant differences in P<0,05 level were found. It was finally found that M.Triceps Brachii muscle worked more effectively in long serve while M. Deltoideus Anterior muscle worked more effectively in short serve. In this regard, creating training and technical abilities may give us better results.
Keywords : Volleyball, Short and Long Serve, Superficial EMG

POS.400 Ön Çapraz Bağ ve Medial Menisküs Yırtığının Diz Ekstansiyon ve Fleksiyon İzokinetik Pik Tork Kuvvetine Etkisi ve Cybex Test Protokolü İle Tedavisi: Vaka Takdimi

Ayhan Taner ERDOĞAN[1], Gökhan UMUTLU[2], Nasuh Evrim ACAR[2]
1 Uluslararası Final Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, K.K.T.C
2 Mersin üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada yer alan bayan sporcu 16 yaşında, 167 cm boy uzunluğunda ve 67 kg vücut ağırlığındadır. Basketbol müsabakasında ikili bir mücadele anında dizin aşırı lateral rotasyon hareketi yönünde zorlanması sonucu sağ dizinden sakatlanmıştır. Diz ekstansör ve fleksör kasların aktivite esnasında önemli dinamik stabilizörler olmalarının yanı sıra bu kas grubunda kuvvet değerlerinde meydana gelen bir azalma durumunda diz eklemi stabilitesi önemli derecede azalmaktadır. Bu bulgulardan hareketle, bu çalışmada medial menisküs yırtığı ve 1/3 proksimalde ve orta bölümde ön çapraz bağ konfigürasyonu ve sinyali, tibia da lateralde ekleme komşu yüzeye uzanan heterojen hiperintens kontüzyonel değişiklikler izlenen bir sporcuda ön çapraz bağ (ACL) ve medial menisküs yırtığının diz ekstansiyon ve fleksiyon izokinetik pik tork kuvvet değerleri üzerindeki ve aynı zamanda ameliyattan 16 hafta sonra kişiye tedavi amaçlı uygulanan düzenli cybex test protokolünün izokinetik kuvvet değerleri üzerindeki etkisini incelemek amaçlanmıştır. Bireyin kuvvet değerleri belirlendikten 1 hafta sonra kişi 2 ay boyunca ACL kopması sonrası uygulanan bir test protokolü aracılığıyla haftada 2 gün düzenli olarak Cybex testlerine katılmıştır. Tedavi öncesi dönemde sol ve sağ ekstansiyon pik tork değerleri (175,33 Nm ; 233,67 Nm) ve sol ve sağ fleksiyon pik tork değerleri (89,00 Nm; 95,67 Nm) olarak bulunmuştur. İkinci ay sonunda sağ ve sol ekstansiyon pik tork değerleri 252,33 Nm ve 238,33 Nm ve sağ ve sol fleksiyon kuvvetleri 102,00 Nm ve 95,67 Nm olarak bulunmuştur. Kuvvet değerlerindeki artış göz önünde bulundurulduğunda ikinci ay sonunda yalnızca opere-olmayan sol diz fleksiyon değerlerinde kısmen bir azalma görülmüş onun dışında her iki kontrolde de kuvvet değerlerinin kademeli olarak arttığı ve sağ sol kuvvet farkı oranının azaldığı görülmüştür. Sonuçlarımız, sporcuya uygulanan Cybex test protokolü sonucunda sağ ve sol diz ekstansiyon ve fleksiyon kuvvetlerinin birbirine yaklaştığını göstermekte ve aynı zamanda ameliyattan 16 hafta sonra uygulanmaya başlayan ön çapraz bağ (ACL) test prokolünün sporcu vaka tedavilerinde etkili bir protokol olduğunu düşünmekteyiz.
Anahtar Kelimeler : Menisküs, Diz Ekstansör Ve Fleksör Kasları, ön çapraz Bağ, Pik Tork

POS.400 The Effects of Anterior Cruciate Ligament and Medial Meniscus Tear on Knee Extension-Flexion Strength and Its Treatment Using Cybex Testing Protocol: Case Report

Female athlete participated in this study was 16 years old, 167 cm tall and 67 kg body weight and injured from the right knee during a dual movement in basketball competition as a result of excessive lateral strain in the direction of lateral rotation. Knee extensor and flexor muscles are important dynamic stabilizers during the activity of the muscle groups besides a reduction in force that occurred in knee joint also decreases the stability of the knee joint. Correspondingly, it was aimed in this study to examine the impact of the 2 months treatment protocol over the 16 weeks after surgery to the improvement of knee extension and flexion isokinetic peak torque values after medial meniscus tear and 1/3 proximal and middle part of the anterior cruciate ligament (ACL) configuration and also assessment of the effect of the cybex isokinetic treatment protocol. At the end of the second month left and right extension peak torque values (252,33 Nm; 238,33 Nm) and left and right flexion peak torque values (102,00 Nm; 95,67 Nm) increased gradually except the flexion values at the end of the second month. Consequently, in terms of minimizing the bilateral differences in strength parameters it could be speculated that the Cybex treatment protocol could be useful in ACL recovery phase.
Keywords : Meniscus, Knee Extensor and Flexor Muscles, Anterior Cruciate Ligament, Peak Torque

POS.525 Kronik Yüzme Egzersizi Yaptırılan ve E Vitamini Uygulanmış Epileptik Sıçanların Çeşitli Dokularındaki Element Düzeyleri

Mustafa AYYILDIZ[1], Abdülkerim Kasım BALTACI[2], Rasim MOĞULKOÇ[2], Erdal AĞAR[1], Gökhan ARSLAN[1], Erkut TUTKUN[3], Süleyman PATLAR[4]
1 Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp, Türkiye
2 Selçuk Üniversitesi, Tıp, Türkiye
3 Uludağ Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
4 Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma kronik yüzme egzersizi yaptırılmış ve E vitamini uygulanmış epileptik sıçanların çeşitli dokularındaki (böbrek, akciğer, karaciğer, kalp) element düzeylerinin nasıl etkilendiğini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirildi. Toplam 48 adet sıçan kullanılan çalışmada hayvanlar eşit sayıda 6 gruba ayrıldı: Grup 1 Kontrol, Grup 2 Yüzme, Grup 3 Yüzme+E Vit, Grup 4 Yüzme+Epilepsi, Grup 5 Yüzme+Epilepsi+E Vit,Grup 6 Epilepsi. Vitamin E, hayvanlara kronik olarak 3 ay boyunca gün aşırı olarak gavaj yöntemi ile 500 mg/kg dozda verildi. Hayvanlar son vit E alımından 24 saat sonra deneye alındı ve penisilin ile epileptiform aktivite oluşturulduktan 30 dk sonra 500 mg/kg vit E intramusküler yoldan verildi. Yüzme egzersiz programı günlük 30 dakika olarak gerçekleştirildi. Epilepsi tek doz penisilin uygulaması (500 ünite, sol-motor kortekse) ile yapıldı. Uygulama sonunda hayvanlardan alınan böbrek, akciğer, karaciğer ve kap dokularında Alüminyum, krom, bakır, mangan, kurşun, çinko (µg/L), kalsiyum, demir, potasyum, magnezyum, sodyum (mg/L) düzeyleri atomik emisyon cihazında tayin edildi. Epilepsi gruplarının böbrek, akciğer, karaciğer dokularındaki krom, magnezyum, potasyum, kalsiyum ve çinko seviyeleri diğer gruplara oranla önemli şekilde azalmıştı. Çalışma gruplarının kalp dokularındaki element düzeyleri birbirinden farklı değildi. Çalışmanın sonucunda elde edilen bulgular epilepside bozulan böbrek, akciğer ve karaciğer dokusundaki element metabolizmasının E vitamini uygulamasıyla kısmen düzeldiğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Element, Epilepsi, Egzersiz, Sıçan

POS.525 Element Levels of Different Tissues of Rat with Epileptic and Subjected to Chronic Swimming Exercise and Vitamic E Supplemented

This study was performed to elements levels in different tisuee (kidney, lung, liver and heart) of rats with epileptic and subjected to chronic swimming exercise and vitamin E supplemented. Totally 48 rats were used and divided to equally number as 6 groups. Group 1 Control, Group 2 swimming, group 3 swimming +vitamin E, Group 4 swimming + epileptic, group 5 swimming + epileptic + vitamin E, group 6 epileptic. every other day Vitamin E was given by gavage every other day for 3 months as 500mg/kg. 24 hours after last vitamin E supplementation, animals were induced for epilepsy by a single microinjection of penicillin (500 units) into the left somatomotor cortex. Swimming exercise programme for 90 days (30 min/day). The end of experimets kidney, lung, liver and heart tissue were analised for aluminum, chromium, copper, manganese, lead, zinc (mg / L), calcium, iron, potassium, magnesium, sodium (mg / L) levels were determined by atomic emission device. In kidney, lung and liver tissue of rats with epileptic, chrome, magnesium, potasium and zinc levels were significantly reduced compared to other groups. Heart tissus element levels were not diffrent in among the groups. The findings of present study show that deterioted elements metabolism in kidney, lung and liver tissue are corrected by vitamin E supplementation partially.
Keywords : Element, Epilepsy, Exercise, Rat

POS.532 Kronik Yüzme Egzersizi Yaptırılan ve C Vitamini Uygulanmış Epileptik Sıçanlarda Beyin Dokusundaki Lipid Peroksidasyonu

Erdal AĞAR[1], Abdülkerim Kasım BALTACI[2], Rasim MOĞULKOÇ[2], Mustafa AYYILDIZ[1], Erkut TUTKUN[3], Gökhan ARSLAN[1], Süleyman PATLAR[4]
1 Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp, Türkiye
2 Selçuk Üniversitesi, Tıp, Türkiye
3 Uludağ Üniversitesi, Spor Y.O, Türkiye
4 Selçuk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma kronik yüzme egzersizi yaptırılmış ve C vitamini uygulanmış epileptik sıçanların farklı beyin bölümlerindeki (beyin sapı, beyincik ve korteks) ki lipid peroksidosyonunu değerlendirmek amacıyla gerçekleştirildi. Toplam 48 adet sıçan kullanılan çalışmada hayvanlar eşit sayıda 6 gruba ayrıldı: Grup 1 Kontrol, Grup 2 Yüzme, Grup 3 Yüzme+C Vit, Grup 4 Yüzme+Epilepsi, Grup 5 Yüzme+Epilepsi+C Vit,Grup 6 Epilepsi. Ascorbic acid (Vit C) periton içi 100mg/kg/gün olarak verildi, egzersiz 90 gün (30 dakika/gün) olarak uygulandı. Epilepsi 500 ünite penisilinin sol somatomotor kortekse verilmesiyle gerçekleştirildi.Uygulama sonunda hayvanlardan alınan beyin sapı, beyincik ve korteks bölümlerinde lipid peroksidasyonunun göstergesi olarak doku MDA (nmol/ml) seviyeleri, antioksidan aktivitenin göstergesi olarak da doku GSH (µmol/ml) tayinleri gerçekleştirildi. Epilepsi gruplarındaki MDA düzeylerinde diğer gruplara oranla önemli artış tespit edilirken, doku GSH değerlerinde de önemli bir baskılanma görüldü. En düşük doku MDA ve en yüksek doku GSH değerleri kontrol ve C vitamini uygulanan yüzme gruplarında elde edildi. Çalışmanın sonucunda elde edilen bulgular epilepside bozulan antioksidan aktivite ile artan doku hasarının C vitamini uygulamasıyla kısmen düzeldiğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : GSH, MDA, Epilepsi, Egzersiz

POS.532 Lipid Peroxidation in Brain Tissues of Rats with Epileptic and Subjected to Chronic Swimming Exercise and Vitamic C Supplemented

This study was performed to determine lipid peroxidation in diffrent brain area (brainstem, cerebellum and brain cortex) of rats with epileptic and subjected to chronic swimming exercise and vitamin C supplemented. Totally 48 rats were used and divided to equally number as 6 groups. Group 1 Control, Group 2 swimming, group 3 swimming + vitamin C, Group 4 swimming + epileptic, group 5 swimming + epileptic + vitamin C, group 6 epileptic. Ascorbic acid (Vit C) was administered intraperitoneally (ip, 100 mg/kg/day), swimming exercise programme for 90 days (30 min/day). The epileptiform activity was induced by a single microinjection of penicillin (500 units) into the left somatomotor cortex. The end of experiments tissue samples were taken from animals (brainstem, cerebellum, and cortex) and analised for MDA (nmol/ml) to determine lipid peroxidation and for GSH (µmol/ml) to determine antioxidant activity
In epileptic groups, MDA levels have increased compared to other groups, tissue GSH levels were inhibited. The lowest MDA and highest GSH levels were determined in control and vitamin C supplemented groups. The results of present study show that antioxidant activity is deterioted and tissue damage is increase, however, vitamin C supplementation is corrected this condition partially.
Keywords : GSH, MDA, Exercise, Epilepsi

POS.791 Sağlıklı Erkeklerde Eksentrik Egzersizin Neden Olduğu Kas Hasarının Oksidatif Stres Ve Kuvvet Performans Değişkenleri Ile Ilişkisinin Incelenmesi: Pilot Çalışma

Bircan DOKUMACI, Cihan AYGÜN, Hayriye Çakır-ATABEK
Anadolu üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı eksentrik egzersizlerin neden olduğu kas hasarının oksidatif stres ve izokinetik kasılmalar sırasında üretilen zirve tork (ZT) ve yapılan iş (Yİ) gibi performans değişkenlerinde meydana gelen değişimler arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Çalışmaya 10 kuvvet antrenmanı yapmayan sağlıklı erkek (yaş: 24,00 ± 4,11 yıl; boy: 174,30 ± 4,19 cm; vücut ağırlığı (VA): 76,11 ± 12,34 kg) gönüllü katılmıştır. Katılımcıların antropometrik ölçümlerinin ardından dominant olmayan kolda maksimal izokinetik kuvvet (MİK) ölçülmüştür. MİK testinden 3-4 gün sonra kol fleksörlerine 6 x 10 set eksentrik egzersiz uygulanmıştır. Kan örnekleri eksentrik egzersizden önce (EÖ), egzersizden hemen sonra (EHS), 24 (ES24), 48 (ES48) ve 96 (ES96) saat sonra alınmıştır ve kreatin kinaz (KK), laktat dehidrogenaz (LDH), toplam antioksidan kapasite (TAK) ile toplam oksidan kapasite (TOK) analiz edilmiştir. KK değerlerinin önemli miktarda arttığı ($p < 0,05$); ES48 ve ES96'de ölçülen KK değerlerinin EÖ ve EHS'de ölçülen KK değerlerinden önemli miktarda farklı olduğu bulunmuştur ($p < 0.05$). LDH, TAS, TOS, ZT ve Yİ değerlerinin zamana bağlı değişimi istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır ($p > 0,05$). EHS'de ölçülen KK değerleri ile ekstansör kaslara ait ZT ve Yİ değerleri arasında negatif yüksek ilişkili olduğu bulunmuştur ($r = - 0,792$; $r= - 0,769$; $p < 0,05$ sırayla). Bunun yanı sıra EÖ'de ölçülen TAK değerleri ile fleksör kas grubu ZT ve Yİ değerleri arasında anlamlı pozitif ilişki olduğu saptanmıştır ($r = 0,825$; $r = 0,708$; $p < 0,05$ sırayla). Ayrıca, EÖ'de ölçülen KK ve TAK değerleri arasında anlamlı pozitif yüksek ilişki ve ($r = 0,841$; $p < 0,05$) ES96'de ölçülen KK ve LDH değerleri arasında anlamlı pozitif ilişki saptanmıştır ($r = 0,891$; $p < 0,01$). Bu çalışmanın bulguları kol fleksörlerine yönelik yapılan eksentrik egzersizlerin sonrasında ölçülen performans ve kas hasarı biyo-belirteci olan KK değerlerinin ilişkili olduğunu göstermektedir. Ek olarak, kas hasarı ve oksidatif stres biyo-belirteçlerin zamana bağlı değişimlerin birbiriyle ilişkili olmadığı gösterilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Kas Hasarı, Oksidatif Stres, Performans

POS.791 Investigation of Relationship Between Eccentric Exercises Induced Muscle Damage, Oxidative Stress and Strength Performance Variables In Healthy Man: Pilot Study

The purpose of this study was to investigate the relationship between eccentric exercise induced muscle damage, oxidative stress and strength performance variables such as peak tork (PT) and total work (TW) during isokinetic contractions. Ten healthy untrained men (age: 24.00±4.11 years, height: 174.30±4.19 cm, weight (W): 76.11±12.34 kg) volunteered to participate in the study. After anthropometric measurements, maximal isokinetic strength (MIS) measurements were evaluated in non-dominant arm. Three or four days following the MIS test, the 6 sets, 10 repeated eccentric exercise was performed. The blood samples were obtained before exercise (BE), immediately after exercise (AE), 24 (AE24), 48 (AE48) and 96 (AE96) hours after exercise and creatine kinase (CK), lactate dehydrogenase (LDH), total antioxidant status (TAS) and total oxidant status (TOS) were analyzed. The results indicated that CK values significantly increased after exercise ($p<0.05$); the AE48 CK values and the AE96 CK values were significantly different from the BE and AE CK values ($p<0.05$). LDH, TAS, TOS, PT and TW were independent from measurement time ($p>0.05$). There was a significant inverse relationship between the CK and PT and TW values for extensor muscles in AE ($r = - 0.792$, $r= - 0.769$, $p<0.05$ respectively). Also, there was a significant relationship between TAS and PT and TW values for flexor muscle in BE ($r = 0.825$; $r = 0.708$; $p<0.05$ respectively). Furthermore, there is a strong positive relationship between CK and TAS values in BE ($r = 0.841$, $p<0.05$) and there was a strong relationship between CK and LDH values in AE96 ($r = 0.891$, $p <0.01$). The findings of the current study showed that there was a significant relationship between the CK and performance variables measured after eccentric exercise in arm flexors. In addition, it has been shown that time course of muscle damage and oxidative stress biomarkers alterations were not related each other.
Keywords : Muscle Damage, Oxidative Stress, Performance

MOTOR DAVRANIŞ
MOTOR BEHAVIOR

POS.421 Eğlenceli Atletizm Çalişmalarinin Psikomotor Gelişime Etkisi

Mustafa GÜLER[1], Betül BAYAZIT[2], Ozan YILMAZ[1], Ece ONGÜL[1]
1 Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Türkiye
2 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, eğlenceli atletizm çalışmalarının psiko-motor gelişime etkisini incelemektir. Araştırma grubunu Kocaeli ilinde bulunan 11-14 yaş grubundaki 9 erkek, 27 kız olmak üzere toplam 36 öğrenci oluşturmuştur.Çalışmalar, (Öne takla, engelden sıçrama, engelin altından geçme, slalom, antrenman merdiveni, çift ayak sıçrama, sağlık topu taşıma) 8 hafta süresince, haftada 3 gün ve günde 90 dakika boyunca uygulanmıştır. Elde edilen verilere SPSS 21.00 paket programında Wilcoxon İşaret Testi Analizi yapılmış ve anlam düzeyi olarak 0.05 alınmıştır.Araştırma sonucunda, öne takla ön test skorları 2,28±1,03 iken, son test skorları 3,72±0,91 ve Z=-4,873 bulunmuştur. Engelden sıçrama ön test skorları 3,00±0,41 iken, son test skorları 3,97±0,91 ve Z=-4,323 bulunmuştur. Slalom ön test skorları 2, 67±0, 58 iken, son test skorları 3, 83±0, 73 ve Z=-4,755 bulunmuştur. Antrenman merdiveni ön test skorları 2, 86±0, 54 iken, son test skorları 3, 89±0, 70 ve Z=-4,898 bulunmuştur. Çift ayak sıçrama becerisi ön test skorları 2, 47±0, 69 iken, son test skorları 3, 69±0, 78 ve Z=-4,898 bulunmuştur. Sağlık topu taşıma becerisi ön test skorları 2, 81±052 iken, son test skorları 3, 83±0, 60 ve Z=-4,824 bulunmuştur. Engelin altından geçme becerisi ön test skorları 3, 00±0, 41 iken, son test skorları 3, 81±0,92 ve Z=-4,704 bulunmuştur. Parkuru bitirme süresi ön test skorları 40, 25±8, 69 iken, son test skorları 35, 90±4,22 ve Z=-4,823 bulunmuştur.Sonuç olarak araştırma ön test-son test analizlerinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0.05$).
Anahtar Kelimeler: Psikomotor Gelişim, Eğlenceli Atletizm, Motor Beceri

POS.421 The Effect of Fun Athletics Studies on Psychomotor Development

ABSTRACT
The purpose of research is to investigate the effect of psychomotor development of fun athletics executions. The research group has been made on 9 men and 27 girls with a total of 36 students between 11-14 ages in Kocaeli. In this study, the fun athletics executions (featured somersault, obstacles to jump, slip under the barrier, slalom, training ladder, double jump, medicine ball handling) lasted for 90 minutes a day and 3 days a week over 8 weeks. The data was analyzed that used Wilcoxon Matched Pairs Test. Level of significance was determined to be 0.05.As a result of this study, while featured somersault level mean scores were found to be 2,28±1,03 in pre-test, it were found to be 3,72±0,91 in post-test and Z=-4,873. While obstacles to jump level mean scores were found to be 3,00±0,41 in pre-test, it were found to be 3,97±0,91 in post-test and Z=-4,323. While slip under the barrier level mean scores were found to be 3,00±0,41 in pre-test, it were found to be 3,81±0,92 post-test and Z=-4,704. While slalom level mean scores were found to be 2,67±0,58 in pre-test, it were found to be 3,83±0,73 in post-test and Z=-4,755. While training ladder level mean scores were found to be 2,86±0,54 in pre-test, it were found to be 3,89±0,70 in post-test and Z=-4,898. While duble jump level mean scores were found to be 2,47±0,69 in pre-test, it were found to be 3,69±0,78 in post-test and Z=-4,898. While medicine ball handling level mean scores were found to be 2,81±052 in pre-test, it were found to be 3,83±0,60 in post-test and Z=-4,824. Consequently, it was revealed that there was a significant difference in pre and post test scores ($p<0.05$).
Keywords: Psychomotor Development, Fun Athletics, Motor Skill

POS.610 Mavi ve Kırmızı Işığa Maruziyetin Sporcularda Biceps Brachii Kasının Maksimal İstemli Kas Kasılma Düzeylerine Olan Etkisinin Araştırılması

Erdal BİNBOĞA[1], Serdar TOK[2], Mustafa MUNZUROĞLU[1], Aykut Eren CANÜZMEZ[3], Nihal DAL[2]
1 Ege Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik ABD., Türkiye
2 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
3 Ege Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Yapılan araştırmalar tek renkli ışıkların sirkadiyen ritimde, duygu durumunda, motor performansta ve kas kasılma seviyelerinde anlamlı değişiklikler oluşturduğunu göstermektedir.Bu çalışmada beyaz, kırmızı ve mavi renkli ışıklara maruz bırakılan sporcuların izometrik maksimal istemli kas kasılma (iMİK) düzeylerinin nasıl değiştiği ve kişilik özelliğinin bu değişimleri öngörebilme gücünün belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya, yaşları 18 ile 24 arasında değişen (20 ± 2), 20 erkek ve 5 kadın sporcu katılmıştır.Kişilik özellikleri Beş Faktör Kişilik Envanteri ile belirlenmiştir.Tüm iMİK verileri, yüzeyel elektromiyografi (EMG) yöntemi ile sağ kol biceps brachii kasından elde edilmiştir.Katılımcılar, istenilen renkli ışıkla aydınlatılabilen bir odanın ortasında bulunan özel bir sandalyeye oturtulmuş ve sağ avuç içleri yukarı bakacak şekilde sandalyenin kolluğuna sabitleştirilmiştir.Katılımcılar 5 dk. boyunca 300 lükse ayarlanmış beyaz ışığa (kontrol rengi) maruz bırakılmış ve süre sonunda 5 saniye boyunca tüm güçleriyle ellerini izometrik olarak kendilerine çekmeleri istenerek iMİK değerleri kaydedilmiştir.Benzer şekilde, kırmızı ve mavi ışık içinde aynı işlemler rastgele olarak tekrarlanmıştır. Her 3 ışık altındaki iMİK verileri, tekrarlı ölçümler için ANOVA testi ile ve kişilik özellikleri ile iMİK seviyesi arasındaki ilişki ise pearson korelasyon katsayısı hesaplanarak analiz edilmiştir.Sonuçlar incelendiğinde, beyaz, mavi ve kırmızı ışık altındaki ortalama iMİK değerleri arasında anlamlı derecede farklılık bulunmuştur [$F (2, 48) = 5. 90$, $p = .005$, $\eta^2 = .20$]. Benferroni düzeltmesi yapıldığında, mavi ve kırmızı ışık altındaki iMİK değerlerinin beyaz ışığa göre anlamlı derecede düştüğü bulunmuştur [$t(24)$, $p = .009$)]. Ayrıca kişilik özelliklerinden oluşan regresyon modelinin kırmızı ve mavi ışık altındaki yüzde iMİK değişimleri için ön görücülüğü test edilmiş, yumuşak başlılık kişilik özelliğinin kırmızı ışık altındaki iMİK seviyesindeki değişimi anlamlı olarak açıklayabildiği görülmüştür.Sonuç olarak, gerek kırmızı gerekse mavi ışık altında gerçekleştirilen iMİK düzeylerindeki düşmeler beyin tarafından farklı süreçlerle gerçekleştirilmekte olup, söz konusu iMİK düşüşleri yumuşak başlılık kişilik özelliği ile de ilişkilidir.
Anahtar Kelimeler: Mavi Işık, Kırmızı Işık, Maksimal İstemli Kas Kasılması, Kişilik Tipleri, Elektromiyografi

POS.610 The Effect of Blue and Red Monochromatic Lights on Athletes

ABSTRACT
Previously it has been shown that monochromatic lights may have an effect on individuals' mood, circadian rhythm, motor performance and muscle contrition. The present study investigated the effect of red and blue monochromatic lights on athletes' Isometric Maximal Voluntary Contraction (iMVC) level of biceps brachii muscle using repeated measures experimental design. Twenty five right handed athletes ranging in age from 18 to 24 (20 ± 2) participated to the study. Participants were seated on special chair that was developed for the present study and they placed their right fore arm on the chair's armband horizontally and supinated. Participants were asked to pull the metal bar at the level of their hand as hard as possible in white (control), blue and red monochromatic light conditions. Before each experimental condition, participants were exposured to the relevant monochromatic light for 5 minutes, and then they executed the experimental task for 5 seconds. The order of the experimental conditions was counterbalanced between participants except the white light which was performed always first as control condition. In all experimental conditions, light illumination was set at 300 lux.iMVC levels of the participants were determined using surface electromyography (EMG). Repeated measure of ANOVA was performed to analyze obtained data. Results indicated a significant difference in terms of mean iMVC level between white, blue and red light conditions [$F(2, 48) = 5. 90$, $p = .005$, $\eta^2 = .20$]. Three paired sample t tests with Bonferroni correction were performed to detect mean iMVC differences between conditions. Results demonstrated that iMVC values measured in the control condition was significantly higher than iMVC values measured in blue and red light condition [$t(24)$, $p = .009$)]. We also tested whether the regression model consisting the big five personality traits may have account for the percent change of iMVC caused by red and blue light. We found that among the personality traits agreeableness can explain significant amount of variance in percent change of iMVC caused by red light condition. Preliminary results observed in the present study indicated that blue and red lights may lead variation in athletes' iMVC level and this amount of change may be correlated with personality traits especially agreeableness.
Keywords : Red Light, Blue Light, Maximal Voluntary Contraction, Biceps Brachii Muscle, Personality Traits, Electromyography

POS.796 Türkiye'deki Okul Öncesi Dönemde Motor Beceri Uygulamaları

Özgür Mülazımoğlu BALLI[1], Irmak Hürmeriç ALTUNSÖZ[2]
1 Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı,Türkiye'deki okul öncesi çocuklara sunulan motor beceri uygulamalarının belirlenmesi ve sonuçlarının araştırılmasıdır.Alan yazın taraması, Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi'nin (ULAKBİM) Dergipark Akademik ve EBSCOhost araştırma veri tabanları kullanılarak yaılmıştır. Alanyazın taraması için okul öncesi, okul öncesi çocukları, motor beceri uygulamaları, motor beceri programları, temel motor becerileri ve kombinasyonları anahtar kelimeler olarak seçilmiştir. Tarama sonucunda bulunan çalışmalar da motor beceri programları uygulanıyorsa, çocuklar 3 ile 6 yaş aralığında ise ve Türkiye'de yapılan çalışmalar ise bu taramaya dahil edilmişlerdir.Konferans bildirileri, yüksek lisans veya doktora tezleri bu çalışmanın içine alınmamıştır. Bu kriterlere uyan toplam dokuz çalışma bulunmuştur.Bu çalışmalarda elde edilen bulgular şu şekildedir: a) toplam 909 çocuk bu çalışmalara katılmıştır, b) genelde çalışmalarda öntest/sontest kontrol grubu deneysel dizayn kullanılmıştır, c) motor beceri uygalamaları 5, 8, 11, 12, 14 hafta, 6 ay veya 1 yıl sürmüştür, d) çalışmalarda yer değiştirme becerileri, nesne kontrolü gerektiren beceriler, görsel-algı, denge, çabukluk, hız, kordinasyon, ve diğer, bağımsız değişkenlerdir, e) sadece bir çalışma kalıcılık testi uygulamıştır, ve f) genelde çalışmalarda uygulanan programların katılımcılar için etkin olduğu belirtilmektedir.Ancak, bazı çalışmalarda bir takım belirsizlikler bulunmaktadır.Örneğin, deneysel gruplarının nasıl oluşturulduğu, uygulanan programların hangi teoriye dayandırıldığı, hangi öğretim metodlarının kullanıldığı veya programları kimin nasıl uyguladığı belirtilmemiştir. Bazı çalışmalarda deney gruplarındaki çocuk sayıları azdır ve kullanılan motor beceri testlerinin geçerliliği ve güncelliğinin (örn.Willmore Test Protokolü, 1986), bunun yanında deneysel çalışmalarda uygulanan istatistiksel analiz yöntemlerininde problemli olduğu görülmektedir. Ancak, Türkiye'deki çeşitli motor beceri uygulamalarının sayıca az olmasına rağmen, varlığı ve alana katkısı umut vericidir. Sonuç olarak, motor beceri uygulamalarının sayısı ve kalitesinin artırılması çocukların motor becerilerinin geliştirilmesi için önem taşımaktadır.
Anahtar Kelimeler: Motor Beceri Uygulamaları, Okul Öncesi Çocuklar, Türkiye

POS.796 Motor Skill Interventions on Preschoolers in Turkey

ABSTRACT
The purpose of this study was to determine the motor skill interventions for preschoolers in Turkey and examine the findings of interventions. The literature review was conducted using Turkish Academic Network and Information Center (ULAKBİM), Dergipark Academic and EBSCOhost research databases. The following key words were selected to find the related articles: early childhood, preschoolers, motor skill intervention, motor skill program, fundamental motor skills and their combinations. Studies were included if any motor skill program was instructed in the studies, if the participants were between ages 3 and 6, and if the interventions were applied in Turkey. Conference papers, thesis or dissertations were not included in this study. Nine studies met the inclusion criteria. The review of these studies showed that a) total 909 children between ages 4 and 6 participated in these intervention studies, a) the majority of participants were typical children , b) the pretest/posttest with control group design was generally used in the studies, c) the motor skill programs were delivered in 5, 8, 11, 12, 14 weeks, 6 months or 1 year, d) the independent variables were locomotor skills, object control skills, vision perception, balance, quickness, speed, coordination and others, e) only one study had retention test, and f) the studies generally reported that motor skill interventions were effective for their participants. However, there were unclear points in some studies. For example, it is not clear how the experimental groups were constituted or what type of instructional approaches and theoretical frameworks used in the interventions or who applied the interventions. The number of participants in the experimental groups was low in some studies. The validity of the motor skill assessment tools (i.e. Willmore Test Protocol, 1986) and appropriateness of the statistical analyses in experimental studies were also other problematic issues in some studies. On the other hand, it is promising that different types of motor skill interventions exist and their contributions to motor development area are valuable in spite of the low number of motor skill interventions. In a conclusion, the quality and the quantity of the motor skill interventions should be increased for children's motor skill development.
Keywords: Motor Skill Interventions, Preschoolers, Turkey

POS.809 Fiziksel Etkinlik Kartlarının Yer Değiştirme ve Dengeleme Hareketleri Gelişimine Etkisi (Beykoz ilçesi pilot ilkokul uygulaması)

Sinan BOZKURT, Merve BAL, Burak KIRBAYIR, Oya ERKUT
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, özel olarak hazırlanmış, 8 haftalık temel hareket becerileri eğitimi programlarının, dokuz yaşındaki ilkokul öğrencilerinde, "yer değiştirme ve denge gelişimleri" üzerindeki etkilerini araştırmaktır.Araştırmaya İstanbul İli Beykoz İlçesi Güzelcehisar İlkokulu'nun dokuz yaşındaki öğrencilerden oluşan 4.sınıflardan üç şube; kontrol, deney 1, deney 2 grupları olarak belirlenmiştir.Deney 1 grubu 17, deney 2 grubu 21, kontrol grubu ise 19 öğrenciden oluşmaktadır. "Flamingo Denge Testi", "Durarak Uzun Atlama Testi", "Illionis Çeviklik Testi", "20 m. Sprint Testi" her iki gruba çalışma süresinin başında ön test ve sonunda son test olarak uygulanmıştır. Deney gruplarına 8 hafta boyunca haftada 1 ders saati süresince "Oyun ve Fiziki Etkinlikler" derslerinde " yer değiştirme ve denge" gelişimine etkisi olabileceği düşünülerek hazırlanmış olan Fiziksel Etkinlik Kartlarından sarı kart grubundaki, Temel Hareket Becerileri alanı olan "Yer Değiştirme Hareketleri Programı" deney 2 grubuna, "Dengeleme Hareketleri Programı" deney 1 grubuna uygulanmıştır.Kontrol grubu bu süreçte sadece kendi sınıf öğretmenleriyle her zaman yürüttükleri tarzdaki oyun ve fiziki etkinlikler derslerini sürdürmüşlerdir.Elde edilen veriler, tanımlayıcı istatistikler (%' ler ve frekans) ve kovaryans analizi kullanılmıştır. Ön test sonuçları kovaryant değişkeni olarak alınmıştır.Deney 1 ile kontrol gruplarının Denge ($F=8.408$, $p< .05$) ve 20 m. Sprint ($F=4.334$, $p<.05$) son test değerleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark vardır.Deney 2 ile kontrol grubunun test sonuçları arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.005$).İstatistiksel verilerden elde edilen bulgulara dayanarak, 8 haftalık özel olarak hazırlanmış "Denge Hareketleri Programı"nın, 9 yaş grubu ilkokul öğrencilerinin denge ve sprint gelişimleri üzerine etkili olabileceği değerlendirilmiştir.
Anahtar Kelimeler: Fiziksel Etkinlik Kartları, Motor Öğrenme, İlkokul Öğrencileri, Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersi, Motorik Testler

POS.809 Effects of Physical Activity Cards on Development of Locomotor and Balance Movements

ABSTRACT
The aim of this study was investigate the effect of 8 week on children spesial fundemental skill education programs on 9 years old children balance and locomotor skills.Research during the 2016-2017 academic year spring Güzelcehisar Beykoz district of Istanbul province was administered by 4th grade students in elementary school.Total 57 children (experiment group1:17, experiment group 2:21 control group: 19) aged 9 took part in this study voluntarily. "Flamingo balance tests" "standing long jump" "illionis agilitgy test" and "20-meter sprint" were conducted on before and after traning program on all groups. .Game and physical activity yellowcard "locomotor movement program" were given experimental group 1 a 8-week for one days a week, one hour per day.Game and physical activity yellowcard "balance movement program" were given experimental group 2 a 8-week for one days a week, one hour per day.During this period control group have continued their usual physical activities with their classroom teachers. The obtained data were evaluated by descriptive statistics (%'s andfrequency) and analysis of covariance was used. There is significant differences balance ($F=8.408$, $p< .05$) and 20 m. Sprint ($F=4.334$, $p<.05$) experiment 1 group and control group. There was no statistically significant difference between Control and experiment 2 group tests mean values ($p>0.05$).As a result, 8-week special game and physical activity yellowcard "balance movement program" could be effective to improve balance and sprint development in 9 year-old-students.
Keywords: Game and Physical Activity, Motor Development, Elementary School, Motor Tests

POS.939 Deneyimli Tenis Oyuncularının Sezinleme Zamanı: Uyarı Hızı ve Raket Kullanımının Etkisi

Sadettin KİRAZCI[1], Mustafa SÖĞÜT[2], Erhan DEVRİLMEZ[1]
1 Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın temel amacı, deneyimli tenis sporcularının sezinleme zamanı (SZ) performansları üzerinde çeşitli uyarı hızlarının etkisini incelemektir.Çalışmanın ikinci amacı ise, SZ performansının, düğmeye basılarak (klasik durum) ve raket (spora özel durum) kullanımı ile yapıldığı durumlarda farklılık yaratıp yaratmadığının incelenmesidir.Çalışmaya yaşları 11 ile 17 arasında (M=14.2 yaş, SS=3.81) değişen 41 tenis sporcusu (21 kız & 20 erkek) katılmıştır Katılımcılar en az 3 yıl tenis deneyimine sahip oldukları için deneyimli sporcu olarak tanımlanmıştır.Sporcuların SZ performansları modifiye Bassin Sezinleme Zamanı (BSZ) aleti ile ölçülmüştür.Testte kullanılan uyarı hızları 1, 3 ve 5 m/s olarak belirlenmiştir. Katılımcılara test protokolü hakkında bilgi verilmiş ve ısınmaları için süre verilmiştir. Test protokolü ve BSZ aletini tanımaları için katılımcılar 3 kez buton ile ve 3 kez raket ile deneme gerçekleştirmiştir.Katılımcılardan 30 düğmeye basılarak ve 30 raket uygulama değerleri (her uyarı hızı için 10 tekrar) kaydedilmiştir Her uygulama için, tekrar sırası rastgele ayarlanmış ve düğmeye basılarak/raket uygulamaları sırayla olmak üzere denkleştirilmiştir.Katılımcıların verileri mutlak hata (MH) ve değişken hata (DH) skorlarına dönüştürülmüştür ve istatistiksel analizleri için tekrarlanan ölçümler için ANOVA uygulanmıştır. MH için tekrarlanan ANOVA bulguları, uyarı hızları ve raket/buton uygulamaları arasında anlamlı farklılık olduğunu göstermektedir ($F(2, 79)=27.84$, $p<.05$).Uyarı hızı arttıkça tenis sporcularının düğmeye basarak yaptıkları SZ performansı kötüye gitmektedir, diğer taraftan raket kullanımında ise daha iyiye gitmektedir. DH bulguları ise, uyarı hızı artarken tenis oyuncularının performanslarında değişkenliğin azaldığını belirtmekte ve düğmeye basılarak/raket kullanımı sırasındaki uygulama değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($F(1, 80)=10.05$, $p<.05$).Sonuç olarak, deneyimli sporcuların sezinleme zamanı performansı uyarı hızından etkilenmektedir ve düğmeye basılarak ve spora özgü raket kullanımı katılımcıların performansında farklılık oluşturmaktadır.
Anahtar Kelimeler: Sezinleme Zamanı, Tenis, Uyarı Hızı

POS.939 Coincidence Anticipation Time of Experienced Tennis Players: Effect of Stimulus Speed and the Use of the Racket

ABSTRACT
Main purpose of this study was to examine the effects of various stimulus speeds on Coincidence Anticipation Timing (CAT) performance of experienced tennis players. Secondary purpose was to investigate whether using a button (a classical condition) or a tennis racket (a sport specific condition) for measurement makes a difference in testing performance of the athletes. Participants were 41 tennis players (21 girls & 20 boys) whose age was between 11 to 17 years (M=14.2, SD=3.81). The participants were considered to be experienced tennis players because they were practicing the sport at least for three years (M=4.61, SD=2.28). CAT performances were measured with modified Bassin Anticipation Timer (BAT) device. Stimulus speeds were set as 1, 3 and 5 m/s. Participants were informed about test protocol. To familiarize BAT device and test protocol, participants performed 3 trials with button and 3 trials with racket. Participants performed 30 button and 30 racket trials (10 trials for each stimulus speed). For each condition, the order of the trials was randomized and the button/racket conditions were counterbalanced. Absolute error (AE) and variable error (VE) scores of the participants were calculated. Repeated measure ANOVA results for AE showed significant interaction between stimulus speeds and conditions ($F(2,79)=27.84$, $p<.05$). As the stimulus speed increased, performance of the tennis players were getting slightly worse for button test condition but they were getting better for the racket conditions. Results for VE yielded significant results only for the button/racket test condition where the variability of the tennis players were decreasing as the speed of the stimulus were increasing ($F(1,80)=10.05$, $p<.05$). It was concluded that accuracy performance of the experienced players were affected by the speed of stimulus speed and that testing with button and sport specific racket condition makes difference in their performances.
Keywords: Coincidence Anticipation Timing, Tennis Players, Stimulus Speed

POS.941 Farklı Uyarı Hızı ve Badminton Katılım Seviyelerinin Sezinleme Zamanına Etkisi

Bahman GOLSHAEI, Sadettin KIRAZCI , Erhan DEVRİLMEZ
Orta Doğu Teknik Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı farklı uyarı hızının ve badmintona katılım seviyesinin sezinleme zamanın (SZ) üzerine etkisini incelemektir.Katılımcılar en az üç yıl badminton deneyimi olan 43 (20 erkek & 23 kız) ve badmintona yeni başlamış 42 (20 erkek & 22 kız) deneyimsiz bireylerden oluşmuştur. Deneyimli erkek sporcuların yaş ortalaması 13.27 yıl (Ss=1.40) ve kız sporcuların 13.18 yıl (Ss=1.52) iken, yeni başlayan erkeklerin yaş ortalaması 12.99 yıl (Ss= 1.59) ve kızların 12.72 yıldır (Ss=.78).Sezinleme zamanı ölçümü için Lafayette firmasının modifiye sezinleme zamanı (BAT) aleti kullanılmış ve 1, 3 ve 5 m/s olmak üzere üç farklı hız seçilmiştir.Katılımcılara gerekli kısa açıklama ve ısınma sonrası test protokolünü ve ölçüm aletini tanımaları için her sezinleme ölçümü için 3'er deneme imkânı verilmiştir.Deneme sonrası her uyaran hızı için 15 ölçüm değeri kaydedilmiştir.Ölçüm değerleri mutlak hata (MH) ve değişken hata (DH) skorlarına dönüştürülmüş istatistiksel analizleri için tekrarlanan olcumler için ANOVA uygulanmıştır. MH sonuçları deneyim ve uyarı hızı arasında anlamlı bir etkileşim olmadığını göstermiştir ($F(4,272)=.59$, $p>.05$). Uyarı hızında anlamlı fark ($F(4,272)=3.94$, $p<.05$) görülürken, deneyime bağlı fark görülmemiştir. Benzer şekilde DH analiz sonucuda uyarı hızı ve deneyim etkileşiminde anlamlı bir sonuç göstermemiştir ($F(4,272)=1.07$, $p>.05$). Greenhouse-Geisser analiz sonucu ise sadece katılımcılar arasında uyarı hızına bağlı olarak anlamlı fark göstermiştir ($F(4,272)=10.89$, $p<.05$).Sonuç olarak bu çalışma badminton oyuncularının katılım yıllarına bağlı olarak sezinleme zamanları tutarlılığında fark olduğunu göstermiştir.
Anahtar Kelimeler : Sezinleme Zamanı, Badminton Deneyimi, Uyarı Hızı

POS.941 The Effect of Different Stimulus Speeds and Different Levels of Badminton Participation on Coincidence Anticipation Timing

ABSTRACT
Purpose of presented study was to investigate the effect of different stimulus speeds and different levels of badminton participation on Coincidence Anticipation Timing (CAT) performance. Participants were 43 experienced players consisting of 20 males (Mage=13.27, SD=1.40) and 23 females (Mage=13.18, SD=1.52) with minimum of three years badminton participation experience and 42 beginner players consisting of 20 male (Mage=12.99, SD=1.59) and 22 female (Mage=12.72, SD=.78). CAT was measured with using modified Bassin Anticipation Timer (BAT) under rest condition at three different stimulus speeds of 1, 3 and 5 m/s. After a brief explanation of the test protocol and warm-up, participants were given 3 CAT trials on each stimulus speed to familiarise themselves with BAT device and the test protocol. Raw scores were transformed into two error scores (Absolute Error, AE & Variable Error, VE). Repeated Measure ANOVA was used for statistical analysis. Results of AE scores showed that there was a no significant interaction between experience and stimulus speed ($F(4,272)=.59$, $p>.05$). Main effects of study showed a significant difference between stimulus speeds ($F(4,272=3.94$, $p<.05$) while there was no significant difference between experience level of participants. Besides, results of VE revealed that there was statistically no significant interaction between stimulus speed and different levels of participants ($F(4,272)=1.07$, $p>.05$). Greenhouse-Geisser results showed that there was a significant difference between stimulus speeds performances of participants ($F(4,272)=10.89$, $p<.05$). As a conclusion, CAT performances of different levels of badminton participations were affected by the speed of stimulus.
Keywords: Coincidence Anticipation Timing, Badminton Experience, Stimulus Speed

POS.946 Genç Badminton Sporcularının Sezinleme Zamanı Performansları: Sabit-azalan Hız ve Farklı Badminton Katılım Seviyesi

Nehir KAVİ ŞİMŞEK[1], Erhan DEVRİLMEZ[1], Sadettin KİRAZCI[1]
Orta Dogu Teknik Universitesi, Eğitim Fakültesi/beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Badmintonda smaç vuruşu 427 km/s ile en hızlı vuruş çeşididir.Bu hızda bir vuruşu savunmak için badminton sporcularının iyi bir sezinleme zamanına (SZ) sahip olaları beklenmektedir.Bu çalışmanın amacı, farklı uyaran çeşitleri (azalan hız & sabit hız) ve farklı katılım seviyelerinin (başlangıç & deneyimli) badminton sporcularının SZ performanslarına etkisini incelemektir. Katılımcılar badminton deneyimi 3 yıldan az olanlar başlangıç seviye grubu ve deneyimi 3 yıl ve üzeri olanlar deneyimli grup olarak ikiye ayrılmıştır. Çalışmaya 22 deneyimli (Myaş=14.04, Ss=2.01) ve 25 başlangıç (Myaş=14.80, Ss=2.91) seviyesinde, toplamda 47 badminton sporcusu katılmıştır.Katılımcıların SZ performansları modifiye Bassin sezinleme zamanı aleti ile ölçülmüştür.Katılımcılar ısınmalarını gerçekleştirdikten sonra test protokolü hakkında bilgilendirilmişlerdir.Katılımcılar test protokolüne alışmak için her uyaran çeşidinden 3 er deneme gerçekleştirmişlerdir.Deneme performansları sonrası katılımcılar her uyaran çeşidi için 20 deneme gerçekleştirmiştir.Ham veriler doğruluğun göstergesi olarak sabit hata (SH) ve tutarlılığın göstergesi olarak değişken hata (DH) skorlarına dönüştürülmüştür.Testin istatistiklerinde tekrarlanan ANOVA yöntemi kullanılmıştır. DH sonuçlarına göre badminton katılımı ve uyaran çeşitleri değişkenleri arasında anlamlı bir etkileşim bulunmamıştır ($F(4,40)=.99$, $p>.05$). Değişkenlerin kendi arasındaki verilere göre badminton katılım seviyeleri arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($F(1,45)=.02$, $p<.05$). Ayrıca sabit hata bulgularına göre badminton katılımı ve uyaran çeşitleri değişkenleri arasında anlamlı bir etkileşim bulunmamıştır ($F(3,43)=.53$, $p>.05$). Bununla birlikte, değişkenlerin kendi arasındaki verilere göre badminton katılım seviyeleri arasında anlamlı farklılık bulunmuştur ($F(1,45)=.049$, $p<.05$).Sonuç olarak, çalışma bulgularına göre badminton sporcuların deneyimleri arttıkça azalan ve sabit uyaran SZ performansları artmaktadır.
Anahtar Kelimeler: Sezinleme Zamanı, Artan Uyaran, Aabit Uyaran, Badminton Sporcuları

POS.946 Coincidence Anticipation Timing Performance of Young Badminton Players: Constant versus Decelerating Speed and Badminton Participation Level

ABSTRACT
Smash is the fastest stroke of badminton sport which is recorded as 427 km/h. Players should have good coincidence anticipation timing (CAT) in order to defend high speed smash. Aim of this study was to examine effects of different kinds stimulus (deceleration & constant) and different level of participation (beginner & experienced) on CAT performance of badminton players. Participants were divided as beginner (lower than 3 year experience) and experienced players (3 years or over experience). There were 22 experienced (Mage=14.04, SD=2.01) and 25 beginner (Mage=14.80, SD=2.91) badminton players. CAT performances were measured with modified Bassin Anticipation Timer (BAT) device. Test procedure was informed after each participants warmed up. Participants performed 3 trials for each condition and each stimulus in order to familiarize test application. After familiarization trials, all participants performed 20 trials for each condition and each stimulus speed. Order of each condition trials was randomized. Raw data collected from participants were transformed into absolute error (AE) and variable error (VE) scores. Repeated measure ANOVA was used for statistical analysis. Results of VE showed that there was no significant interaction between condition and stimulus variables ($F(4,40)=.99$, $p>.05$). Main effects of VE indicated that there was a significant difference between experienced and beginner players' performance ($F(1,45)=.02$, $p<.05$). According to AE results, there was no significant interaction between condition and stimulus variables ($F(3,43)=.53$, $p>.05$). However, AE main effect results indicated that there was a significant difference between experienced and beginner player performance ($F(1,45)=.049$, $p<.05$). As a conclusion, while experience of players increased, their anticipation performance on constant and deceleration stimuluses were increased.
Keywords: Coincidence Anticipation Timing, Deceleration Stimulus, Acceleration Stimulus, Badminton Players

REKREASYON
RECREATION

POS.71 Açıkhava Rekreasyon Etkinliklerine Aktif ve Pasif Katılımın Serbest Zaman Tatmin Düzeyine Etkisinin İncelenmesi

Güney ÇETİNKAYA[1], Kısmet YARIZ[1]
Akdeniz üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; açıkhava serbest zaman aktivitelerine katılan bireylerin etkinliklere katılım durumlarının serbest zaman tatmin düzeylerine etkisini belirlemektir. Çalışmaya, serbest zamanlarını çoğunlukla açıkhavada geçirmeyi tercih eden 101 erkek ve 97 kadın olmak üzere toplamda 198 kişi ($X_{yaş}$=29.68±9.79) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların serbest zaman tatminlerini ölçmek için Beard ve Raghed (1980) tarafından geliştirilen, Karlı ve ark. (2008) tarafından geçerlilik güvenilirlik çalışması yapılan "Serbest Zaman Tatmin Ölçeği (LSS)" ve katılımcıların kişisel bilgileri için "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Katılımcıların serbest zaman tatmin düzeyleri ve alt boyutlarındaki Açıkhava etkinliklerine aktif/pasif katılım farkını test etmek için Bağımsız iki grup arası farkların testi kullanılmıştır. Yapılan Bağımsız iki grup arası farkların testi analizi, katılımcıların Açıkhava etkinliklerine aktif/pasif katılım durumlarına göre serbest zaman tatmin düzeyi (t_{toplam}(3.723)=196, p=0.000) ve Psikolojik (t_1(4.191)=196, p=0.000), Eğitim (t_2(2,373)=159.7, p=0.019), Rahatlama(t_3(2.852)=196, p=0.005), Fizyolojik (t_4(4.442)=196, p=0.000)alt boyutları arasında anlamlı fark olduğu bulunmuştur. Sonuç olarak, bu çalışmanın bulguları, serbest zaman tatmininin açıkhava etkinliklerine aktif/pasif katılıma göre farklılaştığı, bu etkinliklere aktif katılım halinde bireylerin serbest zaman tatmin düzeylerinin artabileceği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Açıkhava Rekreasyonu, Serbest Zaman Tatmini, Açıkhava Rekreasyon Etkinliklerine Katılım

POS.71 An Examination of Leisure Satisfaction Level of Active and Passive Participation in Outdoor Recreation Activities

The aim of this study is to determine the leisure satisfaction scores according to outdoor recreation activities participation. Participants of this study consisted of 101 men and 97 women with the total of 198 people (X_{age}=29.68±9.79) who volunteered for the study. Leisure satisfaction was measured with "Leisure Satisfaction Scale (LSS)" developed by Beard and Raghed (1980) and the Turkish validity and reliability of the scale measured by Karlı et. al (2008). Additionally a "personal information form" was utilized in order to collect data concerning the demographic information and outdoor recreation participation of the sample. The Independent t test was used to determine the effect of outdoor recreation participants in the leisure satisfaction levels of the sample. According to the results, there is significant differences was obtained in leisure satisfaction scores (t_{total}(3.723)=196, p=0.000) and in four sub-dimensions of the scale as Psychological (t1(4.191)=196, p=0.000), Educational (t2(2,373)=159.7, p=0.019), Relaxing (t3(2.852)=196, p=0.005), Physiological (t4(4.442)=196, p=0.000) of sample according to active and passive participant to outdoor recreation activities. In conclusion, the findings of this study present that leisure satisfaction scores effected by active and passive participant to outdoor recreation activities. As a result, the findings of this study, demonstrate that leisure satisfaction differs according to active/passive participation in outdoor activities. Participating in outdoor activities as an actively may enhence individuals' levels of leisure satisfaction.
Keywords : Outdoor Recreation, Leisure Satisfaction, Participation of Outdoor Recreation Activities

POS.227 Malatya'da Spor Merkezlerine Devam Eden Bireylerin Spordan Ve Spor Merkezlerinden Beklentilerinin Karşılanma Düzeylerinin İncelenmesi

Mahmut AÇAK [1], ÖZGÜR KARATAŞ [2]
1 İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 İnönü Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Malatya'da spor merkezlerine devam eden bireylerin spordan ve spor merkezlerinden beklentilerinin karşılanma düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmanın evrenini Malatya ilinde spor merkezlerine devam eden bireyler oluştururken, örneklemini ise bu spor merkezlerinden yararlanan 836 kişi oluşturmaktadır. Araştırmada Bingöl (2010)'ün "Spor merkezlerinden beklentilerin karşılanma düzeyi ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS paket programı kullanılmıştır. Araştırmamıza katılan bireylerin spordan ve spor merkezlerinden beklentilerin karşılanma düzeyi cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi ve yaptıkları spor türü değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılığa rastlanmadığı ($p<0.05$), gelir düzeyi ve spor yapma zamanı değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p>0.05$). Bireylerin "Spor merkezlerinden beklentilerin karşılanma düzeyi ölçeği" maddelerine verdikleri cevaplara göre, Malatya'da spor merkezlerine devam eden bireylerin spordan ve spor merkezlerinden beklentilerinin yüksek oranda karşılandığı sonucuna ulaşılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Malatya, Spor, Spor Merkezleri, Beklentiler.

POS.227 Analyzing of Expectations Level of Individuals Who Go to Sports Centre in Malatya from Sport and Sports Centre

Analyzing of the expectations level of individuals who go to sports centre in Malatya from sport and sports centre. The individuals who go to sports centre in Malatya generate the study population and 836 people who use these sports centre generate the sample of the study. In this study, "the level of meeting expectations scale from sports centre" of Bingöl (2010) is used. SPSS package program is used for analyzing data. There are not significant differences in the expectations level Individuals who participate to study from sport and sports centres statistically according to gender, age, educational level and sports categories variables ($p<0.05$), it's found that there are significant differences statistically according to level of income and sport-time variables ($p>0.05$) According to answers of individuals to "the level of meeting expectations scale from sports centre" it's resulted that the expectations of individuals who go to sports centre in Malatya are met highly from sport and sports centre.
Keywords : Malatya, Sport, Sports Centres, Expectation.

POS.266 Çocuklarını Spor Okuluna Gönderen Ailelerin Beklentilerinin Ve Spor Okulundan Sonra Çocuklardaki Davranış Değişiklerinin Bireysel ve Takım Sporlarına Göre Karşılaştırılması

Alperen HALICI [1], Oğuzhan AKIN [2]
1 Kars üniversitesi, Spor Yöneticiliği, Spor Yönetimleri Anabilim Dalı, Türkiye
2 Artvin Gençlik Hizmetleri ve Spor Müdürlüğü, Sportif Egitim Uzmanı, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, bireysel ve takım sporlarıyla uğraşan çocukların ailelerinin çocuklarını spor okullarına gönderme sebeplerinde nelerin etkili olduğunu tüm yönleriyle araştırmak, spora devam eden çocukta gözlenen davranış değişimlerinin neler olduğunu belirlemek ve gönderdikleri spor branşına göre farklılıklarının olup olmadığını ortaya koymaktır. Araştırmada Zekai Pehlivan tarafından geliştirilen ve araştırmacılar tarafından düzenlenen üç bölümden oluşan anket formu ile toplanmıştır. Araştırmanın örneklem grubunu çocuğunu futbol okuluna (n=91), voleybol okuluna (n=60), jimnastik okuluna (n=54) ve eskrim okuluna (n=49) gönderen toplam 284 aile oluşturmuştur.Uygulamalar sonucunda elde edilen veriler SPSS 23,0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiş,verilerin analizinde ise; t testi, anova ve tukey testi, yüzde frekans teknikleri kullanılmıştır. Elde edilen bulgularda; ailelerin çocuklarını spor okullarına yönlendirmede "Takım Ruhunu Kazanması", "Düzenli spor yapma alışkanlığı edinmesi", ''Sağlığını koruması ve geliştirmesi", "Başarı / Statü kazanması" ve "Beceri edinmesi ve geliştirmesi" en önemli nedenler olarak belirlenmiştir.Bireysel spor ile uğraşan sporcuların ailelerinin spor okuluna gönderme eğilimi ile takım sporuyla uğraşan sporcuların ailelerinin spor okuluna gönderme eğilimi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır(p>0,05). Elde edilen bulgularda; ailelerin çocuklarda gözlemledikleri davranış değişimlerinde ''Kendine güven duygusu arttı '', ''Daha Sağlıklı Görünüyor '', ''Arkadaş Sayısı Arttı '', ''Daha Çok İşbirliği İçine Giriyor ve Paylaşıyor '' en önemli sonuçlar olarak belirlenmiştir
Anahtar Kelimeler : Spor Okulu, Beklentiler, çocukta Davranış Değişimleri

POS.266 Comparison of the expectations of parents who send their children to sport scholls and the changes in children's behaviours after sport school , according to individual and team sports

The purpose of this study is searching on all aspects what is effective about the reasons of the families to send their children who are involving with individual and team sports to the sports schools, determining the behavioral change of children who continue to the sports and revealing the differences according to the branch of sports whether if there are. The study has been collected by questionnaire form in three sections that was developed by Zekai Pehlivan and prepared by researchers. The sample group of this research constitutes totally 284 families who send their children to the football school(n=91), volleyball school(n=60), gymnastics school (n=54) and fencing school (n=49). Data that was obtained as a result of the applications has been evaluated by using SPSS 23,0 packaged software, t test, anova and tukey test, per cent frequency technique were used in the analysing of data. In the obtained findings, the most crucial reasons in the sending children to the sports schools by their families have been determined as " Gaining the Team Sprit"," Gaining to Keep in Training", " Protecting and Develop Health". , " Gaining Achievement/Status" and " Acquaring and Develop Skills".There was no statistically significant difference between the tendencies about sending children to the sports schools by the families who are involving with individual sports and team sports (p>0,05). In the obtained findings, the behavioral changes in the children that were observed by the families are determined as " Increasing the Self-Confidence", " Looking More Healthy"," Increased Friends", " Being More Cooperative and Sharing" that are most crucial results.
Keywords : Sports School, Expectations, Behavioral Changes In Child.

POS.337 Üniversite Öğrencilerinde Rekreasyon Aktivitelerine Katılım, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ve Yaşam Tatminin Incelenmesi (Akdeniz Üniversitesi Örneği)

Evren Tercan KAAS
Akdeniz Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Akdeniz Üniversitesi öğrencilerinin rekreatif aktivitelere katılımla bağlantılı olarak sağlıklı yaşam biçimi davranışları ve yaşam tatmininin incelenmesidir. Çalışmanın örneklemini üniversitede seçmeli beden eğitimi derslerine katılan 900 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilmiş olan bir soru formu, Walker ve arkadaşları (1996) tarafından geliştirilmiş, Bahar ve arkadaşları (2008) tarafından dilimize uyarlanmış olan "Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları" ölçeği, Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilmiş ve Köker (1991) tarafından dilimize uyarlanmış olan "Yaşam Tatmini Ölçeği" kullanılmıştır. İstatistiksel analizde tanımlayıcı istatistikler, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri ile Spearman korelasyon analizi uygulanmıştır. Çalışmanın bulguları incelendiğinde katılımcıların rekreatif aktivitelere birlikte katıldıkları kişiler incelendiğinde en yüksek vurgu alan ifadenin "Arkadaşlarla Katılırım" ifadesi olduğu görülmektedir. Öğrenciler, rekreatif aktivitelere haftalık olarak 6-10 saat arasında ve 3-4 kez sıklıkla katılmayı tercih etmektedir. Sağlıklı yaşam biçimi davranışları ile ilgili bulgular incelendiğinde en yüksek ortalamayı sırasıyla "Manevi gelişim" ve "Kişilerarası ilişkiler" alt boyutlarından elde etmişlerdir. Buna göre bireyler, yaşamın amacı olması, geleceğe umutla bakma, kendiyle barışık olma, kendini geliştirme konularına önem verirken, yakın dostlar edinme ve bu kişilerle ilişkileri geliştirme konularında da kendilerini olumlu olarak değerlendirmişlerdir. Yapılan karşılaştırmalarda spor aktivitelerine aktif katılan bireylerde yaşam tatmini daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Sağlıklı yaşam biçimi davranışları incelendiğinde ise "Fiziksel Aktivite", "Beslenme" boyutlarında spora aktif katılanlarda daha yüksek ortalama elde edilmiştir ($p<0.001$).Yaşam tatmini ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasındaki ilişkiler incelendiğinde en yüksek korelasyona "Stres yönetimi" ve "Sağlık sorumluluğu" alt boyutlarının sahip olduğu görülmüştür (sırasıyla $r=.421$ ve $r=.379$, $p<0.001$). Katılımcıların stres yönetimi yani yaşamın stresinden uzaklaşacak davranışlarda bulunmaları yaşam tatminini olumlu etkilemektedir. Genel olarak da sağlıklı yaşam biçimi davranışlarında daha yüksek skorlar elde eden bireylerin yaşam tatmini de daha yüksek olarak elde edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Rekreasyon, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları, Yaşam Tatmini

POS.337 Examination of Participation in Recreational Activities, Healthy Life Style Behaviours and Life Satisfaction in University Students (Akdeniz University Example)

The aim of the study is to examine the relationship between participation in recreational activities, healthy life style behaviours and life satisfaction in Akdeniz University students. The sample of the study consisted of 900 students who attended to elective physical education lectures. Data collection tools of the study were a question form developed by the researcher, "Health Life Style Behaviour Scale" developed by Walker et al (1996) and adapted to our language by Bahar et al (2008); "Satisfaction of Life Scale" developed by Diener, Emmons, Larsen and Griffin (1985) and adapted to our language by Köker (1991). In statistical analyses, Mann Whitney U, Kruskal Wallis tests and Spearman correlation coefficient were used. According to the findings, students preferred to participate in recreational activities with friends. University students participated recretional activities during 6-10 hours and 3-4 times a week. When results about healthy life style behaviours were considered, the highest avarages were received from "Spiritual development" and "Interpersonal relations" subscales. According to this result, participants gave importance to having a life target, being hopeful for the future, being peaceful within oneself and self-development besides having good friends and developing friendships. The comparisons showed that life satisfaction was higher in active sport participants ($p<0.05$). When healthy life style behaviours were considered, students who participated in sport activities had higher mean values from "Physical Activity" and "Nutrition" subscales ($p<0.001$). The highest correlation coefficients with life satisfaction were obtained from "Stres management" and "Health Responsibility" subscales ($r=.421$ and $r=.379$, $p<0.001$ respectively). Stres management, which means showing behaviours that decrease stres of life proved to increase life satisfaction. In general, individuals who received higher scores in healthy life style behaviours achived higher mean scores from life satisfaction scale.
Keywords : Recreation, Healthy Life Style Behaviours, Life Satisfaction

POS.418 Fiziksel Aktivite Amaçlı Park ve Rekreasyon Alanlarını Seçimini Etkileyen Faktörler

Hüseyin ÖZTÜRK
Gaziantep üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma fiziksel aktivite amaçlı park ve rekreasyon alanlarına gelen kullanıcıların mekân seçimini etkileyen faktörleri belirlemek amacı ile hazırlanmıştır. Araştırmanın evrenini Gaziantep ilinde fiziksel aktivite amacıyla parklara gelen kişiler oluşturmaktadır. Araştırmaya 621 kişi katılmıştır. Araştırma için Gümüş ve diğerleri (2015) tarafından Türkçeye uyarlanan Fiziksel Aktivite Mekânı Değerlendirme Ölçeği (FAMDÖ) kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizi için SPSS 22 istatistiksel paket program kullanılmıştır. Araştırma için normal dağılıma sahip değişkenler için iki bağımsız grup karşılaştırmasında t testi, ikiden fazla bağımsız grubun karşılaştırmasında ANOVA ve Tukey çoklu karşılaştırma testleri ve tanıtıcı istatistik olarak frekans, yüzde ve ortalama değerlerinden yararlanılmıştır. Araştırma sonucunda; cinsiyet değişkenine göre Fiziksel Aktivite Mekânı Değerlendirme Ölçeği puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı, medeni durum ve sigara kullanma değişkenine göre Fiziksel Aktivite Mekânı Değerlendirme Ölçeği mekân seçimi alt boyutu puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaştığı, eğitim durumu ve yaş değişkenine göre Fiziksel Aktivite Mekânı Değerlendirme Ölçeği aktivitelere katılamama alt boyutu puanları anlamlı bir şekilde farklılaştığı sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Anahtar Kelimeler: Park, Rekreasyon, Fiziksel Aktivite.

POS.418 Physical Activity Affecting Property and Recreation Park Field of Selection Factors
This study aimed to determine physical activity and factors affecting the choice of parking space users from the recreation area is prepared with. The purpose of the research population in Gaziantep physical activity consists of people coming to the park. 621 people participated in the research. Silver and others for Research (2015) Spatial adapted into Turkish by the Physical Activity Rating Scale (FAMDÖ) is used. For the analysis of data obtained in this study using SPSS 22 statistical package was used. two independent samples t-test to compare variables with normal distribution for the study, the comparison of more than two independent groups ANOVA and Tukey's multiple comparison tests and descriptive statistics as frequency, percentage and average values were used. Research; the Physical Activity Spatial Rating Scale score according to gender did not differ in a meaningful way, marital status, and according to variables using the Cigar Physical Activity Spatial Rating Scale venue choice of the sub scores that significantly differentiated, Physical Activity Spatial Rating Scale by education level and age variables inability to participate in activities subscale scores have reached the conclusion that differ in a meaningful way. Physical Activity Spatial Rating Scale was no significant difference according to gender, Physical Activity Spatial Rating Scale Space Selection subscale and marital status, and there is a significant difference in smoking status, physical activity Spatial Rating Scale inability to Join Why are education and age variables were statistically significant with lower size It concludes that it was concluded.
Keywords : Park, Recreation, Physical Activity.

POS.424 Park ve Rekreasyon Alanlarina İlişkin Katilim Engelleri Ölçeğinin Geliştirilmesi

Hüseyin GÜMÜŞ[1], Sema Alay ÖZGÜL[2]
1 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Rekreasyonel etkinlik alanları, boş zamanın şekline, süresine, katılım tarzına, iklimsel, ekonomik, coğrafi durumlar ile içinde yaşanılan toplumun kültürüne göre farklılıklar gösterebilmektedir. Bu faktörlere ülkenin sanayileşmiş yapısını ve politikalarını da eklemek mümkündür. Zira ülkelerin gelişmişlik düzeyleri boş zamanla ilgili anlayış ve uygulamalarda değişiklik yaratmaktadır. (Koçyiğit ve Yıldız, 2014). Son yıllarda adını sıklıkla duyduğumuz rekreasyon alanlarının yapımında büyük bir artış göze çarpmaktadır. Park ve rekreasyon alanlarının halk tarafından da yoğun bir şekilde kullanımının sağlanabilmesi için bireyleri bu alanlarda kısıtlayan nedenlerin araştırılması önemlidir. Bu nedenle bu araştırmanın amacı park ve rekreasyon alanlarına ilişkin rekreasyon alanı katılım engelleri (RAKE) ölçeğinin geliştirilmesidir. Araştırmaya gönüllü olarak 580 [18-55 yaş (=28.34, ss=9.90), %55.7 (323)'si kadın, %44.3 (257)'si erkek] birey katılmıştır. Açıklayıcı faktör analizi sonucunda ölçeğin 5 boyutlu olduğu görülmüştür. Ölçeğin güvenirliğine ilişkin Cronbach Alfa katsayıları hesaplanmış ve "Güvenlik Engeli" alt boyutunda 0.91; "Zaman Engeli" alt boyutunda 0.82; "Arkadaş Engeli" alt boyutunda 0.86; "Spor Alanı Engeli" alt boyutunda 0.87 ve "Bireysel Engel" alt boyutunda 0.84 olarak bulunmuştur. Toplam varyans açıklama oranı %71.234 olan RAKE ölçeğine ilişkin Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) uyum iyiliği değerlerinin yeterli olduğunu, dolayısıyla modelin istatistiksel olarak anlamlı bir model olduğunu söylemek mümkündür. Elde edilen korelasyon değerleri rekreasyon alanı katılım engelleri ölçeğinin yapı geçerliğinin yeterli düzeyde olduğu şeklinde yorumlanabilir.
Anahtar Kelimeler : Rekreasyon, Katılım, Engel, Ölçek

POS.424 Barriers to Participation in Recreation Area (Bpra): Scale Development Study

Recreational activity areas may vary according to the type of leisure, leisure duration, participation style, climatic, economic, society's culture that lived in the geographical conditions. These factors can also add structure and policies of the industrialized countries. Because the level of development of the country is creating changes in the understanding and practice related to leisure (Kocyigit ve Yildiz, 2014). In recent years in the construction of recreational area that we frequently hear the name a large increase is outstanding. It is important to investigate the reasons that restrict individuals in these areas in order to provide the intensive use by the public. Therefore, the aim of the this research development of barriers to participation in recreation area (BPRA) scale related to park and recreation areas. The scale was conducted on a total of 580 individuals [18-55 years of age (x= 28.34, ss= 9.90), 55.7 % (323) females, 44.3 % (257) males]. It has been observed that the scale was 5-dimensional as a result of Explanatory Factor Analysis (EFA). Cronbach Alpha factors regarding the reliability of the scale was measured and it was found that security barrier was 0.91 at sub-dimension, time barrier was 0.82 at sub-dimension, friends barrier was 0.86 at sub-dimension, sports field barrier was 0.87 at sub-dimension, and individual barrier was 0.84 at sub-dimension. It is possible to say that the model is a statistically significant model and that Confirmatory Factor Analysis (CFA) well-accordance values are sufficent according to BPRA scale whose total estimating variance rate is 71,234 %. It may be interpreted that the correlation values obtained show that the constrution value of the scale of the recreation area participation barriers is sufficient.
Keywords : Recreation, Participation, Barrier, Scale

POS.451 Ders-Boş Zaman Çatışma Ölçeğinin Tükçe'ye Uyarlanması, Geçerlilik ve Güvenirlilik Çalışması

Utku IŞIK, Mehmet DEMİREL
Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; Tsaur et al. (2012) iş-boş zaman çatışmasını ölçen, bu çatışmanın nedenlerini ve boyutlarını ortaya koydukları measurement of work-leisure conflict 'nin Tükçeye uyarlanması, bu ölçeğin soru maddelerini reverans alarak Üniversite öğrencileri için yeni bir ders-boş zaman çatışma ölçeğinin geliştirilmesi ve geçerlilik-güvenirlilik çalışmasının yapılmasıdır. Çalışmaya toplam 306 öğrenci katılmıştır. Çalışmanın temelini oluşturan "Measurement of Work-Leisure" ölçeğinin öncelikli olarak dilsel eşdeğerliliğinin sağlanması amacı ile; Türkçe'ye çevrilme çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Ölçeğin geçerlilik çalışmaları sırasıyla Açıklayıcı ve Doğrulayıcı Faktör analizleri kullanılarak yapılmıştır. Ölçeğin güvenirliliği ise Cronbach Alfa İç tutarlılık katsayısı, Yarıya Bölme Yöntemi ve Guttman Güvenirlik Katsayıları ile ulaşılmıştır. Yapılan analizler sonucunda ölçeğin Türkçe geçerlilik ve güvenirliliği koşullarını sağladığı görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Ders Boş Zaman çatışma, ölçek Geliştirme, Geçerlilik, Güvenirlilik

POS.451 Turkish Adaptation of Study-Leisure Conflict Scale, Its Validity and Reliability
This study aimed to adapt to Turkish the measurement of work-leisure conflict developed by Tsaur et al. (2012) to measure work-leisure conflict and to present the causes and dimensions of the conflict and to develop a new study-leisure conflict scale for university students based on the items of this scale and to undertake reliability and validity studies for the new measure. A total of 306 students took part in the study. First of all, "Measurement of Work-Leisure", the foundation for this study, was translated into Turkish in order to ensure linguistic equivalence. Validity was investigated by using explanatory and confirmatory factor analyses. Reliability was calculated by utilizing Cronbach Alpha internal consistency coefficient, split halves method and Guttman reliability coefficient. Statistical results obtained from the study show that the adapted Turkish version of the scale was a valid and reliable measurement instrument.
Keywords : Study-leisure Conflict, Scale Development, Validity, Reliability

POS.496 Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Etkinliklerine Katılım Biçimlerine Göre Tutumlarının İncelenmesi

Emrah SERDAR[1], Utku IŞIK[2], Mehmet DEMİREL[2], Şeniz PARLAKKILIÇ[3]
1 İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 DumlupınarÜniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
3 İstanbul Gelişim Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı, üniversitede öğrenim gören öğrencilerin aktif veya pasif olarak katıldıkları serbest zaman etkinliklerine yönelik tutumlarını farklı değişkenlere göre incelemektir. Bu amaç doğrultusunda tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilmiş olan 82 (%41,0) "Kadın" ve 118 (%51,0) "Erkek" toplam 200 üniversite öğrencisi çalışmaya gönüllü olarak takılmıştır. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, İstanbul Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından hazırlanmış kişisel bilgi formuna ek olarak, öğrencilerin serbest zaman etkinliklerine yönelik tutumlarını belirlemek için, Raghep ve Beard (1982) tarafından geliştirilen, Akgül ve Gürbüz (2010) tarafından Türkçe' ye uyarlanan "Boş Zaman Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde (%) ve frekans (f) yöntemleri; verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Shapiro Wilks normallik testi uygulanmış ve bunun neticesinde verilerin non-parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra anlamlı farklılıkların belirlenmesi için Mann –Whitney U ve Kruskall Wallis testleri uygulanmıştır. Yaş değişkenine göre boş zaman tutum ölçeğinin alt boyutlarında ve toplam puanlarında anlamlı farklılık rastlanmazken ($p>0.05$); cinsiyet değişkenine göre boş zaman tutum ölçeğinin bilişsel alt boyutunda kadın öğrenciler, erkek öğrencilere oranla daha yüksek skor elde etmişlerdir ($z=-3,340$; $p<0.05$). Sportif etkinliklere aktif olarak katılan katılımcılar, boş zaman tutum ölçeğinin bilişsel alt boyutunda pasif olarak katılan katılımcılara oranla daha yüksek puan elde etmişlerdir($z=-2,736$; $p<0.05$). Sosyal etkinliklere aktif olarak katılan katılımcılar, pasif katılımcılara göre boş zaman tutum ölçeğinin tüm alt boyutlarında anlamlı farklılık görülmüştür ($z=-3,823$; $-2,872$; $-3,775$; $p<0.05$). Kültürel etkinliklere ise katılım biçimleri arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır ($p>0.05$). Sonuç olarak; kadın katılımcıların serbest zaman etkinliklerine yönelik tutumlarının erkek katılımcılardan daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Sportif ve sosyal etkinliklere aktif olarak katılım gösteren katılımcıların etkinliklere yönelik tutumları pasif katılımcılardan daha yüksek olduğu ve serbest zamana yönelik tutumlarını olumlu yönde etkilemektedir.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Serbest Zaman Etkinlikleri, Serbest Zaman Katılımı, Serbest Zaman Tutumu

POS.496 Examining the Attitudes of the College Students Based on the Way of Attending to Leisure Activities

The purpose of the study is to examine the attitudes of the college students regarding leisure activities that they actively or passively attend based on different variables. 82 "Female" (41,0%) and 118 "Male" (51,0%), 200 college students in total, who were chosen with random sampling method in the direction of this purpose, have voluntarily participated to the research. In the research, the scanning model has been applied. The sample of the research consists of the students studying at the Sport Sciences Faculty of İstanbul University. As the data collection tool in the study, in addition to personal details form prepared by the researcher, in order to determine the attitudes of the students towards leisure activities, "The Leisure Attitude Scale" has been used, which has been developed by Raghep and Beard (1982) and adapted into Turkish by Akgül and Gürbüz (2010). In order to determine the distributions of the personal details of the participants, methods of percentage (%) and frequency (f) have been used; and in order to determine that if the data had a normal distribution, Shapiro Wilks normality tests has been applied. and as a result of this, after it has been seen that the data was suitable for the non-parametric test conditions, Mann-Whitney U and Kruskall Wallis tests have been applied in order to determine the significant differences. While there has not been found any significant differences in sub-dimensions of the leisure attitude scale and total points based on the age variable ($p>0.05$), female students have made higher points in proportion to male students in sub-dimension of the leisure attitude scale based on the gender variable ($z=-3,340$; $p<0.05$). Participants participating to sports activities actively have made higher points in proportion to participants participating passively in the cognitive sub-dimension of the leisure attitude scale ($z=-2,736$; $p<0.05$). There has been found a significant difference between the sub-dimensions of the leisure attitude scales of participants participating social activities actively and participants participating passively ($z=-3,823$; $-2,872$; $-3,775$; $p<0.05$). However, there has not been found any significant relations between the way of participating to cultural activities ($p>0.05$). As a result, it has been determined that the attitudes of female participants towards leisure activities were higher than the male participants. Attitudes of the participants participating to the sports and social activities actively were higher than the participants participating passively; and their attitude towards leisure time is positively affecting.
Keywords : Leisure, Leisure Activities, Leisure Participation, Leisure Attitude

POS.519 Darüşşafaka Spor Tesisi Üyelerinin Serbest Zamanda Algıladıkları Özgürlük ve Boş Zaman Engelleri Düzeylerinin İncelenmesi

Tebessüm AYYILDIZ, Merve KARAMAN, Suat KARAKÜÇÜK, Şenol GÖRAL
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma Darüşşafaka spor tesisi üyelerinin serbest zamanda algılanan özgürlük ve boş zaman engelleri düzeylerinin belirlenmesini ve aralarındaki ilişkiyi ortaya koymayı amaçlamıştır. 207 katılımcı ile gerçekleştirilen araştırmada Witt ve Ellis (1985) tarafından geliştirilen "Serbest Zaman Teşhis Bataryası" nın (Leisure Diagnostic Battary) bir bölümü olan 25 maddelik "Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük Ölçeği-SZAÖÖ" (Perceived Freedom in Leisure) ve Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilen, Karaküçük ve Gürbüz (2007) tarafından Türkçeye uyarlanan "Boş Zaman Engelleri Ölçeği-18" veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, t- testi, ANOVA, Tukey testi ve korelasyon analizi kullanılmıştır. Analiz sonuçları, katılımcıların serbest zamanlarda algılanan özgürlük düzeylerinin cinsiyet, yaş, eğitim ve algılanan gelire göre değişmediğini göstermektedir. Katılımcıların BZEÖ toplam puanları, alt boyutlardan tesis ve ilgi eksiliği cinsiyete göre değişirken, eğitim seviyesine göre sadece arkadaş eksikliği alt boyutunda farklılık gözlemlenmiştir. Ayrıca katılımcıların SZAÖÖ düzeyleri ve BZEÖ toplam puanları ve alt boyutları arasında pozitif yönlü zayıf bir ilişki bulunmaktadır. Sonuç olarak, Darüşşafaka spor tesisi üyelerinden kadınların erkeklere göre, eğitim seviyesi ilkokul olanların lise ve lisans olanlardan, ortaokul olanların ise lisans olanlardan boş zamanlarını değerlendirirken karşılaştıkları engeller daha fazladır. Bununla birlikte katılımcıların serbest zamanda algıladıkları özgürlük düzeylerini artarken, boş zaman engelleri düzeylerinin de az olsa bir artış gösterdiği görülmektedir, arkadaş eksikliği, tesis yetersizliği gibi etmenlerin bu sonuca etki ettiği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Darüşşafaka, Spor Tesisi, Serbest Zamanda Algılanan özgürlük, Boş Zaman Engelleri

POS.519 The Examination of Leisure Percieved Freedom and Leisure Constraints Levels of Darüşşafaka Sport Facility Members

This study aims to designate perceived freedom in leisure and level of leisure constraint of individuals who are the members of Darüşşafaka sports facility and to find out the relation between them. "Percieved Freedom Scale" which is a part of Leisure Diagnostic Battary and has 25 items, was developed by Witt and Ellis (1985) is used in the study, and "Leisure Constraint Scale" which was developed by Alexandris and Carroll (1997) and adopted to Turkish by Karaküçük and Gürbüz (2007) is used as data collection tool in the study includes 207 participants. Through the analysis of the data, descriptive statistics, t-test, ANOVA, Tukey test, and correlation analysis is used. The results of the analysis indicate that the perceived freedom level of participants is not changed by gender, age, education and perceived income. The total points of LCS, facility sub-dimension and lack of interest sub-dimension are changed by gender meanwhile education level is changed only if lack of friend sub-dimension. Furthermore, there is a positive and weak correlation between LPF levels and LCS total points and LCS's sub-dimensions. As a result, the woman participants among the Darüşşafaka sport facility have more leisure constraints than men and primary education level of participation have more leisure constraints than the high school education level and undergraduate level, secondary school level of participations have more leisure constraints than undergraduate level. In addition, when percieved leisure freedom level increases leisure constraint level increases also a bit. It can be said that the results are effected by factors as the lack of friends and the lack of facility.
Keywords : Darüşşafaka, Sport Facilities, Leisure Percieved Freedom, Leisure Constraints

POS.531 Üniversite Öğrencilerinde Serbest Zaman Engelleri, Engellerle Baş Etme Stratejileri ve Kolaylaştırıcılarının Serbest Zaman Aktivitelerine Katılım ile İlişkisi

Tennur Yerlisu LAPA , Hülya HAZIRLAR
1 Akdeniz Üniversitesi ,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; üniversite öğrencilerinde serbest zaman engellerinin, engellerle baş etme stratejilerinin ve serbest zaman kolaylaştırıcılarının serbest zaman aktivitelerine katılımları ile ilişkisini saptamaktır. Araştırmanın evreni Akdeniz üniversitesinde merkez kampüsünde farklı birimlerde öğrenim gören öğrenci oluştururken, örneklemi ise rastgele örnekleme yöntemi ile üniversitenin değişik birimlerinde 352 kadın ($Ort_{yaş}$=20.83±1.85) ve 323 erkek ($Ort_{yaş}$=21.23±1.89) toplam 675 ($Ort_{yaş}$=21.02±1.88) öğrenciden oluşmaktadır. Çalışmada bireylerin serbest zaman engellerini ölçmek amacı ile Carroll ve Alexandris (1997) tarafından geliştirilen ve Karaküçük ve Gürbüz (2006) tarafından Türkçeye uyarlanıp geçerlik güvenirlik çalışması yapılmış olan ve Gürbüz ve diğ. (2012) tarafından yapı geçerliliği test edilmiş olan "Boş Zaman Engelleri Ölçeği", bireylerin serbest zaman engelleri ile baş etmek için geliştirdikleri stratejileri ölçmek amacı ile Hubbard ve Mannell (2001) tarafından geliştirilen, Elkins (2004) tarafından rekreasyonel kampüs sporlarına modifiye edilen ve Beggs ve diğ. (2005) tarafından geçerliği doğrulanan, Türk üniversite öğrenciler için Türkçe adaptasyonu Yerlisu Lapa (2014) tarafından gerçekleştirilmiş olan "Serbest Zaman Engelleri ile Baş Etme Stratejileri Ölçeği" ve bireylerin serbest zaman kolaylaştırıcılarını ölçmek amacıyla Kim ve diğ. (2011) tarafından geliştirilen ve Türkçeye uyarlanma çalışması Gürbüz ve diğ. (2015) tarafından yapılan "Serbest Zaman Kolaylaştırıcıları Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik frekans, yüzde, aritmetik ortalama ve standart sapma kullanılmış ve ilişkiyi saptamak için Spearman'ın sıralama korelasyon katsayısına bakılmıştır. Sonuçlar .05 ve .01 anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir. Sonuç olarak; öğrencilerin serbest zaman engelleri ile serbest zaman aktivitelerine katılım arasında negatif doğrusal ilişki saptanırken, serbest zaman engellerle baş etme stratejileri ve serbest zaman kolaylaştırıcıları ile serbest zaman aktivitelerine katılım arasında pozitif doğrusal ilişki saptanmıştır. Bu sonuca göre; yüksek engel aktivitelere katılımını düşürürken, yüksek baş etme stratejileri ve kolaylaştırıcı faktörler aktivitelere katılımı artırmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman Engelleri, Serbest Zaman Engelleriyle Baş Etme Stratejileri, Serbest Zaman Kolaylaştırıcıları, Katılım

POS.531 The Correlation of Leisure Constraints, Constraint Negotiation Strategies and Facilitators with Leisure Participation of University Students

The aim of this study was to determine the correlation of leisure constraints, leisure constraints negotiation and leisure facilitators with leisure participation of university students. The population of the study consists of university students who studies in the various departments of Akdeniz University. Accordingly the sample of the study consisted of 352 woman (M_{age}=20.83±1.85) and 323 men (M_{age}=21.23±1.89) totaling 675 students (M_{age}=21.02±1.88) which was selected randomly. In this study to test the leisure constraints of participants "Leisure Constraints Scale" was used which was developed by Carroll and Alexandris (1997) and adapted into Turkish by Karaküçük and Gürbüz (2007) and the structural validation tested by Gürbüz et al. (2012). For testing the leisure negotiation strategies of participants "Leisure Negotiation Strategies Scale" which was developed as a scale by Hubbard and Mannell (2001), modified to recreational campus sports by Elkins (2004) and whose validation has been verified by Beggs et al. (2005) was utilized and adapted into Turkish for university students by Yerlisu Lapa (2014). Also, for measuring the leisure facilitators of individuals "Leisure Facilitators Scale" was applied which was developed by Kim et al. (2011) and adapted into Turkish by Gürbüz et al. (2007). In the data analysis for descriptive statistics, frequency, percentage, mean and standard deviation were utilized and Spearman's rank correlation coefficient was used to determine the relationships. Results were assessed in .05 and .01 significance level. In conclusion, it was found that there was a negative linear correlation between leisure constraints and leisure participation; a positive linear correlation between leisure negotiation strategies and leisure facilitators with leisure participation. According to this result; higher constraints decrease participation in activities, higher negotiation strategies and facilitating factors increase participation in activities.
Keywords : Leisure Constraints, Constraint Negotiation Strategies, Leisure Facilitators, Participation

POS.576 Basketbol Maçlarına Seyirci Olarak Katılımı Arttırmada Rekreatif Eğlence Pazarlamasının Rölünün Incelenmesi

Adem PALA[1], İbrahim EDİN[2]
1 Muğla Sıtkı Koçman Universitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; basketbol maçlarına seyirci olarak katılımı arttırmada rekreatif eğlence pazarlamasının rolünün incelenmesidir. Gereç ve Yöntem olarak; Çalışmada, araştırmacı tarafından geliştirilen ve 5 alt boyuttan oluşan (Rekreasyon, Kalite, Tutundurma, Tesis ve Aidiyet) "Rekreatif Eğlence Pazarlaması Ölçeği" kullanılmıştır. 25 sorudan oluşan deneme ölçeği İstanbul İl'inden tesadüfi yöntemle seçilen 100 kişiye uygulanmış yapılan faktör analizi sonucunda 3 madde ölçekten çıkartılmıştır. Örneklemden elde edilen verilerin yeterliliğinin saptanması için KMO (0,887) testi yapılmıştır. Güvenirlik için Crombah Alfa= (0,819) olarak çıkmıştır. Nihai anket Fenerbahçe Ülker ve Anadolu Efes Basketbol kulüplerinin maçlarına gelen ve tesadüfi örneklem yöntemiyle seçilen 251'i kadın 820'si erkek toplam 1021 kişiye uygulanmıştır. Araştırmanın analizinde istatistik paket programı kullanılmış ve istatistik incelemelerinde frekans dağılımları, çapraz tablolama ve ANOVA testleri uygulanıştır. Bulgular; Maçlara gelen seyircilerinin ağırlıklı olarak 18-35 yaş aralığında erkek seyirciler oldukları belirlenmiştir. Seyircilerin eğitim durumlarında kalite alt boyutu için anlamlı farklılık olduğu görülmektedir. ($p<0.05$). Katılımcılar basketbolu destekledikleri için maçlara geldiklerini belirtirken, daha çok arkadaşları ile maçlara gelmeyi tercih etmektedirler. Sonuçlar; Seyircilerin maçlara, sadece takımlarını desteklemek için değil aynı zamanda eğlenmek ve maçları aileleri ile güzel vakit geçirebilecekleri rekreatif bir etkinlik olarak gördükleri için katıldıkları tespit edilmiştir
Anahtar Kelimeler : Pazarlama, Rekreatif Eğlence, Spor

POS.576 The Analysis of Recreation Entertainment Marketing's Role on Increasing Attendance to Basketball Matches as A Spectator

Purpose of this work is the analysis of recreation entertainment marketing's role on increasing attendance to basketball matches as a spectator. As a tools and method; "Recreation Entertainment Marketing Scale", which was developed by the researcher and consisting of 5 sub-dimensions (Recreation, Quality, Promotion, Facility, Belonginig) , is used in the work. Testing scale, which consists of 25 questions, has been applied to 100 people randomly chosen in İstanbul province and as a result of factor analysis 3 items were removed from the scale. KMO (0,887) test was applied in order to determine the efficiency of the data gained by the sample. Cronbach's Alpha is measured as (0,819) for reliability. The final survey was conducted with 251 women and 820 men 1021 people chosen with random sampling method who attend Fenerbahçe Ülker and Anadolu Efes Basketball Clubs' matches. For the analysis of the research statistical package programme was used and frequency distributions, cross tabulation and ANOVA testing was applied for the statistical analysis. Findings; It was determined that the audience attending the matches are mainly the male audience between the age of 18-35. There was statisticly significiant differences between education level and qualty sub-dimension ($p<0.05$). Participant come to match to support their basketball clubs and also they participate with teir friends. Results; It was determined that the audience attend the matches not only support their teams but also have fun and they see the matches as a recreative activity to spend a nice time with their families.
Keywords : Marketing, Recreative Entertainment, Sports.

POS.681 Gençlik Hizmetleri Etkinliklerine Katılanların Hizmet Kalitesi Algısı Bolu Örneği

Güçlü ÖZEN[1], Erdem DEMİRSOY[2], Hanifi ÜZÜM[1]
1 AİBÜ, BESYO, Türkiye
2 Milli Eğitim Bakanlığı, 50.Yıl Ilköğretim Okulu, Türkiye

ÖZET
Hizmet kalitesi, sunulan ürün veya hizmeti kullanan kişinin hizmetle ilgili istek ve beklentilerinin karşılanma derecesidir. Araştırma genel tarama modelinde olup veriler anket ile toplanmıştır. Araştırmanın örneklemi çalışma evreni ile aynı olup Gençlik Hizmetleri bünyesinde farklı branşlarda etkinliklere devam eden ve çalışmamıza gönüllü katılan 65 kişiden oluşmaktadır. Araştırmada Köşker, Demir ve Çimen (2012) tarafından geçerliliği ve güvenirliliği Türkiye için yapılan, Rekreasyonel Spor Hizmetleri Kalite Ölçeği (The Scale of Service Quality in Recreational Sport: SSQRS; Ko ve Pastore, 2005) kullanılmıştır. Rekreasyonel Spor Hizmetleri Kalite Ölçeği (RSHKÖ), 4 alt boyutlu olup 38 maddeden oluşmaktadır. Bu alt boyutlar, program kalitesi (9 madde), etkileşim kalitesi (8 madde), çıktı kalitesi (12 Madde) ve fiziksel çevre kalitesi (9 madde) dir. Bu çalışmanın amacı Gençlik Hizmetleri bünyesinde ücretsiz olarak açılan etkinliklere katılım sonucu algılanan hizmet kalitesinin farklı değişkenler açısından incelenmesidir. Yapılan istatistiksel analizler sonucunda, cinsiyet değişkeni açısından program kalitesi ve fiziksel çevre alt boyutlarında; etkinliklere katılım yılı ve haftalık kullanım sıklığı değişkeni açısından, program kalitesi, etkileşim kalitesi ve çıktı kalitesi alt boyutlarında ve günlük kullanım süresi değişkenini açısından, program kalitesi, etkileşim kalitesi, çıktı kalitesi ve fiziksel çevre kalitesi alt boyutlarında anlamlı fark olduğu ($p<.05$) tespit edilmiştir. Sonuç olarak katılımcıların orta düzeyde hizmet kalite algıları olduğu, program kalitesi ve fiziksel çevre alt boyutlarında bayanların hizmet algısının daha yüksek olduğu ve yıllık, haftalık ve günlük kullanım süresi arttıkça algılanan hizmet kalitesinin azaldığı söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Gençlik Hizmetleri, Rekreatif Etkinlikler, Hizmet Kalitesi

POS.681 Youth Service Particiants' Perception of Service Quality Model Bolu

Service quality is is the degree of a person's service-related requests and meeting of their expectations who uses the product or the service. Research was based on data collected by the survey model . The sample is the same as the Youth Services within the scope of the research work ongoing in different branches of activities and consists of 65 volunteers who participated in the study. In the study, the adapted scale by validity and reliability for Turkey version [by Köşker, Demir ve Çimen (2012)] Recreational Sports Services Quality Scale (The Scale of Service Quality in Recreational Sport SSQRS ; Ko and Pastore , 2005) was used. Recreational Sports Services Quality Scale (RSHKÖ) consists of 38 articles within 4 sub -D .The sub-scales are; the program quality, interaction quality, output quality and the physical environment quality. The purpose of this study is to examine the different variables in terms of perceived quality by participating in free drop- in youth services. According to the statistical analysis, it was determined that in terms of gender program quality, and the environment sub-scales; in terms of year of participation in the event and the weekly frequency of use, program quality, interaction qualitty and output quality sub-scales; in terms of daily usage time program quality, interaction quality, output quality sub-scales significant difference ($p <.05$). As a result, the level of service quality perceptions of the participants is in the middle, the quality of the programme and physical environment dimension is higher by the female participants and as the annual, weekly and daily use duration increases; a decrease in perceived quality of services can be observed.
Keywords : Youth Services, Recreational Activities, Quality of Service

POS.691 Bir Günlük Açık Alan Eğitiminin Üniversite Öğrencilerinin Öz-Etkililik Algılarına Etkisi

Nuh Osman YILDIZ[1], Güçlü ÖZEN[1], Tayfun Gürkan BOSTANCI [2]
1 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Kafkas Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Öz yeterlik bireyin olası durumlar ile başa çıkabilmek için gerekli olan eylemleri ne kadar iyi yapabildiğine ilişkin inançları olarak tanımlanır. Öz yeterlik inancının bireyin doğru ya da yanlış etkinlikler yapma davranışını etkilediğini, aynı zamanda bireyin bir sorun ile karşılaştığında sorunu çözmek için ne kadar çaba harcayacağı ve ne kadar ısrarcı olacağının belirtisi olduğunu da vurgulamaktadır. Bireylerin kendi yaşantılarından, deneyimlerinden öğrenmeleri ve bu öğrenmenin sonuçları güvenli bir şekilde değerlendirmelerine dayalı eğitim sistematiği yaşantısal öğrenme olarak adlandırılmakta ve kişisel gelişim ve öğrenme için önemli bir metod olarak kullanılmaktadır. Farklı bir atmosferde katılımcılarına alışkın olunmayan etkinlikler bütünü ile onları konfor alanlarından çıkmalarını sağlayan, katılımcıları, değişime ve kendileri ile başkalarını anlamayı başarmaları için cesaretlendirmek üzere planlamış ve yaşayarak öğrenme prensibine dayanan açık alan eğitimi bir katalizatör olarak iş görmektedir. Araştırma tek grup ön test- son test modelinde tasarlanmıştır. Araştırmanın örneklemi çalışma evreni ile aynı olup üniversite öğrencilerimizden Dağcılık ve Doğa sporları topluluğuna aktif olarak katılan ve açık alan eğitimine gönüllü katılan 90 (50 erkek, 40 bayan) öğrenciden oluşmuştur. Açık alan eğitimi bir gün sürmüş olup program, literatürün de desteklediği biçimde dizayn edilmiştir. Bu süreç içerisinde; açılış toplantısı, ki bu toplantıda yapılacaklar, konfor alanı, yaşayarak öğrenme ve davranışların transferi gibi konular yer almış, takip eden zaman dilimlerinde 2 adet yüksek aktivite, iletişim ve problem çözmeye dayalı 1 adet inisiyatif aktivitesi yer almıştır. Ölçüm için Sherer ve arkadaşları tarafından 1982 yılında geliştirilen Öz Etkililik-Yeterlilik Ölçeği (ÖEYÖ)kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe formunun güvenilirlik ve geçerliliği 1999 yılında Gözüm ve Aksayan tarafından yapılmıştır. Bu çalışmanın amacı öğrencilerin katıldığı açık alan etkinliğinin onların öz-etkililik algı düzeyine etkisinin tespit edilmesidir. Yapılan istatistiksel analizler sonucunda, açık alan eğitiminin cinsiyet bağımsız değişkeni açısından bir fark yaratmadığı ($p>.05$), ancak katılımcıların öz-etkililik algılarında anlamlı pozitif etkisinin olduğu ($p<.05$) tespit edilmiştir. Sonuç olarak açık alan etkinlikler bütününün, katılımcıların öz-etkililik algılarını olumlu etkilediği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Öz-etkililik, Açık Alan Eğitimleri, Yaşantısal öğrenme

POS.691 The Effect of One-day Outdoor Education on University Students' Self- efficacy

The study was in pretest-posttest design as one group and the data was collected by survey. The sample of survey is the same with target population of the study and composed of 90 univesity student (50 men – 40 women), which play an active role in The community of Mountain climbing and outdoor sports and volunteer for outdoor education. Outdoor education lasted one day and was designed in accordance with program literature. Within this period, there is opening meeting in which actions to be taken, comfort zone , learning by experience, transfer of behaviours, in following periods, there are two numbers of high activity and one number of initiative activity which is based on communication and problem-solving. Self-efficacy scale was used for measurement which was developed in 1982 by Sherer and his (her) friends. The trustworthiness and validity of the Turkish version of the scale was tested in 1999 by Gözüm and Aksayan. The purpose of this study is to determine the effect of outdoor education which the students participate in to perception level of their self-efficacy.According to committed statistical analysis, it is determined that outdoor education doesn't make a difference in independent variable of gender ($p>05$) , but has a positive effect on self-efficacy perception of participants ($p<05$). As a result, it is possible to say that the series of outdoor activities affects the self-efficacy perception of participants positively.
Keywords : Self-efficacy , Outdoor Education , Experiential Learning

POS.719 Üniversite Öğrencilerinde Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük ve Sıkılma Algısında Sosyal Bağlılığın Rolü

Feyza Meryem KARA, Ali Çağrı GÜCAL
Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Spor Bilimleri Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinde sosyal bağlılığın serbest zamanda algılanan özgürlük ve sıkılma algısını belirlemedeki rolünün araştırılması ve sosyal bağlılık, algılanan özgürlük ve sıkılma algısının cinsiyet, düzenli fiziksel aktivite ve alkol kullanma durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığının incelenmesidir.
Yöntem: Çalışmaya 216 (X yaş;21.78±1.86) üniversite öğrencisi katılmıştır. Katılımcılara, "Sosyal Bağlılık Ölçeği", "Serbest Zamanda Algılanan Özgürlük" ve "Serbest Zamanda Sıkılma Algısı Ölçeği" ile araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" uygulanmıştır. Üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılıklarının serbest zamanda algılanan özgürlük ve sıkılma algılarını belirleyip belirlemediğini inceleme amacı ile Çoklu Adımsal Regresyon Analizi yapılmıştır. Cinsiyete ve fiziksel aktiviteye katılma durumuna göre algılanan özgürlük ve sıkılma algısındaki farklılığı test etmek için 2 x 2 (Cinsiyet x Fiziksel Aktiviteye Katılma) Çoklu Varyans Analizi (MANOVA); sosyal bağlılığı cinsiyet ve fiziksel aktiviteye katılma durumuna göre incelemek için ise 2 x 2 (Cinsiyet x Fiziksel Aktiviteye Katılma) Varyans Analizi (ANOVA) yapılmıştır. Çoklu Adımsal Regresyon Analizi sonuçları; üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılıklarının serbest zamanda algılanan özgürlük alt boyutlarından bilgi ve beceri ($R=0.28$; $R^2=0.82$) alt boyutunun pozitif yönde belirleyicisi olduğunu göstermektedir($p<.01$). Bununla birlikte, serbest zamanda algılanan özgürlük alt boyutunun heyecan/eğlence ve serbest zamanda sıkılma algısı alt boyutlarının modele girmediği saptanmıştır($p>.05$). MANOVA sonuçları, serbest zamanda algılanan özgürlük ve sıkılma algısında fiziksel aktiviteye katılma durumuna göre farklılaştığını ($p<.05$) ancak cinsiyete göre farklılaşmadığını göstermektedir($p>.05$). Öte yandan, ANOVA sonuçları, sosyal bağlılık puanlarının cinsiyete göre farklılaşmadığını ($p>.05$) ve fiziksel aktiviteye katılma durumuna göre farklılık gösterdiğini ortaya koymuştur($p<.05$). Üniversite öğrencilerinin sosyal bağlılığın serbest zamanda bilgi ve becerilerini geliştirmeye yönelik güdümlerini pozitif yönde etkilediği saptanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Sosyal Bağlılık, Serbest Zamanda Algılanan özgürlük, Serbest Zamanda Sıkılma Algısı

POS.719 The Role of Social Connectedness in Prediction of Perceived Freedom in Leisure and Leisure Boredom in University Students

The purpose of this study was to investigate the role of social connectedness in prediction of perceived freedom in leisure and leisure boredom in university students and examine the sex, regular physical activity and using alcohol differences in these variables. Two hundred sixteen (Mage=21.78±1.86) university students participated in this study. "Social Connectedness Scale", "Perceived Freedom in Leisure Scale" and "Leisure Boredom Scale" were administered to participants. Stepwise Multiple Regression Analysis was used to determine whether university students' social connectedness predict their perceived freedom in leisure and leisure boredom. 2x2 (sex x physical activity participation) Multivariate Analysis of Variance (MANOVA) was used to test the sex and physical activity participation differences in perceived freedom in leisure and leisure boredom. Furthermore, 2x2 ANOVA was conducted to test sex and physical activity participation differences in social connectedness. Results of Regression Analysis indicated that social connectedness was a positively significant predictor of knowledge and skills ($R=0.28$; $R^2=0.82$) ($p<.01$). On the other hand, there was no significant predictor of excitement and amusement and leisure boredom ($p>.05$). The MANOVA results showed that participants' perceived freedom in leisure and leisure boredom scores differed with regard to physical activity participation ($p<.05$), but there were no differences with regard to sex ($p>.05$). On the other hand, ANOVA analysis indicated that no differences social connectedness with regard to sex ($p>.05$) and differed with regard to physical activity participation ($p<.05$).
Conclusion: It can be said that social connectedness was found positive direction of knowledge and skills in leisure time of university students.
Keywords : Social Connectedness, Perceived Freedom In Leisure, Leisure Boredom

POS.781 Rekreasyonda Kariyer Planlama

Kubilay ÖCAL, Mehmet BAYANSALDUZ
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Rekreasyon Bölümü, Türkiye

ÖZET
İçinde bulunduğumuz yüzyılda işsizlik, tüm ülkelerinin karşı karşıya bulundukları en önemli sorunlardan birisidir. Genç işsizlik oranı Türkiye'de %25,3 gibi yüksek bir orana ulaşmıştır (Durak ve Kaya 2014). Ancak Türkiye'deki asıl sorun bu işsizliğin zaman içinde iyileşmemesidir. Günümüzde 40.000'i aşkın Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu (BESYO) ve Spor Bilimleri Fakültesi (SBF) mezunu istihdam ile ilgili sorunlar yaşamaktadır. Bu rakamın önemli bir kısmı Rekreasyon Bölümlerinden mezun olan serbest zaman eğitmenleri, başka bir değişle rekreasyon liderleri oluşturmaktadır. Fakat bu alandan mezun olan uzmanların önemli toplumsal görevleri vardır. Serbest zamanlardaki sağlık ve fiziksel uygunluğun geliştirilmesi için rekreasyonel liderlik veya serbest zaman eğitmenliğinin hedef kitlesi toplumun tümü, özellikle kadınlar, çocuklar ve gençler, engelliler, yaşlılar ve düşük gelirliler gibi dezavantajlı gruplardır. Bu çalışmanın amacı rekreasyon alanında eğitim alan öğrencilerin üniversite eğitimleri öncesinde ve üniversite eğitimleri sırasında uyguladıkları kariyer planlama stratejileri ve öz liderlik becerilerini incelemek, bununla birlikte rekreasyon bölümlerinin öğrencilerin kariyer planlama süreçlerini insan kaynakları yönetimi perspektifinden nasıl yönettiklerini araştırmaktır. Çalışmada örneklem yöntemi olarak maksimum çeşitlilik örneklemesi uygulanmış ve her sınıftan sekizer kişi olmak üzere toplam 32 katılımcıyla dört adet odak grup görüşmesi yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak 4 temel başlık altında 15 soruluk bir anket formu geliştirilmiştir, bu form doğrultusunda odak grup görüşmeleri yapılarak ses kayıtları elde edilmiştir. Katılımcıların açık uçlu sorulara verdikleri sözlü açıklamalar içerik analizi yoluyla çözümlenmiştir. Sonuçlara göre katılımcıların tamamına yakın kısmı rekreasyon bölümünü ile ilgili bilgileri ilk kez özel yetenek sınavlarına hazırlanırken ya da bölüme girerken öğrendiklerini belirtirken, bu bölümün üniversite öncesi yaptıkları kariyer planları içerisinde hiçbir zaman yer almadığını belirtmişlerdir. Bunun yanında sonuçlar; öğrencilerin üniversite öğrenimleri sırada rekreasyon ile ilgili kariyer olanaklarını kısmen de olsa öğrendiklerini fakat üniversite eğitimi sonrasında rekreasyon alanında çalışmayı düşünmediklerini ortaya koymaktadır. Öğrencilerin öz liderlik becerileri araştırıldığında çoğunluğun yapmak istedikleri şeyler için kendilerini kolayca motive edebildikleri anlaşılırken neredeyse tamamına yakın kısmı bu motivasyonda devamlılık sağlayabilecek potansiyelleri olduğunu belirtmişlerdir.
Anahtar Kelimeler : Kariyer Planlama, Öz-liderlik, İnsan Kaynakları Yönetimi, Mesleki Rehberlik, Rekreasyon.

POS.781 Career Planning in Recreation

In our century one of the main problems of countries is unemployment. The unemployment ratio among young people reaches the 25. 3 percentages in Turkey and this seems a continuous rise (Durak and Kaya 2014). To speak more specifically there are more than 40.000 unemployed graduates of sport schools and faculty of sport sciences. Recreation department graduates constitute a large number in this amount. However the graduates of recreation departments have important responsibilities in increasing physical activity level of dis advantage groups in the society This study aims to examine the carrier development strategies and self-leadership capacities of recreation students before and during university education. Additionally managing career planning of students by recreation departments from the perspective of human resources management is also the main research problem of this study. Thirty two participants were selected from all four grades with maximum variation sampling and data were collected with focus group discussion. Participants were asked 15 questions under four main dimensions. Data were collected with tape recording and data was analyzed using the content analysis (open coding-thematising-categorization) method of qualitative analysis. According to the results, almost all of the participants mentioned that they did not have any kind of information until entrance examination or until the examination preparation courses. Additionally most of the students states that they get partial information about carrier opportunities in recreation during school but they do not want to carry on their career in recreation. When the self-leadership of participant was examined, it is found that students can motivate themselves when it is needed and most of them have potential to sustain this motivation until they succeed
Keywords : Career Planning, Self-Leadership, Human Resources Management, Vocational Counseling, Recreation.

POS.808 Egzersizde Davranışsal Düzenlemeler ve Sıkılma Algısı İlişkisi

Gizem KARAKAŞ, Ersin ESKİLER, Fikret SOYER
Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Sakarya, Türkiye

Çalışmanın amacı, egzersiz yapan bireylerin egzersizde davranışsal düzenlemeleri ile serbest zamanlarında sıkılma algıları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Bu amaçla çalışmaya serbest zamanlarında çeşitli üniversitelere bağlı fitness merkezlerine devam eden 94 kadın (¯Xyaş:22.04±2.47) ve 269 erkek (¯Xyaş:21.99±2.55) olmak üzere toplam 363 kişi dahil olmuştur. Çalışmanın verilerini elde etmeye yönelik Markland ve Tobin (2004) tarafından geliştirilen Ersöz vd. (2012) tarafından geçerlik güvenirlik çalışması yapılan Egzersizde Davranışsal Düzenlemeler Ölçeği-2 (EDDÖ-2) ile Iso-Ahola ve Weissinger'in (1990) geliştirdiği Kara vd.'nin (2014) Türkçe geçerlik güvenirliğini yaptığı Boş Zamanlarda Sıkılma Algısı Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin çözümlenmesi SPSS 20.00 programında betimsel istatistikler, faktör, korelasyon, regresyon, t-test, one-way ANOVA analizleriyle gerçekleştirilmiştir. Yapılan faktör analizleri sonucunda, EDDÖ-2'nin geçerlik güvenirlik çalışmasına göre farklılaştığı ve ölçeğin üç faktörde toplandığı görülmüştür. Dışsal düzenleme ve güdülenmeme alt boyutlarının tek faktörde toplanmasıyla elde edilen üç faktörlü yapının Kaiser-Meyer-Olkin değerinin .889 olduğu ve toplam varyansın %55.37'sini açıkladığı tespit edilmiştir. Boş zamanlarda sıkılma algısı ölçeğinin faktör yapısı orijinaline uygun şekilde iki faktörde toplanmıştır. Kaiser-Meyer-Olkin değeri .706 olarak bulunan ölçek, toplam varyansın %46.98'ini açıklamaktadır. Analizler sonucunda, cinsiyet ve gelir düzeyi açısından değişkenler arasında anlamlı fark bulunmazken; yaş ile de anlamlı bir ilişki olmadığı görülmüştür ($p>.05$). Alt boyutlardan, içsel ve içe atımla düzenleme ile sıkılma arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki olmamakla birlikte ($p>.05$); doyumla düşük düzeyde pozitif anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p<.05$). Ayrıca doyum ile dışsal düzenleme+güdülenmeme boyutu arasında düşük düzeyde negatif ilişki gözlemlenmiştir ($p<.05$). Değişkenler arası kurulan çoklu doğrusal regresyon analizleri sonucunda, içsel düzenleme alt boyutunun doyum üzerinde ($F(1.361)=32.011$, $p<.001$); dışsal düzenleme+güdülenmeme alt boyutunun ise sıkılma algısı üzerinde istatistiksel açıdan anlamlı etkiye sahip olduğu görülmüştür ($F(1.361)=17.744$, $p<.001$). Sonuç olarak, içsel ve içe atımla düzenlemeyle yapılan uygulamaların doyuma, dışsal düzenleme+güdülenmeme ile yapılan uygulamaların ise sıkılmaya neden olduğu gözlemlenmiştir. Serbest zaman ruhuna yaraşır şekilde hür iradeyle yapılan faaliyetlerin kişinin haz alması ve doyuma ulaşması noktasında son derece önemli olduğu ifade edilebilir.
Anahtar Kelimeler: Egzersizde Davranışsal Düzenleme, Serbest Zamanlarda Sıkılma Algısı.

POS.808 Relationship of Behavioral Regulations and Boredom in Exercise

The purpose of the study is determining the relationship between behavioral regulations of individuals who do exercises and boredom of them in their leisure time. For this purpose, it has been involved in a total of 363 people, 94 women (¯Xyaş:22.04±2.47) and 269 men (¯Xyaş:21.99±2.55) who attend fitness centers connected to various universities in leisure time. For obtaining the data of the study, Behavioral Regulations in Exercise Questionnaire-2 (BREQ-2) developed by Markland and Tobin (2004) and whose validity and reliability study conducted by Ersoz et al. (2012) and Leisure Boredom Scale developed by Iso-Ahola and Weissinger (1990) and whose Turkish validity and reliability conducted by Kara et al. (2014) was used. Analysis of data was performed in SPSS 20.0 program with descriptive statistics, factor, correlation, regression, t-test and one-way ANOVA analysis. In the results of the factor analysis, it was found that BREQ-2 differs according to the validity and reliability study and the scale was grouped into three factors. It has been found that Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) value of structure with three factors which was obtained by summing the external regulation and sub dimensions of amotivation in one factor, was .889 and 55.37% of its total variance was explained. Leisure boredom scale's factor structure was divided into two factors in accordance with its original. The scale with .706 KMO value explains the 46.98% of the total variance. According to the results, in terms of gender and income level, there were no significant differences between variables; and also it has been seen to not be a significant relationship with age ($p>.05$). From the sub dimensions, although there is no statistically significant relationship between internal and introjections regulation with boredom ($p>.05$); there is low-level positive significant relationship with satisfaction ($p<.05$). It was also observed that there is low level negative relation between external regulation+amotivation dimension ($p<.05$). As a result of multiple linear regression analysis established between variables, it was seen that there is a significant impact of internal regulation subscale on the satisfaction ($F(1.361)=32.011$, $p<.001$); and the external regulation + amotivation subscale on boredom in terms of statistics ($F(1.361)=17.744$, $p<.001$). As a result, it was observed that the applications done with internal and introjections regulation cause satisfaction and the applications made by external regulation + amotivation cause boredom. By befitting the free time spirit, it can be stated that the actions undertaken freely are extremely important for enjoying and reaching the saturation point.
Keywords: Behavioral Regulations in Exercise, Leisure Boredom.

POS.819 Serbest Zaman Engelleri Ile Baş Etme Stratejilerinin Fiziksel Aktiviteye Katılım Düzeyi ve Cinsiyet Açısından Incelenmesi

Tuba YAZICI, Settar KOÇAK
Orta Doğu Teknik üniversitesi, Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Serbest zaman engellerinin aslında fiziksel aktivitelere katılımı tamamen ortadan kaldırmadığı fark edildiğinden beri serbest zaman engelleri ile baş etme stratejileri, önemli bir araştırma alanı olarak ortaya çıkmıştır. Serbest zaman engelleri ile baş etme kavramı, bireylerin, serbest zaman engellerinin üstesinden gelmek ve serbest zaman faaliyetlerine katılmayı sürdürmek için çeşitli stratejiler kullandığını ifade eder (Elkins ve ark., 2007). Bu çalışma çerçevesinde, üniversite öğrencileri tarafından kullanılan serbest zaman engelleri ile baş etme stratejilerinin araştırılması amaçlanmıştır. Ayrıca, baş etme boyutlarında farklılıklar olup olmadığı cinsiyet ve fiziksel aktiviteye katılım düzeyine (düşük, orta ve yüksek) göre incelenmiştir. 312 Orta Doğu Teknik Üniversitesi öğrencisinin gönüllü olarak katıldığı bu çalışma sonucunda en sık kullanılan baş etme stratejilerinin sırasıyla beceri kazanma stratejileri (M = 3.42, SD = 0.89), fiziksel uygunluk stratejileri (M = 3.38, SD = 0.64), zaman yönetimi stratejileri (M = 3.24, SD = 0.92), içsel onaylama stratejileri (M = 3.18, SD = 0.98) ve kişilerarası ilişkiler (M = 2.92, SD = 0.96) olduğu ortaya çıkmıştır. Bu çalışma kapsamındaki Türk üniversite öğrencileri arasında ve en az faydalanılan baş etme stratejisi ise finansal yönetimdir (M = 2.64, SD = 0.62). Serbest zaman engelleri ile baş etme stratejileri cinsiyet açısından karşılaştırıldığında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Ancak, baş etme stratejileri ile fiziksel aktiviteye katılım düzeyi arasında önemli farklılıklar bulunmuştur. Fiziksel aktivite katılım sıklığı ile serbest zaman engelleri ile baş etme stratejileri arasında pozitif yönde bir ilişki saptanmıştır. Bireylerin fiziksel aktiviteye katılım oranları arttıkça, rekreatif aktivitelere katılabilmek için daha fazla hayatlarını şekillendirdikleri görülmektedir. Düzenli olarak rekreatif aktivitelere katılmayan üniversite öğrencilerinin, serbest zaman engelleri ile baş etme stratejileri değerleri daha düşüktür ve serbest zaman engelleri ile baş etme stratejilerini daha az kullanma eğiliminde oldukları görülmektedir. Düşük, orta ve yüksek düzey fiziksel aktivite katılımcılarının serbest zaman engelleri ile baş etme stratejilerini kullanmaları açısından; zaman yönetimi, kişilerarası ilişkiler ve beceri kazanma stratejileri arasında önemli farklılıklar saptanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman Engelleri Ile Baş Etme Stratejileri, Üniversite Öğrencileri, Fiziksel Aktivite Katılım Düzeyi

POS.819 Examining The Leisure Negotiation Strategies with regard to Level of Physical Activity Participation and Gender

Negotiating leisure constraints have arisen as an important research area, since it was first recognized that leisure constraints do not necessarily cause nonparticipation. The concept of constraint negotiation suggests that individuals use various strategies to overcome leisure constraints and continue to participate in leisure activities (Elkins et all., 2007). This study aimed to investigate the negotiation strategies used by college students for recreational activities. Additionally, differences in negotiation dimensions were examined based on gender and level of physical activity participation (low, medium and vigorous). In the frame of the current study, a convenience sampling strategy was utilized. 312 Middle East Technical University students voluntarily participated to this study. Findings revealed that, most often utilized negotiation strategy was skill acquisition strategies (M=3.42, SD = 0.89), followed by physical fitness (M=3.38, SD = 0.64), time management (M=3.24, SD = 0.92), intrapersonal strategies (M=3.18, SD = 0.98), interpersonal strategies (M=2.92, SD = 0.96), and least used negotiation strategy among Turkish college students was found as financial management (M=2.64, SD = 0.62). When leisure negotiation strategies were compared with regard to gender, there was not any significant difference. With respect to physical activity participation level difference, however, significant differences were found. Negotiation strategies were found as positively related with frequency of physical activity participation. The higher the physical activity participation, the more likely an individual to modify his/her daily life in order to participate any recreational activity. College students who did not participate regularly to recreational activities had lower negotiation values, and had similar tendency in the usage of negotiation strategies. There were significant differences in time management, interpersonal relations strategies and skill-acquisition strategies among low, medium and vigorous level of physical activity participants.
Keywords : Leisure Negotiation Strategies, College Students, Physical Activity Participation Level

POS.822 Kentsel Çevrede Fiziksel Aktivite Mekanlarının Sağlıklı Kent Planlama Bağlamında İncelenmesi: Türkiye Örneği

Yeliz ILGAR
Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Medeniyetin ve kentsel yaşam kalitesinin göstergelerinden biri olan fiziksel aktivite mekanlarının önemi son yıllarda giderek artmaktadır. 1950'lerden günümüze hızlı bir kentleşme süreci yaşayan Türkiye'de sosyal, ekonomik, ekolojik ve kültürel yapıda önemli değişiklikler görülmektedir. Bu değişiklikler, özellikle açık yeşil alan, spor, fiziksel aktivite ile rekreasyon ihtiyacını ve etkinliklerini de giderek artırmaktadır. Bu araştırmanın amacı, Türkiye'de kentlerde fiziksel aktivite mekanlarının planlanması sürecini ve uygulamalarını sağlıklı kent perspektifinden ele alarak değerlendirmektir. Bu araştırmanın diğer amaçları, Türkiye'de kentsel bir kamu politikası haline gelen fiziksel aktivite mekanlarının planlanması konusunu kamu yönetimi, spor ve sağlık bilimleri, şehir planlama gibi interdisipliner bakış açısı ile incelemek, analiz etmek ve araştırma verilerini sağlıklı kentler gibi güncel bir yaklaşım çerçevesinde değerlendirerek, kentlerde fiziksel aktivite mekanlarının planlanmasına yönelik veri elde etmektir. Bu amaçla araştırmada öncelikle fiziksel aktivite mekanlarının yasal ve uygulama boyutları incelenmektedir. Araştırmada fiziksel aktivite mekanlarının mevcut durumu nicel olarak belirlenmeye çalışılmıştır. Veri toplama yöntemi olarak görüşme metodu kullanılmış, Türkiye'de Sağlıklı Kentler Birliği'ne üye 18 belediyenin yetkilileri ile görüşmeler yapılmıştır. Elde edilen veriler yüzde hesaplanarak analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular çerçevesinde ülkemizdeki durum, Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Sağlıklı Kent Planlama Göstergeleri ile karşılaştırılmıştır. Bu araştırmanın genel sonucunda fiziksel aktivite mekanlarının Dünya Sağlık Örgütü sağlıklı kent planlama yaklaşımlarına uygun şekilde planlanmadığı, sayı itibariyle yetersiz, dağılımı açısından eşitsiz ve dengesiz olduğu ortaya konmuştur. Fiziksel aktivite mekanlarının nitelik ve niceliğinin bilimsel, ekolojik ve teknik kriterler dikkate alınarak bir bütünlük içinde planlanması, tasarlanması ve yönetilmesinin sağlıklı, modern ve yaşanılabilir bir kent oluşturabilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Sağlıklı Kent, Planlama, Fiziksel Aktivite Mekanı, Türkiye

POS.822 Investigation of Physical Activity Spaces' in Urban Environment with the Context of Healthy City Planning: Case of Turkey

The importance of the physical activity spaces, the indicator of civilization and standard of urban life has been gradually increasing in recent years. In this context, Turkey has been living through this fast urbanization process by significant changes of its social, economical, ecological and cultural structure from 1950s until today. The fast urbanization in Turkey, has especially brought some important changes in social and cultural life of the urban and increased the needs of sport, physical activity, recreation and green areas. The aim of this study is to analyze urban physical activity spaces planning process and applications in Turkey from the point of view of healthy city planning. The other objectives of this research is to review the existing condition in planning physical activity spaces which have become an urban public policy in Turkey through an interdisciplinary perspective of public administration, sports and health sciences, urban planning, to analyze them and to evaluate the research data according to the current approach such as healthy cities criteria and thereby to obtain data concerning the planning of physical activity spaces in the cities. For this reason firstly we tried to analyze legal and practice dimensions of physical activity spaces' in Turkey. The physical activity spaces are sought to be observed in quantitative aspects in the research. Survey, interview method is used as the data collection methods. Various municipality authorized are interviewed. These municipialities are member of "Turkey Union of Healthy Cities" national network. The data obtained are analyzed according to their frequencies and percentage ratings. In the present study, standarts and the regulations on and the applications of physical activity spaces WHO Healthy Cities Project's healthy city planning indicators were compared to the status of Turkey. The results of this research indicated that the physical activity spaces are not planned in consistence with the healthy urban planning approach, although such spaces deem insufficient for activity aspects and that their distribution are unequal and unbalanced. It will be possible that city has a healthy, modern and livable urban by means of a process to be put into planning, designing and management by taking into consideration the ecological, scientifical, and technical criteria for raising the quality and quantity of the physical activity space of the urban.
Keywords : Healthy City, Planning, Physical Activity Space, Turkey

POS.905 Üniversite Öğrencilerinin Tiyatroya Hakkındaki Düşünceleri, Tiyatroya Gitme ve Gidememe Nedenleri: Akdeniz Üniversitesi Örneği

Faik ARDAHAN, Beşer CEYLAN
Akdeniz Üniversitesi, BESYO, Rekreasyon, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı; Akdeniz Üniversitesi öğrencilerinin rekreasyonel bir etkinlik olan tiyatro hakkındaki düşünceleri ve tiyatroya katılımla ilgili düşüncelerini belirlemektir. Bu çalışma Akdeniz üniversitesi öğrencileriyle sınırlıdır ve örneklemde yer alan (n=525) öğrenciler, 2015-2016 Eğitim-Öğretim döneminde merkezi kampüste yer alan öğrenciler içinden (n=30529) genel dağılıma uygun oranda alınmıştır. Verilerin toplanmasında demografik bilgilerin yanında bu amaçla araştırmacılar tarafından geliştirilen bireylerin tiyatro hakkındaki düşünceleri, tiyatroya gitmeme nedenleri ile ilgili düşüncelerinin öğrenildiği soru listesi kullanılmıştır. Verilerin analizinde açıklayıcı istatistik yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın bulguları; öğrencilerin tiyatroyu her gelir ve eğitim düzeyindeki kişilerin gitmesi gereken sanatsal bir etkinlik olarak algıladığı, tercih edilen oyunlarda; oyunun oyuncuları, içeriği, türü, oyunun saati, bilet fiyatı, tiyatro ile kampüs arasındaki ulaşım fırsatlarının önemli olduğu, oyunla ilgili yazı ve medya haberlerinin tercihte etkili olduğu, okul arkadaşlarıyla beraber oyunları izledikleri, gidememe nedeni olarak da zaman yetersizliği ve haberdar olamama belirtilmiştir. Sonuç olarak; rekreasyonel bir etkinlik olarak tiyatronun öğrencilerin sosyal hayatları içerisinde gereken önemi göremediği, tiyatroya gitmenin daha yaygınlaşması için kampüs içinde daha etkin duyurular, tanınmış oyuncular ve oyunların uygun ücrette sergilenmesi sağlanmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Tiyatroya, Üniversite Öğrencileri, Rekreasyon

POS.905 The Feedbacks of The University Students About Theater the Reasons of Going and Absence to Theater: Akdeniz University Case

The main aim of this study was to define the feedbacks of the Akdeniz University Students about theater, the reasons of going and absence to theater. This research was restricted and the samples (n=525) were withdrawn from total students in main campus (n=30529) in 2015-2016 Spring semester. The questionnaire form developed by researcher including demographics questions, feedbacks about theater, the reasons of going and absence to theater were used. In order to analyze the data, the descriptive statistics methods were used. Findings of study are; students perceive the theater as recreational activity which all socio-economic level individuals should go, the artists, content of show, type, played date, ticket price, the transportation opportunities to the theater, and the news about game in media were effecting the preferring of show. Students usually go theater with their friends and the reason for absence to theater were lock of time and being unawareness. As a result of this study, it can be said that there is no enough important and necessary priority of theater in university student's social life, to popularize the theater among university students, enough effective announcement in campus, and should be invited famous artist and famous shows with reasonable price.
Keywords : Theater, University Students, Recreation

SPOR BESLENMESİ ve ERGOJENİK YARDIM
SPORT NUTRITION & ERGOGENIC AIDS

POS.41 Spor Eğitimi Veren Yükseköğretim Kurumlarında Öğrenim Gören Öğrencilerin Sporda Doping Hakkında Bilgi Düzeylerinin İncelenmesi

Selçuk ÖZDAĞ[1], Yavuz ÖNTÜRK[2], Savaş DUMAN[3]
1 26. Dönem Türkiye Cumhuriyeti Milletvekili, ANKARA / TBMM, Türkiye
2 Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi Düzce, Türkiye
3 Manisa Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Manisa GHSİM, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma Spor eğitimi veren yüksek öğretim kurumlarında öğrenim gören öğrencilerin doping hakkında fikirleri ve bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmada sporun yüksek öğrenimini alan ve gelecekte spor alanında istihdam olacak öğrencilerin günümüz sporunun en büyük tehditlerinden olan doping hakkında bilgi düzeyleri ve düşüncelerinin ülkemiz sporu adına önemli olduğu düşünülmektedir. Dolayısıyla spor eğitimi alan üniversite öğrencilerinin, spor kültür ve ahlakına uygun olmayan doping kullanımının etik değerler açısından doğru olmadığını ve sporda kazanmadan ziyade mücadele etmenin olduğunu bir yaşam felsefesi haline getirmeleri gerektiği düşünülmektedir. Araştırmada öğrencilerin doping bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla Gençtürk, Çolakoğlu ve Demirel (2009) tarafından geliştirilen ve cronbach alpha, iç tutarlılık yöntemi ile güvenirlik çalışması yapılan ve cronbach alpha değeri 0.82 olarak tespit edilen “sporda doping bilgi düzeyi ölçeği” (SDBDÖ) kullanılmıştır. Kullanılan ölçek beş basamaklı Likert (“1” Hiç Katılmıyorum, “2” Katılmıyorum, “3” Az Katılıyorum, “4” Katılıyorum, “5” Tamamen Katılıyorum) bir dereceleme ölçeği şeklindedir. Araştırmada verilerin analizi bilgisayar ortamında istatistik programı kullanılarak yapılmış (spss 18.0) ve elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmış tablolar halinde yorumlamalarıyla birlikte bulgular kısmında verilmiştir. Sonuç olarak öğrencilerin sporda doping hakkında bilgi düzeyleri çeşitli değişkenler açısından incelenmiş ve aralarında (p>0,05) düzeyinde anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.
Anahtar Kelimeler : Spor, Doping, Üniversite Öğrencileri

POS.41 Examining Knowledge Levels of Students at Higher Education Institutions Who Give Sports Education About Doping in Sports

This study have been carried out with the purpose of determining knowledge levels and opinions of students at higher education institutions who give sports education about Doping in Sports. In research, Knowledge levels and opinions of students who will be assigned in the field of sports and who take higher education of sports about doping which is one of the greatest threats of sports in our day is quite important for the sports in our country. Therefore, it is thought that students who take sports education need to have a life philosophy related to doping usage which is inappropriate for ethical values and that there would not be a winning without fighting in sports. In research, ''Knowledge level about Doping in Sports'' (SDBDÖ) scale developed by Gençtürk, Çolakoğlu and Demirel (2009) were used. The reliability study were carried out with cronbach alpha internal consistency method and cronbach alpha value of scale was determined as 0.82. the scale used in research consisted of a 5 stage Likert scale ("1" Strongly Disagree, "2" Disagree", "3" Less Disagree, "4" Agree, "5" Completely Agree). The analysis of data were carried out by using statistics programme (spss 18.0) and frequency and per cent values of data obtained were calculated and finding were given along with comments in charts. As a result knowledge levels of students related to doping in sports were examined with regard to several variables and there were no any significant differences (p>0,05) found between them.
Keywords : Sports, Doping, University Students

POS.97 Sporcu ve Sporcu Olmayan Adölesanlarda Yeme Bozukluğunun Değerlendirilmesi

Betül ULU, Merve ÖZDEMİR, Beril YILMAZ, Esen SEZER
Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, yeme bozukluğu davranışları psikopatolojisinin sporcu ile sporcu olmayan adölesanlar arasındaki farkını saptamak amacıyla planlanıp uygulanmıştır. 11-18 yaşlarındaki sporcu ve sporcu olmayan 132 öğrenci çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler anket formu ve antropometrik ölçüm yöntemleri ile toplanmıştır. Yeme bozukluğu psikopatolojisinin değerlendirilmesinde Yeme Bozukluğu Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Toplam 132 öğrencinin %44.7'si sporcu; %55.3'ü sporcu olmayan adölesandır. Sporcu adölesanların %45.8'i kadın; %54.2'si erkektir. Sporcu olmayan adölesanların %47.9'u kadın, %52.1'i erkektir. Toplam 132 öğrencinin. %47.0'ı kadın; %53.0'ı erkektir. Toplam sporcu adölesanların %5.1'i zayıf, 84.7'si normal, %8.5'i hafif şişman ve %1.7'si şişman iken, toplam sporcu olmayan adölesanların %4.1'i zayıf, 69.9'u normal, %17.8'i hafif şişman ve %8.2'si şişmandır. Sporcu olmayan adölesanlar sporculara göre anlamlı olarak daha yüksek kısıtlama, beden endişesi ve global skor değerleri göstermişlerdir (sırasıyla p=0.005. p=0.02. p=0.01). Sporcu olmayan adölesanların yeme endişesi ve ağırlık endişesi skorları da sporculara göre yüksek bulunmuştur. Ancak istatistiksel olarak anlamlı değildir (p>0.05).BKİ grupları ile YEDÖ alt ölçekleri ve global skoru ortalamaları Kruskal-Wallis non-parametrik test ile karşılaştırılmıştır. Buna göre, sporcu bireylerde beden endişesi alt ölçeği (p=0.049), sporcu olmayan bireylerde beden endişesi (p=0.037), ağırlık endişesi (p=0.018) ve global skor (p=0.02) ortalamaları ile BKİ grupları arasında istatistiksel açıdan önemli bir ilişkinin olduğu belirlenmiştir. Toplamda ise, beden endişesi (p=0.023) ile ağırlık endişesi (p=0.023) alt ölçek ortalamaları ile BKİ grupları arasında istatistiksel açıdan önemli bir ilişkinin olduğu belirlenmiştir. Sporcu olmayan kadın ve erkeklerde sporculara göre kısıtlama, yeme endişesi, beden endişesi ve ağırlık endişesi alt ölçek ortalamalarının hepsi daha yüksek bulunmuştur. Sporcu erkekler ve kadınlar, sporcu olmayan erkek ve kadınlara göre göre anlamlı olarak daha düşük ortalama ağırlık, bel çevresi, kalça çevresi ve BKİ'ye sahiptir. Adölesan çağındaki sporcu olan ve olmayan tüm bireylerin yeme bozukluğu konusunda dikkatli bir şekilde taranıp, bu konuda eğitilmesi bireylerin ruhsal ve bedensel sağlığının yanı sıra eğitimi için de çok önemlidir.
Anahtar Kelimeler : Adölesan, Sporcu, Yeme Bozukluğu

POS.97 Evaluation of Eating Disorders in Athlete and Non-Athlete Adolescents

The study was planned and applied in order to determine the psychopathology differences of eating disorder behaviors between adolescents athletes with non-athletes. As volunteers from non-athletes and athletes in the 11-18 age students who agreed to participate in the study were 132 students enrolled. Data were collected by questionnaire and anthropometric measurements. Eating Disorder Examination Questionnaire was used For the assessment of eating disorder psychopathology. 44.7% athlete and 55.3% non-athlete adolescents of the total population. 54.2% male, 45.8% female of the athletes. 52.1% male, 47.9% female of the non-athletes. 53.0% male, 47.0% female of the total population. 5.1% underweight, 84.7% normal, 8.5% overweight and 1.7% obese of the athletes. 4.1% underweight, 69.9% normal, 17.8% overweight and 8.2% obese of the non-athletes. Male and female non-athletes have higher restraint, shape concern subscales and global score than male and female athletes significantly (respectively p=0.005. p=0.02. p=0.01). The other subscale scores are higher in non-athletes than athletes not significantly (p>0.05). There is a significant relationship between mean shape concern subscale score in athletes (p=0.049), mean shape concern (p=0.037), weight concern (p=0.018) and global scores (p=0.02) in non-athletes and BMI groups. Totally, there is a significant relationship between mean shape concern (p=0.023), weight concern (p=0.023) subscale scores and BMI groups. Male and female non-athletes have higher restraint, eating concern, shape concern, weight concern subscales and global score than male and female athletes. Male and female athletes have lower mean weight, waist circumference, hip circumference and body mass index values than male and female non-athletes significantly. Athlete or non-athlete every person must be scanned carefully about ED in adolesence, it is also very important to be educated on this issue as well as the training of the mental and physical health of individuals.
Keywords : Adolescent, Athlete, Eating Disorder

POS.312 Adölesanlarda Beslenme Alışkanlıkları ile Vücut Kitle İndeksi İlişkisi

Şule KIRBAŞ[1], Kurtuluş ÖZLÜ[2], Sebiha GÖLÜNÜK[3], İbrahim GÜL[4], Ferhat AKÇA[5]
1 Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye
2 Milli Eğitim, Amasya 12 Haziran Anadolu Lisesi, Türkiye
3 Afyon Kocatepe Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
4 Amasya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türkiye
5 Milli Eğitim, Amasya Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Türkiye

ÖZET
Günümüzde genç neslin en çok karşılaştığı sağlık sorunlarını beslenme alışkanlıkları ve buna bağlı olarak gelişen hastalıklar oluşturmaktadır. Okul çağındaki gençlerin yetersiz ve dengesiz beslenmealışkanlıkları dikkat sürelerini, algılamalarını sınırladığı ve öğrenmede güçlüklere neden olduğu için öğrencilerin akademik başarılarını da etkilemektedir. Dünya Sağlık Örgütü tarafından yapılan tanımlamada 10-19 yaş aralığını kapsayan ve çocukluktan erişkinliğe geçiş dönemi olan nitelendirilen adölesan dönemgelişimin hızlı olduğu bir dönemdir. Bu dönemde öğrencilerin beslenme alışkanlıklarının tespiti ilerde beslenme alışkanlıklarına bağlı oluşabilecek sağlık problemlerinin önüne geçme açısından önemlidir. Bu nedenle çalışma 14-18 yaş arası lise çağındaki erkek adölesanların beslenme alışkanlıklarının çeşitli değişkenler açısından incelemesi amacıyla yapılmaktadır. Çalışmada tarama modeli kullanılmıştır. Çalışmanın evrenini 2014-2015 Eğitim Öğretim yılında Amasya ilinde öğrenim gören 14-18 yaş arası erkek lise öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise yabancı dil ağırlıklı akademik liseler(41), güzel sanatlar lisesi(71), meslek liseleri (97) ve spor lisesinde öğrenim gören (58)toplam 267 erkek öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada Bryneve Kolley (1981)tarafından geliştirilen ve Kundakçı (2005) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Beslenme Alışkanlıkları Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek 4 altboyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin güvenirliği (Cronbach α) 0.73 olarak bulunmuştur. Çalışmada toplanan veriler SPSS ortamında analiz edilmiştir. Çalışmada elde edilen sonuçlara göre 14-18 yaş arası erkek adölesanlarınbeslenme alışkanlıkları ilevücut kitle indeksleri, okul türü, baba/anne öğrenim düzeyleri ve meslekleri ile fiziksel etkinlik yapma değişkenleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Yaş, sınıf düzeyi, ailenin aylık gelir durumu gibi değişkenlere göre ise anlamlı fark bulunmuştur. Çalışmaya katılan adölesanların vücut yapılarının %79.8'inin normal, %12.0'sinin kilolu, %6'sının obez ve %2.2'sinin zayıf vücut yapısına sahip olduğu tespit edilmiştir. Çalışma sonucunda 14-18 yaş arası lise çağındaki erkek adölesanlarda beslenme alışkanlıklarına bağlı oluşabilecek sağlık problemlerinin önüne geçilmesi konusunda önerilerde bulunulmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Beslenme, Adölesan, Vücut Kitle Endeksi

POS.312 The Interrelation Between the Eating Habits and the Body Mass Index in Adolescents

The eating habits and the diseases that occur in relation to them consist of the health problems the young generation of the current day face most. The poor and unbalanced eating habits of the youngsters of school age effect their academic successes as they restrict the attention span and sensing, and cause problems in learning.According to the definition made by the World Health Organization (WHO), the adolescence, which consists of the ages of10-19, and which is regarded as the age that leads from childhood to adulthood. The identification of eating habits of the students at this age is important in preventing the possible future health problems stemming from the eating habits. Thus the study was done for evaluating the eating habits of the adolescents who were at the ages of 14-18 and who go to high schools. The survey model was used for the study. The population of the research consisted of male high school students in Amasya Province in the educational year of 2014-2015. The sampling of the research consisted of 267 students in total, who were voluntarily selected from foreign language oriented academic high schools (41), high school of fine arts (71), vocational high schools (97) and sports high schools (58). The "Survey of Eating Habits" that was developed by Byrne and Kolley (1981) and adopted to Turkish by Kundakçı (2005) was used for the research. It consisted of four sub dimensions. The reliability of the survey was found as (Cronbach α) 0.73. The data gathered from the research were analysed by the SPSS software. According to the results gathered from the research a significant difference couldn't be found for the factors of male adolescents' eating habits and body-mass indexes, school type, education levels and professions of parents, andtheir performing physical activities. On the other hand, significant differences were found for the factors of age, grade level, monthly income of the family. The body compositions of the adolescents participating the research were specified as 79.8% normal,12.0% overweight, 6% obese and 2.2% underweight. Suggestions on how to prevent health problems that can occur because of eating habits of male adolescents that go to high school and are between the ages of 14-18were proposed as the conclusions of the research.
Keywords : Nutrition, Adolescent, Body Mass Index

POS.526 8 Hafta L-Karnitin Kullaniminin 5000 m Koşu Performansina Etkisi

Selenay Atabaş GÜVEN[1], Ertay SEYREK[2], Mehmet KALE[3]
1 Asse Sportivo Spor Danişmanlik, Kurucu, Türkiye
2 Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulu, Türkiye
3 Anadolu Üniversitesi, Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı dayanıklılık antrenmanı yapan atletlerde 8 hafta l-karnitin kullanımının 5000 m koşu performansı üzerine etkilerini incelemektir. Çalışmaya 20 erkek öğrenci gönüllü denek olarak katılmıştır. Denekler 10'ar kişiden oluşan deney grubu (DG) (yaş: 16.1±1.0 yıl, boy uzunluğu: 158.0±1.8 cm vücut ağırlığı: 46.3±1.9 kg, antrenman yaşı: 2.5±0.4 yıl) ve kontrol grubu (KG) (yaş: 16.3±1.1 yıl, boy uzunluğu: 157.7±1.7 cm, vücut ağırlığı: 46.0±1.7 kg, antrenman yaşı: 2.4±0.5 yıl) olarak iki gruba ayrılmıştır. Her iki gruba 8 hafta, haftada 3 gün [1. ve 2. hafta: sadece kros antrenmanı. Beşinci, 6., 7., ve 8. hafta: kros antrenmanı (1. gün), interval antrenmanı (3. gün), kros antrenmanı (5. gün)] dayanıklılık antrenman programı uygulanmıştır. Her deneğe antrenmandan 20 dk öncesi çift kör yöntemiyle tüp içinde 25 ml şeftali aromalı Multipower 1800mg l-karnitin suplementi ya da 25 ml şeftali suyu verilmiştir. Sekiz haftalık antrenman öncesi ve sonrası 5000m koşu performansları test edilmiştir. Gruplararası istatistiksel ön-test ve son karşılaştırmaları için Mann Whitney U testi ve grupiçi ön-test ve son test karşılaştırmaları için Wilcoxon testi kullanılmıştır. KG ve DG ön testleri arasında istatistiksel anlamlı fark bulunmamıştır. Antrenman sonrası son testleri arasında ise istatistiksel anlamlı fark (p=0.017) bulunmuştur. KG'nin ön-test ve son testi arasında istatistiksel anlamlı fark bulunmazken DG'nin ön-test ve son testi arasında düzeyinde istatistiksel anlamlı fark (p=0.021) bulunmuştur. Bu bulgular l-karnitin kullanımı 5000 m koşu performansı üzerine pozitif etkisi olduğunu göstermiştir. Sonuç olarak dayanıklılık antrenmanları öncesinde ergojenik destek olarak l-karnitin kullanımının dayanıklılık performansını geliştirmek için faydalı olacağı hipotezi desteklenmiştir.
Anahtar Kelimeler : L-karnitin, Koşu, Dayanıklılık, Performans

POS.526 Effects of 8-Week L-Carnitine Supplementation on 5000 m Running Performance

The purpose of this study was to investigate effects of 8-week l-carnitine suplementation on 5000m running performance of endurance athletes. Twenty male students volunteered in the study. They were divided to experimental group (n= 10) (EG) (age= 16.1±1.0 year, body height: 158.0±1.8 cm, body weight: 46.3±1.9 kg, training age: 2.5±0.4 year) and placebo group (n= 10) (CG) (age= 16.3±1.1 year, body height: 157.7±1.7 cm, body weight: 46.0±1.7 kg, training age: 2.4±0.5 year). Both groups had endurance training 8 weeks, 3 times a week [Week 1 and 2: cross-counrty training only. Week 5, 6, 7, and 8: cross-country training (day 1), interval training (day 3), cross-country training (day 5)]. Each subject was given 25 ml Multipower 1800mg l-carnitine supplement (peach flavour) or 25ml peach juice with the double-blind method 20 min before training. Pre- and post-training 5000m running performance were tested. Pre- and post-training test comparisons between the groups were analyzed statistically with Mann Whitney U test. Pre- and post-training test comparisons within the groups were analyzed statistically with Wilcoxon paired two- sampled test. The probability level for statistical significance was set to p £ 0.05. There were no significant pre- training test differences on 5000m running performance but there were post-training test differences on 5000m running performance between the groups (p=0.017). There were no significant pre- and post-training test differences in KG but there were no significant pre- and post-training test differences in EG (p=0.021). The results of this study showed that eight-week l-carnitine supplementation had positive effect on 5000m running performance. In conclusion, it is supported that the hypothesis l-carnitine supplementation before pre-endurance training was an effective way for development of endurance performance.
Keywords : L-carnitine, Running, Endurance, Performance

POS.648 Farklı Lig Kategorilerindeki Takımlarda Oynayan Futbolcuların Beslenme Alışkanlıklarının Incelenmesi

İnci Banu AYÇA[1], Ali Berkay TOLALI[2]
1 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Beylerbeyi Spor Kulübü, Futbol Antrenörü, Türkiye

ÖZET
Çalışmaya 2015-16 futbol sezonunda 3 farklı lig kategorisinde yer alan takımlarda aktif olarak futbol oynayan 60 futbolcu katılmıştır.2.Lig, 3.Lig, Bölgesel Amatör Ligden (BAL) 20'şer futbolcuya beslenme alışkanlıklarını değerlendirmek amacıyla 42 soruluk anket uygulanmıştır. Sonuçlar SPSS 14.0 paket programı kullanılarak yüzde(%) ve frekans(f) olarak değerlendirilmiştir. 2.Lig futbolcularının %70'i(f:14),3.Lig futbolcularının %65'i (f:13),BAL futbolcularının %35'i(f:7) sezon içinde yeterli/dengeli beslendiğini belirtmiştir. 2.Lig (f:9) ve BAL futbolcularının (f:9) %45'i, 3.Ligdekilerin %40'ı(f:8) günlük beslenmelerinde öğün atladıklarını belirtmiştir. Maç öncesi nasıl bir beslenme programı uygularsınız sorusuna 2.Lig futbolcularının %50'si(f:10), 3.Ligdekilerin %40'ı (f:8) ve BAL'dakilerin %45'i(f:9) karbonhidrat ağırlıklı beslenme, 2.Ligdekilerin %35'i(f:7), 3.Ligdekilerin %25'i(f:5), BAL'dakilerin %15'i(f:3) protein ağırlıklı beslenme, 2.Ligdekilerin %15'i(f:3), 3.Ligdekilerin %20'si(f:4),BAL'dakilerin %25'i(f:5) dikkat etmem şeklinde cevaplamıştır. Son öğünü maçtan kaç saat önce yersiniz sorusuna 2.Ligdekilerin %45'i(f:9) 2-3 saat, %20'si(f:4) 3-4 saat, 3.Ligdekilerin %50'si (f:10) 2-3 saat, %45'i(f:9) 3-4 saat , BAL'dakilerin %40'ı(f:8) 2-3 saat, %30'u(f:6) 3-4 saat önce cevabını vermiştir. 2.Lig futbolcularının %60'ı(f:12), 3.Ligdekilerin %55'i(f:11), BAL futbolcularının % 45'i(f:9) maçta devre arasında 0.5 litreden az su tükettiğini belirtmiştir. 2.Lig futbolcularının% 55'i (f:11),3.Ligdekilerin %45'i(f:11),BAL futbolcularının % 50'si (f:10) maçtan sonra 1.5-2 litre su tükettiğini belirtmiştir.2.Lig futbolcularının %95'i(f:19), 3.Ligdekilerin %65'i(f:13), BAL'dakilerin %41'i(f:9) sezon içinde besin destek ürünü kullandığını belirtirken, besin desteği kullanan futbolcuların %65.85'i (f:27/41) sezon dışında da kullandığını belirtmiştir. Sonuçlar sporcuların çoğunluğunun maçtan önceki son öğünün ne zaman tüketileceği, uygulanacak beslenme türü gibi bazı konularda yeterli bilgiye sahip olmadıklarını göstermektedir.Çalışmaya 2015-16 futbol sezonunda 3 farklı lig kategorisinde yer alan takımlarda aktif olarak futbol oynayan 60 futbolcu katılmıştır.2.Lig, 3.Lig, Bölgesel Amatör Ligden (BAL) 20'şer futbolcuya beslenme alışkanlıklarını değerlendirmek amacıyla 42 soruluk anket uygulanmıştır. Sonuçlar SPSS 14.0 paket programı kullanılarak yüzde(%) ve frekans(f) olarak değerlendirilmiştir. 2.Lig futbolcularının %70'i(f:14),3.Lig futbolcularının %65'i (f:13),BAL futbolcularının %35'i(f:7) sezon içinde yeterli/dengeli beslendiğini belirtmiştir. 2.Lig (f:9) ve BAL futbolcularının (f:9) %45'i, 3.Ligdekilerin %40'ı(f:8) günlük beslenmelerinde öğün atladıklarını belirtmiştir. Maç öncesi nasıl bir beslenme programı uygularsınız sorusuna 2.Lig futbolcularının %50'si(f:10), 3.Ligdekilerin %40'ı (f:8) ve BAL'dakilerin %45'i(f:9) karbonhidrat ağırlıklı beslenme, 2.Ligdekilerin %35'i(f:7), 3.Ligdekilerin %25'i(f:5), BAL'dakilerin %15'i(f:3) protein ağırlıklı beslenme, 2.Ligdekilerin %15'i(f:3), 3.Ligdekilerin %20'si(f:4),BAL'dakilerin %25'i(f:5) dikkat etmem şeklinde cevaplamıştır. Son öğünü maçtan kaç saat önce yersiniz sorusuna 2.Ligdekilerin %45'i(f:9) 2-3 saat, %20'si(f:4) 3-4 saat, 3.Ligdekilerin %50'si (f:10) 2-3 saat, %45'i(f:9) 3-4 saat , BAL'dakilerin %40'ı(f:8) 2-3 saat, %30'u(f:6) 3-4 saat önce cevabını vermiştir. 2.Lig futbolcularının %60'ı(f:12), 3.Ligdekilerin %55'i(f:11), BAL futbolcularının % 45'i(f:9) maçta devre arasında 0.5 litreden az su tükettiğini belirtmiştir. 2.Lig futbolcularının% 55'i (f:11),3.Ligdekilerin %45'i(f:11),BAL futbolcularının % 50'si (f:10) maçtan sonra 1.5-2 litre su tükettiğini belirtmiştir.2.Lig futbolcularının %95'i(f:19), 3.Ligdekilerin %65'i(f:13), BAL'dakilerin %41'i(f:9) sezon içinde besin destek ürünü kullandığını belirtirken, besin desteği kullanan futbolcuların %65.85'i (f:27/41) sezon dışında da kullandığını belirtmiştir. Sonuçlar sporcuların çoğunluğunun maçtan önceki son öğünün ne zaman tüketileceği, uygulanacak beslenme türü gibi bazı konularda yeterli bilgiye sahip olmadıklarını göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : Futbolcu,beslenme,besin Destek ürünü,su Tüketimi

POS.648 Examining Nutrition Habits of Footballers Playing in Different League Categories

60 active footballers attended to study in 2015-16 football season from 3 league categories. A survey consisting of 42 questions was applied to 20 athletes each from 2.League, 3.League, Regional Amateur League (RAL) for evaluating their nutrition habits. The results were evaluated as percentage and frequency by SPSS 14.0 package program. 70% of 2nd League footballers , 65% of 3rd League footballers, 35% of RAL footballers stated their nutrition as sufficient and in balance within season. 45% of 2nd League and RAL footballers , 40% of 3rd League footballers stated they skipped meals. Nutrition program before match was answered by 50% of 2nd League footballers , 40% of 3rd League footballers ,45% of RAL players as mostly carbohydrate, by 35% of 2nd League footballers , 25% of 3rd League footballers , 15% of RAL players as mostly protein, while by15%2nd League, 20% of 3rd League footballers, 25% of RAL players stated that they d'ont care. Last meal before match was answered by 45% of 2nd League footballers as 2-3 hours, by 20% as 3-4 hours, by 50% of 3rd League footballers as 2-3 hours ,by 45% as 3-4 hours, by 40% of RAL as 2-3 hours, by 30% as 3-4 hours. 60% of 2nd League footballers, 55% of 3rd League footballers, 45% of RAL players stated they consume less than 0.5L water in half-time. 55% of 2nd League footballers , 45% of 3rd League footballers ,50% of RAL players stated they consume 1.5-2L water after match. 95% of 2nd League footballers, 65% of 3rd League footballers, 41% of RAL players stated they used food supplements within season while 65.85% of these stated they also used them out of the season as well. Results show that most athletes don't have sufficient information about issues such as final meal before match, nutritient type to be applied etc.
Keywords : Footballer,nutrition,food Supplement,water Consumption

POS.649 6-10 Yaş Grubu Yüzme Branşındaki Sporcuların Beslenme Alışkanlıklarının ve Sporcu Annelerinin Beslenme Bilgilerinin Incelenmesi

İnci Banu AYÇA[1], Erdem ÖZTÜRK[2]
1 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Kürek ve Yüzme Antrenörü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma 6-10 yaş grubu yüzme branşındaki sporcuların beslenme alışkanlıklarını ve annelerinin beslenme bilgilerini araştırmak amacıyla yapılmıştır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor Kulübü yüzme branşından 60 sporcunun (30 kız, 30 erkek) annelerine antrenörler tarafından 33 soruluk anket uygulanmıştır. Sonuçlar SPSS 14.0 paket programı kullanılarak yüzde(%) ve frekans (f)olarak değerlendirilmiştir. Sporcular haftada 6 gün, günde 60-90 dakika süren tek antrenman yapmaktadır. Sporcuların 3 günlük (2 antrenman günü ve antrenmansız 1 günlük) besin tüketimleri anneleri tarafından kayıt edilmiştir. 3 günlük besin tüketimlerinin kalorileri hesaplanmış, ortalaması alınarak günlük tüketilen kalori miktarları hesaplanmıştır.Annelerin %58.33'ü (f:35) beslenme konusunda yeterli bilgiye sahip olduğunu düşünmekte, %53.33'ü(f:32) çocuğunun sağlıklı ve sporcuya uygun beslendiğini düşünmektedir. %90'ı (f:54) çocuğunun antrenörünün beslenme konusunda kendilerini bilgilendirmediğini belirtmiştir. Sporcuların günlük beslenme planı %90 oranında (f:54) anneleri tarafından düzenlenmektedir. Günde kız sporcuların %50'si(f:15)1401-1600, %23.33'ü (f:7)1601-1800, erkek sporcuların %30'u(f:9) 1600-1800, %46.67'si(f:14) 1801-2000 arası kalori tüketmektedir. Sporcuların%71.66'ı(f:43) öğle yemeğinde(okulda) fast-food türü besin tüketmektedir. Çocuğunuza antrenman öncesi nasıl bir beslenme uygularsınız sorusunu annelerinin % 33.33'ü (f:20) dikkat etmem, %23.33'ü (f:14) protein ağırlıklı, %15'i (f:9) karbonhidrat ağırlıklı beslenme olarak cevaplamıştır. Çocuğunuza antrenman sonrası nasıl bir beslenme uygularsınız sorusunu annelerin %28.33'ü(f:17) karbonhidrat ağırlıklı, %25'i(f:15) protein ağırlıklı,%20'si(f:12) dikkat etmem şeklinde cevaplamıştır. Çocuğunuz antrenmandan kaç saat önce öğün tüketir sorusunu annelerin %33.33'ü (f:20) 2-3 saat, %6.67'si(f:4)3-4 saat olarak cevaplamıştır. Sonuçlar antrenmandan önceki son öğünün ne zaman tüketileceği, antrenman öncesi ve sonrası ne tür beslenme uygulanacağı konusunda sporcu annelerinin yeterli bilgiye sahip olmadıklarını, antrenörlerin sporcu ebeveynlerini sporcu beslenmesi konusunda bilgilendirmeleri gerektiğini ortaya koymuştur.
Anahtar Kelimeler : çocuk Sporcu,yüzme,beslenme,ebeveyn

POS.649 Examining Nutrition Habits of Swimmers in 6-10 Age Group and Nutrition Knowledges of Their Mothers

This study aims examining nutrition habits of swimmers in 6-10 age group and nutrition knowledges of their mothers. A 33 question survey was apllied to mothers of 60 swimmers from İstanbul Metropolitan Municipality Sports Club (30 girls, 30 boys). The results were evaluated as percentage and frequency by SPSS 14.0 package program. Swimmers train once a day for 60-90 minutes, 6 days a week. Their mothers recorded 3 days (2 days training 1 day free) nutrition consumptions of swimmers. 3 days nutrition calories were calculated and daily calorie consumption was calculated by taking their averages. 58.33% of mothers think they have enough info about nutrition and 53.33% of them think they feed their children healthy and suitable for sport. 90% of them stated that the chidren's trainer didn't inform them about nutrition. Daily nutrition plan of 90% of athletes are made by their mothers. Daily calorie intake of 50% of girl athletes were 1401-1600, while of 23.33% them were 1601-1800, of 30% of boy atletes were 1600-1800, while of 46.67% were 1801-2000. 71.66% of athletes consume fast food in school for lunch. 33.33% of mothers stated that the nutrition they applied for their children before training as they don't care , 23.33% of them said mostly protein and 15% of them said mostly carbohydrate. 28.33% of mothers stated that the nutrition they applied for their children after training as mostly carbohydrate , 25% of them said mostly protein and 20% of them said they don't care.n33.33% of mothers stated that their children consume meal before training as 2-3 hours, 6.67% of them said 3-4 hours. Results show that mothers don't have enough information about last meal time before training and what kind of nutrition shall be applied before and after training and that trainers should inform athlete parents about athlete nutrition.
Keywords : Child Athlete, swimming, nutrition, paretns

POS.662 Adölesan Dönemi Futbol ve Basketbolcuların Beslenme Alışkanlıklarının İncelenmesi

Enes BECER
19 Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı; adölesan dönemi futbol ve basketbolcuların beslenme alışkanlıklarının incelenmesidir. Bu amaçla; yaşları 10 ile 18 arasında değişen 50 futbol, 50 basketbol oyuncusu ve 68 erkek, 32 kadın olmak üzere toplam 100 sporcudan oluşmaktadır. Anket grubunu oluşturan denek grubu aktif olarak spor yapan kişilerden seçilmiştir. Araştırmaya katılan adölesanların genel özellikleri, beslenme alışkanlıkları, yeme davranışları, EAT-40 anket yöntemiyle saptanmıştır. Futbolcuların ortalama yaş değerleri 16,72 ve basketbolcuların ortalama yaş değeri 11,94 olarak bulunmuştur. Araştırmamızda beden algısını değerlendirmek için toplamda 40 maddeden oluşan EAT-40 ölçeği kullanılmıştır. EAT-40 ölçeğinden futbolcuların ortalama puan değeri 23,460±9,996 ve basketbolcuların ortalama puan değeri 21,840±9,208 olarak bulunmuştur. 2 grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık saptanmamıştır (p>0,05). Araştırma sonucunda gruplar arası farklılık olmamasına, sporcuların sosyoekonomik durumlarının benzerliği etki etmiş olabilir.
Anahtar Kelimeler : Adölesan,beslenme,EAT-40,yeme Tutumu

POS.662 The Evaluation of the Nutrition Habits of Football and Basketball Players in Adolescence

The purpose of this study is to investigate the nutrition habits of football and basketball players in adolescence. For this purpose 100 players between the ages of 10-18 were surveyed, 50 of whom were football and 50 were basketball players, while 68 of whom were male and 32 were female. The subjects were chosen among those who actively do sports. The general characteristics, nutrition, and eating habits of the adolescent participants were identified via EAT-40 survey method. The mean age values were found as 16.72 for the football and 11.94 for the basketball players. In order to evaluate the physical perception of the participants in our survey we used EAT-40 scale made up of 40 articles. According to the EAT-4 scale, the mean scores were found as 23,460±9,996 for football and 21,840±9,208 for basketball players. Between the two groups no statistically significant difference was detected (p > 0.05). Research results have to be differences between the groups , it may have similar effects on the socio-economic status of athletes.
Keywords : Adolescent,nutrition,EAT-40,eating Habits

POS.770 Elit Tenisçilerde İki Farklı Beslenme Programı ile Beslenme Durumunun Karşılaştırılması

Neşe Toktaş TORUN, Kemal Alparslan ERMAN, Bahri ERYALÇIN
Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Günümüzde mobil uygulamalarda birçok diyet programları bulunmaktadır. Hem sporcular hem de sedanter bireyler bu programlara günlük tükettikleri yiyecek ve içecekleri kayıt ederek, aldıkları enerji, karbonhidrat, yağ, protein gibi besin öğelerinin takibini yapabilmektedir. Akıllı cep telefonlarının kullanımının artması ile bu programlara olan ilgide artmaktadır. Beslenme durumunun saptanması ile ilgili akademik çalışmalarda bireylerin genellikle bir gün hafta sonu, iki gün hafta içine gelecek şekilde üç günlük besin tüketim kayıtları alınmakta ve 20000'den fazla besinin verisini içeren BeBİS (beslenme bilgi sistemleri) yazılım programına girilmektedir. BeBİS Türkiye'de akademik çalışmalarda kullanılan bir beslenme yazılım programıdır. Bu çalışmanın amacı 14-19 yaş elit tenisçilerin iki farklı beslenme programı ile beslenme durumlarının karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya Akdeniz Üniversitesi Tenis Kulübünde oynayan, 14-19 yaş arası 5 kadın, 3 erkek toplam 8 elit tenisçi gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalamaları 16.12±1.61 yıl, boy ortalamaları 168.75±6.41 cm, ağırlık ortalamaları 55.66±6.64 kg'dır. Yapılan çalışmada akıllı telefonlardaki beslenme programının, akademik çalışmalarda altın standart olarak kullanılan BeBİS programına göre tüketilen karbonhidrat değerini anlamlı olarak daha yüksek, potasyum değerini ise daha düşük saptadığı bulunmuştur. Ayrıca BeBİS programı yaşa ve cinsiyete göre önerilen referans değerler baz alınarak bireylerin tükettikleri miktarın ne kadarını karşıladığını vermektedir. Çalışmadan elde edilen verilere göre, tenis oyuncularının günlük enerji ihtiyaçlarını karşıladıkları, yağ, protein ve sodyumu önerilen miktardan fazla tükettikleri, karbonhidrat, posa ve potasyumu önerilen miktarların altında tükettikleri saptanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Beslenme Durumu, Beslenme Programı

POS.770 Comparison of Nutritional Status of Elite Tennis Players with Two Different Nutrition Programs

Nowadays, there are many diet programs in mobile applications. Both sportsmen and sedentary individuals can monitor nutritional elements such as energy, carbohydrate, fat, and protein they take by recording the food and drinks that they consume daily into these programs. The interest in such programs increases with the increase in the use of smart mobile phones. In academic studies on determining the state of nutrition, three-day nutrition consumption records of individuals are taken, one of which corresponds to the weekend and two correspond to the weekdays, and entered into BeBIS (nutrition information systems) program, which contains more than 20000 nutrition data. BeBIS is a nutrition software program used in academic studies in Turkey. The objective of this study is to compare the states of nutrition of 14-19 year elite tennis players with two different nutrition programs. Eight elite tennis players in total, five of them being female and three being male, between the age of 14 and 19 playing at Akdeniz University Tennis Club participated in the study on a voluntary basis. The average age of the participants is 16.12±1.61 years, the average height is 168.75±6.41 cm, and the average weight is 55.66±6.64 kg. In the study carried out, it was found out that the nutrition program in the smartphone finds the amount of carbohydrate consumed as significantly higher, and the potassium value as significantly lower when compared to BeBIS program used as a golden standard in academic studies. Furthermore, BeBIS program shows how much of the amount consumed by individuals is met based on the reference values suggested according to the age and gender. According to the data obtained from this study, it was determined that tennis players consume fat, protein, and sodium from which they fulfill their daily energy needs more than the suggested amount, while they consume carbohydrate, pulp and potassium less than the suggested amount.
Keywords : Nutritional Status, Nutrition Program

POS.775 A Milli Satranç Oyuncularının Toplam ve Segmental Vücut Kompozisyonlarının Değerlendirilmesi

Ceren Işıl ATABEY, Süleyman BULUT, Muhammed Mustafa ATAKAN, Yasemin GÜZEL, Şükran Nazan KOŞAR, Hüseyin Hüsrev TURNAGÖL
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Satranç oyunun karakteri gereği oyuncular gün içerisinde uzun sure (3-4 saat/gün) oturarak alıştırma yaptıklarından fiziksel aktivitelere katılımları sınırlanmaktadır. Bu durum satranç oyuncuları için sedanter yaşam tarzını arttırarak fazla kilo/obezite ve ilişkili kronik hastalıklar riskini arttırabilir. Bu çalışmanın amacı, elit düzeydeki satranç oyuncularının toplam ve segmental vücut kompozisyonlarının beden kitle indeksi (BKİ), yaş ve cinsiyete göre eşleştirilmiş kontrollerle karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya, 12 A milli satranç oyuncusu ve 12 kontrol katılımcı alınmıştır. Her grup 8 erkek ve 4 kadından oluşmaktadır (Yaş= 24,75±3,5; BKİ=23,50±3,25 kg/m^2). Vücut kompozisyonu, DXA cihazı (Lunar Prodigy-Pro) ile ölçülmüştür. Bağımsız gruplarda t-test sonuçlarına göre, satranç ve kontrol grupları incelenen değişkenler yönünden benzer bulunmuştur (p>0,05). Satranç ve kontrol gruplarının total ve segmental vücut kompozisyonu bileşenleri sırasıyla şöyledir; toplam yağ oranı (%31,52±7,31; %28,37±8,23) ve kas oranı (%64,88±7,05; %67,85±8,14), jinoid (%35,15±8,88; %31,43±15,54) ve android yağ oranları (%32,78±11,4; %28,69±9,81), kol (%29,05±8,13; %28,67±9,83), bacak (%33,90±9,01; %30,50±8,95) ve gövde (%31,91±9,25; %27,99±8,90) yağ oranları. Yağlılık ve kaslılık göstergeleri ise aynı sıra ile; apendeküler kas kitlesi (20,57±6,02 kg; 22,31±7,06 kg), toplam kas kitlesi indeksi (0,15±0,03; 0,16±0,03 kg/m^2), yağ kitlesi indeksi (0,08±0,02 kg; 0,07±0,01 kg/m^2), apendeküler kas kitlesi indeksi (0,07±0,02; 0,07±0,02 kg/m^2) olarak hesaplanmıştır. Sonuç olarak; bu çalışmada değerlendirilen A Milli satranç oyuncularının toplam ve segmental vücut kompozisyonu bileşenleri BKİ eşdeğer kontrollerle benzerdir. Bu çalışma ayrıca, A milli satranç oyuncularının vücut kompozisyonlarına ilişkin tanımlayıcı veri sağlamıştır.
Anahtar Kelimeler : Satranç, DXA, Appendiküler Kas Kitlesi, Yağ Kitlesi Indeksi

POS.775 Assessment of Total and Segmental Body Composition of National Level A Chess Players

Chess players train by sitting on average 3-4h daily due to the nature of chessgame, which limits the participation in physical activities and promotes sedentary lifestyle. In turn, this may increase the risk of overweight and obesity and associated chronic diseases. The purpose of this study is to compare the total and segmental body composition components of chess players with body mass index (BMI), age and gender matched controls. Twelve national level Achess players and 12 non-athletic controls participated in the study. Each study group included 8 males and 4 females (Age= 24.75±3.5y; BMI=23.50±3.25 kg/m^2). Body composition was measured by DXA (Lunar Prodigy-Pro). Independent t-test was used to compare the groups. Results showed that chess and control groups were similar with respect to assessed variables (p>0.05). Total and segmental body composition variables of chess and control groups were, respectively, as follows: total body fat percent (31.52±7.31% vs28.37±8.23%) and muscle mass percent (64.88±7.05% vs 67.85±8.14%), gynoid (35.15±8.88% vs 31.43±15.54%) and android fat percentages (%32.78% vs 11.4 vs %28.69±9.81%), arms (%29.05±8.13% vs %28.67±9.83%), legs (%33.90±9.01% vs %30.50±8.95%) and trunk (%31.91±9.25% vs %27.99±8.90%) fat percentages. Fatness and leanness indices were, respectively, as follows: appendicular lean mass (20.57±6.02 kg; 22.31±7.06 kg), total muscle mass index (0.15±0.03kg/m^2; 0.16±0.03 kg/m^2), fat mass index (0.08±0.02 kg/m^2; 0.07±0.01 kg/m^2), and appendicular lean mass index (0.07±0.02kg/m^2; 0.07±0.02 kg/m^2). In conclusion, total and segmental body composition components of national level Achess players and BMI-matched controls were similar. In addition, this study provides descriptive data concerning the body composition of level A national chess players.
Keywords : Chess Players, DXA, Appendicular Lean Mass, Fat Mass Index

POS.795 Kadın Goalball Milli Takımındaki Sporcuların Whey Proteini ve Kreatin Monohidrat Kullanımlarının Vücut Bileşimi Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi

Tuğba KOCAHAN, Ebru ARSLANOĞLU, Aslıhan NEFES, Hande KÜNDEŞ
Gençlik ve Spor Bakanlığı, Sağlık İşleri Dairesi Başkanlığı, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, Kadın Goalball Milli Takımındaki sporcuların, müsabaka döneminde whey proteini ve kreatin monohidrat kullanımlarının vücut bileşimi üzerine etkisini araştırmaktır. Çalışmaya Kadın Goalball Milli Takımındaki 9 sporcu katılmıştır. Müsabaka döneminde bulunan bu sporcuların, bir ay süresince antrenman sonrasında besinsel ergojenik destek olarak 2 ölçek whey proteini (22 g) ve 1 ölçek (6 g) kreatin monohidratı 250 ml süt ile birlikte tükettikleri öğrenilmiştir. Sporcuların protein tozu kullanmaya başlamadan önce ve başladıktan bir ay sonra, Tanita MC-980 ile yapılan vücut analiz ölçümleri karşılaştırılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 20.0 programı ile analiz edilmiştir. Araştırmaya katılan sporcuların ortalama yaşı 19.6±3.7 yıldır. Ergojenik destek kullanmadan önceki ve kullandıktan sonraki BKI (Beden Kütle İndeksi) ortalamaları; sırasıyla 22.4±1.9 kg/m² ve 22.7±2.1 kg/m² bulunmuştur. Ergojenik destek kullanmadan önce vücut yağ kütlelerinin ortalaması 14.4±4.5 kg iken; ergojenik destek kullandıktan sonra vücut yağ kütlelerinin ortalaması 14.8±4.9 kg' dır. Araştırmaya katılan sporcuların, ergojenik destek kullanmadan önceki ve kullandıktan sonraki vücut yağ yüzdelerinin ortalaması sırasıyla; %24.1±5.9 ve %24.5±6.5'dir. Sporcuların, protein tozu kullanmadan önce vücut kas kütlelerinin ortalaması 42.4±4.9 kg iken; ergojenik destek kullandıktan sonra vücut kas kütlelerinin ortalamasının 42.7±5.6 kg olduğu bulunmuştur. Ayrıca sporcuların, ergojenik destek kullanmadan önce ve kullandıktan sonra yağsız vücut kütlelerinin ortalaması sırasıyla 44.6±5.1 kg ve 44.9±5.9 kg' dır. Çalışmaya katılan sporcuların, whey proteini ve kreatin monohidrat kullanımından önce ve kullandıktan sonra vücut bileşimlerinde anlamlı bir değişiklik olup olmadığı değerlendirilmiştir. Bu sporculardan ergojenik destek kullanmadan önce ve kullanmaya başladıktan bir ay sonra alınan ölçümlerde; BKI, vücut yağ kütlesi, vücut yağ yüzdesi, vücut kas kütlesi ve yağsız vücut kütlesi değerlerinde anlamlı bir fark olmadığı bulunmuştur ($p>0.05$). Elit sporcularda ergojenik destek kullanımının amacına uygun ve anlamlı sonuçlar verebilmesi için, ürün çeşidinin ve kullanım miktarının bireye özgü olması gerekmektedir. Sonuç olarak, sporcuların ergojenik destek kullanımıyla ilgili eğitim ve bireysel olarak uzman desteği almaları önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Goalball, Vücut Bileşimi, Ergojenik Destek

POS.795 Evaluating the Usage Effect of Whey Protein and Creatine Monohydrate by Athletes in the Women Goalball National Team over Body Composition

The aim of the study is to research the usage effect of whey protein and creatine monohydrate by athletes in the Women Goalball National Team over body composition during the period of competition. 9 athletes of Women Goalball National Team have attended to the study. It has been observed that those athletes consumed (as a scale) 2 cups whey protein (22g) and 1 cup creatine monohydrate (6g) together with 250ml milk as a nutritional ergogenic aid after training for a period of 1 month during the competition. Before and after 1 month that the athletes used protein powder, body analysis measurements performed with Tanita MC-980 have been compared. The obtained data have been analyzed with SPSS 20.0 program. Average age of the athletes attended to the study is 19,6 ± 3,7 years. The BMI (Body Mass Index) average values of the athletes before and after using the ergogenic aid have been observed 22,4 ± 1,9 kg/m² and 22,7 ± 2,1 kg/m² respectively. While the average of body fat mass of the athletes before using the ergogenic aid was 14,4 ± 4,5 kg, the average body fat mass of the athletes after using the ergogenic aid, was 14,8 ± 4,9 kg. The average values of body fat percentage of the athletes before and after using the ergogenic aid were 24,1% ± 5,9% and 24,5% ± 6,5% respectively. While the average body fat mass of the athletes before using the ergogenic aid was 42,4 ± 4,9 kg, it has been observed that the average body fat mass of the athletes after using the ergogenic aid was 42,7 ± 5,6 kg. Furthermore, lean body mass average values of the athletes before and after using the ergogenic aid were 44,6 ± 5,1 kg and 44,9 ± 5,9 kg respectively. It has been assessed whether a significant change occurred in the body compositions of the athletes, who attended to the study, before and after using the whey protein and creatine monohydrate or not. In the measurements which were taken from the athletes before and after 1 month using the ergogenic aid; it has been observed that there was not a significant difference in BMI, body fat mass, body fat percentage, body muscle mass and lean body mass values ($p > 0,05$). In order to use properly and obtain meaningful results from the use of ergogenic aid by elite athletes, product range and use of amount should be specific to person. According to this study, it has been recommended that the athletes should privately be educated and trained by specialist related with the use of ergogenic aids.
Keywords : Goalball, Body Composition, Ergogenic Aids

POS.801 Adölesan Sporcuların Günlük Sıvı Tüketimlerinin ve İdrar Dansitelerinin Değerlendirilmesi

Tuğba KOCAHAN, Ebru ARSLANOĞLU, Hande KÜNDEŞ, Aslıhan NEFES
Gençlik ve Spor Bakanlığı, Sağlık Işleri Dairesi Başkanlığı, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma farklı spor dallarındaki adölesan sporcuların günlük sıvı tüketimleri ve idrar dansiteleri arasındaki ilişkiyi araştırmak amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya farklı spor dallarından (judo, tenis, yüzme, atletizm) 59 sporcu katılmıştır. Günlük sıvı tüketim durumlarının değerlendirilebilmesi için; sporcular dan günlük tükettikleri sıvı çeşitlerinin ve miktarlarının bulunduğu sıvı tüketim formu doldurmaları istenmiştir. Bu formda sporculara genellikle idrar renklerinin hangi renge benzediği ve günlük idrar yapma sıklıkları sorulmuştur. Ayrıca sporcular dan idrar örnekleri toplanmış ve Mission U500 marka idrar analizörü kullanılarak idrar dansitesi ölçümü yapılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 20.0 programı ile analiz edilmiştir. Araştırmaya katılan sporcuların % 62.7'si (n=37) kadın ve %37.3'ü (n=22) erkektir. Sporcuların %28.8'i (n=17) judo, %16.9'u (n=10) tenis, %54.2'si (n=32) yüzme spor dalı ile ilgilenmektedir. Sporcuların ortalaa yaşı 13.6±2.7 yıl ve BKİ (Beden Kütle İndeksi) ortalamaları 20.0±3.9 kg/m²' dir. Araştırmaya katılan sporcuların günlük toplam sıvı tüketimi ortalama 2.5± 0.9 L bulunmuştur. Sporcular tarafından en çok tüketilen içeceklerin spor içeceği, yarım yağlı ve tam yağlı süt, taze sıkılmış meyve suyu olduğu belirlenmiştir. Sporcuların enerji içeceği tüketimi ortalamasının (0.3±0.1 L) da yüksek olduğu bulunmuştur. Çalışmaya katılan sporcuların su tüketimleri ortalama 1.8± 0.7 L'dir. Spor dalına göre değerlendirildiğinde su tüketimleri; judocuların ortalama 1.7± 0.9 L, tenisçilerin ortalama 2± 0.6 L, yüzücülerin ortalama 1.8±0.6 L olduğu bulunmuştur. İdrar örneklerinin analiz edilmesi sonucunda; sporcuların idrar dansitelerinin ortalaması 1.022± 0.006 g/cm³ bulunmuştur. Spor dalına göre değerlendirildiğinde; judocuların ortalama idrar dansitesi 1.025± 0.006 g/cm³, tenisçilerin ortalama idrar dansitesi 1.020± 0.006 g/cm³, yüzücülerin ortalama idrar dansitesi 1.020± 0.005 g/cm³ 'dir. Çalışmaya katılan sporcuların %55.2'si (n=32) idrar renklerini sarıya, %39.7'si (n=23) soluk açık sarı benzetmiştir. Sporcuların %47.5'inin (n=25) idrar sıklığı günde 3-4 kez iken, %30.5' inin (n=18) idrar sıklığı günde 5-6 olduğu bulunmuştur. Yapılan bu çalışmada sporcuların sıvı tüketimini büyük oranda su içerek karşıladığı saptanmıştır. İdrar dansitesi değerlendirildiğinde çalışmaya katılan sporcular belirgin derecede dehidrate bulunmuştur. Sporcuların sıvı tüketimi ile ilgili doğru bilgilendirilebilmeleri için eğitim almaları önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Sıvı Tüketimi, Adolesan, Idrar, Dansite

POS.801 Evaluation of Daily Fluid İntake and Urine Density of Adolescent Athletes
The purpose of this paper is to research association between daily hydration and urine density on adolescent athletes from different sports branch (judo, tennis, swimming, athletics). 59 athletes (judokas, tennis players, swimmers, athletics) were interwieved for this study. Questionnaire have been used to measure fluid by consumption quantity and variety. Generally on this form, athletes were asked about the color of their urine. Urine samples were collected from athletes and urine density was analyzed with Mission U500 analyzer. Statistical analyses were performed using SPSS 20.0 package programme. There were 62.7 % (n=37) females and 37.3 % (n=22) males. Subjects engage in judo 28.8 % (n=17), tennis 16.9 % (n=10), swimming 54.2 % (n=32) . Mean age were 13.6± 2.7 year and mean body mass index (BMI) were 20.0 ± 3.9 kg/m². Daily fluid intake of athletes were mean 2.5 ± 0.9 L. Athletes were consumed mostly sports drink, semi skimmed and whole milk, fresh squeezed fruit juice. Consumption of energy drinks mean were found excess (0.3± 0.1). Water consumption were mean 1.8 ± 0.7 L. 59 athletes were compared as for that sport branch and mean water consumption was found mean 1.7 ± 0.9 L for judokas, 2.0 ± 0.6 L for tennis players and 1.8 ± 0.6 L for swimmers. As a result of the analysis urine samples athletes' urine density mean was found 1.022 ± 0.006 g/cm³. When evaluated by branch, urine density mean was 1.025 ± 0.006 g/cm³ for judokas, 1.020 ± 0.006 g/cm³ for tennis player and 1.020 ± 0.005 g/cm³ for swimmers. According to the analysis of urine color and urination frequency questions that monitors hydrational status analyzing result, 55.2 % athletes liken to pale/light yellow, 39.7 % athletes dark yellow their urine color. 30.5 % athletes urinate 5-6 times per a day. Findings of the study reveal that athletes provide fluid need mostly from water. When urine density analyzed, the athletes were significantly dehydrated. Athletes needed to join training about daily fluid intake for better understanding.
Keywords : Daily Fluid İntake, Adolescent, Urıne, Density

POS.805 Farklı Branşlardaki Sporcuların Beslenme Alışkanlıkları ve Sıvı Tüketimlerinin Saptanması

Tuğba KOCAHAN, Aslıhan NEFES, Ebru ARSLANOĞLU, Hande KÜNDEŞ
Gençlik ve Spor Bakanlığı, Sağlik İşleri Dairesi Başkanlığı, Türkiye

ÖZET
Optimal egzersiz performansı için farklı branşlardaki sporcuların beslenme alışkanlıklarını ve sıvı tüketimlerini saptamaktır. Bu amaçlar doğrultusunda; sporcuların kişisel özellikleri ve beslenme alışkanlıkları hakkında bilgi sahibi olmak için her sporcudan "Spor Beslenmesi Bilgi Formu" ve "Sıvı Tüketim Anketi" doldurması istenmiştir. Çalışmaya yüzme, kano ve kürek spor dallarından toplam 91 sporcu (43 kadın, 48 erkek) katılmıştır. Sporcuların %81.4'ü üç ana öğün tükettiklerini belirtmişlerdir. Tüketilen ara öğün sayısı 0-4 arasında değişmektedir. Sporculara öğün atlayıp atlamadıkları sorulduğunda, %41.1'i (n=37) öğün atladığını belirtmiştir. Sporcuların en çok atladıkları ana öğün kahvaltı iken en çok atladıkları ara öğünler ikindi ve gece ara öğünleridir. Sporcuların %30'u (n=27) yemek yemeyi unuttuğu için, %20'si (n=18) acıkmadığı için öğün atlamaktadır. Ara öğünlerde ise sporcuların en çok; meyve, kuruyemiş, çikolata, dondurma ve kek, börek, tatlı gibi besinleri tercih ettikleri görülmektedir. Sporcuların öğünleri tüketirken içinde bulundukları ruh halini sorulduğunda; %40'ının (n=36) sakin, %38.9' unun (n=35) mutlu bir ruh hali içinde öğünlerini tükettikleri belirlenmiştir. Sporcuların %31.3'ü (n=26) beslenme destek ürünü kullandığını, %15.9'u (n=13) ise vitamin - mineral desteği (suplemanı) kullandığını belirtmiştir. Sporcuların beslenme ile ilgili bilgilerini en çok diyetisyenlerden ve antrenörlerden edindikleri belirlenmiştir. Sporcuların hidrasyon durumlarını belirlemek amacıyla doldurmaları istenen "Sıvı Tüketim Anketi'nden elde edilen veriler değerlendirildiğinde; sporcuların günlük ortalama su tüketiminin 2.14±1.17 L olduğu bulunmuştur. Ortalama süt tüketiminin 0.51±0.39 L, spor içeceği tüketimlerinin ise 0.52±0.39L olduğu saptanmıştır. Günlük toplam sıvı tüketimlerinin ortalaması ise 2.92± 1.42 L'dir. Hidrasyon durumunun takibinde kullanılan idrar rengi ve idrar yapma sıklığının sorulduğu soruların analizine göre sporcuların %51.1'i idrar rengini sarıya, %36.7'si soluk/açık sarıya ve %10'u koyu sarı renge benzetmiştir. Sporcuların %41.1'i günde 5-6 kez idrar yaptığını belirtmiştir. Bu çalışmada sporcuların beslenme alışkanlıkları ve sıvı tüketimleri değerlendirilmiştir. Spor performansını artırmak amacıyla sporculara; spor beslenmesi ve sıvı tüketimi konusunda sürekli ve etkin eğitimler düzenlenmelidir.
Anahtar Kelimeler : Spor Beslenmesi, Beslenme Alışkanlığı, Sıvı Tüketimi

POS.805 Determination of Nutrition Habits and Fluid Consumption of Athletes at Different Branches

The purpose of this study is determining nutrition habits and fluid consumption to achieve optimal exercise performance for athlete at different branches. In order to get the information about athletes personal characteristics and dietary habits, 'Sport Nutrition Knowledge Form' and 'Fluid Consumption Questionnaire' were applied. This study investigated in 91 participants (43 female, 48 male). This participants engage canoe, swimming and rowing. 81.4 % of all athletes reported consuming 3 main meals a day. The number of meals consumed varied between 0-4. 41.1 % (n=37) athletes stated that they skip meal. The meal skipped is mostly breakfast the snacks skipped mean while the snacks skipped are mid-afternoon snack and night snack. Participants who skipped a meal, did that forgetting 30 % (n=27), due to not get hungry 20 % (n=18). Most of the athletes prefer fruit, nuts, chocolate, ice cream, cake, pastry and dessert on snack time. When athletes were asked about their current mood while consuming their meals it was determined that athletes,%40 (n=36) calm %38.9 (n=35) consume their meal in a happy mood. Athletes admitted 31.3 % (n=26) taking supplementation 15.9 % (n=13) athletes reported to take vitamin- mineral suplementation. Athletes obtained information about nutrition mostly from dieticians and their coaches. The data which obtained from the athletes by filling out the liquid consumption survey was evaluated to determine the hydration status of athletes. The average daily water consumption of the athletes is 2.14+1.17 L, Average daily milk consumption is 0.51±0.39 L, sport drink is 0.52±0.39L , Average daily total fluid consumption is 2.92± 1.42 L. According to the analysis of urine color and urination frequency questions that monitors hydrational status analyzing result, 51.1 % athletes liken pale/light yellow, 36.7 % athletes dark yellow their urine color. 41.1 % athletes urinate 5-6 times per a day. Athletes' nutrition habits and fluid consumption were assessed in this study. In order to improve sports performance continuous and effective training courses should be organized about sports nutrition and liquid consumption.
Keywords : Sports Nutrition , Nutrition Habit , Fluid Consumption

POS.831 Estetik Sporlardaki Elit Düzeydeki Sporcuların Fiziksel, Fizyolojik ve Beslenme Özelliklerinin Saptanması

Çisem PEHLIVAN[1], Gülbin Rudarli NALCAKAN[2]
1 İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Diyet Bölümü, Türkiye
2 Ege Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Cimnastik, buz pateni ve bale gibi spor branşlarında estetik görselliğin önemi çok fazladır. Bu dallardaki elit düzey sporcuların maruz kaldıkları çok yoğun antrenman programları ve kilo kontrollerindeki sert tutumlar, sporcuların beslenme yetersizliğiyle sonuçlanabilmektedir. Özellikle bayan sporcular "kadın sporcu triadı" durumuyla karşılaşmaktadırlar. Artan sakatlık durumları, bağışıklık sisteminin zayıflaması, adet düzensizlikleri, anormal kemik mineralleşmesine bağlı kırık riskinin artması sporcuların sağlıklarını tehdit etmekte ve yaşam kalitesini bozmaktadır. Bu çalışmada amaç, estetik kaygı taşıyan cimnastik, buz pateni ve bale branşlarındaki üst düzey yarışmacı sporcuların vücut kompozisyonlarını, beslenme ve hidrasyon durumlarını, kemik mineral yoğunluğu düzeylerini ve bazı fizyolojik parametrelerini belirlemektir. Çalışmaya, sağlıklı, 18 yaş ve üstü, toplam 15 artistik cimnastik, buz pateni sporcusu ve bale dansçısı ile benzer fiziksel özelliklerdeki 10 kişi kontrol grubu olarak katılmıştır. Katılımcılara vücut kompozisyonu, istirahat metabolik hızı, hidrasyon durumu ve kemik yoğunluğu ölçümleri ile genel beslenme alışkanlığı değerlendirmesi ve kan analizi ile kemik metabolizması, anemi ve genel sağlık belirteçleri ölçümleri gerçekleştirilmiştir. Sporcular kontrollere göre daha yüksek değerlere sahip olsa da, özellikle bayan sporcuların yetersiz enerji, düşük karbonhidrat ve kalsiyum alımları ile düşük kemik yoğunluğu nedeniyle, kadın sporcu triadı riski açısından kontrol altında tutulmaları önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Bale, Cimnastik, Buz Pateni, Bayan Sporcu Triadı, Hidrasyon Durumu, Kilo Kontrolü, Kemik Mineral Yoğunluğu.

POS.831 Determination of Physical, Physiological and Nutritional Parameters of Elite Athletes in Esthetic Sports

Aesthetic appearance has more importance in some sports like gymnastics, figure skating and ballet. Nutritional deficiencies occur in elite level athletes in these branches who suffered from intensive training program and strict weight control. These situations may result in female athlete triad syndrome for especially female athletes. Increased disability, the weakening of the immune system, menstrual disorders and increased risk of bone fracture due to abnormal bone mineralization impair the quality of life and threaten the health of athletes. The purpose of this study was to determine body composition, nutrition and hydration status, bone mineral density levels and some physiological parameters in aesthetic branch athletes such as gymnastics, figure skating and ballet. Healthy, up to 18 years old, fifteen female and male athletes in gymnastics, figure skating and ballet were participated voluntarily to the study. The body composition, resting metabolic rate, hydration status, bone mineral density, nutritional habit and menstruation period of the athletes were assessed and some health parameters in blood about bone metabolism, anemia and infection were evaluated. Although both male and female athletes have better measurement results than control group, female athletes are suggested keeping under control in terms of risk of female athlete triad because of their insufficient energy, lower carbohydrates and calcium intake and lower bone mineral density.
Keywords: Gymnastics, Figure Skating and Ballet, Bone Mineral Density, Female Athlete Triad, Hydration Status, Weight Control

SPOR BİYOMEKANİĞİ
SPORT BIOMECHANICS

POS.261 13-15 Yaş Grubu Serbest Stil Erkek Yüzücülerin 3 Tekrarlı 200 Metre Performanslarına Bağlı Kinematik Parametrelerin Analizi

Benil KISTAK[1], Çiğdem BULGAN[1], Bergün Meriç BİNGÜL[2], Fatih KESEPARA[1]
1 Haliç Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Kocaeli Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, yüzme sporunda serbest stil erkek yüzücülerin üç tekrarlı 200m performanslarına bağlı su içindeki çekiş tekniğindeki değişimlerin belirlenip kinematik parametrelerin analizini araştırmak amacı ile yapılmıştır. Çalışmaya, 13-15 yaş grubu (yaş ortalaması 13,86±0,90yıl, boy ortalaması 164,79±6,89cm, ağırlık ortalaması 54±5,54kg) daha önce herhangi bir yaralanma geçirmemiş 7 erkek sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Performanslar öncesi, kalibrasyon kafesi aracılığıyla havuzun alan tanımlaması yapılmıştır. Sporculara uygun ısınma zamanı verildikten sonra eklem noktalarına deri işaretleri yerleştirilmiş daha sonra 3x200m maksimal düzeyde serbest yüzmeleri istenirken 4 adet kamera (60hz) aracılığıyla performansları kaydedilmiştir. Performans parametrelerinden kulaç uzunluğu, kulaç sıklığı, kulaç sayısı, bitiş derecesi değerleri; kinematik parametrelerden ise yer değiştirme ve açı değerleri değerlendirmeye alınmıştır. Alınan görüntüler SIMI Motion Reality 8.7.2 Hareket Analiz programı ile analiz edilmiştir. Çalışmadan elde edilen veriler SPSS programında hesaplanmış; 200m sprint performanslarının başlangıç ve bitiş anındaki kinematik parametreleri Wilcoxon testi ile karşılaştırılmıştır. Ayrıca yüzme performans parametreleri ile kinematik parametreleri arasındaki ilişkiler ise $p<0.05$ düzeyinde Pearson Korelasyonu Analizi ile değerlendirilmiştir. Sonuç olarak; sporcuların aktif harekette el bileği bölgesinin Z eksenindeki suda yer değiştirmesi ile (her üç evrede; suya giriş, itme ve çekme) birinci 200m yüzme ve üçüncü 200m yüzme performansları arasında anlamlı farklıklara rastlanmıştır ($p<0.05$). Çekme evresindeki dirsek açısı ile kulaç sayısı (.946) arasında pozitif anlamda ilişki görülürken kulaç sıklığı (-.867) ve kulaç uzunluğu (-.934) arasında negatif ilişki görülmüştür. İtme evresindeki el bileği açısı ile hız (.838) ve bitiş derecesi (.824) arasında anlamlı bir ilişkilere rastlanmıştır ($p<0.05$).
Anahtar Kelimeler : Biyomekanik, Serbest Yüzme, Yüzme, 3D Kinematik Analiz.

POS.261 The Kinematic Analysis of Freestyle Swimming Technique due to Three 200 Meter Performances of 13-15 Ages Male Swimmers

The aim of this study was to investigation of differences in stroke kinematic parameters of freestyle young swimmers before and after 3x200m performances. 7 male swimmers (mean age 13,86±0,90; mean height 164,79±6,89cm; mean mass 54±5,54kg) were participated to this study as volunteer who did not have any injury history. Before the test, the cube calibration was used for calibrate to the field for calculation of the kinematic parameters. Also, appropriate warming time was given to all participants and then reflector markers were attached to their selected joints. When the swimmers were ready, It was asked to perform 3x200m freestyle performances and these performances recorded by 4 underwater cameras (60hz). Stroke length, stroke rate, stroke count, end time were calculated as performance parameters; angle and displacement values were calculated as kinematic parameters by using SIMI Motion version 8.7.2. Differences of 200m performances from beginning to end, kinematic performance parameters were compared using Wilcoxon Test in SPSS program. Also, the relationship between performance parameters and kinematic parameters were calculated using Pearson Correlation Cofficient. As a result of this study, there were significant relations between the displacement in the Z-axis of wrist (all phases; entry, pull and push phases) and swimmers' beginning and end of 200m swimming performance ($p<0.05$). There were positive relations between stroke count and elbow angle (.946); there were negative relations between stroke length (-.934) and stroke rate (-.867) at the pull phase. There were significant relations between wrist angle; velocity (.838) and end time (.824) at the push phase ($p<0.05$).
Keywords : Biomechanic, Freestyle Swimming, Swimming, 3D Kinematic Analysis.

POS.571 Basketbolda Anaerobik Karakterli Yorgunluğun Şut Kinematiği Üzerine Etkisi

Şeyma İNAN[1], Ahmet ALPTEKİN[2], B. Utku ALEMDAROĞLU[2]
1 Muğla Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye
2 Pamukkale Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; basketbolda tekrarlı sprint testi ile oluşturulan yorgunluğun şut kinematiği (serbest atış) üzerine etkisini incelemektir. Bu amaçla çalışmaya Pamukkale Üniversitesi basketbol takımında oynamış 13 basketbol oyuncusu (X_{boy}: 1,86 ±0,06 m, $X_{yaş}$: 24,38 ± 3,47 yıl, X_{VA}: 84,23 ± 7,91 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Deneklerin dinlenik ve yorgunluk sonrası serbest atışlarına ait görüntülere 3 adet yüksek hızlı kamera ile (100 Hz, Basler A602f-HDR, GER) kaydedilmiştir. Deneklere tekrarlı sprint testi protokolü uygulanarak yorgunluk oluşturulmuştur. Test öncesinde dinlenik ve test sonrasında yorgunluk kan laktat değerleri kulak memesinden alınmıştır. Deneklerin dinlenik ve yorgunluk sonrası serbest atış hareketinin 3 boyutlu analizi SIMI Motion 7,5 hareket analizi paket programında gerçekleştirilmiştir. Hareket analizinden elde edilen kinematik veriler derecesi 2, kesme frekansı 12 olan düşük frekanslı veriyi geçiren sayısal filtre kullanılarak veriler yumuşatılmıştır. Deneklerin dinlenik ve yorgunluk sonrası serbest atışlarında; ayak bileği, diz, kalça, dirsek eklem açıları, topun elden çıkış hızı, açısı, yüksekliği ile gövdenin eğimi, kütle merkezinin hızı ve yer değiştirmesi parametreleri hesaplanmıştır. Verilerin istatistiksel olarak analizleri 0,05 anlamlılık düzeyinde bağımlı gruplarda t-test analizi ile yorumlanmıştır. Araştırma sonucunda dinlenik ve yorgunluk sonrası incelenen parametrelerde hiçbir fark bulunamamıştır ($p>0,05$). Bu sonuçlar çalışmaya katılan basketbolcuların yorgunlukla başa çıkabildikleri göstermiştir. Ayrıca yorgunluğun basketbolcuların serbest atış şut tekniklerini etkilemediği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Kinematik Analiz, Tekrarlı Sprint Testi, Kan Laktatı, Serbest Atış, Yorgunluk.

POS.571 TheEffect of the Anaerobic Fatigue on Shooting Kinematic in Basketball
The purpose of this study was to investigate the effect of the shooting kinematic after the fatigue which was formed via the repeated sprint test in basketball. Thirteen male basketball players who played in Pamukkale University Basketball Team have participated voluntarily in this study (X_{HEIGHT}: 1,86 ±0,06 m, X_{AGE}: 24,38 ± 3,47 year, X_{BW}: 84,23 ± 7,91 kg).The images of resting and fatigue of free throw shooting were recorded by three high speed cameras which were set 100 fps (Basler A602f-HDR, GER).The fatigue has been constituted among basketball players by performing repeated sprint test to the subjects. Blood lactate values have been taken from the earlobes before and after the free throw shooting. SIMI motion analysis software was used for 3 dimensional analyzing of resting and fatigue free throw shooting. Kinematic data were filtered with low pass Butterworth filter (2th order 12 Hz) to remove noise from all raw position data. The joint angle of ankle, knee, hip and elbow; the takeoff velocity, takeoff angle and takeoff height of the ball; the slope of the body; displacement and velocity of the center of mass were calculated during the takeoff of the ball. In order to determine the statistically significant difference between the resting and fatigue for each kinematic parameter, paired sample t-test was used. The significance level was accepted as 0,05. The research showed that there was no statistically significant difference between investigated kinematic parameters ($p>0,05$). These results showed that basketball players participating in this study overcome the fatigue. Furthermore fatigue did not effect free throw shooting kinematics.
Keywords : Kinematic Analysis, Repeated Sprint Test, Blood Lactate, Free Throw, Voluntarily Exhaustion.

POS.604 Türk Halk Dansçıların Dinamik Plantar Basınç Profilleri

Deniz SİMSEK[1], Günay YILDIZER[1], İzzet KIRKAYA[2], Elvin Onarıcı GÜNGÖR[1]
1 Anadolu Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Bursa Teknik Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı halk oyunu dansçılarının plantar yük durumlarını, dinamik koşullar altında değerlendirmektir.28 sağlıklı kadın [dansçı grup (DG), n=15; 20.5±1.7 yıl; 166.7±4.0 cm; 56.0± 3.8 kg; BMI=20.0±1.3 kg/m^2, deneyim yılı=4.7 ± 4.9 yıl ve sedanter grup (SG), n=13; 23.3±5.7 yıl; 164.7±9 cm; 56.3± 6.5 kg; BMI=20.6±1.7 kg/m^2) araştırmaya dahil edilmiştir. Yürüme sırasındaki dinamik plantar basınç (PB) değerlendirmesi EMED-XL (Novel GmbH, Munich, Germany) analiz sistemi ile 100Hz örnekleme frekansında gerçekleştirilmiştir. Zirve basınç (ZB – kPa), maksimum kuvvet (MK-F), temas alanı (TA - cm^2), temas zamanı (TZ – ms) MK değerinin vücut ağırlığa normalize edilmiş (vücut ağırlığı %) değerileri ayağın bütünü için hesaplanmıştır. Ayak ayrıca maskelenerek kısımlara ayrılmıştır; "toplam ayak, ön ayak, orta ayak ve arka ayak". İstatistiksel analiz öncesinde tüm ölçümlerin normal dağılıp dağılmadığının tespiti Shapiro-Wilk test kullanılarak belirlenmiştir. Araştırma ve kontrol grubu arasındaki istatistiksel farklılığın değerlendirilmesinde bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. Ölçümlerin güven aralığı % 95 ve P değeri P < 0.01 – 0.05 olarakkabul edilmiştir. Tanımlayıcı verilere göre gruplar arasında yaş, boy, kilo ve BMI yönünden fark bulunmamıştır (p>0.05). DG ve SG arasında sol arka ayak MK değerleri (DG: 319.32±28.02; SG: 355.47±56.54) (P=0.014) ve ön ayak MK değerleri (DG: 400.63±45.81; SG: 9.07±4.30) (P=0.008) arasında anlamlı fark bulunmuştur. Buna ek olarak gruplar arasında sağ ayağın bütün kısmının MK değerleri (DG: 510.79±61.40; SG: 578.32±73.46) (P=0.009), TA değerleri (DG: 126.13±13.54; SG: 136.47±9.36) (P=0.048), rölatif MK değerleri (% vücut ağırlığı) (DG: 93.34±11.07; SG: 104.61±2.76) (P=0.000) arasında anlamlı fark gözlenmiştir. Ayrıca, ön ayağın MK değerleri (DG: 390.08±59.04; SG: 477.45±72.47) (P=0.007) ve rölatif MK değerleri (DG: 72.00±8.19; SG: 83.89±12.78) (P=0.011) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar saptanmıştır. Bu sonuçlar iki farklı şekilde açıklanabilir, (1) literatüründe vurguladığı gibi özel ayakkabılar ve tabanlıklarıların ayak tabanını destekleyerek ayak plantar dağılımını etkilemesi, (2) dansçıların katıldıkları egzersizlerin onların günlük yaşamda ayaklarını daha ergonomik şekilde kullanmaya yönlendirmesidir.
Anahtar Kelimeler : Dinamik, Ayakaltı, Basınç, Halk Oyunu, Kuvvet

POS.604 Dynamic Plantar Pressure Profiles of Turkish Folk Dancers
The purpose of this study was to compare the effects of dancing on plantar loading during dynamic condition.28 healthy female [dancer group (DG), n=15; 20.5±1.7 years; 166.7±4.0 cm; 56.0± 3.8 kg; BMI=20.0±1.3 kg/m^2, years of experience =9.2 ± 2.1 years and non-dancer group (NDG), n=13; 23.3±5.7 years; 164.7±9 cm; 56.3± 6.5 kg; BMI=20.6±1.7 kg/m^2) were participated in this research. Dynamic foot pressure analysis was collected at 100 Hz using Novel- EMED-XL plantar pressure system. Peak pressure (PP – kPa), maximum force (MF-F), contact area (CA - cm^2), contact time (CT – ms), MF normalized to body weight (%BW) values were obtained. Foot was masked as 'total foot, forefoot, middle foot and hind foot". Before statistical analyses, all of the measures were found to be distributed normally based on the Shapiro-Wilk test. It was examined whether there were any statistically significant differences between the experiment and control group means using independent T test. In the measurements 95% reliability range and P < 0.01 – 0.05 were accepted as significance level. According to descriptive data there is no significant differences of age, height, weight, BMI between the dancers and non-dancers (P>0.05). It was found that there were significant differences between the DG and NDG of left foot in terms of MF in hind foot (DG: 319.32±28.02; NDG: 355.47±56.54) (P=0.014), forefoot (DG: 400.63±45.81; NDG: 9.07±4.30) (P=0.008). In addition to this data it was found that there were significant differences between the DG and NDG of right foot in terms of MF of total foot (DG: 510.79±61.40; NDG: 578.32±73.46) (P=0.009), CA of total foot (DG: 126.13±13.54; NDG: 136.47±9.36) (P=0.048), relative MF (%BW) of total foot (DG: 93.34±11.07; NDG: 104.61±2.76) (P=0.000), MF of fore foot (DG: 390.08±59.04; NDG: 477.45±72.47) (P=0.007), and relative MF (%BW) of fore foot (DG: 72.00±8.19; NDG: 83.89±12.78) (P=0.011). There are two possible reasons to explain the major findings, (1) literature indicates that special foot wears and insoles are important for supporting foot and these change the plantar distrubution patterns of foot, (2) practices lead dancers to use their foot in more ergonomic patterns during daily life.
Keywords : Dynamic, Sole, Pressure, Folk Dance, Force

POS.650 Öğrencilerde Sırt Düzeltici Egzersizlerin Torasik Kifoz Ve Lomber Lordoz Üzerine Etkisi

Ahmet Gökhan YAZICI[1], Mohsen MOHAMMADI[2]
1 Atatürk Üniversitesi, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye
2 Atatürk Üniversitesi, Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Türkiye

ÖZET
Fizyolojik ve biyomekanik yönden iyi postür, minimum çaba ile vücutta maksimum yeterliliği sağlayan duruştur. İdeal erekt postür anterior, posterior ve lateral planda vücut kısımlarının bir çekül hattı veya hayali çizgi etrafında karşılaştırılması ile aptanır. Bu çizgi üzerinde vücut kütlesi dengede kabul edilir. Omurga birbirleriyle eklemleşen 24 omur, sakrum ve koksiksten oluşmaktadır (12'si torakal bolgede ve 5'i lomber omurga). Kifoz terimitorasik omurganın normal ön konka ve ğim derecesini ifade eder. Bir duruş bozukluğu olarak bilinen lordoz, beldeki normal çukurluğun artması ile oluşuyor. Karın, sırt, kalça kasları ve bağlarındaki dengesizlikler, belçukurunu arttırıyor.Mükemmel fiziğe sahip olmak için düzenli egzersiz yapmak ve dengeli beslenmek yeterli değil! Aynı zamanda duruşumuza çok dikkat etmemiz gerekmektedir..Çalışmamızın amacı; Düzeltici Egzersizlerin Torasik Kifoz ve Lomber Lordozu olan okul öğrencilarin sırt postürleri ve torakal ve lomber açılarını düzeltmek.Araştırmanındenekleri, lise'deokuyantoplam 40 erkeköğrenci(yaş = 17.24 ±2.84 yıl, boy = 168.61±4.72 cm, vücutağırlığı= 61.29±3.69 kg) oluşturmaktadır.Araştırma planlanırken rastgele yöntemi kullanılmış olup öğrenciler torasik kifoz ve lomber lordoz (20 kişi) ve kontrol (20 kişi) gruplarına sınıflandırıldı.Deney grupları üç seans haftada, sekiz hafta boyunca düzeltici egzersizler uygulandı.kifoz ve lordozunpre and post ölçümleri spinal mousekullanılarak elde edilmiştir.Veriler, istatistiksel paket programında (spss), t-test analizi ile değerlendirilmiştir.Kontrol grubun pre ve post testleri arasında istatistiksel fark saptanmadı, ama deneysel grubun pre ve post testleri arasında istatistiksel fark saptandı.Sekiz haftalık düzeltici egzersiz süresi erkek öğrencilarida kifoz ve lordoz açısının azalmasına neden olabilir.Genel olarak, kifoz ve lordoz olan hastalarda düzeltici egzersiz uygulanması başarılı bir plandı.
Anahtar Kelimeler : Anahtar Kelimeler:Torasikkifoz, Lomberlordoz, Düzeltici Egzersizler, Lise öğrencisi

POS.650 The Effect of Corrective Exercises on the Thoracic Kyphosis and Lumbar Lordosis of Boy Students

Corrective actions are a branch of applied science and include the identification, education, prevention, correction of wrong habits of body and motor abnormalities.The purpose of this study was to assess the effectiveness of corrective exercises on male students with kyphosis and lordosis.40 male students with mean and standard deviation, the age profile (17.24 ±2.84 yr.), weight (61.29±3.69 kg) and height (168.61±4.72 cm) participated in this study. They were randomly divided into two groups with 20 subjects in each group including experimental group and control group. The experimental groups performed the corrective exercises for eight weeks with three sessions a week. Pre and post measures of kyphosis and lordosis curve were obtained using a spinal mouse. Measuring of variables was performed before (pre-test) and after (post-test) the protocol. Statistical method used for this study was T-test ($P<0.05$).Significant difference found between experimental and control groups and between pre and post-test of subjects, there was significant difference in experimental groups.Eight week corrective exercise period can be resulted in reduction of kyphosis angle and lordosis angle male student. In general, implementation of corrective exercise in patients with kyphosis and lordosis was a successful plan.
Keywords : Keywords: Corrective Exercises, Thoracic Kyphosis, Lumbar Lordosis, Male Students,

POS.958 Futbol Eğitiminde Sanal Gerçeklik Uygulaması

Ali Onur CERRAH[1], Abdullah Ruhi SOYLU[2]
1 Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Hacettepe Üniversitesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Türkiye

ÖZET
Sanal gerçeklik(SG) günümüzde, bireylerin davranışsal veya antrenman becerileri gibi ciddi uygulamaları içeren farklı amaçlar için yaygınca kullanılmaya başlanmıştır. Yapılan araştırmalar SG uygulamalarının kaygıyı azalttığını, motor ve bilişsel becerileri antrene ettiği, uzaysal algıyı geliştirdiği ve öğrenmeye katkı sağladığını ortaya koymuşlardır. SG kullanıcı ile arayüzler aracılığıyla oluşturulan simülasyonlar arasındaki etkileşime dayalıdır. Bu şekilde algı ile hareket arasındaki karmaşık yapı tüm çevresel şartlar doğal ortamına benzer nitelikte sağlanarak kontrol altında tutulmuş olur. Bu nedenle SG uygulamaları özellikle çevresel şartların performansta çok önemli yere sahip olduğu spor branşlarında uygulanması, sporcuların gelişimlerine katkı sağlama açısından önemli bir araç olarak görülmeye başlanmıştır. SG aracılığıyla algı ile hareket arasındaki etkileşimi geliştirici nitelikte antrenmanların yanı sıra imgeleme antrenmanları da yapılabilmektedir. İmgeleme antrenmanları için, branşa özgü önemli seneryolar simule edilebilmektedir. Bu durum sporcuların bilişsel becerilerini geliştirerek performanslarının artmasına katkı sağlamaktadır. Ancak günümüzde SG özellikle spor antrenmanlarında etkililiğini araştıran çalışmalar oldukça sınırlıdır. Tamamlanma aşamasında olan bu pilot çalışmada, geliştirilen sanal gerçeklik antrenman cihazı aracılığıyla futbolcuların kafa ile gol vuruşu becerilerini arttırmaya yönelik antrenman uygulamaları organize edilmiştir. Geliştirilen cihaz Windows 10, 64 bit bilgisayarda geliştirildi. Unity 5.4 kullanıldı. İki farklı sanal gözlük teknolojisi kullanılabilmekte (1) Google cardboard, Android 6.01 yüklü telefon, custom infrared position sense donanımı, (2) HTC Vive teknolojisi. Cihaz aracılığıyla korner bölgesinden gönderilen sanal top kale içerisinde bulunan farklı renklerdeki hedeflere gönderilmeye çalışılmaktadır Hangi hedefe topun gönderileceği ise, ses ve görsel uyaran sonucunda iki farklı şekilde istenmektedir. Geliştirilen SG cihazı ile bir sonraki adım futbol da taktiksel antrenman modellerinin uygulanması olacaktır. Sanal ortamda imgeleme veya sanal topla etkileşimin olabileceği ve antrenörün istediği gibi hücum veya savunma organizasyonları planlayacağı ortam hazırlanacaktır. Henüz ön çalışma aşamasında olan SG cihazı ve iki farklı uyaranlı kafa vuruşu testi sonuçlarının analizi halen devam ettiğinden dolayı sunumda ayrıntılı olarak belirtilecektir.
Anahtar Kelimeler : Sanal Gerçeklik, Futbol, Kafa Vuruşu, Taktik

POS.958 Virtual Reality Application in Soccer Education

Virtual Reality (VR) is started to use in many purposes, which are serious applications, such as analysing the behaviours of subjects, or training skills. Research has demonstrated that VR technologies can reduce anxiety, train motor and cognitive skills, improve spatial understanding and benefit learning. VR is based on interactions between a user and simulation through interfaces. By this way, perception-action complex loop can be under control by providing natural environment in ecological situations. Therefore, VR applications started to be seen important tool in terms of improving player's performance especially fort the sport, which ecological situations are determinant for the performance. VR could also be used imagery training as well as perception action coupling training. With imagery training sport specific scenarios could be created. This improves the cognitive skills so that it contributes increase in performance. However, to date there is little research investigating its benefits for sport training. In this pilot study is in final stages of completion, the trainings are organized to improve soccer players heading performance with new developed VR device. The developed device work with Windows 10, 64 bit computer. Unity 5.4 was used. and 2 different virtual glasses techology could be used (1) Google cardboard, Android 6.01 mobile phone, custom infrared position sense (2) HTC Vive technology. The virtual ball, send from the corner kick are by the device, is tried to send the different colour targets which is inside the goal. Which target will be selected is defined with auditory and visual stimulus. The next step for the developed VR device will be the organize tactical training models in soccer. The environment will be designed to perform imagery training in virtual environment or players will be interacted with the virtual ball and attacking and defensive tactical actions will be organized by trainer. The result of the two different heading test will be explained in the presentation because VR device is yet in the preliminary study.
Keywords : Virtual Reality, Soccer, Heading, Tactic

POS.962 Futbolda Kafa Vuruşlari İle İlgili Sanal Gerçeklik Uygulamalari İçin İki Farkli Sanal Gerçeklik Cihaz Modeli

A. Ruhi SOYLU[1], A. Onur CERRAH[2]
1 Hacettepe Ün., Tıp Fak.,Türkiye
2 Anadolu Ün., Spor Bilimleri Fak., Türkiye

ÖZET
Futbolda, eğitim amacıyla iki farklı sanal gerçeklik cihazı tasarlanıp test edilmiştir. İlk cihaz, basit bir Windows 10 bilgisayar, infrared sensor ünitesi, sanal gerçeklik gözlüğü, android 6.0 akıllı telefon ve top vuruşlarını futbolcuya hissettiren titreşim ünitesinden oluşmaktadır. İkinci cihaz ise çok daha gelişmiş olup, hesaplama gücü yüksek bir bilgisayar, HTC Vive sanal gerçeklik gözlüğü ve titreşim ünitelerini içermektedir. Her iki cihaz da, kafa vuruşları için, test edilip denenmiş olup ilk cihazla temel düzeyde sanal eğitim verilebilirken ikinci cihazla gerçeğe çok yakın sanal egzersizler verilebilmektedir. Gerçekleştirdiğimiz bu ön çalışma ile sanal gerçeklik cihazlarının limitasyon, avantaj ve dezavantajları sunumda ayrıntılı olarak açıklanacaktır.
Anahtar Kelimeler : Sanal Gerçeklik, Futbol, Kafa Vuruşu

POS.962 Two Different Virtual Reality Device Model for Headshot Education in Soccer
Two different virtual reality devices are tested in soccer. The first device consists of a basic windows 10 computer, an infrared sensor unit, a virtual reality glasses, an android 6.0 smartphone and a vibration device that conducts ball hits to user. The second device is more advanced and contains a high calculation capability computer, HTC Vive virtual reality glasses and a vibration device that conducts ball hits to user. Both devices are tested for headshots and while the first device can be used in basic exercises, the second one can perform very advanced and realistic exercises. With this preliminary study, limitations, advantages and disadvantages of the virtual reality devices will be explained in the presentation.
Keywords : Virtual Reality, Soccer, Headshot

POS.970 Kadın Hentbolcularda Top Hızı Ile Fiziksel Özellikler ve Anaerobik Güç Arasındaki Ilişkiler

Zeynep İnci KARADENİZLİ
Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, hentbolcularda top hızı ile fiziksel yapı ve anaerobik güç arasındaki ilişkilerin incelenmesidir. Yaşları 21,91 ±4,94 yıl, spor yaşları 11,19 ±4,46 yıl olan hentbol sporcuları (n=54) araştırmaya gönüllü olarak katılmışlardır. Bu sporcular, A milli (n: 18, yaş: 26,39 ±5,23 yıl), 19 yaş altı milli (n: 18, yaş: 17,44 ±0,62 yıl) ve Süper lig (n:18, yaş: 21,89 ±2,47 yıl) takımında yer alan 54 Türk kadın hentbolcudan oluşmaktadır. İstatistiksel değerlendirme için Sperman Korelasyon analizi kullanılmış, anlamlılık derecesi p<.05 olarak kabul edilmiştir. Tüm istatistik analizler SPSS 17.0 Paket Programında uygulanmıştır. Anaerobik güç (AG), Lewis formülü ile hesaplanmıştır. 3 adım sonrası dayanma adımlı atıştaki top hızı ile boy (r= .393, p=,003), vücut ağırlığı (r=.397, p=,003), el uzunluğu (r=.391, p=,003) ve kulaç uzunluğu (r=.462, p=,000) arasında anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir (p<.05). Top hızı ile spor yaşı, beden kitle indeksi (BKI), dikey sıçrama yüksekliği (CMJ) ve anaerobik güç (AG) arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır (p>.05). Araştırma sonucunda boy, el ve kulaç uzunluğunun, top hızını olumlu yönde etkilediği tespit edilmiştir. Hentbolde yetenek seçiminde, boy, el ve kulaç uzunluğu büyük olan çocukların dikkate alınması önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Hentbol, Top Hızı, Anaerobik Güç, Kulaç Uzunluğu, Yetenek Seçimi

POS.970 The Relationships between Ball Throwing Velocity and Physical Features, Anaerobic Power in Female Handball Players

The aim of this study is to investigate the relationships between ball throwing velocity (BTV), physical features and anaerobic power (AP) in handball players. Handball players (n: 54) at 21,91 ±4,94 age, training experience 11,19 ±4,46 years participated voluntarily to study. These players, consist of 54 Turkish female handball players at Super League (n: 18, age: 21,89 ±2,47 years), Under 19 National (n:18, age: 17,44 ±0,62 years), Senior National (n:18, age: 26,39 ±5,23 years). Spearman Correlation analyse was used for statistical evaluation and significance level was accepted as p<.05. All statistical analyses were applied in SPSS 17.0. AP was calculated with Lewis formula. Significant relationships were determined between body height (r= 0.393; p=,003), body weight (r= 0.397; p=,003), hand lenght (r= 0.391; p=,003), arm span (r= 0.462; p=,000) and BTV during the 3-step running throw (p<.05). There were no significant relationships between BTV and training experience, body mass index, vertical jump height, AP (p>.05). In conclusion, it was determined that body height, body weight, hand lenght and arm span influence BTV positively. It is suggested that children who have great body height, hand length, and arm span should be considered during talent identification for handball.
Keywords : Handball, Ball Velocity, Anaerobic Power, Arm Span, Talent Identification

SPOR EĞİTİMİ
SPORT PEDAGOGY

POS.54 Türkiye Spor Liselerine Alternatif Bir Model: Almanya Elit Spor Okulları

Halil Evren ŞENTÜRK[1], Hüseyin ÇAMLIYER[2]
1 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Celal Bayar Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, Türkiye Spor Liselerinin mevcut durumunu analiz ederek Almanya Elit Spor Okulları temelinde yeni spor lisesi modelleri kurgulamaktır. Çalışma, nitel araştırma tekniklerinden doküman analizi tekniği kullanılan, bir karşılaştırmalı beden eğitimi ve spor araştırmasıdır. Doküman analizi sonucunda elde edilen nicel veriler, nitel verileri güçlendirmek amacı ile kullanılmıştır. Çalışmada öncelikle Türkiye Spor Liselerinin durum analizi yapılmış, ardından bu kurum Almanya Elit Spor Okulları modeli ile karşılaştırılmıştır. Uluslararası spor arenasında ülkemizin bulunduğu seviyenin çok üzerinde bulunan Almanya'nın özellikle son 15 senesinde adeta bir fabrika gibi çalıştığı tespit edilen Almanya Elit Spor Okulları, müfredat, antrenör ve öğretmen yetkinliği, tesisler gibi bir çok alanda Türkiye Spor Liselerinin ilerisinde bulunmuştur. Araştırmanın son bölümünde ise Türkiye Spor Liselerinin mevcut durumlarda yapılacak iyileştirmeler ışığında yeni modeller önerilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Türkiye, Almanya, Karşılaştırmalı, Spor, Eğitim

POS.54 An alternative model for Turkish Sports High Scholls: German Elite Sport Schools

The aim of this study is to analyse current situation of Turkish Sport High Schools (TSHS) and fictionalize new sport high schools models based upon German Elite Sports Schools. The study is a comparative physical education and sport study which used document analyses technique is a kind of qualitative research methods. The obtained qualitative datas from document analyses were used for quantitative datas will be stronger. First of all in this study, the situation of TSHS analysed,after that, TSHS was compared to German Elite Sports Schools. Germany, which is the kind of most successful countries in Olympics, is more competent about academic sports education and there are so many trainers and teachers in there. In the last section of this study, the new models are suggested for TSHS by authors.
Keywords : Turkey, Germany, Comparative, Sports, Education

POS.69 Spor liselerinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Spor Bilimleri Fakültelerinden Beklentileri

Mehmet Ali ÇELİKSOY
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri, Türkiye

ÖZET
2004–2005 öğretim yılında, beden eğitimi ve spor alanında temel bilgi ve beceri kazanmaları için ilgi ve yetenekleri doğrultusunda eğitim-öğretim görmelerini, alanla ilgili yükseköğrenime hazırlanmalarını sağlamak amacıyla, Spor Liseleri açılmıştır. Bu liselerin, mevcut durumları ve öğrencilerinin yükseköğretim beklentilerini nasıl karşılayabildikleri tartışma konusudur. Bu araştırmanın amacı, Spor Liselerinde öğrenim gören öğrencilerin Spor Bilimleri Fakültelerinden beklentilerinin ortaya çıkarılmasıdır. Bu araştırmanın evrenini 2014-2015 Öğretim yılındaki 21 Spor Lisesinde öğrenim gören öğrenciler oluştururken, örneklemini ise, Eskişehir Eğitimciler Spor Lisesi'nde öğrenim gören 28'i kadın, 82'si erkek 110 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın verilerini elde etmek amacı ile Çoban (2006) tarafından geliştirilen anket kullanılmıştır. Elde edilen bulgular çözümlenirken yüzde ve frekans kullanılmıştır. Araştırma bulgularına bakıldığında, katılımcıların çoğunluğunun iyi bir vücut kompozisyonuna ve fiziğe sahip olmak, gelecekte daha iyi bir sporcu olabilmek, uğraştığı spor alanında daha profesyonel olmak ve sporu meslek edinebilmek için Spor Bilimleri Fakültelerinde öğrenim görmekle ilgili beklenti içinde oldukları öne çıkmıştır. Katılımcılar, lise ve yükseköğretimde sporla ilgili eğitimin içinde olarak daha iyi bir vücut kompozisyonuna ve fiziğe sahip olabileceklerini düşünmektedir. Grogan, (1999) bu durumu, medyanın çekici, zayıf bayan ve kaslı erkek figürlerini destekleyen yayınlar yaparak toplumun bu ideal figürlere benzeme isteğinin artmasıyla açıklamaktadır. Katılımcıların büyük bir bölümünün, iyi sporcu olabilme ve sporu meslek edinebilme beklentilerine sahip olduğu görülmektedir. Çoban'ın (2006) yapmış olduğu çalışmada da, öğrencilerin gelecekte iyi bir sporcu olmak ve Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarına girmek gibi bir beklenti içerisinde oldukları ve bu çalışmanın sonuçlarıyla paralellik gösterdiği görülmektedir. Araştırmadaki beklentilerin net biçimde ortaya konulabilmesi için, Türkiye'deki tüm Spor Lisesi öğrencilerine ulaşılması ve yürürlükte olan Spor Liseleri programının geliştirilmesi gerekli görünmektedir.
Anahtar Kelimeler : Spor Lisesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Öğrenci, Beklenti

POS.69 Sports High School Students' Expectations From Faculty of Sport Sciences

Sports High Schools were founded in 2004–2005 teaching year to acquire skills education on the basis of information in accordance with students' interests and abilities. However, how these schools meet students' expectations for colleges, lack of sport facilities and staff are matters of debate. The purpose of this study is to reveal Sports High School students' expectations from Faculty of Sport Sciences. Target population of this study consists of 21 students from Sports High School in 2014-2015 teaching year and sample group consists of 28 female, 82 male and totally 110 students in different grades from Eskisehir Eğitimciler Sports High School. A questionnaire developed by Çoban (2006) has been used. Percentage and frequency analyse have been used in evaluation process. According to research findings, some items have become prominent; ' I would like to have fit body', ' I would like to be a better athlete', ' I would like to be professional', I would like to be a student at Faculty of Sport Sciences to be able to get a job in sport'. Participants think that if they participate any sport in high schools and colleges, they will be able to have a better body composition and be fit. Grogan, (1999) explains that media uses muscled men and attractive thin women in the advertisements and people try to be one of these ideal models. Majority of the participants have some expectations of being a best athlete and get a job. According to results of Çoban's research (2006) students' expectations are similar. The results support our research. In order to set out the expectations of the research clearly, all the students at Sports High Schools in Turkey are required to reach. Also the current curriculum of Sports High Schools seems to be developed in accordance with the expectations.
Keywords : Sports High School, Faculty of Sport Sciences, Student, Expectation

POS.89 Öğretmenlik Uygulamasinin Öğretmenlik Bölümü ve Formasyon Öğrencilerinin Mesleki Tutumlari Üzerine Etkisinin Karşilaştirilmasi

Oğuzhan DALKIRAN, Cem Sinan ASLAN, Sümeyra Nurcan KOYUNCU
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Öğretmenlikte alan bilgisi ve yeterliliği ne kadar önemli ise öğretmenlikle ilgili tutumun yüksek olması da mesleğin başarıyla sürdürebilmesi açısından o kadar önemlidir. Çalışmanın amacı; on iki haftalık öğretmenlik uygulaması sürecinin beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencileri ile pedagojik formasyon grubu öğrencilerinin mesleki tutumlarına olan etkisini karşılaştırmaktır. Çalışmaya, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören 30 kadın, 22 erkek, pedagojik formasyon öğrenimi gören 24 kadın, 34 erkek olmak üzere toplam 110 öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Çetin (2006) tarafından geliştirilen "Öğretmenlik Mesleği Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Öğrencilerin tutum farklılıkları ölçekten elde edilen toplam puanlara göre ve sevgi, değer ve uyum alt boyut puanlarına göre belirlenmiştir. Verilerin çözümlenmesinde SPSS (Ver.22) paket programındaki tanımlayıcı istatistiksel analizler, grupların tutum karşılaştırılmasında ise "paired sample-t testi" kullanılmıştır. Yapılan analizlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir. Verilerden elde edilen sonuçlara göre; öğretmenlik bölümü ve pedagojik formasyon öğrencilerinin mesleki tutum toplam puanları uygulama öncesinde ve sonrasında anlamlı farklılık göstermemiş ve tutumlarının orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Buradan hareketle öğretmenlik uygulamasının mesleki tutum düzeyini etkilemediği söylenebilir. Ancak sevgi, değer ve uyum alt boyutlarında tutum farklılıklarına bakıldığında; pedagojik formasyon öğrencilerinin değer boyut puanları uygulama sonrası öncesine göre azalmış ve anlamlı farklılık belirlenmiştir ($t = 2,10$; $p = 0,42$) . Yine formasyon öğrencilerinin uyum boyut puanları uygulama öncesine göre sonrasında artmıştır ve anlamlı farklılık belirlenmiştir ($t = 2,10$; $p = 0,44$). Sonuç olarak; öğretmenlik uygulamasının öğretmenlik bölümü öğrencilerinin mesleki tutumlarını etkilemediği ancak formasyon öğrencilerinin değer ve uyum alt boyutlarını etkilediği söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Öğretmenlik Uygulaması, Öğretmenlik Meslek Tutumu, Formasyon

POS.89 Comparison of the Teaching Practice Effect on Teacher Professional Attitude of the Students of Teaching Department and Formation

The purpose of the study is to compare the effect of teaching practice on professional attitude of physical education and sports teaching department and pedagogical formation students. In this study, 30 women and 22 men attending to physical education and sports teaching department, 24 women and 34 men attending to pedagogical formation in a total of 110 students participated. "Teacher Professional Attitude Scale" was used developed by Çetin (2006) as the data collection tools. The differences of students' attitudes was determined according to the total score and "the like, harmony, value" subscales scores obtained from the scale. To analyze the data was used descriptive statistical analysis, and also the "independent sample t-test" was used for comparing the attitude of groups. The alpha was accepted as 0,05. The results obtained from the data indicated that; Professional attitude of teaching department and pedagogical formation students' total scores did not differ significantly before and after the practice and It was determined to be at an intermediate level attitude. Thus, it can be said that; teaching practice does not affect the level of professional attitude. But, in love, value and harmony subscales, the point of value subscale of pedagogic formation students decreased after practice according to pre-practice and significant difference was determined ($t = 2,10$; $p = 0,42$). Similarly, the point of harmony subscale of pedagogic formation students increased after practice according to pre-practice and significant difference was determined ($t = 2,10$; $p = 0,44$). it can be said that; teaching practice does not affect the professional attitudes of teaching department' students but it affects the value and harmony subscales attitudes of pedagogic formation' students.
Keywords : Teaching Practice, Teacher Professional Attitude, Formation.

POS.99 Öğretmenlik Uygulamasinin Öğretmen Adaylarinin Mesleki Tutumlarina Etkisinin Cinsiyete Göre Karşılaştırılması

Oğuzhan DALKIRAN, Cem Sinan ASLAN
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Öğretmenlik mesleği ile ilgili önemli bir unsur olan tutum, cinsiyet değişkenine göre farklılaşabilmektedir (Ertem ve Kete, 2015; Aksoy, 2010; Akpınar ve ark. 2006; Kaya ve Büyükkasap, 2005). Çalışmanın amacı; öğretmenlik uygulamasını tamamlayan öğretmen adaylarının mesleki tutumlarını cinsiyet değişkenine göre karşılaştırmaktır. Çalışmaya, beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde öğrenim gören 24 kadın, 25 erkek olmak üzere toplam 49 öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak, Çetin (2006) tarafından geliştirilen "Öğretmenlik Mesleği Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Öğrencilerin tutum farklılıkları, ölçekten elde edilen toplam puanlara göre ve sevgi, değer, uyum alt boyut puanlarına göre belirlenmiştir. Verilerin çözümlenmesinde tanımlayıcı istatistiksel analizler, grupların tutum karşılaştırılmasında ise "independent sample-t testi" kullanılmıştır. Yapılan analizlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir. Verilerden elde edilen sonuçlara göre; öğretmen adaylarının uygulama öncesinde mesleki tutum toplam puanları cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermezken, uygulama sonrasında anlamlı farklılık saptanmıştır. Değer alt boyutunda kadınların (t = 3,06; p = 0,004) uygulama sonrası tutumlarında erkeklere göre anlamlı bir artış, uyum alt boyutunda ise erkeklerin (t = 2,10; p = 0,42) uygulama sonrası tutumlarında kadınlara göre anlamlı bir artış belirlenmiştir. Sonuç olarak; öğretmenlik uygulaması sonrasında, öğretmen adaylarının mesleki tutumlarının cinsiyete göre farklılaştığı söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Öğretmenlik Uygulaması, Mesleki Tutum, Cinsiyet

POS.99 Comparison of the Teaching Practice Effect on Teaching Professional Attitude of the Teacher Candidates According to Gender

The attitude is an important factor related to the teacher profession, which may vary according to gender (Ertem and Kete, 2015; Aksoy, 2010; Akpınar et al., 2006; Kaya and Büyükkasap, 2005). The purpose of the study is to compare the teacher professional attitude of teacher candidates have completed teaching practice, according to gender. In this study, 24 women and 25 men in a total of 49 students participated attending to physical education and sports teaching department. "Teacher Professional Attitude Scale" was used developed by Çetin (2006) as the data collection tools. The differences of students' attitudes was determined according to the total score and "the like, harmony, value" subscales scores obtained from the scale. To analyze the data was used descriptive statistical analysis, and also the "independent sample t-test" was used for comparing the attitude of groups. The alpha was accepted as 0,05. The results obtained from the data indicated that; while teacher professional attitude of candidates' total scores did not differ significantly prior to the practice, there was a significant difference after practice according to gender. After the practice, women had significantly high score (t=3,06; p=0,004) than men at the point of "the value attitude" subscale. Moreover, men had significantly high score (t=2,10; p=0,420) than women at the point of "the harmony attitude" subscale. As a result; after teaching practice, it can be said that the teacher candidates' professional attitudes differ according to gender.
Keywords : Teaching Practice, Teacher Professional Attitude, Gender

POS.167 Spor Etkinliklerinin Ortaöğretim Öğrencilerin Okula Bağlilik Düzeyine Etkisi

Mehmet YANIK
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Orta öğretim okullarında yürütülen ders dışı spor etkinliklerinin (Okul takımı-Egzersiz faaliyeti) öğrencilerin okula bağlanmasındaki etkisinin belirlenmesidir. İlişkisel tarama modelinin kullanıldığı bu çalışma Balıkesir il merkezinde ortaöğretim düzeyinde öğrenim gören ve tesadüfi örneklem metodu ile seçilen toplam 718 öğrenci ile yürütülmüştür.Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacı tarafından hazırlanan "Kişisel Bilgi Formu" ve öğrencilerin okula bağlanma düzeylerinin belirlenmesi için Arastaman (2006), tarafından geliştirilmiş olan beşli likert tipinde 27 maddeden oluşan ve Cronbach alfa güvenirlik katsayısı 0.91 olan "Okul Bağlılığı Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans ve yüzde dağılımı, aritmetik ortalama ve standart sapma, "iki ortalama arasındaki farkın önemliliği testi" (t testi), ikiden fazla grup karşılaştırılmasında ise tek yönlü varyans analizi (oneway ANOVA) ve Post Hoc testi değerleri kullanılmıştır. Çalışmada $p > 0.05$ değeri anlamlılık düzeyi olarak kabul edilmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre katılımcıların okula bağlılık puan ortalamaları 3.35±0.50 olarak bulunmuştur. Çalışmada katılımcıların okula bağlılık puanlarında kullanılan değişkenler açısından cinsiyete göre bir fark olmadığı, okul türü bakımından fen lisesinde öğrenim görenlerin ve okullarında yapılan okul sporları etkinliklerine hiç katılmayan grubun okula bağlılık düzeylerinin daha düşük olduğu belirlenmiştir. Ortaöğretim düzeyinde yapılan okul spor etkinliklerinin artırılması ve bu tür faaliyetlere katılımın desteklenmesi öğrencilerin okula aidiyet duygusu artırarak okula bağlılık düzeylerinin arttırılmasını destekleyebilir. Okula aidiyet duygusunun yükseltilmesi eğitimde önemli bir sorun olan okula yabancılaşmanın önlenmesinde etkili bir faktördür. Bu etkinliklerin öğrencilerin okullarını daha olumlu algılamaları ve bu sayede eğitimsel hedeflere ulaşmada katkı sağlanabileceği düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Okul Sporları, Okula Bağlılık , Beden Eğitimi Ve Spor, Okul Terk

POS.167 The Effects of On The High School Students Engagement Level of Sport Events

The determination of the effects of extracurricular sport activities carried out in high schools (School team-exercise activity) on the school engagement levels of the students. This study, in which the relational screening model was used, has been carried out on 718 students who are selected by the random sampling method and who studied at the high school level in Balıkesir city center. In the study, the "Personal Information Form", a five-point Likert-type "School Engagement Scale" consistent of 27 items with a Cronbach alpha reliability coefficient of 0.91, which has been developed by Arastaman (2006) for the determination of the school engagement levels of the students was used as a data collection tool. In the process of analyzing the data, frequency and percentage distribution, arithmetic average and standard deviation and unpaired t-test were utilized. In the comparison process of more than two groups, one-way analysis of variance (oneway ANOVA) and Post Hoc tests values were used. In this study, the value $p> 0.05$ was considered as statistically significant. According to the findings from the research, the student's school engagement score averages have been determined as 3.35±0.50. Following two facts have been determined in this study; no differences related to the variables used for the school engagement scores of the participants were observed between the male and female genders and lower school engagement levels were observed in those studying at science high schools and those never participating in school sports activities. Increasing the number of high school sports activities and the encouragement for participation at those activities increases the school related sense of belonging which in turn may support the increase of school engagement levels. Increasing the school related sense of belonging in an effective factor for the prevention of alienation from school, which is a major problem in the educational field. It is considered that such activities provide a more positive perception of the school for students and may therefore contribute during attainment of educational goals.
Keywords : School Sports, School Engagement, Physical Education and Sports, School Dropouts

POS.206 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Öğrencilerinin Sağlikli Yaşam Biçimi Davranışlarının İncelenmesi

Cansel ARSLANOĞLU[1], Barış YANARDAĞ[2], Levent TANYERI[2]
1 Sinop Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Kafkas Üniversitesi, Sarıkamış Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları'nın (SYBD) incelenmesidir. Araştırmanın evrenini, Beden Eğitimi Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencileri, örneklemini ise 2015-2016 Eğitim Öğretim yılında Kafkas Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü 1, 2, 3 ve 4. sınıfta eğitim gören 167 öğrenci (103 erkek, 64 kız) oluşturmuştur. Araştırmada veriler kişisel bilgi formu ve Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları I Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 18.0 programında değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler kullanılmıştır. Öğrencilerin Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları toplam puan ortalamaları 128,36±15.83 olarak belirlenmiştir. Erkek öğrencilerin egzersiz ve beslenme alt ölçeği puan ortalaması kız öğrencilere göre, kız öğrencilerin sağlık sorumluluğu ve kendini gerçekleştirme alt ölçeği puan ortalamaları erkeklere göre daha yüksektir. Ayrıca 4. Sınıf öğrencilerinin ölçek toplam puanı 6 alt ölçeğin 4'ünde diğer sınıflara göre yüksek çıkmıştır. Araştırma sonucunda Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışları orta düzeyde bulunmuştur. Bu doğrultuda Beden Eğitimi Öğretmen adaylarının sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının geliştirilmesi sağlanmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları,

POS.206 Investigation of The Healty Lifestyle Behaviours of The Physical Education and Sport Teaching Students

The aim of this study is to determine the Healthy Lifestyle Behavior levels of the Physical Education and Sport Teaching Students. The sample of the study is composed of 167 students (103 male, 64 female and 1, 2, 3 and 4th classes) from Kafkas University Schooll of Physical Education and Sport Teaching Department in 2015-2016 Academic Year. Data were collected using personal information form and Healthy Lifestyle Behaviors Scale (HLBS-I) survey. Data analysis was performed with SPSS 18.00.0 and used descriptive statistics In this study, it was determined that the Healthy Lifestyle Behaviors' total average score is 128,36±15.83. According to exercise and nutrition subscale scores, male students higher than girls, whereas the girls scored higher in Health Responsibility and Self Actualization subscale scores. In addition, it was found that 4th grade students scored higher in 4of the 6 subscales. As a result, healthy life style behavior of the Physical Education and Sport Teaching Department students was found moderate level. In this regard, healthy life style behavior of the teacher candidates should be developed.
Keywords : Physical Education, Healthy Life Style Behaviors

POS.348 Sağlık için Fiziksel Aktivite Dersinde Kullanılan Farklılaştırılmış Öğretim Uygulamaları ve Bu Uygulamaların Etkileri: Bir Vaka Çalışması

Nehir KAVIİŞİMŞEK, M. Levent İNCE
Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi/ Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite düzeylerinin istenen seviyede olmadığını gösteren araştırmalar, üniversitelerde sunulan fiziksel aktivite bilgi, beceri ve tutumu geliştirmeyi amaçlayan derslerin önemini artırmaktadır. Bu derslere farklı bilgi, beceri ve tutumda öğrencilerin katılması nedeniyle, bütün öğrencilerin ihtiyaçlarının optimum düzeyde nasıl karşılanabileceği önemli bir öğretim tasarımı sorunudur. Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerine sunulan sağlık için fiziksel aktivite ve spor konulu bir derste farklılaştırılmış öğretim yaklaşımının kullanılmasını ve etkilerini incelemektir. Çalışmada, vaka çalışması yönteminden yararlanılarak, dört araştırma sorusuna cevap aranmıştır; 1) farklılaştırılmış öğretim yaklaşımını gerektiren öğrenci özellikleri nelerdir? 2) hangi farklılaştırılmış öğretim stratejileri kullanılmaktadır? 3) öğrenciler kullanılan farklılaştırılmış öğretim stratejilerini nasıl algılamaktadır ve 4) farklılaştırılmış öğretim yaklaşımı öğrenci ihtiyaçlarını karşılamada etkili midir? Veriler haftada 4 saat uygulanan 14 haftalık derste; nitel ders gözlemi (toplam 14 hafta boyunca haftada 2 saat), öğrencilerle yapılan görüşmeler (n=11) ve dersi veren öğretim üyesi ile yapılan görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Gözlemler sürekli, doğrudan doğruya, doğal ortamında ve katılarak gözlemleme teknikleri ile yapılırken; görüşmeler eğitmen ve dersi alan öğrencilerle bireysel şekilde gerçekleştirilmiştir. Yapılan içerik analizinin sonucuna göre, farklılaştırılmış öğretimi gerektiren (1) öğrenci özellikleri (2) öğretim stratejileri (3) öğrenci algıları (4) öğrenme çıktısı ve (5) diğer temalar tanımlanmıştır. Öğretim üyesi ders sunumunda bu temalara uygun farklılaştırılmış öğretim stratejileri kullanmaktadır. Bu uygulamalar sonucunda, öğrencilerin dersten memnuniyet düzeylerinin ve ders amaçlarına ulaşma düzeylerinin arttığı saptanmıştır. Bu da farklılaştırılmış öğretim stratejilerinin üniversitelerde sunulan sağlık için fiziksel aktivite içerikli derslerde kullanımının, dersteki tüm öğrencilere ulaşabilme imkanı verdiğini göstermektedir. Sonuç olarak, sağlık için fiziksel aktivite ders tasarımı yapanların ve bu dersi sunanların farklılaştırılmış öğretim stratejilerini kullanmaları önerilir.
Anahtar Kelimeler : Farklılaştırılmış öğretim Modeli, Fiziksel Aktivite, üniversite öğrencileri

POS.348 Differentiated Instruction Practices and Impacts in a Health-Related Physical Activity Course: A Case Study

Studies, showing that physical activity levels of University students are not at the expected level, increase the importance of the courses aimed to develop physical activity knowledge, skills and attitudes offered in universities. Due to the participation of students with different knowledge, skills and attitudes, how to meet the needs of all students at the optimum level is an important instructional design problem. The aim of this study is to examine the usage and impacts of differentiated instruction methods in a course related to physical activity and sport for health offered for university students. In study, answers were sought for four research questions by using Case study method; 1) What are the characteristics of students requiring the differentiated instruction approach? 2) What differentiated instructional strategies are used? 3) How do students perceive used differentiated instructional strategies? and 4) Is differentiated instructional strategy effective in meeting student needs? Data were collected by qualitative observation of lesson (throughout a total of 14 weeks, 2 hours per week), interviews with students (n=11) and interviews with instructor at course presented 4 hours per week during 14-week course. While observations were carried out by continuously, directly, in a natural environment and participating observation techniques; interviews were conducted with instructor and students taking the course, individually. According to the results of a content analysis, (1) student characteristics (2) teaching strategies (3) students' perceptions (4) learning outcomes and (5) other themes requiring differentiated instruction were defined. Instructor uses differentiated teaching strategies appropriate to these themes while having the course. As a result of these practices, it was detected that the course satisfaction level of the students and level of reaching the course objectives had increased. This indicated that using differentiated instruction strategies in health-related physical activity course give the opportunity to reach all students in the course. Consequently, it is recommended that differentiated instructional strategies should be used by people who design health-related physical activity course and give this course.
Keywords : Differentiated Instructional Strategies, Physical Activity, University Students.

POS.364 Bazı Spor Yöneticilerinin Spor Aracılığıyla Değerler Eğitimi Hakkındaki Görüşleri

Velittin BALCI, Övünç ERDEVECİLER
Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı değerler eğitimi kavramına yeni bir katkı sağlamak, sporun ve spora katılımın değerler eğitimi için yeni bir araç olarak görülmesini sağlamaktır. Bununla birlikte spora ve sporcuya doğrudan katkı vermiş olan Amatör Spor Kulüpleri yönetici ve yardımcılarının değerler temasında görüşlerini almak amaçlanmıştır. Çalışmaya Anadolu'da faaliyet gösteren ASKF başkan ve başkan yardımcılarından oluşan toplam 41 kişi katılmıştır. Çalışmada değerler eğitimi tematik çerçevesinde katılımcıların nitel görüşme tekniğine uygun olarak ve yarı yapılandırılmış soru formundaki sorulara cevap vermeleri istenmiştir. Çalışma grubunda yer alan ve spor yöneticileriyle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmelerde, yöneticilerin saygınlık, hoşgörü iletişim sevgi, paylaşım, çalışkanlık, sağlık ve sağlıklı insan gibi önde gelen değerlere sahip olduklarını belirtmişlerdir. Araştırmacı olarak beklentimiz, bu değerlere kişilik olarak sahip insanların aynı değerleri çalıştıkları sporcu ve antrenörlerine transfer etmeleridir.
Anahtar Kelimeler : Değerler Eğitimi, Spor Yönetimi

POS.364 Some Sports Administrators Opinions About Values Education Through Sports
The purpose of this study provide new contributions to the concept of values education, the values of sport and sport participation to be seen as a new tool for education. In addition, it is intended that Amateur sports clubs managers, and helpers, which gave a direct contribution to sports and athletes to get views on the theme of values. There were 41 participants in this study. They are ASKF Presidents and vice presidents. Within the framework of values education in the study of the participants in accordance with qualitative thematic interview technique, and a semi-structured questionnaire were asked to respond to questions. Sport managers in the Study Group and semi-structured interviews, the managers of dignity, tolerance, communication, love, sharing, hard work, and they stated that they have values such as healthy people leading health. As a researcher, our expectation is transferred these values to athletes and coaches they work.
Keywords : Values Education, Sports Management

POS.369 Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinde Oynatılan Oyunların Adil Oyun Anlayışı Gelişmine Etkisinin İncelenmesi

Halil GÜLCAN, Figen ALTAY
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı, Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersinde dengeleme, nesne kontrolü, yer değiştirme ve birleştirilmiş hareket içeriyle oynatılan oyunların adil oyun anlayışı gelişimine etkisini incelemektir. Araştırmaya dördüncü sınıf öğrencilerinden, 39 deney ve 39 kontrol olmak üzere toplam gönüllü 78 öğrencisi katılmıştır. Verilerin toplanmasında çalışmaya katılan iki gruba "Küçük grup ve takım oyunlarında adil oyun anlayışı gösterir" kazanımını ölçen Adil Oyun (Centilmenlik) Göstergesi Ölçeği uygulanmıştır (MEB,2012). Çalışma gruplarına ön test uygulamaları sonunda haftada 1 gün, 40 dakika olmak üzere 8 hafta süreyle eğitim programının etkisinin sınanması için temel hareket becerilerini (Dengeleme, nesne kontrolü, yer değiştirme hareketleri) içeren ilgili oyunlarla dersler işlenmiştir. Deney grubuna işbirliği, rakibe saygı, kazanını tebrik etme vb. temaları içeren bilgiler her ders öncesinde, sırasında ve sonrasında öğrencilere sözel, yazılı, görsel olarak verilmiştir. Kontrol grubuna ise deney grubundaki gibi ders işlenmiş, adil oyun anlayışı vurgusu yapılmamıştır. Ölçümler video kamera ile kayıt altına alınmıştır. Verilerin analizinde verilerin aritmetik ortalamaları, standart sapmaları hesaplanarak; grupların denkliğinin sınanmasında Bağımsız İki Örnek t-Testi, ön test son test verilerinin karşılaştırılmasında Bağımlı İki Örnek t-Testi, grupların Adil Oyun Anlayışı ölçeğinden aldıkları son test puanları arasındaki farkın hesaplanmasında Bağımsız İki Örnek t-Testi kullanılmıştır. Ölçüm yapan araştırmacının güvenirlik tekrarlı ölçümlerde tek yönlü Varyans ve sınıf içi korelasyon tekniği ile hesaplanmıştır (R:0.85). Grupların denkliği sınanmış ve gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). Adil oyun anlayışı temasının işlendiği deney grubunun ön test-son test puanları arasında anlamlı bir fark bulunurken ($p<0.05$), kontrol grubunun ön test-son test puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Adil Oyun (Centilmenlik) Göstergesi Ölçeği son test ortalama puanları arasında araştırma grubu lehine anlamlı bir farkın olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Adil oyun anlayışı vurgusu yapılarak Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersinde oynatılan oyunların adil oyun anlayışı gelişiminde etkili olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Adil Oyun, Centilmenlik, Oyun Ve Fiziki Etkinlikler

POS.369 Investigation of The Effect of Playing The Game For The Development of Fair Play In The Game and Physical Activities Course

The purpose of the study is to investigation of the effect of playing the gae for development of fair play in the game and physical activities course. The fourth-grade students were included in the study, a total of 39 experimental and 39 control volunteers for 78 students participated. Two groups participating in the study to collect the data "shows fair game in small groups and team approach" to measure the achievements Fair Game (Fairness) Scale Questionnaire was administered (MEB,2012). The study was completed eight weeks. Both experimental and control groups in order to test the effect of the basic skill training program for 8 weeks (balancing, object control, locomotor) with lessons about the game including processed. Before each course students were given information which were being used verbally, written and visual on the theme of fair play such as cooperation, respect to opponents, winning and losing acceptance. The control group has not been emphasized a fair understanding of the game during the course. Data obtained from the study was tested by arithmetic mean, standard deviation, comparing the pretest-posttest data Dependent Two-sample t-test, Independent group of the calculation of the difference between the post-test scores they receive from Fair Game Understanding the scale of t-test was used. The researchers repeated measurements that measure reliability was calculated using one-way ANOVA and intraclass correlation technique (R: 0.85). The equivalence of the group tested and there was no significant difference between groups ($p>0.05$). Experimental group are processed in understanding the theme pre-test and post-test scores in a significant difference ($p<0.05$), there was no significant difference between pre-test and post-test scores of the control group ($p>0.05$). Fair Game (Fairness) indicator scale of the experimental group was found to be a significant difference between the mean score of posttest ($p<0.05$). The emphasis on making the game fair game understanding in the Game and Physical Activity course can be said to be effective in the development of a fair understanding of the game.
Keywords : Fair Play, Game and Physical Activity, Sportsmanship

POS.389 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmen Adaylari İle Formasyon Alan Öğretmen Adaylarinin Mesleki Tutum Düzeylerinin Öğretim Programi Değişkenine Göre Karşilaştirilmasi

Sümeyra Nurcan KOYUNCU
Mehmet Akif Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Türkiye

ÖZET
Öğretmenlik mesleği ile ilgili önemli bir unsur olan tutum, öğretim programı değişkenine göre farklılaşabilmektedir (Ertem ve Kete, 2015; Aksoy, 2010; Akpınar ve ark. 2006; Kaya ve Büyükkasap, 2005). Çalışmanın amacı; öğretmenlik uygulaması programında yer alan pedagojik formasyon grubu ile öğretmenlik bölümü lisans son sınıf öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının tespit edilmesi ,karşılaştırılması ve arasındaki farklılıkların belirlenmesidir. Çalışmaya, beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde ve pedagojik formasyon da öğrenim gören 53 kadın, 63 erkek olmak üzere toplam 116 öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak, Çetin (2006) tarafından geliştirilen “Öğretmenlik Mesleği Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Öğrencilerin tutum farklılıkları, ölçekten elde edilen toplam puanlara göre ve sevgi, değer, uyum alt boyut puanlarına göre belirlenmiştir. Yapılan analizlerde anlamlılık bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Verilerden elde edilen sonuçlara göre; öğretmen adaylarının her iki grupta da mesleki tutum düzeyleri yüksek çıkmışken iki grup arasında öğretim programı değişkenine göre anlamlı bir farklılık ortaya çıkmamıştır. Sonuç olarak; öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleği tutum düzeylerinin yüksek olup gruplar arasında anlamlı bir farklılık çıkmadığı söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Öğretmenlik Uygulaması, Öğretmenlik Meslek Tutumu,pedagojik Formasyon

POS.389 Comparing The Professional Attitude Level of Physical Education and Sports Teacher Candidates and Pedagogical Training Teacher Candidates According To The Variable Teaching Program Summary

Attitude, which is an important factor related to the teacher profession may vary according to curriculum differences (ertan and Kate. 2015). The purpose of this study is to identify, compare and detect the difference of the attitude towards teaching between the educationfaculties senior grade students and the teaching practice program group. in this study 53 women and 63 men in total 116 students who are studying in either physical education and sports teaching department or pedagogical training group has participated. "Teacher professional attitude scale" developed by Çetin (2006) was used. The different attitudes of the students was determinedand also the "independent sample t-test" was used for comparing the attitude of groups. The alpha was accepted as 0,05. According to the total scores which was obtained from the measurements and subscale scoring of love, value and accordance. After teaching practice, it can be said that the teacher candidates' professional attitudes differ according to gender.
Keywords : Teaching Practice, Teacher Professional Attitude, Pedagogical Training Teacher

POS.422 Özel Öğretim Yöntemleri ve Öğretmenlik Uygulaması Derslerinin Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Mesleki Yeterlik Algılarına Etkisi

Buse BAYSAL[1], Bahar ALP[1], A. Dilşad MİRZEOĞLU[2], Hakkı ÇOKNAZ[1]
1 AİBÜ,BESYO,Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Öğretmenin niteliğini arttırmaya dönük çalışmalar son zamanlarda eğitim alanı ile ilgilenen araştırmacıların dikkatini çekmektedir. Öğretmen, öğrenme-öğretme süreçlerinin temel unsurudur. Bu nedenle, öğretmenin hizmet öncesi eğitimi, eğitimde kaliteyi arttırma ve eğitimden istenilen verimin sağlanmasında son derece önemlidir. Bu bağlamda, beden eğitimi öğretmen adaylarını mesleğe hazırlamada en önemli dersler arasında görülen, alana ilişkin öğretim yöntemleri ve öğretmenlik uygulaması derslerinin etkililiğinin sorgulanması gerekmektedir. Bu nedenle, bu araştırmanın amacı beden eğitimi öğretmeni yetiştirmede önemli yeri ve rolü olduğu düşünülen Özel Öğretim Yöntemleri I, II ve Öğretmenlik Uygulaması derslerinin, beden eğitimi öğretmen adaylarının mesleki yeterlik algılarına etkisini incelemektir. Araştırmada ayrıca bazı değişkenlerin (cinsiyet, anne ve baba meslekleri ve sportif etkinliklerine lisanslı olarak katılma durumu), öğretmen adaylarının mesleki yeterlik algılarına olan etkisine de bakılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümünde 2015 öğretim yılında 3. sınıfta ve 2016 öğretim yılında 4. sınıfta okuyan 31 öğretmen adayı oluşturmuştur. Araştırmada veri toplamak amacıyla Çakır, Erkuş ve Kılıç (2000) tarafından geliştirilen "Aday Öğretmenin Kendine İlişkin Yeterlik Algısı Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek çalışma grubuna Özel öğretim Yöntemleri I dersinin başında ve sonunda, Özel Öğretim Yöntemleri II dersinin sonunda ve Öğretmenlik Uygulaması dersinin sonunda olmak üzere toplam dört kez uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde bağımsız gruplar t testi, tek yönlü varyans analizi (Anova) ve tekrarlı ölçümler için tek faktörlü Anova istatistiksel teknikleri kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgulara göre, Özel Öğretim I dersi öğretmen adaylarının mesleki yeterlik algılarına anlamlı düzeyde etki ederken, Özel Öğretim II ve Öğretmenlik Uygulaması derslerinde anlamlı farklılığa ulaşılmamıştır. Cinsiyete, anne ve baba mesleğine ve sportif etkinliklere lisanslı olarak katılma durumuna göre, ölçeğin ikinci uygulamasından elde edilen verilere göre anlamlı farklılıklar bulunmamıştır.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Aday öğretmen, özel öğretim Yöntemleri, öğretmenlik Uygulaması, öz-yeterlik Inancı.

POS.422 Effect of Teaching Methods and Teaching Practice Courses on Professional Self-Efficacy Perception in Physical Education Teacher Canditades

Recently the studies about increasing teachers' qualities are interested in researchers related to education area. Teachers are the fundamental factor in teaching-learning processes. That's why, pre-service education of teachers is very crucial for increasing the qualities of education and getting desirable output from education. In this context, the effectiveness of teaching methods in physical education and teaching practice courses which are the most important courses for preparing the teachers to the profession should be examined. Therefore, the aim of this study was to investigate the effect of the teaching methods I-II and the teaching practice courses that are considered having important role and place to prepare physical education candidates on their professional self-efficacy perception. Besides, in this study, the effects of some variables (gender, mother/father profession and being licenced athlete) on the perception of professional self-efficacy in physical education teacher canditades were examined. The study was carried out 31 physical education teacher candidates who were 3rd grade students in 2015 and 4th grade students in 2016 at Abant Izzet Baysal University, Teaching Physical Education Department. The data was collected by "Self-Efficacy Perception Scale of Pre-service Teachers" developed by Çakır, Erkuş ve Kılıç (2000). The scale was given to the participants four times totally, before and end of the teaching methods I course, end of the teaching methods II course and end of the teaching practice course. Independent t test, one-way variance analyze (Anova) and one-way repeated measures techniques were used to analyze the data. The finding revealed that the teaching methods I course have significant effect on professional self-efficacy perception in physical education teacher canditades, whereas the teaching methods II and the teaching practice courses don't have significant effect. Also, it was found that, gender, mother/father professions and being licenced athlete variables have not significant effects on professional self-efficacy perception in physical education teacher canditades.
Keywords : Physical Education, Pre-service Teachers, Teaching Methods, Teaching Practice, Self-efficacy Perception

POS.484 Üniversite Öğrencilerinin Etkili Konuşmaya Yönelik Algilarinin Farkli Değişkenlere Göre İncelenmesi

Duygu Harmandar DEMİREL, Mehmet DEMİREL, Kemal EVREN, Serkan MIDIK
Dumlupınar Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
İnsanoğlu varoluşundan itibaren çevresindekilerle diyalog kurmak amacıyla etkili konuşmaya ihtiyaç duymuştur. Etkili konuşma birtakım becerilerin zamanında ve uygun bir şekilde kazanılmasıyla mümkündür. Bu doğrultuda çalışmamızın amacı 2013-2014 eğitim öğretim yılında Dumlupınar Üniversitesinde öğrenim gören öğrencilerin etkili konuşma becerisine yönelik görüşlerini belirlemektir. Bu anlamda Dumlupınar Üniversitesinin beş farklı fakülte ve yüksekokulunda (Mühendislik Fakültesi, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ve Meslek Yüksekokulu) öğrenim gören 500 önlisans ve lisans öğrencisine Yıldız ve Yavuz (2012) tarafından geliştirilen *"Etkili Konuşma Ölçeği"* uygulanmıştır. Verilerin analizinde öncelikle, Kolmogorof-Smirnov testi uygulanmış ve verilerin normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir, sonra verilere frekans (f) ve yüzde (%) gibi tanımlayıcı istatistiksel analizlere ek olarak, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testi uygulanmıştır. Katılımcıların cinsiyetlerine göre etkili konuşma becerileri için yapılan Mann Whitney U testi sonuçlarına göre, cinsiyete göre etkili konuşma düzeyi anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Katılımcıların etkili konuşma ölçeği alt boyutlarının sınıf değişkenine göre anlamlı farklılık gösterip göstermediğin belirlemek amacıyla yapılan Kruskal Wallis testi sonuçlarına göre "Sunum Alt Boyutu", "Üslup ve İfade Alt Boyutu" ve "Dinleyicileri Dikkate Alma Alt Boyutu" nda anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0.05$) Öğretmen adaylarının tespit edilen konuşma sorunlarını en aza indirmek için drama, tiyatro, pandomim gibi çalışmalar yapılabileceği gibi eğitim fakültelerinde Sözlü Anlatım dersinin yanında diksiyon, etkili konuşma gibi derslere de yer verilmesinin yararlı olacağı söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Üniversite öğrencisi, Etkili Konuşma

POS.484 Perception of University Students for Effective Speaking According to Different Variables

Since human beings are in need of being around those conversations in order to establish effective dialogue. Effective speaking skills and some time can be captured by an , manner. In this context, the aim of the study was to determine the views of the effective speaking skills of students at Dumlupinar University 2013-2014 academic year. In this sense, five different faculties and colleges in the Dumlupinar University (Faculty of Engineering, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Faculty of Arts, School of Physical Education and Sports and Vocational School) studying 500 undergraduate and graduate students was applied "Effective Speakin Scale" developed by Yıldız and Yavuz (2012). In the of data primarily Kolmogorof-Smirnov test was conducted and it was determined that the data are not normally distributed, then the frequency data (f) and percentage (%) as identifiers in addition to statistical analysis, Mann-Whitney and Kruskal-Wallis test was used. To effective speaking skills of participants acording to the gender of the participants Mann-Whitney U test made to gender oratory levels are not significantly different. Participants oratory scale evels are not significantly different. Participants oratory scale conducted to determine significant differences ignificant differences with respect to the class variables, dimensions according to the Kruskal-Wallis test results "Presentation Subscale", "Style and Exprecsion Subscale" and "listeners Consideration Subscale" in there was a significant difference ($p <0.05$) Teacher drama to minimize speech issues identified candidates, theater, diction next Lecture courses in faculties such work can be done, such as pantomime, it can be said to be beneficial given to subjects such as effective speaking.
Keywords : University Student, Effective Speaking

POS.508 Tenis ve Yüzme Antrenör Davranışlarının Sporcular Tarafından Değerlendirilmesi

Cevdet CENGİZ, Şakir SERBES, Özge ERDOĞAN, Şenay DAĞ
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada, tenis ve yüzme antrenörü davranışlarının sporcular tarafından spor yaşı ile araştırılması amaçlanmıştır. Araştırmada nicel yöntemlerden olan tarama modelinde kesitsel desen kullanılmıştır (Büyüköztürk ve ark., 2012) Çalışmanın araştırma grubu Çanakkale, İstanbul ve Hatay illerinde tenis ve yüzme sporu yapan 175 kız, 187 erkek toplam 362 sporcudan oluşmaktadır. Veri toplama aracı olarak olarak Cote ve ark. (1999) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Yapar ve İnce (2014) tarafından yapılmış olan Sporcular için Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ) kullanılmıştır. Ölçek toplamda 47 madde ve 7 alt boyuttan oluşmakta ve 7'li Likert derecelendirme içermektedir. Elde edilen tüm verilerin betimleyici istatistikleri hesaplanarak, spor yaşı ve SADDÖ alt boyut farklılıkları Tek Yönlü Varyans Analizine göre araştırılmıştır ($p<.05$). Araştırma bulgularına göre tenisçi sporcuların SADDÖ ölçeğinden ortalama 269,68±31,85, yüzücü sporcular ise 235,04±43,90 puan elde ettikleri tespit edilmiştir. Ayrıca, Tek-Yönlü Varyans Analizi (One-Way ANOVA) ile tenisçi sporcularda spor yaşı, antrenman ve kondisyon, teknik beceriler, zihinsel hazırlık, hedef belirleme, yarışma stratejileri ve olumlu antrenör davranışları SADDÖ alt boyutlarında anlamlı farklılıklar tespit edilirken, yüzücü sporcularda ise sadece olumsuz antrenör davranışları alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu bulgularına ulaşılmıştır. Sonuç olarak tenis ve yüzücü sporcularının, antrenör davranışlarını yüksek düzeyde olumlu olarak değerlendirdikleri ve spor yaşının antrenör davranışlarının değerlendirilmesinde etkili olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Tenis, Yüzme, Spor Yaşı, Antrenör Davranışı

POS.508 Examination of Tennis Players and Swimmers' Coaching Behaviors for Sport

Purpose of the current research is to investigate tennis players and swimmers' coaching behaviors for sport with sport age. Cross-sectional survey method was applied to the tennis players and swimmers (Büyüköztürk et al., 2012). Participants ($n_{females}$=175; n_{males}=187) were selected from different tennis (n=122) and swimming (n=240) clubs in Canakkale, Istanbul and Hatay provinces. For data collection translated Turkish version (Yapar and Ince, 2014) of Coaching Behavior Scale for Sport (CBS-S) (Côté et al., 1999) was used. CBS-S includes 47 items and 7 sub-dimensions. Each item is rated in 7 point likert type scale. Collected data were analyzed with descriptive and One-Way Analyses of Variance (ANOVA) statistics. CBS-S sub-dimensions were evaluated with sport age of tennis players and swimmers ($p<.05$).
Tennis players descriptive findings showed that total CBS-S score were 269,68±31,85and swimmers had 235,04±43,90. According to One-Way ANOVA, sport age was statistically significant in physical training and condition, technical skills, mental preparation, goal setting, competition strategies and personal rapport of sub-dimensions among tennis players. Swimmers sport age was effective in only negative personal rapport ($p<.05$). Tennis players and swimmers' Coaching Behavior for Sport scores were evaluated as high. Sport age was effective in coaching behavior for sport sub-dimensions among tennis players.
Keywords : Tennis, Swimming, Sport Age, Coaching Behavior

POS.541 Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Meslek Bilgisi Derslerine Ilişkin Görüşlerinin Belirlenmesi

Dilek Yaliz SOLMAZ
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir, Türkiye

ÖZET
Araştırmanın amacı, öğretmen adaylarının öğretmenlik meslek bilgisi derslerine ilişkin görüşlerini çeşitli değişkenler aracılığıyla incelemektir. Araştırma grubunu, 2015-2016 güz döneminde Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesinin (okulöncesi öğretmenliği, ilköğretim matematik öğretmenliği, sınıf öğrermenliği, resim-iş öğretmenliği ve sosyal bilgiler öğretmenliği) ve Spor Bilimleri Fakültesinin (beden eğitimi ve spor öğretmenliği) 4. sınıflarında öğrenim gören 248 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Yüksel (2009) tarafından geliştirilen "ÖMB Dersleri Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek, öğretmen adaylarının ÖMB derslerine ilişkin görüşlerini ölçen 42 sorudan oluşmaktadır. Ölçek dört alt boyuttan oluşmaktadır. Bunlar; ÖMB dersleri (21 madde), Öğretmenlik mesleği (9 madde), ÖMB öğretim elemanları (9 madde), ÖMB derslerinin gerekliliği (3 madde) dir. Bu araştırmada tekrarlanan güvenirlik analizi sonucu ölçeğin güvenirliği ".94" olarak belirlenmiştir. Verilerin bilgisayarla çözümlenmesinde, araştırmanın amaçlarının gerçekleştirilmesine dönük olarak öğretmen adaylarının ÖMB derslerine ilişkin aldıkları puanların aritmetik ortalamaları ve standart sapmalarının hesaplanması yoluna gidilmiş; öğrencilerin ÖMB derslerine ilişkin aldıkları puanlarının cinsiyetlerine ve öğrenim gördükleri bölümlere göre farklılık gösterip göstermediğini saptamak amacıyla gerçekleştirilen işlemlerde, bağımsız örneklemlerde iki grubun karşılaştırılması için t testinden yararlanılmış; ikiden fazla grubun karşılaştırılmasında ANOVA kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, öğretmen adaylarının ÖMB dersleri ölçeğinin bütünden aldıkları puanların, ortalama puanların üzerinde olduğu görülmektedir. ÖMB dersleri ölçeğinin alt boyutları değerlendirildiğinde, en yüksek ortalamanın öğretmenlik mesleği (Ort=3.93), en düşük ortalamanın ise ÖMB derslerine (Ort=3.44) ilişkin alt boyuta ait olduğu söylenebilir. Kadın ve erkek öğretmen adaylarının gerek genel ölçekte (p=.00) gerekse ÖMB dersleri (p=.01), öğretmenlik mesleği (p=.00) ve ÖMB derslerinin gerekliliği (p=.04) alt boyutlarındaki puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Öğrencilerin öğrenim gördükleri bölümlerine göre gerek ÖMB dersleri ölçeğinin bütününden (p=.00) gerekse ÖMB dersleri (p=.00), ÖMB öğretim elemanları (p=.00), ÖMB derslerinin gerekliliği (p=.02) alt boyutlarındaki puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Öğretmenlik Mesleği, Öğretmenlik Meslek Bilgisi Dersleri, Öğretmen Adayları

POS.541 Determination of Pre-Service Teachers' Perceptions on the Teaching Certificate Courses

The aim of this study is to evaluate perceptions on the teaching certificate courses of teacher candidates in terms of different variables. Study group consisted of 248 pre-service teachers who have been studying at Anadolu University Faculty of Education and Faculty of Sport Sciences in 2015-2016 autumn semester. Data of the study has been obtained with a questionnaire, "ÖMB Dersleri Ölçeği" which was developed by Yüksel (2009). Scale consists of 42 items and is aims to measure perceptions on the teaching certificate courses of teacher candidates. The scale consists of four dimensions: Teaching certificate courses (21 item), Teaching profession (9 item), Teaching certificate lecturers (9 item), Requirements of the teaching certificate courses (3 item). In this study, consequence of repeated analysis of the reliability of the scale is determined ".94", respectively. In the data analysis, "mean, standard deviation, t-test and ANOVA" were used. As a result of the study, it has been observed that teacher candidates' perceptions on the teaching certificate courses are above the average. Sub-dimensions of perceptions on the teaching certificate courses have been analyzed, teaching profession (M=3.93) is considered as the highest average whereas teaching certificate courses (M=3.44) are considered as the lowest average. There was statistically a significant difference between teacher candidates' teaching certificate courses (p=.01), teaching profession (p=.00) and requirements of the teaching certificate courses (p=.04) in relation to gender. Also, there was statistically a significant difference in the total scale score of teacher candidates in relation to gender, when assessed using the whole scale (p=.00). There was statistically a significant difference between teacher candidates' teaching certificate courses (p=.00), teaching certificate lecturers (p=.00) and requirements of the teaching certificate courses (p=.02) in relation to fields. Also, there was statistically a significant difference in the total scale score of teacher candidates in relation to field, when assessed using the whole scale (p=.00).
Keywords : Teaching Profession, Teaching Profession Courses, Teacher Candidates

POS.545 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Tükenmişlik ve İş Doyum Düzeyleri İle İlgili Çoklu Değişken Analizi (Kırşehir İl Örneği)

Ezgi Samar EKİNCİ, Malik BEYLEROĞLU, Vahit CİRİŞ
Sakarya Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Tükenmişlik düzeyleri ile İş Doyum düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada tarama modeli kullanılmıştır. Çalışma grubunu Kırşehir İl genelinde görev yapan Beden Eğitimi Öğretmenleri oluşturmaktadır. Katılımcılara, araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu, Maslach Tükenmişlik Ölçeği ve Minnesota İş Doyum Ölçeği uygulanmıştır. Katılımcıların tükenmişlik düzeyleri ile iş doyum düzeylerinin incelenmesi meslek yılı, medeni durum, ders dışı egzersiz/antrenman yapma durumu, görev yapılan yer ve dersine girdikleri sınıfların ortalama öğrenci sayıları açısından değerlendirilmiştir. Beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyum düzeyleri genel olarak memnunum düzeyindedir. Bununla birlikte ölçeğin alt boyutları incelendiğinde içsel doyumlarının memnunum düzeyinde olduğu görülürken, dışsal doyumlarından ise kararsızım düzeyinde olduğu görülmektedir. İş doyum düzeyi üzerinde etkili olabileceği düşünülen bağımsız değişkenler incelendiğinde hiçbir değişkende anlamlı farklılık bulunamamıştır. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin iş doyumları ile tükenmişlikleri arasında negatif yönlü orta düzeyli bir ilişkinin olduğu görülmektedir. Maslach Tükenmişlik Ölçeği ve Minnesota İş Doyum Ölçeği oluşturan alt boyutlar incelendiğinde en yüksek ilişkilerin negatif yönlü ve orta düzeyli duygusal tükenme, kişisel başarı ve duyarsızlaşma boyutları ile içsel doyum ve duygusal tükenme ile dışsal doyum arasında oluştuğu görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Tükenmişlik, İş Doyumu , Beden Eğitimi

POS.545 Multiple Variables Analysis on the Exhaustion and Job Satisfaction Levels of the Physical Education Teachers (Kırşehir Province Sample)

In this study it is aimed to analyze the exhaustion and job satisfaction levels of the physical education teachers. Scanning model is used in this study. Work group consists of physical education teachers working in Kırşehir province-wide. Personal information form, Maslach Exhaustion Scale and Minnesota Job Satisfaction Scale are applied to the participants. The exhaustion and job satisfaction levels of the participants are examined in terms of placement year, marital status, extracurricular trainings/ exercises, place of duty and the average number of the students in the class taking this lesson. The job satisfaction level of the physical education teachers is generally in “I’m satisfied.” level. Moreover, when the subsections of the scales are examined, intrinsic satisfaction level is in “I’m satisfied.” level and extrinsic satisfaction level is in “I’m indecisive.” level. When the independent variables that are thought to have effects on job satisfaction level are examined, it is found out that none of them has a meaningful difference. It can be clearly seen that there is an avoidant intermediate relation between the job satisfaction and exhaustion levels of the physical education teachers. When the subsections of the Maslach Exhaustion Scale and Minnesota Job Satisfaction Scale are examined, the highest relations are negative directional and intermediate, and between emotional exhaustion, individual success and desensitization dimensions and intrinsic satisfaction, emotional exhaustion and extrinsic satisfaction.
Keywords : Exhaustion, Job Satisfaction, Physical Education

POS.577 Basketbol Antrenör Davranışlarının İncelenmesi

Şakir SERBES[1], Cevdet CENGIZ[1], Selin BURUCU[2]
1 Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada, basketbol antrenör davranışlarının sporcular tarafından cinsiyet ve spor yaşı ile değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nicel yöntemlerden olan tarama modeli kesitsel desen kullanılmıştır (Büyüköztürk ve ark., 2012). Çalışmanın araştırma grubu Çanakkale ve İstanbul illerinde faaliyet gösteren farklı spor kulübünde basketbol oynayan 94 kadın, 126 erkek toplam 220 sporcudan oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak olarak Cote ve ark. (1999) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Yapar ve İnce (2014) tarafından yapılmış olan Sporcular için Antrenör Davranışlarını Değerlendirme Ölçeği (SADDÖ) kullanılmıştır. Ölçek toplamda 47 madde ve 7 alt boyuttan oluşmakta ve 7'li Likert derecelendirme içermektedir. Elde edilen tüm verilerin betimleyici istatistikleri hesaplanarak değerlendirilmiştir. Yapılan Tek Yönlü Varyan Analizi ile cinsiyet ve spor yaşı ile SADDÖ alt boyutları arasındaki ilişki incelenmiştir ($p<.05$). Araştırma bulgularına göre voleybolcu sporcuların SADDÖ ölçeğinden ortalama 223,59±41,24, basketbolcu sporcular ise 299,92±29,83 puan elde ettikleri tespit edilmiştir. Spor yaşı, Antrenman ve kondisyon [$F(9,210)=2.02$, $p=0.04$] ile Yarışma Stratejileri [$F(9,210)=2.20$, $p=0.02$] alt boyutlarında anlamlı fark tespit edilmiştir. Cinsiyete göre ise Hedef belirleme [$F(1,218)=6.71$, $p=0.01$] ve olumlu antrenör davranışları [$F(1,218)=4.27$, $p=0.04$] arasında anlamlı düzeyde fark belirlenmiştir. Sonuç olarak basketbolcu sporcuların, antrenörlerinin davranışlarını yüksek düzeyde olumlu olarak değerlendirdikleri sonucuna ulaşılmıştır. Spor yaşının ve cinsiyetin antrenman ve kondisyon, yarışma stratejileri ve hedef belirleme, olumlu antrenör davranışı alt boyutlarında etkili olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Basketbol, Spor Yaşı, Antrenör Davranışı

POS.577 Examination of Coaching Behaviors of Basketball Players
Purpose of the current research is to evaluate basketball players' coaching behaviors with gender and sport age. Cross-sectional survey method was applied to the basketball players (Büyüköztürk et al., 2012). Participants ($n_{females}=94$; $n_{males}=126$) were selected from different basketball clubs in Canakkale and Istanbul provinces. For data collection translated Turkish version (Yapar and Ince, 2014) of Coaching Behavior Scale for Sport (CBS-S) (Côté et al., 1999) was used. CBS-S includes 47 items and 7 sub-dimensions. Each item is rated in 7 point likert type scale. Collected data were analyzed with descriptive and One-Way Analyses of Variance (ANOVA). CBS-S sub-dimensions were evaluated with gender and sport age of basketball players ($p<.05$). Basketball players descriptive findings showed that total CBS-S score were high 299,92±29,83. According to One-Way ANOVA, sex of basketball players was statistically significant in goal setting [$F(1,218)=6.71$, $p=0.01$] and personal rapport [$F(1,218)=4.27$, $p=0.04$] sub-dimensions. İn addition,sport ege was also a significant variable in physical training and conditioning [$F(9,210)=2.02$, $p=0.04$] and competition strategies [$F(9,210)=2.20$, $p=0.02$]. Basketball players' Coaching Behavior for Sport scores were evaluated as high. Gender and sport age was effective in goal setting, personal rapport, physical training and conditioning, competition strategies constructs.
Keywords : Basketball, Sport Age, Coaching Behavior.

POS.603 Öğretmen Adaylarının Öğrenmeye İlişkin Tutumları: Anadolu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Bir Araştırma

Dilek Yaliz SOLMAZ
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Eskişehir, Türkiye

ÖZET
Öğrenme, kişilerin doğumundan ölümüne kadar, yaşamlarının bütün dönemlerini kapsayan bir süreçtir. Bu nedenle insanlar sürekli öğrenmeye açık olmalı, öğrenmeye karşı olumlu tutumlar geliştirmeye çalışmalı ve böylece yaşamı boyunca karşılaştıkları sorunları çözebilmek için öğrenmeye karşı bir kaygı durumu yaşamaktan da uzak olmalıdır. Araştırmanın amacı, öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının çeşitli değişkenler aracılığıyla incelemektir. Araştırma grubunu, 2015-2016 güz döneminde Anadolu Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliğinde öğrenim gören 141 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kara (2010) tarafından geliştirilen "Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek, 5 dereceli Likert tipi bir ölçek olup, 40 maddeden oluşmaktadır. Ölçek dört alt boyuttan oluşmaktadır. Bunlar; Öğrenmenin doğası (7 madde), Beklenti (9 madde), Açıklık (11 madde), Kaygılanma (13 madde) dır. Bu araştırmada tekrarlanan güvenirlik analizi sonucu ölçeğin güvenirliği ".74" olarak belirlenmiştir. Verilerin bilgisayarla çözümlenmesinde, araştırmanın amaçlarının gerçekleştirilmesine dönük olarak öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarından aldıkları puanların aritmetik ortalamaları ve standart sapmalarının hesaplanması yoluna gidilmiş; öğrencilerin öğrenmeye ilişkin tutumlarından aldıkları puanlarının cinsiyetlerine ve öğrenim gördükleri sınıf düzeylerine göre farklılık gösterip göstermediğini saptamak amacıyla gerçekleştirilen işlemlerde, bağımsız örneklemlerde iki grubun karşılaştırılması için t testinden yararlanılmış; ikiden fazla grubun karşılaştırılmasında ANOVA kullanılmıştır. Öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutum ölçeği faktörlerinden aldıkları puanların ortalama değerleri incelendiğinde, öğretmen adaylarının öğrenmeye ilişkin tutumlarının olumlu olduğu düşünülebilir. Kadın ve erkek öğretmen adaylarının beklenti (p=.01) ve açıklık (p=.01) alt boyutlarındaki puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Buna karşın öğretmen adaylarının cinsiyetlerine göre öğrenmenin doğası (p=.26) ve kaygı (p=.91) alt boyutlarında ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık ortaya çıkmamıştır. Öğretmen adaylarının öğrenim gördükleri sınıf düzeylerine göre öğrenmenin doğası (p=.01), kaygı (p=.00), beklenti (p=.00) ve açıklık (p=.00) alt boyutlarındaki puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur.
Anahtar Kelimeler : Öğrenme, Öğrenmeye Ilişkin Tutum, Öğretmen Adayı

POS.603 Attitudes Towards Learning of Teacher Candidates: A Research at Anadolu University Physical Education and Sports Teaching Department

Learning is a process that covers all periods of individuals' lives. Therefore, people should always be receptive to learning, try to develop positive attitudes towards learning and thus be without concerns about learning when they want to solve problems that they encounter during their lives. The aim of this study is to evaluate the attitudes towards learning of teacher candidates in terms of different variables. The research was carried out via participation of 141 teacher candidates having been educated at department of physical education and sports teaching at Anadolu University in 2015-2016 autumn semester. "Attitude Scale towards Learning" developed by Kara (2010) to determine teacher candidates' attitudes towards learning were used. Scale consists of 40 items and is graded between 1 and 5 points range. The scale consists of four dimensions: The nature of learning (7 item), Expectation (9 item), Openness (11 item), Anxiety (13 item). In this study, consequence of repeated analysis of the reliability of the scale is determined ".74", respectively. In analyzing the data from the computer, in looking to achieve the objectives of the study the standart deviation and the means of attitudes towards learning of teacher candidates were calculated; and in order to determine if the attitudes towards learning of teacher candidates differ in terms of gender and grade, when two groups are compared by, "T test" is used. ANOVA is used if more than two groups are compared by. Sub-dimensions of perceptions on the attitudes towards learning have been analyzed, we can conclude that teacher candidates have positive attitudes towards learning. There was statistically a significant difference between teacher candidates' expectation (p=.01) and openness (p=.01) in relation to gender. But there was no statistically a significant difference between teacher candidates' the nature of learning (p=.26) and anxiety (p=.91) in relation to gender. There was statistically a significant difference between teacher candidates' the nature of learning (p=.01), anxiety (p=.00), expectation (p=.00) and openness (p=.00) in relation to grade.
Keywords : Learning, Attitudes Towards Learning, Teacher Candidate

POS.666 Ortaokul Öğrencilerinin Eğitsel Bir Çevrimiçi Sosyal Öğrenme Ortami Olan Edmodo'nun Fiziksel Aktivite Kavramlarinin Öğrenilmesininin Kaliciliğa Etkisi

Yeşim BULCA
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Edmodo ücretsiz ve güvenli bir öğrenme platformudur. Bu web sayfası Facebook yapısına benzerdir ancak daha güvenli ve özel bir öğrenme ortamı sunar. Bu araştırmanın amacı ortaokul öğrencilerinin eğitsel bir çevrimiçi sosyal öğrenme ortamı olan edmodo'nun fiziksel aktivite kavramlarının öğrenilmesinin kalıcılığa etkisini araştırmaktır. Araştırmaya, Ankara'da bulunan iki ortaokulda öğrenim gören 6. sınıf öğrencilerinden basit seçkisiz örnekleme dayalı olarak toplam 192 öğrenci katılmıştır. Verilerin toplanmasında çalışmaya katılan iki grubun fiziksel uygunluk kavramlarına ilişkin bilgi düzeyini ölçmek için "Çocuklar için Fiziksel Uygunluk Bilgi Testi uygulanmıştır. Deney grubuna 6 hafta süre ile haftada bir gün beden eğitimi dersinin ilk ders saatinde bilişim dersliğinde o gün işlenecek konuda geçen kavramlar öğretilmiştir. İkinci ders saatinde ise spor salonunda bu kavramların uygulamasına yönelik egzersizler yapılmıştır. 6.haftanın sonunda öğrencilere görüşme formu verilmiştir. Formda, öğretme öğrenme süreci ile değerlendirmeye yönelik sorular sorulmuştur. Kontrol grubunda, Edmodo yazılımı kullanılmadan aynı ders işlenmiştir. Verilerin analizinde, bağımsız gruplarda t testi, tekrarlı ölçümler için iki faktörlü varyans analizi (2x3) istatistik teknikleri kullanılmıştır. Görüşme formu analizinde ise içerik analizi yapılmıştır. Grupların denkliği sınanmış ve gruplar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Yapılan istatistik analiz sonucuna göre spor bilgi testinde ön test-son test aritmetik ortalamaları arasında son test lehine istatistiksel olarak anlamlı fark bulunurken [$F_{(1-190)}= 3,43$, $p<0,05$] son test ile kalıcılık testi arasında son test lehine anlamlı fark bulunmamıştır ($p >0.05$). Bu sonuç deney grubundaki öğrencilerin fiziksel uygunluk kavramlarının öğrenilmesinin kalıcı olduğunu göstermektedir. Ancak kontrol grubunda ise son test ile kalıcılık testi arasında son test lehine anlamlı fark bulunmuştur [$F_{(1-190)}= 0,27$, $p<0,05$]. Bu bulgu, kontrol grubunda fiziksel uygunluk kavramlarının öğrenmeye kalıcı etkisi olmadığını göstermektedir. Gözlem formlarının içerik analizi sonucunda, öğrencilerin Edmodo kullanımın eğlenceli, kolay kullanılabilinir olduğunu ifade etmişlerdir.Ortaokul öğrencilerinin eğitsel bir çevrimiçi sosyal öğrenme ortamı olan edmodo'nun fiziksel aktivite kavramlarının öğrenilmesinin kalıcılığa etkisinin olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : Edmodo, Sosyal öğrenme Ortamı, Fiziksel Aktivite Kavramları

Pos.666 The Effect of Edmodo, An Online Educational Social Learning Platform, On The Retention of The Learned Concepts of Physical Activity

Edmodo is a free and reliable learning platform. This web page has a structure similar to that of Facebook but it provides a more secure and special learning environment. The purpose of the current study is to investigate the effect of Edmodo, which is an online social learning platform, on the retention of the learned concepts of physical fitness by secondary school students. The participants of the study are 192 secondary school students selected from 6th grade students of two secondary schools located in the city of Ankara through simple random sampling method. For the collection of data, "Physical Fitness Knowledge Test for Children" was used to determine the knowledge levels of the experimental group students and the control group students about the concepts of physical fitness. The experimental group students were taught the concepts to be studied within the topic of the day in the first class hour of the physical education course for six weeks in the computer lab of the school. In the second class hour, exercises to practice the concepts learned in the first class hour were done in the sports hall. At the end of the six-week period, a questionnaire was given to the students. In this form, there are questions intended for the students to evaluate the learning process. In the control group, the same concepts were taught without using Edmodo software program. In the analysis of the data, independent samples t-test and two-factor variance analysis for iterative measurements (2x3) were used as statistical techniques. In the analysis of the questionnaire form, content analysis was used. Equality of the groups was tested and no significant difference was found between the groups ($p>0.05$). The statistical analysis revealed that while there is a significant difference between the pretest and posttest arithmetic means of the sports knowledge test in favor of the posttest [$F_{(1-190)}= 3,43$, $p<0,05$], no significant difference was found between the posttest and retention test in favor of the posttest ($p >0.05$). This shows that the experimental group students' learning about the concepts of physical fitness is permanent. However, in the control group, a significant difference was found between the posttest and retention test in favor of the posttest [$F_{(1-190)}= 0,27$, $p<0,05$]. This shows the control group students' learning about the concepts of physical fitness is not permanent. The content analysis of the questionnaire forms revealed that the students think that Edmodo is enjoyable and easy to use. It can be argued that use of Edmodo for learning the concepts of physical fitness by secondary school students has positive effect of the retention of these concepts.
Keywords : Edmodo, Social Learning Platform, The Concepts of Physical Activity

POS.669 Orta Okul Öğrencilerinin Düzenli Sportif Aktivite ve Okul Başarı Puanlarının Karşılaştırılması

Ömer Faruk KELEŞ, Ufuk ALPKAYA
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı 5 ve 6 ıncı sınıf öğrencilerinin düzenli sportif aktiviteye katılımlarının okul başarı puanlarına etkisinin incelenmesidir. Bu araştırmaya İstanbul - Üsküdar ilçesinde yaşları 11-12 arasında olan toplam 140 erkek orta okul öğrencisi katılmıştır. Bu öğrencilerin 70 tanesi en az 3 yıldır düzenli olarak spor yapan öğrenciler ve diğer 70 tanesi her hangi bir spor programına katılmayan öğrencilerdir.
Tüm öğrencilerin 2015 – 2016 eğitim öğretim yılı güz dönemi ders başarı puanları alınmıştır. İstatistiksel analiz için bağımsız t test kullanılarak öğrencilerin sportif aktivite yapıp yapmama durumlarına göre ders başarı puanları karşılaştırılmıştır. Sonuçlara göre; düzenli olarak bir sportif aktiviteye katılan öğrencilerin tüm derslerdeki başarı puanlarının ortalaması, sportif aktiviteye katılmayanlardan daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Matematik, Türkçe, sosyal bilgiler, beden eğitimi, resim ve müzik dersi puanlarına tek tek bakıldığında yine düzenli sportif aktiviteye katılanların ders başarı notları sportif aktiviteye katılmayan gruptan daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Ancak Fen dersi başarı notunda iki grup arasında anlamlı bir farka rastlanmamıştır ($p>0.05$).
Anahtar Kelimeler : Başarı Puanı, Sportif Aktivite

POS.669 The Comparison of Regular Sportive Activity and Academiç Performance of Secondary School Students

The purpose of this study was to investigate the relation of academic performance (grade point) to participation in any regular sports activity in 5th and 6th grade students. A total of 140 male school children aged between 11 – 12 from a secondary school in Uskudar – Istanbul participated in this study. 70 of the students have been active in sports activity , and 70 of them haven't been involved in any sports activity for almost last 3 years. All students' class grades were collected for the fall semester of the school year 2015 – 2016. For the statistical analysis; independent t – test was used to assess the difference between academic performance and sports activity.. According to the results, the group of the participants in the sporting activity have had higher grade points than the other group in total classes of grade point ($p<0.05$). Additionally, the grade points in Maths, Turkish, social science, physical education, painting and music classes were higher for the activite group than non –active group ($p<0.05$). However, there was no significance between the science class grade points of the two groups ($p>0.05$).
Keywords : Grade Point, Sports Activity

POS.670 Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Liderlik Özelliğinin Belirlenmesi

Oğuzhan KAYNAR, Ufuk ALPKAYA
Marmara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, beden eğitimi öğretmenlerinin liderlik düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırma gurubunu 2015-2016 eğitim öğretim yılında İstanbul - Zeytinburnu ilçesindeki toplam 80 beden eğitimi oluşturmuştur.Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ayrıca Deniz ve Hasançebioğlu tarafından geliştirilen " Öğretmen Liderlik Stil Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Bu ölçek toplam 17 sorudan oluşmaktadır ve McGroger' in kuramı bilindiği gibi X ve Y iki kutuplu olan kuramının temeli davranışçı liderlik kuramlarına dayanmaktadır.Bu çalışmanın sonucu göre, beden eğitimi öğretmenlerinin yarı – demogratik liderlik stiline sahip oldukları bulunmuştur ($p<0.05$). Öğretmenlerin liderlik stillerinde cinsiyet farklılığına raslanmamıştır ($p>0.05$). Ancak öğretmenlerin tecrübesine göre 20 yıl üzeri beden eğitimi öğretmenliği yapanların 0-6 yıl arası öğretmenlik yapanlardan liderlik stillerinin daha iyi olduğu bulunmuştur ($p<0.05$).
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi öğretmeni, Liderlik

POS.670 The Determination of the Leadership Styles of Physical Education Teachers
The purpose of this study was to determine the leadership styles of physical education teachers. The population of this reseacrh consisted of 80 physical education teachers (40 women and 40 men) who worked at schools in Zeytinburnu – Istanbul in 2015 – 2016 academic year. The data were collected through " Personal Information Form" prepared by reseachers and "Teachers Leadership Styles Scale," which was developed by Deniz and Hasançebioğlu(2003). As it is clearly known, roots of McGroger's X and Y theories are based on the behaviourist leadership theory. The scale consists of 17 items. As a result of this study, It was found that the physical education teachers showed semi – democratic leadership style. As for the gender differences, there was no statistical significance between men and women ($p>0.05$). However, the teachers who have over 20 years tenure of teaching have shown more leadership style than 0 – 6 years tenure ($p<0.05$).
Keywords : Physical Education Teacher, Leadership

POS.698 Spor Yapan Ve Yapmayan Ortaokul Öğrencilerinin Sosyal Beceri Durumlarının İncelenmesi

Mehmet Bilgi MEDENİ, Alp Kaan KILCI, Zekeriya GÖKTAŞ
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, spor yapan ve yapmayan ortaokul öğrencilerinin Sosyal Beceri Durumlarını incelemek ve sporun sosyal beceriyi geliştirmedeki etkilerini ölçmek amacıyla yapılmıştır. Çalışmanın örneklemini, Balıkesir Atatürk Ortaokulu ve Kuva-yi Milliye Ortaokulu'nda öğrenim gören 247 öğrenci oluşturmuştur. Öğrencilerin sosyal beceri düzeylerini değerlendirmek için Matson ve arkadaşları (1983) tarafından geliştirilen, Bacanlı ve Erdoğan (2003) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Çocuklarda Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeği (MESSY) kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde iki bağımsız grup ortalamalarını karşılaştırmak için t-testi kullanılmıştır. Çalışmanın Cronbach-Alpha iç tutarlılık katsayısı .71 bulunmuştur. Ölçekte bulunan "Öfkelendiğim zaman tokat atarım veya vururum (p=0.02)", "Nasıl arkadaş edinileceğini bilirim (p=0.01)", "Sahip olduklarımı başkalarıyla paylaşırım (p=0.01)" ve "Çok yüksek sesle konuşurum (p=0.04)" sorularında t-testi sonuçlarına göre spor yapan ve yapmayan gruplar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Çalışma sonucunda spor yapan öğrencilerin sosyal beceri durumlarının spor yapmayan öğrencilere göre daha üst seviyede olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Sosyal Beceri, Spor, Beden Eğitimi, Öğrenci

POS.698 Comparıson of Socıal Skıll Levels of Athlete and Non-Athlete Middle-School Students

This study has been done to examine the social skill levels of the athlete and non-athlete middle-school students and to measure the effects of sports at developing the social skills. 247 students who study in Balıkesir Atatürk Ortaokulu and Kuvayi Milliye Ortaokulu composed the sample of study. Scale of Social Skill Rating at Children (Messy), which was developed by Matson and colleagues (1983) and adapted in Turkisch by Bacanlı and Erdoğan (2003), was used to evaluate social skill levels of the students. In the analysis of obtained data T-Test was used for compare the means of two independent groups. Study's internal consistency coefficient (The Cronbach Alpha) α= .71 was found. According to T-Test results, significant differences were detected between athlete and non-athlete student groups at these questions on the scale; "I slap or hit when I get angry (p = 0.02)", "I know how to make friends (p = 0.01)", "I share what I have with the others (p = 0.01)" and "I speak too loudly (p = 0.04) ". At the result of study, it is determined that social skill levels of the athlete students are on the higher level than non-athlete students.
Keywords : Social Skill, Sport, Student, Physical Education.

POS.735 Beden Eğitimi Öğretmenlerine Yönelik Düzenlenmiş Bir Internet Temelli Yetişkin Eğitiminin Aşamaları

Pervin AVŞAR
Milli Eğitim Bakanlığı, Beden Eğitimi öğretmeni, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin bir spor branşını öğrenme ihtiyaçlarına çözüm üretebilme ve onların eğitim gereksinimini internet yoluyla karşılama isteği üzerinden yürütülen bir arayıştır. Araştırmada bir spor branşının internet temelli eğitim yoluyla beden eğitimi öğretmenlerine sunulması için oluşturulan programın aşamalarını incelenmektedir. Genelde öğretmenlerin, özelde ise beden eğitimi öğretmenlerinin hizmet içi eğitime erişme sorunlarının çözümü için internet temelli yetişkin eğitiminin yeni fırsatlar yarattığı düşünülmektedir. 1980'li yıllarda Knowles (1986, s.4), Bu yüzyılın sonlarında çoğu eğitim hizmetleri, eğitimcilerin kitle iletişim araçlarını yetişkinlerin öğrenme ilkeleriyle uyumlu kullanmayı öğreneceği uydu televizyon, bilgisayar ağları ve henüz keşfedilmemiş diğer yollarla elektronik olarak yayınlıyor olacağı tahmininde bulunmuştur. Böyle bir tümleşme yetişkinlerin özelliklerini dikkate alan bir İTE teknik olarak nasıl bir plan yapmalıdır, nasıl bir çerçeve kurmalıdır, kaç aşamadan oluşmalıdır, özellikleri neler olmalıdır? gibi sorulara cevap aramayı gerektirir. İlgili alanyazın incelemeleri başarılı bir internet temelli yetişkin eğitimi (İTYE) tasarımının üç aşamadan oluşması gerektiğini göstermektedir.
•Birincisi İnternet temelli yetişkin eğitimi deneyimi öncesi yapılması gerekenlerdir. Eğitim başlamadan önce yapılması gerekenleri; öğrenenler hakkında bilgi toplamayı, bilgisayar becerilerinin, öğrenme stillerinin, mevcut kaynakların, katılımcıların istekleri ve önceki öğrenme deneyimlerin tespit edilmesini içerir. Bütün bu etkinliklerin gerçekleşmesiyle program planlanır.
•İkincisi ise internet temelli yetişkin eğitimi deneyimi sırasındadır. Eğitim sırasında/ uygulanırken yapılması gerekenleri; rehberlik yapmayı ve öğrenme topluluğu oluşturmayı içerir.
•Üçüncüsü de internet temelli yetişkin eğitimi deneyiminden sonrasıdır. Bu aşama eğitim bittikten sonra öğrenme sürecini ve katılım davranışlarını değerlendirmeyi içerir (DuCharme-Hansen ve Dupin-Bryant, 2004). Bu bilgiler, internet temelli bir yetişkin eğitiminin, yetişkinlerin özelliklerinin çağdaş uzaktan eğitim olanaklarına yansıtıldığı bir programa dayanması gerektiğini göstermektedir.
Anahtar Kelimeler : İnternet Temelli Eğitim, İnternet Temelli Yetişkin Eğitiminin Aşamaları, Internet Temelli Spor Eğitimi

POS.735 Training Stages of Internet-Based Adult Education Developed For Physical Education Teachers

Main subject of this research is finding solution for physical education teachers to teach one of the sports branch, and for satisfying their training requirements via internet. In this stages the research of internet based education for a sport branch programme which is formed the physical education teachers are analyzed.It is thought that generally for teachers and specifically for physical education teachers, internet-based adult education creates new oppotunities to solve problem of accesing to in-service training.
In 1980s, Knowles predicted that, at the end of this century most of the education services will be hold by new methods and educaters who will learn using mass media compatible with principles of learning and will publish their education materials by using satellite, television, computer network, and other technologycal tools that have not discovered yet. Such a great integration should necessary search the answers of how should be the technical plan of Internet Based Education (IBE) with taking into account the characteristics of adult, what should be the properties of IBE, and similar questions. Investigation of literature of our subject shows that Internet-Based Adult Education (IBAE) should consist of three stages.
First covers what should be done before experinencing Internet-Based Adult Education. It consists of what should be done before education begins, gathering information about learners; determine the levels of computer skills, learning styles, available resources, demands, and previous learning experiences of participants. Education is planned via these activities.
Second stage covers the period of internet based teaching experience. It includes what should be necessarly doing education applications, how to guide, and how to compose learning groups.
Third one covers the period of post-experience. In this stage assesment of procces of lerning and behaviour of participance after finalizing the education is done(DuCharme-Hansen ve Dupin-Bryant, 2004).
All of these informations show that, Internet Based Adult Education should based on adult behaviours compatible with facilities of modern distance learning
Keywords : Internet Based Education, The Stages of Internet Based Adult Education, Internet Based Sport Education

POS.790 Beden Eğitimi Öğretmenleri ile Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

Yılmaz YÜKSEL, Gıyasettin DEMİRHAN
Hacettepe Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Öğretmenliği meslek olarak seçecek olan bireylerin bu mesleğin gerekliliklerini daha etkili biçimde yerine getirebilmelerinin ön koşulu mesleği sevmektir. Bu da öğretmenlik mesleğine karşı olumlu tutumla karşılanabilir. Bu çalışmanın amacı beden eğitimi öğretmenleri ile öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını belirlemek ve çeşitli değişkenlere göre karşılaştırmaktır. Araştırmada tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmaya kolayda örnekleme ile belirlenen 85 (43 erkek, 42 kadın) beden eğitimi öğretmeni adayı ve 48 (27 erkek, 21 kadın) beden eğitimi öğretmeni katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak beşli likert yapıda 23 maddeden oluşan Beden Eğitimi Öğretmenliği Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Toplanan verilerin analizinde, bağımsız örneklemler t-testi ve tek yönlü varyans analizinden yararlanılmıştır. Araştırma sonucunda beden eğitimi öğretmenleri (= 4.20, *SS*= 0.56) ile öğretmen adaylarının (= 3.98, *SS*= 0.6) yüksek düzeyde olumlu tutuma sahip oldukları bulunmuştur. Mesleği sevme alt boyutunda öğretmen adayları (= 4.08, *SS*= 0.64) ile öğretmenler (= 4.20, *SS*= 0.63) arasında bir fark yoktur (p>0,05). Mesleğe yönelik kaygı duyma alt boyutunda ise öğretmen adayları (= 3.84, *SS*= 0.75) ile öğretmenler (= 4.19, *SS*= 0.57) arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olduğu görülmüştür (p= 0.007). Ölçek genelinde elde edilen puan ortalamaları arasında ise öğretmen adayları (= 3.98, *SS*= 0.6) ile öğretmenler (= 4.20, *SS*= 0.56) arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmuştur (p= .042). Cinsiyet açısından mesleği sevme, kaygı boyutlarında ve toplam puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Yaş değişkeni açısından mesleğe yönelik sevgi ve toplam puanlar farklılık göstermezken, kaygı boyutunda (p = 0,008) istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık gözlenmiştir. Hizmet yılı değişkeni açısından öğretmenlerin mesleği sevme, mesleğe yönelik kaygı alt boyutlarında ve toplam puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Sonuç olarak öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının yüksek düzeyde olumlu tutuma sahip oldukları, öğretmenlerin mesleğe yönelik kaygılarının daha yüksek olduğu, cinsiyet değişkeninin öğretmenlik mesleğine yönelik tutum üzerinde etkisinin olmadığı, yaş değişkeninin ise Mesleğe Yönelik Kaygı üzerinde etkili olduğu, öğretmenlerin hizmet yıllarının ise öğretmenlik mesleğine yönelik tutum üzerinde etkisinin olmadığı belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi Öğretmeni, Öğretmen Adayı, Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum, Tutum

POS.790 Investigating Physical Education Teachers' and Preservice Teachers' Attitudes towards Teaching Profession

The purpose of this study is to investigate the attitudes of physical education teachers and preservice physical education teachers toward teaching profession with regard to different variables. Survey method and convenience sampling method is used in the study. The population of the study is 85 (43 male, 42 female) preservice physical education teachers and 48 (27 male, 21 female) physical education teachers. The data of the study were obtained by 5 point, 23 item Attitude Scale for the Profession of Physical Education Teaching likert scale was administered as a data collection tool. Data were analysed using descriptive statistics, independent samples t-test and one-way ANOVA. Results showed a significant difference between preservice physical education teachers (= 4.20, *SS*= 0.56) and physical education teachers (= 3.98, *SS*= 0.6), (p=.042) and also they have high positive attitudes. For “Dimension of Affection for Profession” there is no significant difference between preservice physical education teachers (= 4.08, *SS*= 0.64) and physical education teachers (= 4.20, *SS*= 0.63), (p>0,05). For “Dimension of Concern about the Profession” a significant difference was found between preservice physical education teachers (= 3.84, *SS*= 0.75) and physical education teachers (= 4.19, *SS*= 0.57), (p= 0.007). No significant difference found in terms of gender. While there is no significant difference in the “Dimension of Affection for Profession” and total points, a significant difference was found in the “Dimension of Affection for Profession” in terms of age. There was no significant difference in terms of years of service. As a result, preservice physical education teachers and physical education teachers have high positive attitudes, physical education teachers have higher concern for the profession, gender has no effect on the attitude towards the teaching profession, age has effect on concern for the profession and teachers’ years of service has no effect on attitudes towards the teaching profession.
Keywords : Physical Education Teacher, Preservice Teachers, Attitudes Towards Teaching Profession, Attitude

POS.797 Devlet ve Özel Anaokullarinda Hareket Etkinliği Programinin Uygulanabilirlilliği İle İlgili Okul Yöneticilerinin Rolü

Varol TUTAL, Mehmet EFE
Siirt Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı devlet ve özel anaokullarında görev yapan okul yöneticilerinin hareket etkinliği programının uygulanabilirliliğine ilişkin rollerini ortaya çıkarabilmek ve çıkan sonuçlar ışığında olası çözüm önerileri getirmektir. Çalışma kesitsel tarama modelinde olup, okulöncesi kurumlarda görev yapan 120 devlet anaokulu yöneticisi ve 40 özel anaokulu yöneticisi olmak üzere toplam 160 kişi katılmıştır. Çalışmada yarı yapılandırılmış anket uygulanmıştır. Devlet ve özel anaokullarında görev yapan yöneticilerin hareket etkinliği programını ile ilgili bilgi sahibi olduklarını, önemli bir etkinlik programı olduğunu, ve görevli öğretmenlere destek verdiklerini ve ancak öğretmenlerin uygulamada kısmen yeterli olduklarını belirtmişlerdir. Okul yöneticileri hareket etkinliği programının çocukların temel hareket becerilerinin gelişimi için gerekli olduğunu, ancak uygulamada devlet anaokullarında ekipmanın ve uygulamada kapalı alanın yetersiz, açık alanın kısmen yeterli olduğunu, özel anaokullarında ise yöneticileri ekipmanın yeterli ve kapalı ve açık alanın kısmen yeterli olduğunu belirtmişlerdir. Devlet anaokullarında yöneticiler okul aile birliğinden kısmen destek aldıklarını, özel anaokulları ise yeterli destek aldıklarını, devlet ve özel anaokulu yöneticileri öğretmenlerin yanı sıra özel antrenörler konusunda destek verdikleri görülmüştür.Özel anaokulu yöneticileri farklı branşlarda etkinlik programları uyguladıklarını belirtmişlerdir. Sonuç olarak devlet ve özel anaokullarında görev yapan okul yöneticilerinin hareket etkinliği programının uygulanmasına çocukların temel hareket becerilerinin ve motorik özelliklerinin gelişimi konusunda önemli olduğunu ve uygulama ile ilgili devlet ve anaokullarında bir takım farklılıkların olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Hareket Etkinliği, Yönetici, Anaokulu

POS.797 The Role of School Administrators State and Private Nursery School Program Regarding Aplicibility of Motion Events

This study aims to reveal the role of school administrators in state and nursery school on effectiveness of the program relating to the applicability of the movement and to suggest possible solutions ın the lıght of the results. This study is the cross-sectional survey model, working in preschool institutions and 120 public kindergartens principals total of 160 people, including 40 special kindergarten administrator, participated In this in semi-structured questionnaire. State and private kindergartens serving managers stated that they have information about the movement activity program and itis an important activities, and they support the teachers, and they also stated that teachers said they are in practice partially sufficient. School administrators movement activity program is essential for the development of basic movement skills of children, but in practice the state kindergartens equipment and practice indoors insufficient, the open space is partially sufficient, it stated that while private kindergartens administrators equipment is sufficient indoor and outdoor space is partially sufficient. State kindergartens managers they received partial support from the parent-teacher associations, private kindergartens they receive sufficient support, from public and private kindergarten manager teachers. Kindergarten administrators stated that they implement efficiency programs in different branches. The results revealed the result that there are some differences in the conclusion of public and private kindergartens serving school administrators movement of basic motor skills of children to the implementation of efficiency programs and motor skills that are important in the development and implementation of related state and kindergartens
Keywords : Motion Event, Manager, Nursery

POS.799 İlkokulda Okuyan Öğrencilerin ve Velilerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi İle İlgili Görüşleri

Varol TUTAL, Mehmet EFE
Siirt Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı Milli Eğitim Bakanlığına bağlı resmi ilkokullarda okuyan öğrencilerin oyun ve fiziki etkinlikler dersine ilişkin görüşlerini incelemek, öğrenci velilerinin tutumlarını tespit etmek, ortaya çıkan sonuçlar ışığında olası çözüm önerileri getirmektir. Araştırma yöntemi olarak nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni benimsenmiştir. Bu çalışmada maksimum çeşitlik yöntemine göre belirlenen toplam 40 öğrenci ve 40 veliye araştırmacı tarafından geliştirilen ve 12 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile görüşme yapılmıştır. Yapılan görüşmeler neticesinde. Ses kayıt cihazı ile alınan kayıtlar ve ses kayıt cihazının dışındaki yazılı olarak alınan görüşmeler tekrar düzenlenip yazılı hale getirilmiş ve Nvivo 9.00 paket programa yüklenmiştir. Veri analizi için betimsel ve içerik analizi yapılmıştır. Paket programda öğrencilerin ve velilerinin kişisel bilgilerini saklı tutmak için her bir öğrenci için "İÖ1","İÖ2", her bir veli içinde İÖV1-İÖV2 şeklinde kodlar verilmiştir. İçerik analizi sonucunda öğrencilerin ve velilerin Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi ilgili görüşleri incelenmiştir. Öğrenci velilerinin, oyun ve fiziki etkinlikler dersinin çocukların sağlıklı büyümeleri açısından önemli olduğunu belirtmişler ve okullarda oyun ve fiziksel etkinlik dersinin mutlaka düzenli işlenmesi konusunda fikir beyan etmişlerdir, Ancak frekansı düşük de olsa bazı öğrenci velileri de oyun ve fiziksel etkinlik dersi hakkında ders olarak yeteri kadar bilgiye sahip olmadığı serbest yapılan bir aktivite olduğu ve diğer derslerin daha önemi konusunda görüş belirtmişlerdir. Öğrenciler ise oyun ve fiziki etkinlikler dersini çok sevdiklerini buna rağmen yeteri kadar yapmadıklarını ve öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlik dersinde diğer dersleri işlediğini ve bu durumdan rahatsız olduklarını, dersi uyguladıkları zamanda serbest olarak oynadıklarını belirtmişlerdir. Bunun yanında okullarında oyun ve fiziki etkinlikler dersi için yeteri kadar ekipman ve tesisin olmadığını kendi imkanları ile bir şeyler yaptıklarını dile getirmişlerdir.
Anahtar Kelimeler : Oyun Ve Fiziki Etkinlikler, İlkokul öğrencisi, Veli

POS.799 READ Opinions of Primary School Students and Parents Aboutt Game and Physical Activities Courses

The aim of the study is to investigate the students, and parents views studying in official primary ministry schools on the game and physical activity course sand to bring a possible solution proposals in the light of the results emerged. A case study of the method of qualitative research methods in the study design was adopted. This study was carried out according to the method specified maximum diversity developed by 40 students and 40 parents to researchers and interviews with semi-structured interview form consisting of 12 questions. As a result of the interviews. calls are received in writing on the outside of the sound received by the recorder and voice recorder that records be made in writing and rearranged Nvivo 9.00 software package is installed. Descriptive and content analysis of the data analysis is performed. Package program to keep students and parents stored their personal information for each student "IO1", "iO2" encodes each parent is given in the form of İÖV1-İÖV2. Content analysis revealed the students and parents, views on the games and physical activities. Students of parents, play and physical activity lessons of the children have said it is important for the healthy growth and the schools play and physical activity lessons have declared idea necessarily regular handling, but the frequency is low though some students and parents also play and physical activity lessons on the course as it is free enough to do an activity that do not have more information and have expressed views on the importance of other courses. Students declared that they love games and physical activity lessons though they did not do enough, and teacher did not allocate enough time in physical activity to handle other courses; thus they are uncomfortable in this case, stated that they play freely at the time they during the course. Besides, they stated that the do not have enough equipment and facilities; therefore they did something on their own efforts..
Keywords : Games and Physical Activities, Elementary School Students, Parents

POS.807 Öğretmen Adayı Gözünden Kaynaştırma Öğrencisinin Derse Aktif Katılımını Sağlama

Nazan KILINÇ, Ferda GÜRSEL, Özlem ALAGÜL
1 Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Kastamonu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Eğitimde bütünlük her öğrenci için öğretmen-öğrenci ve öğrenci-öğrenci etkileşimleri sağlandığında mümkün olmakla birlikte, kaynaştırma eğitiminin olduğu ders ortamlarında kaynaştırma öğrencileri tam dahil edici eğitim, bilgi, çevre ve sosyal sistemlere erişebildiklerinde bu bütünlük sağlanmış olur. Kaynaştırmaya yönelik öğretmen görüşleri ise öğretmenlerin kendilerini kaynaştırma eğitimi konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıklarını, ortamda nasıl uyarlama yapacakları ve iletişim kurma konusunda yetersiz kaldıklarını, hizmet içi eğitime ve yardımcı desteğe ihtiyaçları olduğunu ortaya koymaktadır (Akçamete, Gürgür ve Kış, 2003; Avcı ve Arslan, 1997; Baykoç-Dönmez, Çolak ve Saraç, 2012). Buradan yola çıkarak bu çalışmanın amacı; bir öğretmen adayının beden eğitimi dersinde kaynaştırma öğrencisini derse aktif katılımını sağlama sürecindeki deneyimlerini keşfetmektir. Örnek olay yöntemi ile desenlenen çalışma Ankara merkezde yer alan bir ortaokulun 7. Sınıfına devam eden bir kaynaştırma öğrencisi ile bu öğrencilerin beden eğitimi dersine 8 hafta boyunca öğretmen adayı olarak devam eden bir araştırmacı ile gerçekleştirilmiştir. Çoklu veri toplama kaynakları; araştırmacı günlüğü, araştırmacı ders sonrası yansımaları, araştırmacı-alan uzmanı haftalık toplantı kayıtları ile toplanmıştır. Verilerin analizi içerik analizi ile tümevarımsal yaklaşımla gerçekleşmiştir. Analiz sonucundaki bulgular şu temalar ile ortaya koyulmuştur: “yardımları olmadan olmazdı”, “gerçek ortamda gerçek öğrenme”, “iletişimle korkuları yenme”, “kültürle ilk’leri öğrenme”. Bulgular göstermiştir ki; sosyal bağlamı oluşturan bireylerin öğrenme sürecine katılımları sağlandığında öğretmen-öğrenci etkileşimini destekleyebilir, ortamda var olan kültürden yararlanarak öğretmen adaylarının öğrenme deneyimleri kolaylaştırılabilir.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi öğretmen Eğitimi, öğretmen Adayı, Kaynaştırma Eğitimi,

POS.807 Enabling Mainstreaming Student To Actively Participate In Physical Education Lesson Through The Eyes of Pre-Service Teacher

Unity in education can be achieved when there is interaction between student-student and teacher-student. In addition to that, in order to provide unity in schooling, mainstreaming students should access information, the environment and social systems. Because teachers who teach to mainstreaming students feel themselves lack of knowledge, adaptation of settings/curriculum and, lack of communication, they need in-service education and ancillary support (Akçamete, Gürgür ve Kış, 2003; Avcı ve Arslan, 1997; Baykoç-Dönmez, Çolak ve Saraç, 2012). Starting from this the purpose of the study was to explore pre-service teacher experiences when she encourage active participation of mainstreaming student to physical education lesson. This study was designed with case study. One mainstreaming student who is 7 grade in Ankara and pre-service teacher participate to the study through 8 weeks. Multiple data sources were employed: researcher journal, researcher post lesson reflections, weekly meetings between researcher and expert. Data were analysed using content analysis through inductive approach. Four themes were found : “impossible without their help”, “real context real learning”, “overcome with fear through communication”, “primary things are learned through culture”. The results indicated that when people who compose of social context include the process of learning, the interaction between teacher-student can be support and falicitate of learning experiences of pre-service teacher’s through culture.
Keywords : Physical Education Teacher Education, Pre-service Teacher, Mainstreaming Education

POS.925 Koordinatif Yeti İle Akademik Başari Arasindaki İlişki (Kirikkale Üniversitesi Örneği)

Gökhan DELİCEOĞLU[1], Selman KAYA[2], Ali KELEŞ[1], Nazlı ÇİRKİN[1]
1 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü, Yalova, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma, Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi özel yetenek sınavına giren adayların koordinasyon becerileri ile akademik başarılarının yordanmasını amaçlayan betimsel bir çalışmadır. Çalışmaya, Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi özel yetenek sınavına giren ve kayıt yaptırmaya hak kazanan 81 erkek 39 kız aday katılmıştır. Çalışma adayların koordinasyon parkurundaki test puanları ile 2014-2015 güz yarıyılı dönemindeki ders puan ortalamalarının yordanmasını kapsamaktadır Adayların koordinasyon becerilerini ölçmek için kullanılan koordinasyon parkurundan elde edilen koordinasyon beceri puanları ve güz yarıyılı sonunda teorik ve uygulama ders ortalamaları elde edilmiştir. Verilerin çözülmesi için SPSS 17.0 paket programı kullanılıp regresyon analizi yapılmıştır Spor bilimleri Fakültesi öğrencilerinin öğretim yılı güz döneminde aldığı teorik ve uygulama dersleriyle koordinasyon testinden elde edilen nesne kontrol ve lokomotor beceri puanları ile ilişkiye bakıldığında; Antrenörlük Eğitimi öğrencilerinin özel yetenek sınavı test puanlan, dönem içerisinde aldığı derslerdeki bilişsel ve psikomotor becerileri tahmin etmede etkin rol oynadığı belirlenmiştir. Rekreasyon Bölümü öğrencilerinin özel yetenek sınavı test puanlan, aldığı derslerdeki bilişsel ve psikomotor becerileri tahmin edemediği görülmektedir. Öğrencilerin koordinasyon testi puanlarını lokomotor beceriye göre daha çok nesne kontrol becerilerini ölçen istasyonların etkilediği belirlenmiştir.
Anahtar Kelimeler : Koordinasyon, Özel Yetenek Sınavı, Akademik Başarı, Beceri

POS.925 The Relation Between Coordinative Competence and Academic Success (Sample By Kirikkale Univercity)

In this study, Kırıkkale University Faculty of Sport Sciences special abilities exam takers of coordination skills, academic success is a study of descriptive, aiined at predicted Kırıkkale University Faculty of Sport Sciences special abilities exam and eligible to enroll 81 male 39 girls participated in a candidate. Working with the coordination of the candidates offered test scores during the fail semester of classes 2014-2015. The coordination skills of the candidates used to measure resulting fronı the coordination skill points of coordination track and at the end of the fail semester of theoretical and practice has been getting an average of. Data for SPSS 17.0 program whether the regression analys is was carried out. Faculty of sports sciences students academic year fail semester in which the course theoretical and application objects that are obtained from control and coordination tests of locomotor skills when looking at the relationship vvith scores; Coaching Education students special aptitude test scores, cognitive and psychomotor skills courses have received in the period, the estimating the active role. Recreation students took courses of cognitive and psychomotor skills could not predict. According to the students coordination test scores locomotor skills more object control skills affects of that measure.
Keywords : Coordination, Special Abilities Exam, Academic Achievement, Skill

POS.961 Didactic and Pedagogical Approach Applied to Teach Performance Sport in School Physical Education: Contextual Factors Related to Pole Vaulting Practice in School Physical Education Lessons

Chawki DERBALI , Fathi MATOUSSI, Ali ELLOUMI

ABSTRACT
This work concerns the implementation of a didactic transposition applied to the activity of pole vaulting as a practical reference in performance sport. It draws at first the theoretical and practical basis proposed in a variety of previous works on the didactic transposition applied to sport for its implementation in physical education. In line with this reference researches, the case of a didactic transposition for teaching the pole vaulting practice at school is presented. An Exploratory Qualitative Research is used to gain an understanding of underlying reasons, opinions, and motivations for teaching pole vault activity in school Physical Education. It provides insights into the motor learning, physical condition and learning security. This second study is also used to uncover trends in thought and opinions, and dive deeper into the difficulty to teach pole vault activity in Physical Education classes and reasons of implementation pole vaulting programs in schools levels. Qualitative data collection methods used semi-structured techniques. The sample size varies using 87 professional persons from a variety sport aria. A Quantitative Study is used to quantify attraction to the activity, physical competences, testing performance of pole vaulting. Sample population is typically large. It is 1326 students (724 girls and 602 boys). This Quantitative Stydy uses measurable data of questionnaires and assessment performance of pole vault activity to formulate facts and uncover patterns in research and systematic observations.The relationships between teachers and learners of this discipline are also identified. An epistemological analysis of scholarly knowledge in the practice of pole vaulting and transpositive analysis of its implementation were useful to build current practices framework. This allowed quantitative and qualitative analyses for professional learning of the taught activity. Analytical, global and generic trends of adapted and integrated learnings were identified. Therefore the reports of crossing and separation between the practice of pole vaulting, the learned knowledge and the learners skills were highlighted. The difficulties related to contextual factors were identified. The training analysis led to propose practical teaching programs for pole vaulting at schools.
Keywords : Didactic Transposition, Pole Vaulting, Physical Education, Learned Knowledge, Learn To Teach

POS.973 Cinsiyet Açısından Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Okumaya Karşı Olan İlgilerinin İncelenmesi

Serkan HACICAFEROĞLU[1], Mehmet Hasan SELÇUK[2]
1 Recep Tayyip Erdoğan üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu,Türkiye
2 Milli Eğitim Müdürlüğü/Malatya,Barbaros Ortaokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre okuma ilgi düzeylerini bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Genel tarama modeli kullanılarak yapılan araştırmanın örneklemini; tesadüfü yöntemle seçilmiş Malatya il merkezinde görevli 69 beden eğitimi ve spor öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak okuma ilgisi ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada verilerin çözümlenmesinde aritmetik ortalama, t- testi ve tekyönlü varyans analizi ile farkın kaynağını bulmak amacıyla Tukey testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretmenlerin ölçeğe verdikleri cevaplardan hareketle, kadın beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin okuma ilgileri hakkındaki görüşlerinin genel aritmetik ortalamasının orta altı düzeyde olduğu, erkek öğretmenlerin ise orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Erkek ve kadın öğretmenlerin okuma ilgi düzeyleri ile medeni durum, yaş ve sosyo ekonomik durum değişkenleri arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farkın olmadığı, cinsiyet, değişkenine göre ise istatistiki açıdan anlamlı bir farkın olduğu saptanmıştır. Ayrıca çalışma yılı değişkenine göre erkek öğretmenlerde anlamlı bir farkın olmadığı kadın öğretmenlerde ise anlamlı bir farklılığın olduğu saptanmıştır.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmeni, Okuma İlgisi, Okuma Alışkanlığı.

POS.973 Examination of Physical Education Teachers' Reading Interests According to Gender
The present study aims to examine physical education teachers' reading interest levels in terms of various variables according to gender. The study was conducted using general screening model. The sample group of the study consists of 69 physical education teachers employed in Malatya city center. The participants were chosen randomly. In the study, "Reading Interest Scale" was used to collect data. Data were analyzed using arithmetic mean, t-test, one-way variance analysis and Tukey test, which was applied with the aim of determining sources of variance. The results of the study indicate that female physical education teachers' reading interest levels are below the general average, while male teachers' reading interest levels are at medium level. It was found that there are not any statistically significant differences between male and female teachers' reading interest levels and the variables of marital status, age and socioeconomic situation; however, there is a statistically significant difference according to the variable of gender. Besides, it was determined that whereas male teachers' reading interest levels do not differ with respect to the variable of working year, female teachers' reading interest levels show significant differences according to this variable.
Keywords : Physical Education Teacher, Reading Interest, Reading Habit

POS.1044 A Study of The Most Effective Tasks for Learning Sports Specific Vocabulary in the ESP Classroom

Mirjeta CENAJ
Sports University of Tirana, Albania

ABSTRACT
A good vocabulary knowledge, besides that of grammar, is the base of development of students' the four basic language skills as well as the communicative competence in a foreign language. A GE and ESP teacher should know and make use of the appropriate strategies for presenting, practising and consolidating new vocabulary items with the aim of raising students' potentials and aquisition. Moreover, he/she should be aware of the strategies that students use to learn and acquire new vocabulary. Knowledge of both teaching techniques and learning strategies result in an effective learning process. In order to identify the most fruitful strategies the language teacher has to be aware of the types of tasks and substrategies which students find practical and effective to practice what they have been introduced in classes, and a good way is to see how good do they do at tests and at which types of tasks or exercises. The present study aims to identify the most effective substrategies and tasks for learning specific vocabulary, in this case sports specific vocabulary. The subjects of this study are 215 first year students at the Sports University of Tirana who attend about 60 English classes with a focus on English for sports. Data from the tests scores, for two groups of students in two consecutive years i.e. in 2015 and 2016, have been analysed in order to see which types of tasks rate higher in percentage, thus identifing the best and most effective tasks to be used in class in order to maximise the language teaching and learning process and more specifically the acquisition of field specific vocabulary.
Keywords : Vocabulary Learning Tasks, Vocabulary Learning Substrategies, Sports Specific Vocabulary

SPOR SOSYOLOJİSİ
SPORT SOCIOLOGY

POS.307 Futbola Yönelik Beklenti Ölçeğinin Geliştirilmesi

Levent VAR[1], Özbay GÜVEN[2]
1 Ahi Evran Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, lise öğrencilerinin futbola yönelik beklentilerini ölçebilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmektir. Çalışmaya başlamadaki ana hareket noktası; günümüzde en popüler spor dalı olan futbola yönelik beklentilerin oluşumunda etkili olan süreçlerin bilimsel olarak incelenmesinin gerekliliğidir. Bu bakımdan böyle bir ölçeğin hazırlanmasının, futbola yönelik beklentileri etkileyen nedenleri belirlemede gerekli olacağı düşüncesinden hareketle "Futbol Yönelik Beklenti Ölçeği" geliştirilerek kullanıma hazır hale getirilmeye çalışılmıştır. Araştırmaya 2013-2014 Eğitim-Öğretim Yılı Kırşehir İlinde bulunan farklı liselerde öğrenim gören 242 erkek lise öğrencisi katılmıştır. Ölçeğin geçerliğini test etmek amacıyla ölçekte bulunan 39 maddeye ilişkin yapılan açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizinde; ölçeğin üç faktörlü bir yapıya sahip olduğu tespit edilmiştir. Futbola Yönelik Beklenti Ölçeğinde geçerlilik ve güvenirlik çalışmalarının sonunda taslak ölçekten yedi madde çıkartılmış ve ölçek en son haliyle 32 maddeden oluşacak şekilde hazırlanmıştır. Bu haliyle beklenti ölçeğine yapılan Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0,97 olarak hesaplanmıştır. Geliştirilen Futbola Yönelik Beklenti Ölçeğine yapısal eşitlik modeli kullanılarak path modeli kurulmuş ve araştırmada geliştirilen modelin uyumu test edilmiştir olup uyum iyiliği indeksleri =1266,67; df=461; AGFI=0,72; GFI=0,75; SRMR=0,047; RMSEA= 0,085 olarak elde edilmiştir. Elde edilen indeksler ölçeğin kabul edilebilir uyumu olduğunu göstermiştir. Sonuç olarak; lise öğrencilerinin futbola yönelik beklentilerini ölçmek amacıyla hazırlanan ölçeğin, yapılan geçerlik ve güvenirlik çalışması sonucunda kullanılabilir bir ölçüm aracı olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Beklentiler, Lise öğrencileri.

POS.307 Development of a Scale of Football Expectations

The aim of this study was to develop a valid and reliable instrument to measure the high school students expectations on football. The main starting point of the study is the necessity to examine scientifically the processes of the formation of expectations on football which is the most popular sport nowadays. In this regard, we tried to develop a scale of football expactations to determine the causes affecting expectations on football. 242 male high school students studying in several high schools in Kırşehir in 2013-2014 Academic Year participated in this research. It was founded that the scale has a three-factor structure in the exploratory and confirmatory factor analysis to test the validity of the 39 item scale. After the validity and reliability studies 7 items were eliminated and 32 items remained. The internal consistency coefficient (Cronbach's alpha) is 0,97 for the scale. Developed The Football Against Expectations Scale structural equation modeling using the path model established and in research the developed model compliance tested fit indices =1266,67; df=461; AGFI=0,72; GFI=0,75; SRMR=0,047; RMSEA= 0,085 it was obtained as. The obtained indexes showed that it was an acceptable match. As a result, overall findings demonstrated that this scale is a valid and reliable instrument for measuring football expectations after the validity and realibility studies.
Keywords : Football, Expectations, High School Students

POS.359 2015/2016 Yıllarında Türkiye'de Meydana Gelen Terör Olaylarının Ülke Sporu Üzerine Etkilerinin Basına Yansımaları

Mehmet ULAŞ[1], Aynur YILMAZ[2], Sinan AYAN[2]
1 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Kırıkkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Çalışmanın amacı; Ülkemizin her alanını olumsuz etkileyen çeşitli terör örgütlerinin gerçekleştirmiş oldukları terör eylemlerinin ülke sporu üzerine etkilerinin basına nasıl yansıdığının incelenmesidir. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımının bir türü olan doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Bu amaçla Haziran 2015 ile Haziran 2016 arasında Milliyet, Hürriyet, Posta, Fanatik, Fotomaç gazetelerinde çıkan terör olaylarının spor olayları üzerine etkisi ile veya ilişkili bütün çıkan haber ve yazılar toplanmıştır. Bu tarihler arasında yaklaşık 23 terör saldırısı gerçekleşmiştir. Ayrıca "spor ve terör", "terörün spor üzerine etkileri", "terör olaylarının futbola etkisi", "terör olaylarının basketbola etkisi gibi" vb. anahtar kelimeler ile internette tarama yapılmış, konu ile ilgili haberler künyelenerek kayıt altına alınmıştır. Toplanan veriler düzenlendikten sonra içerik analizine tabi tutulmuştur. İçerik analizi sonucunda terör olaylarının ülke sporuna etkisi 3 tema altında işlendiği görülmüştür. Bunlar; transfer ve yabancı oyunculara etkisi, spor organizasyonlarına etkisi ve son olarak yerel/bölge takım ve sporlarına etkisidir. Bu olaylar sonucu birçok yabancı oyuncu Türkiye de ki takımlara gelmekten vazgeçmiş ve ülkede bulunan yabancı oyuncularda takımlarından ayrılmak isteyip ülkeden gitmek istediklerini belirtmişler. Futbol, basketbol ve voleybol gibi birçok spor organizasyonu ertelenmiş ve son olarak olayların yoğun yaşandığı doğu ve güneydoğuda bu spor organizasyonları yapılamamış veya yerel yapılan etkinlikler iptal edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Spor, Basın, Terör

POS.359 The Terrorist Attacks that Occurred in Turkey in The Years 2015/2016 Effects on the Country's Sport: Reflections on the Press

The aim of the study is to examine how the effects of the attacks of different kinds of terrorist groups on sports which effects negatively every field of our country handled by press. The document research method which is a kind of qualitative research approach is used in this study. By this all the news and articles were gathered about the affects of terror on sports in Milliyet, Hürrüyet, Posta, Fanatik, Fotomaç between June 2015 and June 2016. There were approximately 23 terrorist attacks between those dates. Besides there had been scanninig on the net by using the key words "sports and terror", "the affects of terror on sports", the affects of terror on football", "the affects of terror on basketball" news on the subject has been under coded records. After collecting data prepared was subjected to content analysis. Content analysis of the impact of terrorist incidents in the country's sports results showed that treatment under three themes. These; and the effects of the transfer of foreign players , the effects of sports organizations and, finally, local / district is the impact on the team and the sport. These events result in Turkey gave up a lot of foreign players come to the team and want to leave the team in the number of foreign players in the country have said they want to leave the country. Football, basketball and volleyball , and finally postponed several sporting events such as the intense events taking place in the east and southeast of this sports organization has not been made or has been canceled locally made events.
Keywords : Sport, Press, Terror

POS.445 Profesyonel Liglerde Müsabaka Yöneten Futbol Hakemlerinin Emek Süreci: Sakarya İli Örneği

Cemal İYEM[1], Dilek Çelebi TEMKİNER[2], Gökhan ÇAKMAK[2], Halil Ibrahim GENÇ[2]
1 Sakarya Üniversitesi, Işletme Fakültesi, Türkiye
2 Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türkiye

ÖZET
Dünyada futbol hakemliğinin başlangıcı futbolun başlangıcına ve yayılmasına paralel bir seyir izlemiştir. Futbolun böylesine büyük bir endüstri haline gelmesiyle beraber sahada bu oyunu icra eden futbolcular da birer boş zaman çalışanı haline dönüşmüştür. Özellikle futbolcuların emek süreçleri futbolculuğun bir meslek haline dönüştüğü tam da bu noktada başlamaktadır. Futbol hakemliği mesleği ise boş zaman çalışanı olan futbolcuların sahada oyunu icra ederken düştükleri ayrımlarda karar verici mercii olarak ön plana çıkmaktadır. Tıpkı futbolcuların ortaya koydukları emek gibi hakemler de bu futbol oyununu yönetmek ve doğru kararlar alabilmek için bir emek ortaya koymaktadır. Ancak literatüre bakıldığında futbol hakemleri üzerine yapılmış bilimsel çalışmaların son derece az olduğu görülmektedir. Dolayısıyla hakemlerin emek sürecinin bir bilimsel çalışmaya konu olması bu alandaki eksikliğin giderilmesi adına son derece önemlidir. Çalışmada nitel araştırma tekniklerinden yarı-biçimsel mülakat tekniğine yer verilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Futbol Hakemliği, Emek Süreci, Futbol Endüstrisi

POS.445 The Labour Process of Football Referees Managing Competition in the Professional Leagues: Example of Sakarya Province

In the world, the beginning of the football refereeing, was correlated with the beginning and spread of football. With football becoming such a huge industry, footballers who plays this game, have been turned into a leisure time employees. Particularly, The labour process of footballers has begun at this point where football has turned into a profession. The profession of football refereeing has came into prominence as the decision-making authority about conflict in football field, while the footballer are playing football. Just as the effort footballers perform, referees also perform in order to manage the football match and make the right decisions. However, when is investigated, it is observed to be very few scientific research. Consequently, referees to be study of a scientific research is quite important in order to overcome a lack of this subject. In the study was used semi-structured interview of qualitative research.
Keywords : Football Refereeing, Labour Process, Football Industry

POS.467 Yabancı Sınırlamalarının Futbol-Basketbol-Voleybol Milli Takımları Üzerindeki Etkisi

Egemen ERMİŞ[1], Necati Alp ERİLLİ[2]
1 Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Cumhuriyet Üniverstiesi, İİBF, Türkiye

ÖZET
Türkiye'de takım sporları olarak en çok seyirci çeken ve en çok gelir toplayan spor dalları Futbol, Basketbol ve Voleybol olarak göze çarpmaktadır. Son yıllarda, bu branşlarda başarı elde etmek için bu sporların liglerinde uygulanan yabancı sporcu oynatma kurallarında esneklik yapılmaktadır. Yeni kurallar ile birlikte futbolda ilk 11, basketbolda ilk 5 oyuncularının tamamı ve voleybolda ise takımın yarısı yabancı oyunculardan oluşabilmektedir. Uygulamaya konulan bu kurallar ile kulüp takımlarının özellikle yurtdışı turnuvalarındaki başarılarının artırılması amaçlanmıştır. Kulüp takımlarının elde ettiği sonuçların, Milli takımlara yansıması çoğu zaman tartışma konusu olmaktadır.Yabancı sınırlamasının artırılması, özellikle altyapıdan yetişen veya takımdaki genç oyuncuların sürelerini kısıtlamaktadır. Takımlar yüksek bonservisli yerli oyuncular yerine aynı ücrete karşılık 3 veya 4 yabancı oyuncu alabilmekte ve takımlarının kadro zenginliklerini artırabilmektedir. Bu durumun ise Milli takımlara yansımaları her zaman pozitif veya her zaman negatif şekilde olmamaktadır.Yabancı sınırlamasının, Milli takımlara direkt olarak etki etmemesine karşılık, yerli oyuncular üzerinde performans düşüklüğü etkisi yarattığı düşünülmektedir. Bu çalışmada üç önemli spor branşlarındaki kulüp takımları-milli takım karşılaştırması, yerli-yabancı oyuncu bakımından yapılmıştır. İstatistiksel analiz için önce tanımlayıcı istatistikler verilmiş, karşılaştırmalar için ise Ki-Kare analizi uygulanmıştır. Futbol ve Basketbol milli takım oyuncularının (Erkek takımlarının), kulüp takımlarında aldıkları süreler ve verimlilik puanları karşılaştırıldığında oyuncularının sürelerinin azalmasının performans üzerinde olumsuz bir etki yarattığı bulunmuştur (p=0,000) Bayan voleybol ve Bayan basketbol takımlarında daha fazla süre alan oyuncuların ise performanslarında olumlu bir etki bulunmuştur(p=0,688).Ayrıca, Futbol, Voleybol ve Basketbolda bazı oyuncuların son 10 yıllık oynama süreleri ve gösterdikleri performansları, Milli takımlardakiler ile karşılaştırılmış ve alınan sürelerin pozitif etkileri olduğu görülmüştür (p=0,001).Milli takımlarda kısa vadede değil de uzun vadede ve kalıcı bir başarı isteniyorsa, Milli takım seviyesine gelmiş oyuncuların kulüplerinde daha fazla süre almaları gerektiği istatistiksel olarak ortaya konmuştur. Bu ise daha az yabancı kontenjanı ile mümkün olabilecektir.
Anahtar Kelimeler : Yabancı Oyuncu Sayısı, İstatistiksel Analiz, Futbol, Basketbol, Voleybol

POS.467 The Influence of Limits In Foreign Players On Football-Basketball-Volleyball National Teams

Team sport branches with the highest number of spectators and highest incomes in Turkey are football, basketball and volleyball. Recently, there have been flexibilities in rules of having foreign players in the leagues of these sports. With new rules, all of the first 11 players in a football team, all of the first 5 players in a basketball team and half of a volleyball team can consist of foreign players. The purpose of these rules is to increase the success of club teams in especially international tournaments. The reflection of the results achieved by club teams on national teams are most of the time a point of discussion.Increasing limits on foreign players limits the times of young players. Instead of native-born players with high transfer fees, teams can get 3 or 4 foreign players with the same fee and increase the number of their players. The reflections of this on the national team are not always positive or negative.The national team in response to the direct impact is thought to have the effect of poor performance on the domestic playersvia by foreign player limitation in club teams.In this study national comparison is made in terms of domestic and foreign players in three major team sport branches. Descriptive statistics were given prior to the statistical analysis, and the Chi-square analysis was used for comparisons. Football and basketball national team players (for male teams), compared take their time and efficiency scores in the club team has found that the reduction in the duration of the actors have a negative impact on performance (p = 0.000) have a positive impact on Women's volleyball and Female is the more time the players on the basketball team performance was found (p = 0.688). Also, soccer, volleyball and basketball players some playing time in the last 10 years and their performance are compared with those in the national team and has been shown to have a positive impact on the time taken (p = 0.001).If success is desired in national teams not only in the short term but in the long term lasting, the club of players who have come to the national team level has been demonstrated statistically that they need to take more time. This will be possible if less foreign player quota.
Keywords : Number of Foreign Players, Statistical Analysis, Football, Basketball, Volleyball

POS.696 Sosyal Medya Kullanımının Akademik Başarı Üzerine Etkisinin İncelenmesi (Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Örneği)

Alp Kaan KILCI[1], İlyas ÖZEN[1], Zekeriya GÖKTAŞ[1]
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin sosyal medya kullanımlarının akademik başarılarına etkilerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma grubunu Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda 2015-2016 Eğitim-Öğretim Yılında öğrenim gören 54 kız ve 84 erkek öğrenci olmak üzere toplam 138 öğrenci oluşturmuş ve öğrencilerin görüşlerini belirlemek amacıyla Mingle ve Adams (2015) ın geliştirmiş olduğu anket formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik, iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda T-Testi, ikiden fazla grup ortalamalarının analizinde tek yönlü varyans (ANOVA) ve Ki-Kare analizi yapılmıştır. Çalışmanın Cronbach-Alpha iç tutarlılık katsayısı 0.86 bulunmuştur. Araştırmanın bulgularına göre; öğrencilerin boş zamanlarında kitap okumaktan çok sosyal medya kullanmayı tercih ettikleri (=4.04), aynı zamanda sosyal medyada vakit geçirmenin öğrencileri çalışmalarından uzaklaştırdığı için akademik başarılarını olumsuz yönde etkilediğini düşündükleri (=3.46), sosyal medyadaki yazım tarzının öğrencilerin sınavlardaki yazım biçimini etkilediği (=3.18) tespit edilmiştir. Öğrencilerin "Not Ortalamaları" ile "Notlarımı sosyal medya ağlarını kullanmadan öncesi ve sonrası olarak karşılaştırdığımda akademik başarımın düştüğü görülmektedir" sorusu arasında uygulanan Ki-Kare Testi'nde istatistiksel olarak anlamlılık bulunmuştur (p=0.01).
Anahtar Kelimeler : Sosyal Medya, Akademik Başarı, Beden Eğitimi

POS.696 Investigation of social media usage impact on the academic grades (Excample of Physical Education and Sport School-Balikesir University)

This study was performed to determine the effects of students social media usage Physical Education and Sports School student's academic grades. Research group has been participated with 138 students (54 women, 84 men) who have being educated at Balikesir University Physical Education and Sport Highschool in 2015-2016 academic year. In order to determine opinions of the students the questionnarie is used which developed by Mingle and Adams (2015). Descriptives was used to determine students' opinions, T-Test analysis was used to determine the differences between two independent groups while one-way ANOVA analysis was used to determine the differences between the more than two groups. Study's the Internal consistency coefficient Cronbach-Alpha has been found 0.86. According to the results of the study; students prefer to use social media instead of reading books in his spare time (=4.04), at the same time students thought that spending time on social media, negatively affect the their academic grades' because it takes away from their studies (=3.46), it also has been found students writing style in social media effects the writing style of the exams (=3.18). In applied chi-square test were found statistically significant between questions that students' "Grade point average" "and" When I compare the before and after the use of social media networks and academic grades is seen that my decreases of my academic performance " (p=0.01).
Keywords : Social Media, Physical Education, Grades, Student

POS.704 Stadyumlara Giden Futbol Seyircilerinin Azalma Nedenleri

İlyas ÖZEN, Erdil DURUKAN, Mehmet Bilgi MEDENİ
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, Balıkesir ilindeki futbol seyircilerinin son yıllarda stadyumlarda müsabakaları izlememe nedenlerinin araştırılmasıdır. Araştırmanın çalışma grubunu Balıkesir ilindeki tesadüfi örneklem yöntemiyle seçilmiş 150 futbol seyircisi oluşturmaktadır. Stadyumlarda yaşanan seyirci azalmasının nedenlerini belirlemek için, Özgen (2015) tarafından geliştirilmiş olan beşli likert tipi şeklinde anket kullanılmıştır. Veriler SPSS 23.0 programına aktarılmış, frekans dağılımları ve betimleyici istatistiksel değerleri incelenmiştir. Araştırma sonunda, katılımcıların stadyumlarda yaşanan seyirci azalmasında, tribünlerde yaşanan şiddet olaylarını en önemli neden olarak gördükleri saptanmıştır. (=4,49). Ayrıca seyircilerin stadyumlarda futbol müsabakasını izlemeyi tercih etmeme nedenleri arasında oynanan futbol kalitesinin düşüklüğü (=3,86), Passolig uygulaması (=3,74), kulüplerin seyircilere aidiyet hissiyatı yaratamaması (=3,66) sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler : Seyirci, Futbol, Stadyum

POS.704 The Causes of the Fall in The Numbers of Football Spectators Goıng to Stadıums

The aim of this study was to investigate the reasons for football spectators in Balikesir province not watching the games at the stadiums in the recent years. The working group of the research, selected by random sampling method, was 150 football spectators in Balikesir province. To identify the reasons of the fall in the numbers of spectators at the stadiums, the five-point Likert-type questionnaire developed by Ozgen (2015) was used. The data was transferred to the SPSS 23.0 software and frequency distributions and descriptive statistical values were examined. At the end of the research, it was identified that the participants see the violence incidents in the tribunes as the most important reason for the fall in the numbers of spectators in the stadiums (= 4.49). Furthermore, it was concluded that other reasons for spectators not preferring to watch football games at the stadiums were the low quality of the game played (= 3.86), Passolig practice (= 3.74) and the clubs' failing to create a sense of belonging with the spectators (= 3.66).
Keywords : Fan, Football, Stadium

POS.705 Yüzme Sporuna Katılımda Ailenin Etkisinin İncelenmesi (Balıkesir Ili Örneği)

Hakan YAYLI, Mehmet Bilgi MEDENİ, Alp Kaan KİLCİ
Balıkesir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, anne babaların çocuklarını yüzme kurslarına gönderme nedenleri ve kurslarda karşılaştıkları problemleri belirlemektir. Araştırma grubunu 2016 yılında Balıkesir ilinde yüzme kurslarına katılan 7-13 yaş grubu öğrencilerin velisi olan 91 anne ve 79 baba toplamda 170 anne-baba oluşturmuştur. Araştırmada; mevcut durumu ortaya çıkarmayı amaçlayan betimsel ve taramaya yönelik bir yöntem kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak Özsandıkçı (2010)'in geliştirmiş olduğu anket formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistik, iki bağımsız grup ortalamaları arasındaki karşılaştırmalarda t-testi, ikiden fazla grup ortalamalarının analizinde ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Çalışmanın Cronbach-Alpha iç tutarlılık katsayısı .72 bulunmuştur. Çalışma sonuçlarına göre, aile bireylerinin düzenli olarak spor yapmaları ve eğitim düzeyleri arasında anlamlı fark bulunmuştur (p=0.04). Ayrıca ailelerin çocuklarının fiziksel açıdan gelişeceğini düşünmeleri ile aile bireylerinin eğitim düzeyleri arasında da anlamlı bir fark tespit edilmiştir (p=0.04). Ailelerin çocuklarının boş zamanlarını verimli bir şekilde değerlendirmesi için yüzme sporuna gönderdikleri sonucuna ulaşılmıştır (=4.12).
Anahtar Kelimeler : Yüzme, Aile, Eğitim, Spor

POS.705 Examining the effects of family on participating in swimming (balikesir province example)
The purpose of this study to determine the reasons why parents are sending their children to swimming courses and also the problems they encounter with. Research group has been participated with 150 parents (91 mothers, 79 fathers) who have been sending their between 7-13 ages childrens' to swimming courses in Balikesir. In the study; A method has been used for descriptive and screening in order to reveal the current situation. In order to determine opinions of the parents the questionnarie is used which developed by Özsandıkçı (2010). T-Test analysis was used to determine the differences between two independent groups while one-way ANOVA analysis was used to determine the differences between the more than two groups. Study's the Internal consistency coefficient Cronbach-Alpha has been found 0.72. According to the results, significantly difference has been found between family members' regularly engage in sports with their education levels (p=0.04<0.05). In addition, significantly difference has been identified between the parents' education level with thought the their children develop physically (p=0.04). It has been concluded that parents send their children to swimming in order to efficiently evaluate children free times (=4.12).
Keywords : Swimming, Family, Education, Sports

POS.728 Futbol Seyircisinin Sosyo-Ekonomik Yapısının Şiddete Etkisi (Balıkesirspor Örneği)

Ilyas ÖZEN, Zekeriya GÖKTAŞ, Evrim AKSU
Balıkesır Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma; Balıkesirspor seyircisini şiddet ve şiddete yönelten sosyoekonomik ve kültürel faktörlerin incelenmesi kapsamında ele alınarak hazırlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu; 2015-2016 sezonu PTT 1. Lig'de mücadele eden Balıkesirspor' un ev sahipliğini yaptığı Boluspor, Alanyaspor, Karabükspor, Elazığspor, Adanaspor ve Göztepe futbol takımları ile oynadığı müsabakaları izleyen ve tesadüfî yöntemle seçilen 350 Balıkesirspor taraftarı oluşturmuştur. Anketler, SPSS For Windows 23.0 paket programına aktarılmış, frekans, ve değişkenler arasında ilişki olup olmadığı tespiti için Ki-Kare testi uygulanmıştır. Ankete katılan seyircilerin yaş grupları ile hakemin takım aleyhine vermiş olduğu kararda gösterecekleri tavırlar arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Hakemin kararlarını saygıyla karşılarım diyenlerin oranı %47.7 olup, yaşlarıyla ilişkilendirildiğinde %44.9 ile 31-35 yaş en fazla orandadır. Bu durum yaş ilerledikçe hakemin kararlarına saygının arttığını göstermektedir. Ankete katılan seyircilerin eğitim durumları ile taraftarı olduğunuz takımın mağlup olması durumunda gösterecekleri tavırlar arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Taraftarı olduğunuz takımın mağlup olması beni pek etkilemez oranı %40.0 olup eğitim durumlarıyla ilişkilendirildiğinde %16.9 oranıyla üniversite mezunları çoğunluktadır.Bu çalışmanın sonucunda; Balıkesirspor futbol seyircisinin, yaş dağılımlarından orta yaş ve üzeri bir taraftar kitlesine sahip olduğu, eğitim durumlarının yüksek olduğu, futbol oyun kurallarını büyük ölçüde bildikleri, kendi sahasındaki maçları büyük ölçüde izledikleri, takımın aldığı mağlubiyetten büyük ölçüde etkilenmedikleri, hakem hatalarına karşı kararları saygıyla karşıladıkları, takımın mağlubiyetinden sonra çevrelerine zarar vermedikleri, müsabaka izlemeye takımlarını desteklemek için gittikleri bulunmuştur. Taraftarlar arasındaki şiddet olaylarının nedenleri olarak da, taraftarların yetersiz eğitimlerini görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Futbol, şiddet, Taraftar, Seyirci

POS.728 The Effect of Socio-Economic Structure of Football Sporter to Violence (A Case of Balıkesirspor)

This study; The audience is based Balıkesirspor covered in the study of socioeconomic and cultural factors that lead to violence, and violence. Working group of the study;2015-2016 season, PTT 1 Balıkesirspor struggling League 's is hosted Boluspor, Alanyaspor, Karabükspor, Elazığspor, Adanaspor and Göztepe football teams played with competition monitors and Randomly formed pro-selected 350 Balıkesirspor. Surveys have been transferred to SPSS for Windows 23.0 software package, frequency, and between variables chi-square test was applied to determine whether the relationship. Surveyed the attitudes they show the audience the age group with the referee's decision against the team have given a significant relationship was found between (p = 0.01). The rate of those I met with respect to the decision of the referee is 47.7%, with 44.9% aged 31-35 years is the maximum rate is associated with. This case illustrates the age progresses, the growing respect for the referee's decisions. Education of the audience surveyed the situation with the defeat of the team's attitude will show if you are in favor of a significant relationship was found between (p = 0.01). When the ratio in favor of the defeat of the team that does not impress me much training is associated with the majority with 40.0% availability rate of 16.9% are university graduates.The results of this study; of Balıkesirspor football fans, the age distribution of the owned middle-aged and older fan base, education is high status, soccer rules of the game greatly they know, they follow largely the match in their field, largely they are affected by the defeat of the team received, decisions against referee mistakes they meet with respect, team after the defeat they do not damage the environment, they are going to support the team competition has been monitoring. As a result of violence between fans, it is seen by supporters of inadequate training.
Keywords : Football Violence, Fans, Spectators

POS.817 Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Lgbti'lerin Deneyimlerinin İncelenmesi

Baran UCAL, İlknur HACISOFTAOĞLU
Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor derslerinde LGBTİ'lerin (Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Trans ve İnterseks) deneyimlerini incelemek ve karşılaştıkları sınırlılıkları belirlemektir. Bu amaç doğrultusunda derslerde LGBTİ'lerin yaşadığı deneyimlerde Türkiye'deki toplumsal cinsiyet ilişkilerinin nasıl etkili olduğu sorgulanmıştır. Katılımcıların deneyimlerini derinlemesine anlamak için nitel araştırma yöntemi kullanılmış ve veriler bireysel görüşme tekniği yoluyla toplanmıştır. Yapılan 10 bireysel görüşme sonucu elde edilen veriler içerik analizi yoluyla analiz edilmiştir. Analiz sonucunda üç farklı temaya ulaşılmıştır: 1) cinsiyete göre ayrışma, 2) beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yaklaşımı, 3) güçlendirici ve baskı kurucu bir alan olarak spor. Sonuç olarak Türkiye'deki toplumsal cinsiyet ilişkileri ve homofobinin LGBTİ'lerin beden eğitimi ve spor derslerindeki deneyimlerini belirlemede önemli etmenler olduğu ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Beden Eğitimi, Spor, Toplumsal Cinsiyet, LGBTİ, Homofobi

Pos.817 An Exploration of Lgbti's Experiences in Physical Education and Sport Classes
The aim of this research was to explore the experiences of LGBTI (Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex) in physical education and sport classes and to determine their constraints. Based on this aim, the influence of gender relations in Turkey on the experiences of LGBTI in these classes was questioned. In order to understand that experience deeply, the qualitative method was used and data was collected via individual interviews. 10 individual interviews were conducted. Data were analysed by content analysis and sorted into three main themes: 1) gender segregation, 2) the approach of physical education and sport teachers 3) sport as an empowering and oppressing field. It was concluded that gender relations and homophobia in Turkey were significant factors affecting the experience of LGBTI in physical education and sport classes.
Keywords : Physical Education, Sport, Gender, LGBTI, Homophobia

POS.873 Spor Taraftarlarının Şiddete Yönelik Davranışlarının Nitel Yöntemle İncelenmesi: Adana İli Örneği

Pervin BİLİR[1], Anıl AVGIN[2]
1 Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Adana Emniyet Müdürlüğü, Spor Güvenliği Şubesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı; spor müsabakalarında şiddet içerikli davranışları saptanan ve 6222 Sayılı Yasa gereğince ceza alan taraftarların şiddet yönelimli davranışlarının incelenmesidir**.** Nitel araştırma modelinde olan bu araştırmada, amaçlı örneklem tekniği kullanılmıştır. Spor alanında şiddet davranışlarında bulunmuş ve ceza almış, 17-24 yaş arası Adanaspor ve Adana Demirspor futbol takım taraftarlarından 9'u erkek ve 1'i kadın olmak üzere toplam 10 taraftar araştırma grubunu oluşturmuştur. Görüşme tekniği ile veriler toplanırken "yarı yapılandırılmış görüşme" formu kullanılmıştır. Verilerinin analizinde "içerik analizi" yapılmıştır.Taraftarların gerçekleştirmiş olduğu ve bu nedenle ceza aldıkları şiddet davranışlarının neler olduğu analiz edildiğinde, tesislere ve görevlilere zarar verilmesi, spor alanına usulsüz yollarla ve yasak alana girilmesi, kötü ve çirkin tezahürat edilmesi gibi temalar olduğu görülmüştür. Taraftarların almış oldukları cezadan dolayı aile ve iş yaşamlarında sorunlar yaşadıkları belirlenmiştir. Şiddet eyleminin gerçekleştirilmesinde; grup psikolojisinin ve eğitim eksikliği temalarının ön plana çıktığı görülmüştür.Sonuç olarak taraftar gruplarının şiddete yönelik davranışlarının önlenmesi için tribündeki olumlu grup davranışlarının sergilenmesine yönelik ve 6222 Sayılı Yasaya yönelik bilgilendirme çalışmalarının yapılması önerilebilir.
Anahtar Kelimeler : Taraftar, Şiddet, Davranış, 6222 Sayılı Yasa

POS.873 An Investigation on Violence-Oriented Behaviors of Funs in Sports: The Case of Adana Province

The aim of this research is to investigate violence-oriented behaviors of fans whose behaviors were detected to violence in sports competitions and punished in accordance with the law N. 6222.In this study, which is based on the qualitative model, a purposive sampling technique was used. Population of the study was 10 fans at the age ranging from 17 to 24, nine of whom are male, and one is female from Adanaspor and Adana Demirspor of fans, and who behaved violently in sports areas and were punished accordingly. In order to gather data, semi-structured interview form was utilized and content analyses are carried out in the analysis of the data. Damaging to facilities and officers on duty, entering forbidden or sports areas illegally, cheering offensively and inappropriately are observed as the most common themes when analyzed what the violent behaviors realized by fans and punished in consequence. It is determined that fans had problems in family and professional lives. Group psychology and insufficient education are observed as prominent themes in realizing violent actions.Consequently, providing informative seminars regarding the law N. 6222 and displaying positive group behaviors are likely to be suggested in order to prevent violence-oriented behaviors of fan groups in tribunes.
Keywords : Fans, Violence, Behavior, The Law Number 6222

SPOR TARİHİ, SPOR FELSEFESİ ve OLİMPZİM
SPORT HISTORY - SPORT PHILOSOPHY - OLYMPISM

SPOR TARİHİ
SPORT HISTORY

POS.294 Bir Dönemin Spor Yayını "Beden Terbiyesi ve Spor Dergisi"

Levent ATALI
Kocaeli Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı 1939 yılında yayın hayatına başlayan Beden Terbiyesi ve Spor Dergisinin dönem itibari ile içerik ve şekil açısından durumunu ortaya koymaktır. Araştırmada inceleme alanı olarak 1939/1 sayısından Beden Eğitimi ve Spor Dergisinin 1944/46sayısına kadar olan kısım değerlendirilmiştir. Araştırma istatistik yöntem olarak nitel araştırma tekniklerinden içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemle Beden Terbiyesi ve Spor Dergisinin oluşturan yazıların konu başlıkları, yazarları, haberlerin ve diğer yazıların içerikleri ve derginin şekil açısından boyutları ve özellikleri incelenmiştir. Sonuç olarak Beden Terbiyesi ve Spor Dergisinin 1939 yılında yayın hayatına başladığı, bir çok alanda spor ilgili konulara yer verdiği, kanun ve yönetmelikler için özel bölümler oluşturulduğu ve aylık olarak çıkarıldığı tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Spor Dergisi, Beden Terbiyesi, Spor Yayını

POS.294 Once a Sport Publication "Physical Training and Sport Magazine"
The aim of the paper is to identify the positionof the "Physical Training and Sport Magazine" in terms of content and form concerning its time. In the study, "Physical Training and Sport Magazine" was evaluated included in the issue 1939/1 and 1944/46 as the area of investiagtion content analysis method from qualitative research methods was used as the statistical research method. With the help at the method used, subject headings and authors at he writing that form the Physical Training and Sport Magazine and positions and features at the other writings and news were examined by means at content and magazine form. As a result, ıt has been found that Physical Training and Sport Magazine was first published in 1939; it gave place to so many topics about sports, it generated special parts for law and legislation and it was being published monthly.
Keywords : Sport Magazine, Physical Training, Sport Publication

OLİMPİZM
OLYMPISM

POS.647 Olimpiyat Oyunları ve Medya: Simbiyotik İlişki

Kadir YILDIZ[1], Tuğba KALKAN[1], Selami ÖZSOY[2]
1 Manisa Celal Bayar Üniversitesi,Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye
2 Abant İzzet Baysal Üniversitesi,İletişim Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, dünyanın en büyük spor organizasyonu olan olimpiyat oyunlarının kitle iletişim araçlarıyla olan etkileşim süreci incelenmiştir. Araştırmada 1960-2016 yılları arası olimpiyat oyunları sürecinin incelenmesinde nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tekniği kullanılmıştır. 1896'da Atina'da başlayan ve her dört yılda tekrarlanan Modern Olimpiyat Oyunları, ilk dönemlerde gazete ve daha sonra radyo ile halka ulaşmıştır. Bu süreçte sinema filmiyle yapılan kayıtlar çeşitli salonlarda halka gösterilmiştir. Olimpiyatlardaki ticarileşme, 1912 Stockholm Oyunları'nda İsveçli şirketlerin, olimpiyat oyunları hatırası olarak satmak için fotoğraf çekme hakkını satın almalarıyla medya boyutuna da sıçramıştır. İlk yayınların yapıldığı 11. Olimpiyatlar ile (1936 Berlin) televizyon dönemi başlamıştır. Siyah beyaz yayınlarla başlayan süreçte dünyanın dört bir yanındaki sporseverler olimpiyat oyunlarını 2012 Londra Olimpiyatları'nda üç boyutlu olarak izleme imkânına kavuşmuştur. Yayın kuruluşları, olimpiyat oyunlarının en önemli maddi destekçisi olmuştur. İlki, 1948 Londra Olimpiyatları'nda İngiliz yayın kuruluşu BBC'nin ödediği 1050 sterlin olan naklen yayın hakları, her olimpiyat oyununda katlanarak artmış ve 2012 Londra Olimpiyatlarında 2.7 milyar euroya ulaşmıştır. Bu gelirleri sağlayan yayın kuruluşları, müsabakaların yayın saatlerini, en fazla televizyon izlenen saatlere göre ayarlanmasını istemiştir. İzlenirliğin artması için televizyonun etkisiyle bir çok spor branşında kurallar değiştirilmiştir. Son 20 yılda hızlı bir şekilde gelişerek kitle iletişimde büyük pay sahibi internet tabanlı web siteleri ve sosyal medya, olimpiyatlarla ilgili gelişmelerin sporseverlerin bilgisayar ve akıllı telefonlarına anında ulaşmasını sağlamıştır. Sonuç olarak olimpiyatlar ve medya, birbirini tamamlayan ve birbirinden yararlanan, simbiyotik ilişki içinde olan iki organizasyon olarak tanımlanabilir. Bir asırdan fazla süredir düzenlenen olimpiyatlar; gazete, radyo, televizyon ve internet ortamları aracılığıyla dünyada takip edilmektedir. Günümüzde Olimpiyat Oyunları, televizyon yayın haklarının desteği olmadan yapılamaz hale gelmiştir.
Anahtar Kelimeler : Olimpiyat Oyunları, Medya, Spor, Televizyon, Medya Yayın Gelirleri

POS.647 The Olympic Games and The Media: A Symbiotic Relationship

In this study, the relationship between the Olympics, the largest sports organization in the world and mass media from the beginning of the Olympics to this day, has been examined. In this research, in examining the history of the Olympic Games between 1960-2016 years qualitative document review techniques was used. The Modern Olympic Games, which started in Athens in 1896, and occur every four years, reached the public by way of newspaper, and then radio at first. In this process the recordings made on motion picture film were showed to the public in various showrooms. The television period started with the eleventh games (1936, Berlin) which were the first to be televised. After the black and white broadcasts, sports fans all around the world were able to watch the 2012 London Olympics in 3-D. Internet based websites and social media, which have developed quickly in the last 20 years and have an important place in mass communication, have delivered the developments about the games to the smart phones and computer of sports fans instantly. As a result, the Olympics and the media can be defined as two organizations that complete and use each other, two organizations that are in a symbiotic relationship. The Olympics, which have been ongoing for more than a century, have been watched by the world using newspapers, radios, television and internet. In our day, the Olympics cannot be organized without the financial backing of the television broadcast rights.
Keywords : Olympic Games, Media, Sport, Television, Media Broadcast

POS.928 Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencisi Milli Sporcuların Olimpik Kavramlara Yönelik Farkındalıklarının Belirlenmesi

Ömer SİVRİKAYA, Mensur PEHLİVAN
Düzce üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Uluslararası alanda gerçekleşen spor müsabakalarında başarı için ülkelerde spor kültürü, spor bilinci ve dolayısıyla olimpik farkındalığın yerleşmesi kaçınılmaz bir gerekliliktir. Olimpik farkındalık, toplumda sporun bir yaşam biçimi olarak kabul görülmesi, toplumda olimpik ruhun ve olimpik anlayışın oluşması, başta gençler ve sporcular olmak üzere herkesin olimpik kavramlar hakkında bilinçlenmesi olarak ifade edilebilir. Dolayısıyla ülkelerde olimpiyat oyunlarına katılma potansiyeli yüksek olan ve ülkeleri uluslararası arenada temsil eden milli sporcuların üst düzeyde olimpik farkındalığa sahip olmaları beklenmektedir. Bu çalışmanın amacı Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencisi milli sporcuların olimpik kavramlara yönelik farkındalıklarını belirlemektir. Araştırma betimsel bir araştırmadır ve desenini olgu bilim oluşturmuştur. Araştırmada amaçlı örnekleme yöntemlerinden "kolay ulaşılabilir durum örneklemesi" yöntemi tercih edilmiştir. Araştırmanın örneklemini Düzce Üniversitesi'nde 2015-2016 öğretim yılında öğrenim gören farklı branşlardaki dokuz milli sporcu oluşturmaktadır. Veriler görüşme (mülakat) tekniği ile toplanmıştır. Görüşme tekniği olarak ise Patton'un görüşme yaklaşımlarından olan "görüşme formu yaklaşımı kullanılmıştır. Betimsel analizde özetlenen ve yorumlanan veriler daha detaylı incelenerek kodlama işlemi gerçekleştirilmiştir. Üç araştırmacı tarafından birbirinden bağımsız yapılan kodlamalar karşılaştırılarak kodlamalar arasında tutarlılık teyit edilmiş, verilerin kodlanmasının ardından birbirine benzeyen veriler bir araya getirilerek temalaştırma yoluna gidilmiştir. Araştırmada katılımcıların Olimpik kavramlara yönelik farkındalık düzeylerini ölçmek amacıyla katılımcılara 11 soru sorulmuştur. Elde edilen veriler ışığında bulgular yüzde-frekans dağılımı ve kodlama yöntemiyle temalaştırılarak sunulmuştur. Bu doğrultuda elde edilen verilerin değerlendirilmesi sonucunda bulgular Tablo.1 ve Şekil.1 sunulmuştur. Sonuç olarak, araştırmaya katılan milli sporcuların olimpiyatlarla ilgili genel bilgi düzeylerinin elit sporculardan beklenen düzeyde olmadığı görülmüştür. Mili sporculara verilen elit düzeydeki performans eğitimi yanı sıra spor ve olimpiyat bilincine yönelik farkındalık kazandırmaya yönelik eğitim verilmesi gerekliliği ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : Olimpizm, Olimpik Farkındalık, Milli Sporcu, Olimpik Eğitim

POS.928 Determination of Awareness Towards Olympic Concepts of National Athletes Who Students In Dücze University Sport Sciences Faculty

To success ın sports competitions took place in the international arena in countries,sport culture, sports consciousness and therefore the settlement Olympic awareness is an inevitable necessity. Olympic awareness can be seen as an acceptable way of life in the community sports,occurance the Olympic spirit in the community and the formation of the Olympic concept, it can be defined as raising awareness about the concept including olympic among everyone particularly the youth and the athletes. Therefore, Olympic athletes representing the international arena with high potential in the country to participates in the Olympic Games are expected to have a high level of national consciousness. The aim of this study was to determine the awareness of awareness towards olympic concepts of national athletes who students in Dücze University Sport Sciences Faculty. This research designs descriptive study and phenomenology was used in this research. While collecting the data, interview form method which consists of semi-structured questions has been used. Convenience sampling which is one of the purposeful sampling methods has been selected for the research. Nine different branches national athletes studying in Duzce University 2015-2016 academic year constitute the sample of study. Datas were collected with ınterview technique. As the meeting technique, the Patton approach "interview form approach" is used. Descriptive analysis and summarizing the data reviewed in more detail by examining the coding process has been performed. It was confirmed by comparing the consistency of coding made independently by three researchers, data similar to one another after the encoded data are tried to be brought together on make up theme. Participants in the study were asked 11 questions to measure the level of awareness for the Olympic concept. In light of the data obtained findings were presented percentage-frequency distribution and the coding method. Results of the evaluation of the data obtained is presented Table 1 and Figure 1. As a result of this study, the general level of knowledge about the national Olympic athletes who participated in the survey did not reach the expected level of elite athletes. Performance training at the elite level given to national athletes as well as sports and emerged the necessity of training in order to raise awareness for the Olympic consciousness.
Keywords : Olympism, Olympic Awareness, National Athlete, Olympic Education

SPOR YÖNETİMİ
SPORT MANAGEMENT

POS.43 Spor Bilimleri Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Sporda Liderlik Algılarının İncelenmesi

Kürşat KARACABEY[1], Yavuz ÖNTÜRK[1], Tarık SEVİNDİ[2]
1 Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Aksaray Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Günümüz sporunda gerek performans kısmında, gerek idarı kısmında işlerin yolunda gitmesi için, ortak bir amaç için bir araya gelen topluluklar ön plandadır. Bu toplulukların büyük kısmını federasyonlar, külüpler, dernekler, vakıflar, sporcular, antrenörler ve hakemlerden oluştuğunu söylemek mümkündür. Bu bağlamda sporun her alanında daima yönetimin bulunduğunu söylenebilir. Geleceğin sporunda yukarda belirtilen öğeler çeşitli roller alacak spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin sporda liderlik anlayışları ve fikirleri spor kültürü, ahlakı ve yönetimi için yani kısacası başarı için oldukça önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışma Üniversite Öğrencilerinin Sporda Liderlik Algı Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Acısından İncelenmesi amacıyla yapılmıştır ve üniversite öğrencilerinin sporda liderlik algı düzeylerini tespit etmek amacıyla anket yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada veri toplamak amacıyla kullanılan Chelladuria ve Saleh'in geliştirdiği (1980), Türkçeye uyarlamasını Toros ve Tiryaki (2006)'nin yapmış olduğu Spor liderlik ölçeği (SLÖ) tercih edilen liderlik davranış anket formudur. Kullanılan sporda liderlik ölçeği 5'li likert tipi ve 40 sorudan oluşan anket formunun geçerlilik güvenilirlik analizi yapılmış ve Alpha kat sayısı 0,796 bulunmuştur. Araştırmanın evrenini üniversite öğrencileri oluştururken, örneklemini ise; random sistemi ile seçilmiş 175 gönüllü öğrenciden oluşmaktadır. Verilerin analizinde frekans, yüzde değerleri karşılaştırmalarda independent t testi, ilişki hesaplamasında ise korelasyon testinden yararlanılmıştır. Sonuç olarak araştırmada elde edilen verilerin yapılan analizleri sonucunda spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin liderlik algıları yaş, cinsiyet, öğrenim gördükleri bölüm ve aktif spor katılımı değişkenleri açısından incelenmiş olup cinsiyet değişkeni ve öğrencilerin öğrenim görfükleri bölümler arasında $p<0.05$ düzeyinde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Spor, Liderlik, Üniversite Öğrencileri

POS.43 Investigation of Sports Science in Sports of Students Studying at the Faculty Perceptions of Leadership

In today's sports section on performance requirements, the need for things going wrong in the urine portion is at the forefront communities coming together for a common purpose. a large part of this community federations, clubs, associations, foundations, athletes, coaches and the resulting possible to say that the referee. In this regard it said that in every aspect of sport is always found in the administration. The sports schools in various roles above mentioned items will take sports science in sports leadership conceptions and ideas of students' sports culture, it is considered to be very important for the success of that short for ethics and management. In this study, the University of Several Variables in Sports Leadership Perception Level Students and university students was conducted Investigation of pain perception levels of sport leadership survey method was used to determine. Used to collect data developed by Chelladuri and Saleh (1980), the Turkish adaptation of the Toros and Tiryaki (2006) Sport leadership scale that's made (SLO) is the preferred leadership behavior questionnaire. The 5-point Likert-type scale that is used in sports leadership and reliability analysis of 40 validated questionnaire consists of questions were made and the number of floors Alpha 0.796. The universe of the study university students in creating, sample; selected by random system consists of 175 student volunteers. In the analysis of data, frequency, percentage comparison of independent t-test was used for the calculation in relation to correlation. Consequently, the results of the analysis made of the data obtained in research in sports science faculty leadership perceptions of students age, gender, department they study and are examined active sports participation variables in terms of gender and students' learning section significant differences at $p<0.05$ level has been determined.
Keywords : Sports , Leadership , University Students

POS.150 Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Medya Okuryazarlığı Düzeylerinin Belirlenmesi

Yalçın UYAR, Hakan SUNAY, Cengiz AKALAN, Övünç ERDEVECİLER, Ahmet ATLI
Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin medya okuryazarlığı düzeylerinin belirlenmesidir. Bu amaca bağlı olarak, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin medya okuryazarlık düzeyleri, cinsiyet, öğrenim gördüğü okul, bilgisayar sahibi olma, bilgisayarı kullanma süresi, TV sahibi olma, TV izleme süresi, internete bağlanma durumu, internete bağlanma süresine ve gazete ya da dergi okuma sıklığına göre belirlenmeye çalışılmaktadır. Betimsel araştırma modeline uygun olarak düzenlenen araştırmanın evrenini, Ankara'da bulunan spor bilimleri fakültelerinde eğitim gören yaklaşık 1300 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise Ankara'da bulunan spor bilimleri fakültelerinde eğitim gören 385 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Karaman ve Karataş (2009) tarafından geliştirilmiş olan ve 17 maddeden oluşan "Medya Okuryazarlık Düzey Belirleme Ölçeği" kullanılmaktadır. Araştırmanın Eylül 2016'da tamamlanması planlanmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Spor Bilimleri Fakültesi, Medya Okuryazarlığı

POS.150 Determination of Sports Science Faculty Students of Media Literacy Levels
The purpose of this research, the faculty of sports science is to determine the level of media literacy of students. In line with this aim, sports science faculties students media literacy levels, gender, school of education, computer ownership, use of computer time, TV ownership, TV viewing time, connect to the Internet status, depending on the time connected to the internet and newspaper or magazine reading frequency it is determined. The population of the research held in accordance with the descriptive research model, sports science faculty in Ankara constitute about 1300 students studying in the school. The sample of the study sports science faculty in Ankara, comprise 385 students studying in the school. The data collection tool in this study, Karaman and Karatas (2009) and developed by the 17-item "Media Literacy Level Assessment Scale" is used. The study is scheduled for completion in September, 2016.
Keywords : Faculty of Sport Sciences, Media Literacy

POS.156 Sporda Pazarlama Masasının Dört Ayağından Biri: Tutundurma

Anıl Onur MERCANOĞLU, Alican BAYRAM
Anadolu Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Sporda pazarlama karmasının dört temel bileşeninden birini oluşturan tutundurma kavramı, spor pazarlamacısının başarılı olabilmesi ve başarısını sürdürebilmesi için hakim olması gereken kritik konulardan biridir. Önemi böylesine büyük olan tutundurma kavramını açıklayabilmek için iletişim süreci, tutundurma planlaması ve tutundurma karma elemanları ana başlıkları, çalışmanın çerçevesini oluşturacak şekilde kullanılmıştır. İletişim süreci ana başlığı altında kaynak, kodlama, mesaj, kanal, alıcı, kod çözme, geri bildirim, gürültü; tutundurma karması ana başlığı altında reklam, kişisel satış, satış tutundurma, halkla ilişkiler ve duyurum konuları yer almaktadır. Tutundurma planlaması konusunda ise içerdiği altı basamaklı sürece yer verilmiştir. Spor pazarlama karmasında olduğu gibi tutundurma karmasında da tüm elemanlar (reklam, kişisel satış, satış tutundurma ve halkla ilişkiler) ayrı önem verilmesi gereken konulardır ancak birbiri ile ilişkileri de göz ardı edilmemeli ve bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Her bileşenin bir sütun olduğu düşünülürse, tutundurmayı istenilen şekilde ayakta tutabilmek için her bir sütunu sağlam oluşturmak gerektiği öngörülebilir. Tutundurmada istenilen mesajı verebilmek konusu, düşünüldüğünden daha karmaşık bir yapı içermektedir. Kaynağın vermek istediği mesajın, geri bildirimde de aynı anlamı ve yapıyı koruması isteniliyorsa mesajın geçtiği tüm aşamaların kontrol altında tutulmasında fayda görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Spor Pazarlaması, Tutundurma, İletişim Süreci, Tutundurma Planlaması, Tutundurma Karma Elemanları

POS.156 One of The Four Legs of Marketing Table In Sports: Promotion
Promotion notion that compose one of four basic components of marketing mix in sports is one of the critical subjects which sports marketer needs to dominate to be successful and maintain this success. In order to explain promotion notion that has such a great importance, communication process, promotion planning and promotion mix elements main headings have been used as composing frame of the study. Under the communication process main heading source, codification, message, canal, receiver, decoding, feedback, noise; under promotion mix main heading advertisement, personal selling, sales promotion, public relation and publicity subjects take place. In promotion planning subject, six staged process that it contains. Like in sports marketing combination, in promotion combination all elements (advertisement, personal selling, sales promotion and public relation) are the subjects that need paying attention individually however the relation among them should not be ignored and should be evaluated as a whole. If every component is one column, it can be foreseen that each column needs to be built steadyingly to sustain promotion at will. In promotion the subject of giving the intended message has a more complex structure than it is considered. If it is wanted that the message that the source wants to send preserves the same meaning and structure in feedback, it is beneficial that all of the stages that message passes are controlled.
Keywords : Sports Marketing, Promotion, Communication Process, Promotion Planning, Elements of Promotion Mix

POS.170 İletişim Şirketlerinin Spor Sponsorluğu

Özge ERCAN[1], Oğuz ÖZBEK[2]
1 Milli Eğitim Bakanlığı,Ankara İl Milli Eğitim Müdürlüğü Ar-Ge Birimi,Türkiye
2 Ankara Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi,Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, iletişim şirketlerinin spor sponsorluğunun, sporun ve spor faaliyetlerinin gelişimine etkisi konusundaki görüşlerin belirlenmesidir. Araştırmada betimsel yöntem kullanılmıştır. Veriler nicel ve nitel teknikler kullanılarak elde edilmiştir. Nicel veriler için araştırma evrenini Ankara'da bulunan devlet üniversitelerine bağlı dört yıllık spor eğitimi veren yükseköğretim kurumlarında öğrenim gören öğrenciler ile Ankara'nın merkez ilçelerinde ikamet eden kişiler oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini, 361 öğrenci ve Ankara'da ikamet 500 kişi oluşturmuştur. Nicel veriler için spor sponsorluğu ölçeği geliştirilmiştir. Ölçme aracının geçerlik çalışması için madde toplam korelasyon değerlerine bakılmış ve açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Güvenirlik için Alpha Cronbach's katsayısı hesaplanmıştır. Ölçekte yer alan maddeler 5'li Likert tipi derecelendirme ölçeği ile değerlendirilmiştir. Spor Sponsorluğu Ölçeğinde işbirliği, destek ve etki olmak üzere üç boyutta 25 madde yer almıştır. Verilerin analizinde, veriler normal dağılmadığı için; non-parametrik testler kullanılmıştır. Nitel veriler için çalışma grubu, yüzme ve atletizm branşından sporcu, antrenörü, kulüp yöneticisi, federasyon yöneticisi ile GSM şirketlerinin yöneticileri ve spor yazarlarının yer aldığı 48 kişiden oluşmuştur. Nitel veriler görüşme ile elde edilmiştir. Görüşme yolu ile elde edilen verilerin, frekans ve yüzdelikleri hesaplanmış ve içerik analizi uygulanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre; iletişim şirketlerinin spor sponsorluğu uygulamalarına yönelik genelde olumlu bir anlayış vardır. Halkın ve öğrencilerin cinsiyetlerine göre spor sponsorluğunun işbirliği, destek ve etki alt boyutlarına ilişkin görüşleri arasında fark bulunamamıştır. Orta yaş grubundaki halkın, genç ve yaşlı gruptakilere göre, sponsorluğun etki ve işbirliği boyutunun daha çok gerçekleştiğini düşünmektedirler. İlkokul mezunu halkın, iletişim şirketlerinin spor sponsorluğu uygulamalarına daha olumlu baktıkları tespit edilmiştir. 18-23 yaş grubundaki öğrenciler, 24-29 yaş grubundaki öğrencilere göre, spor sponsorluğunun etki boyutunun daha fazla olduğunu düşündükleri tespit edilmiştir. İletişim şirketlerinin sponsorluk uygulamaları ile spora katılımı teşvik edeceği, spora olan ilgiyi ve spordaki kaliteyi arttıracağı ve bu sayede daha büyük spor organizasyonlarının gerçekleştirileceği sonucuna varılmıştır. Spor sponsorluğu uygulamalarının spora kültürel açıdan zarar vermediğine ve sporu ticarileştirmediği sonucuna varılmıştır.
Anahtar Kelimeler : Sponsorluk, Spor Sponsorluğu, İletişim Şirketleri, Marka Bilinirliği

POS.170 Sports Sponsorship of Telecommunication Companies

The purpose of this research is to determine the impact of the sports sponsorship done by the telecommunication companies on the development of sports and sports related activities. A descriptive method is used in this study. The data are generated by using both quantitative and qualitative research methods. The quantitative universe of the study is composed of students who study four-year sports training program at state universities higher education institutions and the people residing in Ankara's central counties. The sample of this study is composed of 361 students and 500 Ankara residences. A Sports sponsorship scale is developed for the quantitative data. The validity of this scale has done by concerning the item-total correlations result, and exploratory and confirmatory factor analysis is performed. Alpha Cronbach's coefficient is calculated for the reliability. The items included in the scale is evaluated by the Likert 5's type scale. Sports Sponsorship scale has 25 items in three dimensions which are cooperation, support and impact. In analyzing the data, non- parametric tests are used since the data are not normally distributed. Working groups for qualitative data of this study consists of 48 people who are swimming and athletics field athletes, coach, club manager, manager of the federation, GSM company executives and sports wrıter, where the writer. Qualitative data are obtained by interview. Frequency and percentages of these data obtained by interview are calculated and content analysis is performed. The result of this study indicates that there is usually a positive understanding of the practice of sports sponsorship done by telecommunication companies. Regarding the genders; there is no difference between the views of public and students on the cooperation, support and impact sub dimensions of sports sponsorship. People in the middle age, according to the younger and older groups, think that the impact and collaboration dimensions of sport sponsorship is more realized. It is determined that primary school graduate population look more favorably to the sports sponsorship application done by telecommunication companies. It is also found that the students in the 18-23 age group, compared to students in the 24-29 age group, think that the size of the impact dimension of sports sponsorship is comparatively more. The study has discovered that the telecommunication companies' sponsorship applications encourage sports participation, improve the general interest in sports, and enhance the quality of sport which will realize the bigger sports organizations. This study has also revealed that sports sponsorship will neither culturally damage the sports nor commercialize the sport.
Keywords : Sponsorship, Sports Sponsorship, Telecommunication Companies, Brand Awareness

POS.236 Özel Sağlık Kurumlarının Spor Faaliyetlerindeki Sponsorluk Çalışmaları Üzerine Bir Araştırma: Acıbadem ve Medical Park Hastanelerini Örneği

Büşra ŞİMŞEK[1], Ece ATİLLA[1], Umut Davut BAŞOĞLU[2]
1 Nişantaşı Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi, İstanbul
2 Nişantaşı Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, İstanbul

Acıbadem hastanelerinin sponsorluk faaliyetleri, spor sponsorluğuna dair yapılan anlaşmaları ve etkinliklerini incelemek, elde edilen sonuçlar ile Medical park hastanelerini karşılaştırmak. 2016 yılında tirajı en yüksek olan 3 ulusal gazetenin 2010-2016 yıllarında yapmış olduğu internet haberleri incelenmiştir. Sistematik derleme yoluyla kavramlar açıklanmıştır. Acıbadem Hastaneler Grubunun incelenmesinde Türkiye'deki spor federasyonlarına daha fazla yöneldiği bulunmuştur. Buna karşın Medical Park Hastaneler grubu ise spor kulüplerine yönelik sponsorluk anlaşmalarında lider konumdadır. Xsights Araştırma ve Danışmanlığın 2014 yılı "Spor Sponsorluğu Araştırması"na göre Acıbadem Hastanesi spora destek veren markalar arasında %0.3'lük bir paya sahip iken, futbol alanında Medical Park Hastanesi'nin %73,7'lik bir pay ile Acıbadem Hastanesi'nin %56'lık payına oranla daha fazla destek verdiğine ulaşılmıştır. Ayrıca 2013-2014 sezonunda Acıbadem Sağlık Grubu sporcu sağlığına 20 milyon TL katkı sağladığını açıklamıştır. Bünyesindeki Sporcu Sağlığı Merkezi ise Dünya üzerinde FIFA tarafından "Mükemmeliyet Merkezi" olarak tescillenen 26 merkezden biri olarak belirtilmiştir. Özel hastaneler açısından değerlendirildiğinde; Medical park ve Acıbadem hastaneleri spor ve sağlık sektörünü bir arada tutan çalışmaları büyük bir oranını yürütmektedir. Ayrıca bu tür büyük markaların sporcu sağlığını sponsorluklarla desteklemesi sağlık kurumlarının pazar alanındaki rekabetini kuvvetlendirecek ve bilinirliğini arttıracaktır.
Anahtar Kelimeler : Spor, Sponsorluk,sağlık Kurumları

POS.236 A Study on Sponsorship of Sports Activities in the Private Health Care Institutions: Case of Acıbadem and Medical Park Hospital

To examine sponsorship activities of Acıbadem hospital, agreements on the sports sponsorship and events. To compare the results obtained with Medical Park Hospital. The highest circulation in 2016 national newspaper has made the 2010-2016 years of explored internet news. The concept is explained by the systematic review. Acıbadem hospital group was focused more to the sports federations in Turkey. Despite that Medical Park is a leader position of a sponsorship agreement for the sports club. According to Xsights Research and consulting 2014 ''Sport sponsorship research'' while Acıbadem Hospital between brands that support sports has a share of 0.3%. A share of 73.7% of Medical Park Hospital in football field, were found to be 56% share of Acıbadem Hospital. It was also announced that 2013-2014 season Acibadem Health Group contributed £ 20 million to provide athletes' health. The athletes in the Health Centre by FIFA over World "Center of Excellence" has been set as one of the 26 registered centers. In terms of private hospitals; Acıbadem and Medical Park hospitals sports and health sector work has been the one holding a large proportion. Moreover, this type of major brands through sponsorships to support the athletes' health will improve competition and increase the awareness of health institutions.
Keywords : Sport, Sponsorship, Health Care Institution

POS.239 Isparta Spor Lisesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin İletişim Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi

Ahmet Yavuz KARAFIL, Sezgin KORKMAZ, Mehmet Haşim AKGÜL, Meriç ERASLAN
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmada Isparta spor lisesinde öğrenim göre 9.10.11 ve 12. Sınıf öğrencilerinin iletişim becerilerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. İletişim becerileri farklı değişkenler arasında karşılaştırılmış ve buna göre değerlendirmeler yapılmıştır. Araştırmada çalışmamız ile ilgili verilere ulaşmak Korkut (1996), tarafından geliştirilen ve geçerlik ve güvenirliği yapılmış "İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği" (İBDÖ) kullanılmıştır. Ölçek 5"li likert tipi ölçektir ve 25 sorudan oluşmaktadır. Ölçek "her zaman(5), sıklıkla (4), bazen (3), nadiren (2) ve hiçbir zaman (1)" olmak üzere derecelendirilmiş seçeneklerden oluşmaktadır. Ölçeklerden elde edilen ortalama puanların yorumlanması, 1.00- 1.80 çok düşük, 1.81–2.60 düşük, 2.61–3.40 orta, 3.41–4.20 yüksek, 4.21–5.00 çok yüksek Şeklinde puan aralıklarına göre yapılmıştır. (Korkut'tan aktaran Özdayı, 2011). Verilerin analizinde ve bulguların oluşturulup tablo halinde sunulmasında SPSS (17,0 sürüm) İstatistik paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır. Bu çalışmanın evrenini Isparta spor lisesi oluştururken örneklemini ise bu lisede öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Sporcular oluşturmaktadır. Verilerin analizinde değişkenlerin normal dağılım gösterip göstermediğini bakmak için normallik testi uygulanmış normal dağılım gösteren değişkenlere parametrik test teknikleri ile uygulama yapılmıştır. İki bağımsız değişken için independent samples t test,ve ikiden fazla bağımsız değişken içinde one vay tek yönlü varyans analizi anova kullanılmıştır.. Ölçeğin geçerlilik ve güvenilirlik analizi yapılmış ve Alpha kat sayısı 0,925 bulunmuştur. Bu değer ölçeğin oldukça güvenilir olduğu göstermektedir. İletişim becerileri erkek katılımcıların iletişim becerilerinden daha yüksek bulunmuştur. P<0,05 düzeyinde anlamlı farklılık söz konusundur. Araştırmaya katılan öğrencilerin iletişim becerilerinin sınıflarına göre değerlendirildiğinde; p<0,05 düzeyinde anlamlı farklılığa rastlanmıştır. 9. Sınıflar ile 10 ve 12 sınıflar arasında 10. Sınıf ile 9, 11 ve 12. Sınıflar arasında 11. Sınıflarda ise 9 ve 10. Sınıflar arasında anlamlı farklılık görülmüştür. Bunun nedeni sınıf seviyelerinin artması ile iletişim becerilerinin gelişiminin doğru orantılı olduğundan kaynaklanabilir. Sonuç olarak iletişim beceri algıları arklı değişkenler açısından incelenmiş değişkenler arasında sınıf ve cinsiyet değişkeninde anlamlı farklılıklar görülmüştür. bunun sebebi; sınıf seviyesi artması ile birlikte öğrencinin daha yetkin bir hal alması toplum içerisinde daha aktif hale gelmesi ve sosyalleşmesi olabilir (p<0,05).
Anahtar Kelimeler : İletişim, Spor, Öğrenci

POS.239 Evaluation Learning in Isparta Sports High School Students Communucation Levels of Several Variables

This study aimed to evaluate high school sports in Isparta 9:10:11 and 12th grade students' communication skills by learning. Communication skills were compared between the different variables and assessments were made accordingly. Access to the data related to our work in research Korkut (1996), and was developed by validity and reliability made "Communication Skills Assessment Scale" (OCS) is used. Scale 5 "with a Likert-type scale, and consists of 25 questions. Scale "always (5), often (4), sometimes (3) rarely (2) and never (1)" consists of options to be graded. Interpretation of the scores obtained from the scales, 1.00- 1.80 is very low, low 1.81-2.60, 2.61-3.40 moderate, high 3:41 to 4:20, 4:21 to 5:00 is made according to a very high point range in shape. (Fear of transmitting ozdayi, 2011). In analyzing the data and presenting the results in a table created using SPSS (version 17.0) statistical package was used. The obtained data frequency and percent values are calculated. In this study, the population of the high school sports Isparta creating sample is comprised of students studying in these schools. Athletes are creating. Data analysis of the variables in the variable normal distribution normality test was applied to look normal distribution that is made with parametric test application techniques. Two independent samples t test for independent assortment variable, and one oh one way analysis of variance ANOVA was used in more than two arguments. Validity and reliability analysis was conducted and alpha coefficients were 0.925 scale. This value indicates that the scale is quite reliable. Communication skills were higher than the communication skills of the male participants. P <0.05 significant difference're concerned. The students who participated in the study assessed according to class communication skills; P <0.05 was any significant difference. Grades 9 to 10 and Class 10 of the 12 classes 9, no significant difference between 11 and 12. In Grade 11 classes in Grades 9 and 10 were observed. The reason for the development of communication skills that can be caused by the increase in direct proportion to the level of the class. As a result, communication skills, perceptions arc variables, class and gender among the examined variables was significant in terms of differences. the reason of this; increased with grade level students to become more active in the community to become more competent and can get to socialize (p <0.05).
Keywords : Communucation, Sports, Student

POS.245 Türkiye'nin Sportif Başarı Açısından Değerlendirilmesi: Bakü Avrupa Oyunları Örneği

Merve ALTUN, Settar KOÇAK
Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bölümü, Türkiye

ÖZET
Rekabetin giderek arttığı günümüz spor dünyasında, uluslararası müsabakalarda elde edilen başarılar, tüm dünyada büyük yankı uyandırmaktadır. Sporun toplum üzerindeki etkisini artırması ve medyanın her geçen gün spora daha fazla ilgi göstermesi, bu müsabakaların önemini giderek artırarak, başarılı ülkeler için gurur ve prestij kaynağı oluşturmaktadır. Literatürde birçok araştırma, Olimpiyatlar gibi üst düzey müsabakalarda elde edilen başarıları etkileyen faktörleri ortaya koymuştur. Genel olarak, nüfus ve ekonomik şartlar gibi faktörlerin sportif başarıda etkisi olmakla birlikte, ülkeler arasında rekabetin artması, özellikle elit sporcu yetiştirme ve geliştirmede stratejik yöntemlerin kullanılmasına olan ihtiyacı artırmıştır. Makro düzeyde etkisi olan faktörlerden farklı olarak, hükümetler tarafından kontrol edilebilir ve değiştirilebilir, sporda uzun vadeli başarı getirebilecek sistem ve politikaların geliştirilmesi, bu noktada büyük önem taşımaktadır. Bu araştırmada, Türkiye'nin Bakü'de düzenlenmiş olan 1. Avrupa Oyunları'nda göstermiş olduğu sportif performansını, literatürdeki araştırmalar ışığında ve kendi spor sistemine göre değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Türkiye'nin uluslararası düzeyde sportif başarıyı yakalayabilmesi için ülkedeki bireylerin spordan en verimli şekilde yararlanmalarını sağlayan, bilimsel gerçekliklere ve kültürel farklılıklara dayandırılmış geliştirilebilir ve uygulanabilir spor politikalarına ihtiyaç duyulmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Sportif Başarı, Spor Politikaları, Uluslararası Müsabakalar

POS.245 The Evaluation of Sporting Success in Turkey: The Example of Baku European Games

Due to increasing competitiveness in the sports, the successes achieved in the international competitions are worldwide known in todays world. Sports display a growing influence on the society and thus media's increasing attention on the competitions enhance the importance of these occasions and prove itself as a reason of pride and prestige for the successful countries. Variety of researches revealed the different factors that affecting sporting achievement in the high level competitions just as Olympics. Although there was a common opinion about population and economic conditions have a great effect on international sporting success, the increasing competition between countries emerged the need of using strategical methods especially in training and development of elite sportsmen. Differently from the macro level factors, strategies and policies that can be controlled and supervised by the governments and which can display long-lasting success in the sports remain essential for the countries. This research aimed to analyze the sporting performance of Turkey in the 1st European Games in Baku, in consideration of previous literature and the country's specific sports policies and strategies. To attain sporting success, Turkey should implement sports policies based on scientific facts and cultural differences which make individuals to benefit from the sport most efficiently.
Keywords : Sporting Success, Sport Policies, International Competitons

POS.257 Spor Genel Müdürlüğü Taşra Teşkilatında Görev Yapan Çalışanların Örgütsel Bağlılık Düzeyleri

İnci Seçkin AĞIRBAŞ[1], Yasemin Çakmak YILDIZHAN[2]
1 Bayburt Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Türkiye
2 Erzincan Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amaci Spor Genel Müdürlüğü Taşra Teşkilatında görev yapan çalışanların örgütsel bağlılıklarını tespit etmektir. Araştırmaya Türkiyenin yedi coğrafi bölgesinden nüfus dağılımlarıyla orantılı şekilde seçilen Spor Genel Müdürlüğü Taşra teşkilatında görev yapan 407 personel katılmıştır. Araştırma grubunun örgütsel bağlılık düzeylerini belirlemek için, Meyer ve Allen tarafından geliştirilen örgütsel bağlılık ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler Kruskall-Wallis H, Mann-Whitney U ve Spearman Rank Order korelasyon testleriyle analiz edildi. Araştırma sonuçlarına göre; cinsiyet, yaş, hizmet süresi ve unvanın örgütsel bağlılığı etkilediği, eğitim seviyesi ile hizmet içi eğitim alma durumlarının örgütsel bağlılık üzerinde önemli bir etkiye sahip olmadığı belirlendi.
Anahtar Kelimeler : Örgüt, Örgütsel Bağlılık, Spor Genel Müdürlüğü Taşra Teşkilatı

POS.257 Organizational Commitment Level of Workers Within Sports General Directorate In The Rural Regions

The aim of this study is to determine the level of organizational commitment of workers within Sports General Directorate in the rural regions. 407 people working in Sports General Directorate in rural regions and selected in proportion to population from seven geographic regions participated in the research. In order to determine the level of organizational commitment of the study group, organizational commitment scale developed by Meyer and Allen was used. The data obtained were analyzed by using Kruskall-Wallis H, Mann-Whitney U and Spearman's Rank Order correlations tests. The results of the study showed that gender, age, period of service and title affected organizational commitment while level of education and in-service training have no significant effect on organizational commitment.
Keywords : Organization, Organizational Commitment, Sports General Directorate Rural Institutions

POS.260 Farklı Fakülteleredeki Üniversite Öğrencilerinin Sportif Faaliyetlere Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

Sena AYDOĞMUŞ, Akan BAYRAKDAR
Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, farklı alanlarda öğrenim gören üniversite öğrencilerinin sportif faaliyetlere yönelik tutumunu belirlemektir. Bu amaçla, Ankara Gazi Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi ve Fen Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 213'ü kadın (% 60,9), 137'si erkek (% 39,1) olmak üzere toplam 350 öğrenciye anket formu araştırmacı tarafından uygulanmıştır. Araştırmada, farklı alanlarda öğrenim gören üniversite öğrencilerinin sportif faaliyetlere yönelik tutumunu belirlemek amacı ile Şentürk tarafından geliştirilen 5'li likert tipi 3 alt faktörden oluşan "spora yönelik tutum ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Fen-edebiyat fakültesi ve İktisadi idari bilimler fakültesi (İİBF) öğrencileri oluştururken, örneklemini ise Gazi üniversitesi Fen-edebiyat fakültesi ve İİBF öğrencileri oluşturmaktadır. Verilerin analizinde SPSS 23 paket programı kullanılmıştır. Sosyo-demografik verilerin değerlendirilmesinde frekans ve yüzde analizi, cinsiyetlere ve fakültelere göre spora yönelik tutum ölçeği independent t testi ile değerlendirilmiştir. Yapılan araştırmaya İktisadi İdari Bilimler Fakültesi'nden 180(%51,4), Fen Fakültesi'nden 170(% 48,6) öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin 108'ini (%30,9) 1. ve 4. sınıf öğrencileri oluştururken, 21-23 yaşları arasında 182(%52,0) öğrenci bulunmaktadır. Cinsiyetlere göre spora ilgi duyma ve sporla yaşama alt faktörlerinde $p<0,05$ düzeyinde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Aktif spor yapma alt faktöründe anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Fakültelere göre spora ilgi duyma, sporla yaşama ve aktif spor yapma alt faktörleri arasında farklılık bulunamamıştır($p>0,05$). Sonuç olarak erkek öğrencilerin tüm alt boyut ortalamaları kız öğrencilerden fazla olduğu gözlenmektedir. Fen-edebiyat fakültesindeki öğrencilerin aktif spor yapma ortalaması İİBF öğrencilerinde daha fazla iken, spora ilgi duyma ve sporla yaşama alt faktörlerinin puan ortalamaları birbirine yakındır. Bu araştırmanın sonuçlarının daha doğru yorumlanması için araştırmanın spor bilimleri fakültesi öğrencilerine yapılması önerilebilir. Böylece ortalama puanlar tespit edilerek diğer fakültelerin puanları daha doğru yorumlanabilir.
Anahtar Kelimeler : Sportif Faaliyetler, Tutum, üniversite, öğrenci.

ABSTRACT
The aim of this research is to investigate the attitudes of university students from different departments towards sport activity. For this purpose, the survey is applied to 213 female (60,9%) and 137 male (39,1%) students from Ankara Gazi University Faculty of Economics and Administrative Science and Faculty of Arts and Sciences. In this research, the survey called "Manner scales towards sports" which is developed by Şentürk and consists of five point likert scale and 3 sub-factors is used. In order to evaluate the socio-demographic data, it is used frequencies, percentages and independent t-test with respect to sex and faculties. 180 (51,4%) students from Faculty of Economics and Administrative Science and 170 students from Faculty of Arts and Sciences are participated to this research. The number of students from freshmen and senior class is 108 (30,9%) while there are 182 students (52%) between age of 21-23. It is confirmed that there are meaningful differences in p value ($p<0,05$) between sexes according to interest in sports and co-exist with sport. There is not a meaningful difference in sub-factor called "participation to sport activities." It is not found that there is a relationship in between the sub-factors, namely interest in sports, co-exist with sport and participation to sports activities ($p>0,05$). Consequently, the means of male students are higher than the means of female students in all sub-dimension. The average of faculty of Arts and Sciences' students are higher than the average of faculty of Economics and Administrative Sciences in terms of participation to sport activities while their averages are very close with respect to interest in sports and co-exist with sport. In order to evaluate this research's results better, it can be suggested to apply the same survey to the students of faculty of Sports Sciences. Therefore, their average points can be contained in order to interpret the results of other faculties.
Keywords : Sport Activities, Attitude, University, Student

POS.306 Futbol Kulüplerinde Finansal Risk Yönetimi

Özgür KARATAŞ[1], Emine Öztürk KARATAŞ[1], Ali Serdar YÜCEL[2]
1 İnönü Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Fırat Üniversitesi,Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Son yıllarda dünyada küreselleşme ile birlikte yaşanan hızlı değişimler futbol kulüplerini de etkisi altına almış özellikle finansal açıdan birçok risklerle karşı karşıya bırakmıştır. Bu riskleri azaltmaya çalışıp maddi ve manevi kayıpları en aza indirgeyip finansal açıdan güçlü olmaya çalışan futbol kulüpleri yeni arayışlar içerisine girmiş, zamanla şirketleştikleri, borsalarda yer aldıkları ve dünyanın ünlü futbolcularını bünyesinde bulunduran birer işletmeye çevrildikleri görülmüştür. Bu işletmelerin başındaki profesyonel yöneticiler sayesinde değişimlere uyum sağlayan futbol kulüpleri sürdürülebilir sportif ve finansal başarılar sağladıkları bunun neticesinde reklam, sponsorluk, katılım payı, forma satışı, yayın ve stat gelirlerini arttırdıkları ve gelir-gider dengesini korudukları böylece kulüplerindeki finansal riskleri sorunsuz bir şekilde çözdükleri görülmüştür. Ancak günümüzdeki değişimlere uyum sağlayamayan futbol kulüplerinde ise finansal risklerin sık sık yaşandığı bunun nedenleri arasında ise yaşanan yönetim krizleri ve istifalar, kulübün kısıtlı olan kaynaklarını yöneticilerin etkin ve verimli bir şekilde kullanamaması, isabetli olmayan finansal yönetim politikalarının uygulanması, pahalı ve akılcı olmayan transfer harcamaları, farklı gelir kalemi yaratamayan futbol kulüplerinin yayın gelirlerine mahkûm kalmaları, rakipleri karşısında rekabete karşı koyamamaları futbol kulüplerini günden güne finansal darboğaza sürüklenmelerine sebebiyet vermektedir.
Anahtar Kelimeler : Risk, Finansal Risk, Risk Yönetimi, Futbol Kulüpleri

POS.306 Financial Risk Management in Football Clubs

The rapid changes in the world with globalization in recent years take hold of football clubs and confront them with many risks financially. Football clubs which try to reduce the risks, minimize the financial and emotional damage try to be strong club, embark on new quests, are incorporated in time, take part in stock market and are transformed to business firm which include famous football players in the world. Thanks to professional directors, the football clubs which comply with the changes achieve sustainable sportive and financial success. As a result of this they increase revenue of publicity, sponsorship, share, shirt sales, broadcasting and stadium revenue and maintain the balance of income and expenses thereby solve the financial risks at their club smoothly. However, football clubs which can’t comply with the changes nowadays, they have often financial risks. The reasons is that crisis management, resignations, the limited sources of the club aren’t used effectively by directors, applying wrong financial management policy, expensive and irrational transfer expenditures, to be confined to broadcasting revenue when you don’t invent different revenue item, can’t oppose to rivals in competition caused to financial bottleneck for football clubs day after day.
Keywords : Risk, Financial Risk, Risk Management, Football Clubs

POS.366 Genç Yaş Kategorisindeki Basketbol Sporcularının Sportmenlik Davranışlarının İncelenmesi

Emre TÜREGÜN, Yavuz ÖNTÜRK
Düzce Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Günümüzde sporda şiddet ve centilmenlik dışı davranışlarının oldukça sık görülmeye başladığı bir gerçektir. Birçok branşta yaş kategorisi ayırt etmeksizin sportmenlik dışı davranışlar, etik olmayan ve spor ahlakına uygun olmayan davranışlar görülmektedir. Özellikle şuanda altyapı kategorilerinde mücadele eden sporcuların gelecekte ülke sporuna yön veren bireyler olacağı düşünüldüğünde sportmenlik davranış kavramının önemi daha iyi anlaşılacaktır. Bu çalışmanın amacı genç yaş kategorisinde aktif basketbol sporcusu olan bireylerin sportmenlik davranışlarının incelenmesidir. Çalışmada basketbol sporcularının sportmenlik davranışlarını belirlemek amacıyla anket yöntemi kullanılmıştır. Kullanılan anket Koç (2013) tarafından geliştirilen geçerlilik ve güvenilirlik çalışmaları yapılmış ve Cronbach Alfa kat sayısı 0.88 olarak tespit edilmiş sportmenlik davranış ölçeğidir. Araştırmada kullanılan ölçek 22 sorudan oluşan 5'li Likert tipi bir ölçektir. Ölçek genç yaş kategorisinde bağlı oldukları spor kulüpleri bünyesinde Marmara Bölge Şampiyonasına iştirak eden (Kız-Erkek) 148 sporcuya uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizi bilgisayar ortamında istatistik paket programı (spss 19) kullanılarak yapılmıştır. Yapılan analiz sonuçları tablolar halinde yorumlamaları ile bulgular kısmında verilmiştir. Yapılan analizlerin sonuçları çeşitli değişkemler açısından incelenmiş olup arlarında $p<0,05$ düzeyinde anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçların tamamı tartışma ve sonuç kısmında ayrıntılı olarak verilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Basketbol, Sportmenlik, Ölçek

POS.366 Study Over Basketball Players' Sportsmanship Behaviours in the Youth Categories
It's a fact that, nowadays, violent and unsportsmanlike behaviours are seen frequently. In many sports, unsportsmanlike, unethical and out-of-sports-ethics behaviours are being seen regardless of the age of the athelete. Especially when it's taken into consideration that players who compete in youth categories, will be the ones who will shape the sports environment of the country one day; it's easier to understand the importance of the term; "Sportsmanship Behaviours". The aim of this study, is to analyse Sportsmanship Behaviours of the active basketball players, who compete in youth categories. The method used in this study, in order to specify Sportsmanship Behaviours of the basketball players, is survey. The method of survey, is the SPORTSMANSHIP BEHAVIOURS SCALE, which was studied over its validity and confidentiality by KOÇ (2013) and it's Alfa Coefficient was stated as 0.88. The scale used in the survey, is a Likert type scale of 5; which was made in a total of 22 questions. The survey was applied on 148 athletes, from both gender, who participated in Regional Championship of Marmara. Data, collected in this research is analysed by a statistical software package(spss 19). The interpretations of this analysis are given in the part of "RESULTS" as of tables. The results of the analysis are examined in terms of many variants and the significant differences were detected by a $p<0.05$ between them. All the results obtained are given in the parts of "DISCUSSION" and "CONCLUSION".
Keywords : Basketball, Sportsmanship, Scale

POS.416 Üniversite Öğrencilerin Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri

Hüseyin ÖZTÜRK
Gaziantep üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı üniversiteler arası badminton müsabakasına katılan öğrencilerin bireysel yenilikçilik düzeylerini incelemek amacı ile hazırlanmıştır. Araştırma örneklemini 2015 yılında üniversiteler arası badminton müsabakasına katılan toplam 469 öğrencisi oluşturmaktadır. Öğrencilerin bireysel yenilikçilik düzeylerini belirleme için Hurt vd. (1997) tarafından geliştirilen, Kılıçer ve Odabaşı (2010) tarafından Türkçeye uyarlaması yapılan yenilikçilik ölçeğinden yararlanılmıştır. Araştırmada elde edilen vereiler SPSS 22.0 paket programından yararlanılarak istatistiksel analizler yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistikî yöntem olarak; frekans, yüzde, ortalama, standart sapma, iki bağımsız gruplar için student t-testi ve İkiden fazla bağımsız grubun karşılaştırılmasında ANOVA ve Tukey çoklu karşılaştırma testleri kullanılmıştır. Araştırma sonucunda üniversite öğrencilerinin çoğunlukla yüksek düzeyde yenilikçi oldukları, cinsiyet ve okudukları bölüm ile yenilikçiliğin alt boyutları olan fikir önderliği ve deneyime açıklık arasında anlamlı fark olduğu, yaş ile yenilikçilik toplam puanı ve tüm alt boyutları ile anlamlı fark olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Badminton sporu yapan üniversite öğrencileri sırasıyla Öncü, Sorgulayıcı, Kuşkucu, Gelenekçi kategorilerinde bulunmaktadırlar.
Anahtar Kelimeler : Anahtar Kelimeler: Yenilik, Bireysel Yenilikçilik, Spor, Üniversite.

POS.416 Individual Innovativeness Levelsof University Students

This study prepared for analyzing the individual innovativeness levels of the students who participate in interuniversity badminton competition. Research sample consists total of 469 students who participate ininteruniversity badminton competition in 2015. Innovativeness scale, which was developped by Hurt et al (1997) and made adaptation in Turkish by Kılıcer and Odabası (2010),used for determining individual innovativeness levels of the students. The datas obtained in this study statistically analysed by using SPSS 22.0 package software. In data evaluation; frequency, percentage, average, standard deviation used as statistical method, student t-test used for two independent groups, ANOVA and Tukey multiple comparison tests used for comparing more than two independent groups. As a result of the study, it is concluded that university students are mostly high level of innovativeness; there is a significant difference between their gender and department and also between sub-dimensions of innovativeness which are ; opinion leader&openness to experience; there is a significant difference between age and total point of innovativeness and all its sub-dimensions. University students who plays badminton, take place respectively in categories of Initiator, Interrogator, Sceptical and Traditionalist.
Keywords : Innovation, Individual Innovativeness, Sport, University

POS.452 ODTÜ Spor Tesislerini Kullanan Kişilerin Egzersiz Bağımlılık Düzeylerinin Cinsiyete ve Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi

Ahmet Buğra GÖZELLER, Settar KOÇAK
Odtü, Eğitim Fakültesi/Beden Eğitimi ve Spor Bölümü,Türkiye

ÖZET
Günümüzde egzersiz birçok yönden faydalı kabul edilmektedir. Ancak, uygun görülen düzeyin üzerinde yapılan egzersiz, psikolojik ve fizyolojik sorunlara neden olabilmekte ve bu durum egzersiz bağımlılığının sonucu olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışma Orta Doğu Teknik Üniversitesi Spor Tesisleri'nde spor yapan kişilerin egzersiz bağımlılığı düzeylerinin, cinsiyete ve eğitim düzeyine göre araştırılmasını amaçlamaktadır. Çalışmanın örneklemi ODTÜ Spor Tesisleri'ni kullanan 113 Erkek ve 58 kadın toplamda 171 gönüllü katılımcıdan oluşmaktadır. Çalışmada Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği -21 kullanılmıştır. Katılımcılar bu ölçekle bağımlı, bağımlı olmayan semptomatik ve bağımlı olmayan asemptomatik olarak 3 sınıfta, cinsiyet ve eğitim durumları göz önüne alınarak gruplandırılmıştır. Katılımcılar 18 yaşının üzerinde olup yaş ortalamaları 26,15 dir. 116 katılımcının Lisans düzeyinde, 34 katılımcının Y.Lisans, 13 Katılımcının Doktora ve 8 katılımcının Lise düzeyinde oldukları tespit edilmiştir. Katılımcıların %6,4 ü egzersiz bağımlılığı risk grubunda, %53,8 i bağımlı olmayan semptomatikler ve % 39,8 i ise bağımlı olmayan asemptomatikler olarak değerlendirilmiştir. 113 erkekten 10'u bağımlı, 65'i bağımlı olmayan semptomatik 38'i bağımlı olmayan asemptomatik olduğu saptanmıştır. 58 kadından 1'i bağımlı, 27'si bağımlı olmayan semptomatik, 30'u bağımlı olmayan asemptomatik olarak belirlenmiştir. Çalışmanın sonuçlarına göre eğitim seviyesi değişkenine göre egzersiz bağımlılık düzeyinde farklılıklar görülmektedir. Ayrıca, bu çalışmada cinsiyete göre egzersiz bağımlığı düzeyinin büyük bir değişkenlik gösterdiği ve erkeklerin kadınlardan daha çok egzersiz bağımlısı olduğu da görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Egzersiz, Bağımlılık.

POS.452 The Investigation of Dependency Level of Participants in Terms of Gender and Education Level In METU Sports Center

Nowadays, it is highly accepted that exercise is beneficial in terms of many ways. If the exercise is done more than expected level, it might cause psychological and physiological disorders, and it is defined as exercise dependency. The purpose of this study was to examine exercise dependency level of sports facility members of Middle East Technical University (METU) in terms of gender and educational level. There were 171 (113 male and 58 female) subjects took part in this research voluntarily. Data were collected by using exercise dependence scale-21 (EDS-21). This scale allows researcher to classify participants into three different category; a) dependent, b) nondependent symptomatic, and c) nondependent asymptomatic respectively. Participants were over the age of 18 and their mean age was 26, 15. Education level of participants was 116 graduate, 34 master students, 13 PhD students and 8 high school students. Results showed that 6.4 % of participants at risk for exercise dependence, 53.8 % nondependent symptomatic, 39.8 % nondependent asymptomatic. According to gender of participants, 10 of 113 male are dependent, 65 nondependent symptomatic, 38 nondependent asymptomatic. For female participants, one of 58 is dependent, 27 nondependent symptomatic and 30 nondependent asymptomatic. As a conclusion, it has been determined that exercise dependency level of participants are different in terms of education level and gender. Moreover, male participants are more exercise dependent than female participants.
Keywords : Exercise, Dependency.

POS.475 Yerel Yönetimlerde Antrenör ve Yöneticilerin Zihinsel Engellilerde Sporun Etkilerine Yönelik Farkındalığı

Pınar GÜZEL[1], Hülya ÜNLÜ[2], Kadir YILDIZ[1], Mert ÖZTÜRK[1]
1 Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, yerel yönetimlerde çalışan antrenör ve yöneticilerin, spor ile zihinsel engelli bireylere neler kazandırabildiğinin farkındalığının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, tarama modelinin kullanıldığı bir çalışmadır. Tarama modeli, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımıdır. Araştırmada çalışma grubunu; İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin büyük yerel yönetimlerinden bir tanesine bağlı olan Olimpik Yüzme Havuzu, Tenis Kulübü ve Engelliler Merkezi'nde görev yapan antrenör ve yöneticiler oluşturmaktadır. Çalışma grubunun seçiminde araştırmacıya yakın olan ve erişiminin kolay olmasından dolayı; amaçlı örnekleme yöntemlerinden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışma grubu üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Bölümleri dışından mezun olan 82 kadın ve 118 erkek olmak üzere toplam 200 katılımcıdan oluşmaktadır. Çalışmada, İlhan ve Esentürk (2015)'in geliştirdiği Zihinsel Engelli Bireylerde Sporun Etkilerine Yönelik Farkındalık Ölçeği (ZEBSEYFÖ) anketi kullanılmıştır. Katılımcıların farkındalık düzeyleri, cinsiyet, ailede zihinsel yetersizliğe sahip bireyin bulunma durumu ve engel türü, engelliliğe yönelik bir eğitime sahip olup olmama durumu ve katılımcıların spor yapma durumları açılarından karşılaştırılmalar yapılmıştır. Elde edilen verilerin istatistiksel gösterimlerinde betimsel istatistiklerden; yüzde dağılımları, aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri kullanılmıştır. Araştırmada gruplar arası ortalamaların karşılaştırmalarında T-testi ve Oneway Anova testi tercih edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre; cinsiyet, katılımcıların spor yapıp yapmama durumları açısından istatistiksel anlamda anlamlı sonuçlar elde edilememiştir ($p>0.05$). Buna karşın; engellilere yönelik olarak bir eğitim alıp almama, ailede zihinsel yetersizliğe sahip bireyin bulunma durumu ve engel türleri arasında anlamlı farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, ailesinde engelli birey bulunan ve engellilerde beden eğitimi ve spor eğitimi alan katılımcıların zihinsel yetersizliğe sahip bireylerde spor etkilerine yönelik farkındalık düzeylerinin yüksek olduğu ifade edilebilir.
Anahtar Kelimeler : Engelliler Ve Spor, Zihinsel Engellilik, Yerel Yönetimler Ve Farkındalık, Yerel Yönetimler Ve Spor

POS.475 Coaches' and Managers' Awareness Towards Impact of Sports on Handicapped People in Local Governments

In this study, it was aimed to review the awareness of coaches and managers working in local governments about what mentally challenged individuals can gain with sports. This research is a study that uses scanning model. Scanning model is research approach aims to describe past or present existing situations as it is. In the research, the study group consist coaches and managers working at one of the biggest local government of Izmir Municipality's Olympic Pool, Tennis Club and Center for Disabilities. Easily accessible sampling method within purposeful sampling method was used while choosing study group due to its closeness to researcher and easy access. The study group consist a total of 200 participants including 82 women and 118 men who graduated from outside the Physical Education and Sports departments. In the research, "Awareness Scale Towards Sports Effect for Mentally Challenged Individuals" developed by İlhan and Esentürk (2015) was used. Comparisons were made in terms of awareness levels of participants, having an individual with disabilities in the family and disability type, having an education towards disability and participators' situation for doing sports. Percentage distribution, arithmetic mean, standard deviation within descriptive statistics was used for statistical representation of the obtained data. In the research, T-test and Oneway Anova was preferred for comparing inter-group means. According to obtained findings; statistically meaningful results weren't achieved for participators' sex and situation for doing sports ($p>0.05$). In spite of this; it was determined that there are meaningful differences between having an individual with disabilities in the family and types of disabilities. As a result, it can be expressed that participators who has an individual with disabilities in its family and training about physical and sports education for people with disabilities has high awareness level for sports effects towards individuals with mental disability.
Keywords : The Handicapped and Sport, Mental Disability, Local Governments and Awareness, Local Governments and Sport

POS.612 Spor Pazarlamacıları İçin Yeni Bir Strateji: "İçerik Pazarlaması"

Zafer ÇIMEN[1], Cengiz ÇOKPARTAL[2]
1 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Karabük Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Son yirmi yılda yaşanan teknolojik gelişmeler, interneti ve sosyal medyayı günlük yaşamın bir parçası haline getirmiştir. İnsanların tüm dünyadaki gelişmelerden anında haberdar olması, sosyal medya üzerinden yorum yapabilmesi ve paylaşımda bulunabilmesi etkileşim ve iletişim sürecinde değişimler yaşanmasına neden olmuştur. Bu değişimler, iş dünyasında "teknoloji" kullanımını pazarda var olabilmek, müşteri ilişkilerini güçlendirmek, hedef ve amaçları belirlemek üzerine izleyeceği stratejilerde önemli hale getirmiş ve teknoloji temelli ticaret pazarlama alanında büyük ilgi görmeye başlamıştır (Koiso-Kanttila, 2004). İnternetin başlattığı bu değişim süreci markaların potansiyel müşterilerle bağ kurmasını sağlamak için yeni bir strateji olarak "içerik pazarlaması" kavramının ortaya çıkmasını sağlamıştır. "İçerik pazarlaması" hedef kitlenin dikkatini çekecek ve onları elde tutacak, değerli, konuyla ilgili ve sürekli içerik oluşturma ve bunları yayma faaliyeti olarak tanımlanmaktadır (contentmarketinginstitute.com/getting-started). Özellikle, insanların sürekli reklamlara maruz kaldığı ve rahatsız olduğu pazar ortamında kaliteli ve değer yüklü içerikler oluşturarak potansiyel müşterilerle bağ kurmaya katkı sağlayan "İçerik pazarlaması" önemli bir pazarlama stratejisi olarak görülmektedir. Markaların alanda uzmanlıklarını gösteren bilgilerin değişik mecralarda paylaşmasına dayanan bu strateji, temelde marka hikayesinin paylaşılmasının markanın güçlenmesine sürekli biçimde katkı sağlayacağı düşüncesine dayanmaktadır (Leibtag, 2013). Bu yolla kurulan bağ ile gerçekleşecek olan satın alma davranışı da markanın ve pazarlamanın ulaşmak istediği amaca hizmet etmiş olacaktır. İnsanların, takımlara ve sporculara karşı beslediği mantıksız tutkular sporun benzersiz özelliklerindendir (Hoye vd., 2006). "İçerik pazarlaması" stratejisi çerçevesinde oluşturulacak hikayelerin, bu tutkuları bireylerin kulüpleriyle veya ilgili spor dalıyla daha uzun süreli bağlar kurulmasını sağlamada önemli bir araç olarak kullanabileceği görülmektedir. Bu yolla oluşacak bağlar kulüplerin kar amacına yönelik beklentilerini karşılayacak satın alma davranışlarının da ortaya çıkmasını sağlayacaktır. Bu bilgiler ışığında çalışma, son dönemlerde önem kazanan "içerik pazarlama"sının günümüzün etkili iletişim aracı dijital mecralarda kullanılmasıyla spor sektöründe hedeflenen pazar amaçlarına nasıl katkı sağlayacağını ortaya koymaktadır.
Anahtar Kelimeler : İçerik Pazarlaması, Pazarlama, Spor

POS.612 A New Strategy For Sport Marketers: "Content Marketing"

Technological developments have transformed internet and social media into a part of daily life. Comments and shares of people on social media and being aware of the world instantly have led to changes in process of interaction and communication. These changes have made using technology important in business in order to follow strategies for surviving in the market, reinforcing public relations and determining goals so, technology based business has attracted attentions in marketing (Koiso-Kanttila, 2004). This changing process led by internet has revealed the concept of "content marketing" as a new strategy which helps brands to engage with potential customers. "Content marketing" is defined as creating and distributing valuable, relevant and consistent content to attract and acquire a clearly defined target group (contentmarketinginstitute.com/getting-started). Especially, content marketing is seen as an important marketing strategy which contributes to engage with potential customers by providing quality and valuable content where people get irritated to be exposed continuous advertisement. This strategy, which roots in sharing expertness information in variable media, is constitutively based on the idea of sharing brand's story to reinforce the brand consistently (Leibtag, 2013). Purchasing behavior occurred by this engagement will fulfill goals of brands and marketing. Phenomenon of people developing irrational passions for sporting teams and athletes is one of the unique features of sport (Hoye vd., 2006). Stories created by content marketing strategies can be used as an important instrument to provide long lasting engagement between individuals and teams or related sports. This engagement will provide purchasing behavior which meets profit expectancies of clubs and organizations. In light of this information the study presents how "content marketing" contributes goals of market in sport business by using digital media.
Technological developments have transformed internet and social media into a part of daily life. Comments and shares of people on social media and being aware of the world instantly have led to changes in process of interaction and communication. These changes have made using technology important in business in order to follow strategies for surviving in the market, reinforcing public relations and determining goals so, technology based business has attracted attentions in marketing (Koiso-Kanttila, 2004).
Keywords : Content Marketing, Marketing, Sport

POS.615 Avrupa Spor Eğitimi'nin Türkiye Futbol Süper Ligi'ne Yansımaları

Halil Evren ŞENTÜRK
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, Avrupa spor eğitimi temelinde yetişmiş profesyonel futbol oyuncularının Türkiye Futbol Federasyonu Spor Toto Süper Ligi'ne son beş yılda vermiş oldukları katkının incelenmesidir. Çalışmanın evrenini bu lige son beş yıldır katılan tüm spor kulüplerinin profesyonel futbol oyuncuları oluşturmaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tekniği ile kurgulanan çalışmada kullanılan verilere Türkiye Futbol Federasyonu tarafından verilen izin ile elektronik ortamdan ulaşılmıştır. Toplam 3675 lisanslama işleminin yapıldığı son beş sezondan elde edilen verilere sıklık, ki-kare, bağımsız örneklemler t-testi, pearson korelasyon ve tek yönlü varyans analizleri uygulanarak istatistiksel olarak *p*<,05 düzeyinde anlamlı farklılık ve ilişkiler aranmıştır. Yapılan analizler sonucunda beş sezon boyunca yapılan toplam 3675 lisanslama işleminin %14,64'ünü (538 lisans) Avrupa'da spor eğitimi almış Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan, %17,12'sini (629 lisans) ise Avrupa ülkelerinin vatandaşı olan futbol oyuncuları adına yapılan lisans işlemleri oluşturmaktadır. Tüm sezonlarda 31 ve üzeri müsabakada oynayan 303 oyuncudan %14,52'si (44 oyuncu) Avrupa'da spor eğitimi almış Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan, %28,71'i (87 oyuncu) ise Avrupa ülkelerinin vatandaşı olan futbol oyunculardır. Bu sezonlarda 5 ve üzeri gol atan 295 oyuncunun %14,57'si (43 oyuncu) Avrupa'da spor eğitimi almış Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan, %32,88'i (97 oyuncu) ise Avrupa ülkelerinin vatandaşı olan futbol oyuncularıdır. Bu sezonlarda 5 ve üzeri sarı kart gören 594 futbol oyuncusunun %15,99'u (95 oyuncu) Avrupa'da spor eğitimi almış Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan, %23,73'ü (141 oyuncu) ise Avrupa ülkelerinin vatandaşı olan futbol oyuncularıdır. Kırmızı kart gören 385 futbol oyuncusunun %14,81'i (57 oyuncu) Avrupa'da spor eğitimi almış Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan, %25,45'i (98 oyuncu) ise Avrupa ülkelerinin vatandaşı olan futbol oyuncularıdır. Sonuç olarak Avrupa spor eğitimi temelinde yetişen futbol oyuncuları son beş sezonda Futbol Süper Ligi'ne diğer oyunculara oranla, olumlu eylemlerde (müsabaka sayısı, gol, vb.) daha fazla, olumsuz eylemlerde (sarı kart, kımızı kart, vb.) ise daha az katkı verdikleri tespit edilmiştir. Ayrıca nüfusa oranlanırsa eğer Avrupa spor eğitimi temelinde yetişmiş Türk oyuncular, Türkiye spor eğitimi temelinde yetişen oyunculara oranla çok daha fazla katkı vermektedir. Bu doğrultuda ülkemiz futbol eğitimlerini Avrupa spor eğitimi sistematiği ile karşılaştırmak bir zorunluluk haline gelmiştir.
Anahtar Kelimeler : Avrupa, Türkiye, Spor, Futbol, Eğitim

POS.615 Reflections of European Sports Education into the Turkish Football Super League

The purpose of this study is examining of contributions of football players who trained in European Sport Education into the Turkish Super League (TSL) for last five seasons. This study is an qualitative research. Used datas in study by author obtained from web site of Turkish Football Association. In the study, frequence, chi-square, independent samples t-test, pearson correlation and one way ANOVA analyses used and significant differences (p<,05) were be enquired. In the last five seasons, there are 538 (%14,64 of total) Turkish football players who trained in Europe and 629 (%17,12 of total) European football players in TSL. The results of this study is that European football players are more beneficial then others in the last five seasons in TSL.
Keywords : Europe, Turkey, Sport, Football, Education

POS.631 Ulusal Televizyon Kanallarında Yayinlanan Reklamların Spor Unsurları Açısından İncelenmesi

Kadir YILDIZ, Elif Feza TEKYAZMAN, Yavuz YILDIZ
Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, Ulusal TV kanallarında yayınlanan reklamları spor unsurları açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden tarama tekniği kullanılmıştır. Bu kapsamda araştırmacı tarafından uzman görüşleri doğrultusunda hazırlanılan veri toplama aracı yirmi bir gün süreyle prime time (20:00-23:00) saatlerinde, en çok izlenen dört televizyon kanalında (TV8, CNN Türk, NTV Spor, Bloomberg HT) inceleme yapmak üzere hazırlandı. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde içerik analizi yöntemi kullanıldı.Bu form ile spor reklamlarının hangi sektörler bazında ve ne kadar süreyle yayınlandığı araştırıldı. Analizler neticesinde haber ve eğlence içeriği sunan televizyon kanallarının toplam reklam sürelerinin diğer kanallara göre yüksek tespit edilmiştir. Bununla birlikte televizyon kanallarının tamamında reklamların sektörlere göre dağılımı incelendiğinde, teknoloji, banka, Gıda ve spor sektörü olmak üzere sıralandığı görülmektedir. Sonuç olarak, Televizyon kanallarının güncel gelişmeler ve temel ihtiyaçlar doğrultusunda reklam içerikleri sunduğu söylenebilir. Bununla birlikte televizyon kanalları arasında spor unsurlarının yine önemli bir role sahip olduğu ifade edilebilir. Bu süreç toplumsal boyutuyla spor endüstrisi ile televizyon kanalları arasındaki simbiyotik ilişki ile açıklanabilir.
Anahtar Kelimeler : İletişim, Reklam, Spor, Televizyon

POS.631 An Evaluation of The National Tv Channel Advertisements In Terms of Sports Content
In this study, it's aimed to research the advertising on national TV channels in terms of sport elements.
In this research, survey technique was used. Data collection tool, prepared by the researcher in according with expert opinions, was prepared to examine the prime time (20:00-23:00) of the most watched four TV channels like TV 8 CNN TÜRK, NTV SPORT, Bloomberg HT for twenty one days. For the evaluation of the data obtained, content analysis method was used. With the research forms the sport advertisements were observed in terms of sectors and time span. As a result of the analysis it is found out that the total broadcasting time of the news and entertainment channels are longer than the other channels. However, in all of the TV channels, when examining the distribution of adds in term of sectors it has been seen to be lined as technology, bank, food and sports industry. As a result, it can be said that TV channels offer advertising content in line with the basic needs. However, it can be expressed that sports elements have important rolles between TV channels.
Keywords : Communication, Advertising, Sports, Television

POS.645 Sportif Etkinliklere Katılan Üniversite Öğrencilerinin İletişimci Biçimleri İle Özgüven Tutumları Arasındakı İlişkinin İncelenmesi

Yavuz YILDIZ, Özge ADA, Kadir YILDIZ
Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, sportif etkinliklere katılan üniversite öğrencilerinin özgüven düzeylerinin iletişimci biçimleri üzerindeki etkisini belirlemektir. Çalışmanın araştırma grubu Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 148 kadın ve 297 erkek öğrenci olmak üzere toplam 445 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Norton (1978,1983) tarafından geliştirilen, Dursun ve Aydın (2011) tarafından da Türkçe 'ye uyarlanması yapılan İletişimci Biçimleri Ölçeği ve Akın (2007) tarafından geliştirilen Özgüven Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizi aşamasında gruplar arası ortalamaların karşılaştırılmasında Independent Sample t-test ve ANOVA, Özgüvenin, iletişimci biçimleri üzerindeki etkisini araştırmak için Çoklu Regresyon Analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda iletişimci biçimleri alt boyutlarından sözsüz iletişim kuran alt boyutunda cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Sportif etkinliklere katılan üniversite öğrencilerinin özgüven düzeylerinin iletişimci biçimleri üzerinde etkisinin olduğu tespit edilmiştir. Katılımcıların iç özgüven düzeylerinin, iletişimci biçimleri alt boyutlarından etki bırakan, tartışmacı, ilgili, sözsüz iletişim kuran ve açık değişkenleri üzerinde etkisi olduğu, dış özgüven düzeylerinin ise iletişimci biçimleri alt boyutlarından etki bırakan, tartışmacı, sözsüz iletişim kuran ve açık değişkenleri üzerinde etkisi olduğu bulunmuştur. Sonuç olarak, kadınların iletişimci biçimleri düzeyinin erkeklerin iletişimci biçimleri düzeyinden daha yüksek olduğu, özgüven tutumlarının ise cinsiyet değişkeni açısından bir farklılık göstermediği; kadınların iç ve dış özgüven düzeylerinin erkeklere oranla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda bireylerin hem iç hem de dış özgüven tutumlarının iletişimci biçimleriyle etkileşim içerisinde olduğu söylenebilir.
Anahtar Kelimeler : İletişim, Kişilerarası Iletişim, Spor, özgüven.

POS.645 Examining The Relationship Between Self-Confidence and Communication Styles of University Students Participating In Sporting Events

The aim of this research is to determine the effects of the communication styles of students participating in the sport activities on self-confidence. The study group contains 148 women and 297 men, totally 445 students. Communication Styles Scale, developed by Norton (1978, 1983) and adopted to the Turkish by Dursun and Aydın (2011), was used as the data collection tool in the research and Self-Confidence Scale, developed by Akın (2007) was used. Independent sample t-test and Anova was used for data analyses. In order to describe the effects of communication style on self-confidence, multi regression analysis was used. In the result of the study, a meaningful difference was found about the gender variable. The level of self-confidence of the students, participated in the sportive activities, are effective on the styles of communicator. It found that the sub-dimensions of communicator style, like impression leaving, contentious, attentive, animated and precise has an affect on the internal self confidence level of the participants, similarly effective, contentious, attentive, animated and precise have an affect on the external self confidence level. As a result, the level of the communication style of female participants are higher than males. In addition there is no difference between the men and women about the attitudes of self-confidence. It's detected that the internal and the external level of self-confidence of women is higher than men. The result of the data it can be said that the internal and the external self-confidence level of the individuals is interaction.
Keywords : Communication, Interpersonal Communication, Sport, Self-confidence

POS.707 Futbol Hakemlerinin Mesleki Öz-Yeterlilik Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Ahmet DINÇ[1], Rüçhan IRI[2]
1 Iğdır üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye
2 Ömer Halis Demir Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmada, futbol hakemlerinin mesleki öz-yeterliliklerini değerlendirmek ve klasman farklılığının, mesleki deneyimin, yabancı dil bilme düzeyinin ve ikinci bir mesleğe sahip olmak gibi bazı kişisel değişkenlerin, hakemlerin mesleki öz-yeterliliklerini değerlendirilmeleri üzerindeki etkisini ortaya koymak amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini Türkiye Futbol Federasyonu 10. Bölge'ye bağlı olarak farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemleri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ulaşılabilir evrendeki, Türkiye Futbol Federasyonu 10. Bölge'ye bağlı olan 8 ilde görev yapan 78 klasman hakemi oluşturdu. Araştırmada veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan bir anket kullanılmıştır. Birinci bölümde, hakemlik klasmanı, mesleki deneyim (hakemlik süresi), yabancı dil bilme düzeyi, ikinci meslek, eğitim durumu gibi katılımcıların kişisel bilgilerini sorgulayan ifadeler bulunurken, ikinci bölüm Schyns ve Von Collani (2002) tarafından geliştirilmiş ve araştırmacılar tarafından Türkçeye adaptasyonu yapılmış olan Mesleki Öz-Yeterlilik Ölçeği'nden oluşmuştur. Verilerin analizinde normal dağılım testi sonrasında parametrik olmayan fark testlerinden Mann-Whitney U testi ile Kruskal-Wallis H testi uygulanmıştır. Kişisel değişkenlerden yaş, mesleki deneyim ile mesleki öz-yeterlilik düzeyleri arasındaki ilişkiyi ortaya koymak içinde Pearson korelasyon testi uygulanmıştır. Analizler, yabancı dil bilen hakemlerin mesleki vizyon düzeylerinin yabancı dil bilmeyen hakemlerin mesleki vizyon düzeylerinden anlamlı bir şekilde yüksek olduğunu ortaya koymuştur, (t=1.98; p=<0.05). Ayrıca bulgular, hakemlerin aylık ortalama gelirleriyle mesleki yeterlilikleri, (r=.275, p<0.05), mesleki vizyonları, (r=.333, p<0.01) ve mesleki güvenleri, (r=.296, p<0.01) arasında, hakemlerin yaşları ile mesleki vizyon, (r=.294, p<0.01) ve mesleki güvenleri, r=.348, p<0.01 arasında, mesleki deneyim ile mesleki vizyonları, (r=.260, p<0.05) ve mesleki güvenleri, (r=308, p<001) arasında pozitif anlamlı ilişki olduğunu ortaya koymuştur.Sonuç olarak; futbol hakemleri üzerinde yapılan bu araştırma, maddi refah düzeyinin, bireysel olarak kendini geliştirmenin (yabancı dil bilmek) ve meslekte daha uzun süreli tecrübe sahibi olmanın çalışanların genel mesleki yeterlilik algılarında pozitif bağlamda etki yaptığını ortaya koymuştur.
Anahtar Kelimeler : Futbol, Mesleki Deneyim, Yabancı Dil, Mesleki Vizyon, Mesleki Güven

POS.707 An Analyses On Football Referees Occupational Self-Efficacy Levels

The purpose of the study was to analyze the occupational self-efficacy of football referees and to determine classification difference, occupational experience, foreign language level, and second occupation variables effect on occupational self-efficacy. The population of the study was composed of football referees from different classifications who officiated in Turkish Football Federations 10th region. The sample consisted of 78 classification referees who officiated in 8 city which were connected to Turkish Football Federation 10th region. A questionnaire which was composed of two section was used as data collection instrument. The first part of the questionnaire was composed of items questioning demographic information such as referee classification, occupational experience, foreign language communication ability, second job and education level. Second part of the questionnaire was composed of Turkish adapted version of Occupational Self-Efficacy Scale developed by Schyns and Von Collani (2002). In the data analysis process, normality tests was conducted to the data and according to the results to determine differences between groups Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis H test were used. To determine the relationship between demographic variables such as age, income, occupational experience and occupational self-efficacy level Pearson Correlation Coefficient test was conducted. Findings revealed that the occupational self-efficacy levels of referees who had the ability of communicating in foreign language were significantly higher than the referees who do not have the ability, (t=1.98; p=<0.05). Additionally, findings pointed positive significant relationship; between referees income level and occupational efficacy levels, (r=.275, p<0.05), between income level and occupational vision, (r=.333, p<0.01), between income level and occupational confidence, (r=.348, p<0.01), between occupational experience and occupational vision, (r=.260, p<0.05) and between occupational experience and occupational confidence, (r=308, p<001). As a conclusion, recent study, which was conducted on football referees, emphasized that welfare level, self-improvement (communication ability in foreign language) and having longer work experience had positive effect on subjects' general occupational efficacy levels.
Keywords : Football, Work Experience, Foreign Language, Occupational Vision, Occupational Confidence.

POS.709 Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü'ne Bağlı Tesislerin Kullanıcı Memnuniyeti Üzerine Bir Araştırma

Hülya ÜNLÜ[1], Pınar GÜZEL[2], Ayşegül KARA[2], Zehra ÇELIK[2]
1 Gedik Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanın amacı, Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü (GHSİM)'ne bağlı spor tesislerinde düzenlenen etkinliklere dair algılanan ve beklenen hizmet kalitesini incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu; bir büyükşehir olan Manisa ilinin faaliyetlerindeki 8 tesisi kullanan yönetici, hakem, antrenör, sporcu ve seyirciler oluşturmaktadır. Çalışma grubunun seçiminde araştırmacıya yakın olan ve erişiminin kolay olmasından dolayı; amaçlı örnekleme yöntemlerinden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışma grubunu; idareci veya katılımcı olarak Manisa ilinde bulunan 8 spor tesisini kullanan 162'i kadın, 238'i erkek olmak üzere 400 katılımcı oluşturmaktadır. Çalışmada, Aycan (2005) tarafından gençlik merkezlerine yönelik olarak geliştirilen "Gençlik Merkezlerinde Algılanan Hizmet Kalitesi Ölçeği" kullanılmıştır. Katılımcıların spor tesislerinde algılanan hizmet kalitesi; fiziksel çevre kalitesi, etkileşim kalitesi, çıktı kalitesi, cinsiyet, eğitim durumları, yaşları, branş ve katılımcıların tesiste bulunma amaçları açısından çeşitli karşılaştırılmalar yapılmıştır. Elde edilen verilerin demografik özelliklerinin gösteriminde ve gruplar arası ortalamaların karşılaştırılmasında yapılan T-testi, Anova testi ve korelasyon testleri için SPSS 18 istatistik paket programı tercih edilmiştir. Değişkenler arası ilişkilerin ortaya çıkarılması korelasyon testiyle ortaya konulmuştur. Bulguların analizi sonucunda gruplar arasında değişkenler açısından farklar bulunmaktadır. Örneğin; hiyerarşik düzende yer alan yönetici ve antrenörler kurum içi etkileşim kalitesini orta düzeyde değerlendirirken, sporcu yakınları ve seyirciler bir dış göz olarak bu iletişimi daha yüksek olarak belirtmişlerdir. Diğer taraftan sporcu ve hakemler ise diğer gruplara göre etkileşim kalitesini anlamlı bir şekilde daha düşük olarak değerlendirdikleri tespit edilmiştir. Sonuç olarak; yönetici ve antrenörler hizmet kalitesini orta düzeyde yeterli bulurlarken; bir bakıma bu hizmetin dış müşterisi olan sporcu ve hakemler ise etkiletişim kalitesini daha düşük olarak değerlendirdikleri ortaya çıkmaktadır. Gençlik Hizmetleri Spor İl Müdürlüklerinin çok taraflı olarak hizmet kalitesini arttırıcı tedbirler alması araştırma sonucunda önerilmektedir.
Anahtar Kelimeler : Yerel Yönetimler, Spor Örgütlenmeleri, Spor Tesisleri, Kullanıcı Memnuniyeti

POS.709 A Research Based On User Content Relating The Facilities of Provincial Directorate of Sports and Youth Services

The aim of this research is to review perceived and expected service quality regarding the activities organized by the Provincial Directorate of Sports and Youth Services. Study group of the research are managers, referees, coaches, athletes and spectators who use the 8 facilities of Manisa metropolis. When selecting the study group, easily accessible sampling method within purposeful sampling method was used due to its closeness to the researcher and the its ease of access. A total of 400 participants form the study group including 162 women and 238 men who use the 8 facilities of Manisa province as a manager or a participator. In the study, "Scale of Perceived Service Quality in Youth Centers" developed by Aycan (2005) and towards youth centers was used. Various comparisons were made in terms of perceived service quality, physical environment quality, interaction quality, output quality and their sex, educational status, age, specialty, purpose of being in the facilities. SPSS 18 Packaged Statistics Program was preferred for T-test, Anova test and Correlation tests while projecting demographic properties and comparing between-groups mean. The discovery of relationships between variables was revealed with correlation test. As a result of the analysis of findings, there are differences in terms of variables between groups. For instance; while managers and coaches partaking in the hierarchical order evaluate in house interaction quality as medium, athletes' relatives and spectators, as an outside opinion, indicate quality of this communication as higher. On the other hand, it was determined that the athletes and referees evaluate interaction quality as lower to the other groups in a meaningful way. As a result; it's revealed that while managers and coaches find service quality sufficient as medium, athletes and referees who are in a way a foreign costumer to this service evaluate interaction quality as lower.Taking measures to increase the multilateral service quality of the Provincial Directorate of Sports and Youth Services is suggested in the research results.
Keywords : Local Administrations, Sport Organizations, Sport Facilities, User Satisfaction

POS.760 Üniversite Öğrencilerinin Çevreye Yönelik Tutumları

Emrah PEHLIVAN, Funda KOÇAK, Seçkin DOĞANER
Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin çevreye yönelik tutum düzeylerini çeşitli değişkenlere göre incelemektir. Araştırmanın evrenini Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi [SBF] öğrencileri ve Gölbaşı Polis Akademisi Kampüsünde öğrenim gören Polis Akademisi Fakülte ve Yüksek Okulları [FYO] öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise anılan evren içerisinden tesadüfi yöntem ile seçilmiş 179 kadın (*Myaş*= 22.01; *SD*= 2.19), 251 erkek (*Myaş*= 23.25, *SD*= 2.43) olmak üzere 430 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu ve Dunlop ve arkadaşları (2000) tarafından geliştirilen tarafından geliştirilen "Yeni Ekolojik Paradigma" (NEP) ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada verilerin normal dağılım gösterip göstermediğine Shapiro Wilk testi ile bakılmıştır. Veriler, betimsel istatistik teknikler ve ilişkisiz t testi ile analiz edilmiştir. Sonuç olarak, doğada yapılan etkinliklere katılan öğrencilerin çevreye yönelik duyarlılıkları, doğada yapılan etkinliklere katılmayan öğrencilere göre, FYO öğrencilerinin çevreye yönelik duyarlılıkları SBF öğrencilerine göre daha yüksektir. Buna karşın yapılan analizlerde, üniversite öğrencilerinin çevreye yönelik tutumlarının cinsiyete ve aktif olarak yapma durumuna anlamlı bir farklılık göstermediği görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Çevre, Tutum, Spor, üniversite öğrencisi

POS.760 University Students' Attitudes Towards Environment
The aim of this study was to examine attitudes towards the environment according to the variety of university-level students. The study is comprised of Ankara University Faculty of Sports Sciences [SBF] students and FYO students trained at the Gölbaşı Police Academy Campus. The study sample consist of 179 women (Mage=22.01; SD= 2.19), 251men (Mage= 23.25, SD= 2.19) totally forma 430 students who selected by random method. In this study personal information form and "New Ecological Paradigm" (NEP) scale which by developed Dunlop et all. (2000) was used. In this study, whether data is showing normal distribution or not were analyzed by the Shapiro Wilk test. Data were analyzed by descriptive statistical techniques and unrelated t test. As a result, sensitivity to the environment of the students participating in activities that take place in nature is higher than the students who don't participate in activities that take place in nature and sensitivity to the environment of the FYO students is higher than SBF students. However, in the analysis, it was seen that students' attitudes to environment does not show difference to gender and actively making state.
Keywords : Environment, Attitude, Sport, University Student

POS.821 İstanbul Avrupa Yakası Spor Aş. ve Belediyelerde'ki Spor Müdürlüğünde Çalışan Personelin Kullandıkları İzlenim Yönetimi Taktikleri

Hacı Şükrü TAŞTAN, Suzan DAL, Sibel DİNÇ
Istanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Araştırma, İstanbul Avrupa Yakası Spor A.Ş. ve Belediyelerdeki Spor Müdürlüğünde çalışan personellerin kullandıkları izlenim yönetimi taktikleri saptamayı amaçlayan tamamlayıcı bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini Istanbul Avrupa Yakasındaki Spor A.Ş. ve Belediyelerinde çalışanlar oluşturmaktadır. Araştırmanın örnekleminin belirlenmesinde olasılık dışı amaçlı örneklem yöntemi kullanılmıştır. Bu bağlamda araştırmanın örneklem grubunu Spor A.Ş., Eyüp ve Başakşehir Belediyesi çalışanlarından oluşmaktadır. İstanbul Avrupa Yakası Spor A.Ş. ve Eyüp ve Başakşehir Belediyelerdeki Spor Müdürlüğünde çalışan personellerin kullandıkları izlenim yönetimi taktikleri saptamayı amaçlayan araştırmamıza tesadüfi olarak seçilen toplam 200 kişi katılmıştır. Katılımcıların 89'u kadın 111'i erkektir. Yaş aralıkları ağırlıklı olarak 26-30 arasındadır. Araştırmada Kamile Demir tarafından geçerlilik ve güvenilirlik analizler yapılmış olan izlenim yönetimi ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan anket formu 5'li Likert tipi olup toplam 40 sorudan oluşmaktadır. Anket verilerine, SPSS 20 paket programı ile frekans , t-testi ve anova analizleri yapılarak anlamlılık düzeyinde değerlendirme yapılmıştır. Araştırma sonucunda katılımcıların kendileri ile ilgili izlenim yönetimi taktiklerini önemseyip önemsemediklerine yönelik çıkan sonuçlarda %97 önemsediğini %'3 ü önemsemediğini söylemiştir. Katılımcıların cinsiyete göre izlenim yönetimi taktiklerini kullanma yöntemlerinde istatistiksel anlamda farklılıklar çıkmıştır ($p<0,005$). Görev açısından bakıldığında çalışanların kullandıkları izlenim yönetimi taktiklerinde anlamlı derecede farklılıklar gözlemlenmiştir ($p<0,005$). Ayrıca çalışılan yer açısından bakıldığında kullanılan izlenim yönetimi taktikleri kullanmada anlamlı ölçüde farklılıklar gözlemlenmiştir ($p<0,005$). Sonuç olarak, katılımcıların kendini tanıtmaya yönelik izlenim yönetimi taktiklerinden en fazla kullanılan yöntem sırasıyla yardım isteme, yıldırma, niteliklerini tanıtma, vurgulama, övgü taktiği, görüş birliği taktiği, örnek olma taktiklerini kullandığı gözlenmiştir. Ayrıca kendini savunmaya yönelik izlenim yönetiminde yapılan araştırmada en fazla uygulanan taktiğin engel koyma olduğu görülmüştür. Daha sonra sırasıyla özür dileme, mazeret bildirme, yadsıma ve meşrulaştırma taktikleri saptanmıştır. Kullanılan izlenim yönetimi taktiklerinde cinsiyete, çalışılan yere ve yapılan göreve göre farklılıklar gösterdiği sonuçları ortaya çıkmıştır.
Anahtar Kelimeler : İnsan Kaynakları Yönetimi, İzlenim Yönetimi, Davranış Yönetimi

POS.821 Istanbul European Side Sports Inc. and Sports Management Municipal Employees That They Use of Staff Impression Management Tactics

Research Istanbul European Side of Sports Inc. and Sports Directorate staff working in impression management used by the municipalities is a complementary study aimed at identifying tactics. The universe agencies, research at the Istanbul European Side of Sports Inc. and they were working in the municipality. In determining the research sample unlikely purposive sampling method was used. In this context, research sample of the Sports Co., Eyup and consists of Esenyurt municipality workers. Istanbul European Side of Sports Inc. and Job and Esenyurt they use impression management tactics work of staff in the Office of Sports in the Municipality participated in a total of 200 people randomly selected in our research aimed at identifying. 89 of the participants were women and 111 were men. Age range is mainly between 26-30. The validity and reliability analyzes made by Kamila Iron impression management scale was used in this study. The questionnaire used in the survey consists of 40 questions Likert-type 5s it is. Survey data, SPSS 20 software package with frequency, t-test and ANOVA analysis were assessments made by making a significance level. The results for the participants in the results they care about themselves heed impression management tactics that care% 97% 'said that 3 were caring. the method according to the gender of the participants in a statistical sense to use impression management tactics differences increased ($p <0.005$). significant differences in terms task impression management tactics used by employees was observed ($p <0.005$). Also significantly different in use impression management tactics used terms where studied was observed ($p<0.005$). As a result, respondents most commonly used method of impression management tactics himself to promote ask for help, respectively, to intimidate, to promote the quality, highlighting, praise tactics, consensus tactic, it was observed that use the tactic as an example. Also in the survey for self-defense impression management it was found to be most frequently used tactic of putting obstacles. Then, respectively, apologies, excuses reporting, denial and justification tactics were determined. sex in the impression management tactics used, according to the working place and performed tasks that have emerged results vary.
Keywords : Human Resource Management, Impression Management, Behavior Management

POS.975 Spor Hakemlerinin İş Doyumu, Tükenmişlik ve Örgütsel Bağlılık İlişkilerinin İncelenmesi

Ercan POLAT[1], Uğur SÖNMEZOĞLU[2], Serkan KURTIPEK[3], Kadir YILDIZ[4]
1 Niğde Üniversitesi, BESYO, Türkiye
2 Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
3 Gazi Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
4 Celal Bayar Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma spor hakemlerinin iş doyumu, tükenmişlik ve örgütsel bağlılıkları arasında ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın örneklem grubunu, 20 kadın ve 118 erkek olmak üzere n=138 spor hakemi oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Dört bölümden oluşan anketin birinci bölümünde 6 maddelik kişisel bilgi formu kullanılmıştır. İkinci bölümde çalışanların iş doyum düzeylerini belirlemek için Weiss, Davis, England ve Lofguist (1967) tarafından geliştirilen ve Baycan (1985) tarafından Türkçe'ye uyarlanan Minnesota İş Doyum Ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek 12 maddelik içsel doyum, 8 maddelik dışsal doyum ve tüm maddeleri içine alan genel doyum alt boyutlarından oluşmaktadır. Anketin üçüncü bölümde ise Maslach ve Jackson (1981) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Ergin (1992) tarafından yapılan Maslach Tükenmişlik ölçeğinden yararlanılmıştır. Bu ölçek 9 maddelik duygusal tükenme, 5 maddelik duyarsızlaşma ve 8 maddelik kişisel başarı alt boyutlarından oluşmaktadır. Son olarak dördüncü bölümde Allen ve Meyer (1990), tarafından geliştirilen, Yıldırım (2002) tarafından Türkçeye uyarlanan "Üç Boyutlu Örgütsel Bağlılık Ölçeği" kullanılmıştır. Duygusal bağlılık, devamlılık bağlılığı ve normatif bağlılık olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Araştırma verilerinin çözümlenmesinde SPSS istatistik programından yararlanılmıştır. Verilere tanımlayıcı istatistikler ve hakemlerin iş doyumu, tükenmişlik ve örgütsel bağlılıkları arasındaki ilişkiler tespiti için Pearson Korelasyon Analizi yapılmıştır. Araştırmada katılımcıların %85,5'i erkek, %80,4'ü Lisans/Önlisans mezunu ve %42,8'i de futbol hakemidir. Katılımcıların yaş ortalamasının 25,75 (ss= 5,51), hakemlik yaş ortalamasının 4,10 (ss= 2,72)'dur. Araştırma sonuçlarına göre iş doyumu alt boyutları ile tükenmişlik alt boyutlarından duygusal tükenme ve duyarsızlaşma alt boyutları arasında anlamlı negatif yönlü korelasyonlar görülürken kişisel başarı alt boyutunda ise pozitif yönlüdür. Yine hakemlerin iş doyumu ile duygusal bağlılık alt boyutunda anlamlı pozitif korelasyon tespit edilmiştir. Ayrıca hakemlerin tükenmişlik alt boyutlarında duygusal tükenme ve duyarsızlaşma alt boyutları ile özellikle duygusal bağlılık alt boyutu arasında anlamlı negatif yönlü korelasyon görülürken devam bağlılığı alt boyutunda ilişki görülmemiştir.
Anahtar Kelimeler : Spor Hakemlerİ, Iş Doyumu, Tükenmişlik, örgütsel Bağlılık

POS.975 Investigation of Sports Referees' Job Satisfaction, Burnout and Organizational Commitment
This study aims to determinate relationship between sport refrees' job satisfaction, fatigue, organizational loyality. The sample of the research is 20 female and 118 male totaly 138 sport refree. The data were obtained by survey method which has four parts. First part of the survey includes 6 item of demographic data form, in second part "Minnesota Job Satisfaction Scale" which developed by Weiss, Davis, England ve Lofguist (1967) and examined for reliability and validity and adapted to Turkish by Baycan (1985) is used. This scale has two sundimensions; 12 items of internal satisfaction, 8 items of external satisfaction. The third part of the study "Maslak Fatigue Scale" is used which is developed by Maslach ve Jackson (1981) and adapted to Turkish by Ergin (1992). This scale has three subdimensions; 9 items of emotional fatigue, 5 items of depersonalization and 8 items of personal success. In the last part "Three Dimensional Organizational Loyality Scale" is used which is developed by Allen ve Meyer (1990), and adapted to Turkish by Yıldırım (2002). This scale has three subdimensions which are emotional loyality, continuity loyality, normative loyality. In analysis of the study Pearson Correlation Analysis is used to determinate the relationship between sport refrees' job satisfacton, fatigue, organizational loyality. The participation of the study are %85,5 male, %80,4 graduated and undergraduated, %42,8 football refree. The mean age of participation is 25,75 (ss= 5,51), the mean age of refrees' is 4,10 (ss= 2,72). The result of the study; there is negative correlation between job satisfaction subdimensions and fatigue's subdimensions of emotional fatigue, depersonalization and job satisfaction, positive correlation is found between personal success, emotional loyality and job satisfaction. Additionally there is negative correlation between fatigue's subdimensions of emotional fatigue, depersonalization and emotional loyality subdimension, also there is no correlation with continuity loyality subdimension.
Keywords : Sports Referees, Job Satisfaction, Burnout, Organizational Commitment

POS.979 Akdeniz Üniversitesi Öğrencilerinin Spor Tesisleri ve Spora Katilim Hakkında Düşüncelerinin Değerlendirilmesi

İlkay ORHAN, Esra AŞIK
Akdeniz Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, Akdeniz Üniversitesinde öğrenim gören öğrencilerin Üniversitenin spor tesisleri hakkındaki görüşlerini ve kullanılabilirlik durumları ile Sağlık Kültür ve Spor Dairesi Başkanlığının yapmış olduğu sportif organizasyon ve uygulamalar hakkındaki görüşlerini belirleyebilmek amacını taşımaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak anket kullanılmış ve veriler, yüzde (%) ve frekans (f) değerleri kullanılarak çözümlenmiştir. Araştırmaya Akdeniz Üniversitesinde, farklı fakülte ve yüksek okullarda öğrenim gören toplam 400 öğrenci (Bayan=158, Erkek=242) katılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %24,8'i lisanslı olarak spor yapmaktadır. Öğrencilerin spora katılım açısından % 36'sı sporcu olarak katılmakta, % 24,3'ü rekreasyon amaçlı katılmakta, %25,5'i seyirci olarak katılmakta ve %14,2'si de hiçbir şekilde spor etkinliklerine katılmamaktadır. Araştırma bulgularına göre; öğrenciler genelde tesislerin yerlerini bilmekte (%69,5) ancak çoğunluğu kısmen yeterli bulmaktadırlar (%42,3). Öğrenciler, üniversitede yapılan spor organizasyonlarını yeterli bulmamaktadır ve bu aktivitelerle ilgili duyurulardan da kısmen haberdar olmaktadır. Ayrıca araştırmada, öğrencilerin spor branşlarına katılma ve rekreasyon amaçlı spor yapma istekleri yöneticiler tarafından doğru değerlendirilmemektedir. Buna bağlı olarak öğrenciler, spor tesislerinin yönetiminin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda olması gerektiği görüşündedir (%75,5). Öğrenciler spor tesislerini çok az oranda kullanabildiklerini belirtmişlerdir (%28,2), önemli bir oran kısmen kullanabildiğini belirtmiştir (%47,3). Tesisleri kullanamama nedeni olarak da öğrenciler, tesislerdeki derslerin yoğunluğunu belirtmişlerdir (%20). Tesisleri kullananların en fazla %25'i tenis kortlarını, %20,5'i de halı sahayı kullanmayı tercih ettikleri görülmüştür. Sonuç olarak bu çalışmada; öğrencilerin spor tesisleri ve organizasyonları hakkında kısmen bilgi sahibi oldukları ancak spor tesislerini etkin kullanamadıkları görülmüştür. Ayrıca yöneticilerin öğrencilerin spor ye da sportif etkinliklere yönlendirmede yetersiz kaldıkları görülmüştür. Bunun yanında öğrenciler, spor tesislerinin mevcut yönetiminin Sağlık Kültür ve Spor Dairesi Başkanlığından Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokuluna geçmesi gerektiği görüşündedirler. Tüm bu sonuçlardan sportif organizasyon ve yönetim açısından üniversitenin öğrencilerle daha güçlü iletişim kurmaları gerektiği sonucu çıkarılabilir. Dolayısıyla üniversitede öğrenci ilgileri doğrultusunda ve geniş çapta yeni faaliyetler planlanarak uygulamaya konulmasının uygun olduğu düşünülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Üniversite, Spor Tesisi, Spora Katılım, Rekreasyon.

Pos.979 Assessment of Akdeniz University Studentes' Thoughts Abouth Sports Facilities and Join A Sports

This study aims to find out the Akdeniz Universıty students' levels of usage of the university's sport facilities and to find out their views on the sport organizations organized by the Head of Health, culture and sports. The data were collected through a questionnaire and the data were analyzed by using percentage (%) and frequency (f) values. The study sample consists of 400 students (158 females, 242 males) studying different faculty and higher schools of Akdeniz University. %24,8 of the students participated in sports as athlete with licence. %36 of students participated in sports as a athlete, %24,3 as a recreational, %25,5 as a audience. Rate of nonparticipent students were %14,2. The result of the research showed that the students know sports facilities in the university (%69,5) but they think that this facilities are partly sufficent (%42,3). Again, the students think that sports organizations are not sufficient and they are partially aware of the announcements of these activities. In addition, the students' demands for participating in sport branches and for doing rational sport are not properly assessed by managers. Thus, the students (75,5 %) are of the opinion that the management of the present sport facilities should belong to the department of Physical Education and Sports Higher School. On the other hand, ıt was found out that the students (%17) could not use the sports facilities and hight rate of students (%47,3) could use partially. Cousatively, lesson in facilities are intence (%20). Maximal use of facilities was tennis court (%25) and astroturf (%20,5). As a result, the study showed that the students had information about sports facilities and organizations but they couldn't use the sports facilities effectively. In addition, it was found out that the administrators were not effective in realizing the students' demands and in leading them to sports or sports facilities. It can be concluded that universities should have a stronger communication with students in terms of sports facilities and management. Thus, new activities should be planned and implemented in accordance with the students' interest.
Keywords : University, Sports Facility, Join A Sport, Recreation.

POS.1084 International Legal Documents Regarding Sports Contract

Saimir SHATKU, Rovena ELMAZI, Lumtor SHKRELI
Sports University of Tirana; Faculty of Physical Activity and Recreation

ABSTRACT
In the scope of today's development and importance of sport, it is essential for this industry to have a proper legal regulation. Sport is definitely seen by governments and international community as a whole as a strong social component in entertaining, connecting people and diminishing racial, ethnic and national differences. In this regard, every year many athletes move from one country to another to offer their services for sport clubs or associations entering in a labor relationship with them. This is the moment when interests of either parties may coincide or collide and an appropriate legal formalization of the relationship could save a lot of avoidable costs. That's where steams the importance of a contract accorded by the parties or a proper and detailed arrangement by law. This study's goal is to highlight the international and European legal framework dealing with Sports Contract and to compare how it is regulated in certain countries with eminent sport tradition.
Keywords : Sports Contract, Legal Framework, International Law, Sport.

SPORCU SAĞLIĞI
SPORT MEDICINE

POS.325 Kriyoterapinin Omuz Ekleminin Fonksiyonel Dengesine Etkisi

Buğra ÖNCÜ, Meryem BÜKE, Harun MEMIŞ, Fatma ÜNVER
Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Kriyoterapi, fizik tedavide akut omuz yaralanmalarında ve rehabilitasyonun bir parçası olarak sıklıkla kullanılmaktadır. Özellikle spor müsabakalarında, sporcular kriyoterapi tedavisi sonrası oyuna dönebilirler. Kriyoterapinin dominant omuz eklemi propriyosepsiyonu üzerine etkileri ölçülmüş olmasına karşın denge üzerine etkileri bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı kriyoterapinin omuzun fonksiyonel dengesi üzerindeki etkilerini belirlemektir. Bu çalışmaya gönüllü toplam 33 (11 kız 22 erkek)üniversite öğrencisi katıldı.Dominant üst ekstremite belirlendikten sonra kol uzunluğu için servikal7. vertebra-3. Parmak ucu ölçüldü. Y balance test kiti kullanılarak olguların dominant üst ekstremite için dinamik denge değerleri kaydedildi.Bu ölçümler medial-inferolateral-superolateral olmak üzere 3 yönde yapıldı.Toplam Y balance test skoru kaydedildi.20 dk acromion üzerine buz paketi (36cm×29cm ebatlarında)uygulaması yapıldıktan sonra dinamik denge tekrar ölçüldü. Bireylerin yaş ortalaması 22,24 , boy ortalaması 171,36 cm, vücut ağırlığı ortalaması 66,36 kg dı. Dominant taraf için kol uzunluğu ortalaması 85,8 cm, nondominant tarafta 85,57 cm bulundu.Bağımlı gruplarda t testi sonuçlarına bakıldığında medial (p=0,001) superolateral (p=0,004) toplam skor (p=0,002) anlamlı farkları bulunmuştur.Fakat inferolateral yönde anlamlı bir fark bulunmamıştır.Kriyoterapi uygulaması dinamik denge için inferolateral yön hariç diğer yönlerde anlamlı bir fark oluşturuyor.Kriyoterapi uygulaması omuzun dinamik denge performansını artırmaktadır.
Anahtar Kelimeler : Kriyoterapi , Omuz Dinamik Denge , Y Balance Test

POS.325 Effect of Functional Balance of Shoulder Joint of Cryotherapy

ABSTRACT
Cryotherapy is commonly used in physicaltherapy after acute shoulder injury and as part of rehabilitation. Especially in athletic events, athletes may return to play after cryotherapy treatment. The effects of cryotherapy on dominant shoulder proprioception have been assessed, yet the effects on balance are unknown. The purpose of this study was to determine the effects of a cryotherapy application on shoulder balance. Totaly 33 volunteer university students (11 femaleand 22 male) joined this study. After determining the dominant upper extremity, c7-3.metacapal length was measured .Using Y balance test kit, dynamic balance values of cases were recorded for dominant upper extremity. These measurements were made in three directions , including the medial - inferolateral – superolateral.Totaly Y balace test score was recorded.20 minutes after placing the ice packs (in size 36cm×29cm) on acromion, values were measured again. The average age of individuals was 22,24, the average height of them was 171,36 ,the average body weight of them was 66,36 .For the dominant side, the average arm length was found 85,8 cm. At non-dominant side the average arm length were found 85,57 cm. When looked to Paired Samples Test were significant differences such as medial (p=0,001) superolateral (p=0,004) totaly score(p=0,002) .But there was no significant difference in inferolateral direction. Cryotherapy application creates a significant difference for dynamic balance in the other directions, except inferolateral direction .Cryotherapy improves the dynamic balance of shoulder.
Keywords: Cryotheraphy, Shoulder Dynamic Balance, Y Balance Test

POS.667 Voleybol ve Futbolcularda Spor Sakatliğina Rastlama Sıklığı

Bahar Odabaş ÖZGÜR, Turgay ÖZGÜR, Murşit AKSOY
Kocaeli Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışma voleybol ve futbolcularda spor sakatlığına rastlama sıklığının, sakatlığın bölgesinin ve türünün tespit edilmesi amacıyla yapılmıştır.Çalışmaya, 43 voleybolcu, 62 futbolcu toplam 105 sporcu (yaş 19,8±5,30), gönüllü katılmış ve sporculara spor sakatlığı anketi (SSA) uygulanmıştır. Çalışmaya katılan 105 sporcudan 52'si (49,5%) daha önce spor yaralanması geçirdiğini, 53'ü (50,5%) ise daha önce yaralanma geçirmediğini belirtmiştir. Sakatlığın en sık olarak alt eksremitede (%88,5) ve yine en sık olarak burkulma (38,5%) şeklinde ortaya çıktığı tespit edilmiştir. Spor sakatlığının en sık olarak (53,8%) müsabaka esnasında olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca futbolcularda en fazla sakatlanma sebebinin müsabaka esnasında rakip oyuncudan kaynaklandığı (%66,7) kaydedilirken, voleybolcularda ise sporcunun kendisinden kaynaklı olduğu (%61,5) tespit edilmiştir. Antrenman esnasında sakatlanma oranları futbolcular (%78,6) ve voleybolcular için (%90) benzerdir ve sporcunun kendisinden kaynaklanmaktadır. Sakatlık sonrası futbolcuların altı hafta veya sonrasında (%48,3), voleybolcuların ise bir haftadan az (%30,4) bir sürede sportif aktiviteye geri döndüğü tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler : Spor, Sakatlık, Voleybol, Futbol

POS.667 The Analysis of Sports Injury Frequency, Type and Region of Volleyball and Football Players

ABSTRACT
This study analyzes sports injury frequency, type and region in 105 volunteered athletes.43 volleyball and 62 football players were assigned to the study. Sports injury survey (SIS) was carried out on subjects (n=105). 52 of applicants reported that they had history of sport injuries and 53 of applicants reported that they didn't have any history of sport injuries. It was found that most of the injuries were reported as lower limb injuries and most of the type of injuries was sprains. Injuries mostly occurred as in-game injuries. It was also found that source of injury in football players mostly occurred as in-game caused by the opponent while volleyball players' injury was mostly self-inflicted. The ratio of in-training and opponent based injury in football players was %78,6 and volleyball players was %90. The treatment and full recovery process of injury took 6 weeks or more in football players (%48,3) despite it took less then a week in volleyball players(%30,4).
Keywords : Sport, Injury, Volleyball, Football

POS.671 Sporcularda Mouthguard (ağız koruyucu) Kullanim Alışkanlığı'nın İncelenmesi

Bahar Odabaş ÖZGÜR, Murşit AKSOY, Turgay ÖZGÜR, Arda ÖZTÜRK
Kocaeli Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu araştırma, sporcularda mouthguard (ağız koruyucu) kullanım alışkanlığını incelemek amacıyla yapılmıştır. Denek grubunu 115(43 voleybol, 62 futbol, 10 basketbol) sporcu oluşturmaktadır. Araştırmada mouthguard kullanım anketi uygulanmıştır. İstatistik analiz sonucunda, eğitim düzeyi değişkeniyle mouthguard kullanımı arasında anlamlı fark bulunmamışken ($p>0.05$) spor branşı değişkeniyle anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$). Araştırmada 8 sporcunun mouthguard (ağız koruyucu) kullandığı tespit edilmiş ve bir sporcu kullanma nedeni olarak dental sorununu gösterirken diğer sporcular neden olarak sakatlıktan korunmayı göstermişlerdir. Sporcular sakatlıktan korunma aracı olarak mouthguard kullanmalı ve önemini her zaman akılda tutmalıdırlar.
Anahtar Kelimeler : Mouthguard, Spor, Sakatlık

POS.671 The Investigation of Mouthguard Usage in Athletes

ABSTRACT
The purpose of this research was to investigate mouthguard usage and its variables in athletes. The research group consist of 115(43 volleyball, 62 football, 10 basketball) athletes. Mouthguard usage questioneer was carried out to subjets. The questionnaire results showed that only 8 out of 115 athletes used moutguards. One athlete gave the reason of dental problems for wearing mouthguard and others have pointed out protective aspects of mouthguards. Where there was a significant difference was found between mouthguard usage and sport branch variable ($p>0.05$) no significant difference was found between education level and mouthguard usage ($p<0.05$). Athletes should always keep in mind the importance of wearing a mouthguard as one of the old saying goes, "An ounce of prevention is worth a pound of cure.".
Keywords : Mouthguard, Sports, Injury

POS.830 Genç Futbolcularda Ayak Taban Alanı ve Farklı Denge Testleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Özlem KILIÇ, Fatma ÜNVER, Utku KUŞOĞULLARI, Eylem ÇELİK
Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı,futbolcularda ayak taban alanının dengeyle arasındaki ilişkiyi belirlemektir. Çalışmaya 20 erkek futbol oyuncusu gönüllü olarak katılmıştır (yaş 22,70 ± 1,63 yıl,boy 1,77 ± 0, 9 m, kilo 73,40 ± 7,37 kg) .Veri toplama aşamasında sporcuların dominant bacaklarında denge performansı değerlendirilmesinde SEBT,Dört adım denge testi,stabiliometre (ProkinSystems/PK212-252) ve ayak taban alanı ölçümünde ise milimetrik kağıt kullanılmıştır.Sporcuların denge performanslarından elde edilen sonuçlar dominan bacak boylarına normalize edilmiş ,Pearson korelasyon analizi ile ayak taban alanları arasındaki ilişki araştırılmıştır.Yalnızca 4 adım denge testi ile SEBT denge testi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur.Elde edilmesi beklenenden farklı olarak ortaya çıkan istatistiksel anlamlı tek ilişki SEBT ve 4 adım denge testleri uzanma mesafeleri arasındadırgelecekte yapılacak olan çalışmada ayak morfolojisi de dikkate alınmalıdır.
Anahtar Kelimeler : Ayak Taban Alanı,SEBT, Dört Adım Denge Testi

POS.830 Evaluation of Relationship Between Feet Area and Balance Tests

ABSTRACT
The aim of this study was to define the effect of foot area in soccer players.In this study, 20 soccer players (aged 22,70 ± 1,63 years, height 1,77 ± 0, 9 m, weight 73,40 ± 7,37 kg) participated, voluntarily. During the data collection phase, Star Excursion (SEBT),Four Square Balance Test bateries and Technobody stabiliometer (ProkinSystems/PK212-252) and cross-sectional paper were used.Each participants' dominant feet area measured with cross-sectional paper and balance tests were performed with dominant leg . Each participants' excursion distances were normalized to leg length.The statistical analyses of the measured results were performed by Pearson Correlation analysis. According to the results, it was determined that there was a significant relationship only between four square balance test and SEBT (r=-0,448 p= 0,047) Unlike expectations,results revealed that there was a significant relationship only between SEBT and Four Square Balance Test reach distances.In the future research,foot morphology also should be taken into consideration.
Keywords : Foot Area,SEBT,Y Denge Testi

POS.959 2011-2016 Döneminde Erkekler Voleybol Birinci Ligi'nde Maç İçerisinde Meydana Gelen Spor Sakatlıklarının İncelenmesi: Boylamsal Bir Çalışma

Eren ULUÖZ
Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Spor sakatlıkları özellikle elit sporcular için maddi ve manevi açıdan ciddi kayıplara neden olmaktadır. Voleybol sporu gibi güce dayalı sporlarda spor sakatlıklarına sıklıkla rastlanmaktadır. Sakatlıkların oluşmadan engellenebilmesi için sakatlıklara yol açan nedenlerin bilinmesi gerekir. Bu bağlamda bu çalışmanın amacı 2010-2016 yılları arasında elit erkek voleybol maçlarında meydana gelen sakatlıkların incelenmesidir.Araştırmada Türkiye 1. voleybol erkekler liglerinde 2011-2016 yılları arasında oynanan 250 maç incelenmiştir. Araştırma kapsamında örnekleme alınan maçlara ait görüntülerin analiz edilebilmesi için "müsabaka gözlem formu" kullanılmıştır. Araştırmada araştırıcıya ek olarak voleybol konusunda uzman 2 farklı gözlemci görüntüleri izleyerek gözlem formlarını doldurmuşlardır. Daha sonra elde edilen tüm sonuçlar birbiriyle karşılaştırılarak gözlem formuna işlenen bulguların kesin olarak doğruluğu sağlanmıştır. Araştırmada toplam oyun süresi 25.357 dk. olan 250 maç analiz edilmiştir. Bu maçlarda toplam 83 sakatlık oluştuğu görülmüştür. Bu sakatlıkların 57'si (%68,67) sağlık ekibinin müdahalesi ile oyuna devam edilebilen hafif sakatlıklar, 26'sının (%31,33) ise oyuna devam edilmesini engelleyen ciddi sakatlıklar olduğu görülmüştür. Buna göre maç başına 0,33 adet sakatlık görülmüştür (her 3 maçta 1 sakatlık). Hafif sakatlıklar 444,85 dk.da bir, ciddi sakatlıklar ise 975,26 dk.da bir olmak üzere toplamda her 329,60 dakikada bir sakatlık meydana geldiği görülmüştür. Araştırmada incelenen 83 sakatlığın 51'i (%61,45) alt ekstremitede, 32'si (%38,55) ise üst ekstremitede meydana gelmiştir. Sakatlıkların 54'ü (%65,06) blok hareketinde, 12'si (%14,46) smaç hareketinde, 17'si (%20,48) ise defans ve diğer hareketleri uygularken meydana gelmiştir. Başka bir ifadeyle tüm sakatlıkların 66'sı (%79,51) smaç ve blok hareketlerinin sıklıkla yapıldığı file önü oyun aksiyonlarında meydana geldiği görülmüştür. Araştırma sonucunda elde edilen bulgular incelendiğinde voleybol sporunda sakatlık sıklığının azımsanmayacak derece yüksek olduğu görülmektedir. Özellikle file önündeki ön hat oyuncuların daha fazla sakatlık riskiyle karşı karşıya oldukları söylenebilir. Sakatlık oranlarının düşürülebilmesi için sporculara doğru sıçrama/düşme tekniklerinin kazandırılması gerektiği düşünülebilir. File teması ile ilgili oyun kurallarının file önündeki sakatlıklarla ilişkili olabileceği düşünülebilir. Bu konu da daha ileri çalışmalara ihtiyaç olduğu düşünülebilir.
Anahtar Kelimeler : Voleybol, Spor Sakatlığı, Birinci Lig, Türkiye

POS.959 Sports Injuries Occurred in Competitions in First Men's Volleyball League During the 2011-2016 Periods: A longitudinal study.

ABSTRACT
Sport injures cause serious financial and psychological losses especially for elite athletes. Sport injuries constantly occurred in power-based sports like the volleyball. In order to prevent injuries before they occur, it is known that reasons and risk factors. In this context, main purpose of this study was to investigate sports injuries occurred in match. In this study 250 matches were analyzed from First Turkish Men's Volleyball League during the 2011-2016 periods. "Observation form" developed by researcher was used. In addition the researcher, two independent expert observers in volleyball analyzed the match records and filled the forms. All forms were compared carefully. Analyzed matches included 25.357 minutes defined active playing duration. In this matches, 83 sports injuries were observed. However, 68.67%(57) of all injuries were temporary injuries ensured continuing the competition by the medical care and 31.33%(26) were serious injuries hindered continuing the play. In this context, there were 0.33 injuries per match. While temporary injuries were observed per 444.85 minutes, seriously injuries appeared 975.26 minutes. Totally injury frequency was per injury/329.60 minutes. Upper extremity injury rate was 61.45%(51) whereas lower extremity injury rate was 38.55%(32). While block was the most dangerous technique of the play at the %65.06(54) injury rates, spike, defense and other techniques had slightly lower risk at the 14.46%(12) and 20.48%(17), respectively. In other words, 79.51%(66) of the injuries occurred in front of the net where was repeatedly performed block and spike techniques.In conclusion, injury risk was significant in volleyball. Especially, the athletes playing front area were at greater risk in comparison with back area players. Correctly jumping and landing practices should be reduced the risk. It has suggested that the relationship between the injuries and game rules related net contact and middle line. Future studies should address the relationship between injuries and official game rules.
Keywords : Volleyball, Sports Injuries, First League, Turkey

TOPLUMSAL CİNSİYET ve SPOR
GENDER & SPORT

POS.680 Farklı Öğretmenlik Bölümü Öğrencilerinin Homofobi Düzeylerinin Karşılaştırılması

İrem KAVASOĞLU, Eren ULUÖZ, Gözde ÜÇGÜL, Sibel ŞAŞMAZ, Melisa UYGUN
Çukurova Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Bu araştırmanı amacı; Çukurova Üniversitesi'ndeki Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü öğrencileri ile bazı öğretmenlik bölümü öğrencilerinin homofobi düzeylerini karşılaştırmaktır.Araştırmanın örneklemini Çukurova Üniversitesi öğrencisi 239'u kadın 247'si erkek toplam 486 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama amacıyla ve Hudson ve Ricketts (1980) tarafından geliştirilen Sakallı ve Uğurlu (2001) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Homofobi Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplar t testi, korelasyon ve tek yönlü varyans analizinden yararlanılmıştır. Cinsiyet ve bölüm değişkenlerinin homofobi puanı (HP) üzerindeki bağımsız ve ortak etkilerini test etmek amacıyla 2X4 faktöriyel Anova testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.Araştırmanın bulgularına göre, homofobi puanı ve yaş arasında negatif yönde çok düşük bir ilişki ($r= -0.247$, $r2=0.05$) olduğu saptanmıştır. Kadın katılımcıların HP ortalamaları 95.26±31.70, erkek katılımcıların 110.38±27.51 olarak bulunmuştur. Bu iki grubun HP ortalamaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılık bulunmuştur, $p<0.05$. Bölümlere göre HP ortalamaları karşılaştırıldığında anlamlı bir farklılık bulunmuştur, $p<0.05$. Cinsiyet ve bölüm değişkeninin homofobi puanlarına ortak etkisinin de istatistiksel açıdan anlamlı olduğu görülmüştür, $F(3, 478)=25.69$, $p<0.05$, $\eta2=0.033$ (Kısmi eta kare).Araştırma sonuçlarına göre kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha olumlu tutuma sahip oldukları ve daha az homofobik oldukları saptanmıştır. Beden Eğitimi Bölümü öğrencilerinin HP ile diğer bölüm öğrencileri arasında anlamlı fark bulunmuştur. Post Hoc (Tukey) testine göre, Beden Eğitimi Bölümü öğrencileri, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri öğretmenliği ve İlk Öğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenliği bölümü öğrencilerinden daha olumlu, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık öğrencilerinden ise daha olumsuz tutuma sahip olduğu görülmüştür.
Anahtar Kelimeler : Eşcinsellik, Tutum, Homofobi.

POS.680 Comparision of Homophobia Levels of Different Students of Teaching Department

ABSTRACT
The purpose of this research is to compare homophobia level of Physical Education Teaching and Sports (PETS) students and other teaching department students. The sample of study consists of 486 students (239 female 247 male) studying at Cukurova University. In the present study "Homophobia Scale" developed by Hudson and Ricketts (1980), adapted to Turkish by Sakallı and Uğurlu (2001) were used to collect data. Independent-Samples t-test, correlation and One Way Anova test were used to analyze data. 2X4 factorial ANOVA test was used in order to measure sex and department variables effect on homophobia scale" ($p<0.05$).According to findings, a very low negative correlation was found between homophobia scale (HS) and age ($r= -0.247$, $r2=0.05$). The average homophobia scale (HS) of female participants was found 95.26±31.70 and the average HS of male participants 110.38±27.51. Additionally significant difference found between two groups in terms of homophobia scale, $p<0.05$. Significant difference was found according to department $p<0.05$. Common effect of sex and department variables on HS was showed significant difference statistically, $F(3, 478)=25.69$, $p<0.05$, $\eta2=0.033$.According to findings from this research a significant differences between homophobia and sex and department variables were found. It is observed that female students have more positive attitudes and lower homophobia level than male students. A significant difference is also found between PETS students and the other students in terms of homophobia level. According to Post Hoc test, the attitude of PETS students have lower homophobia level than Computer Education and Instructional Technology and Religion and Ethics for Primary School Education of students and higher than Guidance and Psychological Counseling of students.
Keywords : Homosexuality, Attitude, Homophobia.

POS.851 Kız Çocuklarının Spor Yaşantıları: Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Bir Analiz

Cem Yoksuler YILMAZ, Zeynep Filiz DİNÇ
Çukurova Üniversitesi, BESYO, Türkiye

ÖZET
Bu çalışmanın amacı, ailelerin görüşlerinden yola çıkarak, Adana ilinde spor yapan kız çocuklarının spor yaşantılarını, toplumsal cinsiyet bakış açısıyla değerlendirmektir. Kız çocuklarının spora başlamasında ve spor hayatlarının devam etmesinde aile en önemli faktörü oluşturmaktadır. Nitekim aile toplumsal cinsiyetin yeniden üretilmesinde de başat rol oynamaktadır. Bu bağlamda bu araştırmada ailelerin kız çocuklarının spor yaşantılarına bakışında toplumsal cinsiyet kalıp yargılarının etkisi ortaya konmaya çalışılacaktır.Araştırma nitel araştırma yöntemine dayanmaktadır. Araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler (4 ebeveyn) yoluyla toplanmıştır. Veriler içerik analizi ile analiz edilmiştir ve bulgular üç ana tema altında toplanmıştır. Bunlar; güzellik ve estetik kaygısı; toplumsal cinsiyetli sporlar; aile ve okulların teşviki olarak belirlenmiştir.Sonuç olarak aileler sporun kız çocuklarının gündelik hayat pratikleri üzerindeki olumlu etkinin bilincindedirler fakat spor deneyimlerinde toplumsal cinsiyetin spor yaşantılarını kısıtlayıcı etkiye sahip olduğu görülmektedir.
Anahtar Kelimeler : Toplumsal Cinsiyet, Kalıp Yargı, Ataerki.

POS.851 Sports Life of Daughters: An analysıs in Gender Context

ABSTRACT
The purpose of this study was to evaluate experiments of sports life of girls who live in Adana in the terms of the gender perspective based on the opinions of parents. Family is the most important factor in start to perform sports and continuation of the girls' sports life. Indeed, the family also plays a dominant role in the reproduction of gender. In this context, the impact of gender stereotypes in view to the families for girls' sports experiences will attempt to be demonstrated in this study. Research is based on qualitative research methods. Research data were collected through semi-structured individual interviews (4 parent). Data were analyzed using content analysis and findings are grouped under three main themes. These are firstly defined as beauty and aesthetic concerns, gender-based sports; the promotion of families and schools. As a result, the families are conscious about sport's positive impact on the daily lives of girls, but this can be seen gender has a restrictive effect in sport life on practices.
Keywords : Gender, Stereotypes, Patriarchy.

TARTIŞMA PANELİ ÖZETLERİ
PANEL DISCUSSION ABSTRACTS

Öğretmen Eğitiminde İyi Uygulamalar
Best Practices in Physical Education Teacher Education

Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Özel Öğretim Yöntemleri Dersinde Seçtiği Konuya Ait Ders İçeriğinin Değerlendirilmesi

Yeşim BULCA
Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Aday beden eğitimi öğretmenlerini niteliklerinin ölçülmesi en zor görevlerden birisidir. Niteliklerin belirlenmesi için dersin gözlenmesi ve gözlem sonucunun kesin ve açık bir şekilde belirlenerek kayıt işlemi yapılıp aday beden eğitimi öğretmenine doğru geri bildirimde bulunulması gerekmektedir. Ders içerik analiz ölçeklerinden biri "Öğretim performans nitel değerlendirme" (Byra,1992; Kelly&Rink, 1997) diğeri de ALT_PE (Silvennan, Deviliier, Ramirez, 1991) olan bu ölçeklerin öğretmen performans değerlendirmesinde kullanılarak aday öğretmenin var olan durumu hakkında bilgi edinilmesi sağlanmaktadır. Bu oturumda özel öğretim yöntemleri dersinde öğrenci tarafından işlenen ders kayıt altına alınarak öğretmen adayının öğretim performans değerlendirme gözlem formları kullanılarak öğretim performansı hakkında nasıl bilgi verildiğine ilişkin bilgi aktarımı paylaşılacaktır.

Byra M. (1992) Measuring Qualitative Aspects of Teaching in Physical Education. *Journal of Physical Education Recreation and Dance,* 63(3): 83-89.
Silvennan S, Devillier R and Ramirez T. (1991) The validity of academic learning time physical education process measure of achivement. *Research Quartely For Exercise and Sport,* 62 (3) 319-325.

Pre-Service Physical Education Teachers Teaching Methods Assessment of Content Knowledge

Yeşim BULCA
Hacettepe University, Faculty of Sport Sciences, Turkey

ABSTRACT
One of the most difficult tasks of pre service physical educators is to quality measuring about teaching. To improve their teaching pre service physical education teachers must be given opportunity to teach and feedback about their teaching. Supervisors have used different of methods such as observing, checklist, rating scales to evaluate their teaching performance. One of the measuring tools is Qualitative Dimension of Lesson Introduction, Task Presentation & Lesson Closure (QDITC) (The Byre, 1992; Kelly & Rink, 1997) and Academic Learning Time (Silvennan, S., Devillier, R. and Ramirez T. 1991). Using these scales to obtain pre service teachers get their practical experiences and give feedback their performance. This session pre service physical education teachers observation of teaching performance evaluation will given information how to evaluate and give feedback to them.

Byra M. (1992) Measuring Qualitative Aspects of Teaching in Physical Education. Journal of Physical Education Recreation and Dance, 63(3): 83-89.
Silvennan, S., Devillier, R. and Ramirez T. (1991) The validity of academic learning time physical education process measure of achievement. Research Quarterly for Exercise and Sport, 62 (3) 319-325.

Öğretmen Adaylarının Teknoloji Destekli Alan Deneyimleri

Ferda GÜRSEL[1], Özlem ALAGÜL[2]
1 Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye
2 Kastamonu Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Türkiye

ÖZET
Son yıllarda yapılan çalışmalar; öğretmen eğitimcilerin gittikçe teknolojik hale gelen toplumda öğretmenlerin yaşadıkları zorlukların üstesinden gelmelerinde onlara yardımcı olmaya odaklandıkları göstermektedir. Günümüz eğitim müfredatının başlıca amaçlarından biri öğrencileri modern, teknolojik dünyaya hazırlamak olmasına rağmen, öğretmenlerin bu amaca yönelik olarak hizmet veremedikleri görülmektedir. Öğretmen eğitimi programları ise; öğretmen adaylarının teknolojiyi öğretimlerine nasıl entegre edeceklerinden çok bireysel olarak bilgisayar ve interneti nasıl kullanacaklarına odaklanmıştır (Cradler, Freeman, Cradler, & McNabb, 2002; Doering, Hughes, & Huffman, 2003).Oysa öğretmenlerin bilgisayar yazılımı ve donanımlarını öğrenmekten ziyade derslerinde teknolojiyi kullanmaları beklenmektedir. Birçok öğretmen eğitimi programlarında her ne kadar teknoloji öğretmen adaylarının müfredatlarında yer alsa da hem öğretmen adaylarının hem de öğretmen eğitimcilerin ipuçlarına ihtiyaçları vardır (Kay, 2006). Bu oturumda, beden eğitimi öğretmen eğitimi programlarında hem öğretmen eğitimciler açısından hem de öğretmen adayları açısından teknolojinin öğrenme ve öğretme sürecine anlamlı şekilde dahil edilmesi ve bunun etkileri paylaşılacaktır.

Technology Supported Field Experiences of Pre-service Teachers

Ferda GÜRSEL[1], Özlem ALAGÜL[2]
1 Ankara University , Faculty of Sport Sciences , Turkey
2 Kastamonu University, School of Physical Education and Sport, Turkey

ABSTRACT
Lately there have been more research about teacher educators' focus on help teachers get through that they face challenges in an increasingly technological society. Although education curriculum main aim is to prepare students to modern, technological world, it is seen that teachers couldn't serve this purpose. At the same time, teacher education programs focus on how pre-service teachers use computer and internet individually than integrating technology to their learning process. In fact, it is expected that teachers should use technology in their lessons meaningfully than learn to use software and hardware. Even if technology courses are taken part in teacher education programs, both teacher educators and pre-service teachers need clues. In this session, the integration of technology meaningfully in teaching learning process and its impact for both teacher educators and pre-service teachers will be discussed.

Cradler, J., Freeman, M., Cradler, R., & McNabb, M. (2002). Research implications for preparing teachers to use technology. *Learning and Leading with Technology, 30*(1), 50–54.

Doering, A., Hughes, J.E., & Huffman, D. (2003). Preservice teachers: Are we thinking with technology. *Journal of Research on Technology in Education 35*(3), 342–361

Kay, R.H. (2006). Evaluating strategies used to incorporate technology into pre-service education: A review of the literature. *Journal of Research on Technology in Education, 38*(4), 383–408

Beden Eğitimi Öğretmen Eğitimcilerinin Mesleki Gelişimi: Bir Mesleki Öğrenme Topluluğu Örneği

Deniz HÜNÜK
Pamukkale Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

ÖZET
Son yıllarda yapılan çalışmalarda, öğretmen eğitimcilerin mesleki gelişimlerine yer verilmeye başlanmıştır (MacPhail, ve diğ. 2014, Tannehil, ve diğ., 2015) . Uluslararası alanyazında öğretmenlerin ve öğretmen eğitimcilerin mesleki gelişiminde en çok üzerinde durulan konu, hizmet içi eğitim yaklaşımlarından biri olan "Mesleki Öğrenme Grubu (MÖG)" (Communities of Practice) uygulamalarıdır. MÖG, öğretmen eğitimcilerin kendi meslekleri ile ilgili konularda, hiyerarşik olmayan bir ortamda, meslektaşları ile düzenli olarak bir araya geldikleri ve karşılıklı etkileşimle mesleklerini daha iyi nasıl yapabileceklerini tartıştıkları ve birbirlerinin deneyimlerinden öğrendikleri bir mesleki gelişim yöntemi olarak tanımlanabilir (Wenger, 1998). Bu oturumda, beden eğitimi öğretmen eğitimcilerinin katıldığı bir mesleki öğrenme grubunu oluşturma süreci ile öğretmen eğitimcilerin öğrenmeleri ve öğretme süreçleri üzerine olan etkileri paylaşılacaktır.

Physical Education Teacher Educators' Professional Development: A Case of Community of Practice

Deniz HÜNÜK
Pamukkale University, Faculty of Sport Sciences, Turkey

ABSTRACT
Lately there have been more research about teacher educators' professional development (MacPhail, et al., 2014, Tannehil, et al., 2015). Community of practice (CoP) as a strategy of professional development is mostly used for teachers' and teacher educators' professional development in the literature. Community of practice is defined as groups of people who share a concern or a passion for something they do, and learn how to do it better as they interact regularly (Wenger, 1998). In this session, the process of creating a physical education teacher educators' CoP and its' impact on their learning and teaching will be discussed.

MacPhail, A., Patton, K., Parker, M., & Tannehill, D. (2014). Leading by example: Teachereducators' professional learning through communities of practice. *Quest*, 66(1), 39–56.

Tannehill, D., Parker, M., Tindall, D., Moody, B. & MacPhail, A. (2015) Looking across and within: studying ourselves as teacher educators, *Asia-Pacific Journal of Health, Sport and Physical Education*, 6:3, 299-311.

Wenger, E. (1998). *Communities of Practice: Learning, Meaning and Identity*. Cambridge: Cambridge University Press.

INDEX

A

A. Dilşad MİRZEOĞLU.....387, 388, 670, 760
A. Onur CERRAH.....747
A. Ruhi SOYLU.....747
Abdulaziz KULAK.....531
Abdulkerim Kasım BALTACI...564, 565, 566, 696, 697
Abdullah GÜMÜŞAY.....452
Abdullah KILCI.....165, 536, 578, 677
Abdullah Ruhi SOYLU.....342, 746
Abdullah YILMAZ.....684
Abdurrahim KAPLAN.....486
Abdusselam TURGUT.....131, 642
Abdyl KURİU.....580
Adem PALA.....149, 349, 441, 718
Adem YÜCEL.....600
Adil Deniz DURU.....285, 286
Adile TÜMER.....633
Adnan Adil HİŞMİOĞULLARI.....561, 562
Adnan HASANOĞLU.....242, 455
Afrim BILALI.....555
Agron CUKA.....691
Ahmet ALPTEKİN.....335, 336, 339, 340, 344, 743
Ahmet ATLI.....797
Ahmet Azmi YETİM.....444
Ahmet Buğra GÖZELLER.....808
Ahmet DİNÇ.....814
Ahmet DÖNMEZ.....628
Ahmet Gökhan YAZICI.....333, 745
Ahmet Rahmi GÜNAY.....273
Ahmet SANSİ.....250
Ahmet Sercan BİLİM.....656
Ahmet YAPAR.....199, 205
Ahmet Yavuz KARAFİL.....801
Aida SHEHU.....556
Aina CHALABAEV.....99
Akan BAYRAKDAR.....804
Aksel ÇELİK.....150
Ali AĞILÖNÜ.....586
Ali Ahmet DOĞAN.....545
Ali Berkay TOLALI.....732
Ali Çağrı GÜCAL.....721
Ali COŞKUN.....508, 515, 516, 518
Ali ELLOUMI.....777
Ali Emrah TOKATLIOĞLU.....409
Ali ERASLAN.....682
Ali ERSOY.....172
Ali Gürel GÖKSEL.....437, 438, 603, 604
Ali KELEŞ.....546, 776
Ali Kerim YILMAZ.....527, 613
Ali KIZILET.....133
Ali Onur CERRAH.....159, 172, 327, 342, 746
Ali ÖZKAN.....551, 571
Ali Serdar YÜCEL.....436, 805
Ali SEVİLMİŞ.....419, 421
Ali YALMAN.....574
Ali YILDIZ.....198
Alican BAYRAM.....798
Alp BAYRAMOĞLU.....324
Alp Kaan KİLCİ.....621, 622, 770, 785, 787
Alp ÖZEL.....258, 667
Alparaslan ÜNVEREN.....261, 563
Alparslan ERMAN.....176, 355
Alpay GÜVENÇ.....632
Alper AKYOL.....616
Alper DEMİR.....670
Alper KARTAL.....191, 583
Alper YILDIZ.....225, 226, 307
Alperen HALICI.....710
Altin MARTIRI.....556
Amin AZİMKHANİ.....272
Andaç ATEŞ.....527
Andi SPAHI.....555
Andrew COOKE.....193
Anesti QELESHI.....691
Ani AGOPYAN.....533, 688
Anıl AVGIN.....790
Anıl Onur MERCANOĞLU.....318, 798
Anna KLOCHAK.....320
Arda ÇAYLI.....531, 671
Arda ÖZTÜRK.....456, 824
Arif SATICI.....613, 614
Arkun TATAR.....618
Armağan KAFKAS.....123, 136, 265
Arslan KALKAVAN.....427
Arzu ORAN.....182
Asım CENGİZ.....509, 563
Asım TUNÇEL.....154, 330
Asiye Filiz ÇAMLIGÜNEY.....549
Aslan GÜVEN.....543
Aslan TOKLU.....127
Aslıhan NEFES.....737, 738, 739
Asuman ŞAHAN.....176, 355
Asuman SALTAN.....277, 278
Ata Bora BAŞAR.....456
Atahan ALTINTAŞ.....227, 228, 234, 634, 616
Atakan YAZICI.....589
Atakan YILMAZ.....132
Atalay DERER.....283
Ayda KARACA.....102, 690
Aydan GÖZMEN.....200, 210, 598
Ayfer DAYI.....656, 663
Ayhan Taner ERDOĞAN.....134, 179, 178, 181, 695
Aykut Eren CANÜZMEZ.....161, 701

Ayla AÇIKGÖZ 663
Aylin ZEKİOĞLU....218, 219, 220, 618, 619
Aynur YILMAZ 245, 366, 407, 782
Ayşe Feyda NURSAL 321
Ayşe Gökçe Erturan İLKER....300
Ayşe Kin İŞLER....138, 143, 148, 514
Ayşe Merve GÜLTEKİN....652
Ayşe TÜRKSOY 215, 216, 217, 612
Ayşegül AKSOY 665
Ayşegül KARA....815
Ayşenur Sümeyye AKBAŞ....162
Ayşenur ÜNVER....381
Aytekin Hamdi BAŞKAN....295
Azize DİEDHİOU 514

B

B. Utku ALEMDAROĞLU 743
Bahar ALP 760
Bahar Ateş KELEŞ 479, 500
Bahar GÜNAYDIN 649
Bahar Odabaş ÖZGÜR....240, 456, 823, 824
Bahar ŞİMŞEK 676
Bahman GOLSHAEİ....284, 705
Bahri ERYALÇIN 735
Bahri GÜRPINAR 635
Bahtiyar ÖZÇALDIRAN 129, 553
Bakhtyar TARTİBİAN....188
Baran UCAL 789
Barış ÇAKMAK 420, 586
Barış GEZEN....162
Barış GÜROL 491, 494
Barış YANARDAĞ....471, 755
Bayram ÜNVER....501
Bekir ÇİFTÇİ....622, 623, 624
Bekir Erhan ORHAN....236
Bengü Güven KARAHAN 378
Benil KISTAK....742
Berfin Serdil ÖRS 183, 327, 533
Bergün Meriç BİNGÜL....240, 328, 329, 651, 742
Beril YILMAZ 323, 729
Beşer CEYLAN....726
Betül BAYAZIT 429, 592, 606, 700
Betül COŞKUN....139, 143, 284
Betül ULU 729
Beyza Merve AKGÜL 295, 391, 398
Bihter AKINOĞLU....242, 455
Bijen FİLİZ 370
Bilal Utku ALEMDAROĞLU....162
Bilge Başakçı ÇALIK 237, 645
Bilge EROĞLU 638
Bircan DOKUMACI 698
Birgül ARSLANOĞLU....582
Blerina MEMA....692
Bora ÖZKAN....454
Bryan McCormick.... 111
Buğra ÖNCÜ.... 822
Buğra TÜKENMEZ.... 687
Buket BÜYÜKTURAN 259, 260, 668, 669
Buket KALENDER.... 680
Bülent AĞBUĞA.... 303, 347, 354, 584
Bülent GÜRBÜZ.... 230, 293, 299, 301, 308, 309
Bülent KİLİT 130
Bülent Okan MİCOOĞULLARI.... 282
Bülent ŞENKİBAR.... 584
Bülent ÜZÜMCÜ 302
Burak GÜRER.... 289
Burak KIRBAYIR 703
Burak KURAL.... 310, 311
Burak ÜSTÜNDAĞ.... 519, 521
Burçak AKANSEL 443
Burcu ERSOY 663
Burcu GÜVENDİ 215, 216, 217, 251, 612
Burcu İBİL 651
Burkay CEVAHİRCİOĞLU 478
Buse ARGUN.... 135
Buse BAYSAL.... 760
Büşra ŞİMŞEK 800

C

C. Çağlar BILDIRCIN 536, 578, 677
Çağdaş CAZ.... 437, 603
Çağdaş CEYHAN.... 393, 394, 395
Çağla GÜGÜNAĞAOGLU.... 206, 609
Çağlar SOYLU 455
Çağrı ÇELENK.... 576
Çagrı GÜR 663
Çalık Veli KOÇAK 585
Canan BASTIK.... 147
Canan KOCA 106, 383, 400, 461, 462, 466
Canan ÖNER 607
Canan URAT.... 601, 602
Caner ÇETİNKAYA.... 656
Caner ÖZBÖKE 271
Caner ÖZGEN.... 432, 433
Cansel ARSLANOĞLU 755
Cansu ÇOBAN.... 571
Cathy D. LİRGG.... 230
Celil KAÇOĞLU.... 675, 687
Cem KURT.... 121, 166, 657, 658
Cem Sinan ASLAN 249, 477, 511, 547, 548, 550, 551, 593, 646, 752, 753
Cem Yoksuler YILMAZ.... 829
Cemal GÜNDOĞDU 587
Cemal İYEM.... 783
Cemal POLAT.... 413
Cemali ÇANKAYA.... 164
Cemil Çağlar BILDIRCIN.... 165
Cemil Tuğrulhan ŞAM.... 596, 597

Cengiz AKALAN 797
Cengiz AKARÇEŞME.....160, 359, 360, 502, 503, 532
Cengiz ÇOKPARTAL.....810
Cengiz ÖLMEZ.....144, 513
Cengiz SUNAR.....488
Cenk BİRİNCİ.....398
Cenk BİRYOL.....485
Cenk TEMEL 356
Ceren Işıl ATABEY.....139, 143, 736
Cesur ÇITAK 660
Çetin TİRYAKİ.....173
Çetin YAMAN 628
Cevdet CENGİZ.....637, 762, 765
Cevval ULMAN.....182, 190, 577
Ceyda Merve ÜNAL.....241
Ceyhun ERCEYLAN.....552
Chawki DERBALI 777
Christopher BELL 96
Çiğdem BULGAN 168, 329, 620, 651, 742
Çiğdem ÇEKMECE 240
Çiğdem ÖZDEMİR.....165, 536, 578, 677
Cihan AYGÜN 698
Çisem PEHLİVAN.....740
Coşkun YILMAZ 559
Cüneyt ALİBEYOĞULLARI.....539

D

Damla Selin YILDIRIM.....287
Deborah L. FELTZ.....230
Deda NORA.....557
Defne Öcal KAPLAN 662
Deniz HÜNÜK.....383, 833
Deniz ŞİMŞEK.....331, 332, 342, 517, 520, 744
Derya Ağdeviren YILDIZ.....510
Derya ONAY.....545
Devrim ZERENGÖK.....306, 416
Dicle ARAS.....594
Dilara ÖZEN 686
Dilara ÖZER 244, 246, 248, 250
Dilek ARSLANGİL 564
Dilek Çelebi TEMKİNER.....783
Dilek KARABAL.....369
Dilek NAR.....676
Dilek SEYİDOĞLU.....325
Dilek Yaliz SOLMAZ.....595, 763, 766
Dilşad ÇOKNAZ.....415, 431
Dilşat Yıldırım BİNGÜL.....479
Diyar Kaya SAYLAM 384
Doğan DOĞAN.....440, 601, 602
Dogukan Batur Alp GÜLŞEN.....208
Doğukan YURDAKUL.....206, 609
Duygu AKSOY.....222
Duygu Harmandar DEMİREL 761
Duygu KARADAĞ.....210, 213, 598

E

E. Esra Erturan ÖĞÜT 591
E. Levent İLHAN 251
Ebru ARSLANOĞLU 737, 738, 739
Ebru ÇETİN..... 526
Ebru HOLOĞLU..... 496
Ebru KARACAR 248
Ece ACAR..... 572
Ece ATİLLA..... 800
Ece AYTAŞ..... 336
Ece ONGÜL 700
Eda Gonca AKPINAR 144
Eda MUSTU..... 357
Eda TURANLI 498
Edip ÖNCÜ 405, 406
Egemen ERMİŞ 504, 608, 613, 614, 784
Ekim PEKÜNLÜ 121, 166
Ekrem Levent İLHAN 236, 245, 247
Ela Arıcan GÜLTEKİN..... 313
Elif E. KURT..... 625
Elif Feza TEKYAZMAN 812
Elif Funda ŞENER..... 575
Elif Gür KABUL 237
Elif Gür KABUL 645
Elif KARAGÜN 592, 607
Elif LERMİ..... 244
Elif MEÇU 620
Elif Nilay ADA..... 229, 376
Elif Sibel ATIŞ..... 285
Elif TOP..... 650
Eloisa LIMONTA 341
Elvan ESEN 388
Elvin Onarıcı GÜNGÖR 331, 332, 517, 520, 744
Emi TSUDA..... 351
Emiliano CÈ 341
Emine AKSOYDAN..... 323
Emine Bal TURAN 635
Emine ÇAĞLAR 169, 231, 287, 690
Emine KUTLAY..... 553
Emine Öztürk KARATAŞ..... 436
Emrah ATAY 655
Emrah AYKORA..... 497
Emrah PEHLİVAN..... 816
Emrah SERDAR..... 715
Emre ALTUNDAĞ..... 502, 503, 532
Emre BELLİ..... 423
Emre BİLGİN..... 267, 377
Emre GÖKALP..... 394, 395
Emre GÖKALP..... 393
Emre ŞAHİN..... 492
Emre TÜREGÜN..... 806
Emre VARDARLI..... 125, 629
Emre YAMANER..... 642
Ender EYUBOĞLU..... 547, 548, 550, 551

Ender ŞENEL 349, 411
Enes BECER 734
Enes IŞIKGÖZ.....302
Engin SAĞDİLEK 146, 269, 270
Enis ÇOLAK 490
Erbil HARBİLİ 154, 330
Erbil Murat AYDIN 541
Ercan AKIN.....615
Ercan POLAT 818
Ercan ZORBA.....438, 603, 604
Ercüment ERDOĞAN 478
Erdal AĞAR.....696, 697
Erdal ARI 140, 141, 478
Erdal BİNBOĞA.....214, 220, 627, 701
Erdal TAŞGIN.....458
Erdem AYYILDIZ 222
Erdem DEMİRSOY.....719
Erdem ÖZTÜRK 733
Erdi KAYA.....647
Erdil DURUKAN.....127, 621, 623, 624, 786
Erdoğan DÖNMEZ 497
Eren ULUÖZ.....826, 828
Erhan DEVRİLMEZ 307, 351, 362, 681, 704, 705, 706
Erhan KIZILTAN 146, 270
Erkal ARSLANOĞLU.....471
Erkan AKDOĞAN 159, 172
Erkan Faruk ŞİRİN 419, 421
Erkan TORTU. 187, 519, 521, 522, 523, 568, 569, 570
Erkan YARIMKAYA 195, 236
Erkut KONTER 232, 233
Erkut TUTKUN.....614, 696, 697
Erman DOĞAN.....209, 218, 219, 627, 628
Erman ÖNCÜ 211, 223, 230 308, 309, 610
Erol DOĞAN.....613
Erşan ARSLAN.....130
Ersen ERTÜRK 445, 586, 647, 723
Ersin ILKİLİROĞLU 135, 180
Ertay SEYREK.....506, 510, 731
Ertuğrul GELEN.....484, 488, 525, 686
Esen GÜRBÜZSEL 160, 502, 503, 532
Esen Kızıldağ KALE 640
Esen SEZER 729
Eser AĞGÖN.....560
Esin ERGİN 183, 191
Esin OKTAY 264
Esma MENEVŞE.....566
Esra EMİR 299, 309, 466
Evren Ebru Karaman ALTINCI 215
Evren Tercan KAAS 711
Evrensel HEPER 542, 543
Evrim AKSU.....788
Evrim BARAN 364
Evrim ÇELEBİ.....587
Evrim ÜNVER.....148, 514, 534, 535
Eylem ÇELİK..... 512, 335, 825
Eylem TELLİ..... 185
Eylem Tütün YÜMİN 258, 667
Eyüp Anıl DUMAN..... 369
Ezgi Samar EKİNCİ..... 764

F

F. Hülya AŞÇI 198, 200, 210, 213, 221, 231, 399, 598, 616, 617, 625, 627, 630
F. Zişan Kazak ÇETİNKALP 229
Fabio ESPOSITO..... 341
Fahri AKÇAKOYUN 485
Fahri Safa ÇINARLI 659
Faik ARDAHAN..... 316, 726
Faik VURAL 156, 538
Faruk ÇELİKEL 329
Faruk YAMANER 363
Fathi MATOUSSI 777
Fatih BEKTAŞ..... 310, 311
Fatih ÇATIKKAŞ 214, 218, 219, 658
Fatih DERVENT 351
Fatih IŞIK 243
Fatih KARAKAŞ 203
Fatih KAYA 137, 262, 676
Fatih KESEPARA..... 742
Fatih ÖZGÜL..... 346, 489, 493
Fatih Samet ATASOY 294
Fatih YENEL 465
Fatma AĞBUĞA..... 347, 584
Fatma Beyza ŞAHİN..... 265, 683, 689
Fatma ÇEPİKKURT 640
Fatma Filiz ÇOLAKOĞLU 457
Fatma GİRGİNER 190
Fatma İlker KERKEZ..... 264
Fatma ÖZTÜRK 515, 516
Fatma TANELİ 182, 183, 190, 577
Fatma ÜNVER 339, 480, 501, 574, 822, 825
Fehmi ÇALIK..... 647
Ferda GÜRSEL..... 252, 371, 372, 379, 775, 832
Ferhat AKÇA..... 666, 730
Ferhat ÇAKIR..... 380
Ferhat ESATBEYOĞLU..... 139, 143
Feyza Meryem KARA..... 460, 721
Figen ALTAY..... 377, 758
Figen KALMIŞ..... 660
Fikret DAĞDEVİREN 207
FİKRET DAĞDEVİREN..... 454
Fikret SOYER..... 723
Filiz BASRALI..... 567
Filiz Fatma ÇOLAKOĞLU 483
Fırat ÇETİNÖZ..... 298
Fırat ÖZDALYAN 505
Florian MEMA 691
Funda AKCAN..... 402

Funda COŞKUN.....276, 677
Funda KOÇAK.....439, 816
Fürgan ELMAS.....294

G

G. Yasemin ALDEMİR.....617
Gamze BEYAZOĞLU.....239
Gamze CIRIK 156, 538
Gamze Erikoğlu ÖRER.....470, 544
Gazanfer Kemal GÜL 475
Gıyasettin DEMİRHAN 92, 267, 353, 367, 370, 772
Gizem KAPLAN.....442
Gizem KARAKAŞ 445, 723
Gökçe Erturan İLKER.....354
Gökçe Yağmur GÜNEŞ.....572
Gökhan ARSLAN.....696, 697
Gökhan ÇAKMAK.....783
Gökhan DELİCEOĞLU..131, 163, 187, 519, 521, 522, 523, 546, 568, 569, 570, 776
Gökhan MERİÇ 561, 562
Gökhan UMUTLU ...134, 135, 178, 179, 180, 181, 695
Göktuğ ERTETİK.....126
Görkem Aybars BALCI 124, 125, 256, 325, 629
Gözde Algün DOĞU.....544
Gözde ERSÖZ.....222, 633
Gözde HİÇDURMAZ 519, 521
Gözde KOÇ 184,185, 280, 567
Gözde ÜÇGÜL 828
Gregory GIORDANO.....320
Güçlü ÖZEN 719, 720
Gül BALTACI.....457
Gül ÇAVUŞOĞLU 482
Gül GÜMÜŞER.....182
Gül Tiryaki SÖNMEZ.....579
Gül YAMANER 642
Gülay Keske AKSOY.....372
Gülay ÖZEN 461, 462
Gülbin Rudarli NALCAKAN.....325, 740
Gülcan HARPUT 343, 457
Gülcan KARAMAN 522, 523
Gülçin SEZER 616
Gülfem ERSÖZ.....132
Gülfem Sezen BALÇIKANLI 197, 247, 591
Gülfem TUZKAYA 369
Gülşah DEMİRASLAN.....641
Gülşah ŞAHİN.....263, 476
Gülşah SEKBAN.....434
Gülşen MERTYÜZ.....264
Gülsen Tosun TUNÇ 540
Gülsüm Hatipoğlu ÖZCAN.....246
Gülsün GÜVEN 685
Günay YILDIZER.....271, 331,332, 517, 520, 744
Güney ÇETİNKAYA.....708
Gürbüz BÜYÜKYAZI 182, 190
Gürcan ÜNLÜ.....284, 509
Gürkan DİKER 157, 489, 493
Güven GÜVENDİ.....663
Güven ÖZKAYA.....146, 269, 270

H

H. İbrahim CİCİOĞLU 563
H.Murat ŞAHİN 302
Hacalet MOLLAOĞULLARI.....664
Hacer KAYA.....157
Hacı Mehmet GÜNEL 381
Hacı Murat ŞAHİN.....250
Hacı Şükrü TAŞTAN.....817
Hakan AKDENİZ.....328
Hakan AS.....125, 325, 629
Hakan KARABIYIK.....554
Hakan KOLAYİŞ 611
Hakan ÖZDEMİR.....536, 578, 677
Hakan SUNAY 443, 797
Hakan TIKIZ.....182, 190
Hakan YARAR 541
Hakan YAYLI.....623, 641, 787
Hakkı ÇOKNAZ.....670, 760
Halil Evren ŞENTÜRK.....420, 750, 811
Halil GÜLCAN.....758
Halil İbrahim CEYLAN.....273, 274, 678, 679
Halil Ibrahim GENÇ.....783
Halil KORKMAZ 335, 339, 340, 344
Halil Orbay ÇOBANOĞLU 425, 474
Halil SAROL.....293, 299
Halil TAŞKIN.....526
Halil TUNÇ.....176
Hamit CİHAN.....140, 141,142, 528
Hande GÜNEY.....457
Hande KÜNDEŞ.....737, 738, 739
Hande Türkeri BOZKURT.....396
Hanifi ÜZÜM.....719
Harun DURAN.....141
Harun MEMİŞ.....822
Harun TAŞKIN.....480, 574
Hasan AHMAD.....229
Hasan AKKUŞ.....458
Hasan Birol ÇOTUK.....285, 286
Hasan GÜNGÖR.....191
Hasan Hüseyin YILMAZ.....596, 597
Hasan ÖZKAN 549
Hasan SÖZEN 341, 478, 655
Hatice Asli BUDAK.....209
Hatice ÇAMLIYER.....359, 360, 386
Hatice İlhan ODABAŞ.....620
Hatice ŞABANOĞLU.....196
Hayrettin KARA.....127, 561
Hayri ERTAN.....327, 342, 469
Hayriye Çakır ATABEK.....698

Hicabi SEZGİN 259
Hidayet Suha YÜKSEL 371
Hikmet GÜMÜŞ 505
Hikmet YAŞAR 440
Hilmi UYSAL 184, 280
Hiroyuki NUNOME 342
Hülya ADALI 448
Hülya AŞÇI .....
Hülya BİNGÖL 587
Hülya HAZIRLAR 717
Hülya ÜNLÜ 415, 416, 809, 815
Hülya Yeltepe ERCAN 350, 582
Hüseyin ÇAMLIYER 384, 750
Hüseyin Can İKİZLER 437, 438
Hüseyin ÇEVİK 318
Hüseyin ÇEVİK 305
Hüseyin ESKİ 525
Hüseyin GÖKÇE 300, 303, 653
Hüseyin GÜMÜŞ 713
Hüseyin Hüsrev TURNAGÖL 322, 736
Hüseyin ÖZKAMÇI 157, 493
Hüseyin ÖZTÜRK 683, 689, 712, 807
Hüseyin SARIÇAM 401
Hüseyin ÜNLÜ 352, 590, 599
Hüsrev Turnagöl 91, 324, 573, 680

I

Ian HAEZLEWOOD 110
Ian JEFFREYS 120
İbrahim AYDIN 211, 610
İbrahim CAN 140, 141, 528
İbrahim EDİN 441, 718
İbrahim GÜL 666, 730
İbrahim KILIÇ 175
İbrahim Kubilay TÜRKAY 655
İbrahim KURT 253, 499
İbrahim Necdet SARAÇ 530
İbrahim YILDIRAN 114, 197, 359, 360, 411
İhsan SARI 202, 611, 617
İlbilge ÖZSU 121, 129, 166, 553
İlhami TEK 168
İlhan ADİLOĞULLARI 600
İlkay DOĞAN 674
İlkay ORHAN 819
İlker BALIKÇI 209, 214, 218, 219, 220, 618, 627
İlker ERCAN 627
İlker ÖZMUTLU 222
İlker YILMAZ 159, 271
İlknur HACISOFTAOĞLU 463, 789
İlknur Yazıcılar ÖZÇELİK 615
İlyas ÖZEN 624, 641, 785, 786, 788
İmdat YARIM 526
İmran Kurt ÖMÜRLÜ 657, 658
İnci Banu AYÇA 732, 733
İnci KARADENİZLİ 173
İnci KESİLMİŞ 151, 495, 472, 481, 537
İnci Seçkin AĞIRBAŞ 803
İrem KAVASOĞLU 465, 828
İrfan MARANGOZ 122
İrfan YILDIRIM 563, 673, 674
Irmak Hürmeriç ALTUNSÖZ 702
İsa SAĞIROĞLU 121, 166, 657, 658
Işıl AKTAĞ 605
İsmail AYDIN 291
İsmail BAYRAM 469
İsmail ENGİN 207, 454
İsmail GÖKHAN 531
İsmet TOK 505
Itır Erhart 108
İzzet İNCE 470
İzzet ISLAMOĞLU 482, 631
İzzet KARAKULAK 550, 551
İzzet KIRKAYA 331, 332, 517, 520, 744
İzzet UÇAN 560

J

James HARDY 101
Janelle DAVIS 320
Jayne CAUDWELL 107
Jean CÔTÉ 85, 100, 205
Jennifer PIATT 111
Jennifer TURNNIDGE 205
Jonathan P. FOLLAND 145
Joseph BEALS 320
Juel JARANI 555

K

K. Alparslan ERMAN 184, 567
Kadir GÖKDEMİR 483
Kadir YILDIZ 298, 652, 793, 812, 813, 818
Kamil ORHAN 303
Kamil ÖZER 104, 665
Karyn HAMILTON 97
Katie LYON 145
Keida USHTELENCA 692
Kemal Alparslan ERMAN 735
Kemal EVREN 761
Kemal GÖRAL 274, 349, 473, 664, 679
Kenan AYCAN 575
Kenan USLU 484
Kerem SÜMER 636
Kerem Tuncay ÖZGÜNEN 165, 536, 578, 677
Kerem Yıldırım ŞİMŞEK 305, 318
Kerim SÖZBİR 158
Keyvan HEJAZİ 272
Kısmet YARIZ 708
Kıvanç SEMİZ 364

Kıvılcım KAPLAN....290
Koray KILIÇ....368
Koray VARLI....171
Kubilay ÖCAL....401, 722
Kübra Damla EKENCİ....323
Kübra TAŞ....680
Kürşat KARACABEY....796
Kurtuluş ÖZLÜ....363, 666, 730

L

Latif AYDOS....155
Latife HASGÜL....139
Levent ATALI....434, 792
Levent BAYRAK....663
Levent TANYERİ....471, 755
Levent VAR....392, 781
Leyla SARAÇ....224
Leyla YILMAZ....464
Luc MARTIN....205
Lumtor SHKRELI....820

M

M Kamil ÖZER....255, 660
M Sertaç ÖZEL....255
M. Ali NALBANT....157
M. Emin KAFKAS....136
M. Fatih YILMAZ....207
M. Kamil ÖZER....257
M. Kayıhan ERBAŞ....352
M. Levent İNCE....756
M. Yavuz TAŞKIRAN....257
M.Levent İNCE....365
M.Zeki ÖZKOL....156
Mahdi ESFAHANI....449
Mahmut AÇAK....709
Mahmut KARAKOLLUKÇU....249, 593, 646
Malik BEYLEROĞLU....128, 606, 764
Manolya AKIN....151, 472, 481, 495
Martin Lames....116
Masoumeh Alizadeh OSALOU....189
Massimo VENTURELLI....341
Mehibe AKANDERE....195
Mehlika DİNÇSEVEN....335, 344
Mehmet AKBULUT....253, 499
Mehmet Akif ZİYAGİL....134
Mehmet Ali AKARSU....513
Mehmet Ali ÇELİKSOY....348, 751
Mehmet ARI....639
Mehmet ASMA....359, 360
Mehmet BAYANSALDUZ....722
Mehmet Bilgi MEDENİ....621, 622, 786, 770, 787
Mehmet Burak DURMAZ....183
Mehmet DEMİREL....714, 715, 761
Mehmet EFE....773, 774
Mehmet Fatih YÜKSEL....155, 540
Mehmet GÖRAL....182, 190
Mehmet Gören KÖSE....138, 139, 143
Mehmet GÜL....249, 593, 646
Mehmet GÜLLÜ....382
Mehmet Haluk SİVRİKAYA....588, 596, 597
Mehmet Hasan SELÇUK....778
Mehmet Haşim AKGÜL....801
Mehmet KALE....145, 506, 510, 542, 543, 731
Mehmet Melih KESİLMİŞ....472, 481, 495, 537
Mehmet ÖÇALAN....683
Mehmet ÖZ....565
Mehmet ÖZBEK....552
Mehmet Settar KOÇAK....509
Mehmet SOYAL....186
Mehmet ULAŞ....684, 782
Mehmet Yalçın TAŞMEKTEPLİGİL....203
Mehmet YANIK....754
Mehmet YETİŞ....259
Mehmet YILDIZ....152, 408, 524
Melike ARSLAN....335, 344
Melike ESENTAŞ....302
Melis KİLİM....484
Melisa UYGUN....828
Melissa POWERS....263
Melodi FİDAN....356
Meltem IŞIK....175, 238
Meltem KIZILYALLI....252, 447
Menderes KABADAYI....527, 559
Mensur PEHLİVAN....794
Menşure AYDIN....240, 328, 329
Meral Küçük YETGİN....688
Meral SERTEL....258, 667
Mergül ÇOLAK....526
Meriç ERASLAN....801
Meriljan KURTAJ....692
Mert ÖZTÜRK....809
Merve ALTUN....802
Merve BAL....703
Merve ÇELEN....157
Merve KARAMAN....292, 295, 391, 398, 716
Merve KOCA....505
Merve ÖZDEMİR....729
Merve RENÇBERELİ....465
Merve UCA....592, 606
Mervegül GAZEL....626
Meryem ALDEMİR....653
Meryem BÜKE....480, 822
Metin ARGAN....432
Metin YÜCEANT....590
Mevlüt YILDIZ....349
Michael SMITH....263
Michela DEVOTO....341

Mikaela HARRISON 145
Mikail YILMAZ 454
Mine GÜL 475
Mine MÜFTÜLER 633
Mirjeta CENAJ.....779
Mitat KOZ 554
Mohsen MOHAMMADİ.....333, 745
Mojtaba Kiani GOL 272
Mücahit FİŞNE 249, 477, 593, 646
Müge Akyıldız MUNUSTURLAR.....313, 317
Muhammed Emin KAFKAS 123, 147, 265, 659
Muhammed Mustafa ATAKAN189, 275, 322, 573, 736
Muhammet Eyüp UZUNER.....240
Muhammet Hakan MAYDA.....559
Mükerrem ERDOĞAN 632
Mümine Kalındemirtaş KÜÇÜK 277
Mümine SOYTÜRK .....
Mümine SOYTÜRK .....314, 374, 384, 385 , 386
Murat AKYÜZ 571
Murat AYGÜN.....444
Murat BİLGE.....169, 287
Murat BİLGİÇ.....683, 689
Murat ÇİLLİ.....525
Murat ERDEK 690
Murat KALDIRIMCI.....596, 597
Murat KANGALGİL.....346, 489
Murat KIZILIRMAK 660
Murat OZAN 588
Murat ŞENTUNA 671
Murat SON.....206, 490, 492
Murat TAŞ 190, 571
Murat TEKİN.....381, 626
Murat UYGURTAŞ 301
Mürsel AKDENK.....499
Mürsel BİÇER.....566
Murşit AKSOY 456, 823, 824
Musa ÇON.....203
Musa KARAKÜKCÜ 576
Müşerref DORUK 335
Mustafa Aslan BAŞAR.....168
Mustafa AYYILDIZ.....696, 697
Mustafa BİNER.....149, 441
Mustafa ENGÜR.....629
Mustafa Ertan TABUK 451
Mustafa Gökhan SAÇMALIOĞLU 379
Mustafa GÜLER 700
Mustafa Haluk ÇEREZ.....426
Mustafa KARAHAN 153, 529
Mustafa KAYA 576
Mustafa Kemal KURT.....253, 499
Mustafa Levent İNCE 199, 201, 358, 362, 364, 368
Mustafa MUNZUROĞLU 701
Mustafa ÖZYÜREK 534
Mustafa ŞAHİN.....217, 196, 216
Mustafa Said ERZEYBEK..... 262, 676
Mustafa Şakir AKGÜL..... 554
Mustafa SALLAYICI 472, 481, 495
Mustafa ŞEKER..... 440
Mustafa Serdar TEREKLİ..... 425, 474
Mustafa SÖĞÜT..... 704
Mustafa Yaşar ŞAHİN..... 591
Mustafa YILDIZ..... 586
Mutlu CUĞ 266
Muzaffer ÇOLAKOĞLU..... 89, 124, 125, 256
Muzaffer Toprak KESKİN..... 375

N

N. Hande KOCADAĞ..... 625
Naci KALKAN..... 390
Naciye ACET..... 340, 344
Nadir SUĞUR..... 393, 394, 395
Naile BİLGİLİ..... 231
Nasuh Evrim ACAR..... 695
Nazan KILINÇ 775
Nazlı ÇİRKİN..... 163, 776
Nazmi BAYKÖSE..... 589
Necat TOPRAK..... 224, 464
Necati Alp ERİLLİ..... 504, 608, 784
Necip DEMİRCİ..... 275, 534, 535
Necip Fazıl KİSHALI 177
Necip Serdar SEVER..... 425
Necmi GÜRSAKAL 425
Necmiye Ün YILDIRIM..... 242, 455
Nedim ASKERİ..... 165, 536, 578, 677
Nefise BULGU..... 396, 397
Nehir KAVİ ŞİMŞEK..... 706, 756
Nejla GERÇEK..... 171
Neşe Akpınar KOCAKULAK 575, 576
Neşe Toktaş TORUN 735
Nesil Özbay ÖZEN..... 422
Nesim TUNÇ..... 506
Nevin GÜNDÜZ..... 375, 594
Nevzat MİRZEOĞLU..... 451, 649
Nihal DAL..... 218, 219, 220, 618, 628, 701
Nihat Şükrü ÖZGÖREN 338
Nikos ZOURBANOS 229, 376
Nilgün VURGUN 390
Noushin AZADPOUR..... 188
Nuh Osman YILDIZ..... 720
Nükte ÖZGÖR..... 630
Nur ÖZEN 185, 567
Nurcan DEMİREL..... 137
Nurettin IŞILDAR..... 347
Nurgül KESKİN 210, 215, 217, 598, 612, 630
Nuri Berk GÜNGÖR 245
Nuri KARABULUT..... 373
Nurja FATJON..... 557
Nurkan YILMAZ..... 422

Nurten DİNÇ.....183, 577
Nurullah ÇELİK.....611
Nusret RAMAZANOĞLU 171, 173

O

Oğuz GÜRKAN.....126, 473
Oğuz Kaan ESENTÜRK 195, 247, 361
Oğuz ÖZBEK.....239, 300, 428, 430, 439, 447, 799
Oğuzhan AKIN.....710
Oğuzhan DALKIRAN 208, 380, 477, 547, 548, 752, 753
Oğuzhan KAYNAR 769
Oğuzhan YÜKSEL.....262
Okan Burçak ÇELİK 247
Oktay ÇİMEN.....147
Oktay ÇOBAN 122
Oktay ZIRHLI.....134
Olivia CURTIS 263
Ömer Faruk KELEŞ.....768
Ömer Faruk YAZICI.....437, 603, 604
Ömer KAYNAR.....207, 454
Ömer ÖZMEN.....663
Ömer ŞENEL.....167
Ömer SEYDAOĞULLARI 213
Ömer SİVRİKAYA.....794
Ömür BATTAL 286
Onat ÇETİN.....128
Onur ERDİN 518
Onur EROĞLU 157
Onur METİN 664
Onur ORA.....561
Onur TÜTÜNCÜ 150
Orcan MIZRAK 423, 596, 597
Orçin Telli ATALAY.....480, 574
Orçun GÖZEN.....552
Orhan Fatih BALANLI.....599
Orhun ÇOYMAK 512
Osman ARSLAN.....592
Osman İMAMOĞLU 499, 608, 614
Osman Tolga TOGO 438, 604
Osman URFA 221
Övünç ERDEVECİLER.....757, 797
Oya ERKUT.....488, 703
Ozan ATALAĞ.....120
Ozan SEVER.....545
Ozan YILMAZ 700
Özbay GÜVEN 366, 392, 407, 408, 585, 781
Özcan SAYGIN.....273, 274, 473, 678, 679
Özden Tepeköylü ÖZTÜRK.....314, 374
Özge ADA.....813
Özge ÇOBAN 242
Özge ERCAN 799
Özge ERDOĞAN.....762
Özge GÖBEL.....296
Özgen ARAS..... 661
Özgün PARASIZ 424
Özgür BOSTANCI 527, 559
Özgür DİNÇER..... 206, 478, 490, 492, 609, 655, 694
Özgür EKEN..... 136
Özgür GÜNAŞTI 165, 536, 578, 677
Özgür KARATAŞ..... 436, 709, 805
Özgür Mülazımoğlu BALLI 283, 636, 702
Özgür NALBANT..... 552
Özgür ÖZKAYA..... 256
Özgür Özkaya 90, 124, 125, 629
Özgür SÖNMEZ..... 502, 503
Özgür TANRIVERDİ..... 264
Özgür Yaşar AKYAR..... 353
Özhan BAVLI 487, 496
Özkan Beyaz..... 595
Özkan IŞIK..... 563, 674
Özlem Agca TÖRE..... 328
Özlem ALAGÜL..... 371, 379, 775, 832
Özlem KILIÇ..... 512, 825
Özlem TOK 324
Özlem TÖRE..... 651
Öznur AKYÜZ 571
Öznur BÜYÜKTURAN..... 259, 260, 668, 669
Öztürk AĞIRBAŞ..... 177, 560

P

Paul G. SCHEMPP 87, 94
Pelin Aksen CENGİZHAN..... 545
Perican Bayar KORUÇ..... 422
Pervin AVŞAR..... 771
Pervin BİLİR..... 790
Petani VITJOLA 557
Phillip WARD..... 95, 351, 359, 360
Pınar Arpınar AVŞAR..... 334
Pınar GÜZEL..... 298, 306, 315, 416, 809, 815
Pınar ÖZTÜRK..... 400
Pınar TATLIBAL..... 505
Pınar ÜLKER..... 185, 567
Polat PARLAK..... 374

Q

Qeleshi. A 580

R

Rabia YILDIZ..... 229, 537
Raif ZİLELİ..... 157, 493
Ramiz ARABACI 164
Rasim MOĞULKOÇ..... 564, 565, 566, 696, 697
Raziye YILDIZ..... 190
Recep GÖRGÜLÜ..... 193, 194
Recep NİŞANCI 310
Reşat KARTAL..... 191, 583

Resul ÇEKİN 363
Resul HALAT 531
Rıdvan ÇOLAK 498
Rıfat Birtek ERDOĞAN 448
Roger Enoka 86
Roland LESER 117
Ron MCBRIDE 354
Rovena ELMAZI 820
Rüçhan İRİ 672, 814

S

S.Rana VAROL 156, 538
Şaban ÜNVER 482, 631
Sabiha KAYA 294
Sadettin KİRAZCI 284, 704, 705, 706
Safa ÇINARLI 147
Safter ELMAS 399
Şahin ÖZEN 530
Şahver Ege HİŞMİOĞULLARI 561
Saimir SHATKU 820
Şakir SERBES 637, 762, 765
Salih Pınar 105, 149
Saltuk Buğra BALTACI 564, 565, 566
Samet KÖSE 615
Sami AYDOĞAN 186
Sanlı Sadi KURDAK 165, 536, 578, 677
Savaş ÇAKMAKÇI 588
Savaş DUMAN 728
Scott BINNS 320
Sebiha GÖLÜNÜK 730
Sebiha Gölünük BAŞPINAR 615, 673
Seçkin DOĞANER 816
Seda Burkan ÖNER 579
Sefa CERAN 355
Sefa LÖK 458
Şehmus ASLAN 237, 645
Selami ÖZSOY 793
Selami YÜKSEK 144, 513
Selcan ERGÜN 681
Selcen Korkmaz ERYILMAZ 165, 186, 536, 578, 677
Selçuk AÇIKGÖZ 399
Selçuk AKPINAR 282
Selçuk ÖZDAĞ 728
Selda Bereket YÜCEL 183, 327, 577
Selda Mert BOĞA 277
Selda UZUN 171, 173
Selen KELECEK 234
Selen TOSUN 324
Selenay Atabaş GÜVEN 731
Selhan ÖZBEY 112, 306, 416
Selin Biçer BAİKOĞLU 643
Selin BURUCU 637, 765
Selman KAYA 163, 546, 776
Sema Alay ÖZGÜL 713
Sena AYDOĞMUŞ 804
Sena YILMAZ 508
Şenay DAĞ 762
Şenay Koparan ŞAHİN 146, 269, 270
Senem ÇEYİZ 439
Şeniz KARAGÖZ 261, 563
Şeniz PARLAKKILIÇ 715
Şenol GÖRAL 214, 398, 664, 716
Serap ÇOLAK 492
Serap SARIKAYA 365
Sercan DURMUŞ 475
Sercan KARABACAK 651
Sercan ÖNCEN 149
Sercin KOSOVA 505
Serdar ARITAN 109, 330, 337, 338
Serdar ÇELİK 670
Serdar KOCAEKŞİ 204
Serdar SUCAN 576, 601, 602
Serdar TOK ... 209, 214, 218, 219, 220, 618, 627, 628, 701
Serhat ÖZBAY 137
Şerife VATANSEVER 157, 579
Serkan GÜLŞEN 515
Serkan HACICAFEROĞLU 778
Serkan İBİŞ 452, 672
Serkan KURTİPEK 818
Serkan MIDIK 761
Serkan USLU 184, 280
Serpil TAHERİ 575
Serra Ayşe ÇAKAR 257
Settar KOÇAK 284, 307, 802, 681, 724, 808
Sevcan ÖZKAR 463
Sevda KORKMAZ 304
Sevgi Sevi YEŞİLYAPRAK 150
Sevinç GÜNGÖR 385
Seydi Ahmet AĞAOĞLU 499
Seydi KARAKUŞ 427
Seyfi SAVAŞ 491, 494
Şeyma İNAN 743
Sezer DEMİR 152
Sezgin KORKMAZ 511, 801
Shabnam MEHRTASH 201
Sibel DİNÇ 817
Sibel ERYİĞİT 660
Sibel ŞAŞMAZ 828
Simay KANAN 120
Sinan AYAN 684, 782
Sinan BOZKURT 703
Sinan SEYHAN 256
Sinan UĞRAŞ 382
Sinan YILDIRIM 225, 226, 307
Sırrı Cem DİNÇ 296, 297
Soner ÇANKAYA 203
Soner SİVRİ 430

Soner TUZCUOĞLU.....605
Songül AVCI.....550
Sonnur Küçük KILIÇ.....308 ,211, 212, 223, 309, 610
Spahiu MEHMET.....557
Stefano LONGO.....341
Stevo POPOVIC.....282
Suad YILMAZ.....542
Suat KARAKÜÇÜK.....292, 295, 391, 398, 716
Şükran Nazan KOŞAR..188, 189, 275, 322, 324, 573, 680, 736
Şükrü Alpan CİNEMRE.....534, 535
Şükrü BİNGÖL.....587
Şükrü Serdar BALCI.....486
Şule KIRBAŞ.....666, 673, 730
Süleyman BİLGİN.....470
Süleyman BULUT.....322, 324, 573, 736
Süleyman GEDİZ.....426
Süleyman MUNUSTURLAR.....312
Süleyman PATLAR.....564, 566, 696, 697
Süleyman ŞAHİN.....612
Sultan HARBİLİ.....154
Sumer ALVURDU.....682
Sümeyra Nurcan KOYUNCU.....752, 759
Sümeyra Sert AĞCA.....387
Sunacan İlke BAL.....376
Sürhat MÜNİROĞLU.....126
Susanna RAMPICHINI.....341
Suzan DAL.....620, 817

T

T. Osman MUTLU.....418, 420, 586
Tahir HAZIR.....138, 143, 148, 514, 573
Tarık ÖZMEN.....241, 572
Tarık SEVİNDİ.....796
Tayfun Gürkan BOSTANCI.....720
Tayfur ÖZKAN.....304
Taylan Hayri BALCIOĞLU.....286
Tebessüm AYYILDIZ.....292, 398, 716
Tennur Yerlisu LAPA.....315, 633, 717
Tim WOODMAN.....193
Timuçin GENÇER.....446
Tolga AKSİT.....156, 538
Tolga BEŞİKÇİ.....297, 298, 315
Tolga ŞİNOFOROĞLU.....410
Tolga TEK.....681
Tolgahan ULAŞ.....535
Tuba Kızılet BOZDOĞAN.....133
Tuba YAZICI.....724
Tufan ULCAY.....259
Tugay TURAN.....487
Tuğba KALKAN.....793
Tuğba KOCAHAN..242, 455, 519, 521, 522, 523, 568, 569, 570, 737, 738, 739
Tuğba Nilay KULAKSIZ.....148
Tuğba Pehlivan ÇAVUŞ.....523
Tuğçe BÖLÜKBAŞI.....507
Tuğçe ŞENER.....158
Tülay KÖKEN.....261
Tülay Tarsuslu ŞİMŞEK.....258, 667
Tülin ATAN.....346, 482, 489, 613, 631
Tuna USLU.....435
Tunca NÜZKET.....184, 280
Tuncay ALPARSLAN.....164
Turgay ÖZGÜR.....456, 823, 824
Turgay TURAN.....168
Türker BIYIKLI.....682

U

Ufuk ALPKAYA.....768, 769
Uğur CAN.....179
Uğur SÖNMEZOĞLU.....431, 818
Uğur TOPRAK.....457
Uğur YILDIRIM.....675
Ulaş Can YARAŞ.....397
Ülkü ÇOBAN.....429
Ülviye BİLGİN.....526
Ummuhan Baş ASLAN.....237, 645
Umut CANLI.....268
Umut Davut BAŞOĞLU.....800
Umut NALBANT.....428
Ünal KARLI.....452
Utku ALEMDAROĞLU...142, 159, 336, 340, 507, 512
Utku ISIK.....427, 714, 715
Utku KUŞOĞULLARI.....825

V

Vahid SAATCHIAN.....449, 450
Vahit CİRİŞ.....764
Varol TUTAL.....773, 774
Vedat AYAN.....144, 513
Vedat CEYLAN.....615
Vedat KURT.....661
Veli Volkan GÜRSES.....554
Velittin BALCI.....433, 439, 757
Veysi ÇAY.....182
Vildan AKBULUT.....212, 308
Vlada Igorevna PISHIK.....440
Volkan Dağhan YAYLIOĞLU.....337
Volkan ÖZCAN.....671
Volkan SERT.....484, 525
Volkan UNUTMAZ.....446

Y

Yağmur ARINLI.....135, 180, 181
Yahya POLAT.....122, 576
Yakup Akif AFYON.....170
Yakup AKTAŞ.....531, 671

Yakup KOÇ.....361
Yakup PAKTAŞ.....391
Yalçın BAYRAKTAR.....516
Yalçın UYAR.....797
Yaşar Selçuk ERBAŞ.....310
Yaşar TATAR.....171
Yasemin ALDEMİR.....600
Yasemin ARI.....483
Yasemin Çakmak YILDIZHAN.....803
Yasemin GÜZEL.....189, 322, 573, 680, 736
Yasin ARSLAN.....167
Yavuz ÖNTÜRK.....418, 420, 586, 728, 796, 806
Yavuz YILDIZ.....652, 812, 813
Yeliz DOĞRU.....182, 190, 571
Yeliz ILGAR.....725
Yeliz ÖZVEREN.....129, 553
Yeliz ŞENGÜL.....223
Yeşim Albayrak KURUOĞLU.....530
Yeşim BULCA.....377, 831, 767
Yeşim KARAÇ.....227, 228, 634
Yeşim KÖRMÜKÇÜ.....448
Yetkin Utku KAMUK.....442
Yiğit YURTAYDIN.....170
Yılmaz DENİZ.....420
Yılmaz ÖZTÜRK.....577
Yılmaz UÇAN.....541
Yılmaz YÜKSEL.....367, 772
Yücel OCAK.....175, 673
Yunus ŞAHİN.....470
Yunus Sinan BİRİCİK.....423, 588
Yunus YILDIRIM.....674
Yusuf CAN.....429
Yusuf Dinar İŞGÖREN.....204
Yusuf KÖKLÜ.....142, 159, 162, 507
Yusuf ÖZKUL.....575
Yusuf ŞAHİN.....626

Z

Zafer ÇİMEN.....291, 293, 299, 424, 810
Zafer DOĞRU.....442
Zait Burak AKTUĞ.....672
Zehra ÇELİK.....815
Zehra CERTEL.....290, 632
Zekai PEHLİVAN.....356, 357, 376
Zekeriya GÖKTAŞ.....770, 785, 788
Zeki AKYILDIZ.....524
Zekine PÜNDÜK.....127, 485, 561, 562
Zekiye BAŞARAN.....448
Zeliha ÇAKIR.....173
Zeynep AYDOĞAN.....422
Zeynep Filiz DİNÇ.....829
Zeynep İnci KARADENİZLİ.....748
Zeynep ÖZ.....401
Ziya KORUÇ.....225, 226
Zsolt Radak.....98

www.sbk2016.org